This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

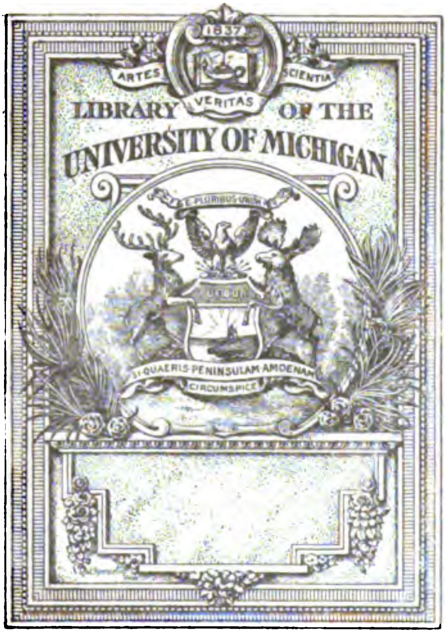
We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

A 658059 DUPL

880.8
A63
J17
v.13

FRIDERICI JACOBS

ANIMADVERSIONES

IN

EPIGRAMMATA ANTHOLOGIAE GRAECAE

SECUNDUM ORDINEM ANALECTORUM

BRUNCKII.

VOLUMINIS TERTII

PARS TERTIA.

J. P. Krebs 1814.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO DYCKIANO

MDCCCXIV.

Jam nomen, quo me, ante hos viginti annos, quum ad Anthologiam graecam edendam accessissem, publice obstrinxeram, dissolvi, si non ut debui, saltem ut potui. Unum erat initio, quod mihi in hac re haberem propositum, ut Analectorum Brunkii, cujus tum summa erat apud eruditos auctoritas, usum expeditiorem redderem, cum pluribus Indicibus additis, tum lectionis varietate diligenter conquisita, notis denique, quibus et rerum et verborum obscuritas, quantum ejus a me fieri posset, tolleretur. Nam haec omnia postulari intelligebam ab iis, qui Anthologiae thesauros non solum animi causa perlustrare, sed accuratius inspicere et examinare vellent. Mox textus etiam repetendi necessitas imponebatur, quum Analectorum exemplaribus divenditis, nulla omnino spes esset, fore, ut Brunkius illi operi iterum manus admoveret; in eo autem repetendo, quod

tota consilii a me concepti postulabat ratio, ita versatus sum, ut nihil mutarem, nisi ex Brunkii mente, quam ipse prodiderat cum in Lectionibus, tum in aliis, quae postea edidit, operibus. Sed de hac re et olim dixi in Praefatione primo Anthologiae nostrae volumini praefixa, et nuper *) ad novam a nobis susceptam Palatini Codicis editionem. Huic igitur textui, passim ad Brunkii mentem refioto, Indices addidi, ad Analectorum paginas accommodatos, (quae paginae hanc ipsam ob causam Lipsiensis editionis marginibus adscriptae leguntur) et in eum modum concinnatos, ut eorum ope unumquodque epigramma non in Analectis tantum, sed etiam in reliquis Anthologiae editionibus, quae quidem alicujus momenti sunt, facile reperiri queant. Adjecti sunt Indices nominum cum regionum et locorum, tum hominum et deorum; alii denique, argumenta epigrammatum breviter indicantes. Haec omnia quintum hujus operis volumen complectitur. Sequuntur Prolegomena, in quibus omnis Anthologiae historia enarratur, Codices manuscripti describuntur, praestantissimae editiones recensentur, addito judicio de eo, quod in unaquaque earum sit praestitum. De Animadversionibus non est quod multa dicam. Duo inprimis erant, quae in iis spectabam; primum, ut lectionis varietatem ex Codicibus et antiquis editionibus enotatam darem, additis

---

*) Praef. p. XI. sq.

criticorum emendationibus meisque qualibuscunque conjecturis; alterum, ut sensum, qui cuique poëmatio inesset, explicarem. In priore illa parte fortunae favore factum est, ut aliquanto plus praestare possem, quam initio promiseram, Spallettiano praesertim Apographo principis eruditissimi et humanissimi liberalitate in bibliothecam publicam relato *). Ex illo enim apographo Codicis Palatini varietatem lectionis, quae maxime desiderabatur, primi dedimus; plurimorum omnis generis errorum fontes aperuimus; multa, quae vitiosa essent, et ipsi emendavimus, et aliis emendandi opportunitatem fecimus; fundamenta denique jecimus, quibus verior et emendatior Anthologiae editio superstrui posset. Nec in aliis nos fortunae faventis aura destituit. Quum enim in plurimis locis, ubi textus a Cod. Palatino abhorret, Brunkius tamen ad illius Codicis fidem provocet, multaque pro genuina membranarum lectione laudet, quae in Spallettiano quidem apographo aliter exhibentur, ita ut illa discrepantia praestantissimi apographi fidem et auctoritatem labefactare videretur, dubitationi, quae inde nascebatur, tollendae subvenit apparatus subsidiorum ille, quem Hieronymus de Bosch, vir, dum viveret, mihi amicissimus, multis a se sumtibus ad Anthologiam comparatum, mihi summa cum liberali-

*) Cf. Praef. ad Vol. VItum (Animadverss. T. I. P. I.) p. XIV. sqq. Prolegg. p. CL.

tate utendum concessit. Hujus apparatus ope, quem diligenter recensui in Praefatione ad Volumen IX. (Animadverss. T. II. P. II.),*) et plurimarum lectionum veluti historia patefacta est, et errorum, quos Brunkius, bono apographo destitutus, commisit, fontes detecti, Spallettiani denique codicis fides in maximis minimisque stabilita est. Quibus opibus in lucem protractis si me non male de Anthologia promeruisse dico, nemo me propterea vanitatis insimulet aut arrogantiae, quum id omne non mihi, sed fortunae benignitati virorumque aliquot mihi insigniter faventium benevolentiae et humanitati tribuam. Nec defuerunt jam nunc, qui illis opibus uterentur; et nos ipsi iis in nova textus Anthologiae Palatinae editione uti instituimus **), et alios novimus, qui se, illis subsidiis adjuti, ad Anthologiam illustrandam et emendandam accingant; ita ut sperare liceat, Anthologiam, quae per aliquot secula fere neglecta jacuerat, Brunkii primum studio et curis e sordibus excitatam, brevi tempore conjuncta plurimorum opera, illustratum et expolitum iri. Absoluto Commentario, ut promis-

---

*) Repetivit hanc Praefationem H. de Bosch in capite quarti Voluminis Anthologiae Grotianae.

**) Primum novae hujus editionis volumen prodiit nundinis autumnalibus anni praeteriti sub titulo: *Anthologia Graeca ad fidem Codicis olim Palatini nunc Parisini ex Apographo Gothano edita. Tomus primus.* Lipsiae, 1813. 8vo.

sum perficerem, pauca, quae darem, supererant, Index Graecitatis, Supplementa epigrammatum, quae Brunkii diligentiam latuerunt, Catalogus denique criticus poëtarum, qui epigrammatis scribendis operam navarunt. His igitur ultimum Volumen destinatum erat. Et primum quod ad *Indicem Graecitatis* attinet, non omnia verba omnesque locutiones, quae in Anthologia occurrunt, in eum relata volui, sed ea tantum, quae notatu digniora esse viderentur, formas rariores, composita aut nusquam alias, aut raro alibi obvia, locutiones poëticas. In exsequendo hoc consilio, cujus fines quam parum definiti sint, minime ignoro, non dubito, fore alios, quibus plura, alios, quibus pauciora, quam vellent, dedisse videar. Nec facile de ea re cum ullo homine digladiabor. Facile fieri potuit, ut digna notatu viderentur, quae vulgaria essent; aut ut vere memorabilia, taedio inter laborem obrepente, a me praeterirentur; alia denique inter describendum potuerunt excidere. Quod autem praepositiones et particulas in primo Indice praeterii, id consilio factum est; quod si illis locum concessissem, non facile finem, ubi consisterem, inveniebam. Vulgatae lectioni nonnullis in locis veriorem Cod. Palat. lectionem adscripsi; passim etiam quae ex conjectura mutanda essent, notavi; plura hujus generis nunc quidem daturus, si res esset integra. Quod in hoc Indice nomina poëtarum et epigrammatum numerum posui, non Analectorum volumen et paginam, ubi quidque legeretur, id cum ob

alias quasdam causas factum est, tum praecipue, ut ipsis poëtarum nominibus statim vetustiora a recentioribus discernerentur. Ut autem quaerendi imminueretur molestia, verborum indici subjeci indicem poëtarum, quo quisque loco et in Analectis et in editione Lipsiensi habetur, eundem, qui etiam quarto Volumini subjectus est, sed minus ille accuratus. Indicem graecitatis, tresque alios in Animadversiones, excipit duplex Collectio epigrammatum, quae Analectorum editor praetermiserat; prior complexa epigrammata ex Codice Palatino collecta; altera exhibens spicilegium epigrammatum, cum in scriptoribus vetustis, tum in marmoribus servatorum. In priore illa collectione non admodum multa sunt, quae novitatis gratiam habeant; plurimis a doctissimo *Huschkio*, aliis etiam ab aliis passim in lucem protractis. Paulo tamen ampliorem poteram reddere, si omnia christianici argumenti epigrammata exhibere voluissem, quorum longe plurima nondum edita erant, sed tam jejuna illa, tam ab omni ingenii artisque laude destituta, ut satius existimarem, hoc quidem loco *) ea tantum seligere, quae auctorum nominibus essent instructa; non quod haec ceteris multum praestarent, sed quod aliquid ad historiam litterariam conferre videban-

*) In nova enim editione, quae integram Cod. Palatini Anthologiam complectitur, omnia exhibui inde a p. 3, usque ad p. 34,

tur. Et in his quidem secutus sum ordinem Codicis Palatini; in altera autem collectione, quum alia quaevis disponendi ratio suis premeretur difficultatibus, illud amplexus sum, quod simplicissimum videbatur, ut ordinem elementarem in epigrammatum initiis sequerer. Ultimum denique locum in hoc volumine occupat Catalogus criticus poëtarum epigrammatariorum, qualem *Fabricius* dedit in Bibliothecae graecae Vol. IV. ed. *Harl.*, paulo tamen uberior illo, nec paucis in locis, quod comparantibus patebit, accuratior. Constitueram initio praemittere huic catalogo historiam criticam epigrammatis, a quibus initiis ortum, quibusque veluti gradibus a summa simplicitate ad illam copiam et ubertatem pervenerit, quam in Meleagro, Philodemo, Antipatris, Philippo, aliisque miramur; quae ejus genera essent, et quo quodque tempore quibusque auctoribus elaborari et florere coeperit. Plurima, quae ad hujus modi historiam requirebantur, in promtu habebam; sed quum ad rem ipsam venissem, saepius inde nescio quomodo avocatus, totum denique consilium ad commodiora tempora differre coepi. Neque enim talis historia in hoc opere necessario requirebatur; et opportuniore loco aliquando exhiberi poterit, praesertim quum hoc volumen jam in tantam amplitudinem excreverit, ut, rescissis iis, quae non plane necessaria essent, me emtoribus rem non ingratum esse facturum, facile intelligerem. Unum est, quod addam. In primis hujus voluminis plagulis spissiores sunt errores

typographici, quam vellem, praesertim in accentibus rite ponendis; in progressu operis rarius peccatum est, fortasse quod typothetae manus meae ductibus paulatim adsuescebant. Hos errores, quos quidem observavimus, quique alicujus momenti essent, in fine voluminis notavimus; reliquos aequus lector facile emendabit. Scribebam a. d. XXII. Julii. an. CIↃ IↃCCCXIV.

Hoc Volumine continentur haec:

I. *Addenda* et *Emendanda ad Tomum* IX. X. XI. XII. p. 3—144. In his Emendandis, ante hos duos et quod excurrit annos typis exscribi coeptis, nunc nonnulla sunt, quae sublata aut mutata velim, ut p. 36. l. 8. ubi non erat, quod de hiatu timerem in verbis ἐμοὶ ἔτι; et p. 89. l. 11. ubi nunc scribendum videtur: πλουτοῦντες ἀεὶ πυκινοῖσι συνόντες, οἷς . . ita ut jam nulla sit constructionis anacoluthia. P. 143. l. 3. dubites, an προεστήκετε sic usurpari queat; usus postulare videtur, προεστήκατε. — P. 60. l. ult. nunc repudio. Παροίμιον pro παροιμία non videtur occurrere.

II. *Index Graecitatis.* 147—500.

III. *Index poëtarum et capitum Anthologiae* in Analectis et in editione Lipsiensi. p. 501—508.

IV. *Index verborum*, quae in Animadversionibus explicantur. p. 511—578.

V. *Index rerum*, quae in Animadversionibus illustrantur. p. 581—606.

VI. *Index scriptorum*, qui in Animadversionibus illustrantur et corriguntur. p. 609—612.

VII. *Mantissa epigrammatum Vaticani Codicis*, quae in Brunkii Analectis disiderantur. p. 615—750.

VIII. *Epigrammata ex libris editis et marmoribus collecta.* p. 753—828.

IX. *Catalogus Poëtarum, qui epigrammata sripserunt.* p. 831.

ANTHOLOGIA GRAECA.

TOM. XIII.

COMMENTARIUS.

VOLUMINIS TERTII PARS TERTIA.

ADDENDA

ET

EMENDANDA

AD TOMUM NONUM

SIVE COMMENTARII TOMUM SECUNDUM EJUSQUE PARTEM SECUNDAM.

P. 5. *Bianor. Ep. I.* 3. Ἀρήονις. edd. nonnullae vett. — *Ej. Ep. II.* 2. Formam ἰχθύα a nobis probatam, exemplis ſtabilivit *Herm.* ad *Orpheum* p. 814. *Schaefer* ad *Theocrit.* p. 226. In Apogr. *Corn. de Pauw* contextus ἰχθύα exhibet, margo ἰχθῦν. In Apogr. Guy. ἰχθύν. Plures hujus generis accuſativi occurrunt in Anthologia. — V. 5. διοχευθεὶς *Br.* cum Apographis. διοχηθεὶς Cod. Vat. quod revocandum. Vide *Interpp. Heſych.* V. διοχεῖν. *Euſtath.* p. 1591. 26. — V. 6. noſtra conjectura βαθυσχοίνῳ placuit *H. de Boſch* T. IV. p. 292. *Hubertus van Eldick* ap. Eund. p. 492. tentavit: πτωκὶ μυχῷ σχοίνων: *Corn. de Pauw* in act. mſt. πτωκί, παχυσχοίνῳ . . . et πτωκὶ παχεῖ, σχοίνῳ . . . Vera lectio adhuc latet.

P. 7. *Bianor. III.* 3, ἠέρος. *C. de Pauw* εἴαρος corrigit. At ſi illa lectio, ut idem ait, ad nugas amandanda eſt, quid faciamus *Lucretio*, qui *aërias volucres* L. I. 13. et *Virgilio*, qui *aërias palumbes* dixit in Eclog. *III.* 69? — V. 4. ἰξοβόλων idem, male.

P. 8. *Ej. Ep. IV.* 1. ὀμβροδόχην Apogr. nonnulla. Multa in hoc Ep. inepte molitur *C. de P.* Ultimum

diſtichon medicam manum adhuc expectat. ἔφθανε videtur revocandum ex Cod. Cf. ad *Leonid. Alex.* IV. p. 89.

P. 9. *Ep. VI.* V. I. Interpunctione juvandus eſt rhythmus:

οὗτος ὁ μηδέν, ὁλιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος, ὁρᾶτε·

Probabiliter autem *Scaliger* ἐρᾶται, ut homo egenus et nullius rei compos, alienae tamen animae, ejus quam deperibat, potens eſſe dicatur. Aliter accépit *Grotius: Pauper hic et ſervus nulloſque homo natus ad uſus, Qualem, dic, animam poſſidet? alterius.*

P. 10. *l.* 12. lege ἔθηκαν. Ep. IX. 5. 6. ſic explicat *H. Stephanus* in Not. ad Ep. Scl. p. 1302. „Navis, quae perit, non ſervat fidem victoribus, qui ſe ejus fidei commiſerunt ſeu crediderunt. Sed quomodo γαίῃ ἀπιστοτέρην? quia fruſtrando ſpem eorum, qui ipſam in terra fabricabantur ad navigationis uſum, fidem quodammodo datam fefellit." Argute *Grotius:*

Concita pix flammis oſtendit, quam neque terris
Tuta ſit, illa ſatis tuta putata mari.

Epigr. X. V. 5. ἔλαθεν μόνος. Conjecturam noſtram verſus rhythmus falſam eſſe arguit. Vera eſt Cod. V. lectio: omnes Iuſtitia aſſequitur; ſic et illum. Hoc bene ſic efferri potuit: *non ille ſolus Iuſtitiae oculos latuit. Joſ. Scaliger* tentabat: Δίκην ἔλαθ' ἔννομος. Friget epitheton.

P. 11. Ep. XII. 2. revoca lectionem Cod. αἳ βασιλεῖ . . *quae quondam Perſarum altera Perſis eras. Grotius.* — V. 5. νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι. Tolle hiatum ſcribendo:

νῦν δ' ὅλαι, ὦ δύστηνοι, . . .

V. 7. Βοῦσα καὶ εἰς Ἑλίκην κεκλασμένα. Hanc Cod. lectionem ſic leniſſima ratione correxeris:

Βοῦρα κάθησ', Ἑλίκη τε κεκλυσμένα·

i. e. κάθησαι. *Bura ſedes et tu, Helice, undis ſubmerſae.* καθῆσθαι de locis ſubſidentibus et demerſis paſſim obvium.

P. 15. *Ep. XV.* 3. ἠγνοίησεν ὁ δειλός. nihil mutandum. Senſus eſt: quum ad vos veniſſet miſer, vos non apes, ſed viperas expertus eſt. ἀγνοεῖν reperire aliquem diverſum ab eo quod expectaveras.

P. 16. *Ep. XVI.* κἂν θάνε. Indicativum non reſpuere particulam κἂν monuit *Bergler* ad *Alciphron.* L. III. 58. p. 419. eamque ſententiam roborávit *Schaefer* in Epim. Epiſt. Baſtii p. 26. et in Append. ad *Ariſt.* Plut. p. XXXVIII. — *Ep. XVII.* 6. reſtitue ex Cod. V. ἄχρι καὶ ἀΐδεω. Saepe enim ἀΐδεω quadriſyllabum apud Epigrammatarios. Cf. ad *Diodori* Ep. XVI.

P. 17. *Ep. XIX.* 3. νῦν δέμε. Scribendum videtur proxime ad ductus membranarum:

νῦν δέ με καὶ παιδὸς Φθονερῆς λίν' ἐνόσφισε μοίρης.

Joann. Barbuc. Ep. XI. παρ̀ ἐσχατίης λίνα μοίρης. *Theocrit.* Eid. I. 139. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει Ἐκ Μοιρᾶν. — V. 5. quum τόδε in Codd. legatur et edd. non τόγε ſcribendum erat, ſed,

περσεΦόνη, σὺ δὲ πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον.

Sic σὺ δὲ, σὲ δὲ, ſaepenumero infertur poſt vocativum. *Statyll. Flacc.* Ep. III. Φλάκκε, σὲ δ' ἄγρυπνον χαλκαὶ τείρουσι μέριμναι. *Aſclepiad.* Ep. XXV. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ. *Sophocl.* Aj. 1396. παῖ . . σὺ δὲ πατρὸς . . . θιγών.

P. 19. *Lollii Baſſi Ep. I.* 2. Scr. χὠ μελίθρους. *et notus ille cygnus.* Vide de hac vi articuli *Heindorf.* ad *Platon.* Charmid. §. 7. p. 62. — *Ep. II.* 5. for-

taſſe ad ductus membr. ſcr. ζώει κἄστι βλέπουσα καὶ ἀρτίπους.

P. 20. *lin.* 18. pro *Baſſi eſt* ſcr. *Eidem tribuitur in* . . Cur itaque *Baſſo* inſcribatur ap. *Brunkium*, ignoro equidem. — V. 3. Male *Br.* tentat εἴπω μέν. Saepe a ſingulari tranſitus fit ad pluralem, et contra. — V. 6. ἔφερεν. Vat. Pl. recte. V. 7. ἂν ὅπόν. Vat. V. 4. πινῶν ἐυθύς. Vat.

P. 22. *Ep. VI.* 4. ἔχεν Vat. V. 5. ἢ γάρ. Vat. cum *Huetio*. Noſtrae interpretationi verborum collocatio non favet. Melius accipias verba ἐν ὅπλοις pro ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις, Roma armifera inter arma et pugnas originem cepit. — *Ep. V.* 1. νόστου. Fortaſſe νόστους. Quae olim in hoc diſticho tentavi, ea nunc prorſus repudio. V. 8. πᾶν δ' Ἑλλάς. noſtram conjecturam impugnans *H. de Boſch* T. IV. p. 313. tentat, σὴν δ' ἀπατάν . . . quod non melius, aut, σοὶ γὰρ πᾶσ' Ἑλλὰς ἔδωκε δίκην. Hoc ad ſenſum non male. *Hubert. van Eldick* p 494. σοὶ χαρμὴν Ἑλλὰς ἔχευσε δάκρυ. *quas Graecia profudit lacrymas, tibi fuerunt laetitiae.* At γὰρ abeſſe non poteſt. Leniſſima mutatione correxeris:

σοὶ γὰρ ἄποιν' Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

tibi enim Graecia lacrymis fuſis poenas ſolvit. Inter ἄποιν' et πᾶν minimum intereſt. *Pindar.* Ol. VI. 28. ὄφρα πελώριον ἄνδρα . . αἰνέσω . . πυγμᾶς ἄποινα. *Id.* Pyth. II. 24. ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς. *Id.* Nem. VII. 22. εἰ εὕρῃ τις, ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. *Aeſchyl* Agam. 1411. οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν Μιασμάτων ἄποινα. Cf. *Toup.* ad *Suid.* T. I. p. 376 ſq. *Matthiae* ad Hom. Hymn. p. 332.

P. 24. *Ep. VI.* 2. Scr. cum membranis:

τὴν πάλι νηνεμίην.

pro οὐδὲ πάλι τὴν νηνεμίην. — Ep. VII. 4. καὶ στέρνοιο. Var. recte. Praepoſitione facile caremus.

P. 25. *Ep. VIII.* 4. Fortaſſe ad ductum membr. ſcribendum:

ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμονίας,

ſive etiam Μήδιον. Utrumque hoc vulgata elegantius. V. 5. *Br.* lectionem hiatus ſuſpectam reddit. Ad membr. lectionem — ἐπ' ἐμεῖο βοοστρύχου . , proxime accederet: ἐπ' ἐμεῖ' ὀλοβοστρύχου . . i. e. *ferae multo cum crine.* Caeterum falſo *Br.* θηρὸς in Vat. C. legi dixit; θήρης ibi eſt, haud ſecus atque in Plan.

P. 26. *Ep. IX.* 2. ἐκμαστῶν. In Vat. C. ἡ μαστῶν. non ἐκ. — λευκὸν γάλα ſupplevit *C. de Pauw.*

P. 28. *Thall. Mileſii* Ep. 1. 2. ſcr. Ῥωμυλιδῶν monente *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 368. a nominativo Ῥωμυλίδης. — V. 4. *Mitſcherlich* ad *Horat.* L. IV. 5. 33. corrigit γηθόσυνοι. quod a Cod. oblatum amplecterer. Nunc γηθοσύνους non eſt quod repudiemus. Idem ἀθανάτοις in ἀθανάτῳ mutandum cenſet citra neceſſitatem.

P. 30. *Ep. III.* 3. χαὶ λιβάδες corr. *Schaefer* Meletem. p. 49. — V. 4. ἄγκειται reſtituendum. — *Ep. IV.* 6. τοὺς deſideratur ap. *Ienſium.* — *Ep. V.* 3. στεφάνων. *coronae* fortaſſe h. l. documentum laetitiae, qua juvenum illorum gloria patriam Miletum affecerat.

P. 31. *Ep. II. Gaetulici.* V. 3. ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. *Lucian.* Ep. XXXVI. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον. Idem Epiſt. Saturn. T. IX. p. 42. οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. Alex. T. V. p. 93. ἔπεμπε δ' οὖν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις. *Eurip.* Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ. — P. 31. lin. penult. Scr. Γαιτούλλου pro Γαιτουλλίκου. — *Ep. III.* 2. αἶψα, ex ΑΙΨΑ ortum. Sic ap. *Orpheum* Argon. V. 930. pro

δέρας' τὸ μεν αἶψα δοκεύει Δεινὸς ὄφις, fortaſſe corrigendum:

τό γ' ἔναντα δοκεύει ....

Etiam in Lithicis v. 63. legerim: *ἀλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν Ἵμερος, ἄντα δὲ, πρέσβα δαημοσύνη, σ' ἀτίουσιν.* Vulgo *αἶψα δὲ.* Elegans autem repetitio vocabuli: *λιτὰ τάδ' ἐκ λιτοῦ* .. ut ap. *Julian. Aegypt.* IX. *γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης.* *Archias* VII. *τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.* — V. 10. *δώσει* non videtur repudiandum, licet *μευ* praeceſſerit. Plura hujus generis in Anthologia notavimus, quae addi poſſunt iis, quae dedit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 89. et *Matthiae* ad Hymn. Hom. p. 145. et 393. Fortaſſe tamen *μευ* mutandum in *οἱ*, *ὡς οἱ βαρυγ.*

P. 34. *Ep. IV.* 5. *παυσάμενος δὲ φόνοιο.* Haec lectio non temere repudianda. Alco enim quum, deorum beneficio, filium ſervaſſet, manus in poſterum caede inquinare noluiſſe videtur. Quare a venatione et feris interficiendis ceſſavit, *ἐπαύσατο τοῦ φόνου.*

P. 35. *Ep. VII.* 1. *Κρῆτα.* Vat. male. Verum eſt *Κρήτα*, quod *Plan.* dedit: *Creta navigantibus periculoſa.* — V. 4. reſtituendum *ἔπλησεν θηρῶν.* — V. 5. Scr. *δέμα.*

P. 36. *Ep. IX.* 6. V. d. in Bibl. bonarum Literar. T. LXIV. p. 220. pro *ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.* corrigit: *ἤλυθεν εἰς ἄκατον.* Similiter *H. van Eldick* ap. *H. de Boſch* T. IV. p. 500. *ἦλθεν ἐπ' εἰς ἄκατον* ſive *ἦλθ' ἐπιβᾶσ' ἄκατον.* In Planud. *ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.* quod *Planudis* inventum eſſe dubitare noli. Nec hic, nec praecedens verſus perſanatus eſt.

P. 36. *Antiphili Byz.* Ep. I. 2. *ἐναυστολέγει* V. C. Forte *γ* ut ſaepe ortum ex ductu calligraphico, quum ille ſcripſiſſet: *ἐναυστολέει.* — V. 3. *κεῖθεν* depravatum videtur et *ὅφρα.* *Λεύσσῃ* emend. *Jenſius.*

P. 38. *Ep. II.* 3. revoca lectionem Vat. et Plan. τὸ ὁ χρόνος . . quam temere immutavit *Br.* — *Ep. II.* 3. Scr. εἰ δὲ με τὸν . . . Verba τί γένωμαι ὄρνεον; *quaenam ego avis fiam? cujusnam avis ſumam ſpeciem?* — *P.* 40. *Ep. IV.* φίλης eſt apud *Suidam.* Hac lectione hiatus tollitur, quem φίλη Vat. C. efficit.

P. 41. *l.* 16. lege *veluti muſco* pro *vetuli.*

P. 42. *Ep. VII.* 2. ἀδριακοῦ. *Lenzius* cogitabat de vino Iſſae, inſulae maris Adriatici, quod laudat *Athenae.* L. I. p. 28. E. Mihi etiamnum vera videtur interpretatio, quam in commentario dedi.

P. 43. *l.* 14. pro ἐνιαυτός. lege: ποίη. ὁ ἐνιαυτός. et στρούθειον pro στρούθιον. — l. 22. φιαρῷ. rectius μνιαρῷ ſcripſeris, ſi quid novandum ſit. Sed verum videtur νεαρῷ.

P. 45. *Ep. XI.* 1. θυγατέρες Μαιονίδεω. De Juliani Epiſtolis agens *Libanius* in Epitaph. T. I. p. 624. ed. *R.* παῖδας τούτους ἐκεῖνος ἀθανάτους καταλέλοιπεν, οὓς οὐκ ἂν ὁ χρόνος δύναιτο . . . ἐξαλεῖψαι. quae ducta videntur ex *Hyperidis* Epit. ap. *Stob.* Tit. CXXIII. p. 616. 12. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται. — P. 45. lin. 27. lege Ἑκτορίας pro Ἑκτορίαις. l. 30. poſt *vulgo* adde: *et Vat. C.*

P. 46. *Ep. XII.* 3. φωτῶν. Sic ut nos Φαττῶν correxit V. D. poſt *Callimachi* Hymn. et Epigr. Londini. 1741. (quem *Bentlejum* eſſe ſuspicor) ut didici ex not. *Boſchii* T. IV. p. 488. qui emendationem illam longe certiſſimam, et a *Wyttenbachio* et *Eldickio* probatam, impugnare conatus eſt p. 244. et 487. et 502.

P. 48. *Ep. XV.* In Cod. Lugdunenſi *Suidae*, quem *Gronovius* comparavit V. 1. legitur, καὶ χρυσὸς ὑπὸ χρόνον. V. 4. οἷς ζωῆς οἶμος ἐλαφροτάτη. quod monuit V. D. in Bibl. Lit. et Art. LXIV. p. 214.

P. 50. *Ep. XVI.* 6. *Sladus* in Ap. Pauw. corrigit: μέτρον ἔχω λιμένων. *C. de Pauw:* ἐξ αὐτῆς μέτρου ἔχω λιμένα. vel λιμένας. Unice probanda videtur correctio *Reiskii:*

εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα,

An portum habeam ad illius urbis menſuram patentem. Fere ut ap. *Phalar.* Ep. CII. p. 292. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος ἁπάσης ἐστὶ Σικελίας μέτρον. ubi ſimilia dedit *Lennep.* — *Ep. XVII.* Conf. de clepſydris *Paciaud.* Monim. Peloponn. T. I. p. 58. qui hoc Ep. excitat.

P. 51. *Ep. XVII.* Illuſtratur hoc proverbio locutio veteribus uſurpata, ὁ ἑκάστου νοῦς θεός. de qua videndus *Gatacker* ad *Antonin.* XII. 26. — *P.* 52. *Ep. XX.* 7. ἔφα σοφός. ut *Theocrit.* Eid. XIV. 22. λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶδεν.

P. 54. *l.* 11. poſt *Aſcenſ.* adde: *ubi* ἑρκυστής.

P. 55. *Ep. XXIV.* 5. εἰ ἀπὸ χέρσου. legendum videtur: εὖτ' ἀπὸ χ. *aureum profecto fuit humanum genus, quum homines procul de terra ſpectabant mare.*

P. 56. *Ep. XXVI.* 4. ἀπιστότερον. Simili acumine *Ariſtides* T. I. p. 545. de Rhodi everſione per terrae motum: οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἀναβεβηκότες τὴν πατρῴαν ἑστίαν ἀπιστοτέραν τῆς θαλάσσης εὗρον. — *Ep. XXVII.* De μονοξύλοις veterum loca congeſſit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 390. *Avienus* V. 103. de incolis ſinus Oeſtrymnici; *non hi carinas quippe pinu texere Acerve norunt, non abiete, ut uſus eſt, Curvant faſelos; ſed rei ad miraculum, Navigia junctis ſemper aptant pellibus, Corioque vaſtum ſaepe percurrunt ſalum.* ubi vide *Wernsdorf.* Poetae L. M. T. V. P. III. p. 1184. — V. 6. πυκτόν. πυκτὸν mallet *H. van Eldick* ap. *de Boſch.* T. IV. p. 494.

P. 57. In lemmate Ep. XXVIII. Cod. V. non habet περὶ κήπου ſed περιγκήπου. Erat autem ἡ περίγκηπος

ſive *πρίγκιπος* ſuburbana Conſtantinopoleos inſula, de qua videndus *Du Cange* Lex Gr. med. p. 1227. — lin. 28. corrige: *πολύ*. *Vat. C.* *πουλύ*. *Plan.*

P. 59. *Ep.* *XXX.* 3. *Br.* correctionem verſus rhythmus falſam eſſe arguit. ὃ καὶ βοσὶν, ὃς φάγε . . . verum videtur; quamvis *βοσὶν* pro *βουσὶν* alibi non videtur occurrere. — *Ep.* *XXXI.* 6. *ποτάμων* Vat. C. quod reponendum.

P. 64. *Ep.* *XL.* 2. *τινάξαμένων*. Vat. C. V. 3. *αἷς* Ibid.

P. 65. *Ep.* *XLI.* 1. *νησαίοιο*. Idem vocabulum perperam legitur in *Theophyl.* Inſt. Reg. II. c. 19. ἂν δὲ Φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς. vertunt: *equis inſularibus.* Corrige: *νυσαίοις*. Cf. *Ritterſh.* ad *Oppian.* Cyneg. I. 310. et *Interpp.* *Heſychii* V. *νησαίας ἵππους*. T. II. p. 679. — V. 3. οὐδ' ὅτ' ἔκνωσσε. Sic perſpicue Cod. Vat. — P. 66. lin. 7. dele verba *cum Vat. Cod.* et lin. 13. poſt *dubio* adde: *cum Vat. Cod.* — V. 7. *ἔκλεισεν*. Similiter videtur erratum in *Artemidori* L. V. 25. p. 407. ed. *R.* ἔδοξέ τις ἐρωμένην ἑαυτοῦ ὁρᾷν ἐν σταμνίῳ καιομένην. Noviſſimus editor correxit *κειμένην*. Verius videtur: *κλειομένην*.

P. 67. *Ep.* *XLII.* 1. *ἴσχειν* Vat. C.

P. 68. *l.* 12. dele *recte*. Satis nunc conſtat, vanos fuiſſe, qui v. epagogicum, ubi poſitionem facit, ubique delendum cenſerent, caeſurae vim ſyllabae brevi producendae ſufficere exiſtimantes. Nec *Brunkius*, qui illi ſectae nomen dederat, ubique ſibi conſtabat. — *Ep.* *XLIV.* Tractavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 120. qui comparat *Propert.* II. El. XXVI. 33. *Et tabula una duas poterit componere amantes, Prora cubile mihi, ſeu mihi puppis erit.* — V. 3. ἢ τι ἐπὶ τούτῳ, quod *H.* adoptavit. V. 5. ex eodem Codice:

καὶ κε ξυμπᾶντ' εἴδοιμι. niſi fuit ἐσίδοιμι, quod compoſitum ſaepe occurrit pro ſimplici.

P. 70. *Ep. XLV.* 1. probat *Huſchke* in Anal. cr. p. 117. lectionem Cod. Voſſ. κοχλιδίων δύστηνον ἐρωδιὸν ἔχθρα κολάζει. Tum ſic pergit Vir doctiſſimus: „Quae ſit iſta κοχλιδίων ἔχθρα diſcimus ex *Aeliano* de H. An. X. 5. οἱ κοχλίαι ἴσασιν εἶναί σφιν πολεμίους τοὺς πέρδικας καὶ τοὺς ἐρωδίους, καὶ αὐτοὺς ἀποδιδράσκουσιν· οὐδ' ἂν ἴδοις ἔνθα οὗτοι νέμονται, καὶ κοχλίας διέρποντας. V. 6. πεζοβατεῖν. recte edidit *Reiske*: *pedibus tranſire mare.* Idem V. 8. correxit: ἐκδηῶν Κόλχους καὶ Βρίον ὁ προδότης. et vertit: *ferite igitur malam avim, quae gravem rependit incolatus mercedem, vaſtandis Colchis et Brio, avim proditorem.* Nunquam fortaſſe magis a ſcopo aberravit *Reiskius*, quam in tractando hoc loco. Vera haud dubie eſt lectio Apographi Buheriani: ἐκ δηΐων *ab hoſtibus*, et Voſſiani, quod ſuppeditat κόχλους καὶ βρύον, adeoque legendum:

βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
ἐκ δηΐων, κόχλους καὶ βρύον, ὁ προδότης.

Ardea tanquam mercedem proditionis ab hoſtibus acceperat cochleas et algam. Ita aliqua ſaltem lux accenditur carmini perplexo et miſere lacerato. Agit auctor de urbe quadam, mari adjacente, quam hoſtes recedente aeſtu vi adorti erant, poſteaquam ardeae crachulas quaerentes ipſis indicaſſent, undam nunc eſſe vadoſam, et tranſitum ſinus meabilem. Similis extat narratio apud *Suidam*, decerpta e *Polybio* in V. τενάγη· διάβροχοι. κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἡ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Πολύβιος· κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐμβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τεναγῶδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διε-

βίβασε τὴν στρατιάν· τὰ δὲ δὴ πλεῖα τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε." Hactenus Vir eruditiſſimus. V. 3. τεναγίτιν. et V. 6. πεζοβατεῖν. notatum in marg. Apogr. Pauw. V. 4. *C. de P.* pro ἐθημολόγει ſuſpicabatur ἐρημολόγει.

P. 72. *Julii Diocl.* Ep. I. lin. 18. dele verba: *verba . . . accipienda ſunt.* ἀποκρινόμενος mihi videbar legere in Codice, quum rectiſſime ſcribatur ἀποκρινομένοις. V. 1. in quo haerebat *Corn. de P.* ſic accipiendus, ut χαῖρε bis ſumatur. — *Ep. II.* 1. pro οἶκος *Huſchke* Anal. crit. p. 132. correxit εὖχος, *rem votam et perſolutam*, ſive *promiſſam et redditam. Plato* Ep. VIII. τὸν Νυμφῶν θεράποντα . . . βάτραχον, Χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὖχος ἔθηκε. Idem V. D. unice probat V. 4. lectionem a *Suida* ſervatam θηροβόλει, unde apparet in V. 3tio, ſi non omnia, certe haec eſſe ſincera: δικτυβόλει τούτῳ δὲ . . . Nec quicquam obſtare exiſtimat Vir eruditiſſimus, quin librarius totum hexametrum, caſu omiſſum, ex alio exemplari fideliter transſcripſiſſe exiſtimetur. Nihil certe deſiderari in hac lectione:

δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἠϊόνων κροκάλαισι·
θηροβόλει τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.

Mihi tamen, ut verum fatear, nec τούτῳ δὲ repetitum, nec δὲ bis in tertia ſede collocatum placet.

P. 73. *l.* 13. poſt διηνήχοντο adde: Alia exempla clypeorum eidem uſui adhibitorum collegit *Caryophilus* de vet. clypeis p. 77. — Ep. IV. 2. *Huſchke* Anal. crit. p. 130. correxit: ὀγκωτὴν γαῖαν. *Statyll. Flacc.* Ep. X. ὀγκωτοῦ ὕπερθε τάφου. Similia collegi ad *Alex. Aetol.* fr. V. 33. (T. I. P. II. p. 243.) ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον. Senſum Epigrammatis huc redire exiſtimat Vir D. neque *levi arena* me adſpergite, neque *injecta terra* me in hoc litore humate. *Sophocl.* An-

tig. 255. ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ, Λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις. V. 3. 4. idem V. D. ſic conſtituit:

μαίνεται εἴς με θάλασσα, καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
εὑρίσκειν ῥαχίαις οἶδε καὶ εἰν ἀΐδῃ.

comparans *Callim.* ap. *Schol. Sophocl.* Oed. Colon. 249. οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων.. *Lucill.* Ep. CXIX. de vento: ἢ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν. Hunc uſum verbi οἶδα attigimus T. I. P. II. p. 264. Initio diſtichi mallem proxime ad lectionem V. Cod. μαίνετε δ' εἰς ἐμὲ . . ,

μαίνετ' ἴδ' εἴς με θάλασσα,

V. 6. recte monuit *Huſchke* non opus eſſe, σταθερῇ mutetur in τραφερῇ. Ep. ἀδ. CDXXXIV. τὸ δ' ἄγριον ἐκλήμμυρε χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠιόνων. *Oppian.* Cyneg. II. 412. γαῖα πέλει σταθερή . . . ἄστατος ἔπλετο πόντος. *Antiphil.* Ep. ined. Vat. C. p. 492. ἠπιοῦ αὔρην πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένῃ γ' ὀθόνῃ. ubi mare *placidum et tranquillum* ſignificari videtur. Similiter ψαφαρῇ de *terra* in ἀδ. XXXIV. ἶσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα. Totum diſtichon ſic fortaſſe reſtitueris:

χέρσον ἐπεκβαίνειν εἴ μευ χάριν ὕδατι θυμὸς,
ἀρκοῦμαι σταθερῇ μιμνέμεν ὡς ἄταφος.

Crinagor. Ep. XXXI. χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,

P. 76. *Diodori Sardiani* Ep. I. 2. Probum eſt Βοῤῥαίῃ. *Philipp.* Ep. LXVIII. Βοῤῥαίου Σκυθίης. ubi vide not. p. 195.

P. 78. *Ep. III.* 3. Vat. C. ἔπορεν. recte.

P. 80. *Ep. VI.* 2. Νεοπτόλεμος eſt in Plan. Sed revocanda lectio membran. μενεπτόλεμος. Ad Ἀχιλλεί-

δης nomen diſerte addi minime opus erat. — *Ep. VII.* 4. κλαῖειν etiamnum depravatum eſſe puto. Scr. κλαίω. Cippus loquitur, Diodori verſibus inſcriptus, qui immaturam Athenaïdis mortem deplorant. Quare ipſe cippus ſe plorare ait. Sic omnia plana ſunt.

P. 81. *Ep. VIII.* 4. Pro Ῥουφῖνος ſcr. Ῥουφίνιος De ſyllaba antepenultima correpta non eſt quod dubites. Talia plurima in nominibus propriis ſibi permiſerunt veteres, etiam meliores Noſtro. Cf. haec Addend. ad T. II. P. III. p. 300. ad *Cyri* Ep. VI. — *Ep. IX.* 3. Vir Doctus in Magas. Enc. an. V. T. V. p. 23. legendum ſuspicatur: Θῶμον Ἀσταχίην τε μ. ἤκαχες οἵ σε . . . κώκυον. quae nomina parentum Hipparchi eſſe putat; et prius quidem a Θωμὸς derivandum exiſtimat, alterum ab ἄσταχυς. — V. 6. ἐπὶ βιότου. Vat. C.

P. 83. *Ep. XI.* Confer Ep. ἀδεσπ. DCXIX.

P. 85. *Ep. XIV.* 1. τῷδ' ἐπ' Vat. C.

P. 87. *Ep. Acerati.* 1. reſtitue Ὀμηρείησιν. lin. 13. corr. ἐν σοί. pro ἔν σοι. Tum adde *Euſtath.* Id. α. p. II. 41. Homerus Hectorem ῥίψας ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, συγκατέλυσεν, ἐκείνῳ τὴν ποίησιν, οὐ μόνον ὅτι συναπέσβη τῷ Ἕκτορι καὶ ἡ τῶν πολεμικῶν ἔργων θερμότης κ. τ. λ.

P. 88. *Leonidae Alexandrini* Ep. I. 3. Haud abſimilis locus *Clementis Alex.* in Cohort. p. 31. 35. δράκων ὁ Ζεὺς οὐκέτι, οὐ κύκνος ἐστίν, οὐκ ἀετός, οὐκ ἄνθρωπος ἐρωτικός· οὐχ ἵπταται ὁ θεός, οὐ παιδεραστεῖ, οὐ φιλεῖ, οὐ βιάζεται, καίτοι πολλαὶ καὶ καλαὶ καὶ νῦν ἔτι γυναῖκες, καὶ Λήδας εὐπρεπέστεραι, καὶ Σεμέλης ἀκμαιότεραι· μειράκια δὲ ὡραιότερα τοῦ Φρυγίου βουκόλου. — *Ep. III.* 1. ἰχθῦν. corr. ἰχθύν.

P. 89. *Ep. VII.* 3. quum Vat. C. habeat τὸν γὰρ ἄπαις, apparet ſcribendum eſſe non καὶ, ſed

τοὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε.

P. 91. *Ep. IX*. 3. βωμοὺς adſcriptum Apogr. Ruhnkeniano et aliis. Sic etiam *Jenſius* ſuspicabatur, ſed in Corrigendis p. ult. βωμοῖς tuetur.

P. 92. *Ep. X*. 2. quantumvis ſit elegans *Ruhnkenii* emendatio, non tamen recedendum a lectione Vat. C. σωρὸν ἀκεστορίης.

P. 94. *l*. 5. *ab ultim*. corr. οἱ δὲ .. pro οἷ δὲ.

P. 96. *Ep. XVI*. 3. revocanda membr. lectio: λήξει δ᾽ οὐδ᾽ αἰῶνι γόον. i. e. παύσει. ut ap. *Homer*. Ιλ. V. 424. Ἰδομενεὺς δ᾽ οὐλῆγε μένος μέγα. Id. Ιλ. φ. 305. οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος.

P. 100. *Ep. XXVI*. 1. 2. In Apogr. *C. de Pauw* hoc diſtichon ſic diſtinguitur:

καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας
καὶ βίον, ἐν Φιλίῃ, Πάππε, βεβαιότατε.

qua diſtinctione omnis emendandi neceſſitas praeciditur. Fruſtra *C. de Pauw* ἠκρίβωσα tentat.

P. 101. *l*. 15. poſt *Vat. Cod*. adde: *et Plan.*

P. 107. *Ep. XLI*. 2. *Grotius* expreſſit vulgatam πολιῆς: *ſed quae mente graves vincere poſſet anus.* Etiam πολλὴ ἡλικίη *multi anni* ſunt.

P. III. *Parmenionis*. Ep. I. 3. ἀνακυκλοῦται ob Cod. auctoritatem reſtituendum eſt. — *P*. 112. Ep. III. 1. ſcr. κἀγὼ δὲ σὲ χρυσοῦ.

P. 116. *Ep. XIV*. 2. διπλόα. Scr. διπλᾶ, ut brevis ſyllaba tollatur in caeſura pentametri. In δάκρυα ſaepius prior corripitur; alias facile ſcripſeris verbis transpoſitis: προφθιμένου διπλᾶ δάκρυα μητρὸς ἔχω. Sed non opus. — V. 3. lege μνηστῆρσον, ut eſt in Cod. V. — *Ep. XV*. male explicui a *Br*. in errorem abreptus. Legendum cum membranis: αὐτῷ τις ... τῷ γείτονι. vir quidam uxorem duxerat non *ſibi*, ſed *vicino*, ea lege ſcilicet, ut illa, facilis mulier et commodis moribus, cum vicino cubaret, maritus largiter et laute

aleretur. Comparavit *Huſchke* in Anal. cr. p. 170. *Terentium* in Eunuch. Act. V. fin. ubi Gnatho Thraſonem Phaedriae ridendum et comedendum tradit: *principio et habet quod det, et dat nemo largius. Fatuus eſt, inſulſus, largus, ſtertit noctesque et dies: neque tu iſtum metuas, ne amet mulier: pellas facile ubi velis.* Cf. *Interpp. Iuvenalis* I. Sat. 55. ſqq.

P. 117. *l.* 9. ſcr. *paraſitus.*

P. 118. *Antiphan.* Ep. I. a. Expreſſum ex hoc Epigr. Fabula inter Aeſopicas 117. XXIX. ed. *Furiae.* p. 15.

P. 120. *l. penult.* ſcr. λαθροπόδας.

P. 121. *Ep. III.* 4. De τρωκτῆς vide *Schneider.* in Lex. Gr. V. T. II. p. 544.

P. 123. *Ep. V.* 4. πρόκυνες. qui Callimacho propugnant, ejusque laudem a nonnullis imminutam defendere conantur. Cf. *Schweigh.* ad *Athenae* L. VI. c. 74. T. III. p. 532.

P. 124. *Ep. VI.* 5. ἴσχειν. Vat. C. quod temere damnavi. Inhaerebat tum falſa, a plurimis inculcata et temere probata doctrina de vi caeſurae et litera paragogica ante conſonantem non admittenda.

P. 124. *Ep. VIII.* 4. κάμπη. *Columella* de cultu hort. V. 324. animalcula recenſens plantis perniciosa: *nec ſolum teneras audent erodere frondes Implicitus conchae limax, hirſutaque campe.* et v. 366. *volvitur ad terram diſtecto corpore campe.* — V. 5. 6. nondum me poenitet conjecturae de h. l. prolatae. Sed propius etiam ad membr. ductus acceſſeris, ſcribens:

Ὀφθόνος εἰς πολὺν ὄλβον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
πορθεῖ, καὶ τοῦτον Κῆρα κάλει μεγάλην.

C. de Pauw ſuspicabatur: καὶ οὗτος κῆρα ναίειν ἐθέλει pro θανάτῳ ὁμιλεῖν. mortem et orcum habitare, morte delectari, quae omnia perdit, et ſocia eſt τοῦ μικρὰ

κορθοῦντες. Tum idem ſcribit: καὶ οὗτος ξηρὰ ναίειν ἔθέλει. quod ipſi auctori venuſtum videtur. Mihi utraque conjectura vehementer videtur inepta.

P. 127. *Ep.* *IX.* 6. αἴφνης probare videtur *Hermann.* ad *Orpheum* p. 770. ἄφνω Vat. C. quod in ἄφνως mutandum eſſe, dubitare noli. *Apollon. Rhod.* L. IV. 580. αὐτίκα δ' ἄφνως ἴαχεν. — *Automedontis Cyz.* Ep. I. 3. εἷς αὐτῷ conjecit *C. de Pauw*, non male. — V. 4. εἷς ἔφερεν τι φαγεῖν corrigit *Schaefer* ad *Theocrit.* p. 217. — *Ep.* *II.* 4. vera lectio εἶναι καὶ . . . reperitur etiam in Apogr. Pauw.

P. 129. *Ep.* *III.* comparari meretur *Martialis* L. VI. Ep. LXXI.

Edere laſcivos ad Baetica crusmata geſtus,
Et Gaditanis ludere docta modis,
Tendere quae tremulum Pelian, Hecubaeque maritum
Poſſet ad Hectoreos ſollicitare rogos etc.

V. 7. *C. de P.* membr. lectionem ἐπιρρίψῃ tuetur, explicans aut *crus in altum erigere*, aut *in equum aſcendere.*

P. 130. *Ep.* *III.* a. 1. Verba πέμπε, κάλει, πάντ' ἐστὶν ἕτοιμά σοι. pro meretriculae fortaſſe verbis haberi debent, quibus illa ſe poëtae ante addixerat. Nunc poëta eadem apud ſe repetit, ſimul reputans, quid, ſi illam arceſſiverit, eventurum ſit. — V. 3. lectio membran. λαχάνου τι σαρωτέρη fortaſſe ſic corrigenda

αὕτη γὰρ λαχάνου σιπαλωτέρη . . .

σίπαλος idem quod σιφλὸς, *debilis*, *mancus*. Poëta ap. Etymol. Iμ. p. 714. 15. ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος.

P. 132. *Ep.* *V.* 3. λήσῃ. reſtituendum. Vid. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 430. — P. 133. l. 3. adde: *Pe-*

rizon. ad Aelian. V. H. VI. 10. — *P.* 140. *Philippi Theſſalon.* Ep. II. 4. Vir doctus in Actis Erudit. an. 1753. p. 277. *Pierſoni* correctionem improbans, Cod. lectionem ſic explicat: poëta ſe amoris impetu ita perculſum eſſe dicit, tanquam ſi Jupiter cum omnibus ſuis fulminibus in ſe descendiſſet. —

P. 137. *Autómedont. Ep. XI.* 3. Derivata videntur haec ex *Platonis* Protagora p. 338. A. συμβουλεύω . . . ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις . . μήτ' αὖ Πρωταγόραν πάντα κάλων ἐντείναντα οὐρίᾳ ἐφέντα φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων ἀποκρύψαντα γῆν, ἀλλὰ μέσον τι ἀμφοτέρους τεμεῖν. ubi vide *Heindorf.* T. IV. p. 562.

P. 142. *Ep. IV.* Non *unum* hoc exemplum carminis e continuis pentametris compoſiti. Aliud reperitur in *Heliodori* L. III. 2. p. 173. ed. Bip. et in Inſcriptione prope Maſſiliam reperta, quam edidit *Villoiſon* Mag. Enc. an. V. T. II. nr. 2.

P. 144. *l.* 8. ſcr. *quod per ſe* pro *quod ſe.* Sed minime probanda erat *Pauwii* conjectura, quae verſum hiatu onerat.

P. 146. *Ep. VII.* 1. Tolle comma poſt Φηγοῦ; nam σὺ rectius jungitur cum κόψας, quam cum ἔθηκε. — lin. 5. ab ult. corr. αἰγοβάτην pro αἰγιβάτην.

P. 147. *Ep. VIII.* 6. ὀξεῖς κοδίατρας corrigit *Corn. de Pauw*, quod Brunkianae lectioni praeferendum. Sed verum videtur ὠκεῖς.

P. 148. *Ep. IX.* 1. *Grotius* in Mantiſſa IV. p. 423. vertit: *nendi labore l o r i p e s vivens anus.* et V. 5. 6. *quae montis Aetnae verticoſos incolunt Domos, fluenta rapida, Symaethi patris.* V. 7. idem ſic ut nos accipit: *Sic laeſa crura ſanitati priſtinae Reddit benignus laticis Aetnaei calor.*

P. 151. *lin.* 2. pro *c.* 37. lege c. 137.

P. 154. *lin.* 6. *ignarum* lege *ignavum.* Ep. XII. 4. εἰς ἅλα πτόσας. *ſpumam excitans* interpretatur *H. de Boſch* T. IV. p. 270.

P. 157. *lin.* 4. ſcr. T. I. p. 467. pro T. II. — Ep. XIV. 7. γυῖα πεπηρωθεὶς: fortaſſe legendum:

γυῖ' ἅτε πηρωθεὶς. . .

utpote membra debilitatus.

P. 160. *Ep. XVII.* Hoc carmen tractavit *Martorelli* de Theca calam. p. 209. qui diſtichon periiſſe ſuſpicatur, ſatis probabiliter. V. 1. pro πλευρῆς mallet γραμμῆς ex Ep. *Pauli Sil.* quod nos comparavimus. Nulla eſt emendandi neceſſitas. Nec magis neceſſaria eſt ejusdem conjectura V. 3. καὶ κανὸν' ἰθύτατον pro κανονίδ' ὑπάτην, quam lectionem *Suidae* tuetur auctoritas.

P. 161. *lin.* 5. corrige T. II. p. 191. pro 343.

P. 162. *Ep. XIX.* 4. *Paul. Sil.* Ecph. S. Sophiae V. 182. ἄρτι μὲν ἀμβλυνθεῖσα γένυν μετὰ βότρυας ἄρκη Ἐσσομένης ἀνέμιμνε θεηγενὲς ἔργον ἀμάλλης.

P. 169. *Ep. XVIII.* 6. 7. Hos verſus ſincere legi non credo; ſed quod olim legendum propoſui, id nunc repudio. Scribe minima mutatione:

ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βαστάζω ξένον
ἀστόν τ'· ἐπὶ γαίης κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

pro ὥς ποτ'. Saepe α et ω permutantur.

P. 170. *lin.* 22. pro ἔμβολα lege κείμεθα. quod in textu reponendum. Vide quae notabimus ad T. II. P. III. p. 59. Straton. Ep. IX.

P. 172. *Ep. XXXIII.* 5. reſtitue membr. lect. τὸδ' ἐς. *Eurip.* Phoen. 605. εἰς χέρας λεύσσεις ἐμάς.

P. 173. *Ep. XXXIV.* 8. propius ad ductus vulgatae correxeris:

ἤρκται μαιοῦσθαι γαστέρα θηλυτέραις.

P. 174. *Ep. XXXVIII.* Senſus eſt: Eutychides deum, ad cujus numen, judice, ut videtur, jubente, jurare debebat, furto abſtulit, dicens: te, quum jam non adſis, jurare nequeo. Et ſic ſe e jurandi neceſſitate expediviſſe videbatur. Grotius vertit: *Religio jurare mihi cum diceret, aufert Quem jurare deum debuit Eutychides.*

P. 175. *Ep. XLI.* 2. τῶν Ἀρκάδ. Vat. C.

P. 177. *Ep. XLIII.* 1. γραμματικοῦ. Vat. C.

P. 180. *Ep. XLV.* 1. Vim tranſitivam verbi χορεύσας illuſtravit *Huſchke* in Anal. cr. p. 27.

P. 182. *l.* 1. poſt *apris* inſere *Diana.*

P. 183. *Ep. L.* Similem equi ſtatuam deſcripſit *Nicetas Choniatas* de ſtatuis igni traditis poſt C Polin captam, in *Fabricii* Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμὺς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον φαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέριοι, τὸ πολεμικὸν ἀναδεικνύντες σάλευμα.

P. 186. *Ep. LIV.* 6. interrogandi ſignum poſt αὐχεῖς tollendum, et poſt δύναται collocandum; quod monuit etiam *Schaefer* ad *L. Bos* p. 356. — *Ep. LV.* 4. V. D. in Biblioth. Lipſienſi T. LXIV. p. 226. mallet: μὴ κλέπτειν κλέπτης καινὸν ἔδωκε νόμον. At vulgata eundem ſenſum efficit, et elegantius etiam, quum Mercurius non aperte furti inſimuletur. Idem V. D. ad *Ep. LVIII.* 1. Ἀδριακὸν κύτος de vaſe vinum Adriaeum continente recte accipit. Vide ad *Antiphili* Ep. VII. Sic ap. *Horat.* I. Od. IX. 7. *Sabina diota.* L. III. 16. 33. *Laeſtrygonia amphora.* V. 4. autem vulgatam tuetur in hunc modum: καλύβην eſſe *pergulam, hypampelon*, vitibus luxuriantibus inumbratam, ubi genio indulgebant ſaltando et potando. Cf. *Heyne* ad *Tibull.* L II. 1. 24. II. 5. 97. Ibi lagena fracta et a potatoribus projecta vitem quandam ſuſtinebat.

Haud aliter vites tenellae Calypſus antrum velantes repraeſentantur in Odyſſ. E. 68. ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο Ἡμερὶς ἡβώωσα. Cf. *Böttiger* im N. D. Merkur. 1800. 3. p. 197. ſq. — V. 5. ἀεί. Vat. C.

P. 189. *Ep. LX.* 2. εὐχλαίνου. Vat. C. — V. 5. ἀσπὶς ἐμοί. Vat. C. recte.

P. 190. *Ep. LXII.* Adſcribam interpretationem *Grotii* ex Mantiſſa quarta p. 427.

Sicut equos domuit, domat et gens Theſſala tauros,
Et praeter nudas non habet arma manus.
Sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor,
Sic jacere in frontem fortia vincla parat.
Atque agilem ſummo ſtringens in corpore nodum
Ingentem tali dejicit ante feram.

omne hoc taurorum domandorum artificium ad vivum depinxit *Heliodor.* L. X. 29, 30. T. II. p 389. ed. Bip. quae deſcriptio huic Epigrammati lucem accendit. V. 3. legendum

κεντροτυπεῖς πώλους ζεῦξε σκιρτήματι ταύρων.

Heliodorus l. c. ὡς δὲ εἰς συνήθειαν τῆς τε ὄψεως τῆς ἑαυτοῦ καὶ πράξεως ἐνεβίβασεν, ἀντίπλευρος ἤδη παρίππευε, χρωτὶ δὲ χρωτὸς ἐπιψαύων, καὶ ἱππείῳ ταύρειον ἆσθμα καὶ ἱδρῶτα κεραννύων, καὶ τὸν δρόμον οὕτως ὁμόταχον ῥυθμίζων, ὡς καὶ συμφυεῖς εἶναι τὰς κορυφὰς τῶν ζώων τοὺς ποῤῥωτέρω. φαντάζεσθαι, καὶ τὸν Θεαγένην λαμπρῶς ἐκθειάζειν, ξένην τινὰ ταύτην ἱπποταύρου ξυνωρίδα ζευξάμενον. ut h. l. emendavit ct. *Corag*, cujus vide commentarium p. 357. ſq. Eodem ſcriptore firmatur *Iſaaci Voſſii* explicatio Verſ. 4ti. de cujus veritate dubitare non debebam. Sic enim *Heliodorus* c. 30. ὁ Θεαγένης . . . ἐπιῤῥίπτει ἑαυτὸν τῷ αὐχένι τοῦ ταύρου· καὶ τοῖς κέρασι τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον κατὰ τὸ μεταίχμιον ἐνιδρύσας, τοὺς πή-

χως δὲ οἱονεὶ στεφάνην περιθεὶς, καὶ εἰς ἅμμα κατὰ τοῦ ταυρείου μετώπου τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας .... ἐκκρεμὴς ἐφέρετο. Caeterum de his ταυροκαθαψίοις conſulendus inprimis *Böttiger* im gothaiſchen Hofkalender an. 1798.

P. 194. *Ep. LXIV.* ἄλλων κλινομένων. verum horum verborum ſenſum jam ante *Burmannum* explicuit *H. Stephanus* ad Ep. Sel. p. 301. —

P. 195. *lin.* 5. *ab ult.* pro *Vat. Cod.* lege *Plan.* — P. 196. Ep. LXVIII. 5. τοὺς ἐπὶ πάντους Vat. Cod. error in marg. emendatus. — Ep. LXIX 6. Senſus, quem res requirit, non fugiebat *H. Stephanum* ad Epigr. Sel. p. 297. ubi interpretatione fruſtra tentata, ſcribit haec: „Si verſus admitteret. ὅλον pro ἴλεον, faceret pro hac lectione verſus ultimus Ep. *Platonis*: τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἡρμόσαμεν."

P. 197. *lin. ult.* Tolle verba: *non opus eſt* .... *producatur.* Ep. LXX. 5. ἀπὸ Ἥρης. Hiatum *Hermannus* tollit ad Orpheum p. 770. ἆρά γ' ἀφ' Ἥρης.

P. 199. *Ep. LXXIII.* 5. νέας an mutandum ſit dubito. . V. 6. αὐτοκυβερνῆται. Vat. C. quod firmat conjecturam *Schneideri* in Lex. αὐτοκυβερνηταὶ legendum cenſentis. — P. 200. de fragmento *Alexidis* vide jam *Schweighauſerum* ad *Athen.* T. V. p. 354. quem tamen V. 4ti correctio fugit.

P. 201. *Ep. LXXIV.* 5. βαθυστήριγμα. Vat. C. unde ſcribendum videtur, uno accentu repoſito:

λᾶα, βαθὺ στήριγμα, κατεῤῥίζωσε πέλωρον.

P. 202. *Ep. LXXV.* 4. ad *Himerium* Ecl. XVIII. 3. p. 262. ubi ἐκκυηθῆναι occurrit, *Wernsdorfius* in noſtro Epigr. ἐκκεκύκηκε lectum fuiſſe ſuſpicatur, a verbo κυκάω. Male. In marg. Apogr. Pauw. ἐκκεχύνηκε notatum, tanquam conj. *Guyeti*, ſive *Salmaſii* potius.

C. de P. vulgatae patrocinatur, comparans *Eveni* Ep. XII. ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσε τύπους.

P. 203. *Ep. LXXVI.* 1. prava *Br.* lectio, qua metrum peſſumdatur, cedat lectioni Vat. C. — V. 2. δινητάν. Vat. C. quod reſtituendum. Paſſim ἡ πέτρος occurrit. *Theodorid.* Ep. XVIII. πέτρος ἐγὼ τεπάλαια γυρὴ, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής. Τῆς Ἡρακλείτου δ' ἔνδον ἔχω κεφαλήν. Sic hi verſus ſcribendi et diſtinguendi. Ap. *Alcae. Meſſ.* XXI. ἁ παροδῖτις .... πέτρος. — P. 203. lin. 8. lege πυρηφάτον, et mox ὀδυνηφάτος et πυρηφάτος.

P. 204. *Ep. LXXVII.* 1. rectius ſuppleveris:

Ἰκαρίην ἔτι παῖς πλώων ἅλα...

H. de Boſch p. 311. καλὸς ſupplet. *H. van Eldick* in Addend. p. 493. τὸ πάρος fortaſſe ſervandum eſſe judicat. At haec verba, languida certe et jejuna, a Planude ad lacunam quodammodo implendam adjecta eſſe, non eſt quod dubites. — *Ep. LXXVIII.* 2. verbum ἡρμολόγησε *Schneiderus* in Lex. gr. ab ἑρμολογέω derivat, nec alteram tamen derivationem damnans.

P. 208. *Ep. LXXXIII.* 1. vocem χαλαζεπῆ attigit *Hermann* ad *Orpheum* v. 766. p. 147. — V. 6. τοξεύσας ἔπη. Ep. inedit. in Vat. C. p. 52. ὑμνοπόλος σοφίης .. τοξεύσει ἑκάτερθε πολύτροπα δήνεα τέχνης. — P. 209. lin. 6 ab ult. lege τέρπετ' pro τέρπει. — *P.* 210. l. 7. lege *ſciolus* pro *ſcriolus*.

P. 211. *Quinti Marcii Ep. I.* non opus eſt ad ſignificationem nominis confugiamus. Senſus etiam ſine illis etymologicis argutiis conſtat.

P. 212. *Ep. Ia.* V. 3. ἀπ' ἐλπίδος Cod. Vat. ἐπ' ἐλπ. corrigit *Schaefer* Meletem. p. 92. ad analogiam locutionis ὀχεῖσθαι ἐπὶ ... At fortaſſe ſervanda membr lectio.

P. 213. *Ep. III.* 5. ἐπιβάλλῃ, *ſuſcipis*: quod illuſtravit *Schaeferus* ad L. Bos. p. 67.

Ep. 214. Ep. IV. 4. ἤλλακται. Cod. V. Similis eſt locus *Dion. Chryſ.* Or. LXXIV. T. II. p. 397. 15. καὶ γὰρ εἴ ποτε ἀπέχονται τοῦ κακῶς ποιεῖν δι' ἥν ποτ' αἰτίαν, ὥσπερ τὰ θηρία πολλάκις ἠρεμεῖ κοιμώμενα ἢ ἐμπεπλησμένα, τὴν μέντοι φύσιν οὐκ ἀποβέβληκε τὴν αὑτῶν, παραπλησίως δὴ καὶ ἐκεῖνοι χρόνον τινὰ οὐκ ἔβλαψαν, ἔπειτα συμβάσης καὶ τὸν τόκον φασὶ καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς πονηρίας ἐκτίνουσιν.

P. 217. *lin.* 2. lege ὑπεικτὰν pro ὑπαικτάν. — lin. ult. poſt *h. l.* inſere *pro* σιδηροῦν. — P. 218. Ep. VII. 2. de ἐπωφελίῃ vide *Schaefer.* Meletem. p. 70. Vera videtur lectio *Br.* παρ' ἀκταίης.

P. 222. *Ep. X.* 6. reſtituenda lectio membr. τήνδε καρηβαρίην. Eſt circumſcriptio βάκτρου καρηβαρέοντος, baculi cujus pars ſuperior craſſior et nodoſior. In ejusmodi locutionibus epitheton elegantius jungitur ei vocabulo, quod periphraſin facit.

P. 231. *Ep. III. Addaci.* 1. τετρυμένον jam emendavit *H. Stephanus* ad Ep. Sel. p. 303. — *P.* 232. *Ep. V.* 2. οἶκον ἔχων. De praedonibus Aegyptiis *Heliodor.* L. I. 5. p. 17. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σκάφους βιοτεύει, πορθμεῖον τὸ αὐτὸ καὶ οἰκητήριον ἔχων. — P. 233. lin. ult. corrige: πλειούσης pro πλείοντος.

P. 234. *lin.* 3. *ab. ult.* lege φιλοπράγμονα.

P. 237. *Ep. VIII.* 5. 6. *Hermannus* ad *Orpheum* p. 770. corrigit: ἀλλὰ τὰ Βάκχου Ἤματα καὶ σκηνὰς ἐμβάδι πειθομένας. ubi τὰ ἤματα Βάκχου de *Dionyſiis* interpretatur. Nondum me poenitet conjecturae βήματα. At de ἐμβάδι vix eſt quod dubites. Cf. *Polluc.* IV. 115. VII. 91. Ap. *Lucian.* in Baccho 2. T. III. p. 76. Bacchus cothurnatus incedit cum χρυσῇ ἐμβάδι. *Athenae.* L. V. p. 200. d. alius ὑπεδέδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς. Cf. *Reimari* ad *Dio Caſſ.* T. II. p. 1032. et 1042.

P. 239. *Ep. IX.* 3. οἱ ὕπνω et τὸ πρίν. Vat. C. οὐδέ τις αὐχεῖ. Ibid.

P. 242. *Ep. II Theaeteti.* 4. κεῖθι ἐν εὐθυμίῃ. ut hiatus ſimul et metri tollatur vitium, *Hermann.* ad *Orpheum* p. 770. corrigit:

ἤ ῥ' ὅγε καὶ κεῖθι ζώει ἐν εὐρυθμίῃ.

P. 243. *Ep. IV.* 2. ἐκ νυκτῶν veriſſimum eſt. *Theogn.* v. 452. ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. — V. 3. ἀριθμόν. plerumque articulus additur. Exempla articuli omiſſi vide ap. *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* de Comp. p. 160. — V. 4. ταύτης πυρκαϊῆς. de domo ſupra interemtos accenſa. Sic *Valer. Flacc.* L. II. 235. in deſcriptione caedis Lemniorum virorum: *diras aliae ad faſtigia taedas Injiciunt adduntque* *r o g o s.* Si recte emendavi pro *domos*, qua lectione nihil frigidius. — V. 6. reſtitue ξυνὴ δ' ἦν κάλπις pro ἡ. Articulo facile carebimus.

P. 246. *Dionyſii Carm. I. II.* Hi duo Hymni unum fortaſſe carmen conſtituunt. Nam v. 1 — 9. qui Muſae invocationem continent, pro Exordio Hymni in Apollinem haberi poſſunt.

P. 252. *Ep. V. Dionyſii.* V. 2. ut hiatus in caeſura pentametri tollatur *Hermann.* ad *Orph.* p. 767. ſcribit:

ἢ τὰ ῥόδ', ἢ σαυτὴν ἠὲ συναμφότερα

quam verborum collocationem etiam ordo ſententiarum poſtulat.

P. 253. *Ep. IX.* in lemmate lege: ἐπωνομάζετο.

P. 256. *Athenaei Ep. I,* 2. σέλινον. Vat. C. V. 4. βιότρου et πόλιος. Idem. — P. 259. lin. 11. lege *comiſſationem* pro *commeſſationem.* — *Ep. Ariſtonis*, III, 3. 4. vulgatam lectionem tueri conatur V. D. in Bibl. Lipſienſi T. LXIV. p. 221. qui ſcripturam ἀπὸ λαυρῶ, quam membr. praeſtant, noſtrae conjecturae merito praefert. *Theocrit.* Eid. XIV. 16. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λαυρῶ.

Aelian. Epiſt. VII. τρύγα ἀπὸ ληνῶν. Sed tum junxerim νεοϑλιβὲς πῶμα ἀπὸ ληνοῦ, quod etiam verborum collocatio ſuadet, non πλησαμένη κύλικα ἀπὸ ληνοῦ. Quod vero idem V. D. etiam κύκλῳ πιεῖν tuetur ex *Menandri* fr. ap. *Athen.* XI. p. 594. A. οὐδὲ μίαν Ἡ γραῦς ὅλως κύλικα παρῆκεν, ἀτὰρ πίνει τὴν κύκλῳ. et *Antiphan.* in *Caſauboni* Anim. L. XI. p. 781. δέπας μεστὸν, κύκλῳ χορεῦον — in eo failitur. In lectione Codicis: πῶμα κύκλῳ πιεῖν latet, ni fallor,

πῶμα γλυκὺ κλοπέειν πλησαμένη κύλικα.

dulcem potum poculo impleto furto ablatura. Excidit prima ſyllaba vocabuli γλυκύ. — V. 5. 6. γραῦς δὲ παλαιὴ Ὡς ναῦς ὑποβρύχιος. Vat. C. fortaſſe ſic refingendus eſt, praeeuntibus *Paſſovio* et *Meineckio*:

γραῦς δὲ, παλαιὴ
ναῦς ἅϑ' ὑποβρύχιος, ζωρὸν ἔδυ πέλαγος.

V. 8. reſtitue σῆμα λάϊνον. *ſignum, monimentum* tumulo impoſuit vineis vicino. — P. 261. l. 15. pro ληνοῦ in Ep. *Dioscoridis* ληνῶν videtur ſcribendum. In Vat. C. ληνὸν legitur. *Ibid.* Ep. *Thymoclis* V. 1. ἱερὸς. Vat. C. V. 3. ὥρη Vat. C. — V. 4. ἀνϑεμοσεῦ Vat. C.

P. 262. *Damoſtratus.* V. 1. νηϊάδες. Vat. C.

P. 263. *Diophanes.* 1. Verum videtur Φηλήτης. Vide T. III. P. II. p. 352. ubi corrige accentum ſcr. Φηλητῶν.

P. 264. *Ariſtodicus.* V. 1. ἦρα. Vat. Probabiliter *Reiskius* ἥρω, quod virum *praecellentem*, *inſignem* ſignificat. cf. *Siebelis* Disp. de Heroum gr. educatione. Budd. 1808. *Villoiſon* Mag. Enc. an. VII. T. II. 8. p. 477. ſqq. Intelliguntur trieterica Bacchi, quae ille ſancto furore correptus celebraverat. V. 2. enim lege cum membr. Εὐφρονὰ λυσσευτάν. Forma λυσσητὴς eſt in

Ep. ἀδ. 394. — P. 264. lin. 25. conjecturam noſtram ταινίαις merito repudiat *Baſt* in Epim. ad *Ariſtoph.* Plut. p. XXV.

P. 267. *Heracliti.* Ep. I. 6. οὐκ ἄμορος ex Vat. C. videtur revocandum. *Heſych.* ἄμορος. ἀμέτοχος. — V. 8. ὃν δ' ἀπάγω. nec hoc verum, nec *Brunkii* τόνδ' ἀπ. poſt praecedens δισσὰ et τὸ μὲν ferri nequit. Scribendum:

ἓν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος.

P. 267. *Ep. II.* 6. non apparet, cur κουφὴν λίθακα repudiaverit Br. *Paul. Sil.* Ep. LII. καὶ λίθακα τρητὴν, σπόγγῳ ἐειδομένην.

P. 268. *Statyll. Flacc. II.* 1. σῶον in λεῖον mutandum cenſebat *Zeune* ad Anacr. p. 69. Idem V. 4. πυκινῶς δ' ἐξέφυγόν τε ταχύ. tentat. Utrumque infeliciter, et ita, ut eum nihil in hoc Ep. intellexiſſe appareat. — V. 5. οὐκ ἐπὶ σοὶ θύω. *Corn. de Pauw.*

P. 269. *lin.* 6. *ab ult.* lege: *quae se non cernere malit.*

P. 271. *lin.* 5. lege *ſpondeum.*

P. 272. *Ep. VII* Obverſabantur haec *Gregorio, Naz.* Ep. CXLIII εἰ μὲν χρυσὸν ἔχεις εὗρες κακόν.

P. 273. *Ep. X.* 5. εὐξενίοις. Vat. C. (male expreſſum εὐξονίοις.) unde legendum videtur:

πρόσθε μὲν ἐν ξενίοις φθιτὸν εἵρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς.

Tractus eſt Hector zona, quam ab Ajace acceperat ut ξένιον munus. Cf. Ep. ἀδ. CCCLXXXIX. An. T. III. P. II. p. 91. — V. 7. ἐμῇ ὠδύσσαο νηδυῖ corrigit *Schaefer* in Meletem. p. 109. Mihi in mentem venerat: ἐμὴν ὠνόσσαο νηδύν.

P. 274. *lin.* 8. *ab ult.* lege *Vulgo et in Vat.* pro *in Planud.*

P. 275. *Mucii Scaevol.* Ep. 4. ἠλιβάτην corr. *Jenſius.*

P. 278. *Marci Argentarii* Ep. I. 1. κακόσχολε. Sine notione *morae* de diabolo *Gregor. Nazianz.* Carm. XXI. Opp. T. II. p. 94. D. οὐ λήξεις λοχόων με κακόσχολε. — V. 3. ſcr. videtur, ne litera quidem mutata,

οὔ σε περισφίγγει λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος.

tenuis haec veſtis te non velat; quamvis veſtita tecta tamen non es.

P. 280. *lin.* 11. poſt *tranſpoſitis* inſere *Reiske.*

P. 281. *Ep. VII.* 3. ἰοῖς Vat. C, non ἴοις. V. 5. πάντα, Ald. tres et aſc. — Ep. VIII. 2. ᾤχετ' ἀποπτάμενον. Sic *Homer.* Ιλ. β. 70. de ſomnio: ὣς ὁ μὲν εἰπὼν Ὤιχετ' ἀποπτάμενος. quod cum aliis nonnullis ad h. l. comparavit *Huſchke* in An. cr. p. 77. qui v. 6. in noſtra conjectura non acquieſcens, legendum propoſuit: ἀλλ' ἥξεις βωμὸν ὃν ὠμοσάμην. *ibis ad aram.* aſſentiente *H. van Eldick* ap. *de Boſch.* T. IV. p. 495. αἱμάξεις emendaverat *Ruhnkenius*, quod ob copulae defectum minus probabat *de Boſch* l. c. p. 329. Hoc ſaltem incommodo noſtra conjectura αἱμάξας non laborat.

P. 283 *lin* 6. lege περιλάμπει pro πυριλάμπει. — Ep. X. 5. ἐπὶ πέμψω. Cod. V. V. 6. ἀργυρίους κάλυκας. Ibid. Caeterum revocata lectione ζητήσομεν, una litera mutata ſcribendum videtur:

ἀλλ' ἴμπης αὐτὴν ζητήσομεν· ἢ ῥ' ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρίους σκύλακας.

P. 284. *Ep. XIII.* 1. ἐφίλουν μέγα. *vehementer amabam.* De oſculis ne cogites, contextus vetat. — Ep. XIV. 1. Membr. lectioni inhaerens *Huſchke* Anal. cr. p. 161. legendum exiſtimat μύρον ὅσδεις, comparans *Propertii.* II. El. XXIX. 15. *Quae quum Sidoniae nocturna ligamina mitrae Solverit, atque oculos moverit illa graves. Afflabunt tibi non Arabum de gramine odores, Sed quos ipſe ſuis fecit Amor manibus.*

P. 288. *Ep. XVII.* 3. ἔγωγε Vat. C. — v. 4. τἄμπαλι Codicis reſtituendum. Cf. anim. T. III. P. II. p. 371. ſq. — lin. 17. pro *V. C.* lege *Plan.* — *P.* 289. *Ep. XIX.* 5. pone comma poſt ἴσθι, dele poſt Ζήνων. — lin. 25. corr. ὦ Λατωΐ. pro ὦ Λατῷα monente *Graefio* ad *Meleagr.* p. 150. ſq.

P. 293. *Ep. XXIV.* 1. Certe εὐόρμων lectioni νήσων, quam *Pierſonus* propoſuit, melius convenit, quam vulgatae νηῶν. Cf. loca ab *H. de Boſch* congeſta T. IV. p. 317. et *Hermann* ad *Orph.* p. 241.

P. 294. *Ep. XXVI.* 1. ἥλιξα. Vat. C. 3. εἰς σέ. Vat. C. recte. — *Ep. XXVII.* Gemmam hujus argumenti exhibet *Beger.* Theſ. Brand. p. 184. —

P. 296. *lin.* 4. lege. p. 259. pro 279.

P. 296 *Ep. XXX.* 3. ex lectione Vat. C. πάντ apparet legendum eſſe:

πᾶν τ' ἱμαρμάνθη . . .

V. 5. Vitium hujus hexametri monſtrat non ſolum πάλαι ſenſu caſſum, ſed etiam brevis ſyllaba in caeſura producta: εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι. Hoc *J. Scaliger* in not. mſt. tollere conatur ταδὶ ſcribens: quod minime admittendum. Utrumque vitium tolles legendo:

εἶπε τάδ', ὦ Μινοῖ, πῆλαι φέρε κάλπιν ἐλαφρήν . .

o Minos, inquit, quatiendam affer levem urnam i. e. ſententiam ocyus ede. κάλπις de urna quaeſitoris accipe, ut paſſim. *Statius* II. Silv. I. 218. *Ibimus omnes, ibimus immenſis urnam quatit Aeacus umbris. Claudian.* de R. Proſ. II. 332. *urna nec incertas verſat Minoïa ſortes.* —

P. 298. *lin.* 19. pro *ſine cauſa idonea* ſcribe *quod ſoloecum.* — Ep. XXXIII. 2. πόρων i. e. ἐπὶ πόρων. Vide *Schaefer* ad *L. Bos* p. 710.

P. 299. *Aemiliani Ep. I.* 1. ἕλκει. ἕρπει mallet *H. de Boſch.* T. IV. p. 162. ubi plura de hoc Epigram-

mate et de tabula picta, quae ei locum videtur feciſſe, disputantur. — V. 4. φίλτρα καὶ εἰν. vera videtur *Planudis* emendatio. Quare quae P. 300. l. 8. ſcripſi, ea nunc prorſus repudio. Ib. l. 3. ab ultim. pro βακχεύει ſcr. ἀτάλλει. i. e. σκιρτᾷ. Ιλ. XIII. 27. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ. *Apollon.* Lex. ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. *Heſych.* ἀτάλλει ... σκιρτᾷ. χαίρει. ubi vide *Alberti* p. 595. 11.

P. 301. *l.* 6. lege κομῶν pro κωμῶν.

P. 304. *Satyrii Thyill.* Ep. II. 2. *Lennepii* Πανός, quamvis per ſe minime abſurdum, ne probes vetat metri lex. Vulgata bene habet.

P. 305. *Satyrii IV.* 3. καὶ τὰς ὠκυβόλους. Fortaſſe:

καὶ τάσδ' ὠκοβόλους ....

V. 6. Poſt φρένα interrogandi nota ponenda. Vide *Schaefer* ad *L. Bos* p. 438.

P. 306. *l.* 9. adde ταῦτ' ante ὕμμι. — Ep. V. 8. ὁ λιμενορμ. Sic articulum ante λ produxit *Leonidas Tar.* Ep. LVII. ἐπιτέλλομαι ὁ λιμενίτας. *Simonid.* LXII, τοῖον γὰρ Ξεινοκλῆς ὁ Λίνδιος (ſic eſt in Vat. C.) *Anyti* Ep. X. ὄμμα κατὰ λασίαν. Apud Epicos exempla ſunt frequentiſſima.

P. 307. *Ep. VII.* 4. κύλικα. Magis probo κύλικας, cum ob Codd. auctoritatem, tum quod hic pluralis numeri uſus exquiſitiſſimus eſt.

P. 309. *Tullii Gemini* Ep. I. 3. δεῖσε γὰρ οἱ φρήν. *Herm.* ad *Orpheum* p. 785. δεῖσε δέ οἱ φρήν. Non perſuadet V. D. omnia loca, in quibus γὰρ et μὲν ante οἱ corripiuntur, depravata eſſe. Videntur poëtae in his voculis a vulgari uſu receſſiſſe.

P. 311. *lin.* 8. *ab ult.* ante *Idem* inſere: *Bonadae* Anthol. p. 92.

P. 313. *l.* 1. *Ep. V.* 1. Scr. Κεκροπίδησι. — Ep. VI. 1. reſtituenda lectio vulgata et diſtinctio, quae ſic

accipienda: ἡ βάσις ᾗ πεπέδηται τὸ βοίδιον. κατέχει αὐτὸ ὥστε μὴ εἰς ἀγέλην ἀπέρχεσθαι.

P. 317. *l.* 1. ſcr. γνησίῳ pro γνησίω. — Ib. *Ep. Apollinarii* l. 1. ὄνῳ ἐποχούμενος. notandus hiatus, cujus tollendi rationem ſatis facilem non video. Nec op s eſt. *Alcaei. Meſſ.* Ep. VII. 1. Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴῳ ἐνί. et ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος. Ep. *ad.* CCLXV. Εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων. *Plato* Ep. XXII. εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι. et alia hujusmodi.

P. 318. *Ep. II.* 1. με om. Vat. C Eſt ambiguitas in verbis κακῶς λέγων, quae et *maledicere alicui* ſignificant, et *male* id eſt *imperite loqui.*

P. 321. *lin.* 12. lege *quum riſeris* pro *ſi riſeris.*

P. 323. *Hadriani Caeſaris Ep. I.* 3. lectionem λίτα (λῖτα) metro adverſantem expreſſit *Grotius: Uri grande bovis cornu quod bractea levit Aurea, praeterea ſtragula picta duo.* Aut ſtatuendum eſt igitur, *Hadrianum* metri leges violaſſe, quod mireris in Caeſare eruditiſſimo; aut circumſpicienda emendatio lenior eâ, quam *Br.* ex *Boivini* conjectura in textu poſuit. Jam ad lectionem Codicis: ἄνθετο δοιὰ λίτα, nihil eſt, quod propius accedat, quam

ἄνθετο δοιὰ δέπα . . .

duo pocula; quod etiam conſpirat cum *Suida*, qui inter munera, Jovi Caſio a Trajano oblata etiam κρατῆρας ἀργυροῦς commemorat. — V. 3. οὖρον. *Suidas.* T. II. p. 451. et 741.

P. 325. *lin.* 8. Verba *Quas de Troja* cum ſequentibus quinque verſibus delenda.

P. 327. *Polyaeni. Ep. I.* 5. Scr. ἐν δέ με πάτρῃ.

P. 328. *Ep. III.* 1. χρόνον eſt etiam in Vat. C. idque *Polyaeno* reddendum.

P. 329. *Euhodi Ep. I.* Similiter de Centauris *Oppian.* Cyn. II. 5. ἄγρια φῦλα Θηρομιγῆ, μερόπων μὲν

ἐπ' ἰξύας, ἰξυόθεν δ' Ἵππων ἡμιβρότων. ut haec probabiliter emendavit *Schneiderus.*

P. 330. (*Pinyti Ep.*) lin. 14. in *Libanii* loco veriſſime emendavit *Schaeſerus* (in not. *Hermanni* ad Vigerium p. 809. nr. 368.) ἀντ' ἔργου.

P. 331. *l.* 3. poſt ἀνέτοιμον adde: *Macedon.* Ep. VII. κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἱεῖσα. — lin. 7. καὶ βραχύ. Scr. κἂν βραχύ. ut eſt in membr. — *Oneſt.* Ep. I. 4. ἐς Κύπριδος θαλάμους. non tam certum eſt, verba transponenda eſſe, quum Epigrammatarii debilem illam poſitionem ſaepe neglexerint. Ut in hac ipſa voce *Dioſcorid.* Ep. I. τὸν Κύπριδος δόλιχον. *Rufinus* Ep. XVII. κάλλος ἔχεις Κύπριδος. *Simonid.* Ep. LXIII. σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας. *Noſſis* Ep. I. τινὰ δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλησεν.

P. 332. (*Oneſtis Ep. II.*) lin. 19. *ſed comoediae. Dramatis Satyrici* potius cenſet *Hermann.* ad *Ariſtotel.* Art. Poet. p. 104. Huc retuleris *Dioſcorid.* Ep. XXIX. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὡνὴρ Ἄξια Φλιασίων καὶ μὰ χοροὺς Σατύρων. *Phlius* enim eſt in agro Sicyonio. — V. 2. Scr. ἐν σοί. — P. 333. lin. 14. δὴ γάρ, nihil mutandum videtur. *Antipater Sidon.* Ep. XCIX. οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἄνακτας τοίους οὐκ Ἀΐδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὄλυμπον ἄγει. *Homer.* Od. α. 194. νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι. *Apollon. Rhod.* L. I. 611. 727. 804. 969. — V. 4. χ' ὡ μεθύων ἀστὸν ἰσωφρόνισεν. Malles fortaſſe

χὠ μεθύων νῆστιν ἰσωφρόνισεν.

i. e. τὸν νήφοντα. *Antiphan. Ep. III.* οὕτως ἐμοὶ τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δὲ παρέρπων Κενεόν. Sic haec fortaſſe ſcribenda. Plerumque tamen νῆστις ad abſtinentiam a *cibis* refertur, et magis *jejunum*, quam *ſobrium et ſiccum* ſignificat.

P. 334. *Oneſt. Ep. III.* Bene monuit V. D. in Bibl. Lipſienſi LXIV. p. 227. nullam eſſe in hoc Epigr. comparationem; ſed v. 3. verba οὕτω (Vat. οὕτως) καὶ depravata videri. Ipſe ſuspicatur πρῶτα μὲν σοφίης .. metro repugnante. Num fuit:

ὄντως καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος . . .

profecto et poëticae artis ſtudium laboris plenum eſt, ardua enim via ad id, quod in ea ſummum eſt, pervenitur; ſed ſi cacumen attigeris etc. Saepe οὕτως et ὄντως permutantur.

P. 335. (*Oneſt. Ep. IV.* 3.) l. 12. Fruſtra dubitabam, an veteres Pirenen a Pegaſo natam dixiſſent. *Statius* Theb. IV. 60. *Cenchreaeque manus, vatum qua conſcius amnis Gorgoneo percuſſus equo.* Conf. Sylv. II. 7. 2. *Dio Chryſ.* Or. XXXVI. T. II. p. 95. 27. Πήγασον φασὶν ἀνεῖναι κρήνην ἐν Κορίνθῳ χαράξαντα τῇ ὁπλῇ.

P. 336. (*Oneſt. Ep. V.*) lin. 13. Vat. C. nihil discrepat a vulgata: ὃς δίκ' ἀνάγκῃ . . . quae revocanda lectio, ſubaudito γένηται. — V. 3. γαίῃ. Steph. γαίῃ. ed. Flor. Ald. 1. 2. 3. recte pro εἰς γαῖην, quam vim dativi paſſim illuſtravimus. Vide Animadv. T. III. 2. p. 210. Verba προχέειν γαίῃ de *vomitu* accipit *Brodaeus*, non repugnante *Dorvillio* ad *Char.* p. 585. ſ. a quo ſenſu, et per ſe ingrato, abhorret appoſitum κρύφα. Quare noſtra explicatio videtur verior.

P. 338. (*Oneſt. Ep. VII.*) lin. 12. poſt ἀθέμιστος. nominativum reſtituendum eſſe vidit *Stephan.* in Epigr. Select. p. 301. ἀθέμιτος tamen ſervans, nihil, quod mireris, de metro ſollicitus.

P. 338. (*Oneſt. Ep. VIII.* 1.) ἐσάκουσε reſtituendum, licet imperfectum praeceſſerit. Vide *Herm.* de Em. Rat. Gr. gr. p. 243. *Huſchke* Comm. de Orpheo p. 20. *Bökh* de Platon. Minoe. p. 167.

P. 340. (*Ep. Serapionis*) Vir D. in Bibl. Lipſienſi prius diſtichon viatori, alterum defuncto tribuit. Quod parum probabile. Omnia ſunt ejusdem perſonae. Fortaſſe viator exiſtimandus eſt inventum cranium in loco conſpicuo poſuiſſe, ubi praetereuntes de rerum humanarum viciſſitudine moneat.

P. 346. *Meſomed.* Hymnn. v. 12. κάτω temere inſertum cenſebat *Wunderlich.* *Fiorillo* in Not. ad *Herodis* Inſcr. p. 119. duplicem propoſuit emendationem: ζυγὰ χειρὶ κρατοῦσα. aut νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω Ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

P. 350. *Callicter. Ep. II.* 1. Pro φαρμάκοισι, quod eſt in Vat. Cod. φαρμακίοισι legendum videtur.

P. 351. *Ibid. Ep. III.* 1. Ἀμαλθείας κέρας. Fons hujus luſus eſt in loco Comici ap. Plutarch. T. II. p. 27. C. εἰ μὲν ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ χαίρει, τὸν κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον·

Εὐδαίμων Πολίαγρος εὐρώνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

V. 2. Ἀμαλθαίας et ἁ γυνά. Vat. Cod.

P. 357. *Erycii Ep. VI.* 4. *Grotius* vertit:

Atque aliquod quaerit turgida vena cavum.

quod minime ſatisfacit. Fortaſſe vitium non ſolum ineſt in πόροις, ſed etiam in θυμόν. Certe ſi ſcripſeris: θεσμὸν ἅπαντα παρεὶς. *ſupra omnem modum et morem*, ſenſum habebis idoneum. Tamen verius quid aliquando inventum iri ſpero.

P. 358. *Erycii Ep. VII.* 1. πάννυχος. Hoc fortaſſe praeferendum lectioni Brunkianae. Idem πάννυχος et παννύχιος. *Eurip.* Alc. 453. παννύχου σελάνας. *Paul. Sil. XIII.* Θεανὼ εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννυχον ἢ μετέρων.

P. 360. *Eryci. IX.* 3. σηπεδόνι. Vat. C. — V. 5. ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς στ. Si ſenſus eſt, quem conjectando

reſtituere conatus ſum, propius acceſſeris ad vulgatam ſcripturam corrigendo:

ἐτμήθη δὲ τὸ πρὶν στιβαρὸν γόνυ.

Mire *H. de Boſch* in Notis p. 191. ὑπὸ γῆς ſuſpicatur: *diſſectum eſt ſub terra validum genu*, cum ſupra terram uno pede, ex olea procera facto, incedo." Hoc mihi quidem ab *Erycii* elegantia vehementer abhorrere videtur. In Addend. p. 482 commemoratur conjectura *Wyttenbachii* v. ct. ἀπὸ τευ (ἀπὸ τεῦ) *de te amputatum eſt;* in quod jam *Scaliger* inciderat; et *Huberti van Eldick*, Critici elegantiſſimi, ἐτμήθη δίποδος στ. γόνυ. At vereor, ut copula carere poſſimus.

P. 362. *Erycii Ep. XI.* 8. κλοιῷ ad ſupplicii genus reſpicitur illud, quo Cleonem afficiendum cenſet *Ariſtoph.* Nub. 587. ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς, Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα. Lyſiſtr. 683. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι τὸν αὐχένα. Vide *Bergleruus*. — *Ibid. Erycii Ep. XII.* 2. κισσὸς ἅλλοιτο πόδας. Tranſitivam verbi ἅλλεσθαι vim, illuſtratam dedit *Huſchke* in An. cr. p. 27. Philip. Ep. XLV. λάθριον ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας ....

P. 365. *Erycii Ep. XV.* 1. δειλαῖος revocandum. Tranſpoſuit poëta epitheta ad vitandam ejusdem ſyllabae repetitionem. *Alcae. Meſſ.* Ep. 21. ἁ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον. — V. 5. ἔτι perperam a *Brunkio* immutatum eſt; ἐνὶ facile abeſſe patimur. „In illis undis *adhuc* jactor, licet cenotaphium nomen meum praeferat." Verba v. 2. ὡς λόγος fortaſſe ad vanam illam nominis inſcriptionem referri debent.

P. 366. *Herodis Attici et Marcelli* Inſcriptiones edidit *Raphael Fiorillo* in libro peculiari, cui titulus: *Herodis Attici quae ſuperſunt, annotationibus illuſtravit R. F.* Lipſiae. 1801. 8*vo*.

P. 370. *lin. ult.*: *vix dubitari poteſt ex* etc. corrige: *vix dubitare nos patitur verſus Callimachi ſupra commemoratus* . . . P. 372. l. 21. poſt *Plato Comicus* adde: ſive potius *Philoxenus* (Cf. *Schweighäuſer* T. I. p. 66.) Vocabuli ἐπιήρανος exempla congeſſit *Fiorillo* p. 50. quibus adde *Theon. Alex.* Ep. I. ἢ κάρος ἀντικάλων ἐπιήρανος ἀσπὶς ἀκόντων.

P. 375. *lin.* 18. poſt γλαυκῷ adde τῆς. — l. 22. adde: *Vide* Geſsner. ad Claudian. p. 627. Euripid. Iphig. Taur. 1101. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας. — P. 376. V. 15. ἐπὶ οἱ. hujus lectionis nobiscum ſuſcepit patrocinium *Hermann.* ad *Orpheum* p. 782. contra ἐπεὶ οἱ, quod metricae rationi adverſatur. — *P.* 380. V. 30. In lectione *Viscontii* καὶ γὰρ Ἀθηναίη τε Ἐριχθονίου . . . . . quam vir clariſſimus eruit ex evanidis Marmoris veſtigiis, diſplicet hiatus, quem ſuſtulit *Hermann.* ad *Orpheum* p. 738 corrigens: Ἀθηναίῃ οἳ Ἐριχθ. Referendum pronomen ad νηῷ.

P. 384. *Inſcriptio Marcelli.* V. 3. recte *Brunkius* ἀμφὶ edidit, quamvis idem ap. *Apollon. Rh.* L. II. 811: δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἑψιόωντο exhibeat. Sed ἀμφὶ ut τρίχρονον anaſtrophen non patitur. *Apollon.* de Synt. IV. 2. *Herm.* de emend. rat. gr. p 105. — P. 385. l. 6. in fr. *Callimachi* fragmento nunc magis probo correctionem *Iſaaci Voſſii* λιτὸν εἶδος. — V. 2. θυοσκόοι verum cenſet *Hermann.* ad *Orpheum* p. 738. — P. 388. lin. ult. adde: *ad quae verba Graevius hunc locum comparavit in Lectt. Heſiod. c. V. p.* 529. — P. 389. l. 5. lege *Quanto* pro *Quantu.* — P. 398. V. 46. σῆμα μὲν οἱ. Hanc lectionem, qua metrum peſſumdatur, *Hermannus* ad *Orphe.* p. 782. in σῆμα δὲ οἱ mutandam exiſtimat. — V. 58. χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν. Similiter Darius regnum apud inferos exercere dicitur ap. *Aeſch.* Perſ. 688. ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας, ἐγὼ Ἥκω.

P. 405. *Antiochi Ep. II.* v. 2. ἀμφότερον Vat. C. quod reponendum. — *Ib. lin. penult. Epigoni* Ep. I. 4. non opus eſt σταφυλὴν alio quam vulgo, ſenſu accipi. Vitis loquitur: Juvenis floribus eram induta; tum uvas habebam ſucculentas; nunc rugoſas gero; nam non homines ſolum prae ſenectute rugoſi fiunt, ſed uvae quoque hunc ſenectutis indicem habent. — Ib. II. 2. ἐμοὶ ἔτι. hiatus efficit, ut hunc verſum nondum ſatis perſanatum cenſeam.

P. 407. *Heliodori* ſive potius *Diodori* Epigr. V. 1. 2. minima mutatione reſtitui poſſunt. In Vat. C. legitur: εἴδεται ὄσσων Ἀμφοτέρων . . . Scribe:

μὴ σύ γε, μηδ' εἴ τοι πολὺ φέρτερος εἴδετ' ἀπ' ὄσσων
ἀμφοτέρων κλεινοῦ, κοῦρε, Μεγιστοκλέους . . .

licet ille tibi optimae videatur indolis. ἀπ' ὄσσων. ut *Eurip.* Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. *Theogn.* 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. Dio Chr. T. I. p. 221. ἄνδρα κυνηγέτην ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς στολῆς. — Praeterea naevus haeret V. 3. in ἀμφιδοκεύοις. Vat. C. ἀμφιδοναίης. Fortaſſe ſcribendum: ἀμφαδὸν ἄρῃς. *extuleris laudibus.*

P. 410. *Admeti epit.* ἔλυτρον. τὸ ὀστρεῶδες περίβλημα, corpus vocat *Syneſius* p. 105. et τὸ γήϊνον ἀμφιέσασθαι κέλυφος. Id. p. 112. quae excitavit *Markl.* ad *Max. Tyr.* Diſſ. XIII. 5. p. 240. ed. Reisk.

P. 411. *Luciani Ep.* 4. reſtitue lectionem Vat. Cod. ἡ τριτάτη δ' Ἀτθὶς ἀπ' οὐρανίων. Ambiguitatem in ultima voce illuſtravit *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 164. et in Ind. V. οὐρανός. appoſite laudavit *Senec.* de Morte Claudii c. 8. *quid in cubiculo ſuo faciat, neſcio: etiam coeli ſcrutatur plagas; deus fieri vult.* — lin. 27. *perſtet.* lege: *perſtaret.*

P. 412. *Luciani Ep. VI.* 1. τὸ δὲ γῆρας. nunquam adducar, ut credam, *Lucianum* in hac praeſertim ſede rhythmum tam turpiter fregiſſe, ut trochaeum poneret pro ſpondeo aut dactylo. Scribendum videtur:

τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γήραος οὔποτε βάψεις.

notiſſima periphraſi, quam illuſtravit *Markl. ad Lyſ.* p. 563. *Dorvill. ad Char.* p. 92. *Wernsdorf* ad *Himer.* p. 191. *Schaefer.* Meletem. p. 32. *Heindorf* ad Plat. T. II. p. 324. — Ep. *Antiphili*, quod ad h. l. ex membr. protulimus, eodem fere tempore edidit *Huſchke* in An. cr. p. 225. qui in γελοῖα non videtur haeſiſſe.

P. 413. *l.* 10. In fragmento *Eubuli* multo quam nos rectius noviſſimus editor dedit:

κεχριμέναι, κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο
ῥέουσι μέλανος . . . . . .

P. 418. *Luciani Ep. IX.* 6. Falſam eſſe *Brunkii* lectionem, apparet ex imperfecto ἔκλεπτε, perperam poſito: ἔκλεψε dicendum erat. Jam quum hoc tempus reponendum eſſe, parum ſit probabile, ſponte intelligitur, haec verba πιννυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον ſecundariam enuntiationem efficere, et legendum eſſe:

εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
στρυφνὴν, ἣ πιννυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν . . .

ἣ facile omitti potuit, ob praecedens v. Cf. *Anim. in Athen.* p. 100. Nec aliter legendum cenſebat vir acutiſſimus, *Herm.* ad *Orpheum* p. 768. qui tamen praeterea ἤδη mutat in δή οἱ . . . ne ſcilicet brevis ſyllaba in pentametri caeſura eſſet. At ab hac licentia *Lucianus* non abſtinuit. Ep. X. τοῖς ποσὶ σοῦ τρῶγε (ſic

Vat. Cod.) καὶ τρίχί τῷ στόματι. Ep. XXI. οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμὸν ἔχων. Ep. XXXII. ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

P. 419. *Luciani Ep. X.* 2. *Brunkii* verborum tranſpoſitione metrum nihil juvatur. Revocata lectione vulgata, alliteratio in verbis τρῶγε et τρίχε magis ſentitur. Eadem prohibet, ne τρῶξον corrigas cum *Scaligero*, nec τρώγειν, quod facile cuivis in mentem venerit.

P. 422. l. 18. adde: *Otto de Diis Vialib.* p. 291.

P. 424 *Lucian. Ep. XX.* 3. faciliori etiam negotio numeros hujus verſus emendaveris, verbis ſic tranſpoſitis:

εἰν ὥραις τρισὶ γὰρ θερειναῖς μόλις . . .

ſed opus eſſe non credo.

P. 428. *Luciani Ep. XXVII.* 4. ὁπλοφορεῖν tueri conatur *H. de Boſch* Not. ad Anth. p. 476. quod podagri, ut ſenes quoque, baculi utantur, provocans ad *Menag.* ad *Diog. Laert.* I. §. 80. De eo nemo dubitat. Sed *Lucianus* h. l. ejusmodi res recenſet, quae ad lautiorem vitam ſpectare videantur; quibusque Diva delectetur Podagra. Baculum autem neceſſitatis cauſa geſtatur, nec quidquam eſt in illo geſtamine voluptatis. Hanc ob cauſam ab emendatione mea,

πιλοφορεῖν τ' οἴδας

non recedo. — Ib. lin. 25. *munibant.* corrige *muniebant.* — *P.* 429. Ib. v. 8. In lectione Cod. Vat. τέρπη δ' ἀντι πλούτου . . . τι fortaſſe ortum ex ſequente Π, reliqua autem ſic ſcribenda:

τέρπῃ δ' αὖ Πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

P. 430. *Luciani Ep. XXVIII.* Expreſſum ex *Iſocrat.* ad Demonic. T. I. p. 21. ed. *Beatt.* ἀπήλαυε

μὲν τῶν ἀπεόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητός, ἐπιμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων· ὡς ἀθάνατος. Similiter in Inſcript. ap. *Pocock.* Inſcr. Ant. Sect. VII. nr. 98. *Van Goens* in Miſcell. Obſ.

> καὶ βιότῳ χρήσαιο, μηθ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
> μήθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
> μαστίξωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

P. 430. *Lucian.* *XXIX.* In fragm. *Apollodori Comici* verſus prior verborum transpoſitione videtur ſanandus:

> τοῖς γὰρ μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις . . . .

et ſic recte exhibuit *Grotius* p. 419. quem cum notas ſcriberem, inſpicere neglexi.

P. 434. *Lucian.* *XXXVI.* 2. Minime neceſſarium, κτεάνων mutari in ἀγαθῶν. Illud cum emphaſi dictum pendet a πλείονα. Caetera plus aegritudinis et moleſtiae habent, *quam verae poſſeſſionis.* i. e. pro veris poſſeſſionibus haberi non poſſunt.

P. 435. *Lucian.* *XXXVII.* 6. δρεπομένων. Vat. C. Scribendum δρεπτομένων. quae forma paſſim obvia in Anthologia. Cf. *Anyte* 8. *Leon.* *Tar.* 81. *Antip.* *Sid.* 83. De ἀποδρέπτεσθαι monuit *Huſchke* An. cr. p. 249.

P. 437. *Lucill.* *Ep.* *I.* 3. ταῖς πρὶν quod in membr. deeſt, nec a vett. editionibus agnoſcitur, importunum eſt ſupplementum, quo verſus mutilus alieno loco reſarcitur. In verſus exitu vocabulum excidiſſe, ex ipſo ejus rhythmo ſponte apparet:

> σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις συνεφόντισι Μάρκος υ — —

P. 438. *Lucill.* *Ep.* *IV.* 1. Ex lectionibus Vatic. Cod., pauciſſimis mutatis, hoc Epigr. facili negotio emendaveris in hunc modum:

Γραμματικὸν Ζήνωνοι ἔχειν πώγωνα Μένανδρον,
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φῂς σὺ συνεσταλκέναι·
τὰς νύκτας δ' αὐτὰς μελίτης οὐ παύεται οὗτος·
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Tu nobis narras, Menandrum grammaticum barbam Zenonis i. e. ſicut Zenonem, habere, et te illi filium tuum erudiendum tradidiſſe. Hic nihil mutavimus, niſi Ζηνωνὶς in Ζήνωνος, ἔχει in ἔχειν. tum in altero diſticho αὕτη μελίτη, in αὐτὰς μελίτης, οὕτως in οὗτος.

P. 440. *Lucilli. Ep. V.* 4. τῶν ἑτεροζήλων. Similiter de puellis praepoſteram Venerem colentibus, *Aſclepiad.* XXII. εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά.

P. 442. lin. 1. ῥιγόμαχος. corrige: ῥιγομάχος. Hoc ob codicis auctoritatem revocandum. Sic ὁπλομάχος, ναυμάχος reperitur, non minus ac ναυμάχης et ὁπλομάχης.

P. 444. *Lucill. IX.* De κερασφόροις locum inſignem excitavit *Huſchke* Anal. cr. p. 168. ex *Codino* de Or. Conſtant. nr. 125. Eandem rem attigit *Heyne* in Comm. Soc. Reg. T. XI. p. 27. T. XII. p. 287. Hujusmodi homines, κερατίας vulgo appellatos, κερατάδας nuncupavit Auctor Anonymus de S. Sophia ap. *Bandur.* Ant. CP. L. IV. p. 80. nr. 229. καὶ πορνὰς καὶ μοιχοὺς καὶ τοὺς κερατάδας.

P. 445. *Lucilli. X.* 4. φρίσσων revocandum, ne hiatus verſum inquinet. Vide *Herm.* ad *Orpheum* p. 770.

P. 447. *Lucill. XII.* 5. ἔσοπτρα σεαυτοῦ *Planud.* ex prava conjectura, ut videtur, quod rariorem uſum pronominis ἑαυτοῦ ignoraret.

P. 449. *Lucill. XV.* 1. σταδιῇ. verum videtur. Infra Ep. XLIV. καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς.

P. 449. *Lucill. XVI.* 1. νύκτα μέσην ἐποίησα. Plura de hac locutione dedi ad *Nicarch.* Ep. XXXV. T. II.

P. III. p. 49. — Ib. V. 5. καὶ τί γάρ; cave quid mutes. Sic ſupra Ep. VI. ἐάλω, τί γάρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν. Mox Ep. LX. καὶ τί γάρ; οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς; et L. καὶ τί γάρ; ὡς ἑάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα.

P. 450. *Lucilli. XVII.* 1. vulgatam, i. e. ab editoribus interpolatam ſcripturam tueri conatur *H. de Boſch* in Not. p. 395. non apparere dicens, quid *Lucillio* cum *Caeſare* eſſet. At idem Ep. XL. εἰς Ἀθήνην κατέπεμψε πάλαι ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ, Ὡς λόγος .... et Ep. LXXX. μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος ... V. 4. πατρικῶν. *Eurip.* Ion. 1304. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς τόδ' ἦν μέρος.

P. 452. *Lucill. XX.* 6. ἐν κεῖμαι. Vat. C.

P. 454. *Lucill. XXIII.* 2. Cod. Vat. χορόν. quod revocandum, diſtinctione mutata:

οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὅλως, ὧν χορόν ἐστιν ἔχειν.

nec aliter legit *Grotius*, qui hoc Ep. edidit in Mantiſſa IV. T. III. p. 430.

Hiſtrio nec nobis, nec Epicrates eſſe choraula
Creditus, aut cujus mos ſit habere chorum.

In textu tamen editum ὧν χορός ἐστιν, ut in Analectis, ex *Salmaſii* procul dubio aut errore, aut praepoſtera emendatione. — V. 6. Scr. σοί.

P. 457. *lin.* 10. *Sophili* locum male tentavi. Rectius ſcripſeris:

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ παρόντα· πάρτα χορτασθήσομαι.

At in ejusmodi mutilorum locorum ſupplementis nihil certi. Hoc tamen certum χορτασθήσομαι poſtremum in ſenario locum occupaſſe. — *Lucill.* Ep. XX. 4. ut hiatus tolleretur verba transpoſuit *Hermann.* ad *Orpheum.* p. 771.

ὀστρακίνων ποῦ μοι χορτασίῃ πινάκων;

Num leniore mutatione:

Ποῦ μοι χορτασίην ὀστρακίνων πινάκων.

Sic certe accuſativo utuntur Latini. *Horat.* I. Epiſt. 5, 12. *quo mihi fortunam, ſi non conceditur uti?* ubi vide *Bentleium.*

P. 457. *lin.* 5. *ab ult.* pro ἀοιδόμαχοι. lege ἀοιδομάχοι. ut mox λογομάχοι et ὁπλομάχοι.

P. 459. *lin.* 2. dele verba: βάλλῃς. *Cod. Vat.* Nam in illo Cod. recte legitur βάλῃς. — *lin.* 10. *ab ult. grammaticus* lege pro *grammaticis.*

P. 461. *lin.* 5. *ab ult.* lege μέλι pro μέλει.

P. 463. *Lucill. Ep. XXXV.* 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ με. Vat. C.

P. 467. *Lucill. Ep. XLI.* 1. Ἑρμογένης. Vat. C. Ἑρμογένη. Plan. Illud ob auctoritatem Codic. reſtituendum. Eadem eſt in eodem nomine diverſitas Ep. XCI. 1. ubi *Br.* Ἑρμογένην praetulit. — V. 3. 4. conjecturam de hoc loco propoſitam merito violentam dixeris. Verum videtur:

τί μέγ', εἰ χρόνος ἐννέα μηνῶν,
Φησὶ, λέγει σύνοδον. . .

P. 469. *Lucilli. XLIII.* 3. ἐὰν ἤδη. ne metrum claudicet *Hermann.* ad *Orpheum* p. 767. legit: ἐάν γ' ἤδη . . .

P. 470. *Lucill. XLIV.* 5. Scr. μή τις σε παρέλθῃ.

P. 473 *l.* 2. Lenius fuerit in σολοικίζον prolepſin ſtatuere. — *Lucill.* Ep. XLIX. 1. ἄρτιος a *Planude* ad lacunam implendam fuiſſe additum, dubitare noli. *Lucillius* enim vitaſſet hiatum ποτε ἄρτιος, praeſertim cum non deeſſent, quae uni alterive vocabulo ſubſtitueret. Brunkianum νόον ἄρτιος bene haberet; ſed

teuret auctoritate. Sequenti verſui ſatis accommodatum foret: δύναταί ποτε μέτριος εἶναι.

P. 473. *Lucillii Ep. L.* 2. μῆλα τρία. Totidem poma in Hesperidum hortis fuiſſe tradit *Antiphanes* ap. *Athenae.* L. III. p. 84. B. παρ' Ἑσπερίδων ἔφασαν γε, νὴ τὴν Φωσφόρον, φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι· τρία μόνον ἐστίν. et ſic etiam *Eriphus* eodem loco.

P. 477. *Lucilli. Ep. LVII.* 2. εἰς τὸ μέσον. in mediam illam atomum ſeſe inſinuavit. Hoc plus habet acuminis, quam interpretatio olim probata; cui tamen magis favet verſio *Grotii:*

Ex Epicureis atomis perfoderat unam
Vertice; ſic reperit puſio Marcus iter.

P. 478. *Lucill. Ep. LX.* 2. ἀπῆλθεν ἔχων. ἐλῶν emendandum eſſe cenſebat *Hermann.* ad Viger. p. 758. nr. 228. Sed rectius ἔχων pro σὺν αὐτῷ poſitum acceperis; ut ap. *Theocr.* Eid. II. 7. ἢ ῥά οἱ ἄλλᾳ ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας. *Callim.* Lav. Pall. 39. φυγᾷ τεὸν ἱερὸν ἄγαλμα ᾤχετ' ἔχων. *Nicarch.* Ep. XXXV. Ζεὺς ἡνίκα τὸν Γανυμήδην Ἥρπασε, τῇδ' αὐτὸν, φαίνετ', ἔχων ἀνέβη. Et ſic accepit *Schaefer* ad *Sophocl.* T. I. p. 256. — *Lucill. Ep. LXII.* 2. diſtinctioni a me propoſitae non ſatis reſpondet v. 5.

P. 480. *Epigramma Nicarchi* eodem fere tempore ex cod. edidit *Huſchke* in Anal. cr. p. 259. qui V. 5. legit: πῖπτε δ' ὅγε χειρῶν. Mihi quod ipſe dedi, videtur verius. Sed ne metrum vacillet in prima voce, ſcribe:

πῖπτεν δ' ἐκ χειρῶν μυλης.

Hoc cui diſplicuerit, is per me legat, πῖπτε δ' ἄρ' ἐκ χειρῶν. Sed plurima ſunt in Anthologia loca, in quibus ſyllabae breves addito ν paragogico producuntur. — *Lucill.* Ep. LXVI. 4. verba ἡμιθανῆ σκελετὸν poëtae

potius, quod exiſtimaveram, quam Adraſto tribuenda eſſe, merito dubitat V. D. in Bibl. Lipſienſ. LXIV. p. 228. qui ἡμιθανὴς pro ἡμίθνητος poni poſſe ſuſpicatur, niſi fortaſſe ἡμίθεον σκελετὸν legi debeat. Neutrum videtur ſatis probabile. Minus ineptum foret, ſi legeretur: ἡμιφανῆ σκελετόν.

P. 481. in loco *Propertii* vulgatam ab *Heinſii* emendatione vindicare conatus eſt *H. de Boſch* in Not. ad hoc Ep. p. 487.

P. 482. *lin.* 6. *Homirus* corrige *Homines*,

P. 483. *lin.* 4. *pennis.* corrige *alis.* — *Ib. lin.* 14. poſt *verius hoc* adde: *non ſolum ob rationem metricam, ſed ob ſenſum etiam.*

P. 486. *Lucill. Ep. LXXIII.* 6. ἔνθεν μακρὰν. Sic etiam Plan. Tranſpoſitione verborum, qua *Br.* uſus eſt, verſus non ſonatur. Nam in ἄρας prior ſyllaba producitur. — *Id. LXXIV.* 2. ταῦτα. etiam Plan. στάντι unde *Br.* ſumſerit, non indicavit. Vulgatam ita tueri conatur *H. de Boſch.* p. 442. ut haec quoque verba Homeri locutionem reſpicere dicat, apud quem ſaepiſſime: ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. At haec parum inter ſe ſimilitudinis habent. Ingenioſa eſt *Brunkii* lectio; an vera non dixerim. ταῦτα certe verum eſſe non videtur.

P. 487. *Lucilli. Ep. LXXVI.* 1. revocanda eſt procul dubio lectio vulgata, quam et membr. tuentur:

οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ ὅτε πάντ' ἐγενήθη,

nec Deucalionis aevo, omnibus in aquam converſis. In verborum autem ſtructura ὕδωρ bis ſumendum; ſemel ad ἐγενήθη, tum ad ἔκτεινεν. Durior oratio, non tamen propterea pro corrupta habenda.

P. 488. *Lucill. Ep. LXXVII.* 5. *Schaefer* Meletem. p. 98. corrigit: ποῖ τις ἀπέλθῃ; qui et *Br.* erro-

rem de modo verbi immutando notavit. — P. 489. lin. 9. παρά σοι. Scr. παρὰ σοί.

P. 490. *lin.* 2. Verba *At Scaligerana* . . . . *perit* dele. In ejusmodi erroribus notandis vix facere poſſumus, quin, quod ille de Poëſi dixit, in critico quoque genere Erinnyas eſſe ſtatuamus, ea interdum ſcribere cogentes, quae mente integra vix ſcribi potuiſſe exiſtimes. — V. 6. καταδείξαντες. *monſtraverunt*, in medium protulerunt. *Sophocl.* Ajax. 1181. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ᾅδαν κεῖνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξ' ὅπλων Ἕλλασιν κοινὸν Ἄρη. ubi noſtrum diſtichon excitavit ct. editor p. 401. De myſteriis *Demoſthenes* p. 772. 26. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. — *Lucill.* LXXIX. 6. Quod dixi ἡμερίων h. l. ſine ſenſu per *mortalium* explicari, impugnavit Vir, mihi, dum vivebat, amiciſſimus *H. de Boſch* in notis p. 443. exempla vocis ἡμέριοι proferens. *Mortales* dici ἡμερίους non ignorabam; at hanc ſignificationem huic loco accommodatam eſſe negabam. *Grotius* vertit: *Jam ſi quid miſerere, canant tua ſigna receptum: Obtinuit bellis otia flens Priamus.* Etiam nunc ἡμερίων aut ὰ τὸ ἡμέριον (forma diminutiva τοῦ ἡμέρα) derivandum aut depravatum eſſe exiſtimo.

P. 491. *Lucill. LXXX.* 5. οὕτω praeferendum videtur, ut ejusdem ſoni in duobus continuis vocabulis vitetur repetitio.

P. 492. *Lucill. LXXXII.* 4. Κεῖος. Vat. C. — V. 5. Doctiſſimus Ajacis Sophoclei interpres ad v. 814. p. 350. haec ſcribit: „illud in hoc transcurſu monendum eſt, mimorum actores cum pleraque omnia a Tragicis mutuarentur, gladii ſcenici uſum aut repudiaſſe, idque haud obſcure ex Lucilli Epigr. LXXXII. intelligi. Hic enim actorem increpat poëtae Canacae perſona indutum, qui quum enſe accepto mortem ſibi conſciſcere debuiſſet, (ſic enim de Canace traditum

eſt) ſalvus de ſcena egreſſus ſit, quaſi in poſtſcenio moriturus." Dubito an ex Lucillii verbis id effici poſſit, quod V. D. inde effici exiſtimabat. Hoc ſolum dicit, ſibi dolori eſſe, quod ineptiſſimus homo non *vera morte* proſtratus fuerit, et in eo illum ab hiſtoria receſſiſſe facete conqueritur, quum in Niobe lapidem ſe et ſaxum praeſtiterit, in Capaneo (ridiculum in modum) conciderit. Quod ſi mimi in univerſum a tragici gladii uſu abſtinebant, ita ut in ſcena et coram ſpectatoribus nemo omnino interficeretur, *Lucillius* illi vitio vertere non potuit, (quaſi ab *hiſtoriae veritate* receſſiſſet) quod, vulgarem uſum ſecutus, in ſcena ſe pernitere noluerit.

P. 494. *lin.* 13. ἄλλα ſcribe pro ἀλλά. — Minus recte de hoc verſu, ut de paroemia, loquutus ſum, cujus origo lateat. Illa enim ex hoc ipſo apparet Epigrammate. ἄλλα ... λέγει. de rebus inter ſe diſcrepantibus, ut *Lucian*. de Salt. 80. T. V. p. 168. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν ὑπ᾽ ἀμαθίας ... καὶ σολοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδείκνυνται· οἱ μὲν ἄλογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν, ὡς φασὶ, πρὸς τὴν χορδήν. Ἕτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἕτερα δ᾽ ὁ ῥυθμὸς λέγει.

P. 494. *Lucill. Ep. LXXXV*. 5. Scribe γὰρ σοῦ. cum Vat. Cod.

P. 496. *Lucill. LXXXVII*. 4. καίτοι. Saltem disjunctim ſcribendum: καί τοι.

P. 497. *Lucill. LXXXVIII*. 2. οὐκ ἀγέλη. Vat. Plan. quod revocandum. Saepenumero enim poſt οὔτε ſimplex inſertur negatio. *Oppian*. Cyneg. II. 577. δύσμοροι, οὔτε βορὴν ἑλέειν, οὐ φέγγος ἰδέσθαι. *Pallad*. Ep. III. οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὐ τῆς Δανάης περὶ κάλλος, Οὔθ᾽ ἁπαλῆς Λήδης ἐστ᾽ ἀπολειπομένη. Plurima hujus generis collegit ct. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 228. ſq. — V. 4. κεύς. Sic Vat. C. Plan.

P. 502. *Lucilli.* *XCIX.* 2. ἔγραφε, quod ex Planudea receptum eſt, verum non videtur; membr. lectionem ἔγραφε verſus non patitur. Fortaſſe ſcribendum:

αὐτὸν τῶν ἰδίων γράψατο κληρονόμον.

V. 8. recentioris hunc verſum eſſe commatis, hiatus in medio abunde declarat.

P. 503. *Lucill.* *CIV.* 3. ἡδὺ γελάσας, ſuaviter illum irridens. *Homer.* Od. 6. 110. τοὶ δ᾽ ἔσαν τέῳ Ἡδὺ γελώοντες. Ib. φ. 376. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. *Lucian.* in Demoſth. Encom. §. 44. ὃς ἡδὺ γελάσας κἀμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον. — *P.* 505. *Lucill.* Ep. CVII. 2. οὐκ ἄν. Sincerum eſſe nequit. Quid enim? „Cratenes ſi pedes manusque haberet integros, caput integrum non haberet, talia cum ſcriberet." Scribendum videtur: οὐκ ἄρα τὴν κεφαλήν. *Grotius* vertit:

Forte pedes habuit Cratenes cum ſcriberet iſta,
Forte manus: verum cor, puto, non habuit.

P. 505. *Lucill.* *Ep.* *CX.* 1. οὕτω. Vat. C.

P. 506. *Lucill.* *Ep.* *CXII.* *Nicarchi* Ep, quod ex membr. protuli, circa idem tempus edidit *Chardon de la Rochette* Mag. Encycl. an. V. T. V. p. 25. et *Huſchke* in Anal. crit. p. 256. v. 1. ὁ πρωρεὺς uterque corrigit: *Chardon* tamen magis etiam proclivis in πορθμεύς. V. 3. 4. uterque in eundem fere modum corrigit atque ego feci. — P. 507. V. 3. Τυῤῥηνικὸς, Ἰστρικὸς, Αἰγων legendum cenſet *Schaefer* ad *Lamb. Bos.* p. 378. ut vulgo legitur.

P. 508. *Lucill.* *Ep.* *CXIV.* 1. ἄνθρακα καὶ δάφνην. pro δάφνην ἐν ἄνθραξι. crepitum lauri carbonibus impoſitae. Cf. *Theocr.* Eid. II. 23. ſqq. Sic hoc ferri poteſt. Frigida tamen hyperbole. — V. 1. Λυσιμάχου. Vat. C.

P. 510. *Lucillius Ep. CXV.* 5. „Schaeferus putabat in Lucillii epigr. 115. ſcribendum eſſe καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε. Equidem id magis dicendum fuiſſe, καὶ μὴ τρωθείη κατεμάνθανεν arbitror.: quare non mutaverim, quod ibi legitur, εἰ μὴ τέτρωται κατεμάνθανεν. Εἰ enim oblique interrogantis jungi indicativo ſolet.“ Sic *Hermann.* ad *Viger.* p. 777. nt. 270. Leniſſima ſane *Br.* emendatio. Non minus recte dixiſſet poëta: καὶ, μὴ τέτρωμαι, κατεμάνθανεν. — V. 6. ὅτε quod eſt in membr. reſtitui poterit, modo diſtinctionem poſt ζῇν deleveris: non prius ſe vivere intellexit, quam parieti redemtionis pretium eſſet pactus. — *Lucill.* Ep. CXVI. 1. ἔσπιν. Vat. C. — *Lucill.* CXVII. 2. τὸν κισσόν γ' ἀφελῶν — — corr. *Hermann.* ad *Orph.* p. 766.

P. 511. *Lucill. Ep. CXXI.* 5. 6. Fruſtra fortaſſe haeſi in hoc diſticho, quod bene explicuit *H. de Boſch* in Notis p. 232. Si dives fueris, proles non deerit, adulatoribus et heredipetis in liberorum locum ſe tibi offerentibus; pauperi liberi moleſti erunt et ob rei familiaris anguſtias odioſi. — V. 6. πτωχὸς δ' οὐδὲ τέκνα. Vat. C. δ' inferendum eſſe, ſponte vidit *Hermann.* ad *Orph.* p. 768.

P. 512. *Lucill. Ep. CXXIII. Palladae* eſt in Vat Cod. — V. 2. ἦλθε. Vat. C.

AD TOMUM DECIMUM

SIVE

COMMENTARII VOLUM. II. PARTEM III.

P. 5. *lin.* 9. Poſt ἀοιδοτόκον adde κόμα πηγῆς.

P. 6. Neſtor. III. 3. Κηφισός. Hanc formam alteri per duplex σ praefert *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 467.

Cf. *Heyne* ad *Pindari* Ol. XIV. 1. p. 176. In ejuſdem poëtae Pythio. IV. 82. Καφισοῦ ſine lectionis diverſitate legitur. — Verborum tranſpoſitionem, quam inſtituimus, aſſenſu ſuo probat *Herm.* ad *Orpheum* p. 730.

P. 8. *lin.* 2. corrige ἔχειν pro ἔχω.

P. 9. *lin.* 8. Ἀντιπατρόν ſcribe pro Ἀντίπατρον. lin. 12. dele *forte.*

P. 10. *Frontonis Ep. I.* 4. ne metrum in caeſura claudicaret, *Hermannus* ad *Orph* p. 768. legendum propoſuit: καί δέ σε ποιήσουσ' αἱ τρίχες. comparans *Corealii* Ep. III. ἄστεα καὶ δ' ἄλλως. Problem. arithm. X. ἤνιδε καὶ δὲ γελᾷ Γλαύκη. Lenius fuerit: καὶ ποιήσουσίν σ' αἱ τρίχες. Sed fortaſſe nihil mutandum. Vide quae notavimus in his Addendis ad *Luciani* Ep. IX. 6.

P. 13. *Glauci Ep. I.* 1. In loco *Plutarchi*, quem excitavi, *Schaefer* in Meletem. p. 11. verba οἷον ὀρτύγων, ἀλεκτρυόνων *Plutarcho* vindicare conatur, ἢ poſt ὀρτύγων inſerendum cenſens. Lene remedium, ut fere omnia Viri acutiſſimi. Veriſimilior tamen etiam nunc mea mihi videtur ſuſpicio, haec verba, ad θρεμμάτων interpretamenti cauſa adſcripta et e textu tollenda eſſe.

P. 15. *Glauci III.* 1. Παρίτα. Vat. C. — V. 3. *Br.* lectione metrum corrumpitur. In Σκόπα enim, quod a recto Σκόπας deſcendit, α producitur. Tum rhythmus bucolicus in vulgata

ὦ Σκόπα, ὦ θεοειδὲς ἐμήσατο . . . .

ſatis declarat lacunam eſſe ante τέχνα, quam repetito μήσατο implere librarii fruſtra ſunt conati.

P. 18. *Nicarchi Ep. I.* 3. ἦν δὲ παλαιή. Vat. Cod. quod fortaſſe a vero non multum abhorret. Scribere enim licet,

ἦν δὲ παλαιή,
γραῖά με καὶ ῥυσή, Σιμύλε . . . . . .

ſin vetula ſit; omiſſo ᾖ, cujus ellipſios, haud vulgaris exempla dedit *Schaefer* in Melet. p. 43. et ad *Gregor. Cor.* p. 153. Tum in apodoſi per verba γραῖα καὶ ῥυσὴ ſubjectum orationis eleganter repetitur. Scripſi autem ῥυσὴ cum membr. Cf. *Heyn.* ad Ιλ. I. 503. T. V. p. 643.

P. 20. *Nicarchi II.* 3. ἀλλεκεινους an ἀλλεκεινοις in Cod. Vat. obſcurum videtur. Hoc mihi probabilius. Suspicor enim *Nicarchum* ſcripſiſſe: ἀλλὰ σὺ κείνοις ἐμπαίξασ᾽ . . . . ſed tu illis illudens. — V. 7. εὐτακτεῖν bene habet. Dum peſſima docet, honeſtatis ſe praecepta dare ſimulat is qui loquitur, et in hac ſimulatione magna pars leporis hujus Epigr. poſita eſt.

P. 21. *lin.* 22. corr. εἰς τὰς ἑταίρας, ſic enim eſt in Vat. Cod. *Nicarchi* Ep. III. 2. Σαμίσαν in marg. Apogr. Goth. — V. 3. πανδημὶ metri cauſa pro πανδημεὶ, attigit cum ſimilibus *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 403.

P. 23. *Nicarchi Ep. IV.* I. τί γὰρ οἶσθα ὅτ᾽ ἦν. Vat. C. a qua lectione minimum receſſeris, ſcribens:

Γραῖα καλή· τί γάρ; οἶσθ᾽ ὅτ᾽ ἔην καλή·

De τί γάρ; monuimus in his Addend. ad *Lucill.* Ep. XVI. 5. — V. 3. εὑρήσει Vat. C. quod *Salmaſius* inter deſcribendum emendaſſe videtur. Nam in omnibus, quae vidi, apographis εὑρήσεις habetur. — V. 4. εὐεπίτακτον. Vat. C. quod revocandum. Inficetum eſt, quod *Br.* ex *Salmaſii* Apogr. dedit: εἰς ὃ θέλεις . . εἰς ἐπίτακτον. — V. 5. Quum in membr. legatur ἦν θέλησι, facile adducor ut poëtam ſcripſiſſe exiſtimem,

ἦν ἐθέλῃ τις

Syllabae ει et αι facile inter ſe commutantur. — V. 8. ἢν μηδέν. Minus recte hoc poſuiſſe videtur *Br.* quum membr. μὴ διδῷ offerant. Scribe

ἢν μὴ δῷ.

P. 24. *Nicarchi Ep. V.* 6. ὕστατον membr. non repudiaverim. Diſtingue modo: στυγερὸν δόμον, εὐρώεντα, ὕστατον, εἰς ἀφανῆ . . . . V. 7. Aliud quid latet, quam quod olim ſuſpicatus ſum. — V. 9. Ζῆνα δὲ Θεῖς in marg. Apogr. Voſſiani. Vera lectio.

P. 26. *l.* 11. *Machonis* locum Codicis ope rectius conſtituit *Schweigh.* ſic:

Ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ', ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ' ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεὶ.

quem vide in Anim. T. III. p. 454.

P. 26. *Nicarchi VII.* 1. ποδαγρός. Hanc vocem ex hoc uno loco noverat *Stephan.* Theſ. Gr. L. III. p. 507. B. Habetur etiam ap. *Manethon.* L. IV. 501. νευρονόσους. ποδαγρούς. quod monuit *Schaefer* in Append. ad Ariſt. Plut. p. 532. — V. 4. V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 61. legendum ſuſpicatur, τῶνδ' ἕνεκεν γλυκερούς οὔποτ' ἰῶ Θιάσους. Propius ad vulgaris ſcripturae ductus legeris:

τῶνδ' ἕνεκεν χαρτοὺς οὔποτ' ἰῶ Θιάσους.

P. 28. *lin.* 3. verba *a verbo* . . . . *disputantem* delenda.

P. 30. *Nicarchi XI* 2. In Vat. Cod. ſcriptura τοὐμὸν ἁρπάξασα veriorem lectionem latere, vel τοὐμὸν docet, priore loco non ſine vi quadam poſitum. Fortaſſe legendum:

τοὐμὸν δ' ἁρπακτῇ δῶρον ἔχεις παλάμῃ

ſive ἁρπάγδην. — V. 4. Scr. οὐ σὲ καλῆν.

P. 31. *Nicarch. XIV.* 1. *Olympicum* vatem V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 64. unum ex vatibus illis eſſe cenſet, qui Olympiae futura conſulentibus indicabant. *Pauſan.* VI. 2. 2. *Pindar.* Ol. VI. 7, 111 ſq. At *proprium* nomen eſſe noli dubitare. Nam ſic demum Ὀλυμπικὸν τὸν μάντιν ſcribi potuit. Illud foret Ὀλυμπικὸν μάντιν.

P. 32. *lin.* 6. *ab ult.* Quaedam contra monuit *H. de Boſch.* in Not. p. 404. — *P.* 33. *lin.* 14. poſt *Gottingenſi* adde: *Plan.* p. 183. *St.* 268. *W.* — lin. 22. adde: *Plan.* p. 183. St. 268. *W.* — *Nicarch.* XIX. 2. τὴν σορὸν *monimentum* ſignificare ſuspicatur V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 66. ut in Inſcriptione, quam edidit *Le Chevalier*: Μάρκος . . σορὸν ἑαυτῷ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ πατρὶ . . καὶ τοῖς ἐκ τοῦ γένους μου. Cf. *Leich.* in Nov. Emend. ad Murator. Inſcr. p. 65. Hoc certe pretio, quod huic σορῷ ſtatutum legimus, accommodatius. — V. 3. 4. idem V. D. legendum ſuspicatur: καὶ, ὡς τόκος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, Τῶν πολλῶν οἱ μνῶν πέντε προσεμβάλετε. *et, ſic enim vel in tumulo foenus faciet, de multis, quas habet minis, quinque etiam ſuperinjicite.* In qua conjectura acumen quoddam agnoſcimus; ſed verba non reſpondent. Certe verba: ὡσι τόκος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ferri nequeunt. — V. 3. τοῦτ' αὐτῷ veriſſimum. Saepe enim neutrum pronominis refertur ad Subſtantivum maſculini aut feminini generis. *Addae.* IX. εἰ δέ τις αὐχεῖ μεῖζον ἐμεῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου. *Lucill. LXII.* ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν Εἶναι, τοῦτο δοκῶν, Ἄλκιμε, λεπτότατον. *Plato.* in Lach. p. 185. E. εἴτις ἡμῶν τεχνικὸς περὶ Ψυχῆς θεραπείαν, καὶ οἷός τε καλῶς τοῦτο θεραπεῦσαι. Alia Platonica dabit *Heindorf.* ad T. II. p. 47.

P. 34. *Nicarchi Ep. XXI.* 1. Iis, quae de nominibus, mutata conditione ob inanem faſtum productis, monuimus, adde Ep. Inedit. Vat. Cod. p. 556.

Ῥουφινιανὸς Ῥοῦφος ὢν διςύλλαβος Συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς γὰρ συλλαβάς. — V. 5. Διονυσίῳ πηγανόδωρος. V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 69. hoc nomine ſignificari ſuſpicatur, qui conviviis vinum πηγανίτην apponeret. Rutam a' veteribus diligenter cultam fuiſſe conſtat. V. *Schneider* ad *Columell.* XI. 3, 38. De οἴνῳ πηγανίτῃ ejusque uſu cf. *Niclas* ad Geopon. XII. 25. *Beckm.* ad *Antig. Caryſt.* 41. — V. 6. ἀγορανόμιον. Ad interpretationem noſtram roborandam idem V. D. apte comparavit *Platonem* de LL. XI. p. 917. E. τὰ δὲ κιβδηλεύματα . . τῶν πωλούντων οἵτε ἀγορανόμοι καὶ οἱ νομοφύλακες . . . ἀναγραψάντων ἅ τε χρὴ ποιεῖν τὸν πωλοῦντα, καὶ ἃ μή· καὶ πρόσθε τοῦ ἀγορανόμου θέντων ἐν στήλῃ· ubi *H. Stephanus* ἀγορανομίου ſcribendum cenſet, probabiliter. Mox *Plato* ſimili voce ἀστυνόμιον utitur.

P. 37. *Nicarchi Ep. XXIV.* 2. καλὸν ἦν. Suppreſſum eſt ἄν, ut paſſim in his ſeriorum poëtarum Epigrammatis. In καλὸν haerebat *H. de Boſch* Not. p. 422. qui πόνος ἦν mallet; *H. van Eldick* ibid. p. 501. τοῖς φυσικοῖς χαλεπόν. — V. 3. importunus hiatus σε ἴδει, cui ſimiles nonnulli in Anthologia reperiuntur v. c. ἀδ. 522. σοί γε ὀλίζον. Lucian. Ep. V. μωρά τε εἰδώς. ἀδ. 265. ἀμφίτε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθίους. *Agath.* 80. οἰκτείρω σε, ἔφην. — P. 38. lin. 14. poſt *vir doctus* adde *Huſchke*, *quem vide in Anal. crit.* p. 67. Ingenioſae huic conjecturae calculum adjecit *H. de Boſch* in Not. p. 421. apud quem p. 501. *H. van Eldick* legendum ſuſpicatur:

ἢ βδέσειν· ἓν γὰρ ἔχει . . . . .

quod etiam propius accedit ad lect. Cod. Vat. ἓν autem pro ἓν καὶ αὐτὸ uſurpatum nuper illuſtravit *Schaefer* ad Greg. Cor. p. 216.

P. 39. *Nicarch. Ep. XXV.* 2. Scr. δέ με.

P. 40. *Nicarch. Ep. XXX.* 1. πέντε ἰητρ. Vat. C. — *P.* 41. *Ejusd.* XXXI. 1. τί μὰν πεύθῃ. conf. *Koen.* ad *Greg. Corin.* p. 236. ed. Lipſ. — P. 43. *Ejusd.* XXXIV. 3. *Stephani* lectionem: μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην τὸν κ. Brunkianâ veriorem puto.

P. 44. *Nicarch. XXXV.* 3. Locutionem ποιεῖν χρόνον attigi T. II. P. II. p. 449. — V. 5. ἧψας τῶν ἄστρων. Vat C. quod procul dubio reſtituendum. Temere de ἥψω cogitabam. — V. 6. Membranarum lectionem, φαίνετ᾽ ἔχων probat *Herm.* ad *Orphe.* p. 765. — ἔχων, αὐτόν. *cum puero.* Vide quae in his *Addendis* notavimus ad *Lucillii* Ep. LX. 2. — V. 7. Ex membr. lectione: ἔνθεν δ᾽ εἰς ἀΐδην ποτ᾽ ἀφίξεται. vera ſcriptura, una litera deleta, reſtitues legendo:

ἔνθεν δ᾽ εἰς ἀΐδην πότ᾽ ἀφίξεαι;

quando hinc unquam ad Orcum pervenies? Saepe numero terminationes εαι et εται inter ſe confuſae.

P. 50. *Stratonis Ep. II.* 1. δέλτοισιν ἐμαῖς veriſſimum. Nemo in talibus praepoſitionem deſideraverit. Cf. *T. Hemſterh.* ad *Xen. Eph.* p. 171. ed. *Locell. Schaefer.* Meletem. p. 78. ad *L. Bos.* p. 697. ſqq. In *Apoll. Rhod* L. I. 588. διπλόα δ᾽ ἀκταῖς Ἦματ᾽ ἐλινύεσκον. ſtruſtra *Wakefield.* Sylv. cr. II. p 17. αὐτοῦ tentavit. Etiam in *Lollii Baſſi* Ep. VII. recte membr. καὶ στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις. nec opus erat κῆν corrigi.

P. 52. *Straton. Ep. III.* 3. 4 taedet in talibus immorari. Sed veram lectionem nondum reſtitutam eſſe, hiatus arguit. Revocata membr. ſcriptura, duabus literis inſertis, ſcribe:

τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμήν, λαλίου τ᾽ ὀνόμαζε
κοκκώ, τὴν φυσᾶν ἄρτι καταρχομένην.

pueri vaſculum intactum et ejus, qui jam fari didicit, ſpirare modo incipiens, uno nomine appella κοκκώ. — V. 6. ἀχρήσει, Vat. C.

P. 54. *lin.* 21. In hoc *Ariſtaeneti* loco *Merceri* emendationem ἤλικα γὰρ δὴ καὶ ὁ. καλ. λ. noſtrae non immerito praetulit *Baſt Lettre à Boiſſ.* p. 199. quum ſic flagitet locus *Platonis* in Phaedro p. 240. B. quem ille expreſſit. Cf. *Heindorf.* ad *Phaedr.* p. 230.

P. 57. *Straton. Ep. VI.* 5. Minime improbanda *Salmaſii* lectio, quam expreſſit *Br.* Quum tamen membr. exhibeant, οὐδ' ἄκαι ..... facile adducor, ut *Stratonem*

οὐδ' ἀκάκητον

ſcripſiſſe exiſtimem. Idem eſt ἀκάκητον et ἄκακον. — V. 6. Pro κακηιοτέρα membr. fortaſſe κακουργοτέρα legendum: puella artes meretricias edocta, nimis fit lubrica et malitioſa. *Corn. de Pauw* in not. mſt. vocabulum κακειότερα *deteriora* ut rariorem formam diligenter notandum eſſe monet. — Straton. Ep. VII. 1. παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα ſincerum non videtur. Facile hiatum tolles legens:

εἶδον ἐγώ τινα παῖδά ποτ' ἀνθοπλοκοῦντα κόρυμβον.

V. 7. καὶ οἴκαδ'. De καὶ in fine quarti pedis ante vocalem producto cf. *Herm.* ad *Orpheum* p. 728. Quatuor aut quinque hujus generis exempla in Anthologia reperiuntur.

P. 59. *Strato Ep. IX.* 1. εἰ καὶ σοὶ. Fruſtra haec tentavit *Brunkius.* De certo quodam puero agi, dubitari non poteſt; in tertio autem verſu oratio deflectit a ſecunda perſona ad tertiam; cujus enallages exempla non deſunt. *Pallad.* XLVIII. ἓν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν ..... Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν. *Philipp.* XXX. ἔμβολα χαλκογένεια .. Ἀδριακοῦ πολέμου κεῖμεθα (ſic ſcribendum cum Cod. Fruſtra *Br.* κείμενα.) μαρτύρια, Ἠνίδε σιμβλεύει, pro σιμβλεύομεν. Vide *Matth.* in Anim. ad. Hymn. Hom.

p. 393. Frequentiora ſunt exempla tranſitus a tertia perſona ad primam etiam in Anthologia, ad quorum nonnulla *Br.* offendit. Fortaſſe tamen apud *Stratonem* legendum:

ἀλλὰ τὸ κάλλος
τοῦτό γε, κἂν πώγων, κἂν τρίχες, ἡμέτερον.

P. 61. *Straton. Ep. XI.* 4. Emendatio a nobis propoſita ob hiatum tolerari non poteſt. Recte autem *C. de Pauw* in not. mſt. θεραπεύσετ' ἐμέ. correxiſſe videtur. — *Ejusd.* XII. 3. οὐκέτ' ἀφῆσαι. membr. Nihil amplius in hoc diſticho ad ſenſum et elegantiam deſiderabitur, ſi mecum legeris, quod a Cod. ductibus proxime abeſt,

οὐκ ἀπαφήσεις,
Φοῖβε· δασὺς δ' ἥκων οὐκέτι σῶος ἐμοί.

non me decipies, quaſi me voti compotem feciſſes.

P. 63. *Straton. Ep. XIV.* 1. σανὶς δέδακ' ἐν β. Vat. C. quod recte emendatum eſſe dubito. Scribe

Εἰ Γραφικοῦ πυγὴν σανίδες δάκον ἐν βαλανείῳ.

P. 65. *Straton. Ep. XVII.* 3. ἀδαμάντινος. Cf. quae notavimus ad *Lucill.* Ep. VI. T. II. P. II. p. 441.

P. 67. *Straton. XIX.* 3. Scr. χώκόσα μοι. V. 5. Scr. εἰ δέ με.

P. 69. *lin.* 20. In loco *Dionyſii Halic.* χείροντες rectius ſcripſeris φθείροντες. — *Strato.* XXI. 3. δυσάπιστος e Cod. revocandum, judice etiam, quo nullus gravior, *Schaefero* ad *Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 89. *minime morigera, contumaciſſima.*

P. 71. *Straton. XXII.* 4. Bene habet περὶ τῇ ῥινῇ. *Oppian.* Hal. V. 554. περθομένης πόλιος περὶ δυσμενέεσσι. Cf. *Aeſchyl.* ad *Aeſch.* I. p. 270.

P. 72. *Strato. Ep. XXIV.* 4. ὀψὲ μὲν σ' ἄλλα. Vat. Cod. — P. 72. *lin. ultima* poſt *vulgata* adde: ἀντιβιαζόμενος. *Strato.* XXV. 1. 2. Totum diſtichon ſic ſcribe ad fidem membranarum, in quibus una ſolum litera depravata:

Τίς χάρις, Ἡλιόδωρε, φιλήμασιν, εἴ με λάβροισι
Χείλεσι μὴ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος.

In Cod. eſt φιλέοις . . . reliqua ſic, ut dedimus. — *P.* 73. *lin.* 4. In *Luciani* loco *Schaeferus* Meletem. p. 53. λιπαρῖσι τοῖς χείλεσι corrigit. Mox *Ephippi* locum tractavi in Addit. An. ad Athen. p. 73.

P. 76. *Strato. Ep. XXVIII.* 6. τὶ σπάνις. Vat. C. *Brunkium*, qui τις ibi legi ait, Apographa deceperunt, ut ſaepe. — *Ejusd.* XXIX. 5. Ad ἀμφοτέρους, ſubaudi φθόγγους, quo facto evaneſcet difficultas, qua hoc Epigr. premi exiſtimabam.

P. 78. *Strato. Ep. XXXI.* 2. ὄμματα. *Achill. Tat.* VI. 21. p 275. εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν οἱ λῃσταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;

P. 80. *Strato XXXIII.* 1. Sana eſt Cod. lectio.

P. 81. *Strato XXXIV.* 4. Haerebat *C. de Pauw* in verbis μελέων σαρκὶ λιπαινομένη . . . tentans ἄρτι λιπαινομένη, vel λιπαινομένων. Prius non diſplicet; et accinit locus Theocriteus a nobis ad h. v. excitatus.

P. 82. *Straton. Ep. XXXV.* 1. Fieri poſſit, ut poëta ſcripſerit,

οὐδὲ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὅ τι σοι προλέγουσιν,
Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς;

ſed multo magis probo, quod olim conjeci, ita tamen, ut γε deleatur poſt σύ, aut potius, ſervata membr. ſcriptura, legatur:

οὐδὲ Σμυρναῖοι Νεμέσεις ὅ τι σῖγμα λέγουσιν,
Ἀρτεμιδώρει, νοεῖς;

P. 87. *Stratonis Ep.* XLI. 3. χῶς V. Cod. non ὡς, ut perperam excuſum. — *P.* 88. *lin.* 7. Scr. χερσίν. De hoc *Timoclis* loco cf. *Schweighäuſer* ad *Athen.* T. VII. p. 87. ſq. — *P.* 89. *Straton.* XLIII. 4. παρὰ *propter.* Hanc vim praepoſitionis multis exemplis prolatis illuſtravit *Toup.* ad *Longin.* p. 367. ſq. attigit *Schaefer.* ad *Juliani* Or. Praef. p. VIII.

P. 89. *Straton. Ep.* XLIV. 3. 4. Hoc diſtichon inſigniter corrupit *Salmaſius*, cujus lectionibus relictis, ſcribamus cum Cod. Vat. diſtinctione modo mutata:

ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας· ἔδραμεν ἄν μου
ὕστερον, εἰ Ζήτης ἔτρεχεν ἢ Κάλαϊς.

ſi Zetes et Calaïs eodem via decurriſſent, pone me remanſiſſent. Ad Σάρδιας ſubaudi ex praecedentibus ἤγαγεν. Sed malim praeterea deleta diſtinctione ad finem prioris diſtichi, et oratione continuata,

ῥίμφ' ἔδ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας.

Alatus amor ecce me celeriter Smyrna Sardes duxit. Sic omnia bene cohaerent.

P. 91. *lin.* 13. Scr. χρυσεῖον.

P. 94. *Straton. Ep.* XLIX. 3. τότε recte ſic membr. *tunc* in illo dearum certamine. Simpliciter *olim* vertas. Cf. *Schaefer* in Praef. ad Julian. Or. p. IV. Totum autem diſtichon ad fidem membranarum ſic debuit exhiberi:

ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ τότ' ἐν Ἴδῃ,
τὰς τρεῖς ἂν ταύτῃ προκατέκρινε θεάς;

hanc ſi quis Alexandro olim in Ida monſtraſſet, num tres Deas ei judicio praetuliſſet? In interrogativis

enuntiationibus interrogandi vocem ſaepenumero omitti, nota res. Vide *Heindorf.* ad Platon. Phaedr. p. 330. Verbum, quod ex membr. revocavi, προκατέκρινε metro non repugnat. Cf. *Herm.* de Metr. 70. — *P.* 95. *Straton. Ep. L.* 2. ἀναθλίβει. Fruſtra *Br.* membr. lectionem propter ſequ. futura immutavit. Saepenumero diverſa junguntur tempora; ut ipſum *praeſens* et *futurum* ap. *Heſiod.* Theog. 748. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε Ἔρχεται. (Cf. *Matthiae* ad Hymn. Homer. p. 144) *Agath.* Ep. 84. οὔ σε . . . ἀγέραστον ἐάσω, ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην. ubi iterum *Br.* κτενέω fruſtra correxit; ut etiam ap. *Paul. Sil.* XXII. εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας Φαιδρύνεις. ubi non magis neceſſarium, Φαιδρυνέεις ſcribatur, quam ap. Eund. XXX. διακρινέει, ubi membr. habent.

P. 97. *Straton. Ep. LII.* 3. Ex membr. ſcriptura: μέσος γὰρ ὑπουργεῖ, probabile fit, illum ſcripſiſſe:

μέσος· ὃς γὰρ ὑπουργεῖ . . .

P. 102. *Straton. LIX.* 5. ὅστις. Vat. C. ὅτις eſt in marg. Ap. Lipſ. Nec aliter emendabat *Corn. de Pauw.* — *P.* 103. *Ejusd. LX.* 2. ταῦτα revocandum ex Cod. Saepe enim ſic pluralis pronominum refertur ad unam rem. Cf. *Schaefer* ad Dion. Hal. p. 11. et in *Indice* V. *Pluralis.*

P. 105. *Straton. Ep. LXIV.* 3. κώνους. Vat. C. non κώκκους.

P. 108. *Straton. Ep. LXVI.* 1. ἣν ἀπὸ πρώτης Φράζεο, πῶς . . . *nunc primum, ſtatim, ante omnia.* Sic diſtinguit et vertit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 42. — V. 3. Scr. ἐν σοί.

P. 109. *Straton. Ep. LXVIII.* 1. revoca lectionem V. C. μυδαλόεντα, pro voce nihili μυδαλέοντα. Ut habemus ὑαλέος et ὑαλόεις, ſic μυδαλέος et μυδαλόεις. —

V. 3. ἤ με κατσυν. Nihil mutandum, ſed literis ſejunctis ſcribendum eſſe

ἤ με κατ' οὖν ἐδάμασσε . . . .

veriſſime docuit *Schaefer.* ad *Longum* p. 417. comparans *Dorici* Epigr. T. II. 68. πάντα κατ' οὖν μοῦνοι ἐδαίσατό νιν. *Ariſtoph.* Ran. 1147. ὥστε γε καὐτὸν σὲ κατ' οὖν ἔβαλεν. et plura ex Herodoto, qui hac tmeſi inprimis gaudebat. Cf. *Koen.* ad *Gregor.* p. 447. ed. Lipſ. *Callim.* H. in Cer. 76. ἀπ' ὧν ἠρνήσατο μάτηρ. — V. 4. ὤχοντο εἰς ferri nequit ob hiatum. Sed majore mutatione opus non eſt; modo diſtinctionem recte conſtituas. Scribendum ſcilicet:

μοῦνον ἐπεί με λιπὼν εἰς ἰδίην Ἔφεσον
Χθιζὸς ἔβη Θεόδωρος· ὃς εἰ πάλιν . . . . .

quandoquidem Theodorus heri, me ſolo relicto, in patriam ſuam Epheſum profectus eſt. — V. 6. κοίτας. Sic Vat. C. κοῖτας *Br.* ut poſterior ſyllaba brevis videatur. Fruſtra. Facile enim *Strato* hoc vitium vitare poterat, verbis tranſpoſitis ſcribens: κοίτας μουνολεχεῖς οὐκέτ' ἀνεξόμεθα. Quod quum non fecerit, κοίτας depravatum eſſe minime dubito.

P. 116. *Strato Ep. LXXVII.* 3. ἀμφαλλὰξ δὲ οἱ αὐτοί. Facile hiatum ſuſtuleris, legens; δ' ἄρ' οἱ αὐτοί. — V. 6. ἵσταται. mutatione opus eſſe non videtur. Sic accipe: ὁ ἄλλοτε προδιδοὺς (qui ſe modo ineundum praebuit), ἵσταται ἄλλοτε πάλιν ὄπιθεν, idem nunc rurſus alterum init. — V. 7. τὸ προοίμιον. Illa canum foeditas cur προοίμιον appelletur, et cujusnam alius rei ſit prooemium, minime apparet. Nec haec ſententia cum ſequentibus cohaeret, quae proverbium de officiorum permutatione habent. Quare ſcribendum ſuſpicor:

τοῦτ' ἐστὶν πάντως τὸ παροίμιον:

quae forma non minus genuina quam altera vulgatior *παροιμία*. Jam haec optime cohaerent: *plane hoc fit, ut in proverbio.* Nam, ut dicitur, aſinus aſinum fricat.

P. 117. *Straton. Ep. LXXVIII.* Hoc diſtichon, in quo *Br.* omnia pro lubitu pervertit, paucis literis mutatis, ſic reſtitue:

πεντ' αἰτεῖς· δέκα δώσω· ἐείκοσι δ' αὐτίκ' ἀφίξεις —
ἀρκεῖ σοί; — χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

αὐτίκα eſt in Planudea, et ſenſum habet ſatis commodum: *viginti aureos praeterea continuo accipies. ἀπέχειν* hoc ſenſu uſurpatum illuſtravimus ad *Callim.* Ep. XXII. T. I. P. II. p. 276. et XLIII. p. 298. Malles tamen fere:

ἐείκοσι δ' αὔριον ἕξεις.

χρυσοῦς cum *ἐείκοσι* cohaeret, verbis *ἀρκεῖ σοί*; ut in familiari ſermone fieri ſolet, interpoſitis.

P. 117. *Straton. LXXIX.* 1. recte *Hermann.* ad *Orpheum* p. 771. emendavit: *ἤδη μοι πολιαὶ μὲν ἐπὶ κροταφοῖσιν ἔ.* — V. 3. Scr. *χαλεπὸν δέ με.*

P. 119. *Straton. LXXXII.* 1. *Cornel. de Pauw* in not. mſt. ambiguitatem captari exiſtimat in voce *ποδαγρῶν*, quod et *podagrum* ſignificet, et eum qui *pedes captet*; huic opponi *κρεάγραν*, qui *carnes captet.* Unde, pro meo quidem ſenſu, haud multum lucramur; quamquam in etymologia ludi, ſponte apparet. Eidem *παιάγραν* in mentem venit. — *lin.* 14. poſt *quod* inſere *in.* — *lin.* 19. ante *Sic.* inſere: *Vide Interpp. Heſychii in ἀρπάγη.* T. I. p. 547. 1. — *Ejusd.* LXXXIII. 2. ne metrum vacillet *δ'* poſt *ξανθὸν* inſere cum *Hermanno* ad *Orphe.* p. 768. — *Ejusd.* LXXXIV. 1. *φιλεῖ. οὐχ.* Tolle hiatum:

Ζεῦγος ἀδελφειῶν με φιλεῖ· κοὐκ οἶδα . . . . .

P. 121. *Straton. Ep. LXXXVI.* 6. νῦν δ'. Haec bene habent. Sponte enim intelligitur, de nocte agi, quum opponatur πανήμερος. Sed proxima quin emendatione indigeant, ne dubites. ἐπαινῶμεν enim vehementer friget. Theodorum ſuum cum Merione comparat poëta, qui Idomeneo et miniſter erat et ἑταῖρος; ſic illum ipſi interdiu vulgaris vitae praeſtare officia; noctu amaſii. Hunc ſenſum quum antitheſios lex flagitet, ſcribendum exiſtimo, membranarum ductibus inhaerens:

> καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τέλει μοι·
> νῦν δ' ἄγ' ἑταιρῶμεν καὶ διὰ μηριόνην.

verbum ἑταιρῶμεν, quod reſpondet verbis V. 4. ἄλλα δ' ἑταιρόσυνος, non ſine ambiguitate quadam uſurpaſſe videtur; plerumque enim de uſu venereo dicitur. *Heſych.* ἑταιρήσας. πορνεύσας. Athen. L. XIII. p. 571. D. καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας, ἑταίρας, καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίας μισθαρνεῖν, ἑταιρεῖν· οὐκέτι πρὸς τὸ ἔτυμον ἀναφέροντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον. Noſter autem ſimul etymologiam ſpectat, et vulgarem uſum.

P. 122. *Straton. LXXXIX.* 1. ἐπίκωμος. temere in ἐπὶ κῶμον mutatum, ut ap. *Athen.* L. V p. 180. A. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην· ubi ἐπὶ κῶμον erat editum. Cf. *Schweigh.* T. III. p. 30. — V. 6. ἑσπερίης ſimpliciter de promiſſis vespertino tempore factis accipiendum exiſtimat V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 73.

P. 127. *Stratonis Ep. XCVI.* 4. μυρίσωμεν, αὐτοῖς. corrigendum cenſet *Wakefield* ad *Lucret.* L. III. 927. ut latior ſit antitheſis. Idem V. 5. νῦν μὲν ἐμοὶ πιέτω μέθυ τὸ πλέον ὀστέ' ἔναιμα. Nihil horum neceſſarium nec probabile, praeter μὲν, in quod etiam *Salmaſius* incidit.

P. 128. *Straton. XCVIII.* 3. φιλόκαισι. recte me hoc in φίλε, καισί, emendaſſe, rhythmus docet, qui ſic longe eſt quam in vulgata melior. — *Ejusd.* XCIX 10. Bene habere videtur vulgata, quam *Br.* ut parum graecam impugnabat. Sic accipe: φοβητέον μήποτε ἴδῃ οὐκέτι ἐλέφαντα.

P. 129. *Nicomedis. II.* 2. Ὠφελίων ἔγραφεν. Cauſa transpoſitionis eſt in ἀνακτρέφοντι, ubi metrum vacillaret, ſi legeretur: Ὠφελίων ἔγραφεν ἀλκᾶς. Sed haec cauſa locum non habebat in Ep. III. 2. ubi *Br.* eadem verba iterum transpoſuit. In IIItio. Ep. epitheton διερῆς ad ſupplicium Aëropes, in mare praecipitari juſſae, referendum eſſe monuit *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 408.

P. 131. *Nicomed. VIII.* 2. ἦν σκάνις. Sic in Ep. ap. *Murator.* T. II. p. 696. 5. *Bonada* T. II. p. 430. in medicum, ubi ſcribendum:

Ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ᾖει,
Χρησμοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

— *lin.* 15. adde: *Bonada* p. 106. *Fleetwood.* p. 35. — *Nicomed.* IX. 1. Mireris poëtam εἰκὼ ſcribere maluiſſe, quam εἰκόνα, quod verſum, vehementer elumbem, non parum juvaret. — *Ejusd.* X. 3. diſtingue: τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σεῖο βοηθός. — *P.* 133. *lin.* 6. in Marmore legitur: καὶ ἐγενόμην, non οὐκ. Hinc apparet, recte vertiſſe virum doctiſſimum *Chardon de la R.* Delenda itaque verba: *Haec interpretatio . . . fateor.*

P. 135. *lin.* 12. corrige *iter* pro *inter.*

P. 136. *Ammiani Ep. II.* 3. *Lucian.* T. III. p. 302. τὸ δὲ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ. in quo ei obverſabatur *Xenophon.* Hellen. L. III. 2. 27. οἱ περὶ Ξενίαν τὸν λεγόμενον μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι τὸ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.

P. 138. *Ammian. Ep. V.* δαίμονα. Apud *Heliodor.* L. I. 3. p. 12. Chariclea μέλαιναις ἰδοῦσα τὴν χροιὰν, καὶ τὴν ὄψιν αὐχμηρούς, εἰ μὲν εἴδωλα τῶν κειμένων ἐστὲ, φησὶν, οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν. — *lin. ult.* corr. καὶ πόλις. pro πόλιν.

P. 140. *Ammian. XIII.* 1. Scr. εἴη σοί.

P. 141. *Ammian. XIV.* 3. ἔχων βολοῦ. Vat. C. In textu corrige ὀβολοῦ pro ὀβόλου.

P. 144. *Ammian. Ep. XXII.* 1. Scr. ΠΟΙ ΔΗ ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ, Ω ΤΑΝ. *Schaefero* monente ad Dion. Halic. p. 99. Junctim enim dicunt ποῖ δὴ καὶ πόθεν; *unde et quo.* Horat. II. Sat. IV. 1. *unde venis et quo tendis?* Id. I. Sat. IX. 62. Cf. *Heindorf.* ad Plat. T. I. p. 3. poſt *Ruhnk.* ad Memor. p. 231. et qui noſtrum quoque Ep. attigit *Aſt* ad *Platon.* Phaedr. p. 220.

P. 146. *Ammian. XXIV.* τοὺς ἀπὸ ἄλφα. *Suidas* in Βρουμάλια T. I. p. 457. Romulum Senatores invitaſſe narrat ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω.

P. 147. *Ammian. XXV.* 6. *H. de Boſch.* Not. p. 220. vulgatam tueri conatur, unice probans verſionem *Grotii*! *Aſt ego tam Miliae rideo quam lacrymo.* qua difficultas infucatur potius quam tollitur. Nam quomodo haec verba, ut vulgo leguntur: καὶ κλαίω Μιλίῃ .... cum praecedentibus cohaereant, et qui ſit tranſitus ad primam perſonam, neque *Boſchius* docuit, neque omnino intelligi poterit. Hoc igitur dubitari non poteſt, vulgatam ſanam non eſſe. An membr. lectio quam *Br.* dedit — niſi quod in Cod. κλαιωμιλίῃ et γελωωμιλίῃ habetur, ι omiſſo, ut ſexcentis in locis — omni ex parte ſana ſit, fortaſſe non immerito dubitaveris. In verborum ſtructura haeremus, de qua quae olim ſcripſimus, nunc minime ſatisfaciunt.

P. 148. *Ammian. XXVII.* 1. Ἀπόλλων. Hac paronomaſia primus uſus eſt *Aeſchyl.* Agam. 1077. Ἄπολλον, Ἄπολλον, Ἀγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός. Euſtath.

Ἰλ. α. p. 11. 25. ὡς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλειν διὰ τὸ φοβερώτερον ὀνομάζεσθαι. — V. 1. reſtituenda lectio ᾠδῶν.

P. 150. *Rufin*. *Ep*. *I*. 6. δώροις ἐκ σπατάλοις οὐκ ἀλεγιζόμενον. Vat. C. Fortaſſe corrigendum:

δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀγλαϊζόμενον.

P. 152. *lin*. 17. In loco *Luciani* bene habet εὐφυεῖς. *Soſipater* Ep. III. καὶ μαζοί . . . ἱμερόεντες, Εὐφυέες. Conf. *Valken*. ad Ammon. p. 87. — P. 153. lin. 6. χαράσσειν ὕδωρ de remigantibus obvium. Cf. *Hermann*. ad *Orpheum* p. 815.

P. 154. *Rufin*. *III*. 6. ῥοδῶν ne ſcribas ſequentia vetant, ubi non de *roſario* ſed de *una roſa* agi apparet — σχιζόμενος Ζεφύρῳ. Jam quum hoc participium non habeat quo referatur, in πολιῷ aliud quid latere ſuspicor, quam quod olim conjeci. Omnia bene habebunt, ſi ſcripſeris:

οἷα ῥόδων κόλπος σχιζόμενος Ζεφύρῳ.

— *P*. 155. *lin*. 7. lege μηριόνης.

P 158. *Rufini Ep*. *VII*. 5. Plura in hoc diſticho depravata. Hiatum κελευομένῃ ἦλθεν tollere conabatur *Salm*. γ' inſerendo; quod vereor ut ſufficiat. In ſq. verſu fortaſſe ἐρχομένην depravatum eſt.

P. 159. *Rufini Ep*. *VIII*. 5. In Cod. adſcriptum ζτ. i. e. ζήτει. quo loca aut mutila aut depravata indicantur. In lect. membran. τὸ πρὶν θεοείκελον κάλλος, latet fortaſſe

τὸ πρὶν, θεοείκελε, κάλλος

quae facilior eſt emendatio eâ, quam *Br*. dedit.

P. 160. *Rufin*. *X*. 4. πάθω. Fortaſſe rectius πάθοις.

P. 162. *Rufin*. *XII*. 2. χρονίεσκεν. Fortaſſe ſcribendum:

οὐκ ἄν τοι κορέσκεν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὁμιλῶν.

nunquam vir ſatietate afficeretur in mulierum conſuetudine. Theophylact. Ep. LXXII. εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ.

P. 163. *Rufini XIV.* 5. Conf. *Virgil.* I. Ecl. 60. Multa ſimilia, inter quae etiam hoc Epigramma congeſſit *Jo. Schrader* in Obſſ. I. 3. p. 33. — *P.* 164. *Rufin. XV.* 2. αὐτὸς ὑφ' ἡμ. Vat. Cod. ὑφ' cur mutatum fuerit, cauſa ſat gravis non apparet. — V. 5. δὲ quod metrum jugulat, temere a *Br.* interpoſitum. — *Ejusd.* XVI. 2. ἀράμενοι eſt in Plan. αἰρόμενοι in Vat. C. quare *lin.* 10. pro *Vat. Cod.* lege *Plan.*

P. 165. *Rufin. XVIII.* 3. Vera videtur Vat. C. lectio, modo recte diſtinguatur: καὶ εἴποτε καιρὸς, ἐτόλμων· Ἡρυθρία· Ad καιρὸς ſubaudi ἦν, quam ellipſin plurimis exemplis probavit *Schaefer* Meletem. p. 43. ad *L. Bos* p. 605. — V. 6. φεύγομεν ἢ μένομεν. pro φεύγωμεν ἢ μένωμεν; ſimilia de hoc indicativi uſu collegit *Heindorf* ad Gorgi. p. 109. ſq. et p. 441.

P. 166. *Rufin. XIX.* 5. Dubitari nequit, veram lectionem eſſe:

ἀλλοτρίας δὲ τρίχας, καὶ ῥυσῶδες τὸ πρόσωπον.

quod membr.. offerunt, niſi quod ibi ῥυτῶδες habetur. In *Br.* lectione, quae critica auctoritate caret, etiam metrum claudicat in ῥυτίδας. — *Ejusd.* XX. 2. Quum in κέκραγεν media producatur, *Hermann.* ad *Orph.* p. 804. ὡς delendum cenſet. Eſſe enim quod impediat, quominus ſcribatur κέκραγ' ὡς. Aegre tamen conjunctione ὡς careas.

P. 168. *Rufini Ep. XXII.* 3. προθυρῶν. Vat. C. πρὸ θυρῶν. Plan. — V. 4. Bene habet vulgaris vocabulorum poſito. In ἴχνεσι prima corripitur, ut in τέκνον

et τεκνίον. *Lucill.* XIX. VII. XCV. in ἀράχνη. Rufin. XXVIII. Lucill. LXV. XVI. CIX.

P. 169. *Rufin. Ep. XXIII.* 2. Scr. οὐδέ μοι — μοῦνος πρὸς ἕνα. vulgo εἷς πρὸς ἕνα. Cf. *Schaefer* ad *Gregor.* p. 264. aut μόνος πρὸς μόνον. *Abreſch.* Dilucid. Auctar. p. 224. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχην συνάψας. *Eurip.* Heracl. 807. — *lin.* 11. verſus quos tanquam *Euripidis* excitavi ex *Stobaeo*, *Sophoclis* ſunt in Electra v. 466. ubi ſenſus diverſus. — *Ejusd.* XXIV. 1. τὰς χαίτας conjiciebat V. D. in Bibl. Lipſ. T. LXVI. p. 74.

P. 173. *Rufin. XXVII.* 5. ὅταν ἐστὶν ἔσω. Infimi aevi eſt ὅταν cum indicativo. Quare haud ſcio an corrigendum ſit:

ὅταν ᾖ τις ἔσω.

Hoc ſi nolebat, non minus bene ſcribere poterat poëta: πλὴν ἀπὸ νῦν, ὁππότ᾽ ἐστὶν ἔσω .... *Ejusd.* XXVIII. 5. reſtitue: τέκνον, χωρήσομεν. ne metrum claudicet.

P. 179. *Rufin. XXXVII.* 5. V. D. in Bibl. Lipſ. LXVI. p. 74. κόμη τ᾽ ἐπὶ σοὶ τραχεῖα legendum ſuſpicatur; hiatum in *Rufino*, ſequioris aevi poëta, offenſioni non eſſe. Aliud quid latet, quod ingenioſioribus inveniendum relinquimus. In membr. eſt: παρὰ ποσσὶ τραχεῖα.

P. 184. *Carphylidis Ep.* I. 4. ἐπισκάπτων. nihil mutandum. *Manibus terram aggerens exiguum fecit ſepulcrum.* Etiam p. 185. in *Philoxis* diſticho ſincera eſt lectio αἱ γὰρ ἐπ᾽ ἔτει νεῦ.

P. 187. *Eupithii Epigr.* 2. Minime ſpernenda lectio Vat. Cod. ἃς λεπτὰς τάσδ᾽ ἐχάραξε δόναξ.

P. 190. *Julian.* III. 1. Dele punctum poſt δένδρον. Vertit *Grotius* T. III. p. 428. *Eſt alta mediis arbor in penatibus*, τὰ ἑρκέτορα frons eſt, ut pars capitis principalis, ubi animae eſt quaſi *ſanctuarium* ſive

regia. Utrumque enim ſignificat ἀνάκτορον. *Heſych.* ἀνακτόρων. ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. Pluralis autem, ut ſaepe in talibus, pro ſingulari. De *auribus* non cogitandum.

P. 191. *lin.* 18. adde: *Reines.* in Syntagm. Inſcr. p. 323. ex *Lindenbrog.* Not. ad *Ammian. Marc.* *XXV.*

P. 196. *Theonis Ep. II.* 1. non minus recte ſcripſeris:

κωφὰ δὲ μήτηρ
δύρεθ', ὑπὲρ κρυεροῦ μυρομένη σε τάφου.

P. 199. *Palladae Ep. II.* 1. ᾧ πλοκαμῖδας. malles fere:

ἃ πλοκαμῖδας
κειραμένη πλεκτὰς ἄνθετο Παμφίλιον.

ut jungatur ἃ ἄνθετο, quod certe vulgata facilius. Quamquam non ignoro, caſum pronominis accommodari interdum proximo vocabulo, et accuſativum, quem verbum poſtulat, extra aſſumendum eſſe.

P. 200. *Palladae III.* 3. οὔτε Δανάης. *Brunkiana* doctrina in errorem abreptus, olim hanc lectionem ſine metri periculo recipi potuiſſe exiſtimabam. Nihil falſius. Fortaſſe ſcribendum

οὔ τοι Δανάης . . . .

Hermann. ad *Orph.* p. 768. οὔτ' οὖν Δ. corrigebat. Si quis tamen Vat. C. lectionem οὐ τῆς Δανάης . . . retineri maluerit, ei non refragabor. Certe οὐ poſt οὔτε poſitum offenſioni eſſe non poteſt poſt ea, quae notavimus in his Addendis ad T. II. P. II. p. 497. Articulus autem a poëtis praeſertim mira inconſtantia modo additur, modo omittitur; ut *Rufin.* XXIV. 1. ὄμματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης, Τοὺς μαζοὺς

Παφίης. — *Ejusd.* IV. 1. De hoc uſu verbi λέγω adde *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 596.

P. 202. *Pallad.* V. 15. ἠδὲ Cod. In conjectura noſtra διακρίνετε· ἀλλ᾽ ... hiatus offendere non debet, praeſertim in colo: nec illo aevo, quo *Palladas* ſcripſit, ad talia ſatis accurate attendebant. Ep. CXL. μάλα ἐστί. et Φάσματα ὥς: et tribus aliis in locis. Pro οὔτε τι γῆρας ἀεὶ non minus bene ſcripſeris

οὔτ᾽ ἐπὶ γῆρας ἄγει.

P. 203. *Pallad.* *VI.* 1. δύο ὥρας. Rectius fortaſſe δύω ὥρας, ut eſt apud *Stephanum.* — *P.* 213. *Pallad.* *XXV.* 2. τοῖς Κίρκης. Vat. C. quod in Planud. quoque repertum probabat *Schaefer* ad L. Bos p. 337. Brunkianam tamen lectionem magis probans ad *Gregor.* p. 45. — *P.* 214. *Pallad.* *XXVI.* 6. vera videtur lectio Vat. C. modo diſtinguas: τὸ γὰρ κατέχον με νόημα Τοῦ στομάχου χρήζει τοῦδε, λέγουσι, ποτοῦ. Interpoſitum orationi λέγουσι, ut φασί, οἶμαι et ſimilia. De λέγω ſic uſurpato vide *Abreſch.* ad Aeſchyl. T. II. 62.

P. 217. *Pallad.* *XXXI.* 4. δόμινε· οὐ ... notandum exemplum hiatus et ſyllabae brevis in caeſura pentametri. Corruptelae nulla in his ſuſpicio. — *P.* 217. *Pallad.* *XXXII.* 1. adde *Lucian.* Timon. §. 8. T. I. p. 78. ed Bip. ὃς οὐ συνίει κόρακξι καὶ λύκοις χαριζόμενος, ἀλλ᾽ ὑπὸ γυπῶν τοσούτων ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἧπαρ. In fragm. comicorum, quae hic correximus, conſtituendis, noſtram ſententiam ſequutus eſt cl. *Athenaei* Editor T. II. p. 475. ſ.

P. 218. *Pallad.* *XXXIII.* 5. κρίνω κεῖνον Vat. C. — *Ejusd.* XXXV. 4. εἰ ὁ Κρόνος. Si tanti eſſet, hiatum facile tolleres verborum transpoſitione:

κτεῖνεν ἄν, ὁ Κρόνος εἰ θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.

P. 220. *Pallad.* *XXXVIII.* 5. δίκη. Vat. C. — *Ejusd.* XXXIX. 2. Vide an *Scaliger* φαβὸς ſcripſerit,

α φώφ. Sic Maurus ſatis ridicule ex ore elephantino et labiis ponderoſis *palumbis* ſonum diceretur emittere.

P. 221. *Pallad. XLI.* 6. τὴν Ἑλένην δ' ὁ Πάρ. Vat. C. — *P*. 225. *Pallad.* XLVI. 4. Attigit h. l. *Wyttenbach* in Curis Poſter. in Bibl. cr. p. 24. „Palladas facit nutricem ludimagiſtro menſtruum minerval charta lacera illigatum referre. Ἔνθα τροφὸς . . . . i. e. *ne minuta mercedula palam agnoscatur, ſed occultata major, quam eſt, eſſe credatur, eam in librum includit, quam chartacea faſcia circumligat.* V. 9. εἰς ἐνιαυτόν. Inprimis huc facit locus *Auguſtini* in Confeſſ. L. V. 12. qui quum Romae eloquentiam docere inſtituiſſet, cognovit ibi fieri quae non patiebatur in Africa. *Nam revera illas everſiones a perditis adoleſcentibus ibi non fieri manifeſtatum eſt mihi. Sed ſubito ne mercedem magiſtro reddant, conſpirant multi adoleſcentes, et transferunt ſe ad alium, deſertores fidei, et quibus prae pecuniae caritate juſtitia vilis eſt.*

P. 228. *Pallad. XLVIII.* 3. ἐπὶ σοῦ recte membr. Cf. *Schaefer* Praef. ad *Julian.* Orat. p. XVII. — V. 5. Fruſtra hoc diſtichon a praecedentibus ſeparandum exiſtimavi. Cave tamen *Huetium* audias. De tranſitu a ſecunda perſona ad tertiam diximus ſupra in Addendis ad *Straton.* Ep. IX. 1. — V. 6. καὶ κλαίων δάκρυσι. *Planudis* commentum. Membr. Vat. καὶ κλέπτων, quod bene habet, modo καὶ recte accipias: furans, *et quidem* furans cum quaeſtuoſis lacrymis. Hanc vim voculae illuſtravit *Hermann.* ad *Viger.* p. 797. et ad *Eurip.* Hecub. p. 162. *Schaefer* ad *Longum* p. 351. — *P*. 230. *Palladae.* Ep. LII. 2. νικῶσιν. praeſens pro aoriſto aut futuro, nota enallage. Futurum tempus magis probabat *Grotius*, vertens: *Vincet in hoc cultros ſubula, credo, pari.*

P. 230. *Palladae Ep. LV.* 2. Adde quae dedimus in Addit. Anim. ad Athen. p. 314. ſq. — *P*. 231.

Ejusd. LVI. Ad Silvanum Deum miro errore hoc diſtichon retulit Editor Marmor. Taurin. T. I. p. 128. — V. 4. ἐς θαλάμους κατέχει. Exquiſitior haec membr. lectio reſtituenda. Saepe ſic εἰς cum verbis quietis jungitur. De στῆναι exempla dedit *Porſon* ad *Eurip.* Phoen. p. 308. ed. Lipſ. de κείμεθα *Doederlein* in Actis Phil. Mon. I. p. 64. *Philoſtrat.* p. 669. 5. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον . . νεκρὸς ἀπέκειτο. Ep. ἀδ. LIX. λάθρη κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Ἀγαμήδους Κόλπους. *Leonti. Schol.* inedit. εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται. *Lucill.* XII. ἢν ἐθέλῃς τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ. Alia quae in promtu ſunt, nunc omitto.

P. 232. *Pallad. Ep. LXI.* 1. εἰ λίθος ἐστί. *Juvenal.* VIII. 52. *at tu Nil niſi Cecropides truncoque ſimillimus Hermae. Nullo quippe alio vincis discrimine, quam quod Illi marmoreum caput eſt, tua vivit imago.* — *P.* 233. *lin.* 2. pro *loco ſec.* corrige *loco pr.* τοῦτο *Id. loco ſec.*

P. 235. *lin.* 6. corr. κευθομένους. — *P.* 236. *lin.* 4. poſt ἧς inſere *Vat. Cod.* — *P.* 237. *lin.* 10. *ab ult.* poſt 385. inſere p. 669. — *Pallad.* LXXII. 3. καὶ μεταντλοῦσα πάλιν. ruenti metro ſuccurre legens

καὶ μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν.

Haec ſaepe junguntur. V. *Davis.* ad *Maxim. Tyr.* p. 114. *Schaeſer.* Meletem. p. 39.

P. 238. *Pallad. LXXIII.* iterum habetur in Vat. C. p. 669. — *P.* 239. *lin.* 9. corrige: *Imperitum hominem ſilentium decere.*

P. 240. *Pallad. LXXXIV.* 1. Vulgata τοσοίδε δὲ . . verior eſſe videtur lectione *Br.* quamvis ex membr. Vat. derivata.

P. 241. *Pallad. LXXXV.* 7. ἠὲ καὶ αὐτοῖς. Vat. C.

P. 243. *Pallad. LXXXVIII.* 2. ἡ φύσις Vat. C. — *Ejusd.* XCI. 4. οὐ καταριθμεῖς etiam membr.

Vat. praebent; cujus lectionis mutandae nulla erat neceſſitas.

P. 245. *Pallad. XCV.* ὅτι δὴ καὶ αὐτὰ φλεγέθει. In hac membr. lectione aliud quid latere ſuspicor, quam quod *Planudes* inde elicuit. Fortaſſe verbis transpoſitis et leviter immutatis ſcribendum:

τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει κατὰ ταὐτό.

quia nimirum utrumque in eundem modum ardet.

P. 246. *lin.* 4. οὕνεκα. *Vulgo* delendum. — *P.* 248. *Pallad. CII.* 4. συρόμενον. *Plan. Stob.* φερόμενον. Vat. C.

P. 249. *Pallad. CIV.* 5. ἐπ' εὔπλοιαν. etiam eſt in Plan. et ap. Stob. Hoc reſtituendum, hiatu, quem *Br* obtrusit *Palladae*, remoto. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. *Archias* XVII. ὁ Πρίηπος ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίω χηλήν. *Callim.* XL. ἐνθάδε νεκρὸν Εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοὺς. ubi *Br.* αἰγιαλοῖς. fruſtra et reclamantibus membr. Cf. *Matth.* ad Hymn. Homer. p. 79.

P. 250. *Pallad. CVI.* 1. 2. duabus aut tribus literis mutatis ſcribe:

ἀχρὰς ἔην· σεῖο χερσὶ μυρίπνοον ὄζον ἔθηκας,
δένδρῳ πρόσθεν ἐνείς· σὴν χάριν εἰς σὲ φέρω.

P. 251. *lin.* 4. lege εἰς σὲ pro εἴς σε. — *Pallad.* CVII. In Epigrammate, quod h. l. ex membr. edidimus V. 4. fortaſſe corrigendum:

ὁ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης ὕμνους χέει.

nam qui te canit, Juſtitiae hymnos fundit. — *Pallad.* CVIII. ne v. 4*tus* nullo cum praecedentibus nexu fluctuet, ſcribe:

εἰμὶ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶν
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

P. 253. *lin.* 13. ἐχθρωποιεῖ. In eandem conjecturam incidit cl. *Schaefer* ad Julian. Or. p. VI. me jam ſic emendaſſe ignorans. — *Pallad.* CXIII. τὴν νεότητα φυγών. Hoc ex φιλότητα eſſe depravatum, nemo facile ut credat adducetur. Scribendum ſuſpicor

τὴν κενότητα φυγὼν . . .

Ulyſſes vir gravis, et a levitate alienus.

P. 254. *Pallad. CXV.* legitur iterum in Vat. C. p. 669.

P. 257. *Pallad. CXXII.* 5. Adde *Callim.* fr. LXXXVII. ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθῆος. — *P.* 260. *Pall.* CXXXI. δεσμὸς. Vide inprimis, qui haec fuſius perſequutus eſt, *Fr. Aſt.* ad *Platon.* Phaedr. p. 317.

P. 265. *Palladae CXLIV.* 3. σκώληκα βαλεῖν. Vulgo et membr. Unde fortaſſe legendum

σκώληκα βοτεῖν.

i. e. βόσκειν. *Heſych. Schneideri* Lex. Gr. V. βοτάνη.

P. 267. *Pallad. CXLVII.* 1. βίου. Vat. C. — Mox cave quid mutes cum *Brunkio.* Omnia bene habent in lectione membranarum, modo recte diſtinguas:

Ζητῶν ἐξεῦρες βιότου τέλος εὐτυχίης τε,
ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.

Eſt in his verbis ambiguitas ſtudioſe quaeſita: *dum honorem quaerebas ad ſummum faſtigium tendentem.* At illa honoris cupiditas non ad id, quod Geſſius volebat, ſed ad τέλος τοῦ βίου ducebat.

P. 270. *Polliani Ep. III.* 3. *Caſauboni* interpretationem in hunc ſenſum accipit *H. de Boſch* T. IV. p. 441. *gaudeo et gratulor tibi propter ſortem de corona, quae vidua eſt meritis, quippe ſortito a parenti-*

bus relicta (?), *adeoque nulla;* idque *Grotium* in verſione ſua ſecutum eſſe.

P. 270. *Polliani Ep. IV.* 1. tolle diſtinctionem poſt ἔχεις. Verba ſic junge: μάθε, πῶς οὐδὲν ἔχεις, (καίπερ) χαλκὸν ἔχων.

P. 271. *Polliani Ep. V.* 3. vitium eſſe videtur in verbis πέπλοιο ῥαγέντος. Scribe:

ἰδ' ὡς στέρνοιο ῥαγέντος . . .

Polyxena *pectus percuſſa* cum caderet, veſte texit quod pudor velari jubet.

P. 289. Sequuntur in Analectis Epigrammata *Procli* duo, quae in Animadverſionibus, neſcio quomodo, praeterii. Prius edidit *Dorvill.* ad *Charit.* p. 385. et in Sicula p. 564. — V. 1. εὐάστην. *Br.* diverſo accentu εὐαστὴν *Dorvill.* In Ep. ἀδ. CCCCXII. iterum eſt εὐάσταις. Vulgaris regula favet τῷ ὀξυτονουμένῳ; ſed plurimae ſunt ejus exceptiones, quibus fortaſſe etiam εὐάστης annumerari debet. — V. 5. αἵματι κόχλου. *purpura. Paul. Sil.* XXII. κοσμήσεις ἁλιανθέι φάρεα κόχλῳ. *Leonti. Schol.* IV. κόχλου πορφυρέου. *Lucian.* Catapl. §. 16. T. III. p. 196. κἀμαυτοῦ ἔτι μᾶλλον καταγέλων . . . μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῶν ἐν τῇ λακωνικῇ θαλάττῃ κοχλίδων. *Achill. Tat.* L. II. 11. p. 61. de inventione purpurae per canem: τῷ στόματι τοῦ κυνὸς περιῤῥέει τοῦ ἄνθους τὸ αἷμα, καὶ βάπτει τὸ αἷμα τὴν γένυν, καὶ ὑφαίνει τοῖς χείλεσι τὴν πορφύραν. *Gregor. Nazianz.* Or. III. p. 100. B. ἡ ποιμενικὴ κύων, ἡ τῇ κόχλῳ βρωθείσῃ, καὶ τὰ χείλη καθαιμαξάσῃ τῷ ποιμένι τὸ ἄνθος γνωρίσασα. — V. 6. χλαμύδα. In Cod. Durv. χλαμίδα, ita ut dubites illud, an χλανίδα a *Proclo* fuerit. De horum vocabulorum permutatione diximus T. I. P. I. p. 21. ſq. et p. 24. ſ. — *Alterum* horum Epigrammatum (VI.) extat in Vat. C. p. 256. ſine auctoris nomine, cum lemmate: εἰς Πρόκλον καὶ Συριανὸν τοὺς φιλο-

ςόφους. Ipſum *Proclum* hos verſus concinnaſſe, intelligitur ex *Marini*. Vita Procli. p. 75. ubi paulo integriores leguntur. Ex Ap. Lipſ. edidit *Reisk*. p. 79. nr. 987. V. 1. γένος in Vat. C. omiſſum *Marinus* ſupplet. — V. 2. ἀμοιβὸν ἔῃς. Haec verba cum forte excidiſſent in Apogr. Guy. in marg. tanquam ex conjectura poſita ſunt, cum nota: *compenſatorem, remuneratorem. Aliquid ſimile deeſſe videtur.* At ἀμοιβὸς h. l. idem eſt quod διάδοχος. quo titulo *Proclus* ornari ſolet. — V. 3. ξυνός. Cf. *Marin*. Vit. Procli c. 36. — V. 4. ἱεὶς. *Br*. ἵεις. Vat. C. Sic exhibetur etiam in *Heſiodi* Theog. 145. κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.

P. 289. *Marini Diſtich.* 1. κεχαρισμένε. Vat. Cod. Jenſ. Hic κεχαρισμένα correxit.

P. 291. *lin. ult.* ante *Jenſ.* inſere *Vat. Cod.* — *P.* 292. *Claudianus Ep. III.* 1. Ἑλικῶνος ſervandum. *Ruhnkenii* conjectura nititur falſa plurimorum opinione, *Claudianum* noſtrum illum eſſe Stilichonis clientem, quem Muſae latinae illuſtraverunt.

P. 293. *Syneſii Ep. I.* 1. ὢ ſive ὦ μέγα θαῦμα. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 239. corrigit: οὐ μέγα θαῦμα. Sic primos duos verſus bene cohaerere. Idem V. 7. δέξο interpretatur *accipe, diſce. Intelligendi* ſignificationem verbi δέχεσθαι illuſtravit *Abreſch.* ad Aeſch. T. I. p. 368. — ζωοφόρου idem Vir doctiſſimus mecum probat prae lectione ζωδιακοῦ, excitans genethliacum carmen, ab *Huſchkio* editum in Anal. cr. p. 299. ἠέλιοι μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντες ἀλῆται Ζωοφόρον.

P. 295. *lin.* 3. *ab ultima.* poſt *Vulg.* adde: *et in Vat. C.*

P. 298. *Zoſimi Ep. III.* 2. νεφέλην. illuſtravit *Huſchke* in Anal. cr. p. 136. — V. 4. πρὸς εὐξάμενοι. Vat. C. — P. 299. *Eugenii* Ep. V. 7. ἀθροΐζεται. Eadem eſt diaereſis in fr. ap. Hephaeſtion. p. 19. Ἐρξίῃ κῆ δηὖτ' ἄνολβοι ἀθροΐζεται στρατιά.

p. 212. et *Matthiae* Gr. gr. §. 550. Not. 4. p. 795. ſq. — P. 318. V. 253. Λάμπων reſtituendum. Sic ille vocatur ap. *Apollodor.* L. III. 12. 3. — V. 264. Πολυείδου. nulla erat neceſſitas hujus formae proſcribendae, quam paſſim occurrere docuit *Heynius* ad *Apollod.* p. 251. — V. 267. χαίτην nunc vix auſim damnare. ἄνθεα ἄτμητα ſignificare poſſunt *cincinnos intonſos*, quibus caput et tempora Apollinis ornata erant. Hoc *Chriſtodorus* ſuo more ſic extulit, ut ipſam dei *comam* criſpis cincinnorum floribus ornatam diceret. — *P.* 320. *V.* 306. οὐρεσίφοιτος. Hoc epitheto de Diana utitur *Phurnutus* de N. D. c. 34. ὀρειτίνη eadem appellatur in Inſcr. ap. *Spon.* Miſc. p. 311. — V. 308. ἰοδόκην repouendum. Sic ap. *Apollon. Rh.* L. I. 1194. ὀϊστοδόκην Φαρέτρην. Hujus generis eſt θηροφόνη Ἄρτεμις ap. *Theogn.* v. 11. quod temere mutavit *Br.* Multa his ſimilia apud optimos quosque reperiuntur, quae colligere inſtituerunt Viri DD. *Porſon.* Med. 822. Praef. ad Hecub. p. X. *Matthiae* in Anim. ad Hymn. Hom. in Apollin. v. 32. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 23. *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 442. Sed plurima ſuperſunt in Anthologia, unius Vat. C. auctoritate reſtituenda, quorum exempla dedi in Actis Phil. Monac. Faſc. II. *P.* 321. *V.* 314. Scr. ὁ μῆ. quae eſt forma exquiſitior, illuſtrata a *Bentlejo* ad *Callimachi* fr. 293. et ab *Interpp. Heſychii* T. II. p. 747. 15. — *P.* 322. *V.* 318. Vat. C. lectio τόπερ ᾤκεεν a *Planude* non intellecta, reſtitui debet, modo ſcribas ᾤκεεν. Bene noverat Minerva formam viri, *in quo ipſa habitabat.* Jam haec cum ſequentibus egregie conſpirant. — V. 320. Plenius diſtinguendum poſt μολπήν. Tum revocata lectione Vat. Cod. diſtingue:

Σύννομος Ἀπόλλωνι πατὴρ ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς . . . .

P. 323. *lin.* 4. corrige *armenta* pro *armato.* — V. 365. V. D. in Bibl. Lipſienſi T. LXVI. p. 77. hunc

verſum transponendum et cum V. 358. jungendum cenſet. Certe Cratino magis convenit quam Menandro. In ſenſu tamen haeremus. Ille ad Lycambis filias, Archilochi jambis ad reſtim adactas, reſpici cenſebat. Mihi non liquet. — P. 324. V. 377. Formam ἁλιχαρνησοῦ probat *Schaefer.* Meletem. p. 2. qui et mecum Vat. C. lectionem ἀηδὼν revocandam ſtatuit. De Euripide Ep. ἀδ. DXXXV, τὰν σκηνῇ μελίγηρον ἀηδόνα. De cicada ἀδ. DCXVI. τὴν Νυμφέων παροδῖτιν ἀηδόνα. ἀδ. DCCXVII. τὴν κυανώπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρον. ἀδ. DCCXVIII. 2. τίς μου τὴν γλυκερὴν ἥρπασ' ἀηδονίδα.

P. 327. *Chriſtodori II.* 2. ἀριφανέων vereor ut metrum ferat. — *P.* 328. *Ejusd. III.* 2. ἦν δή. *Plan.* Revocandum πρὶν ex Vat. Cod.

P. 334. *Metrodori Ep. I.* 10. non βίος, ut perperam in notis expreſſum, ſed βίῳ eſt in Vat. Cod. id eſt, βίῳ. quod vulgatae βίου praeferendum. — *P.* 335. *Problematum arithmeticorum* nonnulla vertit et explicuit V. cl. *J. K. F. Hauff* in der Zeitſchrift für claſſiſche Literatur. I. 2. p. 104. ſqq. non recordatus, ea a *Brunkio* eſſe edita et a nobis in Animadverſionibus illuſtrata.

P. 337. *Metrodor. II.* 6. Facile hiatum vitaſſet poëta, ſi ſcripſiſſet: Εὐτέρπῃ· τὴν δ' ὀγδοάτην . . . Sed cf. Ep. III. 1. IV. 5. XV. 1. XXII. 2. XXX. 1. XLIII. 5.

P. 338. *Metrodor. III.* 5. ut vacillanti metro ſuccurreret, *Hermann.* ad *Orpheum* p. 768. emendavit: εἰπὲ δὲ πόσσον ἔδωκαν, ὅπως δ' ἴσα . . . Minore mutatione ſcripſeris: εἰπὲ πόσον δῶκαν, χὤπως ἴσα . . . V. 1. ſi vera eſt lectio Vat. C. ἑκάστη, Verſ. 2do ſcribendum ἶσον ἔχειν πλῆθος.

P. 343. *Metrodor. X.* 7. ἤνοιγε καὶ δ' ἐγέλα. Hanc membranarum lectionem minus feliciter tractavit *Br.*

In prima voce ὅρα latere, noli dubitare; tum vero καὶ δὲ verum eſſe nequit, quamquam hae conjunctiones paſſim junguntur, et crebrius fortaſſe junctae reperirentur, ſi per editores liceret. Sed in noſtro loco ſcribendum videtur:

ἠδ' ὅρα ἡδὺ γελᾷ Γλαύκη . . . . .

Nihil in Codd. ſibi ſimilius ductibus καὶδ et ἠδ. Cf. *Baſt* in Comm. Palaeogr. p. 815. De ἡδὺ γελᾷν dixi ſupra in his Addendis ad Lucill. Ep. CIV. T. II. P. II. p. 502.

P. 348. *Metrodor. XVII.* 1. υἷεος οἰχομένου Παιδὸς. Vat. C. quod verum: υἷεος οἰχομένου παῖδες. *quatuor liberi filii extincti.* — V. 9. ὧδὶ (ὧδε Cod.) ionismo hujus Epigrammatis adverſari monuit *Herm.* ad *Orpheum* p. 769. quid ipſe reponendum judicet, non indicans. Scribe

ὧδε δὲ λαμβανέτωσαν.

V. 15. ne καὶ in hac ſede ante vocalem corriperetur, *Herm.* l. c. p. 129. ἐς repetendum cenſebat, καὶ ἐς ἄλφιτα.

P. 350. *Problem. arithm. XIX.* Edidit Fabr. Bibl. Gr. T. IV. 4. 22. ed. vet. *Bonada* p. 425. — V. 8. In Vat. C. ſcriptura: τοῦ ΔΕΚΑΙ Η κρυερὸς μέτρον ἑλὼν βιότου — vide an haec lateant: ἥμισυ πατρὸς (ψεῦ ΕΚΑΤΗΣ κρυερᾶς) μέτρον ἑλὸν βιότου.

P. 355. *Problem. arithm. XXVI.* 8. καὶ ἐν ὥραις. Scr. καὶ εἰν. ut eſt in Vat. C. — *P.* 356. *Ib. XXVII.* 2. αἰεν ἀναγκαίη κέντρα φέρουσα πόνων. Scr. ἀναγκαίης, idem quod ἀνάγκης. *Tyrtaeus* ap. *Pauſan.* IV. 14. ἀναγκαίης ἀπὸ λυγρῆς. *Herodot.* L. VIII. 111. δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην. quae cum aliis laudat *Schaefer* ad *L. Bos* p. 535. Cf. *Ritterſh.* ad *Oppian.* Cyn. I. 265. Structura verborum eſt ut ap. *Secundum*

Ep. II. μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης ὁ κυκλοδίωκτος ἔχω. — V. 6. revoca lectionem Vat. C. quae ſenſum habet optimum. ἐρύειν h. l. non eſt *trahere*, ſed *pendere*. *Homer.* Ιλ. X. 351. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι. *Schol.* σταθμήσασθαι, ζυγοστατῆσαι. Cf. *Heyne* ad *Homer.* T. VIII. p. 314. — *P.* 358. *Problem.* XXXI. 2. nimia eſt *Brunkii* mutatio. Vitium eſt in ſolo nomine; verba autem ἔκοψεν (ſive κόψεν) τὸ τρίτον ſaniſſima ſunt.

P. 360. *Problem.* XXXIV. 2. ἐμή Vat. C. — *P.* 361. *lin.* 3. *ab ult.* Scr. ἔμοιγε. — *P.* 367. *XLIV.* 3. τοῦδ' Ἀμφ. Vat. C.

P. 369. *Aſclepiodotus.* V. 3. ἔνθ' ἀποτέμνει. Propius ad ductus in Lapide, *Butmannus* V. cl. in literis ad me datis

ὧν ἀποτάμνει

a quibus collibus Libycis Nilus Thebas ſejungit. Thebae enim, quae vere ſic appellabantur, in orientali ripa fluminis erant poſitae.

P. 370. *Cyrill.* V. 2. τριέτειον. Fuiſſe videtur

τριέτη τὸν ἀφείλετο . . .

P. 371. *lin.* 10. Rectius ſcripſiſſem: *Juliani Ex-Praefecti.* Cf. *Hagenbuch.* in Epiſt. Epigr. p. 286. ſqq. et *Gothofr.* ad Cod. Theodor. T. V. p. 304. quem excitavit *Wyttenb.* ap. *H. de Boſch* Not. p. 490.

P. 372. *Julian.* V. 3. ἐς τρίχας ἥξει. Hoc *Br.* ſatis pro arbitrio mutavit in ἔλθοι. Aliud quid latet, praeſertim quum repetitio verbi omnino ſit ſupervacanea. Scribendum ſuſpicor:

τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας, ὦ Ζεῦ,
γήραος, ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἴκοιτο ῥέθος;

quod animandae orationi haud parum profuerit. — *Ejusd.* III. 3. probavit emendationem noſtram *Her-*

mann. ad *Orph.* p. 770. — *lin.* 7. *ab ult.* dele verba νῆϊ δὲ. *Vulgo.*

P. 373. *lin.* 11. Scr. *Juliani Epigramma*; *cujus diſtichon cl. editor excitat*, *integrum edidit* etc. Perperam *Macedonii* eſſe dixi.

P. 375. *Juliani* X. 1. *Martorelli* de theca calamaria I. p. 218. ἐπιθύνοντα corrigendum cenſet. Fruſtra. *Agath.* Ep. XXXVIII. ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσων Θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ. V. 2. idem ἄγων in ὁμοῦ mutandum cenſet. V. 3. συνδρόμον ἴθυν ὀχῆα Idem, *regulam* interpretatus, *quae plumbum cohibet*, *ne a recta discedat.* Inepte ſane. — V. 5. Idem p. 223. in Vat. C. στυστήρια legi ait, unde ipſe στυκτήρια facit, quia *voce humana characteribus quaſi firmetur et adſtringatur.* Nihil vidi ineptius. — *Ejusd.* XI. 1. κύκλοισι. *Martorelli* l. c. p. 224. ἄκροισι corrigit: *plumbum ſignans ſurculos pro extremitatibus calamorum*, *ut recte procedant.*

P. 377. *Juliani XV.* 2. ἡ φύσις ἄπνους. aut vera eſt vacca et naturae opus; tum natura ſuo operi vitam et ſpiritum detraxiſſe putanda eſt; aut artis; tum ars viva et ſpirantia finxit opera.

P. 379. *Juliani XXIV.* 5. μετὰ σεῖο φαρέτρην. Elegantem hunc uſum praepoſitionis illuſtravit *Boiſſonade* ad *Philoſtr.* Her. p. 429. Sic *Achill. Tat.* L. VI. p. 276. εἰμὶ (ſic lege pro εἰ) παρθένος καὶ μετὰ Σωσθένην. et mox: Λευκίππη παρθένος καὶ μετὰ βουκόλους, παρθένος καὶ μετὰ Χαιρέαν, παρθένος καὶ μετὰ Σωσθένην· ἀλλὰ μέτρια ταῦτα· τὸ δὲ μεῖζον ἐγκώμιον, καὶ μετὰ Θέρσανδρον παρθένος (τὸν inſere) καὶ τῶν λῃστῶν ἀσελγέστερον· ἂν ὑβρίσαι μὴ δυνηθῇ καὶ φονεύει. In poſtremo colo fortaſſe ſupplendum: ὃς ἂν ὑβρίσαι μὴ δυνηθῇ. *Macedon.* Ep. XL. de Pandora: ἡ δὲ γυνὴ μετὰ [illegible] φαρμάκις. *Agath.* Ep. LVI. καὶ σὺ μετ' [illegible] καὶ μετὰ Μήδων ἔθνεα . . . ἰδου-

λώθῃς. Ep. ἀδ. CCCLXXIII. κοινῷ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ταῦται Χεῖρας ἀεργάζουσιν. Liban. T IV. p 119. ἱκανήρχου δὲ μετὰ Τροίαν· πάντως καὶ θυσίαν ἀνάγεσθαι μέλλων ἐποίεις, καὶ τοὺς θεοὺς ἐκάλεις δοῦναί τε σοι χρονίως μετὰ Τροίαν τὰς Μυκήνας ἰδεῖν, καὶ τὸν οἶκον εὐτυχῆ. Sic etiam Latini. *Tacit.* Hiſt. L III. 49. *Antonius nequaquam pari innocentia poſt Cremonam agebat.* Cf. *Cortium* ad *Plinium.* L. VII. 18. 1.

P. 384. *Julian. XXXVII.* 4. ἐτμήγην. Hanc formam tuetur *Callimach.* ap. *Suid.* in κύφελλα. ἐτμήγη δὲ κύφελλα. *Apollon. Rhod.* L. IV. 1052. ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν — *Ejusd.* XXXVIII. Rhomphaeas argenteas, quas quatuor e proceribus, Imperatoris latus tegentibus geſtare ſolebant, hoc diſticho ſignificari exiſtimat *du Cange* in Addend. ad Not. in Commen. Alex. p. 599. Cf. *Eundem* p. 227. ſq. — *Ejusd.* XXXIX. 3. ἐν βίοιο Vat. C. βιότοιο Plan. — V. 5. Hoc ſolum ex his verbis effici poſſe videtur, ut Tatianus magiſtratum aliquando geſſerit. — P. 385. *Ejusd.* XLII. 1. οὔτε Cod. Vat. genuinum. — V. 4. In Vat. C. haud aliter legitur quam in Plan. Revocanda lectio cujus mutandae nulla eſt urgens neceſſitas.

P. 387. *Julian. XLVII.* 2. ἔκτουνεν Vat. C. loco pr. — *Ejusd.* XLIX. 1. Ocyus revoca lectionem membran. quam *Br.* temere immutavit: οὔτι σε πόντος ὤλεσσε καὶ οὐ πνείοντες ἀῆται. Sic plane locutus eſt *Julian.* Ep. XLII. οὔτι φύσις θήλεια καὶ οὐ πολιοῖο κομήνου ἀδρανίη.

P. 391. *Julian. LVIII.* 3. τερπωλῆς ἢ ἀκίη. Vat. C.

P. 395. *Julian. LXV.* 1. εἴτε καί. Vat. C. — V. 4. ὑμετέρης pro σῆς. hunc uſum exemplis illuſtravi ad Ep. ἀδ. CCCXLVIII. T. III. P. II. p. 71. — *P.* 397. *Ejusd.* LXXI. 1. πολυφλοίσβοισι codicis Vat. non eſt cur repudietur. *Fluctibus* hoc epitheton non mi-

nus congruit quam *mari* univerſo. — V. 5. δεῖγμα. De utriusque vocabuli permutatione cf. *Wyttenb.* Epiſt. cr. p. 275. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 189.

P. 401. *Marian. III.* 7. lin. 11. poſt ἔρεψεν adde: *et Plan.* ἐρέψας. *Br.* — *Ejusd. IV.* 3. ἀμβροσίοιο χροός. de *unguento roſaceo* plurimis verbis interpretatur *Martorelli* de theca calam. p. 11.

P. 405. *lin.* 9. *ab ult.* poſt καρπὶ adde *Vat. C.*

P. 409. *lin.* 11. poſt *Cod.* adde *et Plan.* — *Hymn. in Bacch.* V. 16. pro ὀρέσκιον mallet ὀρέσκοον *Lobeck* ad *Sophocl. Ajac.* p. 244.

P. 412. *lin.* 24. poſt νηφάλιον τε inſere *Plan.* νηφαλιῆα *Vat.*

P. 414. *lin.* 2. Scr. *verbo.* pro *verbum.*

ADDENDA
ET
EMENDANDA
AD TOMUM UNDECIMUM
SIVE COMMENTARII TOMUM TERTIUM EJUSQUE PARTEM PRIMAM.

P. 9. *Orpheus V.* 62. προγένοιτο, quod ex Medic. Cod. reſtituendum dixi, exemplis firmavit *Schaefer* Meletem. p. 19.

P. 11. *Secundi Ep. III.* 2. τοσσάκις Vat. C. — *lin.* 21. corr. *quum quis* pro *ſi quis.* — *P.* 13. *lin.* 9. dele verba *Scr.* δακετῶν. Conſtructionem ἔχις . . ἢ φονίη δακέτων illuſtravit poſt *Porſon.* Suppl. ad Praef. in Eurip. Hec. p. LIV. *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 189.

P. 13. *Tiber. Illuſtr. II.* 3. Scr. εἶτά μοι.

P. 16. *Irenae.* V. 6. μιγνύμενοι. Ap. Lipſ. μιγνύμενα Vat. C.

P. 20. *Joannis Barbuc. Ep. IV.* 1. *Plutarch.* Vit. Pelop. T. II. p. 217. ed. *Br.* ἐκείνη ἡ μάχη πρώτη καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδαξεν Ἕλληνας, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας, οὐδ᾽ ὁ μεταξὺ Βαβύκας καὶ Κνακίωνος, τόπος ἄνδρας ἐκφέρει μαχητὰς καὶ πολεμικούς.

P. 21. *Joannis Ep. VIII.* 1. Similiter *Liban.* T. IV. p. 778. ἡ δ᾽ ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρω οὕνεκα κόρης, Τῇ ἐπὶ πόλλ᾽ ἔπαθον, ποθέουσά τε μαρναμένη τε. ubi ſcribendum:

ἠδ' ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρομαι οὕνεκα κούρης.

P. 23. *Ejusd. Ep. XI.* 1. ἐσχατίῃς. attigit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 273.

P. 34. *In Aurigar. Stat. XVIII.* 1. ἴουλον ἀνθῶν. *Euſtath.* de Iſmen, p. 136. ed. Lipſ. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκος νῦν πρώτως ἤνθει τὸν ἴουλον. quem locum laudat, tranſitivum verbi ἀνθεῖν uſum illuſtrans, *Schaefer.* in Append. ad *Ariſt.* Plut. p. 530.

P. 41. *Aurig. Stat. XVII.* 6. στεψάμενοι. *qui ipſi in ſtadio vicerant* ſeniores puerum Conſtantinum agonothetam ſibi ſumſerunt. Male haec olim interpretatus ſum. Cf. *Schaefer.* Meletem. p. 8. — *P.* 42. *lin.* 6. *ab ult.* De poëtarum licentia in nominibus propriis vide ſupra in his Addend. ad T. II. P. III. p. 300. *Cyri* Ep. V.

P. 46. *Agathiae Ep. III.* 1. ἔῃ ſcribendum eſſe monet Schaeſer Meletem. p. 98. Dubites tamen, an ſeriores in hac ſtructura optativum omnino repudiaverint. *Oppian.* Cyn. I. 67. τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα; Ἢ βασιλῆϊ λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο; ubi ſtatim ſequitur: ἰῷ πορδαλίων δὲ τίς ἂν μυραίναν ἐΐσκοι; *Philipp. Ep XLV.* τίς γὰρ ἕλοιτο Κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον; — P. 47. — V. 7. ἔκτοθεν ἐρώτων. non in amoribus ponendum eſt adulterium, quibus frui liceat, ſed in criminum numero habendum.

P. 48. *Agathias IV.* 7. Scr. ἔστιν cum Vat. C. — *P.* 49. *Ejusd. V.* 1. μνήστειρα, *puella deſponſata.* Augenda hac voce Lexica. — *P.* 50. *Ejusd. VII.* 4. οὔτε ζωροτέρῳ. Male omnino *Br.* ἐπὶ interpoſuit, quo nec ſenſus indiget, et metrum corrumpitur. Cf. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 289. — *P.* 54. *lin.* 7. corrige ἐπεὶ pro ἐπῆ. — V. 15. προσώπῳ. Vat. C. quod *Br.* in μετώπῳ mutavit, neſcio quare. — V. 24. Scr. σοὶ πλέξω.

P. 57. *Agath. Ep. X.* 6. κἂν ἐδίκαζε. de κἂν cum indicativo vide *Schaefer.* in Epim. ad *Baſilii* Epiſt. cr. p. 26. et iterum in Append. ad *Ariſtophan.* Plut. p. XXXVIII. — V. 8. ἔχοι ex Vat. C. revocandum, licet vulgari Grammaticorum praecepto adverſari videatur. *Agath.* Ep. LXXXVIII. 9. εὔχεο κείνῳ, Ὄφρα μοι ὑβήσαις δάκρυ φίλον σταλάοι. ſic Vat. C. non σταλάῃ. *Macedon.* XXX. πιστότατος μερόπων τις ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο. . . . Μή τινα Νηϊάδων . . . ἴδοι. ubi *Br.* iterum ἴδῃ. membr. reclamantibus. ἀδ. Her. XXIII. μὴ κίνει Καμάριναν . . , μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης. *Achill. Tat.* L. VI. 7. p. 254. ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἴην. Ib. 9. p. 256. ἀλλ᾽ οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν ἴδοις στεῤῥοτέροις δεσμοῖς δεδεμένον. Ib. 12. p. 262. βούλομαι δέ σοι καὶ τὸν Θέρσανδρον, ὅς τις ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον ἡσθείης. Et talia ſexcenta reperiuntur, quorum ut nonnulla facilem emendationem admittunt, ita plurima eandem reſpuunt. — *P.* 58. *lin.* 12. tolle lectionem ex depravato loco natam, et ſcr. μυδαλόεντα pro μυδαλέοντα, ut etiam in *Stratonis* loco, qui proxime ſequitur, corrigendum eſt. Sed omnino ſcribendum, emendatione longe faciliore,

ὄμματα δὲ σταλάοντα φυλάσσεται·

Sic Ep. LXXXVIII. δάκρυ σταλάοι. — V. 10. ἀμφιβάλοι Vat. C. non minus recte eſt poſitum, quam ap. *Theogn.* 83. τοὺς δ᾽ οὐχ εὑρήσεις διζήμενος . . οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι.

P. 61. *lin.* 24. non opus eſt ἢ inſeratur. — *P.* 62. *Agath. Ep. XVII.* 5. Revocandum καὶ πείθομαι. Importunum hoc loco ναί. — *P.* 63. *lin.* 22. Scr. ἐψεύσαο. — *P.* 64. *Agathiae Ep. XIX.* 5. εὑρήσεις τὰ ὅμοια. Scribendum procul dubio:

εὑρήσεις τάχ᾽ ὅμοια.

quo et hiatus tollitur, et ſenſus haud parum erigitur. In eodem contextu *Rufin*. Ep. XXXI. ἤδη καὶ λευκαὶ σοὶ ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι, Καὶ τάχα μοι δύσεις ὡς Ἑκάβη Πριάμῳ. — *P.* 64. *Agath*. Ep. XXI. 3. reſtitue lectionem Vat. C. ξείνην τινὰ πουχθόνα. Minime enim opus eſt, quod *Br*. cenſebat, ἔφην, interponatur. Verbum dicendi latet in πείραζον, ad quod λέγων ſubaudiri debet. *Euripid*. Phoen. V. 1471. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, Οἱ μὲν, πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορὶ, Οἱ δ' ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.

P. 68. *lin*. 10. *ut de jure reſponderet* vertit *Grotius*. In lemmate poſt νόμων adde ex Cod. Vat. ὑπομνηστικὸν πεμφθέν. — *P.* 69. *lin*. 15. de *Eubuli* fr. vide nunc *Schweigh*. ad *Athen*. T. VIII. p. 106. ſq. — *P.* 74. *Agath*. XXXII. 3. εὕρετο cur immutaverit *Br*. non apparet. Certe haec forma non minus obvia, quam εὕρατο. — *P.* 75. *Ejusd*. XXXIII. 3. lectione Vat. C. κόψας fere adducor, ut *Agathiam* ſcripſiſſe exiſtimem:

ἣν μόλις εὗρε μελαίναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψας
θήκατο σοί, προτέρης λείψανον ἡλικίης.

quae ſtructura elegantia non caret, quum in vulgata oratio minus bene vincta ſit. Facile tamen neceſſariam non eſſe emendationem concedo. — *Ejusd*. Ep. XXXIV. 1. Quamquam in proſodia nominis Ἀγαθίας veteres ſibi parum conſtant; nullum tamen locum reperiri exiſtimo, ubi duae priores ſyllabae producantur. Fortaſſe ſcribendum

Ἀγαθηΐα ἐννεάς . . .

quod nonniſi una litera a ſcriptura Codicis recedit. Ut a Πυθαγόρας deſcendit Πυθαγόρειος et Πυθαγορήϊος, ſic ab Ἀγαθίας, Ἀγάθειος et Ἀγαθήϊος.

P. 79. *Agath. Ep. XLI.* 6 τήκεται οἱ κρ. *Hermann*. ad *Orpheum* p. 785. corrigit probabiliter, τήκε-

τό οἱ κραδίῃ. — *P.* 83. *Ejusd. XLVIII.* ad *Philoſtrati* Heroica, quae ad hoc Epigr. comparavimus, *Boiſſonade* p. 462. excitavit *Ariſtidem* Serm. Sacr. II. 2. p. 292. quem illas thermas reſpicere ſuſpicatur. — V. 1. μολοῦντες. Vide de hac forma in his Addend. ad *Chriſtod.* Ecphraſ. v. 128. T. II. P. III. p. 310. — *P.* 87. *Ejusd. Ep. LV.* 9. τλήμονες οἱ πλουτοῦντες ποικινοῖσι συνόντες Εἰς πλέον . . . Sic Vat. C. Quae olim hic reponenda exiſtimavi — nam Brunkiana lectio nullius eſt pretii — longius ſunt arceſſita. Rectius ſcripſeris

τλήμονες οἱ πλουτοῦντες, ἐπεὶ κυκινοῖσι συνόντες
εἰς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη.

Vides quam facile ἐπεὶ excidere potuerit. Eſt autem in his verbis anacoluthon non infrequens in talibus, pro ἐπεὶ αὐτοῖς συνεῦσι πυκινοῖς εὔαδεν εἰλ. quod mutavit auctor, ne dativis coacervatis ſenſus obſcuraretur.

P. 88. *Agath. Ep. LVI.* 1. Hunc pontem commemorat *Paul. Sil.* in Deſcript. S. Sophiae v. 513. τὸν πρὶν ἀνικήτοισιν ἀγηνορέοντα ῥεέθροις Μύγδονα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυνίτιδι γαίῃ, Νῶτα λιθοτμήτοιο διαζωσθέντα γεφύρας, Κρήγυον ἡμετέρων ἐπέων οὐ ῥυθμὸν ἐλέγξει. — V. 1. μεθ' Ἑσπερίην. Conf. haec Addenda ad T. II. P. III. p. 379. *Julian Aeg.* XXIV. 5. — V. 4. αὐτὸς ἐδουλώθης. Quum membr. οὕτως offerant, legendum eſſe apparet

οὕτω ἐδουλώθης.

— *P.* 89. *lin.* 22. In fragmento *Eubuli* propius acceſſeris ad vulgatam ſcripturam, ſi ſic correxeris:

τὴν δ' εὐπρόσωπον . . . . λοπάδα τοῦδε τοῦ
θαλαττίου γλαύκου φέρουσαν εὐγενὲς
μέρος, λάβρακά θ' ἑφθὸν ἐν γ' ἅλμῃ μιᾷ.

P. 90. *Agathiae Ep. LVIII.* 5. καὶ κεῖθι. Hoc revocandum eſſe exempla declarant. *Heſych.* κεῖθι.

ἐκεῖσε· εἰς ἐκεῖνον τὸν νέκυν. quod fruſtra in ſuſpicionem vocatur. *Aeſch.* VII. c. Theb. 795. ἐκεῖθι κ' ἦλθον. *Oppian.* Hal. IV. 274. κεῖθι δὲ πουλύποδος νέος ἕλκεται. *Achill. Tat.* L. II. 14. p. 65. κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομ' Ἡρακλῆϊ· καὶ κεῖθι junctim habet *Paul. Sil.* Ep. XXXVII. — *Ejusd.* Ep. LIX. 1. εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα. Sic articulo uſus eſt *Lall. Baſſ.* 1. οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γίνοιτο ἄλλος, χὼ μελίθρους κύκνος ἐπηόνιος. Sic ibi Vat. C. Cf. *Heindorf.* ad *Platon.* Charm. p. 62. quamquam ibi paulo diverſa eſt ratio.

P. 92. *Agath. Ep. LXI.* 1. καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς· Reſpici videtur donum Minervae ab Hecuba ceteriſque Trojanis mulieribus oblatum Ιλ. ζ. 293. — *P.* 94. *Ejusd.* Ep. LXV. 3. ᾤχετο. Vat. C. ᾤχεο. Plan. — V. 5. Scr. πολλά σοί, κλ. τ. — *Ejusd.* Ep. LXVI. 7. εἰδ' ἀπιθήσεις. Vat. C. ἀπιθήσῃς. Non uno in loco particulam εἰ ſequitur conjunctivus aoriſti primi, ſequente plerumque futuro, aut praeſente, loco futuri, aut imperativo, ſimilibusve. *Oppian.* Cyn. I. 522. εἰ δὲ τυχήσῃ . . . , ὦκα φέροι μογέων τε βαρυνόμενός τε πελάζοι. In Muſas Anal. T. II. p. 520. εἴ ποτε τερψινόοιο, φίλος, φόρμιγγος ἀκούσῃς (ſic Vat. C.) τὴν Ἐρατοῦ θαύμαζε. ἀδ. CCCLXIX. εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσῃς (ſic membr.) Οὔ ποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις. *Antipater* ap. *Huſchke* An. cr. p. 236. εἰ δὲ περιδρύψῃς με παρ' ἀτραπιτόν περ ἰοῦσαν Δακρύσεις. *Philippi* Ep. L. χαλινοὺς εἴτις . . ἐναρμόσῃ γένυσσι κἀπικεντρίσῃ Ὁ σὸς πόνος, Λύσιππε, . . . Τάχ' ἐκδραμεῖται. Sic et hoc loco membranae. *Philodem.* in Ep. quod edidi T. II. P. I. p. 248. εἰ δ' ἀπολείψῃς οὔθατα . . . . ἀλλ' ἑτάρους ὄψει πανάληθέας. *Agath.* Ep. LXIX. εἰ πυρετῷ λήξῃ πνεῦμα δασυνόμενον Οὐκέτι τεθνήξει. Id. LXXI. εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον . . μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ Ἄκρον ἀποδρυφθῇ δράγματος ὀρνυμένου, μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μη-

δὲ τιν' ἄλλην Ἥρης ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην . . . ἀποκόψεις τοὺς στάχυας. Hic locus inprimis memorabilis, quippe in quo futurum indicativi cum conjunctivis ita jungitur, ut de vitio ſcripturae ne cogitari quidem poſſit. Quare videndum, an reliqua loca recte revocentur ad vulgarem normam, quam in plurimis *Br.* ſecutus eſt.

P. 95. *lin.* 13. Scr. γυρὸν. — *Ibid. lin. penultim.* Scr. δονήσας.

P. 96. *lin.* 19. Scr. λευκανίην pro λευκανίῃ.

P. 97. *Agathiae Ep. LXX.* 2. cauſa non eſt cur repudietur lectio membr. σκινδαλαμοφράστην, quum aeque bene dicatur σκινδαλμὸς et σκινδάλαμος. Vide *L. Bos.* Obſſ. crit. p. 186. — V. 11. non auſim εἶτα proſcribere, quod etiam V. C. tuetur. — V. 8. ἔργον Ἀριστοτέλους. *opus, ſcriptum* illuſtravit *Schaefer ad Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 404. ſq. — *P.* 99. *Agath.* Ep. LXXI. 11. μηδὲ κεμάδες. Scribere poſſis μὴ κεμάδες, ut paſſim μὴ poſt μηδὲ et μήτε injicitur. Hoc loco tamen durius fuerit.

P. 104. *Agath. LXXII.* 27. ἐπεὶ κοίρανος αὐτός. Vat. Cod. καὶ κοίρανος αὐτός. Plan. Minime opus erat αὐτὸς mutari in ἀνδρῶν. Saepiſſime κοίρανος *Imperatorem romanum* ſignificat. Vide *Villoiſon* in Magar. Enc. an. VII. T. II. p. 450. — *P.* 104. *lin.* 7. *ab ult.* Scr. ὁριζομένας.

P. 106. *lin.* 11. Scr. φυλαξόμενος. Sic enim eſt in Cod. Vat. non φυλαξάμενος. et ſic iterum lin. 18. φυλαξόμενος. Futurum medii ſaepiſſime ſuccedit in locum paſſivi, aoriſtus primus aut rariſſime, aut nunquam. Cf. *Pierſon ad Moer.* p. 13. et 367. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* I. p. 91. et alii. Caeterum ipſa Vat. C. lectio, nulla mutatione facta, reſtitui poſſe videtur:

οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομαι ὑμετέρῃ γαστρὶ φυλαξόμενος

non ibo ut victima tuo ſervata abdomini. — V. 9. Scr. εἰς σὲ περ. Sed hoc quoque loco verum ſervaſſe videri poteſt Cod. Vat. et Planudea: εἰ σὲ περήσω, quod dictum, ut περῶ κίνδυνον, *ſi te evaſero.* Quo admiſſo tautologia evitatur, qua *Br.* lectio laborat. Nam verba εἰς σὲ περήσας nihil aliud dicunt, quam quod V. 7. erat: εἰδέ ποτ' εἰς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι. Verum igitur ſenſum expreſſit ſummus *Grotius*, cujus verſio mihi, quum Animadverſiones ſcriberem, non ſatis accurata videbatur. Nihil tamen, quod mireris, monuit *H. de Boſch*, praeſtantiſſimus Grotiani ingenii praeco et vindex.

P. 107. *Agath. LXXVI.* 1. ζυγόν. Vat. C. Hoc reſtituendum. Cf. *Valken.* ad *Ammon.* p. 65. — *P.* 109. *LXXVIII.* 5. ἐξόπου. Vulgo.

P. 111. *Agathiae LXXX.* 4. num ſcribendum: οἰκτείρω σέγ', ἔφην. — *Agath.* LXXXI. 3. μοῦνον. Vat. C. quod reſtituendum.

P. 112. *Agathiae Ep. LXXXII.* 2. φέγγεα. *patriae lumina* i. e. illuſtres in patria fuerunt. Minus recte haec olim accepi. — V. 6. ἔκτανε τήνας τῇδε βιησόμενος. Nihil membran. lectione verius, modo una voce, quae excidit, revocata, legas:

ἔκτανεν, ὡς τήνας τῇδε βιησόμενος.

maritos earum interfecit, ſperans fore ut ſic earum pudicitiam expugnaret. τῇδε, οὕτως. *Euripid.* Or. 781. φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. — V. 12 ἐν δ' αὐτῷ corr. *Jenſ.*

P. 113. *Agath. LXXXIII.* 6. τὸν δηίσου. Vat. C. — *Ejuſd.* LXXXIV. 4. Cauſa non eſt, cur a lectione membr. recedatur. κτείνω praeſens pro futuro. Conf. Addenda ad *Paul. Sil.* Ep. XXII. ἀντιβίην, in quo nec *Planudes* offendit, bene habet. Vide Addend. ad *Chriſtodori* Ecphr. v. 308. — *P.* 114. *lin.* 3. tolle *et Suida.* Nam ap. *Suidam* ἥρπασε legitur.

P. 115. *Agath. Ep. LXXXVI.* 1. Scr. cum Cod. V. οὔτ' ἔμ' ἄκοιτις. — *lin. ultim.* poſt *vulgo* adde *et Cod. Vat.* Cf. *Addenda ad Agathiae* Ep. X. 8. — *P.* 116. *lin.* 13. corr. *ſcribas* pro *ſcribi.*

P. 117. *Agath Ep. XCIV.* 4. ἤγετ' αὖθ'. Vat. C.

P. 118. *lin. penult.* dele verba *qui etiam* φίλον *praebuit.* Nam in Vat. C. τεοῦ legitur, ut in Planud. Hoc revocandum. — *P.* 119. *lin.* 8. corr. γραμματόκον. Vertit hoc *Damocharidis* Ep. *Montfaucon* in Palaeogr. p. 24. cujus errores quosdam exagitavit *Martorell.* de Theca Calam. p. 193. ſq. qui V. 1. corrigere conatur γραμματικῷ. nam plumbum literas non *parere*, ſed lineas tantum ducere. Tum v. 4. εὐγραφέος. Et ſic certe *Paul. Sil.* LI. εὐγραφέος τέχνης ὄργανα. Id. LII. εὐγραφέων καλάμων. Nulla tamen neceſſitas idem epitheton *Damocharidi* quoque obtrudendi. V. 5. τρηχαλέον τε λ. idem, ſine cauſa idonea. — V. 6. καὶ γραφικοῦ καλάμου. Idem. — *Damochar.* Ep. III. 2. τὸν χρ. Vat. C.

P. 121. *Paul. Sil.* I. 2. περιδηρίτην. verum videtur. Cf. *Addenda* ad *Chriſtodori* Ecphr. v. 308. — *P.* 122. *Ejusd.* II. 7. ἄλλῃ. *alio modo.* Vide ad *L. Bos.* p. 333. ſq. — *Ejusd.* III. 5. τίς κεν ὑποτλαίη, corrigendum cenſet *Schaefer.* Meletem. p. 98. Cf. quae notavimus ad *Agathiae* Ep. III.

P. 124. *Paul. Sil. Ep. V.* 3. Peſſima lectio *Salmaſii* ἐν κλινοκώμῳ. ſi ejusmodi vocabulum in graeco ſermone extaret, primam ſyllabam produceret. Nec intelligitur qua ratione ſit compoſitum. Sed nihili eſt vocabulum. Ex ſcriptura membr. ἐγκλινοδύμῳ Ἡμετέρῳ .... ſcribe emendatione longe certiſſima:

ἐπίστευεν ἐγκλιδὸν ὤμῳ
ἡμετέρῳ κεφαλὴν δηρὸν ἐρεισαμένην.

quod imaginem effic t ſuaviſſimam. ἐγκλιδὸν eſt ap. *Apollon. Rh.* L. I. 790.

XXXIV. 8. Scr. δέ μοι. — *P.* 149. *lin.* 7. delenda verba: *notanda forma* τὸ βόστρυχον. Ejusmodi formas ſingularis numeri non extitit, quamvis βόστρυχα paſſim occurrat. Monuit de hac re poſt *Musgravium* ad *Eurip.* Helen. v. 428. nuper *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* p. 407. Cf. *Matthiae* Gr. gr. p. 122. ſ. *Paſſow* ad *Longum* p. LXIX. ſqq.

P. 150. *Pauli Sil.* *XXXV.* 4. ὑπὸ δμηθεὶς. Vat. C. — *Ejusd.* XXXVI. 2. Servanda videtur membranarum lectio:

Πτηνὸς Ἔρως, πτηνὸν κεῖσε με ὥστε φέρειν:

aliis Amor inſtructus eſt, ita ut me alatum eo ferre queat. Hiatus fortaſſe non extimescendus, quippe cui ſimiles nonnulli reperiuntur in Anthologia, quos haud facile ſuſtuleris — V. 8. ἀπ' ὠσαμένη. Vat. C.

P. 151. *Pauli Sil* *XXXVII.* 2. κάλλεος ἀκρήτου, Comparandus *Achilles Tat.* L. I. 16 p. 17. ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς, καὶ ἀκράτῳ θεάματι, καὶ (idque) μέχρι κόρου προελθὼν (fort. προσελθὼν) ἀπῆλθον μεθύων ἔρωτι. — V. 3. διὰ θρέξωμεν. Vat. C.

P. 152. *Pauli Sil.* *XXXVIII.* 1. πρὸς ἔρωσι Vat. C. — *Ej.* XXXIX. 1. σώζεό σοι. Vat. C. — παλίνορσον. prolepſin, quae eſt in hoc vocabulo, illuſtravit *Lobeck.* ad *Soph. Ajac.* p. 299.

P. 153. *lin.* 24. lege *nominibus* pro *nominis.* — *Paul. Sil.* XLI. 3. Scr. βόστρυχα σοί. — V. 6. ταῖς δὲ et ἀκρήβαις. Vat. C. — V. 8. ἐπ' ἐσπάσατο. Vat. C.

P. 154. *lin.* 5. *ab ult.* dele σοι *omittit Vat. C.* σοῖς ibi legitur. — V. 10. ἐπ' ἀνάμενος. Vat. C.

P. 157. *Pauli Sil.* *Ep.* *XLV.* 3. ἔξάλτο Vat. C. V. 3. ἀμφὶ δέμας. Vat. C. — *Ejusd.* XLVII. 2. φοινῷ. Adde Hymn. Homer. v. 361. θυμὸν φοινὸν ἀποπνείουσα. — *P.* 159. *Ejusd.* XLVIII. 2. κυάνεας φιλοστεφάνου.

Vat. C. — V. 3. ὅ δ'. Vat. V. 5. ἀπ' ἐκόμισαν. Vat. V. 7. ἐπὶ τρύζων. Vat. V. 8. ἀπ' οἰχομένου. Vat. V. 10. πημόν. Vat. V. 11. λητώϊε. Vat. V. 12. ὕπερ. Vat. — P. 160. lin. 9. corr. *quam* pro *quae*.

P. 160. *Pauli Sil. Ep. LXII.* 2. *Martorelli* de Theca calamaria T. I. p. 211. καὶ σχιστῶν corrigit, quia in aliis hujus argumenti Epigrammatis εὐσχιδέων καλάμων reperitur. — V. 5. Idem p. 163. ἄντροις in ἄντλοις mutandum cenſet; inepte profecto. — V. 7. Idem tentat, χρόνῳ ἔντρεμεν ἤδη Κρύπτε καὶ . . . *poſtquam aetate tremebat jam, et cooperiebat oculos rugo ſum ſupercilium*.. .Sive ἔκτρομος ἤδη εἶλκε . . . ſive ἔντρομος ἤδη ἦλθε . . . . omnia male et ſine cauſa idonea. — *Ejusd.* LXII. 9. πολύωπα. noſtram hujus vocabuli interpretationem ſatis tuetur analogia ſermonis. De conopeo *Paul. Sil.* Ep. LXVII. ἀνέρα δ' ὑπνώοντα μίτῳ πολυώπῳ καλύπτω. Apud *Homer.* Od. X. 386. δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ. *Martorelli* autem de Theca calam. p. 18. non confundenda eſſe contendit πολύωψ et πολυωπός; hoc eſſe *multis foraminibus*; illud *multis faciebus*; quo ſenſu id h. l. quoque accipi debere. — V. 10. ῥυόμενος. Idem tentat. et V. 12. διαρμόζων. — καθ' ἁρμόζων. Vat. C.

P. 163. *Paul. Sil. Ep. LII.* 5. *Martorelli* de Thec. calam. p. 162. corr. σιδηροῖο vel σαθροῖο. *vas atramenti concocti et victi*. V. 7. Idem: χυδὴν πινόντα θαλάσσην. *ſpongiam abunde bibentem aquam*. ſive χυτῆς πλήρωμα θαλάσσης. *quae aqua facile impletur*.

P. 164. *Paul. Sil. Ep. LIII.* 2. ἐπ' ἐσκασμένην. Vat. C. — *Ejusd.* LIV. 2. μόλις. *quodammodo, licet aegre*, ut Ep. LIX. ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφίς, οὔτε δὲ χαίτην, Οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο. — *Ib. lin.* 4. *ab ult.* *Eubuli* locum ad mentem noſtram conſtituit *Schweigh.* T. IV. p. 577. ſ.

P. 165. *lin. penult.* Eundem locum *Alciphronis* tractans *Baſtius* Lettre à Boiſſon. p. 158. ſq. acute corrigit, κῆπον (aut κήπιον) καὶ κοράλλιον. hoc interpretatus de ſigillo Adonidis ex corallio.

P. 168. *Pauli Sil. LX.* 4. σαῖς παλάμαις procul dubio elegantius eſt Brunkiano σαῖς παλάμαις. Repetenda praepoſitio, quod praecipue in comparationibus locum habet. *Plutarch.* T. II. p. 513. C. μάλιστα δὲ περὶ τοῦτο δεῖ τὴν ἀδολεσχίαν συνέχειν, ὥσπερ εἰς ἴχνος ἐμβιβάζοντα τὴν ἐρώτησιν. i. e. εἰς τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ εἰς ἴχνος. Ib. T. II. p. 323. B. ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν, ὥσπερ εἰς τόπον ἀμαυρὸν, τὸν παλαιὸν χρόνον . . . φεύγειν καὶ ἀποχωρεῖν. *Dio Chryſoſt.* T. II. p. 102. 20. ἐμβιβάζειν τῇ ψυχῇ ὥσπερ εἰς ὄχημα τὸ μέλος. In *Plutarchi* V. Syllae c. 22. πολλοὶ τὴν τυραννίδα φεύγοντες, ὥσπερ εἰς λιμένα, τοῦ Σύλλα τὸ στρατόπεδον κατεφέροντο . . . Vir doctus Plutarchei ſermonis immemor, tentavit, εἰς τὸ τοῦ Σ στρ. ὥσπερ εἰς λιμένα. Hinc explicandus etiam locus, vulgo minus recte acceptus, in Vita *Aemilii Pauli* c. 3. ἀλλ' ὥσπερ ἱερεὺς κ. τ. λ. longior enim eſt, quam qui hic exſcribatur. Ibid. c. 13. καὶ περιεῖδεν (αὐτὸν) . . ὡς ἀπὸ νεοττιᾶς, ἀρθέντα τῆς βασιλείας. *Joann. Cinnam.* L. I. 1. ταῦτα ἐκεῖνοι καθάπερ ἐν ἀθανάτοις στήλαις τοῖς βίβλοις ἐντυπωσάμενοι, τῷ ἑξῆς παρέδοσαν βίῳ. Caeterum hanc brachylogiam egregie illuſtravit *Schaefer.* ad *Juliani* Or. p. XIX. et ad *Dion. Halic.* p. 327. ſq. — *Ejusd.* Ep. LXI. 1. χθονὸς ἕδραν· ἄπλωτα . . . Egregie emendavit *Hermann* ad *Orpheum* p. 730. χθονὸς ἕδρανα.

P. 170. *lin.* 4. *ab ult.* pro *ſine vulneribus* rectius ſcripſiſſem, *non comeſum*, *morſibus petitum*, *vexatum.*

P. 174. *Pauli Sil. Ep. LXXII.* 4. ἐρημοφίλους eſſe videtur in Vat. C. ſic ſaltem eſt in Apogr. Goth. Saepiſſime ου et α confunduntur.

P. 175. *Pauli Sil. LXXIV.* Hoc carmen latinis verſibus reddidit *H. de Boſch* in Poëmat. p. 336. ſq. qui etiam de ejus fatis diſputavit p. 344. ſq.

P. 190. *Pauli Sil. LXXVII.* 1. revocanda lectio τί δὲ τοῦτο. —

P. 191. *lin.* 21. corrige: *conjungant* pro *conjungere ſoleant.* De Adjectivorum, quem h. l. attigi, uſu nuper erudite diſputavit *Lobeck* ad *Soph.* Aj. p. 276. ſqq.

P. 192. *lin.* 3. *ab ult.* Scr. *V.* 6. pro *V.* 5.

P. 193. *lin.* 11. lege ἡ Μακεδό. Sic enim eſt in noſtro Apogr.

P. 203. *Leontii Schol. Ep. XXII.* 1. τότε. Vat. C. Paſſim et τότε, et alia hujus generis adverbia, in quibus temporis eſt ſignificatio, participiis ſubjunguntur.

P. 205. *Arabii Schol. Ep. V.* 2. ἥρπασε; τὸν Ξείνιον, . . Melius fortaſſe ſcripſeris: ἡρπάσατο, Ξείνιον ....

P. 208. *Macedonii Ep. I.* 5. τὸν ἔρωτα ex Cod. revocandum. — *P.* 209. *Ejusd. III.* 3. κραδίης Vat. C. Scribendum videtur:

κραδίη δὲ βυθῷ πελεμίζεται οἴστρῳ

i. e. ἐν βυθῷ. — V. 5. Scr. ἀλλά με.

P. 210. *Macedonii Ep. IV.* 3. Scr. πείθετό μοι. — *P.* 212. *Ejusd. V.* 5. 6. In alium ſenſum haec accepit *Grotius*, vertens:

Ut videt, horreſcit: congreſſus deſiit: inde
Illa habet, unde queat creſcere, luna nihil.

Ejusd. Ep. VI. 1. Scr. δέ μοι. cum Vat. et Plan.

P. 215. *lin.* 13. corrige *hepatarium.* — *Maced.* Ep. VIII. 1. ἐπὶ θυμοῖς. Vat. C. — P. 216. l. 20. peſſime exhibitus *Philemonis* verſus, qui ſic ſcribendus erat:

UofM

ὡς τοῦτ' ἐγένετο, κῆδέα τις πίσσων λίθος.

Sed poſtrema haec verba omnino videntur delenda eſſe. Cf. *Heynius* ad Ιλ. ω. T. VIII. p. 728.

P. 217. *Macedonii Ep. XII.* 3. ἀζαλέον. eſt potius *durum*, *inflexibilem*, *retorridum*, quod monuit *Lobeck ad Sophocl.* Ajac. p. 317. *Homer.* Ιλ. ο. 26. θυμὸς ἀζηχής. *Schol.* δυσμάλακτος καὶ ἄτεγκτος, ἀπὸ τοῦ ἄζην ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν. — V. 7. ἦν.. λυθείης. Excitavit h. l. *Schaefer*. Meletem. p. 87. ἦν cum optativo jungi poſſe docens. At in noſtro quidem loco vereor, ut genuinam lectionem teneamus. — *Ejusd.* Ep. XIII. 2. Scr. σὺ δέ μοι. — V. 5. κεντρομανὲς nunc mallem de hamo *valde acuto*, *tenaciter igitur inhaerente* explicare. Eſt enim in his compoſitis ſignificatio multitudinis, copiae, vehementiae. Conf. *Matthaei* ad *Chryſ.* Or. I. p. 7. *Cuper.* Obſſ. I. 19. p. 134.

P. 219. *Macedonii Ep. XV.* 1. ἐγὼ δὲ πάλιν σου ἐλέγξω. peſſima lectio. In ſcriptura Vat. C. et Plan. ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω. . . . fortaſſe latet hoc:

ἐγὼ δέ σε πᾶσιν ἐλέγξω . . .

interpolatam tuam faciem ita conſpicuam dabo, ut qualis ſit omnes intelligant. Vitium eſſe in una voce πάλιν rhythmus hexametri, cujus reliqua pars optime incedit, abunde docet. — V. 3. lacunam ſic fortaſſe melius impleveris

τοῦτο καὶ ἡδυλύρης κατὰ Πίνδαρος εἴδεος ἔλεγχον
εἶπεν ἄριστον ὕδωρ . . . . . .

τοῦτο pro διὰ τοῦτο. *Hanc ob cauſam Pindarus aquam, quae faciem explorat, appellavit optimam* . . .

P. 224. *Macedonii Ep. XXI.* 6. μαρνάμεναι ἐθέλω. Ex ſcriptura Vat. Cod. μαρναμένην ἐθέλῃς, legendum eſſe apparet,

μάρναμαι ἐν ἰθέλῃς.

et ſic emendavit *Herm.* ad *Orpheum* p. 771.

P. 226. *Macedonii Ep. XXIV.* 2. ἐπὶ μεμφ. Vat. C. — *Ejusd.* XXV. 2. χεῖρας ἀεργηλὰς legendum propoſuit etiam *Stephan.* ad Epigr. ſelect. p. 303. — V. 5. εἰς ἔτι. Vat. C. bis. — *P.* 227. *Ejusd.* XXVI. 4. λέγεις. Vat. C. et tres Aldd. λέγοις. Aſc. et Steph. — *Ejusd.* XXVII. 1. ἐπὶ εἴδμονα. Vat. C.

P. 230. *lin ult.* corrige: *amoenitatem.* — *Macedon.* Ep. XXX. 4. ἴδοι membr. revocandum videtur. Cf. Addenda ad *Agathiae* Ep. X. 8. T. III. 3, p. 57. — *P.* 231. *Maced.* XXXI. 1. θεμεῖλον V. C. (male impreſſum θεμείθλον.) quam formam tuetur *Huſchke* in Anal. cr., p. 294. In ἀδ. CCCCI. ἄῤῥηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμεῖλοις. — *P.* 232. *Ejusd.* XXXII. 4. Narrat *Lydus* de Menſib. p. 96. ἐν ἀκρωρείᾳ τοῦ Τμώλου ſuo adhuc aevo monſtrari γονὰς Διὸς Ὑετίου Διύσιον dictas. Quo loco noſtra de Jovis in Tmolo incunabulis conjectura abunde confirmatur. — V. 10. Scr. δέμας, ut eſt in Plan. et Vat. C. Ultimum diſtichon ſic vertit *Grotius: Tot me res decorant: nocuit contraria ſaepe Quod fortunatis urbibus arma tuli.*

P. 235. *Macedon. Ep. XXXIV.* 1. 2. *H. de Boſch.* in Not. p. 469. nullas ſe hic aſperas offendere ſalebras dicens, ſimplicem ſenſum hunc eſſe ait: *Avarus ſe manibus tenuiſſe et contrectaſſe theſaurum ſomniaverat, quo re ita erat laetatus, ut, cum Chaerea Terentiano, ſe interfici pateretur, ne hoc gaudium contaminet vita aegritudine aliqua. Poſtquam vero ſomno ſolutus hujus rei vanitatem intellexerat, ſapientior factus et nihil haec amplius curans, more, bonis ſolito, dormitum ivit.* Fateor mihi ne ſic quidem rem ſatis expeditam videri. Mirabilis certe ſubita in avaro animi mutatio, quem, neſcio quomodo, ex ſtulto ſapien-

tem videmus factum. Dicamus ſaltem, eum, quum ſomno diſcuſſo (ἐξ ὕπνου) priſtinam circa ſe paupertatem videret, ſponte iterum obdormiviſſe, ſperantem, fore, ut tale ſomnium ipſi iterum obveniret.

P: 237. *Macedonii Ep. XXXVII.* 1. αὐτὸς ἀκοῦσαι. Rectius fortaſſe ſcripſeris

καὶ ἤθελον ἀντεσακοῦσαι.

viciſſim apud me audire optabam mortem conjugis. — V: 3. Scr. δέ μοι.

P: 239. *lin.* 8: corrige *Si* pro *Sic.* *Macedon.* Ep. XL. Diſputavit de hoc Epigrammate cl. *Heinrich* in Indice Scholarum in Academia regia Chriſtiana-Albertina an. 1806. habendarum. Cujus de eo ſententiam, quia ejusmodi ſcriptiones non in multorum manus venire ſolent, ipſis doctiſſimi viri verbis exponamus: „Quo ſtatim appareat, unde pendeat ſententia, adhuc obſcura, ſcribendum in fine diſtichi primi, τῶν Ἀγαθῶν, majuscula litera. Nam hoc dicit haud invenuſtus verſificator, ridere ſe, quum adſpiciat dolium Pandorae; neque tamen eam ipſam criminari, ſed potius inſtructa alis Bona; haec ſicut de coelo illata mox ſuper terram volaſſent, ita in terram quoque debuiſſe decidere; et vero etiam Pandoram, expalleſcentem retecto dolio, gratiam vultus ac pulchritudinem perdidiſſe; indeque factum utrumque, ut inanis ſit arca Bonorum, et habeamus mulieres ſeneſcentes. — Haec ſane eſt mens poëtae et luſus ſententiae; quae quam arguta aut frigida, quam bene vincta antithetis videatur, aut contra, jam non quaeramus. Nunc ſufficit intellexiſſe, ſententiam hic diverſam haberi a tralaticia fabula, fingereque poëtam, non Mala abſcondita in πίθῳ, imo exoptatiſſima vitae Bona. Diverſitatem dixeris non levem ſcilicet! Sed in promtu eſt vetuſtiſſima auctoritas figmenti Homerici de illis duobus do-

liis in aula Jovis, quorum alterum mala tenet, alterum bona: δοιοὶ πίθοι, δώρων κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων. Iλ. ω. 527. Quo ex fonte derivata prodiit ingenioſe efficta fabula Babrii, a Tyrrwhitto primum mutila exhibita in Diſſert. de Babrio. ed. Londin. p. 12. poſtea integra et nitidiſſima ex alio Codice ejusdem libelli p. 48. Ζεὺς ἐν πίθῳ κ. τ. λ. Quam fabulam, qui attentius legerit, in illa facile agnoscet exemplum, quod plerumque Macedonius ſuum fecit. Sed ipſum modum imitationis ac licentiam, quum exponere longum ſit, pro ſe quisque exigat ſuopte ſtudio, accuratius. Atque etiam reliqua nunc facile eſt expedire; quae expedienda item curioſis relinquamus: quippe in his quoque literis valet interdum illud, πλέον ἥμισυ παντός. Adjiciamus tamen nonnulla, quae ad uſum ſermonis pertineant, acutius inſpiciendum. Quod de Bonis, e dolio emiſſis, dicitur, πωτῶνται, id recte habet: quandoquidem iſta usque volant, nec perveniunt in terram. Deinde in verbis μετὰ πῶμα notari debet vis rarior praepoſitionis: *poſtquam* operculum *detractum erat;* quam ad normam loquuntur etiam Latini, ut Lucan. Pharſal. V. 473. *poſt pignora tanta;* et contra eadem virtute ponitur *ante*, Latinorum uſu proprio. Vide Burmann. ad Lucan. l. c. et ad ejusd. VI. 145. Poſtremo, ne in ultimo diſticho forte moroſior aliquis dubitet de hac clauſula verſus, καὶ αὐτήν, habet ea ipſa plurimum antiqui coloris, qui, ut nativus ſua aetate erat, ita ſerioribus eſt inſtar elegantiae. Quo de genere hoc ſolum exemplum laudemus ex Odyſſea ζ. 83. ubi de mulabus, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν. — Verum ſic necdum omnia acta videantur, ut liceat, quod in proverbio eſt, manum de tabula. Redeamus paulisper ad caput Epigrammatis, expendamusque iterum diligentius iſta priora verba: *Pandorae adſpiciens rideo dolium.* Quorſum hoc pertinet? Videlicet illuc,

unde poëta ludendi occaſionem ſumſit. Atque ut paucis cuncta dicamus, excidit lemma verſiculis aptum: Εἰς εἰκόνα Πανδώρας. Signa Pandorae non inaudita, quamvis rara. Vetus exemplum apud Pauſaniam I. 24. 7. et nonnulla in gemmis, quae intermortuas delicias priorum temporum etiamnum ſaepe teſtantur." Hactenus Vir doctiſſimus, cui, quod nos in ſecundo diſticho interpretando in rectam viam deduxit, gratias agimus. De vi praepoſitionis μετὰ, quam idem attigit, ſupra plura dedimus in Addend. ad *Julian. Aeg.* Ep. XXIV. T. II. 3. p. 379.

P. 239. *Macedonii Ep. XLI.* 1. in emendatione a me propoſita non ferendus hiatus, quem facit ἀμφότεραι ἤνυσα. V. 3. 4. nemo *Brunkio* crediderit, ſic *Macedonium* ſcripſiſſe ut ipſe pro arbitrio edidit. Vulgata certe lectio οὐδὲ γὰρ ὑμέας non erat cur mutaretur, quum μεταβῆναί τινα probe dictum videri queat.

P. 240. *Eratoſthenis Ep. II.* 1. reſtituenda videtur lectio Vat. C. καὶ γὰρ ἀκοίτῃ κείνῃ ἐφωμάρτει. *illa maritum praecedentem ſequebatur.* — V. 6. ἐπὶ βλῆτοι. Vat. C.

P. 242. *Michaelii Ep. V.* 4. καὶ σοφίης. rectius retuleris ad *Agathiam*, quam ad civitatem: imaginem et civitatis erga illum amorem, et ipſius viri ſapientiam teſtantem. — V. 6. Scr. ἔστησεν.

P. 244. *Sophronii Ep. I.* 3. σὸν quod *Br.* ex Cod. Planud. inſeruit friget. Scribe, ſervata lectione V. C., duobus tantum vocabulis tranſpoſitis:

ἐνθάδε νῦν προσιὼν, ξεῖνε, στῆσον πόδα· δεῦρο . .

V. 4. Scr. δέ με. — *Ejusd.* II. 1. recte vidiſſe videtur *Stephanus* καὶ legendum eſſe pro δὲ, quae paſſim confunduntur. Τι autem ex ſequente litera π ortum videtur. Scribendum nimirum, ni fallor:

τύμβε, τίς ὢ πόθεν ἦν, καὶ παῖς τίνος . . . .

MOU

P. 245. *Sophronii Ep. III.* 3. Temere in hunc locum graſſatus eſt *Br.* et ipſe quod verum eſſe non vidi, ἴσχεν, quod Planudea exhibet, a *Planude*, et ipſo in hujus verſiculi ſenſu caecutiente, invectum eſſe ne dubites. Revocata Vat. C. lectione ἕξει, omnia recte procedent:

θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἕξει,
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Sepultus eſt Joannes; nam mortale corpus nactus, mortalitatis leges fugere non poterat, etſi nunc vita immortali fruatur, et olim, dum in terris eſſet, innumera immortalia facta edidit. Sic copula in verſu poſtremo minime abundat. Quae quod poſt alterum demum vocabulum collocata eſt, in ſcriptore illius aevi minime offendere debet.

P. 247. *Leontis Phil. Ep. I.* 1. in Κυρῖνος mediam corripuit. Cf. Addenda ad *Cyri* Ep. VI. 1. T. II. P. III. p. 300. — *Ejusd.* Ep. III. 3. Hunc verſum omittendum eſſe etiam *Purgoldo* in mentem venit in Obſſ. crit. p. 281.

P. 249. *Leontis Phil. Ep. IV.* 1. σώφρονα βίον. peccatum in metrum fortaſſe ferri debet in verſificatore illius aevi. Multa ſunt ſimilia in ſenariis Poëtarum inter Byzantinos ſcriptores editorum, quae ſi quis tollere ſusceperit, nae is operam perdat. Quod olim legendum propoſui σώφρονα βίοτον, id nunc minus probo, quum in ejusmodi poëmatiis pedes triſyllabi raro admittantur. V. 2. ὥσπερ ἐμφαίνει. nimia eſt *Brunkii* mutatio. Scribendum videtur, una litera mutata

ὅσπερ ἐμφαίνει λόγοι

Hiſtoria de Clitophonte, quae amoris acerbitatem et vitae ſanctimoniam lectoribus ob oculos ponit, et Leucippes caſtitas omnes extra ſe rapit et admiratione per-

cellit. Poſt λόγος minor ponenda diſtinctio. — V. 7. *εἴπερ . . θέλῃς.* mutare non auſim. Illa enim aetate conjunctioni *εἰ* non dubitabant addere conjunctivum. Cf. *Thom. Mag.* p. 267. *Locell.* ad *Xen. Epheſ.* p. 186. et quae ſupra congeſſimus in Addendis ad *Agath.* Ep. XXVI. 7. T. III. I. p. 94. — Φίλος etiam ex Vat. C. revocandum. — V. 8. male hunc verſum tentavi. Senſus eſt: ne ea, quae ornandi et delectandi cauſa, ut in tabula picta, ſunt addita, ſed ipſum argumenti finem conſidera. *ἤ θέα πάρεργος* ipſa ſunt ornamenta, quibus oculi alliciuntur et tenentur.

P. 251. *Leontis Ep. VII.* 1. In hoc verſu cur *Br.* a vulgata lectione, quam et Vat. C. tuetur, receſſerit, non apparet. Rectiſſime ſcribitur:

μὴν ὑπάτων πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος αὔλακα τέμνει,

Nam brevem ſyllabam in hoc verſificatore equidem non curaverim, quamquam hoc quidem vitium facile evitaſſet, ſcribens: *πρῶτος μὴν ὑπάτων, ὁ δὲ δεύτερος* . . . . . V. 3. *ῥοδοδάκτυλον* ex membr. et vett. edd. revocandum

P. 252. *Leontis Ep. VIII.* 2. *περισκελὲς* illuſtrat *Lobeck.* ad *Ajac.* p. 317. noſtro loco non omiſſo. V. 4. reſtitue lectionem Vat. C. *εἰ δ' αὖ κυβιστήσει τις.*

P. 254. *Epigr. Byzant. I.* 4. *ἢ πόλεως πρόπυρος* *κροτέειν πολέμους,* Haec Vat. C. lectio, unde minima mutatione ſcripſeris:

ἢ πόλεως πρόπυρος συγκροτέειν πολέμους,

P. 257. *lin.* 4. adde *et Plan.* — *P.* 258. *Ep. VIII.* 2. *ἀρεταῖς* reſtitui debet. *Grotius* vertit: *ſpem pueris urbique decus, laudemque poëtis, Armaque virtuti divitiasque bonis.* — *lin. penult.* poſt *editor* adde: *ne metrum rueret.* Sequentia verba: *Fortaſſe tamen* . . . . *videtur.* tollenda. — *P.* 261. *lin.* 12. dele verba *ſine*

cauſa idonea. Veriſſime ſic emendavit *Huetius*, cujus correctionem membr. Vat. confirmant.

P. 268. *lin* 10. Scr. ἦ pro ἢ.

P. 273. *ἀδ. Her. II.* 3. Scr. δέ μοι.

P. 275. *ἀδ. Her. VII.* 4. In Vat. eſt μέγα κῆμα φώνει. unde illud reſtituendum, quod in Animadverſionibus poſui, aut potius,

σοὶ δ' αὐτῷ μέγα κῆμα φάνῃ . . .

P. 276. *in Arſenii* diſticho v. 1. ſaltem ſcribendum: ἀλλ' εἴγ' ἐν παλ. — *lin.* 16. τί ῥήγιον. Vat. C. Non placet τί initio coli, ſed ſcribendum videtur

ἔντεσιν ἀθανάτοις· ἦ ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος

V. 4. ὅσσεται. Vat. C. in quo vix dubites, quin lateat:

ὅσσον ὅτ' ἔντεα . . . .

Θεὸς eſt Θέτις. Haec prius arma Achilli attulerat, Trojanis trementibus; nunc Minervam vident, Achilli eadem arma induentem; idque eos non minore dolore percellere Helenus ait.

P. 277. *Ep. ἀδ. XV.* 2. δολοφρονέουσι γυναιξί. Exempla hujusmodi enallages dedit *Valken.* ad *Euripid.* Hipp. p. 205. ſ. *Segaar* in Act. Traject. T. I. p. 90. *Nicander.* Ther. 329. καρφομένη· θρὶξ σκίδναται, ὡς γήρεια καταψυχθέντος ἀκάνθης. Vide inprimis *Herm.* ad *Orpheum.* p. 346.

P. 279. *ἀδ. Her. XXI.* Optime *Grotius* in Prolegg. ad Anthol. T. I. p. XV. *Calamitas illa, quam lugens Alpheus inducitur, ad quae tempora referri debeat, dubitavi. Facit Nicetas Choniates ut putem morientis Graeciae eſſe foetum, cum Balduini circa tempora noſtrates homines Elidem bello vaſtarunt.* Locus *Nicetae*, ad quem *Grotius* reſpicit, eſt in Hiſt. Byz. Scr. T. XV. p. 322. ſ. ubi, deploratis Graeciae

cladibus a Latinorum copiis ei illatis, ad Alpheum convertitur, eumque, ne patriae luctum ad Arethuſam conjugem perferat, precatur. Caeterum hos verſus longioris operis eſſe fragmentum non tam certum videri debet, quam *Brunkio* viſum eſt. Immo veriſimile eſt, eos, ut reliqua in hoc capite, a verſificatore quodam ingenii exercendi cauſa ſcriptos eſſe. — V. 4. ἀμετρήτοις. Vat. C. — V. 17. αὐτὴν ἐς φιλότητα non videtur tentandum. *Leon. Tar.* LXXIX. ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ Σκηπανίῳ. *Nicand.* ap. *Athen.* L. III. p. 120. B. ἀλλ' ὁπότ' ἢ ἐρίφοιο νεοσφαγέος, ἠὲ καὶ ἀρνὸς Ἢ αὐτοῦ ὄρνιθος.

P. 284. *ad. Her. XXXI. Amphilochius* in Epiſt. XCIII. p. 120. de cinaedis, ἄνδρες, γυναῖκες, ἄρρενες, θηλυδρίαι, Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες ... ὁ μὲν γάρ ἐστιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ, ὃ δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσὶν φύσει.

P. 287. *Ep. ad. III.* 1. Scr. ἀλλά με.

P. 288. *Ep. VI.* 4. μή που κνίσματ' ὄνυξιν ἔχω. Bene habet haec lectio, quam *Br.* perperam mutavit. Vide *Schaefer.* Meletem. p. 116. et ad *L. Bos.* p. 595. qui hanc enuntiationem interrogative efferendam eſſe monet. — *Ep.* VII. 5. Tribus aut quatuor literis leniter immutatis hoc diſtichon reſtituendum videtur in hunc modum:

ἐν φανερῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις· — ἀλλ' ἀποχώρει·
δὴν ὅτι πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ, μάταιε, φέρῃ.

Amores quidem ſecundum poëtam judicant. Tamen ille, quum ſe ne ſic quidem cauſam obtinere poſſe ſperet, puero abeundi libertatem concedit: *At abi tamen! quando jam diu eſt, quod tu quoque ad pulchra tendis.*

P. 289. *Ep. ad VIII.* 5. οὐ μούνοις δ' ἐπὶ ... Vat. C. quod revocandum. V. 6. ἄρκυν. Locis ad hanc

conjecturam in Animadverſſ. allatis, adde *Heliodor.* L. II. 25. p. 140. de muliere formoſa, *ἄφυκτόν τινα καὶ ἀπρόσμαχον ἐπαιρίας αὐγὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκπέμπειν.* *Theophyl.* Epiſt. LXXXIV. *ἐρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως, Σωσίπατρε.*

P. 293. *lin.* 3. Scr. *εἴς δέ με παρθενικῆς, εἴς δέ μ' ἔκυσε.* Vat. C. et hoc reponendum. — *P.* 294. *Ep.* *XIV.* 1. *εἶπα καὶ πάλιν.* Sic Vat. C. Inſertum *τε* languet. Scribendum videtur:

εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα . . .

iterum iterumque dixi. De *αὖ πάλιν* exempla vide in *Schaeferi* Meletem. p. 39. — *P.* 299. *lin.* 5. Scr. *Apogr. Lipſ.* pro *Vat. C.* Nam in hoc Cod. *αἰτοῦντι* legitur. — *P.* 301. *Ep. XXV.* 4. *ἔχων.* Hoc ſervari debet, licet *τί δέ μοι* (ſic ſcr. cum Vat. C.) *μέλει* praeceſſerit. Saepe enim nominativus participii alium caſum ſequitur. Ut *dativum* ap. *Aelian.* V. H. XIII. 23. *ἀπήντησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι . . . ὡς μέν τινές φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθεὶς· ὡς δὲ ἄλλοι διαφοιτῶσι λόγοι, βακτηρίᾳ παθὼν τὸ πάθος.* Vide *Bökh.* ad Platon. Min. p. 102.

P. 305. *Ep. XXXI.* 6. *χείμαπι.* Sic emendaveram ad *Leonid. Tar.* Ep. XC. T. I. P. II. p. 142. — *P.* 307. *Ep. XXXIV.* 6. ad ductum membr. ſcribendum videtur

κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἡδύ τε κἀθανάτοις.

i. e. *ἐν χθονίοις τε καὶ ἐν ἀθανάτοις.* — *P.* 308. *Ep.* *XXXV.* 3. Forталſe hic quoque verſus inter duas perſonas dividi debet, verbis ſic diſtributis:

ἀλλ' ἔρχευ· μὴ μέλλε· μένουσι σε· — πρῶτον ἐκεῖνον εὑρήσω, χ' ἥξω.

Ep XXXVI. 8. *σφετέροις* poſitum videtur pro *σῷ.* Tum ſenſus: quum pedis vitium texeris eleganti crepida,

nihil impediet, quominus pulchritudine tua, quaſi ex omni parte ſit perfecta, laeteris. — Vera autem ſcriptura ἀγαλλόμενος.

P. 309. *Ep. ἀδ. XXXIX.* 1. Adde *Gregorii Nazianz.* Ep. LXV. in *Muratorii* Anecdot. p. 60. in Caeſarii ſui mortem: ἀλλ᾽ ἔπτατο ἐκ βιότοιο, Ὡς ῥόδον ἐξ ἀνθῶν, ὡς δρόσος ἐκ πετάλων. ubi brevitatem roſae reſpici nemo non videt. Editor tamen inepte patrocinatur lectioni Cod. Medic. ἐξ ἀκανθῶν.

P. 311. *Ep. ἀδεσπ. XL.* 5. 6. Paucis literis mutatis, Vat. C. lectione reſtituta, lego:

α. ὄντως σ᾽, Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; γ. οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
αἰπόλε· β. ναὶ τὸν Πᾶν᾽, αἰπόλε, κἀπεγέλων.

Tres ſunt interlocutores, quorum alter ſe Satyrum quendam, qui θεὸς appellatur V. 1. paedicaſſe gloriatur. Quo audito primus ſe ad calvum illum θεὸν convertit his verbis: num hic verum dicit? num te revera paedicavit? Jam ille id factum eſſe negat. Alter autem id factum eſſe denuo affirmat. — Attigit hoc Epigramma cl. *Heinrich* in Commentatione de Hermaphroditorum, artis antiquae operibus illuſtrium, originibus et cauſis. Hamburgi 1805. p. 42. qui, ut noſtra de ſcriptura Ἑρμαφρόδιτε ſententiam comprobat, ita quod nos hoc Epigramma optimae aetatis eſſe diximus, id minus probat. Me nondum poenitet judicii; neque illud doctiſſimi viri de Hermaphroditis ſententiae valde repugnare exiſtimo.

P. 314. *Epigr. ἀδ. XLVI.* 1. diſtingue, quod verſus poſtulat rhythmus:

αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος, οὗτος ὁ νύκτωρ . . . .

— Ep. XLVII. 4. ἐπὶ βαλλ. Vat. C.

P. 316. *Ep. L.* 1. Scribe reſtituta lectione membr. una ſyllaba inſerta, altera deleta:

— Τρεῖς νέαι Χάριτες· σὺ δὲ δὴ μία ταῖς τρισὶ τεύχεις.

Suſtuli articulum αἱ temere additum, et poſt δὲ inſerui δή, quod ſaepiſſime excidit. Cf. Addit. Anim. ad Athen. p. 332.

P. 317. *Ep. LIII*. 1. Similiter *Gregor. Nazianz.* de Virginitate v. 499. Opp. T. II. p. 64. C. de Jove: ἀθρεῖ δὴ πρώτιστον ὅσ' ἔπλετο μαργοσύνῃσι, Ταῦρος, κύκνος, ὄφις, χρυσὸς, πόσις, ὄρνις, ἅπαντα.

P. 320. *Ep. LVIII*. 3. ὑπὸ πόρφ. Vat. C. In 1. hujus Epigrammatis verſu γε, quod *Planudes* inſeruit, ut verſum expleret, vereor ut locum habeat. Hic quoque legerim: σὺ δὲ δὴ στείχουσα . . .

P. 323. *lin*. 18. εἰ ταύτῃ δοκεῖς eſt in edit. *Wyttenbachii.*

P. 324. *Ep. ἀδ. LXV*. 1. Scr. τί πρὸς εἰ. V. 3. in hoc verſu emendando *Br*. a vero vehementer aberravit. Scribe ſyllaba deleta, quam gloſſatoris peperit ſolertia:

ἐλαίζειν ἔστιν; ζητεῖς δὲ τί; . . .

V. 4. δύνασαι. V. C. δύναμαι. Plan. — *P*. 330. *lin*. 15. Verſum *Philiſtionis* longe minore mutatione correxeris ſic:

ὦ τὰν, τί γὰρ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ κενῷ;

P. 332. *lin*. 4. *ab ult*. Adde: *Plan*. p. 175. *St*. 256. Ω.

P. 335. *ἀδ. Ep. LXXXIII*. 3. τὸν γείτονα Ἐρινυς. Vat. C. Ad haec membranarum veſtigia nihil fortaſſe acceſſerit propius, quam quod legendum ſuſpicor:

τόν γ' εἶρον Ἐρινῦς.

corollam, ſertum, quod Erinnyes nexuerunt. Heſych. εἶρας. συνάψας. συῤῥάψας Ep. ἀδ. DLXV. αἱ δὲ . . Αἶτια

καὶ μακχάρων ἄξον ἀμειβόμεναι. — *lin. penult.* dele verba: *quod uulgato non eſt deterius.* Omnino enim deterior eſt lectio, quae in metrum peccat.

P. 337. *lin.* 21. *οὐχὶ φιλοῦσα.* rectius, puto ſcripſiſſem: *οὐ φιλέουσα* Τύχη . . . *P.* 338. *lin.* 8. Scr. *σάλπιγδ' ἄν.* Sic enim eſt in Cod. Vat. — 4. *ἄγκιστρον δ' ἁλιεῦσ'* conjecit *H. van Eldick* ap. *de Boſch* T. IV. p. 500. *Brunkianae* lectionis falſitatem ſi nihil aliud, hiatus arguit.

P. 339. *lin.* 10. Scribe: *celaret* pro *celet.* — Ep. XCII. 2. ad *μὴ* *Schaefer* ad *Lamb. Bos.* p. 636. ſubaudit *προθῇς.* In fine idem corrigit: *αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.* — *Ep.* XCIII. 1. In ſimili ſono verborum *βουλεύειν* et *δουλεύειν* ludit *Lyſias* p. 498. ed. *Taylor.* *καί τοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς, ὥσπερ αὐτος, προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν . . ἐκκλησιάζεται.*

P. 340. *lin.* 21. Scr. *κενεόν.*

P. 341. *Ep. ἀδ. XCVII.* 2. *γάλα μοι τὸ πρίν* Vat. C. unde colligas, alios legiſſe *ἐπεὶ γάλα μοι πρὶν ἔδωκας*, alii ſic, ut vulgo habetur. — P. 343. Ep. XCIX. 1. *ἂν ἀφέλῃ.* Vat. C.

P. 345. *lin.* 22. *εἶπε τοῖς ὅλοις.* ſinceram eſſe hanc lectionem docuit *Schweigh.* Tom. IV. p. 592. contra *Caſaubonum*, qui *τοῖς κώλοις* conjecerat.

P. 346. *Ep. ἀδ. CX.* In hujus Epigrammatis imitationem *Michael Neander* carmen compoſuit in chriſtianos in Erotem. Gr. Linguae p. 399. cujus primum diſtichon hoc eſt:

εἱματροσημοφόροι, ἀνυποκριταλυποπρόσωποι,
δουλαχρηστολόγοι, ἱεραμισθοδόται.

P. 348. *lin. penult.* poſt *et alii*, adde: *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 63.

P. 350. *Ep. CXI.* 4. *κεῖται.* fortaſſe ſervandum. Fit enim interdum, ut verbi numerus accommodetur

ad numerum praedicari. Cf. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 590. *Heindorf.* ad *Platon.* T. III. p 244. — *P.* 352. *Ep. ἀδ. CXIV.* 1. ὦ Λατοῖ.' In Λατῴα, quod reponendum exiſtimabam, falſa lectione in Ep. *Leon. Tar.* Ep. II. in errorem inductus, ultima producitur, ut ſtatim Ep. CXV. Λατῴα, σὺ δὲ παιδός . . . et ap. *Mnaſalc.* Ep. II. ἄνθεμα Λατῴα δῆιον Ἀρτέμιδι. Veram lectionem vidit *Graefius* ad *Meleagr.* p. 150.

Ζῶμά τοι, ὦ Λατῴη, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν.

ut etiam in Ep. *Leonidae Tar.* II. 3. ſcribendum.

P. 354. *Ep. CXVI. b.* 3. lectionem Vat. C. τοὺς ἐν ἐρίθοις μόχθους ſatis tuetur *Antip. Sidon.* Ep. XXII. 5. κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις. — *P.* 355. *Ep. CXVII.* 2. μηδὲν ἔχῃς in ludicro carmine verum puto. Nemeſis, quae bonorum fructu homines privat, eos impedire videtur, quominus quidquam boni accipiant. Sic fere Aeſopus in Ep. T. I. p. 76. ἤν τι πάθῃ τις Ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐνδέχεται Νέμεσιν.

P. 356. *Ep. CXXI.* 3. κεντρόπαγῆ. Conjecturae noſtrae κεντρομανῆ patrocinatur etiam *Macedonii* Ep. XIII. quod *Br.* pro ſua lectione excitavit. Ibi enim in Cod. Vat. non eſt, ut ap. *Br.* κεντροπαγὲς ἄγκιστρον, ſed κεντρομανές. — V. 4. recte emendaſſe mihi videor Ἀμυκλαῖται — ſed ne verſus hiatu laboret, ſcribendum fortaſſe:

σῷ δ' ἄρα παιδί γ' Ἀμυκλαῖται βασιλῆες . . .

Deorum Amyclaeorum mentio injicitur in Inſcr. ap. *Spon.* Miſc. Erud. Ant. p. 374. nr. CXXVII. ubi legendum:

κοῦρος ἐπικαλέω σε θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητὸς,
ἠίθεος, κούροισιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος,
πλωτήρων σωτῆρσιν Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν

P. 361. *Ep.* ἀδ. *CXXV.* 3. ὀδῷ ἔπι. ne te hiatus offendat, ſic habetur *Alcae. Meſſ.* Ep. VIII. 1. Ἶφ ἔνι. *Plato* Ep. XXII. εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι. *Erycius* XV. ἀτρυγέτῳ ἔνι. *Crinag.* XL. μόρῳ ἔπι. *Antip. Theſſ.* XLIX. γαληναίῳ ὑπ᾽ ὀλέθρῳ. et in aliis locis. — V. 4. ὡραίων. damnare non auſim. Eſſe poſſent boves Panis cura et cuſtodia nitidi et florentes. Certe *Theodorid.* Ep. IV. 4. ὡραίους ἄρνας dicere non dubitavit.

P. 362. *Ep.* ἀδ. *CXXVII.* 1. 2. Scribendum videtur:

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀλεξιμένης Ἀφροδίτᾳ
εἴσατο, τῇ πάσης ναυτιλίης φύλακι.

P. 363 *lin.* 6. *ab ult.* Scr. λιμνορυῆ pro λιμνοφυρῆ.

P. 365. *Ep.* ἀδ. *CXXXII.* b. 2. νεμέα στεψάμενος corr. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 722. — *P.* 366. *Ep.* *CXXXIV.* τῷ πολέμω. vulgo τῶι πολέμωι, unde fortaſſe rectius emendaveris τῶν πολέμων.

P. 367. *Ep.* *CXXXV.* 1. Ἀπολλωνίας. Non opus erat mutatione του Ω in O. Similis licentiae exempla laudavi in Comment. de Memnoniis in Opp. Societatis Literar. Monacenſis T. II. p. 48. — *Ep.* CXXXVII. 1. δέξο ἄναξ. Fortaſſe hiatu ſublato ſcribendum:

δέξ᾽ ὦναξ Κρονίδα . . . .

ut ſtatim Ep. CXXXVIII. 1. τἀγάλματα rectius fuerit quam τὰ ἀγάλματα.

P. 371. *Ep.* ἀδ. *CXLVI.* *Hermann.* ad *Orpheum* p. 786. „Suſpecta fuit antiquitas hujus carminis Wol-„fio vel ob ſolum ἑαυτῷ in Prolegomenis ad Homerum „p. 56. Firma manebit Wolfii ſententia, etiamſi illud „argumentum, cujus mentionem feci, ei eripiatur. „Certe qui ad ineptam particulam γέ, ad lectionem, „quae apud Pauſaniam eſt, θάλαμόν γ᾽ ἐλλέξατο, ad „illud, quod γὲ et οἱ ſaepiſſime permutantur, cujus

„rei exempla dedi in indice ad Orpheum, attenderit, „ejus aſſenſionem facile me impetraturum ſpero, ſi „hunc verſum ſic olim ſcriptum fuiſſe contendero:

„Ἀλκμήνην, θάλαμόν οἱ ἐλέξατο τοῦτον.

„Quod in fine verſus legitur ἑαυτῷ, aut, ut ſupra qui- „busdam exemplis oſtendimus, explicatio eſt prono- „minis οἱ, quae vocabulum, quod ultimum in verſu „erat, expulit, aut corruptum eſt ex verbis ὃν αὐτῷ, „ut oratio hoc modo continuata fuerit:

„θάλαμόν οἱ ἐλέξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ
„Ἀγχάσιός τ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης."

P. 372. *lin.* 6. *ab ult.* Non opus erat monere de prima ſyllaba in Ἀπόλλωνι producta. Hoc Homero praeeunte apud optimos quosque ſaepe fit obvium.

P. 374. *Ep. CLIV.* σχεδία de ponte uſurpatum exemplis illuſtravit *Schaefer* ad *Lamb. Bos* p. 77.

P. 378. *Ep. CLXII. b.* V. 1. ἀνέθηκα. *Valkenar* in Annot. crit. ad Loca quaedam N. T. p. 330. corrigit ἀνέθηκεν. Idem V. 2. ſic reſtituit, ut apud *Br.* exhibetur. — Quae deſunt in fine ſic ſupplevit *Grotius* in Anthol. T. III. p. 395. ὅν γε διάξω Ἕξω σοὶ ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέτιδα: *nunquam non animae debitor hujus ero.*

P. 383. *Ep. ἀδ. CLXIX.* 9. De particula δὲ, in hunc modum poſita μὲν non praecedente, vide inprimis *Heusde.* in ſpec. crit. p. 75. *Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 31. et 421. — *P.* 384. *Ep. CLXX* Vertit *Grotius* T. III. p. 399. *ſeu juvenes docuit, ſive in certamina venit, Ante alios ſemper ſerta decusque tulit.*

P. 385. *Ep. ἀδ. CLXXI.* 2. nomen Ἄνακος illuſtrat *Koen.* ad *Gregor.* p. 279. (592. ed. Lipſ.) — V. 4. ἐν Σικυῶνι a *Br.* invectum improbans *Porſon* ad Eurip. Med. 44. τοῖς Σικυῶνι corrigendum cenſebat. Neutrum placebat *Schweighäuſero* in Anim. T. VII. p. 425.

quum ex *Athenaei* narratione appareat, in *Helicone* illud monimentum fuiſſe repertum, non *Sicyone*. Quare ipſe ſervandam cenſet lectionem, quam Codd. praeſtant, τῷ Σικυῶνι καλὸν, hoc ſenſu: *munus Sicyoni honorificum* — *Ep.* CLXXIII. Sub *Satyri* nomine hoc Epigramma laudat etiam *Grotius* in Mantiſſa Quarta p. 423. — V. 4. Quum copula deſideretur, legendum exiſtimo,

κἂν θεσιν ἀκλινῶν Πὰν ἀνάγει καλάμων

ſive καὶ θέσιν . . .

P. 380. *Ep. ἀδ. CLXXIV. Hermann. ad Orpheum.* p. 466. „Recentiſſimi tantum, et in his vix alius, „niſi aliquis imperitior, videntur γαίη dixiſſe, ut in „Epigr. incertorum 727. 729. Vitioſa haec forma „tollenda eſt ex epigr. incerti poëtae 174. ubi ſic edi„tum: μῆτερ ἐμὴ, γαίη Φρυγίων κ. τ. λ. Miror interpun„ctionem Brunkianam placere potuiſſe Jacobſio. Nam „quid hoc eſt, γαίη Φρυγίων? Magis etiam miror, non „animadvertiſſe criticos, quam inepte Phrygiam allo„quatur poëta, quum Rheam debeat. Quid enim Phry„giae dedicet cymbala ſua gallus? An vero, ut cepiſſe „videntur hunc locum, Rheam appellat terram Phry„giam? Dindymenen vocat Dindymum? Abſit. Immo „ſcribendum eſt:

„μῆτερ ἐμὴ Ῥείη, Φρυγίων θρέπτειρα λεόντων
„Δίνδυμον ἂν μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος.

„i. e. ἀνὰ Δίνδυμον. Cod. Vaticanus Δινδυμόνης."

P. 388. *Ep. ἀδ. CLXXV.* 4. χορδά. *Jof. Scalig.* in not. mſt. — V. 7. τὤτρεκὲς οὐκ ἔμενε. Legendum videtur:

εἰς ἀκοὰς ῥυθμῶν τὤτρεκὲς οὐκ ἔνεμε.

Multa in hoc Epigr. *Br.* ad veteris Doriſmi normam temere mutavit, quae aliquando mollioribus, quas Codd. offerunt, formis cedent.

P. 395. *lin.* 12. lege *promontorium* pro *patrimonium.* — *Ep. CLXXXV.* 7. omnes hujus verſus lectiones emendatricem manum produnt, unde veriſimile ſit, inſcriptionem in hac parte fuiſſe aut mutilam aut obſcuram. Plurimas tamen veritatis partes in Cod. Vat. lectione mihi agnoscere videor. Fac in marmore lectum fuiſſe ductibus paulo obſcurioribus

ΒΟΙΔΙΟΝ ΔΕ ΚΑΛΕΥΜΑΝ ΕΓΩ ΤΟΤΕ·

duabus literis leviter immutatis

ΒΟΙΙΔΙΟΝ ΔΕ ΚΑΛΗ ΜΑΛ' ʼΕΓΩ ΤΟΤΕ.

veram fortaſſe lectionem reſtitueris. Saepe in Inſcriptionibus confuſa E et H, N et Λ. Jam quum pro καλὴ μάλ' lectum eſſet καλεμαν aut καλεύμαν, facile apparet, quomodo ex uno errore omnes illae vitioſae lectiones enata fuerint, quas in Animadverſionibus recenſuimus.

P. 397. *Ep. ἀδ. CLXXXVIII.* 5. *Hermann. ad Orpheum* p. 786. „Non commemoravit Jacobſius Vulcanii conjecturam, ἀνθ' ὧν συγγενέες τοῦθ' οἱ βρέτας, „quae ne uſui repugnaret, certe ſcribendum erat τόδε „οἱ. Sed non potuit omnino ita ſcribere poëta, quum „Chaeremon, homo, ut Agathias teſtatur, humili loco „natus, non videatur a cognatis ſuis impetraſſe ſtatuam. „Et quod gravius eſt, civitas ei, non privati hunc ho„norem decernere debebant. Quare ſublato vitio, „quod e ſimilitudine literarum ω et ες, ut in codicibus „ſcribi ſolent, ortum erat, reponendum puto:

„ἀνθ' ὧν σύγγνω οἱ τοῦτο βρέτας

„*civitas ei decrevit hanc ſtatuam.*“ — *Ep. ἀδ.* CLXXXIX. V. 1. Videtur μὲν delendum eſſe, ne ad συνίζησιν prorſus inauditam confugiendum ſit.

P. 400. *Ep. ἀδ. CXCI.* 1. Hunc Creſcentem *Reineſius* eundem eſſe putat, qui commemoratur ap.

Ammian. Marcell. L. XXVIII. c. 6. p. 544. ed. *Valeſii.* Conſulendus in primis *Gothofredus* in Proſopop. V. *Creſcens.*

P. 401. *Ep. CXCIII.* Loca de hoc anathemate vide ap. *Heindorf.* ad *Platon.* T. I. p. 215. et *Fr. Aſt* ad *Platon. Phaedr.* c. 12. p. 250.

P. 402. *Ep. CXCIV.* Extat etiam ap. *Pocock* in Inſcr. Antiq. p. 47. ubi plurima vitioſe deſcripta. Errores viri doctiſſimi, qui in tota illa Inſcriptionum Collectione plurimi ſunt, nihil attinet exſcribere, quum ne unam quidem lectionem, quae vulgata ſit melior, inde lucremur.

P. 403. *Ep. ἀδ. CXCVI.* De aquis Hierapolios in Phrygia eſt Ep. in *Chandleri* Inſcript. nr. LXXX. p. 31. *Th. Smith* Not. VII. Eccl. Aſiae p. 37. Cf. *Holſten.* ad *Stephan. Byz.* p. 143. *b.*

P. 404. *Ep. CXCVIII.* 3. ἀρύσαι edidit *Schneider* in *Vitruvio* T. I. p. 220. — V. 5. χρέα *Schneider.* In Cod. Guelpherb. ſcriptum: νάμασι μητ᾽ ἐπὶ λουτρὰ βατιτ εχραμ, in quibus vocibus βάλῃς χέρα latere ſuspicatur doctiſſimus *Vitruvii* editor. — V. 6. τερπνῆς, hoc epitheton cod. Franeck. omittit; etiam Guelph. lacunoſus in his. — V. 8. In Cod. Guelph. literae a librario graeci ſermonis ignaro ita pictae ſunt, ut legi poſſint: Μελαμ ιτουσαμενοι ατσενσ προιτιαας ἀρτεμειας. unde *Schneiderus* efficit: λουσάμενος στῆσεν Προιτίδας ἀρτεμέας. Verbum λουσάμενος enim ſervari debere ob alluſionem ad Λουσοί. Haec et ſequentia ſic conſtituit *Schaefer* ad *Longum* p. 412.

Φεῦγε δ᾽ ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπους,
ῥυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀρτεμέας,
πάντα καθαρμὸν ἔβαψεν ἀπόκρυφον, εὖτ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ Ἄργους
οὔρεα τρηχείης ἤλυθεν Ἀρκαδίης.

comparans Ovid. Met. XV. 325. *Amythaone natus Proetidas attonitas poſtquam per carmen et herbas*

Eripuit furiis, purgamina mentis in illas Miſit (al. merſit) *aquas.* εὖτ' ἄρ', ut in *Homero* Ιλ. VI. 515. — Excitavit *Schneiderus* locum *Eudoxi* ap. *Stephan. Byz.* V. Ἀζανία. ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα.

P. 407. *Ep. CXCIX.* 1. *Schneiderus* exhibuit: ἡδεῖα ψυχροῦ πόματος λιβὰς, ἣν ἀνίησι πηγή. poſtrema haec perſpicue ſic in Cod. Guelph. leguntur. — *P.* 408. *Ep. CC.* V. 2. Scr. ἔστιν.

P. 408. *Ep. CCIII.* Legitur etiam in *Sponii* Miſcell. erud. Antiq p. 332. — V. 1. οὔριον. de Jove Urio Bosporano interpretatur *Chishull*, excitans locum *Ciceronis* II. Act. in Verr. Or. IV. 58. ubi ſignum *Jovis Imperatoris* in Ponti ore et anguſtiis commemoratur. Sed οὔριον ab οὖρος appellatum eſſe dubitari non poteſt. Commemoratur Ζεὺς οὔριος in Ponto cultus ap. *Arrian.* in Ponti Peripl. p. 12. ed. Oxon. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου διέχει ἀπὸ Βυζαντίου σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατόν. *Marcian. Heracl.* Peripl. p. 68. ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ καλουμένου Διὸς οὐρίου ὅπερ ἐπ' αὐτοῦ κεῖται τοῦ στόματος τοῦ Πόντου. Id. p. 69. 70. *Anonymi* Peripl. Ponti Eux. p. 16. ſq.

lin. 4. *ab ult.* adde exempla a nobis congeſta ad *Arion.* Hymn. v. 10. T. I. P. I. p. 180.

P. 410. *Ep.* ἀδ. *CCIV.* 5. Scr. δέ με. — *P.* 413. *Ep.* CCXI. 3. σφετέρου Cod. Venet. *Athenaei;* recte; καὶ enim certe οι corripi nequit. Vide *Herm.* ad *Orphe.* p. 786.

P. 414. *lin.* 5. Πρανόμου habet *Athenaei* ed. Venet. cum utroque Codice. Vide *Schweigh.* T. II. p. 681. — *P.* 416. *Ep.* CCXX. 2. ἥδρασεν et ἵδρυσεν confuſa in Ep. in Byz. Mon. IX. 2. In Ep. *Macedonii* XXIII. ἴχνιον ἡδρασάμην. In Vat. C. ἱδρυσάμην.

P. 417. *Ep. CCXXVI.* 1. In lectione Vat. Cod. φεῦ Μύρων, at in Plan. φεῦ ὁ Μύρων latet procul dubio: φεῦ σὺ Μύρων — quod. reponendum.

P. 419. *Ep.* ἀδ. *CCXXXII.* 2. τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς. Vereor ut lectio κύων ſervari poſſit, quantumvis ſenſui accommodata. Brunkiana enim lectio minime probanda. Leniſſimum fuerit corrigere

τοῖος ὁποῖον ὁρᾷς . . . .

Quae verba eximie conveniunt ei, qui ruſticitatis ſuae ſibi conſcius, eam ne diſſimulare quidem curat. Sic ap. *Theocr.* Eid. XXII. 58. ubi quum Pollux Amyco rudes et truculentos mores objeciſſet, ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ' ὑπερόπτης ille reſpondet:

τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς.

Et hoc obſervatum eſſe dixeris *Grotio*, qui vertit: *nunc talis qualem, qui prope es, ipſe vides.* — V. 5. Etiamnum me recte emendaſſe arbitror:

ἀχρείως γέλασόν με· τὰ δ' εὔκηλος πεφύλαξο . . .

In εὔκηλος acquiesco. *Plato* Ep. XV. εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον Κινήσῃς.

ADDENDA
ET
EMENDANDA
AD TOMUM DUODECIMUM
SIVE COMMENTARII TOMUM TERTIUM EJUSQUE PARTEM SECUNDAM.

P. 8. *lin.* 19. corr. *T. II.* pro *T. III.*

P. 9. *lin. antepen.* Adde: *Vat. Cod.* p. 627. — *Ep ἀδ. CCXXXIX.* 3. ὅστις δ᾽ οὐλοὸν ἦτορ. Subaudiendum ἔχεις. cujus ellipſeos exempla vide ap. *L. Bos.* p. 621. ſq. — V. 4. Ψυχὴν ἐκλείψει σῶμα διμαινόμενον. Vat. ubi ſi ultimam vocem mutaveris in ἀμαινόμενον nihil facile erit, quod in hoc verſu amplius deſideres.

P. 10. *Ep. ἀδ. CCXL.* 1. ἁγνῶς. ut ap. *Heſiod.* Opp. et Dies. v. 336. καδδύναμιν δ᾽ ἔρδειν ἱερ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς.

P. 15. *Ep. ἀδ. CCXLIX.* 2. „Mirâ ſtructurâ, ac „niſi ſoloeca certe σολοικοφανεῖ, Ep. ἀδ. CCXLIX. Κύπρι, „θέλεις οὕτως εἰς κρίσιν ἐρχόμεθα; Item *Lucian.* T. III. „p. 250. ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι; p. 265. ἢ ἐθέλεις καταπριθμήσομαι; *Homer.* Ιλ. VI. 340. ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπίμεινον, „Ἀρήια τεύχεα δύω. Cf. *Parſon* ad *Eurip.* Phoen. v. 90." Verba ſunt viri eximii *Schaef.* ad *L. Bos.* p. 765. Idem p. 649. monuit, nullam eſſe in verbis: τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν; indignationis ſignificationem, Sic etiam loquutus

eſt *Meleager* XIV. τίδ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα Ἀνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν; Id. Ep. XCV. τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν; Cf. ad *L. Bos.* p. 598. Similiter *Philip.* Ep. XLIV. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους; — V. 4. γυμνὰ . . ὅπλα. „Haec. jucunde nobis in memoriam revocant milites γυμνοὺς et ὁπλίτας. Horum enim ni memineris, non ſenties leporem et ſalem poëmatii.“ *Schaefer* l. c. p. 649. — *P.* 16. *Ep.* ἀδ. *CCL.* 1. Scr. τί σοὶ ξυνὸν . . . *Euripid.* Ion. 1284. τί δ' ἔστι Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ; Multa ſimilia collegit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 227. — V. 2. σοὶ δὲ ὕμνεῖν. Exempla caeſurae poſt voculam cum ſequente enuntiatione arcte cohaerentem paſſim in his Epigrammatis obvia. *Leonid. Tar.* Ep. XXII. αἵδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Id. Ep. XVI. Ἑρμῆς ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον. ut ibi legendum. *Ammian.* Ep. XIV. εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος. *Aſclepiad.* Ep. VI. ὑμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποστρέφεται. *Crinag.* Ep. XLI. δειλαίη· τοῦτ' ἐν παντὶ κακῷ ἔτυμον. Ep. ἀδ. CCLXXII. πρειομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

P. 17. *Ep.* ἀδ. *CCLI.* 2. reſtituenda vulgata lectio: κὴκ Ζηνός· θύρσῳ δεινός, ὁ δὲ ῥοπάλῳ. judice *R. Porſon* ad Oreſt. 891. p. 67. Attigit hanc ellipſin *Herm.* ad *Viger.* p. 699. nr. 4. *Aeſchyl.* VII. c. Theb. 501. πρὸς τῶν κρατούντων ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσημένων. *Xenoph.* Hellen. l. 2. 14. οἱ αἰχμάλωτοι . . ᾤχοντο ἐς Δεκέλειαν, οἱ δ' ἐς Μέγαρα. *Plato* Cratyl. p. 385. B. οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής. Similia vide ap. *Heusd.* in Spec. p. 75. ſq. — V. 4. Vulgo νεβρὸς, λεοντῇ· κύμβαλα δὲ, πλατάγη (Scr. πλαταγῇ.) ubi ſi νεβρὸς in νεβρὶς mutaveris, reliqua ſervanda videntur. In *Br.* enim lectione ut νεβρίς, λεοντῇ bene habeat, alterum κύμβαλα δὲ, πλαταγή. ferri non poteſt.

P. 20. *Ep.* ἀδ. *CCLVII.* 2. στήσωνται. Haud pauco ſunt in Anthologia loca, ubi conjunctivus tempus prae-

teritum ſequitur, nec ſolum in actionibus ad praeſens tempus pertinentibus, ſed etiam in aliis. Attigit hanc anomaliam, in ſerioribus praeſertim poëtis crebro obviam, *Herm.* ad *Orphe.* p. 812. *Matthiae* gr. Gramm. p. 736.

P. 24. *Ep.* ἀδ. *CCLXVI.* 1. Ferri non poteſt ἰδοὺ ἄγνυσι. Si quid mutandum, leniore mutatione ſcripſeris:

Ὀπτανὸς τὸν πτανὸν ἴδ' ὡς ἄγνυσι κεραυνόν·

et ſic correxit *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 284. Ep. ἀδ. CCXCVII. ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνώς.

P. 25. *Ep.* *CCLXVIII.* 1. Scr. δέ με.

P. 27. *Ep.* *CCLXXI.* 1. ταχυμήτορι. σταχυμήτορι correxit V. D. in Bibl. Berolinenſi, auctore *Schneidero* in Lex. Gr. Linguae V. σταχυμήτωρ.

P. 31. *Ep.* ἀδ. *CCLXXIII.* 7. Procul dubio reſtituendum ὀγκτῷ ςτόματι, quod *Br.* ſine cauſa idonea immutavit.

P. 36. *Ep.* ἀδ. *CCLXXXI.* 1. σπείρας, *Munkeri* emendationem, quam in Animadverſionibus adſtruere ſum conatus, metri ratio falſam eſſe arguit. Pauciſſima certe loca ſunt, ubi brevis ſyllaba ante σπ, στ, σκ etc. corripiatur; nec talia veteribus obtrudenda. Jam quum in Planudea legatur: θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ὄβριμε, χεῖρας . . . noli dubitare corrigendum eſſe:

θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας, ὄβριμε, δειράς·

longa draconum colla. Quae ducta ſunt ex *Homeri* Od. μ. 90. de Scylla: ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες.

P. 41. *Ep.* ἀδ. *CCLXXXIX.* 1. μὰ τόν ne verſus a brevi ſyllaba inciperet *Herm.* ad *Orpheum* p. 768. emendavit: εὐ τὸν βουθοίναν. quod pro εὐ μὰ τόν. poſitum. Cf. *Schaefer* ad *Longum* p. 417.

P. 42. *Ep.* ἀδ. *CCXCI.* a. ἀμετροβίοις. *Manetho* L. I. 53. ἀμετροβίων ἐλεφάντων. Cf. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 114. ἀμετροβόοις ex Codd. edidit *Boiſſonade.* — *Ep.* CCXI. b. 3 recte mihi emendaſſe videor ΣΕΜΝΑΣ pro ΤΕΛΓΝΑΣ. Quum enim in marmoribus, ut etiam in numis, Σ ſaepe hanc formam habeat ⊏, facile cum Γ, Τ, Π — confundi potuit. Hujus confuſionis exempla dedimus in Commentatione de Memnoniis in Actis Societ. regiae Monac. an. 1809. — V. 4. ἥρωα τόνδε σέβειν. ω in media voce eodem jure corripitur, quo η ap. *Antip. Sid.* Ep. XCVI. Πύῤῥος ὁ μουνερέτης ὀλιγῇ νηῒ λεπτὰ ματεύων. Fortaſſe etiam ap. *Marc. Arg.* Ep. XX. ubi lectum fuiſſe ſuspicor: εὔφρων τῇδε (*hic*) νηῷ θῆκεν ὑπ' Ἀρτέμιδος. Diphthongi αι et οι ſaepiſſime in mediis vocibus corripi, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 113. et 133.

P. 44. *Ep.* ἀδ. *CCXCII.* 1. ἀκμαί ſimpliciter de manibus accipi non poteſt. Probabilius *Lobeck* ad *Soph.* Ajac. p. 284. ὧν ὁ κεφαλκῇ θῆρα . . . Vereor tamen ne conſtructio laboret. Fortaſſe ἀλκάν ſincerum eſt, vitio haerente in θῆρα βίῃ.

P, 53. *Ep.* ἀδ. *CCCVII.* 3. τοίη καὶ γενόμην. vulgata lectio non videtur mutanda. Dictum cum affirmatione, *et talis revera fui*, pulchritudine conſpicua. — *P.* 55. *CCCVII.* b. 2. μητέρα ἦν. Potuit vitari hiatus, ſi ſcribebatur, μητέρ' ἐήν. Sed fortaſſe illud vitium non minus ferri debet, quam in praecedente Epigrammate V. 7. φεύγουσα Ἰαρβαίων,

P. 57. *lin.* 9. ante κεῖνος inſere: ἐκεῖνος *Vulgo.*

P. 60. *Ep.* *CCCXIII*, 2, Leniſſimum fuerit corrigere;

ἐπ' ἀκροτάτῳ νεῦμα τιθεὶς ὄνυχι

quo hominis in ſummis ſe pedum digitis, dum ad metam tendit, librantis impetus bene deſcribitur. νεῦμα

hoc ſenſu utitur *Simm.* in Ovo v. 7. θοᾶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σπορὰδων πέφανσαι. — V. 8. τέχνη. *ars ipſa*, quae repraeſentaverat hominem, ventos pernicitate pedum ſuperantem, quaeque illam celeritatem in ipſo opere ſpectandam propoſuerat, *vento celerior* eſſe dicitur.

P. 61. *Ep. CCCXIII. b.* V. 3. verius nunc puto, quod *Caſaubonus* ſcribendum eſſe monuit: ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπίᾳ αὐτὸς ἀγῶνα. — *P.* 62. *Ep. CCCXV.* 3. σοφαὶ χέρες. quum haec verba nullo vinculo neque cum praecedentibus, neque cum ſequentibus verbis jungantur, haud ſcio an ſcribendum ſit,

λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα σοφῆς χερός·

eximia doctae illius manus opera. — Ep. CCCXVI. 2. Vulgo: τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν. Vertit *Grotius:*

Haec pictura queat quo noſci perdidit, ipſa
nec ſibi ad indicium ſufficit: adde caput.

P. 63. *Ep. CCCXVIII.* 2. χρῆσις pro μαρτυρία acceptum verum videri poſſit. Cf. *T. Hemſterh.* ad *Ariſtoph.* Plut. p. 226. — *P.* 66. *Ep. CCCXXVII.* 2. μούνας εἴσω παίσδειν. ſic Vat. C. Vitium eſſe videtur in παίσδειν. *Brunkii* certe lectio vix probari poteſt.

P. 67. *Ep. CCCXXXVI.* 1. τοῦτο ἰδών. Ferendus fortaſſe hiatus in his ſeriorum temporum foetibus, ut Ep. CCCXXIV. 1. λούσαντο ἀμειψάμεναι. Quum tamen in Vat. C. ſcribatur τοῦτ' ἰδών, facile adducar, ut lectum fuiſſe exiſtimem

τοῦτ' ἐσιδὼν τὸ λοετρόν.

Hoc compoſitum quam ſaepe abierit in ἰδών, exemplis docuimus in Addit. Anim. ad Athen. p. 69. 126. 205.

P. 68. *lin.* 20. ſcr. *offerent* pro *offerunt.* — Ep. CCCXXXIX. 1. longe aliter haec accepit *Grotius*, qui vertit:

Luminis auctorem juravit Gratia triplex
In Paphies oculis eſſe vel his in aquis.

Quod vereor ut probari poſſit. Rectius tamen fortaſſe quam olim feci, μᾶλλον ante ἢ ſubaudiendum ratus, ἢ in primo enuntiationis membro ſubaudias: ἢ ἐνθάδε ναιετάειν ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ. *Juraverunt Charites, ſe aut in hoc balneo morari aut apud Venerem*, cui ad miniſterium faciendum adeſſe ſolent. Olympo igitur hoc balneum aequiparant.

P. 72. *lin.* 10. Scr. *colebatur* pro *collebatur.* Ep. CCCXLIX. 1. reſtituenda procul dubio vulgata lectio: εἴσοκα Θούριος οὗτος ἐπὶ χθ. quam confirmant membra, ubi tantum Θοῦρος vitioſe ſcribitur. — *lin. ult.* Κασίας ſcrib. pro Κασσίας. — *Ep.* CCCLI. 3. ἢ τοῦ προσώπου. Hanc Cod. lectionem ita facile refinxeris

ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ προσωπίτου.

quam formam attigimus ad *Ep. Macedon.* XI. T. III. P. I. p. 216.

P. 78. *lin.* 6. *ab ult.* Scr. *quidam* pro *quidem.*

P. 79. *lin. ult.* poſt *Vat. C.* adde: *et Plan.* Revocanda lectio: πάντη δ' αὖ . . quam *Br.* temere mutavit. — *P.* 80. *lin.* 6. corr. V. 5. pro V. 4. et mox *lin.* 9. *V.* 6. pro *V.* 4. — *Ep.* CCCLXIV. 2. τόδ' ὠνόμασαν. Conf. *Schaefer* ad *L. Bos* p. 352. — V. 4. Scr. δέ με.

P. 84. In Inſcriptione, quam emendatam adſcripſi V. 7. corrige: τῷ νῦν μηδ' ἀπολῆγε· ut eſt in Marmore; et V. 8. μίμνειν pro ὑμνεῖν. Prior litera in Marmore evanuit, l autem cum T. a deſcribente confuſum. — *P.* 85. V. 5. μετ' ἄγρια κύματα. Vide no-

tata in Addendis ad *Juliani Aeg.* Ep. XXIV. T. II. P. III. p. 379. — *Ep.* CCCLXXIV. 3. ὅσσα καὶ οἷα. Hunc locum cum multis ſimilibus excitat *Schaefer* ad *L. Bos* p. 254. ubi hanc cauſae reddendae rationem exemplis illuſtrat. In talibus οἷον explicandum per ὅτι τοῖον, aut τοῖον γάρ. *Aeſchyl.* Prom. 916. ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. *Theocrit.* Eid. II. 9. καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ. *Aeſchyl.* Perſ. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. *Apollon.* Rhod. L. III. 675. τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη Δείματι, τοῖ' ἐσάκουσε. Ib. 711. τί νυ σοὶ ῥέξω κακόν, οἷα ἀγορεύεις. L. IV. 558. Ζῆνα χόλος λάβεν οἷον ἔρεξαν. Ib. 1389. ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος οἷον ὑπέσταν ἔργον. Eodem modo pronomina ὅστις et οὗτος uſurpantur. *Homer.* Od. α. 382. Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ (i. e. ὅτι τοῦτο) θαρσαλέως ἀγόρευεν. Ib. 389. ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω.

P. 88. *Ep.* CCCLXXX. 1. πίστιν . . συνέριθον. *Theophyl. Simoc.* Prooem. ad Phyſ. Quaeſt. p. 2. ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέττιξ συνέριθος. Idem Epiſt. LIX. συνέριθος ἔσομαι μεσημβρίας ὥρας, Κορίαννε· αἱμασιᾷ γὰρ τὸν ἀγρὸν πεφράξομαι. Id. Epiſt. LXXXI. καί τὴν Κρῆσσαν κύνα συνέριθον κέκτησο. Muſae II. ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ἀδυνάων.

P. 89. *Ep.* CCCLXXXII. ποῖ φοῖβος πορεύεται. In hac membranarum ſcriptura latere videtur πεπόρευνται. quo hiatus tollitur. — Ep. CCCLXXXV. 3. veriſſima eſt lectio ὅ τοι, quicquid dicat *Br.* cui prava diſtinctio tenebras offudit. Legendum:

οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας; ὅ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί· πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει.

et in hunc modum vertit ſummus *Grotius*:

Omina (male expreſſum *Omnia*) *non metuis? terra vexavit in ipſa*
Me Boreas: mediis quae fuga reſtat aquis.

quod non advertit Grotianae verſionis editorem, virum optimum, qui ſe a *Brunkio* in errorem paſſus eſt abripi.

P. 90. *Ep.* *CCCLXXXVII.* 2. οὐ μῆλον probat *Herm.* ad *Orpheum* p. 765. Ne σῦκα et μῆλον diverſo numero juncta offendant, *Schaeferus* ad *L. Bos.* laudat *Ariſtoph.* Av. 159. καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια. Ep. ἀδ. CCCCLIII. κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. — V. 3. Idem V. D. ibid. p. 862. locutionem ἐμύησ᾽ Ἑλικωνίδα comparavit cum notiore διδάσκειν τινὰ ῥήτορα et ſim. Cf. Eundem ad *Dionyſ. Hal.* p. 413. ad *Sophocl.* T. II. p. 319. Similiter *Philipp.* Ep. LXXIII. ἣ ῥαφίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν Ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινοτάτους ἐρέτας. — *lin.* 4. *ab ultima* lege ἔνθεον pro ἔνθεν.

P. 91. *Ep.* *CCCLXXXIX.* 5. καὶ πάλι ζωστήρ. notanda brevis ſyllaba correpta ante ζ, cujus licentiae non multa ſunt in Anthologia exempla. Cf. *Schaefer* ad Dion. Hal. p. 259. — V. 7. non male poëta ſcripſiſſet: οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτόκτονα πολλάκι δῶρα.

P. 93. *Ep.* *CCCXCII.* 2. In lectione membr. Vat. καὶ ποταμὸν εὗρεν ἔρως . . non id latet, quod *Planudes* inde fecit, καὶ ποτὸν, ſed potius, quod et propius abeſt, et expeditiorem ſenſum habet:

καὶ γάμον εὗρεν ἔρως . . .

hoc in ταμον corrupto, ſciolus ποταμον emendavit.

P. 94. *Ep.* *CCCXCV.* 1. οὐκ ἐνέφυσαν. *Schweighäuſer Caſauboni* rationem probans, mallet οὖν ἐνέφυσαν. quod mihi frigere videtur. Mallem

εἰ καὶ ἔφυσαν

Saëpe ſic poſt εἰ καὶ, εἰ δὲ, εἰ μὴ, ſequitur ἀλλὰ, cujus uſus exempla congeſſi in his Animadverſſ.

T. III. P. II. p. 462. Paſſim autem νῦ et οὐ confunduntur.

P. 95. *Ep. CCCXCVI.* 2. κακοδρομίης mendum ſentit *Schaefer* in Append. ad *Ariſtoph.* Plut. p. 512. — V. 6. ἀγήν. Apud *Achillem Tatium* L. I. 1. p. 7. ed. Bip. ἀφρὸς ἐπεκέχυτο, καὶ πέτραις, καὶ κύμασι. αἱ πέτραι τῆς γῆς ὑπερβεβλημέναι, ὁ ἀφρὸς περιλευκαίνων τὰς πέτρας, τὸ κῦμα κορυφούμενον . . . In his verbis maris ad litus aeſtum deſcribi ſponte apparet. Quare legendum. αἱ πέτραι τῆς ἀγῆς ὑπερβεβλημέναι. — *Ep.* CCCXCVII. 1. revocanda lectio Cod. Vat. μετοκλάζεις quam abunde tuetur *Homer.* Ἰλ. ν. 280. οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει. *Suidas*: μετοκλάζειν. μεταοκλαδίζειν. — Pro ποτωμένη in Cod. eſt πετομένη, unde lectum fuiſſe ſuspiceris:

τίπτε μετοκλάζεις σὺ πετομένη ὄζον ἀπ' ὄζου;

P. 98. *Ep. CCCXCVIII.* 2. Θύεσιν ἤκαζον τὰς βαρυνόμεναι. Fortaſſe ſcribendum;

οἷα πάρος ſive ὡς τὸ πάρος

non amplius, ut olim, ferarum gregibus oppreſſae. Quum ſimillimae ſibi ſint in Codicibus literae π et κ, facile πάρος in κάρος abire potuit, idque novae depravationi dedit locum. V. 3. αὐτοῖς hinc videtur emendatum ex ἤχοις; interdum enim χ et τ confunduntur, monente *Baſtio* in Comm. Palaeogr. p. 738. Sed reliqua ſic videntur ſcribenda ad ductum Codicis:

οὔτε ἐρημαίοισιν ἐπιπτήσσεσθε λεόντων

ἀγρυγάς. Certe qui V. 5. ἰχνοσίδουσιν dedit, non debebat ἐρημαίοισιν mutare. — V. 5. νήριθμον unice probat *Herm.* ad *Orphe.* p. 770. — *P.* 99. *lin.* 12. Scr. θεοῖς pro θεαῖς. Genuina hujus verſus lectio latet adhuc.

P. 102. *lin.* 1. Scr. τόλμης pro τόλμις. — Ep. CDIV. 3. quum ἀπαντλήσας bis legatur in codice, ſcribendum videtur:

οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον.

P. 107. *Ep. CDXIII.* 5. ἀσχήμων correxit *Porſon.* ad *Eurip.* Phoeniſſ. 1602. p. 326. ed. Lipſ. — *P.* 109. *Ep. CDXVII.* 1. δικτύων ἐκδησάμενοι, πολυπλόκων ... corr. *Joſ. Scaliger* in not. mſt. Minime neceſſaria emendatio; nam non ſemper praepoſitio in verbo compoſito vim ſuam exſerit. Similiter ap. *Addaei* Ep. II. ταύρῳ νῶτον ἐμβαίνοντι. Verba cum praepoſitione compoſita ſaepe caſum regere, quem ſimplicia adſciſcunt, non uno loco monuit *Brunkius* ad *Eurip.* Oreſt. 1291. ad *Sophocl.* Oed. Col. 1482. ad Philoctet. 320.

P. 111. *Ep. CCCCXIX.* 1. conjecturam noſtram: ῥαδινοῖς ποσὶν ἱστὸν probat *H. de Boſch* T. IV. p. 277. Locis in Animadverſionibus laudatis adde *Gregor. Naz.* Or. XXXIV. p. 554. D. αἱ δὲ ἀράχναι διὰ λεπτῶν οὕτω καὶ ἀερίων σχεδὸν τῶν νημάτων πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπλόκους τοὺς ἱστοὺς ἐξυφαίνουσιν.

P. 112. *Ep. CDXXI.* In lemmate (*lin.* 9. ab *ult.*) dele ἀκάνθης; et corr. ἀχράδος pro ἀχάδος. In V. 1. vera videtur lectio ἐν θοίνῃ, eo ſenſu, quem *H. Stephanus* indicavit. — *P.* 114. *lin.* 5. poſt *gemmam* adde: *aut opus anaglyphum.* — *lin.* 14. ſer. οἱ δὲ;

P. 116. *lin.* 22. In *Democriti* loco ψυχῆς tuetur *Luzac* Exercitt. Academ. p. 41. ſq. non omnino aſſentiente *Schaefero* in Melet. p. 118. quem de toto hoc loco conſule.

P. 117. *Ep. CDXXIX.* Ad ſententiam cf. *Iſocrat.* in Evagor. T. II. p. 274. ed. Aug. τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον πρόσεστιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσίν ἐστιν.

P. 119. *Ep. CDXXXII.* 3. κλινθεῖσα nulla eſt hujus lectionis mutandae cauſa ſat gravis. ἡ δὲ referendum ad μητρυιῆς, ad quam etiam ἐλλάχθαι referri debet. Jam apparet, στήλη μητρυιῆς accipiendum eſſe de ſtatua novercae, tumulo in baſi impoſitae. Hanc ſtatuam quum puer coronaret, exiſtimans, novercam cum vita etiam odium depoſuiſſe, illa, in ſepulcro poſita, decidit in puerum, eumque vita privavit. Sic omnia plana ſunt. — *Ep.* CDXXXIII. In lemmate, quod ex Cod. Vat. protuli, ſcribendum, ni fallor: Ἰουλιανοῦ τοῦ σχολ. τοῦ Μετεώρου βραδύτερον παρελθόντος. Παρέρχεσθαι dicuntur rhetores, qui prodeunt dicendi declamandive cauſa. *Dunaeus* ad *Demoſthen.* p. 56. Hinc apparet *Julianum* aliquando ab auditoribus, quos ad declamationem quandam audiendam invitaverat, paulo diutius exſpectatum, hac excuſatione fuiſſe uſum, ut diceret, ſe ſomno oppreſſum matutino, non ea, qua par erat hora, excitatum eſſe. Recte itaque *Brunkius* verbum Εὐστέφιος pro *famuli* nomine habebat, nec Ἑσπέριος aliter debet accipi, ſi haec forte genuina fuerit lectio. Genuinum etiam: ὃς δέ με (ſic ſcribe) μὴ καλέσας. ὃς μὲν referendum ad proxime praecedens πρώιος ὕπνος, ὃς δὲ ad remotius. In proximo autem diſticho, ὁ μὲν ἔρρεται de *famulo* accipe ab hero amandando.

P. 120. *Ep. CDXXXIV.* 4. reſtituenda procul dubio lectio membr. Ἑλλάδα τὰν δειλαίαν ἀεὶ κλόνος. Junge τὰν ἀεὶ δειλαίαν. κλόνος ſic eſt in *Theon. Alex.* Ep. I. ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἀεὶ κλόνον ἤλασε φωτί. — *P.* 121. *Ep. CDXXXIX.* 1. Scr. εἰς οἱ.

P. 124. *Ep. CDXLIII.* 1. *Plato* in Phaedone p. 108. A. ἔστι δ' ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς ᾅδου φέρειν. ubi vide *Fiſcher.* p. 450. et *Heindorf.* T. IV. p. 220. ſq.

P. 125. *Ep. CDXLVI.* Sententia ducta ex *Demoſthen.* Or. Olynth. p. 7. B. ὡς ἅπας μὲν λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. Id. Or. de Philippi Epiſt. p. 65. B. ὡς ἅπας μέν ἐστι λόγος μάταιος, πράξεων ἄμοιρος γενόμενος. Exord. X. p. 134. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι, συμφέροντός τινος ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι· ἵνα μὴ νῦν μόνον, ἀλλ' ἀεὶ τὰ ῥηθέντα καλῶς ἔχῃ. quae loca laudavit *Wyttenb.* in Bibl. Cr. P. XII. p. 9. noſtri Epigrammatis non immemor; in cujus V. 2. corrigendum cenſet καὶ πᾶσα πρᾶξις ἣ λόγον ἔργον ἔχει. *et omnis actio cujus effectus in verbis ſubſiſtit.* Non puto emendatione opus eſſe; ſi verba in eam ſententiam accipias, quam expreſſit *Grotius.* Nec caeſurae verſus brevem ſyllabam obtrudi velim. In Fabula Aeſopi nr. XXX. p. 15. ed. *Fur.* Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ᾖ πεῖρα τοῦ πράγματος, ἅπας λόγος ἀργὸς, περιττός ἐστι. aut περιττὸς tanquam gloſſema delendum, aut καὶ inſerendum eſt.

P. 126. *lin.* 24. male reprehendi *Opſopoeum*, ipſe reprehendendus. Si ἀκτῇ h. l. *Cereris munus* ſignificaret, πασσάμενος ſcripſiſſet. Nunc autem πάσσας ἀκτὴν in eum ſenſum accipi debet, quem *Grotii* verſio indicat: *Tunc litus foliis ſpargens, et munere Bacchi Omnem Aſiam vendo floribus et balano.* De conviviis in litorum amoenitate inſtituendis, veterum loca dedimus ad *Philodemi* Ep. XXX. 5. T. II. P. I. p. 241. Adde *Plutarch.* T. II. p. 668. B. Τί δ' οἱ πολλοὶ βουλονται ὅταν ἡδέως γενέσθαι παρακαλοῦντες ἀλλήλους, λέγουσι· σήμερον ἀκτάσωμεν; οὐχὶ τὸ παρ' ἀκτῇ δεῖπνον ἥδιστον ἀποφαίνουσιν, ὥσπερ ἐστίν, οὐ διὰ τὰ κύματα καὶ τὰς ψηφῖδας. Cf. *H. de Boſch.* T. IV. p. 452.

P. 129. *Ep. CDLII.* 1. Adde *Xenophont.* Hiſt. Gr. L. VI. 5. 28. cum in bello Thebano exercitus hoſtium domos circum urbem jacentes incenderet, τῶν

ἐκ τῆς πόλεως· οὐ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὁρῶσαι ἠνεί-χοντο, ὥστε οὐδέποτε ὁρῷσαι πολεμίους.

P. 130. *Ep. CDLIV.* 5. πέμπτει δέ τε τοῖσδε κα-τίσχει. Pro τοῖσδε legendum τῷδε. Nam ὅς, ad quod pronomen refertur, plura genera pedum complectitur. *Xenoph.* Cyropaed. I. 6. 11. ὅ, τι δ' ἂν λαμβάνῃ . . . ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι. L. III. 3. 5. νομίζων ὅ, τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι τὸ στράτευμα, τούτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμῆσθαι. *Aeſchyl.* Perſ. 216. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Cf. *Abreſch.* ad *Aeſchyl.* T. I, p. 186. *Boiſſon.* ad *Philoſtr.* Heroica. p. 450.

P. 132. *Ep. CDLVI.* 2. καινῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης. emendabat *Joſ. Scaliger* in exemplo Anthol. Bibl. Leidenſ. narrante *Hieronymo de Boſch* T. IV. p. 136. qui ipſe φοβερῆς malebat, epitheto ad rem, de qua agitur, vix ſatis accommodato. — V. 4. rectius ſcripſeris:

μίμνειν· ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

P. 134. *Ep. CDLXII.* 3. δεξιτερῇ corrigebat etiam *H. van Eldick* ap. *H. de Boſch.* T. IV. p. 488. ſq. Hic autem δεξάμενος δ' ἔῤῥιψεν . . . quod parum probabile. V. 7. καὶ πάλιν εἰς ἀΐδην ἐκολάζετο. *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 284. corrigit: καὶ πάλιν ὡς ἄλιτεν ἐκόλ. *eodem modo, quo peccavit, punitus eſt.* Ingenioſe ſane; ſed obſtat ſyllabarum modus. Tum mallem:

καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολάζετο·

quam ſententiam in ſequentibus paulo explicatius iterat, fere ut v. 6. verbum πήρωσεν ipſe interpretatur, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.

P. 137. *Ep. CDLXV.* 7. Ἄϊδος. Ἀΐδεω corrigit *Herm.* ad *Orpheum.* p. 768. — *Ep.* CDLXVI. 2. Infinitivum ἀπαλέξειν, ut eſt apud *Platonem*, ut ἀρχαιοπινέστερον in talibusque formulis ſolemniorem, praefert

Schaefer ad *Gregor. Cor.* p. 424. comparans Oraculum in *Aeliani* fr. p. 1017. Ὀργὴν νῦν πρηΰνον ἀμειδέα, μηδ᾽ ἐπιτείνειν Κυλώνι. *Plato* Lyſis p. 21. ed. Heind. Πειρῶ τοίνυν, ἦν δ᾽ ἐγώ, ἀπομνημονεῦσαι . . . . . ἐὰν δέ τι αὐτῶν ἐπιλάθῃ, αὖθις με ἀνέρεσθαι.

P. 139. *Ep.* *CDLXXV.* 1. Scr. εἰς δέ με. — *lin. ult.* Scr. ὄμμα.

P. 140. *Ep.* *CDLXXIX.* 6. Ἑκάτῳ. reſtituenda lectio vulgata, quam *Br.* in Ἑκάτω mutavit. Dativum ſatis tuentur exempla ap. *Matthiae* Gr. gr. §. 392. p. 527. not. — *P.* 141. *lin. ult.* Bene habet ἔθελγε, neque id ſollicitandum.

P. 145. *Ep.* *CDXC.* 4. Scr. ἔλιπεν, ut eſt in Planudea.

P. 151. *Ep.* *DXIII.* Bene de *Athenaeo* meruit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 385. qui noſtris de illo loco verbis poſitis, haec addidit: „Durum effatum, quod quomodo tueatur, ipſe videat. Linea ἴσον δύναται alii lineae, eſt, ambarum δυνάμεις, quadrata, aequales ſunt. Probe hoc intellexit οὐκ ἀγεωμέτρητος Interpres *Plutarchi* T. V. p. 469. *Porphyrius* de Vit. Pyth. p. 39. ed. Kuſt. ἐξευρὼν τοῦ ὀρθογωνίου τὴν ὑποτείνουσαν ἴσον δυναμένην ταῖς περιεχούσαις. Plene *Diog. Laert.* L. VIII. 12. εὑρόντα ὅτι τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ἡ ὑποτείνουσα πλευρὰ ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις."

P. 152. *lin.* 13. lege ἐπειή. — *Ep.* DXVI. 1. Fortaſſe ſcribendum:

τί δέ μ᾽ ὢ κάτω . . . .

P. 161. *lin.* 9. lege ἀοιδή. pro ἀοιδοί. *Ib. lin.* 23. lege ἔσσεαι pro ἔσσεα. — *P.* 162. *Ep.* *DXXIII.* 3. ἶσοι Ὁμήρῳ. Sic plane *Propert.* L. I. 9. 11 *Plus in amore valet Mimnermi verſus Homero.* *Paul. Sil.* Ep. XXI. ἱστάμενοι δ᾽ ἄγχιστα τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς, Οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης. ubi iterum *Joſ. Scali-*

ger, πολυγλήνου βουκόλου tentabat. Similiter errabat *Salmaſius* in *Achille Tatio* L. IV. 19. p. 185. ed. Bip. de crocodilo: πόδες τέσσαρες εἰς τὸ πλάγιον ἠρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη. Ille χερσαίᾳ χελώνῃ corrigebat. *Oppian.* Cyneg. L. III. 254. χηλὴν δ' αὖ φορέουσι διπλῆν ἰκέλην ἐλάφοισι. Multa his ſimilia collegit, etiam ex Anthologia, *Schaefer.* Meletem. p. 57. et 134. ad *L. Bos.* p. 3. *Heuſinger* ad *Ciceron.* de Offic. I. 22. 7. *Wyttenb.* Bibl. cr. IV. 4. p. 62.

P. 167. *lin.* 9. *ab ult. laudat Suidas* etc. Hoc falſum. Locum tamen, ubi hoc diſtichon excitetur ap. *Suidam*, nunc quidem indagare nequeo. — *Ep.* DXXXIV. 1. μελαμπεπέπλοις. *Lobeck* ad *Sophocl.* Ajac. p. 284. μελαμπετάλοις legendum cenſet. — *Ep.* DXXXV. 3. τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα. *Euſtath.* ad Ιλ. p. 285. 1. ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὸν ἀηδόνα. quem locum excitavit *Schaefer* Meletem. p. 65. Cf. *Fiſcher* ad Veller. Gramm. T. I. p. 383.

P. 169. *lin.* 12. lege p. 456. pro 465. *Ep.* DXXXIX. 1. Vulgatam εἰ δέ γε πάμπαν Νῆις ἔφυς . . . tuetur *H. de Boſch* T. IV. p. 301. multis ex Homeri locis allatis, ubi πάμπαν eandem ſedem occupat. Facile adducar, ut Epigrammatis auctorem ſic ſcripſiſſe exiſtimem; at frigidum eſſe additamentum nemo non ſentit. — V. 2. ἃ μὴ νοέῃς Vat. C. quod ferri poteſt. *Homer.* Od. δ. 356. τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν. Ib. α. 415. θεοπροπίης . . ἥντινα μήτηρ . . ἐξερέηται. Cf. *Matthiae* Gr. gr. p. 752. not. 2.

P. 172. *lin.* 3. ſcr. *gravitatis* pro *dignitatis*.

P. 184. *Ep. DLXXI.* 1. σπειρήματ' ἀφυσσάμενος non male emendaſſe videtur *Salmaſius*. Durior in vulgata hiatus, quam qui vel in patellario verſificatore feratur. V. 3. μηδὲ . . μή. *Leon. Alex.* Ep. XXXVIII. εἰπών, μήθ' ὅστις, μὴ τίνος ἐξετάσας. *Agath.* Ep.

LXXVIII. ὤβελλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα. Cf. *Schaefer* ad *L. Bos*. p. 228. ſq. — V. 5. εἷς με γὰρ ἀδρῶν. Fortaſſe ſcribendum:

εἷς γὰρ ἔμ' ἀθρῶν . . .

P. 187. *Ep. DLXXVI.* 1. σῶμ' ἀνάπηρος. Locis veterum, quae in Animadverſionibus laudavi, adde Ep. *Gregorii Nazianzeni* in *Murator*. Anecdot. p. 180. inſigniter depravatum:

Ἔστιν Ἐπικτήτοιο μέγα κλέος ἐν προτέροισιν,
ἐστὶν Ἀναξάρχου· ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος
τὸ κλέος οὐκ ἀλέγιζεν· ὁ δ' ὄλμου χεῖρας ἔχοντος
κοπτυσσόμενον, ἐβόα· πτίσσετε τὸν θύλακον.

ubi ſcribendum: ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος

τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγιζεν· ὁ δ' ὄλμου κῆρας ἔχοντος
πτισσόμενος ἐβόα· πίσσετε τὸν θύλακον.

P. 188. *Ep. DLXXVII.* 1. οὐ τάδε πάντα. rectius haec verba retuleris ad agros circumjacentes, in quibus, dum viveret, ſuis, Herodes ſepultus eſt. — *Ep.* DLXXVIII. Eſt in Cod. Vat. p. 671. εἰς τὴν βίβλον Μάρκου. V. 2. ἀνακτύσσων.

P. 189. *Ep. DLXXX.* 3. Si verum eſt ἅμα, quod ex Cod. Band. recepit *Br.* ſaltem ſcribendum vocibus transpoſitis:

φασὶν πᾶσαι ἅμα· Σμύρναι . . . .

P. 190. *Ep. DLXXXI.* 1. Ser. ἀλλά με. — *P.* 191. *Ep. DLXXXIV.* 8. ἐκτείνας. *Lucian.* T. VI. p. 143. εἰς μηδεμίαν γυναῖκα τὰ ὄμματα ταῦτα ἐρωτικῶς ποτε ἐκτείναντα. *Eurip.* Jph. Aul. v. 648. μεθεὶς νυν ὀφρύν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

P. 195. *Ep. DXC.* 8. καὶ αἰνομόρους. hunc hiatum negligentiae verſificatoris tribuit *Herm.* ad *Orpheum*, p. 729. ut etiam *Ep.* DXCIII. 3. καὶ υἱέος.

P. 197. *Ep. DCXVI.* 6. ὑπτησαι. activam hanc formam idoneis exemplis ſtabilivit *Schaefer* in Append. ad *Ariſtoph.* Plut. p. 525. — Χαμβδᾶν, quem alii Χαβδᾶν appellant, Chalepi dominus, debellatus eſt a Nicephoro, paulo poſt Cretam per eundem ducem, hoſtibus ereptam. *Cedſen.* Hiſtor. Comped. p. 645. Simeo Magiſt. Annal. fin. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμανὸς Νικηφόρον τὸν Μάγιστρον αὖθις κατὰ τὴν Ἑῴαν ἐξαπέσταλεν κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Χαμβδᾶ· ὁ δὲ ἀπελθὼν, πρῶτον μὲν τὸν Χαλέπι κάστρον παρέβαλε κ. τ. λ. — *P.* 198. *Ep. DXCVIII.* τὰ πάτρια. „Plerique alii, qui Urbium Antiquitates vel Origines, aut Hiſtorias ſcripſerunt, opus ſuum Πάτρια nuncuparunt.“ *Banduri* Comment. in Antiqq. C. Pol. P. 449. qui multa ibi opera laudat hoc titulo inſcripta. *P.* 199. *lin.* 1. *mores* mallet, quam *origines Schaefer* ad *L. Bos.* p. 134. — Ep. DXCIX. 2. Facit huc locus *Dionis Chryſoſtomi* Or. XIII. p. 429. de Perſis: ἀλλὰ τοξεύειν τε καὶ ἱππεύειν καὶ θηρᾷν μεμελετηκότες, καὶ τὸ γυμνοῦσθαι τὸ σῶμα, αἴσχιστον αὐτοῖς ἐδόκει, καὶ τὸ ὀπυίειν ἐν τῷ φανερῷ. Ubi pro inepto illo ὀπυίειν legendum eſſe πτύειν, docui in Addit. Anim. ad Athen. p. 96. ubi veterum loca de illo more congeſſi.

P. 205. *Ep. DCXII. b.* 1. legendum ἰσάθρει, aliter metrum non conſtat. — *P.* 206. *lin.* 11. lege *accurate.*

P. 210. *l.* 8. In loco *Sophoclis* etiam *Lobeckius* p. 320. λεῖον legendum eſſe cenſet, contra nitente *Schaefero* ad *Soph.* T. I. p. 234. qui inter alia utitur obſervatione *Heynii* ad Iliad. T. VI. p. 25. plura apud veteres occurrere monentis, in quibus pro defectu et abſentia rei ipſa res ponatur. Nihil verius. Cf. etiam *Mitſcherlich.* ad *Horat.* I. Od. III. 16. — In loco *Sophoclis* Antig. 590. mecum ſentit *Erfurdt.* — *Ep.* DCXIX. 6. Fortaſſe ſcribendum: Ἑλλήνων δ' ἐχθραῖς . . . ut in Ep. *Antipatri*, unde hoc diſtichon expreſ-

ſum: ἀλλ᾽ ἐχθρῶν χέρσιν ἐχωννύμεθα. In V. 1. autem fortaſſe legendum:

μή με τάφῳ σύ γε κρῖνε.

pro σύγκρινε.

P. 211. *Ep. DCXX.* 6. *Hermann. ad Orph.* p. 769. „nec ſanus eſt verſus: ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει. ſi quidem genuinus eſt. Sed eum, ſi quid video, adjecit aliquis, qui hoc aenigma ſpeciem inſcriptionis ſepulcralis habere vellet."

P. 212. *lin.* 11. Scr. ὡς τριγέρων.

P. 214. *Ep. DCXXVII.* 3. „ἀρετῆς καὶ λήματος. nemo dixit, nec dicere potuit μάρνασθαι ἀρετῆς. Nec ſupplemento praep. ἕνεκα quidquam proficitur, in quo interpretes nimis diu acquieverunt. Vide an ſcribendum ſit ἀρετῇ καὶ λήματι. Si quem dativus tertiae declinationis hiatum faciens male habet, adeat Hermannum ad Orpheum p. 730." *Wunderlich*, Vir doctiſſimus, in not. ad *Demoſth.* Or. Pro Cor. p. 181. In ἀρετῇ καὶ δείματι inciderat etiam *Wolfius*. At ſic, grammatica difficultate ſublata, languor tamen remanet, quo haec verba laborant. Hac ex parte magnopere ſe commendat diſtinctio *Schaeferi* ad *L. Bos.* p. 666. μαρνάμενοι δ᾽, ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσάωσαν ... ſubaudito ἀντί. Paulo durior tamen ellipſis, cum verbo σώζειν vix alibi obvia, et tautologia, quae ineſt in vocibus ἀρετῆς καὶ λήματος, efficit, ut corrigendum exiſtimem:

μαρνάμενοι δ᾽ ἀρετῆς διὰ λήματος οὐκ ἐσάωσαν
ψυχάς . . . .

In pugna autem virtutis ſuae robore et praeſtantia animas ſervare non poterant. Aliud quid obverſabatur *Grotio*, qui vertit T. III. p. 315.

Vicerunt virtute metum, ſperata nec illis
Vita, ſed ex ipſa praemia morte petunt.

quaſi legiſſet.: *μαρνάμενοι δ' Ἄρεϊ κατὰ δείματος* . . . . V. 6. *ἔχωσιν*. cave quid mutes. Saepenumero conjunctivus ſequitur tempora praeterita, praeſertim ubi id, quod verbo ſignificatur, ad praeſens tempus pertinet. Plurima ſunt hujus generis loca in Anthologia, in quibus de correctione ne cogitandum quidem. — V. 10. *ἄπορον*. firmatur haec *Marklandi* emendatio Cod. Auguſt.

P. 221. *Ep. DCXXXV*. 3. Fortaſſe ſervanda cod. lectio, diſtinctione tantum et accentu mutato:

τεῦξεν τόδε σῆμα
ὧς, ἵνα τὴν στοργὴν κἂν φθιμένοισιν ἔχοι.

ſic, ut vides, hoc ſepulcrum conſtruxit, ſibi nempe et conjugi.

P. 223. *lin.* 4. lege: *recentioris, ut videtur, poëtae*. pro *forte*.

P. 224. *lin. Ep. DCXLIV*. 1. dele comma poſt *εὐάμπελον*.

P. 232. *lin.* 5. corr. *τρισδύστηνος*. Vat. — *lin.* 14. In illo *Orphei* loco rectius nunc legitur: *ἔρχομ' ἐς ἀχρώρειαν*. Cf. *Herm.* p. 378. — *Ep.* *ἀδ.* DCLIV. 2. *τῇ πόλεϊ*. Vat. C. quod reſtituendum videtur.

P. 233. *lin.* 16. *ἄτε*. rectius ſcripſeris *ὡς*, a praecedente *αι* abſorptum. At quum in optimo Codice Monacenſi nr. 157. legatur, ut in ed. Baſil. *τέλος ἐπὶ σκοπὸν ἐφέρετο*. hoc nunc genuinum, nec ulla correctione opus eſſe exiſtimo.

P. 235. *Ep. DCLVIII*. 3. *προὔκρινεν ἐμόν*. Vat. C.

P. 236. *Ep. DCLX*. *lin.* 25. *ἐτήρει*. ſic nunc editum in noviſſima editione *Heliodori*. — V. 3. *κώτιλα*. Vat. C.

P. 237. *Ep. DCLXII*. 5. Veriſimile eſt in marmore legi: *Οἷος ποτε*, quod rhythmum efficit bucolicum; in *Φωσ* autem aliud quid latet. Brunkianum

commentum nihili eſt. Requiritur verbum, quo puerilis aetatis teneritudo ſignificetur. Nam

τοῖος δ' ἦν γεγαὼς, οἷός ποτε θῆσατ' Ἴακχος . . .

talis autem fuit, qualis Jacchus, quum eum matris mammae alerent, aut Hercules puer, aut Endymion. Hoc et aetati pueri conſentaneum, et V. 2. παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένου. — *P.* 239. *Ep.* *DCLXIV.* 6. *Brunkii* correctioni quodammodo favet *Grotius*, qui vertit: *nobilitas*, *mores*, *gratia blanda*, *pudor*. Vide tamen, an neceſſaria ſit. Quamvis enim nobilitas eas animi corporisque dotes afferre nequeat, quae amabilitatem concilient, eſſe tamen poteſt nobilitas cum amabilitate conjuncta, quam poëta εὐγενίην ἐρατὴν nuncupaverit. — V. 7. revoca lectionem vulgatam: ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρπούς . . . quae a *Brunkio* mutari non debuit. Senſus eſt: Hujus tumulum ſpecta; ipſam enim ſpectare non jam licet; *nam* ejus anima ad coeleſtes domos properat.

P. 241. *Ep.* *DCLXVII.* 3. male cogitavi de οἶδεν, quod in re praeterita ſoloecum eſt. Hoc recte monuit *Schaeferus* ad *L. Bos.* p. 245. qui corrigit cum *Scaligero*: οἷος ἐκείνας ψεύσασθαι. comparans *Dion. Halic.* Antiqu. Rom. T. I. p. 370. γεωργικὸς ἀνὴρ, καὶ τὸν βίον ἀνεπίληπτος, οἷος μηδὲν ἂν ψεύσασθαι κέρδους ἕνεκα ἰδίου.

P. 244. *Ep.* ἀδ. *DCLXXIV.* 1. Reſtituta membr. et Plan. lectione αἴ, αἴ, nihil mutandum praeter diſtinctionem. Deleto puncto in fine V. 4*ti* jungenda ſunt verba: ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους, οὐκ ἄλλῳ τόδε κῆδος ἰσόῤῥοπον. Secundum diſtichon per parentheſin additum.

P. 246. *lin. penult.* lege ὀξύτερος.

P. 247. *Ep.* ἀδ. *DCLXXVI.* 2. Fortaſſe nihil mutandum praeter verborum diſtinctionem:

ὡς πάρος εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος.

ut olim, ſic nunc quoque tuae erga me benevolentiae non immemor. Quum tamen ſq. verſu Vat. Cod. ὥς με . . exhibeat; malim, ſervata, quam olim propoſui, lectione:

τῆς πάρος εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος,
ὥς με τότ' ἐκ νούσου . . . .

quomodo me tunc ter ex morbo reſtitueris. — V. 5. Scr. δέ με.

P. 249. *lin.* 12. corr. *Euripidis.* — Ep. DCLXXVIII. 1. recte ſtatuiſſe mihi videor de verborum ordine; ſed in emendanda voce δαιδαλέοις aberravi a vero. Scribendum:

νέρθεν δ' αἰθαλέαισι πυρὸς ῥιπαῖς τρυφάλειαν.

Forma αἰθάλεος pro vulgari αἰθαλόεις, ſponſorem habet *Dionyſium Periegetam* V. 220. τῶν πάρος αἰθαλέων βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι. Epitheton rei accommodatiſſimum. *Heſiod.* Theog. v. 72. αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν. *Orph.* Hymn. XVIII. 12. οὐράνιον βέλος ὀξὺ καταιβάτου αἰθαλόεντος. Argon. 974. ἐπιόμμαργεῖ δ' ὀλοὸν πῦρ; λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμήκεϊ καπνῷ. Et ſic etiam alii.

P. 252. *lin.* 21. lege: ὅδε τύμβος pro ὁ. — *Ep.* DCLXXX. 1. non opus eſt καλύπτει mutetur. — V. 3. θῶκον ἐφ' ἱερὸν Vat. C. — V. 9. εὐγενέσσι. Cod. Vat. — V. 9. καὶ πολιήταις. nihil mutandum. Fortaſſe ii ſunt intelligendi, quos ſerior aetas πολιτευτὰς appellavit.

P. 254. *lin.* 17. corr. Ὀλύμπου.

P. 258. *Ep. DCLXXXIV.* 9. νεογνὰ ἔκτεινεν. Fortaſſe una litera reſtituta legendum:

νεόγν' ἀπέκτεινεν.

aut, verſu in ſpondeum exeunte: νεόγν' ἔκτεινεν. quamvis verſificatores illorum temporum hiatum non videntur magnopere extimuiſſe. — P. 259. Ep. DCLXXXVIII. 2. παρακάτθετο. Vat. C.

νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σχήματι·
ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, σίτισμα παῦσαι ἂν . . . .

ut *Schweighäuſerus* fecit. Verba ποίμνης ἀπ' ἀκάνθης, οὗτος γάρ . . . metro non includenda.

P. 349. *Aenigm. XIII.* 5. Scr. ἔξεστιν.

P. 351. *Aenigm. XV.* 1. οὐ μία φωνή. Vat. C. V. 2. βοὴν μόνον. Vat. C. — *P.* 352. *Aenigm. XVI.* 4. Scr. φηλητῶν.

P. 357. *Aenigm. XXI.* 1. Scribe ad ductum codicis:

ὕλη μὲν τέτοκέν ποτ', ἐχαλκούργει δὲ σίδηρος.

P. 357. *Aenigm. XXIII.* 2. ἡ τρύπη. Vat. C. — V. 4. βάλλειν. Id.

P. 358. *Aenigm. XXV.* Inepti hominis foetus. V. 2. προτρέπει. Vat. C. quod reſtituendum. V. 4. τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου. Vat. C. etiam hoc revocandum, modo τῷ τετάρτῳ ſcribas. V. 8. ad ſenſum emendavi recte: φρεσὶ δ' ἐντυχοῦσα . . ad literarum ductus non item. Scribe:

νοῒ δ' ἐντυχοῦσα γίνετ' εὐστομωτέρα.

Frequentes formae νοΐ, νόες apud recentiores. Cf. *Etym. M.* p. 606. 23. — V. 9. Nihil mutandum in lectione codicis, quamvis ſoloeca. Ab ejusmodi ſordibus infimae aetatis verſificatores non abſtinebant. ὅταν crebro cum indicativo junctum in Fabulis Aeſopicis a *Furia* editis. V. Indicem *Car. Schneideri* V. ὅταν.

P. 362. *Aenigma XXXI. Sonus* nervorum in cithara videtur ſignificari.

P. 364. *Aenigm. XXXV.* 1. Scr. ἀμφί. et ſic *lin.* 1. — *lin.* 4. corr. *melle* pro *molle*. — *Aenigm. XXXVI.* 1. ὡς ἐτεὸν γάρ . . . accentu mutato emendavit *Schaefer* ad *L. Bos.* p. 468.

INDEX GRAECITATIS.

INDEX

verborum et locutionum memorabilium, quae in Anthologia graeca occurrunt.

Numeri arabici Epigrammata poëtarum, quorum nomina iis praefixa ſunt, *numeri romani*, ubi occurrunt, Analectorum Tomum, et illis additi *arabici*, paginam ejusdem operis indicant.

ἄβαλε. Agath. 78. Aemili. 3. ἀδ. 396.

ἀβάπτιστός - τον καθ' ὕδωρ φελλόν. Archias 10.

ἁβαρής. Meleager. 121.

ἀβασκάντως. ἀδ. 91.

ἄβιος, βίος. Leon. Tar. 100.

ἀβίοτος - τον βίοτον. ἀδ. 653.

ἀβλαβής - ἣ λουτρά. ἀδ. 200. - ὲς ἴχνος. ἀδ. 735.

ἀβληχής - ὲς ἐπαύλιον. Antip. Sid. 95.

ἀβόατος. ἤλυθες οὐκ ἄβ. ἀδ. 692.

ἁβροκόμας. Meleag. 30. Ἔρως. Artem. 1. - ην Βάκχον. Hymn. in Bacch. 2.

ἀβρόμιος, καὶ ἄοινος. Antip. Sid. 59.

ἁβροπέδιλος, ἔρως. Meleag. 21.

ἁβρόπους - πόδων βήματα. ἀδ. 521.

ἁβρὸς - ὸν φέγγος. ἀδ. 238. ἐπιτρύζων τέττιξ. Paul Sil. 48. - ρὰ λειμώνων πέταλα. Antip. Sid. 72. - ρὰ γελᾷν. ἀδ. 31. χορεύσῃς. Dioscor. 24. - ροτέραν Κύπριδος. Antip. Sid. 72.

ἄβροτος, ὄγκος. Marc. Arg. 20.

ἁβροχαίτης. Hymn. in Apoll. II. 518.

ἄβροχος - ον ὕδωρ. Neſtor. 2. μόλιβον. Paul. Sil. 52.

ἁβρύνω - ναις κούρην εἰς γάμον. Leon. Tar 7.

ἀβρώς - ῶτα φυλάσσει. Paul. Sil. 66.

ἄβρωτος. Aenigm. 20. ἄβρωσα ἔντερα. Ibid.

ἀγαίομαι. Archil. fr. 10. ἠγάσαντο. Joann. Barb. 4.
ἀγακλῆς -έα χῶρον. ἀδ. Byz. 21.
ἀγακλειτός -τὸν γενετῆρα. ἀδ. 584. -τοὺς ἄνδρας. Ibid.
ἀγακλυτός -οῦ ἀρχιερῆος. ἀδ. 726.
ἀγάλλομαι. -εται Διόνυσος κισσῷ. ἀδ. 427. ἀγαλλόμενος πυγῇσιν. Crates fr. 2. -ην νύμφην πᾶσιν. ἀδ. 711. -ένα πόλις πόντῳ. ἀδ. 510. -ενοι ἔρωτες νήπια. Secund. 1. ἀδ. 427. ξυνὸν ἀγαλλόμενοι τάφον. Apollonid. 28. νῆες πτέρυξιν ἐξηγαλμέναι. ἀδ. 694.
ἄγαμος -ον στάχυν. ἀδ. Her. 21. -οις. Julian. Aeg. 43.
ἀγανοβλέφαρος. Nossis 9.
ἀγανός -ὸν πρόσωπον. Nossis. 7.
ἀγανῶς, ἕστηκεν. Nossis. 10.
ἀγάομαι. -άσαντο. ἀδ. 539. -ασσαμένη. Michael Gr. T. III. 124.
ἀγάπημα. Crates fr. 4.
ἀγάῤῥοον; Τίγριν. Liban. II. 404.
ἀγάστονος -νε μῆτερ. Probl. arithm. 17.
ἀγαστός -ὴ βροτοῖς. ἀδ. 658.
ἀγγελία, λυσίγαμος. Agath 3.
ἀγείρω. -ων ὀφρύας εἰς ἕν. Paul. Sil. 35. ἤγειρεν ἅμιλλα εἰς ἕν. ἀδ. 300. ἐν ὅπλοις ἠγέρθη κόσμου ἄνασσα πόλις. Loll. Bass. 4.
ἀγείτων, καὶ ἐρημοφίλας. ἀδ. 236.
ἀγελαῖος -οτέρους κόσμους. Dioscorid. 17. (ubi nunc est ἀτελειοτέρους.)
ἀγέλαστος -τον ὄκα. Antip. Thess. 24.
ἀγέλη. παιδίον ἐξ ἀγέλης. Strato. 51. Cf. Automed. 2.
ἀγεληδὸν. Leon. Tar. 49.
ἀγέραστος. οὔ σε ἀγέραστον ἐάσω. Agath. 84.
ἀγέρωχος, λύσσα. ἀδ. 297. -ον δεσπότιν. Antip. Sid. 88. -χαμαμήνως. ἀδ. 297. ἀγερώχως. Anyte. 10.
ἀγεσίλας. ἀδ. 753.
ἀγέτις, οἴκου. Antip. Sid. 88.
ἀγή -ὴν κύματος. ἀδ. 396.
ἀγηνορίη -ην σβέσσον. Paul. Sil. 35.
ἀγήνωρ, ἵππος. ἀδ. 467.
ἀγήραντος, εὐλογίη. Simonid. 32. -τον στόμα κόσμου. Antip. Sid. 68. πόλον αἰθέρος. Euripid. II. 57. -τους στεφάνους. ἀδ 556.
ἀγήραος -οι χάριτες. Rufin. 8. τιμὰς ἀγήρως. ἀδ. 183.
ἀγητήρ -τῆρσι κριοῖς. Crinag. 39.

ἀγητός -τὸν οἶκον. Agath. 51. τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀγητόν. Id. 68.

ἀγινέω. -ῶ. Problem. ar. 1. -εῖ. Paul. Sil. 45. -εῖν πλοῦτον. Crat. fr. 6.

ἀγκαλέω. -έουσα. Anyte 19.

ἀγκαλίζομαι. ἐς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας. Meleag. 23.

ἀγκαλίς. -ίσιν Πασιθέης. Antip. Sid. 28. -ίδων. Julian. Aeg. 51.

ἀγκάς, ἔχων ἄλοχον. Marc. Arg. 19. ἐν ἀγκάσιν εἶναι. Strato 42.

ἀγκιστρόδετος -των δονάκων. Theact. 1.

ἀγκοίνη. ἐν χθονὸς ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45. -ναι. Aenigm. 6.

ἄγκος -κεσι σκιεροῖσι. Apollonid. 22.

ἀγκυλόδους σίγυνος. Maced. ined.

ἀγκύλος, ἰχνελάτης. Zosim. 1.

ἀγκυλόχειλος αἰετοῦ. Crinag. 3.

ἀγλαΐα, μνάματος. Macedon. 29. -ΐαις ποικιναῖς εἴαρος. Strato 37.

ἀγλαΐζω. ἠγλάϊσε τεμένη. Paul. Sil. 65. πέτρα τοῦτό τοι ἠγλάϊσε. Theocrit. 1. γαῖαν βρομίου κλήμασιν. ἀδ. 650. Μοῦσαί με ἠγλάϊσαν χάρισιν. ἀδ. 572.

ἀγλαόμορφος. Hymn. in Baoch. II. 517. -φον ἔρνος. ἀδ. 690.

ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε. Archias. 28. Ἀχώ. Satyr. Th. 2. λαλῶν. Aenigm. 10. -σου ἁρμονίη στόματος. Crinag. 36. ἀκρὶς δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος. Simmi. 6. (l. 138. ed. Lips.)

ἄγναμπτος -τον νόον. Paul. Sil. 55.

ἀγνεύω -κλέπτων ἤγνευε, καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα. Pallad. 50.

ἁγνείη. ἀδ. 238. b. (Lectt. 311.)

ἁγνίζω. -ἥγνισε τὰν θνατὰν σώματος ἱστορίαν. Bianor. 13.

ἀγνοιέω. παῖς . . ἠγνοίησεν ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας ἐλθών. Bian. 15.

ἁγνός, ἀπό. ἀδ. 129.

ἄγνυμι -υσι κεραυνόν. ἀδ. 266.

ἀγνώμων, φανείς. Pallad. 46.

ἄγνως -ῶτε κακῶν παῖδε. Marcell. Inscr. 16.

ἁγνῶς, ἐς τέμενος ἔρχου. ἀδ. 240.

ἄγνωστος. Lucill. 12. ἀδ. 490. -του εὐτυχίης χάρις.

Strato 21. -τῳ Ἀχέροντι. ἀδ. 647. -τοι μορφαί. Parmen. 5.

ἀγορανόμιον. Nicarch. 1.

ἄγος, τόσσον τόσσου κέρδεος ἀράμενος. Plato 26. ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος. ἀδ. 239.

ἀγός. Diodor. 6.

ἀγοστός. βρέφος φορέουσαν ἀγοστῷ. Antip. Sid. 104. φίλας ὑπὸ μάτρος. Perses. 4. ἧς ἐν ἀγοστῷ. Simonid. 68. ὑπ' ἀντιπόροισιν ἀγοστοῖς. Paul. Sil. 7.

ἄγρα. Bianor. 2. ἀδ. 667. -ρην εὔστοχον. Leon. Tar. 19.

ἀγράμματος. Lucill. 47.

ἄγραυλος, ἀνήρ. Paul. Sil. 40. -ου ἐρημοσύνας. Agath. 46. -οιο αἰγός. Simm. Rhod. 1. -ων ὤν. Zosim. 3. ἀδ. 398.

ἄγρει, οἶνον ἀπὸ τρυγός. Archill. fr. 5.

ἀγρεῖος -είης κατὰ πλατάνου. Leon. Tar. 34.

ἀγρειοσύνη. ἀδ. 174.

ἄγρειφνα. Phani. 4.

ἀγρέμιος -ιον πολιᾶς ἐξ ἁλός. Theodorid. 2.

ἀγρεσία. Leon. Tar. 19.

ἀγρεύς. Paul. Sil. 45.

ἀγρευτήρ -τῆρα λεόντων. Agath. 92.

ἀγρευτής -ὴν ὕπνον ποθοῦ φάσματος. Meleag. 24. -τὰν δόνακα. Antip. Sid. 17. ἀγρευτῆσι. Crinag. 7. -ταῖς καλάμοις. Mnasalc. 12.

ἀγρεύω. -εις ἠϊθέους. Macedon. 11. -οντες δύναμιν. Aristot. Hym. 14. -σω ὕπνον. Meleag. 111. -ούσας ὕλας. Id. 20. ἀγρευθεὶς ἤγρευσεν. Isidor. 1.

ἀγριάς -άδος πλατάνοιο. Zona 4. -άδα ἄμπελον. Philip. 68.

ἀγριέλαιος -ον σκυτάλην. Eryci. 4.

ἀγροδότης. -δότῃσι δαίμοσιν. Theaetet. 1.

ἀγρόθι, κατιόντα. Antip. Sid. 107.

ἀγροιώτης, ἔρως. ἀδ. 253.

ἀγροιῶτις, ὕλη. Dioscorid. 17.

ἀγρονόμος. Julian. Aeg. 19. Arabi. 7. -μον μοῦσαν. Meleag. 111.

ἀγρότερος -ης ἐλαίης. Dionys. 6.

ἀγρότης, πάροινος. ἀδ. 229. b. (III. 229.) -ἀγρότα δαῖμον. Leon. Tar. 31. κέρδιξ. Simm. 4. Πάν. Anyte. 8.

ἀγρότις, Ἄρτεμις. Antip. Sid. 19. -τιν ἀχώ. Paul. Sil. 48. αἰγανέαν. Id. 47.

ἀγροφύλαξ. Antisti. 2.

ἀγρυπνίη, σύντονος. Callim. 35. -ίης σύμβολον. ἀδ. Byz. 1.

ἄγρυπνος, μίμνει σε. Meleag. 90. -οι ἠϊόνες. Archi. 33. -νους μερίμνας. Statyll. Fl. 8.

ἀγρώστης -ται βουκόλοι. ἀδ. 125. παῖδες. ἀδ. 289.

ἀγύρτης, μητρός. Alcae. Mess. 8.

ἀγχέμαχος -οις τεύχεσι. Jul. Aeg. 31.

ἀγχίαλος -ου ῥηγμῖνος. Gaetulic. 1. Σαλαμῖνος. Tull. Gem. 5. γῆς. ἀδ. 511. -ῳ σκοπέλῳ. Paul. Sil. 80. Ἰσθμῷ. ἀδ. 626.

ἀγχίθυρος. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -ροι Ῥώμης. Herod. Inscr. 2.

ἀγχινεφής, σκόπελος. Antip. Sid. 27.

ἀγχίνοος. ἀδ. 701.

ἀγχίπορος -οι κόλακες. Agath. 65.

ἀγχίτοκος. Dionys. 8.

ἀγχόθι. Antip. Sid. 23. Apollonid. 9. Crinag. 23. Bianor. 8. ἀδ. 535.

ἄγχου. Antiphil. 28.

ἄγχουρος -οι μεγάλαι κόσμου χθόνες. Crinag. 19.

ἄγχω -ε Φάρυγας. ἀδ. 281.

ἄγω, ἡδὺν ὕπνον καλάμοις. ἀδ. 259. ἄγεις καλάμῳ. Agath. 45. οἶκον ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους. Macedon. 31. λίθον ἤγαγεν εἰς μανίην. ἀδ. 302. ἐπ' ἀσφαλὲς ἴχνος. ἀδ. 676. οὐ λήθην ἤγαγεν οὐνόματος. Crinag. 27. εἰς ἐμὲ δάκρυ' ἤγαγεν. Callim. 47. πρὸς ὄλβον ἤγαγον. ἀδ. 682.

ἄγω. ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον. Diodor. 15. ἐκ μὲν ἅπαντα ἐάγη θυμόν. Antip. Sid. 27.

ἀγωγαῖος -ον κυνάγχαν. Leon. Tar. 34.

ἀγωγή -ᾶς παιδείου. Phani. 2.

ἀγωνοθετέω -τοῦσιν Ἕλληνες ἅμιλλαν. Lucill. 13.

ἀδαής, παλινδρομίης. Meleag. 81.

ἄδακρυς. Dioscorid. 33.

ἀδάκρυτος. Hegesipp. 7.

ἀδαμάντινος, εἰς ἔρωτα. Strato. 17.

ἀδάμας, ὁ τῆς ἀρετῆς. Lucill. 6. ἔρως κὴν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ. Antip. Sid. 31. ἀλύτῳ ὡς ἀδάμαντι μενεῖς. Rhian. 4. τοῦτ' ἀδάμαντι μένει. Agath. 72.

ἀδέκαστος -τον στέφος ἔχει. Paul. Sil. 2.

ἀδελφειή. ἀδ. 727.
ἀδελφειός. Satyr. Th. 1. Alex. Aetol. 1.
ἀδελφεός -εά. Agath. 89.
ἀδελφός -ὸν ἔργον. Pollian. 5. -φὰ ὕδατα. Onest. 4.
ἀδερκής -έϊ αὔρῃ. Agath 75.
ἄδετος -τον πλόκον σφίγξας. Christ. Ephr. 73.
ἀδέψητος -τον αἰγὸς στέρφος. Leon. Tar. 11.
ἀδηλία -ίας χάριν. Pallad. 121.
ἄδηλος -α πάντα τύχης. ἀδ. 718.
ἀδημονία. Strato. 68.
ἀδήριτος, ἀμβολίῃ. Agath. 8.
ἀδίαντος -τοισι παρειαῖς. Simonid. fr. 7.
ἀδίδακτος, ἐρώτων. Heliod. II. 306.
ἀδιέξοδος, πορδή. Nicarch. 20.
ἀδιστάκτως. ἀδ. 29.
ἄδμητος, καὶ ἀνέμβατος. ἀδ. 452.
ἀδόκητος, ἀπέπτυσας. Paul. Sil. 27. -τὰ βαλών. Agath. 72.
ἀδόλεσχος. ἀδ. 693.
ἀδόλως, πλουτέειν. Simonid. fr. 11. -ἀδόλῳ φρενί. Scoli. 5.
ἀδούλωτος -του ἐλευθερίας. ἀδ. 283.
ἀδούπητος -τοις χερσίν. Agath. 8.
ἀδράνεος -έῃ. Pallad. 141.
ἀδρανής -νὲς γῆρας. Aemilian. 2. -νέος παρθενικῆς. Paul. Sil. 35. αἱ πολιαί.
ἀδρανέες. Posidip. 16.
ἀδρανία, γήραος. Macedon. 25. πολιοῦ καρήνου. Iulian. Aeg. 42. ἐκ γήραος ἀδρανίῃ δέδεται. Leon. Tar. 12. φωνῆς. Iul. Aeg. 42.
ἀδυμιγής, χόνδρος ἐπωψίδιος. Leon. Tar. 55.
ἀδυπάθημα, σαρκός. Athenae. 1.
ἄδυτον -των λερναίων. ἀδ. 612.
ᾄδω, ὑμέναιον ᾔειδεν παλάμῃ. Agath. 3. σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰών. Antiphil. Byz. 37.
ἀδωροδόκος -οις χερσί. ἀδ. Byz. 27.
ἀέδνωτος -τοιο κορείης. Christ. Ecphr. 365.
ἀεθλητήρ -ῆρες Ἰάκχου. Macedon. 19.
ἀέθλιον. ἀδ. 326.
ἀεθλοσύνη -ης ἐννυχίης. Agath. 8. βρυπάλεως. ἀδ. 216.
ἀεθλοφόρος -ον. ἀδ. 288. -ων δίφρων. Stat. Athl. 10. ἵππων. Leont. 11.
ἀειδίνητος, ἄτρακτος. Leon. Tar. 9. -τον ἀνάγκην. ἀδ. Byz. 33.

ἀείδω -ει πέτρος καλὸν ἔπος. Anyte. 13.
ἀείζωος -ον στέφανον. Antip. Sid. 70. -οιο νεικέω. Id. II. 528. -ώων ἁψάμενος χαρίτων. Alcae. Mess. 5.
ἀειθαλής -ὲς ἔρνος. Meleag. 2. -έας κύρβεις. Comet. 5.
ἀειθερής -έες ἀκτῖνες. Eratosth. Cyren. 2.
ἀεικέλιος -ίων νόσων ἀδμῆτες. Bacchyl. fr. 26.
ἀείκλονος -ον ὁλκάδα. ἀδ. 434.
ἀείμνηστος, ἅπασι ἀδ. 721. b. (Lectt. 302.) -στη παράκοιτι. ἀδ. 721. c. (Lectt. 302) -στον στέφανον. Meleag. 129. χάριν. Asclepiad. 29. -τοιο. Leont. 23. -στῳ θεσμῷ. Stat. Athl. 41. -στοισι γραφίδεσσι. ἀδ. Byz. 29.
ἀείνηστις -τιν νεκρόν. Antiphan. 3.
ἀείρω -άμενος δόξαν. ἀδ. 492.
ἀειχρόνιος -ιον κάλλος. Strato. 71.
ἀελλομάχος -ον κέρδος. Julian. Aeg. 49.
ἀελλόπους -πόδων ἵππων. Archi. 24. πόθων. Philodem. 24.
ἀελπής -έος ὀλέθρου. Christodor. Ecphr. 205.
ἀελπτίη. Archil. fr. 13.
ἄελπτος -των γέρας. Antiphil. 23. χρημάτων ἄελπτον οὐδέν. Archil. fr. 16. τίκτειν εὐθὺς ἄελπτα. Antip. Th. 41.
ἀέναος -ον κλέος. Simonid. fr. 14. ῥεῖθρον. Theocr. 4. -ου πηγῆς. Maced. 16. -άῳ νάματι. Id. 18. -άων ποταμῶν. Philip. 8. ἀδ. 261. 363. σελίδων. Antip. Th. 23. -άοις χάρισι. ἀδ. 534.
ἀένναος, κηρός. Erycius. 13.
ἀεξίφυτος. Meleag. 10.
ἀέξω -ων τιμαῖς. ἀδ. 187. ἀεξηθεῖσι. ἀδ. 238.
ἀεργηλός -ᾶς χειρός. Maced. 26.
ἀεργής -έας φρένας. Christ. Ec. 19.
ἀεργίη. ἀδ. 590.
ἀερσιπότης. Agath. 22.
ἀερτάζω -ουσι χεῖρας. ἀδ. 373. ἠέρταζε χωλόν. Leon. Alex. 34.
ἀετος et αἰετός, ἠεροδίνης. Bian. 10. Διὸς διάκτορος. Antip. Sid. 92. -τοῦ ἀκρότερον. Crinagor. 35.
ἀζαλέος, Ἄρης. Macedon. 12. -έου θέρεος. Anyte. 3. -έῳ γήρᾳ. Marcell. Inscr. 12.
ἀζήλωτα, φιληθεὶς. Asclepiad. 5. -ωτος νόμιμα. Phaenn. 1.

ἄζομαι -εται ὅπλα. Jul. Aeg. 31.
ἄζυγος -ον βοῦν. Dorieus. II. 63.
ἄζυξ -γες λίθοι. Agath. 72.
ἀηδονίς. Noss. 12. Theocr. 4. ἀδ. 468. 718.
ἀηδών -όνα τὰν ἐν ἐρίθοις. Antip. Sid. 22. Cf. 26. παρθένιον. ἀδ. 416. τὸν μελίγηρυν. ἀδ. 535. τὴν μελίγηρυν. ἀδ. 717. ἀηδόνες. Callim. 47 ἀδ. 519.
ἀήθης -εα δοῦπον. Antip. Sidon. 27.
ἀήσσητος, πάμπαν. Mnasalc. 3.
ἀήττητος, θάνατος. Crinag. 25.
ἀθαμβής, ἔρως. Meleag. 91.
ἀθάνατος, γέγονα. Sosip. 2.
ἄθεος, -έου κρατός. Antip. Sid. 43.
ἀθέμιστος, γάμος. Onest. 7. -ον ὕβριν. Anyte. 17.
ἀθερίζω -ε ἄλλα ψυχή. Posidip. 9.
ἄθεσμος. Agath. 60. -μα. Philip. 42. -μα λέγειν. Agath. 44.
ἀθέσφατος, ἱδρώς. ἀδ. Her. 4.
ἀθήρ. Lucill. 55.
ἀθιγής, ἔλεπον φάος. ἀδ. 710 b. (Lectt. 303.)
ἄθικτος -τα ὄμματα παρθενίας. Antip. Sid. 85.
ἀθλοθετήρ. ἀδ. 726.
ἀθλοθέτης. Lucill. 20.
ἆθλος, ζωᾶς. Antisti. 1.
ἀθλοσύνη -ας Φιλοστεφάνου. Paul. Sil. 48.
ἄθραυστος -του νεάς. Apollonid. 17.
ἀθρέω -ήσαις εἰς φῶτα. Antip. Sid. 27.
ἀθροίζω -χέλυς τὸν εἰς ἔρωτα ὕμνον ἀθροίζεται. Eugen. II. 453. -κασίστρατος . . τὸν Ὅμηρον ἤθροισα. ἀδ. 308.
ἀθρόος, ἦλθε. Antip. Sid. 63. -ρόον ὅπλον. Eryci. 6. ἀθρόα γυῖα. Leon. Alex. 12. τόξα. Claudian. 1. παρὰ σοὶ ἀθρόα πάντα. Antip. Th. 9.
ἄθυρμα, τερπνὸν μάθης. Antip. Th. 32. ἐράσμιον οἰκογενές. Crinag. 42. -καλὸν Πανί. ἀδ. 125. ἀθύρματα τῶν Χαρίτων. ἀδ. 327. ἐν ἀθύρματι Μουσᾶν. Bacchyl. fr. 19.
ἀθυροστομία. Paul. Sil. 6.
ἀθύρω. ἔργα φωτῶν θυμέλησιν. II. 520. -εις ἐν ὀρχηθμοῖσιν. Leonti. 10.
ἀθώπευτος -του θηρός. Paul. Sil. 44.
αἰακτός -τῷ τάφῳ. ἀδ. 646.
αἰγανέη, τάλαινα. Agath. 92. -έᾳ κυναγετίδι. Antip. Sid.

16. - έων ὑγρότιν. Paul. Sil. 47. - έαι περιωπέες. Meleag. 115.

αἴγειρος. Lucill. 68. Glauc. 2.

αἰγηλάτης, Πάν. Philip. 7. ἀδ. 262.

αἰγιαλίτης, Πάν. Ep. inedit. - λῖτα Πρίηπε. Qu. Maec. 7. Statyll. Fl. 4.

αἰγιαλῖτις, - τιν θῖνα. Zona. 9. - ῖτιδα χηλήν. Archi. 17.

αἰγιβάτης, πολιὸς τράγος. Philip. 7 - βάταις ποιμέσιν. Meleag. 49.

αἰγίβοσις. Leon. Tar. 56.

αἰγιβότης - την σκόπελον. Leon. Tar. 34.

αἰγίβοτος - του Σκύροιο. Diodor. 6.

αἰγίκνημος - μα. Agath. 43.

αἰγίλιψ - ιπος πέτρου. Pers. 8. Antiphil. 30.

αἰγινομεύς - ῆϊ. Leon. Tar. 56.

αἰγίνομος, βοτάνη. Muc. Scaev. II. 265. - ον Μυκάλας. Eryci. 15. - ων φιλοκρήμνων. Leon. Alex. 12.

αἰγιπόδης, - δη Πάν. Nicarch. 8. Paul. Sil. 47.

αἰγίπυρος - ον κακόν. ἀδ. 705.

αἴγλη, εὐβόστρυχος. Irenae. 3.

αἰγλοφανής - εῖς κόραι. Strato. 5.

αἰγοβάτης - ταις ποιμέσιν. Meleag. 49.

αἰγοκέρως - ων Πᾶνα. Philodem. 28.

αἰγόνυξ, - υχα Πᾶνα. ἀδ. 263.

αἰγοπόδης, Σάτυρος. ἀδ. 412.

αἰγυπιός - οἱ τέσσαρες ἴδουσιν ἡμᾶς. Pallad. 20.

αἰγώνυξ. Leon. Tar. 34.

αἴθαλος, τύχα. ἀδ. 692. δήλων ξυσμάων. Eupith. II. 402.

αἰείμνηστος. ἀδ. 721. (Lectt. 300.)

αἰθαλόεις - όεν δάπεδον Κατάνας. Antip. Sid. 77. - όεντι ῥύπῳ πεπαλαγμένον. Inedit. - όεντας φρυκτούς. Agath. 8.

αἰθαλόω, ᾐθάλωσε πόλιν. Simm. Secur. 2.

αἰθερεμβατέω - τεῖν. ἀδ. 546.

αἰθέριος - ιοι μάντεις. ἀδ. 407. - ιον πόλον. ἀδ. 700.

αἰθεροδρόμος - μον. Stat. Athl. 52.

αἴθιοψ - ιοπι χρωτί. Meleag. 111.

αἰθός - ᾶν ἀραχνᾶν. Bacchyl. fr. 9.

αἶθοψ, αἴγλη. Paul. Sil. 17. - οπι κισσῷ. Procl. 5.

αἴθρη. Macedon. 36. τὰ κατ' αἴθρην τεῖρεα. Ptolem. R. 1.

αἴθριος, ἔμεινεν. Alpheus. 12. (ubi nunc αἰθέρος).

αἰθυία - ᾳς ποδηνέμου τύμβον. Mnaſalc. 13. τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον. Leon. Tar. 91. - νίῃ ἶσα θαλασσοπορεῖ. Callim 40. - νίαις ὁμορρόθιος. Marc. Arg. 31. ὀστέα αἰθυίαις γνωστὰ μόναις - ἐνέπειν. Glauc. 6. Πρίηπος αἰθυίαις οὔποτε ἀντίβιος. Archi. 17. ἰχθυβόλοισι. ἀδ. 128.

αἰθυκτήρ - ῆρες δόνακες. Leon. Tar. 12.

αἰθύσσω - σει Φρένας ἐλπίς. Bacchyl. fr. 11. - σων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης. Antip. Sid. 73.

αἴθω - ει σὲ ὁ δύσμαχος ὄμμασιν. Meleag. 42. τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει Rhian. 4. εἰ χόλον ἔνδικον αἴθεις, Paul. Sil. 35.

αἴθων - ωνα λιμόν. ἀδ. 155.

αἰκίζω. θαλεροὺς ᾐκίσατο πλοκάμους. Antip. Sid. 99. Ἔρως δραπέτιν αἰκίζεται. Meleag. 55.

αἴλουρος, οἰκογενής. Agath. 84. Damochar. 1.

αἷμα; κλυτὸν Ἀγχίσεω. Marcell. Inſcr. 4. τὸ δυσσεβές. Anyte. 17. κἀγὶς Κύπριδος αἷμα. ἀδ. 268. ἄρειον. Adrian. 2. βαπτὰ πέπλα αἵματι κόχλου. Proclus. 5.

αἱμαλέος - έας κοπίδας. Leon. Tar. 23. - έοις χεύμασιν. Theaet. Schol. 4.

αἱμασιά - αῖσι. Leon. Tar. 36.

αἱμάσσω - άξας ἄρη. Philostr. II. 400.

αἱματόεις - εν πολέμου μέλος. Antip. Sid. 11. - όεντα φύλλα ῥόδων. Leon. Tar. 30. λάφυρα. Id. 47. ἔντεα. Alcae. Mess. 8.

αἱματόφυρτος - τα βέλη. Meleag. 50.

αἱμόρρυτος - τοιο νόσου. ἀδ. 707.

αἱμύλος - ον κόρην. Crinag. 42.

αἱμωπός - οὺς λύκους. Leon. Tar. 34.

αἰνετός. Alcae. Mess. 21. ἀδ. 753

αἰνέω. ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν. Leon. Alex. 30.

αἰνίζω - ειν. Pallad. 83.

αἰνόλινος - νε. Theodor. 17.

αἰνόμορος - ων ὤμων. Nossis. 6. ὅροις Τρώεσσι. ἀδ. Her. 10. - ους Σαρακηνούς. ἀδ. 590.

αἰνοπαθής. Dioscor. 32.

αἶνος, κατ' αἶνον. Antip. Sid. 30. ὡς αἶνος. Adrian. 3. σοφίῃ ἐπὶ τῇδε αἶνον ἔχων. Theocrit. 9.

αἰνοτόκος - ων γονέων. ἀδ. 725.

αἰνοτύραννος. Stat. Athl. 22.

αἴνυμαι. Probl. ar. 7.

αἰνᾶς, τείρεται. ἀδ. 701.

αἴξ, μηκάς. ἀδ. 421. αἶγα εὔθηλον. Crinag. 26. αἶγες Κυνθιάδες. Callim. 33. διδυματόκοι. Philip. 7.

αἰόλος, ἵππος. ἀδ. 276. -ον νόμον ἔκρεκον. ἀδ. 175.

αἰπεινός -ῶν πυραμίδων. Antip. Sid. 52.

αἰπολικός -κὸν μήνυμα. Alphe. 8. -καὶ σύριγγες. Meleag. 27.

αἰπόλιον, πῶν τὸ σὸν στῆσον. ἀδ. 198. -ίου παντὸς ἐρημοτέρην. Alpheus. 8. -ίοισιν ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι. Anton. II. 240.

αἶπος, πύργων. Simm. Secur. 12.

αἰπύς. οὐκ αἰπύτεραι πεδίων. Alpheus 8. αἰπυτάτης σοφίης. Agath. 70. -τάτου ἀκρέμονος. Antiphan. 8.

αἵρεσις. Zenodot. II. 78.

αἴρω -ων ἐξ χόας οἴνου. Nicarch. 22. τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν. ἀδ. 249. κύλικας μείζονας αἰρόμενοι. Rufin. 16.

αἴσθησις, βλεπτική. ἀδ. 445. κωφὴν ἀκοῆς αἴσθησιν. Aenigm. 13.

αἴσιμος -ον ὕπνον ἀμπαύσασθε. Loll. Bass. 7. ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. Inedit.

αἴσιος -ιον ὄλβον. ἀδ. 680.

ἀΐσσω. μῦθος ἤισσε δαιμονίου στόματος. Antagor. 1. ἤιξα ταχὺς ἀρωγός. Archias 16. ἀντίον ἀΐξασα. ἀδ. 455.

αἴσυλος. τίς ἂν τεὰ λέξαι αἴσυλα. Diodor. 16.

αἶσχος, οὐκ ἐμόν. ἀδ 619. Ἀχαιοῖς. ἀδ. Her. 6. ἀνάπτεις. Pallad. 99. ἀπερείσιον. Themist. II. 404. γενέης αἴσχεα λευγαλέης. Agath. 77.

αἰσχύνω. -ων ἡμέας. Dioscorid. 26. νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ᾔσχυνα λογισμοῖς. Pallad. 96. ᾔσχυνεν ἀμφοτέρους. Antiphil. 7. ᾐσχύναμεν παρθενίην. Dioscorid. 23.

αἴτης. Dosiad. Ara. 2.

αἰτίζω -ων. Agath. 66. -ίσσας ἀκόλους. Ibid.

αἰφηρός -ῶν ἀνέμων τέμενος. Philet. 3.

αἰών. εἰς αἰῶνας καὶ ἐξ αἰῶνος. ἀδ. 492.

αἰωρέω -ῶν παλάμῃ χέλυν. Leon. Tar. 37. -εῖται κούφης ὑπ᾽ ἐλπίδος. Qu. Maec. 1 a.

αἰώρημα, κήπων. Antip. Sid. 52.

αἰωρητός -τὰ ἱστία. Meleag. 77.

ἄκαινα - αν βούπληκτρον. Agath. 29.
ἄκαιρος -ον τὸ περιττόν. ἀδ. 447.
ἄκακος. Heliod. II. 306. ἀδ. 718.
ἀκαλλώπιστος. ἀδ. 34.
ἀκάλυπτος. Antiphil. 3.
ἀκάματος -ταν φωνάν. Sappho. 2. -τον πατέρα. ἀδ. 280.
ἀκαμπής, ἡ πρίν. Automed. III. 333.
ἄκαμπτος, χῶρος ἐνέρων. Antip. Sid. 101. ἄρης. Bacchyl. 1.
ἄκανθα - αν δεινὴν χοῖρος ἔχει. Nicarch. III. 334. εἴ τι καὶ πλοκαμῖσι διαστίλβουσιν ἄκανθαι. Rufin. 36. ἐπ' ἀκάνθαις κοιμίζειν. Posidip. 9.
ἀκανθής - ὶς ἄνθος. Meleag. 1, 37.
ἀκανθίς - θίδες λιγυρὸν βομβεῦσιν. Agath. 25. -θίδας Χαλκίδας. Phani. 7.
ἀκανθοβάτης - ται σῆτες. Antiphan. 5.
ἀκανθοβάτις. Leon. Tar. 65.
ἀκανθολόγος - γοι σῆτες Ἀριστάρχου. Philip. 44. -λόγων ποιητῶν φῦλον. Antip. Thess. 45.
ἄκαπνος - νον θύος. Leonid. Alex. 17.
ἀκάρηνος, ἵππος. Euhod. 1.
ἄκαρπος - πον πόνον. Bacchyl. 2. εἰς ἄκαρπα σπείρειν. Leon. Alex. 7.
ἀκαχέω. Alcae. Mess. 7. Diodor. 9. Nicarch. 36. Agath. 80. ἀδ. 217. Aenigm. 18.
ἀκειροκόμης, Ἀβάρων στρατός. ἀδ. Byz. 26.
ἀκέλευστος. Crinag. 27.
ἀκέομαι. ἀκέσαντο ἕλκεα. Agath. 48. νούσου ἐπεί μ' ἀκέσω. ἀδ. 162 b. (Lectt. 287.) -πῆμα ἠκέσατο. ἀδ. 366. Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. Paul. Sil. 15. κρυερὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος. Comet. 2. -ονδίψαν. Plato. 8.
ἀκέραιος - ον βλέμμα. Strato. 6. ἀδ. 9.
ἀκερδής - έϊ μόχθῳ. Macedon. 31.
ἀκερσεκόμης. Hymn. in Apoll. II. 518. Nicom. 10. Dionys. 2. ἀδ. 135.
ἀκέρωτος - τον μόσχον. Addae. 1.
ἄκεσμα, νόσου. ἀδ. 592.
ἀκεστορία - ίης ἔργα ἰφέκων. Leonti. 14. κρυφίης ἴστορα. ἀδ. 583. κρυφίας κελεύθους. ἀδ. 540. 541. - ίην πλαζομένης γραφίδος. Paul.

Sil. 51. -ίην πᾶσαν. ἀδ. 595.

ἀκηδέστως. ἀδ. 386.

ἀκηδής -έα θυμόν. Crinag. 30.

ἀκήλητος, θυμός. Damaget. 5.

ἀκηράσιος -ιον γυίων ἄνθος. Rhian. 4. -ίου φωτός. ἀδ. 684. -ίοιο εἰκόνα κόσμου. Claudian. 4.

ἄκηρος -στάτου χρωτός. Strato. 88.

ἀκήρυκτος, πόλεμος. Lucill. 79.

ἀκίνητος -την. Herod. Inscr. 14.

ἀκίς -ίδα. Archias. 1. ὀνύχων. Paul. Sil. 22. -ίδες ἀκροβολεῖς. Leon. Tar. 53. -ίδας πόθων. Meleag. 17.

ἄκλαστος -τοι κῶνοι. Leon. Tar. 47.

ἄκλαυστος -τοι καὶ ἄθαπτοι. Alcae. Mess. 22. -ους. Polystr. 2.

ἄκλαυτος -τον τάφον. ἀδ. 704. -τοι γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9.

ἀκλεΐη. -ην ἰδίην. Leon. Alex. 2.

ἀκλειῶς, κείμενον. ἀδ. 614.

ἀκλήϊστος -τον δόμον. Marian. 2.

ἄκληρος -ου παιδός. Parmen. 4.

ἄκλητος. κληθεὶς οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. Asclépiad. 18. -του συμμαχίης. Theaetet. 3.

ἀκλινής -ὲς ἀστυφέλικτον. Antip. Sid. 51. -έος φιλίας. Meleag. 21. -έας κορείας. Julian. Aeg. 10.

ἀκλινέως, ἤνυσεν τὸν Κύπριδος δόλιχον. (Dioscor.) Sosip. 2.

ἄκλυστος -των λιμένων. Il. 519.

ἄκλυτος. Herod. Att. Inscr. 32.

ἀκμάζω. ἤκμασε. Nicarch. 12. θοῦρος ἄρης. ἀδ. 133.

ἀκμαῖος, νηῒ δρόμος. Antip. Sid. 37. -ον ἄνθος. Meleag. 109. ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα. ἀδ. 660. -αίην καθ' ἡλικίην. Dioscorid. 2.

ἀκμή -ῆς ἄρσενος. Antip. Sid. 65. γυῖον ὠρφανωμένος. Philip. 13. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. ἀδ. Her. 6. ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα. Simonid. 4. ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος καιρός. Posidip. 13. ἀκμὴν πιόνα σαρκός. Rhian. 4. ἦς γὰρ ἀκμὴν παιδάριον. Strato. 90. Antiphil. 37. ἀκμὴν νέος ὤν. ἀδ. 695. (Lectt. 303.) τὴν ἀκμὴν θησαυρὸν ἔχων. Phront. 2. ἀκμαὶ

ὀδόντων. Paul. Sil. 44. ἀκμαῖς πενταίχμοισι ποδῶν. Paul. Sil. 47. ἀκμαῖς ἐφηβείας. ἀδ. 734. ἐν ἀκμαῖς μέσαις. Aenigm. 14.

ἀκμής - ῆτας πύλας Ὀλύμπου. Alpheus. 7.

ἄκμων, λήμνιος. Paul. Sil. 30. χαλκευτὸς Πιερίδων ἐπ' ἄκμοσιν Antiq. Thess. 24.

ἄκνισος et ἄκνισσος. - σου βωμοῖο νεωκόρος. Automed. 8. - σον βωμόν. Archias. 16.

ἀκοή. εἰς ἀκοάς ἀδ. 175.

ἀκοίμητος - τοι πνέοντες ζῆλοι. Meleag. 67. - των δοράτων. Bian. 18. - τοις ποσσίν. ἀδ. 664. αἶγας ἀκοιμάτους θῆκε. Eryci. 7.

ἀκοινώνητος. Strato. 94.

ἄκοιτις. Philodem. 17.

ἀκολασταίνω. Pallad. 5.

ἀκόλαστος - ου λαγνείας. Pallad. 122. γαμετῆς. Id. 13. - τοι. Paul. Sil 70. - τοις ψυχαῖς. Lucian. 31. ἔσκυλται ἀκόλαστα κίκιννος. Meleag. 60.

ἄκολος - ους ἀπύρους. Leon. Tar. 45. αἰτίσσας. Agath. 46. ξηρὰς εἰς ἀκόλους. Inedit.

ἀκόνη, Ἔρως ψυχῆς. Alphe. 1. - ην τρηχαλέην καλάμου. Paul. Sil. 50.

ἀκόνιτον. ποῦ τοίην ἀκόνιτον εἶχε φύσιν. Hedyl. 6. (9.)

ἀκοντιστήρ - ῆρας ἰάμβους. Christ. Ecphr. 359.

ἀκοντιστής - τὴν πέτρον. Agath. 77. μόχθον ἐκηβολίης. Juli. Aeg. 8.

ἀκοντιστοδόκος - κοι ἄνδρες. Simonid. 48.

ἀκόρεστος, Ἔρως ἐμπορίης. Jul. Aeg. 49. - τον ἐρώτων Τήϊον. ἀδ. 225.

ἀκορέστως, ὀπυιομένας. Pallad. 5.

ἀκόρητος, δόλων. ἀδ. Her. 17. - τον τερπωλήν. ἀδ. 369. - τον μάχης. Asclepiodot. II. 490. ὀδυρομένῳ ἀκόρητον. Marcell. Inscr. 19.

ἄκος, κακῶν. Archias. 31. πληγαὶ ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος. ἀδ. 411.

ἄκοσμος, κόσμος. Antip. Sid. 29. Jul. Aeg. 64.

ἀκουή. ἐξ ἀκουῆς. Agath. 80. - άς. Jul. Poly. 1.

ἀκουσίθεος - εον φέγγος. Antip. Th. 13.

ἀκούω - σω μήτηρ δύσμορος. Pallad. 99.

ἀκραιφνής - έος ἐκ πενίης. Corn. Long. 1.

ἀκρασίη - ης πάσης γεύεται. M. Argent. 16.

ἀκρατής - τῆς γαστρὸς φύσιν.

Theocr. Chius. I. 184. - τεῖς δαπάνας. Lucian. 30.
ἄκρατος et ἄκρητος, σοφίη. ἀδ. 315. - ον καῦμα. Antiphil. 12. μανίην. ἀδ. 25. - του ὕδατος κεκρημένος: Antip. Sid. 7. κάλλεος ζωροπόται. Paul. Sil. 37. κύλικος. ἀδ. 668. δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔκλησε πόλιν. Antip. Th. 27.
ἀκρέσπερος, μήνη ἀντέλλουσα. Crinag. 38.
ἀκρήβης. Artemo. 2. Paul. Sil. 41.
ἄκρηβος - οις. Hedyl. (7.) 12.
ἀκρήδεμνος - νον βόστρυχον. Christ. Ecph. 62.
ἀκριβόω. ἠκρίβωσας λόγον. Leon. Al. 26.
ἀκρίς, λίγεια. Aristod. 2. - ρὶ λιγυπτέρυγι. Meleag. 112. - ίδα μελεσίπτερον. Mnasalc. 11. ἀκαιθοβάτιν. Leon. Tar. 65. ἀκρίδι τᾷ κατ' ἀρούραν ἀηδόνι. Anyte. 14.
ἀκριτόδακρυς, Τάνταλος. Paul. Sil. 33.
ἄκριτος, ὕπνος. ἀδ. 289. - τον ὄμμα. Il. 490. ἄκριτε μοῖρα. Theodor. 11. δαῖμον. Qu. Maec. 9. τὸν φθίμενον νέον ἄκριτα. Antip. Sid. 93.
ἀκρίτως, πολλὰ γράφεις. Pollian. 2.
ἀκροβατέω - άτει. Plato jun. 1.
ἀκροβαφής, - ῆ χεῖλεα. Irenae. 3. - εῖς ἀκίδας. Paul. Sil. 52.
ἀκροβελής - ῶν δονάκων. Philipp. 17.
ἀκροβολέω - καλαύροπα ἠκροβόλει. Zona. 4.
ἀκροβολής - εῖς ἀκίδας. Leon. Tar. 53.
ἀκροβολίζω. ὄργανον ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χῆνας. ἀδ. 667.
ἀκρόδετος - τους δόνακας. Philipp. 22.
ἀκρόδρυον - ου παντὸς κάρπιμον. Crinag. 23. - ων χλωρῶν. Pallad. 21.
ἀκροθιγής - γὲς φίλημα. Meleag. 14.
ἀκρόκομος - ου πίτυος. Archias. 29.
ἀκρόλιθον, ξόανον. ἀδ. 20.
ἀκρολογέω - ει στάχυας. Philip. 80.
ἀκρολοφίτης, Ἑρμᾶς. ἀδ. 236. - φῖται. Leon. Al. 12.
ἀκρόλοφος - φοισιν πέτραισιν. Strato. 27.
ἀκρολυτέω. Irenae. 2.
ἀκρομόλιβδος - ον δίκτυον. Philipp. 22. Macedon. 28.
ἀκρονυχί. (leg. ἀκρονυχῆ.) Meleag. 25.

ἀκρόνυχος. σχοῖνον ὑπ᾽ ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. Philip. 15.
ἀκρόπολις. -ιος. Theaet. Schol. 3.
ἀκρόπτερον, ὀξὺ αἰετοῦ. Crinag. 4.
ἄκρος, μάγειρος ψυχῆς. Meleag. 4. -ἄκρον μισθόν. Theocr. 7. ἔρεισμα δίκης. Antip. Sidon. 60. πῦρ ὄμμασιν ἔβαλε. Meleag. 78. ἄκρον Ἐρώτων εἰδότος. Leon. Tar. 72. εἰς ἄκρον μούσης ἧκον ἐλάσσας. ἀδ. 673. ἄκρου χείλεος. ἀδ. Her. 26. ἄκρα χείλεος. ἀδ. 200. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν. ἀδ. 313. οὔασιν προσψιθύριζε. Meleag. 90. ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν. Leon. Tar. 41. ἄκρα μάχης, ἄκρα λινοστασίης. Leon. Tar. 72. τὰ ἄκρα πέφυκε κινδύνους ἐπάγειν. Pallad. 124. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315. ἦν τὰ Μηδείης ἄκρα χαράξῃς. Archimel. 2. ἄκρα τέχνης, εἴδους. ἀδ. 423. τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον. Leonti. 7. τίπτε δ᾽ ἐπ᾽ ἄκρα βέβηκας. Posidip. 13. ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ πνεύματι. ἀδ. 313.
ἀκροσίδηρος -ον βουστρόφον. ἀδ. 313.
ἀκροχανής -ές δέρμα. Paul. Sil. 47.
ἀκρώνυχος -χα δισσὰ (rectius ἀκρώνυχί δισσῷ) χερός. Meleag. 79.
ἀκρώρεια -αι ἐγκοιτάδες θηρῶν. ἀδ. 398.
ἀκτάζω. Philodem. 13.
ἀκταῖος -αίης ἐπωφελίης. Qu. Maec. 7. -νησῖδος. Id. 8. -η ὑπὸ σπιλάδι. Alcae. Mess 7.
ἀκτέανος -οιο δίκης. ἀδ. 361. -ῳ πατέρι. Antip. Sid. 90.
ἀκτερέϊστος -τον. ἀδ. 614.
ἀκτή -ῆς ἐπιβαίνομεν. Philodem. 30. ἀκταὶ νεκύων. Nicarch. 5.
ἀκτή, Κρηταιΐς. Phani. 5.
ἀκτίν -ῖνα φέρων πόθων. Meleag. 38. -τίνεσσιν ἑλικταῖς. Antip. Thess. 39.
ἀκτίτης -τα καλαμευτά. Phani. 7.
ἀκύμαντος, εὔπλοΐη. Polyaen. 2. -τους λιμένας. Automed. 11.
ἀκύμων, πόλιες χαίρουσιν ἀκύμονες. ἀδ. 428.
ἄκωπος, ναύτης. Philip. 32.
ἀλαβάρχεια -ης. Pallad. 30.
ἀλάβαστρον -α Παφίης. Agath. 61.

ἀλάλημαι -σαι. Antag. 2.
ἀλαλητὺς -τὺν βαρυφθόγγων αὐλῶν. ἀδ. 174.
ἀλάλητος. συνίστορα τῶν ἀλαλήτων. Philodem. 17.
ἀλάλκω -κων δίψαν. ἀδ. 363. -κειν τῶν παίδων αἴδην. Antip. Sid. 67.
ἀλάμπετος -τον σκότος. ἀδ. 517.
ἀλαμπής -πέας αἴδος εὐνάς. ἀδ. 677.
ἀλάομαι. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται. Paul. Sil. 25. τί κενεαῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες ἐλπίσιν. Crinag. 45. ὁ πρὶν ἀλωόμενος. Sophron. 1. ἀλωομένη. Antip. Th. 35. -ωομένοισι ναύταις. ἀδ. 373.
ἀλαόω -ώσας γενέτην ἀνίαις. Jul. Aeg. 57.
ἀλαπάζω -ξεις. ἀδ. 596.
ἄλαστος -τον πένθος. ἀδ. 690.
ἀλάστωρ. τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα. Philip. 53.
ἀλγέω. κατὰ πᾶν ἤλγηκα. ἀδ. 11.
ἀλγινόεις -εσσα νόσος. Anyte. 20.
ἄλγος, ἔτικτε. Menecr. 1.
ἀλδήσκω -κουσα καρπόν. Eratosth. 2.
ἀλεύω -λέασθε χεῖρα. Nicias. 6.
ἀλεγίζω, τῆς ἀπάτης. Pallad. 108. οὐκ ἀ. τῶν χρυσέων ὑπάτων. Maced. 18. -όμενον δώρων. Rufin. 1.
ἀλέγω, πατρίδος ὀλλυμένας. Damaget. 6.
ἀλείτω. ἤλιτεν ἡ νεότης. Agath. 22. ἤλιτον. Tiber. III. 2.
ἀλεκτρυών, ὄρθριος ἐγρόμενος. Anyte. 11.
ἀλέκτωρ, ἠῷος. Antip. Th. 5. -τορα χάλκειον. Callim. 24.
ἀλέκω -κοις ἀνέρι καὶ πενίην. Diodor. 1.
ἀλεξήτειρα, τέχνα. Paul. Sil. 66.
ἀλεξιβέλεμνος. Paul. Sil. 46.
ἀλεξίκακος -κα δίψης φάρμακα. Thall. Mil. 3.
ἀλετρίς -ίδες. Antip. Th. 39.
ἀλεύομαι -μένην ὕβριν. ἀδ. 614. -άμενος ζυγοῦσιν. Nicomed. 10.
ἀλέω -εῖ τὸν ἔρωτα Ἀρκεσίλαος. ἀδ. 16. ἵππος καρπὸν ἀλεῖ. Archias 24. ἀληλεκέναι. Nicarch. 33.
ἄλη -ης ἀπ' ἠόνων. Philip. 5. (ubi nunc ἄγρης.)
ἀληθινός, χαλκεὸν ἀντ' ἀληθινοῦ. Theocrit. 16.
ἀλήθω -ει. Lucill. 47.
ἄληκτος -τον πένθος. ἀδ. 662.
ἀλήμων -ονας ἀστέρας. An-

tip. Sid. 49. πηροὶ καὶ ἀλήμονες. Plat. jun. 1.

ἀλητεύω -ων τυφλός. Leon. Al. 34. -ουσα Δῆλος. Paul. Sil. 80.

ἀλήτης, ὅρκος πλάζετο. Cometes. 1. μερόπων βίος. Pallad. 128. -ῆται ἀντιθέοντες. ἀδ. 377.

ἁλιανθής -θὲς τρῦχος. Antip. Sid. 34. -θέι κόχλῳ. Paul. Sil. 22.

ἁλίβρεκτος -τῳ πρόποδι πέτρου. Pers. 8.

ἁλίζωνος -οιο Κορίνθου. Antip. Sid. 83.

ἁλίζωος, λαρός. Leon. Tar. 82.

ἁλίη. Callim. 26.

ἁλιήτωρ -τορες. ἀδ. Her. 27.

ἁλίκλυστος -τον δέμας. Apollonid. 17. -οιο πέτρας. ἀδ. 399. -ων ἠϊόνων. Agath. 49.

ἁλικύμων -ονες Εὐβοίης. Crinag. 2.

ἁλίκτυπος -πον λέπας. ἀδ. 128.

ἁλιμυρής -έος ἀφροῦ. Democr. II. 260. -έας αἰγιαλούς. Phanocl. 1.

ἀλίνδομαι -ενος ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόνα. Leon. Tar. 55.

ἁλινήκτειρα -αν ἐλαίην. Gaetul. 3.

ἁλινηχέης -έα κώπην. Philip. 22.

ἅλινος -ου θήρης. Apollón. 15.

ἅλιος -ίων καμάτων. Macedon. 28. -ίοις. Zosim. 2. -ίαις ἐπὶ Στροφάσιν. ἀδ. 714. -ίας Θέτιδος. ἀδ. 616.

ἁλίξαντος -τον μόρον. Zonas. 9. -τοι χοιράδες. Qu. Maec. 8.

ἁλίπαστος -τον δρύπεπα. Corn. Long. 1.

ἁλίπλαγκτος -τοιο Τρίτωνος. Paul. Sil. 51.

ἁλιπλανής -νέες. Joan. Barb. 10. -νέεσσι νήεσσι. Lucill. 121.

ἁλιπλανίη -ης μογερῆς. Philip. 23.

ἁλίπληξ -ηγος πέτρης. Flacc. 4.

ἁλίπλοος -όου νεώς. Arion. Hymn. 20. -πλοα φῦλα. ἀδ. 581.

ἁλιπόρφυρος -ου λίμνας. Arion. Hymn. 22.

ἁλιῤῥαγής -σκόπελος. Philip. 67.

ἁλίῤῥαντος -του πόντου. Mnasalc. 8.

ἁλίῤῥηκτος -τοις δειράσι. Archi. 33.

ἁλιῤῥόθιος, -θία κόνις. Antip. Sid. 68. (ubi nunc ἁλιῤῥόθιος). σὺν πάσῃ βρύξας ἁλιῤῥοθίῃ. Diodor. 16.

ἀλίῤῥυτος -τον αὐχένα Δήλου. Artemon. 1.

ἀλίσκω. ἐπίτηκτα φιλοῦσα ἧλως. Meleag. 62. εἷλε δ' ἁλούς. Antiphil. 23.

ἀλιστός -τὰ λίπη χηνός. Pallad. 21.

ἀλίστρεπτος -τοιο γηός. Antiphan. 6.

ἀλιτέρμων -μονα κύκλον τραφερῆς. ἀδ. 369.

ἀλίτημα -ατα λαιμοῦ. Agath. 54. πάτρης. Id. 60.

ἀλιτοφροσύνη -ην. Leon. Tar. 64.

ἀλιτραίνω -ειν. Agath. 79. -νης. Julian. Aeg. 38.

ἀλιτρός. Crinag. 37. Philip 43.

ἀλιτροσύνη, παιδομανής. Agath. 3. -ην βιότου. Id. 83. θεῶν ἐδίεισσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη. Herod. Inscr. 19.

ἀλίτρυτος, κύμβη. Tull. Laur. 2.

ἀλιφθορίη Theo Alex. 1.

ἀλιφθόρος -οι καὶ λῃσταί. Leon. Tar 82.

ἄλκαρ, δίψης καὶ καμάτου. Satyr. Thyill. 3. ψυχοσσόον. ἀδ. 594.

ἀλκήεις -εντας ὀϊστούς. Damaget. 2.

ἀλκιμάχος -ας Παλλάδος. Hegesipp. 3.

ἄλκιμος -ον αἶδην εἱλόμεθα. Antip. Th. 84.

ἀλκυονίς, μεμφομένη βυθοῖς. Philip. 66.

ἀλκυών, Λύσιδος. Antip. Sidon. 32. Παλλάδος. Id. 26. Philip. 18. -όνος ποικίλας. Simon. fr. 15. νετερῆς. Callim. 31. -όνες ξουδαί. Mnasalc. 8. -όνων αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13. -όσιν μέλεις. Theon. Al. 3.

ἄλλαγμα, τροφείων. Meleag. 58.

ἀλλάσσω. ἀλλάξαι τὴν φύσιν. ἀδ. 422. πένθεα στεφάνων ἠλλάξαο. Thall. Mil. 5. ἤλλακται γράμμα. Meleag. 70. ἠλλάχθαι τρόπον. ἀδ. 432.

ἀλλαχόθι. Pallad. 139.

ἄλληκτος -του πήματος. Jul. Aeg. 23.

ἀλλιτάνευτος -τε ᾅδη. ἀδ. 659.

ἀλλοδαπός. ἐν ἀλλοδαπῶν τέθαπται. Hegesip. 5.

ἀλλοῖος -οίη τύχη. Agath. 61.

ἄλλομαι, εἰς Ἐπικούρου ἅλατο. Phan. 6. ἥλατο στάδιον. ἀδ. 312. κισσὸς ἅλειτο πόδας. Erycius 13.

ἀλλοπρόσαλλος -ον σέβεις. Agath. 38.

ἀλλότριος, Κύπριδος. Addae. 8. -ίη τέχνης λίθος. Asclepiad. 33.
ἀλλοτριόχρως, φύσις. Nicand. 1.
ἄλλοφος, πήληξ. Meleag. 115.
ἄλλυδις, ἄλλη. Problem. ar. 7.
ἄλλυτος, πενίη. Macedon. 28.
ἄλλως. ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβον ἔχω. Callim. 48.
ἅλμη, πικρή. Crinag. 39. -μας διαυγέος. Bianor. 2.
ἅλμα, ἀμείψεις αὔριον. ἀδ. 260. σπιλάδες κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι. ἀδ. 700.
ἁλμυρός -ὸν πέλαγος. ἀδ. 75. ὕδωρ. Aenigm. 1. οἶδμα. Macedon. 28. -ρὰ χαῖται στάζουσιν. Xenocr. II. 256. -ρὰ ἐσθίομεν. Pallad. 21.
ἄλογος. τοὺς ἀλόγους. Pallad. 66. -γώτατον ὄνειδος. Id. 62.
ἀλοιητήρ -τῆρες ὀδόντες. Agath. 74.
ἀλότριψ -βα δικάρανον. Aristo. 1.
ἀλυκτοπέδη -ης δεσμόν ἀδ. 18. -δῃ λαϊνέῃ σφιγκτός. Agath. 56. χαλκείῃ σφιγκτός. Paul. Sil. 23. -δαις σφίγγῃ χέρας. Alcae. Mess. 10. -δῃσι λυγωθείς. ἀδ. 412.
ἄλυπος -πον θάνατον. Pallad. 139.
ἀλυσκάζω -ων. ἀδ. 417. -ζουσαι. Jul. Aeg. 60. -οντας πετραίων ἐφύπερθεν. ἀδ. 590.
ἄλυτος -τῳ ἀδάμαντι. Rhian. 4. -τοισι χαλινοῖς. Meleag. 21.
ἀλύω -ων ἔρως. Meleag. 25. ἐν μεγάροισιν. Agath. 88.
ἀλφεσίβοιος -ον ὕδωρ. Alex. Aetol. 5.
ἀλωεινός -ναὶ ἵπποι. Secund. 2.
ἀλωή -άς. Isidor. 3.
ἀλωρήτης -ται σταχύος. Zonas. 2.
ἅλως. Antip. Sid. 111.
ἁλώσιμος -ον. ἀδ. 385.
ἀλώφητος -του ἐρωμανίης. Paul. Sil. 7.
ἀμαθύνω -νε χαίτην. Paul. Sil. 29.
ἀμαιμάκετος -του κρατός. Antip. Sid. 18.
ἀμαλδύνω, -ἠμάλδυνε. Leon. Tar. 49. σῆμα ἀμαλδύναντος χρόνου. ἀδ. 614. Λαΐς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ μορφήν. Julian. Aeg. 4.
ἀμάλθακτος -τοισιν ἐνὶ φρεσίν. Paul. Sil. 32.
ἀμαλλοδέτης -την. Theaet. 2.
ἁμαξεύω. ἡμάξευσα ἀβίοτον βίοτον. ἀδ. 653. -ξεύοντος ὁδίτεω. Leon. Tar. 67.

ἁμαξίτης, φόρτος. Antiphil. 27.
ἀμάρη -ης ἑτοιμότερος. Strato. 26.
ἀμάραχον. Meleag. 1, 41. Philip. 1.
ἁμαρτίνοος. Rhian. 1.
ἁμαρτωλή -ῇσι νόοιο. Rhian. 1.
ἀμάρυγμα, ῥοδίης παρειῆς. Paul. Sil. 9. χαλκείων ὀρόφων. ἀδ. Byz. 15. -ματα ἀρετῶν. ἀδ. 690.
ἀμαρύσσω -σεται ἄνθεσι λειμών. Marian. 2.
ἀμαυρός -ρὴ νοῦσος. Dionys. 10. -ρὰ βλέψας. Posidip. 17. βλέπω. Strato. 93. ἀμαυροτέρη σκοπέλου ἰδεῖν. Pompej. 1.
ἀμαυρῶς. οὐ γὰρ ἀ. δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην. ἀδ. 696.
ἀμαυρόω -ώσει χρόνος. Simonid. 15. ἄστρα ἠμαύρωσε. Leon. Tar. 49. κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο. Antip. Sid. 52. διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα. Id. 99.
ἀμάω. Ἑλλάδος ἀμάων ἄγαμον σταχύν. ἀδ. Her. 21. γονὰς ἤμησα γιγάντων. ἀδ. 591. ἀμάσας κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Antip. Sid. 99. ἂν ἐπὶ οἱ ἀμάσατε νύμφαι. Hegesip. 5. σχῖνον ἀμησάμενος. Meleag. 1, 26.
ἄμβασις -ιν ἠερίην. ἀδ. 293.
ἀμβλύζω -ει πηγὴν νάπη. ἀδ. 363.
ἀμβλύνω -νειν ἀοιδὰς αἰὼν οὐ δύναται. ἀδ. 615. χρόνος ὄμματος αὐγὴν ἀμβλύνας. Julian. Aeg. 10. Μήδων ἀμβλύναντες ἄρεα. Loll. Bass. 8. δόναξ ἀμβλυνθείς. Paul. Sil. 51.
ἀμβλύς, πρὸς δρόμον. Lucian. 10. ἀμβλὺ νέφος. Antip. Th. 64. -εῖαν γένυν. Julian. Aeg. 10.
ἀμβολάδην, ἐλπίδες πάντα χαριζόμεναι. Macedon. 39.
ἀμβολίη -ίην μοίρης. Agath. 7. ταχυτῆτος. Arabius 3. -ίης ἠθάδος ἀεξομένης. Macedon. 2.
ἀμβρόσιος -ιον θάλος. Hedyl. 2. -ίου νέκταρος. Dioscor. 24. -σίην στάζειν. Philodem. 18. -ίων κηρῶν. Apollonid. 6. γονάτων. Rufin. 33. -ια βένθη. Myro. 2. -ίοις πλοκάμοις. ἀδ. 165.
ἄμβροτος, αἰών. ἀδ. 428. χῶρος. ἀδ. 682.
ἀμβρότω. ἤμβροτε θήρης καὶ βιότου. Antip. Th. 44. τέχνης. Jul. Aeg. 40.
ἀμί. Nossis. 7.

ἀμέγαρτος -τα κρέα. Paul. Sil. 40.
ἀμέθυστος. Plato. jun. 2. ἀδ. 113.
ἀμείβω -ων τάφον. ἀδ. 526.
ἀμείδητος -τῳ αἴδῃ. Theodorid. 11. -των νεκύων. Julian. Aeg. 66. 67.
ἀμείλικτος, θυμός. Damaget. 5. Gaetul. 5. -τον ἴον. Anyte. 23.
ἀμείλιχος, μοῖρα. Paul Sil. 82. -ον θάλασσαν. Macedon. 21.
ἀμέλγω -γε στόμα. Leonti. 1. οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος. Macedon. 32. κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας. Apollonid. 6.
ἄμεμπτος -του κούρης. ἀδ. 710. c. (Lectt. 303.) τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον. Scythin. 1.
ἀμέμπτως, ζώεις. ἀδ. 737.
ἀμεμφής -έα νηόν. Ep. Byz. 15. -έες ἡγεμονῆες. Ib. 15.
ἀμέργω -ξας ἄνθος. Agath. 59. πτῶκα πολὺν βότρυν ἀμεργόμενον. Ibid.
ἀμέρδω -σας γλυκερῆς αἰῶνος. Simonid. 101. λειμώνιον ἄνθος. Leon. Tar. 98.
ἀμέριμνος. Posidip. 16. Pallad. 11. κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης. Antip. Th. 1.
ἀμέτρητος -τῳ ῥυτίδι πληθόμενον γῆρας. Macedon. 2. -του στόμα μούσης. Antip. Sid. 77. -του πελάγευς. Secund. 3. -τοιο θαλάσσης. Antiphil. 26. ἀδ. 21. -των αἰγιαλῶν. Crinag. 45. χαρίτων ἔαρ. Jul. Aeg. 57. μεγάρων. Ep. Byz. 15. -τοις σταδίοις. Paul. Sil. 36. -τους διὰ νίκας. Stat. Athl. 57.
ἀμετρόβιος -ίοις κοράκεσσιν. ἀδ. 291.
ἀμετροπότης -την λαιμόν. Agath. 55.
ἄμετρος. μὴ ἄμετρόν τι ποιεῖν. ἀδ. 255. -ρων ζήλων. Philip. 42. τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα. Pallad. 91.
ἄμη -ας φάρσος. Phani. 4.
ἀμητήρ, Ἑλλάδος Ἄρης. Christod. Ecph. 376.
ἀμητός, πολὺς κατὰ δάσκιον ὄφιν. Jul. Aeg. 2.
ἀμηχανάω -όων. ἀδ. 244.
ἀμηχανίη -ην εὗρον. ἀδ. 155.
ἄμικτος, ἀνύμφευτος. Marc. Arg. 18. ἄμικτα εἰς ἓν ἄγειρεν. ἀδ. 300.
ἀμίμητος -των χαρίτων. Crinag. 41.
ἄμισθος -ον εἰρεσίην. Philip. 32.
ἄμμα, πήρης. Antip. Sid. 95.

κορείας. Paul. Sil. 16. παρθενίας. Meleag. 125. κεκρυφάλων. Antip. Sid. 27. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας. Id. 94. μελαγκραίνιον. Philet. fr. 15. ἅμματι ἐπιπλέξας. Maced. 1. χαίτης. ἀδ. 128. ἀῤῥήκτῳ νίκης. Christ. Ecph. 402. ἅμματα θυγατέρων. Lentul. 6. ἅμμασιν ἀφύκτοις. Antip. Sid. 41.

ἄμμεσον. Erycius. 11.

ἄμμιγα. Theocr. 5. Μουσῶν. Simmi. 2. Damoch. 4. Πιερίσιν. ἀδ. 524.

ἀμμοδυότης. Statyl. Flacc. 5.

ἀμμορία. Crinag. 20.

ἄμμορος; μόρος ἡσυχίης. Jul. Aeg. 50. ὠδίνων. Heraclid. 1. αἴγλης. ἀδ. 495.

ἀμμότροφος - ον πάραλον. Meleag. 1, 20.

ἀμνήμων, κείσῃ νέρθεν. Archimel. 2.

ἀμογητί. Rhian. 7.

ἀμοιβάδιος - ίην ἀπόλαυσιν. Strato. 77.

ἀμοιβαδόν. Stat. Athl. 23.

ἀμοιβαῖος - αίης ἐμπορίης. Paul. Sil. 57. - αίην νέμεσιν. Aesop. 1, 76. - αῖαι χάριτες. Leon. Tar. 98. - αίων πόνων. Leonti. 4. - αίοις πήχεσι δεχνυμένη. Paul. Sil. 38.

ἀμοιβός, διδασκαλίης. Proclus. 6.

ἄμοιρος, ὅσων ἡδονῶν ἀπώλου. Asclepiad. 37. - ροι ταρσοὶ νευρῶν. Philip. 67.

ἀμολγαῖος, μαστός. Leon. Tar. 98.

ἀμολγεύς. Crinag. 26.

ἀμοργμός. Meleag. 129.

ἄμουσος - σοι. ἀδ. 516.

ἄμοχθος - ότερον πένθος. Menecr. 1.

ἄμπαυμα, πόνων. Macedon. 31. φίλον ὁδίταις. Anyte. 7.

ἄμπαυσις. - ιν. ὁ δοιὸ κεκμηκῶσιν. Anyte. 9.

ἀμπαύω, ἄγρυπνον θυμόν. Strato. 68. - σει πτερόν. Mnasalc. 12. - σῃς γυῖα. Anyte. 6. - σων Ἑλλάδα δουλοσύνας. Alcae. Mess. 16. ἄμπαυσον γυῖα πόνου. ἀδ. 260. χόλον Ἥρης. ἀδ. 281. νῆες λιμένεσσιν ἀμπαύονται. ἀδ. 428.

ἀμπελεών. Leon. Tar. 54.

ἀμπέλινος - ίνη γρηῦς. Marc. Arg. 30. - ίνου κλήματος. ἀδ. 386.

ἀμπελοεργός. Macedon. 26.

ἄμπελος, βοτρυόπαις. Theocr. 4. ἀγριάς. Philip. 68.

ἰφερπύζουσα καλύπτει πλατάνιστον. Antip. Sid. 38.
-λου δάκρυα. ἀδ. 98.
ἀμπελοφύτωρ -τορι Βάκχῳ. Leon. Tar. 18.
ἀμπεχόνη -ναν ἕλκεται. Leon. Tar. 37. στήθεϊ τήνδε δὸς ἀμπεχόνην. Agath. 6. -όναι περονατίδες. Antip. Sid. 82. μυρων ἔμπνοοι. Posid. 20.
ἀμπέχω, τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται. ἀδ. 536.
ἀμπλακία -ίη καὶ πόνος. Paul. Sil. 70. -ίης αἴτιον. Julian. Aeg. 2. -ίας. Paul. Sil. 83. κολάστειραν Antip. Sid. 88. -ίην ἠέρος ἢ γαίης. Agath. 71. ἐς τόσσην ἤγαγεν ἠμπλακίην. Id. 85.
ἀμπλέκω -κων ἀκτῖνα πολύστροφον. Dionys. 2.
ἀμπνείω -είοντες ἠέρα. Pallad. 123. -είοντι. Julian. Aeg. 62.
ἀμπνέω. δεῦρο καὶ ἄμπνευσον. Leonti. 11. -βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος. Adrian. 2. ὅσον ἀμπνεύσας. Meleag. 37.
ἀμπνοά, πόνων. Scoli. 23.
ἀμπυκάζω -κασθὲν κισσῷ. Phalaec. 2.
ἀμυδρός -ὰ εἴδωλα ψυχῆς. Crinag. 33.
ἀμύητος, κώμων. Philodem. 19. οὐκ ἀμύητα γελῷ. Strato. 47.
ἀμύκητος -τῳ καλύβῃ. Antip. Sid. 94.
ἀμύντωρ. Antip. Sid. 63.
ἀμύσσω. ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια. Antip. Sid. 83. πλευρὸν ξιφέεσσιν ἀμυχθέν. Agath. 69. μάτην σὸν ἦτορ ἀμύσσεν; Paul. Sil. 21. -ἀμυξάμεναι. Mnasalc. 17.
ἀμφαδά, λέξαι. Antip. Sid. 45.
ἀμφάδην, μὴ ἀγάλλεο. Archiloch. fr. 14.
ἀμφαδίην λεκτέον. Paul. Sil. 31.
ἀμφάδιος -ία φιλίη. Paul. Sil. 18. ἀμφαδίων λέκτρων. Id. 1.
ἀμφαδόν, ἀλαπάξαι. Agath. 63.
ἀμφασία -ίης πελάγεσσιν ἐελμένος. Christ. Ecphr. 249.
ἀμφαφάω -ων κανόνας αὐλῶν. Julian. Bas. 2. οὐ μίτον ἀμφαφόωσα. Christod. Ecphr. 109.
ἀμφιέπω -πει τιμαῖς ἀθανάτων. ἀδ. 497. εὖ τάνδ' ἀμφίεπετον πόλιν. Scoli. 10.
ἀμφερέφω, καλύβην. inedit.
ἀμφέχω, χερμὰς Γλῆνιν. Apollonid. 26.

ἀμφήριστος, κεῖται. Cereal. 3. -ον νίκην. Stat. Athl. 62.
ἀμφιάζω. ὀστέα νησαίῃ Κύζικος ἠμφίασε. Eryci. 12.
ἀμφιβάλλω. ὄνειρον στερνοῖς ἀμφιβαλοῦσα. Meleag. 103. ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχης. Agath. 61. ἢ μὴ λήθη ἀμφιβάλοι. Stat. Athl. 49. πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν. Julian. Aeg. 61. θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος. Simonid. 33. ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν. Agath. 89. Mnasalc. 16.
ἀμφίβιος -ιον στόμα. Plato. 8.
ἀμφίβληστρον. Flacc. 4. Zosim. 3.
ἀμφιβόητος, Ἄμμων. Antip. Sidon. 2. -τον οὔνομα. Paul. Sil. 55. -τα ῥέεθρα. Leo Phil. 9.
ἀμφίβολος, κρίσις. Arabi. 4. -ον παῖδα. ἀδ. 252. -οι κάμακες. Leon. Tar. 24. -οι πλέομεν. Pallad. 104.
ἀμφίβροχος, εἵματα Βάκχῳ. Antip. Sid. 73.
ἀμφιγόητος -τον ὕδωρ Κωκυτοῦ. Diodor. 8.
ἀμφιδάκνω. χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60.
ἀμφιδέα, χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις. Paul. Sil. 45.
ἀμφίδετος -τους ἀκίδας. Philip. 15.
ἀμφιδιαίνω -εδίηνα κόμην. Agath. 50.
ἀμφιδονέω -εῖ ἄλσος Ζέφυρος. Marian. 2.
ἀμφίδρομος -ους ἄστρων ἕλικας. Ptolem. 2.
ἀμφίδρυπτος -τον σάκος. Paul. Sil. 49. -τα σκῦλα. Antip. Sid. 29.
ἀμφιέλισσος, μενοινή. Christod. Ecphr. 21.
ἀμφιέννυμι. λίθος . . τῇ ἀμφιέννυται νέκυς. Crinag. 36. λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην. Rhian. 4. Ὀσσαίαν ἀμφιέσαιτο κόνιν. Aeschyl.
ἀμφιέπω. -έπει λίθος ἄντυγας Ἠριγενείας. Ep. Byz. 34. τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην. ἀδ. 124. βίβλος ὄργια ἀμφιέπουσα μουσῶν. Agath. 34. Ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος. Agath. 72.
ἀμφιθαλής, παῖς Κύπριδος. ἀδ. 57.
ἀμφιθάλλω -τέθηλα ὀθνείη κόμη. Antip. Sid. 36. -τέθηλε χάρις. ἀδ. 36.
ἀμφιθηγής -έα σάγαριν. Philip. 6.
ἀμφικαλύπτω -καλύπτει τάφος. ἀδ. 620. -εκάλυψε λιμήν. Antip. Sid. 108.

ἀμφικείρω. κρυμῷ αὐχένας ἀμφεκάρη. Philip. 71.

ἀμφίκλαστος -τον λείψανον σκολοπένδρας. Antip. Sid. 14.

ἀμφικομέω. -κομεῦσι νύμφαι σᾶμα. Antiphil. 37.

ἀμφίκομος -μοι λασίαις κεφαλαῖς. Crinag. 50.

ἀμφικρεμής -μῆ ὤμων φαρέτρην. Alpheus. 3. σκόπελον. Id. 6. χλαμύδα. Procl. 5.

ἀμφίκρηνος, πῖλος. Philip. 5.

ἀμφιλαφής, πλάτανος. Thall. Miles. 3.

ἀμφίλογος -γον γᾶν. Chaerem. 2.

ἀμφιλύκη. Agath. 78.

ἀμφιμάχητος -τον ὕδωρ. Antip. Sid. 34.

ἀμφίμελας -αιναν κόνιν. Theodorid. 15.

ἀμφιμερίζω -όμενος. Agath. 52.

ἀμφίξοος -ουν σκίπαρνον. Leon. Tar. 4.

ἀμφίπαλτος, αὐδά. Simm. Ov.

ἀμφιπατάσσω, γαστέρα ῥαπίσμασι. Agath. 54.

ἀμφιπεριπλέγδην. Agath. 5. ἀδ. 244.

ἀμφιπεριτρύζω -ουσι χελιδόνες. Agath. 12.

ἀμφιπιάζω -πίαξε λύχνος χαλαῖς. Theocrit. 6.

ἀμφιπλέκω -κοντι θύρας σκέμμασιν. Paul. Sil. 29.

ἀμφιπλήξ -ῆγες] σφῦραι. Leon. Tar. 4.

ἀμφιπολέω el ἀμφιπολεύω. -εῖ θαλάμους ψυχή. ἀδ. 685. Ψυχὴ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει. Marcell. Inscr. 47. -εύειν πλόον. Il. 510. -εἰ κείνου κεφαλὴν Ἥφαιστος ἀμφιπολήθη. Archil. fr. 6.

ἀμφίπολος -ον Παλλάδος. Antip. Sid 88.

ἀμφίρυτος, -τῃ Κῷ. Paul. Sil. 81. -την ἀκτήν. ἀδ. 370.

ἀμφιρρώξ -ρῶγας κλωβούς. Antip. Sid. 17.

ἀμφίς, ἔχωσιν ὕβριν. ἀδ. 627.

ἀμφισαλεύω -ομένης. Sosip. 2.

ἀμφιτείνω -ταθεὶς πώγων. Christodor. Ecphr. 328.

ἀμφιτίθημι. στεφάνους ἀμφέθετο. Simonid. 41. ἀδ. 211. ἀμφεθέμην. Stat. Athl. 43. ἀδ. 536.

ἀμφιτινάσσω, δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις. Paul. Sil. 25.

ἀμφίτομος -μον φάσγανον. ἀδ. 307.

ἀμφίτρητος, κημός. Qu. Maec. 6.

ἀμφιφορεύς. -ῆα. Antiphil. 7.

-ῆος. Probl. ar. 28. -ῆας. Simon. 75.
ἀμφιχαίνω. τοῦσδ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος. Leon. Tar. 24. οἵην γαῖ' ἀμφέχανες κεφαλήν. Id. 85. φυκὶς φόνιον κλάνος ἀμφιχανοῦσα. Apollonid. 23.
ἀμφιχέω. τέκνοις ἀμφέχεε πτέρυγας. Alphe. 12. χαλκὸς ἀμφεχύθη Σατύρῳ. ἀδ. 277. νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα. ἀδ. Her. 21. κόνις ἀμφιχυθεῖσα. ἀδ. 722.
ἀμφίχωλος. Philip. 9.
ἀμφορεύς -έως περὶ χείλεσι. Gaetul. 9.
ἀμώμητος -του ἐλευθερίας. Alpheus. 11. -τον οὐδὲν ἐγένετο βροτοῖς. Parrhas. 2. -τον σύνευνον. ἀδ. 716 b. (Lectt. 304.) -τοις χερσὶν ἀνεπλάσατο. ἀδ. 272.
ἀναβάλλω -βάλλετο μοίρῃ μίτους. ἀδ. 586. λιγυρὴν μολπήν. Christod. Ecphr. 130.
ἀναβλαστέω -ησαν. Julian. Bas. 2.
ἀνάβλησις. οὐ γὰρ ἄν. Strato. 26.
ἀναβλύζοι -οιεν κρῆναι ἄκρητον. Dioscor. 24.
ἀνάγγελος, μάχη. Gaetul. 2.
ἀνάγκη, γλυκεῖα κυλίκων. Bacchyl. fr. 11. -κην οὐ πειθώ. Agath. 35. ἀειδίνητον. ἀδ. Byz. 33. ὑπερήϋνον. Paul. Sil. 7. ἀστρωφὴν παλινδίνητον. II. 520. ὑπάλυξεν. Antip. Sid. 59.
ἀναγράφω -ὁπποίας τὸν Ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης. ἀδ. 490.
ἀνάγω. -ει εἰς μνῆστιν. ἀδ. 306. θέρους ἀνάγου. Nicarch. 14. πνεῦμα διὰ στήθεων ἀνηγάγετο. Callim. 12.
ἀνάδειγμα -ματα. ἀδ. 313. b. (Lectt. 274.)
ἀναδείκνυμι. ἱερὰ ἀνέδειξε θεῶν. Dioscorid. 15. κεραυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν ἔρως. Meleag. 38.
ἀναδέσμη, ὑγρυφίη. Agath. 5.
ἀναδέω. -δήσατε ναρκίσσοις. Philodem. 22. -δήσας ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις. Antiphan. 4. -δήσατο στεφάνους. Thomas. III 124.
ἀναερτάζω. ἀνηέρτησε. Archias. 4.
ἀναζείω -ουσιν ἀϋτμήν. Marian. 4.
ἀναζωγρέω -ήσας. Julian. Aeg. 63.
ἀναθαλέω et ἀναθαλλέω. -λήσει χρώς. Paul. Sil. 10. -θαλήσεται σταχύς. Heraclid. 3.

ἀναθερμαίνω - νων κραδίην. Pallad. 24.

ἀναθλίβω - βει χεύματα μαστός. Marian. 2. ἢ ῥά σ' ἀναγνοὺς παῖς τις ἀναθλίψει. Strato. 50. πηγαὶ ἀναθλίβοιντο γάλακτος. Antip. Sid. 72.

ἀναθρώσκω - κη. ἀδ. 305.

ἀναιδής. - δὲς χεῦμα. Bianor. 5. - έας πλουτοῦντας. Pallad. 112.

ἀναιδῶς, λωποδυτοῦσιν. Pollian. 1.

ἀναίμακτος - τους θυηλάς. Leon. Alex. 19. - τοι ἀσπίδες. Leon. Tar. 47. - τοις ἔγχεσιν: Aenigm. 35.

ἀναίνομαι. μιμηταν ζῆλον ἀνηναμένα. Archias. 28. Φοῖβον ἀνηναμένη. Philip. 61.

ἀναίσθητος - τον. ἀδ. 311.

ἀναίσχυντος - τον νηδύν. Pallad. 96.

ἀνακαινουργέω. Aenigm. 21.

ἀνακαίω - όμενον πῦρ. Leon. Tar. 55.

ἀνακάμπτω. τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον πρότερον. Pallad. 47.

ἀνάκειμαι. ἄλσος μούσαις λέγ' ἀνακεῖσθαι. ἀδ. 167. ψηφίζων ἀνέκειτο. Lucill. 99.

ἀνακλαίω - αύσαντο. ἀδ. Her. 21.

ἀνακλητικόν, σάλπιγξον. Lucill. 79.

ἀνακλίνω - ινθεὶς ἐπὶ χθονός. Macedon. 22.

ἀνάκλισις - σιν ἐδόκευεν. Agath. 69

ἀνακλώθω. μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν. ἀδ. 499.

ἀνακοιρανέω - έουσαν ἐπ' ἀκτῆς. Posidip 21.

ἀνακόπτω - έκοπτες ὕδωρ. ἀδ. Her. 21.

ἀνακράζω - έκραγον. Meleag. 125.

ἀνακρέκω. σὲ ὅπως ὄρνις ἀνακρέκεται. Crinag. 27.

ἀνακρούω - εκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. Antip. Sid. 75.

ἀνακτορίη - ης. ἀδ. 479.

ἀνάκτορον, ἠγάθεον. Mnasalc. 2. - α θεῶν. Nossis. 6. χρύσεα. Agath. 49.

ἀνακυκλόω - κυκλοῦται (nunc - κυκλεῖται) δολιχὸς δρόμος. Parmenio. 1.

ἀναλάμπω - έλαμψεν εἰς ὑπάτους. Christod. 3.

ἀναλέγω - λεξαμένη πνεῦμα. Meleag. 58. ἐν γράμμ' ἀναλεξάμενος. Callim. 60. ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος. Antip. Th. 14. τίς οὐκ ἀνελέξατο Λύδην. Asclep. 36. τὰς βίβλους ἀνελέξατο. Agath. 70.

ἀναλύω - ελύσατε χαίταν ἔκφρων. Dioscorid. 15. - μενος εἰς γῆν. Ammia. 14.
ἀναλφάβητος. ἀδ. 553.
ἀναμιμνήσκω - κη. Agath. 90.
ἀναμίξ, πλέξας. Meleag. 1, 1.
ἀνανθρώσκω. ἀδ. 305.
ἀνάπαιστος. ἀδ. 454. c. (III. 334.)
ἀνάπας - πάσης. ἀδ. 690.
ἀναπαύω - ἔπαυσε λύσσης πόδα. Rhian. 9. - παυσον τετρυμένα γυῖα. Anyte. 7. - ἄνδρα πόνων. Glauc. 5. τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα. Asclepiad. 9.
ἀναπείθω. ἡ γαστὴρ ἀνέπεισε μύρμηκας εἰς νύμφας. Philip. 73. Τρύφων τὴν βήρυλλον ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι. Addaeo. 6.
ἀναπεμπάζω - ων. Agath. 69.
ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται σῆς θύρα ψυχῆς. Pallad. 90. ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς. ἀδ. 239.
ἀνάπηρος, σῶμα. ἀδ. 576.
ἀναπηρόω. γυῖ' ἀναπηρωθείς. Philip. 14.
ἀναπλάσσω. - ἔπλασα ἀοιδήν. Dioscorid. 16. τίς τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν. ἀδ. 302. ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσσατο. ἀδ. 318. τίς τὸν Λυκοῦργον ἀνεπλάσατο. ἀδ. 297. 272.
ἀναπλέκω - έπλεκε μυστίδα μολπήν. Christod. Ecphr. 113. - πλέκομεν βακχευτὴν ῥυθμόν. Agath. 24.
ἀναπλήθω - πλήσας νήματα ἐπιμοίρια. Leon. Tar. 93.
ἀναπνέω. βδεῖς οὐκ ἀναπνεῖς. Antip. Th. 8. οὐδὲν ὅλως ἀνέπνεις. Strato. 58. ἢν ἀναπνεύσωσι μοῦνον. Agath. 72.
ἀναπνείω. - ων μοῦνον. Comet. 2. - είειν. Archias. 19.
ἀναπτύσσω - σων βίβλον. ἀδ. 578. - σοντα φύσιν. Juli. Aeg. 34. τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα. Dioscorid. 76.
ἀνάπτω - μέμψιν. ἀδ. 420. αἶσχος. Pallad. 99. σοφὴν ζῶσιν νέοις. ἀδ. 1. - αὐτῷ χαλκῷ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις. Christod. Ecphr. 118. ἀρετῆς ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. Stat. Athl. 28. πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν. ἔκρ. Marian. 4. Σαπφὼ ἀναψαμένη φρένα μούσαις. Christ. Ecphr. 71. ἐν σοὶ βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται. Meleag. 44. ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς. Ined. πῦρ κνάθοισιν ἀνάφθέν. Strato. 22.

ἀνάργυρος -ον δώρημα. Paul. Sil. 74.
ἀναρίθμητος -τοι μυριάδες. Antip. Sid. 47.
ἀνάριθμος -οι. ἀδ. 516.
ἀνάρμενος. Automed. III. 332.
ἀναῤῥίπτω -ίψεις ἅλμα. Archias. 30.
ἀναῤῥοιβδέω -δεῖται πίδαξ. Paul. Sil. 74. μηδ' ἀναροιβδήσῃς. Ib. 70.
ἀνάρσιος, εἴη οἱ Διόνυσος. ἀδ. 386. Φοίβῳ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης. Archias. 22. δρῦς ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν. Marc. Arg. 28.
ἀναρτάω -ηρτήσαντο. Zosim. 1.
ἀναρχαΐζω -ίσας πατρίδα. Dioscorid. 29.
ἀναρχοφωτομυστός -τὸν θαῦμα., Paul. Sil. 74, 174.
ἀνασειράζω -ιωὴν ἄψ. Paul. Sil. 39. -εσείρασέ μου τὴν ὄρεξιν. ἀδ. 262.
ἀνασείω -είσεις τὴν πυγήν. Ined.
ἀνασπάω -σπασον τὴν ὕνιν. Isidor. 2.
ἄνασσα -σαν εἰς βουλήν. Marcell. Inscr. 34.
ἀναστείβω -ων δρυμόν. ἀδ. 644.
ἀναστέλλω -ουσα ὀπωπάς. Christod. Ecphr. 63.
ἀναστηρίζω -ξε κρέμνον ἐλαίης. ἀδ. 650.
ἀναστρέφω -στρέψασα ῥόον. Apollonid. 11. -εται θυμὸς ἐν ἐλέῳ. Antiphil. 20. -εστράφη πάντα πράγματα. Pallad. 70. -ησαν τὰ πράγματα. Id. 73.
ἀνασώζω. Crinag. 25.
ἀνατείνω -έτεινε τάφον. Dioscorid. 14.
ἀνατέλλω. ἀκτίνων Γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν. Crinag. 28.
ἀνατέμνω. Antiphil. 21.
ἀνατίθημι. ὅρκον κοινὸν ἔρωτι ἀνεθήκαμεν. Dioscorid. 7. ἀντίθεμαι. Id. 11. Crinag. 6. ἀνθέμεναι. Simonid. 45. 57.
ἀνατρέπω. ὁ πάντα νικῶν αἴδης ἀνέτρεψεν. Antip. Th. 68.
ἀνατρέφω -έτραφες. Meleag. 101. ἀνεθρέψαντο μαζοί. ἀδ. Her. 17.
ἀνατρέχω. ἀνέδραμεν ἱππόθεν ἀνήρ. ἀδ. 276. σᾶς ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν. Antip. Sid. 18.
ἀναύδητος. Archias. 28.
ἄναυδος. ἀδ. 479. -δους πέτρας. Phanocl. 1.
ἀναφαίνω -έφηνε τελετάς. ἀδ. 750.
ἀναφανδόν, λέγων. Pallad. 33. δόλῳ οὐδ' ἀναφανδόν. ἀδ. 644.

ἀναφλέγω - ετωι τραῦμα. Meleag. 55.
ἀναφλογίζω. - εφλόγισεν εἴδωλον μορφῆς. Meleag. 26. λύχνον ἀναφλογίσαι. ἀδ. 46.
ἀναχόω - χωσε κόνιν. Phani. 8.
ἀναχωρέω - εῖν ἀλόχου. Pallad. 14.
ἀναχώρησις - ιν τοῦ βιότου. ἀδ. 441.
ἀναψύχω Julian. Aeg. 35. - εις. Meleag. 58.
ἀνδάνω - ἁδόντα κούροις. ἀδ. 525.
ἄνδεμα. Antip. Sid. 89.
ἄνδηρον. σίκυος ἐπ᾽ ἀνδήροισιν ὁραθεὶς. Strato. 39.
ἄνδιχα. ἀδ. 596. ἡμεῖς ἄνδιχα καιόμεθα. Paul. Sil. 7. κώμων ἄνδιχα. Antip. Sidon. 73. χθονὸς ἄνδιχα τεμνομένης. Agath. 49.
ἀνδρείκελον - λα. Theaet. Schol. 4.
ἀνδρειών - ῶνά τις κοσμείτω. Leon. Tar. 27.
ἀνδροβόρος - ων ὁμότεχνε κυνῶν. Damoch. 1.
ἀνδρόγυνος - νον τὴν μαλακήν. Myrin. 2. - γυνα λουτρά. ἀδ. 252.
ἀνδροθέα. Simm. Secur. 1.
ἀνδρόθεν. ἀδ. 276.
ἀνδροκτόνος - να ὅπλα. Philip. 54.
ἀνδρομάχος. - ης ἀλόχου. Pallad. 14.
ἀνδρόμεος - έη γαστήρ. Aenigm. 16. - έης φωνῆς. Jul. Aeg. 10. γενεῆς. ἀδ. 377. - έαν σάρκα. Apollonid. 18. - έων κρεάων. Alcae. Mess. 14.
ἀνδρόσινις. ἀδ. 273.
ἀνδροφόνος - ου πολέμου. ἀδ. 590. - ον φροντίδα. Paul. Sil. 40. - νῳ, Pallad. 139. - ους. ἀδ. 714.
ἀνδρόω. ἤνδρωσεν. ἀδ. 572.
ἀνέγγυος, ὥρη σ᾽ ἐπέδησεν. Anacr. Ep. 82.
ἀνεγείρω - ηγέρθη. Lucill. 37. ἀναγείρειν δώματα. ἀδ. 460.
ἀνεγέρμων. Erycius. 7.
ἀνέγρομαι - γρεο. Rufin. 5.
ἀνέδην, βακχεύειν. Agath. 31.
ἀνέκδρομος, θώμιγξ. Archias. 23.
ἀνεκτῶς, δεσπόζεις. ἀδ. 5.
ἀνέλιγμα, χαίτης. Philet. 1. Dioscorid. 38.
ἀνελκύω - σθὲν τὸ τάλαντον. ἀδ. 85.
ἀνελλιπής - πῆ σκῦλα. ἀδ. Her. 8.
ἀνέμβατος. ἔπαλξις. Agath. 8. ἄδμητος καὶ ἄ. ἀδ. 452. βελέεσσιν ἐρώτων. Paul. Sil. 32. ὁ πρὶν Ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ὄρνις. Apollo-

nid. 14. σκαφίεσσι ποταμός. Agath. 56.
ἄνεμος. εἰς ἀνέμους τίθεμαι ὅρκους. Qu. Maecius. 2.
ἀνεμόω. ἁλὸς ἠνεμωμένης. Hegesip. 6.
ἀνεμώλιος, εἶπεν. Macedon. 20. -ιον γένος ἀνθρώπων. Pallad. 65. ἦτρον Id. 19.
ἀνεμώνη, νοτερή. Rufin. 15. ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα. Meleag. 1, 46.
ἀνενδεής, μενεῖς. ἀδ. 459.
ἀνέξοδος, λαβύρινθος. Rhian. 4.
ἀνεπιβούλευτος, φθόνῳ. Cratet. fr. 9.
ἀνέραστος, βίος. Alpheus. 1. -ου Διός. Pallad. 3. τοῦτ' ἀνεραστότατον. Callim. 7.
ἀνερείπτω. στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 560. παῖδες ἀνηρείψαντο ἅρπυιαι. Marc. Inscr. 14.
ἀνέστιος -ιον ἴχνος ἐλαύνων. Sophron. 1.
ἀνέτοιμος -ον εἰς γάμον. Eryci. 6.
ἄνετος -τον μέλος αἰὲν ἀείδων. Dionys. 2.
ἀνευάζω -ζουσα μαχλὰς χορείαις. Claudian. 2.
ἄνευκτος -τοις καὶ εὐχομένοις. ἀδ. 466.
ἀνέχω. ἀνασχόμενος μουσῶν φέγγος. Leon. Tar. 49. ἄορ ἀνασχομένη. Pallad. 99.
ἀνεψιαδοῦς -δοῖ. Problem. ar. 17.
ἀνηβάω -βήσας. Metrodor. 2. -ήσαντα οἶκον. Ep. Byz. 13.
ἀνήκεστος -τοισι κακοῖσι. Archil. fr. 1.
ἀνήλιος, πάγος. Philip. 68.
ἀνήνεμος -μῳ γαλήνῃ. Isidor. Aeg. 4.
ἀνηνεμίη. Addae. 6.
ἀνήριθμος -μων γεράνων. ἀδ. 671.
ἄνθεμα. Meleag. 114. Nossis 5. Diodor. 1 Antip. Th. 22. Antiphil. 5. Mnasalc. 2. Julian. Aeg. 11. Christ. Ecphr. 13.
ἀνθέμιον. Meleag. 1, 36.
ἀνθεμίς. ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κοῦφα βαλεῖν. Diotim. 2.
ἀνθεμόεις -όεντα, κόπασσιν. ἀδ. 114. -όεσσαν τρίγλης ἴτυν. Theaet. 2.
ἄνθεμον, ἠιθέων. Polystr. 1. Σαλμακίδων. Philod. 31. Πειθοῦς. Christ. Ecphr. 13.
ἀνθερίκη -κην αὐηλήν. Rhian. 5.
ἀνθέω -εῖ ἁ χάρις. Nossis. 10.

βαθὺς πώγων ἤνθει. Christod. Ecphr. 90. -θῶν Ἰούλου. III. 21, 18. τὴν ἀνθήσασαν ἀγλαΐῃ καὶ ἀοιδῇ. Agath. 87.
ἀνθοβολέω -ῇ χαίτην. Meleag. 105.
ἀνθόβολος -ον τρίχα. Marc. Arg. 23.
ἀνθοδίαιτος -τε μέλισσα. Meleag. 108.
ἀνθοκομέω. -εῖ βοτάνας. ἀδ. 650.
ἀνθοκόμος -ους λειμῶνας. Satyr. Thyill. 6.
ἀνθολόγος -οι κάλλευς χάριτες. Meleag. 5. -γοισι ποσσί. Strato. 88.
ἄνθος, κούριμον ἡλικίης. ἀδ. 651. -εα ἰητρῶν δρεψάμενος. ἀδ. 585. -εσιν ἁλός. Antip. Sid. 21.
ἀνθοσύνη, εὔσταχυς τεκέων. Agath. 5. ὑλαίην. Agath. 71.
ἀνθοφορέω -εῖ. Theaet. 2.
ἀνθοφόρος. Meleag. 2, 31.
ἀνθοφυής -εῖ πτέρυγι. Crinag. 27.
ἀνθρακίη. ἔρωτες ἐμὲ ἀσβέστῳ θῆκαν ἐπ᾽ ἀνθρακίῃ. ἀδ. 3. βληθεὶς κηρὸς ἐπ᾽ ἀνθρακίην. Meleag. 15. τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην. Asclepiad. 13. τί μ᾽ ἐγείρετε εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακίην. Posidip. 8.
ἄνθραξ -ακας ὑπ᾽ ἔρωτος ἐπεσπάσατο. Posidip. 6.
ἀνθρώσκω. Glauc. 3.
ἀνιαρός -ὸν ἔπος. Antip. Sid. 104.
ἀνιάχω. ἄλλοι ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. Antip. Sid. 45.
ἀνιάω. καὶ νέκυν ἀνιήσει θάλασσα. Antip. Sid. 69.
ἀνιγρός -οῖς ἀντιπάλοις. Julian. Aeg. 65.
ἀνίημι. ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων. Meleag. 42. χῶρος θεοῖσιν ἀνειμένος. ἀδ 28.
ἀνιηρός -ὸν βέλος. Asclep. 23. πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ᾽ ἀνιηρὸν ἔφυ. Even. 4.
ἀνίκητος. ἀδ. 628. -τοιο βραχίονος. Antiphil. 9. -των ἅπτεται οὐδ᾽ ἀΐδης. Parmen. 12.
ἄνικμος, κρήνη. Paul. Sil. 74. 110.
ἀνιμάσσω -σων ὕδωρ. Bian. 4.
ἀνιχνεύω -ων ὕβριν. Agath. 3.
ἀνιοχέω -εῦντο δρόμοι ἀδ. 646.
ἀνίουλος, Ἀχιλλεύς. Christod. Ecphr. 291. -λον κύκλον ὑπήνης. Ib. 136.
ἀνίστημι -ίστω. Pallad. 139.
ἀννέφελος -ον ἦμαρ. Probl. ar. 29.
ἄνοδος -ου οὐρανίης. Pallad. 62.

ἀνοίγω - ει πόντον πορθμὸς πλαγκτός. Agath. 49. ζεφύροισι μεμύκοτα κόλπον ἀνοίγει εἴαρος χάρις. Paul. Sil. 57. ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο. Meleag. 110. -όμενα χείλεα Aenigm. 19.

ἀνοίκτιστος -τον οὔνομα. Aristot. I. 182.

ἀνοιδαίνω - νοντο μυιῶνες. Christ. Ecphr. 236.

ἀνοικτίρμων. Antip. Sid. 102.

ἀνολολύζω. αἱ ὧραι ἀνωλόλυξαν. Simonid. 76.

ἄνοπλος. Leon. Tar. 50.

ἀνόστητος, χῶρος ἐνέρων. Antip. Sid. 110. -νοστοτάταν ἥβαν. ἀδ. 646.

ἀνούατος - τον ξόανον. Theocr. 4.

ἄνους - ουν πλοῦτον. Parmen. 10.

ἀνοχμάζω -πέτρον. Agath. 77.

ἀνταίρω - ᾶραι πρὸς ἔρωτα μάχην. Meleag. 100. χεῖρας ἀντῆρεν. Archi. 35.

ἀντανάγω -γει πατέρα εὐνομίης. Philip. 29.

ἀντανακλέκω. Philip. 1.

ἀντανύω -οντα κορύνην. ἀδ. 287.

ἀνταποδίδωμι -έδωκα. ἀδ. 752.

ἀνταποτίνω -έτισε. Bian. 10.

ἀνταχέω -εῦσιν. Theocr. 4.

ἀντείνω βριθὺν ἀντέτακε χάλυβα. ἀδ. 297.

ἀντέλλω - λουσιν ἄνθεα. Marc. Arg. 24. -λει ἄμπελος ἔνθα. Id. 28.

ἀντερανίζω - ζόμενος ὄμμασιν ἀλλοτρίοις. Leon. Al. 34.

ἀντέχω - ομεν καμάτους. Philip. 27.

ἀντία. ὁ ἀντία τοῦδε. Meleag. 31. τόσσον κότον ἀντία φαίνει. ἀδ. 275.

ἀντιάω. τέρματος ἠντίασα. ἀδ. 420. τρομεροῦ γήραος. Jul. Aeg. 6. χαρίτων. Id. 54. ἐλέου οὐδ᾽ ὄναρ ἠντίασας. Callim. 15. σκήπτρων. Eratosth. 3. Φοίβῳ εἰς ἔριν. Alcae. Mess. 10. χερσόθεν ἠντίασε. Eianor. 2. πρὸς μέλος. Leonti 8. τεοῖς θαλάμοις οὐχ ὑμέναιος, οὐδ᾽ Ἥρης λαμπάδες ἠντίασαν. Inedit. ξείνων ἀντιάσας γεράων. Stat. Athl. 15. Σκύλλης χάσμασιν. Agath. 74. νεόθεν ἀντιάσασα. Erycius. 9. λιτῆς ἀντίασον ξενίης. Marian. 2.

ἀντιβιάζομαι - όμενος φιλεῖς. Strato. 25.

ἀντιβολέω. δὶς τάφου ἀντιβολήσας. II. 523.

ἀντιδιδάσκω. Philip. 30.

ἀντιδίδωμι - δοθεῖσα. Pallad. 11.

ἀντίδικος. οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία. Lucian. 7.

ἀντίδοτον, κακῶν φάρμακον. ἀδ. 80. τοῦ πυρός. Pallad. 11.

ἀντιθάπτω, δεξιὰ δ' ἀντετάφη γήραος Ἱππομέδων. ἀδ. 708.

ἀντίθεος - ἑον Πέλοπος. ἀδ. 138. - ἑῳ ψυχῆς. ἀδ. 491.

ἀντίθεσις - σιν σθεναρὴν ἐκ χερός. Strato 42.

ἀντιθέω - θέοντες. ἀδ. 377.

ἀντίθροος - ουν ὄπα. Satyr. Thy. 2.

ἀντικαθεύδω - δε. Macedon. 34.

ἀντικορύσσομαι - ενος ἀνέμοις. Leon. Alex. 28.

ἀντικρατέω. μῆτερ μητρυιῆς τρόπον ἀντικρατοῦσα. ἀδ. 98.

ἀντικτυπέω - οῦντος. ἀδ. 25.

ἀντικτύπω. - ἔκτυπε Πέρσαις Μαραθών. Theaet. Schol. 4. ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ. Aenigm. 25.

ἀντιλαμβάνω - λαβεῖν χάριτα. Longin. 1.

ἀντιλέγω. μὴ ἄλλως ἀντιλέγουσαν. Antip. Sid. 6.

ἀντιμαίνομαι. βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην. Tull. Gem. 4.

ἀντιμεθέλκω - κόμενος. Paul. Sil. 71. - μέναν ζάλῳ καὶ τέκνοις. Antiphil. 20. δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν. Jul. Aeg. 29.

ἀντιμελίζω. Agath. 10.

ἀντιμερίζω - ζου χάριν. Antip. Sid. 24.

ἀντίος - τίον ἐσιδοῦσαι. Meleag. 23. τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν. ἀδ. 249. - τία τραύματα. Dioscorid. 33.

ἀντιοχεύω - όμενος. Pallad. 49.

ἀντίπαλος. ὄρνις αἰθρῆς οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων. Alphe. 12. τάφος. Bian. 18. - λον κρυερῶν νιφάδων. Antip. Sid. 61. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν. Antiphil. 32. τὴν γλώσσης Νέμεσιν. Id. 43. λογισμὸν γοητείας φαρμακὸν ἀντίπαλον. Pallad. 113. δαίμονα ὑπερφιάλοις. Theaet. Sch. 4. - λοι γλυκερῆς χάριτος. Bian. 15.

ἀντιπαρέρχομαι - ενος. Strato. 7.

ἀντιπαρέχω - ασχόμενοι τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις. Leon. Alex. 34.

ἀντιπεραίνω - νόμενοι. Strato. 77.

ἀντιπέρας, Ἰλίου. Antiphil. 37.

ἀντιπέρην. Antip. Th. 18.

ἀντιπέρηθεν. Lectt. p. 173.

ἀντίπορος. ὑπ' ἀντιπόροισιν ἀγοστοῖς. Paul. Sil. 7.

ἀντίπους - ποδες. Eratosth. Cyr. 2.
ἀντιπρόσωπος - που λέχος, Sosipat. (Dioscorid.) 1. - πα φιλήματα. Strato. 90.
ἀντίσπαστος, - τον ὄνον. Pallad. 47.
ἀντισυναντάω - τῶν. Strato. 69.
ἀντιταλαντεύω, τὰς ἐλπίδας. Theaet. Sch. 4.
ἀντίτονος - νοιο ἐκ κέραος. Stat. Flacc. 8.
ἀντιτρέχω - αν ὕδωρ. Paul. Sil. 74. 16.
ἀντιτυγχάνω. Hermocr. 1. τοίης ἀντιτύχοι χάριτος. ἀδ. 475.
ἀντίτυπος - που κραδίης. Paul. Sil. 43. - πον τερέτισμα πάσχει. Agath. 68. φθογγήν. Archias. 14. - πων πιμπλαμένη φαέων. ἀδ. 377.
ἀντιφέρω. - τίς Ὁμηρείης ἀντιφέροιτο λόγοις. Maced. 30.
ἀντίφθογγος - γον ἀποκλάγξασα νομεῦσιν. Archias. 28.
ἀντιχαρίζομαι - όμεθα. Theaet. Schol. 5.
ἀντλέω - ήσας τὸν ὅλον βίον. ἀδ. 404.
ἄντλος. ἄλωος ἐφ' ᾧ πολὺν ἔβρασεν ἄντλον. Addae. 1.
ἀντολίηθε, ἔκθορες. Ep. Byz. 11.
ἄντομαι. μή ποτε κορύνη ἀντήσῃ. Muc. Scaev. II. 265. χαλεπῇ ἤντεο θευμορίῃ. Callim. 3. ἀντόμενον. Samius. 1.
ἀντριάς - άδες νύμφαι. Theodor. 2.
ἄντρον, μέλαν γλυπτοῖς ἄντροις πεφυλαγμένον. Paul. Sil. 50.
ἄντυξ - τυγος οὐρανίης ἀειδίνητον ἀνάγκην. ἀδ. Byz. 33. ἄντυγος οὐρανίης ὑπερήμενος. Themist. II. 404. ἄντυγι μηρῶν. Christod. Ecphr. 80. ἀμφότεραι, ἄντυγες. Leonti. 6. εἰς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθε. ἀδ. 684. Ἠριγενείης. ἀδ. Byz. 34.
ἀντῳδός - ὸν ἁρμονίαν. Marian. 4. κελαδὸν Πανὶ κρέκων. Meleag. 111. - δοῖς χείλεσι. Archias. 28.
ἀντωπός, βλέψαι. Strato. 38. Agath. 57. - πὸν πέμγος. ἀδ. 185.
ἀνυπέρβλητος, πέπηγεν οὖρος. Parrhas. 2.
ἀνυπόδητος - τον κυνικόν. Lucill. 30.
ἀνύποπτος. Pallad. 5.
ἀνυφόω. ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυφώσαντο. Antip. Sid. 51.
ἀνύω. ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσαις ὁδόν. Leon. Al. 38. κελεύ-

θου ἥμισυ κυπριδίου ἤνυον. Paul. Sil. 12. ἤνυσα τὸ στάδιον. Maced. 41. πολλὰ καμών. Rufin. 18. εἰκόνα ἄνυσε Πραξιτέλης. Meleag. 11. κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον. Id. 85. οὐκέτι πρόσσω ἤνυσεν. Loll. Bass. 11. σοφὸν ἤνυσε γῆρας Διογένης. ἀδ. 458. φροντίδα παιδείης ἤνυσε. ἀδ. 651. τοῦτο ἐκ Μοιρέων ἠνύσατο. Leon. Tar. 95. ἠνύσαμεν ἔργον ἔρωτος. Paul. Sil. 12.

ἄνω. ποτὲ ἤνομεν ἤδη. Agath. 24.

ἀνώδυνος - οις φαρμάκοις, ἀνώδυνον σῶμα. Nicomed. 10.

ἀνώϊστος, καὶ ἄφαντος. Rhian. 1. - ου ἀγγελίης. Apollonid. 17. χρόνοιο. ἀδ. 614.

ἀνωμαλίη. Parmen. 4.

ἀνώμαλος, τύχη. Pallad. 121.

ἀνώνυμος. ἀδ. Her. 22. ὀρθὸν νῦν ἕστηκας ἀνώνυμον. Scythin. 2.

ἀνωφελής - έα φθόγγον. Arabi. 6.

ἄξεινος - ου αἰγιαλοῦ. Damaget. 4. - οι πλαταμῶνες. Zonas. 9.

ἀξίνη. ἀδ. 90.

ἀξιόπιστος - ότεροι ὀφθαλμοὶ γλώσσης. Qu. Maec. 3.

ἀξόνιος - ίοις εἴρυσας Ἕκτορα δεσμοῖς. Stat. Flac. 10.

ἄξυλος - ον πυρκαϊὴν ἐκ σταχύων. Philip. 80.

ἀξύνετος - των ἀνθρώπων βουλαῖς. ἀδ. 700. - τα ξυνετοῖσι λέγων. Aenigm. 10. - ἐτοις ἔρεβος. Alcae. Mess. 21.

ἀοίδιμος. ἀδ. 522. - ον κλέος. ἀδ. 582.

ἀοιδοθέτης. Archimel. 2.

ἀοιδομάχος - οις λογολέσχαις. Lucill. 28.

ἀοιδοπόλος. Tull. Laur. 3. - ων ἔργων. Antip. Th. 9. Jul. Aeg. 63.

ἀοιδός - ὸν ὄρνιν. Paul. Sil. 72.

ἀοιδοτόκος - ου πόμα πηγῆς. Nestor. 1.

ἄοινος, καὶ ἀβρόμιος. Antip. Sid. 59.

ἀολλής - έα μῆτιν. Christ. Ecphr. 22.

ἀολλίζω - ων ὄλβον. Macedon. 31. εἰς ἓν ἀολλίσας. Stat. Athl. 25.

ἀόρατος - τον τραῦμα ἔρως. Qu. Maec. 9. - τος ὄψιν. Aenigm. 9.

ἀόριστος, τελευτή. ἀδ. 440.

ἀορτέω - τηθείς. Archias. 22.

ἀπαγγελτήρ - τῆρα φίλον. Philip. 22.

ἀπαγλαΐζω -ἴσαι τὴν κούρην κομάων. Agath. 15.

ἀπάγχομαι -αξασθαι. ἀδ. 109.

ἀπαγχονίζω -ηγχόνισε. ἀδ. 109.

ἀπαίδευτος. Pallad. 75.

ἀπαίνυμαι -μένη κόλπων. Probl. ar. 8.

ἀπακριβόω -ώσατο χαλκῷ ὁ πλαστὴς Πορφύριον. Stat. Athl. 8. Παλλὰς ἀπηκριβώσατο Κύπριν. Alcae. Aetol. 2. θάλασσαν. Philip. (Lectt. p. 186) 85.

ἀπάλαιστρος. Strato 64. οὐκ οἶσω τὴν ἀπάλαιστρον ὕβριν. Meleag. 97.

ἁπαλός -ὸν κῦμα. ἀδ. 265. -λὸν γελάσασα. Leon. Tar. 50. -λῷ Βρομίῳ. ἀδ. 286. βάλλει τὰς ἁπαλὰς ἁπαλῶς χέρας. Automed. 3.

ἁπαλοτρεφής -εῖς λειμῶνες. Herod. Inscr. 11.

ἁπαλόφρων -ονος. Marc. Arg. 32.

ἀπαμαλδύνω -ημάλδυνεν Ὅμηρος ὑμνοπόλους. Leon. Tar. 49.

ἀπαμβλύνω. οὐκ ἐθελήσας θάμβος ἀπαμβλῦναι. ἀδ. 301.

ἀπαμύνω -νομένη λιμόν. Philip. 80.

ἀπαμφιάζω, τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν. Dioscor. 21. γαῖαν ἀπημφιάσω. Bian. 13.

ἀπαναίνομαι -νεται τὴν προτέρην φιλίην. Agath. 66. σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι. Meleag. 21. οὐδὲ φθιμένης ἀπενήνατο. Leon. Tar. 65.

ἀπάνευθε, ἀλλήλων. Agath. 89. πάτρης. ἀδ. 742.

ἅπαξ, βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. Lucill. 73.

ἀπαριθμέω. Pallad. 91.

ἀπάρχω -ρξαι τῷ μύστῃ μῆλον. Theodor. 9. ὕμμιν ἀπάρξει Σαπφώ. ἀδ. 521.

ἀπαστράπτω -τει ἔρως παιδὸς κάλλος. Meleag. 19. αἴγλην. ἀδ. 597.

ἀπάτη, κλάσματος εἰς ἀπάτην. Phanias 7. βλεφάρων καὶ πραπίδων. Arabi. 4.

ἀπάτημα, ἐμῶν πόθων ἀκρίς. Meleag. 112. ἐμῆς μερίμνης. Maced. 1.

ἀπάτητος -τον ὄρος. ἀδ. 171.

ἀπατιμάω -ητίμησε. Marcell. Inscr. 54.

ἀπαυδάω -δῶ. ἀδ. 488. -δήσαντα πόνοις. ἀδ. 47.

ἀπαυλόσυνος. Leon. Alex. 12.

ἄπαυστος -τον ἄλγος. Jul. Aeg. 24.

ἀπαφάω. ἤπαφε. Dioscor. 14.

μέγα σ' ἤπαφε τέχνη. Jul. Aeg. 14. ἤπαφε σε μύρων. Id. 22. μηδέ σε τέχνη ἀπάφῃ. Id. 26.

ἀπεικονίζω -ίσας αὐτόν. Meleag. 11. ψυχῇ κάλλος. Id. 26.

ἀπειλητήρ -τῆρα μύωπα. Antiphil. 4.

ἀπειπεῖν. ἀπεῖπεν τὴν πλάνην. Philip. 8. ἔμπης οὐκ ἀπέειπε δάματα μοίρης. Agath. 51. πίστιν ἀπειπαμένη. Macedon. 2. νέκταρ ἀπειπάμενος. Maced. 20. πάντα. Id. 23. Παφίης θεσμόν. Paul. Sil. 32. μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. Pompej. 2. νεῖκος ἀπειπάμενοι. Stat. Athl. 7.

ἀπειρέσιος -ίη ἀγλαΐη. Cyrus. 6. -ιον νᾶμα. Damostr. αἶσχος. Themist. II. 404. μέγεθος. Ep. Byz. 15. ὄψον. ἀδ. 581. -ιοι ὄρνιθες. Simonid. fr. -ίους Νείλου προχοάς. ἀδ. 401.

ἀπειρία -ίῃσι νόοιο. ἀδ. 401.

ἀπείριτος -τον τάρβος. Paul. Sil. 30.

ἀπειρόγαμος -ῳ δάφνῃ. Christod. Ecphr. 367.

ἄπειρος -ους πρήξεις. Sophron. 3.

ἀπειροτόκος -κου παρθενίης. Antip. Sid. 12.

ἄπειρων -ονα καρπὸν Ἰάκχου. Agath. 24. σοφίην. ἀδ. 518.

ἀπέκγονος. Simonid. 91.

ἀπέκτητος -του τριχὸς ἀγλαΐην. Paul. Sil. 17.

ἀπελαύνω. οὐκ αἴθην ἀπηλάσαο. Antip. Sid. 102.

ἀπελπίζω -ων ἄλλον. Lucill. 41.

ἀπεμέω. ἀμφὶ ταύτην θῖνά με φοιβδήσας Εὖρος ἀπημέσατο. Crinag. 39.

ἀπενθής -έα πυρσόν. ἀδ. 373. δάκρυα. Aenigm. 17.

ἀπέπαντος -τους βότρυας. Philip. 68.

ἀπέπειρος -ρον ὀπώρην. Leon. Tar. 44.

ἀπέραντος -τον ὁδόν. Athen. 2.

ἀπερείδω -δεται πείσμασιν ἀγκύρης. Archimel. 1.

ἀπερείσιος, -ιον ἄλγος. ἀδ. 680.

ἀπερέω. οὐδ' ἀπεροῦμαι. Posidip. 2.

ἀπερύκω -κοις τὰ λυγρά. ἀδ. 466.

ἀπερύω. ἅς ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο ὠδῖνες. Perses 4.

ἀπέρχομαι, καὶ ἐν ζωοῖς καὶ ἀπελθών. ἀδ. 89.

ἀπευθής, Ὁμηρείης ὀπός. ἀδ.

495. αὐλοὶ ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες. Diotim. 8.
ἀπεχθαίρω -οντα δικαίως. Pallad. 134. -ήρασα. Jul. Aeg. 4.
ἀπεχθής, κορύνη. Muc. Scaev. II. 265.
ἀπέχω, τὴν τιμήν. Pallad. 98. τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις. Callim. 22. ὡς ἀπέχει χάριτας. Id. 43. κῦδος ὀφειλόμενον. ἀδ. 390.
ἀπημοσύνη. Agath. 69. ἐπ᾽ ἀπημοσύνῃ. ἀδ. 313 b. (Lectt. p. 272.)
ἀπήμων -μονος ὄργια Βάκχου. Macedon. 21. -μονα οὖρον. Leo Phil. 6. νόστον. ἀδ. Her. 14. Carphyll. 2.
ἀπήνη -ης μεγάλης. Demodoc. 3.
ἀπηνής -έα θυμόν. Leo Phil. 6.
ἀπηόριος -ιοι κλῶνες. Antiphil. 12.
ἀπιθέω -ήσεις. Agath. 66.
ἀπιθής -θῆ. Rufin. 20.
ἀπιθύνω -ειθυμὸν κρείσσονι φαντασίῃ. Agath. 38. -νοντα πορείας μόλιβον. Jul. Aeg. 10.
ἄπιστος, καὶ προδότας. Meleag. 57.
ἀπλανής -έος γραμμῆς. Paul. Sil. 51. κελεύθου. Id. 52. -έες. ἀδ. 377. -έας ἀστέρας. Antip. Sid. 49.
ἄπλαστος -τοι χειρῶν θαλάμαι. Antiphil. 29.
ἄπλεκτος, χαίτη. Alcae. Mess. 19.
ἄπλετος, χρόνος. Lucian. 29. -τον ὕδωρ. Nicarch. 12. πῦρος. Ep. Byz. 15.
ἀπλήρωτος -τε αἶδα. ἀδ. 713.
ἄπληστος, -του Κύπριδος. Paul. Sil. 12. -τοιο λύσσας. Id. 7. -τῳ δαίμονι. Menecrat. 1. -ἐνὶ κραδίῃ. Philodem. 14. Χάρων πάντα ἄπληστε. Bian. 16. -ον κέρδος. Athen. 2.
ἄπλητος -τον μῶμον ὑπεκπροφυγών. ἀδ. 633.
ἄπλοια -οίῃ πεπεδημένος. Antip. Th. 49.
ἁπλοΐς -ίκταδίῃ. Agath. 8.
ἀπλόκαμος. Antip. Sid. 65. -μῳ μετώπῳ. Christ. Ecphr. 331.
ἄπλοκος -κον ὄναρ. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)
ἁπλόω -ώσας κατὰ γῆς σῶμα. Lucill. 68.
ἀπλυσίη -μυσαρῶν ἐλέγων. Eryci. 11.
ἀπνευής -ὲς πῦρ. Antip. Sid. 5.
ἀπνευστί, προπίνειν ψυχάν. Meleag. 94.
ἄπνοος Dioscorid. 33. -οον

ἡμάρτευν τύρβος. Paul. Sil. 60.
ἀποβλέπω. αἱ Ῥήνου προχοαὶς ἐγγὺς ἀποβλέπετε. Crinag. 28. τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο. Antiphil. 24.
ἀποβλίσσω. ὡς ἀπὸ μουσῶν σμῆνος ἀπεβλίσατο. Antip. Sid. 79.
ἀποβρέχω -ομαι αἵματι. Aenigm. 25.
ἀποβρίζω. -ζει τὸν πᾶσαις ὕπνον ὀφειλόμενον. Callim. 56. ἀπέβριξεν. Theocr. 20.
ἀποβροχίζω -χισε λαιμόν. Tull. Sab. 9.
ἀποβρύκω. ἀπέβρυξε. Leon. Tar. 95.
ἀπογράφω -ψάμενος πύκτης. Lucill. 17.
ἀποδειπνίδιος -ιον σκύβαλον. Leon. Alex. 30.
ἀποδρέπω -εδρέψω τείχεος ἀγλαΐην. Agath. 60. πίονα τυρὸν ἀπεδρέψασθε. Ariston. 2.
ἀποδρέπτω -τεο. Marc. Argent. ined.
ἀποδρύπτω. μὴ χαλάζῃ ἄκρον ἀποδρυφθῇ. Agath. 71.
ἀποδύρομαι -ύνη. Pallad. 39.
ἀποδύω. ἄνθος γυίων ἀπέδυσε χρόνος. Philip. 15. ψυχὴν σῶμ' ἀποδυσαμένη. ἀδ. 664.
ἀποζεύγνυμι -ζευχθέντος ἑταίρου. Strato 68.
ἀπόζω. ἀπόδωδε μύρου. Rufin. 1.
ἀποθειόω -θειωθείς. Strato 19.
ἀποθλίβω -ουσιν ἀοιδήν. Julian. Bas. 2.
ἀποθρίζω. τὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε. Agath. 85. πλατάνιστον ἀπέθρισε. Meleag. 1, 17. λόγχην ἧς ἀπέθρισε χρόνος ἀκμήν. Philip. 8. γλῶσσαν ἀπεθρισάμην. Agath. 12.
ἀποθρώσκω -κει Ἔρως κραδίης. Paul. Sil. 43. -κοντα καπνόν. Pallad. 25.
ἀποίμαντος, ἀγέλη. Apollonid. 6.
ἀποιμώζω -οντα χαλκόν. ἀδ. 284.
ἀποϊστεύω -ευσεν. Antip. Thess. 63.
ἀποκάμνω. ἀνέγρεο μηδ' ἀπόκαμνε. Rufin. 5.
ἀποκείρω. ἐμὴν ἀπέκειρε κορείην. ἀδ. Her. 2.
ἀποκερματίζω. Pallad. 145.
ἀποκλάζω -ξασα. Archias. 128.
ἀποκλάω. ἥμισυ πρίστις ἀπεκλάσατο. Leon. Tar. 95.
ἀποκλείω -κλεισθῆναι. Lucill 16.
ἀποκλύζω. κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν

ἔκλυσεν ἡλικίην. Anacr. 82.
ἀποκομπάζω. λύρης ἀπεκόμπασε χορδή. Paul. Sil. 48.
ἀποκόπτω -ψεις τοὺς στάχυας. Agath. 71.
ἀποκουφίζω. ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα. ἀδ. 419.
ἀποκράδιος -ιον σῦκον. Leon. Tar. 13.
ἀποκρανίζω -εκράνιξε βοὸς κέρας. Eryci. 3.
ἀποκρεμάω -ασε πλῆκτρον χορδήν: ἀδ. 175.
ἀποκρίνω -κριθεὶς θηρίων. Archil. 39.
ἀπόκρισις -ιος χῶρος. ἀδ. 345.
ἀποκρούω -σον. Pallad. 85.
ἀπόκρυφος. πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον. ἀδ. 198.
ἀποκτέννω. Nicarch. 20.
ἀπολάμπω -πετο σέβας μορφῆς. Christodor. Ecphr. 324.
ἀπολείπω -πεται μάργαρα σῆς χροιῆς. Paul. Sil. 17.
ἀπολήγω. οὐδ᾽ ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων. Leonti. 13.
ἄπολις, πόλις. Joan. Barb. 8.
ἀπολισθαίνω -ώλισθον βίου. Leon. Tar. 90. ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα. ἀδ. 463.
ἀπολύω -ἃς μ᾽ ἀπέλυσας νούσων. ἀδ. 746. ἧς ἀπέλυσε μίτρην. ἀδ. 691. -ελύετο κυγμᾶς ἔντεα. Alcae. Mess. 9. πνεῦμα ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. Crinag. 31.
ἀπομάσσω. πάντ᾽ ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης. III. 337. ὅλαν ἀπεμάξατο μορφάν. Archel. II. 58. Ἄρητος Ἡσίοδον ἀπεμάξατο. Callim. 35.
ἀπομοίριος -ια ἁλίων. Alphe. 2.
ἀπόμνυμι -ωμοσάμην χρυσόν. Paul. Sil. 12.
ἀπομύσσω -ξειν ῥῖνα. Ammian. 13. -σομένη. ἀδ. 599.
ἀπονέμω -ένειμαν σκῆπτρα. Meleag. 86.
ἀπονέω. ἢ ἀπονεύσω διστάζω. ἀδ. 43.
ἄπονος, χάρις σῆς χερός. Onest. 6.
ἀπόνως. Lucill. 97.
ἀπόπαξ. Asclepiad. 27.
ἀποπέρδω -δεται ἵππου ἀνήρ. ἀδ. 276.
ἀποπλανίης -ίην κοῦρον. Bian. 15. Philip. 70.
ἀποπλάσσω. ταύτας εἰκόν᾽ ἀπεπλασάμην. Even. 11. -ἀπὸ μουσῶν σμῆνος ἀπεπλάσατο. Antip. Sid. 79. φοίβης εἶδος. Paul. Sil. 7. σέλας χροιῆς. Id. 59. ὃν μετ᾽

ἀληθείης τοῖον ἀπεπλάσατο. Antip. Sid. 30. ὅμοιον ἀποπλασθέν. Posidip. 15. (II. 528.)

ἀποπνέω -έπνευσεν τοίην γῆρυν. Alcae. 17. ἣν ἀποπνεύσω. Dioscor. 8.

ἀποπνίγω -έπνιξε. Nicarch. 26. -πνίξας τὸν μῦν. Ammian. 16.

ἀποπρίω -έπρισε. Ammian. 19.

ἀποπροθέω -θέοντες ὁδίται. ἀδ. 366.

ἀποπροφεύγω. Meleag. 10.

ἀποπτύω -έπτυσας ἐμὴν εἰκόνα. Paul. Sil. 27. εἰς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἀδ. 267.

ἀπορέγχω. -χειν ἐυστομάχως. Parmen. 15. (Lectt. 177.)

ἀπορίπτω. καὶ τάχα κἂν ἀπέρριψε τὸ βολίδιον. Polemo R. 3.

ἀπόρθητος -τοιο πόληος. ἀδ. 282. -τους πόλεις. ἀδ. 496.

ἀπόρνυμι -νυμένης νηός. Paul. Sil. 60.

ἀποῤῥήγνυμι -ῥήξας ψυχήν. Timon. I. 153. ἀποδεσμῶν. Philip. 70.

ἀπόῤῥηκτος -τοιο διωγμοῦ. Qu. Maec. 6.

ἀποῤῥίνημα -τα γάζης Λυσιμάχου. Daphit. III. 330. (II. 39. ed. L.)

ἀποῤῥίπτω -ψας μῆνιν. ἀδ. Her. 9.

ἀπόῤῥωξ, ὀλίγη τις προτέρων μελέων. Leonti. 22. -γος ἐξ ἄκρης. Apollonid. 26.

ἀποσβέννυμι -φθόνον ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς. ἀδ. 631. κῦμα ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε. Antip. Sid. 102. εἰς ἡμᾶς ἰὸν ἀπεσβέσατε. Philip. 43.

ἀποσήπω -πόμενος πούς. Lucill. 88.

ἀποσκαρίζω -εσκάρισε. Lucill. 41.

ἀποσκεδάζω -εσκέδασεν ἀντιπάλων ὕβριν. ἀδ. 627. ἀλλήλων νοῦσον. ἀδ. 411. Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας Pallad. 24. -σκεδάσας ὕπνον. Macedon. 4.

ἀπόσκλημι -σκλήσῃ ἀστέρα μεμφόμενος. Inedit.

ἀποσκληρύνω -εσκληρυμμένον στέρφος. Leon. Tar. 11.

ἀποσκοπέω -έων. ἀδ. 545.

ἀποσκόπιος -πιοι ἀφάμαρτον. Ptolem. R. 1.

ἀποσμήχω -ξασα φῦκος. ἀδ. Her. 21.

ἀποσπάδιος -ιον σταφυλῆς. Philip. 20.

ἀποσπάραγμα. Theodorid. 8.

ἀποσπάς -δα σταφυλῆς συντάῤῥαγον. Leon. Tar. 13.

ἀποσπένδω -ων δάκρυον. Ma-

cedon. 28. -σπεὶσθη μέ-νος λευκόν. Sosip. 2.
ἀποσσεύω - εύει γαστήρ. Agath. 53.
ἀποστάζω - ειν μελιηδέα φωνήν. Cyrus. 2. -ων ἀφρός. Jul. Aeg. 32.
ἀποσταλάω - άει γενύων ἀφρόν. Philip. 53. πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελισσῆς. Christ. Ecphr. 110.
ἀποστέργω. εὖχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους. Theocr. 4.
ἀποστίλβω - βουσαν ἐθείραις. ἀδ. 62.
ἀποστηρίζω - ζεται βάκτρον εἰς γῆν. ἀδ. 272.
ἀποστιλβόω - βωσον τὸ κύπελλον. ἀδ. 79.
ἀποστρέφομαι - πλοῦτον. Pallad. 119. τοὺς κακούς. Phocyl. 1. -εται ἑτάρους. ἀδ. 41. χρυσόν. Macedon. 38. τοὺς ἀργυρέους. Antip. Th. 3. -εστρέφετο Δίκη χρυσόν. Arabi. 2.
ἀπόστροφος - φα νωτοβατοῦνται. Strato. 77.
ἀποστυφελίζω - ἔλιξε μόχθων. Julian. Aeg. 58.
ἀποστύζω - ξασα. ἀδ. 116.
ἀποστύφω. ἄκερδον ἀποστύφουσαν ὀδιτῶν χείλεα. Alcae. Mess. 18.
ἀποσυλάω - συλήσασα λογισμῶν. Pallad. 113. -εσύλα. Id. 50.
ἀποσφίγγω - γξας λωμάτια. Lucill. 114.
ἀποσφραίνω - ει αὐτὸν γλήχυνι. Lucill. 9.
ἀποτέμνω - ομαι καρπούς. Leon. Tar. 46.
ἀποτῆλε. Antip. Sid. 96. μακράν. ἀδ. 232.
ἀποτηλοῦ, τῆλε. Leon. Tar. 26.
ἀποτίω - έτισεν ἀνθ' αἵματος αἷμα. Leon. Tar. 51. τίσιν οὐκ ἀποτίσει. ἀδ. 457.
ἀποτμήγω - ῆξαι. ἀδ. 32.
ἀποτολμάω - μήσας. Philodem. 16.
ἄπους - οδα. Xenocr. II 59. Archias. 17.
ἀποφαιδρύνω - εφαιδρύναντο. Crinag. 21.
ἀποφαίνω - έφαινε. ἀδ. Her. 30.
ἀποφέρω. τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενηνεγκαμέναν. Even. 9.
ἀπόφημι. Tull. Laur. 1. οὐκ ἀπόφημι. Leon. Tar. 48. Antip. Th. 36.
ἀποφλοιόω - ώσατο δέρμα. Leon. Tar. 51.
ἀποφώλιος, ἠγροιώτης. Philet. fr. 4.

ἀποχαλκίζω. Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν. Pallad. 48.
ἀποχάζομαι -ζεο γραφίδων. Jul. Aeg. 32.
ἀποχή. Lucill. 105.
ἀποψάω -ψήσασα τὸ δάκρυ. Rufin. 33.
ἄποψις. ἐν ἀπόψει γινόμεθα. Philod. 30.
ἀποψύχω -χει Δᾶμις πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι. Meleag. 15.
ἀπράγμων -μονας ἄνδρας. Pallad. 56.
ἀπρεπίη -ης εἴδεος. ἀδ. 103.
ἀπρεπής -πὲς εἰπεῖν. Lucill. 6.
ἄπρηκτος et ἄπρακτος -κτοιο πόθου. Paul. Sil. 10. -του σκέπας εὐνῆς. Isidor. II. 474. πολέμοιο. Pantel. II. 414. -κτοι ὄρχεις. Strato 79. μελῃδόνες. Simonid. f. 13. -ἐν ἀπρήκτοισι καθήμεθα. Philodem. 5. -κτοις ἐλπίσι. Agath. 78. ἀδ. 34. -παλάμαις. Paul. Sil. 14. ἄπρακτ' ὀδυρόμενον. Bacchyl. fr. 3. ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο. Hegesipp. 6.
ἀπρήϋντος, θάλασσα. Antip. Th. 69.
ἄπριξ, χεῖρες δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι. Paul. Sil. 60. δραξαμένη. Id. 4.
ἀπροϊδής, μόρος. Archias. 31. δαίμων. ἀδ. 732. νοῦσος. ἀδ. 677. αἰδὼς μυχοῖ. Archi. 29. πλήξας. Agath. 59.
ἀπροφάσιστος. Paul. Sil. 5. -τως. Chaerem. 1.
ἀπρόφατος, νέμεσις. Herod. Inscr. 34.
ἄπτερος, ὄρνις. Probl. ar. 42. Aenigm. 17. νίκη. ἀδ. 279. πέταται. Aenigm. 11.
ἀπτόλεμος. Antip. Sid. 29.
ἅπτομαι -τεται ἀνικήτων οὐδ' αἴδης. Parmen. 12. -τομαι Κύπριδος ἔργων. Antip. Sid. 9. ἅπτεσθαι πυρός. Artem. 2. φροντίδος. Philod. 29. θύματος. Ibid. φίλτρων. Id. 31. πόθων. ἀδ. 18. νάματος. ἀδ. 240. πάσης ἅπτεο ναυτιλίης. Marc. Arg. 24. κρυερῆς ἧψαο ναυτιλίης. Pers. 5. ναυμαχίης. Stat. Athl. 21. τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος. ἀδ. 239. ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων. Alcae. 5. παιδείης ἁψαμένου. ἀδ. 593.
ἅπτω. ἧψε βρόχον. Plato. 18. λαμπάδα Περσεφόνη. Antip. Th. 60. πέλας ὑμέναιος. Id. 64. πυράν. ἀδ. 83. ἧψε δειρὴν βρόχῳ. Antip. Th. 84.
ἀπτώς, θάλαμος. Antiphil. 40. παλαίσας. Alcae. 9.

ἄπυγος, ἐλάφου παντὸς ἀπυγοτέρην. Antip. Th. 4.

ἄπυρος -ον καλὸν χρυσίον. Scoli. 19. ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῦ. Antiphil. 21. -ους ἀκόλους. Leon. Tar. 45.

ἄπυστος. πάμπαν ἀπύστῳ οἴην σφὶν μητέρα πότμος ἔμαρψε. Marc. Inscr. 17.

ἀπύω. ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις. ἀδ. 230.

ἄπωθεν, ὁδοῦ. Dioscorid. 11. εἶργον ἄπωθε. Antip. Sid. 105.

ἀπωθέω -ωσάμενος νόσον. Leon. Alex. 35. -σάμενοι ἰόν. Agath. 48. φορτόν. Id. 55.

ἀπώμοτος. χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν, οὐδ' ἀπώμοτον. Archil. fr. 16.

ἀπωσικύματος, κώπη. Philip. 5.

ἀραιός. χεῖρα εἰς ἀραιὰν παιδὸς πίσιν. Nicias 8.

ἀραξόχειρος -ρα τύμπανα. Philip. 6.

ἀράομαι -ήσατο. ἀδ. 671.

ἀράσσω -σεις τὸ μέτωπον. Paul. Sil. 4. λύρην. Christ. Ecphr. 46. τινάγμασι χαλκόν. Claudian. 2. τύμπανον ἤραξε. Simonid. 112.

ἀράξαι. Antisti. 1.

ἀραχναῖος -αίη φωλάς. Erycius. 9. -αίου μίτου. Archias 11. -αίαις εἴκελον ἁρπεδόσιν. Id. 5. ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. Ant. Sid. 21.

ἀράχνη, νήθουσα. Nicarch. 16. λεπτὸν ὑφηναμένα. ἀδ. 419. στάμονα ἀράχνᾳ ἴσον. Antip. Sid. 22. -νᾶν αἰθᾶν ἱστοί. Bacchyl. 9.

ἀράχνιον. Nicarch. 16.

ἀρβυλίς -ίδων δισσᾶν. Leon. Tar. 37.

ἀργαλέος -έα βῶλος, Anyte 15.

ἀργεννός -ῆς χιόνος. Aenigm. 2. -νοῖο κρίνοιο. Il. 519. -νῶν φωσφόρος σελάων. Antip. Th. 41. -ναῖς ὀθόνῃσι. Paul. Sil. 34.

ἀργῆτις -τι κόρη. Paul. Sil. 24.

ἀργία -αν ἐξελέγχων. ἀδ. 229 b. (III. 333.)

ἀργινόεις -όεντος γάλακτος. Antip. Sid. 72.

ἀργιόδους -οντα. Aenigm. 5.

ἀργιπόδης -δαν χίμαρον. Phani. 5.

ἀργός -τάλαρος ἔχει ἠλακάτην, ἀδ. 59. πῖος ἀργὸν ἀποκρέμαται. Strato 79. -ὸν κύνα. ἀδ. 756. -ῆς γαλήνης. Loll. Bass. 6.

ἀργύρεος -έη λιμός. Lucill. 26.

-έην ὕλην. Pallad. 27. -έοις νήμασι. Damoch. 3.

ἀργυρόπεζος, παρθένος. Rufin. 6.

ἀργυροποιός. Probl. ar. 5.

ἀργυροφεγγής. Lucill. 26.

ἀργύφεος -έης - ἐπωγονίδος. Paul. Sil. 7. -έοις νήμασι. Damoch. 3.

ἄρδω -δομαι μύθοις. Jul. Aeg. 37.

ἀρειμανής -νέων χέρας Οὔννων. ἀδ. 590.

ἀρειότερος -οισι. Ep. Byz. 15.

ἀρείτολμος -μου. Zosim. 4.

ἀρέσκω. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα. Leon. Tar. 47.

ἀρετή, ποδῶν. Anacr. 70.

ἀρηγοσύνη. ἀδ. 428. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.)

ἀρηΐφατος -των νεκύων. Crinag. 25

ἄρη, βαψαμένη ἐντὸς ἄρη λαγόνων. Antip. Th. 28.

ἀρητήρ. Paul. Sil. 30.

ἄρθμιος. κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθέντας. Simm. Ov.

ἀρθροειδής. Phani. 4.

ἀρίδακος. Simonid. 65. -δηλος. ἀδ. 567.

ἀριδείκετος -τα ἔργα. Cyrus 2.

ἀργίλος. Callim. 16. σωφροσύνη. Antip. Sid. 16. -ζήλου φροσύνη ἀδ. 433. -ζήλῳ Διοκλεῖ. Meleag. I. 2. -ον θῆκεν. Agath. 52.

ἀριθμέω -ήσεις γαῖαν. Pallad. 91.

ἀριθμητός -τὴν ἀρτιάσαι ψακάδα. ἀδ. 34.

ἀριθμός. νύμφης οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός. Callim. 9. ζῶμεν ἀριθμῷ παῦρα ἔτεα. Simonid. fr. 4.

ἀριπρεπής -πέες παῖδες. Christod. 3. -πέας. Comet. 4.

ἀρίς -ίδες. Leon. Tar. 4. -ίδας ἀμφιδέτους. Philip. 16.

ἀρίσταθλος -λοιο Ἡρακλῆος. Archias 27.

ἀριστείη -ης σύμβολα. Asin. II. 292.

ἀριστεύς. Leon. Al. 34.

ἀριστεύω -σαντα. ἀδ. 738.

ἀριστογένεθλος, χῶρος. ἀδ. 361.

ἀριστόνοος -όους. ἀδ. 565.

ἀριστώδιν -ος ἱστορίης. Christod. Ecphr. 391. -ινες Ἀθήναι. Theaet. Sch. 4.

ἀριφανής -έων ὑπάτων. Christod. 21.

ἀριφραδής. Arcesil. 2.

ἀρκετόν, οἴνῳ αἴθεσθαι κραδίην. Oenom. II. 402.

ἀρκέω -καὶ δράκοντος πρὸς τραχὺ ζεῦξαι δίκτυον. ἀδ. 32. ἠλακάτην ἀρκεῖν κτῆμα πένητι βίῳ.

Antip. Th. 46. ἀρκούσῃ καλύβῃ. ἀδ. 676. ἀντὶ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίῃ. ἀδ. Byz. 26. ἐσθλῶν περὶ Θήβης μύθων καὶ στυγερῶν ἤρκεσεν ἱστορίῃ. Philip. 31. ἤρκεσεν πατρίδα δουλοσύνας. Simonid. 42. ἀρκοῦμαι δώροις. Leon. Al. 21. μάρτυρι Μαιονίδῃ. Pompej. 1. τούτοισιν. ἀδ. 407. ἀρκεῖ καὶ ἀνδρὸς ὁμοφροσύνῃ. Antip. Sid. 24.

ἄρκιος, ἀσταφίς. Macedon. 19.

ἀρκτῷος -οις ἄσθμασι. Agath. 51.

ἄρκυς -σι κρυφίοις Ἀφροδίτης Scolion. 23.

ἁρμαλιά. Leon. Tar. 30.

ἁρματηλάτης -του. Stat. Athl. 17.

ἄρμενον, λιπαρῆς ἐργασίης. ἀδ. 116. πάσης ἐργασίης. ἀδ. 90. πενίας. Phani. 3. βάκχου. Antip. Sid. 90.

ἄρμενος, ἦν ξείνοισι. Plato 28. -νον πλούτου. ἀδ. 127.

ἁρμόζω. δεσμὰ τὰ Λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων. Paul. Sil. 30. ἥρμοσε. χείλεσι φωνήν. ἀδ. 287. ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον ἁρμόσαιμεν. Simonid. 26. μέλος. Eryci. 14. τοῦ νῷ βασιλῆες ἁρμόζονται. ἀδ. 428. χάριτας σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρμόσαο. Meleag. 128. μέλη ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο. Simonid. 55. πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν. Leon. Al. 34.

ἁρμολογέω. ἡρμολόγησε τάφον. Philip. 78.

ἁρμονία, εὔπους. Paul. Sil. 48. γραμματοῦ. Id. 52. ἀγλώσσου στόματος. Crinag. 35. τοίχων. Antiphil. 27. κώλων ἔκλυτος. Philip. 67. ἤθεος. Paul. Sil. 17. -ίῃ πλὰξ ἐπικεκλιμένη. Leon Tar. 68.

ἁρμονικός. υἷσι γνώμοσι. Ep. Byz. 34.

ἀρνεοθοίνης, Πάν. Apollonid. 10.

ἀρνέομαι. ἠρνήσαντο ζωήν. Aristod. 1. ἀνέρας ἠρνήσαντο. ἀδ. Her. 31. στείχειν ὁδὸν ἀρνήσονται. ἀδ. 289. οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα. Tull. Gem. 1. πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον. Arabi. 6.

ἄρνυμαι -νυνται ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. Mnasalc. 16.

ἀροτήρ -τῆρα εὐτεχνίης. ἀδ. 738.

ἀρότης, βοῦς. ἀδ. 287.

ἀροτραῖος ἡ ἐν θαλάμῃ. Antip. Sid. 111.

ἀροτρεύς. Agath. 37.

ἀροτρευτήρ, ἀρούρης. Philip. 27. πόντου. Antiphil. 41.

ἀροτρητής, βίοτος. Antip. Th. 47.

ἀροτρεδίαυλοι. Ined.

ἀροτροπόνος - ους ζεύγλας. Philip. 59.

ἀροτροφορέω - εῖν. Leon. Alex. 36.

ἀρουραῖος - αίαν μούσην. Meleag. 112. αὔλακα. Philip. 59. - αίης εὐπορίης. ἀδ. 416.

ἀρούριον. Agath. 71.

ἀρουροπόνος. Philip. 14. 19. Macedon. 28 b. (III. 332.)

ἀρόω - όσει. Tull. Gem. 6. ἀδ. 407.

ἁρπάγδην, ἦχ᾽ ἐπὶ χέρσον. Bianor. 2.

ἁρπάγιμος - μης ψυχῆς. Pallad. 87. - μοις λέχεσιν. Philip. 79.

ἁρπάζω - άσαι φίλημ᾽ ἀκροθιγές. Meleag. 143. οὔνομα λήθη ἁρπάσεται. Philip. 24.

ἁρπάκτειρα. Antip. Sid. 105.

ἁρπακτήρ, ᾍδης. Callim. 47.

ἅρπαξ - γι χείλει. Bian. 4. - γος ἰκτίνου. Automed. 8. - γα ζωῆς. Leon. Al. 16. - γες ψυχέων ἀλλοτρίων. Strato 23. - γας κορείης. Christ. Ecphr. 365.

ἁρπαστός - τοῖς κώμοις Meleag. 45.

ἁρπεδόνη - ης πορφυρέης. Posidip. 7. - η πορφυρέη Κύπριδος. ἀδ. 16. - ην καὶ στάλικας. Apollonid. 15. - νας στρεπτᾶς κλωστῆρα. Antip. Sid. 26.

ἁρπεδών - δόσιν ἀραχναίης εἴκελον. Archias 5.

ἅρπημαι - παμένης ἴχνια Περσεφόνης. Maced. 19.

ἀῤῥαγής - έας κόρυθας. Antip. Sid. 29. παρατάξεις. ἀδ. 596.

ἀῤῥενοκοίτης - τας ἄῤῥενας. ἀδ. 361.

ἄῤῥηκτος - τον κρηπῖδα. ἀδ. 401. - τοι μοιρέων ὅρκοι. Loll. Bass. 4.

ἄῤῥην - ενα φθόγγον. ἀδ. 455.

ἀῤῥητολεπτόπνευστος. Paul. Sil. 74. 175.

ἄῤῥητος, φύσις. Antiphil. 32. - ῥήτων ἐπέων. Lucian. 35. πύλας ἐξευρεῖν. Bacchyl. 17.

ἀῤῥίγητος, θήρ. Antip. Sid. 27.

ἀῤῥυτίδωτος - τον μῆλον. Philip. 11.

ἀρσενικός - ὸν παιδίον. Pallad. 37.

ἀρσενόπαις - παιδα γονάν. ἀδ.

707. Κύπριν. Sosip. (Dioscor.) 1.
ἄρσην -εν πῦρ. Antip. Th. 43. -ος Ὁμήρου. Id. 45. -σενι θομῷ. Antip. Sid. 8. ῥώμη. Leonti. 8. γῆρυν ἄρσενα. Simmi. 4. ἵμερον. Meleag. 3. θεσμὸν ποιμαίνειν. ἀδ. 9. μῆνιν. Paul. Sil. 35. ἰούλους, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας. Antip. Th. 21.
ἀρσίπους -πόδεσσι λαγωοῖς. ἀδ. 647.
ἀρτάω -τήσειν λώπιον ἐν προπυλαίοις. Diodor. 1. ἠρτήσθω βρόχος. Crates 1.
ἀρτεμής -μὲς σκέλος. Philip. 9.
ἀρτεμίη. οἷς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη. Agath. 55.
ἀρτιάζω -άσαι ψηφάδ' ἀριθμητήν. ἀδ. 34.
ἀρτιβρεχής, πλόκαμος. Meleag. 60. σίδηρος ἐφ' αἵματι. Philip. 53.
ἀρτίγαμος. ἀδ. 729. -ους κόρας. Probl. ar. 18.
ἀρτιγένειος, χνόος. Diodor. Sard. 6.
ἀρτιγλυφής -ὲς ξόανον. Theocr. 4.
ἀρτιδνής -εῖ εὐμαθίη. Crinag. 4.
ἀρτιεπής. ἀδ. 680.
ἀρτίζω. τὸν βασιλέα ὕμνον ἄρτισον. Antip. Th. 18.
ἀρτιθαλής -εῖς στεφάνους. Meleag. 65.
ἀρτικόμης. Meleag. 26.
ἀρτιλόχευτος. ἀδ. 310.
ἄρτιος, μύθοισι καὶ ἤθεσι. Crinag. 45. -τιον νόον. Lucill. 49. -τια γυῖα. Theodorid. 10.
ἀρτιπαγής, ἀλίτυρος. Philod. 30. -γῆ νῆα. ἀδ. 434. -γεῖς στάλικες. Theocr. 3.
ἀρτίπος, κούρη. Agath. 21. ἕρπης ἀρτίπος ἐσσί. Id. 55. Loll. Bass. 2.
ἀρτίσκαπτος, κόνις. Heraclid. 1.
ἀρτιτόκος. Polyaen. 4. Tymn. 6. -κου κίμμαδος. Tiber. Ill. 1.
ἀρτίτοκος -κου ματρός. Nicomed. 9. -κον χίμαρον. Leon Tar. 30.
ἀρτιφυής -οῦς κράμβης. ἀδ. 176.
ἀρτίφυτος -τοις ἄνθεσιν. Philip. 1.
ἀρτιχανής -ῆ ῥοιάν. Zonas 3.
ἀρτιχάρακτος -τον γράμμα. Archimel. 1.
ἀρτίχνους -χνουν μῆλον. Zonas 3.
ἀρτολάγυνος. Polemo 1.

ἀρτύω · -τύσεις οἴαν λοπάδα. Meleag. 5.

ἀρυστρίς, ζωμοῦ. Aristo. 1.

ἀρυτήσιμος -μον νᾶμα. Philip. 24.

ἀρύω -ύσαι κόμα. Anyte 6.

ἀρχαγόνος -ων μερόπων. Paul. Sil. 76.

ἀρχέτυπον ἀδ. 307. γέγραμμαι κείνου ἀπ' ἀρχετύπου. Antip. Sid. 53a. (II. 528.)

ἀρχέγονος -όροιο βροτοῦ. ἀδ. 720.

ἀρχή, ζωστῆρος. Agath. 6.

ἀρχηγός -γὲ νεῶν. Antiphil. 24.

ἀρχιθάλασσος -σε πόσειδον. Philip. 23.

ἄρω. ἄραρε πόδα. Leon. Tar. 37.

ἀρωγοναύτης -τας δαίμονας. Philip. 12.

ἄρωστος. Lucill. 25.

ἀσάλευτος. Δῆλον ἀσάλευτον Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατ' ἀμπελάγει. Alphe. 10. χείλεσιν ἀσάλευτα μεμυκόσιν. Strato 25.

ἄσαρκος -κα νῦν ἐδουνακώσατο. Apollonid. 25.

ἀσαφής -φεῖ πελάγει κρινόμενος. ἀδ. 31.

ἄσβεστος -τον κλέος. Simonid. 33. -τον πῦρ γυνή Pallad. 10.

ἄσημος -μον κοῦφον ἔχων. Pallad. 27.

ἆσθμα, πυρός. Antip. Sid. 63. θνόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι. Id. 83. θεοπρόπον. Christod. Ecphr. 245. ὀπωρινοῦ κυνός. Ined. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα ἐμφαίνει. ἀδ. 313. ἄστατος ἄσθματος ὁρμή. Rufin. 20. -τος ἀερίου. Agath. 75. ἄσθματι φυσιόωσα. ἀδ. 283. -ασιν ἀρκτῴοις. Agath. 51. νοτεροῖς ἄσθμασι ποταμοῦ. Apollonid. 15. (ubi nunc νάμασι.) δυσκελάδοις πνευστιόων. Agath. 69.

ἀσθμαίνω -νοντα πόνοις γυῖα. Anyte. 6. -οντα καὶ κεκμηῶτα. ἀδ. 21.

ἀσίδηρος, αὖλαξ. Philip. 27.

ἄσιλλα. Simonid. Lectt. p. 25.

ἀσινής -ῆ τείνοις βίον. Dioscorid. 35.

ἀσκάντης -την νεκυοστόλον. Antiphil. 35.

ἀσκεπής -πὲς κάρηνον. Paul. Sil. 34. ἔργον. Ep. Byz 15.

ἀσκέω -κήσαντες ἐπέων κόσμον. Antip. Th. 45.

ἀσκηθής -θεῖς ἐσάωσε. Antip. Sid. 106.

ἀσκητής, σοφίης. ἀδ. 722.

ἀσκητός, κορυμβοῖς. Antip. Sid. 27. -τὸν χρυσῷ κέρας. Adrian. 1. -ταῦ στάμενος. Antip. Sid. 26.
ἄσκιος. ἀδ. 452.
ἀσκίπων. Theodor. 10. Antiphil. 33.
ἄσκοπος -πον ἄνδρα. Antip. Th. 62. -ον ἀγγελίαρχον. Agath. 38.
ἄσμηκτος -τον ἰὸν ἔχουσα ἀσπις. Diog. Laert. Epigr.
ἀσπάζω -ετο σιγήν. Agath 45.
ἀσπάραγος -γον μήλινον κρύμβης. Automed. 7, Ammian. 20.
ἀσπυσίως. ἀδ. 492.
ἄσπετος -τον σέλας. Apollonid. 20. χρόνον. ἀδ. 590,
ἀσπίδιον -ίοις εὐτελέσι. ἀδ. 606.
ἀσπιδιώτης -την ἄξιον. ἀδ. 391.
ἄσπιλον, μῆλον. Antiphil. 8.
ἀσπίς, ἀναιδής. Qu. Maec. 4. ὑπὲρ ἀκρεμόνων. III. 331. ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν. III. 333.
ἆσσον, ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον. Lucill. 74. βληχὴ ἀσσοτάτω μυκήματι. Crinag. 22. ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων. Id. 33.
ἀσταθής -θέων νηῶν ἕδρανον. Julian. Aeg. 6. -θέεσσιν αὔραις, Paul. Sil. 71,
ἀστατέω -έουσα βάσις. Rufin. 20.
ἄστατος -τον φθογγόν. Arabi. 6. ὕδωρ. ἀδ. Her. 32. Philip. 74. τροχὸν ἀστιβῆ. Mesomed. 1. ἄστατος ἄσθματος ὁρμή. Rufin. 20. -τε δαῖμον. Pallad. 75.
ἀσταφίς, ῥάξ. Zonas 6. μητ' ὄμφαξ, μητ' ἀσταφίς. Onest. 1.
ἀστεμφής, ἀδένητος ἔρως. Paul. Sil. 20. -φεῖ σὺν νυκτί. Duris. II. 59. -φῆ ποδάγρην. Leon. Tar. 12.
ἀστέριος -ίην περιωπήν. ἀδ. 525.
ἀστερόεις -όεντα οἶκον θεῶν. ἀδ. 545.
ἀστεροπή, μελέων. Rufin. 2. βλέμματος. Asclepiad. 15. ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς. Alcae. Mess. 6.
ἀστή -ταί. Antip. Th. 22.
ἄστηλος. Theodor. 18.
ἀστήρ, τῆς τραγικῆς μούσης. Simmi. 1. σοφίης. ἀδ. 345. μουσάων ἀστέρα καὶ χαρίτων. Alcae. Mess. 7. πικρόν. Anton. II. 240. ἀστέρας Ἑλλάδι λαμπομένους. Thall. Mil. 5. ῥητορικῆς. Thom. III. 125.
ἀστήρικτος. Philip. 9.
ἀστιβής -ῆ πόρον. Arion.

Hymn. 19. τρόχον. Mesomed. 2.
ἄστιβον, ἐρημαίην ἠϊόνα. Antip. Sid. 78.
ἀστλέγγιστος, ὅλκη. Leon. Tar. 11.
ἀστονάχητος. ἀδ. 696.
ἄστοργος -γου θανάτου. Leon. Al. 41.
ἀστός. Crinag. 10. ἀνήρ. Leonti. 16. καὶ ξεῖνος. ἀδ. 357. -ῶν καὶ ξείνων. Anacr. 78. -οῖς καὶ ξείνοις. Plato. 28. Theocr. 21.
ἄστοχος -ον χαῖρε ἄγρης. Tiber. Ill. 2.
ἀστραγάλη. Leon. Tar. 33.
ἀστράπτω -τει ὁ λίθος τηλετήν. ἀδ. 320. -τεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις. Strato 38. -των Κελτοῖς πουλὺν Ἐνυάλιον. Crinag. 28. -τουσα ἀπ᾽ ὄμματος. Asclepiad. 12. -ται γλῆναι ἀπ᾽ ὀφρύσιν. Sosip. (Dioscor.) 3. ἤστραψε κάλλος. Meleag. 38.
ἀστρεπτεί. Inedit.
ἄστρεπτος -τῳ κάλλει. Paul. Sil. 41. -τοις δόγμασι πειθόμενος. Antag. 7.
ἀστρόθετος -τους κανόνας. Pallad. 62.
ἀστρολόγος -ον Θαλῆν. ἀδ. 504.
ἄστρον, Ἑλλάδος Κορίνθος. Polystr. 2. Ἰησονίης. -ἀδ. 487. ἄχραντον σοφίης παιδεύσεως. Pallad. 115.
ἀστρῷος -ον οἶκον. Pallad. 115. -ῴην ἀνάγκην. Musar. Imag. II. 520.
ἄστυλος, οἶκος. Leon. Tar. 64.
ἀστύοχος -οιο μερίμνης. Agath. 43. -χου τείχεος. Paul. Sil. 66.
ἀστυφέλικτος -τον χάριν ὕπνου. Paul. Sil. 66. -τόν ἀκλινές. Antip. Sid. 51. -τα ἔναρα σιδήρῳ. Meleag. 115.
ἀστύφελος, καὶ ὁμαλή. Antiphil. 28.
ἀσυγκέραστος. Pallad. 72.
ἀσύγκριτος. ἀδ. 4.
ἀσφαλέως, χοῦς ἔνεισι δύο. Posidip. 12. Nicarch. 14. ἤδρασεν. ἀδ. Byz. 9.
ἀσφαλής -ὲς ἴχνος. ἀδ. 676. -ὲς ἀνθρώποις οὐδὲν ἔνειμε θεός. ἀδ. 692.
ἄσφυκτος. Lucill. 115.
ἄσχετος, ὁρμαίνει ἔλεφας. Philip. 29. -τα λυσσώων. Paul. Sil. 11.
ἀσχολίη. τίς ἐν μούσαις οὔκατος ἀσχολίη. Antip. Th. 14. θυμὸν τρέψας κηπίδος

ἀσχολίη. Agath. 145. -ίας πολλάς. Julian. Poly. 3.

ἀσώματος -τον νέκυν. Carphyll. 1. -τον εἴδεϊ μορφῆς. Agath. 38. ψυχὴ σῶμα ἢ ἀσώματον. Id. 70.

ἄτακτος -τα κεκραμέναν φύσιν. Mesomed. 3. ἐν τοῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις. ἀδ. 319.

ἀτάλλω -όμενος. Anyte 12.

ἀταλός -λᾶν χειρῶν. Erinna 1.

ἀταλόψυχος -οις θηλυτέραις. Agath. 23.

ἀταρβής. ἀδ. 267. -βῆ θυμόν. ἀδ. 311. δοῦρας ἀταρβές. Antiphil. 9. -βέες ναῦται. Paul. Sil. 57.

ἀτάρβητος -του Βρομίου. Maced. 21. -τοιο Αἴαντος. ἀδ. 456. -τοις χερσί. Plato 26.

ἀταρπός -πὸν τρηχεῖαν. ἀδ. 735. -ποὺς οὐρανίας. ἀδ. 664.

ἀτάρχυτος -των μερόπων. Joann. Barb. 9.

ἀτασθαλίη -ίη δήμου. ἀδ. 684. (Lectt. 304) οὐκ ἤρθη νοῦς ἐς ἀτασθαλίην. Simonid. 53.

ἀτάσθαλος -λοι καὶ μάχλοι. Dioscor. 23.

ἄτεγκτος, ἔρως. Meleag. 58. -τοι θῆρες. Id. 93.

ἀτειρής, οἴνῳ. Strato 17. -ρέα χαλκόν. Julian. Aeg. 24.

ἄτεκνος -νον. ἀδ. 714.

ἀτέλεστ[…] λαλήσομεν. Strato 16.

ἀτελής, οὐκ ἀτελεῖς εὐχαί. Posid. 6.

ἀτέμβω -βόμενος τῆς πρὶν ἐνεργείης. Comet. 2. μισθοῦ. Macedon. 31. -νου ἀνέμων οὐδέν. Paul. Sil. 67.

ἀτενίζω. τὰς ἀτενίζουσας οὐκ ἐμόγησε κόρας. Posid. 15 a. (II. 528.) -ζόμενος. Simonid. 90.

ἀτευχής. Leon. Tar. 60.

ἀτεύχητος -τοις χερσίν. Philip. 62.

ἀτηρός -ῆς ναυτιλίης. Antip. Th. 47. Ἀφρογενοῦς. Statyll. Fl. 8.

ἀτίζω -ειν σφετέρην ἀρετὴν καὶ θυμόν. Rhian. 1.

ἀτιμαγέλης. Erycius 3.

ἀτιτάλλω. ἥ μ᾽ ἀτίτηλε (ubi nunc ἤματι τῷδε) ἀδ. 651.

ἄτλητος -του θηρός. Agath. 27. -τοιο λύσσης. Paul. Sil. 7. ἄτλητα παθών. ἀδ. 44. 457. -τοισιν ἄλγεσιν. Lucill. 97.

ἀτμενίη -ίης ῥύομαι ὁ μῶας. Paul. Sil. 66.

ἀτμός, εὐώδης. Antiphil. 6.

ἄνω βαίνων. ἀδ. 472. λιβανοῖο. Philip. 47.
ἀτενίῃ -ὕσας ὁδοιπορίης. ἀδ. 752.
ἀτραπιτός -δυςβατός. Archim. 1. Rhian. 1. Antip. Sid. 81. -τοῖς ἀρεσκόμενος. ἀδ. 286. -τοὺς οὐρανίους. Antip. Sid. 99.
ἀτραπός -ἑτοιμοτάτη εἰς πανίην. ἀδ. 460. -ὸν παντοίην. ἀδ. 584.
ἀτράχηλος. Statyll. Fl. 5.
ἀτρεκής. ῥυθμῶν τἀτρεκὲς. ἀδ. 175.
ἀτρεκέως, ᾔδει τὰ φίλητρα. Crates. T. II. 3. ὅσσα ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται. Pallad. 140.
ἀτρέμα, παραμείβετε. Leon. Tar. 97.
ἀτρεμαίη -ἐν λιμένων ἤπιος γῆ. Crinag. 23.
ἄτρεστος -τοις ἀνδράσι. Antip. Sid. 92.
ἄτριπτος, πέτρος. Theodorid. 18. -τον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπόν. Antip. Th. 24.
ἀτρόμητος. Antip. Sid. 40.
ἄτρεμος, ὕπνος. Maced. 22. φωνά. Ib. 25. -ον εὔκλοιην. Leon. Tar. 48. ἡγεμονῆα. Ep. Byz. 31. ἄτρομε Ῥώμη Agath. 62. ἄτρομα λύε παίσματα. Leon. Al. 40.
ἄτροπος -πον καὶ σταθερόν. Paul. Sil. 71. -οι ᾠδαί. ἀδ. 659.
ἀτρύγετος, νύξ. Damag. 11. -τῳ ὕδατι. Eryci. 15.
ἀτρυγής -γὲς μέλι. Antiphil. 30.
ἄτρωτος -πόθοις. Meleag. 37. ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος. Aenigm. 10. -τον ὅπλον. ἀδ. 25. οὐδ᾽ ἄτρωτα παρῆλθον. Strato 7.
ἀττάραγος. οὐδ᾽ ὅσσον ἀττάραγόν σε δεδοίκαμεν. Callim. 14.
ἀττέλαβος. εἰ ἐπ᾽ ἀττελάβους ἄγεται στρατός. Lucill. 69.
ἀτύμβευτος -του θανάτοιο λείψανον. Crinag. 35.
ἀτυχής -χῆ τύχην. Pallad. 74. -χεῖς πτώσεις. Ibid. σῆτες. Antiphan. 5.
αὐαίνω. ὁ Φθόνος αὐαίνοιτο. Samm. 2. λῇια αὐανθέντα. II. 510.
αὐαλέος -έων κόμαν. Simonid. 7. Antiphil. 37. -έοις ὄμμασι τηκομένη. Agath. 19.
αὐγάζω -ων δυλόν. Leon. Tar. 64.
αὐγή -αὶ Διὸς, ἐφορῶσιν. ἀδ. 309.

αὐδάεσσ' ... ἔσσα παρθένος. ἀδ. 479.
αὐθάδης, τρόπος. Scolion. 3.
αὐθημερόν. Philip. 47.
αὐηρός -ρὴν ἀνθερίκων (ubi nunc αὐηλήν) Rhian. 5.
αὐθιγενής, Πέρσης. Dioscor. 36.
αὐλακεργάτης. Philip. 49.
αὖλαξ -λακος πορφυρέης. Marian. 3. -ακας γραφίδων. Julian. Aeg. 11.
αὔλειος -οις ἐγκροτέουσα θύραις. Leon. Tar. 1. στέμματ' ἀπ' αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύραις. Paul. Sil. 29.
αὐλητήρ -ῆρι ἀνδρί. ἀδ. 395.
αὐλίζομαι. κεῖνον αὐλισθῆν ἐνὶ δώμασι. Apollonid. 14.
αὖλιον -ια βουκολίων. Alpheus. 9.
αὐλοδόκη. Leon. Tar. 1.
αὐλοθετέω -τεῖ. Leon. Tar. 60.
αὐλός -ὸν ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα. Leon. Tar. 12. βαρὺν Ἐνυαλίου. Tymn. 1. ἐριβρεμέταν. Archias. 4. -λοῦ ὑβρειστοῦ. Antip. Sid. 48. -λῶν πλαγιαύλων γεύσατε. Philodem. 22. καθαροῖς ἐν αὐλοῖς. Simonid. 76. διδύμοις ἀεῖσαι. Theocr. 5. -λοὺς καχυχειλεῖς. Leon. Tar. 1.
αὐξάνω. ὃν ηὔξησαν Μοῦσαι. ἀδ. 556.
αὔξησις -ιν γυίων. Aenigm. 14.
αὐξοσέληνος. τὸ αὐξοσέληνον κεῖνο ἐξέλιπε. Macedon. 5.
αὔρη, τῶν ἀλσέων ἡμᾶς Φρίγανα δονείτω. Dionys. 1.
αὔριος -ον δαίμονα. Callim. 54.
αὐσταλέος -έης κεφαλῆς. ἀδ. Byz. 26. -έην χαίτην. Julian. Aeg. 27.
αὔτανδρος. Apollonid. 16.
αὐτάρκης, ἔχειν ἅλις. Leon. Al. 30. -κους σαοφροσύνας. Antip. Sid. 80. βίου ἔρμα. Alpheus. 4. -κεα δόξαν βιοτᾶς. Antiphil. 15.
αὐτερέτης. Addae. 5.
αὐτῆμαρ. Antip. Th. 41. ἀδ. 200.
αὐτμή -μὴν βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος. Antip. Sid. 27. ῥοδόεσσαν ἀναζείουσα ἀυτμήν. Marian. 4. ὀλίγην. Pallad. 123.
αὐτογενής, αἰδώς. Christodor. Ecphr. 341.
αὐτοδάικτον, σῶμα. Philip. 60.
αὐτοδίδακτος, ἄρης. ἀδ. 418. -κτε δίκηνε. Marc. Arg. 21.
αὐτοέλικτος, βόστρυχος. Christod. Ecphr. 269.

αὐτοθέλεί. Meleag. 122.
αὐτοθελής. Leonid. Tar. 46. Rufin. 34. ἥδιστος πότος. Onest. 5.
αὐτόθεν. Nicaenet. 2.
αὐτοκασίγνητοι. ἀδ. 136.
αὐτοκέλευθος. ἀδ. Her. 21.
αὐτοκέλευστος, ταῦρος. Rufin. 34. -ον λίνον. Christod. Ecphr. 205.
αὐτοκτόνος -να δῶρα. ἀδ. 389.
αὐτοκυβερνητί. Philip. 73.
αὐτομαθής -θοῦς ῥοίζος. ἀδ. 232. τὸν ὀρχησμῶν αὐτομαθῆ. Alcae. Mess. 8.
αὐτόματος -πόνος. Paul. Sil. 70. -τη σαλευομένη. Rufin 2. προσπεσὸν ταὐτόματον. Pallad. 118. τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτου. Nicarch. 6. -τοι στείχουσι ἐὴν πρὸς μητέρα καρποί. ἀδ. 271. -τοις ποσσί. Meleag. 20.
αὐτομόλος -ον ταῦρον. Rufin. 34.
αὐτόνομος, Ἑλλὰς ἐν ἐλευθερίῃ. ἀδ. 184. -ους ἀγέλας θηρῶν. Antip. Sid. 67.
αὐτόξυλος, Πάν. Apollonid. 10.
αὐτοπαγής -εῖς θάλαμοι. Antiphil. 29.
αὐτοπόνητος -τον ῥεῦμα μελισσῶν. Antiphil. 29.
αὐτόπτης, μυστιπόλος τριάδος. ἀδ. Byz. 33.
αὐτόῤῥυτος -τον ὕδωρ. Marian. 3.
αὐτόσχολος, ἦλθεν εἰς ἀΐδην. Julian. Aeg. 46.
αὐτούργητος -τον βάθρον. Qu. Maec. 7.
αὐτουργός -γὸν μέλος. Apollonid. 25.
αὐτόφλοιος. Philip. 7. -ον ξόανον. Theocr. 4.
αὐτοφόνος -νῳ παλάμῃ. Leonti. 20. -νον τύμβον ἐπεσπάσατο. Antiphil. 22.
αὐτοφυής -ὲς μίμημα λύρης. Meleag. 112. φάρμακον. Jon. Chi. 1. -φυεῖ σκόλοπι. Qu. Maec. 5.
αὐτόφυτος -τοιο νάπης. Marian. 3.
αὐτοχερί, κάτθανε. Callim. 59.
αὐτόχθων -ονα δῆμον. ἀδ. 210.
αὐτοχόλωτος -τον γένος. Pallad. 65.
αὐχένιος -ίους χαίτας. Archias 12. ἶνας. ἀδ. 292.
αὐχέω -ήσασα. ἀδ. 82. πόθεν πάλι τοίους ἀστέρας αὐχήσεις. Thall. Mil. 5.
αὐχήεις -εντα βοῦν. Sami. 1.
αὐχήν -ένα σοι κλίνω. Paul. Sil. 32.
αὐχμηρός -ρὴ βότρυς. ἀδ. 705.

-οῖο θέρους. ἀδ. 176. -ἀν δίψαν. Meleager. 10. φολέγωνδρον. Antip. Th. 37. -ρὰ νῶτα λιβύης. ἀδ. 398. -ρῶν ἠιόνων. ἀδ. 128. -ροὺς καὶ ἀλαμπέας ἄιδος αὐνάς. ἀδ. 677.

αὐχμός -ὸν αὐτῆς. Christ. Ecphr. 188.

ἀφάλλομαι -ήλατο. ἀδ. 462.

ἀφανίζω -ει. ἀδ. 440. γῆν. Aenigm. 11. ἠφάνικας τρίχας. Rufin. 38. τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον. Philip. 3. τὸν πηλὸν τοῦ Διός. Strato 62. οἷον μοι παιδίον ἠφάνικεν. Strato 54. κῦμα τὸν τύπον ἠφάνισε. ἀδ. 469.

ἄφαρ, λυθεῖσα. ἀδ. 718.

ἀφαρπάζω -ζων εἶδος. Meleag. 19.

ἄφατος -τοι κεράεσσι κεφαλαί. Pers. 1.

ἀφαυρός -ρότερον χιον. Antip. Sid. 93. -ροτέρους ἄνδρας. Adrian. 2. -νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους. Stat. Athl. 41.

ἀφαυρῶς. οὐ γὰρ ἀφαυρῶς οἶδε τάλαντα δίκης. Diotim. 2.

ἀφάω -όων θησαυρόν. Macedon. 34.

ἀφεγγής -γέα νυκτὸς ὀμίχλην. ἀδ. 372. δώματα μοίρης. Agath. 51. -γέος ἠελίοιο. Antiphil. 17.

ἀφειδής, ἔρως. Paul. Sil. 7. τὸν ἐξ ἀγέλης ἀφειδῆ ταῦρον. Aristocl. II. 108. -δέα δῶρα Λυαίου. Macedon. 19.

ἀφέλεια -αν. Damoch. 4.

ἄφενος, μύρμηκος. Crates 6. -οιο ὄνειρα. Crinag. 33.

ἀφετήριος -ιον ἕρμα. Philom. II. 58.

ἄφετος -τοι θυιάδες. Dioscorid. 38.

ἄφθαρτος -τοις σελίσιν. ἀδ. 469.

ἄφθεγκτος -τῳ στόματι λαλῶ. ἀδ. 387. -κτα ὄργια μούσης. Christod. Ecphr. 303. -ων ἀστραγάλων. Antip. Sid. 93.

ἄφθιτος, χέλυς. ἀδ. 280. -τον χρυσόν. ἀδ. 522. -κλέος. ἀδ. 534. 716. -τε πηγή. ἀδ. 194. -των Νήρεσιν θεόν. Mesomed. 1. -ιτα ῥεῖθρα. ἀδ. 202.

ἄφθαγγος -γοις νεύμασι. Paul. Sil. 76. τύποις. Maced. 26.

ἄφθονος, πηγή. Ep. Byz. 28. -ονον σπασσαμένην. ἀδ. 663.

ἄφθορος, ὡς κούρη. Marc. Arg. 18.

ἀφιδρύνω -υθην. ἀδ. 231.

ἀφίημι. ἀφεὶς κατευχῇ πλοῦτον. Zenod. II. 78. -ἵντε νόστον. Chaerem. 1. τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν. Agath. 13. εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Theocr. 7. ἣν ἀφεθῇ ταύτης. Gemin. 6.

ἀφιλοστάχυος -αυ πενίης. ἀδ. 28 b. (III. 333.)

ἀφίπταμαι ᾤχετ' ἀποπτάμενος. Meleag. 91. Marc. Arg. 8. ἀπέπτατο πᾶν ἄνθος. ἀδ. 19.

ἀφνειός -ὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. Paul. Sil. 38.

ἀφνεός, οἶκος. Aristodic. 2.

ἄφνω, ἀποπτάμενος. ἀδ. 662. ἥρπασας. ἀδ. 713.

ἄφνως, ἥρπασε. ἀδ. 710.

ἀφόβητος, ἄρης. Antip. Sid. 19.

ἄφοβος -ον μοῖρα νηπιάχοις. Parmen. 8.

ἀφόβως, νύκτευε. Lucill. 18.

ἀφοπλίζω -ώπλισας ἄρη. Leon. Al. 24.

ἀφόρυκτος -κτα δούρατα. Antip. Sid. 29.

ἄφραστος -των κύβων. Agath. 72.

ἀφρηστής. Archias 30.

ἀφρηλόγος, ζωμήρυσις. Philip. 13.

ἀφριόεις -οεν γένειον. Antip. Th. 26.

ἀφρογένεια. οὔπω ἀφρογένεια ὅλην ἔλον. Paul. Sil. 11.

ἀφρογενής -οῦς Παφίης. ἀδ. 218.

ἀφρονέω -ων. Agath. 66.

ἄφροντις, βίος. Iul. Aeg. 43.

ἀφροσύνη. ἀδ. 422. -ην εὔστοχον. ἀδ. 462.

ἀφροφυής -ῆ πέταλα θριδάκων. Philod. 30.

ἀφυής. Nicarch. 35. εἰς τὸ βαλεῖν. Aenigm. 23.

ἄφυκτος, μῆνις. Apollonid. 20. -των πόθων. Crinag. 1. -τοις κλείθροις. Antiphil. 22.

ἀφύλακτος, Ἐριννύς. ἀδ. 707. -τον ἄλω. Crinag. 31. -κτοι ὄμφακες. Strato 47.

ἀφυλίζω -ίσαι. Corn. Long. 1.

ἀφυπνόω -ῶσαι. Antip. Th. 23.

ἀφύσσω, νέκταρ ἐρώτων. Paul. Sil. 37. ἀμπέλου δάκρυα. ἀδ. 98. νάμα ἀφύσσονται ἀλκυόνες. Mnasalc. 8. -σαμένου χρυσὸν ἐκ ποταμοῦ. ἀδ. 458. -σάμενος σπείρημα κνιδίης. ἀδ. 571.

ἀφυῶς. Lucill. 82.

ἀφώνητος. ἀλλὰ ἡ τέχνη δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. Christod. 44. νόμῳ. ib. 258.

ἀχαιΐνης -ΐνεω ἀμφιδόρου σκύλος στικτόν. Phalaec. 3.

ἀχάλινος, ἀφροσύνα. Theodorid. 7. -ινα λέγειν. ἀδ. 255.
ἀχαλίνωτος -τον στόμα. Philip. 39.
ἀχάλκεος -ον οὐδόν. Lucian. 27.
ἀχαλκέω -κεῖ. Lucill. 47.
ἀχάλκωτος, κυνοῦχος. Leon. Tar. 11.
ἀχανής -οῦς χάσματος. Bianor. 12.
ἄχαρις -ριν χάριτα. Leon. Tar. 47.
ἄχερδος, πνιγόεσσα. Alcae. Mess. 18.
ἀχέτας, Φοῖβος. Dionys. 2. -χέτα τέττιξ. Pamphil. 2. Archi. 29.
ἀχθεινός -ὰν βοοκτασίαν. Leon. Tar. 51.
ἄχθομαι, ἕλκος. Leo Phil. 6. -μενος πολλοῖς καμάτοις (ubi nunc αἰθόμενος). Philip. 22.
ἄχθος, ὀδύνης γλυκερῆς. ἀδ. 9. δουλοσύνας. Aristo. 2. ἐπὶ χθονὶ κείμενον. Ep. Byz. 2.
ἀχθοφορέω -ρεῦντα νέκυν. Meleag. 124. ἠχθοφόρουν ὄστρακον. Antiphil. 14. -ρῶν ἀσκάντην. Id. 35.
ἄχλαινος -νων ἀνδρῶν. Simonid. 105.
ἀχλυόεις -όεντι δεσμῷ. ἀδ. 159.
ἀχλύς, κεῖται κατὰ βλεφάρων ἀχλὺϊ πλημμύρουσα. Pers. 4. κακὴν ἐπιειμένος ἀχλύν. Leon. Tar. 96.
ἄχνη -νῃ πεποκωμένον λεπτῇ. Philip. 20.
ἄχνοος. Crinag. 12. καὶ κουρίζων. Stat. Athl. 48. -ον ὑπήνην. Christod. Ecphr. 194. τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν. Philip. 21.
ἄχνυμαι. ἄχνυσο. Paul. Sil. 68. μέγ' ἀχνύμενοι. ἀδ. 728. -μένης ψυχῆς. Pallad. 125. -ην ἐπὶ σοί. Jul. Aeg. 66.
ἀχραής -ὲς ψυχρὸν ὑποϊάχει. Anyte 9.
ἄχραντος -τον ὕδωρ. ἀδ. Her. 21. ἄστρον. Pallad. 115. -τον δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος. Leon. Tar. 45. -τῳ ῥεύματι. ἀδ. 162. βασιλῆϊ. Ep. Byz. 15. -τα ἀῤῥήτων θέσμια. ἀδ. 750. -τοισιν ὀπωπαῖς. Christ. Ecphr. 124.
ἀχράς -δα βρωτήν. Meleag. 1, 30. ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην. Leon. Tar. 44. ἐπ' ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα. ἀδ. 421. -δας ὠμάς. Leon. Tar. 29.
ἀχρεῖος -ον φυτόν. ἀδ. 387. σκυλάκευμα. Tymn. 4.

ἀχρείως. -ς μέλπασον. ἀδ. 232.

ἀχρηστία. -αν. Comet. 6.

ἄχρος, αἰδώς. Claudian. 2.

ἀχυρῖτις -τιδας καρφάς. Philip. 73.

ἀχυρμιά -ιὰς καὶ πυρόν. Il. 519.

ἄχυρον -ου ἐλαφρότατον. Lucill. 65.

ἀχυρότριψ -ιβας τριβόλους. Philip. 14.

ἀψευδής, βίβλος. ἀδ. 439. -κλῆρος. ἀδ. 463. -δεῖ ὑποσχεσίῃ. Polyaen. 1. -έσιν οἰστοῖς. Apollonid. 22.

ἄψευστος -τον πένθος. Crinag. 40.

ἀψιδόω -δωμένον δικτύοις μολιβδον. Philip. 5.

ἀψίς -ῖδα οὐρανίην. ἀδ. 575. -ῖδος κύκλος. Nicaenet. 2. κρατερῇσι ῥόαις ἀψῖσι πεδηθείς. Agath. 56. ὑπὲρ ἀψίδων. ἀδ. 401.

ἄψος -εα ὑγρά. Paul. Sil. 7. γηράσκει. Id. 10. θελγομένην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βαλλόμενος. Id. 30.

ἄψυχος, πέτρη. Damaget. 5. -ος τέχνη. Christ. Ecphr. 170. -ον πέτρον. ἀδ. 272. -ου μορφῆς. Jul. Aeg. 29. -οις ἀκρεμόσιν. Antiphil. 37. -ασι. Tull. Gemin. 3.

ἀωρί, καὶ σκότος. Julian. Aeg. 56.

ἄωρος, ᾤχετο. Leon. Tar. 41.

ἀωτέω. σὺ δ' ἀωτεῖς. Simonid. fr. 7.

ἄωτον -τοις ῥόδων. Simonid. 76.

B.

βάζω -ων ὄργια Διονύσου. ἀδ. 741.

βάθος, ὅλης. Paul. Sil. 44.

βάθρον. ἐκ βάθρων ἐρειπομένην Τροίην. Alphaeus 5.

βαθυαγκής -έες Ἄλπεις. Crinag. 28.

βαθυγήρως. Philip. 18.

βαθυκαμπής -πῆ κλεῖδα συῶν. Ariston. 1.

βαθυκλεής -ὲς οὔνομα. Philip. 24.

βαθύκολπος, νύμφα. Hegesip. 5.

βαθυκτέανος -νοιο τύχης. Paul. Sil. 71.

βαθυλήιος, ἄρουρα. Alphe. 4.

βαθύνους. Aristot. I, 179.

βαθύπελμος, εὐμαρίς. Antip. Sid. 82.

βαθύπλουτος, κραδίη. Crinag. 17.

βαθύρρηνος -νοιο τάπητος. Antiphil. 6.

βαθύς, χαρακτὴρ καὶ περισκελής. Leo Phil. 8. βαθεῖα ποίη. Addae. 3. -θὺν πρῶνα.

Dionys. 6. τίνοντα ταύρου. Antip. Sid. 40. αὐχένα ἐλεφάντου. Philip. 29. οἰνοπότην. Callim. 42. ὕπνον. Posidip. 18. Problem. ar. 21. ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο. Leon. Tar. 71. βαθεῖς φάρυγας. ἀδ. 281.

βαθύσκιος -ον ἄλσος. Plato 29.

βαθύστερνος -νου γαίας. Simm. Alae.

βαθυστήριγξ, -γγα λᾶα. Philip. 74.

βαθυχαιτήεις, Μῆδος. (II. 523.) Aeschyl. 2.

βαίνω, Ἠμαθίην πρῶτος ἐς ἄρεα βῆσα Φίλιππος. Addae. 9. Φιλίππου δόξα θείων ἄγχι βέβακε θρόνων. ἀδ. 163.

βαιός, τάφος. Antip. Sid. 66. χρόνος. Phani. 1. βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος. Archias 17. -ὴ λιβάς. ἀδ. 240. κόνις. ἀδ. 668. κάλπις. Thall. Mil. 5. -ὸν ἔπος. Antip. Sid. 47. -ὸν ὑπερκύψας. Cyrus. 6. ἐπιζήσας. Leonti. 18. -ὴν μερίδα. Zon. 6. βαιὰ φαγών. ἀδ. 638. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ. ἀδ. 353.

βακίλας. Alex. Aetol. 3.

βακτροπροσαίτης. Lucian. 9.

βακχευτής -τὴν ῥυθμὸν ἀνεκλίκομεν. Agath. 24.

βακχεύτωρ. H. in Bacch. II. 517.

βακχεύω -ειν Κύπριδι. Agath. 27. τήν ποτε βακχεύουσαν ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων. Maced. 5.

βακχιάς, λάγυνος. Marc. Arg. 21. -άδος ὀπώρης. Agath. 59.

βαλανάγρα -αν ἔμβαλε. Hedyl. 3. (II. 526.)

βαλανεῖον. ἀδ. 84.

βαλανεύς -εῦ. ἀδ. 84.

βαλανίζω, δρῦν. ἀδ. 60.

βάλανος τὴν βάλανον χαλάσας. Eratosth. Sch. 2.

βαλβίς -ίδα θαλάσσης. Agath. Prooem.

βάλιος -ίους συνομήλικας. Simm. Rhod. 4.

βάλλω. κρήδεμνον βάλλε σοῖς πλοκαμοῖσιν. Agath. 5. βάλλειν εἰς δάκρυα. Id. 12. μήτ' ἐπὶ λουτρὰ βάλῃς χροΐ. ἀδ. 198. ἢν δὲ βάλῃς κοτὶ νηδύος ὕδωρ. ἀδ. 200. οὔ σε βαλῶ ζήλοις. Meleag. 41. βαλὼν κροτηφόν. ἀδ. 272. χρῶτα πρὸς χρῶτα. Marc. Arg. 4. βαλοῦσα πνεῦμα λίθῳ. Plato 15. περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα. ἀδ. 397. κατάντιον ὄμμα

βαλόντες. III. 331. στομάτεσσι βαλεῖν βρῶσιν. Macedon. 19. πρὶν ψυχὴν βαλέειν. ἀδ. 226. ὀδόντα βαλεῖν εἰς. Leon. Al. 14. βοῦν ὑπ' ἄροτρα βαλεῖν. Mosch. σελήνη διὰ θυρίδων βαλλομένη. Philodem. 7. -ην ἄσθμασιν ἀρκτῴοις. Agath. 51. -ους πλέγματα. Paul. Sil. 30. βεβλήσθω κύβος. Meleag. 56.

βαμβαίνω -νει χείλεα φθέγματι γηραλέῳ. Agath. 13.

βαμβακίς -κίδων κοιτίδα. Myrin. 2.

βάναυσος. Automed. 2. χαῖρε βάναυσε. Strat. 76.

βαπτίζω -ει ὕπνῳ. Even 15.

βαπτός -τῇ κυάνῳ. Crinag. 5. -τὰ πέπλα. Procl. 5.

βάπτω. εἰς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν. Philipp. 70. Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χολῷ. Lentul. 6. βάψας πενίην. Hellad. II. 438. βαψαμένη ἄρη ἐντὸς λαγόνων. Antip. Sid. 26.

βάραθρον. Pallad. 35.

βαρβαρίζω. ἐβαρβάρισε. Lucill. 86.

βαρέω. βεβαρημένος ὕπνῳ. ἀδ. 285. -αι ἐσχατιαὶ ἔθνεσι θηρῶν. ἀδ. 398. -γος γήρᾳ. ἀδ. 744. ὄμμα βρομίῳ. ἀδ. 526. κυμάτῳ ὕπνῳ. Statill. 11. -να ῥεῖθρα. νεκροῖς. ἀδ. 400.

βᾶρις, νεκύων. Zonas 7.

βάρος, ὅσιον παιδὶ βάρος. ἀδ. 438. χερσὶ Φερέκεις. ἀδ. 564. -η κοῖλα μυλάκων. Antip. Thess. 39.

βαρυαλγής, νοῦσος. ἀδ. 736. 162 b. (Lectt. 287.)

βαρυβρομήτας. Philip. 76.

βαρύβρομος -μον οἶδμα. Plato 23.

βαρύγδουπος -οισιν ἀήταις. ἀδ. 373.

βαρύγυιος, νοῦσος. Gaetul. 3.

βαρυδάκρυος. Christodor. Ecphr. 196.

βαρύδακρυς. Philip. 66.

βαρύζηλος, ἔρως. Macedon. 4.

βαρύθω -ουσα στήλη. Philet. 2.

βαρύκτυπος, πόντος. Claudian. 4.

βαρυλαίλαψ -πες αὖραι. Philip. 64.

βαρύμηνις. Statyll. 9. ἀδ. 244.

βαρύμισθος. ἀδ. 56.

βαρύμοχθος -ου γραμματικῆς. Pallad. 45. -θε Ἀλκείδη. ἀδ. 288. ψυχή. Meleag. 58. -θε. Paul. Sil. 40. ἀδ. 288.

βαρύνω. ἥν σε βαρύνῃ δίκης.

ἀδ. 198. μοῦνος εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται. Simonid. 55. γυῖα βαρυνόμενος. ἀδ. 272. νηδὺν βαρυνομένης. Leon. Tar. 2. - όμεναι νῶτα. ἀδ. 398.

βαρυόργητος -τους Πιερίδας. Philodem. 20.

βαρυπένθητος. Antip. Th. 63.

βαρύπενθος, μήτηρ. Philip. 65.

βαρύποτμος. ἀδ. Her. 2.

βαρύπους, ὄζος. Philip. 52.

βαρύς, μὴ πάντα βαρύς, μὴ πάντα βάναυσος. Automed. 2. χαλκευτάς. Antip. Sid. 79. βαρὺ νόημα. Damaget. 5. βρύχημα λέοντος. Archias. 27. ὑν αὐλὸν ἐνυαλίου. Tymn. 1.

βαρύστονος, λίθος. Marc. Arg. 26.

βαρύτλητος -του. ἀδ. 690. -των ὀδυνάων. Leonti. 13.

βαρύφθογγος -γων αὐλῶν. ἀδ. 174.

βαρύφρων, Νέμεσις. Meleag. 34.

βαρύχειλος. Ammian. 5.

βαρύχορδος, φθόγγος. Strato 29.

βασανίζω -ετε ἄλλον. Alcae. Mess. 6.

βάσανος, τοκετῶν ὅριος. Philip. 34. ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. Mnasalc. 15.

βάσις, γραμματικῆς ὤλετο. Paul. Sil. 81. ἀστατέουσα. Rufin. 20. κοῖλαι βλεφάρων βάσιες. Id. 20.

βασκαίνω. οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον. Pallad. 124.

βασκανίη. Callim. 62. Rufin. 34.

βάσκανος, ἰσσ' ἄϊδα. Erinna 3. Leon. Tar. 81. μίτος μοιρέων. ἀδ. 582. καὶ νηλεὴς δαίμων. ἀδ. 666. 695. γραφίς. ἀδ. 352. -κώμων. Aemili. 2.

βαστάζω, οὐκέτι τὴν διαζυγίην. Rufin. 25.

βαστακτός. Meleag. 7.

βατέω. ξ. τράγισκοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν. ἀδ. 40.

βατηρίς -ίδος κλίμακος. Zonas. 7.

βάτος, αὐχμηρή. ἀδ. 704. -του σκολιῆς. Zenodot. 2. τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ. Strato 46. ἀντὶ ῥόδου τὴν βάτον οὐ δέχομαι. Rufin. 38. ἀγορεῦσαι τὴν βάτον Ἰλιάδα. Erycius 11.

βατός, οὐ πάντεσσι. ἀδ. 539.

βαφεύς. Nicias 9.

βαΰζω -εις μέγα κλαίουσα. Philod. 20.

βαύκαλις. Nicarch. 34.
βδέλλα, σπιλάδων. Flacc. 4.
βδέω, βδεῖς, οὐκ ἀναπνεῖς. Antip. Th. 8.
βέβηλος, τελετῆς και ἠελίου. Antiphil. 33.
βελεσσιχαρής. Hymn. in Apoll. II. 518.
βέλος. σκάζουσι μέτροις, ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83. ἐν ἐμοὶ πάντα ἐστὶ βέλη. Meleag. 65. ἀνιηρὸν ἐκπυρὸς ἧκε βέλος. Asclepiad. 23. Λαΐς ἡ τοπάλαι πάντων βέλος. Epigon. 2.
βέμβιξ. Callim. 37.
βένθος, ἐχεφροσύνης. Paul. Sil. 68. θαλάσσης. Argent. 33. ἐν βένθεϊ θερμῷ κραδίης. Paul. Sil. 27. πέτραις ἐνὶ βένθεσιν. ἀδ. 399.
βέρεθρον - ρου κρατεροῖο. Jul. Aeg. 60.
βῆμα - ασι πανκψοις. Thall. Mil. 1. ἁβροπόδων βήμαθ᾽ ἑλισσόμεναι. ἀδ. 221.
βήρυλλος - ον Ἰνδήν. Addae. 6.
βία -ης εὐνέται. Antip. Sid. 2.
βιάζω. ἐπ᾽ εὐφροσύνην βιάζεο ψυχὴν μετάγειν. Pallad. 127. -ζεαι προθέειν. Jul. Aeg. 16. χαλκὸν ἐβιάζετο θυιάδι λύσσῃ. Christod. Ecphr. 39. αὖλον δεσμοὶ βιαζόμενον. Bian. 11. βιαζομένην ὑπὸ τέχνης Μηδείαν. ἀδ. 303. Ἀχέροντος μέλαθρα σῇ παιονίῃ χειρὶ βιαζόμενα. Magn. II. 304.
βιάομαι. ἀδελφειὸς με βιήσατο. Probl. ar. 21. πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον. Lectt. 172.
βιβλάριον - ίων σητοκόπων. Lucill. 18.
βιομάχας. Leonid. Tar. 23.
βινέω -εῖ φρίσσων Philod. 18.
βιοδώτης. II. 518.
βιοδώτωρ - τορα ζώων. Jul. Aeg. 46.
βίος. βίου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. πένητι βίῳ. Antip. Th. 46. βίον ἀροτρητὴν στέρξατε. Id. 17. ἡμιόνων ζῆν. Nicarch. 17 -τὸν βίον ἄρτι γέλα. ἀδ. 408. παρθενίη τὸν βίον ὤλεσεν ἄν. Paul. Silent. 73.
βιοτή -τῆς ὅρος. Antip. Thess. 6. -τὴν ἐκρέμασε. Antip. Sid. 95.
βιοτήσιος -ιον ναυτιλίην. ἀδ. 575.
βίοτος. οὐ βίοτον βίοτον. ἀδ. 603.
βιοφειδής, ὄλπη. Philip. 11.
βλαισός, κισσός. Simmi. 1. -σὴν πλατάνιστον. Meleag. 1.
βλαστάνω. ἐκ γαίας βλαστὰν

ἀδ. 749. βλαστόντ' ἄπο. ἀδ. 533.

βλάστημα, Κεκροπίης. ἀδ. 690. τεῆς βλαστήματα γαίης Thall. Mil. 5. Τυρίης τιθήνης. Stat. Athl. 59.

βλαστός -τὸν ὅλον θερίσῃς. Philip. 68.

βλασφημία -ας. Pallad. 60. -ίαις. Id. 136.

βλαυτίον. Leon. Tar. 10. 38.

βλεπτικός -κὴν αἴσθησιν. ἀδ. 445.

βλέπω -πειν εἰδώς. Rufin. 27. 28. σκότος. Pallad. 8. ἱλαρόν. Meleager. 44. κατηφές. Asclepiad. 10.

βλῆμα, κοίτας. Antip. Sid. 82.

βλήτειρα -αν ὀϊστῶν. Alex. Aetol. 4.

βλιστηρίς, χείρ. Zona. 6.

βλοσυρός -οῦ σελάχευς. Theodor. 1. χεύματος. Bian. 5. -ὸν φλοῖσβον Ἐνυαλίου. Mnasalc. 4. ἐπισκύνιον. ἀδ. 311. -ὰ κύματα. Antiphan. 6.

βλοσυρῶπις, αἰγίς. Christ. Ecphr. 94.

βλοσυρωπός. Agath. 22.

βλύζω -ων μέθυ. Antip. Sid. 73. ὕδωρ ἐκ πηγέων ἔβλυσας. Antip. Th. 1. ὕδωρ ἔβλυσεν. Antip. Sid. 64. κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ. Macedon. 16.

βλωθρός -ῆς κοτίνου. Eryci. 9. πλατάνου. Id. 14. -ὴν πίτυν. ἀδ. 384.

βοάγριον -ια μαρμαίροντα. Antip. Sid. 29.

βοαύλιον -ια ψυχρά. ἀδ. 647.

βοάω. θάλασσα τραχὺ βοᾷ. Meleag. 50. ἔργα βόωσι δημόσια. ἀδ. Byz. 7. τάφα. Simonid. 92. Arat. 1. ἐπὶ σάματι μάτηρ παῖδ' ἐβόασε, Anyte 19. μάτηρ ἐπ' αἰακτῷ πόλλ' ἐβόησε τάφῳ (ubi nunc ἐβόα θανάτῳ) ἀδ. 646. πέτρος ὅδε ξεινοῖσι βοάσεται. ἀδ. 692. -τα βοώμενα θαύματα γαίης. ἀδ Byz. 15. -βοώμενα καὶ χαρίεντα. ἀδ. 345. Ὁμηρείῃσι βεβοημένε βίβλοις. Acerat. Gr. 2.

βοηδρόμος. Damaget. 6.

βοηθόος -ον. ἀδ. 594.

βοηλάσια -ιαι. ἀδ. 398.

βοηλάτης -ταν. Lucill. 41.

βοηλάτις -τιν ῥάβδον. Mosch. Ep. 1. 411.

βοίδιον -ια. Plato. 17. ἀδ. 219. 220. 228.

βοκέρριος. Antip. Sid. 95.

βόλβα -αν χιονώδεα. Lucian. 9.

βολβίσκος. Philodem. 23.
βολβός. Ammian. 20.
βολέω. βεβολημένος ἰῷ κυνός. Paul. Sil. 26. ἄχει μεγάλῳ. Aristot. Hym. Mnasalc. 14.
βολή, νηὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς. ἀδ. 189. -λὰς ἰδάημεν ἔρωτος. ἀδ. 18.
βολίς -ίδα ὀλίγην. Paul. Sil. 68. 69.
βολοκτυπίη -ίης παίγνια. Paul. Sil. 68.
βόλος -ον ἰφείς. Zosim. 2.
βομβέω -εῦσι λυγρὸν ἀκανθίδες. Agath. 25. -εῦσα φόρυξ. Agath. 69.
βομβήεις -εσσα μέλισσα. ἀδ. 467.
βομβητής -τῇ ἰσμῷ. Philip. 30.
βόμβος, Μελπομένης. Agath. 10.
βοοκτασία. Leon. Tar. 51. Antip. Sid. 18.
βοοσφαγίη -ην. ἀδ. 287.
βόρειος -ον κλίτος. ἀδ. 396.
βορός, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν. Posidip. 17.
βοῤῥαῖος -ου Σκυθίης. Philip. 68.
βόσις. Paul. Sil. 40.
βοσκός -κὸν λυκοθαρσῆ Myrin. 3.
βόσκω -κομαι λυσσώων περὶ δειρήν. Paul. Sil. 11. ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βοσκόμενος. Id. 30. (ubi nunc βουλόμενος) -νος μουσέων ἄνθεα. Parmen. 10. -νοι ἠέρα. Pallad. 123.
βοστρύχιον. Inedit.
βόστρυχος -χα χρύσεα. ἀδ. 352.
βοτηρικός -κὰ κύπελλα. Thall. Mil. 3.
βοτρύϊνος -ον φυτόν. Paul. Sil. 44.
βοτρυόπαις, ἄμπελος. Theocr. 4. -παιδα χάριν Βρομίου. Philip. 45.
βοτρυοχαίτης. H. in Bacch. II. 517.
βότρυς, μελαίνει. Philod. 15. εὐπλέκτου κόμης. Agath. 21. τανᾶης ἰθείρης. Christ. Ecphr. 91. 325. βότρυος γεραοῦ φάρσος. Phani. 5. βότρυν μεθυπίδακα, πυκνοῤῥῶγα. Zonas 3. βότρυες οἰνοπέπαντοι. Crinag. 6. -ύων πορφύρων. Qu. Maec. 10. πεπάνων ῥᾶγα. Epigon. 1. -νας πολυγλεύκους. Apollonid. 5.
βούβοτος. Sami. 1.
βούβρωστις, Ἐρυσίχθονος. Agath. 74.
βουβών. ὅπλον τῶν ἀπὸ βου-

βώνων ἐκκέχυκας. Erycius 6.
βουθοίνης - ναν Ἡρακλία. ἀδ. 289.
βουθυσίη - ην ἤγαγε. ἀδ. 513.
βουκολέω. Eryci 1.
βουκόλος, ὄγτως. Hermodor. I. 255.
βουλευτής, νεκύων. Pallad. 45.
βουλεύω - ειν εἷμα. Anacr. 71.
βουληφόρος - ον εἷμα. II. 510.
βούλομαι. νῦν ὅτι βούλει οἴδαμεν. Automed. 2.
βουμολγός. Eryci. 3.
βουνίτης, πάν. Zonas. 4.
βουνοβατέω. ἐβουνοβάτει. Alcae. Mess. 8.
βούνομος, καὶ μηλόβοτος. Munat. II. 240.
βουνός. Nicarch. 23.
βούπαις - παιδες μέλισσαι. Eryci. 13.
βούπαλις - λεως δῶρον ἀεθλοσύνης. ἀδ. 216.
βουπάμων. Leon. Tar. 51. 69.
βουπλάστης. Dioscorid. 18.
βούπληκτρος, - ον ἄκαιναν. Agath. 30.
βουπλήξ - ῆγες. Leon. Alex. 9.
βουποίητος - τα μέλισσα. Strato. 88.
βουπείμην. Antiphil. 30.
βοῦς. βοὸς οὔρου. Hadrian. 1. βοῦν τὸν αὐχήεντα. Sami. 1. ἀρότην. ἀδ. 287. βόες κεραοί. Eryci. 14. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖς. Posidip. 14.
βουστρόφος - ον ἀκροσίδηρον. Antiphil. 4. - φα δεσμὰ τενόντων. Philipp. 14.
βούτης. Eryci. 3. Arab. 5. ἀδ. 248.
βουφάγος - γε. (ubi nunc βουφόνε) Antip. Sid. 91.
βούφθαλμος. Meleag. 1, 29.
βούφορτος. Theodorid. 1.
βουχανδής, λέβης. Anyte. 2.
βούχιλος - λου Ἀρκαδίης. Myrin. 1.
βοώτης. Antiphil. 14.
βραβεύω - ειν φίλτρα. Meleag. 11.
βράβης - ην κοινὸν ἔθεντο ἀέθλων. ἀδ. 627.
βράβυλος - ους. Pallad. 21.
βράγχιος - ιοι θῆρες. Arion. Hymn. 4.
βραγχός - ὸν τετριγυῖα. Paul. Sil. 48. περὶ λευκανίην βραγχὰ λαρυγγιόων. Agath. 69.
βραδύνω - ει χάρις. ἀδ. 409.
βραδυπειθής. Agath. 21.
βραδύπους, ὄνος. Secund. 2. νοῦς. Lucian. 39. - ποῦν θῆκεν. Antiphil. 21.
βραδυσκελής. Philip. 13.

βραδυτής, δαιμόνιος. ἀδ. 106.

βράζω. ἔβρασεν εἰς ἠϊόνα. Tull. Laur. 2. ὀστέα βέβρασται παρ᾽ ἠϊόνι. Antip. Th. 61.

βράσσω -σομένη θάλασσα πνεύματι. Leon. Tar. 57.

βραχίων -ονας στικτούς. ἀδ. 482.

βραχύβωλος, χέρσος. Antip. Sid. 69. Apollonid. 5.

βραχύς, λίθος. Polemo R. 3. ἥβηται. Lectt. 195. -χὺ κέρμα. Lucill. 81. ὅσον βραχύ. Id. 59. βουκόλιον. Polemo. 3. Plato. 17. -ὺν καιρόν. Callim. 36.

βραχυσυλλαβίη. Callim. 17.

βραχυσύμβολος, μύστις. Marc. Arg. 18.

βραχυφεγγίτης -του λύχνου σέλας. Philip. 11.

βραχύφυλλος -ον δένδρον. ἀδ. 332.

βρέγμα. Alcae. 17. Antip. Sid. 18.

βρενθύομαι -εται οὔτε Πλάτων. Agath. 58. τί βρενθύῃ. Pallad. 58.

βρέτας, πάντων ἔμπνοον. ἀδ. 594. δαιδάλοεν χρυσῷ. Nossis. 4.

βρέφος, μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος. ἀδ. 281.

βρέχω -θέντα μύροις στέφανον. Meleag. 98.

βριαρός -ὸν θῆρα. Paul. Sil. 66. -ὰς βύρσας. Antip. Sid. 18. -αῖς παλάμαις. Leon. Alex. 2.

βρῖθος, ἀπὸ χθονὸς ἤρατο. Doricus. II. 63.

βριθύνοος. II. 518.

βριθύς -ὺ δίκτυον. Zosim. 3. -ὺν χάλυβα. ἀδ. 297.

βρίθω, σταφυλῇ. II. 519. -θει γόνυ. ἀδ. 283. -θειν ὀστέα. Diodor. 15. μαζοῖς βρίθουσι γαλακτός. Tiber. Jll. 3. συμποσίων βρίθοντ᾽ ἀγυιαί. Bacchyl. fr. 9. τῷ ναοῖς βρίθοντι. Adrian. 6. οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς. Lucill. 55. δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια. Simm. Alae. βᾶρις ἀποφθιμένων βρίθεται. Leon. Tar. 59. οὔθασι βεβριθόσι δῶρα γάλακτος. ἀδ. 230. ἠνορέῃ βεβριθώς. Christodor. Ecphr. 240. παρθενίων χαρίτων βριθομένην. Posidip. 7. καμάτοις. Philip. 22. γήραϊ. Theaet. 1. ἰσμῷ βομβητῇ Philip. 30. εὐκαμάτοις στεφάνοις. Ill. 17.

βρομέω, ἶσα Διΐ. Rhian. 1.

-έοντα θαλάσσης δοῦπον. Archias. 33.
βρομιάζω -ζόμενος. Glauc. 4. -μένη ἀνθρώσκει. Id. 3.
βρόμιος -ίας οἰνάδος. Simmi. 6. (l. 138. ed. L.)
βρομιώδης -δεα πηλόν. Macedon. 33.
βρόμος, ἁλός. Hegesip. 6. -ον ἀνέμων. Antip. Sid. 67.
βρόμος -ου, οὐ βρόμιον. Julian. Caes. 1.
βροντώδης -δεις λίθους. Paul. Sil. 74. 52
βρότειος, φύσις. Philip. 46. -τειοι πάλαμαι. Simonid. fr. 10.
βροτόγηρυς, ψιττακός. Crinag. 27.
βροτοκτόνος -νε κράνεια. Anyte. 1.
βροτολοιγός, Ἔρωσι Meleag. 50. ἄρης. Antip. Sid. 29.
βροτοφεγγής -γέα αἴγλην. ἀδ. 597.
βροχετός -τῶν ῥαιόεσσαν ἀρωγόν. ἀδ. 176.
βροχίς -ίδων. Phani. 3. ἀδ. 419.
βρόχος, πανάφυκτος. Paul. Sil. 72. -ον ἄψε δειρῇ. Antip. Sid. 84.
βρυάζω -ζειν οἶδε καὶ ὁ λίθος. Aemil. 2.
βρύγδην, πλέξασθαι ἕλικας περὶ χεῖρας. Antiphil. 23.
βρύκω. ἔβρυκεν ἄλλος ἄλλον. ἀδ. 418. μελαίνῃ σηπεδόνῃ ἔβρυξε σάρκα. Eryci. 9. Αἰγέα βρύξας ἁλιρρόθιη. Diodor. 16.
βρυχηδόν, ὀδοῦσι μάρψε. ἀδ. 417.
βρυχητής, χόλος. Paul. Sil. 47.
βρύχω. ἔβρυχεν ἄλλος ἄλλον (al. ἔβρυκε.) ἀδ. 418. -χων θηκτὸν ὀδόντα. Archias 12. ὤλετο βρυχθεὶς ἁλί. Philip. 77.
βρύω. δόμος στεφάνων ἔβρυεν. Nicaen. 4.
βρωματο μιξαπάτη. Agath. 53.
βρῶσις -σιν χρηματικήν. Pallad 55.
βρώσκω. πικρὸν ἔβρωξε γάλα. Jul. Polyaen. 4.
βρωτός -τὴν ἀχράδα. Meleag. 1, 30.
βρωτύς. Pallad. 27.
βύβλος -λῳ καὶ χάρτῃ. Pallad. 46.
βύθιος -ιον γέρας. Paul. Sil. 36. -ίην ναυμαχίην. Apollonid. 16. χαμεύνην. Paul. Sil. 51. ἐκ βυθίων (ubi nunc ἐμβυθίων) Alex. Aetol. 1. -ίων παγίδων. Theaet. 2.

βυθῖτις, ψάμμος. Philip. 12.
βυθός, κραδίης. Maced. 3. μακρὰ γεφυρώθη. ἀδ. 418. -ὸν ἅλμης. Antiphan. 6. ἀργαλέον. ἀδ. 406. -ῷ θύνες. Jul. Aeg. 55. -ῶν γλυκερῶν. ἀδ. 63.
βύρσα, ταυροδέτις. Agath. 30. -σης ταυρείου. Antip. Sid. 27.
βύσσινος -νον εἷμα. Nossis. 2.
βυσσόθεν, ὀρνύμενος. Anyte 12. τὰ κεκρυμμένα φαίνει. Eratosth. 1.
βυσσομέτρης. Flacc. 4.
βυσσός. οὐ γένυς ἥπτετο βυσσοῦ. Bian. 4.
βύσσωμα -μασι λίνου. Maeci. 7.
βυθίω -εῖτε. Meleag. 19.
βῶλος, χλοάουσα. Agath. 25. Ἰβηριάδες. Philip. 68. ἐλαφρή. Meleag. 122. -λου δίης. Crinag. 46. βώλει. Leon. Tar. 77. -λον ἐφεσσάμενος. Addae. 9.
βωλοτόμος, μύρμηξ. Philip. 73.
βώξ, βῶκας φλέξον ἐρευθομένους. Agath. 57.
βώτωρ -ορας ἄνδρας. Leon. Tar. 36.

Γ

γαιήϊος. Aenigm. 29.
γάλα, τοὺν ταλάροισι. Antip. Th. 32.
γαλαθηνός -νῷ ἤτορι κνώσσεις. Simonid. fr. 7.
γαλάκτινος -να στήθεα. Dioscorid. 9.
γαλακτοπαγής -γεῖ χρωτί. Rufin. 6. -γῆ ἄρνα. Strato 46.
γαλερῶς, πίνωμεν. Asclepiad. 9.
γαληναῖος -αίη λιπαρή. Callim. 31. χείματος ἐχθροτέρη. Antip. Th. 49. θάλασσα μειδιάει. Sat. Th. 6. Κύπρι. Philod. 24. -ναίῳ ὀλέθρῳ. Antiphil. Th. 49. -ην θῖνα. Apollonid. 26.
γαλήνη -νῃ βιότοιο. Jul. Aeg. 39.
γαληνιάω -όων ἐνὶ πόντῳ. ἀδ. 575.
γαληνός, πόθος. Leon. Tar. 41.
γαλλαῖος -αίῳ ὀλολύγματι. Rhian. 9.
γαμέτης. Antip. Sid. 69. ἀδ. 641.
γαμέω, γήματο εἰς Μαραθῶνα. Marcell. Inscr. 5.
γαμήλιος -ιον φέγγος. Problem. ar. 19. ζυγόν. ἀδ.

703. ὑμέναιον. Agathias. 94.
γαμικός -κοῖς κρότοις. Philip. 79.
γαμοκλόπος. ἀδ. Her. 6.
γάμος -ου προκέλευθον χρεμέτισμα. Maced. 7. -ον ξεῖνον. Agath. 1.
γαμοστόλος. Archias 5.
γαμφηλός -λῇ φορέεσκε πότον. Myro. 3.
γαμψός -ὸν ἄγκιστρον. Archias 10. -δρέπανον. Antiphil. 4. ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου νηός. Paul. Sil. 60. -ῶν δρεπάνων. Antiphil. 29. -ὰς δρεπάνας. Philip. 4.
γαμψώνυξ -νυχι ταρσῷ. Strato 63.
γάνος. Sabin. II. 304. σπεῖσον. Antip. Sid. 74. ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος. Macedon. 32.
γανόω -ῶσαι ἀσπίδες. Leon. Tar. 47. -ώοντα ἔναρα. Meleag. 115.
γάνυμαι -υται ἡ θεὸς τούτοις. Pallad. 1.
γάνυσμα, προσφιλές. Paul. Sil. 74. 6.
γαργαλίζω -ζει. Julian. Aeg. 1.
γαρύω. ἔσχατα γαρύεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη. Meleag. 72. γαρύοντα (τέττιγα.) Pamphil. 2.
γαστήρ. γάστρὶ σιτοδόκῳ. Paul. Sil. 40. ἐν γαστρὶ λαβεῖν. Nicarch. 6. γαστέρι πενθῆσαι νεκρόν. Pallad. 16. τὴν ἀκρατῆ γαστρός φύσιν. Theocr. Chi. 1. γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων. Antip. Th. 48.
γαστροβαρής -ὲς λέχος. Sosip. (Dioscor.) 1.
γαστροφορέω. ἐγαστροφόρουν Βακχιακὰς χάριτας. Philip. 58.
γαῦλος. Antiphil. 29. -λους γλαγοπῆγας. Leon. Tar. 34.
γαῦρος -ρον αὐχένα. Julian. Aeg. 12. τὸ γαῦρον, τόδ' ὡραῖον. Nossis. 9. μὴ γαῦρα φρυάσσου. Meleag. 22. γαῦρα σκιρτήματα. Muc. Scaev. II. 265.
γαυρόω -ούμενον αὐχένα κλινεις. Mesomed. 2.
γέα -αι. Crinag. 22.
γεγωνέω -νεῖ. ἀδ. 524.
γεγωνός -ὸν βοὴν ἵστησι. Aenigm. 13. τέττιγες γεγωνότεροι κύκνων ἀείδειν. Antip. Th. 30.
γειαρότης. Antip. Thess.

47. -ται ληϊνόμοι. Archias. 27.
γειομόρος, βότρυος πολυγλεύκου. Apollonid. 5. -ρου σμηνοδόκου. Philipp. 73.
γειοπόνος. Julian. Aeg. 19. II. 519. Agath. 30.
γειοφόρος -ους σκαφίδος. Phani. 4.
γεῖσα. Theaet. 2.
γειτονέω. ἆσσον ἐγειτόνεον. Leon. Tar. 96.
γειτόσυνος -νης ἐκκαλύβης. Antip. Sid. 103.
γείτων, αἰδῖ. Comet. 2. πολιὴν τρίχα γείτονα μοίρης. Claud. 2. ληνοῦ τύμβον. Dioscor. 37. τῆς μακάρων χορεστασίης. Diogen. II. 492.
γελάσιος -ίαις νύμφαις. Scoli. 8.
γελάσκω -κων. ἀδ. 643.
γελάω. λειμώνων ἁβρὰ γελᾷ πέταλα. Antip. Sid. 37. τὰ γελῶντα κρίνα. Meleag. 105. φοικάδα ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν. Myrin. 2.
γελγίς -ῖθες πότιμοι. Crinag. 6. (ubi nunc γελγίδες.)
γελοιομελέω -εῖν. Leon. Tar. 77.
γελοιομιλής. Ammian. 25.
γέλως, πάντα καὶ πάντα κόνις. II. 278.
γεμίζω, ὄρνεον ἀνέμων γεμίσας. Pallad. 19. οἶνον ὑπὸ φρένα πῦρ τε γεμισθείς. Meleag. 20.
γέμω, χαρίτων. ἀδ. 346. -εις πᾶσα χαρίτων. Macedon. 1.
γενάρχης, πόντος. Philip. 28.
γενεῆθεν. Pers. 7.
γενεθλιακός -καῖσιν ἐν ὥραις. Leon. Alex. 8. 17.
γενέθλη. -ην σταχύων. II. 510.
γενεθλίδιος -δια δῶρα. Leon. Alex. 10. 21. θυηπολίας. Diodor. 2.
γενέθλιος -λιον βαρὺ δακρύσασα. Antip. Sid. 43. ἀείδειν τὰ γενέθλια. Hedyl. 7 (12).
γενειάζω -ων ἄρτι. Flacc. 1.
γενειάς -άδος ἄκρα χαράσσων. Stat. Athl. 11.
γενειήτης -τῶν τράγων. Antip. Sid. 61.
γένειον, ἐπισπείουσα. Antip. Th. 28.
γένεσις. τὴν ἰδίην οὐκ ἐνόει γένεσιν. Philodem. 26. παιδοπόρον. Philip. 34. διαθείς. Lucill. 46. λυποῦντα χρόνον. Id. 51.
γενετήρ -τῆρος. ἀδ. 549. -τῆρα ἡσυχίης. Agath. 81.

ἀδ. Her. 12. 13. 14. -τῆρσι. ἀδ. 704.
γενέτωρ. Alcae. Messen. 9. ἀδ. 707.
γεννήτωρ -τορι πάντων. ἀδ. 610.
γέννς, καλάμου. Julian. Aeg. 10. ξιφέων. Paul. Sil. 49. οὐ γέννς ἥπτετο βυσσῶν. Bianor. 4. φονίαν γένυν. Alcae. Mess. 8.
γεραιός -ὰ τρύχη. Philip. 8.
γεραιόφλοιος -ασῦκα. Philip. 20.
γεραίρω. τῷ σε τεῷ τέττιγι γεραίρει. Paul. Sil. 48. θυσίην λοιβαῖσι ἀδ. 169. κατ᾽ ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους. ἀδ. 169. μερόπων φυὴν ἐγερήραμεν. ἀδ. 270. γεραίρων ἄστυ. ἀδ. 598.
γεράνδρυον. Crinag. 7. Eryci. 9.
γέρανος -νον ὑψιπετῆ. Antip. Sid. 105. -ων κλαγγερῶν. Id. 17. πρὸς γεράνους πόλεμος. Lucill. 69.
γεραός -οῦ βότρυος. Phanias 5.
γεραρός -ῶν χορός. Macedon. 18. νικήσας γεραροὺς νέος. Stat. Athl. 30. γεραρώτεραι πολιαί. Philo. II. 401.
γερόντιον. Macedon. 27.
γέρων, χαλκός. Simonid. 50.
θεσμός. Metrodor. 2. αἰών. Christód. Ecphr. 135.
γένομαι. πάσης γεύεται ἀκρασίης. Marc. Arg. 16. γευόμεθ᾽ ἀρχαίου βιότου πάλιν. Antip. Th. 39. γευόμενος ἄρτι ἀρότρου. Dioscor. 21. γευόμενον χῶμα μέσσου πελάγους. Antiphil. 16. ζωῆς ἄρτι. ἀδ. 721. πάντων. Pallad. 59. γευσαμένη χελιδὼν ἀντιβίων. Paul. Sil 46. ναυηγῶν ἀνέμων. ἀδ. 383. φιλοκαρποφόρου θέρεος. ἀδ. 177. ἥβης. ἀδ. 741. πικρῶν βελέων. ἀδ. 267. τοῦ πικροῦ μέλιτος. Meleag. 18. ἀστόργου θανάτου. Leon. Alex. 41. πενίης. Maced. 3.
γέφυρα, πυρός. Philip. 13.
γεφυρόω -ώσας βόσπορον. ἀδ. 154. γεφυρώθη βυθός. ἀδ. 418.
γεωλοφίη -ίῃ λυπρῇ. Zonas. 2.
γεωμορία, λιπαρά. Addae. 1. ἐκ γεωμορίης. Isidor. 2.
γεωπόνος. Agath. 59. -πόνε. Id. 55. ἀδ. 450. Philip. 49.
γεωτόμος. ἀδ. 229. -τόμον ὅπλον. Bian. ined.

γηγενής -νὲς σῶμα. ἀδ. 545.
γηθέω. τοιοῖσδ' ἀμφ' ἔργοισιν ἐγάθεον. Antip. Sid. 88. ὄφρα ὀστέα γηθήσῃ. Antip. Sid. 74.
γηθόσυνος. H. 517.
γήϊνος -νον Ἑρμῆν. Nicaenet. 2.
γηραλέος -ον τρῦχος. Antip. Sid. 17. βάκτρον. Paul. Sil. 46. -έα σανίς. Antiphil. 41. ἀσπίς. Mnasalc. 3. -αν χεῖρα. Macedon. 24. -πίτυν. Zonas. 5. -ην ἤθεσι. Paul. Sil. 83. -ων σελίδων. Philip. 24. ῥυτίδων. Jul. Aeg. 4. -ους πλοκάμους. Andronic. II. 399. -έας βίβλους. Comet. 4. κύρβεις. Id. 5.
γηραιός -ῇσιν ἠλακάτῃσι μεμιγμέναι. Marcell. Inscr. 18.
γηραός. ἀδ. 708.
γῆρας, ἀποξύσας. Comet. 4.
γηράσκω -κει καὶ χαλκός. Antiph. 15. τὸ καλόν. Strato. 74.
γηράω -άσας λυσσητῆρα πόδα. Philip. 6.
γηροκομέω. ἐγηροκόμει. Callim. 40.
γηροκόμος. Paul. Sil. 79. οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλήμων λείπετο γηροκόμῳ. Antip. Sid. 42.
γηροτροφέω -εῖ. ἀδ. 572.
γηρύω. γηρύσαιτο νεβρός. Philet. 10.
γήτειον, ἀειθαλές. Meleag. 112.
γιγαντολέτης. II. 517. 518.
γλαγάω -γόωντι σπέρματι. II. 519.
γλαγερός -ὸν δῶμα. Leon. Tar. 30.
γλαγόεις -όεντες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.
γλαγοπήξ -πῆγας γαυλούς. Leon. Tar. 34.
γλαυκίσκος. Asclepiad. 28.
γλαυκόμματος. ἀδ. 608.
γλαυκός -κὰ σελάνα. Dionys. 2. γλαυκῆς μεδέουσα Λευκοθέης. Philodem. 25. -κᾶς Παλλάδος. Antip. Sid. 88. -κὰν ἀναδενδράδα. Qu. Maeci. 10. ἄμπελος γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων. Marc. Argent. 28.
γλαυκῶπις -ιδος Ἥρης. ἀδ. 521.
γλαύξ. ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9.
γλαφυρός -ρὰ χείρ. Theocr. 7. -ρῆς ἀπὸ χθονός. Agath. 92. -ρον ἐρωμένιον. Antiphan. 4.
γλευκοπότης. Σάτυρος. Leon. Tar. 18. ἐγχθονίου βρομίου. Apollonid. 10.

γλήνη, κακή. Pallad. 150. -αι ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι. Sosip. (Dioscor.) 3. γλήναις φρικτὸν ἱέντα σέλας. Archias 12.

γλήχων. Leon. Tar. 55. οὐ γλήχωνι Κρίτων αὐτὸν ἀποσφραίνει. Lucill. 98.

γλισχρός -ῶν λόφων. Antip. Sid. 107.

γλίχομαι -χου μὴ μεγάλων. Pers. 3.

γλοιοπότις, χλαμύς. Theodor. 3.

γλοιώδης -ῶδες δάκρυον. Paul. Sil. 74. 125.

γλουτός. λευκῇ ἀπὸ γλουτῶν εὐαφίῃ. Rufin. 2. ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις. Meleag. 22.

γλυκαίνω -νειν. Paul. Sil. 74. 81.

γλυκειότερος. ἀδ. 727.

γλυκερόχρως. Meleag. 120.

γλυκύδακρυς, Ἔρως. Meleag. 45.

γλυκύδωρος, Ἔρως. Rufin. 34.

γλυκυηχύς. Antip. Thess. 23.

γλυκυμυθέω -θεῖ. Meleag. 23.

γλυκύμυθος -θον ἔπος. Meleag. 89.

γλυκύπαις, Ῥόδος. Meleag. 7.

γλυκυπάρθενος -νοι Ὧραι. Meleag. 54.

γλυκύπικρος, Ἔρως. Posidip. 11.

γλυπτήρ -τῆρα σιδήρεον. Jul. Aeg. 11.

γλύπτης. ἀδ. 302. 304.

γλυφίς -ίδα. Archi. 1.

γλύφω -ων 'τόκους. Pallad. 86.

γλωσσόκομον -μα. ἀδ. 448.

γλωττισμῶν, περιάλλων. Philodem. 21.

γλωττίζω -ζει. Automed 3.

γλωχίν -ῖνα πλατέος σιδήρου. Damoch. 2.

γναθμός -μοῖς κεῖρε. Leon. Tar. 61.

γναμπτός -τῇς σπιλάδεσσι. Arabi. 4.

γνάμπτω -των δάκτυλα. Agath. 71. ἴνας. ἀδ. 292. μὴ σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην. Paul. Sil. 71.

γνήσιος, ἐραστής. ἀδ. 167. νέκυς. Zenodot. 2. φίλος. Phocyl. 1. ἀνέφυσε γνήσιον. Parrh. 1. αἷμα. Jul. Aeg. 47. τέκνων γνήσια καδομέναν. Antip. Sid. 88. γνήσια τάδε πάντα. Agath. 68.

γνώμων -μοσιν ἁρμονικοῖσιν. Ep. Byz. 34.

γνώριμος. Epigon. 2.

γνῶσις -σιας. Jul. Aeg. 43.

γνωστός, τύπος. Meleag. 53.

Archias. 17. -τὰ ἐνίπειν. Glauc. 6.
γνωτός -τὰ ὀπωπά. Nossis 8. γνωτῶν τρισσατίων. Jul. Aeg. 9.
γοάω. ἐγόησαν γόον. Eutolm. 4. γοηθείς. Crinag. 43.
γόγγρος. Hedyl. 4.
γοερός -ἡ Βήρυτος. Joan. Barb. 9. -ροῦ κήδεος λύσιν. ἀδ. 386. -ρῷ σήματι. Theoseb. II. 450. -ραῖς ὠδίνεσσι. Dioscorid. 31. φροντίσιν. ἀδ. 651.
γοήμων -μονα φωνήν. ἀδ. 287.
γοητεία -ας φάρμακον. Pallad. 113.
γοῆτις, μορφή. Strato 34.
γοῖ, γοῖ. Antip. Th. 4.
γομφιόδουπος, χαλινός. Qu. Maec. 6.
γόμφος -οι τμηθέντες. Archimel. 1. -ον ἐχετλήεντα. Agath. 30.
γομφόω -ουμένη ναῦς. Philip. 28. ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσα. Bianor. 9.
γομφωτήρ. Zelot. 2.
γόνιμος, βυθὸς Ἠμαθίης. Tull. Gem. 7. -μον ποταμόν. Antiphil. 31. -μην φλέβα. Alcae. Messen. 8.
γονόεις. II. 517.
γόνυ, ἐλαφρότατον. Mnasalc. 13. γόνυ πεπτηότες ἐμοί. Scoli. 22. ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροποτεῖ γόνατος. Apollonid. 1. εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν. Simonid. 78. χλαῖναν ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων. Qu. Maec. 11.
γοργός, αἰετός. Antip. Sid. 92. -ῷ μάρνατο παγκρατίῳ. Alcae. Mess. 9.
γοργῶπις, Ἀθήνη. Marc. Inscr. 54.
γοργωπός, ἀλέκτωρ. Meleag. 123.
γουνάζομαι -σομαι, Rufin. 31. τὴν βάρβαρον. ἀδ. 56.
γουνόομαι. Meleag. 109.
γραιοῦμαι. Epig. Thess. 1.
γραιός -ἡ σταφυλή. Philip. 9.
γραμματικεύομαι -σαμένη. Pallad. 41.
γραμματικός -κῆς βάσις. Paul. Sil. 81.
γραμματόκος -κῳ μελάσματι. Damochar. 2.
γραμματολικριφίς. Lucill. 28.
γραπτήρ -τῆρα κελεύθου μόλιβον. Paul Sil. 52.
γραπτός, τύπος. Perses. 4. -τὰν σελίδα. Zenodot. II. 78.
γραφικός -κοῖο ῥεέθρου. Da-

moch. 2. -κῶν πινάκων. ἀδ. 95.

γραφίς, βάσκανος. ἀδ. 352. ἀργυρέη. ἀδ. 423. πᾶσα γραφὶς μορφῆσι χαρίζεται. ἀδ. 352. -ίδος Ἀπελλείου μόχθον. Antip. Sid. 32. κρήδεμνον λαμπόμενον χρυσεοπηνήτῳ γραφίδι. Agath. 5. -ίδων χρώματα. Agath. 95.

γριπηΐς -ΐδι τέχνῃ. Antip. Sid. 14.

γρίπων. Leon. Tar. 93.

γρῖφος. Archias. 29.

γρυπός. Lucian. 20. Nicarch. 23.

γρυτοδόκη -κην κοιτίδα. Myrin. 2.

γρώνη. Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη. Leon. Tar. 35.

γύαια, ἐκλύσατο. Leon. Tar. 57.

γύαλον -οισι μελαμπέπλοις. ἀδ. 534. χθὼν μυχάτων κοιλώμασιν. ἀδ. 472.

γύη -ην διαίνω. Il. 519.

γυιοβαρής, φροντίς. Paul. Sil. 10. λιμὸς ἐρωμανίης. Id. 7. πῦρ. Id. 43. -ρῆ βέλεα. Id 32.

γυῖον, ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον. Marc. Arg. 17. ἐμπελάτῃ γυῖα γυίοις. Paul. Sil. 6.

γυιοπαγής -γεῖ νιφάδι. Antip. Sid. 27.

γυιοτακής, πενίη. Macedon. 28. Paul. Sil. 41.

γυιοτόρος -ρους μύρμηκας χερσὶν ἑλίσσων. Christod. Ecphr. 226.

γυιόχαλκος. Dosiad. Ara. 2.

γυμνάς, ἀμφ' ἀρετήν. ἀδ. 722. εὐμόχθου ὑπὸ γυμνάδος. ἀδ. 723.

γυμνήτης, βίος. Antip. Sid. 80.

γυμνός -νοτάτοις χείλεσι. Macedon. 7.

γυμνόω -νώσας τοῦ βίου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. ἰούς. ἀδ. 290. γυμνῶσαι ἀληθέα δήνεα μοίρης. Christod. Ecphr. 75. πυμάτου φάρεος. Plato. 26. γυμνώσω σε. ἀδ. 231.

γυναικεῖος, πόλεμος. Meleag. 119. -ον πένθος. Archil. fr. 1.

γυναικοχρηστέομαι. Pallad. 13.

γυναικομανής -νῆ φλόγα. Meleag. 3.

γυναικοφίλας. Eratosth. Schol. 3.

γυρεός -ὸν νέφος. Archil. fr. 13.

γυροδρόμος, πέτρος. Archias. 25.

γυρός -ὸν ἐπισκύνιον. Agath.

67. -ὸν ἀρόμον. Secund. 2. μόλιβον. Paul. Sil. 50.
γυρὴ κόνις. Apollonid. 29.
γυρῆς κεραίας. Paul. Sil. 45. πλάσσει γυρὰ χελιδὼν οἰκία. Antip. Sid. 37. σφαίρας νῶτα. Synes. 1.
γύψος -ου χρίσματα. Rufin. 14.
γωνιοβόμβυξ. Herodic. II. 65.
γωρυτός. Rhian. 8.

Δ.

δᾳδουχέω. φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ πεῦκαι. Meleag. 125.
δαήμων -μονες ἀνέρες ἄστρων. Antip. Sid. 1.
δαιδάλεος -έη χείρ. Plato. 15. -έοιο τέχνης. ἀδ. 275.
δαιδάλλω -ων εἰκώ. Nicomed. 9.
δαιδαλόεις -όεν βρέτας. Nossis 4.
δαίδαλον, τὸ καλόν. Diodor. 3.
δαιδαλόχειρ. Leon. Tar. 28.
δαιμόνιον -ίων φρικτῶν. Pallad. 40.
δαιμόνιος -ιον τάχος. Nicarch. 26. ἀδ. 312. -ίου πίνακος. Pollian. 5. -ιον χρῆμα. ἀδ. 162.
δαίμων -μονες εἰσὶ μάχης. Archi. fr. 4.
δαιτυμών -όνων. Probl. ar. 30. Aenigm. 2.
δαίω -σατο φλὸξ με πυρός. ἀδ. 192. δεδαυμένος ἔρωτι. Callim. 77.
δακέθυμος, ἱδρώς. Simonid. fr. 14.
δάκετον. ἡ φονίη δακέτων ἔχις. Tiber. Ill. 1. -ων φάρυγγας. ἀδ. 281.
δάκνω -κνει δυσβίοτος πενίη. Leon. Tar. 64. ἔδακε φρένας. Simon. 105. τὸν δακόντα δακεῖν. Philodem. 20.
δάκρυ, εἰνόδιον παρερχομένοις. Crinag. 35.
δακρυόεις, πότμος. ἀδ. 535. -εντα δόμον. ἀδ. 677.
δάκρυον, μέγα κηδεμόνων. Theodor. 17. -υα ἀμπέλου. ἀδ. 98.
δακρυτός, μόροι. Alcae. Mess. 20. -τὰ ἠρία. Apollonid. 29.
δακρυχέω. ἐπὶ σοῖς δακρύοισι. Meleag. 15. -έει. Jul. Aeg. 56. -ῶν. Pallad. 102.
δακρύω. τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε. ἀδ. 656.
δακτυλικός -κὴν ψῆφον. Pallad. 87.

δακτυλοκαμψόδυνος. ἀδ. 437.

δάκτυλος, ἠώς. Asclepiad. 9. -λον οὐ προέβη. ἀδ. 106.

δακτυλότριπτος. Philip. 18.

δαλός, πυραυγὴς πρίν ποτε, νῦν δὲ δαλός. Meleag. 49.

δαμάλη. Erycius 1.

δαμαλήβοτος, ἄκρη. Leon. Tar. 39.

δαμαληφάγος. Eryci. 4.

δάμαλις -λιν γλυκερήν. Agath. 25.

δαμάτειρα. Lucian. 27.

δαμάω, γυῖα δαμεὶς χρόνῳ. Philip. 8.

δανείζω -νίσας. Pallad. 102. -ζόμενος. ἀδ. 437. -ζόμενον χεῦμα. Antiphil. 32.

δανειστής -τοῦ. Aenigm. 26.

δάνος πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν ἀδ. 752. -έων χειμῶνας. Callim. 26.

δαπανάω -νῶν χρόνον. Pallad. 111.

δαπανὸς -νῷ κόλλοπι. Dioscorid. 3.

δάπεδον, Ῥώμης. ἀδ. 724. Αὐσόνιον. ἀδ. 726. -δῳ χρυσέῳ. Pallad. 11. -οις κλεινοῖς. Gaetul. 8. πλάτανον αὖραι ἐστόρεσαν δαπέδοις. Philip. 64.

δάπτω -τομένων πένθεϊ. Paul. Sil. 82. δάπτεται κέαρ. Bacchyl. fr. 2.

δαρδάπτω -τειν. Strat. 62. Agath. 74.

δαρέτιος, χρυσός. Simonid. 45.

δάσκιος -ιον ὕλην. Anyte. 8. Jul. Antec. 2.

δασπλής -ῆτα διάστασιν. Paul. Sil. 39. πάντα μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν. Simonid. fr. 3.

δασύθριξ -τριχος αἰγός. Simmi. 1. -χα μῆλα. Cyrus 1.

δασυκνήμων, Πάν. Theaet. Schol. 3.

δασύνω -νομένην κόρυν θριξί. Paul. Sil. 46. -νόμενον πνεῦμα. Agath. 69. ἡ κνήμη δασύνεται. Alcae. Mess. 2. δασυνθείς. Diocl. Car. 1.

δασύς, ἐπινοήμασι. Archil. fr. 9.

δασύτρωγλος -λων λασταύρων. Meleag. 49.

δασυχαίτης -ταν ἰξαλόν. Agath. 29.

δάφνη, ἀνέτειλε κλῶνα μελαμπέταλον. Philip. 61. -νῆς κλῶνα μελαμπέταλον. Meleag. 1. 14. κόρυμβον. Christ. Ecphr. 395. -ναι μελάμφυλλοι. Theocr. 1. -ναις ἡμεροθάλλεσι. ἀδ. 363.

δαφνογηθής. II. 518.

δαφνόκομος -μοις τριπόδεσσι. Musae. II 520.

δάφοινος, ἄρης. Anyte 15.

δαψιλής -λὲς νᾶμα. Antiphil. 29. -ῆ ἐπεισόδια. Crinag. 6.

δάω, δεδαώς. ἀδ. 592.

δεῖγμα. Posidip. 13. Nicomed. 9. πρηΰνόου κραδίης μέγα δεῖγμα. Julian. eg. 71. θρασυστομίης. Meleag. 34.

δείελος -ον. Leonti 11.

δείκελον. II. 520. Agath. 35. Paul. Sil. 34.

δείκηλον. Stat. Athl. 30.

δείκνυμι. Φοίβου τοῦτον ἔδειξεν ἔρις. Dioscor. 25. Φοῖβος Ῥόδον ἔδειξεν ἐξ ἁλός. Antiphil. 19. κάλλος ἔδειξε θνητοῖς. Parmen. 5. νίκη σε δεῖξεν ἀεθλοφόρον. III. 22. νέους ἀφνυροτέρους. III. 27. τοῦτό σε δείξει παναληθέα. Agath. 9.

δειλός, σμίνθος οὐδὲ μυάγρης δειλός. Tull. Sab. 9. δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδαλαῖ. Crinag. 6.

δεῖμα, σοὶ ἔπι δεῖμα λίθος. Antip. Sid. 42.

δειμαίνω -νουσα. ἀδ. 586.

δειμαλέος -έην ὑλακήν. Julian. Aeg. 59.

δειπνάριον. Lucill. 29.

δειπνέω -νῶν λιτά. Antiphan. 3. ἐδείπνουν πρός. Automed. 1.

δειπνίζω. Lucill. 72.

δειραγχής -ὲς εὔβροχον ἅμμα πετεινῶν. Archias 8.

δειράς -άσι. Antip. Sid. 18. -άσιν ἀλιβρέκτοις. Archias 33.

δειρή. ὑπὸ δειρὴν ἁψαμένη. Alex. Aetol. 5.

δεκάς, ἡ προτέρη ῥητήρων. Leonti. 19.

δεκάτευμα -ματα κερδέων. Callim. 20. ἐξ εὐνῆς. Dioscor. 12.

δεκάτη, τῆς δεκάτης δεκάτη. Simonid. 45.

δεκατόσπορος. ἀδ. 210.

δεκέτηρος -ρον μόχθον. ἀδ. Her. 12. μάχην. Ib. 14.

δεκέτης, ἄρης. Agath. 63.

δέκτρια, εὐήθης ξείνων. Lectt. 236. πάντων δέκτρια γραμματική. Lucia. 12.

δελεάζω -ασθέντας. Pallad. 113.

δέλεαρ, ἡ Σαμίου παραίνεσα καλὸν ἔχει. Agath. 35.

δελεάρπαξ. Leon. Tar. 93.

δελφίς. Meleag. 9. -ῖνες φιλόμουσοι. Arion. Hymn. πτοίει εἰναλίων ἀγέλας. Anyte 12. -ῖνες ἰχθυφάγοι σκύλακες. Philip. 72.

δέμνιον -ια Περσεφόνης. Meleag. 119.

δέμας. ἔδειμε τύμβον. ἀδ. 634.

δενδαλίς -ίδας τεύχουσα. Eratosth. Cyren. 2 a.

δένδρεον. Philip. 75. Zelot. 2. Marian. 2. Paul. Sil. 44. ἀδ. Her. 29.

δενδρήεις -εντα χῶρον. Marian. 2.

δενδριακός -κὴν θυσίην. Zonas 3.

δενδρῖτις -τιδες νύμφαι. Agath. 47.

δενδροβατέω. ἣν πρὸς ὕψος δενδροβατῇς. Antiphan. 1 a. (Lectt. 331.)

δενδροκόμης. Rufin. 15.

δενδροτυπής -πεῖς. (leg. κεντροτυπεῖς) πῶλοι. Philip. 62.

δενδρώδης -δεσι νύμφαις. Meleag. 111.

δεξαμενή. Probl. ar. 23. 25.

δεξιός. ὦ στόμα πάντων δεξιόν. Dioscor. 17. κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον. ἀδ. 538.

δεράγχη -ας ἀνασπαστούς. Antip. Sid. 7. -χέας πάγας. Philip. 8.

δεραιοπέδη. Antip. Sid. 15. 62.

δεραιοῦχος, βρόχος. Aristodic. 1. (ubi nunc δειραγχεῖς).

δέρη -ης ἐφαπτομένη. Simm. Rh. 3.

δέρρις. Meleag. 22.

δέρω -εται τὰς παντὸς ἀγῶνος πληγάς. Lucill. 10.

δεσμέω. Philip. 45.

δέσμιος, ἥλω. Meleag. 75. δέσμιος ὧδε μένε. Id. 63. -ιον ὡς λῃστήν. Pallad. 35.

δεσμός -μὸν χαίτης. Posidip. 20. αἴγλης. Theaet. 1. πολύδακρυν. Mnasalc. 16. -μὰ κόμης. Leon. Tar. 3.

δεσπόσυνος. Dioscor. 4.

δεσπότις -τι παρθενίης. Antip. Sid. 12. -τιδι εἰροκόμων. Id. 26. -τιδες ἡμετέρης μανίης. Philodem. 14.

δεύτατος. τί σε δεύτατον εἴπω (ubi nunc ὕστατον) Crinag. 41.

δεύτερος -ρα ἀμιμήτων χαρίτων. Crinag. 41.

δεύω. ἔδευσε βῶλον φόνῳ. Anyte 15. δευόμεναι σποδιῇ πλόκαμον. ἀδ. 482. ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένον. Archi. 12. βόστρυχα μύροισι δεδευμένα. Paul. Sil. 41.

δεύομαι. κοῦρον ἔτι ἰούλου δευόμενον. ἀδ. 695.

δέχομαι. ἡ γὰρ δέξατο τέρμα βίου. Thucyd. στέρνοισιν

ἐδέγμην. ἀδ. 658. δέξο. Erinn. 1. ἀδ. 557.
δέω. οἶνος ἔδησε χέρας. Antip. Th. 51. Ἔρως ἔδησε φρένα. Satyr. Th. 4. ἐδέην ἔδησαν ὄπα. Julian. Aeg. 65. ἄλγει δίδεσαι φρένα. Christod. Ecphr. 186. τὸ στόμα μου δίδεται. Lucill. 48. ἀδρανίῃ δίδεται. Leon. Tar. 12. πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ. Id. 2. τριχὶ μίσσα δεθεῖσα. ἀδ. 113. Ἕβρου κρυμοῖσι δεθέντος. Phalaec. 12.
δῆγμα -ματος πυρισπάρτου. Gabriel. III, 7. -τι ἐπευραίῳ δραξάμενος. ἀδ. 418.
δηθύνω. Macedon. 9.
δήιος -ον ἄρεα. ἀδ. 632.
δήκτης, δῆκτα. ἀδ. 273.
δηλητήρ -τῆρας κάρπων. ἀδ. 416.
δημηγόρος -ον ἱστορίης ἦθος, Christod. Ecphr. 373.
δήμιος -ιε. ἀδ. 83.
δημοβόρος -οισι πολιούχοισι. Christ. Ecphr. 357.
δημογέρων, θεός. Perses 3.
δημόθεν, νεῖσθαι ποτ' ἀγρούς. Leon. Tar. 29. ἀδ. 170.
δημολογέω -γῆσαι μείλιχα. Leon. Tar. 85.
δημοσίῃ. ἀδ. 181.
δημόσιος. σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια. Callim. 1.
δημότερος -ρην Κύπριν. Antiphil. 1.
δημώδης, καὶ μάχλος. Aeschrio. I. 189.
δηναιός, βίος. Archias 1. -ὸν βίον. Id. 11. -ναιὰ λείψανα. Id. 10. -οὺς ἀστέρας. Antip. Sid. 49.
δῆνος -νεα. Diodor. 5. μαχλοσύνης. Agath. 3. ἔνθεα τέχνης. Stat. Athl. 8. μετήορα. ἀδ. 439.
δῆρις, στυγερά. Hegesip. 1. -ριν ἔθεντο. Antip. Th. 42. δισσάν. Antiphil. 36. Pallad. 55. ἀδ. 627.
δηρόν. Cometas 2. ἀδ. 400. ἐπὶ δηρόν. Paul. Sil. 78.
δηρός -ρὸν χρόνον. Crinag. 43.
δήω -εις ἐν Διὸς ἢ μακάρων. Dioscor. 13.
διαβαίνω -μέσον διαβᾶσά με κεσσίν. Sosip. (Dioscor.) 2. ἡ ψυχὴ ἦλθεν ὡς διαβησομένη. Plato. 2.
διάβροχος, καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ. Dionys. 3. ὀστεῦν μύρῳ διάβροχον. Antip. Sid. 83. παῖδα. Posidip. 18. ὕδατι χαίταν. Antip. Sid. 32. ἀφρῷ πλόκαμον.

Archias 13. -χα πείσματα. Antip. Sid. 37.
διαγείρω. διεγερθείς. Lucill. 99.
διάγλυπτος. Crinag. 4.
διαγωγή -ῆς ἰχθεσινῆς. Pallad. 128.
διαζυγίη -ην μουνολεχῆ. Rufin. 25.
διαίνω, γύην νιφάδεσσι. Il. 519. μή σε διήνῃ ἀφρός. Julian. Aeg. 32. χθονὸς ἄκρα διῆναι. Cyrus 6. σῶμα διαινόμενον. ἀδ 239.
διαιρέω -τὴν γραῦν ὧδε διειλόμεθα. Nicarch. 5.
διαίρω -ομένης πυγῆς. Rufin. 2.
διαΐσσω -ων βυθὸν ἅλμης. Archi. 30.
διακλωπάω -πῶν. Posidip. 5.
διακνίζω -ων ἄνθεα. Meleag. 1. 32.
διακοσμέω -μεον, Agath. 72.
διακρέκω, τὰν χέλυν. Leon. Tar 38.
διακριβόω -ηκρίβωσεν. Simonid. 90.
διακριδόν. οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα. Lucian. 5. Stat. Athl. 2 ἀρετῆς σε δ. Ἀλὶς ἀείδει. Damaget. 9.
διακτορία. Jul. Aeg. 11.
διάκτωρ -τορα βεύταν. Ineđit.
διαλυσίφιλος -λοι τρίχες. Rufin. 32.
διαμπερές. Pallad. 99.
διάνδιχα. Adrian. 1.
διανεμόω -ηνεμωμένας ἐθείρας. Philip. 50.
διανεύω -ων σολοικίζει. Lucill. 86. ἔργα σαοφροσύνης διανευμένος. Christ. Ecphr. 34.
διανύω. ἕκατον διηνυσάμην ἐνιαυτούς. ἀδ. 649.
διαπίνω. ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι. Hedyl. 3.
διαπλάσσω -ασθέντα. Crinag. 47. (Lectt. 164.)
διαπλέκω. διαπεπλεγμένον στρατηγόν. Archil. fr. 9.
διάπλοος, Μαιάνδροιο. Antip. Th. 54.
διαπλώω -ώσας πάντα βίον. Antip. Sid. 72. -ειν πόντον. Bian. 11.
διαπόντιος -τιον ἕλκειν ἄνδρα. ἀδ. 113.
διαπρύσιος -ιον κελάδημα. Crinag. 10.
διάπτημι -έπτη τὸ στάδιον. ἀδ. 311.
διάσημος -μοτάτου. ἀδ. 401.
διαστείχω -ων. Meleag. 20.
διασκηρίπτω -τε. Philip. 9.
διασμιλεύω -σα βίβλους. Comet. 6.

διάστασις - ιν δυσκλῆτα. Paul. Sil. 39.
διαστηρίζω - ἐστήριξε. Philip. 9.
διάστροφος - ον ψυχῆς. Antioch. 2.
διασύρω - ρεις. Pallad. 46.
διασφακτὴρ - τῆρι σιδάρῳ. Antip. Sid. 84.
διασώζω - σωθῇ. Lucill. 99.
διατείνω - νας ὑπὲρ λεχέων. Sosipat. (Dioscor.) 2.
διατίθημι. διαθεὶς τούτων χεῖρονα. Asclepiad. 26. τὴν γένεσιν. Lucill. 45. χρήματα σαυτοῦ εὖ διαθείς. Agath. 69.
διάτιλμα - τα φύλλων. Paul. Sil. 41.
διατρέφω - ἔτρεφεν ἐν κόλποις. Meleag. 120.
διατρέχω - θρέξωμεν τῆλε. Paul. Sil. 41.
διαυγής. τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι. Damoch. 4. νᾶμα. Antiphil. 31. - γέος ἅλμης. Bianor. 2. ἐξ ἀμεθύστου. ἀδ. 113. - γῆ χαλκόν. Philet. 1.
διαφαίνω - νεται νόος ἀνδρός. Paul. Sil. 68.
διαχέω. ὀστέα καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν. ἀδ. 700.
διαχράομαι - χρήσασθε τὸ βρέφος. Antip. Sid. 53. αἷς με διεχρήσω. ἀδ. 477.
δίβολος, κεραίη. Theodor. 2.
δίβους, ψῆφον τὴν συμμάτην ἀμφιέπουσι. Agath. 72.
δίγληνος - νους ὦπας. Theocr. 6.
δίγονος. II. 517.
διδασκαλίη - ίην. Posidip. 13.
διδάσκω. ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι. Alpheus. 12. τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν ἄλλον. Meleag. 32.
διδαχή - αῖς πολυδόξοις. ἀδ. 744.
διδυματόκος - κου. ἀδ. 730. - κοι αἶγες. Philip. 7.
δίδυμος - μον κακόν. Callim. 59. δίδυμοι. Philodem. 8. Marc. Arg. 16. - μοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι. Theocr. 5. - μαις ἠπείροις. Antip. Th. 56.
δίδωμι. δὸς λάβε παίζει. Strato 46. δοὺς ἀνέμοισι κόμην. Dioscor. 11. πολλάκι δοῦσα τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον. Rhian. 9. οὐδὲ ἓν αἰδοῖ δόντες. Antip. Th. 59.
διεγείρω - ρατε. Myrin. 3.
διέξειμι - ιών. ἀδ. 496.
διέπω - πειν πράγματα. Pallad. 29.
διερός - οῖο πώγωνος. Anti-

phil. 22. διερῆς Ἀερόπης. Nicomed. 3. -ὸν δελφῖνα. Christod. Ecphr. 67.

δίζυξ -υγες εὐεπίης ῥυθμόν. Michael. III. 124.

δίζω. ἔδιζε. Simm. Ov. -ζο-μένη. ἀδ. 305.

διηπειρόω. Philip. 74.

διθυραμβογενής. H. in Bacch. II. 517.

διθυραμβοχώνη, μοῦσα. Theodor. 8.

δίθυρσον, λογχωτόν. Agath. 31.

διϊθύνω -ειν ἄτρομον εὐπλοΐην. Leon. Tar. 48.

διΐπταμαι -μένη αἶαν νήσους τε. Archias 26. Vide διάπτημι.

διϊστορέω -οῦσιν. Paul. Sil. 74. 78.

δικάρηνος -νον ἀλότριβα. Aristo 1.

δικαιοπολία -ίας. ἀδ. 651.

δικασπόλος. Leonti. 19. ἀδ. 359.

δίκελλα. ἀδ. 90. 176.

δικέραιος, Πάν. ἀδ. 261. -ον στόρθυγγα. Antip. Sid. 21.

δίκερως, σελήνη. Philodem. 7. -ρων Πᾶνα. ἀδ. 261.

δικλίς. λωτοὶ ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν. Meleag. 125.

δικολέκτης. Pallad. 137. -τας. ἀδ. 350.

δίκραιρος -ον δικέρωτα. Agath. 29.

δίκροτος, ναῦς. Antip. Th. 49.

δίκτυον. αἶρε τὰ δίκτυα ταῦτα. Marc. Arg. 3. σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες. Sosipat. (Dioscor.) 3.

δινεύω, πέτρον. Archias 25. -νεύεις στεροπὴν καύματος ἀρσενικοῦ. ἀδ. 8. ἠέρι δινεύων λίνον. Strato 22. Christod. Ecphr. 156. κόμην. Antip. Sid. 27.

δινεῦσαι πέτρον. Archias 25. πόντῳ δινεύμενος. Leon. Tar. 90. -μένη Ἀθηναίης δολιχόν. Id. 78.

δινέω, ἄξονα δινήσας ἠελίου. Leon. Tar. 49. ἐδίνησε κόμαν. Antip. Sid. 27.

δινηθεὶς προκάρηνος. Diodor. 15.

δίνη -ης οὐρανίου. ἀδ. 280. -ας κυανέας. ἀδ. 203. -αις Ἀλφειοῦ. ἀδ. 209.

δινήεις -εντας Συμαίθου. Philip. 9 -ήεντι ὕδατι. Eryci. 15.

δινητός -τὸν πέτρον. Philip. 76.

δινωτῷ -τὸν Ῥείας ὅπλον.

Antip. Sid. 27. -νοῦ ὕπερθε λίθου. Leon. Tar. 37.
διογενής. II. 517.
διοδεύω -ομένη θάλασσα. Philip. 74.
διοίχομαι. Asclepiad. 17.
διόλλυμι -ολώλαμεν. Asclepiad. 27.
διόλου. Asclepiad. 16. Nicand. 1.
διορίζω. Pallad. 32.
δίπλαξ. Antip. Sid. 82.
διπλάδιον, πάθος. Antip. Sid. 61.
διπλασίως. Eutolm. 4.
δίπλεθρος. Strato 99.
διπλόος. Callim. 27. διπλόον εἷμα σοφοῖο. Archi. 34. Onest. 10. διπλόον ὠδίνασα τέκος. Antip. Sid. 104. -οῦν ἄνδρα. Pallad. 101. a. (III. 332.) διπλοῦς εἰς λυκάβαντας. Leonid. Tar. 65. (ubi nunc δισσούς.) -διπλόα σήμηνα φωνῆς. ἀδ. 701.
διπτέρυγος -γα κνώδαλα νυκτός. Meleag. 93.
διπτέρυξ -ύγων ἄγαλμα πόθων. Philodem. 32. (Lectt. 144.)
δίσευνος. Dosiad. Ar. 2.
δίσηβος. Dosiad. Ar. 2.
δισκεύω -θείς. Bianor. 2. -κευσε. ἀδ. 205.
δίσκος, ἐμοὶ κρόταλον. Rufin. 14. Julian. Aeg. 4. -κων λιμοφορήων. Pallad. 27.
δισσός -σὰν δῆριν. Antiphil. 36. -σὰς χεῖρας ὑπερέχειν. Phaedim. 3.
διστάζω. Philod. 26. LoH. Bass. 2.
δίστοιχος, ὄγμος ὀδόντων. ἀδ. 272.
δίστιχος -ον μοῦσαν. Leon. Al. 18. -α. Id. 14.
δίυγρος -ρον νεῦμα. Meleag. 14.
διυπνίζω. Pallad. 139.
διφάω -ᾷ. Callim. 11.
διφέω. Crinag. 24.
διφθερίας. Posidip. 17.
διφθερίς. ἠχεῦσαι φαινάδων τύμματι διφθερίδες. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
διφρελάτειρα. Stat. Athl. 30.
δίφριος. ζωστὴρ εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον. ἀδ. 389.
δίφρος. παρὰ δίφρους. Strato 50.
διφρουλκέω -κεῖ ἄντυγα. Philip. 29.
διφυής -ῆ Κέκροπα. Archel. 2. ταρσόν. Meleag. 42. διφυεῖς πτέρυγας. Strato 63. ταρσούς. Posidip. 13. Κενταύρους. Aenigm. 18.

διφυὸς -ὸν σῶμα. Antag. 2.
δίχα, Βάκχου. Antip. Sid. 74. μόχθου. Antip. Th. 39. ὀνείδεος. Antip. Sid. 22. πολέμου. Mnasalc. 4. Φοινῆς. Aenigm. 19.
δίχαλκος. Lucill. 98.
δίχηλος -ον κάρκινον. Philip. 16. πάγουρον. Stat. Fl. 5.
διχθάδιος -δίη. Leonti. 4. -διον κατὰ κῶλον. ἀδ. 412. -δίας ψυχάς. Jul. Aeg. 29.
διχόλοπας -τον ἀνάγκην. Pallad. 9.
διχόμυθος -θον νόημα. Pittac. Scol.
διχοστασίη -ίης στυγνῆς σῆμα. ἀδ. 543. -ίην παῦσε. Stat. Athl. 62.
διψάς, βῶλος. Antip. Sid. 111. ἔχιδνα. Id. 105. σποδή. Antiphil. 39. -δα κόρσην. Philod. 22. -σιν ἐν βοτάναις. Euphor. 2.
διψάω -ᾷς φόνον. Philip. 42. Φόνων διψῶσαν ἀπειλήν. Christ. Ecphr. 227. διψῶσαν πρασιήν. ἀδ. 176.
δίψος. Pallad. 21. -ευς ὕπο. Isidor. 4.
διώκω, πελάγει ἴσα μέτρα. Tull. Gem. 7. -κεις νύκτα ἐκ μεγάρων. Paul. Sil. 65. -κει δεύτερα λέκτρα. ἀδ. 406.
διωλένιος -ιον φλόγα πνείοντα. Antip. Sid. 98.
διωλύγιος -ιον πνεῦμα. Antiphil. 17.
διωξικέλευθος -θα κέντρα. Philodem. 27.
διώξιππος. -οιο ἄρευς. Leon. Tar. 47.
δνοφερός -ὸν δόμον Ἀχέροντος. Andronic. II. 399. -ῆς κύματα πανδυσίης. Leon. Tar. 90. -ρῷ κένθει. Anyte 13. -ὰν κόνιν. Antip. Sid. 99. Mnasalc. 16. δνοφερώτερα νυκτὸς σέλα. Loll. Bass. 4.
δνόφος -ῳ ἐν κυανέῳ. Simonid. fr. 7.
δόγμα, πάνσοφον. Lucill. 47. -ματι νήσου. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -σι καινοῖς συμποσίου. Lucill. 29. -σι μοιρῶν. ἀδ. 739.
δογματίζω. οὐ σὲ καλήν, ἀλλ' ἐμ' ἐδογμάτισεν. Nicarch. 11.
δοιός -ὸν κέρας. Simmi. 1. δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτόν. Gemin. 2. μόνον ἐκ δοιῶν. Dionys. 3.
δοκεύω -εις πέδον κάτω νεύουσα. Ireuae. 2. ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις. Cornet. II. ὡς δὲ δοκεύω. Christ. Ecphr. 181. 336. 395.

δόκιμος -μον ῥήτορα. Lucian. 22.
δόκος. ἐν δόκοισιν ἐχθρῶν. Archil. fr. 14.
δοκός. Loll. Bass. 3.
δόλιος -ιον ξύλον. Antiphil. 24. ἐκ δολίου κέρμος. Leon. Tar. 52. -ίου ἀνδρός. Aristotel. 2. -ίην ὁδόν. ἀδ. 667.
δολερός -ῆς φιλίης. Lucill. 122.
δολιχεύω. Nicarch. 13.
δολιχογραφίη. Leon. Alex. 22.
δολιχόεις -όεντα δούρατα. Leon. Tar. 25.
δόλιχος. παριστίδιος διπευμένη Ἀθηναίης δόλιχον. Leon. Tar. 78. ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον. Sosip. (Diosc.) 2. δόλιχον νικῆσαι. Pollian. 3. τὸν μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον. ἀδ. 734.
δολιχός, στόλος Ξέρξου. Apollonid. 16. -οῦ χείλεος. ἀδ. 200. -ῆς ἐκηβολίης. Jul. Aeg. 31. -ῇ νηΐ. Antip. Th. 18. -ὴν αἰῶνος ἱστορίην. ἀδ. 584. -χὰ πρυμνήσια. Marc. Arg. 24. -χῶν πυρετῶν. Crinag. 16. -χοῖς οὔρεσιν. ἀδ. 384. -χαῖς ἐλπίσιν. Maced. 39.
δολιχογραφίη. Paul. Sil. 51.
δολοῤῥαφίη. Paul. Sil. 30.
δόλος -ῳ φαρμακόεντι. Macedon. 15. -ον δονακόεντα. Bian. 3.
δολόφρων. Aristot. Pepl. 6.
δομαῖος -ον λᾶα. ἀδ. 204.
δονακεύς -κήων. Paul. Sil. 50.
δονακεύω -σατο ἄσαρκα νῶτα. Apollonid. 25.
δονακῖτις, ψῆκτρα. Phani. 6.
δονακογλύφος, σμίλα. Phanias 3.
δονακοφοίτης. Inedit.
δόναξ -ακι ἀδυβόᾳ κρέκεις. Anyte 8. -κα ἡδὺν συριχτῆρα. Leon. Tar. 1. -πηγνύμενοι εἰς κραδίην δόνακες. Marian. 1. νομίων δονάκων λησάμενος. Antip. Sid. 48. -κας τρητούς. Theocr. 2. Eratosth. Sch. 3. καμπτομένους. Julian. Aeg. 6.
δονέω -νεῖ Ζέφυρος φύλλα. Hermocr. 2. Ἔρως μ' ὁ λυσιμελὴς δονεῖ. Sappho fr. 10. ὀδυρόμενον δονεῖν κραδίαν. Bacchyl. 2. -έων πλοκάμους ῥομβητούς. Alcaeo. Mess. 8. φρένας δονείτω. Dionys. 1. ὑπάτην πλήκτροισι δονήσας. Agath. 68. ὑπ' ἀνέμοισι δονέονται. Julian. Bas. 2.
δοξοματαιόσοφος. ἀδ. 110.

δορά - ὴν ἐζώσατο νίβρὸν. Antist. 1.a. (Lectt. 195.)
δορᾶς λέοντος. Meleag. 26.
δορικοίητος - τα νεκρῶν ὀστέα. Polystr. 2.
δορίτολμος - ον. Ep. Byz. 30.
δορκαλίς - λίδος πύσης ἴχνια διφᾷ. Callim. 11. ῥαδινῆς. Agath. 25. παίγνια δορκαλίδων θαρσαλέων. Id. 92.
δορκάς. Tiber. Ill. 2. -δος ἀρτιτέκοιο. Julian. Poly. 4.
δορύ. Leon. Tar. 76. νήιον. Paul. Sil. 60. ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσεν. Xenocrit. II. 256.
δορυδρέπανον. Lucill. 108.
δορυθαρσής - έα Παλλάδα. Hermod. I. 262.
δορύκτητος - τους παλάμας. Paul. Sil. 23.
δορυσθενής - έες βασιλῆες. ἀδ. Her. 6.
δορυστέφανος, Σπάρτα. ἀδ. 507.
δόσις, ὀλίγου δώρου. Julian. Aeg 7. - σιν ὀλίγην εὐχῆς. Nicomed. 10.
δουλεύω - ειν γαστρί. Lucian. 9.
δουλίς - ίδας. Rufin. 1.
δουλιχόεις - όεντα δούρατα. Leon. Tar. 25.
δοῦλος - ην κέρδεος εὐνήν. Antip. Sid. 83. - λαν ζεῦγλαν. Archias 24. - λα σκῦλα. Nicand. 2.
δουλόω. ἐδουλώθη πρὸς ἀλκὴν κάλλεος. ἀδ. 628.
δουνακεύω. ἐδουνακεύσατο. Apollonid. 25.
δουνακόεις - εντα δόλον. Bian. 3.
δουνακοφοίτης - τα. Inedit.
δουπέω - πήσεις κώπην ἕτερον ἐς χῶρον. Jo. Barb. 10. δουπήθησαν ἀολλέες. Crinag. 28. νέκυν δεδουπότα. Dioscor. 13.
δουπήτωρ - τορι χαλκῷ. Agath. Prooem.
δοῦπος. Philod. 31. θαλάσσης. Archias 33.
δοῦρας. Antiphil. 9. πάλλειν. ἀδ. Her. 8.
δουράτεος - τέου πύργου. Agath. 72. - τέαν παγίδα. Id. 65. - τέων πεδίων. Aenigm. 22. - τέοις κυλίνδροις. Paul. Sil. 57.
δουράτιον, νεόσμηκτον. Crinag. 4.
δουριμανής, πόλεμος. Antip. Th. 33.
δούριος, ἵππος. Lucill. 95.
δουριτυπής, σφῦρα. Philip. 15.
δουροτόμος - μος πελέκεις. Pers. 7.

δοχεῖον - α γραφικοῖο ῥεέθρου. Damoch. 2.

δοχήϊον μέλανος. Paul. Sil. 52.

δόχμιος. Christ. Ecphr. 6. - ιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεισαμένη. Agath. 8.

δράγμα, ψαιστῶν. Gaetul. 8. πλῆσον ἀρούρας δράγματος. Macedon. 28. (III. 332.) - τος ὀρνυμένου. Agath. 71. - τα πρώτης φυταλιῆς. Leon. Tar. 18.

δρακόντειος - είους σπείρας. ἀδ. 281.

δρακοντολέτης. II. 518.

δράκων - κοντος εὐσφυρίοιο σπείραμα. Archi. 5. - κοντα εὐσπειρῇ. Antipat. Sid. 21.

δραπέτης, βίος. Pallad. 117.

δραπέτις. Meleag. 55. Strato 88.

δράσσομαι - σεο χερσὶν ὅλαις. Inedit. σοφῶς ἐδράξαο νίκης. III. 22. - ξάμενος παλάμαις κερέων. ἀδ. 283. ἐπουραίῳ δήγματι. ἀδ. 418. - μενος μείζονος οἴκου. Callim. 37. θαλερῷ πλοκάμων. Marc. Arg. II. 529. - μένη αὖ ἐρύσαι βόστρυχον. Paul. Sil. 4. - μενοι σπατάλης. Damoch. 1. - ξεται ἐξόπιθεν. Posidip. 13.

δρεπάνη - ης ἐπιμιμνήσκονται σταφυλαί. Inedit. χρόνος μιῇ πάντ' ἐλέγχει δρεπάνῃ. ἀδ. 615. - νην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν. II. 510. 519.

δρέπω. ἄνθεα δρέψας ἑλικώνια. Philip. 1. - πόμαν κενεὰς ἐλπίδας. Meleag. 29. - ψάμενος σοφίην. Dionys. 9. ἄνθεα προτέρων. ἀδ. 585. - ψομένων τὸ μέλι. Lucian. 37. - ψαμένη χαρίτων λείρια. Pomp. 2. - ψάμεναι μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 560.

δρέπτομαι - μέναι μουσῶν ἄνθεα. Leon. Tar. 81. - μενοι χάριτας καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην. Antip. Sid. 83. - τομεναι σταχύων. Anyte 8. - μένων τὸ μέλι. Lucian. 37. (ubi nunc δρεψομένων.)

δρῆστις - τιν μὴ ὑπόδεχθε. Callim. 4.

δρῖλος. Lucill. 8.

δριμύς, θυμὸς ἰάμβων. Jul. Aeg. 59. δριμὺ βλέπειν. Philip. 50. - ὺν ἀντιφέρων πόλεμον. Damag. 8.

δρίος, εὔδενδρον. Simmi. 6. εὔσκιον. Id. 4.

δρομαῖος - αία λέαινα. Mesomed. 3.

δρομεύς. Antip. Th. 67.

δρόμημα -μάτων ἱππικῶν. Stat. Athl. 53.

δρόμος, ἠελίοιο. Pompej. jun. 2. -μοι τριετεῖς μηνῶν. ἀδ. 646. -μοις χειμερίοις ποταμοῦ. ἀδ. 401. ἐλθεῖν λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης. Inedit.

δροσερός -ῆς ἀπὸ πηγῆς. Paul. Sil. 5. -οῖο λειμῶνος πέδον. Marian. 3. -ῷ ἔαρι. Macedon. 14. -ὰ ἄνθεα. Aristodic. 2. -ῶν μηρῶν. Strato 50. ἀκρεμόνων. ἀδ. 416. ὀρταλίχων μητέρες. Agath. 25. στομάτων. Paul. Sil. 2. -ᾶν ἐκ λιβάδων. Antip. Sid. 59. -αῖς σταγόνεσσι. Meleag. 111.

δροσίζω -ζεσθαι συμβολικὴ πρόποσις. Posidip. 11.

δροσινός -ναῖς χερσί. Philodem. 32. (Lectt. 144.)

δροσόεις -εντα χεῖλεα. Paul. Sil. 17. ῥόδα Theocr. 1.

δρόσος, νοτερή. Simonid. 54. ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος. Antip. Th. 30. ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος. ἀδ. 695. οἷα ῥέεθροισιν ἐτήκετο. ἀδ. Her. 21. -ου χλοερῆς. ἀδ. 416.

δρυάς -άδων λέπας. Plato 14.

δρύϊνος -νῳ μέλιτι. Antip. Sid. 28.

δρυοκοίτης, τέττιξ. Anyte 14.

δρύοχος. πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς. Archimel. 1. κατὰ δρυόχους. Archias 7.

δρύπεπα, ἁλίπαστον. Cornel. Longin. 1.

δρύππα, ἐφολκίς. Phani. 4.

δρῦς, φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν. Marc. Arg. 28. ἀπό δρυὸς ἐσσὶ παλαιφύτου. Lucill. 83. οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός εἶ, οὐδ' ἀπὸ πέτρης. Pallad. 13. -ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. ἀδ. 60. ἀδρόγυνον. Myrin. 2. ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες. Crinag 29. ἁμῖν ματέρες ἐντὶ δρύες. Zonas 5. ἐπωδύραντο πέτραι καὶ δρύες. ἀδ. 482. ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρύων τέτμηκεν. Lucill. 83.

δρύφελον -λα τυροῦ. Phani. 5.

δυάς, ἠπείρων. Christ. Ecphr. 379.

δύη, μυρίαι βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι. Simonid. fr. 18. ἐγκύρσαι δύαις. Bacchyl. 18.

δυηπαθίη -ίης ἀγρύπνου σῆμα. Jul. Aeg. 27.

δύναμαι. ἁ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται. Aristot. Pepl. 6. δύνασαι γάρ. Agath. 33. οὐ δύναται. Strato 55.

δύνω, δύω, δῦμι. ἦχος δύνει ἐν οὔασιν. Meleag. 53. δύνει κνίσμα καὶ ἐς κραδίην. Id. 101. ὅρκους δύνειν οὔατα. Callim. 9. ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω. Stat. Athl. 40. ἱέμενοι ἀλλήλων δύμεναι εἰς κραδίην. Paul. Sil. 7. ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Asclep. 17.

δυσαής -ὲς κῦμα. Phaedim. 4.

δυσαίων. Diotim. 7.

δυσαλθής -θὲς γάλα. Polyaen. 4. -θέος λύσσης. Christod. 179. ἀνίης. Ib. 188.

δυσάμβατος. Simon. fr. 14.

δυσάμμορος -ρε. Meleag. 15.

δυσάπιστος, ψυχή. Struto 21.

δύσαυλος, ἔρις. Antip. Th. 29.

δύσβατος. Leon. Tar. 63. ἀτραπιτός. ἀδ. 517. -τον οἶμον. Archimel. 2.

δυσβίοτος, πενίη. Leon. Tar. 64.

δύσβωλος, χθών. Crinag. 37.

δυσδάκρυτος -τε ψυχή. Meleag. 55. -τα δάκρυα. Ib. 109.

δυσέφυκτος. Qu. Maec. 9.

δυσέραστος. Meleag. 81. 82.

δυσέρημος, πάγος. Philip. 68.

δυσέρως -ωτι κακάγγελε. Meleag. 72. -ωτα νόσον. Marc. Arg. 1. χίλυν. Leon. Tar. 37. Πᾶνα. ἀδ. 258. -τες ψυχροπόται. Meleag. 18. -έρωσι κώμοις. Id. 36.

δύσζωος, βίοτος. ἀδ. 653.

δυσήκοος -όοις. ἀδ. 445.

δυσηχής -έος πολέμοιο. Anacr. 77.

δυσθανής. Crinagor. 34.

δυσιθάλασσος -σα δίκτυα. Philip. 23.

δύσις -ιν κακὴν Ἀρκτούρου. Perses 4.

δυσκέλαδος -ων ἀνέμων πνοιῇ. Nicarch. 5. -οις ἄσθμασι πνευστιόων. Agath. 69.

δυσκίνητος -τε ἄδη. ἀδ. 660.

δύσκολος -ον πρῆγμα. ἀδ. 426.

δυσκόλπῳ, γαστρί. Agath. 78.

δυσκωφέω -εῖ. Leon. Tar. 79.

δύσκωφος. Loll. Bass. 3. Nicarch. 33.

δύσμαχος. ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα. Meleag. 24.

δύσμηνις, χόλος. Parm. 7.

δυσμήνιτος. Antiphil. 37.

δυσμήχανος -να ἔργα. Eratosth. 3.

δύσμοιρος -ρων θαλάμων. Antiphan. 9.

δυσμορίη -ης Ἀστυανακτείης. Leon. Al. 29.

δύσμορος -ον ἐργασίην ὀστρακίων. Nicaenet. 2.

δύσμορφος. Pallad. 5.

δύσμουσος, αὐλός. Onest. 7.

δύσνομος -μα λείψανα δείπνων. Nicomed. 3.

δυσνύμφευτος -τε χθών. Crinag. 37.

δυσπάρθενος. Christod. Ecphr. 197.

δυσπείθης, αἴθης. Anyte 14.

δυσπέμφελος -λοι. Herodic. II. 65.

δυσπενθής -ία κόσμον. ἀδ. 677.

δυσπερίληπτος -τα φιλήματα. Strato 42.

δυσπλοΐη. Antiphil. 43.

δύσπλοος, Κρήτα. Gaetul. 7.

δύσπλωτος -τε. ἀδ. 396.

δυσπνοέω -οῦσα ὀδμή. Paul. Sil. 74. 30.

δύσστομος, ἱππείη. Stat. Athl. 32.

δυστοκεύς -κέες τοκέες. ἀδ. 703.

δύστρος. Lucill. 15.

δυστυχέω. ἑ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν. Pallad. 8.

δυσύποιστος -τον κέντρον. Meleag. 108.

δυσχερής, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ. Pittac. Scol. 2.

δυσώδινος -τοιο γενέθλας. ἀδ. 114.

δυσωνέω, ἐδυσώνει. Nicarch. 18.

δυωδεκάμοιρος. Antiphil. 17.

δῶ. Pallad. 85.

δωμάω -μήσατο. Antip. Sid. 51. νηὸν περικαλλέα δωμήσασθαι. Lucian. 12.

δωρητήρ. Leon. Tar. 14.

δωροδοκέω, ἐδωροδόκει. Strato 46. δωροδοκῆσαι. Leon. Tar. 16.

δωροδότης, λάθας βάκχος. Meleag. 6.

δῶρον -ρα Ἑλικωνιάδων. Antip. Sid. 70. γάλακτος. ἀδ. 230.

δωροφορέω -ῶν καρπόν. Archimel. 1.

E.

ἔαρ, ἡδὺ τέθηλεν. Meleag. 44. νῦν ἔαρ εἶ, μετάπειτα θέρος. Strato 57. πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ. Marian. 4. λάμπει χαρίτων ἔαρ. Scolion. 23. τὸ πρῶτον γενύων. Crinag. 12. ὕμνων. ἀδ. 524. τὸ πόθων. Antip. Sid. 75. Χαρίτων. Jul. Aeg. 41. ἔαρος θαλερώτερος. Alex. Aetol. 5.

ἔγγαιος. πρὸς ἐγγαίων. Leon. Tar. 68.

ἐγγελάω -άσας κώμοις ἠϊθέων. Meleag. 36.

ἐγγίζω. δίσκα οὐδ' ἤγγισαι Lucill. 11.

ἐγγράφω -φομαι εὐκάρποις δένδρεσι. Cyllen. 1.

ἐγγυαλίζω. μοῦσα χορούς, ἄρης ἐγγυάλιξε μάχας. Leon. Tar. 73.

ἐγγυ[illegible]. Leo Phil. ined.

ἐγείρω, δρεπάνην ἐς βότρυν. II. 510. Κύπριν. Agath. 3. καπνόν. Nicarch. 34. χῶρον Φαιδρόν. ἀδ. Byz. 22. τύμβον. Jul. Aeg. 52. πραεῖην διψεῦσαν. ἀδ. 176. τρίβολον. Tull. Gem. 7. Πίνδαρον παρ' ὕδασιν. Cyrus. 7. ἐγείρας πύλην. Ep. Byz. 3.

ἐγερσίγελως. Paul. Sil. 40.

ἐγερσιθίατρος. Stat. Athl. 32.

ἐγερσιμάχης. Nicias. 1.

ἐγερσίμαχος. Antip. Sid. 87.

ἐγερσιφαής -ῆ πέτρον. Philip. 22.

ἐγκάπτω -κέκαφε. Leon. Tar. 29.

ἐγκάρδιος, ἔρως. ἀδ. 3.

ἔγκαρος -ρον ἰχθροῦ ἀράξας. Alcae. Mess. 14.

ἔγκατα -των ἐκκενοῖ. ἀδ. 445.

ἐγκαταδύω (δῦμι). κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν, Isidor. 3.

ἐγκαταλέγω -λέξῃ. Lucill. 69.

ἐγκαταμίγνυμι. λύσσαν μάρψ ἐγκατέμιξε. ἀδ. 303. χαλκῷ ὀδύνην. Tull. Gem. 4. μανίην λίθῳ. Paul. Sil. 58. πνεῦμα τῷ τύπῳ. Arab. 6.

ἐγκαταναίω -ένασσεν ὅρμῳ. Antip. Th. 51.

ἐγκατατίθημι -έθεντο στέρνοις. Simonid. 104. ἐνικάτθεο. ἀδ. 574.

ἐγκαταχέω -έχευε φόνον ἀντιπάλων. ἀδ. 607.

ἐγκεντρίζω. ὅν φύσις θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ. Euhod. 1.

ἐγκλείω. ἐνέκλεισε γένυν. Alcae. Mess. 8.

ἐγκλήμων. Leon. Tar. 52.

ἐγκοιμίζω. παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις. Carphyll. 2.

ἐγκοιτάς -τάδες ἀκρώρειαι θηρῶν. ἀδ. 398.

ἐγκονέω -έουσα κυσίν. Mnasalc. 5.

ἔγκοπος -πον ἴχνος. Qu. Maec. 7.

ἔγκοτος, φθόνος. Diod. Sard. 12.

ἐγκροτέω -τέουσα θύραις αὐλείοις. Leon. Tar. 1.

ἐγκρούω -ουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας. Meleag. 112.

ἐγκρύπτω -των λόγον. Pallad. 76.

ἐγκρύφιος -ιαν πῦρ τύφεται. Philodem. 15.

ἔγκυκλος -λον βάρος πέτρης. ἀδ. 420.

ἐγκύμων -μονι βίβλῳ καμάτων. ἀδ. 590.

ἔγκυος, ὕμνων. Meleag. 1. εὐόπλου ἡσυχίης. Antiphil. 10. πυρὸς πέτρος. Philip. 22.

ἐγκύρω. ὁκοίοις ἐγκυρέωσι πρήγμασι. Archil. fr. 12. πρὶν ἐγκύρσαι δύσις. Bacchyl. fr. 18.

ἐγερσίκωμος. II. 517.

ἔγχαλκος, γραῖα. ἀδ. 87.

ἐγχαρίζομαι. ἐγκεχάριστο. Parmen. 8.

ἐγχεσίμωρος -ρότερος. Ammian. 23.

ἐγχθόνιος -ίου βρομίου. Apollonid. 10.

ἔγχος, κρυπτὸν ἔχων κραδίῃ. Solon Scol. -χεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμασα γιγάντων. ἀδ. 591.

ἐγχρίω -ρίσῃ. ἀδ. 95. ἐνέχρισε. Nicarch. 30.

ἐγχρονίζω -ίσας. ἀδ. 169.

ἔδαφος, οἶνον νιζέτω εἰς ἔδαφος. Ion Chi. 2. εἰς ἔ. κείμεθα. Qu. Macc. 1. a. (III. 332.)

ἐδέθλιον, χρυσοφανὲς ἠριγενείης. Ep. Byz. 15.

ἕδνον -να γάμων ἔρριπτες. Arabi. 3. πορεῖν λεχέων. ἀδ. 337.

ἑδνόω -ώσαιτο γυναῖκα. Leon. Tar. 64.

ἕδος, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη. ἀδ. 200.

ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἔργον. Bacchyl. fr. 14. χθονός. Paul. Sil. 61.

ἑδράζω. παρὰ βωμοῖς ἥδρασας. ἀδ. 220. ἥδρασεν ἀσφαλέως. ἀδ. Byz. 9. -ἡδρασάμην. Macedon. 23.

ἑδραῖος, βίος Crinag. 30.

ἕδρανον, νηῶν. Jul. Aeg. 6.

ἔδω -ουσι θυμόν Rhian. 1. ἔζεε πικρῷ ζῆλος θυμὸν ἔδουσα. Christ. Ecphr. 219.

ἕεις. Proclus 6.

ἕζω -εται ἐν στομάτεσσι τὸ λαρὸν ἔπος. Agath. 39. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς ἔρως. Plato 6. ἕζετο χάρις ἐν κενεοῖς ὄμμασιν. ἀδ. 336.

ἔθνος -νεα πετεηνῶν. Agath. 73. γυπῶν καὶ κοράκων. Lucill. 92. θηρῶν. ἀδ. 398.

εἰαρινός -νὸν στέφανον. Asclepiad. 20. -νῷ χείματι. ἀδ. 593. -νὴν οἶμον. ἀδ. 647. -νοὶ κόσσυφοι.

Theocr. 4. -ῶν Ὡρῶν. Rufin. 17. -νὰς κάλυκας. Meleag. 108. βοτάνας. ἀδ. 650.

εἰαρόμασθος. Rufin. 19.

εἴβω -ουσαι κατὰ προόνος νύμφαι. Crinag. 7.

εἰδάλιμος -μοι λᾶες σειρήνων. Mnasalc. 17.

εἶδαρ. Apollonid. 23. -τι. ἀδ. 643.

εἰδέω -ήσεις. Antip. Th. 56.

εἰδήμων -μονα πάσης ἀρετῆς. ἀδ. 681. *b.* (Lectt. 302.) -μονες μύθων. Athen. 1.

εἴδομαι -μενα πορφύρη. Antiphil. 6. ἰσχάδι. Callim. 28.

εἶδος. ἐς εἴδεος ὥρην ἄκρα. Crinag. 41. τὴν βακχεύουσαν ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων Macedon. 5. ἀσώματον εἴδεϊ μορφῆς. Agath. 36.

εἴδωλον, μορφῆς. Meleag. 26. -λα καμόντων. Archias 34. ἀμυδρὰ ψυχῆς. Crinag. 33.

εἰκάζω -οντες. Pallad. 69.

εἰκαῖος. μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ. Dioscor. 22. εἰκαίης σοφίης ψευδολόγοι. Leon. Alex. 2. εἰκαίην χάριν. Probl. ar. 17. κόμης εἰκαῖα σκύλματα. Qu. Maec. 3.

εἰκάς -κάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον. Philod. 33. (Lectt. 145.

εἰκελόφωνος, χελιδόσι. Philip. 18.

εἰκονικός, ἀποχή. Lucill. 105.

εἰκόνιον. Lucill. 17.

εἰκόνισμα. Phalaec. 2.

εἰκοσάμηνος. Leon. Al. 41.

εἰκόσορος. ἐπ' εἰκοσόρῳ γραὸς ἐπιβάς. Meleag. 77. ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι. Simonid. 64.

εἴκω, βελέεσσιν ἐρώτων. Philip. 57. εἴξασα βελέμνοις Παφίης. Iren. 1.

εἰκών -όνα παντοίων στομάτων. Archias 14.

εἰλαπίνη -ης κυπελλομάχου. Macedon. 19.

εἰλέω. εἴλει βίβλον. ἀδ. 516. βιβλίδιον κατὰ μηρῶν εἰλήσει δροσερῶν. Strato 50. ἀμφὶ ἰξὺν εἰλεῖται ἅμμα. Philet. 15.

εἰληδόν, ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας. Antiphil. 23.

εἱλίσσω -σει κῦμα παρὰ ψαμάθοις. ἀδ. 203. -ιχθεὶς περὶ γούνασι. ἀδ. 188.

εἱμάρσενος. Dosiad. Ara. 2.

εἰνάλιος -ίη Θέτι. Asclepiad. II. 490. -ιον δελφῖνα. Bian. 1. -ίης ἄγρης. An-

tiphil. 23. -ει λαβύρινθε. Theodor. 2 -ίων κύρτων. Jul. Aeg. 6. -ίοις ἄγραις. Id. 46.
εἰναλιόφοιτος -τα λίνα. Archias 7.
εἰνάς. Dosiadae Ara 1.
εἰνόδιος -ιον δάκρυ παρερχομένων. Crinag. 35. πόνος εἰνοδίοις παρερχομένοις. ἀδ. 678. μυρμάκεσσι. Archias 29. πέτρος εἰνοδίη τέταμαι. Theodor. 18. -ίην καρύην. Plato 20.
εἰραφιώτης. Il. 517.
εἰρεσίη -ης ὀλίγης ναυτίλος. Antip. Th. 69. ἔργα εἰρεσίης ἐδιδάγμεθα. Leon. Al. 36. -σίῃ λαθραίῃ. Antiphil. 23. Κύπριδος. Meleag. 77.
εἴριον -ια. Antip. Sid. 87. 89. Antiphil. 6.
εἰροκόμος, τάλαρος. Leon. Tar. 9. -μων δεσπότις. Antip. Sid. 26.
εἰροχαρής, τάλαρος. Archias 11.
εἴρω. εἶρον. ἀδ. 265.
εἷς. μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένη. ἀδ. 649.
εἰσαΐω -ΐειν ὕμνων. ἀδ. 521. -ΐοντα μέλος. ἀδ. 260.
εἰσαναβαίνω. Nicarch. 5.
εἰσανάγω, οὐρανόν. Marian. 1.
εἰσαῦτις. Arcesil. 1.
εἰσδέρκω -έδρακον. ἀδ. 307.
εἰσελάω -λάαν ἀΐδῃ. Macedon. 23.
εἰσνοέω -ενόησα. Agath. 50.
εἰσορμάω -μησα τὸν ἄρσενα δαρίδι μούσῃ ῥυθμόν. Dioscor. 29.
ἑκάς. οὐχ ἑκὰς Ἱπποκράτους. Agath. 69.
ἑκατοντάπυλος -οιο Ῥώμης. Herod. Inscr. 3. -ου Θήβης. ἀδ. 501.
ἑκατοντάς -τάδα. Aenigm. 4.
ἐκβαίνω -νοντι νάπος. Addae. 2.
ἐκβάλλω. ἐξέβαλε τὰ βλέφαρα. Lucill. 38.
ἐκβράζω. πόντος ἐξέβρασ' ἐπὶ σκοπέλους. Theodor. 1.
ἔκγονον -να. Theaetet. 2.
ἐκδανείζω -δεδάνεικας. Philip. 35.
ἐκδαπανάω -νῶν. Pallad. 53.
ἔκδετος -τον ἐξ ἵππων Ἕκτορα. Alpheus 5.
ἐκδέχομαι. Agath. 88.
ἐκδέω -δήσω στέφανους ἐπὶ προθύροις. Meleag. 64.
ἔκδηλος -δηλον θῆκε. ἀδ. 614.
ἐκδιδύσκω. Diophan. II. 259.
ἔκδικος, χρόνος τούτου. Diocles 1.
ἐκδονέω. πάντων ἐκδεδόνηντο θοαὶ φρένες. Agath. 24.
ἔκδοτος -τον ἄπαγε. Posidip. 2.

ἐκδόχιον. Aenigm. 21.
ἔκδυμα -ματα μαστῶν. Hedyl. 1.
ἐκδύω. τὴν θεὸν ἐκδέδυκας. Rufin. 11. οἱ θεοὶ ἐξεδύθησαν. Lucill. 81.
ἐκηβολία -ίας σκολιάς. Antip. Sid. 75.
ἐκθλίβω -ει ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων. Antip. Sid. 32. -ίψαι μάστακος ἐργασίην. Agath. 54.
ἐκθορέω. ἔκθορες ἀντολίηθε. Ep. Byz. 11. ἐξέθορε κλίνης. ἀδ. 411. εἰς βυθὸν ἐξέθορεν. Philip. 72. σκύλακες νήδυος ἐξέθορον. Id. 72.
ἐκθρώσκω -κοντα δίκτυον. ἀδ. 417.
ἔκκαιρον, ῥοπίδα. ἀδ. 60.
ἐκκαίω -ειν ταῖς φροντίσιν. Pallad. 11.
ἐκκαλύπτω -εκάλυψεν ὀργὴ νόον. Even. 1.
ἐκκενόω -νοῖ χολῆς περιττόν. ἀδ. 445. ἰοὺς ἐξεκένωσ' ἐλάφοις. Leon. Al. 11. -εἰς ἐμὲ τὴν φαρέτρην ἐξεκένωσεν. ἀδ. 57.
ἐκκεραΐζω. Zonas. 5.
ἐκκνάω. μεταδόρπιον ἠρεμεῖ κέντρῳ ἐκκνῆσαι ἐπιστάμενον. Crinag. 5.
ἐκκολάπτω. σάκος ξιφέων ἐξεκόλαψε. γένυς. Paul. Sil. 49.
ἐκκομιδή. Lucill. 56.
ἐκκομίζω -ίσας τὴν γραῦν. ἀδ. 86.
ἐκκόπτω. λιμὸς ἐκκόπτει τὴν φιλόπαιδα νόσον. Callim. 14. ἐξεκόπης βιότου. Pallad. 67.
ἐκκρεμάω. ἑτέρας ἐλπίδος ἐκκρέμαται. Qu. Maec. 1. a. (III. 332.)
ἐκκρεμής -μὲς ῥυσσὸν ἐπισκύνιον. Paul. Sil. 50. -μέα χείλεος. Maced. 13. ὧ ἔπι πᾶσαι ἐλπίδες ἐκκρέμεες. Paul. Sil. 39.
ἐκκρίνω. Strato 94.
ἐκκρούω -ουσον στυγερὰν ἐκ κραδίης ὀδύναν. Meleag. 6.
ἐκκυλίω. ἐγκέφαλον ἐξεκύλισε λίθῳ. Agath. 59. σιδηρείη μ' ἐξεκύλισσεν ὕνις. Inedit. ὕδωρ σε ἐς χθόνα ἐξεκύλισσε. Julian. Aeg. 53. πίτυν γαίης ἐ. νότος. ἀδ. 384. θηρὸς τὴν τόσσην ἐ. βίην. Philip. 62. Εὖρον σε καταιγίδες ἐξεκύλισσαν. Pers. 8. ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη. Apollin. 1.
ἐκλάμπω -πει. τοῦ στεφάνου στέφανος. ἀδ. 104. αὐθάδης τρόπος ἐξέλαμψεν ἄταν.

Scolion 3. -λάμψας ἥλιος. Meleag. 35.
ἐκλανθάνω -ελάθου. Macedon. 38. -ελάθοντο τέχνης. Agath. 48.
ἐκλικμάω -μανεῖ τὸ πέλαγος. Posidip. 21.
ἐκλοχεύω. ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους. Even. 12.
ἔκλυσις, ἀΐδεω. Antip. Sid. 27.
ἐκλύω -λέλυται πολιὸς πρότερος. Meleag. 77. δέμας. Paul. Sil. 9.
ἐκμαγεῖον, πέτρης. Flacc. 4.
ἐκμαίνω -νει χείλη με. Sosip. (Dioscor.) 3. ἐμὸν ἐκμήνας ἔρωτι θυμόν. Plato 22.
ἐκμάσσω. οὐ γραπτὸν ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο. Leon. Tar. 41. ἔκμαξαι μὴ κλαῖε. Rufin. 28.
ἐκμεθύω -ύουσα λύχνον ἐλαιηρῆς δρόσου. Philod. 17.
ἐκμελετάω -τῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα. Crinag. 27.
ἐκνεύω -νεύσας. ἀδ. 417.
ἐκνήφω -εις. ἀδ. 77.
ἐκνίπτω -ψει ψυχήν. ἀδ. 239.
ἐκνοσφίζω -φισάμαν ἀγύγιον σκῆπτρον. Simm. Al. 12.
ἐκοντί. Ammian. 12. Maced. 39.
ἑκούσιος. Callim. 13.
ἐκπατάσσω. τὴν γρῆϋν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος. Antip. Sid. 109.
ἐκπεράω. ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα. Leon. Tar. 54. -περαάσκοι. ἀδ. Her. 28.
ἐκπέταμαι -ταται. ἀδ. 395.
ἐκπετάννυμι. ἐκπέτασον εἰς ἑτέρους πτέρυγας. Meleag. 52. κατὰ προτόνων ἐκπετάσας. ἀδ. 203.
ἐκπίνω, ἐξέπιε θάνατον. Tiberi. 1.
ἐκπλαγής -έες λύσσα. Antip. Th. 70. (Lecit. 155.)
ἐκπλήττομαι. Stat. Athl. 18.
ἔκποθεν. Christodor. Ecphr. 129.
ἐκπονέω, δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον. Mnasalc. 13. θυμῷ ἄρσενι γυμνητὴν ἐξεπόνει βίοτον. Antip. Sid. 40. ὅσσους ἐξεπόνησεν ἀέθλους. Theocr. 19. ἐξεπόνησεν ἆθλον. Maced. 29. ταύταν ἐξ. χάριν. Meleag. 1. βίβλον. Leo Phil. 1. σὲ χερσὶν ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις. Pallad. 2. γράμματα ἐξεπόνησε μαθεῖν. ἀδ. 168.
ἐκπραΰνω -νεις τὸν φλογμόν. Paul. Sil. 74. 159.
ἐκπρεπέως. ἀδ. 169.

ἐκπρεπής -πέος ῥήτορος. Philip. 84.

ἐκπρολείπω -λιποῦσα. Nicias 2.

ἐκπρορέω -έει ὕδωρ. Marian. 3.

ἐκπροφεύγω -φυγών (ubi nunc προφυγών.) Alcae. Mess. 8.

ἐκπροχέω -ων πλοκαμούς. Simmias 2. ἰαχάν. Pamphil. 2.

ἐκπτύω. ἐξέπτυσε πόντος. Theodorid. 2. ἐκπτύσομαι. Meleag. 66.

ἔκπυρος. τίμ' ἔκπυρα λούεις. ἀδ. 64.

ἐκπυρόω -ρούμενος φλοξίν. Mesomed. 2.

ἐκρέω. τὴν χάριν ἐξέῤῥευσας. Macedon. 16.

ἐκροφέω. ἐξερόφησε τρύγας. Gaetul. 9.

ἐκσαλάττω. τὴν ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβεϊ φαντασίην. Maced. 3.

ἐκσοβέω. ἐξεσόβει πτῶκας. Agath. 43. ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. Paul. Sil. 34.

ἐκσύρω. ἐξεσύρη. Philip. 71.

ἐκτάδιος -ίη ἀπλοΐς. Agath. 8.

ἐκτάμνω -νοντι γεράνδρυα. Eryci. 9. ἐξέταμε κλήματος. ἀδ. 386. οἵας ἐλπίδας ἐξέταμες. ἀδ. 695.

ἐκτανύω -νύσας τὰς χέρας. Lucill. 64. ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες. Philip. 43. ἐξετάνυσσας. ἀδ. 401. ἐκτανύσῃς. Aenigm. 22. οὐ δὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας. Lucian. 6. ἄσφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη. Lucill. 115.

ἐκτείνω. ὃς νοῦ ἀπὸ μυρίον ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη. Lucill. 88. λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε καὶ ἐξετάθη. Id. 99.

ἐκτελέω -έσει γάμον. Agath. 37. πρὶν χρόνον ἐκτελέσαι. ἀδ. 711.

ἐκτέμνω. ἐξέτεμες ῥίζης. ἀδ. 711. Vide ἐκτάμνω.

ἐκτίνω -τίσων χρεῖος. Theodor. 10.

ἔκτοθεν. Even. 10. ἐρώτων. Agath. 3.

ἐκτομίς, δρεπάνη ἀδ. 176.

ἐκτός, ἐλπίδος ἔβη. Qu. Maec. 5. νούσων. Paul. Sil. 35. τάφου. Antip. Sid. 80. ἐκτὸς ἔτ' ἀτραπιτοῦ. Leon. Tar. 68.

ἐκτόσθε, κακῶν ἁπάντων. ἀδ. 737. θυρέων φανῆναι. ἀδ. 343.

ἐκτραπέλως, ἔσθων. Lucian. 7.
ἐκτρίπω -πεται θάλπος. Dioscorid. 12. ὀφθῆναι. Pallad. 5. -πόμεσθα τὸν μισοῦντα. Pallad. 33.
ἐκτρέφω -ομαι ποδαγρῶν. Strato 82.
ἐκτρέχω. τάχ' ἐκδραμεῖται. Philip. 50.
ἐκτυφλόω. ἐξετύφλωσεν. Lucill. 38.
ἐκυρά. Crinag. 13.
ἐκυρός. Aenigm. 24.
ἐκφάγω. πάντα συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος. Antip. Sid. 50.
ἐκφαίνω -εις ὄργια. Meleag. 37.
ἐκφέρω -ομεν ζῶντες τὴν πόλιν. ἀδ. 442. -φέρεται Ζεύς. Lucill. 36.
ἐκφοβέω. ἐξεφόβησε. Paul. Sil. 47.
ἐκφορέω. ἐξεφόρησας. Dioscor. 22.
ἔκφρων. Dioscor. II. 15. -ονα Βάκχην. Paul. Sil. 58.
ἐκχαλάω. τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον. Agath. 70.
ἐκχέω. ἔρως ἐξέχεεν φιλίην. Macedon. 4. πλοῦτον εἰς δαπάνας. Lucian. 30. ὅπλον πᾶν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας. Eryci. 6. ἡ δὲ περισσὴ τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι. Agath. 61. ἁβρὰ γελῶν ὄμμασιν ἐκκέχυσαι. ἀδ. 41. πηγὴ ἐκκέχυται. Ep. Byz. 28. ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. ἀδ. 276. πρώρης ἐκχυμένον. Antip. Sid. 97. ἐκχυμένας παλάμας. Irenae. 3. Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι. Sosip. (Dioscor.) 2.
ἔκχυτος, ὕπνῳ. Paul. Sil. 12. ἐξ αὐτοῦ Διός. ἀδ. 262. -τον ἐκ στέρνων νόον. Paul. Sil. 34. κόμην χρυσὸς ἔπλεξε. Marian. 3. ἔκχυτα σώματα. Paul. Sil. 4.
ἐλάη. Philip. 1. 20.
ἐλαία -αν εὐθήσαυροχ. Leon. Tar. 13. ἀπίταλον ἀλιγήκτειραν. Lentul. Gaet. 3. -ης ἀγροτέρης. Dionys. 6. λιπαρῆς. Marian. 2. πρέμνον. ἀδ. 650.
ἐλαιήεις -εντες ἄρουραι. Marcell. Inscr. 50.
ἐλαιηρός -ῆς δρόσου. Philod. 17. -ῇ λιβάδι. ἀδ. 194.
ἐλαστρέω -ηθεὶς νιφάδι. Antip. Sid. 27.
ἐλατήρ, λύρης. Antip. Sid. 56.
ἐλαύνω (vide ἐλάω) οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. ἀδ. 653. τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς. ἀδ. 53.

καὶ τρισσοὺς ἤλασας (nunc ἤγαγες) εἰς στεφάνους. Crinag. 10. οὔτε καταιγὶς ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας. Leon. Tar. 91. δι' ἥπατος ἤλασε λόγχην. ἀδ. 455. Μοῖρα. ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα. ἀδ. 524. ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον. Erycius 11. ἐς ἄκρον μούσης ἐλάσσαι. ἀδ. 673. ἐλάσσεις πενίην Lentul. 3. -γραῖα ἐλαυνομένη. Nicarch. 4. ἐπὶ χθόνα ἐλασθείς. Archi. 33.

ἐλαφηβολίη -ης ταχινῆς. Crinag. 7.

ἔλαφος -ον παντὸς ἀπυγοτέρην. Antip. Th. 4. ἡ φλόος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον. Loll. Bass. 2. ἐλάφου ἢ κορώνης τανανὸν χρόνον. Lucill. 92. -ον χρυσόκερων. II. 475. τετράκερων. III. 333. -ων κεραὸς λόχος. Apollonid. 15. βοσκήσει κῦμα θοὰς ἐλάφους. Rufin. 14.

ἐλαφρίζω -ων ψυχήν. ἀδ. 574. -ζοντι κώλῳ. Anyte 23.

ἐλαφρός -ρὰ ἀνεπαλλόμενοι. Arion. Hymn. 7. -οτέρη φλόξ. Paul. Sil. 34. -ότερον θυμὸν ἕξεις. Crinag. 30.

ἐλαχύς -χὺ σκάφος. Antip. Sid. 106.

ἐλάω (vide ἐλαύνω). ἵππος καρπὸν ἐλᾷ. Archias 24. (ubi nunc ἀλεῖ.) τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. Callim. 37.

ἐλεγείη -ην. ἀδ. 571.

ἐλεγξίγαμος -μου ποταμοῖο. ἀδ. Her. 32.

ἔλεγχος, οἶνος ἔρωτος. Asclepiad. 10. κάτοπτρον πικρὸν ἔλεγχον. Julian. Aeg. 4. ἁ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσα. ἀδ. 316. ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον. Onest. 2.

ἐλέγχω -ει οἶνος τὸν τρόπον. Callias II. 3. οὐ γὰρ ἐλέγχειν λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον. Macedon. 32. πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. Bianor. 18.

ἐλεεινός. μὴ 'λεεῖν' ὑπόβλεπε. Crinag. 1. ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς. Pers. 6. ἐλεεινότερος βίος. ἀδ. 408.

ἐλελίζω. ἐν δὲ μενοινῇ ἐλέλιζε νοήματα βουλῆς. Christod. Ecphr. 51. ἐλέλιζεν οἶστρον ἀνίης. Id. 214. ἐλέλιξεν ἀστραγάλους. ἀδ. 292. ἐξ αὐχένος χυθεὶς ἐλελίζετο κεστός. Christod. Ecphr. 101.

ἐλευθέριος, τύμβος. Dioscorid. 35. Antip. Th. 60.

ἐλευθερόπαις, δῆμος. Stat. Athl. 30.

ἐλεύθερος -ρον ἦμαρ. Theodor. 13.

ἐλεφαντίνεος -έων ὀδόντων. ἀδ. 721.

ἐλέφας, μυριόδους. Philip. 29.

ἕλιγμα, κόμης. Leon. Tar. 5.

ἑλικτός -τὸν ῥόμβον. Leon. Tar. 33. -ταῖς ἀκτίνεσσιν. Antip. Th. 39.

ἑλινύω. Agath. 12.

ἕλιξ, λοξὸς ῥυτίδων. Maced. 1. πλοκάμοις ἐπιδέδρομεν ὤμοις. Christod. 284. κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο. Id. 290. ἕλικος νεῦρα βοός. Simmi. 1. σκολιὸν πλέγμα φέρεις ἕλικος. Simonid. 54. ἔνθα πέριξ κέχυται ἕλικι ἄμπελος. Theocr. 4. γενύων ἠιθέους ἕλικας. Apollonid. 8. ξανθοφυεῖς. Strato 9. ἀμφιδρόμους ἄστρων. Ptolem. 2. πρωτογόνους φοίνικος. Meleag. 1. 50. ὀκτατόνους. Antiphil. 23.

ἑλίξκερως, κριός. Philip. 70.

ἑλίσσω -σει μεθυσφαλὲς ἴχνος. ἀδ. 286. καμπύλον εἰλίσσει κῦμα περὶ ψαμάθοις. ἀδ. 203. κατ' ἐμεῦ ῥάμνον ἑλίσσοις. Zenod. 2. -σων βίβλον ὑπὸ χερσίν. Marc. Arg. 9. ἄλλην ὑποκόλπιον ἑλίξεις. Paul. Sil. 12. τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας. Paul. Sil. 30. ὄμμα. Antip. Sid. 27. δεσμοῖσιν ἑλίχθη. Paul. Sil. 17. Καίσαρι εἰλιχθεὶς περὶ γούνασι. ἀδ. 188. πλοχμοῖς. Antip. Th. 44. πυγαὶ περιηγέες εἰλίσσοντο. Rufin. 6. πρὸς ἄκρην ἰγνύην πέπλος ἑλισσόμενος. ἀδ. 269. ἐκ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος. Bian. 8. ἁβροπόδων βήμαθ' ἑλισσόμεναι. ἀδ. 521. πῆχυν ἑλιξαμένη περὶ κροτάφους. Paul. Sil. 12. Βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον. ἀδ. 413.

ἑλκεσίχειρ -ρα τρύπανα. Philip. 15.

ἑλκητήρ -τῆρας κτένας. Phani. 4.

ἑλκύω, ἐκ πόντου μόρον εἱλκυσάμην. Antip. Th. 69.

ἕλκω. ἐς πότον ἕλκε. Strato 17. τὸν ἄκρατον ἕλκωμεν. Rufin. 16. ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ. ἀδ. 348. αὔριον σε εἰς λιτὴν καλιάδα ἕλκει ἑταῖρος. Philodem. 33. (Lectt. 145.) -κων περι-

πλάνιον βίον. Leon. Tar. 55. τὸν ἐφημέριον βίον. Pallad. 29. ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης. Simonid. 90. -κων τέκνων εἰς μόρον. ἀδ. 299. ἐπὶ καμάτοις ἕλκεται ὄμμα τύχης. Stat. Athl. 14. ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόνην. Leon. Tar. 37. τὸ λῶπος ἕλκεται. Id. 38. λάσιος δέ οἱ ἕλκετο πώγων. Christ. Ecphr. 233. -κόμενος εἰς σορόν. Pallad. 111.

ἐλλάμπω -πων σείριος ὀξύς. Archil. fr. 42.

ἐλλιπής -πῆ σκυλεύματα. ἀδ. Her. 8.

ἐλπιδοδώτης. II. 518.

ἔλπομαι. Marc. Arg. 1. τίς κεν ἐώλπει. Antip. Th. 36.

ἐλπωρή. Agath. 24.

ἔλυτρον, γαῖα λάβ' Ἀδμήτου. II. 308.

ἐλύω. ἔρως ὑπὸ κραδίην ἐλυσθείς. Archil. fr. 24.

ἕλωρ, καὶ κύρμα. Lucill. 28. κεῖται ἕλωρ ἀΐδῃ. Theodor. 11.

ἑλώριον. Agath. 60. -ια. Pallad. 42.

ἐμβάλλω -λετε. Pallad. 140.

ἐμβάς -άδας ἀῤῥήκτους. ἀδ. 176.

ἔμβασις. Strato 49.

ἐμβατέω -τέοντες αἶγες. Leon. Tar. 98.

ἔμβατος. Damaget. 3. (III. 331.) -τα ταῦτα λύκοις. ἀδ. 289.

ἐμβλέπω -ψω. ἀδ. 448. -βλεπε. Meleag. 46.

ἐμβολεύς. ἀδ. 176.

ἔμβολον -λα ἐπὶ τύμβῳ. ἀδ. 670.

ἐμβριθής, πέλεκυς. Leon. Tar. 4. -εῖς σπάθας. Id. 8.

ἐμβρίθω -σαντος ἀήματος. Isidor. 3.

ἐμβρύοικος, ἄγκυρα. Philip. 5.

ἐμβύθιος, πέτρα. Leon. Tar. 93. -θίην ἄγρην. Bian. 2. ἀπ' ἐμβυθίων. Alex. Aetol. 1. ἐμβυθίαις πόλεσι. Bian. 12.

ἐμμάσσω. ἐνεμάξατε κέντρα. Bian. 15. ἰδμοσύνην τέχνης στέρνοις ἐνεμάξατο. Crinag. 16.

ἐμμελέτημα. Macedon. 24.

ἐμμελής. Theocr. 18.

ἔμμορος -ρε Ῥώμα. Ep. Byz. 26.

ἔμπα. Callim. 52.

ἐμπαίζω -ξασα αὐτοῖς. Nicarch. 2. παιδαρίοις ἐμπαίζομαι. Aenigm. 23. τοῖς ἐμπαιζομένοις. Pallad. 5.

ἔμπαλι. Antip. Sid. 9. ἀδ. 389.
ἔμπεδος, ῥίζα. Leon. Tar. 61. ἐρίπνα. Archias. 18. φύλαξ. Julian. Aeg. 36. μένοις. Ep. Byz. 26. -δον σκῆπτρον. Crinag. 19. ἐρεισάμενος. Macedon. 22. ἡ δ' ἐπένευσεν ἔμπεδα. Diodor. 2. δρύες ἔμπεδα ῥίζαις ἑστᾶσιν. Crinag. 29.
ἐμπείραμος -μα ναυτιλίης. Agath. 57.
ἐμπέραμος, σοφίης. ἀδ. 681. b. (Lectt. 302.) ἀδ. 715.
ἐμπήγνυμι. ἐνέπηξεν ὀδόντα. Paul. Sil. 26. ὀδόντων ὄρχατον ἐμπήξει δόλῳ. Macedon. 16.
ἐμπλέκω, τοὺς πόδας ἐμπλεχθείς. Lucill. 65.
ἔμπλεος, καλᾶς ἡσυχίας. Antip. Sid. 87. τόξων ἰοδόκη. Tull. Gem. 4. φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης. Damoch. 4. οὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης. Agath. 83. σοφίης. ἀδ. 690.
ἐμπνείω -ειν. ἀδ. 292.
ἐμπνέω, αὐλοῖς Antip. Th. 29. ἔμπνει Πὰν Μοῦσαν. Alcae. Mess. 12.
ἔμπνοος, ἀμπεχόνη μύρων. Posidip. 20. λίθος. Macedon. 10. -ον μαρτυρίην. Philodem. 17. -νοα πλάττεις. Antip. Sid. 55. βοσκομένας. Plato 17. ἀγάλματα. Stat. Athl. 26. -πνοα λάλα. ἀδ. 313.
ἔμπνους, νέκυς τῆς Νιόβης. ἀδ. 684. b. (Lectt. 304.) ὁ χαλκοῦς ἵππος. Michaël. III. 127. ἔμπνουν πῦρ. Meleag. 27. μαρτυρίην. Philod. 17.
ἐμπορίη -ίης ἰδίης ὅπλα. Damochar. 2. καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην. Asclepiad. 39. -ίης φοιτάδος ἔρως. Jul. Aeg. 49. ἀμοιβαίης. Paul. Sil. 57.
ἐμπρέπω -πέμεν μύθοις. ἀδ. 651.
ἔμπυρος, ἥλιος. Leon. Tar. 49. -ον λαμπάδα. ἀδ. 123. βωμόν. Archias 16. νεκρόν. ἀδ. 263. τὰ ἔμπυρα τόξα. Meleag. 28.
ἐμφαίνω -νει. ἀδ. 313.
ἐμφέρω -εται. Paul. Sil. 69.
ἔμφλοξ -ογα πέτρον. Philip. 22.
ἔμφρων, λόγος. Meleag. 86. παῖς. Leon. Tar. 81.
ἐμφύω. ἐνέφυσαν νόον. ἀδ. 395.
ἔμψοφος -ω φιλεῖν. Paul. Sil. 2.

ἔμψυχος -ον πλάσμα. ἀδ. 284. ἄγαλμα. Meleag. 11. ἐξεμάξατο. Leon. Tar. 41. ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος. Philostr. II. 400.

ἐμψυχόω. ἐνεψύχωσεν ὁ γλύπτας. Glauc. 3.

ἐναγκαλίζω. ἠρέμα ἐναγκάλισαι. Meleag. 109.

ἐναιμήεις -ήεντα κέντρα μύωπος. Qu. Maec. 6.

ἐναιχμάζω. τίς τόσσον ἐναιχμάσσαι ἄγριος εὔη. Meleag. 100.

ἐναλείφω. -ήλειψεν τριόδοντι. ἀδ. 95. -ψασθαι. Lucill. 38.

ἐναλίγκιος, Τιτυῷ. Lucill. 68. μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. Antip. Sid. 7.

ἐναλλάγδην. Agath. 3.

ἐναλλάσσω -άξας. Agath. 52.

ἐνάλλομαι. εἰς ἓν πῦρ ἐνηλάμεθα. ἀδ. 27.

ἔναλλος. πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο. Agath. 22.

ἔναλος. ἔναλ' ἀθύρματα. Arion. Hymn.

ἐναργής. Aristocl. II. 188. οὐρανός. Antip. Sid. 49. ἰδὼν πρόσωπον ἐναργές. Lucill. 19. ἐναργέα ἀκούειν. Arabi. 6. χαλεποὶ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Macedon. 30.

ἐναργῶς, κατέδειξεν. ἀδ. 547.

ἐναρηφόρος -ον τύπον. ἀδ. Byz. 26.

ἐναρίθμιος, μετ' ἀθανάτοις. Rhian. 1.

ἐναρμόζω -σει χαλινοὺς. γένυσι. Philip. 56.

ἐναρμόνιος -ιον νέκταρ ἀντικρόνοφ. Antip. Sid. 75.

ἐνασκέω -ησκήθη πᾶσαν ἀτρεκίην. Agath. 70.

ἐναυλακόφοιτις, ὥρα. Zonas 2.

ἐναυλιστήριος : ιον. ἄντρον. Antip. Sid. 27.

ἔναυλος -ον αἰπολίοισιν ἀνεῖμαι. Anton. II. 240. -ων σκοτίων πολεῶνας. Julian. Aeg. 60.

ἐναυχένιος -ιον βρόχον. Antip. Sid. 84.

ἐναύω. τῶν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος. Nossis 11. (ubi nunc ἐνοψόμενος.)

ἐνδάπιος. καὶ ἐνδάπιος καὶ ὁδίτης. Paul. Sil. 30. -ίης προμάλου δέμνιον. Nicaenet. 3. Τριτογενοῦς. Agath. 61.

ἔνδεια. ἀδ. 413.

ἐνδείκνυμι. μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην. Nicarch. 16.

ἐνδέξιος. ᾧ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος. Callim. 17. τὴν ἐνδέξιαν κέλευθον. Hegesip. 7.

ἔνδετος, πάγαις. ἀδ. 419.

ἐνδέχομαι -χεται (lege οὐ δέχεται) Antiphil. 7. Archim. 1.

ἐνδέω. δισσαῖς ἐνδέδεμαι. μανίαις.. ἀδ. 10. κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται. Antip. Sid. 49.

ἔνδημος -μοισι καὶ ξείνοισι. Leon. Tar. 85.

ἐνδιάω. οἷς ἔλπις ἐνδιάει. Paul. Sil. 17. ἐς κενεὰς εἰκόνας ἐνδιάει. Agathias 58. -άουσα βάτοις. Id. 25.

ἔνδικος, θεά. Parmen. 6. -κον ὀτλήσοντες πόνον. Paul. Sil. 37. τὰ μήνδικα. Callim. 17.

ἔνδιος, οἰνοπότης. Myrin. 1. -ιον ἕδος χαρίτων. Joan. Barb. 9. πίθος λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης. Maced. 21. -ιοι ἀκρέμονες. Antiphil 12.

ἔνδοθεν. ἀδ. 313.

ἐνδρομέω -έοντα Λιβυκῶν πόρων. Marc. Arg. 33.

ἐνδρομίς -ἀρβυλίδων λυκαστείων. ἀδ. 269.

ἔνδυμα -ατα κορᾶν. ἀδ. 116.

ἔνδυτον -α. Antisti. 1.

ἐνδυκέως. ἀδ. 578. 740.

ἔνδυμι. ἐνέδυ. Antip. Th. 27.

ἐνεμέω -ήμεσε Πιερίδεσσι φλέγματα. Erycius 11.

ἐνέπω. θεοῖς ἐνέπουσιν ὑπεσθαι. ἀδ. 52.

ἔνεργος -ότερον. ἀδ. 421.

ἐνηής. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.)

ἔνθεος, ἀνήρ. ἀδ. 303. -ον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν. Antip. Sid. 43. ὕδωρ Ἑλικωνίδος. Asclepiad. 34. ἴχνος ῥήσσεσθε. Alcae. Mess. 12. -θεα δῆνεα Stat. Athl. 8.

ἐνθέσμως, .ἄλοχον λάβε. Paul. Sil. 73.

ἐνθόρω. Zonas 6 a. (Ill. 331.)

ἔνθους. Alcae. Mess 8.

ἐνιαύσιος -ιον ἕλκος. Aeschin. Rhet.

ἐνιδρύω -δρύσαντα τάδε θαλάσσῃ. Antiphil. 16.

ἐνίημι. ὄκα μοῦσαν ἐνείην ἀκρίς. Phaënn. 2. πρόσθεν ἐνεὶς δένδρῳ. Pallad. 106. εἰς τὸ βερέθρον. Id. 35. σαρκὶ πικρὸν ἐνεῖσα χόλον. Antip. Sid. 105.

ἐνίπτω -ίψεις. Christod. Ecphr. 104.

ἐνίστημι. ἐνστήσας, βυκανίην. Agath. 14.

ἐνισκίλλω. ἐνεσκληκὼς αὐλοῖς. Asclepiad. 13.

ἐνναέτειρα νάπης. Archias 27.

ἐνναετήρ -τῆρες Ἑλλάδος. ἀδ. Her. 15.

ἐνναέτης -ταν δονάκων. Paul. Sil. 44. ἄμμιγα νεκροῖς ἐνναέταις. Joan. Barb. 8. -ταις Ῥώμης. Agath. 36. μοψοπίοις. Paul. Sil. 60.

ἐννεάς. Tull. Laur. 3.

ἐννεσίη -ης. ἀδ. 428.

ἐννύχιος, κράζεις. Meleag. 72. -ίου κύματος. Paul. Sil. 42.

ἐνοίκιον. Nicarch. 33.

ἐνόπλιος -ιον αὐδήν. Antip. Sid. 100.

ἔνοπλος -ον Κυθέρειαν. ἀδ. 249.

ἐνορμίτης, Πρίηπος. Antip. Sid. 37. -μίται Πριήπου. Agath. 57.

ἐνουράνιος, οἰωνός. Bianor. 10.

ἐνοχλέω. Strato 1. -εῖ, ἀδ. 737. -ήσω. ἀδ. 95.

ἔνοχος -ον βάρος ἀγκύρης. Leon. Tar. 95.

ἔνσοφος -οι ἄνδρες. ἀδ. 191.

ἐνσφραγίζω -εσφρήγισσεν Ἔρως εἰκόνα βένθεϊ σῆς κραδίης. Paul. Sil. 27.

ἐνταννύω -ύσας. Simmi. Rhod. 1.

ἐνταφιάζω -ειν. ἀδ. 96.

ἐνταφιαστής. ἀδ. 96.

ἐντάφιος. ἓν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον. Nicand. 3. πλοῦτος οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον. Antiphil. 38. ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας. ἀδ. 96.

ἐντείνω. ἐντέταμαι. Leon. Tar. 36. ἐντέτασαι. Scythin. 2.

ἐντελής. κατὰ μηδέν. ἀδ. 296.

ἐντίθημι. ἔνθεο. ἀδ. 650.

ἔντιμος -οισι φίλοισι ἀδ. 738.

ἔντος, ἀμώμητον. Archil. fr. 3. ἔντεα πυγμᾶς. Alcae. Mess. 9.

ἔντοσθε καλιῆς. Antip. Sid. 63.

ἐντρέφω ἐνεθρέψατο. Antip. Sid. 38.

ἔντριχος. Aenigm. 23.

ἔντρομος, αὐλός. Meleag. 77. χείρ. Phalaec. 3.

ἔντροφος, Ἀταρνέως. Aristot. Hymn αἰγιαλῶν. Antiphil. 41.

ἐντύνω, προχοάς. Leonti. 16. ἐντύνοι. II. 519. -νων μόθον. Christ. Ecphr. 120. πλοῦς μοι ἐντύνεται. Crinag. 24.

ἐντυπόω πρέποντα νίκαις ἐντυποῦντες σχήματα. Pallad. 93.

ἐντύω -τυε. ἀδ. 80.

ἐνυβρίζω. μήμου ἐνυβρίσσῃς ἁγνὸν τάφον. ἀδ. 252. b. (Lectt. 301.)

ἐνυδρόβιος -ίων χηνῶν. Philip. 10.

ἐνύπνιος -ιον αἶδαν στέρξαντες. Antip. Sid. 100. κατ' ἐνύπνιον. Ammian. 1.
ἐνώπιον. Hedyl. 4. (II. 527.)
ἐξαγάλλω. νεῶν ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένων. ἀδ. 694.
ἐξαίρω -ων ἄκανθαν. Ammian. 17. πόδα τὸν πρόσθιον. Michael. III. 127.
ἔξαιτος -τα ἀπὸ ληΐδος. Adrian. 1.
ἐξαλαπάζω -ξα πύργωμα κορείης. Agath. 8. -ξας βωμούς. ἀδ. 380.
ἐξάλλω -ᾶλτο ἰὸς κεραίας. Paul. Sil. 45.
ἐξαμείβομαι -ετο. ἀδ. 235.
ἐξάμετρος -οις. ἀδ. 523.
ἐξανάδυμι -ανέδυ. Arabi. 4.
ἐξανάπτω -τει πυρσόν. ἀδ. 1.
ἐξανύω -ύσαι τὸν βίον. Pallad. 44. οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα. ἀδ. 709.
ἐξαπάφω -ουσα μύθοις. Alex. Aetol. 5.
ἐξαπόλλυμι -όλωλεν ἔαρ. Julian. Aeg. 51.
ἐξαριθμέω. Philip. 46.
ἐξαῦθις. Archil. fr. 3.
ἐξειπεῖν, ῥήμασι. Pallad. 48.
ἐξελαύνω -ελάσαι τὸν χόλον. ἀδ. 244.
ἐξεναρίζω -ίξας. ἀδ. 596.
ἐξερέθω -θει. Paul. Sil. 2.
ἐξερεύγω -γεται λόγους. ἀδ. 546. -γετο ψάμμος. Philip. 12.
ἐξερύω -ύσωσι κύνες. Ammian. 13.
ἐξετάζω -ήτασσα τεὴν φιλότητα. Pallad. 116. -τάσας.
ἐξέτασις -σιν οὐκ ἔλαβε. Callim. 10.
ἐξήρετμος -οις πτέρυξιν. ἀδ. 694.
ἐξίστημι -ησιν ἅπαντας. Leo Phil. 4. -έστησα. Pallad. 116.
ἐξοιδέω. τὸν ἐξῳδηκότα φαλλόν. Erycius 6.
ἐξόπιθεν. Parmen 8. Strato 52. 65.
ἐξορκιστής. Lucian. 13.
ἐξυψόω. Dioscorid. 17.
ἐξώλης, γενεά. ἀδ. 193.
ἐπαγάλλομαι -μενος πυγῇσι πέρνος. Crates 2.
ἐπάγω -ειν κινδύνους. Pallad. 124.
ἔπαθλον. ἀδ. 281.
ἐπαιγιαλῖτις -τιδα χηλήν. Archias 17.
ἐπαιγίζω -ων ἔρως. Paul. Sil. 13.
ἐπαίθομαι -εναι σάρκες. ἀδ. 678.
ἐπαινέω. εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα. Callim. 61. ὅτι κέρδος ἐπήνεσα Marc. Arg. 32.

ἐπαίρω -*ήρθη πρὸς αἰθέρα τρέχειν*. Stat. Athl. 17. -*αρθείς*. Pallad 63. *ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος*. *ἀδ*. 315.

ἐπαισθάνομαι. Loll. Bass. 3.

ἐπαιτέω -*ητέον*. Posidip. 15.

ἐπαιωρέω. *εὐτυχίαι οἷσιν ἐπηώρησας ἀεὶ βίον*. Crinag. 44.

ἐπάκτιος. Leon. Tar. 93.

ἔπαλξις, *προβλής*. Agath. 8.

ἐπαμάω -*μήσομαι κεφαλῆς αἰγιαλῖτιν θῖνα*. Zonas 9.

ἐπαμύνω -*νον τὴν δολίην*. Asclepiad. 25.

ἐπανάγω -*ηγάγετο*. *ἀδ*. 308.

ἐπανθέω. *οὐκ ἐν σαῖς καλάμαις ἐπανθήσει*. Alcae. Mess. 10.

ἐπανθοπλοκέω -*κοῦντα κορύμβους*. Strato 7.

ἐπάνω, *ἀδ*. 262.

ἐπάνωθεν. Theocr. 19.

ἐπάνωθι. Lucian. 19.

ἐπάξιος -*οἶκος Ζηνός*. *ἀδ*. 355. -*ιον ἀνέρα*. Leonti. 20. -*ίαν τύχην τρόπων*. Pallad. 72.

ἐπαοιδή -*ὰν ἀγαθάν*. Callim. 14.

ἐπαρκέω -*ήρκεσεν ἰητῆρες θνητοῖσιν*. Crinag. 16.

ἐπάρκιος -*ιον πλοῦτον*. Paul. Sil. 75.

ἐπαρωγός -*ὸν ζωᾶς*. Antip. Sid. 27.

ἐπασκέω -*ήσας*. *ἀδ*. 170.

ἐπαστράπτω -*τει φόνιον πῦρ*. Philip. 53. *τρὶς ἐπαστράψας*. Bianor. 13.

ἐπαύλιον. Leon. Tar. 54. Antip. Sid. 95. Agath. 37. -*λια Ἡροῦς*. Antip. Th. 54.

ἔπαυλα, *βοῶν*. Leon. Tar. 6.

ἐπαύρω ἐρομένα πολλὰν κτῆσιν ἀπὸ σώματος. Nossis. 4.

ἐπαυχένιος -*ιον κυνάγχαν*. Rhian. 8.

ἐπαφάομαι. Strato 64. -*ήσατο κιθάρης*. Agath. 10.

ἐπαχνίδιος -*ίαν ὡς ἀπέλυσε κόνιν*, Zonas III. 331.

ἐπεγείρω -*ηγέρθην*. Ammian. 19.

ἐπείγομαι -*εται θρὶξ πολιή*. Philod. 19.

ἐπεισάγω -*αγάγης*. Even. 16.

ἐπεισόδιον, *φύκους ἄνθος*. Rufin. 14. -*δια γαστρὸς οἰνοπόταις*. Crinag. 6.

ἐπεκβαίνω -*νοντι κλύδωνι χέρσον*. Crinag. 31.

ἐπεμβαδόν, *ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ*, Marian. 2.

ἐπενθόρω. Antip. Sid. 27.

ἐπέραστος. Agath. 22. -*ον ἑταίρην*. *ἀδ*. 660.

ἐπερεθίζω. *πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα*. Marc. Arg. 23.

ἐπέρχομαι -ἔρχεται πάντα τύχης ὀφθαλμός. Stat. Athl. 14. οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα. Agath. 72. -χεο ἐνδυκέως βίβλον. ἀδ. 578.

ἐπεσβολίη -ης τάρβος φεύγων. Julian. Aeg. 2. φοβερῆς ἰός. ἀδ. 503. ἦρχεν ἐπεσβολίης. ἀδ. 456.

ἐπεσβόλος -ον ἦχον ἀοιδῆς. Agath. Prooem.

ἐπέσθω -ων. Callim. 26.

ἐπεσχάριος -ιον δαλόν. Leon. Tar. 64.

ἐπετήσιος -ιον οὐκ ἀπέδωκεν. ἀδ. 169.

ἐπευφημέω -ησεν. Stat. Athl. 4.

ἐπευκλείζω. νίκας πατρίδ' ἐπευκλεΐσας. Simonid. 71. ἀδ. 211.

ἐπέχω. Hegesip. 4. Jul. Aeg. 68. εἷς ἐπέχει σκόπελος. Polystr. 2. εἷς δύ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος ἀδ. 657. Αἰσιγένην ἐπέχοις ἀβαρής. Meleag. 121.

ἐπήκοος. Callim. 27. Addae. 4.

ἐπηόνιος, κύκνος. Loll. Bass. 1.

ἐπήρατος -τον ἡμέραν. Dionys. 2. δάκρυα σπένδουσαν ἐπήρατον. Paul. Sil. 13. εἰκόνα. Id. 26.

ἐπηρεφής -έας νήσους δονάκεσσιν. Simmi. 5.

ἐπηχέω -ήχει λωτός. Philip. 79.

ἐπιαύω. οὐδ' ἐπιαύει ἠόσιν. Archias 10.

ἐπίβαθρον, ὀρνίθων. Julian. Aeg. 37. ἀοιδῆς. Claudian. 3.

ἐπιβαίνω. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος. Meleag. 28. Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβησε πυρᾶς. Theodorid. 13.

ἐπιβάλλω. βοῶν ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ. Phalaec. 4. μάτην ἀρναῖσθ' ἐπιβάλλῃ. Qu. Maec. 3. μήτ' ἐπιβάλλου. Archimel. 2.

ἐπιβήτωρ -τορα λαὸν νεώς. Antip. Sid 106. ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων. Simm. Rhod. 5.

ἐπιβλής, πέτρος. Theodor. 18. ἄκρον ἐπιβλῆτος μεσσόθι πηξάμενος. Eratosth. Sch. 2.

ἐπιβλύζω -οι ζωρὸν ἀκεστορίην. Leon. Alex. 10.

ἐπιβοάω -βώσῃς. Pers. 3.

ἐπιβόητος. Asclepiad. 14.

ἐπίβουλος. Crinag. 1.

ἐπιβουλή. Lucill. 102.

ἐπιβρίθω -ίσας ὕπνος. ἀδ. 433.

ἐπιβρύκω -κουσ' ὀξὺν ὀδόντα. Tymn. 4.

ἐπίβατος. Aeschrio. l. 189.
ἐπιγδουπέω - εγδούπει. Agath. 52.
ἐπίγειος - ων βροτῶν. ἀδ. 710. c. (Lectt. 303.)
ἐπιγουνίς - ίδος ἀργυφέης. Paul. Sil. 7.
ἐπιγράφω. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Marc. Arg. 4. ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο. Asclepiad. 27. Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας. Antiphil. 18.
ἐπίδειγμα, χειμῶνος. ἀδ. 393.
ἐπίδειξις - ιν ἀργαλέην. Pallad. 27. εἰς ἐπίδειξιν κλαίειν λέγω. Lucill. 75.
ἐπιδέξιος. Theocr. 18. ἀροτρευτὴρ πόντου. Antiphil. 41.
ἐπιδεσμεύω - ειν. ἀδ. 96.
ἐπιδευής - βιότοιο. Rhian. 1. - ευῆ βωμόν. Archias. 16. - έες διδασκαλίης. Stat. Athl. 51.
ἐπιδεύομαι - όμενος ἐλευθερίης. Irenaei. 1.
ἐπιδορπίδιος - ιον πῶμα Βάκχου. Phani. 4.
ἐπίδρομος - ον ἅρμασι τεῖχος Βαβυλῶνος. Antip. Sid. 52. ἄλσος Ζεφύροισιν. Satyr. Thy. 3.
ἐπιεικής. ὡς ἐπιεικές. ἀδ. 115.
ἐπίελπτος. οὐκ ἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίνεται ἀνθρώποις. Archil. fr. 16.
ἐπιέννυμι. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα. Leon. Tar. 68. γῆν ἐπιεννύμενος. Chaeremon. 2. αἰθέρα κοινὴν ἐπιειμένος ἀχλύν. Leon. Tar. 96. ἐλευθερίην. Paul. Sil. 79. ἀργείαν γῆν ἐπιεσσάμενος. Hegesip. 5.
ἐπιζάω - ζήσας βαιὸν χρόνον. Leonti. 18.
ἐπίζηλος - λῳ τύχᾳ. Bacchyl. fr. 8.
ἐπίηρα, δέχθαι. Phaedim. 1. δίκῃ ἐπίηρα φέρουσα. Rhian. 1.
ἐπιήρανος, ἀεικὶς ἀκόντων. Theon. 1. καλῶν ἐπιήρανε ἔργων. Io. Chi. 1. Herod. Att. Inscr. 1.
ἐπίηρος - ον. Marcell. Inscr. 19.
ἐπιθλίβω - βει κεκλιμένα στήλη. Leon. Alex. 37.
ἐπιθραύω - σας τρύφος ἄρτου. Apollonid. 7.
ἐπιθρώσκω - κων δυσμενὴς πόλεμος. Antip. Th. 83.
ἐπιθύω - σας. Theodor. 5.
ἐπικάδμειον - μειον κύνα Θήρης. Macedon. 27.
ἐπιίζομαι - ίζη ποσὶ χαίρεις. Lucian. 27.
ἐπιίστωρ - γεωμετρίης. Euclid.

1. 168. -ίστορα δίσκων. Pallad. 27.
ἐπικαρπίδιος -ιον χνοῦν μήλων. Zonas 6.
ἐπίκειμαι. -κείσθω σφραγίς. Lucian. 35.
ἐπικεντρίζω -τρίσει. Philip. 50.
ἐπικήριος. μή σοι τοῦτο λίην ἐπικήριον ἔστω. Tymn. 5.
ἐπίκηρος -ον βίον δακρύσας. Callim. 40.
ἐπικίδνημι. κακοῖς ἐπικίδνατε θυμόν. Inedit.
ἐπίκλην. ἀδ. 190.
ἐπικλίνω -ίνεσθαι. Ammian. 19.
ἐπικλώθω. Plato 22. μοιρῶν ὥς ἐπέκλωσε μίτος. ἀδ. 631.
ἐπικνίζω -ζοντι ἀρότρῳ. Apollonid. 5.
ἐπικραίνω. τέρμα μοῖρ᾽ ἐπέκρανε τόδε. ἀδ. 734.
ἐπικρεμάννυμι. ὕδατι καὶ γαίῃ κάλλος ἐπικρεμάσας. ἀδ. Byz. 21. -ἄφυκτος ἐπικρέμαται θάνατος. Simonid. fr. 13. πότμος. Antip. Sid. 43. ζωὰς ἆθλος ἐπεκρέματο. Antisti. 1.
ἐπίκροτος, λείη ἰδεῖν καὶ ἐπίκροτος. Archimel. 2.
ἐπικυψέλιος, Πάν. Zonas. 6.
ἐπικωμάζω. πένθιμος ᾄδης ἐπεκώμασεν. Inedit.
ἐπικώμιος. Strato 89. (ubi nunc. ἐπὶ κῶμον).
ἐπιλάμπω -πει ἡ χάρις. Hedyl. 11. (II. 526). -λάμψαν ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἱστῷ. Lentul. 1.
ἐπιληκυθίστρια. Theodor. 8.
ἐπιλινευτής. Antip. Sid. 13. (ubi nunc ὁ λινευτής).
ἐπιλοίβιος -ιον φιάλην. Christod. Ecphr. 157.
ἐπιμάζιος -ιον. Agath. 5. κοῦρον. Bian. 15.
ἐπιμαίνομαι. οἷς πόλλ᾽ ἐπεμήνατο. Leon. Tar. 33. Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις. ἀδ. 293. παιδί. Leon. Alex. 31.
ἐπιμάρτυρ -ρα. Stat. Athl. 11. θεσμῶν. ἀδ. 612. c. (Lectt. 287.) πέτραι ἐπιμάρτυρες. Arat. 1.
ἐπιμάσσω. δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάξατο. Perses 4.
ἐπιμειδάω -δήσαντα ῥόδα. Crinag. 9.
ἐπιμεμφής. οὐκ ἐπιμεμφὲς δῶρον. Gemin. 2.
ἐπιμέμφομαι -μενος χεῖρα. Macedon. 24.
ἐπιμισθίς -θίδας ἑταίρας. Marc. Arg. 32.
ἐπιμοίριος -ια νήματα. Leon. Tar. 93.
ἐπιμύω. ἐπέμυσ᾽ ἐκείνων εὐ-

γήρως ἐν χερσίν. Callim. 45.

ἐπινεύω. δυσμενέων παλάμῃσι σοῖς ἐπένευσε πόνοις. Stat. Athl. 33. πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις. Ib. 49.

ἐπινήϊος, χοροιτυπίη. Antip. Th. 51.

ἐπινίκιος -ιον καλῶν ἔργων. Plato 22. -κια θοῆς πώλου. ἀδ. 121.

ἐπινόημα -μασι δασύς. Archil. fr. 9.

ἐπίνοια -ας. ἀδ. 116. n.

ἐπινύκτιος -τια μῆλα νομεύων. Leon. Tar. 6.

ἐπινυμφίδιος -ιον αὐδάν. Meleag. 125.

ἐπινωτίδιος -ιον βροχετῶν ῥυκόεσσαν ἀρωγόν. ἀδ. 176.

ἐπιξύριος -ίου πετάσου φάρσος. Phani. 6.

ἐπίορκος -ον ἄνδρα. ἀδ. 179.

ἐπιορκοσύνη. Strato 89.

ἐπιπερκάζω -ει μικρῇ τριχί. Philip. 3.

ἐπιπίνω -ομεν μίαν. Pallad. 21.

ἐπιπλέκω. Meleag. 2. 105. -πλέξας ἅμματι δεσμόν. Paul. Sil. 1.

ἐπιπλέον. Philet. 1.

ἐπιπλήκτειρα μάστιξ. Qu. Maec. 6.

ἐπιπλήσσω -σσων ἀέναη πᾶσιν. Lucill. 6.

ἐπιπνείω -ει ἄνεμος. Isidor. 3. Marian. 2.

ἐπιπόρπις -πίδα νύμφην. Pers. 2.

ἐπιπρέπω -ουσα γένυσιν. Antip. Th. 26.

ἐπιῤῥέζω -ξει χίμαρον. Theocr. 4.

ἐπίῤῥητος -τοις πᾶσιν. ἀδ. 632.

ἐπιῤῥίπτω. ἣν ἐπιῤῥίψῃ τὸ σκέλος (ubi nunc ἐπιτρίψῃ) Automed. 3.

ἐπίῤῥοθος, καὶ λείῃ ἰδεῖν (ubi nunc ἐπίκροτος) Archimel. 2.

ἐπιῤῥώννυμι -ῥῶσαι χορείην. Qu. Maec. 11.

ἐπίσης, τῶν ἐπαίνων ἄξιοι. Leo. Phil. 3.

ἐπισκάπτω -των. Carphyll. 1.

ἐπισκέπω -εσκέπετο κανθός. Philip. 17.

ἐπισκιάζω -σκιάσαι ἀνέρα τύμβος. Aristot. 1. 180.

ἐπίσκιος -ιον κόλπον φάρει. Christod. Ecphr. 289.

ἐπισκιρτάω -τῶσί σοι λευκαὶ ἔθειραι. Rufin. 31. εἰ καὶ σοὶ ἐπεσκίρτησεν ἴουλος. Strato 9.

ἐπισκοπίῳ. Qu. Maec. 10.

ἐπίσημος, Ἑρμῆς. Leon. Tar. 27.

ἐπισκύνιον, φαιδρόν. Meleag. 44. βλοσυρόν. ἀδ. 311. -φυσσόν. Paul. Sil. 50. γυμνώσας βιότου παντὸς ἐπισκύνιον. ἀδ. 557. -ἰῳ πελιῷ σεμνός. Zenodot. II. 78. -ιον πελιδνόν. Posidip. 17.

ἐπισπαστήρ, τρίκλωστος. Antip. Sid. 77.

ἐπισπάω -σπασάμην οἶστρον. Paul. Sil. 53. πολλῶν ἐχθράν. Pallad. 15. εἴδωλον μορφῆς ἐπεσπάσατο. Posidip. 18. ἄνθρακας. Id. 6. τὴν Ἕλλης μοῖραν. Antip. Thess. 52. οὐδὲ μῦθον. Paul. Sil. 41.

ἐπισπένδω -σπείσας δάκρυ. Agath. 80. ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι θυομένῃ. Leon. Tar. 61.

ἐπισπέρχω, διὰ ἀσπολίην. Paul. Sil. 27. -ουσαν ἀοιδήν. II. 521.

ἐπισσείω -ει πόντον. ἀδ. 275.

ἐπίσταθμος. Callim. 32.

ἐπισταλάω -ει ἱδρώς. Leon. Tar. 47.

ἐπισταμένως. Agath. 69.

ἐπιστέλλω -στείλαντα φᾶρος κατεμαδόν. Christod. Ecphr. 140.

ἐπιστεφανόω -ωσε. ἀδ. 750.

ἐπιστεφής, ὕδωρ ἀγρίας. Archil. fr. 21.

ἐπιστηλόω -λωμένον ἄχθος θεός. Leon. Tar. 92.

ἐπιστρέφω. ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον. Agath. 67. λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι. Rufin. 36. οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται. Automed. 6. οὐδ᾽ ὅσσον παίζων εἰς ἔμ᾽ ἐπιστρέφεται. Asclepiad. 11. οὐδὲ γὰρ αὖλαξ Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται. Antiphil. 28.

ἐπισφίγγω -γξας κόρην πήχεσιν. Macedon. 4.

ἐπισφραγίζω. σοὶ κλέος δῆμος ἐπεσφρήγισσε. Stat. Athl. 42. κύρτους φελλοῖς ἐπεσφραγισμένους. Philip. 5.

ἐπισφύριος -ιον γέρας ἀνδρῶν. Marc. Inscr. 31. -ρίων ῥαδινῶν κόσμον. Antip. Sidon. 21.

ἐπίσφυρος -ους ποδίστρας. Philip. 8.

ἐπισχερώ. Simonid. 75.

ἐπίτακτος, αὐτὴν εἰς ἐπίτακτον ἔχειν. Nicarch. 4.

ἐπιτέλλομαι -στείλατο μόχθους. Antip. Th. 39.

ἐπιτέρπομαι. Pallad. 140. -σεύειν. Agath. 73.

ἐπίτηκτα, φιλοῦσα. Meleag. 62.

ἐπιτείνω -ετείνετο νευρή. Bianor. 10.

ἐπιτίτθιος, παῖς. Nicarch. 15.

ἐπιτρέφω -τέτροφε. Alcae. Mess. 8.

ἐπιτρέχω. φλόγες πάντη μοι ἐπέδραμον. Meleag. 79. πόντῳ. Tiber. Ill. 2.

ἐπιτροχάω. Antiphil. 27.

ἐπιτρύζω -ει χελιδών. Agath. 57. Paul. Sil. 48.

ἐπιτύμβιος -ιον κρηπῖδα. Leon. Tar. 98. εὖχος. Stat. Athl. 44. -ια κωκύουσα. Zonas 9. λέκτρα. Paul. Sil. 83.

ἐπιτρωπάω -πῶντος πατρὸς ἀκούων. Christod. Ecphr. 302.

ἐπιφέρβω. ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα. Phanocl. 1.

ἐπιφέρω. ψῆφον ἐποισόμεθα. Paul. Sil. 2.

ἐπιφροσύνη -αις. ἀδ. 152.

ἐπίφρων -ονα μῆτιν. Diodor. 5.

ἐπιφυλλίς -ίδα πορφυρέην. Corn. Long. 1.

ἐπιχαιρέκακος -κον φῶς. Meleag. 82.

ἐπίχειρον -ρα τελεῖν. Theocr. 16.

ἐπιχέω -χεύαμένη κῦμα. Leon. Tar. 74.

ἐπιχόω. ὅς σφιν τόνδε τάφον ἐπεχώσατο. ἀδ. 708.

ἐπιχραύω -έχραυεν ἄλγος. Probl. ar. 7.

ἐπιχρίμπτω -τει νέφος αἶσα. Bacchyl. fr. 1.

ἐπιψαύω -ών. Cyrus 6.

ἐπιψέλλιον -ίου δῆγμα. Qu. Maec. 6.

ἐπιόγμιος, δημήτηρ. Addae. 1.

ἀποδύρομαι -ωδύραντο. ἀδ. 482.

ἐποικίζω. Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν. ἀδ. 308.

ἐποιχνέως -εῖς. Posidip. 3.

ἐπολισθαίνω. ὁλκὰς ἐπωλίσθησε κυλίνδροις. Paul. Sil. 57. ἐπωλισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις. Agath. 2.

ἐπολολύζω -ωλόλυξεν. Philip. 6.

ἕπομαι. τοὔνεκά μοι παίδων ἕπεται πόθος. Meleag. 31. τῷ ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται φθόνος. Scol. 15. φθόνος οὐχ ἕπεται. Simm. Rh. 2. Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος. Simonid. 58.

ἐπομβρέω -ηθῇ τὸ ἀρούριον. Agath. 71.

ἐπόμνυμι -ώμοσεν. Paul. Sil. 28. -νυμαι. Meleag. 9. 17.

ἐπομφάλιος -ιον σῦκον. Zonas 3.

ἐποπτεύω -οις χορόν. Bacchyl. 19.

ἐπόπτομαι -οψόμεθα Σκύλλαν. Meleag 67.

ἐπορούω -ουσε νηχομένῳ. Bianor. 2.

ἐποτρύνω -ων ἔργα Φυτοσκαφίης. ἀδ. 253.

ἐπούδειος. Leon. Tar. 65.

ἐπουραῖος -ῳ δήγματι. ἀδ. 418.

ἐπουράνιος -ίων βασιλῆα. Meleag. 14. Synes. 1. -ίησιν ἐφετμαῖς. Ep. Byz. 34.

ἐποχέω -ούμενος ὄνῳ. Apollin. 1.

ἐποχθίδιος -διαι νύμφαι. Zonas 6. a. (III. 331).

ἐποψίδιος χόνδρος. Leon. Tar. 55.

ἑπτάμιτος, κιθάρα. Onest. 6.

ἑπτάπορος -ων Πληϊάδων. Antip. Sid. 51.

ἑπτάπυλος -οι Θῆβαι. Alcae. Mess. 9 -ον πάτρην. Onest. 6.

ἐπωμάδιος -ιον βάρος. Philip. 69. ζεῦγος πτερύγων. Julian. Aeg. 26. σάκος. Christod. Ecphr. 275.

ἐπωμαδόν, αἰγίδα ἦεν ἀείρων. Christ. Ecphr. 94. Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε λᾶαν. ἀδ. 204.

ἐπωμίς -ίδος στιβαρῆς. Archimel. 1. -ίδας ἐκόνισσεν. Alcae. Mess. 9.

ἐπωνυμίη. Meleag. 1. 24. Agath. 48. -ίης ἄξια πάντα. Leonti. 3.

ἐπώνυμος. Παυσίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον. Simonid. 2.

ἐπωρύω -ουσαν πολλά. Philip. 34.

ἐπωφελέω. Scol. Seleuc.

ἐπωφελίη. Qu. Macc. 7.

ἐρανίζω. εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν. Philip. 69. τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν. Plato jun. 1. ἠράνισαν νεφέλαι. Antiphil. 31.

ἔρανος. οὐδ' ὀρέγοντος οὐδενὸς δυστυχίης ἔρανον. ἀδ. 679.

ἐράσμιος -ιον ἀνθήσασα. Pompej. 2. ἄθυρμα. Crinag. 42.

ἐραστής. αἵ ποθ' ἐρασταί. Simonid. 57.

ἐραστός. Strato 39.

ἐρατεινός -ὰν σφαῖραν. ἀδ. 115. -αῖς Μούσαις. ἀδ. 520.

ἐρατός -τὸν κλῆμα. Myro 1. -τῇ λύρῃ. ἀδ. 482. -τὰν ἁλικίαν. ἀδ. 723.

ἐρατόχροος. Rufin. 19.

ἐρατύω. ἀδ. 664.

ἐργασίη, Κύπριδος. Paul. Sil. 1.

ἄλλης ἄλλῃ ἀπ' ἐργασίης. Lucian. 1. πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην. Paul. Sil. 37. μύστακος. Agath. 54. -πανδήμου ἐργάσιμοι τέγεος. Inedit.

ἐργαστής -τὰς τούσδε περιῤῥαγέας. Leon. Tar. 8.

ἐργάτης -άτα μύρμηξ. Antip. Sid. 111.

ἐργατίνης -ην βοῦν. Addae. 3. -ναι ἀνέρες. Maced. 18. ἀπλήστου Κύπριδος. Paul. Sil. 12. Ἀφροδίτης. Macedon. 14. -ναις παλάμαισι. ἀδ. 194.

ἐργάτις -τιν ἠλακάταν. Leon. Tar. 9. Antip. Sid. 22. βοῦν. ἀδ. 229. πεννιχρὰν ἐργάτιν βιοτάν. ἀδ. 412. -τιδες πτηναὶ νέκταρος. Antiphil. 29. -τιδας ἀενάων σελίδων. Antip. Sid. 23.

ἔργμα -τα. Alcae. Mess. 7. -μασιν. ἀδ. 159. κλεινοῖς. ἀδ. 375. b. (Lectt. 288).

ἔργον, ἀοιδοπόλων ἐποιήθης. Antip. Th. 9. περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους. Agath. 70. ἔργα τί μοι παρέχεις. Marc. Arg. 9.

ἐργοπόνος. Leon. Al. 32. Christodor. Ecphr. 316.

ἔρδω -οι τὴν ἔμαθέν τις. Crinag. 32.

ἐρέβινθος, ἀκμάζων. Philodem. 30. -θου θωμὸς εὐτρίβεος. Phani. 5.

ἔρεβος. φέγγος ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις ἔρεβος. Alcae. Mess. 21.

ἐρεθίζω -ειν. Philodem. 20. ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας. Antiphil. 24.

ἐρέθω -θει ἐρωμανίην. Paul. Sil. 25. πάντα μάτην ἐρέθεις. Macedon. 7.

ἐρείδω -ει βακτρόν. Aenigm. 15. κέντρον ἐρείδεις πλευραῖς βοός. Jul. Aeg. 22. ἐπ' ἐμοὶ ἴχνος ἐρείδοι. Zenodot. 2. -ων ἴχνος κακπώοις ἐπὶ βήμασιν. Thall. Mil. 1. ψαμμῷ κέρας. Qu. Maec. 5. ἴχνος ἐρείσεις. Paul. Sil. 36. μαστῷ ἐπὶ μαστὸν ἐρείσας. Marc. Arg. 4. ἐπὶ σκήπωνος σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη. Aristo. 3. ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη. Antiphil. 14. σκηπανίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Maced. 24. ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56. καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χείλεα. Paul. Sil. 7.

ἐρείκη -ης αὐτούργητον βάθρον. Qu. Maec. 7.

ἐρίκω. διὰ κάλον ἤρικεν. Alex. Aet. 5.

ἐρείπιον. Bianor. 7.

ἐρείπω. ἤρειψαν Τροίην. ἀδ. 487. Τροίης στέφανον Alphe. 9. δείματι ἤριπε. Simon. fr. 8. ἐπ' ἄσθμα πυρός. Antip. Sid. 63. ἐς βυθὸν ἠρίπετε, Bianor. 12. ἠριπόμαν. Agath. 63.

ἔρεισμα, κρατός. Antip. Sid. 18. ἄκρον δίκης. Id. 60. κοῖλον θόλου. ἀδ. 374.

ἐρέπτω -τόμενος βότρυν. Simon. 111. -ένους λωτόν. ἀδ. 335.

ἐρέσσω -σει τὸ γειοτόμον ὅπλον. Ined. ὥς ποτ' ἐπὶ γαίης κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε. Philip. 28. ἔρεσσε τὴν ἐπ' ἄιδος ἀταρπόν. Leon. Tar. 63. -σων πυκιναῖς πτερύγεσσιν. Anyte 11. πόδα γυμνὸν ἐρέσσειν. Ined. τῆς μὲν ἐρεσσομένης. (Dioscorid.) Sosip. 1.

ἐρέτης. -τας διχθαδίους (ubi nunc ἐρετμούς.) Leon. Tar. 25.

ἐρετμόν -μὰ καὶ ἔμβολα. ἀδ. 670.

ἐρεύγω. φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ. ἀδ. 230. ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα. ἀδ. 276. ὕδωρ. ἀδ. 472. -γομένη ἀφρόν. Theaetet. 2. τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην. ἀδ. 56.

ἐρευνάω -ᾷν. ἀδ. 357. ἄλλοι ἐρευνα. ἀδ. 424.

ἐρεύθω -ετο ξανθόν. Antip. Sid. 3. -όμενον ῥεῦμα αἵματι. ἀδ. 400. -μένοις μήλοις. Paul. Sil. 14.

ἐρέφω -ψε κόμην κισσός. Simmi. 1. -έψας πέδον λειμῶνος. Marian. 3.

ἐρημάζω. Zenodot. 2.

ἐρημαῖος -ον κέλυφος ὄμματος. Crinag. 35. -αίη μόνης. Pompej. Jun. 1. -αίου δαίμονος. Antip. Th. 37. -ην σπιλάδα. Simonid. 112. ἠιόνα. Antip. Sid. 78. -αι νῆσοι. Antip. Th. 27. -ησιν ἐπ' ἀκταῖς. Archi. 17. -οις καλάμοις. ἀδ. 259.

ἐρημάς. ἐρημάδες φαίων ὀπωπαί. Christ. Ecphr. 334.

ἐρημοκόμης, κόρση. Philip. 7.

ἐρημολάλος, τέττιξ. Meleag. 111.

ἐρημόνομος -οις. Zosim. 4.

ἐρημοσύνη, θηρόβοτος. Cyllen. 1. -νας ἀγραύλου κάλλος. Agath. 46.

ἐρημοφίλης. Paul. Sil. 72.

ἐρημωτής, θήρ. Antip. Sid. 18.

ἐριβόας, Ἑρμᾶς. Simm. Ov.

ἐριβρεμέτης, κύκλος. Archias 4.
ἐριβρύχης -εις κέλαδοι. Antip. Sid. 11.
ἐρίβωλος, Antip. Th. 33.
ἐριγδούπος -ποιο καλαύροπος ἦχον. ἀδ. 469.
ἐριδμαίνω -ουσι. ἀδ. 485.
ἐριθηλής -έος πεύκας. Archias 29. εὐνομίας. ἀδ. Byz. 26.
ἔριθος. ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις. Antip. Sid. 22. τοὺς ἐν ἐρίθοις μόχθους. ἀδ. 116.
ἐρίκλαυτος -των γονέων. Paul. Sil. 82.
ἐρικυδής -έος. ἀδ. 307. σοφίης. ἀδ. 345.
ἐρίμυκος, ὀλολυγή. Antip. Sid. 27.
ἐριννύς. εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν Ἐριννύες. Pollian. 2.
ἐριούνιος -ε. ἀδ. 169.
ἐρίπνη. ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπνα ἱδρυνθείς. Archias 18. Ἀθῶος ἶσον ἐρίπνᾳ. Antip. Sid. 51.
ἔρις, τριπόνητος. Leon. Tar. 20. Φοίβῳ ἀνάερσιον εἰς ἔριν ἔστης. Archias 22. οὐκέτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα. Antip. Sid. 32.
ἐρισθενής. Meleag. 123. -έος βασιλῆος. Byz. ἀδ. 18. -έεσσι θεμείθλοις. Cyr. 6.
ἐριστάφυλος -ῳ Βάκχῳ. Leo Phil. 8. -ων θειλοπέδων. Marian. 2.
ἐρισφάραγος (ubi nunc ἐρισμάραγος). ἀδ. 522.
ἔριφος, ἰφάνης ἐξαπίνης. Lucill. 5. ἐν Θήρης ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον. ἀδ. 38. λεπτότερον οὐκ οἶδ' ἐρίφου κέρας. Rhian. 11. (II. 626.) ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. Antip. Th. 49. τὰς λευκὰς ἐρίφους. Glauc. 2.
ἕρκος, Τροίης ἐρυμνότερον. Acerat. Gr. 2. ἀρήϊον. ἀδ. ber. 7. ψυχῆς ἀσθενές. Crinag. 35. πελώριον Ἀκρίδος ἀρούρης. Christ. Ecphr. 210. πατρὶ τίκος. Jul. Aeg. 43. χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν. Even. 14. ἐν ἕρκεσι μηλονομήων. ἀδ. Herc. 2.
ἑρκοῦρος. Meleag. 129.
ἕρμα, ἀφετήριον. Philox. II. 58. ἕρμ' ἔχων Κορίνθου. Simonid. 91. ἕρμα πορείας σαμοθέτω. Phani. 3.
ἑρμαγέλη -ην φρικτῶν δαιμονίων. Pallad. 40.
ἑρμαῖος -οις. Nicarch. 22.
ἑρμῆς, κοινός. Marc. Arg. 13.
ἔρνος, υἱὸν Κινύρεω. Dioscor. 25. Παφίης. Polystr. 1. Κεκροπίης σοφόν. ἀδ. 612.

'Ελλάδος ἀγλαόν. ἀδ. 612 c. (Lectt. 287.) ἀγλαόμορφον. ἀδ. 690. ἔρεια νεὰ γραφα. Meleag. 1, 55.
ἐρόεις, τύπος. Arabi. 5. -έσσαν Ὀρτυγίαν. Nossis 3.
ἑρπηστής, μῦς. Antiphil. 22. Antip. Thess. 53. -τὴν σκολιὸν πόδα. Philip. 45. -τὰν πολύπλαγκτον. Ined.
ἑρπύζω -ων αἰών. Christ. Ecphr. 380. ὁ χρόνος. Jul. Aeg. 5. -ζουσα σὺν ξύλῳ. Philip. 9: ἠρέμα κισσὲ ἑρπύζοις. Simm. Th. 2.
ἕρπυλλος -ον φιλάκρητον νεοθαλῆ. Meleag. 1. 53.
ἑρπυστής. Antip. Th. 53.
ἔῤῥω. εἰς ταχινὴν ἔῤῥει τοιάδε ληθεδόνα Tull. Laur. 3. ἔῤῥοις. Antip. Th. 5. ἔῤῥοι κεῖνο σέλας. Antip. Th. 64. ἔῤῥε. Meleag. 60. 63. Tymn. 4. ἔῤῥετ' ἀνίαι. Rufin. 10. ἔῤῥετε ἄμφω. Pallad. 140. μετάτροποι ἔῤῥων. Leon. Tar. 95. αἱ ἀνίκατοι χέρες ἔῤῥοντι. Antip. Th. 67.
ἐρσήεις, λείμων. Marian. 2. -σήεντα φύρα. Anyte 8.
ἐρυθαίνω -ομαι πρόσωπα αἰδοῖ. Leon. Tar. 47. -ετο. Strato 7.
ἐρύθημα, ψευδόμενον. Claudian. 2.
ἐρύκω. οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκε. Agath. 45.
ἔρυμα, χρούς. Paul. Sil. 46. Σικελῆς χθονὸς Μίλων. Christ. Ecphr. 230. κέρας. Antip. Th. 19.
ἐρυμνός. κρατὶ γαμφηλῇσιν ἐρυμνόν. Simm. Rh. 5. (II. 525.) -νὰς νήσους. Id. 5. -νοτάτη Παλλάς. Julian. Aeg. 51. -νότατον ἕρκος. Acerat.
ἐρυμνότατος. Statyll. Flacc. 5.
ἐρυσίθριξ, ψήκτρα. Philodem. 27.
ἐρυσινηΐς, ἄγκυρα. Philip. 5.
ἐρύω. ᾅδας εἴρυσεν. ἀδ. 723. ἃς ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο ὠδῖνες. Pers. 4. αὔτμὴν μυκτῆρσιν ἐρυσσάμενος. Antip. Sid. 27.
ἐρωή, ἡ περὶ Κύπριν. ἀδ. 444. ἄποντος. ἀδ. 454.
ἐρωμανέω. Agath. 18.
ἐρωμανίη, πλώφητος. Paul. Sil. 7. -ίης νοσφίζει. Id. 42. πληρῶσαι θαλερῇ θυμὸν ἐρωμανίῃ. Rufin. 5. -ίην ὕβρις ἀρέθει. Paul. Sil. 25.
ἐρωμένιον. Antiphan. 4.
ἐρωτικός -άδες νύμφαι. Marian. 5.

ἱρωτίς -ίδα νῆσοι. Crinag. 46.
ἱρωτογράφος. Meleag. 128.
ἱρωτοπλάνος. Meleag. 112.
ἱρωτοπλοία -εῖν. Meleag. 69.
ἱρωτύλος. Leonti. Schol. 15.
ἐσαθρέω - ει. ἀδ. 612. b. (Lectt. 286.) -ῶν. ἀδ. 462. -ήσας. ἀδ. 584.
ἐσαυγάζω. Diotim. 1.
ἔσαχρι. Leon. Tar. 38.
ἐσηλυσίη -ης καιρόν. Macedon. 30.
ἔσθος. Leon. Tar. 59. Antip. Sid. 61.
ἔσθω. Lucian. 7.
ἐσμός, ἐραστῶν. Plato 7. ἀδ. 337. στεφάνων Stat. Athl. 32. 46. τέκνων. Antip. Sid. 43. μελισσέων καὶ κνίδης καὶ πυρός. Artemo 2.
ἐσμοτόκος -κον χορὸν ἄπλετον. Apollonid. 6.
ἑσπέριος, ἤλυθον. Philod. 16. -ιον κνέφας. Dioscor. 11. -ίης ἁλός. ἀδ. 590. χθονός. ἀδ. 612. c. (Lectt. 287.) -ιον κῆφον ὕπνον. Leon. Tar. 78. -ίην ὥρην. Strato 19.
ἑσπερινός - ῶν πυλῶν ἄρτι φρυασσομένων. Asclepiad. 29. (ubi nunc ἑσπερίων.)
ἕσπερος, ἀστήρ. Paul. Sil. 13. 25. 29. -ρον σύγκωμον δόνακα. Leon. Tar. 1.
ἐσσυμένως, πονέων. ἀδ. 359.
ἑστήκω, χάλκεος. Posidip. 15.
ἐσχαρεών. Leon. Tar. 64. παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων. Christ. Ecphr. 316.
ἐσχάρη -ην κρηνδόκον. Philip. 13.
ἐσχάριος -ιον πῦρ. Antip. Sid. 68.
ἐσχατιαί - αὶ Σαλαμῖνες. Theodor. 15. Λιβύων. ἀδ. 398. ἀν' ἐσχατιὰς Κλείτορος ἐρχόμενον. ἀδ. 198.
ἐσχάτιος -τίης μοίρης. Joan. Barb. 11.
ἔσωθεν. Dioscor. 19.
ἑτάζω -σης. T[illegible] Laur. 3.
ἑταιρεῖν -εῖσαι. Jul. Aeg. 43.
ἑταιρεῖος, στέλος. Antiphil. 1. -ειο ἐνὶ κώμοις. Myrin. 2.
ἑταιρίς. Antip. Th. 22.
ἑταιρέοντες. Strato 86.
ἕταρος, βίον τὸν σοφοῖς ἕταρον. Meleag. 122.
ἐτεόν. ἀδ 565.
ἑτερόζηλος -ω. Lucill. 5.
ἑτερόῤῥοπος - πα δῶρα. Rhian. 1.
ἑτερότροπος, ὁρμὴ τύχης. Paul. Sil. 69.
ἑτέρως. ἦν ἑτέρως ἔλθῃς. An-

tip. Th. 2. οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. Theocr. 9.
ἐτήσιος -ιον τρυγόωσιν. Macedon. 1.
ἐτητυμία. Julian. Aeg. 33.
ἐτήτυμον. Archil. fr. 31. Antip. Sid. 1. ἀδ. 61. 303.
ἐτνοδόκον, κορύναν. Leon. Tar. 14.
ἕτοιμος, εἰς ἀΐδην. Antiphil. 35. ἕτοιμα οὐ βούλομαι. Philodem. 1. οὐκ ἠμάρης, ποταμοῦ δ' ἐστιν ἑτοιμότερος. Strato 26.
ἑτοιμοτόμος -μοι χεῖρες. Antip. Th. 40.
ἔτυμος, δὸς δὲ βόε ζώειν ἐτύμω. Maced. 28. b. (III. 332.)
ἐτύμως, Θ[illegible]έτης ματέρι ἐῴκει. Nossis. 7. εἰ ἐτύμως εὕδεις. Alphe. 3. ἐτύμως ἔρρετε. Nicarch. 36. κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον. Meleag. 85.
εὐαγής -έες μέλισσαι. Antiphil. 29.
εὐαγρέω -γρει λαγόθηρα. Leon. Tar. 17. Phan. 7. -εῖν ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ. Julian. Aeg. 9.
εὐαγρία. Alphe. 2. Antip. Th. 38.
εὔαγρος -ου λίνοιο. Qu. Maec. 8. -ον πέμποις. Rhian. 8. ἐν ἰχθύσι. Crinag. 23. κάματον. Zosim. 1.
εὔαδε. Agath. 55.
εὐάζω -ουσαν. ἀδ. 353.
εὔαθλος -ων γερώων. Stat. Athl. 34.
εὐαίων, τείνοις βίον ἀσινῆ. Dioscor. 35. Leon. Tar. 73.
εὐαλδής -δὲς πόντου φῦκος. ἀδ. 399. -δέϊ χιλῷ. Herod. Inscr. 24.
εὐάλφιτος, φύστη. Leon. Tar. 55.
εὐάμπελος, ἀδ. 644. II. 510. 517.
εὐάνεμος. Crinag. 23.
εὐάνθεμος, ἥβη. Agath. 39. -ον ἶριν. Meleag. 1.
εὐανθής -θεῖ πορφύρῃ. Antiphil. 6.
εὐάντητος -τον ἀεὶ θεόν. ἀδ. 203.
εὔαρνος. Myrin. 1. -νεω οἰός. Leon. Tar. 98.
εὐάροτος -του ῥάχιν ὁλκάδος. Agath. 30. -τον αὔλακα. Leon. Al. 36.
εὔαρχος, ἐμπολεύς. Phani. 7.
εὐαστήρ, Λυαῖος. Leon. Tar. 30.
εὐαστής. Marc. Arg. 26. -τὴν Διόνυσον. Procl. 5. -ταῖς σύντροφος. ἀδ. 412.

εὐάτριος, ἐργάτις. Leon. Tar. 9.
εὐαφίη, χείλεος. Agath. 8.
εὐβλέφαρος -οιο δίκης. Probl. ar. 16.
εὐβοσίη -ην πολλὴν ἐξ ἁλός. Leon. Al. 3.
εὐβόστρυχος -ον αἴγλην. Irenae. 3.
εὔβοτρυς -υν ὀργάδα. Marian. 2.
εὔγαμος. Antip. Th. 19.
εὐγενέτης -ται παῖδας. Strato 37.
εὐγενίη -ίην ἐρατήν. ἀδ. 664.
εὐγήρως. Callim. 45.
εὔγλαξ -αγι Ἑρμῇ. Leon. Tar. ined.
εὔγλυπτος -τῳ ἐπὶ βωμῷ. Christodor. Ecphr. 1.
εὐγλυφής -έας καλάμους. Damoch. 2.
εὔγλωσσος -σον οἶνον. Qu. Maec. 11.
εὔγλωττος -του. ἀδ. 543.
εὔγναπτος -τοιο αὐχένος. Christ. Ecphr. 240.
εὐγνώμων, δῆμος. Stat. Athl. 26. -μον τὸ πόνημα. Agath. 40.
εὐγραφής. Leon. Al. 11. -έος τέχνης ὄργανα. Paul. Sil. 51. -έων καλάμων. Id. 52.
εὔγυρος, πάλη. Philip. 33.
εὐδαίδαλος -λον ναόν. Bacchyl. 14.
εὔδενδρος -ον δρίος. Simm. Rh. 3. -ου Φολόης. Dionys. 6. ὕλης. Alcae. Mess. 8. -ῳ Λέσβῳ. ἀδ. 736.
εὐδικίη -ίης ἀγανῇσιν. ἀδ. 610.
εὐδίνητος -τα τρύπανα. Leon. Tar. 4.
εὔδιος, χορὸς ἄστρων. Dionys. 2. εὔδιος ἁβρὰ γελῶν. ἀδ. 31. -ιον καὶ χαναιγλήεντα. ἀδ. Byz. 33. γαλήνης εὔδια πεπταμένης. Theaet. 2. εὔδια πόντος πορφύρεται. Agath. 57.
εὐδοκίη. ἀδ. 612. b. (Lectt. 287.)
εὐδόκιμος, φύλαξ. Leon. Tar. 27. πάντοθεν. ἀδ. 577.
εὔδρομος -μον κλωστῆρα. Antip. Sid. 26.
εὕδω -έτω πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν. Simonid. fr. 7.
εὔειρος -ους ὄϊς. Leon. Tar. 98.
εὐεπής -πὲς ὕδωρ. Antip. Th. 1.
εὐεπίη. Antip. Th. 57. -ίης ῥυθμόν. Michaël. III. 120. ὑποφήτην. ἀδ. 582.
εὐεπίπαστος -τον. Nicarch. 4.

εὔεργος. ἀδ. 207.
εὐερκής -κεῖ δόμῳ. Simm. Rh. 5.
εὐέρκτης -ταις. Antip. Th. 30.
εὐζήλως, μελετᾶν. Cereal. 2.
εὔζυξ -υγες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.
εὐήθης, ζωγράφος. ἀδ. 379.
εὐήκοος -κοοι θνατοῖς. Leon. Tar. 29.
εὐθαλής -έων χαρίτων. Jul. Aeg. 56. -λέα φύλλα. Anyte 6. -λέας ὀροδάμνους. Plato 20.
εὔθετος -τον ὀρχηστὴν πόδα. Dioscorid. 28.
εὐθηγής -έα κόσμον. Damoch. 2.
εὔθηλος, αἴξ. Crinag. 26.
εὐθήρατος. Asclepiad. 5.
εὔθηρος -ον ελαφησσόῖης. Crinag. 7. ἄγρης λίνον. Theaetet. 1. -ῳ Πανί. Zosim. 3. -οισι καλάμοις. Qu. Maec. 8.
εὐθήσαυρος -ον ἐλαίην. Leon. Tar. 13.
εὔθικτος -του παίγνιον εὐεπίης. Leon. Al. 18.
εὔθριξ, εὔτριχι ἀγκίστρῳ. Carphyll. 1.
εὔθροος -ον κερκίδα. Archias 11. ἐπίβαθρον ὀρνίθων. Jul. Aeg. 37.
εὐθυμέω -ει. ἀδ. 65.
εὔθυμος -ων συμποσίων. Ion Chi. 1.
εὐθύσανος, ζωνή. Leon. Tar. 2.
εὐϊακός -κῶν θιάσων. ἀδ. 353.
εὐϊάς -άδι λύσσᾳ. Antip. Th. 70. (Lectt. 255.)
εὔϊερος -ους θυηπολίας. Philip. 10.
εὔϊππος, χορὸς ἀνδρῶν. Philip. 62. -πων προθύρων. Asclepiad. 29.
εὔϊστος -τον πόθον. ἀδ. 168.
εὐΐσχιος. Marc. Arg. 1.
εὔκαιρος -ον ἀείσας. Plato 8.
εὐκαίρως, ἐπιβώσῃς. Pers. 3.
εὐκάματος -του Ἀντιμάχου στίχον. Antip. Th. 24. -τοις στεφάνοις. Stat. Athl. 1.
εὐκαρπέω -πεῦντα λείψανα. Meleag. 1. 33.
εὔκαρπος, ἀλωή. ἀδ. 344. -που ἀλωῆς. ἀδ. 253. φυλλάδος. Agath. 25. Δήμητρος. Philip. 76. ὀπώρης. Il. 510. -πῳ Διονύσῳ. Nicarch. 9. -ποις δένδρεσι. Cyllen. 1. λοχείαις. Theaet. 2. -ους αὔλακας. Mnasalc. 10.
εὐκέλαδος, σύριγξ. Plato 14. Alcae. Mess. 12. -ου μολπᾶς. Mnasalc. 11.

εὔκεντρος -ῳ βέλει. Archias 21.
εὐκέραος; -οιο Διονύσου. Ammon. 2. -ᾳ ἀγέλαις Theaet. 3.
εὔκηλος, πεφύλαξο οἴνεσθαι. ἀδ. 232. -ον ἴθυνε πόδα. Plato 15.
εὐκίνητος -τον γλῶσσαν εἰς λόγους ἔχειν. ἀδ. 445.
εὔκισσος, Ἑλικών. Dioscor. 25.
εὐκίων -ονα ναόν. ἀδ. Byz. 4.
εὐκλεής -ἐα χαρὸν παίδων. ἀδ. 641. εὐφροσύναν. ἀδ. 743.
εὐκλείζω. πρόφρων ὑμετέραν εὐκλείσαι γενεάν. Sappho. 2.
εὐκλείη -ης ἀρετῆς. ἀδ. 754.
εὐκλειῶς. Adrian. 1.
εὐκληρέω -κλῆρον ὂν εὐκλήρησας. Pollian. 3.
εὔκληρος -ον σελαμῖνα. Antip. Sid. 45.
εὔκλωστος -οιο λίνου. Qu. Maec. 7. -ον νῆμα. Antip. Sid. 22. ἀδ. 59.
εὔκνημος -ου κέντρον ποδός. Asclep. 30.
εὐκολίη -ην πρήξιος. Addae. 7.
εὔκολος, ἣν φεύγω, δύσκολος ἣν διώκω. Strato 45. ἐργασίᾳ. Parmeno 15. (Lectt. 177.) -λον ὅπλον. Antip. Th. 10. -λοι ἐργάτιδες. Leon. Tar. 1. Antip. Sid. 28.
εὔκολος -ον δρυὸς ἰκμάδα. Antip. Sid. 17.
εὔκολπος -που λίνοιο. Jul. Aeg. 6.
εὔκομος -μα μῆλα. Meleag. 110.
εὐκραής, οὐ πολλοῖς. Asclepiad. 5.
εὔκρητος -του Κύπριδος συχεῖν. Antip. Th. 22.
εὔκρεκτος -τοις μίτοις. Antip. Sid. 22.
εὐκρηπὶς -ου διὰ πέτρης. Leon. Tar. 39.
εὔκριθον, ἔτος. Addae. 1.
εὐκρόταλος, πλαταγή. Leon. Tar. 33. -λοις χερσίν. Claudian. 2.
εὐκταῖος, -ης Κύπριδος. Antip. Th. 22. ἱμεροέσσης. Apollon. 17. -αίη εὐποιίη. Antip. Th. 9. -οι. Crinag. 12. -αι' λιμένων. Theon. 1.
εὐκτέανος, κούρη. Agath. 64.
εὔκτητος -τον πλοῦτον. Crates 6.
εὐκτίμενος -η Ῥώμη. ἀδ. 579.
εὐκύλιξ -κα λαλιήν. Leon. Tar. 35.
εὐλάιγξ -ιγγι τραπέζῃ. Paul. Sil. 68. -ιγγα σορόν. Jul. Aeg. 52.

εὔλαλος. Meleag. 107. Philod. 32. (Lectt. 144.)
M. Arg. 17.
εὐλάχανος. ἀδ. 650.
εὐλειμὼν. Paul. Sil. 57.
εὔλεκτρος -ου Κύπριδος. Macedon. 7.
εὐλεχὴς, θάλαμος. Anyte 16. -χῆ Κύπριν. Leon. Tar. 41.
εὐλιπὴς -ἐος πεύκης. ἀδ. 291.
εὐλογίη. Simonid. 32. Chaerem. 3.
εὔλοχος. Callim. 21.
εὔλυρος, ἀνήρ. ἀδ. 754.
εὐμαθίη. Simmi. 1. Crinag. 4.
εὐμαρὴς -ἐς φῶς. Diotim. 2. οὐκ εὐμαρές. Simonid. 71. Phalaec. 4. Alphe. 1.
εὔμαρις, βαθύπελμος. Antip. Sid. 82.
εὐμεγας -γα κῆτος. Leon. Tar. 95.
εὐμεγέθης. Nicarch. 1.
εὐμελανός, βρεχὶς. Phani. 3.
εὐμενέτειρα, τύχη. ἀδ. 428.
εὐμενέω -έοντα. Alcae. Mess. 18. Agath. 67.
εὐμήκης, εὔσφυρος. Rufin. 19. -κη φάσγανα θηξάμεναι. Phanocl. 1.
εὔμητις. Antip. Th. 19.
ξυμμελίας -ία. ἀδ. 163.
εὔμοιρος -ον χρῦρον ἀέξοις. Rhian. 10.
εὔμολπος -πῳ ὑφάνατε λύρης. Paul. Sil. 72.
εὔμορφος -ων γυναικῶν ἔμπορος. ἀδ. 751.
εὔμουσος -οις χεύμασι. Jul. Aeg. 37.
εὔμοχθος -ου γυμνάδος. ἀδ. 723.
εὔμυκος -κῳ κλισίῃ. Eryci. 3. -κων αὔλια βουκολίων. Alphe. 9.
εὐναῖος -ων ἐάρων ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21. τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας. Alphe. 12. ὥσπερ ἀπ' εὐναίας. Paul. Sil. 60.
εὐνάω. μολπῆς ἔρωτα εὔνασας. Christod. 45. εὔνασεν ὕδωρ. ἀδ. Her. 21. εὐσεβίαν ἐσίην εὔνασεν εἰς κλισίην. ἀδ. 735. βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασε. Simonid. 55. εὔνασον δάκρυ. ἀδ. 652. εὐνήθης ὕπνον ὀφειλόμενον. Dionys. 10.
εὐνέτης -ταὶ οὐ πειθοῦς, ἀλλὰ βίης. Antip. Sid. 2.
εὐνέτις. Antip. Th. 5. ἀδ. 185. 189. 735.
εὖνις, Διός. Leon. Al. 8.
εὖνις, ὀφθαλμῶν. Loll. Bass. 11. -νιν ἔθηκ' ἀρετῆς. ἀδ. 742.

εὐνομίη - ίης στήλην. ἀδ. 686. πατέρα. Philip. 29. σῆμα. Archi. 4. μνήμων. Theodoret. II. 450. - ίην τόξων ἄγομεν. Alphe. 3. - ίαν θείαν. ἀδ. 609.

εὔνοος. ἀδ. 701. - νους βασιλεῖ. ἀδ. Byz. 7.

εὔξαντος - του τριχὸς ἀμνοῦ. Theodorid. 3.

εὔξεινος - ων. Procl. 5.

εὔξεστος - τοις λάεσσι. ἀδ. 375.

εὔοδμος - μου χρωτός. ἀδ. 695. - μον ὀδόντων πρίονα. Crinag. 37. - μοις μύροισι. Pallad. 4. πετάλοις. Strato 37.

εὔοινος, σταφυλή. Leon. Tar. 13.

εὔοπλος - ου ἡσυχίης. Antiphil. 10.

εὔορκος - κον ἄνδρα. ἀδ. Her. 22. - οις ἐπὶ χείλεσι. Stat. Athl. 24.

εὔορμος - μων νηῶν. Marc. Arg. 24. αἰγιαλῶν. ἀδ. 129.

εὔορνις - νιθι Τανάγρᾳ. Antip. Sid. 87.

εὐόροφος. Antip. Th. 19.

εὔοφρυς. Rufin. 19.

εὐοχθέω. ἃς δέ κεν εὐόχθησι. Rhian. 1.

εὔοχθος - ους δαῖτας. Bacchyl. fr. 12.

εὔπαις. Antip. Sid. 42.

εὐπάλαμος. Hedyl. 7. (12) - μου σοφίης. Nicomed. 9.

εὐπάρθενος - νε Ἄρτεμι. Antip. Sid. 23.

εὐπατέρεια, δίκη. Macedon. 38. - είης. ἀδ. 375.

εὐπειθής, θεράπων. Crinag. 43.

εὐπέταλος, λευκή. Meleag. 1. 19. - οις δένδρεσσι. Plato 29. οἰνάνθαις. Epigon. 1. στεφάνοισι. Pallad. 4.

εὔπετρος, θύνια. Aristo. 1.

εὐπήληξ - ηκος Ἀθηναίης. Leon. Tar. 60.

εὔπηχυς, Ἀθήνη. Rhian. 1.

εὐπίδαξ - δακες νύμφαι. Crinag. 7.

εὐπίων. σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ. Leon. Tar. 82.

εὐπλεκής - κὲς ἀμφίβολον. Leon. Tar. 12. - έων σπυρίδων. Jul. Aeg. 6.

εὔπλεκτος - τοιο λίνου. Paul. Sil. 72. - του κόμης. Agath. 21.

εὐπλοίη - ης σύμβολον. ἀδ. 203. τέκμαρ. Polyaen. 2. - ίην ἄτρομον διιθύνειν. Leon. Tar. 48.

εὐπλόκαμος. Rufin. 19. κί-

- κιννος. Meleag. 66. -ον χαίτην. Id. 105.
εὔπλωτος -τοιο κύματος. Antip. Th. 18.
εὐπνοίη, φυσικὴ χρωτός. Strato 6.
εὔπνοος ὄγχνη. Pallad. 105. -ον ῥόδον. ἀδ. 711.
εὐποίητος -ον κερκίδα. Antip. Sid. 22.
εὐποίκιλος -ον ἄνθος ὀπώρας. Leon. Tar. 30.
εὐπόλεμος -οις ἐνναέταις Ῥώμης. Agath. 36.
εὐπορίη, ἄφθονος σταχύων. Agath. 71. -ίης ἀρουραίης ἅρπαγας. ἀδ. 416. -ίην μιῆς οἴος καὶ βοός. Antip. Sid. 95.
εὔπους -ποδος ἁρμονίης μέλος. Paul. Sil. 48.
εὔπρεμνος -νῳ δρυΐ. Leon. Al. 12.
εὐπτέρυγος -ων νηῶν. Satyr. Th. 6.
εὔπτορθος -ων κεράων. ἀδ. 283.
εὔπυργος -οις τείχεσι. Even. 14.
εὐπώγων, τράγος. Lucian. 23. αἰγὸς πόσις. Leon. Tar. 61. δράκοντος εὐπώγων κεφαλή. Posidip. II. 528.
εὕρεμα. Hedyl. 4. (8) Dioscorid. 17.
εὑρέτις, ἁρμονίας. Antip. Sid. 35.
εὑρήτωρ -τορα τέχνης. II. 520.
εὔρινος -ον. Aenigm. 5.
εὐροίζητος, ἰός. Philip. 52.
εὔροος -ον εἰς σελίδα κάλαμον. Crinag. 4.
εὔροπος -ον ἅμμα. Philip. 62.
εὐῤῥαφής -έα σφίγκτορα γενύων. Qu. Maec. 6.
εὔῤῥηνος -ον κόρσης. Oracul.
εὐρυβίης, αἴδης. Julian Aeg. 51.
εὐρύνω -νειν τὰ χείλεα. Maced. 16. -νας ξεινίου δαίμονος ἐργασίην. Christod. 2. -νετο πώγων. Id. Ecphr. 327.
εὐρύπεδον -οιο γαίης. Antip. Sid. 51.
εὐρύς, ἀνακλινθείς. Macedon. 22. -ας ἀπ' Ἰταλίας. Alcae. Mess. 16. -εῖαν κληδόνα. Simon. fr. 23. πλατάνιστον. Eryci. 2. -είας ἐλπίδας ἐξέχεαν. Plato 22. εὐρυτέρῳ φωτί. Macedon. 32.
εὐρύσορος -ον σῆμα. Theodorid. 14.
εὐρύστερνος -νον οὐρανόν. ἀδ. 495.
εὐρυχαδής -δῆ κύλικα. Leon. Tar. 14.

εὐρύχορος -ου. ἀδ. 145. -ῳ πατρίδι. Plato 22. Anyte 2.
εὐρώγης -εα πεντάδα σταφυλῆς. Gaetul. 3.
εὐρώεις -εντα στυγερὸν δόμον. Nicarch. 5.
εὐρώς. οὔτ' εὐρώς, οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος. Simonid. 15. δάμναται ξίφεα. Bacchyl. 9.
εὐρώτιας -οὐχ ὅλων εὐρώταν, ἀλλ' ὅσον ἠδύνατο. Rufin. 6.
εὔσκηνος. Leon. Tar. 9.
εὔσκαλμος -μοιο νεώς. Anyte 12.
εὐσκάνδιξ, πρηών. Leon. Tar. 56.
εὔσκαρθμος. Agath. 29.
εὔσκιος -ιαν ὕψος. Antiphil. 12. δρίος. Simm. Rh. 4.
εὔσκοπος, τέχνη. Christ. Ecphr. 333. μάντις. Ib. 368. -ῳ Ἀπόλλωνι. ἀδ. 149. -πον τύχην ἄγρας. Paul Sil. 45.
εὐσπειρής -ῆ δράκοντα. Antip. Sid. 21.
εὔσπειρος -οισι κορύμβοις. Antip. Sid. 27.
εὔσπορος, Αἴγυπτος. ἀδ. 487. -ον ἀνθέμιον. Meleag. 11. 36.
εὐσταθίη, λύεται. Strato 4. n.
εὔσταχυς, ἀνθοσύνη τεκέων. Agath. 5. ἡλικίη. Id. 95. -υν σπόρον. Philip. 19.
εὐστέφανος -ου Κύπριδος. ἀδ. 399. μοίρης. ἀδ. 481.
εὐστιβής -ὲς λίπας. ἀδ. 128.
εὐστομάχως ἀποβλύχειν. Parmen. 15. (Lectt. 177.)
εὔστομος. Marc. Arg. 18. φύσις. Aenigm. 25. εὐστομωτέρα. Ib.
εὐστορθυγξ, κορύνη. Leon. Tar. 34. Πρίαπος. Crinag. 6.
εὐστοχίη, Διός, Apollonid. 21. πτέρνης. Onest. 4. -ίης λιθοβλήτου παίγνιον. Plato 20. εὐτυχίης σῆμα καὶ εὐστοχίης. Gaetul. 4. φαντασίην ἔμλεον εὐστοχίης. Damoch. 4. -ίην τέξων. Tull. Gem. 9. καρύων. Strato 54. στώμυλον. ἀδ. 560.
εὔστοχος, Πλάτων. Lucian. 23. -ον ἄγρην. Leon. Tar. 19. ἄρκυν. Archias 9. ἀφροσύνην χειρῶν. ἀδ. 462. -οι χύχαι. ἀδ. 463. -α λίνα. Archias 8. θηροβολεῖτε. Erycius 5.
εὐστροφάλιγξ -γγα κόμαν. Antip. Sid. 27.

εὔστροφος -ον ὄμμα βοός. Meleag. 1. 52.
εὐστρόφως, ἕλκων τέθριππον. Stat. Athl. 53.
εὔσφυρος. Rufin. 19.
εὐσχιδής -έων καλάμων. Jul. Aeg. 11.
εὔσχιστος -ειο ῥοιῆς. Crinag. 6., -οισι κεράεσσι. Id. 4.
εὐτάξια -ίαις ἀτάκτοις. ἀδ. 319.
εὔταρσος -οιο δι' ἰξύος. Archias 29. -σοισιν ἐπ' ἀστραγάλοις. Myrin. 2.
εὐτεχνέω. Dioscorid. 27.
εὐτεχνίη, λάλος. Antiphil. 13. -ίας παίδων. ἀδ. 307. καρπόν. ἀδ. 641. ἀροτῆρα. ἀδ. 738.
εὔτεχνος. Dioscorid. 27. δόμος. Callim. 59. -νον. ἀδ. 696. εὔτεχνα. Pancrat. 1.
εὐτερπής -έα φωνήν. Nestor. 1.
εὐτέχνητος -τον ἔρωτα. Tull. Gem. 2.
εὐτεχνίη -η. ἀδ. 302.
εὔτεχνος -νων σκυτοτόμων. Antip. Sid. 21.
εὐτοκίη. Callim. 21. -ίης τρισσῆς πατέρα. Leon. Al. 10. -ίην κούφην. Addae. 4.
εὔτοκος. Dioscor. 27.
εὔτονος, καὶ ὀρθή. Strato 58. -νον ἦτορ. Pallad. 62.
εὔτοξος -ον φαρέτρην. Secund. 1.
εὐτόρνευτος -τε. ἀδ. 76.
εὐτρεπίζω. εἰς χόλον ηὐτρέπισεν. ἀδ. 302. ηὐτρέπισαν. Nicarch. 26. εὐτρέπικεν. Leon. Tar. 29.
εὔτρητος -τοιο καλάμοιο. Archias 30. -ων καλάμων. Julian. Bas. 2. δονάκων. Alcae. Mess. 10. θυρίδων. Philodem. 7. -τοισι μυκτῆρσι. Antip Sid. 27.
εὐτριβής -έος ἐρεβίνθου. Phani. 5.
εὐτρόχαλος -οιο μελίσσης. Agath. 43.
εὔτροχος, πώγων καὶ μαλακός. Christod. Ecphr. 328. -χα λαῖφεα. Marc. Arg. 28.
εὐτυχέω. εὐτύχεσαν. Aristot. Pepl.
εὔϋδρος -ου κράνας. Nicarch. 8. -ον δῶμα. Leon. Tar. 30.
εὐϋφής -έα λαῖφεα. Antip. Sid. 37.
εὐφεγγής -έα πεύκην. Dioscorid. 25.
εὔφημος -ον σφαῖραν. Leon. Tar. 23. ἐπ' εὐφήμοις. ἀδ. 307.
εὔφθογγος -οιο λύρης. Christ. Ecphr. 396.

εὐφόρμιγξ -ιγγι λυκαίῳ. ἀδ. 482.

εὔφορος -ον ἀμετρητον πλούτου. Crates 6.

εὔφορτος -τον νηός. Meleag. 80.

εὐφραίνω -νε σεαυτόν. Pallad. 29.

εὐφροσύνη, πόντου. Arabi. 7. -ης λιπαρῆς. Maced. 21. σύμβολον. ἀδ. 668. -αν ἄφθιτον. Antip. Th. 23. αὐξομένην. ἀδ. 386.

εὐφρόσυνος, ἀκτῇ. Nicarch. ined.

εὔφρων, -ἥβοι. ἀδ. 313. b. (Lectt. 274.)

εὐφυής -ἐες μαζοί. Sosip. (Dioscor.) 3.

εὔφυλλος. Gaetul. 3. -λῳ πτελέῃ. ἀδ. 528.

εὔφωνος -νων Πιερίδων πρόπολος. Plato 28.

εὐχαίτης, ὑμέναιος. Antimach. 1. 167. κισσός. Marian. 3. -χαίτεω Γανυμήδεος. Callim. 8. -την λωτόν. Meleag. 1. 51. Hymn. II. 517. εὐχαιτα Διόνυσε. Gaetul. 9.

εὔχαλκος, λέβης. Aristo 1.

εὐχάλκωτος, κρίκυγα. Leon Tar. 14.

εὔχαρις. ἀδ. 346.

εὐχίμαρος -ον καὶ εὔαργον. Myrin. 1.

εὖχος, Ἰώνων. Antip. Sid. 73. χαλκῷ μορφώσας εὖχος ἔθηκε. Plato 8. προφερέστερον ἔλαχεν εὖχος. ἀδ. 569.

εὔχρηστος -του σκεύους. ἀδ. 90.

εὐχωλή -ὰς τάσδ' ὑποδεξαμένη. Anacr. 73.

εὐψάμαθος. ἠϊών. Antip. Sid. 14.

εὐώδης, ναός. Callim. 21. -ους κέδρου. Theocr. 7. -εῖ Βάκχῳ. Agath. 26. -η κρόταφον. Antip. Sid. 25. -εας πλοκάμους. Rufin. 13.

εὐῶπις. Agath. 21.

ἔφαλος, νηῦς. Posidip. 20.

ἐφάμερος, καὶ θνατός. Ptolem. Rex. 2.

ἐφαρμόζω -ήρμοσαν σῆμα παῖδες. Leon. Tar. 91. ὃς φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Lucian. 28. δούλαν ζεύγλαν. Archi. 24. χάρμασι καὶ λύπῃ μέτρον. Paul. Sil. 69.

ἐφαρπάζω -ων εἶδος. Meleag. 19.

ἐφεδρήσσω -σουσι. Antip. Sid. 92.

ἐφελκύω. μοῦσαν ὀθνείαν εὐ-

ποτ' ἐφειλκυσάμην. Artemid. I. 263.

ἐφέλκω. πουλυμανῆ κἀνθὸν ἐφελκόμεθα. ἀδ. 8. -ελκόμενος πνεῦμα κάλλει. ἀδ. 30. -ελκομένη πάντας κάλλει. Leonti. 10. θυμὸν ἕλκεις. Paul. Sil. 43.

ἐφέννυμι, σᾶμ' ἐρατὸν πάτραν κείμεθ' ἐφεσσάμενοι. Nicomed. βῶλον ἐφεσσάμενος. Addae. 9. ὀθνείην. Leon. Tar. 75.

ἐφεξῆς. Satyr, Thuill. 7.

ἐφέπω -πων Σχερίην Ζεύς. Polyaen. 1. ἔργα ἀκεστορίης. Leonti. 14. Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα. Antip. Sid. 101.

ἐφερπύζω -ουσα ἄμπελος. Antip. Sid. 38.

ἐφέστιος. Diotim. 7.

ἐφεστρίς. Agath. 61.

ἐφηβεία -ας ἀκμαῖς. ἀδ. 734. οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἦλθες. Antip. Sid. 110.

ἐφηβεῖος -αίη ἐν ἡλικίῃ. Antip. Sid. 93.

ἐφηβοσύνη, εὔτυκτος. Theodor. 3.

ἐφῆλιξ -λικος νεότατος. Antip. Sid. 93.

ἐφημέριος -ιον μισθόν. Antiphil. 35. βίον ἔλκων. Pallad. 29. -ίοις οὐδὲν πιστόν. ἀδ. 655.

ἐφημοσύνη. ἀδ. 612. c. (Lectt. 287.)

ἐφίημι -ιέμεθα. Antip. Sid. 65. -φεὶς πᾶσαν ὀθόνην. Leon. Tar. 57.

ἐφίμερος -οι ἔρωτες. Antim. I. 167.

ἐφίστημι. βαιὸν ἐπιστήσας ἴχνος. ἀδ. 662.

ἐφόλκιον, ὅλπη μοι καὶ πήρα. Leon. Tar. 59.

ἐφοπλίζω -εις δόρπον. Problem. ar. 27. -ζοντε νῆας. Il. 519. -λίσσομαι ὔμμι τὸν Ἔρον. Plato 30. τί μοι αἰνὸν ἐφοπλίσσασθε Μαρῶνα. ἀδ. 307.

ἐφορμέω. αἱ δύ' ἑταῖραι αἰὲν ἐφορμοῦσιν τῷ Σαμίων λιμένι. Nicarch. 3.

ἐφορμίζω. ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. Philip. 65. ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν. Apollonid. 15.

ἐφυδριάς -άδες νύμφαι. Alex. Aetol. 5.

ἐφύπερθε, πυλάων. ἀδ. 361. πετράων. ἀδ. 590.

ἐφώριος. Leon. Tar. 45.

ἐχέγγυος. Pallad. 5.

ἐχεπευκανος -νοι ἄνδρες. Rhian. 1.

ἐχέτλη, καὶ ὑποβοεύς. Mace-

ἴδοα. 19. -τλη βοῶν ἀπο-βάλλοι. Phalaec. 4.
ἰχετλήεις -ήεντα γόμφον. Agath. 30.
ἰχεφρονέω -έειν. Agath. 35.
ἰχθαίρω. ἤχθαιρε. Leon. Tar. 64. ἤχθηρα. ἀδ. 5.
ἰχθυοεντός -ῆς διαγωγῆς. Pallad. 128.
ἰχθύς -ύος. Pallad. 83.
ἰχθυόεις -ῳ χόλῳ Gaetul. 6.
ἴχνος, ῥαγελόγος. ἀδ. 131. ἐπὶ νῶτα φέρων ῥάγας. ἀδ. 130.
ἔχις, ποικιλόδειρος. Anyte 23. λυγρός. Jul. Poly. 4. φονίη. Tiber. Ill. 1.
ἔχω. εἴχοσαν. Posidip. 6.
ἔψανδρα. Dosiadae Ara 2.
ἑψητῆρ -τῆρας κυνογάστορας. Leon. Tar. 14.
ἔωλος -ον μύρτον ἐῤῥίφθαι. ἀδ. 13.
ἑῷος, ἀστήρ. Plato 21. -ον ἀστέρα. ἀδ. 112.

Z.

ζαής -οῦς νότου. Philip. 12.
ζάθεος -ον πεδίον. ἀδ. 157. ἄλσος. ἀδ. 248. -έοιο με-λάθρου. Agath. 40. -ας Κύπρου. ἀδ. 180. -ης κε-φαλῆς. ἀδ. 594.
ζαθερής -ρεῖ κεύματι. Leon. Tar. 60.
ζῆλος, ἐλευθερίης οὐ θνάσκει. Antiphil. 38. μανίας. Macedon. 29. -λον κέν-τρον ἔχουσα θυμῷ. Antip. Th. 43. -λον μεμηνότα ἀνηνάμενα. Archias 28.
ζαπληθής -ὲς στόμα μούσης. Antip. Sid. 77.
ζάχολος. II. 517.
ζάω -ζῶντα κισσόν. Dioscor. 30. ζώντων πολέμων. Bian. 18.
ζείδωρος, ἀχρὰς ὀπώρης. Cyllen. 1.
ζείω -οντα πεδία Ἀγαρηνῶν. Arabi. 1.
ζέσις, νέοις ἀνάπτων καρδίας σοφὴν ζέσιν. ἀδ. 1.
ζεύγλη -αν δούλιον ἐφηρμό-σατο. Archi. 24. Jul. Aeg. 19. ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισι ζεύγλαν ζευξάμενοι. ἀδ. 307 b. (Lectt. 274.)
ζεύγνυμι -στήθεα ἐζεύχθαι. Paul. Sil. 6.
ζεῦγος, ἀδελφειῶν. Strato 85. πτερύγων. Jul. Aeg. 26. χηνῶν. Philip. 10.
ζευκτός -τὸν ποδὶ στίχον ἡρώῳ. Damaget. 5. -των ὑπὲρ καλάμων. Plato 14.
ζέω. ἔζεε χόλῳ φρένας. Christ. Ecphr. 218. πικρῷ ζῆλῳ. Ib. 219. αἷμα διὰ χρωτὸς ζέσσε. Anyte 15. θυμὸν

ἐπὶ Τροίῃ πόσιν ἕζεσας. Philip. 70.
ζηλαῖος. II. 517.
ζηλήμων, ἄρης. Agath. 62. -μονος Ἥρης. ἀδ. 281. -μονι Ῥήνῃ. ἀδ. Her. 32.
ζηλοδοτήρ. II. 517.
ζηλομανής -ἐς τὸ κόλασμα. Agath. 14.
ζῆλος -οι πνέοντες. Meleag. 67. -ου κέντρον. Antip. Th. 43.
ζηλότυπος -ους ὀδύνας. Meleag. 90. -πων χερῶν δύναμιν. Id. 93.
ζηλόω. λαοίμιν ἐζήλωσαν. ἀδ. 307. -ούμενον δῶρον. Gemin. 2.
ζήλωμα. Pompej. 2.
ζηλωτός, αἰὼν θεῶν. Simonid. fr. 12. Ἑλλάδι πότμος. Arist. Hymn. 5. μόχθος. Apollonid. 22.
ζηνόφρων. II. 518.
ζηταρεσιάδης. ἀδ. 110.
ζητέω -τήσεις ταύτην τὴν ὑπερευτυχίην. Rufin. 5.
ζοφερός -αῖς φροντίσι τηκόμεναι. Agath. 23.
ζόφιος -ὑπὸ ζοφίαισιν Ἐρινύσιν. Eryci. 11.
ζόφος. πρὸς ζόφον ἐρχομένων. ἀδ. 440.
ζοφόω. γήρᾳ κανθὸν ἐζοφωμένος. Philip. 16.
ζοφώδης, νέκυς. Crinag. 36.
ζύγιος -ίης Παφίης. Arabi. 3. -ίους. Jo. Barbuc. 11.
ζυγόδεσμος. στείλας αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους. Philip. 29. -μα δίκης. Agath. 62. ἀδ. 228.
ζυγός, δίκης. Agath. 76. -ὸν δοῦλον αὐχένι θήσων. Alcae. Mess. 16. -αὐχένι θέντες. ἀδ. 627. ἐπ᾽ αὐχένι καὶ ζυγὰ θέσθαι. Antip. Sid. 56. νῆα ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν. Bianor. 9. ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων. ἀδ. Byz. 20.
ζωάγρια. Dioscorid. 11. νούσων. Nicomed. 9. 10.
ζωγραφέω -έων. ἀδ. 670.
ζωγρέω -ήσω. Comet. 2.
ζωδιακός -κοῦ λοξώσιας. Synes. 1.
ζωμήρυσις. Philip. 13.
ζώνη -ης τυχεῖν. Demodoc. 3. -ην ἀπέρι λυσαμένη. ἀδ. 649. -ην ἔλυσε. ἀδ. 710. c. (Lectt. 303.)
ζώνιον, ἐξ ἀνθέων ποικίλον. Asclepiad. 16.
ζωογλύφος. Meleag. 11. 12.
ζωογόνος. II. 518. -νοις αὔραις. Pallad. 123.
ζωοθετέω -τοῦσα φύσις πάντα. Archel. 4.
ζωοποιός -ὸν τάφον. Inedit.

ζωοφόρος. ἀδ. ined. -ρου λοξώσαις (ubi nunc ζῳδιακοῦ) Synes. 1. -ρων ἀνέμων. Paul. Sil. 64.

ζωπονέω. ἐζωπόνησεν ὄψιν ἔμπλεον. Philip. 49.

ζωροποτέω. Meleag. 6. Addae. 2. Apollonid. 1.

ζωροπότης. Hedyl. 4. (8) -ται κάλλους. Paul. Sil. 37.

ζωρός -όν. Apollonid. 7. δέπας Βάκχου. Marc. Arg. 19. ἀκεστορίην. Leon. Al. 10. πέλαγος. Aristo. 3. πῶμα. Asclepiad. 9. ζωρὸν μετροῦσα θυῶσι. Hedyl. 3. (7) ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ. Agath. 7. ζωροτάτῃ μανίῃ παίδων. Antip. Sid. 75.

ζωστήρ, κελαδεινὸς Αἰγαίου. Antip. Th. 37.

ζωΰφιον. Pallad. 109.

ζωόω. χαλκὸν ζώωσε Μύρων. Jul. Aeg. 17.

H.

ἡβάσκω -κει φλογὸς ἄνθεα. Paul. Sil. 10. πενίη. Maced. 28.

ἡβάω -ᾷ γένυς. Phani. 1. ἡβάσεις ἥβαν. ἀδ. 646. ἡβήσειας ἡμερί. Simonid. 64. ἡβώντων παίδων. ἀδ. 168.

ἥβη. πατρίδος οὐχ ἥβας ὀλλυμένας ἀλέγει. Damaget. 6. φιλεῖν ἥβην ἠιθέων. Argent. 16. a. (II. 529.)

ἡβητής. -τὴν ἠίθεον. Diodor. 9. ἡβήτας θιάσους. Antist. 1. a. (Lectt. 195.)

ἡβητήρ -τῆρά με τεῦξεν. Agath. 33. οὐ καλὸν ἡβητῆρες. Eratosth. Schol. 1.

ἡγεμών -μόνα γραμμῆς κανόνα. Paul. Sil. 51.

ἡγήτειρα -ραν φωνήν. Plato 8.

ἡγητήρ -τῆρα διφέω. Crinag. 24. ἀγητῆρσι κριοῖς. Id. 39.

ἡγήτωρ -ορα Νυμφέων. ἀδ. 261.

ἥδομαι. ἡσθεῖσαι δόσει. Philip. 9.

ἦδος. τί μοι τῶν ἦδος. Agath. 25.

ἡδυβόας, κόσσυφος. Paul. Sil. 72. -α κρέκεις δόνακι. Anyte 8.

ἡδύγαμος -ου κέρδεος. Macedon. 4.

ἡδύγελως. ἀδ. 77.

ἡδυεπής, μουσέων στέφανος. Meleag. 1. 58. Δίων. Id. 46. Νέστωρ. ἀδ. 622. -πῆ Βάκχον. II. 516.

ἡδύθροος. II. 517.

ἡδύλεπτος -τον ἕλξιν. Paul. Sil. 74.

ἡδύλογος -ου χάριτος. Meleag. 99. γλώσσης. Nicarch. 38. -γους χάριτας. ἀδ. 573.
ἡδυλύρης. Macedon. 15.
ἡδυμελίφθογγος -ου Σιμωνίδεω. ἀδ. 520.
ἡδυμιγής, χόνδρος ἰκοψίδιος. Leon. Tar. 55.
ἡδύπνευστος. Marc. Arg. 14.
ἡδύπνοος -ον χῶρον. Nicias. 7. -ουν μῆλον. Philip. 20. -όων στεφάνων. Meleag. 92.
ἡδυπότης. H. 517.
ἡδύνω -ας σκηνὴν δράμασι. ἀδ. 562.
ἡδύοσμον. Ammian. 20.
ἡδυπάθημα, σαρκός. Athenae. 1.
ἡδύπνευστος -τε Ἰωιάς. Marc. Arg. 14.
ἡδυπότης. Hedyl. 7. (12).
ἡδύποτος -τῳ νέκταρι. Pallad. 22.
ἡδύς -ὺ γελάσας. Lucill. 104. ἐπ' ἐμαῖς ἀδὺ γελᾷς ὀδύναις. Meleag 72. ἡδύτερος. Philip. 64. ἡδύτατος. ἀδ. 98.
ἡδυφαής -ῆ πλινθίδα. Phani. 3. αἴγλην. ἀδ. 597.
ἡδυφιλέω, χείλεσι. Meleag. 2. 19. ἡδυφιλεῦσαι. Marc. Arg. 2.
ἠέλιος, Ὅμηρος. Ἑλλήνων βιοτῷ δεύτερος ἠέλιος. Antip. Sid. 68. ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἠέλιος. Meleag. 35. ἠέλιος σοφίης. Paul. Sil. 78. Ῥόδος ἣ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ. Apollonid. 2.
ἠελιῶτις -τιδος αἴγλης. Jul. Aeg. 57.
ἠέρα, βοσκόμενοι. Pallad. 123.
ἠέριος -ίης κόλπος νεφέλης. Archi. 23.
ἠεροδινής. Bianor. 10.
ἠερόεις. Nicarch. 5.
ἠερόθεν, πίπτων. Jul. Aeg. 25.
ἠεροφοῖτις, Ἐριννύς. inedit.
ἠερόφοιτος, ἀηδών. Christod. Ecphr. 129.
ἠθάς -άδος ἀμβολίης. Macedon. 2. -δα νίκην. Stat. Athl. 26. -δας πάγας. Apollonid. 25.
ἠθμός. βαλὼν ψηφῖδας ἀπ' ἠθμοῦ. Agath. 72.
ἦθος, ψυχῆς. Crinag. 41. ἤθεα χθονός. Maced. 40. ἤθη καὶ βίον. ἀδ. 543.
ἠίθεος -ους ἥλικας γενύων. Apollonid. 19.
ἥκω. Agath. 8. Paul. Sil. 29. ἀδ. 667.
ἠκή. Archil. fr. 41.

ἠλακάτη, λινοκλώστος. ἀδ. 524. ἐπ' ἠλακάτῃ. -ἀδ. 523. πρὶν γηραιῇσι μιγημέναι ἠλακάτῃσι. Marcell. Inscr. 18.

ἠλέματος -τον παίγνια φαντασίης. Agath. 76. -τῳ ἐκηβολίῃ. Paul. Sil. 45. εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μεθείς. Crinag. 33. -τοις ἀκτῖσι. Claudian. 2.

ἠλεός -νεὶ τέκτον. ἀδ. 385. ἠλεὰ μεμφόμεθα. Antip. Sid. 108.

ἠλίβατος, σταυρός. Philip. II. 492.

ἡλικίη -ης συνετῆς ἄγγελοι. Philod. 14. 19. ὁμήλικος. ἀδ. 749. κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην. Anacr. 82.

ἡλικιῶτις. Probl. ar. 31.

ἧλιξ -ικος μορφῆς τύπον. Phaedim. 2.

ἠλιτοεργός. Antip. Sid. 63.

ἠλιτόμηνος -νον παῖδα. Strato 70.

ἡμάτιος -ίῳ φέγγει. Paul. Sil. 64.

ἧμαι, ἀσπὶς ἐν ναῷ Παλλάδος. Hegesip. 3. ἀνὰ δόμον Ἀθάνας ἡμένα. Anyte 1.

ἡμέριος. φεῦσται δαίμονες ἡμερίων. Loll. Bass. 11. σὺν ὀλίγων φείσεται ἁμερίων. Marc. Arg. 24. πάντεσσιν ἀοίδιμος ἡμερίοισιν. ἀδ. 522.

ἡμερίς -ρὶ μεθυτρόφε. Simonid. 54. -δος στελέχη. Paul. Sil. 7. λαρῆς βότρυς. Thall. Mil. 4. -ίδες βρομίου. Comet. 3. -ίδας τρυγόωσιν. Macedon. 1.

ἡμεροθαλής -ὲς ἔαρ. Nicias. 7.

ἡμεροθαλλής -λεσι δάφναις. ἀδ. 363.

ἵμερος -ον Ἑλικῶνα. Gaetul. 6. -α θάλλειν. Cyllen. 1.

ἡμιβρεχής -εῖς θέρμους. Antioch. 20.

ἡμιβρώς -ῶτι αἰχμῇ. Paul. Sil. 47.

ἡμίβρωτος -τον ἄνδρα. Hegesip. 4. ὀδόντα. Qu. Maec. 8.

ἡμιδαής -ὲς σκύβαλον. ἀδ. 386.

ἡμιδεής -εῖς χίον. Posidip. 48.

ἡμιθαλής -εῖς στέφανοι. Heraclid. 1.

ἡμιθανής -νὲς τερμόριον. Philod. 12. -ῆ σκίλετον. Lucill. 66.

ἡμίθραυστος. Dioscor. 22.

ἡμιμεθής -εῖ στόματι. Philip. 11.

ἡμίονος - ων ζῇ βίον. Lucian. 17.
ἡμιπύρωτος - τα λείψανα. Crinag. 37.
ἡμίσπαστος - τον ἀπὸ κροκίων πταστῶν. Philodem. 24.
ἥμισυς - συ μευ ψυχῆς. Meleag. 7.
ἡμιτελής - λεῖ θαλάμῳ. ἀδ. 691. - λῆ θάλαμον. Diodor. 9. ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς Φύσιν ἡρμόσθησαν. Leon. Al. 34.
ἡμίτονος - ον μουσικόν. Hadrian. 4.
ἡμιΦαής - εῖ λάρνακι. Leon. Tar. 67.
ἡμιΦάλακρος. Lucill. 80.
ἡμύω. οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου. Leon. Tar. 100. τρεῖς ἤμυσαν ἐν πελάγει. Philip. 66. κάτθανεν ἠμύσας ὁ πρέσβυς. Antip. Sid. 106.
ἠνεμόεις - όεντα ὄρχατον. Anyte 9. - εσσαν θῖνα. ἀδ. 706.
ἡνιοστρόΦος. Philip. 50.
ἡνιοχεύς - ῆα μολίβου κανόνα. Jul. Aeg. 10.
ἡνιοχεύω - ων δίκης θρόνον. ἀδ. Byz. 27. - εῦσαι πόλιν. Ep. Byz. 3.
ἡνιοχέω - εῖ Ἔρως ἄρσενα ἵμερον. Meleag. 3. θεὸς θνατὰν κραδίαν. Meleag. 57. πτηνὴν πόντιος ἡνιόχει. Philip. 32.
ἡνίοχος, δώματος. Antip. Sid. 87. - ον παλαισμοσύνας. Simonid. 67. δεξιὸν κιθάρας. ἀδ. 538.
ἠνορέη - ης ἔπνεεν ἄημα. Christ. Ecphr. 233. κρατερῆς. ἀδ. 286. - έην ὕδατος. ἀδ. 162.
ἠόνιος - ίη ψάμμος. Zonas 7.
ἠπανίη, ΦορβῆςPaul. Sil. 18. κλυτᾶς Φάμας. ἀδ. 522.
ἧπαρ. λῆξον Ἔρως κραδίης τε καὶ ἥπατος. Macedon. 8. ὃς ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. Lucill. 51.
ἠπάτιον. Philodem. 23.
ἠπειρόω - ρωσε βυθόν. ἀδ. 370.
ἠπεροπεύω - όπευσε. Jul. Aeg. 22.
ἠπίαλος - ῳ χρονίῳ τεταρταίῳ. Pallad. 109.
ἠπιοδίνητος - τα βλέΦαρα. Paul. Sil. 5.
ἠπιόθυμος - μα. Anath. Byz. 11.
ἠπιόνη. Crinag. 13. 16.
ἤπιος, παῖς. Heliod. II. 306. κριτής. ἀδ. 612. c. (Lectt. 286.) - πια τερπομένους.

Anyte 4. -σια φάρμακα. Macedon. 6.
ἦρα, τίνων μνηδοσύνης. Simm. Secur. ἠρίων. Dosiad. Ara.
ἠρέμα, ἐναγκάλισαι. Meleag. 109. ἠρεμίζοις. Simon. 2. φοινιχθείς. Zonae. 6. a. (III. 331.) πιτνεῖ. Satyr. Th. 6. παράμειψον. Gaetul. 16. ὑπελθών. ἀδ. 679.
ἠρεμέω. τὸ καλὸν βάρβιτον ἠρεμέει. Paul. Sil. 81. εἰ φθόνος ἠρεμέοι. Stat. Athl. 25. ἐὰν τὸ κινοῦν ἠρεμῇ. Aenigm. 25. ἠρεμέοντα κώμασι παῖδα. Ammon. 2.
ἠρινός -ὸν ἥλιον. Crinag. 9.
ἠρωΐς -ίδος εὐκλείης. Christod. Ecphr. 401. ἀοιδῆς. II. 573.
ἠρώνη. Marcell. Inscr. 8. 55.
ἡρῷος -ῴῳ μέτρῳ. ἀδ. 579.
ἡσυχίη -ης γενετὴρ θάνατος. Agath. 82. ἵππος εὐόπλου ἔγκυος ἡσυχίης. Antiphil. 10. οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ. Phanocl. 1.
ἡσύχιος, ποταμός. Callim. 6. τὸν ἡσύχιόν με. Philod. 14.
ἥσυχος, εἰς σκοπὸν ἦλθε. Archias. 2. ἥσυχα νεύεις. Maced. 7. κεκλιμένος ἠρεμάζω. Zenodot. 2.
ἦτριον -ια βύβλων. Leon. Al. 25. κοτύλας μεστέρος. Simmi. Ov.
ἦτρον, ἀνεμώλιον. Pallad. 19.
ἠΰκομος -ου Ἑλένης. ἀδ. 497. -ον κόρυν. Secund. 1.
ἠϋτόκος -κων σταχύων δρεπτόμεναι. Anyte 8.
ἠΰχαρος -οιο τέχνης. ἀδ. 744.
ἠΰχροος ἐπ' ἠϋχρόεσσι προσώποις. ἀδ. 711.
ἠχέτης -τα βόμβος. Agath. 9.
ἠχέω: -εῖς. μῆλον. Simmi. 4. πότνιν ἅ τὸ μελιχρὸν ἠχεῖ. ἀδ. 259. Κεκροπίδες ἠχεῦσιν. Satyr. Th. 6. οἷα μῦθοι Antip. Th. 25. ἐκ νεκύων ἤχησεν (ubi nunc ἤϋσεν). Philip. 60.
ἠχήεις -εντα λίθον. ἀδ. 204. -τες ἴαμβοι. ἀδ. 503. -τα τύμπανα. ἀδ. 174.
ἦχος, ψαλμῶν. Antiphan. 3. -ον κύματος. Posidip. 19.
ἠῷος, ἀλέκτωρ. Antip. Th. 5. ἑσπέριον κἠῷον ὕπνον. Leon. Tar. 78. ἠῷοι Παρθῶν πόδες. Antip. Th. 20. ἠῴου ὠκεανοῦ. ἀδ. 250.

Θ.

θαλάμη, ἀγροτραίη. Antip. Sid. 111. -ης Ἰδαίης ἀμ-

φίπολας. Dioscor. 15. -μαι αὐτοπαγεῖς. Antiphil. 29.

θαλαμηπόλος, Κυβέλης. Dioscor. 11. -πόλε Κύπρι. Phil. 54.

θάλαμος -ον καρφίτην. Marc. Arg. 24. νυκτὸς ἔχων. ἀδ. 534. -μοι Φερσεφόνας. Emped. 2. Sappho 4. Simonid. 103. ἀδ. 685. ἔκγον πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις. Theaet. 2. -ους ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ. ἀδ. 685. τοὺς ὀρέων ἔλαχες. Philip. 47. κηροπαγεῖς. Nicias 7.

θαλάσσιος -αίῃ Παφίῃ. Paul. Sil. 36. -ῃ σπιλάδι. Antip. Sid. 14. -αίοις ἄλσεσι. Paul. Sil. 61.

θαλασσοκρατέω -εῖν. Lucill. 112.

θαλασσοπορέω -εῖ. Callim. 40.

θαλασσοπόρος. Theaet. 1. -ον νηαι. ἀδ. 385.

θαλέθω -ουσιν ὀροδάμνοις. Antip. Sid. 38. ὡς ῥόδον θαλέθεσκες. Macedon. 16. -ειν γυίοις. Philip. 20.

θαλερός -ὸν δέμας. Antip. Sid. 62. -ῆς ἥβης. Diogen. II. 492. παιδείης. ἀδ. 744. -ῶν πλοκάμων. Argent. 16. α. πεδίων. ἀδ. 428. -οῖσι ποσίν. Plato 14. -αῖς χερσίν. Archias 13.

θαλερῶπις, ἠριγένεια. Agath. 85.

θαλίη -ῃ ἐνὶ πολλῇ. ἀδ. 737.

θάλλω -ων ἐφηβείοις ἀγμοῖς. ἀδ. 734. ἀχράδα θάλλουσαν ἀκίπηρον ὀπώρην. Leon. Tar. 44. -λεις ἁπαλὸν χρόα. Archil. 27. κρυψίματα ἄνθεσι θάλλεις. Macedon. 11. ὅλῃ κῆμαις ἤδε τέθηλεν. ἀδ. 283. τέθηλε μέλη. Meleag. 128. θαλλήσει μέγαν υἱόν. Alex. Aetol. 6.

θάλος, ἱερόν. Posidip. 7. τρυφερόν. Meleag. 88. ποθεινόν. Id. 109. ἀμβροσίων ἐρώτων. Hedyl. 2.

θάλπημαι -σι. Bacchyl. fr. 11.

θάλπος, μαλερόν. Archias 5. πλεότερον τόδε. ἀδ. 3.

θαλπτήριος -ια ποδῶν σάνδαλα. Antip. Sid. 21.

θάλπω -πει κέαρ. Bacchyl. 9. μνήμην πόθος. Meleag. 24. οἷς ἔθαλπε γῆρας. Flacc. 4. θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι. Antip. Sid. 63. θάλφῃ ὑπ' ἠελίῳ. Leon. Tar. 79. θάλπεται

πυρὶ ὕδωρ. Leonti. 17. ἰθάλπετε χάρματι. Christ. Ecphr. 166.
θαλυκρός -ὸν κέντρον ἐρωμανίης. Agath. 15.
θαμβέω -ῶ σε τὸ μύριον. Antiphil. 32. μὴ θάμβει. Bianor. 11. -βησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον. ἀδ. 301.
θαμίζω -εις μᾶλλον Ἀθηναίῃ. Paul. Sil. 42.
θαμινός -οῖς δάκρυσι τεγγομένη. Agath. 19. πετάγοισι. Paul. Sil. 4. -ῇσι νιφάδεσσι. II. 519.
θαμινῶς. Paul. Sil. 71.
θάμνος -ῳ ὑπὸ πλατάνου. ἀδ. 260. -νον πολύῤῥιζον. Anyte 23. ἐνθάμνοισι. Bian. 2.
θανατηφορίη -ην δάκνει. Qu. Maec. 4.
θανατηφόρος, μίξις. ἀδ. 79. -ρον ᾄδει νυκτικόραξ. Nicarch. 32.
θάπτω. τεθαμμένων νεκρῶν. Pallad. 70.
θάρσος, ἄλλη ἄλλο θάρσος. Leon. Tar. 48. πιστὸν ἀταρβήτου βρομίου ἔχων. Macedon. 21.
θέατρον -ου κύκλον. ἀδ. 375. b.
θεημάχος -ον τι λέγειν. Paul. Sil. 70.
θεημοσύνη. Agath. 68.
θεήμων -ονας. Statuae Athl. 40.
θειλόπεδον. Aristo 3. Comet. 3. ἀδ. 130. 131. -ων ἐριστα φύλων. Marian. 2.
θείνω -όμενοι. Nossis 6.
θειόδομος -ου τείχευς. Acerat. -μον στέφανον Τροίης. Alphe. 9.
θειώδης -εις λίθους. Paul. Sil. 74. 51.
θελγεσίμυθος. II. 518.
θέλγω: μαστοὺς τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην. Addae. 6. οὐ τὰ θέλγει χρόνος. Meleag. 21. θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βαλλόμενος. Paul. Sil. 30. θελγόμενον κύματι. Plato 15. -γων βλεφάρων. Idem. 13. -γας δρύας. Antip. Sid. 67.
θελξίνοος -οιο εἴαρος. Paul. Sil. 57. -οιο πειθοῦς. Christod. Ecphr. 25. -νόοισι φίλτροισι. Antiphan. 1.
θελξίπικρος -ους πημοσύνας. ἀδ. 445.
θελξίφρων. II. 518. -ονα παλμὸν παλάμης. II. 520.
θέλω. Πρώταρχος καλός ἐστι καὶ οὐ θέλει. Alcae. Mess. 1. ἡ μὲν βραδέως, ἡ δὲ θέλει ταχέως. Rufin. 35.

ὥρης κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν. Antip. Sid. 9.

θέμεθλον -οις ἐρισθενέεσσι. Cyrus 6.

θεμείλιον -ια καρτερὰ πῆξας. Cyrus 6.

θέμειλον -ου ἀπὸ πρώτοιο (ubi nunc θεμέθλου). Maced. 31. πάλαι τμηθέντι θεμείλῳ. Inedit. -λοις σιδηροδέτοισι. ἀδ. 401.

θεμερός -ώτερα πάντα φύοντι. ἀδ. 190.

θέμις, ὡς θέμις. Leon. Tar. 25.

θεμιστεύω -ει. Paul. Sil. 61.

θέμιστον -ων σοφῶν. Agath. 83.

θεμιτός. εἰ θεμιτόν. Arcesila. 1. οὐ θεμιτὸν θνήσκειν τοὺς ἀγάθους. ἀδ. 715. οὐ θεμιτῶν ἁψαμένα λεχέων. Mnasalc. 9.

θέναρ. Paul. Sil. 4. ποδός. Probl. ar. 43.

θένω -ων ἴχνει τὰν Πιερίδων αὐδάν. Simm. Ov.

θεόγλωσσος. Antip. Th. 23.

θεοδέγμων -μονα χῶρον. ἀδ. 680.

θεοδήλητος -του σκῦλα μιαιφονίης. ἀδ. 465.

θεοείκελος. ἀδ. 680. -ον ἄνθος. Rufin. 8. ἱεροφάντην. ἀδ. 612.

θεόκραντος -τοι ἀρεταί. Christod. Ecphr. 98.

θεόκτιτος, Τροίη. Mund. II. 240.

θεόμορφος. Strato 38.

θεόπαις, Βαβυλών. Herodic. II. 65.

θεοποιός. Glauc. 3.

θεόῤῥητος -τῳ μέτρῳ. II. 521.

θέος, τερπνόν. Antip. Thess. 27.

θεοστήρικτος -τα σκῆπτρα. Inedit.

θεοτείχης -εα Τροίην ἀδ. 497.

θεοτερπής -πεα βιοτήν. ἀδ. 594.

θεοτροφίη -ης ἀμβροσίης. Ptolem. R. 2.

θεουδής -έος. Eratosth. 3. -έα. Antag. 1.

θεόω -ώσεις μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον. Paul. Sil. 74. 189.

θεραπήϊος -ια νούσων. ἀδ. 579.

θεραπνίς. Antipat. Th. 70. (Lectt. 155.)

θεράπων -ποντα νυμφῶν. Plato 8.

θέραψ -απες. Leon. Tar. 37. Io Chius 2. Strato 71.

θερίζω. γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε. ἀδ. Her. 2. ἀπὸ ῥίζης βλαστὸν ὅλον θερίσης. Philip. 68. -ίσαις στάχυν. Id. 1.

θερινός -αῖς ὥραις. Lucian. 20.

θέμιστρον. Myrin. 2.
θερμαίνω -ει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος. Qu. Maec. 1.
θέρμη. ἀδ. 84.
θερμόβλυστος -τον ῥεῖθρον. Paul. Sil. 74. 33.
θερμοδότις. Pallad. 75.
θερμός, Ἔρως. Meleag. 25. 83. ὁ κλέπτης. ἀδ. 237. -ὸν πόδα. Rhian. 9. -μὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου. Dioscorid. 31. θερμὰ βασιλήϊα. Leonti. 17. -μοῖς ἴχνεσι. ἀδ. 417.
θέρμος -ους ἡμιβρεχεῖς. Ammian. 20.
θέρος, γλυκερὸν σμήνεος. Apollonid. 6. πρῶτον παρειάων. Id. 8. οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος. Philodem. 15. τὴν καλάμην δωρῇ, δοὺς ἑτέροις τὸ θέρος. Philip. 3. θέρεος κειρομένου καρπόν. Meleag. 26. θέρευς. ἀδ. 363. γήραος αὐχμηρῷ. θέρεϊ. Macedon. 16.
θέρω -εται ἁ πέτρα θρυπτομένα. ἀδ. 22. δισσῷ πάντα θέροιτο πυρί. Antip. Sid. 31.
θέσις, πο[illegible]λότευκτος. Agath. 72.
θέσκελος -ον οἷον ἔτευξεν. ἀδ. 369. -λα ἔργα. Sophron. 2. πέπλα. ἀδ. 343.
θέσμιος -ια συζυγίης. Agath. 1. πάτρης ῥυόμενον. ἀδ. 519. ἄχραντα. ἀδ. 750.
θεσμοθέτης -ην ἱερόν. ἀδ. 506.
θεσμοπόλος -οιο μελῃδόνος. Paul. Sil. 42.
θεσμός -ὸν Παφίης. Paul. Sil. 32. ἔρως οὐκ οἶδε. Id. 42. ἄρσενα ποιμαίνειν ὑπὸ κραδίῃ. ἀδ. 9. ἐλευθερίης. ἀδ 107. ἵνα θεσμὸν ἔχοντες. ἀδ. 189. κατὰ θεσμόν. ἀδ 683. πάτρια θεσμὰ λύεις. Pallad. 99. -μοῦ φιλίης. Id. 125.
θεσμοσύνη. Agath. 87.
θεσμοφόρος -ους ἀγνάς. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)
θεσπέσιος -ιον αὐχένα. ἀδ. 428. -ίῳ κάλλεϊ. ἀδ. 307.
θετός -τὸν ἀστόν. ἀδ. 572.
θευμορίη, χαλεπή. Callim. 3. φεῦ κείνης θευμορίης. Antip. Sid. 64.
θευφορίη -ης πνεύματι. Dioscor. 11.
θέω. μέσσα θέει πελάγη. Automed. 11. θέον αὐτὸς ἐρέσσων. Callim. 31. Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς. Leon. Tar. 90. νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον. Antip. Sid. 52. τὰ θέοντα καθ'

ὕδατρς. Archias 17. ποίην χλωρὰ θέουσαν. Herod. Inscr. 24. ἄλσος θεούσαις χαρίτεσσι. Diotim. 5.

θηγαλέος -έη λίθος. Jul. Aeg. 11. -ον τρύφος. Flacc. 12. -ους πυρὶ στάλικας. Antip. Sid. 17.

θήγω -ουσιν ἔρωτες θοὰ τόξα. Philodem. 15. θάρσεῖ τολμήεντι τεθηγμένος. Christod. Ecphr. 295. εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι. Phanocl. 1.

θηκτός -τὸν ξίφος. Tymn. 4. ὀδόντα βρύχοντα. Archias 12. -τῷ σαυρωτῆρι. Leon. Tar. 32.

θηλέω -ήσαντα φυτά. Meleag. 117.

θηλή, μαστοῦ οὐθατίου. Crinag. 22. -ὴν ἔσπασε. Jul. Poly. 4.

θηλύγλωσσος, Nossis. Antip. Th. 23.

θηλυκός -κὸν παιδίον. Pallad. 37.

θηλυμανής -εῖς ὄτοβοι. Antim. 1. 167. πόθοι. Meleag. 54.

θηλυμελής -εῖς ἀηδόνες Ἀλκμᾶνος. ἀδ. 518.

θηλύνω -ει Ζέφυρος κῦμα. Marc. Arg. 24. -ύνεται οἴκτοις. Paul. Sil. 35. οὔπω ἐθηλύνθης. Id. 3.

θηλυκρατής. Strato 17.

θῆλυς, φύσις. Leonti 7. -υν χάριν. Id. 8. θῆλυ κατιλλώπτοντι. ἀδ. 111. θηλείης ἔρσης ἰκμάδα. Leon. Tar. 60.

θηλυτέρη, χαρίεσσα. Paul. Sil. 14. -ης ῥαδινῆς ἅψεα. Id. 14. -ην ἥρπαξε. Cyrus 3. λαϊνέην. Jul. Aeg. 28. -ρων κάλλεϊ. Paul. Sil 41. ἀλιτήματα. Agath. 2. ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων. Macedon. 5. θηλυτέραις. ἀδ 337.

θηλυφανής -νὲς πάθος. Pallad. 50.

θηλυχίτων. Antip. Sid. 27.

θημολογέω. ψαμμίτην δόρπον ἐθημολόγει. Antiphil. 44. (Lectt. 173).

θήπω. ἐτεθήπεα. Pallad. 39.

θηραγρέτης. Zosim. 2.

θήραμα, κάλλιστον βίου ἀρετά. Aristot. Hymn. πληθέντα θηράμασι δίκτυα. Apollonid. 7.

θήρειος -ην εἰκόνα. Paul. Sil. 26. -ειον δέμας. Archias 22.

θηρευτής -τὴν κύνα. Antip. Sid. 64. ἐξὸν ὄμμασιν ἔχων. ἀδ. 52. -τάς. An-

tip. Sid. 17. κύνας. Isidor. 1.

Θηρήτωρ -τορες συνδεσμῶν. Philip. 43.

Θηρίον, κακὸν κοίτης. Meleag. 63.

Θηρόβοτος -του ἐρημοσύνης. Cyllen. 1.

Θηροζυγοκαμψιμέτωπος. Inedit.

Θηρόθυμος -ον πρόσωπον. Philip. 33.

Θηρολέτης. Philip. 52.

Θηρονόμας. Antip. Sid. 19.

Θηροσκόπος -πε κούρη. Philip. 47.

Θηροσύνη -ας δισσᾶς. Agath. 28.

Θηροτόκος -κοις ἄγκεσι. Jul. Diocl. 2.

Θηροφόνος -νων κυνῶν. Diodor. 7. -οις παλάμαις. Archias 27.

Θητεύω -σει Παλλάδι. Paul. Sil. 42.

Θίασος, ἰχθυβόλων. Leon. Tar. 91. -ου κόσμον. Agath. 83.

Θιασώτης. II. 517. -ταν. ἀδ. 274.

Θλάσις -σις σωμάτων. Paul. Sil. 74. 88.

Θλίβω -εν ὀστέα. Crinag. 20. 37. ἐκ τῶν ὀμμάτων δάκρυ ἔθλιψας. Id. 1. ὑπὸ νούσου θλίβομαι. Leon. Al. 35. πρόσθε μοι Ἀρχιάδης ἔθλίβετο. Asclepiad. 11. -ένου στομάχου. Lucill. 98. ὕδατος. Antiphil. 17. -ένης τύχης ἀνέχεσθαι. Pallad. 107. -ένην κραδίην. ἀδ. 283. ὑπ' οὐδεμίης θλιβομένην κύλικος. Dioscor. 37. -ένους ἀνέμους Pallad. 19. μικρή σοι ζωὴ τεθλιμμένη. Leon. Tar. 70.

Θνητός -τὰ λογίζεσθαι. ἀδ. 81.

Θοίνη, ἐπὶ θοίναν γῦπες. Antip. Th. 43.

Θοινήτωρ, λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου. Antip. Sid. 99.

Θολερός -αῖς νεφέλαις. Antiphil. 31.

Θόλος -ου κοῖλον ἔρεισμα. ἀδ. 374.

Θολόω -οῦται πηγὴ ψόγῳ. Paul. Sil. 74. 71.

Θοός -ὴ κατενήρατο μοῖρη. ἀδ. 695. -ὸν ξίφος. ἀδ. 465. -οῶν ὀδόντων. Paul. Sil. 44.

Θοόω -ωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους. Christod. Ecphr. 359. κατ' εὐόπλων τεθοωμένος Ἠμαθιήων. Id. 28.

Θόρυβος -βῳ παιδαρίων. An-

clepiad. 31. -ον ἐπὶ τῆς μορφῆς. Antioch. 2.
θόρω -οντα σκόρπιον ἐκ γαίης. Archias 21.
θοῦρις -ι κράνεια. Nicias 1. -ιν ἀσπίδα. Antip. Th. 23.
θοῦρος, οἰωνός. Antip. Sid. 87.
θοῶς, καρέρχεο. ἀδ. 664.
θράσσω. μή τι θράξῃς τῶνδε. ἀδ. 235.
θρασύμητις. Leon. Alex. 19.
θρασυπτόλεμος -ων. ἀδ. 728.
θρασυστομίη -ης δεῖγμα. Meleag. 34.
θρασύτης. Pallad. 78.
θρασύχειρ. Philip. 25.
θραύω. ἔθραυσε πάγον. Statyll. 12. -σατε τὰς κύλικας. Macedon. 17. -σει Περσῶν κράτος. Inedit. ἐθραύσθης λάγυνε. Marc. Arg. 26. ἐλπίδες ἐθραύσθησαν. Agath. Prooem.
θρέμμα, μορίης. Pallad. 58. κακὰ θρέμματα. Meleag. 93.
θρέπτειρα, φίλη. Diotim. 1. ἅδε φίλα θρέπτειρα χάρις (ubi θρεπτῆρι legendum) Meleag. 72. ἐμὰ θρέπτειρα νᾶσος Τύρος. Id. 127. λεόντων. ἀδ. 174.
θρέπτρον -τρα τάδε τίνεις. Marc. Arg. 8.
θρίδαξ -δακες. Ammian. 20. -δάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα. Philodem. 30. φύλλοις στεφάνωσον. Lucill. 117.
θρίζω. ἐξ ἥβης ἔθρισας. Theodor. 11.
θρίναξ -ακα χεῖρα θέρευς. Antiphil. 4.
θρίον, καὶ λωτὸν ἐδρεπόμαν. ἀδ. 222.
θρίξ. ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν. Posidip. 7. ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι. Paul. Sil. 23. ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα. Antip. Sid. 85. ἐς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα. Damaget. 8.
θρίσσος. Phani. 7.
θρίψ -ιπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος. Strato 32.
θροέω. ἀδύ τι πνεῦμα θροεῖ. Anyte 7.
θρόμβος -οις αἵματος. Dioscor. 13.
θρόος, μικρὸς κύκνου. Antip. Sid. 47. -ον αὐδῆς. Jul. Aeg. 41.
θρυλλέω -ήσαντες. Nestor. 4.
θρύμμα, ῥοιῆς. Crinag. 6.
θρύον, καὶ μαλάχην. Lucill. 119.
θρύπτω -τομένην χρυσῷ καὶ ἁλουργίδι. Antip. Sid. 83. -μένῳ ὄμματι. Agath. 21.

ἃ πέτρα θρυπτομένα θέρεται. ἀδ. 22.
θρώσκω -κει εἰς χορείαν. Glauc. 4.
θυγάτηρ -τέρες Μαιωνίδεω. Antiphil. 11. θεαῖς ἴσας ἀοιδὰς ἀθανάτας. ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας. Dioscorid. 25.
θυηλή -ὰς ἀναιμάκτους. Leon. Al. 19. εἰς θυηλὰς εἶμι. ἀδ. 269.
θυηπολίη -ης λιτῆς δῶρα. Gaetul. 1. λαμπρῆς. Myrin. 1. -ας γενεθλιδίους. Diodor. 2. εὐιέρους. Philodem. 10.
θυηπόλιον. Duricus II. 63.
θυιάς -άδι λύσσῃ. Christod. Ecphr. 39. -δα τέχνην. Id. 313. θυιάδες ἄφετοι. Dioscor. 38.
θυλάς σκίπωνι συνέμπορος. Antip. Sid. 82.
θῦμα. Antip. Sid. 42.
θυμαλγής -έες μέρμηραι. ἀδ. 718.
θυμέλη -ας καὶ πολέμου. Antip. Sid. 10. -ην τὴν πρότερον. Philod. 29. κοσμήσας πᾶσαν. ἀδ. 744. θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς κισσός. Simm. Th. 1. μίμων ἐν θυμέλῃσι χάρις. Hedyl. 7. θυμέλῃσι καὶ ἐν πολέμοισι. Archias 4.
θυμήρης -ῆρες τέκμαρ. Polyaen. 2. αἰνοῦντες. Nicaen. 3.
θυμοβαρής. Antip. Sid. 65.
θυμοβόρος -ον ζῆλον. κέντρον. Antip. Thess. 43.
θυμοδακής -εῖς ἰάμβους. Christod. Ecphr. 359.
θυμολέαινα, παρθένε. Paul. Sil. 35.
θυμολέων. Aristotel. I. 180.
θύμον, δριμὺ ἐν μούσαις. Dioscor. 30. γλήχων καὶ θύμον. Leonid. 55. θύμων ῥικνὰ περικνίδια. Zonas 6. θύμα καὶ τιθύμαλλα. Muc. Scae. II. 265.
θυμός, ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι. Philet. fr. 6. ὀλίγην δόσιν ἀπὸ θυμοῦ πλείονος. Crinag. 4.
θυμόω -ωθεὶς τῷ πατρί. Lucill. 54.
θύννος -ων ῥόμβον. Qu. Maec. 7.
θύνω. ἂν' ὕλησιν ἔθυνεν ὄρος. Simonid. 112.
θυόεις -όεν ἄσθμα. Antip. Sid. 83. ἀνάκτορον. Damaget. 2. -όεντα βωμόν. Archias 16.
θύος. Antip. Sid. 28. θυέων

γέρας. Agath. 59. ἱρῶν ἀντομένη. ἀδ. 269. λοιβῆς καὶ θυέων. Agath. 59. ἀδ. 695.

θυοσκόος -κόα ἱρά. Marcell. Inscr. 2.

θύρα, γήραος ἄχρι θυρῶν. Leon. Tar. 78.

θυρέασπις -πιδες. Leon. Tar. 24.

θυρεός -ούς. Leon. Tar. 21.

θύρετρον. Strato 89. -ρου λυκάβαντος ἀνοιγομένοιο. II. 519.

θυρίς -ίδος. ἀδ. 244.

θύρσος -σα. Christod. Ecphr. 35. Sabin. II. 304.

θυρσοφόρος. Procl. 5.

θυρσοχαρής. II. 517.

θυρωρός. Antip. Th. 2.

θύσανος -οις στρεπτοῖς ζωσάμεναι. Nicaen. 1.

θύω. πῶλος λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον. ἀδ. 121. ὁ μὲν ἔγχει θῦεν, ὁ δ' ἀμφοτέροις καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ. Diodor. 6.

θυώδης -δεος νηοῖο. ἀδ. 238 b. (Lectt. 311.)

θῶ. Pallad. 92.

θῶκος, ἑύσκιος. Inedit. τῶν ὑπάτων. Pallad. 65. Πλουτῆος. Jul. Aeg. 55. -οι θεοδέγμονα. Inedit.

θῶμιγξ, ἀνέκδρομος. Archias. 23.

θωπεύω. Phocyl. 1. -πευε δεσποτικὴν ὀδύνην. Agath. 17.

θῶραξ -ηκας ὑφαντούς. Leon. Tar. 23. τριπλίκτους. Archimel. 1.

θωρηκτής -τάων Δαναῶν. ἀδ. 157.

θωρήσσω. τοὔνεκά μευ θώρηξεν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη. Claud. 3. θωρήσσεο ῥινῷ. Archias. 27.

θωϋκτήρ -τῆρα χάους κύνα. ἀδ. 282.

I.

ἰαίνω -νῃ θυμόν. Adrian. 1. ἄλλος ἄλλῳ καρδίαν ἰαίνεται. Archil. fr. 33. θυμὸν ἰάνθη. Cyrus 6.

ἰάλλω -λει θερμὸν ἐπὶ θερμῷ ἄτρακτον. Leon. Tar. 52. δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει. Agath. 45. -λων ὑλακήν. Jul. Aeg. 59. ἐλεύθερον ἦμαρ. Theodor. 13.

ἰαμβιάζω -ζει χὰ τέφρα. Philip. 83.

ἴαμβος -ον ἄνακτα. ἀδ. 454 c. (III. 334.) -ων θυμὸν δριμύν. Jul. Aeg. 59. φλέγμα ἄγριον. Id. 60. -ους ὑβριστῆρας. Meleag. 119. λυσ-

σῶντας. Hadrian. 5. θυμοδακεῖς ἀκοντιστῆρας. Christod. Ecphr. 359.
ἰάπτω -τει γῆρας. Lucill. 97. ψόγον. Rhian. 1.
ἰαύω -ει ἐνθάδε. Isidor. 5. ἔρως κόλπων ἔντοσθεν. ἀδ. 399. -εις χάλκεον ὕπνον. Stat. Athl. 51.
ἰαφέτης. II. 518.
ἰαχέω -ήσας. Antip. Sid. 78.
ἰάχημα -ματα χάλκεα ῥόπτρων. Phalaec. 3.
ἴγδις. αἱ ὑπὲρ ἴγδιν τρίψιες. Agath. 53.
ἰγνύη. ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. Strato 18. πρὸς ἄκρην ἰγνύην πέπλος ἑλισσόμενος. ἀδ. 269.
ἴδιος, χρώς. Rufin. 1.
ἰδιώτης. Apollin. 1.
ἰδμοσύνη, τέχνης. Crinag. 16.
ἴδμων -ονα πλαστήν. Stat. Athl. 11. κιθάρης. Alex. Aetol. 4. εὐεπίης. Christ. Ecphr. 411. εὐνομίης. Leonti. 23.
ἰδνόω -ωθείς. ἀδ. 284.
ἰδρείη -η. Aenigm. 5.
ἴδρις -ρι πάσης γεωγραφίης. Crinag. 24. τραγικῆς μούσης. ἀδ. 754.
ἰδρίτης -τα καὶ γαίης, ἴδριτα καὶ πελάγευς. Alex. Aetol. 1.
ἴδρυσις -ιας λιθολογίης Ἑρμέω. Crinag. 7.
ἱδρώς -ῶ πιεῖν. Antip. Th. 10. -ῶτι ἀρετῆς. ἀδ. Her. 4. ῥέειν. ἀδ. 292. -τα τῆς ἀρετῆς. Agath. 50. ὑπὲρ ἱδρώτων καὶ μερίμνης. Id. 43.
ἱδρώω -ώουσα. ἀδ. Her. 24.
ἱερός -ὴ θρίξ. Antip. Sid. 85.
ἱεραγωγός -οῖς μύσταις. Hedyl. 4. (8).
ἱερόχθων, βῶλος. Herod. Inscr. 27.
ἰή· ἢν πολύευκτον. Inedit.
ἰητήρ, πένθεος. Leon. Tar. 99.
ἰθαιγενής -έων πατέρων. Alex. Aetol. 5.
ἰθαρός -ῶν κρανῶν νᾶμα. Simmi. Secur.
ἴθρις, ἀνήρ (ubi nunc ἴδρις). Antip. Sid. 27.
ἰθυδίκης -ην. ἀδ. 347.
ἰθύδικος -κοις κριτὴς ἤπιος. ἀδ. 612.
ἰθυδρόμος, πρίων. Philip. 15.
ἰθύμαχος -ων πολιητᾶν. Simonid. 36.
ἰθυντήρ -τῆρα ὄβριμον χθονός. ἀδ. 612 a. (Lectt. 287).
ἰθύνω. πῆ ξίφος ἰθύνεις. ἀδ. Her. 16. ἴθυνε φέρων πόδα.

Plato 15. κραδίης κελεύθους. Paul. Sil. 75. ζωήν. Jul. Aeg. 11. ἰθύνοι πάντα τύχη βίοτον. Antip. Sid. 85. ἰθῦναι εὐκυλίκην λαλίην. Leon. Tar. 85. ἰθύνεται ἵππος. ἀδ. 467.
ἰθυπόρος -ου γράμμης. Paul. Sil. 50. -ων γραφίδων. Jul. Aeg. 11.
ἰθύς, ἰθεῖα κατήλυσις. ἀδ. 443. κατ' ἰθύ. ἀδ. 176. ἰθείης δίκης. Diotim. 2. ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν. Antip. Sid. 93.
ἰθυτενής, στάθμη. Philip. 15. -ῆ κανόνα. Paul. Sil. 51. -ὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον. Leon. Tar. 26. -ῶν σταλίκων. Alphe. 2.
ἰθύω -ῦνσε δήϊον ἀμπέδιον. Nicias 1. ὅτ' ἰθύσειεν ὕμνον ἀείδειν. Mnasalc. 11.
ἱκανός -ὴ μουσέων μερίς. Damaget. 12.
ἰκελόω -ώσας. Philip. 72.
ἱκέσιος -ίου Διός. Pallad. 85. -οισιν οἴκτοις. Paul. Sil. 35.
ἱκέτης, τοὺς ἱκέτας στεφάνους. Meleag. 64.
ἰκμάς -άδα πολύδροσον Βάκχου. Posidip. 11. ἔρσης. Leon. Tar. 60. δρυός. Antip. Sid. 17. -μάσιν. ἀδ. 472.
ἱκνέομαι. ὃς μιν ἀεὶ θνέεσσιν ἱκνεῖται. Theocr. 7. ἵξομαι. Glauc. 2.
ἰκτῖνος -ου χεῖρα κραταιοτέρην. Automed. 8.
ἱλαρός -ὸν βλέψης. Meleag. 44. βίον. ἀδ. 562.
ἱλαρῶς, ψυχὴν τέρψας. ἀδ. 699.
ἱλήκω -κοις. Agath. 27. -τω βόε μοι ἵλαθι. Maced. 28 b.
ἱλεραΐστης. Dosiad. Ar. 2.
ἴλλω -όμενος κύκλοις οὐρανός. Antip. Sid. 49.
ἰλύς -ύος χαραδραίης θερμόν. Leon. Tar. 39.
ἱμαντοπέδη -ην θηρὸς δείσας. Isidor. 1.
ἱμάσθλη, νηός. Jul. Aeg. 6. -ην αἰεὶ νικῶσαν. Stat. Athl. 27.
ἱμάσσω -όμενος δέμας αὔραις. Archias 22.
ἱματανωπερίβαλλος. ἀδ. 110.
ἱμείρω -ων παντὸς πτεροῦ. Apollonid. 25.
ἱμερόεις, Ἔρως. ἀδ. 399.
ἱμεροθαλής -ὶς ἔαρ. Nicias 7.
ἵμερος -ον αὐλήσαντι. Antip. Th. 29. -α δακρύσασα. Marc. Aur. 29.
ἱμερτός. ἀδ. 215. -τή. ἀδ. 216. -τῷ συνομεύνῳ. ἀδ. 707. -τῇ κούρῃ. ἀδ. 711. -τὴν γαῖαν. ἀδ. 736. -τῶν

χαρίτων. Marian. 3. -τοὺς ἀρετῆς κλῶνας. Meleag. 2.
ἴνδαλμα. ὄμματα κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν. Irenae. 3.
ἰνδολέτης. II. 517.
ἰνίον. Eupith. II. 402.
Ἶνις. Dosiad. Ara 2.
Ἴξαλος. Simm. Rh. 1. εὐπώγων αἰγὸς πόσις. Leon. Tar. 61. -ον δικέρωτα λόχμιον τράγον. Agath. 29.
ἰξευτής -τᾷ δόνακι. Erycius 5.
ἰξοβολέω. οὐκ ἰδίην ἰξοβολῶν μελίτην. Bianor. 3.
ἰξοεργός. Apollonid. 25.
ἰξός -ὸν θηρευτὴν ὄμμασιν ἔχων. ἀδ. 52. ἔχεις τὸ φίλημα. Meleag. ined. ὀφθαλμοὶ αἰὲν ἐν ἰξῷ βλέμματα χριόμενοι. Meleag. 4. ἢ γὰρ ἂν ὄμμα ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ προσεμπλέκεται. Rhian. 4. ὑπερκαλύψας καλαμῖδα ἰξῷ. ἀδ. 173.
ἰξοφορεύς -ῆας δόνακας. ἀδ. 397.
ἰξύς, ἡ πολυκαμπής. Phani. 4. ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας. Comet. 2. ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος μολπάν Archias 29. ἰξύι θηρὸς ἐπεμβεβαώς. ἀδ. 283. χύλας καὶ ἰξύας. Erycius 3.
ἰοβόλος -ου αἵματος. Demodoc. 2. -ους γέννας. ἀδ. 273.
ἰοβολέω -εῖν ἐπ' ἐμὴν κραδίην ἔρως ὄρνυται. Alcae. Mess. 4.
ἰοδόκη -ης μεγάλης δεσπόται. Posidip. 1.
ἰομιγής -γῆ θηλήν. Polyaen. 4.
Ἴον, μέλαν. Meleag. 21. λευκόν. Id. 92. κυαναυγές. Rufin. 15. ὑγρόν. Marian. 3. τὸ φιλέσπερον ἄνθος. Dioscor. 24. ἐν ταλάροις. ἀδ. 330. -ἴα καὶ σάμψυχα. ἀδ. 705.
ἰός, φοβερῆς ἐκηβολίης. ἀδ. 503. ἰὸν ἔσταξας πόθων. Crinag. 1. βαρβαρικῆς λόγχης. Agath. 48.
ἰοστέφανος -ων καλύκων. Marian. 2.
ἰότης -τητι. Antip. Sid. 25. ἀδ. Her. 14.
ἰοτυπής, Διὸς ὄρνις. Apollonid. 21. -εῖς βλεφάρων βάσιες. Rufin. 20.
ἴουλος, λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν. Asclepiad. 1. τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν. Strato. 9. -ου ἔτι χνοάοντος. ἀδ. 695. -ον εὐκτόν. Apollonid. 8. -ους ᾔειδεν. Eratosth. Cyr. 2.

ἰοχέαιρα, φαρέτρα. Mnasalc. 6.
ἱππίτης -τα φθόϊος φάρσος. Phani. 5.
ἱππικός -ῆς. Thom. III. 124.
ἱππαστήρ, κημός. Antip. Sid. 87. -ῆρα μύωπα. Asclepiad. 30.
ἱππάφεσις. ἀδ. 208.
ἱππευτήρ -ῆρα πῶλον πεδίων. Bianor. 11.
ἵππιος -ια ἄεθλα παιδεύειν. Anyte 4.
ἱππόθεν. ἀδ. 276.
ἱπποκέλευθος -ον γένος. ἀδ. 590.
ἱπποκορύστης -ῶν κρατερῶν. ἀδ. 596.
ἱππόκροτος -ου Συρίης δάπεδον. Posidip. 3.
ἱππόλοφος -ους κόρυθας. ἀδ. 194.
ἱππόλυτος -ης χάρμης. ἀδ. 360.
ἱππόμαχος -οισι. ἀδ. 728.
ἵππος, φυλή. ἀδ. 121. Θεσσαλός. Lucill. 95.
ἱπποσύνη -αισι κραιπναῖσι γεγαθότες. ἀδ. 164.
ἱππότις -τω ζώνην. Stat. Athl. 1.
ἶρις -ιν μυρόπνουν, εὐάνθεμον. Meleag. 1. 9.
ἱρόχθων -ονα βῶλον. Herod. Inscr. 27.
ἴς. ἶνας αὐχενίους γνάμπτων. ἀδ. 292.
ἰσάζω -εται δίστιχα ψήφοισιν. Leon. Al. 14. αἷς πρὸς ἕνα. Id. 22.
ἰσάμιλλος. ἐλάφοις κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα. Philip. 34.
ἰσήριθμος. Leon. Tar. 15. Paul. Sil. 49.
ἴσκω. Simonid. 65.
ἰσόβιος -ίοις. Diotim. 6.
ἰσοδαίμων -μονος βασιλῆος. Scoli. 23.
ἰσόδρομος -μον μῆκος νάεσσιν. Mnasalc. 13.
ἰσοζυγής -έων κυπαρίσσων. Theaet. 2.
ἰσόθεος -ου κάλλεος. ἀδ. 628. -έων μακάρων. Speusip. 1. 176.
ἰσόμοιρος, χίφ. Dionys. 4.
ἰσόμορος. Antip. Sid. 21.
ἰσόνομος -ους Ἀθήνας. Scoli. 7.
ἰσοπάλαιστος. Antip. Sid. 23.
ἰσοπαλής, ἤματι νύξ. Il. 516.
ἰσοπλατής -ὲς κύτος. Archimel. 1.
ἰσοπλάτων. Pallad. 70.
ἰσόῤῥοπος -πον κῆδος οὐκ ἄλλῳ. ἀδ. 674.
ἴσος -ον θαλάσσῃ σκάφος. Leon. Tar. 48.
ἰσοφαρίζω. καινὸς Ἔρως κατ'

"Ερωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει. ἀδ. Her. 1.

ἰσοχειλής -έα κεράσας. Apollonid. 7.

ἰσόχνοος -ον ἀρτιγόνοισι μῆλον. Antiphil. 8.

ἰσόψηφος -ον. ἀδ. 85.

ἰσόω. παρόμοιον ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον. Tymn. 2.

ἵστημι. βοὴν ἵστησι γεγωνόν. Aenigm. 11. πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας. ἀδ. 342. στήσομεν ἔργα κυνοθρασυμάχου εἰλαπίνης. Maced. 19. τρόπαιον στήσωνται νίκας. ἀδ. 157. στήσασθε θεῷ χορόν. ἀδ. 521.

ἱστοβοεύς. Macedon. 19.

ἱστοπόνος -ου Παλλάδος. Philip. 18. -νων φροντίδων. ἀδ. 126. -ους κερκίσιν. Philip. 85. (Lectt. 186).

ἱστορίη -ὁ πρὶν Κυρηναϊδαις αἰετὸς ἱστορίη. Apollonid. 14. ἡ δὲ μέλαινα ἱστορίη τήκει τοὺς περικαλλιμάχους. Philip. 43. παντοίην ἱστορίης ἀτραπόν. ἀδ. 584. -ίην λαμυρὰν ἔκλασεν. Dioscorid. 26. τὰν θνατὰν σάματος ἥνυσε. -Bianor. 13. τοῦτό περ ἱστορίην. Lucill. 82. ἱστορίην αἰῶνος δολιχήν. ἀδ. 584.

ἱστός -οῦ ἀράχνης. Nicarch. ined.

ἵστωρ. ἐπεὶ τιμάορος ἵστωρ. Herod. Inscr. 29. -ρα κύκλον γράψας. Crinag. 24. κρυφίης ἵστορ' ἀκεστορίης. ἀδ. 583. παιδείης. ἀδ. 714. εὐεπίης II. 521. -ορες. Leon. Tar. 50. μύθων. Antiphil. 11.

ἰσχάς -άδα τὴν ὀπίσω. Philip. 56. Ὥριμον. Marc. Arg. 22. δώσεις. Ib. ἰσχάσιν κεγχρίτισιν. Philip. 10.

ἰσχίον, σύστρεφε. Marc. Arg. 3.

ἰσχνός. ἀπ' ἰσχνοτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην. Strato. 29.

ἴσχω -ετε χεῖρα. Antip. Th. 39.

ἰτέα -αι τανυμηκέες. Thall. Miles. 3.

ἰτρινέος -έαι ποπάδες. Crinag. 6.

ἴτυς. ἀμφ' ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν. Anyte 20. ἴτυν χρυσέαν ἀσπίδος. Mnasalc. 2. γηραλέα ἴτυν. Id. 3. ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν. Jul. Aeg. 6. βλεφάρων κυρόεσσαν. ἀδ. 301. τρίγλης ἀνθεμόεσσαν. Theaet. 2.

ἴυγξ. ἀδ. 113.

ἰχθυάζω -ετο. Apollonid. 26.
ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93.
ἰχθυβολέω -εῦντα. Hetrusc. II. 307.
ἰχθυβόλος -ου θήρας. ἀδ. 129. -ον λίνον. Theaet. 514. -οις αἰθυίαις. ἀδ. 128.
ἰχθύδιον. Lucian. 20.
ἰχθυδόκος -ους σπυρίδας. Leon. Tar. 25.
ἰχθυόεις -όεν γένος. Aenigm. 32. -όεντα βόλον. Antip. Sid. 14.
ἰχθυοθηρητήρ. Apollonid. 23.
ἰχθυόεις -όεντα Βόσπορον. ἀδ. 154.
ἰχθυοφάγοι -οι σκύλακες πελάγους. Philip. 72.
ἰχθυπαγής -γῆ στόματα. Theaet. 1.
ἰχναῖος -αίη Νέμεσις. Diodor. 5.
ἰχνελάτης. ἀγκύλος τετραπόδων. Zosim. 1. -ην θιάσων ἄγγελον. ἀδ. 353.
ἰχνευτής -τὰς Κύπριδος. Marc. Arg. 10.
ἴχνιον, τῆς προτέρης ἀγλαΐης. Isidor. 11. ἡδρασάμην. Macedon. 23. φωρὸς ἴχνια φὼρ ἔμαθον. Callim. 12. σπινθῆρος ἴχνια βαιὰ λέλειπται. Phani. 1.
ἰχνοπέδη, τρίπλεκτος. Antip. Sid. 17. -πέδαισιν. ἀδ. 398.
ἴχνος. βαίνω ἴχνος ἐπ' ἴχνος. Meleag. 19. πεζὸν ἀποκλείων. Antiphil. 31. ἀντίστιον ἐλαύνων. Sophron. 1. μεθυσφαλὲς ἑλίσσει. ἀδ. 286. βαιὸν ἐπιστήσας. ἀδ. 662. ἀβλαβὲς ἔχων. ἀδ. 735. κατ' ἴχνεος ἔδραμε. Antip. Sid. 38. ὦτα βριμεροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν. Id. 27.
ἰώ. Asclepiad. 37. Dioscor. 34. Antip. Th. 47.
ἰωή. Paul. Sil. 39.

K.

καβάλλης. Antip. Sid. 2.
καγχάζω. ἐκάγχασα. Paul. Sil. 33. καγχάζουσ' ἐπὶ νίκαις. Agath. 27.
καγχαλάω -λόωσα. Paul. Sil. 32.
καδεμών -όνα γήραϊ. Simm. Rh. 3.
καδεστής. Erinn. 3.
κάδος -ων κοίλων ἄφελκε πώματα. Archiloch. 5. -οις χίον με κατάβρεξε. Hedyl. 1. (II. 526.) τετραχόοισι πίνειν. Id. 2. (II. 526.)

κάζω. ἠνορέῃ κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ. Jo. Chi. 3. -μένων σοφίῃ. ἀδ. 726.
καθαιρέω. Ζῆνα καθεῖλεν ἔρως. Meleag. 37. 56. μοῖρα καθεῖλε βίον. ἀδ. 695. πάντα καθελὼν στρατόν. Leon. Tar. 21. σὸν οὔτε κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν καθελεῖ. Antiphil. 15.
καθαίρω -ῆραι γυῖα πυρί. ἀδ. 722.
καθάπτω -ᾶψε. Antim. 1. 167. Dioscorid. 13. καθῆψε δέρας. Paul. Sil. 44. ὄμμα καθάψας. ἀδ. 413. καθαπτόμενος κισσὸν ἐπὶ κρανί. Theocr. 3. μίτραις κῶλα καθαψάμενος. Archias 24.
κάθαρμα, Καλλιμάχου. Apoll. Gr. II. 358.
καθάπαξ. Pallad. 85.
καθαρμόζω -ω χεῖρα. Paul. Sil. 51. καθήρμοσσε στέφανον. Meleag. 2.
καθαρμός -ὸν πάντα ἔκαψε. ἀδ. 198. -ῶν χερσί. ἀδ. 239.
καθαρός. -ὴν ὁδόν. Callim. 36. -ῷ πυρὶ γυῖα καθήρας. ἀδ. 722. -ὰς χεῖρας. ἀδ. 689.
καθέλκω -είλκετο τὸ τάλαντον. ἀδ. 85.
καθέτη -ης τριχίνης. Antip. Sid. 96.
καθηλιάζω -άσαι νύκτα. Lucian. 11.
καθίζω -ίσας ἐπροφάγει. Lucill. 22.
καθίημι, ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα. Anyte 11. -εμένης ἀγκύρης. Antip. Sid. 106.
καθόλου, οὐδείς. Lucill. 30.
καθοράω -ᾷ πάντα ὄμμα δίκης. ἀδ. 476.
καθορμάω -μᾷ δραμεῖν. Mich. Psell. III. 125.
καθυβρίζω -ίσας τὴν πενίην. Pallad. 81.
καινόταφος -ῳ σχήματι. Pallad. 64.
καινοτομέω -μῶν νεκρὰς χάριτας. Dioscorid. 16. θύρσων τύπος καινοτομηθείς. Id. 29.
καινότροπος. Pallad. ined.
καίριος -ιον ἐλθών. Philip. 63. ὡς εἶχε τὸ καίριον. Lucill. 63. ἠλάχθην μορφὴν καίριον. Parmen. 6. λέγε καίριον ἀστράγαλον. Diodor. 15. εἶπε καίρια συγγελάσαι. Callim. 63. γλυκυμυθεῖ καίρια. Meleag. 23. λέξαι. Agath. 35. ἀμφότερα. Strato. 66. εἴποτε καίρι' ἐτόλμησ. Rufin. 18.

καιρομανέω. σὺ δ᾽ εἰς τέχνην ὄρνιν ἐκαιρομάνεις. Bian. 4.
καιρός, ἔρωτι φίλος. Phani. 1. καιρῷ ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον. Paul. Sil. 70. καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. ἀδ. 508.
καίω. τὴν κεκαυμένην. ἀδ. 496.
κακάγγελος. Meleag. 72.
κακόβουλος. Strato. 62.
κακοδρομίη - ίης (ubi nunc πτεροδρομίης) ἀδ. 396.
κακοεργός, πόσις. ἀδ. Her. 2. - ὸν μάχαιραν. Lucill. 79.
κακοζοΐα. Sapph. 3.
κακοκρισίη, Δαναῶν. ἀδ. 390. - ίης φθονερῆς σῆμα. Antip. Thi. 58.
κακομήχανος - νοι Βιστονίδες. Phanocl. 1.
κακόμοιροι - ροι ὠδῖνες. Antiphil. 40.
κακόμορφος. Marc. Arg. 7.
κακόξενος - νε. ἀδ. 396. - νον λαῖτμα. Leon. Tar. 88.
κακοπάρθενες, μοῖρα. Meleag. 124.
κακοπαθής. Lucill. 51.
κακόπτερος - ρε μοῦσα. Aenigm. 16.
κακόσκηνος - ήνευς ἀνδρός. Crinag. 37.
κακοσπορίη - ίης. ἀδ. 450.
κακοστόμαχος - ῶν ἔργα ποιῶν. Lucill. 6.
κακόσχολος - λε. Marc. Arg. 3.
κακότεχνος - νοις σχήμασιν. Automed. 3. - νοτάτου κινήματος. Philod. 21.
κακοῦργος. Pallad. 139.
κακόφρων. Mnasalc. 14.
κακόω - ούμενον ὄμμα. Agath. 68. κακώμενος ἐν πυρετοῖς. Id. 69. ἄθροα γυῖα. Leon. Alex. 12.
κάκτος - του τύμμα. Philet. 10.
καλαμαυλητής. Hedyl. 7. (12).
καλαμευτής. Phani. 7. Archias. 17.
καλάμη, ἴση. Strato 67. λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι. Rufin. 36. τὴν καλάμην δωρῇ. Philip. 13. κωφὴν σταχύων καλάμην. Statyll. 2. αὐχμηράς καλάμας. Asclepiad. 1.
καλαμητομίη. Philip. 19.
καλαμηφάγος - ον χάλυβα. Paul. Sil. 51.
καλαμίς - ῖδα καλύκας. ἀδ. 173.
καλαμῖτις. Leon. Tar. 65.
κάλαμος - ου λευκοῦ φυταλιῆς. ἀδ. 528. - ου ἀγκίστρου. Dioscorid. 3. πό-

σμηκτόν. Crinag. 4. λείχειν. Ammian. 6. οἱ Μίδεω κάλαμοι. Sosip. (Dioscor.) 3. οἱ χρύσεοι ληρῶν κάλαμοι. Hedyl. 2. -ῳ σκληρῶν ἀκόνην. Paul. Sil. 50. -ους εὐγλυφέας. Damoch. 2.

καλαμώδης -εος ὕδατι λίμνης. Zonas. 7.

καλαύροψ -οπος ἐριγδούποιο. ἀδ. 467.

καλήμερος. Pallad. 143.

καλιή, κενεή σε περιστέψαιτο. Leon. Tar. 55. Πανός. Crinag. 7. -ην Ἑκάλης Φιλοξείνοιο. Id. 15.

καλιάς. εἰς λιτὴν καλιάδα. Philod. ined.

καλλάϊνος -ϊνα πλινθίς. Phanias 3. -ϊναν πτέρυγα. Meleag. 123.

καλλίγαμος -οις λέκτροις. Paul. Sil. 67.

καλλιεπής -πεῖ σοφίῃ. ἀδ. 497.

καλλιθυτέω -τῶν κάπρον. Philip. 47.

καλλίκερως -ων ἔλαφον. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)

καλλίκομος -μων χαρίτων. Macedon. 30.

καλλίναος -ου πίδακος. Hermocr. 1.

καλλιπέτηλος -ον λήϊον. Theaet. 2. ἀκρέμονα. Asclepiad. 34.

καλλίπυλος -ον Θήβην. Asclepiad. II. 490.

καλλιστεῖον -εῖα κρίναντι. Hedyl. 2. (II. 526.)

καλλιτόκος -οιο φυῆς. Christ. Ecphr. 132.

κάλλιχθυς, ἑφθός. Hedyl. 3. (II. 526.)

καλλίχορος. Nossis 11.

καλός. εἰς καλόν. Loll. Bass. 4.

κάλος -ον τείνας οὐρίῳ εὐφροσύνᾳ. ἀδ 743.

κάλπις, ξυνή. Theaet. 4. -ιδι ἐν βαιῇ. Thall. Mil. 5. -ιν ἐλαφρήν. Marc. Arg. 30. κοίλαν. Nicarch. 8. πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι κάλπιν. Meleag. 16.

καλύβη. Dioscorid. 8. Philodem. 31. Satyr. Th. 7. Aristo. 2. Antisti. 3. ἀδ. 676.

καλυκοστέφανος. Joann. Barb. 3.

κάλυμμα, ὀλίγον. Diotim. 9.

κάλυξ -ύκεσσι ῥόδων. Plato 29. ὁμοίην. Cyrus 3.

καλύπτρα, ὑδατόεσσα. Nici. 3. κόρυν ἀντὶ καλύπτρης. Antip. Sid. 34 χρυσείη πλοκαμῖδας ἀποσφίγξασα

καλύπτρῃ. Christ. Ecphr. 81.
κάλχῃ. Dosiad. Ar. 1.
κάλως -ων οἱ ταχινοὶ τορέες. Leon. Tar. 4. τοὺς μουσῶν πάντας ἔσεισε κάλως. Callim. 15.
κάμαξ. ἄμπελος ὡς κάμακι στηρίζομαι. Leon. Tar. 79. ἀντὶ ἀκρεμόνων κάμακα. Antip. Sid. 34. -κες ξεσταί. Leon. Tar. 24. κλαδαραί. Id. 47. -κας δολιχάς. Mnasalc. 4.
καμασῆνες. Antip. Th. 45.
κάματος -τοις παννυχίδων τερπομένη. Sat. Th. 7.
καμινευτήρ, αὐλός. Philip. 16.
καμμονίη -ης σύμβολα. Theaet. Sch. 4.
κάμμορος. Diodor. 16. Pamphil. 1. Eryc. 9. ἀδ. 643.
κάμνω -ων περὶ γήραϊ. Macedon. 25. πολλὰ καμών. Rufin. 18. ἀδ. 210. θυμὸν πόθῳ. Agath. 64. γυῖα κέκμηκα κόπῳ. Rufin. 5. κεκμηὼς ὑπ' ἀχλύος ὄμμα. Damoch. 2. γήραϊ. Paul. Sil. 52.
κάμπη, καρποφθόρος. Antiphan. 8.
καμπτήρ, πύματος. Meleag. 129.
κάμπτω -των τὴν ἄκραν. Aeschrio I. 189. ἀχνυμένην μοῦνος ἔκαμψε γέλως. Jul. Aeg. 66. καμπτόμενος γήραϊ. Aenigm. 15. -ένου Μαλίου. Gaetul. 7.
καμπύλος -ον κῦμα. ἀδ. 203.
κάνθαρος, θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος. Ammian. 10. -ου οἶνον. Crat. 6.
κανθήλιος. Pallad. 30.
κανθός, γήρᾳ ἐπεσκέπετο. Philip. 17. ὕφαιμος. Id. 53. -ὸν ἐζοφωμένος γήρᾳ. Id. 16. κανάγρεια φυλάκων. Paul. Sil. 1. -ὸν ἐφελκόμεθα. ἀδ. 8. ἀλύξαι. Paul. Sil. 1. -οὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας. ἀδ. 660.
κάνθων -ωνος σκυθικοῦ κέρας. ἀδ. 162. καὶ κάνθωσι τύχῃ. Pallad. 30. -ωνας Λιβυκούς. Apollin. 1.
καννάβινος -η κράμβη. Automed. 7. -ον σῶμα. Lucill. 68.
κανονίς -ίδ' ὑπάτην. Philip. 17.
κανών -όνος ὀρθότερος. Nicarch. 28. ἔστησε τὸν τρόπον ἐκ κανόνος. ἀδ. 85. ἰθύνοντα τέχνην εὐεπίης κανόνι. Inedit. κανόνα γραφίδων φύλακα. Damoch. 2.

κάπετοι, φυγάς. Posidip. 17.
καπηλεύω -ουσα τύχη τὸν βίον. Pallad. 72.
καπηλικὸς. καὶ μέτρα φειδοῦσαι. Marc. Arg. 18.
κάπνισμα. Pallad. 46.
κάπνος, τερπωλὴν κάπνου μηδὲν ἀρειοτέρην. ἀδ. 678.
καπνυδονίζω -όμενος κόσμος. Demod. 3.
καπροφόνος, κύων. Philip. 72.
κάπρος, Ἡράκλειος. Philip. 70. -ου πόδας καθάψει Rhian. 8. χαίτας αὐχενίους πεφρικότα. Archias 12. ὀρειόνομον. Philip. 47. -ρου ἀμφιτίνακτα γένυν. Id. 51. βοτρυΐδων φυτῶν λωβήτορα. Paul. Sil. 44.
κάπυρος -ὸν γελῶν. Nossis 12.
κάπω. κεκαφηότι ταρσῷ. Agath. 50.
κάραβος -ον ὀστρακόδερμον. Qu. Maec. 8.
καρηβαρέω -ων ἄτρακτος. Antip. Sid. 26. -έοντα κορύμβοις. Paul. Sil. 8. -έοντι Σατύρῳ. Macedon. 26.
καρηβαρίη -ην ὀξαλέην βάκχοιο. Qu. Maec. 10.
καρίς, κυφή. Asclepiad. 28.
καρκαίρω. Cereal. 2.
καρκῖνος. Scoli. 14. -ῖνα σπειροῦχα. Phani. 3.
κάρπασος -α λεπτά. Antiphil. 1.
καρπαλίμως, γράψαι. ἀδ. 701.
κάρπιμος, ἀκροδρύων παντός. Crinag. 23.
καρπογένεθλος. H. 618.
καρποτόκος -κου Δημήτερος. Strato 67. ὑγροῦ. Hermocr. 2. -κῳ Ἴσιδι. ἀδ. 271.
καρποφορέω -ήσω. Even. 7. ἐκαρποφόρουν. Plato 20.
καρποφθόρος, κάμπη. Antiphan. 8.
καρποφύλαξ. Zonas. 3.
καρτερόθυμος. ἀδ. 310.
καρτερόχειρ -ος βασιλῆες. ἀδ. 590.
καρτύνω -ύνας ἥλῳ. Phanocl. 1.
καρύη -ης ὑγροῖς ἔρνεσι. Meleag. 1. 18. -ην εἰνοδίην. Plato 20.
καρύον, χλωρῆς ἀρτίδορον λεπίδος. Zonas. 3. χλωρῶν ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων. Philip. 20. καρύων παίγνιος εὐστοχίῃ. Strato 64.
καρφαλέος -έον φάρυγα δίψει. Alcae. Mess. 18. Bianor. 4. -έον δέρμα. Jul. Aeg. 27. -έους ἀστάχυας. H. 519.
καρφίτης, θάλαμος. Marc. Arg. 24.

κάρφος -εσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον. Agath. 57.
καρφόω -οῦται δένδρεα. Philip. 75.
κάρφω -εται ἤδη χρώς. Archil. fr. 27. -ομένη γήραος θέρει. Macedo[illegible] 16.
καρχήσιον -ια ἄστρων φαύει. Archimel. 1.
καστορίς -ίδων ὑλακή Agath. 43.
καταβαίνω -έβαινε δῶμα Φερσεφόνης. Lucian. 25. εἰς ἀΐδην καταβάς. Lucill. 56. κατέβης δόμον εἰς ἀΐδαο. Pallad. 64. 145.
κατάβασις εἰς ἀΐδην. Antip. Sid. 1.
καταβαύζω. ἃ καὶ τοκέων καταβαύξας. Leon. Tar. 97.
καταβρέχω -έβρεξα δακρύοις. Asclepiad. 4. κάδοις χίου. Hedyl. 1. (II. 526.)
καταβρύκω -οντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον. Leon. Tar. 51.
καταγειος, ἐκ τῶν καταγείων. Antip. Th. 8.
καταγιγνώσκω, Διὸς ὡς ἀνεράστου. Pallad. 3.
καταγλαΐζω. μαρμαρυγῇ κάλλους νᾶμα κατηγλάισεν. Agath 24.
κατάγλωττος -τα ποιήματα. Crates II 3.
κατάγνυμι -αγέντος. ἀδ. 479.
καταγράφω. Σαπφὼ ἐν Μούσαις δεκάτη καταγράφεται. ἀδ. 520. δοῦλα καταγράψας σκῦλα. Nicander. 2.
κατάγω. -ει ὡς Ἑρμῆς τοὺς θερμπευομένους. Nicarch. 31. εἰς ἀΐδην. Pallad. 51. 120. 123. κατάγουσι σελήνην. Inedit. χάμαι. Lucill. 119. τοὺς μὲν κατάγουσι. Pallad. 120.
καταδείκνυμι. τί δέ μοι κατὰ φέγγος ἔδειξας. ἀδ. 651. οἱ καταδείξαντες βιβλία. Lucill. 78. -έδειξεν ἐναργῶς. ἀδ. 547.
καταδουπέω. τυπεὶς κατέδουπε κεραυνῷ. Antip. Sid. 96.
καταδρύπτω -ψασα παρειάς. Pers. 6. -ψεις τὸ πρόσωπον. Rufin. 28.
καταδύω. πρέσβυν κατέδυσε θάλασσα. Tull. Laur. 2. ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. Callim. 80. ὁ καταδὺς πίεται. Nicarch. 3.
καταθήγω. εἰ ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ᾽ ὀδόντα. Aristo 2.
καταθύμιος. ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι. Antiphil. 18. οὐδὲν ἐφημερίοις καταθύμιον. Paul. Sil. 13.
καταιγίζω -οντες δισσοὶ ἔρωτες.

ἀδ. 10. -οῦσα θάλασσα. Theaet. 2.

καταιγίς, αἰπήεσσα. Leon. Tar. 90. -ίδες χειμέριαι. Pers. 8.

καταιτέω. τηγὸν κατῄνεσσαν. Statil. Flac. 9.

κατακαγχάζω -ειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων. Agath. 4.

κατακαίριος. Bianor. 2.

καθακλινής, καὶ ἰθεῖα ἀταρπός. Leon. Tar. 63.

κατακλίνω -νον Lucill. 23. κατακλίνας ζεύγνυτ. Strato 48.

κατακλύζω -εις ἐπιγράμμασιν. Lucill. 23.

κατακνώσσω -ων ἔρως. Gabriel. III. 7.

κατακοιμίζω. οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην. Hedyl. 1. (II. 526.)

καταλύω. πύκτης κατέλυσε. Lucill. 10. φωνῆς κατέλυσε βίην. Jul. Aeg. 42. ἐὰν ἤδη καταλύσῃς Id. 43. οὕτω Βούβαστις καταλύεται. Nicarch. 6. γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην. Lucill. 90.

καταμβλύνω -ηβλύνθη κέντρον. Agath. 15.

καταμύω -όμεν. (II. 527.) Hedyl. 4.

κατανθρακίζω. βλέμμα κατηνθράκισε. ἀδ. 9.

κατάντιος -ιον ὄμμα βαλόντες. Damag. (III. 331.) 3.

κατανύω. οὐ κύνες με κατήνυσαν. Tiber. Ill. 2.

κάταξις -εις ὀστῶν. Paul. Sil. 74. 89.

καταπαίζω. τῶν καταπαιζόντων μὴ σχῇς λόγον. Nicarch. -παίζου. Pallad. 75.

καταπαύω -έπαυσεν ἀνίας. Ep. Byz. 10.

καταπενθέω -εῖ. ἀδ. 510.

καταπλάσσω, τὸ πρόσωπον ψιμύθῳ. Lucian. 6.

καταποντίζω -επόντισεν. Lucill. 100.

καταπρήθω -σας. Lucill. 76.

καταπρηνόω -νώσαο. Leon. Tar. 74.

καταπρηΰνω -νε τὸν φιλόν. Eryci. 6. -εν ἀεὶ δῶν κακότητας. Christ. Ecphr. 115.

καταπροΐκομαι. ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. Archil. fr. 28.

καταπτήσσω. Paul. Sil. 39. οὐδὲ καταπτήσσων, οὔτε θρασυνόμενος. Pallad. 90.

κατάπυκνος, ἔρπυλλος. Theocr. 1.

κατάρα. Pallad. 42.

καταρράομαι -άσῃ. Lucill. 39.
καταρδω. χειμάῤῥῳ οἷα καταρδόμενα. Dioscor. 17.
καταριθμέω -εῖς. (ubi nunc ἀπαριθμεῖς) Pallad. 91.
καταῤῥιζόω -λᾶα κατεῤῥίζωσε πέλωρον. Philip. 74.
κατασθενέω -εῖ. ἀδ. 445.
κατασκεπάζω -εσκέπασεν μέχρι πέζης. Strato 18.
κατασκιάζω. Αὐτομέδοντα κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ. Arist. Pepl. I. 182.
κατάσκιος, πετάλοισι, ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)
κατάσκληθμι. δέρμα κατεσκληκός. Jul. Aeg. 27. ἀδ. 272.
κατασμύχω. μὴ ἐμὲ μάστιξ κατασμύξῃ. Paul. Sil. 24.
κατασπαταλάω. σπατάλην ἣν σὺ κατασπαταλᾷς. Lucian. 7.
κατασπάω -έσπασε. ἀδ. 390. χυμοὺς κατασπᾷ. ἀδ. 445.
κατασπείρω -ουσί με λευκαὶ ἔθειραι. Philodem. 14. -σπείροντι, ἀδ. 90.
κατασπένδω. οἵ με κατασπείσαντες. Carphyll. 2. μαύραις κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος. Antip. Sid. 73.
καταστείχω -έστιχον. Antiphil. 33.
καταστέφω. Leon. Al. 38.
καταστοναχέω -ησαν. Agath. 83.
καταστορέω -έσεις Γαλήνη κύματα. Leon. Tar. 28.
καταστρέφω -ψῃ. Lucill. 44.
καταστροφή -ὴν τῷ βίῳ φέρων. Pallad. 129.
κατάσχετος, οἴστρῳ. Paul. Sil. 37.
κατατείνω. ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα. Pallad. 85. τοὺς εἰς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων. Pollian. 3.
κατατέμνω -νει. Pallad. 51.
κατατήκω. κατατακεῖς ὄπας δάκρυσι. Theocr. 6. -ομαι οἴστρῳ. Paul. Sil. 33. -εται ἐν ψήφοις. Lucian. 36.
κατατίθημι. οὐκ ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα. Asclepiad. 9.
κατατρύζω -οντες ἄλλων. Philip. 43.
κατατρύχω. Antiphil. 43.
καταυαίνω -ανεῖ Σείριος πολλοὺς αὐτῶν. Archil. fr. 42.
καταυχένιος -ίους πλοκάμους. Rufin. 11.
καταφέρω -ηνέχθη. Pallad. 63.
καταφωτίζω -εφώτισεν. Antiphil. 19.
καταχθόνιος -ίους μετὰ δαίμονας. ἀδ. 663.
καταψήχω -ων γενείου ἄκρα.

Agath. 70. -εις ῥάχιν. Id. 55.

κατίδω -ει θυμόν. Paul. Sil. 75. αἴκνος τέφρη κατεδήδοκεν. Even. 14.

κατειδω -ιδεῖν. Plato. 9.

κατεισάγω -ει. Palla.. 71.

κατελέγχω -ει. Antip. Sid. 39.

κατεναίρω -ήναρεν. Pamphil. 2. κατενήρατο μοῖρα. ἀδ. 695.

κατερείπω -είφθην. Onest. 6.

κατερύκω -ων ἵππον. Ep. Byz. 11.

κατερύω -είρυσεν. Meleag. 54.

κατέσθω -ων. Philip. 56.

κατευνάζω -ων βασιλῆα. Leonti. 3. οὐδ᾽ αἴδης με κατεύνασεν. Archi. 33. γῆρας κατεύνασε Κλεόβουλον. Agath. 15.

κατευνάω -ήσαντες κῦμα Ἐνυεῦς. ἀδ. 283.

κατέχω, πῆχυν. ἀδ. 256. -χει ξίφος. ἀδ. 465. οὐδὲ βάσις σε καθέξεται. ἀδ. 302. 313. -ειν φροντίδα. Maced. 39. -ων τὴν Φιάλην. Id. 18. τὸν Βρόμιον. Pallad. 29. τὸ κατέχον με νόσημα. Id 26. μὴ κατέχου. Ael. Gall. 1.

κατήγορος, τοῦ πάθους. ἀδ. 296.

κατήκοος, εὖ χώλησι. Antiphil. 5.

κατήλυσις, ἰθεῖα εἰς αἴδην. ἀδ. 443. -ιν χειμερίην νιφετοῖο. Simonid. 112.

κατημύω -ήμυσε πνεῦμα ψυχθεῖσα. Antip. Sid. 109.

κατήορος -ρα τὰ βόστρυχα. Paul. Sil. 34.

κατηφείη, καὶ οἰζὺς θυμὸν ἔδουσιν. Rhian. 1. πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον. Stat. Athl. 40.

κατηφέω -ησε Κυρήνη. Callim. 59.

κατηφής -ῆ. Tull. Gem. 4. -έα νύκτα διώκεις. Paul. Sil. 65. -ές τι ἔβλεπε. Asclepiad. 10.

κατηφιάω. Problem. ar. 7.

κατιθύνω -νοις τοξότιν χεῖρα. Leon. Tar. 31. κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην. Alcae. Messen. 12.

κατιλλώπτω -τοντι θῆλυ Πριήπῳ. ἀδ. 111.

κατισχναίνω -νοντι αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα. Callim. 14.

κατοδύρομαι. Anyte. 22. Antip. Sid. 67.

κατομβρέω -βρηθέντα ὄμματα γόοισιν. Apollonid. 13.

κατονομάζω. Posidip. 2.

κατόπιν. Mnasalc. 9.

κατοπτεύω - ειν εἰς τὰ Φιλεύντων ἔργα. Philodem. 7.
κατοργανίζω - οργάνιζε τῆς ἐρημίας αὐτουργῷ μέλει. Apollonid. 25.
κατορθόω - οῦν. ἀδ. 627.
κατορύσσω - ύξῃ τὴν γαμετήν. Automed. 10.
κατόσσομαι - ενοι πάντα ὀφθαλμοί. Polystr. 1.
κατουλόω - ωθεῖσα χρόνοισι γένεσις. Philip. 34.
κάτω, νεύουσα. Irenae. 2. μὴ πάντα κάτω βλέπε. ἀδ. 76 *b*. (Nicarch. III. 334.) τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονε. Antip. Th. 8. ἐκ τούτου γίνετ' ἄνω τὰ κάτω. Nicarch. 4.
κατωμάδιος - ιον βάρος Plato jun. 1. - ίην πήρην. Mosch. 1. 411.
κατωμαδόν, Φᾶρος ἐπιστείλασα. Christ. Ecphr. 140. Φαρέτρην ἀνέχουσα. Id. 308.
κατωχράω - ήσασα παρειάς. Macedon. 40.
καύηξ - ξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι. Leon. Tar. 74.
καυλός - οὺς κράμβης. Automed. 6.
καῦμα - ατος ἀρσενικοῦ στεροπήν. ἀδ. 8.
καυσίη. Antip. Th. 10.
καυσώδης - ες Φῶς ἡλίου. Paul. Sil. 74. 80.
καύτας, τριεσπέροιο. Dosiad. Ar. 2.
καχήμερος. Pallad. 143.
καχλάζω - ουσι παρὰ νάμασι. Plato 13.
καχορμισίη. Antip. Th. 49.
κέαρ, κακόν. Callim. 39.
κεγχρῖτις - ίτισιν ἰσχάσιν. Philip. 10.
κεῖθι. Agath. 70.
κεῖμαι, Ἴλιον ἐν Ὁμήρῳ. Even. 14. πόλις ἃ κεῖμαι ἄμμιγα νεκροῖς. Joan. Barb. 8. ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς. ἀδ. 240. Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι. Even. 14. πολλάκι μοι κείσεαι ἐν σελίσι. Antip. Th. 30. ἐν χερσὶν ἐμεῖο κεῖσθαι τὴν ψυχὴν τῆς κούρης δοκέεσκον. Agath. 22. γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ. Damaget. 10.
κειμήλιον, οὐδὲν ἔτευξα. ἀδ. 681. - ια παρθενίης. Paul. Sil. 73.
κείρω. ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν. Apollonid. 16. μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα. Agath. 71. λιμὸς κείρει σὰ πτερά. Callim. 14. κείρας πρωτοφύτους κάλυκας. Philip. 1. πρωτογόνους

θλιμας. Meleag. 1. κόμαν καρπῶν κειρομένου θέρεος. Id. 26. Σπάρτη ἐκείρατο δόξαν. ἀδ. 184. κέρσαντο πλοκάμους. Theodorid. 14. κέκαρμαι τὰς τρίχας. Lucian. 15. κεκαρμένη. Leo Phil. 4. ψαλίδεσσι καρῆναι. Jul. Antic. 2. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα. Alc. Mess. 8. συζυγίην πτερύγων. Paul. Sil. 20. ἐν χθονὶ τῇ κεῦκας εἰς ἐμὲ κειραμένη. Leon. Tar. 62.

κεκρύφαλος, ἀπὸ κομᾶν. Nossis 5. -λου σφιγκτῆρα κόμης. Antip. Sid. 21. -ον χαίτης ῥύτορα. Archias. 5. -ῶν στρεπτῶν ἅμματα. Antip. Sid. 27. λιθοκολλήτων πλέγματα. Agath. 5. λιθοβλήτων. Paul. Sil. 17.

κελαδέω -εῖς τραυλά. Pamphil. 1.

κελάδημα, θεόπροπον. Christ. Ecphr. 43. διαπρύσιον. Crinag. 10.

κέλαδος -ῳ μουσείῳ. ἀδ. 419. -ὼν ἐριβρύχων. Antip. Sid. 11.

κελαινόχρως, σίλφη. Even. 16.

κελαρύζω -ον νᾶμα. Leon. Tar. 39. -ζε ἀνθερεών. Nestor. Lar. 3. -ζε. Cereal. 2.

κελευθήτης -ησιν. Leon. Tar. 60.

κελευθοπόρος -ρε. ἀδ. 664.

κέλευθος, κυπριδίη. Paul. Sil. 12. -ον ἀστερόεσσαν ζητεῖν. Leon. Al. 2. -ους σφαλερὰς βιότοιο. Christ. Ecphr. 134. κέλευθα ἀρετάων. Id. 98. ἤδεα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. Jul. Aeg. 43.

κέλης -ητος τοῦ πρὶν γλαφυροῖο πῆγμα. Meleag. 77.

κελλίον. Pallad. 15.

κέλυφος, ἐρημαῖον ὄμματος. Crinag. 35. ἔκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, Antiphil. 41.

κεμάς -άδα χρυσόκερων. Philip. 10. -άδες Κρῆσσαι. Antip. Th. 38. -άδος ξουθῆς δειλότεροι. Herodic. II. 64.

κεναυχής -ὲς κάλλος. ἀδ. 34. -έα πλοῦτον. Zenodot. II. 78.

κενεός, θόρυβος πομφολύγων. Antiphil. 44. (Lectt. 172.) -ῇ Κύπριδι χειρομαχῶν. Scythin. 1. κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν. Meleag. 24.

κενεών -ῶνας οὐρανίους. ἀδ. 574.

κενήριον. Agath. 90.

κενόδοντις -τιδα ἀγρεῖφναν. Phani. 4.

κενός. μισῶ ζῆν εἰς κενόν. Hedyl. 1. εἰς τὸ κένον νόμου χάριν. Lucian. 14. Id. 32.

κενόφρων. Theocr. Chius. I. 184.

κενόω. Πριάμου πάντ' ἐκένωσε δόμον. Pompej. jun. 1. οἷς ὑμῖν ἐκένωσεν ὄρος Callim. 33. ἀμολγεύς. Crinag. 26. ᾧ ἐπιβρυχητὴν θὴρ ἐκένωσε χόλον. Paul. Sil. 47. εἰς με κένωσον πᾶν σὺ βέλος. Archi. 1. Paul. Sil. 20. τύμβευε κενοῦσα καθ' ὕδατος. Philip. 82.

κεντέω -τήσας. ἀδ. 219.

κεντρίζω. τὴν κέρην ἐκέντρισεν. ἀδ. 421.

κεντρομανής -ὲς ἄγκιστρον (ubi nunc κεντροπαγές.) Macedon. 13.

κέντρον, ἔρωτος. Meleag. 108. Strato 88. μυιάων. Paul. Sil. 66. ἐν γέλωτι κέντρον. Onest. 2. θυμοβόρον ζάλου, Antip. Th. 43. σοφίης θεουδέα κέντρα νομεύων. Christ. Ecphr. 352. πενὶ ἐπίκειται φέρουσα κέντρα πόνων. Probl. ar. 27. Ἀργεῖοι κέντρα πολέμοιο. Inedit. κέντροισιν ὀξέσι λαχνήεντα. ἀδ. 131.

κεντροπαγής. ἀδ. 121.

κεντροτυπής -πεῖς πώλους. Philip. 62.

κέντωρ -τορα πορδαλίων. Agath. 92. -τορας τεθρίππων. Stat. Athl. 29.

κεραία -ας γυρᾶς. Paul. Sil. 45.

κεραΐζω -ων σῆμα. Herod. Inscr. 26. -ίζον νῆσον. ἀδ. 630.

κέραμος. δέπας ἐκ κεράμοιο. Antiphil. 14. -μῳ ὀξηρῷ. Dionys. 4. -μων στεγανώτεροι. Antiphil. 12. ὑψηλῶν. Parmen. 8.

κεράννυμι. τὸν πόθον κεράσῃς. Polemo 2. συγκρατικῷ σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα. ἀδ. 543. τὸν σὺν ἔρωτι κεράσανθ' ἡδυλόγους χάριτας. ἀδ. 573. κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς. Alcae. Mess. 5. ὡς ἐκεράσσατο Θήβη. δαίμων. Onest. 7.

κεραοξόος. Simmi. 1.

κεραός, λόχος. Apollonid. 15. -ὴ βοῦς. ἀδ. 225. -ὸν δάμαλιν. Eryci. 1. -ὸν

βιόν. Antip Sid. 20. τράγον. Anyte. 10. -οἱ Πᾶνες. Myrin. 1.
κεραοῦχος, βωμός. Antip. Sid. 12.
κέρας, ψάμμον αἰὲν ἐρείδων. Qu. Maec. 5. τείνων σὸν κέρας Meleag. 5. κάλαμον εὐσχίστοισι διάγλυπτον κεράσσαι. Crinag. 4.
κεραστάς -τὰ δάκρυα. ἀδ. 295.
κεραύνειος. Bian. 10. -είφ Ζανί. Id. 13.
κεραύνιος, -Φίλιππος. Antip. Sid. 18, -ον ὠδῖνα Σεμέλας. Alcae. Mess. 5.
κεραυνοβολέω -ῶν μακρά. Meleag. 23. Philip. 2.
κεραυνοβόλης -ον πῦρ. Meleag. 13. 34.
κεραυνομάχης -αν παῖδα. Meleag. 38.
κεραυνός, ὁ παμμάχων. Antip. Sid. 68.
κερδαλέος -οις λύκοις. ἀδ. 289.
κερδαλῆ, ἀλώπηξ. Archil. fr. 38.
κερδάω (κερδαίνω) -ήσω πένθος ἀμοχθότερον. Menecr. 1.
κερκίς -ίδος οὐ χρήζεις. ἀδ. 91. τὰν ἄτρια κρινομέναν. Leon. Tar. 8. εὐποίητον. Antip. Sid. 22. μελεδήμονα πέπλων. Archias. 11. τὴν Φιλάοιδον. Antip. Sid. 9. τὰν ὀρθρινὰ μελπομέναν. Id. 26. Ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι μιτωσαμένη. Nicarch. 10. ἱστοπόνοις Philip. 85. (Lectt. 186.)
κέρκος -ον ὄνου. Nicarch. 35.
κέρμα. λοπὰς καὶ κέρμα. Glauc. 1. κέρματα ἔχειν. Asclepiad. 27. παρθενικὴ τὰ ἃ κέρματα πλείονα ποιεῖ. Callict. 1. -άτων. Gaurad. II. 440.
κερματίζω -τίσας χαλκείην δαίμονα. ἀδ. Byz. 17.
κερμάτιον -ίοις χρώμενος ἀλλοτρίοις. Automed. 5.
κεροβάτας. Philip. 6.
κερόεις, θεός. Antip. Sid. 48. -εντι λωτῷ. Sat. Th. 7.
κεστός, αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο. Christ. Ecphr. 101. -τοῦ μαγώτερα. Philodem. 10. χάρις ἐνετήχετο κεστῷ. Christod. Ecphr. 101. -ὸν Παφίης ὑπὲκ λαγόνων. Leonti. 10. Paul. Sil. 17, τὸν ἱμερόεντ᾽ ἀπὸ μαστῶν. Antiphan. 1.
κεύθω -ων βάρος. Philostr. II. 400. κέκευθε σελίς. ἀδ. 543. κευθόμενον κέαρ. Carphyll. 1.
κεφαλή. ἐκ κεφαλῆς κακύει.

Mnasalc. 18. ῥίπτω πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς. Philodem. 16. -ῆν ὑπὲρ αὐχένος ἴσχει. Rhian. 1. -λὰν Μαιονίδεω. Antip. Sid. 69.

κηδεμονεύς -ῆα ἀμεμφέα. Agath. 40.

κηδεμών -μόνα ἀΐδην εὑρόμεθα. Anyte. 17.

κηδεστής. Erinna. 1.

κηδεύω -εύσας. ἀδ. 729.

κήδομαι -όμενοι ἀθανάτων. Theocr. 12. -η τεκέων. Leonti. 23. -εσθαι τῶν ἀδίκων. Pallad. 139.

κῆδος -δεος λύσιν. ἀδ. 386. -δευς. ἀδ. 665. -δη περισσά. Asclepiad. 37.

κηλήτης. Lucian. 19. Lucill. 80.

κηλίς -ῖδ' ὕδασιν ἐγκεράσας. Antiphan. 7. τῶν μεγάλων κηλῖδες. Id. 5.

κηπεύς. Leon. Tar. ined.

κηπωρός. ἀδ. 176.

κήρ. κῆρες πολύμορφοι. Probl. Ar. 16. μυρίαι βροτοῖσι. Simonid. 18. -ας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς. Id. 31. βίου κύνας Theodot. 11. ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν. Nicias. 3.

κηρίον. ἀδ. 523.

κηρόδετος -τον μέλι. Antip. Sid. 48. -τῳ πνεύματι μελπόμενος. Theocr. 5.

κηροπαγής, θάλαμος. Nicias 7. -εῖς θαλάμαις. Apollon. 6.

κηρόπλαστος. Philod. Lectt. 144.

κηρός. οὐδ' ἐπὶ κηροῦ ἀψύχου. ἀδ. 244. ἔβρεξε καί ἐν κηρῷ. Philip. 42. κὴν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι. Id. 53. κηρῷ ζωὰν οὐκ ἔμβαλε. Io. Barbuc. 6. ἐνὶ κηρῷ καὶ ψυχὰν βαλέειν. Id. 7. φῦκος, κηρὸν. Lucill. 34. ἴσα κηρῷ τηκομένῳ. Agath. 41. -ῶν ἀμβροσίων. Apollonid. 6.

κηρότροφος -α δῶρα μελισσῶν. Philip. 30.

κηροχίτων, λαμπάς. Antip. Th. 13.

κηρόχυτος -τον πλάσμα. Strato 25.

κηρόω -ώσατε ἄγγεα. Zonas. 6.

κηρύκιον. Leo Phil. 9. ξύλινον. Nicarch. 31.

κήρυξ -υκος ὑβλαίου. ἀδ. 313 b. ἀρετῆς κήρυκα ὕμνον. Philisc. I. 184. ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς. Antip. Sid. 68. φρουρητὸν αὐτοφυεῖ σκόλοπι. Qu. Maec. 5.

κηρύσσω. αὐτά με δῶρα κη-

κύσσει μουσέων. Leon. Tar. 109. -σῳ ἀλέκτωρ. Antip. Th. 5.
κηροφόρος -ον τρίαιναν. Philip. 23.
κηφήν -ῆνα καλύμπλυτον. Dioscor. 3. -νες ὀλοοὶ ἐδηλήσαντο μελίσσας. Cyrus. 1.
κημοῖς -ωτι μύρῳ. Antip. Sid. 83.
κίδναμαι -μενος θρόος. Antip. Sid. 47.
κιθάρῃ -η τῇ στομάτων. Philip. 32.
κιθαριστύς. Phanocl. 1.
κίκιννοι, ἴσκυλται. Meleag. 60. εὐπλόκαμος. Id. 66. κόμαις περισσότεροί τε κίκιννοι. Strato. 34.
κίναιδος. ὦ μεγάλου κιναίδους. Asclepiad. 27.
κινέω -εῖν γυναῖκα. Nicarch. 1. τίνα δεῖ κινεῖν. ἀδ. 86. μὴ κινήσῃς πῦρ. Meleag. 55.
κίνημα -ατος κακοτεχνοτάτου. Philodem. 21.
κίνησις -ιος ῥυθμούς. Leonti. 7.
κίνυμαι -μένην ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Antomed. 3.
κινύρομαι. Agath. 12.
κίρκος. Phani. 2.
κίρναμαι -μενον μέλιτι. ἀδ. 523.
κίσηρις -ιν λεάντειραν. Phani. 3. παρὰ θῖνα. Philip. 17.
κίσσα. Antip. Sid. 89. ἀντίφθογγον ἀποκλάξασα νομεῦσι. Archias 28.
κισσοκόμης -μᾳ Βάκχῳ. Maced. 26.
κισσός, βλαισὸς Ἀχαρνίτης. Simm. Theb. 1. τετρακόρυμβος. Antip. Sid. 72. Ἀχαρνεύς. Id. 25. εὐχαίτης. Marian. 3. κισσοῦ θαλεροὺς κορύμβους. Meleag. I. 15. βοτρυόεντας. Id. 110. πολυκλαυέος. Leon. Tar. 30. -σὸν κρονόεντα. Theocr. 3. Φιλάγωνα. Dioscor. 30.
κισσοστέφανος. II. 517.
κισσοφόρος -οις ἐπὶ διθυράμβοις. Simonid. 76.
κισσύβιον, ζωρότερον. Agath. 7. -ιον μαντρῷον. Id. 9.
κισσωτός -τὴν νεβρίδ' ἀναπτομένη. Agath. 31.
κίστη -τας νόμων. Lucill. 77.
κίτται -ται μιμηλὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.
κιχάνω -νει. Macedon. 37.
κίχλη, καὶ κόσσυφος. Rhian. 6. ἀδ. 416. -ης ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93. -ᾳ πίονα. Antip. Sid. 62.
κιχλίζω -εις χρημάτισμα γάμου προκέλευθον ἰδεῖν

Macedon. 7. - ζουσα πολύ. Irenae. 3.
κιχράω. τὰν τούτῳ γῆρυν ἐκιχράμεθα. ἀδ. 175.
κίχω. ἀρετὰ ὡς ἔκιχον. Mnasalc. 3.
κίων. ὑπὸ κίονα κεῖσαι. Leon. Tar. 71.
κλαγγέω - εῦντι κύνες. Theocr. 6.
κλαγγή, κυνῶν. Leon. Tar. 6. - γὰν βάρβαρον μέλπουσαν. Antip. Sid. 10. γεράνων. Id. 78. - γαῖς ὀρνίθος. Meleag. 123.
κλαγερός - ῶν γεράνων. Antip. Sid. 17.
κλαδαρός - αὶ κάμακες. Leon. Tar. 47.
κλάδιον - ίοισι (ubi nunc κλάδοισι). Leon. Tar. 44.
κλάζω - εις χρωτὶ μέλισμα λύρης. Meleag. 111. - ζουσιν ὄρνιθες. Agath. 25. ἐκ συνῳδοῦ κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην. Alcae. Mess. 12. λωτοὶ οἱ κλάζοντες μελιχρόν. Id. 10. ἔκλαγεν Ἀργείοις. ἀδ. 438. Πίνδαρος ἐκ Θηβῶν. ἀδ. 520.
κλαίω. μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος. Leon. Tar. 26.
κλαιωμιλίη. Ammian. 25.
κλασιβῶλαξ. Agath. 30.
κλάσμα - ατος ψαφαροῦ. Phani. 7. - ματα καὶ ἄρτους. Lucill. 30.
κλαστός - τὰ κύπελλα. Paul. Sil. 41.
κλαυθμός - οῦ κεχρημένος. Ammian. 25. - ῷ πεφυρμένος ὄμματα. Strato 68.
κλάω. τὸ ὄμμα ἐς παίδων ἔκλασε συμπαθίην. Antip. Th. 31. - άσας χρύσεια μῆλα. Philip. 51. ἐκλάσθην ἀνέμοισι κίτυς. ἀδ. 383. ἐκλάσθη ῥίζα. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.) κλασθεῖσαι πάτραι. ἀδ. 188. κέκλασμαι ἐροδέμνους. Plato 20.
κλειδοῦχος, Αἰακός. ἀδ. 693. - οι νεκύων. Loll. Bass. 10.
κλεῖθρον - οισιν ἀφύκτοις. Antiphil. 22.
κλεῖς - εῖδα συῶν. Aristo 1.
κλείω - εῖσαι χεῖλεα. Jul. Aeg. 41.
κλέμμα - ματα γαστρός. Antiphil. 21. - μασι σπατάλοις τερπόμενοι. Rufin. 1.
κλέπτω. χρόνος καὶ φωνὰς κλέπτει. ἀδ. 440. - ζωγράφε τὰς μορφὰς κλέπτεις. Lucian. 4. ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον. Simonid. fr. 6. - κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας. Archil. fr. 24. κλέψας ἀπ'

ἀγλαΐης. ἀδ. 352. κλέψασα σύνευνον. Philod. 5. βόλβα τὸν πωυτὸν ἔκλεπτε νόον. Lucian 9. κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα. Strato. 16. κλέψωμεν τὰ φιλήματα. Agath. 1.

κλέτας. Agath. 46.

κληδών -όνα λυγρήν. Dioscorid. 26. στυγερὴν λάχομεν. Id. 23. ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς κληδόσιν. Tymn. 6.

κληΐς -ῖδες πόντου. Theodor. 15.

κλῆθρη. Philet. 4.

κλῆμα -ματα ὑγρά. Simmi. 2.

κληματίς -τίδων ξηρῶν. Lucian. 14.

κληρίον, οὐ μέγα. Zonas 2.

κληρονομέω -μεῖ καταγῶν. Agath. 68.

κληρονόμος -οις. Pallad. 145. -ους. ἀδ. 441.

κλῆσις. τοιαύτην κλῆσιν ἀμειψαμένους. Crinag. 46. φιλησίη τὴν κλῆσιν. ἀδ. 709.

κλίμα -ματα γαίης ἀμφοτέρης. Alpheus 5.

κλινικός. Lucill. 36. 40.

κλινόκωμος -ῳ (falsa lectio pro ἐγκλιδὸν ὤμῳ) Paul. Sil. 5.

κλίνω -ίνας καμάτῳ πόδα. Macedon. 29. αὐχένα γαῦρον. Jul. Aeg. 12. γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις. Mesomed. 1. ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα. Antip. Sid. 84. κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου, κόσσυφε, κεκλιμένος. Marc. Arg. 28. ὤρθωσε τὴν τότε κεκλιμένην, ἀδ. 188. ἔργα Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα. Tull. Gem. 5. κίσσυν ὃ ἠχεῖ πρὸς Ζεφύρους κεκλιμένα. ἀδ. 259. κεκλιμένα πρὸ γάμου. Mnasalc. 18. πὰρ δρυῒ κεκλιμένου. Eryci. 14. τάφῳ κλινθέντα (ubi nunc κλινθεῖσα) ἀδ. 432. εἰς εὐνὴν ἐκλίθη. Aenigm. 6.

κλισίη. αὐτὴν εἶχον ἐπὶ κλισίῃ. Marc. Arg. 13. εὐμύκῳ παρὰ κλισίᾳ. Erycius 3. -ίην ψυχομένη σκιερήν. ἀδ. 363.

κλίτος, βόρειον. ἀδ. 396.

κλιτύς -ὺν μαιναλίαν. Nicias 6.

κλοιός -ῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος. Eryci. 11. δειρὴν πεδημένος. Archias 24. -οὺς κυνούχους. Philip. 8.

κλονέω -έει ἶσος ἔρως. Paul. Sil. 30. ἀρσενικὴ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι. Agath. 1.

κλόνος. ὁλκάδα τὰν δειλαίαν ἀεὶ κλόνος (ubi nunc ἀείκλαυτον). ἀδ. 434. ἄγριον κλόνον. Theo Alex. 1.
κλόπιμος -μη χείρ. Qu. Maec. 10. -ους χέρας. Philip. 55.
κλόπιος -ίην ὁδόν. ἀδ. 289.
κλύζω. ὑγρὰ τὴν σὴν κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἠλικίην. Anacr. 82. -ζόμενον πελάγει. Philod. 24.
κλυστήρ -ῆρος ψόφος. Nicarch. 26.
κλυτόδενδρος -ου Πιερίης. Philip. 1.
κλυτοεργός -γὰ τύχη. Agath. 65.
κλυτόμητις -τι. ἀδ. 359.
κλυτόπαις. Philip. 66.
κλωβός -οὺς ἀμφιῤῥῶγας. Antip. Sid. 17.
κλώθω. ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἦμαρ. Antip. Sid. 70.
κλωθώ -ῶες ἅρπυιαι. Marc. Inscr. 14.
κλών -ῶνα ναυηγόν. Zelot. 1.
κλωνίον. Meleag. 2.
κλωστήρ, στρεπτᾶς ἁρπεδόνας. Antip. Sid. 26.
κλώψ -ῶπες. ἀδ. 644. -ῶπας προφυγόντα. Meleag. 20.
κνακός -ὸν τράγον. Agath. 28.
κνῆ. Pallad. 92.
κνήθω -ειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον. Strato 77.
κνημός, λοχήσας ὑπὸ κναμοῖσι. Leon. Tar. 32.
κνησίχρυσος, ῥίνη. Philip. 16.
κνῆσμα, ψήκτρης. Qu. Maec. 6.
κνήσμων -ονας θελξιπίκρους. ἀδ. 445.
κνίδη. μελισσέων ἑσμοῦ, καὶ κνίδης, καὶ πυρὸς ἡψάμεθα. Artemo. 2.
κνίζω. γλωττίζει, κνίζει. Automed. 3. κολλᾶται, κνίζει. Nicarch. 4. παῖς οὐκ ὀλίγως με κνίζει. Strato 47. ἀκρωνυχεί. Meleag. 25. ὄνυξι. Id. 95.
κνιπός. Lucill. 103.
κνίσμα, πυρὸς θραύσας. Meleag. 79. δύνει εἰς κραδίην. Id. 101. κνίσμα, φίλημα. Strato 51. κνίσματα δακρυ χαρῇ. Meleag. 103. ποθεύντων. Pompej. 2. μή που κνίσματ' ὄνυξιν ἔχῃ. ἀδ. 6.
κνώδαλον -λα νυκτός. Meleag. 93.
κνώσσω. Alcae. Mess. 18. Antiphil. 41. -σσειν οὐδὲ γέροντας ἐᾷς. Rhian. 2. μή μοι καὶ κνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς. Stat. Flac. 8.
κόγχη. ἀδ. 399.

κογχύλη, σῶν λόγων. Leo Phil. 5.

κοέω. οὐκ ἐκόησα. Callim. 5.

καθοράω -ῆς. Nossis 2.

κοιλαίνω. μήποτε κοιλήνῃς Παφίῃ νόον. Paul. Sil. 43. θυμὸς ὄμματα κοιλήνας. ἀδ. 302. ἐκοιλαίνοντο παρειαί. Christ. Ecphr. 339.

κοιλὰς -άδος ἐκ δροσερῆς. Plato 8.

κοῖλος -ον ὀπήν. Posidip. 17. -λην χέρα προσφέρειν. Strato 54. ἐς κοίλην ἐστυφέλιξεν ἅλα. Leon. Tar. 76. -λαι βλεφάρων βάσεις. Rufin. 20.

κοιλοχείλης -εα κύμβαλα. Philip. 6.

κοίλωμα -μασιν γυάλων. ἀδ. 472.

κοιλῶπις -ιν δρεάδα πέτρην. Antip. Sid. 27.

κοιμάω. οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον. Antip. Sid. 67. κοιμάσει τὰν φλόγα τὰν φιλόπαιδα. Meleag. 6. κοιμῶ. Pallad. 139. ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται. Callim. 49. ἐκοιμήθη ὕπνον ὀφειλόμενον. Pompej. 2. ἐπὶ γούνων ματρὸς κοιμαθείς. Posidip. 18. κοιμάσθω ὁ λύχνος. Meleag. 102. κοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ. Leon. Tar. 97.

κοιμίζω. ἀκτῖνας νὺξ ἐκοίμισεν. Meleag. 26. βέλος ἤπατι κοίμισσεν. Bian. 10. ἐλπίδας κοίμισεν τάφος. Parmen. 13. θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν. Philip. 12. κοίμισον τὸν ἄγρυπνον πόθον. Meleag. 32.

κοιμιστής -τὰν λύχνον. Asclepiad. 9.

κοινῷ. μὴ κοινῷ καρτιθέτω. Leon. Tar. 29.

κοιρανίη -ης νεύματι. Stat. Athl. 29. χῶρον γείτονα κοιρανίης. Agath. 40.

κοιρανικός -κῇ παλάμῃ. Agath. 56.

κοίρανος, ὕμνων. Archias 29. κοιδῆς. Christod. Ecphr. 267. πάσης κοίρανε παννυχίδος. Dioscor. 24. -ον εἰρήνης. ἀδ. 379.

κοιτὶς -τίδα γρυτοδόκην. Myrin. 2.

κοῖτος. περὶ κοῖτον ἐπίστης. Meleag. 81.

κόκκος -ου βαφθέντα θέριστρα. Myrin. 2.

κόκκυξ, τέττιγος λιγυρώτερος. ἀδ. 468.

κοκκωτή. Strato 3.

κοκύαι. Zonas 6.

κόλαξ, καὶ κόραξ. Pallad. 32.

κολάπτω. πέτρον ὃν οὐκ ἐκόλαψε σιδηρός. Philip. 78. κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε. Glauc. 2. μή σε κολάψῃ γέρανος. Jul. Antic. 3. γράμμα λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. Alc. Mess. 21.

κόλασις. Pallad. 78. τῇ κολάσει κόλασιν. ἀδ. 471. -ιν τὴν ὑπὸ γῆν. ἀδ. 414.

κόλασμα, ζηλομανές. Agath. 14.

κολάστειρα. Antip. Sid. 88.

κολλάω -ᾶται κνίζει. Nicarch. 4. -λήσαντα χαλκόν. Aenigm. 8. ἴχνια κολληθείς. Rhian. 4.

κολλητός, θάλαμος κάρφεσι. Agath. 57.

κόλλοψ -λοπι δαπάνῳ. Dioscorid. 3.

κολοβός. Lucill. 13. χειρῶν. Xenocr. II. 59.

κολοιός -ῶν κρωγμός. Antip. Sid. 47.

κολοκορδόκολα. Philod. 29.

κολοκύντη -τῶν καὶ λαχάνων. Tymn. 3.

κολοκυνθιάς. Pallad. 27.

κολούω. νούσῳ κεκολουμένος. Philip. 25.

κόλος -ον κέρας. Eryci. 3.

κόλπος, ἠερίης νεφέλης. Archias 23. ἐς βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσε. ἀδ. 267. κόλπῳ νεφελοειδεῖ λίνου. Paul. Sil. 72. υἷας μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους. Archi. 31. Leon. Tar. 41. παῖς μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων. ἀδ. 32. φιλεῖν κόλπους. ἀδ. 75. κοιμηθεῖσα εἰς Ἀγαμήδους κόλπους. ἀδ. 59. νᾶες κόλποις δεξάμεναι Βορέαν. Meleag. 80. ἠρέμα σοῖς κόλποις ἐναγκάλισαι. Id. 109. ἐν κόλποις ἥμεθα νηϊάδος. Philodem. 20. Κόρινθος κόλποις γῆς Περίανδρον ἔχει. ἀδ. 511. γαῖα ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα. ἀδ. 544. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις. ἀδ. 650.

κολπόω -ποῦται εἰς ὀθόνας Ζέφυρος. Sat. Th. 5.

κολυμβάω. ἐκολύμβα. Lucill. 61.

κολυμβητής -τοῦ Δηλίου. Leo Phil. 8.

κόλυμβος. Antip. Th. 51.

κόμαρος -ον ἢ τερεβίνθου. Antip. Th. 40. -ον αὐαλέαν. Zonas 5.

κομάτας, στάχυς. Heraclid. 3.

κομάω. φυτὰ νέοις ἐκόμησε πετήλοις. Meleag. 110. ἐκ

Ἠρίννη κομῶντες. Antiphan. 5. ἄγρια κομόωσαν τρίχα. Jul. Aeg. 27.
κομέω, τέκνν. Dioscor. 29. ἡμίονοι ἐμὴν κομέουσιν ἀπήνην. Automed. 9. κομέειν σμῆνεα. ἀδ. 647.
κόμη, φυτῶν. Meleag. 110. -μας πίτυος. Meleag. I. 16.
κομήτης. Theaetet. 6.
κομπάζω. Pallad. 13.
κόμπος -ου μαρτυρίην. ἀδ. 204. ὧδ᾽ εἴπας οὐ κόμπῳ. Leon. Tar. 79. -ον ἐχθροῦ ἔχει θανάτου. Addae. 2. ἀγηνορίης. Jul. Aeg. 2. ὑπερφίαλον. Id. 1. Pallad. 3.
κομψός -ή. Philodem. 4.
κοναβέω -εῖ. Cereal. 2.
κοναβηδόν, ἐπικρίουσα γένειον. Antip. Th. 26.
κόνδαξ -ακα παίζειν. Rufin. 7.
κονδῖτον -του μοι δεῖ. Pallad. 26.
κονίζω. χρυσίαν οὐκ ἐκόνισσας ἔτυν. Mnasalc. 2. ἐκόνισσεν ἐπωμίδα. Alcae. Mess. 9. ἔμπνοος κονίσσομαι. Philip. 33. ποταμὸς κεκόνιστο. ἀδ. Her. 20.
κονίη -ιης. Agath. 78. -ιη τρηχεῖα. Maced. 33.
κονίω. κεκονιμένος ἕρπεις. ἀδ. Her. 21. -μένα ἀσπίς. Hegesip. 3.
κόντος. Thall. Miles. 2.
κοπάζω. ἡ μακρὴ κατ᾽ ἐμοῦ δυσπλοΐη κοπάσει. Antiphil 43.
κοπετός. Nicarch. 30.
κοπιάω -ᾷ ζῶν. Asclepiad. 8. μὴ τρέχε, μὴ κοπία. ἀδ. 81.
κοπίς. Leon. Tar. 23. -ίδα φονίην Addae. 3. σμίλην ὀξύτομον κοπίδα. Jul. Aeg. 10. κοπίδες χεῖρας ἐξέταμον. Paul. Sil. 60. κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσι. ἀδ. 89.
κόπος. ἀδ. 411. ὑπναλέῳ γυῖα κέκμηκα κόπῳ. Rufin. 5. ἄμπαυσον καὶ κόπον. ἀδ. 363.
κόπριον. σὺν κοπρίοις ἐρρίφη. Strato 73.
κόπρος. Lucian. 13. πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν. Qu. Smyrn.
κοπτή -ῆς πλάκες. Strato 54.
κόπτω. πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον. ἀδ. 198. ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψας. Agath. 33. βότρυν. Maced. 1. κόψας ὠκύπτερα. Meleag. 52. κόπτῃ ῥήμασιν. ἀδ. 89. κόπτου τὸ παιδίον. Lucill. 78. νεκρὸν ἐκοπτόμεθα. Id. 40. κεκόφ-

θαι γράμμα. Diodor. 7. κοψαμένη στήθεα. Dioscorid. 8.
κόραξ, Φοίβου λάτρις. Bian. 4. παρελέξατο. Pallad. 40. βωμολόχος τε κόλαξ. Pallad. 32. τοῖς κυλῶσι. ἀδ. 90. τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. ἀδ. 60. ἀμετροβίοις κοράκεσσι. ἀδ. 291.
κοράσιον. Plato. 30.
κορέω. οὐκ ἐκόρεσσε γένυν. Agath. 85. μόθου κορέσασθε. Loll. Bass. 7. κορεσσάμενος κλαυθμοῖο. Philet. 8. κεκορεσμέναι ὕλαις Leon. Tar. 27.
κόρη -ην τυφλήν. ἀδ. 421.
κόρις. γραμματικοὶ εὐφώνων λαθροδάκναι κόριες. Antiphan. 5. οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορίσαντό μου. Parmen. 11.
κορίσκη -ας ἐρῶ. Gaurad. II. 440.
κόρος. τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον. Leonti. 23.
κόρση. Antiphil. 5. Philip. 67. -ην ἄτριχα. Crinag. 37.
κόρυδος, κύκνου φθέγξετ' ἀοιδότερον. Dioscor. 20.
κόρυμβος -ον ἐπανθοπλοκοῦντα. Strato 7. -βου γαμψοῖο. Paul. Sil. 60. -βοις κορυμβαρέοντα μῆλα. Id. 8. ἐπὶ πρυμναίοισι. Theaet. 2. ἐυσπείροισιν ἀσκητός. Antip. Sid. 27. -ους κισσεῖο. Meleag. 1. 15.
κορύνη. ἐξ ᾅδου τὴν κορύνην ἀνάγει. Automed. 3. -νην. ἀδ. 124.
κορύσσω -ων φόνον πάντεσσιν. ἀδ. Her. 12. τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ. Antiphil. 31. τῷ θεῷ κορύσσεται. Pallad. 71. μέλισσα κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ ἀδ. 467. ἀσπὶς κορυσσομένα ἀνδρὶ σὺν ἀριστέϊ. Mnasalc. 3. κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ. ἀδ. 530.
κορυφή. εἰς κορυφὴν ἐκ ποδός. Bianor. 14.
κορυφόω -ούμενος εἰς ἓν ἀριθμός. Alcae. Mess. 21.
κορωνεκάβη. Myrin. 4.
κορώνη. ἐλάφου χρόνον ἠὲ κορώνης. Lucill. 97. βίον ζώοιτε κορώνης. Automed. 9. τὸν πάντα φαγεῖν βορὸν οἶα κορώνην παννυχίην. Posidip. 17.
κορωνιάω. ὁ πῶλος κορωνιῶν ἕστηκε. Philip. 50.
κορωνίς, ἐρκοῦρος γραπταῖς σελίσι. Meleag. 129. κορωνίδα γράψαντε. Philod. 14.

κορωνοβόλος. ἀδ. 664.
κορωνός, βοῦς. Archil. fr. 40.
κόσκινον, ἡ κεφαλή σου. Lucill. 18.
κοσμέω -ησε λέχος. Leonti. 23.
κοσμητήρ -ῆρα μάχης. ἀδ. 157.
κοσμητής -ταῖς πολέμου. ἀδ. 157.
κοσμήτωρ -τορα ἡρώων Ὁμήρου. ἀδ. 500. σοφῶν μύθων. Inedit. -τορες ἔργων. Ep. Byz. 15.
κόσμιος -ια κάλλευς. Agath. 31.
κοσμοκόμης, κτήν. Philip. 18.
κοσμοπλόκος. II 518.
κόσμος -ον ἄκοσμον. Julian. Aeg. 64.
κοσμοφθόρος -ρε βασιλεύς. ἀδ. Byz. 16.
κόσσυφος, ἱερὸς ὄρνις. Rhian. 6. ἡδυβόας. Paul. Sil. 72. καὶ κίχλη. Antip. Sid. 62. Archi. 23. ἀδ. 416. -φοι εἰαρινοί. Theocrit. 4.
κοτέω -έειν μέγα. Agath. 15. -έουσα. ἀδ. Her. 10.
κότινος, μῆλα, σίλινα, πίτυς. ἀδ. 453. καλαύροπα ἐκ κοτίνοιο. Zonas 4. βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου. Erycius 9.
κότος -τον τέσσον φαίνει. ἀδ. 275.
κουρεῖον. Phani. 6.
κουρίδιος -ίους θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας. Even. 12.
κουρίζω. Problem. ar. 19. -ζων. Stat. Athl. 41. καὶ ἄχνοος. Ib. 48.
κούριμος, παρθένος. Dioscorid. 28. -ον ἄνθος ἡλικίης. ἀδ. 651.
κουροσόος. Pers. 2.
κουροσύνη. Leon. Tar. 7. 33. Bianor. 7.
κουρόσυνος, θρίξ. Theodor. 6.
κουροτρόφος -ῳ Κύπριδι. Nicom. 5.
κουφίζω -ων πόλιας. ἀδ. 612 a. (Lectt. 287.) μὴ τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ. Paul. Sil. 71.
κοῦφος -ον ἔπος. Antiphil. 3. -φιο τυπάνου βαρὺν βρόμον. Phalaec. 3. κοῦφαι λιβάδες. Plato. 8. -οτέρας ὀδύνας. Bian. 19.
κόφινος. μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας. Lucill. 24.
κόχλος -ου πορφυρίου. Leonti. 4. αἵματι. Proclus 5. κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ. Paul. Sil. 22.
κρᾶ. Pallad. 92.
κραδαίνω -μένα μελίη. Simonid. 50. -νον ἔγχος. Antiphil. 9.
κραδάω -ων κεφαλήν. Inedit.

κραδίη. ἐξ αὐτῆς κραδίης γελῶν. Rufin. 7.

κράζω -εις πλευροτυπῆ κέλαδον. Meleag. 72. κράξω. Lucill. 84. κράξας. Id. 115. ὑπὲρ πάσης ἔκραγε σεῖο χέλυς. Antip. Sid. 48. ὄρνιθες τί κεκράγατε. ἀδ. 33. σῶμα κέκραγεν. Rufin. 20.

κραίνω -ειν πάσης ἀγέλης. Marc. Arg. 8. ἀνίκ' ἔκραιν' ἀνάγκα. Simm. Ala. ἔκρηνα βίῳ. Ibid. κρῆναι δῆριν. Adrian. 1. Ἡμαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι. Sami. 1.

κραιπνός, μετέρχεται. ἀδ. Her. 22. -αῖσιν ἱπποσύναισι. ἀδ. 164. -κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου. ἀδ. 592.

κρᾶμα, τὸ γλυκύ. Meleag. 25.

κράμβη. Philodem 23. -ης καυλοί. Id. 30. Automed. 6. καννιβίνης μήλινον ἀσπάραγον. Id. 7. ἀρτιφυοῦς. ἀδ. 176.

κραναός -ἡ νῆσος. ἀδ. 487. πίτυς. Leon. Tar. 32. -ῇ Ἄσσῳ. ἀδ. 366. κραναὰν Μοψοπίαν. Agath. 82. -οῖς οὔρεσι. Asclepiad. 34.

κρανεία, βροτοκτόνε. Anyte. 1. θοῦρε. Nici. 1.

κράνη. Leon. Tar. 23.

κρανίον. Lucill. 2. ἀδ. 462.

κράντειρα, τόνου. Antip. Sid. 35.

κράντωρ -ορος. Sami. 2. -τορ' ἐλευθερίας. Alphe. 11. -τορες Ἀρκαδίης. Myrin. 1.

κράς, κύνεον. Simmi. 5. T. II. 525.

κρᾶσις. Aelius Gall. 2.

κράσπεδον. Qu. Maec. 5. Dionys. 10. Crinag. 21.

κραταιός -ατέρην χεῖρα. Automed. 8.

κρατέω. κεκρατημένη οἴνῳ. ἀδ. 98.

κράτος, Καδμεῖον οἴσομεν. Meleag. 52. νηῶν ὃς ἔχεις κράτος. Alphe. 6.

κρεάγρα. Leon. Tar. 14. ἀδ. 90. Ζεῦ κρεάγραν με ποίει. Strato 82.

κρεαγρίς. Aristo. 1.

κρεηδόκος, ἐσχάρα. Philip. 13.

κρειοδόκος, σκαφίς. Aristo 1.

κρέκω -κεις δόνακι. Anyte 8. ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον. ἀδ. 175. δι' ἰξύος ἔκρεκες μολπάν. Archias. 29. ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κελαδόν. Meleag. 111. εὐφόρμιγγα ἀοιδάν. Trypho. II. 451. ἐκ πτερύγων ἀδὺ κρέκουσα μέλος. Mnasalc. 10. ὅτε πλήκτρῳ ἔκρεξε χέλυς.

Paul. Sil. 48. κρίξασα πολύθροον. Archias. 28.
κρεμαστός, ἀπὸ πεύκης. ἀδ. 291.
κρεοπώλης. Inedit.
κρήγυος, ἀνὴρ παρ' οἴνῳ. Damaget. 12. καὶ παρὰ χρηστῶν. Theocr. 20. ἄλλο μὲν οὐδὲν κρήγυον. Asclepiad. 38. τὸ κρήγυόν με πορθεῖς. Archias. 1.
κρήδεμνον, ἐφελκύσασα παρειαῖς. Christod. Ecphr. 150. ἐπειρύσασα προσώπῳ. Ib. 200. χρυσοπηνήτῳ λαμπόμενον γραφίδι. Agath. 5. πόλεων λύει. Bacchyl. fr. 11. ἐθείρας κρηδέμνῳ συνέεργεν. Christod. 141. κρήδεμνα καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρη. Nicias 3.
κρημνοβάτης, Πάν. ἀδ. 261.
κρημνός. πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον. Philodem. 16. ἐς κρημνοὺς ἔλασε καὶ ἐς πελάγη. ἀδ. 47.
κρηναῖος -αῖαι λιβάδες. Antiphil. 39.
κρηνιάς -άδων. Alcae. Mess. 17.
κρήνηθεν, πιών. Dosiad. Ara. 1.
κρηπὶς -ῖδα βίβλοιο. Agath. Prooem. τύμβῳ περίγραφε Tull. Gem. 10. Με-
τώπην καθαρήν. Agath. 86. ἄῤῥηκτον. ἀδ. 401.
κρατήρ, οὐ δέχεθ' ὑδροπόταις. Antip. Th. 45.
κρητίζω -ων λιμῷ τοὺς μελέους πίνακας. Pallad. 27.
κρῖ. Pallad. 30.
κριθή. οἶνος ἐκ κριθῆς. Jul. Bas. 1.
κρίνον -να ἐμπλέξας. Meleag. 1. 5. οὐρεσίφοιτα. Id. 92. γελῶντα. Id. 105. πολλὰ βάλλετε ὑπὲρ τύμβον. Dioscorid. 38.
κρίνω. κεκριμένον πελάγει. Antip. Sid. 97. λουτροῖσι. ἀδ. Her. 32. ἀσπίδα κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ. Leon. Al. 16.
κριοβόλος -ου τελετῆς. ἀδ. 191.
κρίσιμος -ων φαέων. Agath. 69.
κρίσις, τῆς μορφῆς. Damoch. 3. οὔ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρίσις. ἀδ. Her. 15.
κροκάλη, ἠϊόνος. ἀδ. 400. -ην παρὰ Σικελήν. Agath. 57. παρὰ κροκάλαις. Crinag. 36. Phani. 5. Euphor. 2. αἰών μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον. Theodor. 18. ῥοθίοισιν ἐπὶ κροκάλαισιν. ἀδ. 434.
κροκαλός. εἰς κροκαλὴν

κρώϊον ἠϊόνα (?) Tull. Laur. 2.

κρόκεος -ων ἀπὸ παστῶν. Philodem. 24.

κρόκη. ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν. Hegesip. 2.

κρόκινος -οις χρίσατε μύροις. Philod. 22.

κροκόδειλος -ον θῆρα δικαιότατον. Antiphan. (III. 331.) λ. α. ἀποφθίμενον φύσις διαλύει εἰς σκορπίους. Archela. 3.

κροκόεις, παστὸς θαλάμων. Antip. Sid. 98.

κροκόπεπλος, ἠώς. Paul. Sil. 64.

κρόκος, οἵτε μύροισι πνείοντες στέφανοι. ἀδ. 111. τύμβος ἀπ' εὐώδει ὄδωδε κρόκῳ. Antip. Sid. 83. -ον παρθενόχρωτα. Meleag. 1. 12. χρυσάνθη. Id. 2.

κροκόω. κισσῷ μέτωπον εἶχε κεκροκωμένον. Nicaenet. 4.

κροκύς. χλαίνης θερμή. Antip. ined. πορφυρέων ἐπὶ κροκύδων. (ubi nunc κροκίδων) Antip. Th. 32.

κρονικός, ἀστήρ. Ammian. 10.

κροσσωτός, χίτων. Phalaec. 6.

κρόταλον, χαλκοβαρές. Antip. Th. 70. καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. Rufin. 14. -ων χαλκοτυπὴς πάταγος. Meleag. 60. θηλυμανεῖς ὄτοβοι. Antimach. 1. 167. ἡ κροτάλοις ὀρχηστρίς. Satyr. Thy. 7.

κρόταφος. ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος. III. 329. ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους. Antip. Th. 21.

κροτέω -τεῖν πολέμους. ἀδ. Byz. 1. -έων ὑπὲρ ἄκμονος. Pancrat. 2. εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω. Inedit.

κρότος. κατὰ κρότον ῥυθμοῖο. Alcae. Mess. 12. κρότοι γαμικοί. Philip. 79.

κρότων, οἷα ὑγιής. Pallad. 109.

κροῦμα, διὰ δονάκων. Alcae. Mess. 10. -τα κιθάρης. Agath. 25.

κρουματικός -κὴν σοφίην. Agath. 68.

κρούνισμα, μελισταγές. ἀδ. 259.

κροῦνος -ου πρὸς ῥύσιν. Hedyl. 4. (8).

κρούω -ων ἀμφοτέρους. Strato 29. -ει καὶ φρένα καὶ κιθάρην. Paul. Sil. 55. πηνίσματα. ἀδ. 82.

κρύβδην. Pallad. 5.

κρυμαλέος -έαι ζῶναι. Eratosth. Cyr. 2.

κρυμός, νιφόεις. Antiphil. 8.

-οῖσι δεθέντες Ἕβρου. Stat. Flaç. 12.
κρυμώδης -εες Ἄλπεις. Philip. 68.
κρυόεις -εντα πάγον. Leon. Al. 12.
κρυπτός. Antip. Th. 69. -τὸν φόνον. ἀδ. 475. -τὰ δόμοισιν ἄχη. Jul. Aeg. 43.
κρυστάλλινος -να νυμφῶν δῶρα. Nicarch. 8.
κρυσταλλόπηκτος. Paul. Sil. 74. 95.
κρύφιος -ίου βόλοιο. Antip. Sid. 14. -ίης εὐνῆς. Ablab. II. 451. ἀκεστορίης. ἀδ. 583. -ίην πάγην. Archias 10. -ίων βόλων. Ib. -ίοις ὄμμασι. Agath. 7. -ίαισι φλοξί. ἀδ. 472. -ίας κελεύθους. ἀδ. 540.
κρυώδης -εις νιφάδες. Apollonid. 15.
κρωγμός, κολοιῶν. Antip. Sid. 47.
κρώσσιον. Bianor. 4.
κρωσσός -ῷ χαλκέῳ περισταλείς. Heges. 6. -σὲ πένθιμε. Erinna. 2.
κτέαρ, κοινὸν πλούτου καὶ πενίης. Macedon. 33.
κτεάτιστος -τον ἄργυρον. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)
κτέρας, κτεάρων. Jul. Aeg. 39.
κτερίζω -ίσω δέμας. Apollonid. 29.
κτηνός, τὸ πελώριον. Dorieus. II. 63.
κτήσιος -ία Κύπρις. Leon. Tar. 5.
κτῆσις -ιν πολλάν. Nossis. 4. -σος ἐξ ὁσίης. ἀδ. 169.
κτήτωρ -ορος. Damoch. 1.
κτίλος. Antip. Sid. 28.
κυαναυγής -ὲς ἴον. Rufin. 15.
κυάνεος, θάνατος. Anyte. 18. -εον θανάτου νέφος. Simonid. 33. γράμμα. Euphor. 2. μοῖρα κυανέη. Aeschyl. 1. πορθμίδι κυανέῃ. Leon. Tar. 59.
κυανοβλέφαρος -ρῳ. Rufin. 7.
κυανόθριξ -τριχα χαίτην. Antiphil. 6.
κύανος. βαπτῇ πορφύρεον κυάνῳ. Crinag. 3.
κυανῶπις -πι θεά. Mesomed. 1. -πιν Μοῦσαν. ἀδ. 717.
κύβδα, πυλευμένη. Archil. fr. 44. (Lectt. 236.)
κυβερνήτειρα, βιότοιο τύχη. Pallad. 104.
κυβερνητήρ -τῆρα κανόνα. Paul. Sil. 52.
κυβεύω. τοὐμὸν πνεῦμ᾽ ἐκύβευσεν ἔρως. Meleag. 73.
κυβιστάω. εἰ κυβιστήσει εἰς ἐμοὺς μυχούς. Leo Phil. 8.

κύβος - ον αἰῶνα ῥίπτω. Philodem. 16.
κυδαίνω. Simonid. 33. Antip. Th. 47. Alc. Mess. 7. ἀδ. 369. 616.
κυδάλιμος - οις καμάτοις. ἀδ. 685.
κυδήεις - εντα δῶρα. ἀδ. Byz. 4.
κυδιάνειρα, Σπάρτα. Damaget. 3.
κυδιάω - ῶσι νίκαις. Stat. Athl. 5. - όωντι ὕβρει. Sami. 2. - όωσα ξανθαῖς ἐθείραις. ἀδ. 721.
κύδιστος - οιο φωτός. ἀδ. 579.
κυδοιμός - οῦ προάγγελος. ἀδ. Her. 24.
κυδρός - ῇ παράκοιτι. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302.)
κῦδος, ἑλὼν ἀρετῆς. Stat. Athl. 20. - εα δρεψάμενος. Ib. 13. κενά. Agath. 58.
κυδωνιάω - ᾷ μαζός. Leon. Tar. 41.
κυκάω. ἐκύκησε νέα. Heraclid. 2. ὡς ἐκυκήθη κῦμα. Archil. 30. πόντος ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθείς. Theodor. 1. θυμὲ κήδεσι κυκώμενε. Archil. fr. 14.
κυκεών - ῶνα Jul. Antic. 1.
κυκλικός - κὸν ποίημα. Callim. 1.
κύκλιος. τῶν κυκλίων πολυθρόων στίχων. ἀδ. 571. τοὺς κυκλίους τούτους τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λέγοντας. Pollian. 1.
κυκλοδίωκτος, ὄνος. Secund. 2.
κυκλόεις - εσσαν ἴτυν. Anyte. 20.
κυκλομόλιβδος. Damoch. 2.
κύκλος - ον ὑπήνης. Christod. Ecphr. 136. ἀέθλων. ἀδ. Her. 4. τροφερῆς ἀλιτέρμονα. ἀδ. 369. κύκλα ἱερὰ σελήνης. Leon. Tar. 49. παρειῆς συνείρων. Christod. Ecphr. 14. ὤφελε μυρία κύκλα ζώειν. Leont. 23. ἡλίου. Ined.
κυκλόσε. Philip. 30.
κυκλοτερής - ρῆ μόλιβον. Philip. 17.
κυκλόω - ώσας τόξον. Meleag. 82.
κυκλώπειος - είη Μυκήνη. ἀδ. 487.
κύκνειος - ῳ στόματι. ἀδ. 524.
κύκνος, ἐπ' ὄχθαισι ποταμοῦ ᾠδαί. Meleag. 110. ὁ Τήϊος. Antip. Sid. 76. Ζήνων ὁ σοφὸς κύκνος. Posidip. 11. λιγύθροος Αὐσονίοισιν ἔρπετε. Christod. Ecphr. 414. Ἑλικώνιος. Id. 382. Ζεὺς κύκνος. Pallad. 40. ἀδ. 4. 53. 54. κύκνος ὑμνητήρ. Leon.

Tar. 80. λωΐτεροι κύκνου ὁ μικρὸς θρόος ἠὲ κολοιῶν κρωγμός. Antip. Sid. 47. εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος πειρασθήσιον ᾄδειν. ἀδ. 468. τέττιγες ἀείδειν κύκνων γεγωνότεροι. Antip. Sid. 30.

κυλινδέω -ήσει κακότητα. Herod. Inscr. 35.

κυλίνδω, -όμενον πῆμα. Antip. Sid. 105. -οισι κύμασι. Duris II. 59.

κυλίω. πάντων ἐλπίδας μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω. Anyte 22. οἵ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν. Hegesip. 6. -όμενον ὑπὲρ τεφρῆς. Meleag. 113.

κυλλός. Lucill. 11.

κῦμα, δισσῶν τέκνων. Leon. Tar. 3.

κῦμα, πυρός. (ubi nunc καῦμα). Antip. Sid. 59. Ἐννεοῦς. ἀδ. 283. πενίης. Lucian. 30. Κύπριδος ἐν χέρσῳ. Meleag. 19. θανάτου ἔπιεν. Crinag. 31. φόνιον στυγνοῦ κῦμα μόθου. Theo Alex. 1. παρακτίδιον ἀλυσκάζων. ἀδ. 417. κύματι κυπριδίῳ πνιγομένης ψυχῆς. Macedon. 3. κύματα βιότου ποντοπόρει. Paul. Sil. 71.

κυμαίνω -ει ὁ βαρὺ πνεύσας πόθος. Meleag. 29. 45. (rectius χειμαίνει.) -οἷος κυμαίνει οἷα Λίβυσσαν ἅλα. Eratosth. 1. ἀέναον κυμαίνοντα. ἀδ. Hom. 21. σὲ τὸν οἴστρῳ κυμήναντα θεούς. Alcae. Mess. 11.

κυματοπλήξ -ῆγας ἐπὶ σκοπέλου. Archias 16.

κύμβαλον -α ὀξύφθογγα. ἀδ. 174.

κύμβη -ης ἀλιτρύτου. Tull. Laur. 2.

κυναγεσία -ας μνῆμα. ἀδ. 666.

κυνάγχη -ην ἐπινυχίδιον. Rhian. 8.

κύνεος -οι πῶλοι. Strato 77.

κυνηγέσιον, πᾶσα χθὼν τῆδε. Diotim. 4.

κυνηγέτις -τιδι αἰγανέᾳ. Antip. Sid. 18.

κυνόμυια. Lucill. [illegible] ἡ γαστήρ. ἀδ. 107.

κυνοῦχος -ον ἀχάλκωτον. Leon. Tar. 11. -ους πλοιούς. Philip. 8.

κυνῶπις. Cosmas. III. 127.

κυπάρισσος -ων ἰσοζυγέων. Theaet. 2. -σοις σπειραῖς. Agath. 25.

κυπελλόμαχος -ου εἰλαπίνης. Macedon. 19.

κύπελλον -λα βοτηρικά. Thall. Mil. 3.

κυπελλοφόρος. Procl. 5.

κύπρον, νέων. Meleag. 1. 41.
κύπτω -τοντι αὐχένι. Christ. Ecphr. 325. μανίῃ κεκυφότα τῶτα συνέλκων. Id. 6. κεκυφότα ὄζον γήραϊ. ἀδ. 125.
κύρβεις. στῆλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβεις. Agath. 58. -εις Ἀλκείδαο. Id. Prooem. γηραλέας. Comet. 5.
κύριος, ψυχῆς. Bian. 6. τούτων. Pers. 3.
κύρμα, θηρῶν. Myrin. 3. ἰχθύσι. Leon. Tar. 90. κυσί. ἀδ. 633.
κυρτευτής. Qu. Maec. 5.
κυρτός -τὸν χεῖλος. ἀδ. 230. ἄγαν. Lucill. 80.
κύρτος -τον λυγοτευχέα. Crinag. 27.
κυρτόω -τοῦται μετάφρενον. Meleag. 77. -τώσαντες λαῖφεα. Paul. Sil. 57.
κύρτων. Crates fr. 8.
κύρω -ουσιν ἀστράσι. ἀδ. 318. ἔκυρσα τάφου. Archi. 33. λήθης δόμων Simonid. 55.
κυτογάστωρ -ορας ἐφητῆρας. Leon. Tar. 14.
κύτος, πλαγκτὸν νηός. Antiphan. 6. τοῦτ᾽ ἔκαμον τὸ κύτος. Archimel. 1. ἀδριακοῖο κύτους. Philip. 58. κοίλου φρείατος. Eratosth. 3.
κυφαλέος -έα ἰξύς. Phani. 4.
κυφός, διὰ γῆρας. Crates fr. 6. -ὰς καρίδας. Asclepiad. 28.
κύω. ἡ Νέμεσιν οὐχὶ κύουσα θεόν. ἀδ. 82.
κύω. ἔκυσεν χέρα. Isidor. Aeg. 4.
κύων, κρησσα γοργή. Antip. Th. 38. τοῖος ἐγ᾽ εἰμὶ κύων. ἀδ. 232. δένδρων. Antiphan. 8. θεῖον ὑλακτήτην δήμου κύνα. Theodor. 18. πάσης ἐπιΐδμονα θήρης. Macedon. 27. λυσσητήν. ἀδ. 394 b. (III. 333.) τὸν φλογέεντα. Strato 67. ὀφθαλμοὶ παίδων κύνες. Meleag. 4. λυκορραῖσται. ἀδ. 535. φεῦ κύνες. Antip. Th. 53. φύλακας κύνας. Crinag. 32. κῆρας βίου κύνας. Theodor. 11.
κώδων, χάλκεος. Crinag. 10.
κώθων -νι ἔγχει. Scolion. 17. -διὰ χρυσέου κώθωνος. Hedyl. 4. (8.) Archil. fr. 5.
κωκυτός -τῷ μεγάλῳ. Eutolm. 3.
κωκύω -υον. Nestor. 3.
κῶλον. ἄγρια κῶλα βάτου. Zenod. 2. ἐὔστροφα ῥινοῦ χερμαστῆρος. Antip. Sid. 105.
κῶμα, ὕπνου. Theocr. 3.

ἄξει κατὰ βλεφάρων. Plato 13. ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον. Id. 15. ἠρεμέοντα περὶ κώματι παῖδα. Ammon. 2.
κωμάζω. ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. Antigon. Car. II. 244. ἐν Ἰσθμῷ ἐκώμασα. ἀδ. 429. ἐκ πυρὸς εἰς Ὄλυμπον ἐκώμασας. ἀδ. 288. θρῆνος εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν. Philip. 79.
κωμήτης. Dióscor. 16. Myrin. 2. Antip. Th. 65.
κωμικός - ὸν βίον. II. 513.
κωμῳδογέλως. Phalaec. 2.
κωμῳδογράφος. Dioscorid. 30.
κῶμος - ῳ ἐν ἠγαθέῳ βιότου. ἀδ. 747. ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων. Onest. 2. οὐκ ἀγαθὸν ἐπερχόμενοι. Aristo. 2.
κωνίον - ία μαστῶν. Philodem. 18.
κῶνος. ὑψίκομον φωνήεσσαν φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶνον ὑπὸ Ζεφύροις. Plato 13.
κωνοτομέω. Eratosth. Cyren. 3.
κωνοφόρος - ον θύρσον κάμακα. Phalaec. 3.
κωνωπεῖον. Agath. 73. Paul. Sil. 66.
κώνωψ. Meleag. 90. Lucill. 53. θᾶττον κρήσει μέλι κάνθαρος ἢ μέλι κώνωψ. Ammian. 10. βραχύς. Agath. 73. ὀξηρῷ τερπόμενος κεράμῳ. Dionys. 4. κώνωπες ὀξυβόαι. Meleag. 93.
κωπεύω - εις βάριν. Zonas 7.
κωπίτις - τιδος πίσσης. Rhian. II. 526.
κωροσόα, Ἄρτεμις. Pers. 2.
κωτίλος - λα φίλτρα. ἀδ. 660.
κωφός - ὸν τύπον μορφᾶς. Meleag. 12. εἴδωλον μορφᾶς. Posidip. 18. δάκρυ ὀφθαλμοῖς ὑποικεῖ. Glauc. 5. γράμμα. Marc. Arg. 33. κωφὴν καλάμην. Statyll. 2. στησάμενοι λίθακα. Heraclid. 2. πυγὴ χαράσσετο κύματι κωφῷ. Rufin. 2. λίθῳ. Plato 15. κωφαὶ πάγαι. Archias 23. μοῦνα ἔνεστι τάφῳ ὀστέα κωφά. ἀδ. 678. κωφὰ κεῖται λείψανα πύργων. Onest. 6. θεῶν οὔατα μεμφόμενος. Lucill. 110. χλευαζομένη. Meleag. 24. μήτηρ μύρεται. Theon. 3. κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος. ἀδ. 272. κωφοῖς ἀνέμοις. Qu. Maec. 9. τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα ἔμ-

ματα. Meleag. 44. κωφαῖς λινοστασίαις. Antip. Sid. 62.

Λ.

λαβίς -ίδες ἀρσενικαί. Meleag. 48.
λαβροπόδης, χείμαῤῥος. Antiphil. 31.
λαβροποτέω. Marc. Arg. 12.
λάβρος -ῳ πιόμενος μέλιτι. Meleag. 25. θάλασσα λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη. Leon. Tar. 74. λαβρον πυρσόν. Paul. Sil. 15. ἐπαιγίζων. Id. 30 λάβροισι χείλεσι φιλεῖν. Strato 25.
λαβροσύνη. Leon. Tar. 14.
λαβύρινθος, εἰνάλιος. Theodor. 2. παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος. Rhian. 4. -οις ἐνὶ πολυγνάμπτοις. ἀδ. 564.
λαγαρός -ὸν δέρμα. Paul. Sil. 10.
λαγαρόω -ούμενον ποταμόν. Philip. 71.
λαγνεία -ας ἀκολάστου. Pallad. 122.
λαγνός. ἀδ. 552.
λαγοθήρης -ρα. Leon. Tar. 17.
λαγοκτονέω -έεις. ἀδ. 173.
λαγοσφαγία. Agath. 43.
λάγυνος -νε σύνδειπνε, βραχυσύμβολε, μύστι. Marc. Arg. 18. μεθυσφαλής. Id. 21. νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη βρόμιον. Id. 26. ἥμισυ πίσσος ἔχει. Rhian. II. 526.
λαγχάνω. Πατέριον ἔλαχε τύμβος. ἀδ. 690. ἰχθυόεν γένος ἔλαχεν. ἀδ. 32. σῶμα λέλογχε κόνις. ἀδ. 743. λελογχὼς πρηῶνα Ἑρμῆς. Leon. Tar. 56.
λαγών -όνι πρὸς ποταμοῦ. Antip. Sid. 23. ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων. Antip. Th. 48. ἆσθμα κοίλων ἐκ λαγόνων. ἀδ. 313. διὰ λαγόνων πλατέων. Erycius 8. τὸν λαγόνων μόχθον. Agath. 83. μαψιτόκων. Probl. ar. 18. λαγόνεσσι φαρέτρης. Leon. Al. 11. μόσχε τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι. Antip. Sid. 58.
λαγωοβόλον. Leon. Tar. 12.
λαγώς -ὼν οὐατόεντα ταχύπουν. Meleag. 120. νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί. ἀδ. Her. 11.
λαγωσφαγίη, ταχινή. Agath. 43.
λάζω -ετο. Stat. Athl. 5.
λαθικηδής -έα τέχνης ἰδμοσύνην. Crinag. 16.

λαθραῖος -αίη εἰρεσίη. Antiphil. 23.

λαθραίως. Nicias 8.

λαθρηδόν. Anyte 11.

λαθριδίως, φθεγγομένων βλεφάρων. Paul. Sil. 21. εἴλετο. Ablab. II. 451.

λάθριος. Marc. Arg. II. 529. -ιον πῦρ. Paul. Sil. 29. πόδα. Philip. 45. νῖα Ῥέης. Macedon. 32. -ίοισι τενάγεσσι. Apollonid. 16.

λαθροβόλος -ῳ δόνακι. Erycius 5.

λαθροδάκνης -ναι κόρεις. Antiphan. 5.

λαθρέκπους -ποδας τόκους. Antiphan. 3.

λαίλαψ -λαπι νότου χειμερίη. Anacr. 82. ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων. Archias. 18.

λαίμαργος -ων λύκων. ἀδ. 418.

λαιμητόμος -μα κνωδάλων ξίφη. Philip. 13.

λαιμοδακής -εῖς ἀκίδας. Philip. 22.

λαιμοπέδη. Leon. Tar. 34. Antip. Sid. 17.

λαΐνεος -έας Ἀριάδνας. ἀδ. 305. -έῳ τάφῳ. ἀδ. 479. -έῳ ταλάρῳ. ἀδ. 271. -έη εἰκόνι. ἀδ. 560. -εον θήκατο. Leonti. 13. -έην στήλην. ἀδ. 162. 710.

λάϊνος -νον τάφον. Diodor. 14.

λαισήϊον. Scoli. 22.

λαῖτμα, πλατύ. Agath. 82.

λαῖφος -εα μὴ λύσῃς. Ioan. Barb. 10. τείνας ἀπὸ προτόνων. Callim. 31.

λαιψηρός -ὰς Μώμου πτέρυγας. Alcae. Mess. 5.

λακέρυζος -ον θεόν. ἀδ. 40.

λακίζω- κίσασα κόμας. Stat. Flac. 10.

λακτίζω -ει κραδίην ἔρως. Strato 15. λακτισθείς. Lucill. 63.

λακτιστής, ληνοῦ. Qu. Maec. 11.

λαλαγέω -εῦσιν ἀηδόνες. Marian. 4. -γεῦσα χελιδών. Leon Tar. 57. -γεῦσαν ἀγρότιν ἠχώ. Paul. Sil. 48.

λαλάγημα. Dioscorid. 11.

λαλέω -εῦντα τέττιγα. ἀδ. 416.

λάληθρος -ον ὑάκινθον. Meleag. I. 13. θῆλυ γένος. ἀδ. 33.

λαλητρίς -ίδες φθονεραί. Agath. 12.

λάλιος -ίου στόματος. Meleag. 94. -ιον καὶ πρεσβύτην. Id. 127. -ίαν ἑταίραν. Id. 82.

λάλος -ον μητέρα. Marc. Arg. 13. εἰκόνα. Archias.

14. λάλα κύμβαλα. Erycius 2. λαλίστατος τέττιξ. Bianor. 3.
λαμπάς -πάδι μητρῴῃ. Asclepiad. II. 490. -δα κηροχίτωνα. Antip. Th. 13. ἀπ᾽ ὄσσων. Meleag. 13. ἠελίου. Pallad. 123. νικήσας. ἀδ. 123. ἔμπυρον. ἀδ. 124. ζωᾶς δραμεῖν. ἀδ. 734. ἡ ὥρα λαμπάδ᾽ ἔχουσα τρέχει. Alcae. Mess. 1.
λαμπετάω. II. 518.
λαμπρός -ὸν πέλαγος. Anyte 5.
λαμπρύνω -ει τὸ σῶμα. ἀδ. 445.
λάμπω. εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν. ἀδ. 275. Σπάρτᾳ ἔλαμψε κῦδος. Dioscor. 13. παῖς ᾧ καλὸν ἄνθος ἔλαμψεν ἔρως. Artemo. 1. λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων. Archias 24. λάμψω φέγγος. Antip. Sid. 13. ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις. Strato 20. λάμπομαι ἀρετᾷ. Mnasalc. 3. ῥόδον εὐόδμοις λαμπόμενον πετάλοις. Strato 36. -μένην κάλλει. ἀδ. 307.
λαμυρός. ἡ λαμυρή μ᾽ ἔτρωσε Φιλαίνιον. Asclepiad. 17. -ὰν ἱστορίην. Dioscorid. 26. κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. ἀδ. 660. -οῖς ὄμμασι. Meleag. 76.
λάξ, ἐπίβαινε κατ᾽ αὐχένος. Meleag. 28. πατήσας λυσσώδη βίον. ἀδ. 653. στέρνοις. Paul. Sil. 20. οὐδ᾽ ἄλλων λὰξ ἐβάρυνα χορούς. Marc. Arg. 23. πατέοντα τοίχους. Bian. 11. βαλεῖ σε καὶ λάξ. Mich. Psell. III. 127.
λαοξόος. ἀδ. 719.
λαοσσόος -όα τείχη. ἀδ. Byz. 1.
λαοτέκτων -ονος στάθμη. Crinag. 36.
λαοτίνακτος -τον ὕδωρ. Bianor. 4.
λαοτύπος. Theaetet. 3. βάκχην στήσατο. Agath. 42. -ποις σμίλαισι κεκολαμμένον γράμμα. Alcae. Mess. 21.
λαπάρα. Pallad. 18.
λαρίς. καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι. Leon. Tar. 74. ἁλιζώοις. Id. 82.
λάρναξ -νακα ὀμβρήσας δακρύοις. ἀδ. 665.
λάρος, χάρισι μεμελημένος. Tymn. 2.
λαρός -ὸν ὕδωρ. Plat. 15. ἔπος. Agath. 39. λαρῆς ἡμερίδος. Thall. Mil. 4. ἄνθεα λαρά. ἀδ. 695.

φθέγξατο. ἀδ. 520. λαροῖσι χείλεσι. Alc. Mess. 12.

λαρυγγιάω -όων βρογχά. Agath. 69.

λάσανον. Loll. Bass. 3.

λάσθη -ην καὶ χλεύην ποιεῦ. Aeschri. 1. 189.

λασιαύχην -ενος ἔγγυθεν ἄντρου. Theocr. 1.

λάσιος -ίου ποδὸς ἴχνια. ἀδ. 173. -ίας πίτυος. Archias. 22. πλατάνου. ἀδ. 260. -ίην ὄχθην. Marian. 3. γένυν. Stat. Flac. 2. Ἡρακλέους ἄλοχον. Strato 67. -ίους χαράδρας. Eryci. 3. λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Sosipater. 3.

λασιόστερνος -νων πορδαλίων. Agath. 92.

λάσταυρος -ων. Ammian. 8. δασυτρώγλων πίεσμα. Meleag 49.

λάταξ -τάγων πλήγμασι τερπομένους. Agath. 9.

λατομία. ἐκ τῶν λατομιῶν. Ammian. 19.

λάτρις, κηρῶν μέρος. Archias. 31. μουσέων. ἀδ. 523. Δαμάτερος. Philip. 76. Κύπριδος ἔρως. ἀδ. 399. Βάκχου ἱλαρὴ λάτρι. ἀδ. 79. πιερίδων. ἀδ. 535. ἐρώτων. Paul. Sil. 13. σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ἔρως παρέδωκεν. Rufin. 34.

λαυκανίη, πειναλίη. Agath. 53. περὶ λαυκανίην (ubi nunc λευκανίην) λαρυγγιόων. Id. 69.

λαύρα. Theocrit. 4.

λαφυγμός. Leon. Tar. 14.

λάφυρον -α ὑγρὰ πόθων. Hedyl. 1.

λαφύσσω. ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ. Paul. Sil. 18.

λαφύστιος -τιε. ἀδ. 413.

λαχαίνω. ζῶν ἐλάχηνε τάφον. Paul. Sil. 78.

λαχανηλόγος. Leon. Tar. 56.

λάχανον -ου χαλαρωτέρη σαῦρα. Automed. 3 a. (III. 331.) -ων σχεδόν. ἀδ. 231.

λαχναῖος -ου βρέγμα. Crinag. 35.

λάχνη, οὔ σ' ὀνήσει. Antisti. 2. -νᾳ βέβριθε γένεια. Simm. Alae.

λαχνήεις -εντι ἄνθεϊ γενειάδος ἄκρα χαράξας. Christod. Ecphr. 212. -εντα κέντροις ἐχῖνον. ἀδ. 131.

λαχνόω -οῦται νυκτί. Strato. 20.

λεάντειρα, κίστηρις. Phani. 3.

λέβης. ἄγων ἀμφὶ λέβητος. Diotim. 5. τῶν σῶν λεβήτων ἡ φύσις εὔστομος. Aenigm. 25.

λαγνωτός -τὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα. Christod. Ecphr. 309.

λείβω -ειν δάκρυον. Macedon. 10. ἔλειβε νώροπι χαλκῷ ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. Christ. Ecphr. 78. ἠρίον λείβεται ἐξ ὑετῶν. ἀδ. 615. δάκρυσι λειβόμενα. Anyte. 18.

λείζομαι -ενον. ἀδ. 130.

λείμαξ -μακες ἀμβρόσιοι. ἀδ. 428.

λειμών -ῶνα θαλάσσης. Paul. Sil. 52.

λειμώνιος -ιον ἄνθος. Leon. Tar. 98.

λειόμιτος, κάπαξ. Philip. 18.

λειοντῆ. ἀδ. 251.

λειοντομάχης. Theocrit. 19.

λειοντοπάλης. Erycius. 4.

λεῖος. Strato 11. οἶμος λείη καὶ ἐπίκροτος. Archim. 2. λείη παρὰ τριόδῳ. Diotim. 7. οὐδὲ θανὼν λείη κέκλιμαι ἡσυχίη. Archias 33. -ον προδιδάσκων. Strato 64.

λείπω. ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα. Arat. 1. ἁ πάρος εὔπαις οὐδ' ἐφ' ἑνὶ λείπετο γηροκόμῳ. Antip. Sid. 42. νέκταρι λειπόμεναι. Rufin. 3.

λειριόεις, Βάθυλλος. Antip. Sid. 76. -όεσσαν ὄπα. ἀδ. 721.

λείριον -ια πολλά. Meleag. 1. 6. μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη. Pompej. jun. 2.

λειτουργέω -οῦσα τρισί. Aeli. Gall. 1.

λείχω -εις κάλαμον. Ammian. 6. -ων. ἀδ. 76.

λειψανηλόγος -ους πτωχὸς κάδας. Philip. 16.

λείψανον, ἡλικίης. Rufin. 8. Pallad. 4. Agath. 33. παντὸς βίου. ἀδ. 531. ἐν σποδιῇ. Meleag. 16. -ανα εὐκαρπεῦντα ἀπὸ μουσῶν. Id. 1. 33. στοργῆς. Id. 103. 109. πήρας. Leon. Tar. 10. τεχνοσύνης. Ib. 26. πυρκαϊῆς. Loll. Bass. 8. τέχνης ἀρχαίης. Dioscor. 30. γενεῆς. ἀδ. 651.

λέξις. κατὰ λέξιν. Lucill. 28.

λεοντάγχωνος. Callim. 36.

λεόντειος -είαν βίαν. Marc. Arg 27.

λεοντόδιφρος, Ῥέα. Philip 6.

λεοντοφόνος -οις ἐπὶ νίκαις. Agath. 27.

λεοντόχλαινος. Archias 27.

λέπαδνον -να ἄπειρά μεν τέντοντος. Philip. 49.

λέπας, κακόν. Simonid. 92. δρυάδων. Plato 14.

λεπίς. κάρυον χλωρῶν ἐκφανὲς ἐκλεπίδων. Philip. 20.
λεπτακινός. Ammian. 17.
λεπταλέος -έον στήμονα. Antip. Sid. 22. ἠέρα. Pallad. 123. -έων δονάκων. Paul. Sil. 52. -έαις λύγοις. Agath. 84. -έας στολίδας. Satyr. Th. 6.
λεπτεπιλεπτότερος. Nicarch. 16.
λεπτολόγος -ου Ἄρητος. Ptolem. R. 1.
λεπτόμιτος -τον νεφέλην. Satyr. Th. 1.
λεπτός -τὴ φροντίς. Antip. Sid. 49. -τὸν ὑφηνάμενα. ἀδ. 419. ὑποτρύζουσα. Agath. 68. -τῇ χερμάδι. ἀδ. 204. -τῷ χώματι τάφου. Simonid. 54. -τὰ χείλεα. ἀδ. 387. -ταῖς ποδάγραις. ἀδ. 419.
λεπτοσύνη. Nicarch. 16.
λεπτύνω -ων Δηοῦς καρπόν. ἀδ. 420.
λέπω -ομες τὰν κεφαλάν. Nicarch. 8.
λέσβιον, ἐξ ὕλου. Hedyl. 3.
λέσχη. ἠέλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. Callim. 47. ἔν τε λέσχᾳ ἔν τ' οἴνῳ. Phalaec. 2.
λευγαλέος -έη μοῖρα. Paul. Sil. 82. -έης γενεῆς. Agath. 77. -έοις ἐπ' ἔργοις. Macedon. 35.
λευκαίνω -νει ἀήτης κύματα Agath. 57.
λευκανθής. Meleag. 31.
λευκανίη. Vide λαυκανίη.
λευκόϊον, γλυκύ. Meleag. 2. 105. -οϊα πρώϊα. Meleag. 1. 56. ἁπαλὰς λευκοΐων κάλυκας. Philodem. 31.
λευκόλοφος. Philet. 2. -ον ποιηρόν. Crinag. 39.
λευκοόπωρος. Leon. Tar. 45.
λευκοπάρειος. Meleag. 83.
λευκός -ῇ εὐαφίῃ. Rufin. 2. λευκὴν ψῆφον. Agath. 86. ἡλικίην. Rhian. 10. λευκὸν στίχον. Philip. 44. λευκὰ ὕδατα. Diodor. 12. Marian. 4. αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες. Posidip. 20. -ῶν λιβάδων. Antip. Sid. 83.
λευκοφόρος -ον δαίμονα τέχνης. Ammian. 5.
λευκόχροος. Theocrit. 2.
λευκόω -ωσαι πόδα. Qu. Maec. 11.
λευρός -ὸν δέρμα βοός. Sami. 2. δρόμον. ἀδ. 121. -ρῷ ἐνὶ χώρῳ. Inedit. -ρὰ ὀστέα. Heraclid. 1.
λεχεποίης -ῃ Ἀσώπῳ. Inedit.
λέχος, ἀντιπρόσωπον. Sosip. (Dioscor.) 1.

λέχριος -ιον νεῦμα ποδῶν. Simmiae Ovum.

λεχώ -οῖ ὑπερέσχες χεῖρας. Phaedim. 3.

λεχώϊος -ϊα δῶρα. Dioscor. 31.

λεχώτ. Diodor. 1.

λέων, δυσμενέεσσι. Antip. Sidon. 91. τλῆθι λέων ἄτλητα παθών. ἀδ. 467. -οντος πυρσοῦ. Leon. Tar. 51. εὐβοστρύχου. Loll. Bass. 8. ἀκροχανὲς δέρμα λέοντος. Paul. Sil. 47. νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί. ἀδ. Her. 11. χαροποῦ. ἀδ. 290. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. Posidip. 14. τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων. Agath. 92. θρέπτειρα. ἀδ. 174. ἐρημαίησι λεόντων ὠρυγαῖς. ἀδ. 398.

λεωργός -ὰ ἔργα. Archil. fr. 17.

λήγω -γε γόων. ἀδ. 661. λήγεις καὶ ἀνθεῖς. Rufin. 15. λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα. Rufin. 15. κραδίης καὶ ἥπατος. Macedon. 8. λῆξας καὶ πολέμου καὶ θυμέλας. Antip. Sid. 10. λήξει οὐδ' αἰῶνι γόον. Leon. Al. 16.

λήθαιος -αίης ἀκάτοιο. Loll. Bass. 7.

ληθάνεμος -ον ὥραν. Simonid. fr. 15b. (Lectt. 25.)

ληθαργικός. ἀδ. 411.

λήθαργος -γε κακῶν. Meleag. 55. φιλούντων. Id. 90.

ληθεδών -όνι εἴχετο. Agath. 45. εἰς ταχινὴν ἔῤῥει τοιάδε ληθεδόνα. Tull. Laurent. 3.

ληΐδιος -ίην. ἀδ. Her. 9. Ἑλλάδα. Jul. Aeg. 3. χερσὶ ληϊδίαις. Id. 12.

ληΐζω. οὐ σὲ μόνον Κύπρις ἐληΐσατο. Asclepiad. 9. Ἀθηνᾶς αὐλούς. Antip. Th. 29. πτηνὸν ὁ πτερόεις ἰός. Bian. 10. ἔρως μανίαις θυμόν. Paul. Sil. 26. ἡ Κύπρις τεύχεα θεῶν. Secund. 1. Ἀθηναίη Κύπριν. ἀδ. 82.

ληϊνόμος -μοι γεωργόται. Archias 27.

λήϊον -ϊα σταχύων. Herod. Inscr. 10.

ληϊστήρ -ῆρα ἰχθύσι. Leon. Tar. 91.

ληΐστωρ -τορι χαλκῷ. Macedon. 31. -τορες. Jul. Aeg. 36.

λῆμα, Ζηνὸς καθεῖλεν Ἔρως. Meleag. 56. σοβαρόν. Tull. Gemin. 4. τὸ χάλκεον εἰκόνι λᾶμα. Alc. Mess. 9. ἀρετῆς καὶ λή-

-ματος. ἀδ. 627. εὐτόλμου ψυχῆς. Simonid. 44.
λῆμμα -ματος δεκάτην. Nicarch. 10.
λημνίσκος -κοις μαλακοῖς. ἀδ. 26.
ληναϊκός -ῶν ἀγώνων. Posidip. 17.
ληναῖος. Il. 517.
ληνός -οῖς ἱεροῖς. ἀδ. 668.
ληπτός. ἐν νοητοῖς ἢ ληπτοῖς. Agath. 70.
λῆρος -ων χρύσεοι οἱ κάλαμοι. Hedyl. 2.
λῃστήρ -ῆρος. ἀδ. 648.
λῃστής -ὴν οὐ θεράποντα. Asclepiad. 27. -τῇ λογισμοῦ. Qu. Maec. 9.
λῃστοκτόνος -ου ἡγεμόνος. Pallad. 51.
λατρεινόν -κὰ Ἀφροδίτης. Simonid. 64.
λητογενής. Il. 518.
λιαρός -ὸν φυρόν. Leo Phil. 6.
λιβάζω -ομένη προχοαῖσι πηγή. Antiphan. 7.
λιβανωτός -οῦ ἔξεστι. Leon. Tar. 43.
λιβάς, αὐτομάτη τίκτεται. Leonid. 17. πηγή. ἀδ. Her. 21. ἡ ῥεῖα. ἀδ. 199. Βαιή. ἀδ. 240. -άδος φαιδροτέρας. Antip. Sid. 83. -άδι θλαινηρῇ. ἀδ. 194.
λιβρός. Dosiadae Ara 1.
λιγαίνω -αν σύριγγι. Meleag. 110. βιοτὴν διετεγκέα. ἀδ. 594. -νειν δονάκεσσι. Il. 513.
λιγνύς -ύι καὶ θείῳ. Antip. Sid. 96.
λιγυαχής -έϊ κιθάρῃ. Bianor. 8.
λιγύθροος, κύκνος. Christod. Ecphr. 414.
λιγύμυθος -ον. ἀδ. 690.
λιγυπτέρυγος, ἀκρίς. Meleag. 112.
λιγυρός -ὰ χείλεα. Jul. Aeg. 41. -οῖς ἀνέμοις. Id. 37. λιγυρωτέρη. ἀδ. 732.
λιγύφθογγος -γῳ. Antip. Th. 29. -γοι πτέρυγες. Mnasalc. 10.
λίθαξ -ακα τρητήν. Paul. Sil. 52. Heraclid. 2.
λιθηλογής -έες ἱδρύσιες. Crinag. 7.
λιθιαῖος. Euphorion. 2.
λίθινος. Lucill. 83. -να στάλα. ἀδ. 666. -νου Διός. Lucill. 36. ὁπλίτην τῶν λιθίνων. Id. 16. -ναν φάρυγα. Phan. 7. -νην ψυχήν. Rufin. 27.
λιθόβλητος, εὐσταχίη. Plato 20.
λιθοδερκής -κέος Γοργοῦς. Antiphil. 13.

λιθοεργός. Dioscorid. 14.
λιθοκόλλητος -των κεκρυφαλων. Agath. 5.
λιθοκτονίη, ποίνιμος. ἀδ. 465.
λιθόλευστος, ψυχή. Callim. 4. -ον ἔρον. Alex. Aetol. 6.
λιθοξόος. Rufin. 13.
λίθος. τίς λίθος οὐκ ἐγόησε. Julian. Aeg. 51. ἀδ. 656. ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἠλίαιρε λίθος. Macedon. 10. πάντως ἢ θεὸς ἢ λίθος εἶ. ἀδ. 29. μαίνη καὶ λίθος εὖσα. ἀδ. 302. φλέξει καὶ λίθος εὖσα λίθον. (ubi nunc καὶ θεός.) Antip. Sid. 31. ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται. Bian. 7. καὶ ἁ λίθος οἶδε βρυάζειν. Aemili. 2. Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται. Philip. 61. πάντα λίθον κίνει. ἀδ. 73.
λιθουργός. Posidip. 15 a. (II. 528.)
λίθου -ουμιθα. Hedyl. 4. (II. 527.)
λικμαῖος -αία Δηώ. Zonas 2.
λικμητής. Nicaen. 1.
λίκνον, μιτροδέτου ὕπερθε κόμης. Phalaec. 3.
λιμενίτης, Πρίηπος. Leon. Tar. 57.
λιμενορμίτης. Satyr. Th. 5.
λιμενοσκόπος -πω Ζανός. Callim. -σκόπε Φοῖβε. Antip. Th. 18.
λιμήν, κοινὸς ἀΐδης. Leon. Tar. 66. κυμάτων. Polyaen. 2. ναυηγοὶ εἴσω ἔσω λιμένος. Aemilian. 3. εἰς πόθων λιμένα. ἀδ. 44. τὸν λιμέν' εὗρον. ἀδ. 639. τὸν λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα. Antip. Sid. 106. τῶν λιμένων ἐνδόθι δεξαμένη. Macedon. 3. τοῖς αἰθέρι προσπελάσῃς λιμέσι. Leon. Tar. 88.
λιμηρός, ἐργασίη. Antip. Sid. 9 ἀδ. 116. -ρὰ ἔργα. Nicarch. 10. -ρὸν ὄργανον πενίης. ἀδ. 667.
λιμνάτις, κόρα. ἀδ. 115.
λιμνοφυής -ῆ δόνακα. ἀδ. 128.
λιμός -οῦ ῥύτορα. Leon. Al. 29.
λιμοφορεύς -ήων δίσκων. Pallad. 27.
λιμώσσω. Phani. 7.
λινευτής. Antip. Sid. 13.
λινόκλωστος -του [illegible] ἠλακάτης. ἀδ. 524.
λίνον, ὀλέθρου. Christod. Ecphr 205. λίνα μοίρης. Diodor. 2. Agath. 89. Jo. Barb. 8.
λινόπεπλος, [illegible]. Philip. 10.

λιποτελευτή. Leon. Tar. 72. Antip. Sid. 62. Archias 95. Jul. Diod. 2. -λιπ πλέγμα. Agath. 93.
λιπαίνω - νημένη χροιή. Strato 34. - πηνάμενος χεῖρα ... Crinag. 16.
λιπαρέω. δαίμονας λιπάρησεν. Philip. 12.
λιπαροκρήδεμνος. Pallad. 2.
λιπαρός - ῆς εὐφροσύνης. Macedon. 21. - ῷ ἐπὶ σήματι. Eryci. 13.
λιπαυγής. Plato jun. 1. - έα χῶρον. Inedit.
λιποργυτής. Macedon. 31.
λιπόγυιος. Plato jun. 1. Philip. 69.
λιπομήτωρ, παῖς. Philip. 70.
λιπόπνοος. Aemilian. 1. τήκεται. Philostr. II. 400. ... δὲ λιπόπνους ... κέκληται. Antip. Sid. 43. μόροις ἔφανε λιπόπνουν. Meleag. 58.
λιποσάρκεμος - έα παῖνε ... Macedon. 16.
λιποστέφανος. Paul. Sil. 44.
λιποτριχής - χέα κρᾶτα. Garphyll. 1.
λιποψυχέω. - ων. Antip. Th. ...
λιπόω - ῶσα σάρξ. Damoch. 4.
λιρός, - ὰ κοῦρα - γονή. Alex. Aet. 5.
λισσός - αῖσιν ἀμφὶ δειράσιν. Dosiad. Ar. 1.
λιτός, τύμβος. Meleag. 123. Antip. Sid. 74. Tull. Gem. 10. ἀδ. 717. λιτὸν ὕδωρ. Antip. Th. 45. λιτῷ σήματι. Jul. Aeg. 70. χλαίνης λιτὸν σπέπας. Parmen. 10. λιτὸν ἔχουσι τάφον. Garphyll. 1. λιτὴν κόνιν βάλλουσα. Marc. Arg. 29. λιτὰ πορεύεται. Leon. Tar. 67.
λίτρα - αι ἐκῶν ζήσας. Pallad. 45.
λιτρώδης - σι χαίλεσι. Pallad. 39.
λίτρον. Simonid. 45.
λιτῶς, αὐτὸν ἔφερβον. Isidor. 5.
λιχμάζομαι - άσεται γραῖα καὶ φυσσῆ. Nicarch. 1.
λιχνοβόρος, μῦς. Antiphil. 22.
λίχνος, ἦν λίχνος ἐμβλέψῃς. Meleag. 46. τὸ λίχνον ὄμμα. Id. 39. λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν δεδορκώς. Leon. Tar. 27.
λίψ, λίβα λευκοῦ κόμματος. ἀδ. 261.
λογάδες. Paul. Sil. 17.
λογάς - άδα στρατιήν. Archi. 12.
λογίζομαι. θνητὰ λογίζευ. ἀδ.

81. μή σύγε ὡς ἀθάνατός τι λογίζου. ἀδ. 655.

λογικός. οἱ λογικοί. Strato 84.

λόγιος. Pallad. 62. -ίου ἄρχοντος. ἀδ. 403. -ίῳ Ἑρμῇ. ἀδ. 600. -ίων ἡγεμόνες. ἀδ. 428. παντοδάπων πρόφασις. Jo. Chi. 1.

λογισμός -ὸν παραταξάμενον πρὸς ἔρωτα. Posidip. 2. οὔτε λογισμὸν ἔχων. Lucian. 21.

λογιστικός. ἀδ. 91.

λογολέσχης. Lucill. 28.

λόγος. παλαιός. Even. 3. τίς θεοῦ ἐστι λόγον. Nicarch. 6. ἡμετέρης φροντίδος οὔτε λόγος γίνεται οὔτ᾽ ἀριθμός. Agath. 19. -ον ἄρσενα εὗρες. Il. 78.

λογχωτόν, δίθυρσον. Agath. 31. -τὰ ἔγχεα. Bacchyl. fr. 9.

λοιβή -ῆς καὶ θυέων. Agath. 59. ἀδ. 695. -αῖσι γεραίρει. ἀδ. 169. -αῖς γηθοσύνους. Thall. Mil. 2.

λοίγιος -ια πήματα. ἀδ. 359.

λοιδορίη -ην. Pallad. 116.

λοίδορος. οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας. ἀδ. 699.

λοιπόν. ἀδ. 79. εἰς ἑτέρων λοιπὸν ἄγει μανίην. Phani. 1. ποῦ τις ἀπέλθῃ λοιπόν. Lucill. 77. τὰ λοιπά. Id. 86.

λοιπόρινος -ον βάκτρον. Leon. Tar. 11.

λοίσθιος. τὸ πρῶτον, τὸ λοίσθιον. ἀδ. 283.

λοῖσθος -ους στάχυας χείρεσιν. ἀδ. 708.

λόχμη -ας ἢ λαφυίδας. Antip. Th. 45.

λοξός, ἕλιξ ῥυτίδων. Macedon. 1. ὄμματι μὴ λοξῷ. Callim. 62. λοξὸν ἔφυν. Id. 32. ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα. ἀδ. 98. λοξὸν ὄμμα βαλόντες. Damaget. III. 331. λοξὰ Μαιάνδρου ῥεῖθρα. Antip. Sid. 23. τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθά. Lucill. 18. χείλεα παρεκτανύοις. Irenae. 3. Πολυξείνην λεύσσων. Christ. Ecphr. 196. χήνας λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας. ἀδ. 667. λοξαῖς κοραῖς δερκομένα. Antip. Th. 26.

λοξοτρόχις. ἀδ. 564.

λόξωσις -ιας ζωδιακοῦ. Synes. 1.

λοπαδαρπαγίδης. ἀδ. 110.

λοπάς, καὶ κέρμα. Glauc. 1. -άδι γόγγρου. Hedyl. 4. -άδα Ἀκρισίου. Id. 3. (H. 527.) ῥωμαϊκὴν παίδων. Meleag. 6.

λουτροχοεῖν -οεῦσιν ὕδωρ. Marian. 5.

λούω. λοῦσαν οἰστοὺς Φοινίσσᾳ ψεκάδι. Simonid. 48. τόξα Περσῶν αἵματι λουσάμενα. Id. 49. πλάτανος λουσαμένη Βρομίῳ. Philip. 64. -χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένων. Macedon. 18. στέφανον δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. παῖς στίλβει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306.

λοφιά -ῇ περ ἱμερθεῖς. Antiphil. 34. κόμαις πρὸ ἄκραις. Qu. Maec. 10.

λοφνίς -νίδας. Antip. Th. 45.

λοφιήτης -ῆτα Πᾶν. Agath. 37.

λοχάζω -η ἱεραῖς ψάφοισι. Even. 16.

λοχαῖος -ου ἔρωτος. Cyrus. 2.

λοχάω -ησάμενος λαγωοῖς. ἀδ. 647.

λοχεία -ας θαλασσαίης. Jul. Aeg. 32. -ην δυωδεκάπαιδα. Theodor. 7. -είαις εὐκάρποισι. Theaet. 2.

λοχεύω -όμενος παμφώνοις χερσί. Antip. Th. 27. ἄρτι λοχευομένην ἔαρ ὕμνων. ἀδ. 524. πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο Ὅμηρον. ἀδ. 482.

λόχιος -ια ἄλγεα. Antip. Sid. 85. 86. λοχίων χάρις. Philip. 34. ὠδίνων. Nic. 3.

λοχίτης πτᾶν αἵματι. Dioscorid. 13.

λόχμιος, τράγος. Agath. 29.

λόω. Scolion. 21.

λυγδίνεος -ῃ δειρῇ. Rufin. 36.

λύγδινος -ον μορφῆς εἴδωλον. Antip. Sid. 24. -ος πλακός. Crinag. 36. τὰ λύγδινα κάλλεα μαστῶν. Philodem. 18. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315.

λύγδος. ἱερὸν θάλος οἷά τε λύγδου γλυπτήν. Posidip. 7. πρόσωπον λύγδου λειότερον. Rufin. 38.

λυγίζω. ἐπέων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες. Antip. Th. 45. λελυγισμένον ἴχνος. Qu. Maec. 7.

λύγκειος. ὑπὸ λυγκείου βλέμματος. Posidip. 15. (II. 528.)

λύγξ. λύγκα παρ' αἰπολίοις (ubi nunc θῆρα.) Meleag. 53.

λύγος, ἀρχαίων Σαμίων στέφος. Nicaenet. 3. πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος λύγος. Agath. 85.

λυγοτευχής -ῆ κύρτον. Crinag. 27.

λυγόω. χρυσὸς Δανάης ἐλύγωσε φρίκας. Paul. Sil. 16. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώ-

81. μή νύγε ὡς ἀθάνατός τι λογίζου. ἀδ. 655.
λογικός. οἱ λογικοί. Strato 84.
λόγιος. Pallad. 62. -ίου ἄρχοντες. ἀδ. 403. -ίῳ Ἑρμῇ. ἀδ. 600. -ίων ἡγεμόνες. ἀδ. 428. παντοδάπων πρόφασις. Jo. Chi. 1.
λογισμός -ὸν παρωτωξάμενον πρὸς ἔρωτα. Posidip. 2. οὔτε λογισμὸν ἔχων. Lucian. 21.
λογιστικός. ἀδ. 91.
λογολέσχης. Lucill. 28.
λόγος. παλαιός. Even. 3. τίς θεοῦ ἐστι λόγος. Nicarch. 6. ἡμετέρης φροντίδος οὔτε λόγος γίνεται οὔτ' ἀριθμός. Agath. 19. -αν ἄρσενα εὗρες. II. 78.
λογχωτόν, δίθυρσον. Agath. 31. -τὰ ἔγχεα. Bacchyl. fr. 9.
λο[illegible]-ῆς καὶ θυέων. Agath. 59. ἀδ. 695. -αῖσι γεραίρει. ἀδ. 169. -ὰς γηθοσύνους. Thall. Mil. 2.
λοίγιος -ια πήματα. ἀδ. 359.
λοιδορίη -ην. Pallad. 116.
λοίδορος. σὺ λοίδορα ῥήματα πέμψας. ἀδ. 699.
λοιπόν. ἀδ. 79. εἰς ἑτέρων λοιπὸν ἄγει ματίην. Phani. 1. ποῦ τις ἀπέλθῃ λοιπόν. Lucill. 77. τὰ λοιπά. Id. 86.
λοικόραμος -ον βάκτρον. Leon. Tar. 11.
λοίσθιος. τὸ πρῶτον, τὸ λοίσθιον. ἀδ. 283.
λοῖσθος -ος στάτας χάριτας. ἀδ. 708.
λόχμη -ας ἢ λοφυίδας. Antip. Th. 45.
λοξός, ἕλιξ ῥυτίδων. Macedon. 1. ὄμματι μὴ λοξῷ. Callim. 62. λοξὸν ἔφυ. Id. 32. ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα. ἀδ. 98. λοξὸν ὄμμα βαλόντες. Damaget. III. 331. λοξὰ Μαιάνδρου ῥεῖθρα. Antip. Sid. 23. τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθά. Lucill. 18. χείλεα παρεκτανύσεις. Irenae. 3. Πολυξείνην λεύσσων. Christ. Ecphr. 196. χῆνας λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας. ἀδ. 667. λοξαῖς κοραῖς δερκομένα. Antip. Th. 26.
λοξοτρόχις. ἀδ. 564.
λόξωσις -ιας ζωδιακοῦ. Synes. 1.
λοπαδαρπαγίδης. ἀδ. 120.
λοπάς, καὶ κέρμα. Glauc. 1. -άδι γόγγρου. Hedyl. 4. -άδα Ἀκρισίου. Id. 3. (II. 527.) ῥωμαϊκὴν παίδων. Meleag. 5.
λουτροχοέω -εῦσιν ὕδωρ. Marian. 5.

λούω. λοῦσιν οἰςτοὺς Φοινίσσᾳ ψεκάδι. Simonid. 48. τόξα Περσῶν αἵματι λουσάμενα. Id. 49. πλάτανος λουσαμένη Βρομίῳ. Philip. 64. -χείλεος, ἀενάῳ νάματι λουομένων. Macedon. 18. στέφανον δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. παῖς στίλβει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306.

λοφιά -ῇ ἔπεσθε. Antiphil. 34. κ... πυρ' ἄκραις. Qu. Maec. 10.

λοφνίς -νίδας. Antip. Th. 45.

λοφιήτης -ῆτα Πάν. Agath. 37.

λοχάζω -η ἱεραῖς ψάφοισι. Even. 16.

λοχαῖος -ου ἔρωτος. Cyrus. 2.

λοχάω -ησάμενος λαιμοῖς. ἀδ. 649.

λοχεία -ας θαλασσαίης. Jul. Aeg. 32. -αν δυωδεκάπαιδα. Theodor. 7. -είαις εὐκάρποισι. Theaet. 2.

λοχεύω -όμενος παμφώνοις χερσί. Antip. Th. 27. ἄρμα λοχευομένην ἔαρ ὕμνων. ἀδ. 524. πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο Ὅμηρον. ἀδ. 482.

λόχιος -ια ἄλγεα. Antip. Sid. 85. 86. λοχίων χάρις. Philip. 34. ὠδίνων. Nic. 3.

λοχίτης ... αἵματι. Dioscorid. 13.

λόχμιος, τράγος. Agath. 29.

λόω. Scolion. 21.

λυχδίνεος -ιν δειρή. Rufin. 36.

λύχδινος -ον μορφῆς εἴδωλον. Antip. Sid. 24. -ος πλακός. Crinag. 36. τὰ λύχδινα κύματα μαστῶν. Philodem. 18. λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα. ἀδ. 315.

λύγδος. ἱερὸν θάλος οἷά τε λύγδου γλυπτήν. Posidip. 7. πρόσωπον λύγδου λειότερον. Rufin. 38.

λυγίζω. ἰπίων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες. Antip. Th. 45. λελυγισμένον ἴχνος. Qu. Maec. 7.

λύγκειος. ὑπὸ λυγκείου βλέμματος. Posidip. 15. (II. 528.)

λύγξ. λύγκα παρ' αἰπολίοις (ubi nunc θῆρα.) Meleag. 53.

λύγος. ἀρχαίων Σαμίων στέφος. Nicaenet. 3. πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος λύγος. Agath. 85.

λυγοτευχής -έα κύρτον. Crinag. 27.

λυγόω. χρυσὸς Δανάης ἐλύγωσε φρένας. Paul. Sil. 16. κατ' αὐχένος ἅμμα λυγω-

-ους. Antip. Sid. 50. ἀλυκτοπέδησι λυγωθείς. ἀδ. 412.
λυγρός -ῶν ἀντὶ μέλιχρον ἔχω. Leon. Tar. 100.
Λύδιος -ία λίθος μαίνει χρυσόν. Bacchyl. 4.
λύζω -ων ἐστονάχησεν ἔρως. Antip. Sid. 83.
λύθρος, ἀνδρῶν. Antip. Sid. 29. -ρον τρύχος. ἀδ. 294.
λυθρώδης -εις χεῖρας. Antiphan. 7.
λυκαβαντὶς -τίδας ὥρας. Philodem. 18.
λυκοθαρσής -έα βοσκόν. Myrin. 3.
λυκοκτόνος -ῳ Φαρέτρῃ. Phaedim. 4.
λυκορραιστής. Zonas 4. -ταὶ κύνες. ἀδ. 335.
λύκος, ἄρνα θυγατρὸς ἔφεν ἐφεστακότα. Strato 89. λύκος εἶναι πᾶσι λέγων ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος. Lucill. 5. λύκου τρηχὺν ὀδόντα. Philip. 7. ὀδμὰ λύκου χιμαιροσφακτῆρος. Eryci. 7. τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι. Lucill. 24. μήλων οὐκ ἀλέουσι λύκοι. ἀδ. 432. λαιμάργων λύκων ἀγέλην. ἀδ. 418. λύκοις σίντησιν. Macedon. 25. αἱμωποὺς λύκους. Leon. Tar. 34.
λῦμα -ατα νηδὺς χευαμένη. Agath. 52.
λυρικοιδός. Agath. 91. λίθος. ἀδ. 204.
λυρογηθής. II. 518.
λυρόεις -όεν τι μελίζεται. Antip. Sid. 76.
λυροθελγής -έα λείψανα. Onest. 6.
λυρόκτιτος. Christ. Ecphr. 262.
λυροκτυπίη. Paul. Sil. 48. 54.
λυρώδης -η μέλη. ἀδ. 280.
λυσίγαμος -ους ἀγγελίας. Agath. 3.
λυσιμελής -οῦς Βάκχου. Hedyl. 6. -εῖ Βρομίῳ. ἀδ. 286.
λυσιμέριμνος. II. 517.
λυσί[illegible] -οὺς ἀγγελίας. Agath. 11.
λυσίπονος, ὕπνος. Meleag. 26. -ου συζυγίης. Paul. Sil. 31.
λύσις, κήδεος. ἀδ. 386.
λυσιφλεβής -ῆ ὀλίγωρον. Philip. 6.
λυσσάς -άδα. ἀδ. 353.
λυσσατής. Aristodic. 1.
λυσσάω -ῶν. Paul. Sil. 11. -ῶντας κύμβους. Hadrian. 9.
λυσσητήρ -ῆρα κύνα. Philip. 6.
λυσσητής -τὴν κύνα. ἀδ. 394.
λυσσομανής -νὲς γε κακόν.

Calli. II. 5. ὕπνος κλυσί-
μοις. Antip. Sid. 27.
λυσσώδης -η ζωήν. ἀδ. 653.
λύτρον, πόθων. Leon. Tar.
40. -ρα ὡμολόγησα. Lu-
cill. 115. ζωῆς. Isidor. 11.
λυχνεῖ -νίδα. Meleag. 1, 23.
λύχνος, εἴκοσι μύξαις πλού-
σιον. Callim. 23. θεός.
Asclepiad. 25. ὁ τρίτος
ἄρχεται ἤδη λύχνος ὑπο-
κλάζειν. Paul. Sil. 28.
μάρτυσι ἀδ. 61. μάρτυς ἐφ'
οἷς λύχνος ἐπεγράφετο.
Marc. Arg. 4. ὄθεν λύχ-
νος ὄπωπε. Leon. Tar. 91.
λύχνε τρὶς ἑταῖρες. ἀδ. 65.
μήποτε μυκητα φέροις.
Agath. 17. τῆς ἧς παρέ-
δωκε φύλαξ. Meleag. 103.
λύχνῳ πολλ' ἀποδυρομένη.
(ubi nullo ἀποθλιβομένη)
Id. 64. λύχνον συμπαί-
κτορα μύστην παννυχίδων.
Id. 114. συνίστορα τῶν
ἀλαλήτων. Philodem. 17.
συνίστορα νυχίων -ἐρώτων.
Statyll. Fl. 5. μύστην
λύχνον ἀπεκρύψατο. Pom-
pej. jun. 2. λύχνοι ἐμῶν
κώμων πολλὰ κλύοντα μάθη.
Meleag. 66.
λύω -υε τὰν ζώναν. Leon. Tar.
29. λῦσε μηρὸν μήριον.
ἀδ. 250. φίλει μεν ἔλυσεν
ὑπὸ χθονί. ἀδ. 682. νερ-
τερὸν ἔλυσε βίον. ἀδ. 707.
λύσονθ' ἅμ' ἡλίῳ. Nossis
3. εὐφροσύνη λύουσα. Pal-
lad. 97. ἐν ποίᾳ ἔλυσα
ἀγαμεδής. Serapion. II.
291. ξανθὸν ἐνδύων πόθος
ὅλως λέλυμαι. Strato 83.
λώβη -ης ἐνιχόμενα ἀδελφοί
-ην τὴν Ἀφροδίτην. Antip.
Th. 4.
λωβήτειρα, φύλαξ. Even. 16.
λωβητὴρ -τορα νάκρον. Paul.
Sil. 44.
λώιτερος -ρης Φρενίδος. Phi-
lodem. 19.
λωμάτιον. Lucill. 114.
λῷος. Callim. 13.
λώπιον. Diodor. 1.
λωποδύτην -τοῦντι τὸν Ὅμη-
ρον. Pollian. 1.
λωποδύτης -ην. ἔργων. So-
phocl. 1. 163. νοῦς λυκ-
ολους λωποδύτας ἀλλοτρίων
ἐπέων. Pollian. 2.
λῶπος, ἀποκλύζουσα. Crinag.
31. ὁ πρὶν ἀπ' ἐγγύης λῶ-
πος ἀνελκόμενος. Strato 18.
φροῦσα λώπους πέζας. Eu-
genes. II. 453.
λωτός -τῷ κεροέντι. Satyr.
Th. 8. -οἱ ξυνέριοι ἄχευν
ἐπὶ δικλίσι. Meleag. 125.
λωτοὶ δὲ κλάζοντες ἴσον
φορμίγγι μελιχρόν. Alcae.

Meſs. 11. Ἀθήνη ἐξάψει ... αὐτόν. Antip. Th. 18.
... διδύμους ... Philip. 6.
λωτός - ὸν εὐχαίτην. Meleag. 151. - ὸν καὶ θεῖον ... 222. ... 335.
λωφάω - ᾧ δ' οὐδ' ὕπνον ... Leon. Tar. 52.

M.

μάγειρος. ψυχῆς ἔρως. Meleag. 4.
μαγνῆτις. οὐχὶ σίδηρον πέτρας πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος. ἀδ. 30.
μάγος. τὴν μάγον. Marc. Arg. 10. πυράκη ἐρώτων. Paul. Sil. 14. ... Agath. Prooem. μαγώ... Philodem. 10.
μαδαρός. - ὰν κεφαλήν. Lucian. 18.
μάθημα. Pallad. 66.
μαθητιάω. - ῶσιν. Comet. 6.
μαῖα. Dionys. 10. ... Antip. Th. 35. λοχείης. Id. 42. ... Antiphil. 40. ... Jul. Aeg. 32.
μαιμάω. δεινὸν μαιμάσασα ... Mnasalc. 5.
μαινάς. ... Nicias. 1. -άδα βότρυν. Meleag. 1. 25.
μαινίς, λαλαγεῦσα. Philodem. 30.
μαινόλιος. II. 517.
μαίνω. ἡ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα. ἀδ. 660. ὦ τῶν μαινομαι ὀμματίων. Philodem. 21. πόντος εἰς ἐμὰ μηνάμενος. Antiphil. 25.
μαίομαι - εαι ἀτρυπόν. Antip. Th. 24. - μενος χρήματα. Crates fr. 6. - όμενον ... Antip. Th. 53.
μαιόω - ύμενας ἀφροσύνη μαιώσατο. Leon. Alex. 2.
μακαριστός - τὸν οὔνομα. Posidip. 20.
μακαρτός. Leon. Tar. 69.
μάκελλα - αν ... Antip. Th. 47.
μακρόγηρως. Lucill. 45.
μακρόθυμος, - ἄνος. Pallad. 47.
μακροτένων, ἧλος. Eryci. 1.
μακρόκαυλος, σχοῖνος. Philip. 27.
μακροτράχηλος ... ἀδ. 77.
μακροφάρυγξ ... Marc. Arg. 18.
μακροφλυαρίτης. Lucill. 74.
μακύνω. ἐμακύνατο κολοσσόν. ἀδ. 238. Vide μηκύνω.
μαλακαύχενος, ... Aristot. Hymn.

μαλακός -κῇ δρόσῳ. Dioscorid. 24. -καὶ χεῖρες Ἠπιόνης. Crinag. 13. Addae. 6. τοῖς φύσει μαλακοῖς. ἀδ. 197. ὄμμασι. ἀδ. 57. ἄνθεσιν. ἀδ. 737. -κοὺς νόμους. Dioscor. 38. Ζεφύρους. ἀδ. 259. λεύσσουσα μαλακώτερον ὕπνου. Antip. Th. 32.

μαλάσσω -σειν οἶδα καὶ σοῦ σκληροτέρας. Philodem. 4. οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος. Agath. 4.

μαλάχη. Lucill. 119.

μαλερός -ὸν θάλπος. Archias 5. -ῶν δοῦλον ἐόντα πόθων. ἀδ. 52. -οὺς πόνους ἀκάμαντας. Arist. Hymn.

μαλθάκινος -νῃ χάριτι. Antip. Th. 32.

μαλθακός -κὸν ὄκνον. Philox. II. 58. -κὰ κεκλιμένος αὐχήν. Paul. Sil. 4. φιλεῖν. Id. 2. πλέγματα συζυγίης. Id. 31.

μάλιον. Ammian. 22.

μαλλός. Theocr. 1. μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς. Crinag. 22.

μαλοφορέω. ἐμαλοφόρει. Theocrit. 2.

μαλοφύλαξ, ἀγέλης. Theaet. 3.

μάμμη, Σισύφου. Myrin. 4.

μάνδρα -ας. Leon. Tar. 51. -ης ἦλθες ἔσω. Automed. 2. ἅμα πᾶσαι ἐντὶ μιᾶς μάνδρας. Artemid 1. 263. κρατεῖται τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον. Plato 17. Polemo R. 3. ἐπὶ μάνδραν βόες κατέβαν. Eryci. 14.

μανθάνω. καὐτὸς ἐρᾷν, ἔμαθες. Asclepiad. 19.

μανίη, παίδων ζωροπότη. Antip. Sid. 76. ὥς σοι τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας. Macedon. 29. ἡμετέρης δεσπότιδες μανίης. Philod. 14. μισῶ τὰ πρὸς μανίην. Id. 22. πόθος εἰς ἄλλην ἄγει μανίην. Phani. 1. μανίην σώφρονα μαινόμενοι. Antig. Car. II. 244. θαλάσσης. Stat. Flac. 11.

μαντεύομαι. Christ. Ecphr. 31. 153.

μαντῷος -ης Φοιβηΐδος τέχνης. Leont. Phil. 2.

μαραθωνομάχης -αις. Theaet. 3.

μαραίνω. γυνὴ ἄνδρα ἐκκαίει ἠὲ μαραίνει. Pallad. 11. μαραίνει ὁ χρόνος σὺν χάριν. Jul. Aeg. 6. ὁ μυριέτης οὐ μαρανεῖ σε χρόνος. ἀδ. 611. μαράνας δάκρυσι

στεφάνους. Meleag. 64. λύχνος μαραίνεται. Stat. Fl. 3. Paul. Sil. 28. ὁ στέφανος περὶ κρατί. Meleag. 104. ἕστηκας οὐδὲ μαραίνῃ. Scythin. 2. κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα. Plato 4. οὔπω ἐθηλύνθης, οὐδὲ μαραινομένη. Irenae. 3. μαραινόμενος ὑπὸ νούσοις. Simonid. 2. πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι. Empedocl. 2. πᾶν ἐμαράνθη πνεῦμα. Marc. Arg. 30. ἐν νεότητι μαρανθείς. Agath. 83.

μαργός. Antiphil. 5.

μαργοσύνη -ῃ τῇ ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα. Lucian. 30.

μαριλοπότης. ἀδ. 413.

μαρμαίρω -ουσιν οἶκοι χρυσῷ. Bacchyl. fr. 11. παρηΐδες. Agath. 20. μαρμαίροντα βοάγρια. Antip. Sid. 29. στήθεα. Rufin. 36.

μαρμάρεος -ον δόμον. Anyte 1. -ῃ εἰκόνι. ἀδ. 358.

μαρμαρυγή, ἠριγενείης. Agath. 85. -ῆς κάλλους. Id. 24. ἡν Φαεθοντίδα. Paul. Sil. 59.

μάρπτω. τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψε. Crates fr. 5. ὀδοῦσι μάρψε. ἀδ. 417. μηδέ μοι οἰνοχόον μάρψαις. Alcae. Mess. 3. μηδέ τις ἡμετέρου μάρψῃ χερὶ μαργὸς ὀδίτης ἀνθέματος. Antiphil. 5.

μαρτυρίη -ην ἄρσενα προτέρων ἔργων. Philip. 25.

μάσημα. Hedyl. 7.

μάσταξ -ακα ποππύζων ἀντεφίλουν. Agath. 6. πιαίνων. Id. 8. μάστακος ἐργασίην. Id. 54.

μαστεύω. Dioscor. 13. Front. 2.

μάστιξ, ἀνέμων. Meleag. 50. μακάρων. Paul. Sil. 24.

μάστις, πολυαστράγαλος. Erycius 2.

μαστόδετον. τὰ περὶ στέρνοις ἀγλαὰ μαστόδετα. Marc. Arg. 20.

ματαιοβουλία. Simonid fr. 7.

μάταιος, λόγος. ἀδ. 446.

ματεύω. οὐδὲ ματεύω σὴν στάσιν. Antiphil. 32. -ων φυκία. Antip. Sid. 96. ζωὴν ἐκ πόντου. Antip. Th. 69.

μάχιμος -ης γαμετῆς. Pallad. 9. -ου. Id. 13.

μαχιμώδης -εις φωνάς. Strato 42.

μαχλάς. Claudian. 1. -άδι ἐλπίδι. Paul. Sil. 43. -άδας μισθοφόρους. ἀδ. 338.

μάχλος, καὶ δημώδης. I. 189. μάχλε. Marc. Arg. II. 529. μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι. Dioscor. 23.

μαχλοσύνη -ην. Aenigm. 5.

μάχομαι -ωμαι αἰχμοῖς. ἀδ. 384.

μαψίδιος -ίη κόνις. Agath. 39. -ίην ἐλπίδα. Id. 95.

μαψιδίως. ἀδ. Her. 21.

μαψιτόκος. Probl. ar. 18.

μεγαίρω -εις εἰσορόωσι. ἀδ. 352. τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις. Simonid. 101. μοιράων οὐκ ἐμέγηρε λίνα. Diodor. 2. ἄστεσιν ὀλβίστοις μεγαιρομένην. Macedon. 32.

μεγακύδης -εσσι ἀστοῖς. ἀδ. 170.

μεγαλαυχέω -ήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης. Agath. 13.

μεγαλαύχητος -του σκῦλα Μακηδονίης. Leon. Tar. 22.

μεγάλαυχος, Ἑλλάς. ἀδ. 628. -ον Τρώων. ἀδ. 188. Ἑλλάδα. ἀδ. 497. -οι μητέρες. Bianor. 7.

μεγαλίζω -εται Μωρίη. Jul. Aeg. 2. -ζεο νικήσας. Paul. Sil. 68.

μεγαλήτωρ -τορος Φιλίππου. ἀδ. 310. -ορας. Antag. 1.

μεγαλοκρατής -τὲς Ῥώμη. Agath. 49.

μεγαλόπτολις, δῆμος. ἀδ. 497.

μεγαυχής. Meleag. 123. Antip. Sid. 93. -εῖς Θῆβαι. ἀδ. 288.

μεθαρμόζω. ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσατο. Erinna 3 ὑμέναιος γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσατο. Meleag. 125. ὅς με ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο. Dioscor. 28. πρὸς ἐμὰν μελέταν τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο. ἀδ. 175. ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι. Philisc. I. 184.

μεθέλκω -κόμενος πυκνά. Paul. Sil. 23.

μεθέπω -ποις εὐπλοΐην. Jul. Aeg. 54.

μέθη -ης σύντροφον. Antip. Sid. 89. ἄθυρμα. Antip. Th. 32.

μεθίημι -θῆκά σε θανεῖν. Pallad. 139.

μεθοδηγέω. Leon. Alex. 29.

μέθοδος -οισι λόγων. ἀδ. 547.

μέθυ, ἡδύ. Antip. Sid. 72. 73. πορφύρεον. Plato 15.

μεθυδώτης. II. 517.

μεθυδρίας -ασι νύμφαις. Alcae. Messen. 12.

μεθυπίδαξ - δακὰ βότρυν. Zonas 3.
μεθυπλήξ. Leon. Tar. 37.
μεθύσκω - κων τέφρην. ἀδ. 78.
μεθυστής. Agath. 9.
μεθυσφαλής, λάγυνος. Marc. Arg. 21. -ὲς ἴχνος. ἀδ. 286.
μεθυτρόφος, ἡμερίς. Simonid. 54.
μεθύω, τὸ φίλημα. ἀδ. 55. μύθοις. ἀδ. 23. μεθύεις ὄμβροιο. Antiphil. 31. πάντα λέγοις μεθύειν. Macedon. 26. κώπην ἅλμης μεθύουσαν ἔτι. Philip. 23. ἦν μεθυσθῶ. ἀδ. 77 γλεύκους μεμεθυσμένα παίγνια. Hedyl. 7.
μείδημα, τρυφερόν. Meleag. 65.
μειδιάω - ει θάλασσα. Satyr. Th. 6.
μείλιγμα. Gaetul. 5.
μείλιον. χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις. Paul. Sil. 45. πολλ' ἐπὶ μείλια δούς. Lucian. 13.
μειλιχίη - ίην πᾶσαν. Leonti. 3.
μειλίχιος - ιοιο Ζηνός. Leo Phil. 10.
μειλιχίως, ποτοπτάζειν. Nossis 7.
μείλιχος - ῳ ὠδίνων Ἀρτέμιδι. Apollonid. 6.
μειρακιεξαπάτης. ἀδ. 110.
μειρακιεύομαι - όμενοι πῶλοι κύνεοι. Strato 77.
μελαγκράνιον, ἅμμα. Philet. 15.
μελαίνω - ει βότρυς. Philodem. 15. - ομένην κόμην. Nicias 9.
μελάμβωλος, Αἴγυπτος. Philip. 10.
μελάμπεπλος - ου Φερσεφόνης. Paul. Sil. 40. - ων Εὐμενίδων. Antip. Sid. 78. - οις ἐν γυάλοισιν. ἀδ. 534.
μελαμπέταλος - ον κλῶνα δάφνης. Meleag. 1. 14.
μελάμπτερος, κόραξ. Archias 21.
μελάμφυλλος - οι δάφναι. Theocr. 1.
μελανδόκος - κον κίστην. Paul. Sil. 51.
μελανέω - εῦντα καλόν. Callim. 8. - εῦσα. Philodem. 10.
μελανουρίς - ίδας ἐν κύρτῳ. Phani. 7.
μελαντραγής - ὲς σῦκον. Phani. 4.
μέλας - αινα ἱστορίη. Philip. 44.
μέλασμα. Damoch. 2.
μελέδημα - ματα λεκτίον ἀμφαδίην. Paul. Sil. 31.
μελεδήμων - μονα. δόμων.

Antip. Sid. 88. κερκίδα. Archias 11.

μελεδών -ῶνες ἄγρυπνοι. Phanocl. 1.

μελεδώνη. Ined.

μέλει. Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα. Diodor. 13. ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι. Leon. Al. 12. Ἴλιον ἃ Νεμέσει μεμελημένον. Mund. Aut. II. 240. πόθοις μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον. Asclepiad. 15. ὄρνεον χάρισι μεμελημένον. Tymn. 2. ὁ μεμελημένος αἰνᾶσι κώμοις (ubi nunc λελασμένος οὔποτε κώμου) Antip. Sid. 74.

μελεσίπτερος, ἀκρίς. Mnasalc. 11.

μελετάω. εἰκὼν μελετᾷ. ἀδ. 104. μελέτα τὸν θάνατον. Pallad. 79. -τῶν τὰς νύκτας. Lucill. 4. τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν. ἀδ. 414. τὸ σὺν Μούσῃς μελετηθὲν βάρβιτον. ἀδ. 112.

μελέτη, χρυσομανής. Paul. Sil. 75. πολέμου θήρη. ἀδ. 302. ποῦ ἡ πρόσθε λόγων μελέτη. Meleag. 56. πρηνείης ἐκ μελέτης. Automed. 11. οὐκ ἰδίην ἐξοβολῶν μελέτην. Bianor. 3.

μελέτημα. Tymn. 1.

μεληδών -δόνι ὑγρῇ νέκταρος. Eugen. II. 453. -δόνες περισμύχουσι. Agath. 25.

μέλι, ἀμέλγειν, τρυγᾷν. Apollonid. 6. δρέπτεσθαι. Lucian. 37. τῶν δροσερῶν ἡδὺ μέλι στομάτων. Paul. Sil. 2. ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι. Meleag. 10. κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι. Antip. Th. 53. κακῶς εἰπεῖν ἀττικόν ἐστι μέλι. Pallad. 83: στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος. Meleag. 1. 22. τοῦ πικροῦ γευσάμενοι. Id. 18. λαβρῷ πιόμενος μέλιτι. Id. 25. δρυΐνῳ σπενδόμενος. Antip. Sid. 28. Ὑμηττείῳ. Eryci. 13. ἐκ μουσῶν κιρνάμενον μέλιτι. ἀδ. 523.

μελίβρομος -ον βοὰν αὐλεῖο. Archias 22.

μελίγηρυς, λαιμός. Philip. 58. -υν ὄπα. Theocr. 4. ἀηδόνα. ἀδ. 535. 717.

μελίγλωσσος -ων ἀοιδῶν ἄνθεα. Bacchyl. 9.

μελιηδής -ὲς πῖαρ. Crinag. 26. σῦκον. Gaetul. 3. -έα μολπήν. II. 513.

μελίθρεπτος, χελιδών. Even. 13.

μελίθρους, κύκνος. Loll. Bass. 1.

μελίλωτον. Philip. 10.
μελίπαις -παιδες σίμβλοι. Strato 88.
μελίπνοος, λίβανος. Philip. 1.
μελίσδομαι, σύριγγι. Macedon. 25.
μέλισμα, ἀδύ. Eryci. 14. νέκταρος. Id. 1. 35. λύρης. Id. 111.
μέλισσα, αἰόλε, ξουθά. Nicias 7. βομβήεσσα. ἀδ. 467. εἶχεν οἷα μέλισσα νόον. ἀδ. 585. Σαπφὼ μελίσση πιερικῇ. Christod. Ecphr. 69. ἐν ὑμνοπόλοισι μελίσσαιν. Leon. Tar. 81. ὑπὲρ μύθων καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης. Agath. 43. πνεῦμα σοφῆς μελίσσης. II. 520. μέλισσαι ὠδίνουσι. Meleag. 110. ξουθαί. Plato 29. ξουθαὶ σιμβληΐδες. Zona. 6. βουγενέες ἐχίων χειρότεραι. Bian. 15. εὐαγέες αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργατίδες. Antiphil. 29. ξουθὸς ἑσμὸς μελισσῶν. Antip. Sid. 48. μελισσείων ἑσμοῦ καὶ κνίδης καὶ πυρὸς ἡψάμεθα. Artemo 2. τύμβους βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις. Erycius 13. οἶμον ἐπ' εἰαρινὴν νισσομέναις. ἀδ. 647. ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας. Cyrus 1.
μελισσόβοτος -του Ἑλικῶνος. Dionys. 7.
μελισσοπόνος. Apollonid. 6.
μελισσοσόος, Πάν. Zonas 6.
μελισσότοκος -κων ὕμνων. ἀδ. 524.
μελισταγής -ὲς κρούνισμα. ἀδ. 250. -έων στομάτων. Leonti. 1.
μελίστακτος -των ἀπὸ μουσῶν. Meleag. 1. 32.
μελιτερπής, μολπή. Simonid. 55.
μελίφρων. Hegesip. 6. -ονα βάρβιτον. II. 513.
μελίφυρτος, ἁρμονίη ἤθεος. Paul. Sil. 17.
μελίφωνος. Antip. Sid. 46.
μελιχρός. Simmi. 2. -ὸν ὕδωρ. Anyte 3. -ὸν κλάζοντες αὐλοί. Alcae. Mess. 10. λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος. Hedyl. II. 526. ἃ τὸ μελιχρὸν ἠχεῖ. ἀδ. 259. παίζει Σικελίδου μελιχρότερον. Hedyl. ibid. ἐλπὶς ἀληθείης μελιχροτέρη. Paul. Sil. 63. γαῖα μελιχροτάτη. Macedon. 33.
μελίχρους. Meleag. 31. Strato 83.
μελιχρώδης. Strato 5.

μέλησις, ἀρκεῖ. Antiphil. 20.
μελογραφίη -ην. ἀδ. 571.
μελογράφος. Lucill. 77.
μελοποιητής. Lucill. 85.
μελοποιός. Lucill. 29.
μέμβλωκα -κεν ἤδη χελιδών. Leon. Tar. 57.
μέμφομαι. Carphyl. 2. Eryci. 15. Antip. Sid. 108. -μεθα ὄφιων φωλεά. Antip. Th. 53. -μένους ἀνέμῳ. Id. 54.
μέμψις. Jul. Aeg. 7. οὔτινα μέμψιν ἔχει βιοτᾶς. Nossis. 10. -ιν ἀνάπτω. ἀδ. 420.
μέναιχμος -μη χειρί. Paul. Sil. 49.
μενεδήιος, ἵππος. Anyte 15.
μενεπτόλεμος -οιο λυκούργου. Jul. Aeg. 31.
μενεφύλοπις, θεσμὸς Σπάρτης. Paul. Sil. 49.
μενοινάω -ῶν. Ep. Byz. 1.
μενοινή -ῇ. Agath. 76. -ήν. ἀδ. 575.
μένος, λευκὸν ἀπεσκείασθη. Sosip. 3. οἶνος μερόπων. Macedon. 20.
μένω. ἔτ' ἐν πατρὸς μένουσα παρθένος δόμοις. Hegesip. 2.
μερίζω -ομένη βασίλεια. Stat. Athl. 10. μεμέριστο. ἀδ. 730.
μεριμνοτόκος -κου βιότου. Agath. 69.
μερίς, μουσῶν ἱκανή. Damaget. 12. κακή. Tymn. 4. -ίδα βαιήν. Zonas 6.
μέρμερος, ἥρως. Christod. Ecphr. 3.
μέρμηρα -αι θυμαλγέες. ἀδ. 718.
μερμηρίζω -ξαντι. Callim. 17.
μεροπήιος -ία πήματα. Christ. Ecphr. 270.
μέροψ. Dosiad. Ar. 2.
μεσαιπόλιος. Paul. Sil. 32.
μεσαμβρινός, ὠδός. ἀδ. 175. τὸ μεσαμβρινόν. ἀδ. 198. συρίσδων. ἀδ. 260.
μεσόω -εῦσα ᾠδᾷ ἀδ. 175.
μεσημβριάω -άοντα. Paul. Sil. 66.
μεσημβρινός, ὕπνος. Meleag. 111. -νῆς κέντρα συνηλυσίης. Synes. 1.
μεσήρης -εα παντὸς Ὀλύμπου. Eratosth. Cyr. 2.
μεσόγραφος -α μυρία τεύχεις. Eratosth. 1.
μεσοπύλη. κατὰ μεσοπύλης ἐκρέμασε. Asclepiad. 30.
μέσος. τὰ ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται. Callim. 11.

μεσοσχιδής -έων δονακήων. Paul. Sil. 50.
μεσότης -τητα ἀμφοτέρων θέλε. Rufin. 4. αἱ μεσότητες ἄρισται. Loll. Bass. 6.
μεσότομος, κάλαμος. Damoch. 2.
μέσπιλον. ἀδ. 235.
μεσσάτιος. II. 519.
μεσσόθι. Theodor. 13. Sosip. (Dioscor.) 1. Eratosth. 2. Pallad. 120.
μίσφα. Antip. Sid. 3. Alphe. 12. Agath. 82.
μεταβαίνω -βάς. Pallad. 139. -ἔβης εἰς ἀμείνονα χῶρον. ἀδ. 737.
μεταβάλλω -λων πάντα χρηματίοις. Hellad. II. 438. -λομένου. Pallad. 3. -λομένῳ θρόῳ. ἀδ. 175.
μετάγω -ουσα τύχην. Pallad. 75. ψυχήν. Ib. 127.
μεταδίδωμι. τῆς σῆς παρθενίης μετάδος. Plato 5. ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος. Nicarch. 10.
μεταδόρπιος -ον ὥρην. Strato 89. εἴ τι λάθῃ μεταδόρπιον ἐγγὺς ὀδόντων. Crinag. 3.
μεταίχμιον, ζωῆς καὶ θανάτοιο. Comet. 2.
μετακαινίζω -εκαίνισε τὰ κατὰ σκηνήν. Dioscorid. 17.
μετακιάθω. Problem. ar. 7.
μεταλλάω. μὴ τρῖα μετάλλα. ἀδ. 250.
μεταλλεύω -ων πᾶν βάθος. Leo Phil. 8. τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν. Leon. Al. 30.
μετάλλόχρυσος, γῆ. Paul. Sil. 74. 43.
μεταμορφόω -ῶσαι. Eratosth. 3.
μεταμφιέννυμι. εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν. Phalaec. 3.
μετανάστης, Πάν. Theaet. Schol. 3.
μετανάστρια, σκοπέλων πέρδιξ. Agath. 85.
μετανάστιος -ιοι νύμφαι. inedit.
μεταντλέω -οῦσα. Pallad. 72.
μεταξύ. οὐ πολύ μοι τὸ μεταξύ. Marc. Arg. 11.
μεταπλάσσω -ασθείς. Hedyl. (II. 527.) 3. -άσσαντο. Dioscor. 16.
μεταῤῥυθμίζω -μίσας φρενῶν πνεῦμα. Meleag. 11.
μετάρσιος, ἀγλαΐησι. Agath. 13. -ιον ὄμμα τιταίνων. Christod. Ecphr. 353. δεξιτερὴν ἀνέσχε μετάρσιον. Ib. 374. θαῦμα

τῶν μεταρσίων. Ep. Byz. 35.
μετάστασις, ὠκεῖα. Simonid. fr. 2.
μετατίθημι -θεὶς τὴν σπουδήν. Pallad. 100. εἰς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν. Julian. Antic. 1.
μετάτροπος, ἐῤῥῶν. Leon. Tar. 95.
μετατρωχάω -ῶσα ἄτη. Rhian. 1.
μετεκβαίνω -βῆναι φθόγγον. Strato 29.
μετέμφυτος, ὀθνείοις ὄζοισι. Cyllen. 1.
μετέπειτα. ἀδ. 341.
μετέρχομαι, τὸν ἔρωτα χρυσῷ. Macedon. 14. -χεο μουσῶν ἐπὶ δῶρα. Crinag. 33. μετέλθοις κείνης κόμπον. Jul. Aeg. 2.
μετέχω -οις ὧνπερ ἐμοὶ παρέχεις. ἀδ. 474.
μετέωρος, θνήσκει. Lucill. 46. μετέωρε. Rufin. 32. 38. τὰ μετέωρα. Agath. 70.
μετημέριος -ίῳ πάλῳ. ἀδ. Byz. 19.
μετήορος -ον, ἠέρι καὶ νεφέλῃσι. Pallad. 11. -ορα δήνεα. ἀδ. 439.
μετοικεσίη -ην ἐς πλεόνων ἦλθε. Leon. Tar. 79.
μετοικέω -ήσας. ἀδ. 84.
μετοκλάζω. τίπτε μετοκλάζεις. (ubi nunc μέγα κλάζεις.) ἀδ. 397.
μετονομάζω -ωνόμασεν. ἀδ. 84.
μετοχλίζω -λίσσαντες ὀχῆας τύμβοιο. Crinag. 34.
μέτοχος -ους φωτὸς ἀκηρασίου. ἀδ. 684. θεῶν. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302.)
μετρέω -εῖ βίοτον ὑπὸ πῆχυν. Mesomed. 1. κύματα μετρῶν δινεῦμαι. ἀδ. 31. χθόνα. ἀδ. 550. μηδ' ἐπὶ τύμβῳ μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον. ἀδ. 619. τόσην ἅλα μετρήσασαν. Leon. Tar. 62. τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε θρῆνον. Bian. 17. ἴσα κέλευθα παντόθεν μετρευμένα. Arcesil. 2. τοῖς ἔπι μετρείσθω καὶ τόδε. ἀδ. 374.
μέτρον. νόει μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Strato 35. φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Lucian. 28. χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο. Paul. Sil. 69. μέτρον ὡράων ἐπιστάμενος. ἀδ. 433. ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης. Pindar. II. 523. (1. 81. ed. Lips.) μέτρα βίοιο ἄρκια. Anti-

phil. 14. καπηλικά. Argent. 18. κόσμου. Crinag. 18. ζωῆς σωρεῦσαι. Pallad. 111. μωυνθάδια. ἀδ. 651.

μετωπίδιος -ιον πλέγμα. Philip. 62.

μέτωπον -πῳ ἔπι στάλας. Heraclid. 1. κεράμων ἄκρα μέτωπα. Parmenid. 8. πυραμίδες ἄκρα μέτωπα κύρουσιν ἀστράσιν. ἀδ. 318. πετράων σκληρὰ μέτωπα τεμών. ἀδ. 366.

μηδαμά. Leon. Tar. 75.

μήδομαι. εἰκῶ ἐμήσαο. Nicomed. 9. κόσμον ἐμήσατο. Antip. Sid. 23. ἄξια Σπάρτας μησάμενος. Damaget. 7. ἄμβασιν. ἀδ. 293.

μηδοσύνη. Simm. Secur.

μηδοφόνος. Theaet. Sch. 3. -όνους χεῖρας. Paul. Sil. 60.

μήλη -η ἐναλείφειν. ἀδ. 95.

μήλινος -ον ἀσπάραγον. Automed. 7. -να λωμάτια. Lucill. 114.

μηλοβότης. Antiphil. 6.

μηλόβοτος, καὶ βούνομος κεῖμαι. Mund. II. 240.

μῆλον, ἀρτίχνουν. Zon. 3. στρούθειον. Antiphil. 8. τὸ χρυσοῦν. Damoch. 3. ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ. Philip. 20. αἰθάλιον ἥρπασε Κύπρις. ἀδ. 326. χρυσέα μᾶλα κλάσας. Antiphil. 51. Lucill. 50. μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον. Zona. 6. συζυγίη μήλων ῥοδέων. Paul. Sil. 14. ἔκκαιρον μήλων ῥυτίδα. ἀδ. 60. πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα. Plato 29. ἐρευθομένοις. Paul. Sil. 14.

μηλονομεύς -ήων ἕρκεσι. ἀδ. Her. 2.

μηλοσσόος. Leon. Tar. 34.

μηλοῦχος, ὑαλόχρους. Leon. Tar. 5.

μηλοφορέω. Theocr. 2.

μηλοφύλαξ, ἀγέλης. Theaet. Schol. 3.

μηνιθμός. Antiphil. 11.

μῆνις, ἄφυκτος. Apollonid. 19.

μηνύτωρ -τορα τῶν κλεπτόντων. Philip. 39.

μηνύω. τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον. Plato 3. λυδία λίθος μανύει χρυσόν. Bacchyl. 40. ἐπεί σε γε τὴν Φιλάσωτον μηνύει ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος. Meleag. 60. Ἄρτεμιν μηνύει Ζηνὸς θύγατρα. Diotim. 4.

μήρινθος. Leon. Tar. 93.

μηρός, ὑπὸ τρίχα. Phani. 1.

μηροτραφής. ἀδ. 76 b. (Nicarch. III. 334.)

μηροτυπής -ὲς κέντρον. Philip. 59.

μηρύω -σασθε πείσματα ναῦται. Antip. Sid. 37. σχοίνους μηρύεσθε. Satyr. Th. 5.

μητιόεις -όεντα δόλον. Alex. Aetol. 5.

μῆτις -τιν ἄφρονα ἀείρων. Agath. 53. ἐς πόλον μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56.

μητριάς -άσιν ἀγκοίναις. Jul. Aeg. 45.

μητρόπολις. Ammian. 7.

μητρόῤῥιπτος. Dosiad. Ar. 2.

μητροφθόρος -ον ἄνδρα. ἀδ. 633.

μητρῷος -ῳ λαμπάδι θαλπόμενος. Asclepiad. 2.

μητρυιά -ῆς στήλην. ἀδ. 432. ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη μήτηρ. Antip. Th. 47.

μηχανική. Ep. Byz. 34.

μηχανουργός -οῦ δόμου. Stat. Athl. 36.

μιαίνω -μηδὲ μιήνῃς πῦρ. Dioscorid. 36. σὲ ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν. Gaetul. 9.

μιαιφονίη -ης θεοδηλήτου. ἀδ. 465.

μιαρόγλωσσος. Eryci. 2.

μιαρός -ρὰ γαστήρ. Lucian. 30. -ᾶς ῥανίδος. Pallad. 122. -οῖς στόμασι. Id. 134.

μιάστωρ -ορι Ἄρηϊ. Antip. Sid. 29.

μίγδην. Paul. Sil. 74. 158.

μίγνυμι et μίσγω. δάκρυα τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις. ἀδ. 295. χείλεα μίξαι χείλεϊ σῷ. Paul. Sil. 33. οἱ κρητῆρι μιγέντες δαίμονες. Dioscor. 5. μιγνυμένων στομάτων. Paul. Sil. 5. χαρίτεσσι μεμιγμένον ἁδὺν ἔρωτα. Strato 2. σοφίῃ μιξάμενον χάριτα. ἀδ. 535. εἰς ἕνα Βάκχον μισγόμεθ᾽ οὐκ ἐς Ἄρη. Antiphan. 9. γαῖα μιχθήτω πυρί. ἀδ. 437.

μικροαύλαξ -αύλακος χώρου. Philip. 19

μικρός. παρὰ μικρόν. Rufin. 33.

μιλιάριον. χαλκοῦν. Nicarch. 34.

μιλτεῖον. Leon. Tar. 4.

μίλτος -τῳ φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4.

μιλτοφυρής -σχοῖνος. Philip. 15.

μιμηλός -ὸν βιότου πτερόν. Apollonid. 22.

μίμημα, λύρης. Meleag. 112. οὐράνιον. Leon. Al. 18. σφαλερὸν βιότου. Paul.

Sil. 69. ἐν μύθοις Σωκράτεος μίμημα ἐτύχθη. ἀδ. 680.

μιμητής -τὰν ζῆλον. Archias 28.

μιμνάζω -ει. Agath. 58.

μίμνω -νε σύρων πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι. Comet. 3. μίμνειν ἄλγεα πενίης. Agath. 55.

μιμολόγος. Theodor. 2.

μινσώριον. ἀδ. 377.

μινυνθάδιος. αἰάζων κῆρα μινυνθαδίην. ἀδ. 720. εἰς ἑτέρων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια. ἀδ. 651.

μινυρίζω -ζε. Marc. Arg. 28.

μινύρισμα -ασιν ἀντηχεῦσιν ἀηδονίδες. Theocr. 4.

μινυώριος -ια τέκνα. ἀδ. Her. 21.

μινύωρος. Philet. 2.

μίξις, θανατηφόρος. ἀδ. 79. -ιν. Asclepiad. 7.

μισάμπελος, πηγή. ἀδ. 198.

μίσγω -ει μόλιβον. Pallad. 46.

μισέω, μεμισηκώς. Pallad. 35.

μισητός. ἀδ. 100. -τῆς κεφαλῆς. Crinag. 37.

μίσητρον. Paul. Sil. 74. 63.

μισθάριον. Lucill. 47. 84.

μισθαρνέω -εῖν. Pallad. 137.

μισθοφόρος -ους μαχλάδας. ἀδ. 338.

μισοπόνηρος. Strato 76.

μισόπτωχος -χε θεά. Lucian. 27.

μιστύλλω -λουσι δρόμεν Φαετονθίδος αἴγλης. Paul. Sil. 56.

μιτόεργος, ἄτρακτος. Leon. Tar. 9.

μιτοῤῥαφής -ὲς ἀμφίβληστρον. Zosim. 3.

μίτος, στεφάνων. Meleag. 60. κιθάρης. Macedon. 24. μοιρῶν ἐπέκλωσε. ἀδ. 631. μοιρῶν βάσκανος. ἀδ. 582. μίτῳ πολύωκι. Paul. Sil. 67. μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον. Christ. Ecphr. 109. μοιρῶν οὐκ ἔφυγε τρισσῶν μίτον. ἀδ. 724. μίτους εὐκρέκτους. Antip. Sid 22. ἀνεβάλλετο μοίρῃ. ἀδ. 586.

μιτόω -ωσαμένη φθόγγον. Meleag. 112. νήματα πολλά. Nicarch. 10.

μίτρα -ῆς περιδρομάδος. Philodem. 18. ὑπάτων. ἀδ. Byz. 26. -ην λύσαντα. Stat. Athl. 15. -αις βάλλετε. Hedyl. 5. (9.)

μνάομαι -ᾶται εὐπηχυν Ἀθήνην. Rhian. 1. παίδων τις μνήσαιτο. Leon. Tar. 64.

μνήμη. πολλὸν ἐν μνήμῃ πᾶσιν. Leon. Tar. 85.

μνημεῖον -α λόγων γράμματα. ἀδ. 168.
μνημήϊον. Ablab. II. 451. Diogen. II 492. ἀδ. 642. -ϊα. ἀδ 594. 710.
μνημόσυνος -ον στοργῆς. Meleag. 14. σχεδίης. ἀδ. 154.,
μνήμων. εὐνομίης. Theodor. Gr. II. 450. -ονας ὑδροπότας μύθων. Antip. Sid. 8.
μνήστειρα. Agath. 4.
μνηστήριος -ια δῶρα. Christ. Ecphr. 68.
μνῆστις -ιν ἔχειν καμάτων. II. 519. Stat. Athl. 43. ὠδίνων ἀνηναμένη. Julian. Aeg. 47. ὀφειλομένην. Agath. 40. ἐφελκομένη. Id. 58. εἰς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν. ἀδ. 306.
μνιαρός -οῖο τάπητος. Antiphil. 6.
μνοία -ας δεσπότας κέκλημαι. Hybr. Scol. 22.
μνοῦς. καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη. Philod. 10.
μογερός -οῦ πόνου. ἀδ. 260. -ῷ γήραϊ. Archias 10. -ῶν ἰχθυβόλων. Id. 17. ἀρότρων. ἀδ. 271. -οὺς τοκῆας. ἀδ. 606.
μογέω -έοντα λίνοις. Tull. Laur. 2. μογέει. Leonti. 13. μογέεσκεν. Agath. 64. ἐμόγησε κόρας. Posidip. 15 a. (II. 528.)
μόθος -ου ατυγνὸν κῦμα. Theo. Alex. 1. -ον ἡρώων. Alcae. Mess. 7. δυσμενέων οὐ τρέσεν. ἀδ. 750. -ων ἄτλητος. Antimach. I. 167. ἔργα μόθων. ἀδ. 310.
μοῖρα. ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει. Posidip. 18.
μοιρίδιος -ίῳ ἐν φέγγει φθιμένους. Eurip. II. 57. -ίη μελέτη. Apollon. 1.
μοιχεύομαι -σαμένης Ἑλένης. Pallad. 12.
μολέω -εῖτε. Rhian. 4. -οῦντες. Christ. Ecphr. 128.
μολιβαχθής, στάθμη. Philip. 15.
μόλιβος. ἀδ. 222. χρωστήρ. Jul. Aeg. 11. -ου κανόνα σύνδρομον ἡνιοχῆα. Id. 10. -ον κυκλοτερῆ. Philip. 17.
μολπαστής -τῷ Φοίβῳ. Theodor. 5.
μολπᾶτις -τιδα κερκίδα ἱστῶν. Leon. Tar. 8.
μονάζω -άσασαν ἰδών. Rufin. 33.
μονάς -άδες. Autom. 10. -άδα. Pallad. 84.
μόκυλος. Hedyl. 7. (12.)
μοναχός -οί. Pallad. 84.

μόνιμος - μὴ ἀτεκμαρτός. Strato 66.
μόνιος - ιον ἔπαυλα βοῶν σινόμενον. Leon. Tar. 6.
μονοβάμων, μέτρον. Simmi. Ov.
μονοδοῦπος - πον αὐδάν. Simmi. Ov.
μονοζυγής - ὲς σάνδαλον. Eugen. II. 453.
μονόκλινον. Philodem. 34. (Lectt. 145.)
μονοκοιτέω. Lucill. 35.
μονόκρηπις - πιδα Λυκοῦργον. ἀδ. 297.
μονολήκυθος. Posidip. 16.
μονόμματος. Alcae. 15.
μονόπελμος. Phani. 2.
μονόπους. Eryci. 9.
μονόστιχος - ον ἐπίγραμμα. Lucill. 75.
μονοστόρθυγξ - θυγγι Πριήπῳ. Zonas 3.
μονοσύλλαβος. Herodic. II. 65.
μονότατος - τε. ἀδ. 77.
μορέω. ὃν ὁ πατὴρ μόρησε Dosiad. Ar. 2. ἃ δεῖλε μεμορημένε. Leon Tar. 99. πολιῷ μεμορημένε πόντῳ. Antip. Th. 66. κῆρες μεμορμέναι. Diodor. 8. ἠρίον μεμορμένον. Alex. Aetol. 5.
μορίη - ης θρέμμα. Pallad. 58.
μόριον. Φεῦ τόσσης γαίης ὅσσον ἔχει μόριον. Leon. Tar. 69. βραχὺ ψαμάθου. Zonas 9.
μόριος. γῆς μορίης. Tymn. 5.
μορμύρος. Phani. 7.
μορμύρω - ουσαν ἀφρῷ Κύπριν. Leon. Tar. 41.
μόρος, ἀλίξαντον ἐμὸν μόρον. Zon. 9. φρίσσω κύματος ἦχον ἐμὸν μόρον. Posidip. 19. δείσας θηρὸς μόρον. Alcae. Mess. 8. ἢ μόρον, ἢ νίκαν. Damag. 9. δόλιον. Id. 10. ὑπὲρ μόρον. ἀδ. 293.
μοροφεγγής - ὲς φανίον. Meleag. 78. (rectius μυροφεγγὲ.)
μόρσιμος, αἶα. ἀδ. 690.
μορφάω - ᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν. Nossis 8.
μορφήεις - εντα λίθον. ἀδ. 584.
μόσχειος - ου αἵματος. Leon. Tar. 51. ὄρνια καὶ μόσχεια. Pallad. 21.
μόσχος, ὁ καλὸς πλέον ἴσχυσε. Asclepiad. 19.
μουνερέτης. Antip. Sid. 96. Philip. 63.
μούνιος, λύκος. Antip. Sid. 62.
μουνόγαμος, θνήσκω. ἀδ. 641.
μουνογένεια, κόρη. Aenig. 18.

μουνογενής -ῆ κούρην. ἀδ. 677.
μουνόγληνος, κύκλωψ. Antip. Sid. 51.
μουνοκέλης -ητι. ἀδ. 118.
μουνολεχής -ῆ διαζυγίην. Rufin. 25. -εῖς κοίτας. Strato 68.
μουνολέων. Leon. Alex. 12.
μουνοπάλης, νικῶ δὶς Ὀλύμπια. ἀδ. 626.
μουνόρυχος -αν ὄρυγα. Phani. 4.
μουνόω -ώσας σός με πόσις. ἀδ. Her. 2.
μουσεῖος -είῳ κελάδῳ. ἀδ. 419.
μουσόδομος -μοις τείχεσι. Onest. 6.
μουσομανής, τέττιξ. Theaet. 2.
μουσοποιός. Theocr. 20.
μουσοπόλος, στέφανος. Meleag. 129. -λοις χερσί. Marc. Arg. 23. τιμὴν μουσοπόλοις. Ep. Byz. 8.
μουσοπρόσωπος -πε. Philod. 32. (Lectt. 144.)
μουσοφιλής, ἕταρος. Philod. 1.
μουσοχαρής -εῖ βιότῳ. Qu. Maec. 1 a. (III. 332.)
μόχθος. εἰς ἕνα μόχθον (ubi nunc εἰς ἓν ἄμοργμον). Meleag. 129. Ἀπελλείου μόχθον ὅρα γραφίδος. Antip. Sid. 32.
μυάγρη -ης δειλός. Tull. Gem. 9.
μυδαλέος -ον δόνακα ἔξω. Antip. Sid. 17. -οι ὀφθαλμοὶ δάκρυσι. Paul. Sil. 37.
μυδαλόεις -όεντα ὄμματα κλαυθμῷ (ubi nunc μυδαλέοντα) Strato 68.
μυδάω -ῶντα μύροις. Hedyl. 1. -ῶσα ὀδμή. Paul. Sil. 74. 30.
μυέλινος -ην πυγήν. Rhian. 1.
μύελος -οι ξανθοί. Crinag. 6.
μυέω. ἀνήρ μ' ἐμύησ' Ἑλικωνίδα. ἀδ. 387. ἐμύησας Ἴλιον Ἑλλαδικοῦ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος. Philip. 75.
μῦθος -ε Ὁμηρικέ. Alphe. 9.
μυῖα -ας τανυπτερύγου μετάστασις. Simonid. 2.
μυιοσόβη. Ammian. 21.
μυιοσόβος, ἀτμενίω. Paul. Sil. 66.
μυιών -ῶνες ἀνειδαίνοντο. Christod. Ecphr. 236.
μυκάω. οὗ βαρὺ μυκήσαντος. Dioscor. 11.
μυκηθμός. Archias 27.
μύκης -ητα φέρειν. Agath. 17. μύκησι συγκρίνειν σῦκα. Strato 46.
μυκτήρ. ὦ μεγάλου μυκτῆρος. Lucian. 20. -ρι σωκρα-

τικῷ. ἀδ. 543. ἔμαρψε μυκτῆρας. ἀδ. 292.
μυκτηρόθεν. Pallad. 123.
μυλαῖος -ον χεῖρα ἴσχετε. Antip. Th. 39.
μυλακρίς -ίδα λᾶαν. Alex. Aetol. 5.
μύλαξ. κοῖλα βάρη μυλάκων. Antip. Th. 39. πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
μυλεργάτης, ἀνήρ. Philip. 76.
μύλος. ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων. Lucill. 111. ἐκ ποίων σε μύλου κόψατο λατομιῶν. Id. 83.
μυλωθρός. Inedit.
μύξα -αις εἴκοσι πλουσίον λύχνον. Callim. 23.
μυριέτης, χρόνος. Dioscor. 6. ἀδ. 611.
μυρίζω -σαι τὸ μύρον. ἀδ. 67.
μυρικίνεος, θάμνος. Leon. Tar. 11.
μυριόβοιος -οια αὔλια τίθει. Eryci. 4.
μυριόδους, ἐλέφας. Philip. 29.
μυριόμορφος. Il. 518. Ἶσις. ἀδ. 271.
μυριόμοχθος -θε Ἥρακλες. ἀδ. 282.
μυριόναυς -αυν Ξέρξου Ἄρην. Philip. 58.
μυρίος, αἰών. Dioscor. 16. Νεῖλε μυρίος ἀρθείς. Id. 22. μυρίον μόχθον. Antiphil. 20. ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. κλέος. Theocr. 18. αἶνον. ἀδ. 692. κῦδος. ἀδ. 750. εὐφροσύνην. Crinag. 17. θαμβῶ σε τὸ μυρίον. Antiphil. 32. μυρία κλαίειν. Marc. Arg. 31. μύρατο. ἀδ. 714. μυρία μέμφου. Callim. 5. λατρεύων. Dioscor. 4.
μυριόφορτος. Automed. 11.
μυριόφωνος, δῆμος. Stat. Athl. 33.
μυρίπνοος -οε κονίῃ. Macedon. 33. -οον ὄγχνην. Pallad. 106.
μύρμηξ, δυηπαθὲς ἔργατα. Antip. Sid. 111. -μηκος ἄφενος. Crates fr. 6. πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθείς. Lucill. 66. μύρμηκι ἱππεύων. Id. 63. -κων τρυπήματα. Id. 18. βωλοτόμοι μύρμηκες ὁ γῆς στρατός. Philip. 73. τέττιγα μυρμάκεσσιν ὑπ᾽ εἰνοδίοισι δαμέντα. Archias 29. γυιοτόρους μύρμηκας. Christ. Ecphr. 226.
μυροβόστρυχος -χου (ubi nunc μυροβότρυος). Meleag. 105.

μυρόεις -όεντα βόστρυχον. Eryci. 2.
μύρον. καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὕδεις. Marc. Arg. 14. κάρος σε καλεῦσα μύρον. Id. 15. πέμπω σοὶ μύρον ἡδύ, μύρῳ παρέχων χάριν. ἀδ. 67. μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα. Hedyl. 1. (5.)
μυρόπνοος. Marc. Arg. 10. βόστρυχος. Id. 20. πειθώ. Meleag. 5. πλόκαμος. Id. 60. -ουν ἶριν. Id. 1. χρῶτα. Id. 66.
μυρόπωλις. Asclepiad. 27.
μυρόῤῥαντος -τον Τιμαρίου πρόθυρον. Meleag. 65.
μυροφεγγής -ὲς φανίον (ubi nunc μοροφεγγὲς) Meleag. 78.
μυρόχροος. Philodem. 33. (Lectt. 144.)
μυρσίνη -ης θαλλόν. Archil. fr. 37.
μύρτος. τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἢ μῆλον ἢ μύρτον ἄπαρξαι. Theodor. 9. μύρτον ἔωλον ἐῤῥίφθω. ἀδ. 13. μύρτα τρέφοιντο μαλακῇ δρόσῳ. Dioscor. 24.
μῦς, λιχνοβόρος. Antiphil. 22. δάκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς ἄνδρας. Pallad. 36. μῦς ἐδαίσατο ψῆγμ' ἄπυρον. Antiphil. 21. φιλόλιχνε. Leon. Alex. 30. μύες σκότιοι. Id. 30. ὀρχοῦνται. Damoch. 1.
μυσαρός -ῶν ἐλέγων. Eryci. 11.
μυσαχθής. Philip. 31.
μυστήριον -ια φωνῆς ἀνδρομέης. Jul. Aeg. 10.
μυστηρίς -ίδας τελετάς. Damaget. 5.
μύστης, παννυχίδων λύχνος. Meleag. 114. μύστῃ ῥοιὴν ἄπαρξαι. Theodorid. 9. -την λύχνον. Pompej. jun. 2. -αι ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον. Simonid. 62.
μυστίπολος, II. 518. ἀδ. 190. αὐτόπτης. ἀδ. Byz. 33. ἤμασι μυστιπόλοις. ἀδ. 191.
μύστις -τι βραχυσύμβολε. Marc. Arg. 18. φιλεύντων. Id. 21.
μυστοδότης -τα σοφέ. Dionys. 1.
μύχατος -των γυάλων. ἀδ. 472. σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας. Jul. Aeg. 24.
μυχθίζω -εις αιμὰ σεσηρώς. Meleag. 52
μύχιος -ιοιο αἰθέρι κόλπου. ἀδ. 735.
μύω. Κανθοὺς ἔμυσας. ἀδ. 660. οὔπω χεῖλος ἔμυσε. Antiphil. 43. τραγίνας ὕπνος ἔμυσε κόρας. Eryci. 7.

κάτθανε μύσας ὁ πρέσβυς. Antip. Sid. 106. μύσας ἐπὶ πένθεσι. Pallad. 16. χρή με μύσαντα φέρειν. Id. 13. τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος. Satyr. 5. μεμυκότα κόλπον. Paul. Sil. 57. εἴητε ἢ πνέοντες ἢ μεμυκότες. Isidor. 4. ἀτραπὸς ἐκ μεμυκότων ὁδεύεται. Leon. Tar. 63. χείλεσιν ἐπ' ἄκροις ἀσάλευτα μεμυκόσι φιλεῖν. Strato 25.

μύωψ -ωπα ἱππαστῆρα χρύσεον. Asclepiad. 30 ῥόμβον θιάσου. Phalaec. 3.

μῶλος. εὖτ' ἂν μῶλον ἄρης συνάγῃ. Archil. fr. 4.

μώλωψ. -ωπες πορφύρεοι. Daphit. (II. 39. ed. L.) III. 330.

μῶμος, οὐκ ἔνι χερσίν. Simonid. 85. παντὶ ἐπ' ἔργῳ. Id. 83.

μωρός -ὸν φαλακρόν. Lucian. 18. -ὰ εἰδώς. Id. 5.

N.

ναετήρ. Antip. Th. 24. -τῆρας. Agath. 62.

ναιέτης. Archias 5. -έται. ἀδ. 238. -έταις. ἀδ. 427.

ναιετάω -άον ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου. ἀδ. 683.

ναίω: νένασται. Marcell. Inscr. 8.

νᾶμα -ματι χαλικρήτῳ. Agath. 8. -τα χρυσοῦ. Lucill. 119.

νάπη. ἀδ. 363. Alcae. Mess. 8. -αι ποιμένιαι. ἀδ. 647. -αις σκιεραῖς. ἀδ. 416.

ναρδολιπής -πεῖς πλοκάμους. Myrin. 4.

νάρδος, ψαφαρή. Philip. 10. -ον συρίην σταχυότριχα. Meleag. 1. 43 ὑπὸ γλαύκης κλειομένην ὑάλου. Antiphil. 6.

ναρθηκοφόρος -οι πολλοί. ἀδ. Her. 25.

νάρκη -ης καὶ Φρίξου τόπος. ἀδ. 84.

νάρκισσος, φίλομβρος. Meleag. 92. ὑγρός. Rufin. 15. ὑδατίνη. ἀδ. 705. ναρκίσσοις ἀναδήσατέ με. Philodem. 22.

νασμός. Antip. Sid. 23.

ναυηγός -ὸν τάφον. Dioscor. 21. τὸν ἐν γᾷ ναυαγὸν σῶον. ἀδ. 66. -οὶ ἔσω λιμένος. Aemilian. 3. -ῶν ἀνέμων. ἀδ. 383.

ναυαγέω -ει γαίης ἔπι. Posidip. 6.

ναυκληρέω -εῖν. Lucill. 112.

ναύμαχος -ον βίαν. Antip. Sid. 69.

ναυπηγός -οῖς. ἀδ. 90.
ναυστολέω. ὁ τοὺς φθιμένους ναυστολέων ὀβολός. Leon. Tar. 59.
ναυτολογέω. δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει. Antiphil. 1.
ναυφθορίη. Gemin. 10. Stat. Flac. 11.
ναίζω. ἐλπίζεις ἐψομένη νεάσαι. Lucill. 90. νεάσασα. Epigon. 1.
νεανθής, οἶνος. ἀδ. 584.
νεαοιδός -ὸν μέλισσαν. Leon. Tar. 81.
νεαρός -ῆς σελίδος. Philip. 1. ἡλικίης. Paul. Sil. 8. χοροιμανίης. ἀδ. 353. -οῖο βρέφους. ἀδ. 707. -ρῇ. παλάμῃ. Antip. Sid. 99. -ῶν ἀοιδῶν. Ib. 47.
νέβρειος -ων αὐλῶν. Antip. Sid. 48.
νεβριδόπεπλος. II. 517.
νεβρίς -ίδα. Hedyl. 2. κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη. Agath. 31. στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα. Procl. 5.
νεβρός -οῦ στικτοῖο δορήν. Antisti. 1 a. (Lectt. 195.)
νεβρώδης. II. 517.
νεηνίς -ίδος βίβλου. Agath. Prooem.
νεήτομος, Γάμος. Eryci. 2.
νείατος -τον πυθμένα. Jul. Aeg. 48.
νεῖκος, κατέπαυσε. ἀδ. 580.
νειόθεν ἀντιάσασα Eryci. 9.
νειόχορος. Pancrat. 1.
νειόν -οῦ παύσασθαι. II. 519.
νειοτομεύς, χαλκός. Agath. 30.
νεκροβαρής, ἄκατος. Crinag. 16.
νεκροδέκος -κον κλιντῆρα. Antiphil. 35.
νεκρόω -ωθείς. ἀδ. 724.
νεκρῶν. Pallad. 146.
νέκταρ. ᾧ σὺ μελίεδων ἀνεκρούου νέκταρ ἐναρμόνιον. Antip. Sid. 25. γλυκὺ μέλισμα νέκταρος. Meleag. 1. 36. αἰθερίου. Antiphil. 29. ἐκ μελιχροῦ νέκταρος. Apollonid. 6. νέκταρος ὄζει. Nossis. 5.
νεκτάρεος, βρόμιος. Antiphan. 3. -εον πέταλον. Myro 1. -έου στόματος. Sosip. (Dioscor.) 3. -έης κύλικος. Marc. Arg. 21. -έων λιβάδων. Onest. 3.
νεκυηγός -γὲ ἄιδος. Archias 33.
νεμέθω. Problem. ar. 42.
νεμεσάω. μὴ νεμέσα βαιοῖσιν. ἀδ. 333.
νεμεσητός. Antip. Sid. 30.
νέμεσις. ἔστι καὶ ἐν γλώσσῃ

φυομένη νέμεσις. Meleag. 22. ἡ βαρύφρων. Id. 34. ἐτέων φανερὴ πᾶσι Νέμεσις. Epigon. 2. ὑστερόπους, τριχάλεπτος. Strato 71. οὐ νέμεσις. Jul. Aeg. 22. ἀμοιβαίην νέμεσιν. Aesop. 1. 52. τὴν πολιὴν καλέω νέμεσιν πόθου. Agath. 13. ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεόν. ἀδ. 82.

νέμω. ὅσσα πέτρας ἐμβυθίους νέμεται. Leon. Tar. 93. ἠρῷσσαι ὄρος αἴτε νέμεσθε. Nicaen. 1. ἰχθύες ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες. Jul. Aeg. 8.

νεογνός, παῖς. Leon. Alex. 29. τὰ νεογνά. (Lectt. 304.) ἀδ. 684.

νεόγραφος -α ἔργεα πολλά. Meleag. 1. 55.

νεόδμητος -τῳ ἐπὶ τύμβῳ. ἀδ. 705.

νεόζευκτος. Inedit.

νεοθηγής -εῖς ἰούς. ἀδ. 290.

νεοθηλής -εῖ μόσχῳ. Philip. 59.

νεοθήξ -ῆγι σιδήρῳ. Sappho 4. Andronic. II. 399.

νεοθλιβής. Aristo 3.

νέομαι. νεῖται. Mnasalc. 12. Diodor. 6. νεύμενος εἰς αἴθην. Antip. Th. 46.

νεοπενθής -έος. ἀδ. 754.

νεοπηγής -έος Ῥώμης. Cyrus. 6.

νεόῤῥυτος -τα κάλλεα κηρῶν. Meleag. 110.

νεοσκύλευτος -τα ἔντεα. Dioscor. 13.

νεόσμηκτος, κάλαμος. Crinag. 4.

νεοσσοκόμος -οιο καλιῆς. Antip. Sid. 63.

νεουργέω -εῖ. ἀδ. Byz. 35.

νεόφοιτος -τον ἐς ἠέρα. ἀδ. 396.

νέποδες -ων ὀστέα. Paul. Sil. 40. κέρδεα. Satyr. 1.

νέρθε, τάφοιο. ἀδ 518.

νερτέριος -ίη γαίη δέξατο. ἀδ. 727. -ιον κευθμῶνα. ἀδ. Her. 17. -ίων ὠμοφάγων. Jul. Aeg. 57.

νεῦμα, ποδῶν. Simm. Ov. ὄμμασι νεῦμα διϋγρὸν δοίη. Meleag. 14. Κρονίδαο τὸ παγκρατές. Antip. Sid. 69. νεύματι κοιρανίης. Stat. Athl. 29. νεύμασιν ἀφθόγγοις. Paul. Sil. 76.

νευρίον -ία. Agath. 68.

νευρολάλος, χορδή. Tull. Sab. 9.

νευροπλεκής -εῖς πεδίστρας. Philip. 8.

νευροτενής, παγίς. Antip. Sid. 17.

νευροχαρής. II. 518.

νεύω. τὸ μὲν εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον. Antiphil. 20. σὺν δὲ πατὴρ ἔνευσε. ἀδ. 522. νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ. Dioscorid. 11. πρὸς Ὄλυμπον χεῖρα νένευκας (rectius χεῖρ' ἀνένευκας). Antip. Sid. 43. τύμβος αἰγιαλῷ νένευκεν. ἀδ. 616. Δαρδανικοῖς σκήπτροις πᾶσα νένευκε πόλις. Agath. 62.

νεφέλη, τρηχείη πολέμου. Simonid. 52. -ης ἠερίης κόλπον. Archias 23. -ας τρῦχος γηραλέον. Antip. Sid. 17.

νεφοειδής -εῖ κόλπῳ λίνου. Paul. Sil. 72.

νέφος, πικρὸν γόων. Paul. Sil. 83. γεράνων. Antip. Sid. 78. πτανῶν. Id. 105. κυάνεον θανάτου. Simonid. 33. ἀμβλὺ κατέσχεν ὀφθαλμούς. Antip. Th. 64.

νεωκορίη -ης ἔργα. ἀδ. 189.

νεωκόρος, ἀκνίσσου βωμοῖο. Autoincd. 8.

νεωρής -ὲς πῆμα. Philet. 13.

νήγρετος -τον ὑπνώσας. Addae. 5. ὕπνον. ἀδ. 666.

νήδυμος, Ὀρφεύς. ἀδ. 354.

νηδύς -ύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον. Marc. Arg. 26. τί τοσοῦτον ἐμῇ ὠδίνατο νηδύς. Statyll. 10.

νήθω -ουσα ἀράχνη. Nicarch. 16. μιτὸν ἐρίων νήθουσα. Probl. ar. 27. νησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων. Antip. Sid. 70.

νηϊάς, ἀκτή. Damaget. 4.

νῆϊς, μουσάων. ἀδ. 539. 564.

νηΐτης, στόλος. Antiphil. 16.

νηκτός -ὴν ἀσπίδα. ἀδ. 390.

νηλειής, ἀΐδης. Theodor. 2. Lucian. 26. δαίμων. ἀδ. 656. ἆ μέγα νηλειής. Agath. 39.

νηλής -έα μῦθον. Agath. 44. -εὲς ἦτορ. Macedon. 9. δαῖμον. ἀδ. 651.

νηλιποκαιβλεπίλαιοι. ἀδ. 110.

νῆμα, γυναικῶν. ἀδ. 59. ἄλυτον μοιρῶν. Phanocl. 2. ἀνέκλωσαν. ἀδ. 499. -ατι τῆς ἀράχνης. Lucill. 65. ἀδ. 109. νήματα μοίρης. Jul. Aeg. 41. ἐπιμοίρια ἀναπλήσας. Leon. Tar. 95.

νημερτής -τέα νίκης δόξαν. Asclepiad. 29.

νηοπορέω, ἐνηοπόρει. Leon. Alex. 40.

νηοφόρος -οις νώτοις. Theaet. 2.

νήοχος -ῳ πηδαλίῳ. Crinag. 39.

νηπίαχος -ον κούρην. ἀδ. 677.

νήπιος … ἔρως. Archi. 1. -ια ἔτι φίλτρα. Antiphil. 2. ἀγαλλόμενοι. Secund. 1.

νηπιυτιεύομαι -μενοι. Lucill. 28.

νήριθμος -ων στεφάνων. Stat. Athl. 46.

νησῖτις, σπιλάς. Antip. Sid. 69.

νῆστις -τρεῖς χόας ἐξέπιεν. Hedyl. 3. (7.) -ιν παρέρπων νεκρόν. Antiphan. 3. -ιας. Lucill. 72.

νήτιτος, μὴ δὲ νήτιτα γένηται. Herod. Inscr. 33.

νηφαλιεύς -ῆα. II. 518.

νηφάλιος -ια σπείσω. Paul. Sil. 37.

νήχομαι -μενον δέλεαρ. Capito. ἄτρακτον αἵματι. Philip. 18. ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενος σανίδος. Antip. Th. 62. -μένη ὁλκὰς κύμασι. Secund. 3.

νικάω. ἐνίκα δαιδάλεον τρίποδα. Simonid. 58.

νίκη, ἄπτερος. ἀδ. 279. νῖκαι αἱ γελῶσαι παρθένοι. Pallad. 93.

νίκημα. Antip. Th. 63.

νῖκος. Stat. Athl. 18.

νίπτρον -α ποδῶν. Meleag. 14. Nicarch. 8.

νίπτω. κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀκειδὲς ἴχνος. Alex. Aetol. 5.

νιφάς -άδας βορειαίης ὕδωρ ψυχρότερον. Leon. Tar. 39. -άδι γυιοπαγεῖ. Antip. Sid. 27. -άδες χιόνεαι. Apollonid. 15. κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων. Antip. Sid. 61. ψυχρῶν. Id. 106. -άδεσσι χειμερίαις. Alphe. 12.

νιφετός -τοῖο χειμερίου. Antip. Th. 65. σκέπας ἐν νιφετῷ. Id. 10.

νιφόεις, κρυμός. Antiphil. 8.

νίφω -όμενον πολιῷ γήραϊ. Antip. Th. 21.

νοερός -ὸν μόχθον. Jul. Aeg. 63.

νόημα -ματα πειθοῦς πυρσόν. Christod. Ecphr. 25.

νοητός. ἐν νοητοῖς ἠλήπτοις. Agath. 70.

νοθοκαλλοσύνη. Macedon. 15.

νόθος -ον ἄημα ῥιπίδος. Archias 5. κῦδος. Dioscor. 13. ὕδωρ. Antiphil. 31. ἦμαρ. Cyr. 2. ἴχνος ἀρμένα. Mesomed. 3. ἀχρὰς νόθης ζείδωρος ὀπώρης. Cyllen. 1. ἀγλαΐη νόθη. Claudian. 2. εἰς νόθον μαζόν. ἀδ. 254. νόθην σάρκα. Antiphil. 22. ψυχὴν θνη-

τὴν καὶ νόθον ἐκτελέσαι. ἀδ. 548.

νομαῖος -αίης χειμάρροιο. Theodor. 4.

νομεύς, αἰπῶν. Leon. Tar. 27.

νομεύω -ων σοφίης κέντρα. Christod. Ecphr. 352.

νομική -ῆς φάος. Theaet. Schol. 6.

νομικός. Agath. 69.

νόμιμος -ης ἡλικίης. Agath. 83. -ων Αὐσονίων. ἀδ. Byz. 28. -μα πατέρων ἀζόμενος. Phaen. 1.

νόμιος. II. 517. θεός. Eryci. 1. νόμιον μέλος συρίγγων. Id. 14. -ίων δονάκων, Antip. Sid. 48. -ίους σκύλακας. Paul. Sil. 44.

νόμισμα, χρυσοῖο. Pallad. 46.

νόμος -ου χάριν. Lucill. 25. 84. Lucian. 14. -ῳ ὕλης. Simm. Rh. 4. γλυκὺν εἰράνας νόμον. Antip. Sid. 11.

νοόπληκτος, μέθη. Paul. Sil. 41.

νόος. νοῦ ἄπο. ἀδ. 584.

νοσσίς, Παφίης. Antip. Th. 32.

νοσσοτροφέω -εῖς. Archias 26.

νόστιμος -ον ἦτορ. ἄγω. Paul. Sil. 38. εὔπλοιην. Antip. Sid. 108.

νοσφίζω -ισεν ὠδίνων ὄφις. Antip. Sid. 63. χειρῶν. Leon. Al. 2. κτερέων. Polystr. 2. φωνῆς. ἀδ. Her. 2.

νοτερός -ὴ ἀνεμώνη. Rufin. 15. -ὸν πέδον. Antip. Sid. 64. -οῦ προσώπου. Damochar. 4. -ῆς ἀλκυόνος. Callim. 31. -ῆς ἠϊόνος. Antip. Sid. 53. ἐκ νοτερῆς παιδός Posidip. 6. νοτερὴν θάλασσαν. Addae. 6. νοτερῶν ὀμματίων. Qu. Maec. 3. πλοκάμων. Antip. Sid. 32.

νοτίζω. ὀστέα οἴνῳ νοτιζόμενα. Antip. Sid. 74. νενοτισμένα χεῖτε δάκρυα. Meleag. 4.

νότιος -ίην αὐγὴν κύματος. ἀδ. 396. ὧσαν. ἀδ. 678. νοτίους ἀστέρας. Antip. Th. 15.

νοτίς, πόντου. Anyte 12. -τίδι λιπαρῇ Bian. 9.

νουθεσίη -ην μούσης. Onest. 2.

νουσοφόρος -ω γήραϊ. Theaet. 1.

νυκτέλιος. II. 517.

νυκτερίτης. Satyr. Thy. 1.

νυκτερινός -ὴ σελήνη. Philodem. 7. -ὴν ὥρην. Strato 89.

νυκτέριος, -ίου ἔργου. Qu. Maec. 11.

νυκτερὶς -ίδες λειμώνιων. Nicarch. 36.

νύκτερος, ὄρνις. Antip. Sid. 87.

νυκτικόραξ. Nicarch. 32.

νυκτιλαθραιοφάγος. ἀδ. 110.

νυκτιλάλος, κιθάρα. Antip. Sid. 75.

νυκτιλαμπής -εῖ δώματι Simonid. fr. 7.

νυκτιπαταιπλάγιος. ἀδ. 110.

νυκτιπόλος. Aenigm. 6.

νυκτοκλέπτης. Philip. 41.

νυκτοφανής, κῆπος. ἀδ. Byz. 33.

νυμφαῖος -ου νάματος. ἀδ. 240.

νύμφειος -είου θαλάμου. ἀδ. 710 b. (Lectt. 303.)

νυμφεύω -σων. ἀδ. 754.

νυμφίδιος -ίου θαλάμοιο. ἀδ. 677. -ίων θαλάμων. Dioscor. 25.

νυμφικός -ὸν εὐτεχνίης καρπὸν ἀειραμένη. ἀδ. 641. -ᾷ μῆλα. Myrin. 3.

νύμφιος -ια λέκτρα. Agath. 78. -ιε νόσφι γάμων. ἀδ. 243.

νυμφογενής -νὲς Σάτυρε. Alcae. Mess. 10.

νυμφοκομέω -εῖ. Antiphil. 13.

νυμφοστολέω -εῖ. Leo Phil. 4.

νύξ. ἐκ νυκτῶν (ubi nunc ἐκ νυκτός). Theaet. 4.

νύος. καλὴ νύε. Meleag. 80.

νύσσα. τὴν νύσσαν δότε. Stat. Athl. 60.

νύσσω -ων ἴσχιο. Jul. Aeg. 16. ἣν νύξῃς ἐγερεῖς. Plato 16. -σόμενος ἔγχεσι. Aenigm 35.

νυστάζω -ων εἰς ἑταίραν. Asclepiad. 17. ἐδάκρυσε καὶ ἐνύσταξε. Id. 10.

νυχεγρεσίη. Paul. Sil. 10.

νύχιος -ίοις ὀάροις. ἀδ. 253.

νωδός. Posidip. 17.

νωθής -ὲς ὕδωρ. Antip. Sid. 64.

νωθρός. Comet. 2. Nestor. 3. νωθρὰ βλέπουσα. Sosip. (Dioscor.) 2.

νώνυμος. οὐδέ τις ἔσται Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος. Tull. Laur. 1.

νωτοβατέω -τοῦνται. Strato 77. -τοῦσι τύμβους. ἀδ. 450.

νῶτος -τον ἔδειξε θέων. Antip. Sid. 39. -ον ὑπὲρ πελάγευς. ἀδ. 396. ὑπὲρ σελίδος. Paul. Sil. 24. οὐρανοῦ. Dionys. 2. ἀσπὶς στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα. Mnasalc. 4. νώτῳ καμπτόμενον πρίονα.

Leon. Tar. 28. νῶτα Φολόας. Antip. Sid. 19. ἐπάτευν ἁλός. Isidor. 3. αὐχμηρά. ἀδ. 398.

Ξ.

ξαίνω -ουσα κάρφεα δάκρυσι. Antip. Sid. 104. ξανθὶν ὑπὸ σπιλάδι. Id. 14. λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὲν ὑπ' ἠιόνων. ἀδ. 128.

ξάνθισμα -ματα χαίτης. Paul. Sil. 34.

ξανθός -ὸν ἐρεύθεται. Antip. Sid. 3. γένυς. Macedon. 32. ξανθῷ φλογί. Bacchyl. 9.

ξανθοφυής -εῖς ἕλικας. Strato 9.

ξανθοχίτων, ῥοιή. Philip. 20.

ξείνιον -ια ὀλοά. Mnasalc. 6. παννυχίδος. ἀδ. 111. λαρισσαίης. ἀδ. 113.

ξένιος. ἐπὶ ξενίων κληθείς. Ammian. 19. -ου πρὸς ἔρωτος. Meleag. 20.

ξεινικός -οῦ θανάτου. Pallad. 66.

ξεινοδοκέω -κεῖ. Theaet. 2.

ξεινοδόκος -ον Βρομίου. Paul. Sil. 57.

ξενοδάτης. II. 517.

ξενοκυστακάτη. Nicand. 1.

ξερός. ποτὶ ξερόν. Phan. 7. ἀδ. Her. 28.

ξέσμα. Damostr. 2.

ξέστης -ας. Nicarch. 4.

ξέω. ἔξεσε τὴν Παφίην. Plato 9. ἔρωτά τις ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ. Leon. Tar. 43. τύπον τέχνη. Stat. Athl. 22. γλύπτης. Macedon. 27. ἀδ. 307.

ξηρός -ὴν δίψαν. Qu. Maec. 7. τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα. Antip. Th. 4. ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισιν. Jul. Aeg. 27. ξηροῖς ἐπ' αἰγιαλοῖς ἐκκέχυται μόχθος. ἀδ. 34.

ξηροφαγέω -εῖ καθίσας. Lucill. 22.

ξόανον, περισσόν. ἀδ. 127.

ξοῖς -ῖδος ἀπὸ ποιμενικῆς. ἀδ. 232.

ξουθός, ἑσμὸς μελισσῶν. Antip. Sid. 48. ξουθὴ χεμάς. Herodic. II. 65. -αὶ ἀηδονίδες. Theocr. 4. μέλισσαι. Plato 29. Zonas 6. ξουθὰ λαλεῦντα τέττιγα. ἀδ. 416. -ῶν ἐκ πτερύγων. Mnasalc. 10.

ξύλινος, νοῦς. Apollon. II. 358. ὠρχήσατο ὡς ξύλινος Δάφνην. Pallad. 57. πηγὴ ὠκεανοῦ ξυλίνη. Lucill. 112. Ἑρμείῃ ξυλίνῳ. ἀδ. 470. πυρὰν ξυλίνην οὐ λιθίνην. ἀδ. 83.

ξύλον, κακὸν ἵπποιο. Agath.

63. καὶ ξύλον αἰσθάνεται. Strato 24. ξύλον ἄρας. Lucill 47. Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο καὶ ξύλον ἦεν. ἀδ. 470.

ξύλοχος -ῳ ἐνὶ κρανααῇ. Pers. 7.

ξύμπας -πασα πόλις. ἀδ. 394.

ξυνετός -τοῖς φέγγος. Alcae. Mess. 21.

ξυνεών -ῶνα τραπέζης ἅλα. Alex. Aetol. 5.

ξυνήων -ήονα λέκτρων. Christ. Ecphr. 207.

ξυνός. ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα. Agath. 15.

ξυνόφρων. II 518.

ξυνοχαρής. II. 518.

ξυνωρίς -ὶ σοφή. Leo Phil. 3.

ξυρὸν et ξυρός. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Simonid. 40 νικῶσι τὸν ξυρόν. Pallad. 52.

ξυσμή -ῶν ἀϊδήλων. Eupith. II. 402.

ξυστήρ. Leon. Tar. 4.

ξυστοβόλος. II. 517.

O.

ὀαρίζω -ετον. ἀδ. Her. 28.

ὄαρος -ων σωκρατικῶν ἄνθεα. ἀδ. 548. Κυπριδίων. Leonti. 14. -ους Κυπριδίους. Agath. 1. εἰς πολλοὺς ἠϊθέων ὀάρους. Antip. Th. 5. νυχίοις ἠϊθέων ὀάροις. ἀδ. 253. κὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21.

ὀβολός, ναυτίλιης. Archi. 34. ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδέν. Ammian. 14.

ὀγκηστής -ὴν ὄνον. Secund. 2.

ὄγκος, νηδύος. Marc. Arg. 20. -κον παντοίης ἀγηνορίης. Agath. 64. τέχνης ἀπειργάσατο. Stat. Athl. 24. ἐν πολυκάεϊ ὄγκῳ. Leon. Tar. 64. ἐς τάσιν ὀγκοτάτην. Strato 29.

ὀγκόω. ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον. Alex. Aetol. 5. ἡ κενεὴ χθὼν ὀγκώθην. Euphor. 2.

ὀγκωτός, τάφος. Statyll. 10.

ὄγμος, δίστοιχος ὀδόντων. ἀδ. 272.

ὄγχνη -ην μυρόπνουν. Pallad. 106. -ναι ὑαλοχρώδεις. Crinag. 6.

ὀδάζω -ξατο. Antiphil. 22.

ὀδακτάζω. Paul. Sil. 2.

ὁδεύω -εις κατὰ στοιχεῖον. Ammian. 24. ποτὶ χῶρον. ἀδ. 361. -ει. Jul. Bas. 2. -ων. Arabi. 1. τραφερῆς κύκλον ὁδεύσεις. ἀδ. 369.

ὁδηγητήρ -ῆρα οὔριον Ζῆνα. ἀδ. 203.

ὁδηγός. ἐπὶ σκήπωνος ὁδηγοῦ.

Aristo 3. κερδμοῦ. Antiphil. 41.

ὀδοιπλανής -ίης. Joann. Barb. 10.

ὀδούς -όντων σιδηρείων. Antiphil. 21.

ὀδύνη, ὁ κύκνων καὶ Διός ἐστ' ὀδύνη. Strato 62. -ης χρηστῆς ἕλκος ἔχειν. Even. 6. γλυκερῆς ἄχθος ἔχων. ἀδ. 9.

ὀδυρμός -ὸν πικρὸν. ἀδ. 734. -ούς ἀπένδετα. ἀδ. 711.

ὀδύσσομαι. τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν. Stat. Flacc. 10.

ὄδωδα -δε μύρου χρώς. Rufin. 1. κεῖνος νέκταρ, σὺ δὲ τράγου. Jul. Bas. 1. πυκτὸς ὀδώδει πίθου. Nicaenet. 4.

ὀδωδή -ὴν ἡδεῖαν. ἀδ. 330. 332.

ὀζαλέον -ην βόστρυχον καρηβαρίην. Qu. Maec. 10.

ὄζος, ὁ θηρολέτης. Philip. 52. ὀξὺς ἀκάνθης. ἀδ. 421. -ον φηγινόν. ἀδ. 125. ὄζον ἀπ' ὄζου. ἀδ. 397.

ὀθνεῖος -είαις ἐνάφη χερσί. Dioscor. 27. -η κόνις. Damaget. 4. -ης ἐργασίης. Isidor. 3. -η ἀμφιτέθηλε κόμη. Antip. Sid. 38. -ην χέρσον Isid. Aeg. 5. μοῦσαν. Artemid. 1. 263. ὀθνεῖα χρήματα. Theocr. 21. -αις ὄμμασι. Plato jun. 1.

ὀθόνη -ην πᾶσαν ἀφείς. Leon. Tar. 57. ἀργέννῃσ' ὀθόνῃσι βόστρυχα κεύθεις. Paul. Sil. 34. λιπαρῇσι καλυφθῆτην ὀθόνῃσι. Aenigm. 6. εἰς ὀθόνας Ζεὺς οὔριος πνεύσεται. Meleag. 80. κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος. Satyr. 5.

οἴαξ. ἔρως οἴακα φυλάσσει. Meleag. 29. -ακες φρενῶν ἀφεῖνται. Id. 67.

οἴγνυμι -μεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίθακος. Leon. Tar. 14. ἀνιστορίης κρυφίους ᾦξε κελεύθους. ἀδ. 540.

οἴγω -εται θάλασσα. Il. 519.

οἰδαλέος -ους ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχομεν πνεύμονας. Archil. fr. 1.

οἶδμα, ἄγριον νότου. Secund. 3. ἄσπετον οἶδμα κατάβρεεν. Agath. 24.

οἰζυρός -οῦ βιότου τέρμα. ἀδ. 679. -ρὰ παθόντα. Leon. Tar. 96. -αῖς χερσί. Philip. 78.

οἰζύς, καὶ κατηφείη. Rhian. 1.

οἰκήτωρ -τορας οἴους. Crinag. 20.

οἰκίον -ία θέντες κατὰ χθονός. ἀδ. 452.

οἰκιστήρ -*ῆρα χώρης*. *ἀδ*. 209.
οἰκογενής, *αἴλουρος*. Agath. 84. -*ὲς ἐράσμιον ἄθυρμα*. Crinag. 42.
οἰκοτύραννος -*ους*. Pallad. 112.
οἰκοφύλαξ, *σκυλάκαινα*. Nossis 9.
οἰκτείρω -*κτείρετε*. Posidip. 19.
οἰκτίρμων. *ἀδ*. 632. -*ονι θυμῷ*. *ἀδ*. 474.
οἶμος, *οὐρανίη*. Alpheus 7. -*ον ἐλαφροτάτην*. Antiphil. 15. *πυμάτην*. Antip. Sid. 101. *ὀλοήν*. Diodor. 9. *εἰαρινήν*. *ἀδ*. 647. *οὐρανίην* *ἀδ*. Byz 22. *τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομέναν*. *ἀδ* 692. *μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος*. Crates fr. 4.
οἰμώζω. Agath 3.
οἰνάνθη -*ης κλῆμα*. Meleag. 1, 8. 2. *βότρυν ἀπ' οἰνάνθης*. Alcae. Mess. 18. *εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα* Epigon. 1.
οἰνάριον. Lucill. 81.
οἰνάς, *βοτρυόεσσ' ὑποχθόνιον πρόσθεν ἀνασχομένη*. Jon. Chi 1. *οἰνὰς ὀπώρη*. Macedon 32. *οἰνάδος Βρομίης*. Simmi. Rh 6. *οἰνάδι πηγῇ μεμεθυσμένος*. *ἀδ*. 412.
οἴνη -*ας σκύφος*. Meleag. 6. -*ης ἔμπλεον σκύφος*. Leon. Tar. 35. *κλάδους*. Id. 61.
οἰνηρός -*ῶν θειλοπέδων*. Aristo. 3. -*αῖς ὑπὸ σταγόσιν*. Antig. Car. II. 244.
οἰνοβαρής, *μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων*. *ἀδ*. 286. -*εῖς Κενταύρους*. *ἀδ*. 285.
οἰνοβρεχής. Meleag. 123.
οἰνοδόκος, *κύλιξ*. Qu. Maec. 7. -*κον νέκταρος*. Antiphil. 7.
οἰνόμελι. Meleag. 30.
οἰνοπέδη. Gaetul. 9.
οἰνόπεδος. *κατάγω Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου*. Il. 519.
οἰνοπέπαντος -*τοι βότρυες*. Crinag. 6.
οἰνοπλήξ. *ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις*. Antip. Sid. 29.
οἰνοποτάζω. Anacre. 84.
οἰνοποτήρ -*τῆρες*. Paul. Sil. 40.
οἰνοπότης. Onest. 5. Myrin. 3. Marc. Arg. 26. Macedon. 19. *ἀδ*. 526.
οἶνος, *ἐλέγχει τὸν τρόπον*. Calli. II. 3. *εἰς ὁδὸν ἵππος*. Antip Sid. 1. *οἶνος καὶ Κένταυρον*. Alcae. Mess. 15. *χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ*. Nicaenet. 4.
οἰνοτράφες -*ον ὄμφακα*. *ἀδ*. 386.

οἰνοχαρής. ἀδ. 703.
οἰνοχάρων. Alcae. Mess. 15.
οἰνοχόας -ον δέπας. Paul. Sil. 26.
οἰνοψ -οπι Βάκχῳ. Leon. Tar. 18.
οἰνόω -ωθέντα οἶκον. Theaet. 4.
οἰνωπός, ἀμφὶ παρειαῖς. Philip. 3. -ὸν βότρυν. Simonid. 111.
οἰόβατος, ὕλη. Anyte 8.
οἰόγαμος -ῳ κοίτῃ. Paul. Sil. 38.
οἰονόμος. Anyte 3. ἐπ' οἰονόμοιο. Leon. Tar. 39. -μοι σκοπιαί. Simonid. 65. οἰονόμοις. Archias 29.
οἰοπολέω -εῖτε. Leon. Tar. 98.
οἷος. οἵους ἀνθ' οἵων. Crinag. 20. ἴδ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις (ubi nunc ἴδε ζώων) Archela. 4.
ὄϊς. τῆς ὄιος γενεὴ ἀγαῤῥική. Crinag. 22. ἐξ ὄιος χολάδων. Agath. 68.
ὀϊστευτήρ. Antip. Sid. 20.
ὀϊστεύω -εις. Cyrus 2.
οἰστρέω -ηθεὶς ὑπ' ἔρωτος. Agath. 41.
οἴστρημα -ατα λύσσης. ἀδ. 174.
οἰστροβολέω -οῦσι πόθοι. Meleag. 54.
οἶστρος. εἴ σε ἐπὶ μαχλάδος οἶστρος ὀρίνει. ἀδ. 338. μή σε οἶστρος ἕλῃ κτεάνων. Lucill. 97. γυναικός. Addae. 8. οἴστρῳ σεσοβημένος. Antip. Sid. 27. πεφορημένος. Marc. Arg. 7. τήκομαι οἴστρῳ. Paul. Sil. 34.
οἰστροφόρος -ου Παφίης Paul. Sil. 32.
οἰσύϊνος -ην ῥάβδον. Philodem. 27.
οἶτος -ον κανθάρου. Crates fr. 6. ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα Δίκη: Agath. 79. ἀνερός. Leo Phil. 10.
οἴχομαι. οἰχεῦμαι. Leon. Tar. 90.
ὀκλάζω -οντα δεξιὸν πόδα. Christod. Ecphr. 300. θὴρ ὤκλασεν εἰς ὀπίσω. ἀδ. 292. οὐ σῆς κραδίης ὤκλασεν ὄγκος. Irenae. 3.
ὀκνέω. εἴτις ἀπαγξάσθαι ὀκνεῖ. ἀδ. 196.
ὄκνος -ῳ γήραος. Paul. Sil. 51. ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπαιωρούμενοι. Philox. II. 58.
ὀκριόεις -εντι λίθῳ. Archias 24.
ὀκρυόεις -εσσα βάρις. Leon. Tar. 59.
ὀκτάπους. Stat. Fl. 5.

ὀκτάῤῥιζος -α φράγματα μετώπων. Leon. Tar. 32.

ὀκτάς -άδος. Macedon. 38 *b*. (III. 332.)

ὀκτάτονος -οι ἕλικες. Antiphil. 23.

ὀλβίζω -εις. Philodem. 7. -ουσι. Archi. 31. -ίσσει προτέρην γενεήν. Stat. Athl. 49.

ὀλβιόδωρος -ον μέθυ. Paul. Sil. 40.

ὀλβιοεργός. II. 518.

ὄλβιος -ιαι ὀρχηθμοῦ. ἀδ. 521.

ὄλεθρος. Pallad. 12.

ὀλέκω -ει πάντα χρόνος. ἀδ. 615.

ὀλεσιτύραννος, ἀκωκή. Stat. Athl. 21.

ὀλέτειρα -αι Ἐριννύες. Piso. II. 108.

ὀλετήρ. Antip. Sid. 18. -τῆρα βαβυλῶνος. ἀδ. 361.

ὀλιγάμπελος, νησίς. Antiphil. 28.

ὀλιγηπελής -ὲς ῥάκος. Crinag. 36.

ὀλιγήριος -ιον σῆμα. Leon. Tar. 83.

ὀλιγηροσίη πενιχρή. Zonas. 2.

ὀλιγησίπνοος -πνω. Leon. Tar. 13.

ὀλίγιστος -τα ἐκ μικρῶν. Zonas 2.

ὀλιγοδρανέω -ων ἵππος. Pallad. 96.

ὀλιγηδρανίη -ης. Paul. Sil. 33.

ὀλιγόξυλον. Leon. Tar. 54.

ὀλίγος, ἀήτης. Automed. 11. -ον δέμας. ἀδ. 704. σῶμα. ἀδ. 505. ἐξ ὀλίγης ὀδύνης. ἀδ. 704. ἀπ' οὐκ ὀλίγης φρενός. Crinag. 5. ὀλίγῃ νηΐ. Antip. Sid. 96. ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεόν. Perses 3. ὀλίγων ἡμερίων. Marc. Argent. 27.

ὀλιγοστιχίη. Philip. 1.

ὀλιγοχρόνιος, ὥρη. Plato 5. -ης κεφαλῆς. Leon. Tar. 64.

ὀλιγώλαξ. Leon. Tar. 54.

ὀλιγώρως. Plato 12.

ὀλίζων -ον κλέος. ἀδ. 522.

ὀλισθαίνω. νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὤλισθανε. Apollonid. 12. αὔτανδρος ἐπὶ γῆς ὤλισθανε πετροῖς ὀλλυμένη. Id. 16. ὤλισθον ἐς ᾅδου. ἀδ. 741. κοίλων ἐκ λαγόνων. Antip. Th. 18. ἱστὸς πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα. Philip. 12 ὀλισθὼν νηός. Id. 77. ἴχνος ἐς ποταμόν. Id. 71. μὴ κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος. Demodoc. 3. μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων. ἀδ. Her. 32.

ὀλισθήεις -ήεσσαν ἔχει Φύσιν οἶστρος. Paul. Sil. 43.

ὀλισθηρός -ῆς ἱκεσίης. Agath. 4. τύχης τέρψιν. Id. 66. -οὶ εἰς πόδας. Antip. Sid. 107. ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη Φαρύγων. Apollonid. 23. -οῖς ποσί. Statyll. 12.

ὁλκός. οὐδ' ὁλκὸς ἀπέτρεχεν. Mesomed. 3. ὁλκὸν ἐς πυρὸς ῥέοντα. Id. 2.

ὀλόλυγμα -ματι γαλαξίῳ. Rhian. 9.

ὀλολυγών, τρύζει. Agath. 25. -όνος οἶκτον ἔχουσα. Nicaenet. 6.

ὀλεόφρων -ονος παρθενίας. Mnasalc. 17.

ὀλόπτω. ἐὰν ὠλόψατο χαίτην. Antip. Sid. 99.

ὅλος. χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλους κληῖδας ἐλέγχει. Paul. Sil. 16.

ὁλοσφύρητος. Philip. 36.

ὁλόσχοινος -ῳ φράξαντα τὸ στόμα. Pallad. ined.

ὀλοφυδνός -ὰ ἐπὶ σάμασι ἐβόασε. Anyte 19.

ὕλκη, ῥυπόεσσα. Leon. Tar. 10. -κην ἀσπλάγγιστον. Ib. 11.

ὁμαιμοσύνη -ης. ἀδ. 306.

ὁμαλός -ὴ σάρξ. Damoch. 4. νησὶς ὁμαλὴ πᾶσα καὶ

ἀστύφελος. Antiphil. 28. ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν. Erinn. 1.

ὅμασπις -πιδα. Theaet. Schol. 3.

ὀμβρέω -ήσας δακρύοις λάρνακα. ἀδ. 665.

ὀμβροδόκος -κον κρώσσιον. Bianor. 4.

ὄμβρος -ον ἑλικωνίδος ἀοιδῆς. Nestor. 1.

ὅμευνος. Damaget. 11.

ὁμέψιος, νύμφαισι. Plato 15.

ὁμῆλιξ. Diotim. 6.

ὁμήρεια -ης ὅρκια ἐπιβωσάμενος. Alex. Aetol. 5.

ὁμηρικός. Crates II. 3.

ὁμίχλη -ην ἀφεγγία. ἀδ. 372.

ὄμμα, ἔχει. Strato 31. ὃς νοῦ ἄκρο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας. ἀδ. 584. καὶ κωφοῖσι λαλ..ντα ὄμματα. Meleag. 4.. ὄμμασι σιγῶν λαλεῖ. Id. 23.

ὀμμάτιον. Qu. Maec. 3. Philod. 21.

ὁμόγνιος, κούρη. Christod. Ecphr. 306. -ια σήματα χάρμης. ἀδ. 360.

ὁμόδουλος -λοι. Meleag. 18.

ὁμοῦλιξ -ικος μεθ' ἡλικίας. ἀδ. 749.

ὁμοῖιος. Paul. Sil. 39. Stat. Athl. 24.

ὁμόλεκτρος. Leon. Tar. 91.

ὁμοπλεκής -έας χεῖρας. Christod. Ecphr. 252.
ὁμόπλους -ουν ναῦν. Antiphil. 42.
ὁμοῤῥόθιος, αἰθυίαις. Marc. Arg. 31.
ὁμόῤῥοθος -οι στείχοντες. Theocr. 3.
ὁμότεχνος -νε κυνῶν. Damochar. 1.
ὁμοφροσύνη -ης βωμός. Agath. 89.
ὁμόφρων -ονας ἡρωΐνας. Agath. 82. ονι. Id 89.
ὁμόχροος. Paul. Sil. 36.
ὀμπνιακός -ῶν χαρίτων. Tull. Gem. 7.
ὄμπνιος -ιον καρπὸν Δημήτερος. Eratosth. Cyr. 2. -ίαν Δήμητρα. Scoli 10. ὄμπνια μήτηρ. Marcell. Inscr. 56.
ὀμφακοράξ Philip. 68.
ὀμφάλιος -ιον τρύφος σάκεος. Paul. Sil. 49.
ὀμφάλιον. ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου Leon. Tar. 95.
ὀμφαλός. ταχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον ἀδ. 516.
ὄμφαξ. εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀσταφίς. Onest. 1. ὄμφαξ οὐκ ἐπίνευσας. ἀδ. 69. οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχου. ἀδ. 386. νῦν ἄφυλακτοι ὄμφακες. Strato 47.
ὁμῶλαξ -κες κωμῆται. Antip. Th. 65.
ὁμωνυμίη. εἷς ἀνδρῶν ἦλθον ὁ μωνυμίην. Crinag. 46.
ὁμωνυμίης, παῖς πατρός. ἀδ. 123.
ὁμωνύμιος -ίη νῆσος. Arist. Pepl. 8.
ὁμώνυμος -μον πόλιν. ἀδ. 368.
ὄναρ. οὐδ' ὄναρ γνώριμος. Leon. Al 26. ἔρως οὐδ' ὄναρ, οἶδε φόβον. Philod. 17. νῦν τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει. Rufin. 19. ἠελίου οὐδ' ὄναρ ἠντίασας. Callim. 15. εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ. Strato 19 οὐκ ὄναρ οὗτος ὁ πώγων ἤλυθε. Id. 33. ὀλιγοχρόνιον ὥσπερ ὄναρ. Mimnerm. 4. κατ' ὄναρ. Pallad. 54.
ὄνειαρ. λέγουσι τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί. Callim. 27. περίπυστον. ἀδ. 565.
ὀνείδειος -ον ψωμόν. Ammian. 25.
ὀνειροπολέω. ὅ τι σοὶ θυμὸς ὀνειροπολεῖ. Dioscor. 3.
ὄνειρος, ὁ βίος. Pallad. 69. μή μοι καὶ κνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς. Statill. 8. οὐδ' ἐν ὀνείρῳ. Automed. 9.

ὄνειρον. μὴ λέγε τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί. Callim. 7. -α ἀφίνειο. Crinag. 33.
ὀνειρώσσω. Pallad. 122.
ὄνημι. τοίου καὐτὸς ὄναιτο τάφου ἀδ. 473. καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο. ἀδ. 706. οὐδ᾽ ἑνὸς ὠνήσατο. Dioscor. 27.
ὄνομα. ἄλλως τοὔνομ᾽ ἔχουσι. Antip. Sid. 108. τῶν ἐπ᾽ ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ᾽ ἔχουσα μόνον. Mund. II. 240. τῶν χαρίτων λοιπὸν ἔτ᾽ οὔτ᾽ ὄνομα. ἀδ. 19.
ὀνόω et ὄνομαι. οὐκ οἶδ᾽ εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι. Antip. Sid. 107.
ὀνομάκλυτος, αὐδή. Simmi. 5.
ὀνομαστός -ὸν ἄχος. Dioscorid. 11. -οί ἔσσαθε. Posidip. 1. πατρίδα θῆκ᾽ ὀνομαστοτέραν. ἀδ. 182.
ὄνος. λύρας ἤκουσεν ὅπως ὄνος. Phani. 6. ὄνου ῥάχις. Archil. fr. 21. ὄνου κέρκον κατέχων. Nicarch. 35. ὄνον ἀντίσπαστον. Pallad. 47. ὀγκηστὴν βραδύπουν. Secund. 2.
ὄνυξ, πάλιν. Asclepiad. 34. χάλκεον ἀμφ᾽ ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων. Anyte 1. ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα. Asclepiad. 17. ἐπ᾽ ἄκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχας. ἀδ. 313. τάκεο ὀνύχων ἄπο. ἀδ. 273. τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει. Rufin. 30. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Automed. 3. ἐν νεαροῖς ἐκ κορυφῆς ὄνυχας. Rhian. 4. ἐκ κορυφῆς ἐς ἄκρους ὄνυχας. Phil. ined.
ὄξος. Lol. Bass. 3.
ὀξύβαφον Lucill. 64.
ὀξυβόης -αι κώνωπες. Meleag. 93.
ὀξύδουπος -πα κύμβαλα. Philip. 6.
ὀξύκομος -ου πεύκης. ἀδ. 291.
ὀξυντήρ -ῆρα πλατὺν δονακήων. Paul. Sil. 50.
ὀξύνω -νει τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν. ἀδ. 445.
ὀξυπαγής -εῖς σκόλοπας. Antip. Sid. 17.
ὀξυπόρος, πίτυς (rectius ὀξυτόρος). Meleag. 1. 16.
ὀξύχειρ. Theocr. 19.
ὀξύχολος, πρεσβύτης ἀδ. 404.
ὀπάζω -οις κλέος. ἀδ. 152.
ὀπάων -ονα νύμφην. Marcell. Inscr. 52.
ὀπή. ἦλθ᾽ ὑπὸ κοῖλον ὀπήν. Posidip. 17.
ὀπηδέω -εῖ χάρις βαιοῖσιν. ἀδ. 333.
ὀπηδός -ὸν θυίεσσιν ἐταιρόνα. Gaetul. 3.

ὀπίζω -ων σώματος ἔνχατα. ἀδ. 632.
ὄπιθεν. Strato 6.
ὀπικός -κὴ καὶ χλωρά. Philod. 21.
ὄπις -ιν θεῶν τρομέων. ἀδ. 291.
ὀπισθίδιος -ίην εἰς ὁδόν. Agath. 72.
ὀπισθοβάμων. Stat. Fl. 5.
ὀπισθοβάτης -ταις. Meleag. 22.
ὀπισθόδετος -τοις ἱμᾶσιν. Simonid. 8.
ὀπισθόδομος. Strato 65.
ὀπισθονυγής -γῆ κέντρα. Philip. 14.
ὀπίσω, πάντα δίδως. Lucill. 24. ἦρα δὲ πάντ᾽ ὀπίσω. Id. 22.
ὁπλίζω. ᾗ καὶ Κύπρις ὥπλισεν εὐνάν. Meleag. 89. ὁπλίζειν τόξα. Archi. 2. ὥπλισμαι πρὸς ἔρωτα λογισμόν. Rufin. 23. πολλὴν ἀφροσύνην. ἀδ. 25. ἀσπίδα τὴν πιστὴν σύμμαχον ὡπλισμένην. Jul. Diocl. 3.
ὁπλιστής -ὴν κόσμον. Eryci. 7.
ὁπλομανέω -εῖ ἡ πόλις. Leon. Tar. 50.
ὅπλον, εὖ τετυλωμένον. Eryci. 6. γεροντικὸν σκίπωνα. Callim. 37. ἑτοιμότατον δαίπνων λάγυνος. Marc. Arg. 21. σταχυητόμον ἀραιῆς δρέπανον. Antiphil. 4. αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας. Antip. Sid. 80.
ὁπλοφδρέω -εῖ. Leon. Tar. 50.
ὁπλοφόρος -ους αὐχένας. Apollonid. 12.
ὀπός, ἥβης. Paul. Sil. 8. -όν. Loll. Bass. 3.
ὀπτασίη -ην Κύπριδος. Philet. 1.
ὀπτάω -τᾶσθ᾽ ἐν κάλλει. Meleag. 4. ὤπτηται μέγα δή τι. Callim. 12.
ὀπυίω -ομένοισι. Aenigm. 5.
ὀπωπή -ὴν αἰεὶ γελόωσαν. Leonti. 18.
ὀπώρη, οἰνάς. Macedon. 32. ἡμερὶ μῆτερ ὀπώρης. Simonid. 44. σκιερᾶς ἄνθος. Leon. Tar. 30. ἀπείκειρον αἰεὶ θάλλουσαν ὀπώρην. Id. 44. -ην ἱστορίης. Christ. Ecphr. 391.
ὀπωρινός -οῦ κυνὸς ἄσθμα. inedit. καύματ᾽ ὀπωρινοῖο κυνός. ἀδ. 260.
ὀπωροφορέω -εῖ. Antiphil. 8.
ὀπωροφόρος -ον γῆν. ἀδ. 650.
ὄραμνος. βῶλος χλοάουσα τεθηλότι ὀράμνῳ. Agath. 25.

ὁρῶν. καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν. Theocr. 11.
ὀργάνιον. Meleag. 64.
ὄργανον, λιμηρὸν πενίης. ἀδ. 667. μουσάων. Pallad. 43. ἐσμέν. Id. 123. συντυχίης. Id. 125. τῆς ἀρχῆς. Id. 135. τέχνης. Paul. Sil. 51.
ὀργάς. ποιμενίαν ἀν' ὀργάδα μέλπεται ἀχώ. Satyr. Th. 2. ἐν ὀργάσιν. Macedon. 32.
ὀργάω. τὰς ὀργώσας ὅσοι μὴ φεύγετε. Philod. 18.
ὀργή, ἀνθρώπων νόον ἐξεκάλυψε. Even. 1.
ὄργια, κρύπτειν ἐκφαίνειν. Meleag. 57. τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναίκων. Philodem. 31. φιλεύντων. Thall. Mil. 4. μάνθανε σιγῆς. Aeli. Gall. 2. τέχνης. Leo Phil. 2. τερπνὰ ἐτέλεις. ἀδ. 561. πάννυχα. ἀδ. 750.
ὀργίλος. Philip. 56.
ὀργιοφάντης. ἀδ. 375.
ὀργυιαῖος. -α κέρα. Samius 1.
ὄρεγμα, κοῦφον ποδός. Nicias 6.
ὀρέγνυμι -μενος ναύταις χεῖρας. Leon. Tar. 95.
ὀρέγω -ει δῶρα. Arabi. 7. πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις. ἀδ. 490. -ἔξωσαι χερσὶν ὕδωρ. Anyte 3.
ὀρειαρχής. Rhian. 8.
ὀρειάς, πέτρη. Antip. Sid. 27. -άσι μούσαις. Christ. Ecphr. 38.
ὀρειβατέω -εις. ἀδ. 173.
ὀρειβάτης, Πάν. Alcae. Messen. 12.
ὀρειδρομία. σοφία κρέσσων ὀρειδρομίας. Antip. Sid. 82.
ὀρείνομος, πλάνη. Philip. 8.
ὀρεινόμος, κάπρος. Philip. 47.
ὄρειος -η ματρὶ θεῶν. Antisti. 1.
ὀρειοχαρής, Ἑρμῆς. ἀδ. 236.
ὀρειτύπος. Perses. 7.
ὀρειώτης -τα Πανός. Erycì. 5.
ὄρεξις -ιν. ἀδ. 362.
ὀρεσσιβάτης -ην ταρσόν. Agath. 92.
ὀρέσκιος. II. 517.
ὀρέσσαυλος -ου ἠχοῦς. Theaet. Schol. 3.
ὀρέω -εῖται κῦδος. Mnasalc. 15.
ὀρθιάζω. ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον. Leon. Tar. 26.
ὄρθιος -ιον μαζὸν κουρῆς ἠλακίης. Paul. Sil. 8. -τέκνον. ἀδ. 172. σοφίης κάνος ὄρθιος. Onest. 3. πῶς ὄρθια

χειρονομέων. Xenocr. II. 59.

ὀρθόκραιρον. Problem ar. 15.

ὀρθός. νῦν ὀρθὴ καὶ εὔτονος. Strato 58. δι' ὀρθῆς ὕπαγε. ἀδ. 693. τῆς ὀρθῆς εὔπετ', οὐδ' ἄσον ἐτρέπετο. Leonti. 19. ὀρθὸν ἔχων. Marc. Arg. 3. ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83.

ὀρθόω. ὤρθωσε σῶμα. Leon. Tar. 65. Τράλλιν. ἀδ. 188. ὀρθῶσαι τὸν κυρτόν. Nicarch. 28.

ὀρθρίδιος -ίην. Antip. Th. 5.

ὀρθρινός. ἐκ κοίτας ᾤχετο. Meleag. 91. -νὰ παίζων. Id. 73. -νὰ δῶρα. Id. 112. -νᾷ φωνᾷ. Antip. Sid. 26. -νοὶ ἰχθυβολῆες. Phaedim. 4. -ῶν ἥψαο κισσυβίων. Posidip. 20.

ὀρθροβόας, ὄρνις. Meleag. 72. Tull. Laur. 1.

ὀρθρολάλος -οις χελιδόσιν. Philip. 18.

ὁρίζω. τὸ θεὸν ὥρισε δαίμων. Meleag. 21.

ὀρίνω -ει φρένας οἶνος. Cyrus 2. -εται ψυχὴ σέο. Agath. 84.

ὅρκιον -ια ταῦτα. Paul. Sil. 24. κενά. Dioscor. 7.

ὅρκιος -ιον σέβας. Dioscor. 23.

ὁρμαίνω -ει πίνοντος κέαρ πλοῦτος. Bacchyl. fr. 11.

ὁρμή, ἄσθματος. Ruffin. 20. ἑτερότροπος τύχης. Paul. Sil. 69. ὁρμῆς εἴργειν. Arabi. 3. εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. ἀδ. Her. 21. ὁρμῇ φειδομένη πρὸς φόνον ἑλκομένη. ἀδ. 301.

ὁρμιηβόλος. Statill. Flac. 5. Apollonid 26.

ὁρμίζω. ἀσπίδα παρὰ τύμβον ὥρμισεν. ἀδ. 390. κάματον ὅρμισον εἰς λιμένα. Jul. Poll. 2. Ζεὺς Λῆλον ὡρμίσατ' ἐν πελάγει. Alphe. 10.

ὁρμοδοτήρ -ῆρι Πριήπῳ. Thoaet. 2.

ὅρμος, ὁ κατὰ γῆς. Pallad. 104. ὅρμου σύμβολον. ἀδ. 455. νεῖο δ' ἐς ὅρμον. Leon. Tar. 70. ἐλευθερίης. Bian. 14. νεῶν ἀπ' ἀγκύρης ἔκειρεν. Apollonid. 16. ὅνον τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης. Pallad. 47. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον δέξαι. Meleag. 45.

ὀρνεόφοιτος, καλαμίς. ἀδ. 173.

ὀρνιθοπέδη -ης. Paul. Sil. 72.

ὄρνιος -ια καὶ μόσχεια. Pallad. 21.

ὅρος, εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν

ἐστιν εὐτυχίας ὁδός. Bacchyl. 2. τοῦτο φυλαργυρίας ὅρος. Nicarch. 18. βιότου. Crinag. 34. εἰς ἕνα ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον. Stat. Athl. 44.
ὀροφή -ὴν τρῆσαι Lucill. 71.
ὀροφηφάγος -ον πῦρ. Agath. 83.
ὀροφηφόρος. Agath. 48.
ὄροφος. ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους. Macedon 31. -ων χαλκείων. ἀδ. Byz. 15.
ὄρπηξ -ηκας ἐλαίης. Meleag. 1. 39.
ὀρσίπους, βοή. Simm. Ov.
ὀρτάλιχος. Archi. 26. Agath. 73.
ὄρτυξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα. Glauc. 1. ὄρτυγα. Strato 99.
ὀρυκτός -τῆς γαίης. Antip. Th. 65.
ὀρφανίη -ίῃ ἐν ἀργαλέῃ κείμενον γῆρας. Damag. 10.
ὀρφανίζω -νισε πνευματος. Hadrian. 3. -νισας ζωᾶς. ἀδ. 659. -σωμες ὕπνου. Theocr. 5. -ίσας βλέμματος. ἀδ. 462.
ὀρφάνιος -ιον γῆρας. Leon. Tar. 99.
ὀρφανός -ὸν βέλος ἦχον. ἀδ. 667. τυτθὸν καὶ ὀρφανόν. ἀδ. 651. ἀγκίστρου κάλαμον. Dioscor. 3. -ὰ σκῦλα. Leon. Tar. 22. γενύων ὀρφανὰ ἕδη. ἀδ. 200.
ὀρφανόω -ωμένος γυῖον ἀκμῆς. Philip. 13.
ὀρφναῖος -αίην νύκτα. Leo Phil. 6.
ὀρφνή, καὶ σκότος. ἀδ. 517.
ὀρφνίτης, τάλαρος. Leon. Tar. 8.
ὀρφνός -ὸν νέφος. Archil. 13.
ὄρχατος, ὀδόντων. Macedon. 16. παρ᾽ ὄρχατον ἠνεμόεντα. Anyte 9.
ὀρχέομαι -οῦνται μύες Damoch. 1. -ήσασθαι Διόνυσον. Boeth. II. 127.
ὀρχηθμός -οῦ πολυγηθέος. ἀδ. 521.
ὀρχησμός. Qu. Maec. 7. Alcae. Mess. 8.
ὀρχηστής. Lucill. 83. -ὴν πόδα. Dioscor. 28. -τὰς Λύδιος. Eryc. 2.
ὀρχηστρίς. Automed. 3. Satyr. Th. 7.
ὀρχιπέδη. Antiphan. 2.
ὄρχος -ους ἡμερίδων. Herod. Inscr. 23.
ὄρω -σεις ἐξ εὐνῆς. Anyte 11. ἄλλο ἔργον ὄρωρε τράγων. Antip. Sid 61.
ὀσίη, λιτή. Archias 20.
ὀσμάομαι -ησαμένους. Lucill. 89.

ὅσος. γαίης ὅσσης ὅσσον ἔχει μόριον. Leon. Tar. 69. ἀποκτῆναι οὐδ' ὅσον ἰσχύετε. Meleag. 53. οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι. Id. 87. ὅσον ὅσσον στιγμή. Leon. Tar. 70. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν. Id. 52. ἀμφαδίην ὄρον ὅσσον ὑπερρήϋνον ἀνάγκην. Paul. Sil. 7. ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε. Hedyl. 6.

ὀστάριον. Nicarch. 36.

ὀστέον -εῦν. Serap. II. 291. ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν. Dioscorid. 24. τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον. Plato 3. Sosip. (Dioscor.) 3. ἡ μόνη ὀστοῦν οὐ λάχεν. Antip. Th. 32. ἐν Ἀχέροντι ὀστέα καὶ σποδιῇ κεισόμεθα. Asclepi. 21.

ὀστράκινος -νῃ ψαφαρῇ. Crinag. 44. -ον καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν. Nicaenet. 2. -ίνων πινάκων. Lucill. 26.

ὀστρακόδερμος -ον κάραβον. Qu. Maec. 8.

ὀστρακόεις, δόμος. Antiphil. 22.

ὄστρακον. Antiphil. 14.

ὀστρακόχροος. Stat. Fl. 5.

ὀστρειογραφής -εῖς. ἀδ. 606.

ὄστρεον, χείλεσι πεπταμένον. Antiphil. 22.

ὀσφραίνομαι, οἴνου. Luc. 20.

ὀσφύς. Meleag. 46. ὀσφύα. Strato 55.

ὀτλέω -ήσοντες πόνον. Paul. Sil. 37.

ὄτοβος -οι θηλυμανεῖς κροτάλων. Antim. 1. 167.

ὀτρύνω -ουσιν ὄμματα νόον. Agath. 38.

οὐατόεις -όεντι θηρί. Pollian. 1.

οὖδας, Λύδιον ἔχει τὸν Ἀμύντορα. Anyte 20. ἱερὸν Ἑλλάδος. Alphe 9. ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον οὖδας ἔχει. Thomas II. 124. τεὸν οὖδας ἱκάνομαι. ἀδ. Her. 18.

οὐδός -ὸν ὑπερθεμένη. ἀδ. 278. -ῷ γήραος. Agath. 20.

οὖθαρ -ατος ἐκ βοτρύων. Macedon. 32.

οὐθάτιος -ίου μαστοῦ. Crinag. 22.

οὖλος, ἔρως. Mosch. I. 411. -ον ἀείδειν. Antip. Sid. 73. βόστρυχον. Marc. Arg. 20. οὖλον νέφος γεράνων. ἀδ. 671. σελίνων οὐλοτέρη. Philod. 10. θριδάκων. Id. 30.

οὐράγιος (rectius οὐδ' ἄριος) τοξοφόρων. Asclepiad. 16.

οὐράνιος. ἀπ' οὐρανίων. Marc. Arg. 1.

οὐρανομήκης -κες κλέος. ἀδ.

211. 505. -ευς φοίνικος. Meleag. 1. 49.
οὐρανόθεν. ἀδ. 752.
οὐρανός, ὁ ταύτης ἐντὸς ἔχει κύνα. Marc. Arg. 16.
οὔρειος -ον πρῶνος. Damostr. II. 259.
οὐρεοφοιτάς -τάσι Νύμφαις. Lucill. 1.
οὐρεσίοικος -κε. Archias 9.
οὐρεσίφοιτος -τα κρίνα. Meleag. 92.
οὐρεσιφοίτης. II. 517.
οὐρή -ὴν ῥήματος ἠχώ. Euod. 2.
οὐρίαχος -φ ῥομβωτῷ δούρατος. Antip. Sid. 27.
οὔριος, Ζεύς. Meleag. 80. ἐπίλαμψον ἐμοί. Gaetul. 1. εἴη κοντοπόρῳ πλόος οὔριος. Leon. Tar. 88. ἐν ἔρωτι οὔριος. Antip. Sid. 53. κάλον τείνας οὐρίῳ Εὐφροσύνᾳ. ἀδ. 743. οὔριον ἰθύνοι τύχη βίοτον. Antip. Sid. 85. -ιον δίδου πλόον. Alphe. 6. ὁδηγητῆρα Ζῆνα. ἀδ. 203.
οὐριόω -ωκεν ἰθείρας. Philip. 40.
οὖρος -ου βοός. Adrian. 1.
οὐρός -ὸν ἀπήμονα. Leo Phil. 6.
οὐτάζω -ασεν ἕλκος. Leo Phil. 6.
οὐτήτειρα, ἔχιδνα. Antip. Sid. 105.
οὐτιδανός -ῆς χειρός. ἀδ. 380. -οὶ μερόπων. Agath. 72. -οῖς ἀνδράσι. Id. 77.
ὀφείλω. τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα. Crinag. 28. -λόμενον ὕπνον. Callim. 56. Pomp ej. jun. 2. κένθεσι. Diogen. II. 492.
ὄφελος, εἴ τοι ἦλθεν. Antip. Sid. 73 πύματον πυρκαϊῆσι Addae. 5.
ὀφρυανασπασίδης. ἀδ. 110.
ὀφρυόεις -εσσα Ἴλιος. ἀδ. Her. 9. -όεσσαν ἀοιδήν. Antip. Th. 57.
ὀφρύς. ἄξιον ἀρχαίης ὀφρύος ἡμιθέων. Antip. Th. 24. εἰς Νεῖλον ἥλατο ἀπ' ὀφρύος. ἀδ. 418. οὐδὲ παρ' ὀφρὺν στήσομαι. Parmen. 10. ὀφρὺν καὶ τῦφον καταπαύειν. Lucill. 119. στρεβλὴν ὀφρὺν ἐφελκόμενος. Leon. Tar. 85. ἄχρι πῶς ταύτην τὴν ὀφρύα τηρήσεις. Strato 28 τούτοις ὀφρύες οὐκ ἔπρεπον. Strato 2. στυγνὴν ὀφρύων τάσιν λύσεις. Dioscor. 3. ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον. ἀδ. 301. λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Asclepiad. II. 490.

εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας. Pallad. 5.
ὀχετεύω -σάμενος ῥοῦν. ἀδ. 387.
ὀχετηγός, ἀνίης ἔρως. Macedon. 10. ἐῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων. ἀδ. 365. ἐγώ τις ὡς ὀχετηγός. Agath. 6.
ὀχέομαι -ούμενος λιβυκοὺς κάνθωνας. Apollinar. 1.
ὀχευτής. Philodem. 26.
ὄχημα, ἡλίου. Apollonid. 4.
ὀχθέω -ήσας ἔειπεν. Lucill. 26. Pallad. 64. 133.
ὄχθη. Bian. 14.
ὀχθηρός -ὸν χῶρον. ἀδ. 236.
ὀχμάζω. τὰς μὲν ἀνέκδρομος ὄχμασε θώμιξ. Archi. 23. τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ ὤχμασε. Satyr. Th. 4.
ὀχυρός -ὴν στάσιν. Leon. Tar. 45.
ὄψ, ὄπα ἀγέλαστον. Antip. Th. 24. ὄπα λειριόεσσαν. ἀδ. 721. Ὁμηρείης μεγάλης ὀπός. ἀδ. 495.
ὀψίγονος -οισιν ἀνδράσι. Herod. Inscr. 14.
ὄψις -εσιν ἐν τρισσαῖς. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)
ὄψον, ἀπειρέσιον. ἀδ. 581.
ὀψοφαγέω -ει. Hedyl. 4. (II. 527.)
ὀψοφάγος -οις. ἀδ. 90.

Π.

παγγενέτειρα, φύσις. Antip. Sid. 3.
πάγη, εἷλέν σε. Meleag. 58. -η τῇδ᾽ ἐνέδησε. Alcae. Mess. 11. -ην ὀξείην. Apollon. 23. κρυφίην εἰναλίοισι. Archi. 10. πλωτῶν. ἀδ. 128. ἱππείᾳ κόσσυφον εἷλε πάγᾳ. Antip. Sid. 62. -αις σκολιαῖς ἔνδετον. ἀδ. 419. -ας ἠθάδας. Apollon. 25.
παγίς, ξυνὴ ἀμφοτέρους κατέχει. Agath. 93. παγίδα δουρατέαν. Id. 63. τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα. Id. 72. ἄγκυραν παγίδα νεῶν. Philip. 22. -δων βυθίων. Theaet. 1. -δας νευροτενεῖς. Antip. Sid. 17.
πάγκαρπος -ον στέφανον. Meleag. 2. ἀοιδήν. Id. 1, 1.
πάγκοινος, γυνή. Meleag. 60.
παγκρατής -τὲς νεῦμα Κρονίδαο. Antip. Sid. 69.
πάγος; ἱερὸς νυμφῶν. Leon. Tar. 34. διερός. Crinag. 31. δυσέρημος, ἀνήλιος. Philip. 68. -οιο πέδη. Apollonid. 15. -ον. Stat. Fl. 12. κρυόεντα. Leon. Al. 12. τρηχύν. ἀδ. 417.
πάγουρος. Stat. Flac. 5.

παγχρύσεος. ἀδ. Byz. 13.
πάγχρυσος, ἰφιστρίς. Agath. 61.
πάγχυ. (ubi nunc πάγχη) Alex. Aetol. 2. Paul. Sil. 44.
παθαίνω -εται πάντα. Automed. 3.
πάθη. Leon. Alex. 12.
παθικεύομαι. Nicarch. 4.
πάθος. μισθὸν ἔχει τὸ πάθος. Nicarch. 4. αἰσχρότατον. Pallad. 76. ἀποκρύπτων. Id. 90. σῶμα πάθος ψυχῆς. Id. 131. -θη λυγρὰ λέλοιπε. ἀδ. 659.
παίγνιον, εὐθίκτου εὐεπίης. Leon. Alex. 18. φθίγγου τι νέον. Meleag. 111. ὁ βίος. Pallad. 100. ποιμέσιν ἡδύ. Archi. 14. κύβων. Agath. 72. παίγνια φαντασίης. Id. 76. θυρσαλέων δορκαλίδων. Id. 92. βολυκτυπίης. Paul. Sil. 68. πόθων. Id. 10. ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια. Meleag. 103. οὐκέτι ταῦτα παίγνια. Philodem. 2. Ζηνὶ φυλασσέσθω. Loll. Bass. 1.
παίγνιος, εὐστοχίη καρύων. Strato 54.
παιδάριον, θρασύ. Meleag. 3.
παιδείη -ης σπείρημα. ἀδ. 571. -είης ἀψαμένου. ἀδ. 593.
παίδειος -είην ἀγλαΐην. Euphori. 1.
παίδευσις, μεγάλη. Pallad. 77. -εως σοφίης. Id. 115.
παιδεύω -ουσιν ἵππια ἄεθλα. Anyte 4. ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις. Pallad. 46.
παιδίον. Strato 51. Pallad. 37.
παιδνή, ἄφωνος. Sappho. 2. Christod. Ecphr. 410.
παιδνός -ὰς χέρας. Diodor. 15.
παιδογόνος -νῳ φάλητι. Theocr. 4. Κύπριδι. Sosip. (Dioscor.) 1.
παιδόθεν. Stat. Athl. 48.
παιδοκομέω -εῖν ἔμαθε. Aemilian. 1.
παιδοκόραξ, θυμός. Dioscorid. 3.
παιδοκτόνος -νε, καὶ ἐν κηρῷ. Philip. 42.
παιδολέτειρα. ἀδ. 300.
παιδομανής, ἀλιτροσύνη. Agath. 3.
παιδοπόρος -ον γένεσιν. Philip. 34.
παιδοτριβέω -εῖς νύκτωρ. Automed. 1. μίσθον ἐπαιδοτρίβει. Strato 64.
παιδοφιλέω -εῖν. Meleag. 30. -ήσω. Seleuc. II. 527. (I. 258. ed. Lips.)

παιδοφίλος - αι, ἀδ. 34.
παιδοφόνος - ου Ἑκάβης. Aenigm. 30.
παιδοφορέω - ῶν ἄνεμος. Meleag. 7.
παίζω - εις πάντας ἀεί. Agath. 65. - ομεν ποιήματα. Lucill. 74. παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ. ἀδ. 639. βίον παίζουσιν ἐλπίδες. Macedon. 39. παῖζε μόνη τὰ φιλήματα. Macedon. 7. - ων ἐν σπουδῇ Agath. 35. ἐλπωρῇ ἐπαιζόμεθα. Id. 24. παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν. Philodem. 19. παίξας. ἀδ. 699. πολλὰ ἡδέα παίσας. ἀδ. 749.
παιωνόνιος - ίη χείρ. ἀδ. 5. - ίῃ χειρί. Magn. II. 304.
παιήων - ήονα βουλὴν τειρομένοις. Christ. Ecphr. 255.
παίκτης. Leon. Tar. 84.
παικάλημα, λόγων. Aeschrio I. 189
παιάδω ειν. ἀδ. 327.
παιωνιάς - άδος σοφίης. Agath. 69.
παιώνιος, χρυσὸς ἔρωτος. Antip. Sid. 5. - ίου ὕδατος. Philip. 9.
πακτή - άν. Joann. Barb. 3.
πακτίς - τίδα. ἀδ. 743.
πακτόω - ώσαι λαῖφεα. Automed. 12.
παλαιγενής - έες. Leonti. 12. - έας μύθους. ἀδ. 571.
παλαιάγονος - ων. ἀδ. 487.
παλαιός - ὸν ὄμμα. Damochar. 2.
παλαισμοσύνη. Simonid. 67. Troil. Gr. II. 450.
παλαιστή - ῆς μέχρι καὶ σπιθάμης. Leon. Tar. 20. - ταῖς πέντε Ἴρου πενιχρότερος. Marc. Arg. 6.
παλαιστής. Lucill. 44.
πάλαιστρα - αι παννύχιαι. Paul. Sil. 9.
παλαιστρίτης - του παιδὸς ῥύπος. Strato 34.
παλαίτερον. Callim. 31. - τεροι ἡνιοχῆες. Stat. Athl. 46.
παλαίχθων, δῆμος. ἀδ. 158.
παλαίω - ων νόσοισι. Diog. Laert. πεπάλαικα πόθοις τρισίν. ἀδ. 11. εἴχομεν ψυχὴ πεπαλαίσμεθα. Jul. Maec. 12. (III. 332.)
παλάμη. εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι. Scoli. 4. πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι. Paul. Sil. 38.
παλάσσω. ῥυπόεντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος. Antip. Sid. 61.
πάλη - ας ἄεθλα. Diotim. 5.
παλίγκοτος, Κύπρις. Agath. 19.

παλίγκραιπνος - οις ποσί. Simmi. Ov.
παλιμβολίη - ης κέντρα. Agath. 3.
παλιμπλανής - έος Μαιάνδρου. Antip. Sid. 23.
παλίμπλυτος, κηφήν. Dioscor. 30.
παλίμπους, στεῖχε. Meleag. 30.
παλίμπρητος - τοισι δοθεῖσα. Crinag. 20.
παλιναυξής - έος ἐκ περιωπῆς. Theaet. Schol. 4.
παλινδίνητος - τον ἀνάγκην ἀστρώην. II. 520. - τε θάλασσα. Antiphil. 32.
παλινδρομίη. Meleag. 81. Phani. 6.
παλίνορσος - ον ἰωὴν ἄψ ἀνασειρύζω. Paul. Sil. 39. - ον ἀναπνεύσασα. Eutolm. 3. - ον ἐὸν χρόνῳ εὕρατο μέτρον. Incd. ἕλει παλίνορσον ἱμάσθλην. Stat. Athl. 15.
παλινουροφόρος, θρίναξ. Antiphil. 4.
παλίντονος - ον τόξον. Marian. 1.
παλίντροπος - ον ἴεντα πόδα. ἀδ. 455.
παλίουρος, πολυστέλεχος. Zon. 5. τρηχὺ ξύλον. Tull. Gem. 8. ὀξείης καὶ βάτου. Leon. Tar. 83.
παλιουροφόρος, θρίναξ. Antiphil. 4.
παλιῤῥόθιος - ιον κῦμα πενίης. Lucian. 30.
παλλακή - αῖς συνημμένος. ἀδ. 552.
πάλλευκος - ῳ στήθει. Agath. 5.
πάλλω - ων δόρυ Dioscor. 14. πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα. Jul. Aeg. 25. - ειν δοῦρας. ἀδ. Her. 8. στερνὸν ἐπάλλετο. Marc. Arg. 13. - ομέναν κραδίαν. Meleag. 97. ἡ νήτη πάλλεται αὐτομάτως. Agath. 68.
παλμός - ῷ θελξίφρονι παλάμης. II. 520.
πάλμυς, ἔνευσεν ἀφθίτων. Dosiad. Ar. 1.
παλύνω - νομένα νιφάδεσσιν ὄρνις. Alphe. 12.
παμβασίλεια, Ῥώμη. ἀδ. 279. θεά. ἀδ 707.
πάμμαχος. Philip. 46.
παμμήτειρα, θεῶν νύξ. Meleag. 102.
παμμήτωρ - τορι Ῥείη. ἀδ. 191.
πάμπαν. Mnasalc. 3.
παμπότνιος. Leon. Tar. 7.
παμφάγος, μῦς. Antiphil. 22. - ον ἀσθμαίνων. Paul. Sil. 18. - γε μῶμε. ἀδ. 273.

-οισι φλοξὶ ἐκπυρούμενος. Mesomed 2.

παμφαής -ὲς σῆμα. Inedit.

παμφαίνω -ον νυκτὶ ἄσθμα. Paul. Sil. 74. 50. -οντι αἰθέρι. Archi. 21.

παμφανάω -όωντι χρυσῷ. Adrian. 1. νηὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς. ἀδ. 189.

πάμφθερσις, στάσις. Bacchyl fr. 1.

παμφορβήν. Christodor. 2.

πάμφορος -ῳ ἐν ἁμάξῃ. Theodorid. 18.

πάμφυλος -ῳ παίδων ἐν πελάγει. Meleag. 29.

πάμφωνος -ων ἀπὸ στομάτων. Apollonid. 22. -οις χερσί. Antip. Th. 27.

παμψηφεί, νικᾷν. Lucill. 88.

παναγρεύς -έος τόξοιο. Paul. Sil. 45. μοίρης. Id. 78. -έα κανθόν Id. 1.

πανάγρυπνος, μερίμνη. Meleag. 112.

παναιγλήεις -ήεντα κῆπον. ἀδ. Byz. 33.

παναίολος -λα δῶρα. Archias 7.

παναίσχιστος -την τέρψιν. Meleag. 115.

πάνακες, πάντων ἡ σοφίη. Callim. 14.

πανακέστωρ. Antip. Th. 42.

πανα λήθης -ες ἔπος. Callim. 48. -έα μορφήν. Jul. Aeg. 3. 28

πανάμμορος. Probl. ar. 18.

πανοίδιμος -μον κῦδος. ἀδ. Byz. 14.

πανάπήμων. II. 518.

πανάποτμος -μότατος. Joann. Barb. 8.

πανάριστος -τε. ἀδ. 687.

πανατρεκής -κὲς μνῆμα. Jul. Aeg. 63.

πανάφθιτος -τον ἦμαρ. Antip. Sid. 40.

πανάφυκτος, βρόχος. Paul. Sil. 72.

πανάωριος, ῥυτίς. Paul. Sil. 10.

πανδακέτης. ἀδ 608.

πανδαμάτωρ. ἀδ. 286. χρόνος. Simon. 15. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.) καιρός. Posidip. 13. αἴδας Leon. Tar. 53.

πανδερκής -έος ἄμμορος αἴγλης. ἀδ. 495.

πανδημί. Nicarch. 3.

πανδήμιος -ιον ἄγρην. Jul. Aeg. II. 510.

πάνδημος, θάλαμος. Pallad. 146. -ου ἐργάσιμαι τέγεος. Inedit.

πάνδουλος. Rufin. 34.

πανδυσίη, ἐρίφων. Nicaen. 5. -ίης δνοφερῆς κύματα.

Leon. Tar. 90. στυγεροῖς οἰδματα. Marc. Arg. 33.
πάνδωρος, αἶσα. Bacchyl. fr. 1.
πανείκελος. Crinag. 8. -λα ῥεύματα. ἀδ. 365.
πανελεύθερος, γενέθλη. Stat. Athl. 4.
πανεπήρατος -τον εἶδος ἔχοντα. ἀδ. 725.
πανεπίσκοπος. Gaetul. 8.
πανεπόρφυρος. Leon. Tar. 1.
πανίσπερος -ον ὕμνον. Mnasalc. 11.
πανεύτονος -ον ἀγέτιν (ubi nunc τὰν ἔντονον.) Antip. Sid 88.
πανημέριος. Hedyl. 7. (12.) Mnasalc. 9. Pamphil. 1.
πάνημος Callim. 13.
πανθέλκτειρα, ἡμερί. Simonid 54.
πανθηλής. Antip. Th. 40.
παννυχίζω -ίσαι. Paul. Sil. 41.
παννύχιος -ίην κορώνην. Posidip. 17. -ίησι παλαίστραις. Paul. Sil. 9.
παννυχίς. κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος. Dioscor. 24. -δων καμάτοις. Sat. Thy. 7. φιλαγρύπνων σήματα. ἀδ. 525.
πάννυχος. Paul. Sil. 13. Agath. 9. διὰ πάννυχον ὄρφνην. Eryci. 7. πάννυχα. Strato 68.
πανόδυρτος. Meleag. 109.
πανομοίιος. Jul. Aeg. 51. Julian. Antic. 1. Agath. 72.
πανομφαῖος -ῳ Ζηνί. Simonid. 50.
πανοπλίη, πτωχῶν. Polemo 1.
πανοῦργος, ἑταίρα. Pallad. 113.
πάνσκοπος -πον ὄμμα δίκης. Jul. Aeg. 48.
πάνσοφος, Ὅμηρος. ἀδ. 336. ἡ πάνσοφος. ἀδ. 717. ἀνάγκη. Antip. Sid. 27. -ον κάρα. Leo Phil. 3. αἴγλην. ἀδ. 597.
πάνσπερμος -μα ὄσπρια. Zon. 2.
πανσυδίη -ίῃ σεισμὸς κάββαλε. Nicomed. II. 283.
παντοβίης, ἀχέρων. Theodorid. 10.
πάντοθι. Meleag. 1. 47.
παντοῖος -οίῃ Κυθέρεια. Antip. Th. 3. -ης νόσου. ἀδ. 592. -οίῃ Κύπριδι. Macedon. 4. -οίῳ σχήματι. Id. 27. -οισιν ἀήταις. Antip. Th. 35.
παντοδαπός -ῶν ἀνδρῶν γενεάς. ἀδ. 160.
παντοκράτωρ. ἀδ. 169.

παντολιγοχρόνιος. Dioscor. 32.
πάντολμος, ἀνάγκη. ἀδ. 413. -οις χερσί. Agath. 14.
παντοπαθής -ῆ κούρης αἴσχεα. Statill. 3.
παντρόφος, γᾶ. Meleag. 109.
πανυπείροχος. ἀδ. Byz. 15. τέχνᾳ. ἀδ. 229.
πανυπενθής -έα μῶμον. ἀδ. 272.
πανυπέρτατος, ἀρχός. ἀδ. 596.
πανυστάτιος -ίην μαρτυρίην. ἀδ. 716 b. (Lectt. 304.)
πανώλης, τύμβος. Bian. 18. -λη μητέρα. Philip. 53.
πανωπήεις -εσσαν Even. 9.
πάομαι. πάνθ' ὅσα κὴν ζωοῖς ἐπεπάμεθα. Leon. Tar. 49.
παππῷος -ῳ μνήματι. ἀδ. 673.
παπταίνω -νει ψυχὴ οὐρανίας ἀτραπούς. ἀδ. 664. -ων ἐς γάμον ἄλλης. Diodor. 8. -ουσα. ἀδ. Her. 21. Λατοῦς χόλον. Antip. Sid. 43. -οντα παρὰ φλιήν. Artemo 2.
πάπυρος -ῳ λεπτῇ. Antip. Th. 13.
παραβαίνω -βάντα -νόμους. Tymn. 4.
παραβάλλω. ὕλην ἣν παραβάλλεις. Pallad. 27. ἂν παραβάλλῃ πλώειν. Automed. 1 a. (III. 331.)
παραβλώψ -ῶπες ὀφθαλμοί. Automed. 9.
παραβύω -εται ἄνθρακα καὶ δάφνην. Lucill. 114.
παράγω -εις τρίβον. ἀδ. 755. -ειν εὐθὺ θέλω. Philod. 23.
παραδαιόμαι. τοῖς παραδαίσατο Περσεύς. Simmi. 5. (II. 525.)
παραδείκνυμι. τίς μοι Ζηνοφίλαν παρέδειξεν. Meleag. 84.
παράδοξος -ον πάθος. Pallad. 50. -ον καὶ ἄπιστον. Id. 48. -α. Lucill. 119.
παραιθύσσω -εις ἄκρα πτερύγων. Agath. 85.
παραίφασις. ἣν δὲ πόνου καὶ τοῦτο παραίφασις. Agath. 6. -σιν ἐρώτων. Stat. Athl. 49.
παρακατθνήσκω. Dioscorid. 19.
παρακατατίθημι -εκάτθετο ψυχὴν Χριστῷ. ἀδ. 688.
παρακλαίω -αύσομαι. Rufin. 31.
παράκλιντωρ -τορας ἄνδρας. Apollonid. 11.
παρακλίνω -κλίνας εὖνας. Agath. 45.

παρακλίνω. ἢν δέ μου παρακλίνῃς. ἀδ. 235.
παρακμάζω -ζει ταχὺ πάντα. ἀδ. 38. Strato 87.
παρακούω. παρακήκοα. Rufin. 18.
παρακτίδιος -ιον κῦμα. ἀδ. 417.
παράκτιος -ιον περιωπάν. Agath 28.
παραλέγομαι. παρέλεκτο. παρελέξατο Pallad. 40.
παραλλάσσω. εἴ τι παραλλάσσει ἥλιος ἄστρων. ἀδ. 529.
παράλληλος -οισι βίοις. Agath. 36.
πάραλος -ον ἁμμότροφον. Meleag. 1. 20.
παραμείβομαι -εο στήλην. Leon. Alex. 39. Noss. 12. Archias 15. ἀδ. 363.
παράμιλλος. III. 329.
παραμύθιον, ὕπνον. Meleag. 112. ζωῆς. Addae 5. ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. Satyr. Thy. 4.
παρανήχομαι. τὸ πλεῦν τῆς ἥβης. Leon. Tar 12. δενδρήεντα χῶρον παρανήχεται Ἶρις χῶρον. Marian. 2.
παρανόμως. ἀδ. 694.
παραντέλλω -οντι λοετρῷ. Leonti. 15.
παραξέω -ἔεται τάφος. Leon. Tar. 67.
παραξύω -ων κανόνα μόλιβος. Paul. Sil. 51.
παραπάφω -ήπαφεν. Stat. Athl. 32.
παραπέμπω -πέμπεται. πῶς ἐξ ἠοῦς. Ammian. 26. εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται. Pallad. 3.
παραπλήσιον, κύκνῳ ᾄδειν. ἀδ. 468.
παραπόντιος -ιον σῆμα. Gaetul. 6.
παραπύθια. Cereal. 1.
παραρριγόω -ώσεις. προθύροις. Rufin. 28.
παραρίπτω -τόμενον. Pallad. 46. 133.
παραρπάζω. Lucill. 30.
παραρρίπτω -ίψασα. Agath. 27.
παράσημος -μα ῥήματα. Cereal. 2.
παραστείχω -οντες. ἀδ. 234. 366.
παρασύρω -ομένοιο. Statyll. Flac. 12.
παράταξις -εις ἀῤῥαγέας. ἀδ. 596.
παρατάσσω. τὸν παραταξάμενον πρὸς σὲ λογισμὸν ἔχω. Posidip. 2.
παρατρέχω -θρέξαντά με ποσσίν. Posidip. 19.
παρατρίβω -ψουσιν ἁμάξαι. Leon. Tar. 67.

παρατροχάζω. Lucill. 44. -ασα. ἀδ. 419. -ασι. ἀδ. 248.
παραυχένιος -ιη Φαρέτρη. ἀδ. 269.
παραφέρομαι. Marc. Arg. 17.
παρεγγυάω -γάα. Agath. 44.
πάρειμι. τὸ παρεόντι τρέχειν. Scoli. 4. παρέασιν. Stat. Athl. 23.
παρείσδυμι -δύς. Callim. 6.
παρεκβαίνω. Antisti. 3.
παρεκτείνω. τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξετάθης. Agath. 54.
παρενράπτω -ενεῤῥάψαντο πεδίλῳ. Marcell. Inscr. 27.
παρεξελάω -άαν. Stat. Athl. 58.
πάρεργον, γραφῆς θέαν. Leo Phil. 4.
παρέρπω -πετε σῆμα. Callim. 41. -πων. ἀδ. 204. 440. 753.
παρέρχομαι -ενοι σῆμα. Callim. 41. 57.
πάρετος -τοις μέλεσι. Sosip. (Dioscor.) 2.
πάρευνος, θήλεια. Ion Chi. 2.
παρέχω. ἔργα τί μοι παρέχεις. Marc. Arg. 9. ἀλλήλοις παρέχουσιν ἀμοιβαδίην ἀπόλαυσιν πῶλοι. Strato 77. -οντα χύδην. Id. 42. -ουσα πάντα. Philodem. 10. παρέξεις πρήγματα. Lucill. 29. παρέξεσθαι μαρτυρίην. Callim. 22.
πάρηβος -α χορεύματα. ἀδ. 353.
παρηγορέω -έει. Arabi. 7.
παρήγορος -ρα παίγνια. Agath. 23.
παρηΐς. βόστρυχον ἀμφὶ παρῇδα. Anyte 10.
παρῆλιξ -ικα παιδικά. Strato 70.
παρηονῖτις, χερμάς. Apollonid. 26.
παρηόριος -ιον νόημα. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
παρήορος, νόον. Archil. fr. 15.
παρθενεών. Antip. Sid. 36.
παρθένιος. Marc. Arg. 30. -ίων λάφυρα πόθων. Hedyl. 1. χορῶν. Nicias 2. -ίους χάριτας. Philod. 15.
παρθένος, μίτρη. ἀδ. 691.
παρθενόχρως -ωτα κρόκον. Meleag. 1. 12.
παρθεσίη -ην ἱερὴν ἔλαχον. Dioscor. 28.
παρθύω -θύσει ὄρνις. Thymocl. II. 259.
παρίπταμαι. ἥν μυῖα παραπτῇ. Meleag. 41. -πταμένου μεδώρου. Jul. Aeg. 5.
παρίσθμια. Cereal. 1.
παρισόω -ώμενος κορυφαῖς Αἴτνας. Archimel. 1. ὁ

πρὶν καὶ Γύγῃ παρισούμενος ὄλβον. Leon. Tar. 69.
παριστίδιος. Leon. Tar. 78.
παροδῖτις, πέτρος. Alcae. Mess. 21. -τιν νυμφίων ἀηδόνα τέττιγα. ἀδ. 416.
πάροδος, ἐν παρόδῳ. Asclepiad. 28. μετὰ τὴν πάροδον. Antioch. 1. ἐν παρόδοις πελάγευς. Qu. Maec. 7. -δους ἀλητῶν. Problem. ar. 34.
παροινίζω. τῇδε: παρῳνίσατε. Antip. Th. 69. τοῖσιν χάμαὶ παρῳνίσατο. ἀδ. 236.
πάροικος, νεκύεσσι. Meleag. 128. εἴ σε πάροικον ψυχῇ συζεύξω. Id. 52.
πάροινος, ἀγρότης. ἀδ. 229 *b.* (III. 333.)
παρόμοιος. Tymn. 2.
παρόπτομαι -όψεται. Marcelli Inscr. 56.
παροργίζω -ων. Ammian. 14.
παροχλίζω -ουσιν. Agath. 77.
παρφασίη -ην. Macedon. 39.
παρφέρομαι, ὑπὸ σοῦ. Marc. Arg. 17.
παρώθω -ωσάμενος Ζῆνα ξένιον. Arabi. 5.
παρωρεια -είησιν Αἴτνας. Philip. 9.
παρωρείτης, Πάν. Apollonid. 10.
πάρωρος -α βλέπω. Strato 41.
πασσαλός -ὸν ἐμβολέω. ἀδ. 176.
πάσσω -ει φάρμακα. Macedon. 6.
παστάς, νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι. Ined. ἔστρωμαι πόρης ἐπὶ παστάδος. ἀδ. 11. παστάδος ὥρης γευσαμένην. ἀδ. 710 b. (Lectt. 303.) πρὸ παστάδος ἤώρησε. Agath. 31. ποτὶ στεπτὰν παστάδα. Hegesip. 1. κεῖσαι χρυσέαν ὑπὸ παστάδα. Myro 1. εἰκόνα ἀνὰ παστάδα θῆκεν. ἀδ. 611. θαλάμων ἐπὶ παστάσιν. Antiphan. 9.
παστός, κροκόεις. Antip. Sid. 98. παστῷ μεμφόμενος προδότῃ. Dioscor. 7. κεῦκαι φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ. Meleag. 125. ἐκ παστῶν καὶ θαλάμων. ἀδ. 700. οὐδ' ἐπὶ παστοὺς ἠγάγετε. Agath. 94.
πάσχω. οἶδα παθὼν ἔλεειν. Meleag. 41. οἷ' ἔδρας πρόσθε παθὼν ἔμαθες. Id. 42. ἤν τι πάθω. Id. 16. τί πάθω. Antiphil. 2. ὥς κε πάθῃ τάγ' ἔρεξεν. ἀδ. 267. εἴ τι πάθοιεν. Glycon. II. 278. μή τι πίωνθ'

αἴδης. Loll. Bass. 2. πέπονθας οἷ' ἔρεξας. Crinag. 1.
παταγέω -εῦσαν ἅλα. Antip. Sid. 67. -γῶ κύμβαλα. Agath. 42.
πάταγος, σαυλῶν. Diotim. 9. -ξιφέων. Archias 18. χειροτυπὴς κροτάλων. Meleag. 60. ὑμνιδίῳ πατάγῳ. Leon. Tar. 65. -ον στερνοτυπῆ. Antip. Sid. 98. πατάγων ἀντιτύπων. Agath. 68.
πατέω, οἶνον ἀπ' ἀμπέλων. Scoli. 22. φρύαγμα σοφίας ποσσὶ πατῶ. Meleag. 37. πατεῖς Φολόην. Dionys. 2. πατέοντες καρπὸν Ἰάκχου. Agath. 24. νῶτα ἐπάτευν ἁλός. Isidor. 3. ἧς ἐπάτησα τείχεα. Pompej. jun. 1. χερσαίας οὐδ' ἐπάτησας ὁδούς. Crinag. 30.
πατρικός -φίλος. Lucian. 30. -κὸν πλοῦτον. Id. 30. ἐκ τῶν πατρικῶν. Lucill. 17.
πάτριος, κοιρανία. ἀδ. 238. τὰ πάτρια. ἀδ. 198. πάτρια γράφειν. ἀδ. 598.
πατρώϊος -ον ὄλβον. ἀδ. 680. -ων ἀέθλων. ἀδ. 121.
παυροεπής. Antip. Sid. 47.
παφλάζω -οντα βυθὸν ἅλμης. Archias 30.
πάχος, φλέγματος. ἀδ. 445.
παχύνω -νόμενος πολλῇ δαιτὶ λαγώς. Meleag. 120.
παχύς, μήτ' ἰσχνήν, μήτε παχεῖαν. Rufin. 4.
παχύσχοινος. Bianor. 2.
παχύτης. Pallad. 132.
πεδάω. ὥρη σε πέδησεν ἀνίγγυος. Anacre. 82. τέχνη χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγῖδα σιώπης. Christ. Ecphr. 31. ἀνηνέμῳ πλόῳ πεδηθείς. Isidor 4. ῥοαῖς ἀψῖσι πεδηθείς. Agath. 56. τὸν δε χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο. Bian. 2 πεπεδημένος ὕπνῳ. Plato 29. -νον ὕδωρ. Philip. 71.
πέδη -ην λαχοῦσα. ἀδ. 479.
πεδήτης. Aemili. 2.
πεδίον -ία ζείοντα. Arabi. 1. -ίοις κλεινοῖς. ἀδ. 628.
πεδοκοίτης, σικυός. Philip. 20.
πέδον, Σκύροιο Diodor. 6. λειμῶνος. Marian. 3. Σμύρνης. ἀδ. 487. Κρήτης. ἀδ. 596. δι' εὐτρήτοιο πέδου. ἀδ. 176.
πεδώρυχος. Bian. ined.
πέζα, νηοῦ. Macedon. 22. νάπης. Marian. 4. μέχρι πέζης. Strato 18. τῆς πέζης τὰ ἄκρα. Leon. Tar. 20. -αν περίσφυρον. Id. 5. ἔτυψε βέλει. Archi. 18.

πεζεύω, ποσί. Comet. 2.
πεζοβατέω -τεῖν (ubi nunc πυξοβατεῖν.) Antiphil. 45. (Lectt. 173.)
πεζοπόρος, ποσί. Meleag. 80. πελάγους. Parmen. 9.
πεζός, ὑπὸ πτηνοῦ διωκόμενος. Archias 3.
πειθήμων -ονα χαλκὸν λύσσῃ. Christ. Ecphr. 12. στρατὸν ἕῆς πειθήμονα βουλῆς. Id. 242.
πείθω. πεῖθεν ὡς ὑλάων. Macedon. 27.
πειθώ. οὐ πειθοῦς εὐνέται ἀλλὰ βίης. Antip. Sid. 2. πειθοῦς ἡδὺ ἄνθος. Meleag. 92. καὶ Φιλίης ἄνθεα. Asclepiad. 7. νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας. Christ. Ecphr. 25. τὰν μερόπων πειθώ. Antip. Sid. 69.
πεινάλεος -η λαυκανίη. Agath. 53. -έου Φάρυγος. Alcae. Mess. 8. -έους πίνακας. Lucill. 27.
πεινάω -άτω. Lucill. 47. -ῆν. Id. 102.
πείνη -ης μεγάλης. Lucill. 27.
πεῖρα. τὰ πρὸ πείρας. Strato 90. -αν ἔχουσα πόνων. ἀδ. 44.
πειράζω. τί πειράζεις τὸν λίθον. Strato 55. τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. ἀδ. 60. τὴν χάριν πείρασαν. ἀδ. 389.
πεῖραρ. ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου. Meleag. 21. νίκης ἐνθεοῖσι πείρατα. Archil. fr. 32. γάμου πείρατα κουροσύνας. Leon. Tar. 7. μακρῆς βιοτῆς ἰδεῖν. Phalaec. 4. μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης. Pallad. 91. πείρατα κόσμου. ἀδ. 685.
πειρατής. Nicarch. 14.
πεῖσμα -τα λυσαμένοις. Alphe. 6. εἰ πείσματα χέρσος ἔχει. Antip. Th. 51.
πέκω. ἔπεξεν ἐθείρας. Euphor. 1. κόμας ἃς ἀπὸ Φοίβῳ πέξατο. Theodor. 5.
πελαγῖτις -τιδες νῆες. Meleag. 80.
πέλαγος, χειμέριον κώμων. Meleag. 67. παίδων ἐν πελάγει. Meleag. 29. πελάγεσσιν ἀμφασίης ἐελμένος. Christod. Ecphr. 249.
πελάζω. εἰ ἐπὶ παρθενικῆς πελάσεις λέχος. Agath. 3.
πέλεθρον -ρα δοιά. Antip. Th. 40.
πέλεια -αι δειλαί. Antip. Sid. 92.
πελεκέω -ήσας. Ammian. 19.

πελεμίζω -εται οἴστρῳ κραδίη. Macedon. 3. βίος οὔραις. Paul. Sil. 71.

πέλιος. ἐκ πελίων ἐπισκυνίων. Posidip. 17.

πέλω. ἀδ. 250. -οις. ἀδ. 695. -λοι. ἀδ. 717. -λουσι. ἀδ. 518. -ειν. ἀδ. 499.

πελώριος -ιον κτῆνος. Dorieus. II. 63. ἔργον. ἀδ. Byz. 15.

πέλωρος -ον σέλμα. Archimel. 1.

πέμπω. ὄμματα Φύλλις ἔπεμπε κατὰ πλόον. Comet. 1. λοιδόρα ῥήματα πέμψας. ἀδ. 699.

πενέστης. Leon. Tar. 13. Arcesil. 2. Pers. 3.

πενθάλεος -έαις παλάμαις. Paul. Sil. 83.

πένθιμος, ἀγγελίη. Apollonid. 27.

πενίη. ἐν πενίῃ οἰογάμῳ. Paul. Sil. 38. -ην ἀδικεῖτε. Antip. Th. 2.

πενιχρός -ῆς ὀλιγηροσίης. Zonas 2.

πένταθλος. Lucill. 44.

πένταιχμος -οις ἀκμαῖς ποδῶν. Paul. Sil. 47.

πεντάῤῥαγος -ον ἀποσπάδα σταφυλῆς. Leon. Tar. 13.

πεντάς -άδα σταφυλῆς. Gaetul. 3. δισσὴν πληρώσας. ἀδ. 662.

πεντάστιχος, κατάρα. Pallad. 42.

πενταφυής -εῖς ὄνυχες. Philip. 67.

πεντετριάζω -όμενος. Lucill. 11.

πεντόργυιος. Lucill. 71.

πεπαίνω -νόμενα σῦκα. Pallad. 21. τραῦμα πεπανθέν. Meleag 55.

πέπανος -ων βοτρύων ῥᾶγα. Epigon. 1.

πέπειρος. Oncst. 1. παῖς Φιλέουσι. Strato 8. -ρα σῦκα. Id. 27.

πέπλος -α βαπτά. Procl. 5. θέσκελα. ἀδ. 343.

πέπων -όνων ἀσταχύων καρπόν. Bacchyl. 20.

πέρας. οἷς πέρας οὐδ' αἴδας. Antiphil. 36. Lucill. 56. ἀρχὴν οἱ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε. ἀδ. 519. Τηθύος εἰς πέρατα. Archias 30. περάτων ἀμφοτέρων γῆς. Crinag. 18. περάτεσσιν ἠῴοις. Thall. Miles. 1.

περάω. Problem. ar. 19. κῦμα περῶ Κύπριδος. Meleag. 19. περάει σώματα βέλη. ἀδ. 2. πάντες παντοῖα περῶσιν ἐς κακά. Archias 31. περῆς πέλαγος. Damaget.

11. κλίμακα. τυκαὴν κερόων. Agath. 50. ὅταν Ἀχέροντα περήσῃς. Id. 70.
πέρδιξ, θηρεύσεις βαλίους συνομήλικας. Simm. Rh. 4. σκοπέλων μεταναστρια. Agath. 85.
περίαλλος -ων γλωττισμῶν. Philodem. 21.
περίαμμα, φέρων. Lucill. 37.
περιάπτω. ζωύφια κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα. Pallad. 109.
περιβάλλω. περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. Lucian. 14.
περίβλεπτος. Meleag. 63. Automed. 1. Strat. 55. -τον κάλλος. Antip. Sid. 50.
περιβλέπω -πεται πᾶσι. Plato 3.
περίβλητος -τους πόθων ἀκίδας. Meleag. 17. (rectius πυριβλήτους,)
περίβωτος. ἀδ. 649. 717. Φήμη ἀν' Ἑλλάδα. ἀδ. 584. Κερκαφίδη περίβωτε. Apollonid. 2. τὴν περίβωτον πόλιν Ἴλιον. Even. 14.
περιγράφω. ἢ τὸ φιλεῖν περίγραψον. Polemo 2.
περιδέξιος, προθέειν. Stat. Athl. 58. -ον φίλον. Strato 86.
περιδέρκομαι -δέρκεο. ἀδ. 248.
περιδήριτος -τον Κύπριδος ἐργασίην. Paul. Sil. 1.
περιδινέω -ήσασθε ἀναλίγματα χαίτης. Dioscor. 38.
περιδινής -θεα κύρτον. ἀδ. 128.
περίδρομος -ον ἄχθος ἀνάγκης. Secund. 2.
περιδρομάς -άδος μήτρης. Philodem. 18.
περιειλάς, ζώνη. Eratosth. Cyr. 2.
περίεργος -γα γένη γραμματικῶν. Antiphan. 5. -γα θεωρεῖς. Philod. 5. λεπτῶσαι σάρξ. Damochar. 4. τίς καλοὺς οὐ περίεργα βλέπει. Strato 17.
περιέχω -ισχόμενοι κενεὸν σῆμα. Pers. 5.
περιζείω -η φλοξίν. ἀδ. 472.
περιζωννύω -ζώσασα χρυσωτὸν κροκόεντα. Phalaec. II. 525.
περιηγής -έα κόλπον λίνου. Jul. Aeg. 7. -έες πυγαί. Rufin. 6. -έας χέρας ἐσφήκωσε. Satyr. Th. 4.
περιθαλπής -ὲς ὄχημα ἠελίου. Apollonid. 4.
περικαλλής -ὲς ἄγαλμα. Lucian. 2. ἀδ. 148. 149. -έα μορφήν. Jul. Aeg. 4. -ἐι

C c

ἀλόχῳ. ἀδ. 721 d. (Lectt. 303.)

περίκειμαι -κειτο ἄνθεα. Polemo 1.

περικίδναμαι, λέκτροις. Paul. Sil. 67. -ται ἠώς. Id. 64. δισσὸς ἔρως. Agath. 25.

περικλάω; -ασθεῖσα σπιλάδεσσι θάλασσα. Agath. 57.

περικλεής -εὲς γράμμα. ἀδ. 513.

περικλυτός -οῦ ἰητῆρος. ἀδ. 579. -ὸν ὑμέναιον ἀείσει. ἀδ. 651.

περικνίδιος -ια ῥικνὰ θύμων. Zon. 6.

περικρατής, γαμφηχῇ. Simmi. 5.

περικρεμάω -άσῃς βοστρύχια οὖλα κροτάφοις. Antiphil. ined. -μαται μητρί. Leon. Tar. 44.

περιλαμβάνω -βανε. Rufin. 4. -λήψεται. Nicarch. 1.

περιλαμπής -έα χαίτην. Christod. Ecphr. 259.

περιλείβομαι. σαῖς ὀπωπαῖς σοφὴ περιλείβεται αἰδώς. Christod. Ecphr. 146.

περιμάκης -εα πᾶχυν. Mnasalc. 4.

περιμήκης -εας σπείρας. ἀδ. 281.

περίοπτος. Crinag. 44. -τον ὀφρύα. Strato 28. -τα κάλλεα. Rufin. 37.

περιπέλομαι, μίτρην μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν. ἀδ. 116.

περιπλάνιος -ιον βίον ἕλκων. Leon. Tar. 55.

περιπλέγδην, χεῖρε συνείργαθεν. Christ. Ecphr. 18. ἅψεα δησαμένους Paul. Sil. 17. ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν. Id. 9.

περιπλέκω. μὴ δή με περίπλεκε. Callim. 6. ὃν περιπλεχθεὶς ἐξεφίλουν. Strato 89.

περιπλοκάδην. Paul. Sil. 6.

περίπλοκος, ἡδέϊ δεσμῷ. ἀδ. Her. 21.

περίπλοος -ον ἡγητῆρα. Crinag. 24. -οα κύκλα. Jul. Aeg. 6.

περιποιέω -εῖν σοφίαν. Lucian. 23.

περιπορφυρόσημος. Strato 27.

περιπτώσσω. Philostr. II. 400.

περίπυστος -τον ὄνειαρ. ἀδ. 265.

περιῤῥαγής -ὲς τρύφος. Stat. Flacc. 12. χἐργαστὰς περιῤῥαγέας. Leon. Tar. 8.

περίῤῥυτος. Crates fr. 2.

περίσημος, αἰδώς. ἀδ. 36.

περισκελής, χαρακτήρ. Leo Phil. 8.

περισκεπάζω -άσω τοῦτο βύσσῳ. Marc. Arg. 3.

περίσκεπτος -τον χαρίεσσι. Polystr. 3. παίγνιον. Callim. 31. -ῳ ἐνὶ χώρῳ. Plato 9.

περισκιρτάω -τῶσι πρόσωπα. Strato 23.

περισκυθίζω -θίσαι κόρας. Meleag. 5.

περισμύχω. ἥ με περισμύχουσι μελῆδόνες. Agath. 25.

περισσός, κάλλει. Diocl. 1. ἰχθυβόλος. ἀδ. 669. ἡ περισσὴ πέτρος. Onest. 9. γῆ. Leon. Tar. 37. περισσὸν ξόανον. ἀδ. 127. εἰς κόνισμα. Phalaec. 2. ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι. Theodor. 9. περισσὰ φιλεῖς. Strato 24. θρηνεῖν. ἀδ. 652. κήδη. Asclepiad. 37. ὀφθαλμοὶ πάντα τὰ περισσὰ κατοσσόμενοι. Polystr. 1. ἑτέρου ἐστὶ περισσότερος. Arat. 1. περισσότεροι κίνδυνοι. Strato 34.

περιστάζω -οιτο τύμβος μελίσσαις. Eryci. 13.

περιστείχω -ουσιν ἔρωτες πάντη. Meleag. 87.

περιστέλλω -ειν ὀστέα. Heraclid. 1. -ων τὸ τριβώνιον. Agath. 70. κρυσσῷ χαλκῷ περισταλείς. Hegesip. 6. περιστείλας με λίθου χθονί. Dioscor. 36.

περιστέφω. κεινή σε περιστέφοιτο καλιή. Leon. Tar. 55.

περισφίγγω -ίγξαι. Agath. 73. -ξω χρυσοδέτῳ σπατάλη. Id. 27.

περισφύριον. Agath. 31.

περισφύριος -ιοιο δράκοντος. Archias 5.

περίσφυρος, πέζα. Leon. Tar. 5.

περιτέρμων -ονα ῥώμην ὠκεανῷ. Antip. Th. 20.

περιτίθημι. περιθεὶς στέφανον. ἀδ. 154.

περιτριβής -ίων δονάκων. Damoch. 2.

περιτροχάω -όωσι θῆρες. ἀδ. 666.

περιτύμβιος -ια δάκρυα. Paul. Sil. 82.

περιφείδομαι -εο ζωῆς. Theocr. 8.

περιφεύγω -γε. ἀδ. 394 b. (III. 334.)

περίφοιτος, Σιμώνη. Callim. 19. -τον ἐρωμένιον. Id. 1.

περίψυχος. Eratosth. Cyren. 2.

περιωδυνία. Lucill. 103.
περιωπή -ὴν θαλασσαίην. Agath. 50. ἀστερίην. ἀδ. 575. -ῆς παλιναυξέος. Theaet. 4.
περιώσιος. ἀδ. 375. -ον κύκλον. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.) ἔργον. ἀδ. 594.
πέρκη, ἐλάη. Philip. 20.
πέρκη -ης δελεάρπαγος. λάβρου. Leon. Tar. 93.
περονᾶτις -άτιδες ἀμπεχόναι. Antip. Sid. 82.
περσοδιώκτης -την. Theaet. Schol. 3.
πέσημα, ἀπωλίσθησε. ἀδ. 463.
πεσσός -οῦ σημήϊα. Agath. 72.
πέσσω -ειν ἄλγεα. Philet. 8.
πετάννυμι. ὅ μοι μουσέων πετάσας φάος. Christod. 2. ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσεις γαλήνην. ἀδ. Byz. 23. πεπταμένη χείρ. Rufin. 6. -ῃ χειρί. Simonid. 112. -ης γαλήνης. Theaet. 2. ὄστρεον χείλεσι πεπταμένον. Antiphil. 22. -νων ῥόδων. Leon. Tar. 30. σὺν ποταμοῖς πεπταμένοις. Duris II. 59. πεπταμένους αἰγιαλούς. Leon. Tar. 76.
πέτασος. Meleag. 9. -σου ἐπιξυρίου φάρσος. Phani. 6. τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ πέτασον. Theodor. 3.
πετάω. εὐαγρεῖν τῷδε πέτασσον ὄρος. Zonas. 4.
πετεινός -ῶν. Antip. Sid. 15. Archias 7. 8.
πετραῖος -αν αὔλιν. Erycius 7.
πετρήεις -ήεσσαν ἠχώ. Archi. 14.
πετρίδιος -ιον μονόκλινον. Philodem. 34. (Lectt. 144.)
πέτρινος -ον δόμον. ἀδ. 261.
πετρόκοιτος, εὐνά. Simmi. Ov.
πέτρος, γυρὴ παροδῖτις. Alcae. Mess. 21. ἡ περισσή. Onest. 9. καὶ πέτρον τήκω. Meleag. 13. φλέξει. Antip. Sid. 31.
πετροτόμος -οις ἀκίσι. Theaet. Schol. 4.
πετρόω -οῦται νιόβη. Theodor. 7. ἐπετρώθη. Antip. Sid. 42.
πευκάλιμος -οις μήδεσι. ἀδ. 359 b. (Lectt. 287.)
πηγάζω -ει μέλισσα γλυκὺ νᾶμα. Antiphil. 29. τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι. Damoch. 5.
πῆγμα, γλαφύροιο κέλητος. Meleag. 77. -ατα θυρσῶν. ἀδ. 413.

πήγνυμι. πῆξε κατὰ κραδίης φάσγανον. ἀδ. 307. πῆξεν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος. Apollonid. 12. λὰξ ἐπιβὰς στέρνοις ἔπηξε πόδα. Paul. Sil. 20. θεμείλια καρτερὰ πήξας. Cyrus 6. ἐν κραδίαις βέλη. Crinag. 1. τείχεα πήξας. ἀδ. Byz. 1. ἀνυπέρβλητος πέπηγεν εὖρος. Parrhas. 2. χαλκὸς πηγνύμενος. ἀδ. 226. ἐν χείλεσι πηγνυμένη. Paul. Sil. 38. -μενοι εἰς κραδίην δόνακες. Marian. 1. παγέντα δάκρυα. Jul. Aeg. 27. πήξατο εὔστοχον ἄγρην. Bianor. 2. σοὶ δῆμος ἆθλα. Stat. Athl. 31. κάρφεσι πηξαμένη θάλαμον. Agath. 57. ἐν ἀλλήλοις χείλεσι πηξαμένη. Paul. Sil. 7.

πηγός -ῷ παρὰ κύματι. Antip. Sid. 53.

πηγυλίς, ῥιγεδανή. Il. 519.

πηδάλιον, ψυχῆς. Meleag. 29.

πηδάω -ᾷς ἐς πόλιν ἐκ πόλεως. Pallad. 7.

πηκτίς, ἡ Φιλόκωμος. Meleag. 60. -τίδος ἀσχολίη. Agath. 45. φθόγγον. Arab. 6. ἀδυμελεῖς μοῦσαι σὺν πηκτίδι. Meleag. 86. ἀδὺ μέλος πηκτίδι μέλπεις. Id. 87. πηκτίδ᾽ ἀειράμενος ἄρξεῦμαί τι κρέκειν. Theocr. 5. τὴν κελαδεινὴν πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρείδεισα. Marc. Arg. 23. πηκτίδα μίμνε τεαῖς ἐπὶ χείλεσι σύριγν. Comet. 3.

πηκτός -τὸν ἄροτρον. Antip. Sid. 56. -ὴν θύραν. Philod. 27.

πηλίκος. μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον εὔνεμα τύμβῳ. Diodor. 11.

πηλόδομος -οις τοίχοις. Agath. 52.

πηλός, ἐφυράθην. Nicaen. 2. ἐκ πηλοῦ γέγονας. Pallad. 122. ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος. Id. 91. τὸν πηλὸν τοῦ Διός. Strato 62. νέφραν μεθύσκων πηλὸν ποιήσεις. ἀδ. 78. ὥστ᾽ ἀγεραῦσαι πηλὸν Ὀδυσσείην. Eryci. 11.

πηλόχυτος -τοις θαλάμοις. Theaet. 2.

πῆμα. τεὸν ποσὶ πῆμα κυλινδόμενον. Antip. Sid. 105. -τα Ἀχέροντος σιωπῆς. Paul. Sil. 33. πήματα πάντα. ἀδ. 341.

πημαίνω. Leon. Tar. 97. -ειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι. ἀδ. 290. πημήνῃ. ἀδ. 198.

πήνιον -ία τροχαῖα. Leon. Tar. 8. Nicarch. 10.
πήνισμα -ματα κρούει. ἀδ. 82.
πηρόδετος -τῳ ἱμάντι. Antip. Sid. 94.
πηρός, ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασι. Philip. 69.
πηρόω -ωσε. ἀδ. 462.
πήρωσις, ἄπαις βίος. Posidip. 16.
πήχυιος -ον ἐπὶ χρόνον. Mimnerm. 2.
πηχύνω. χάριτές σε ἐπηχύναντο χέρεσσι. Rhian. 5.
πῆχυς. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς. Mesomed. 1.
πιαίνω -ων μάστακα. Agath. 8.
πιαλέος -ον χείμαρον. Gaetul. 3.
πῖαρ, ἀρούρης. Crinag. 23. μελιηδές. Id. 26. χρίονται καφροῖς πῖαρ. Id. 32.
πιδακίτιδες, νύμφαι. Zonas. 6 a. (III. 331.)
πίδαξ -ακα ξυγός. Apollonid. 5. -κι μαζοῦ. ἀδ. 378.
πιδύω -ων ἐκ μετώπου ἱδρώς. Leon. Tar. 47. -ει ὕδωρ. Satyr. Th. 3.
πιέζω. σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις. ἀδ. 685. ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ. ἀδ. Her. 21.
πίεσμα, δυσεντρώγλων λασταύρων. Meleag. 49.
πιθανός -οῖς δάκρυσι. Posidip. 4.
πιθεών. Qu. Maec. 11.
πίθηκος, γηράσας. Rufin. 19. -κῳ μεγάλῳ παρέλεκτο. Pallad. 40.
πίθος -ον Πανδώρης. Macedon. 40. κενεόν. Erat. Sch. 4. ὃς πίθον ᾤκει. ἀδ. 558.
πικρόγαμος. Antiphan. 9.
πικρόχολος -ου στόματος. Jul. Aeg. 59.
πιλέω -ούμενον ὕδωρ. Paul. Sil. 74. 17. ὕδατι πιληθεῖσα μάζα. Antiphil. 14. πιληθέντα πίτυσον. Theodor. 3.
πῖλος -ον ἀμφίκρηνον. Philip. 5. κεφαλῆς σκέπανον. Leon. Tar. 11. ὁδοιπορίης σύμβολον. Antiphil. 5. Ἀρκαδικόν. Ammian. 1.
πιλοφόρος -οις Ἀρμενίοις. Crinag. 22.
πιναρός -ὸν ὄφιν. Alcae. Mess. 11.
πινόεις -εσσα. Antip. Sid. 65.
πινόω. χιτὼν πεπινωμένος. Philet. 15.
πινύσκω. Simonid. fr. 15 b. (Lectt. 25.)
πινυτός -ή. Nossis. 7. -τὸν

κατὰ πάντα. ἀδ. 735. -ται πρήξιες. Metrod. 1. -τῶν βίβλων. Agath. 58.

πινυτής -τᾶτος ἀνὰ κλέος. Anyte 22.

πινυτόφρων, εὐμαθίη. Simmi. 2.

πίνω -εις φίλημα. Meleag. 10. λειμῶνες πίνοντες δρόσον ἠοῦς. Id. 110. ἱδρῶ διψήσασα πιεῖν τεόν. Antip. Th. 9. βοῦς πινομένη μόσχῳ. Phil. 59. ψυχῆς μέλι πέπωκα. Meleag. 10. πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς. ἀδ. 55.

πῖος. πιότατος ἀνέμων. Bacchyl. fr. 20.

πίπτω. ὥσπερ πῶς ἔπεσες. Callim. 23. πέσον ὀφρύες. Agath. 13. -ἐν χθονὶ πεπτηώς. Simonid. 54. πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἐμοί. Scoli. 22. ἀστραγάλους πεπτηότας. Antip. Sid. 93.

πίσυρος -ων ἀρετῶν ἀμαρύγματα. ἀδ. 690.

πιτυοτρόφος, Φρυγίη. Alcae. Mess. 10.

πίτυς, κραναά. Leon. Tar. 32. τινασσομένη αὔραις. ἀδ. 260. ἐκλάσθην ἀνέμοις. ἀδ. 383. -υος ὀξυκόμου. Meleag. 1, 16. ἀκροκόμου. Archi. 29. πίτυν βλαβερήν. ἀδ. 384. ἀξέμενσιν ἀλώσιμον. ἀδ. 385.

πιτυόστεπτος, Πάν. Crinag. 7.

πίων -ονα καρπόν. Archimel. 1.

πλαγίαυλος -ων γεύσατε. Philodem. 22.

πλάγιος. ἐκ πλαγίων. Eryci. 3.

πλαγκτός -ὸν κύτος νηός. Antiphan. 6. ὕδωρ. Antiphil. 32. -ὰς ἰξ. Paul. Sil. 45. πορθμός. Agath. 49.

πλαδαρός -ὴν κρηπῖδα κραθύρων. Eratosth. Sch. 2. κόμην. Agath. 50.

πλάζω -ει τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα. Zonas 7. πλαζόμενος μεγάλῳ κύματι. ἀδ. 31. συρμῷ ἀνέμων. Antip. Sid. 106. παντοίοισιν ἀήταις. Antip. Th. 64. -νας τρίχας ἐπ' αὐχέσι. Rufin. 38.

πλάθω. Antip. Sid. 29.

πλάκινος, τρίπους. Zon. 2.

πλακόεις -εντα τυροφόρον. Theodorid. 5.

πλανάω. ἀνόητοι πλανώμεθα. Pallad. 70. πεπλανηκότες ὄμμα. Philip. 44.

πλάνη, τύχη βροτοῖσιν. Pallad. 141. τῶν σωμάτων. ἀδ. 296. τὴν δολιχὴν Λαρπιάδαο. ἀδ. 489. τῇ πλάνῃ σκοτούμενος. Pallad. 121.

πλάνησι τειρόμενον. ἀδ. 492.

πλάνιος -ίων ἄβιος βίος. Leon. Tar. 100.

πλάνος, εἶδαρ ἀγκίστρου. Φόνιον πλάνον. Apollon. 23.

πλάξ, ἐπικεκλιμένη ἁρμονίῃ. Leon. Tar. 68. σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακός. Crinag. 36. Νηρείας πλακός. Arion. Hymn. ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι. ἀδ. 649. τυμβεύονται. Apollonid. 28. πόντου πλάκα. ἀδ. 203. τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνός. Nicias 8. κοπτῆς φίλιαι πλάκες. Strato 54.

πλάσμα, κερδαλέον. Agath. 21. κηρόχυτον. Strato 25. ἔμψυχον. ἀδ. 284. χειρῶν Κυπρογενοῦς πλάσματα. Id. 37 σοφοῖς μύθοις. καὶ πλάσμασι. Agath. 35.

πλάσσω, μισοπόνηρε πεπλασμένε. Strato 76.

πλάστειρα, Φύσις. Damoch. 4.

πλάστιγξ. εἰς πλάστιγγα δικαίην νειμάμενοι. ἀδ. 10.

πλαστός -ὸν ἔρωτα. Meleag. 61. Pallad. 34. -τὰ πέδιλα. Nicarch. 31.

πλαταγέω. ἐπλατάγησε τύμπανον. Alcae. Mess. 8. θύραι ἐπλαταγεῦντο. Meleag. 125.

πλατάγη -ην πυξινέην. Leon. Tar. 33.

πλαταμών -ῶνες ἄξεινοι καὶ ἐρημαῖοι. Zon. 9.

πλατάνιστος, χλοερά. Thall. Mil. 4. -τῳ χλωρῇ. Rhian. 6. -τον βλαισήν. Mnasalc. 17. εὐρείαν. Eryci. 1.

πλάτανος, ἀμφιλαφής. Thall. Mil. 3. εὐθαλής. Philip. 64. -ου ἀγρείης. Leon. Tar. 4. ἀγριάδος. Zon. 4. βλωθρᾶς. Eryci. 14. λασίας. ἀδ. 260. πηγὴ πλατάνοισι καὶ δάφναις ἔστεμμαι. ἀδ. 363.

πλάτη, τᾶς Σιμωνίδα πλάτας ἧς ἀποσκάραγμα. Theodorid. 8.

πλατίον, ἐσσόμενον. ἀδ. 265.

πλάττω -τομένη εἰκόνα. Even. 16.

πλατυλίσχης. Agath. 69.

πλατύς, Εὐρώπας δόμος. Antip. Sid. 99. εἰς πλατὺ πόντου χεῖλος. Id. 103. πόντῳ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι. Id. 53. πλατὺ κῦμα. Gaetul. 1. ἀδ. 524.

πλατύφυλλος, ῥάφανος. ἀδ. 570.

πλάω. πέπληκα. Rufin. 5.

πλέγδην, τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας. Alcae. Mess. 11.

πλέγμα, σκολιὸν ἕλικος. Simonid. 54. μετωπίδιον. Philip. 62. στελέχη πολυχρονίῳ πλέγματι συμφυΐα. Paul. Sil. 7. τίς τούτους διακρινέει πλέγματα βαλλομένους. Id. 30. λυσιμελοῦς συζυγίης. Id. 31. πλέγμασι. Id. 66. Agath. 73.

πλειστοβόλος. Leon. Tar. 84.

πλειών ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. Antip. Sid. 13.

πλεκτός, οἶκος λύγοις. Agath. 84. -ᾶς δειραιοπέδας. Antip. Sid. 62. -αὶ παγίδες. Tiber. Ill. 2. -ῶν λίνων. Archi. 23.

πλέκω -ξαμένη Ξάνθον. Paul. Sil. 38.

πλεονέκτης -ται πλούτου. Antip. Th. 2.

πλευρῖτις -τιδι. Agath. 69.

πλευρόν, μέγα. Theodor. 1. -οῦ σύμματα. Agath. 69.

πλευροτυπής, κέλαδος. Meleag. 72.

πλέω. ἀχερουσίδα λίμνην πλεύσετ' ἐπ' ὠκυσόρῳ γραός. Meleag. 77.

πλήθω. πλῆσα μόρον. Tiber. 2. Δηοῦς ἔπλησε. ἀδ. 630.

πλῆσον ἀρούρας δράγματος. Macedon. 28 b. (III. 332.) πλήσας ἔτος. ἀδ. 631. πληθόμενος σοφίης. Agath. 69.

πληκτίζομαι -ζετο μήτηρ γόῳ. Agath. 83.

πληκτισμός -οὶ κνίσμα. Strato 51.

πλῆκτρον, φόρμιγγος καὶ ἔρωτος. Paul. Sil. 55. ἀντὶ πλήκτρου σκηπανίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Macedon. 24.

πλήκτωρ. κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων. Phani. 2.

πλημμύρα, ἣν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρῃ. Crinag. 29.

πλημμύρω -ρει φόνος. Meleag. 117. ψυχροῖς ὕδασιν. ἀδ. 366. νοερῇσι μελεδόσιν. Christ. Ecphr. 123. κεῖται ἀχλύϊ πλημμυροῦσα. Pers. 4. τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε χεῦμα. ἀδ. 434.

πλήξιππος -ον Μινυῶν γῆ. Mnasalc. 15. Aristot. Pepl. 1. 178.

πλήρης, τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων. Scythin. 1.

πλινθίς -ίδα κυλίνδων. Phani. 3.

πλινθουργός. Probl. ar. 29.

πλινθόω. αἱ χρυσῷ τὸ παλαιὸν

ἐπλινθώσασθε μέλαθρον. Bian. 12.

πλοητόκος, Ζέφυρος. Satyr. Th. 6.

πλοκαμίς. Euphor. 1. Agath. 32. πλεκτή. Pallad. 2. πλοκαμῖσι διαστίλβουσιν ἄκανθαι. Rufin. 36.

πλόκος -ον κόμης. Damag. 2.

πλούσιος; γάμος ἐν θανάτοις. Pallad. 146. -ια στήλη. Leon. Al. 37. -ια βοσκόμενον. Parmen. 15. (Lectt. 177.)

πλοχμός -μοί. Antisti. 1. -οῖς εἱλιχθείς. Antip. Th. 44.

πλωτήρ -ῆρας. ἀδ. 370.

πλωτός -τοὶ θῆρες. Arion. Hymn. -ταὶ ἄγραι. Archias 6. πλωτά. Leon. Tar. 12. πλωτὰ τὰ χέρσου νῶτα. Paul. Sil. 61. -ῶν πάγρων. ἀδ. 128. -οῖς πελάγεσσιν. Anyte 12. ἐν πλωταῖς. Archias 6.

πλώτωρ -τορα ναυτιλίης. Leon. Tar. 91.

πνεύμων -ονα τέγξατε Βάκχῳ. Philod. 22. -ονας οἰδαλέους ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχειν. Archil. fr. 1.

πνευστιάω -όων δυσκελάδοις ἄσθμασι. Agath. 69.

πνείω et πνέω. πνεῖς τράγου. Lucill. 89. ἴσον πνεῦμα ἄνω καὶ κάτω. Nicarch. 24. οἶνος πολὺς πνέει. Even. 15. τὸ στόμα νέκταρος ἔπνει. ἀδ. 55. ἔπνεε τερπνά. ἀδ. 520. οὔτι χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακόν. Lucill. 88. θυέων ἆσθμα πνέουσι κόμαι. Antip. Sid. 83. ἠνορέης ἔπνεε ὄμμα ὀπωπαῖς. Christ. Ecphr. 224. ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ Κρατῖνος. Nicaenet. 4. ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ Κρατῖνος. Nicaenet. 4. ἔπνεε ἵππου ἔργματα. Alcae. Mess. 5. μέλη πνείοντα χαρίτων, ἐρώτων. Simonid. 55. πόθου πνείοντα ὄμματα. Paul. Sil. 9. λίθον πνείοντα δίκης. ἀδ. 462. ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδώς. Christ. Ecphr. 146. Σαπφὼ Μούσαις ἴσα πνείουσαν. Dioscor. 25. μύροις πνείοντες στέφανοι. ἀδ. 111. εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν. Even. 15. ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃ ἐνδέξιος. Callim. 17.

πνιγόεις -εσσαν ἄχερδον. Alcae. Mess. 18.

πνίγω -ομένης Ψυχῆς κύματα. Macedon. 3.

πνοιή. ἀπὸ πνοιὴν ἧκε. Leon. Tar. 93.
ποδάγρα -ας μογερᾶς. ἀδ. 746. -ην ἀστεμφῆ. Leon. Tar. 12.
ποδαγράω -ῶν. Ammian. 12.
ποδαγρός. Nicarch. 7.
ποδεών -ῶνες τρητοί. Antiphil. 4.
ποδηγός -ὸν γήρως. Heraclid. 1. -ὰ ποδῶν ὠκύτερα. Meleag. 52.
ποδήνεμος. Mnasalc. 13.
ποδίκροτος -ον ἅμμα. ἀδ. 413.
ποδίστρα. Philip. 8. -αις. (ubi nunc ποδάγραις.) ἀδ. 419.
ποδορραγής -έα ὕδατα. Onest. 4.
ποθεινός, μούσαισι. ἀδ. 538.
πόθεν. τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν. Marc. Arg. 15.
ποθινός. Marc. Arg. 32. Antip. Sid. 110. (ubi nunc ἀπευθής.)
ποθέω. ἔντεα οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεως, οὓς ἔλιπον. Nossis. 6. κάμακες ποθέουσαι ἄνδρας. Leon. Tar. 24. ποθέεσκεν. ἀδ. 685. ἀργυφὴν οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Antip. Sid. 96. πεπόθηκα. ἀδ. 60.
ποθή. -ὴν πάντεσσιν ἐάσας. Christod. 2.
ποθητός -ὰ δῶρα. ἀδ. 487.
ποθόβλητος. Paul. Sil. 41. -οις ἐπ᾽ ἔργοις. Id. 63.
ποθορμάω -ῆν. Nossis 9.
ποιέω. ἄρξαι πλεῖον ἐμεῦ τι ποιεῖν. Nicarch. 11. τὰ ἃ κέρματα πλείονα ποιεῖ. Callict. 11. νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων. Lucill. 16. ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. Nicarch. 35.
ποίη -η βαθείη. Addae. 3. εἴκοσι ποίας πλήσασ. Diodor. 9. τρεῖς ἢ πίσυρας. Leon. Tar. 79.
ποιηρός -ὸν ἀνὰ λευκόλοφον. Crinag. 39.
ποιητικός, φρενῶν. Ammian. 21.
ποικιλόβουλος -ον Ὀδυσσέα. ἀδ. 492.
ποικιλόδειρος, ἔχις. Anyte 23.
ποικιλόμητις, ἀνήρ. ἀδ. 370.
ποικιλομήχανος, ἔρως. ἀδ. 213.
ποικιλόμυθος -α χείλη. Sosip. (Dioscor.) 3.
ποικίλος, ἐργατίνης. Maced. 14. πολλαὶ καὶ ποικίλαι νόσοι. Agath. 81. -α μουσάων ἄνθεα. ἀδ. 560. πράγματα. ἀδ. 587.
ποικιλοτερπής. Antip. Th. 28.
ποικιλότευκτος, θέσις. Agath. 72.

ποικιλόκρμυλος. -λα μέλη. Theocr. 4.

ποιμαίνω. -ειν ἄρσενα θεσμόν. ἀδ. 9. ποιμαίνεσθε ἐν ἄνθεσιν. Antiphil. 29.

ποιμενικός -ὸν φθέγμα. ἀδ. 175. -ῆς ξοίδος. ἀδ. 232. -κὰ ξόανα. Leon. Tar. 58.

ποιμένιος -ίᾳ πίτυϊ. Leon. Tar. 39. -ίᾳ δόνακι. Alcae. Mess. 12. -ίαν ἀν' ὀργάδα. Satyr. 2. -ιαι νάπαι. ἀδ. 647. -ίων καμάτων. Maced. 25.

ποιμνήϊον. αὐλήν. Inedit.

ποιναῖος -αίης ἀελίδος. Paul. Sil. 24.

ποινή -ὴν Ἑλένης. ἀδ. 497.

ποινῆτις, Ἐριννύς. Antip. Sid. 78.

ποίνιμος, λιθοκτονίη. ἀδ. 465.

ποιφύσσω. Anyte 12.

ποκόω. λεπτῇ ἄχνῃ πεποκωμένον μῆλον. Philip. 20.

πολεμαδόκος. Antip. Th. 19.

πολεμιστής -τὰς ἀθανάτους. Pantel. II. 404.

πολέω. κύβδ' ἔην πολευμένη. Archil. Lectt. 236.

πολιῆτις -τιδες παρθενικαί. Anyte 17.

πολιοκρόταφος -ον γῆρας. Bacchyl. 18. -ους φροντίδας. Paul. Sil. 75.

πολιός, χρόνος. ἀδ. 440. λόγος. Apollon. 18. ἡ πολιὴ ἀναμνήσει σε ταῦτα. Callim. 15. -ιὸν πόντου κῦμα. Rufin. 14. πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ. Phani. 2. γήραϊ. Antip. Th. 21. ἐπισκυνίῳ. Zenodot. II. 78. -ᾶς αἰόνες, Anyte 9. αἱ πολιαὶ ἀδρανέες. Posidip. 16. πολιὰ κρίνα. Dioscor. 38.

πόλος, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ. ἀδ. 348. πόλου καὶ χθονὸς μέτρα. Leo Phil. 3. πόλον ἢ οὐρανίων χορὸν ἄστρων. II. 513. πόλον εἶλε. Secund. 1. ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι. Paul. Sil. 56. πόλον ἥλατο κύκλα ἠελίου. Problem. ar. 32. -ον ἄστρων. ἀδ. 550. ψυχὴ αἰθέριον κατέχει πόλον. ἀδ. 700.

πολύαγρος -ότερον. Zosim. 2.

πολυαστράγαλος, μάστιξ. Eryci. 2.

πολυαύλαξ -ακος πεδίου. Apollonid. 5.

πολυαύχενος -ον ὕδραν. Quint. Smyrn.

πολυγαθής -έα Ἀκαδημίαν. Simonid. 68.

πολυγάλακτος -τοτάτην αἶγα. Crinag. 26.

πολυγηθής -έος σκηνῆς. ἀδ. 375 b. (Lectt. 288.)

πολυγήραος. Philip. 80.

πολύγλευκος -κου βότρυος. Apollonid. 5.

πολύγληνος. Paul. Sil. 21.

πολύγναμπτος -τοις λαβυρίνθοις. ἀδ. 564.

πολυδαίδαλος -λα ἄλεισα. Adrian. 1.

πολύδακρυς -υν δεσμόν. Mnasalc. 16.

πολυδάκρυτος -τον γένος. Pallad. 102. -τῳ τύμβῳ. ἀδ. 678.

πολυδένδρεος -εον ἔαρ. ἀδ. 654.

πολυδερκής -έα. ἀδ. Her. 21.

πολυδευκής -κέα λάτριν μίτου. Archias 11.

πολύδροσος -ον ἰκμάδα Βάκχου. Posidip. 11.

πολυεργής -έος φωτός. Serapis II. 291.

πολυηγόρος. Philip. II. 184.

πολυήρατος -τον ἥβης ἄνθος. Simonid. 104.

πολυῆτις -τιδα. Eryci. 12.

πολυηχής -χέα φωνήν. II. 513.

πολυθάητος -ῳ τεμένει. ἀδ. 181.

πολύθρεπτος -τοιο τιθήνης. Christod. Ecphr. 376.

πολυθρήνητος -του μητρός. ἀδ. 651.

πολύθριξ, παρθένος. Antip. Sid. 25.

πολύθροος -ουν κρέκειν. Archias 28. στίχον. ἀδ. 571.

πολυθρύλητος -ου φαντασίης. Rufin. 37.

πολυΐδμων -μονος ἔργα μούσης. Christ. Ecphr. 133.

πολυΐδρις. ἀδ. Byz. 15.

πολυΐστωρ, Ὅμηρος. Nicarch. 38. -τορι βίβλῳ. Apollonid. 22.

πολυκαής. ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ. Leon. Tar. 64.

πολυκάμμορος -ρε. Antip. Sid. 50.

πολυκαμπής, ἰξύς. Phani. 4.

πολύκαρπος -πε Δάματερ. Aristocl. II. 108.

πολύκλαυστος, ναυτίλῃ. Hegesip. 4. -ου κάρηνου. Stat. Fl. 10.

πολύκλαυτος -του παιδός. Phani. 8. Ἀχέροντος. Magnus II. 304. -τῳ τύμβῳ. Meleag. 109. ἐπ' ἠϊόνι. Pers. 8.

πολυκλήεις -εντα τύπον. Agath. 36.

πολυκλῆϊς -ῖδες νῆες. Pers. 3.

πολύκμητος -οιο τέχνης. ἀδ. Her. 15.

πολυκοιρανίη. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)

πολύκρουνος -ων στομάτων. Marian. 3.
πολυκτέανος -οις ἐν ἀρούραις. Antisti. 3.
πολυκύδιστος -ου θεσμοσύνης. Agath. 87. -η σοφίη. Id. 49.
πολύκωμος. II. 517.
πολυλήϊος. Mnasalc. 15.
πολύλιθος. Dionys. 6.
πολυμερής. οὗτος ὁ πουλυμερὴς εἷς ἦν ποτε. Philip. 67.
πολυμηκάδων, αἶγες. Inedit.
πολύμηνις. Pallad. 9.
πολύμητος -τοιο τέχνης. Ep. Byz. 15.
πολυμιγής, βληχὴ τοκάδων. Plato 14.
πολύμνηστος. Pers. 2.
πολύμοχθος, ἀρετά. Aristot. Hymn. -ον ἄνδρα. Glauc. 5.
πολύμυθος, γραῖα. Loll. Bass. 2. ἀοιδαῖς. Antip. Sid. 47.
πολυνηνεμίη. Loll. Bass. 6.
πολύολβος, ἐδωδή. Agath. 53. ἀρετή. 685. -ον χῶρον. ἀδ. Her. 4. -οι νηοί. Agath. 61. -α δῶρα. Zon. 4.
πολυπαθής -έσσι τυράννοις. Statyll. 9.
πολύπαις. ἀδ. 684 b. (Lectt. 304.)
πολυπάμφαος, φαίδων. ἀδ. 244.
πολυπενθής -έα παῖδα. ἀδ. 725.
πολυπένθιμος. Diotim. 7.
πολυπήμων -μονι λώβῃ. ἀδ. Her. 7.
πολύπλαγκτος -του νόστου Ὀδυσσῆος. ἀδ. 491.
πολυπλανής -έος κυμάτου. Marian. 3. -έες ἐστί. Pallad. 140. -έων ἀνέμων. Macedon. 23.
πολύπλανος. Macedon. 22. Pallad. 140. κισσός. Leon. Tar. 30.
πολυπλάσιος -ια τῶν δε τίνει. Agis. 1. 185.
πολύπλεκτος -του χαίτας. Archias. 5.
πολύπλοκος -ον δίκτυον. ἀδ. 417. τὰ πολύπλοκα μέτρα μολπᾶς. Simm. Ov.
πολυπότης. II. 517.
πολύπους et πουλύπους, πουλὺν ἀνῆκε πόδα. Antip. Th. 45. Bian. 2. Isid. Aeg. 1.
πολυπτοίητος -τον ὄμμα. Paul. Sil. 14. -τε θάλασσα. Diodor. 16.
πολύπυρος -ον ἔτος. Addae. 1.
πολύῤῥηνος -ον πατρίδα. Aeschyl. 1. 148.

πολύῤῥιζος -ον θάμνον. Anyte 23.
πολύς, νόσος. Il. 400. πλώοντ' οὐ πολλῇ νηΐ. Leon. Tar. 74. πολλὸν ἀνῆκε πέδα. Antip. Th. 44. τί γὰρ πλέον. Meleag. 16. τί δὲ πλέον. Id. 23. τί δὲ τὸ πλέον. Id. 51. τί τοι πλέον. Theocr. 6. τί μοι πλέον ὅρμον ἑλέσθαι. Aemilian. 3. οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. Lucian. 6. ὀλίγην δόσιν ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ πλείονος. Crinag. 4. ἐς πλεόνων ἱκέσθαι. Id. 30.
πολύσκαλμος, ναυτιλίη. Leon. Tar. 91.
πολυσκαθής, κύκλος. Archi. 11.
πολυσπερής -έων Ἀγαρηνῶν. Arabi. 1. -έεσσιν ἀέθλοις. Agath. Prooem.
πολύσπορος. Theaet. Sch. 3.
πολυστάφυλος. Leon. Tar. 30.
πολυστέλεχος, παλίουρος. Zonas 5.
πολυστένακτος -τον βίον. ἀδ. 531.
πολυστέφανος. Il. 517.
πολυστεφής -έος μόχθους. Stat. Athl. 4.
πολυστιχίη. Parmen. 1.
πολύστονος -νε νύμφη. Pallad. 146. -να βιβλία. Id. 43. τέκνα. Probl. ar. 18.
πολύστρεπτος -τοιο μενοινῆς. Christ. Ecphr. 172. 349.
πολυστροφίη. Leon. Tar. 65.
πολύσωρος. Addae. 1.
πολύτεκνος -νε. Antip. Sid. 43.
πολυτερπής -πέας αὐλούς. Il. 513. -έα νῶτα θαλάσσης. Paul. Sil. 64.
πολύτρητος, σύριγξ. Leon. Tar. 2. -τοιο κηροῦ κάλλεα. Meleag. 110. -του πέτρης. Jul. Aeg. 10. -τοις ἐνὶ σίμβλοις. Lucian. 36. δονάκεσσι. Il. 520.
πολυτρίποος -ποδος Σπάρτας. Alex. Aetol. 3.
πολυτρόχαλος -οισιν ἀγορῇσι. Christod. Ecphr. 15.
πολύφλοισβος -βοιο θαλάσσης. Jul. Aeg. 71.
πολυφρόντιστος. ἀδ. 505.
πολύχαρμος. Asclepiad. 29.
πολύχρυσος. Alphe. 8. -οις ἐρασταῖς. ἀδ. 82.
πολύψαμμος. Archi. 30.
πολύψοφος -ους βροντώδεις λίθους. Paul. Sil. 74. 52.
πολυώδυνος, λαμπάς. Marian. 1. ἀνίη. Pallad. 17. νίκη. Id. 38. -νη. Id. 140. -ον ἦρα. Glauc. 5.

πολυώνυμος -με κούρα. ἀδ. 707.
πολυωπής -πὲς λίνον. Theaet. 1.
πολύωψ -ωπι μίτῳ. Paul. Sil. 67. -ωπα μελανδόκον. Id. 51.
πομφόλυξ, κενεὸς πομφολύγων θόρυβος. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)
πονέω -νῶν ὀφθαλμοὺς ἀδ. 95. πεπονηκότα δίκτυα. Jul. Aeg. 7. ἡ ψυχὴ ἐν βίβλοις πεπονημένη. Posidip. 9.
πόνος, θεῖος. Antip. Th. 25. -ον στονόεντα θαλάσσης. Id. 47.
ποντιάς, νῆσος. Damaget. 4.
πόντιος, ἐλπίς. Isidor. 3. -ιον ἰχθύν. Paul. Sil. 66.
ποντοθήρης. Statyll. Fl. 4.
ποντοπορέω. αἱ νῆες ἐποντοπόρουν. Theodor. 16. λίθον Μῆδος ἐποντοπόρευσεν. Theaet. 4. ποντοπορῇς. Agath. 57. ἐκπετάσας λαίφεα ποντοπόρει. Marc. Arg. 24. κύματα ποντοπόρει βιότου.] Paul. Sil. 71.
ποντοπορεύσαις ναυσίν. Leon. Tar. 48.
ποντοπόρος. Leon. Tar. 88. -οι. ἀδ. 372.
πόντος.; ἴσα πόντῳ μύθων ἔκλυες. Philod. 20.
ποππύσμα, λιγυρόν. Philip. 10.
πορπάς -άδες ἐγρεῦσαι. Crinag. 6.
ποππύζω -ζε μάτην χείλεσι γυμνοτάτοις. Macedon. 7.
πορδή. Nicarch. 20.
πορεία. Claudian. 3.
πορθέω -εῖς με τὸ κρήγυον. Archias 1. ὅς με καὶ εἰν αἴθῃ πορθεῖ. Tull. Gem. 3.
πορθμεύς, εὐρώπης ταῦρος. Meleag. 116.
πορθμεύω -εις τοῦτ᾽ ἀχέροντος ὕδωρ. Archias 34. -ει κύλιξ τὸ φίλημα. Agath. 16. οἶδε τέχνη πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην. Id. 38.
πορθμίς -ίδος νεκύων. Jul. Aeg. 46. -ίδι κυανέῃ. Leon. Tar. 59. -ίδα. Antiphan. 6.
πορθμός -ῷ γαῖα μερίζεται. Leonti. 6.
πόρνη -ης ῥεύμασι κεινουμένην. Pallad. 117. γυναικὸς τρόπους. Id. 121.
πορνικός, λόγος. Strato 6.
πορνοφίλας, χρυσός. ἀδ. 415.
πόρος, τρηχὺς μέμυκα. Satyr. 5. Σικελός. Antiat. 3. πόρου Θρηϊκίου. Archi. 16. -ον δισσὸν Σηστοῦ. Archimel. 1. -ους ὤτων. ἀδ. 445.

πόρος. ἡ Φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος. ἀδ. 337.
πορπή, χρυσοῖο τετυγμένη. ἀδ. 269.
πορφύρεος. Ammian. 26. -εα πόντου νῶτα. Anyte. 12. -έας αἰόνας. ἀδ. 265. -έης ἐξ ὕλου. Hedyl. 3. (7.) -έων λειμώνων. Antip. Sid. 72. -έοις μήλοισι. Plato 29. χείλεσι. ἀδ. 721.
πορφύρω -οντας βότρυας. Qu. Maec. 10. -οντα νέφη. Asclepiad. 26.
πόρω -οις δόξαν. Asclepiad. 29.
πόσις, αἰγός. Leon. Tar. 61. αἰγῶν. ἀδ. 230.
ποσσίκροτος -τον Τεγέην. Oracul.
πότας. Plato jun. 2.
ποτιδινόομαι. Leonti. 17.
ποτιθύμιος -ια. Leon. Tar. 8.
πότιμος -οι γελγῖθες. Crinag. 6.
ποτιπλάσσω. μία ταῖς τρισὶ ποτεπλάσθη. Callim. 16.
ποτίφθεγκτος. Anyte. 16.
ποτοπτάζω. Nossis 7.
ποτός. Antiphil. 39. -ὸν μέλαν. ἀδ. 387. εὗρεν ἔρως. ἀδ. 392.
πουλυκάρηνος -ον ὄφιν. ἀδ. 282.
πουλυμενής -ῆ κευθῆρι. ἀδ. 8.
πουλυμαθής -εῖς χαίρετε. Orest. 5.
πουλυπόδης. Antiphil. 23.
πουλυσέβαστος, Καῖσαρ. Crinag. 21.
ποῦς. ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος. Antiphil. 14. τὸν πρὸ ποδῶν λίθον. Id. 18. τοῖν ποσὶ σῆμα. Antip. Sid. 105. οὔτε θυραρὸς ἐν ποσίν. Antip. Th. 2. πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. Lucill. 23. πρὸς πόδας ἔρχου. Id. 24.
πραγματικός. Lucill. 105.
πρᾶγμα -ματα γραμματικά. Lucill. 29.
πραπίδες, κάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένη. Crinag. 14.
πρασιά. Tymn. 3. -ιὴν διψεῦσαν ἐγείρειν. ἀδ. 176.
πρασάκουρον. ἀδ. 90.
πραΰνω -ων Ἥρης χόλον. Archias 27. πᾶν ἐπράϋνε πειθοῖ. Simm. Alae.
πρέμνον. Cyllen. 1. βακχιακόν. ἀδ. 297. ἐλαίης. ἀδ. 650. -α γεράνδρυου. Crinag. 7.
πρέπω. σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ. Christod. Ecphr. 362. ἔπρεπέ μοι χρυσῷ ἐν ἀγάλματι ἱσταμένα. Stat. Athl. 1. χρύσεον γέρας

ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ. Th. 41. χιονέοις πρέπουσα προσώποις. ἀδ. 721. πρέψει. Phil. 1. ἐν πᾶσιν πρέψασα. ἀδ. 721 c. (Lectt. 303.)

πρέσβειρα, δίκη πολήων. Agath. 74.

πρεσβήϊον -ϊα τέχνης. ἀδ. Byz. 15.

πρεσβυγενής. Pallad. 145. -νῆ Stat. Athl. 35.

πρεών. Crinag. 7.

πρήθω, νότου πρήσαντος ἅλα, Phalaec. 5.

πρηνής, ἐμπίπτων. ἀδ. 75.

πρηνίζω. ἅμα νηῒ πρηνιχθείς. Isidor. 3.

πρῆξις -ιας χαλεπαί. Posidip. 16. -ιας. ἀδ. 584.

πρηστήρ, κεραύνιος. Eryci. 14. ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα. Tull. Gem. 3.

πρηΰγελως. Marc. Arg. 18. Ζέφυρος. Id. 24.

πρηΰνοος -όου κραδίης. Jul. Aeg. 71. -όοις (ubi nunc πρηϋνόμοις) Paul. Sil. 70.

πρηΰνω -ων χόλον. Archias 27.

πρηΰς -είης ἠπιόνης. Crinag. 16. ἄρχεται ἐκ μελέτης. Automed. 11. πρηεῖ κέντρῳ. Crinag. 3. ῥιπίδι πρηεῖαν ἀήταις. Dioscor. 13. συρίζοι πρηέα βοσκομένοις. Leon. Tar. 98. -εῖς αἰγιαλοί. Posidip. 6. βίοτον Ζέφυροι. Loll. Bass. 6. ὠδῖνας πρηείας. Crinag. 13. λιμένας. Id. inedit. -πρηΰτερον γῆρας. Dionys. 10. πρηϋτέρη φαίνεται ἀσπίς. Qu. Maec. 4. ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε. Philodem. 25. Dioscorid. 6.

πρηϋτένων -οντες ταῦροι. Philip. 27.

πρηών, ταῦρος ὡρμήθη πρηὼν ἅτε. Addae. 2. ἴσον πρηῶνι Μαλείης. Archi. 30.

πριηπίζω, πάντα. Tymn. 3.

πρίνινος -νον ἐκ Φλιοῦντος. Dioscor. 28.

πριονώδης -δεσι κώλοις. Meleag. 111.

πρίσμα. Lucill. 24.

πριστήρ -ῆρες ὀδόντες. ἀδ. 200.

πρίστις. Leon Tar. 95.

πρίω -ων ἰοβόλους γένυας. ἀδ. 273. -μένα κάλλει Γανυμήδεος Ἥρη. Antip. Th. 43. -μένων ὀδόντων. ἀδ. 272.

πρίων -ονα τετανόν. Leon. Tar. 28. ὀδόντων οὐκ εὔοδμον. Crinag. 37.

προάγγελος. Il. 510. κυδοιμοῦ. ἀδ. Her. 24.

προαγγέλλω -ων. Agath. 69.
προάγω. Meleag. 61. τύχη σε προήγαγεν. ἀδ. 88.
προάστιον, ὀστεῦν ἐγκεφάλου. Polemo R. 1.
προβαίνω -βέβηκε. Callim. 37. δάκτυλον οὐ προέβη. ἀδ. 106.
προβατεύω. εἴθε κατ' οὔρεος ἐπροβάτευον. Crinag. 39.
πρόβλημα, χρωτὸς λαισήϊον. Scoli. 22.
προβλής, ἔπαλξις. Agath. 8. ἐρίπνα. Archi. 18. εἰναλίη. Antip. Th. 44. προβλὴς καὶ ἔμπεδος ἱδρυνθεὶς Αἴας. Archi. 18. ὀφρῦς προβλῆτας. Christ. Ecphr. 333.
προβολή, νειλορύτου ἀπὸ προβολῆς. Leon. Al. 25. ἐν προβολᾷ ἄμφηκες ἔχεις γέρας. Meleag. 128 θηκτὸν ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος. Tymn. 4.
πρόβολος, πλατέος κατὰ προβόλου. Posidip. II. 578.
προβούλω. κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν. Jul. Aeg. 39.
προγάστωρ. ἀδ. 552.
πρόγνωσις -ιν ἔχων ἐν ἄλγεσιν. Agath. 69.
πρόγονος. ἀδ. 431. 432.
πρόδηλος -ον τεκμήριον. Pallad. 5.
προδιδάσκω -ων. Strato 64.
προδοσέταιρος. Scolion. 6.
προδότης, λύχνος. Antip. Th. 64. -τῃ πιστῷ. Dioscorid. 7.
προέχω -ειν σοφίᾳ. ἀδ. 529. ἀρετῇ προὔχοντα νέων. ἀδ. 751.
προθέω -ειν. Jul. Aeg. 16.
πρόθυρον, μυρόῤῥαντον. Meleag. 65. χείλη στόματος πρόθυρα. Sosip. (Diosc.) 3. ἐπὶ προθύροις ἐκρήσω στεφάνους. Meleag. 64. ἑσμὸν ἐπὶ προθύροις ἔχουσα νέων. Plato 7. παῦσαι παρὰ προθύροις. Asclepiad. 18. παρὰ προθύροις νείσσομαι. Id. 23.
προϊάπτω, ἄϊδι ψυχάς. Lucian. 24.
προῖκα, χαριζομένην. ἀδ. 56.
προίκιος, ἀοιδός. Leon. Tar. 60. χάρις. Antiphil. 29.
προΐξ, προῖκα πόσει βεβαιωτήν. Antip. Th. 46.
προΐσχω -όμενος χεῖρα. Posidip. 15. λαιῇ σάκος προὔσχετο. Christod. Ecphr. 9. ἱερὸν δελφῖνα. Id. 67.
προκάρηνος. Diodor. 15.
προκαταυγέτις. Dionys. 1.
πρόκειμαι -κειται γοῖ. ἀδ. 83.

προπέλευθος -ον γάμου χρημάτισμα. Macedon. 7.

προκοπή. ἐκ προκοπῆς ἐξεκόπης. Pallad. 67. -αῖς λάμψας. ἀδ. 724.

προκρίνω -κριθείς. Nicarch. 16.

πρόκριτος, ἐστὶ ῥυτίς. Paul. Sil. 8. -τοι μύσται. Nicom. 7.

προκύπτω, προὔκυψε. Jul. Aeg. 32.

προκύων. εἴ ποτε σοὶ προκύων συνεκώμασε. Posidip. 17. ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες. Antiphan. 5.

προλαλέω -ήσεις πόλλ' ἐν ἠρεμίῃ. Strato 50.

προλέγω. Philod. 11. 20. Ammian. 24.

προλείπω -λιπὼν νέην. Paul. Sil. 79. μὴ προλίπῃς με. Archi. 34. -λιπεῖν φῶς. ἀδ. Her. 17.

πρόμαλος -ον δέμνιον ἐνδυκίης. Nicaen. 3.

προμανθάνω -μαθεῖν. Lucill. 43.

πρόμαχος -πολέμων. Stat. Athl. 21. -ον. Jul. Aeg. 70.

πρόμοιρος. Lucill. 42.

προμολή. ἐπὶ προμολῇσιν. Antip. Sid. 101. παρὰ προμολῇσιν Ὀλύμπου. Damag. 5.

προμολῶ. Antip. Sid. 27. -οις ἀδ. 564.

πρόμος, ἄσχετος. Philostr. II. 400.

προνεύω -νένευκεν. Agath. 42.

προνήϊος. τὰ προνήϊα. Leon. Tar. 7.

προξενέω -οῦμεν ἑαυτοῖς ὀδύνην. Pallad. 117.

προπάτωρ, ζεύς. Dioscorid. 13.

προπέτεια -αν. Callim. 5.

προπετής -ὲς γῆρας. Pallad. 11. οἱ γλώσσῃ προπετεῖς. Aeli. Gall. 2.

προπετῶς, μὴ θεῶν πέρι ταῦτα μετάλλα. ἀδ. 250.

προπίνω. ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι. Meleag. 94. προποθεῖσα κύλιξ. Callim. 42.

προποδηγός -ὸν σκήπωνα. Phani. 2.

προπολέω. -λεῦσ'. (ubi nunc πρόπολος.) Diotim. 6.

πρόπολος, Πιερίδων. Plato 28. -ον Μουσάων Ὀρφέα. ἀδ. 484.

πρόποσις -ιν χιογενῆ Βρομίου. inedit. -σεις λαμυραί. ἀδ. 669.

πρόπους -ποδι πέτρου. Pers. 8. -δα τρηχύν. Sami. 2.

προπύλαιον -οις. Diodor. 1.

πρόπυλον. Sami. 1.

προῤῥηθὲν - σθὰ. Agath. 69.
προῤῥίζου - ου φυλὴν ἐξεκόλυσε νότος αὐτοῦ. Id. 384.
προσάγω. μεμνῆσο μοι πρόσαγε. Posidip. 2.
προσαμαρύσσω - ουσιν ὡς ἡδῦ. Rhian. 4.
προσαναπάλλομαι, ἐρῶντα. Dioscor. 25.
προσάντης - ντη ἔργα. Dioscor. 26.
προσαυξάνω - ουσα. Philet. 16.
προσαφανίζομαι. ὅσαις ἡμεῖς οὐ προσαφανιζόμεθα. Strato 27.
προσγελάω - λάσας λιτῇ ὀαίῃ. Archias 20.
πρόσδετος, λίθῳ. Antiphil. 13.
προσδέχομαι. οὐ πρ. ξυνίδα. Id. 60.
προσδέω - δήσας. Philip. 49.
προσδοκίῃ. θανάτου. Pallad. 17. ἐπὶ προσδοκίῃ θανάτου. Lucill. 123. -ίην στεφάνου. Id. 313. παρὰ προσδοκίαν. Lucian. 9.
προσεγγίζω. μὴ προσεγγίσῃς. Mich. Psell. III. 127. τῷδε προσηγγίσαμεν. Leon. Tar. 84.
προσεγχρίω - χρίσας. Strato 99.
προσεκλείσθη - ον τῷ σταδίῳ σταδίων. Lucill. 16.
προσεμβάλλω - λοντο. Nicarch. 19.
πρόσεργος - ον ἀπράκτοις. Leon. Tar. 8.
προσερείδω - ἐρεῖσαι κόνιν ... ὕδωρ. Paul. Sil. 38.
προσευρίσκω. Dioscorid. 16.
προσέχω. Antip. Th. 7.
προσηγορία - ας μέχρι. Id. 426.
προσῆκον. Theocr. 11.
προσηνής, αἰγινομῆι. Leon. Tar. 56. ... ἄνοισιν καὶ ... δήμοισι προσηνέα ἔρδειν. Id. 85. προσηνῆ χάριν. Id. 98. καί τι προσηνὲς εἰπεῖν. Philet. 6.
πρόσθεμα. Strato 3.
πρόσθιος - ια πάντα τρυφήματα. Loll. Bass. 7.
προσίπταμαι - ταμένη ἠῷ. Meleag. 58.
προσκαταβαίνω - έβη. Lucill. 60.
προσκατακνύρω. Philip. 56.
προσκηδής - έες. Theaet. 4.
προσκόπτω - κόψας. Nicarch. 22.
προσκόρως. Agath. Prooem.
προσκνήχομαι - κνήξατο τίφλη. Lucill. 60.
προσπαίζω. Rufin. 18. νῦν μοι προσπαίζεις. Id. 38.
προσπελάζω - σαι θυγάτηρ. Id. 79.

πράσπαγμα -μασι ἀκάνθαισι. Pallad. 13.
προσκαλέω, ταῦτ' γυναικῶν. Callim. 45. -λῆς ἀγωνῆς. αὐτ. 359 b. (Lectt. 287.)
προστίθημι. οὐ προσέθηκε χά-ιλα. αὐτ. 254.
προσψιθυρίζω -ζε ἄκροις οὔασι. Meleag. 90.
πρόσω. γήρως ἤλυθεν οὔτι πρόσω. Theaet. 2.
προσώλυται. Macedon. 11.
προσώπειον. [illegible]. προσωπεῖον. οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν. Luciani 6.
προτίθημι. προύθηκεν ἰδέσθαι δεῖγμα. Meleag. 34. προτέθεικας. αὐτ. 92.
προτιμάω. -ῶν. αὐτ. 554.
προτομή. Anyte. 12. Antiphil. 13.
προτονίζω -ετε λαῖφος. Antip. Sid. 37.
πρότονος, πολιὸς ἐκλέλυται. Meleag 77. τείνας οἰκεῖον λαῖφος ἀπὸ προτόνων. Callim. 31. κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας. αὐτ. 203. ἐπὶ προτόνοισιν αὔτης. Automed. 11.
προύνεικος -κα λαλήματα. Strato 51.
προφαίνω -ον φλόγα. Meleag. 19.
προφανῶς. Antip. Th. 8.
πρόφασις. -μα· πρόφασις. Dioscorid. 8. 9. Ὀδυσσείη Πηνελόπη. Pallad. 12. ἐν χάριτος προφάσει. αὐτ. 389. ἵν' ἔχω μὴ πυρὶ φλέγειν πρόφασιν. Meleag. 43. ἐκάλει ἡ πολιὴ πρόφασιν. Antiphil. 35. ὄφεις ἔχει τάφου. Philip. 91. Σωσίπου. αὐτ. 461. μὴ μετ' αἰης. αὐτ. 197. προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος. Tryphon. II. 451.
προφέρω -ει εἰς φανερόν. αὐτ. 440. -ων θνητῶν σωφροσύνη. Simm. Rh. 2. -οντα μάχην. Δαναοῖσι. αὐτ. 620.
προφεύγω. φυγὼν ἅλα. Meleag. 19. μόρον. Alcae. Mess. 8. -οντα μανίην θαλάσσης. Stat. Flac. 11. κλῶνας. Meleag. 20. ὅλως ὕδωρ προφυγοῦσα. Jul. Aeg. 45. -φύγομεν ἀπειλάς. Pantel. II. 404.
προφήτης, μακάρων. Antip. Sid. 68. -τίδα. Διωνύσοιο. Alcae. Mess. 5.
προφθάνω. Philip. 26.
προφυλάσσομαι -μεθα. Pallad. 33.
προχέω, ὕδωρ. Plato 15. λουτρον. αὐτ. 364. -ει γαίη. Onest. 5. δάκρυα. αὐτ. Herm. 32. -έω λαγὸν

ἐκ στομάτων κέλαδον. Marc. Arg. 28. ἱμερόεσσαν ὄπα, ἀδ. 759.

προχοή -αὶ νάματος. Dioscor. 24. βορβόρου ἐν προχοαῖς. Theocr. Chi. 1. 184. εὐύδροισι λιβαζομένη προχοῇσι. Antiphan. 7. -αῖς νηϊάδων. Paul. Sil. 61. προχοὰς Ῥήνου. Crinag. 28. Νείλου ἀδ. 401.

προχόη -ην χρυσείην. Hedyl. 2. (6.) -όας φίλοις ἐντύνω. Leonid. 16.

προχύτης -ταισιν ἐν ἀργυρέοις Ion Chi. 2.

προωδίω. πρώσας πρόσπειρα. Strato 48.

πρόωρος -ον μοῖραν. Crinag. 42. Phalaec. 4.

πρύλεις -έων. ἀδ. 598.

πρυμναῖος -αίοις κορύμβοις. Theaet. 2.

πρύμνη. κατὰ πρύμνης ἄγων Ζέφυρον. Archias 16.

πρυμνήσιον -ια ἀνῆπται τοῦ βίου ἐν σοί. Meleag. 44.

πρυμνοῦχος -ους κάλους στέλλων. Marc. Arg. 31.

πρύτανις, τέχνης, πέλεκυς. Leon. Tar. 4. -ιν ἱστορίης, ἀδ. 533. Λητοΐδην ἀγορῆς. Simonid. 88. πλούτου καὶ σοφίης. ἀδ. 511. συμποσίων πρύτανιν Ion Chi. 1.

πρωθήβης. Damaget. 8. Alex. Aetol. 5. -ην κοῦρον. ἀδ. 695.

πρώϊμος. -μα. λευκόϊα (ubi nunc πρώϊα.) Meleag. 1. 56.

πρώϊος. ἔθυε. Dionys. 9. ἥβην. Paul. Sil. 25. ὕπνος. ἀδ. 433. -ον σῦκον. Gaetul. 3. -αις ἥβαις, ἱδρῶσι. Theodorid. 11.

πρών. κατ' οὔρειον πρωνός. Damostr. II. 259. -ῶνα βαθὺν. Dionys. 6. πρῶνας Φρυγίης. Leon. Tar. 7. -ῶνας Alcae. Mess. 8.

πρωρεύς. inedit.

πρωτάγγελμα. II. 510.

πρωτάγριον -ια μόχθων. ἀδ. Byz. 15.

πρωτεῖον -ια μορφᾶς. ἀδ. 743.

πρωτοβολέω -ῶν βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας. Philodem. 15.

πρωτοβόλος -ου ἥβης ἄνθος. Plato 6.

πρωτόγονος -ους ἕλικας. Meleag. 1. 50.

πρωτόζυξ -υγα Κύπριν. Antiphan. 9.

πρωτόθρων -ους ὕδρας. Marcell. Inscr. 35.

πρωτοκύων. Lucill. 47.

πρωτόπλοος -ουν ἴχνος. Meleag. 19.
πρωτόσπορος -φ-γενέσθαι. Aenigm. 14.
πρωτοτόκος. Theodor. 14. -κον Ὅμηρον. ἀδ. 567.
πρωτότομος -ου κράμβης. Philodem. 30.
πρωτόφυτος, οἶνος. Leon. Tar. 18.
πταίρω. ἔπταιρεν ἄγχι τάφοιο. Macedon. 37. εἰς ἀνέμους. Ib. λύχνε τρὶς ἔπταρες. ἀδ. 61.
πταῖσμα, τύχης. Pallad. 82.
πτελέα. Lucian. 38. Pallad. 104.
πτελέη. ὑπὸ πτελέῃ καθήμενος. Cyrus. 1. ἀδ. 528. -έαι τῷ Παυλ. Thall. Miles. 3. Antiphil. 37.
πτέρνη -ης εὐστοχίῃ. Onest. 4.
πτερνοδρομίη. -ης (ubi Cod. Vat. κωνοδρομίης). ἀδ. 396.
πτερόν, ἀνέμων ναῦς. Macedon. 23 οὐ πτερὸν ἀγρεύω. Paul. Sil. 66. ὑψηλὸν -θέου Apollonid. 22. 25. τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν. Macedon. 40. ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας. ἀδ. 6. βαλοῦσα. ἀδ 397.
πτερόπους, Ἑρμῆς. Philodem. 28.
πτέρυξ. Jul. Aeg. 9. πτέρυγι σκιερῇ νυκτός. Antip. Sid. 47. νεῶν ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγκαλισμένοις. ἀδ. 694.
πτηνολέτις -ιν περδίκην. Zosim. 3.
πτηνός. -οῖς ὑπ᾽ ἴχνεσι αὐλῶν. Dionys. 2. -νοὶ πόδες. Antip. Sid. 39. -ῶν ἐρώτων. ἀδ. 320.
πτήσσω. πτήσσετε. βρύχημα. Archias 24. οὐδὲ Διὸς πτήξεις πῦρ. Meleag. 34.
πτιλόνωτος, Κύμινδις. Antiphan. 8.
πτισάνη -ην πολεῖ τὰς κριθάς. Lucill. 95. τῷ πτισάνην πωλοῦντι. Pallad. 85.
πτοιέω -ήσεις ἐγκελύων ἀγέλας. Archias 30. -οῦμαι. Mimnerm. 5.
πτολίαρχος -χα. Leonti. 2. ἀδ. Byz. 12.
πτόρθος. Tull. Gem. 4.
πτύγμα, ὀλίγον πέπλων. Phaedim. 3.
πτύσσω. θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει. Ion Chi. 1.
πτύω. θεὸς δ᾽ ἦν ὑπὸ κόλπον πτύομεν. Strato 71. τηλόσ᾽ ἀπὸ ψιλᾶς ἔπτυσεν ἠιόνος. Leon. Tar. 96. στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους. Meleag. 124. ἀπὸ στόματος ἔπτυσα καὶ τὸ

μῆλα. Nossis. 1. πίονες δὲ φάλιδας (ubi nunc οἷς ἅλα). Phani. 6. ἰσχὺς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πύ-...σμα (?) Philip. 12.

πύξ -κὶ δειλῷ πυχνοχείλω. Bian. 2. πτῶκα βότρυν ἁμαργόμενον. Agath. 59. πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει. Id. 28.

πτῶμα, ἀφειλόμενος. Antiphil. 37. Ἀντιλον. Diotim. 5.

πτῶσις -ιν βίου. Pallad. 114. -σεις ἀτυχεῖς. Id. 74. πίνδινα. Id. 42. γραμματικῆς Id. 44.

πυγίζω -ίζειν. Strato 79. 82. 84. -ίξαι παρέξεις. Nicarch. 8.

πυγμαχίη. οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης. Muc. Scaev. II. 265. πυγμαχίης χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω. Pallad. 85.

πύγμαχος. Lucill. 14.

πύελος. Scoli. 21.

πυθμήν -μένι τῆς κύλικος. Gaetul. 3. ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος. Eratosthen. Cyren. 3. ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης. Jul. Aeg. 48.

πύθομαι -όμενα σώματα. ἀδ. 479.

πυκάζω -ων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν. Leo Phil. 3. ψηφῖδας. Agath. 7 κ. πύκασον κρᾶτα καπημερίοισιν ἄνθεσι. Stat. Athl. 3. ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον. ἀδ. 562. στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα. Strato 96. Rufin. 16. λίθῳ πυκαζόμενον ὕδωρ. Claudian. 5.

πυκινός. Φρένα καὶ πυκινὸν κέρδος βιᾶται. Bacchyl. fr. 5. πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων. Anyte 11.

πυκινόφρων -ονι ῥήτρῃ. Agath. 76.

πυκνόῤῥωξ -ῶγα βότρυν. Zonas 3.

πυκνός -ὸν ἔχουσα νόον. Archil. 39. πτερὰ πυκνὰ βαλοῦσα. ἀδ. 397.

πύκτης -ην. Pallad. 85.

πυκτίς -τίδι γραπτῇ. Archias 26.

πυλαωρός -ρὲ πλουτῶνος. Macedon. 30. ἀδ. 624.

πυλεών -ῶνος ὀχῆας. Paul. Sil. 39. Julian. 60.

πύλη. ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν. Bacchyl. fr. 17.

πυλίς. Paul. Sil. 63.

πυλών -ῶσι κόραξ. ἀδ. 90.

πύματος -την σιγήν. Paul. Sil. 81.

πύξινος -ίην πλαγγόνα. Leon. Tar. 33.

πύξινος. -ον πυλλίδιον. Leon. Tar. 1. κτένα. Id. 5.
πῦρ, ὃ χάλκος ὀργῇ. Posidip. 14. ἐκ πυρὸς πίσσεις φλόγα. Adrian. 3.
πυραγρέτης. Philip. 16.
πυραυγής, αὐλοῖς. Meleag. 49.
πυργόω. -ώσατ' εὐσκὴν τὸ τραγικὸν φώνημα. Antip. Th. 27. πυργωθεὶς ἐλέφας. Philip. 29.
πύργωμα, κορσίνης. Agath. 8.
πυρέσσω -έξας. Nicarch. 27.
πυρεύς -ῆα. ἀδ. 119.
πυρήν -ῆνα. Lucill. 54.
πυρηνεμος, ῥιπίς. Philip. 13.
πυρηφάτος, λάτρις Δήμητρος. Philip. 76.
πυρία -ίαν καθελεῖν. Nicarch. 15.
πυριθαλπής -ὲς ὄχημα. Apollonid. 4. ὕδωρ. ἀδ. 472.
πυρικαιής -ίος Φρυγίης. Leon. Tar. 7.
πυρικλοπίη -ης μνῆμα. ἀδ. 123.
πυρικοίτης, νάρθηξ. Phani. 2.
πυριλάμπης -εῖς ἀστέρες. Marc. Arg. 10.
πυρίπνοος, ζῆλος. Gaetul. 5. ἀγέλα ταύρων. Lucill. 88. -όου Αἴτνης. Philip. 9. -ῳ κηρί. Simm. Ala. 2. -οον ταῦρον. Qu. Smyrn. -οα τόξα. Meleag. 50.
πυρίσπαρτος -τον δῆγμα. Gabriel. III. 7.
πυριστρέφος -ους ῥιπίδας. Philip. 13.
πυρίφλεκτος -κτα βοστρύχια. Antiphil. ined. -οισι πόθοισι. ἀδ. 29.
πυρκαιή. δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαιῆς. Plato 6. μάντις ἐγὼ μεγάλης. Philodem. 25.
πυροφλυής. Julian. Basil. 1.
πυρόεις, πόθος. ἀδ. 464. -εσσαν ἴτυν. ἀδ. 301. -εντα ὄμματα. Rufin. 13. βέλη. Pallad. 94.
πυροκλοπίη -ης μνῆμα. ἀδ. 123.
πυρολόγος, δρεπάνη. Philip. 14.
πυροφόρος -ον αὔλακα Αρεῦς. Mosch. I. 411. -ας κῶμας. Bacchyl. 11.
πυρόω. πεπυρωμένα ῥήματα. Leon. Tar. 26. καῦδα πυρωσαμένη. Id. 99.
πυῤῥίχιος. ἀδ. 454 c. (III. 334.)
πυῤῥογένειος. Dioscor. 29.
πυῤῥός -όν. ἀδ. 608.
πυρσοβόλος -οι ἀκτῖνες. Strato. 38.
πυρσός, ἔρωτος. Strato 24. -ὸν τέχνης. Jul. Aeg. 23. ἀνάπτω. Marian. 1. -οὶ πρόφρονι. Irenae. 3, ἂν μη-

πυραίρω λίθον. Iulian. Aegypt. 6.
πυρσός -οῦ λέοντος. Leon. Tar. 61.
πυρσοτόκος -ον λίθον. Theaet. 1.
πυρφόρος. Rufin. 21. ἀδ. 691.
πύστις -ιν ἐσθλήν. Philip. 9.
πῶυ. ἄξει ὥς τι πῶυ. Paul. Sil. 74. 118.
πωγώνιον. Ammian. 22.
πωγωνοτρόφος -οῦ. κοντοῦ. Lucian. 9.
πωλέω. -έω θύρσους ἀλήτης. Strato 91.
πωλικός -ὸν χνοῦν. Theodorid. 6.
πωλομάχος -ου νίκης. Stat. Athl. 21.
πωλοτρόφος -ε Θεσσαλίη. ἀδ. 420.
πῶμα. μετὰ πῶμα. Macedon. 40. πώματ' ἄφελκε πιθῶν. Archil. fr. 5.
πωτάω -ηθέντος. ἀδ. 396. -ωμένη. ἀδ. 397.
πῶυ -εα. Nicarch. 9.

P.

ῥάβδος -οισιν ὑπείκων. ἀδ. Byz. 18.
ῥαγολόγος, ἴχνος. ἀδ. 131.
ῥαδαλός -αῖς ἐναλίγκιον ἀρ- παλίδεσσι. Nicaen. 6.
ῥαδινός -οῖο τραχήλου. Philod. 21. -οῦ. ἠιόνα. Anyte. 12. ἀπὸ ῥαδινῶν φθογγὸν ἵεις πτερύγων. Nicias 8. ῥαδινοῖς ποσσὶν. ἀδ. 419.
ῥάδινος, κανὸν εὑρεῖν ῥαδινέρως μήτιεσι. Crinag. 22.
ῥαθάμιγξ -ιγγα φαεινήν. ἀδ. Her. 21. -ιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης. Christod. Ecphr. 392. -ιγγας πορφυρῆς μελίσσης. Id. 110. αἰγλήεσσα λεῖβε. Id. 78.
ῥαιβόκρανος κορύνη. Leon. Tar. 34.
ῥαιβός, ἀνθολκῆς ῥαιβαμός. Archil. fr. 9.
ῥαιβοσκελής. Stat. Fl. 5.
ῥαίνω. ῥαῖνε ἰκμάδα βάκχου. Posidip. 11. τάφον γάνει λευκῇ ἔρραινεν. Alcae. Messen. 17. τύμβος ῥαινόμενος σπλάγχνῳ. Id. 20.
ῥαιστήρ, ἐκ πυρός. Pancrat. 2. χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος. Alcae. Mess. 6.
ῥαίω. ἐρραίσθη. Theodor. 13. ῥαίσθη διώκοντα. Hegesip. 6. ῥαίσειε ὅστις πόλεμος. Antip. Th. 33.
ῥακόεις -όεντα χῶρον. Antiphil. ined.
ῥάκος. Plato 26. ἄλλοιο βίου ῥάκος. Antiphil. 41. τοῦ λιγυπαλέα Κυνικίδας κεῖται. Crinag. 38.

ῥάμνος -ον ἐλίσσοισα. Zenodot. 2.
ῥαπίς, μακρά. Pallad. 122.
ῥάξ, ῥαγὸς βαιοῦ πίδακα. Apollonid. 5 ῥᾶγα ἀσταφιδῖτιδα. Zonas 6. κισσίνων. βοτρύων ῥᾶγα. Epigon. 1.
ῥαπίζω -ων τέττιξ νηδύν. Apollon. 25.
ῥάπισμα -ασιν ἀμφαπτύσσειν. Agath. 54. ἀμφὶ πρόσωπα. Id. 7.
ῥαφανίς -ίδων καὶ θέρμων. Lucian. 9. Ammian. 20.
ῥάφανος, ἡ πλατύφυλλος, τιμωρὸς μοιχῶν. ἀδ. 570.
ῥαφιδεύς Pallad. 52.
ῥαφίς -ίδος τρῆμα. Nicarch. 16. νικῶσι τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες. Pallad. 52.
ῥαχίαι -ίαις χέρσοισι. Diocl. 4.
ῥάχις, ὡς ὄνου. Archil. fr. 21. -ιν ὄρεος. Leon. Tar. 98. ὀργάδος. Agath. 30. ἱερήν. Id. 55.
ῥέγχω -όμενον. Pallad. 56. ἂν ῥέγχῃ. ἀδ. 90.
ῥέθος, ἄμυξις. Antip. Sid. 83. σκληρόν. Agath. 2.
ῥεῖθρον -ρα ποταμοῦ ἀδ. 400. -ων κυδαλίων. ἀδ. 401.
ῥέμβω. βίος πλούτου καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος. Pallad. 120. -μένην εἰς ἁλί. Antiphil. 1. κρυφίοις ὄμμασι. Agath. 7. ἀλώζονται γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι. Id. 23.
ῥέπω. μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει. Pallad. 119. τί ῥέπει πρὸς μέρος. Rufin. 29. λοιδορίην ῥέπουσαν. Pallad. 116. ποῖ ῥέψω. Meleag. 3.
ῥεῦμα, ὑμηρικόν. ἀδ. 519. τύχης. Pallad. 74. μεθυσσῶν. Antiphil. 29. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον. Id. 32. ῥεύμασι φιλίης. Irenae. 1. τῶν παθέων. Pallad 48. τύχης συρομένη. Id. 119. τύχην πόρνης ῥεύμασι κινουμένην. Id. 117.
ῥέω. ἔργα ἐπ' ἀνθρώπους ῥεῖ λευργά. Archil. fr. 18. ὅτε ἔῤῥειν (lege ἐῤῥέτην) εἰς ἀΐδην. Antip. Th. 47. οὐ μάλα ῥεύσειν χρυσός. Loll. 1. ἐς Δανάην ἐῤῥεύσας ὀλύμπιε χρυσός. Parmen. 2. ἡ Ὁμήρου σειρὴν ῥεῖται ἀπὸ στομάτων. ἀδ. 451.
ῥήγνυμι. ἔῤῥηξαν μοῦσαι δάκρυα. ἀδ. 482. δάκρυα δ' οὐκ ἔῤῥηξ' ἐπὶ πένθεσι. Dioscor. 34. ῥηξαμένη γαστέρα ὑπὸ τρισσῶν τε

κίων. Antip. Th. 48. θρέων αὐδῆς στήθεσι. Jul. Aeg. 41. ἄῤῥενα φθόγγον ῥηξαμένα. ἀδ. 455.
ῥηξήνωρ -ορος Ἀχιλλῆος. ἀδ. 616. -ήνορα. Arist. Pepl. 24.
ῥηξικέλευθος. II. 518.
ῥηξίνοος. II. 517.
ῥῆσις, ἱστορίης. ἀδ. 318. -ιας λεπταί. Callim. 36. σοφαί. Pinyt. II. 288.
ῥήσσω -ων καλὰ τύμπανα. Alex. Aetol. 3. ῥήσσετε τύμπανα. Dioscor. 38. τείνεο καὶ ῥήσσου. Scythin. 2. ἔνθεον ἴχνος ῥησσέσθω νύμφαις. Alcae. Mess. 12.
ῥητήρ, ἐπέων. ἀδ. 754. Cereal. 3. -ῆρες. ἀδ. Byz. 29. -ήρων εἰκόνα. Leonti. 19.
ῥήτρα -ης εὐκελάδοιο πατήρ. Christ. Ecphr. 24. φάος. Id. 256. -ρῃ πιστεύεις. Agath. 76.
ῥητορικός -κώτερος. Pallad. 137.
ῥιγεδανός -νὴ πηγυλίς. II. 519.
ῥιγηλός -ον ὄνειδος. Dioscor. 23. -ἡ ἐρίφων δύσις. Antip. Th. 49.
ῥῖγος -εος ἄλγος. ἀδ. Her. 10.
ῥιγομάχης. Lucill. 6.
ῥιγόω -οῦν. Lucill. 30.
ῥίζα, κρείντορος Ἡμαθίης. Samius 2. πᾶς δ' ἐκ ῥίζας ἀναδίδρομεν. Antip. Sid. 18. Φοίβου ἀπὸ ῥίζας. ἀδ. 542. διὰ ῥίζαν Ὁμήρου. ἀδ. 486.
ῥιζοβολέω. μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω. Lucill. 111.
ῥιζόθεν, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρον. ἀδ. 95.
ῥιζόω. ἧς ἔπι ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη. Paul. Sil. 52. ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐῤῥίζωται. ἀδ. 401.
ῥιζώρυχος -χα μούσης. Antiphan. 5.
ῥικνήεις -ήεντι γήραϊ. Christ. Ecphr. 340.
ῥικνόομαι. γήρᾳ ἐρικνώθη Agath. 13.
ῥικνός -ὸν πόδα. Leon. Tar. 37. -ὰ θύμων περικνίδια. Zonas 6. -οῖς κροτάφοισιν. ἀδ. 273.
ῥικνώδης. II. 517. γήραϊ (ubi nunc γήρᾳ ἐρικνώθη.) Agath. 13.
ῥίμμα -ασι κουφοῖσι ποδῶν. Arion. Hymn.
ῥίμφα, θοροῦσα. Nicias 1. καθεὶς ὄνυχα. Anyte 11.
ῥινά, δοιῶν κάπρων λασιά. Damostr. II. 259. ῥινοῦ

χειμαστῆρος. Antip. Sid. 105.

ῥυπογκατακηξιγένειος -ου. ἀδ. 110.

ῥινοβόλος -ῳ κατάγῳ. Paul. Sil. 70.

ῥιπή -ῇ ἐγειρόμενον πῦρ. Strato 22. τύχης ῥιπαῖς. Lucian. 38. αἰθαλέαις πυρός. ἀδ. 678.

ῥιπίζω. Lucill. 67. ἔρωτος φλόγα ῥιπίζειν δείδιθι. Heliod. II. 306.

ῥιπίς -ίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις. Dioscor. 12. νόθον κεύθουσαν ἄημα. Archia. 5. -δας πυριτρόφους. Philip. 13.

ῥίπισμα -ασι λώπης. Agath. 8.

ῥιπτάζω -ασθείς. Meleag. 102.

ῥίπτω. οἶδ' ὅτι ῥίπτω κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς. Philodem. 26. ῥίπτε γόους. Pallad. 144. δεξιτερὴν ἔῤῥιψεν ἐπὶ χθόνα. ἀδ. 462. ἢν ῥίψῃς ἐπὶ λαιά. Crinag. 3. ῥίψαι φροντίδας. Paul. Sil. 75. ῥίψατε τὴν πενίην. Macedon. 21. ἐῤῥίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος. Meleag. 56. κατὰ λειμῶνος ῥιφθείς. ἀδ. 260.

ῥιφῆναι τύμβοις. Pallad. 144.

ῥόδεος -έῃ κάλυξ. Rufin. 15. Marian. 3. -έου χείλεος. Macedon. 13. -ης παρειῆς. Paul. Sil. 9. -ων μήλων. Id. 14. καλύκων. Id. 33. Theaet. 2. -α κάλυκα. ἀδ. 20.

ῥοδῆ. Archil. fr. 37.

ῥόδινος -ων. Asclepiad. 27. -ίνους. Id. 28.

ῥοδοειδής -έϊ πυγῇ. Sosip. (Diosc.) 1.

ῥοδόεις -όεντα εἴρια. Antiphil. 6. -όεσσαν ἀϋτμήν. Marian. 4. ἄντυγα. Dionys. 2. χάριν. Id. 5.

ῥόδον, εὐόδμοις λαμπόμενον πετάλοις. Strato 37, καὶ ῥόδον ἀνθεῖ, ἀλλὰ μαρανθὲν ἐρίφη. Id. 73. ὡς ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἴαρι νῦν ἐμαράνθης. Maced. 16. ἀκμάζει βαιὸν ῥόδον. ἀδ. 39. εἴθε ῥόδον γενόμην. ἀδ. 58. ὡς ῥόδον ἐν κήποις. ἀδ. 330. ῥόδον εὔπνοον. ἀδ. 711. πορφυρέοιο ῥόδου ἐρυθροτέρη σάρξ. Rufin. 2. ἀντὶ ῥόδου τὸν βάτον οὐ δέχομαι. Id. 38. ῥόδα εἴαρος. Crinag. 9. ὡς ὁ κύων φάτνῃ ῥόδα. ἀδ. 705. θηλυτέρην ῥόδων καλύκεσσιν

ῥμοίην. Cyrus. 3. δρόσος εἶα ῥόδοισιν ἐτήκετο. αὐτ. Her. 21.

ῥοδόπηχυς. Sosip. (Dioscor.) 2.

ῥοδόσφυρος. Christ. Ecphr. 160.

ῥοδόχροος. II. 518. -οι χείλεα. Sosip. (Dioscor.) 3.

ῥοή -αῖς πεδηθείς. Agath. 56.

ῥόθιος -ῃ νηΐ. Antip. Sid. 37. ἐκ ῥοθίων. αὐτ. 369. -ίων γλαυκῶν. Archimel. 1. γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις. Phanocl. 1. λυγροῖς πορθμοῦ. Hippi. II. 57. ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν ἀκτήν. αὐτ. 370. ῥοθίοισι κρακάλαισι. αὐτ. 434.

ῥοιά -ῆς ἄνθη. Meleag. 1, 28. εὐσχίστοιο θρύμματα. Crinag. 6. τῷ μύστῃ ῥοιὴν ἀπαρξαι. Theodor. 9. ξανθοχίτωνα. Philip. 20. ἀρτιχανῆ. Zon. 3.

ῥοιβδέω -ήσας εὖρος. Crinag. 39.

ῥοιζέω. ἐῤῥοίζητο δι' αἰθέρος. Lucill. 65.

ῥοίζημα, τραγικόν. Agath. 10.

ῥοῖζος, μάστιγος. Philodem. 27. -ῳ τύχης. Paul. Sil. 71.

ῥομβητὸς -τὴν καλαύροπα. Zonas. 4. -τὴν Φοίβην. Alcae. Mess. 8. -τοὺς πλοκάμους. Antip. Sid. 27.

ῥόμβος, ἀλάστωρ. Herod. Inscr. 34. ἑλικτός. Leon. Tar. 33. -ον θιάσοιο μύωπα. Phalaec. 3. δίνῃσι φράξαντες. Qu. Maec. 7.

ῥόπαλον, ὀρθιάσας. Leon. Tar. 26.

ῥοπή. πᾶς ὁ βίος τοιόσδε ῥοπὴ μόνον. αὐτ. 81. Νέμεσι βίου ῥοπά. Mesomed. 1. ἐν ῥοπῇς καιρῷ βραχεῖ. Pallad. 86.

ῥόπτρον -ων κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα. Phalaec. 3.

ῥοχθέω -θει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. αὐτ. Her. 28.

ῥυγελέφας. Pallad. 39.

ῥύγχος, ἔχουσα βοὸς τριπεθήκινον. Lucill. 35. τοιοῦτον. Id. 19.

ῥυθμός, οἷος ἀνθρώπους ἔχει. Archil. fr. 14. -ὸν βακχευτὴν ἀνακλέκομεν. Agath. 24. -ὸν δίζυγος εὐεπίης. Michael. III. 124.

ῥυκάνη, εὐαγής. Leon. Tar. 28. οὐ ῥυκάνῃ πεποιημένος. αὐτ. 232.

ῥύμα, ἁρμονίης. Procl. Hymn. 1. 4.

ῥύμμα -άτων μὴ δεῖσθαι λουομένους. Paul. Sil. 74. 115.

ῥύομαι -όμενος ἐργάτιν ἐκ μόχθων βιοτάν. ἀδ. 412. ψυχὴν θανάτου Meleag. 116. πάτρης θέσμια ῥυόμενον. ἀδ. 519. -ομένην ὄργανα κτίστην. Paul. Sil. 51. δουλοσύνης στυγερῆς ῥυσάμενοι πόλιας. ἀδ. 144. ῥυσάμενοι τέμενος. ἀδ. 143. -σόμενος πατρίδα. ἀδ. 188.

ῥυπαρῶς, δικάσαι. Pallad. 137.

ῥυπάω -όωντα καθήρας τεμένη. Paul. Sil. 65.

ῥυπόεις -εσσα ὄλπη. Leon. Tar. 10. -όεντι πίνῳ παπαλαγμένον ἔεθος. Antip. Sid. 61.

ῥύπος, ὁ ψαφαρίτης. Strato 34. -ου καθαρόν. Pallad. 50.

ῥύσιον -ια ὠδίνων. Pers. 2. ψυχῆς δῶρα. Julian. Aeg. 52.

ῥυσίπονος. II. 518.

ῥύσις, κρούνου πρὸς ῥύσιν οἰγομένου. Hedyl. 4. (8.)

ῥυσμός. οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ εἰκάζω. Callim. 12.

ῥυσσός -ὸν ἐπισκύνιον. Paul. Sil. 50. γραῖα καὶ ῥυσσή. Nicarch. 2.

ῥυτήρ, χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας ὅλας κληῖδας ἐλέγχει. Paul. Sil. 16.

ῥυτιδόφλοιος -ον σῦκον. Zonas. 3.

ῥυτίς, ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς. Antip. Sid. 13. λοξός. Maced. 1. πανναώριος. Paul. Sil. 10. γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι. Maced. 2. ἔκκαιρον μήλων ῥυτίδα. ἀδ. 60. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο ἔρως. Plato 6. καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων. Antioch. 1. στρεπτὰς ῥυτίδας γαστρός. Meleag. 77. ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος. Jul. Aeg. 2.

ῥυτόν. Hedyl. 4. (8.)

ῥύτωρ -τορι βουκολίων Πάν. ἀδ. 125 -τορα λιμοῦ καὶ θανάτου. Leon. Alex. 29. κόμας ῥύτορα κεκρυφαλον. ἀδ. 115. ἀγροῦ. Hermocr. 2.

ῥωγάς, κάπετος. Posidip. 17.

ῥωμαλέος -έον βίοτον. Antip. Sid. 82. -έαι νεότητες. Metrod. 1.

ῥώμη -ην ἴσην γνώμῃ. ἀδ. 559.

ῥώομαι. ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζόν. Simm. Ov.

-τῆνδε ῥύεσθε κατ' ἀλωήν. Herod. Inscr. 9.

ξυστεῖον, ὀλιγόξυλον. Leon. Tar. 64.

Σ.

σαββάς. ἔστι καὶ ἐν ψυχροῖς σαββάσι θερμὸς ἔρως. Meleag. 83.

σαββατικός, πόθος. Meleag. 83.

σάγαρις -ιν λυσιφλεβῆ. Philip. 6.

σαγηναῖος -ου λίνου λείψανον. Archi. 10. ἀδ. 128.

σαγηνεύς -έα. Leon. Tar. 91. -εῖς. Hegesip. 4.

σαγηνευτήρ. Maec. 7. -τῆρα τριχῶν κτένα. Leon. Tar. 5.

σαγηνευτής. Tiber. Ill. 2.

σαγηνεύω -ευθεὶς ὑπ' ἔρωτι. ἀδ. 32.

σαγηνοβόλος. Agath. 43.

σαγηνόδετον, ἅμμα. Philip. 27.

σαθρός -ὸν τειχίον. Pallad. 139.

σαίνω -οις κύον τόν με κύνα. Onest. 10. σαίνοι κὴν εἰ σκυλάκαινα. Nossis 9.

σαίρω. σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. Meleag. 52. σεσηρώς. ἀδ. 272.

σακέσπαλος. Christ. Ecphr. 144.

σακογενειοτρόφος. ἀδ. 110.

σαλάσσω. γαστέρα σεσάλακτο γέρων Βάκχῳ. Agath. 26. χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ. Leon. Tar. 37. σάτυρον οἴνῳ Maced. 26.

σαλευτός -τὰ γυῖα ὑπ' ἀκρήτου. Meleag. 70.

σαλεύω. ἵππον σαλεῦσαι. Lucill. 95. ἐσάλευσε. Id. 15. πυγὴ αὐτομάτη σαλευομένη. Rufin. 2. τὴν πρὸς χεῖρα σαλευομένην. Strato 3. ἐκ βρομίου γυῖα σαλευόμενον. Marc. Arg. 17. σοῦ σαλευομένου. Sosip. (Dioscor.) 1. τὸ σκύφος ᾧ σεσάλευμαι. Phani. 1.

σάλπιγξ, δημηγόρος. Christ. Ecphr. 23 bis. ἀδ. 90. -γγος τυρσηνῆς κελάδημα. Crinag. 10. -γγα χαλκοπαγῆ. Antip. Sid. 10. βαρύφωνον πιερικάν. Id. 79.

σαλπίζω -ει λιγὺν ἦχον. Hedyl. 4. (8.) -ιγξον ἀνακλητικόν. Lucill. 79.

σάμβαλον -λα. Philodem. 23. κοῦφα βαλεῖν. Diotim. 2.

σαμόθετος -ῳ κοράκος ἕρματι. Phani. 3.

σύμψυχον. Meleag. 1, 11. ἴα καὶ σύμψυχα. ἀδ. 705.
σανδάλιον -ίῳ οὐ τύπτομαι. Pallad. 13.
σάνδαλον. Meleag. 65. Philet. 1.
σανίς, πυγὴν ἐκδέδυκε. Strato 14. -ίδος ὑπὲρ βαιῆς. Antip. Th. 62.
σάος. σαώτεραι νῆες. ἀδ. 428.
σαοφροσύνη, ἁγνή. ἀδ. 464.
σαόω. σάου. Hedyl. 3. (7.) Theodor. 4. ἀδ. 179.
σαπρία -ίαν ῥῆξας. Comet. 6.
σαπρός -ὸν δρᾶμα. Lucill. 111.
σαρδάνιος. μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς. ἀδ. 232.
σαρκολιπής. Philip. 67.
σαρκοπαγής. Meleag. 117.
σαρκοφαγέω -εῖτε μέλη. Meleag. 93.
σαρκόω. χαλκὸν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων. Philip. 49.
σάρος. Lucill. 24.
σαῦρα -αν ἀνενήνοχε. Strato 49. ῥοδοδάκτυλον. Id. 81.
σαυρωτήρ -ρι θηκτῷ. Leon. Tar. 32.
σαφηγορίς. ἀδ. 479.
σαωτήρ. Simonid. 59. -τῆρες. Duris. II. 59.
σαώτης. Antip. Th. 70. (Lectt. 155.)
σβέννυμι. σβέσσον ἀγηνορίην. Paul. Sil. 36. πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σβέσατε. Meleag. 18. σβέννυ τὴν σὴν δίψαν. ἀδ. 97. σβεννύντας τυραννίδα. ἀδ. 692. ἔσβεσαν ὕβριν. ἀδ. 159. κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσεν. Antip, Sid. 102. ἔρωτας. Ib. 76. τίς φλὸξ ἀεννάους ἔσβεσεν ἀελίου. Antiphil. 39. μοῖρα τοίην ἔσβεσεν ἀγλαΐην. Agath. 39. γῆρας σὲ καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ ἔσβεσε. Dionys. 10. οὔπω σοὶ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβεσε. Rufin. 8. ἀντιβίων ἔριν. Stat. Athl. 62. τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν. ἀδ. Her. 1. Ἑλλάδα φωνήν. Ib. 2. αὐξομένην εὐφροσύνην. ἀδ. 386. ὑμέναιον, θάλαμος πεσών. ἀδ. 674. σβέννυντο πηγαί. ἀδ. Her. 20. ἤδη σβεννυμέναν με. Antiphil. 19. ἐσβέσθη Νίκανδρος. ἀδ. 19. τὰ φίλτρα. ἀδ. 660.
σέβας, ὅρκιον φθιμένων. Dioscor. 23. τὸ πάλαι σέβας. Antip. Th. 35.
σειρήν, λάλε. ἀδ. 519. ἡ Ὁμήρου. ἀδ. 451. Αὐσονίς. Christod. Ecphr. 305. σειρηνῆς σειρῆνες ἀρήϊον ἔργον, ὑφαίνων. Id. 350.

σειρῆνα θεάτρων. ἀδ. 562. ἄκακον. ἀδ. 718. στᾶλαι καὶ σειρῆνες. Erinna 2.

σειριόκαυτος. Zonas. 6 a. (III. 331.)

σείω. κισσὸς ἔσεισε κόμην. Antip. Th. 25. μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως. Crinag. 15. ἐν χθονὶ σεῖε νέφη. Asclepiad. 26. σειομένη πλοκαμῖδας. Agath. 13. τινακτάλη. Macedon. 5.

σελαηγενέτης. II. 518.

σέλας, κεραυνοῦ. Apollonid. 20. Δῆλος τὸ πάλαι σέλας. Antip. Th. 35. τοῖον ὄμμασιν αἴθει κοῦρος. Rhian. 4. δνοφερώτερα ἧψε σέλα. Loll. Bass. 5. -ἄων ἀργεννῶν. Antip. Th. 41.

σελασφόρος, ἀστήρ. Christ. Ecphr. 362.

σεληναῖος -αίης κύκλος αἴγλης. Marcell. Inscr. 27.

σελιδηφάγος. Even. 16.

σέλινον, σαρδῷον φαγών. ἀδ. 693. εἴδατι σελίνοιο. ἀδ. 643. -να. Meleag. 1. 31. -ων οὐλοτέρη. Philodem. 10.

σελὶς, Ἰλιάδος. Acerat. Gr. 2. γλυκερή. ἀδ. 519. ὅσον Διόνυσον ἔχει. Antip. Th. 25. σελίδος κοιναίης νῶτον. Paul. Sil. 24. γραπτὰν σελίδα. Zenodot. II. 78. Ὁμηρείην. ἀδ. 571. ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες. Posidip. 20. βιότου σχιζόμεναι. Philodem. 14. ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων. Antip. Th. 23. βιβλιακῶν. Jul. Aeg. 63. σελίδεσσιν ἱστορικαῖς. ἀδ. 596. σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα συνάψας. ἀδ. 581. δισσὰς γραψάμενος σελίδας. ἀδ. 491.

σεμνοπροσωπέω -πήσας. Agath. 69.

σεμνός -νὰ ποιητά. ἀδ. 499.

σεμνῶς, ζήσασαν. ἀδ. 716 b. (Lectt. 308.)

σέρις, τῆλις, θρίδακες. Ammian. 20.

σέρφος. καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφῳ φασὶν ἐνεῖναι. Pallad. ined.

σεύω. λαγωὸν σεῦε κύων. ἀδ. 417. ἐσσυμένη νηῦς. Antip. Th. 49.

σημάντωρ -τορα γραμμῆς μόλιβον. Paul. Sil. 50. σελίδων. Philip. 17. φελλόν. Theaet. 1. ὡράων χαλκόν. ἀδ. Byz. 27.

σηματόεις -εσσα χθών. Crinag. 46.

σημεῖον, εἰπέ. Asclep. 27.

σημήϊον -ϊα φωνῆς.³ ἀδ. 701. ' πεσσοῦ. Agath. 72.
σηπάς -άδι νάρκῃ. Antiphil. 13.
σηπεδόνη. Eryci. 9. Lucill. 88.
σήπομαι -πεται ὑπὸ σποδῷ. Crinag. 36.
σήραγξ -αγγος ἀλίκτυπον λέπας. ἀδ. 128. κοίλας σήραγγας. Leon. Tar. 93. στενάς. Paul. Sil. 14.
σής. σῆτες ἀκανθοβάται. Antiphan. 5. γραμματικοί. Philip. 43. ἀπ' ἀριστάρχου. Id. 44.
σήσαμον -μα μελιχρά. Strato. 54.
σητόκοπος -πων βιβλαρίων τὰ κάτω. Lucill. 18.
σθεναρός -ὴν πίστιν, ἀδ. Byz. 7.
σθένος. οὐ σθένος γνῶναι. Agath. 26.
σιβύνη. Antip. Sid. 13.
σιβύνης. Meleag. 128.
σῖγα. ὄμμα σῖγα πόθοισ τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει. Meleag. 53. λέγειν. Strato. 34.
σιγαλόεις -εντα νηρν. ἀδ 189.
σιγάω -ῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ. Meleag. 23. τὸν σιγῶντα λύχνον. Philod. 17. ὑμέναιος σιγαθείς. Meleag. 125. ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος. Acerat. Gr. 2.
σιγέρπης. Callim. 6.
σιγή -γῇ ἐφ' ὑμείων. Agath. 10.
σιγηλός. κακὸς ἀνὴρ σιγηλὸν ἴσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον. Zenodot. 3.
σίγυνον et σίγυνος. αἰγανέη καὶ σίγυνα. Agath. 92. ἀγκυλόδοντα σίγυνον. Macedon. ined.
σιδήρειος -ου πολέμοιο. Hegesip. 3. -είην οἶμον ἔβης ἀΐδεω. Alcae. Mess. 19. -είας μάχας. Anyte 20. -είαις ὑπὸ ῥίζαις. Pantel. II. 404.
σιδηροδάκτυλος, κρεάγρα. Philip. 13.
σιδηρόδετος, ψήκτρα. Qu. Maec. 6. -δέτοισι πόρπαξι. Bacchyl. fr. 9. θεμείλοις. ἀδ. 401.
σιδηροτόκος -κου βῶλος Ἰβηριάδος. Philip. 68.
σιδηροτομέω. ἐσιδηροτόμησεν. Philip. 34.
σίζω. Cereal. 2.
σίκλος -ων χρυσείων. Alex. Aetol. 4.
σίκυος -ον χνοάοντα. Philip. 20. συῶν βρῶμα πεπαινόμενος. Strato 39.

σικχαίνω, πάντα τὰ δημόσια. Callim. 1.
σίλφη, κελαινόχρως. Even. 16.
σιμβλεύω -ει ἔμβολα κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν. Philip. 30.
σιμβλῆτις -ήτιδες μέλισσαι. Zonas 6.
σίμβλος -οις πολυτρήτοις. Lucian. 37. -λους μελίπαιδας. Strato 88.
σιμός -ὰ γελῶν. Meleag 91. σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. Id. 52.
σίνδων, -ον ἐπαράμενος. Lucian. 19.
σίνομαι -μενον ἔπαυλα μόνιον. Leon. Tar. 6.
σίντης -ησι λύκοις. Macedon. 25.
σίντωρ -ορα θειλοπέδων. ἀδ. 131.
σικύη. Leon. Alex. 30.
σιρός. Eratosth. Cyr. 3.
σίσυμβρον, χλοερόν. Meleag. 1, 19.
σιτάριον -ίου κέρμα. Lucill. 81.
σιτοδόκος, πήρα. Antiphil. 4. γαστήρ. Paul. Sil. 40.
σιωπηρός -αὶ νυκτὸς ὁδοί. ἀδ. 756. Tymn. 2.
σκάζω -ειν μέλος εὔποδος ἁρμονίης. Paul. Sil. 48. -ουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας βέλη. Philip. 83.
σκαληνός, ἀταρπός. Leon. Tar. 63.
σκάπτειρα, δίκελλα. ἀδ. 176.
σκηπτοφόρος. Meleag. 123.
σκάρος -ου καὶ κίχλης ἰχθυβολεύς. Leon. Tar. 93. -ον αὐδήεντα. Theaet. 2. παραὶ βωμοῖσι Πριάπου ἢ σκάρον ἢ βῶκας φλέξεν. Agath. 57.
σκαφίς· ἴσιν. Archias 30.
σκεδάζω. τοσαύτην δαίμων ἐσκέδασε φιλίην. ἀδ. 732.
σκέλος. πειραϊκοῖς παρὰ σκέλεσιν. Theodor. 9.
σκεπανός -νή τις ὑφόρμισις. ἀδ. 396. -ὸν κεφαλῆς πῖλον. Leon. Tar. 11.
σκέπαρνον, ἀμφίξουν. Leon. Tar. 4.
σκέπας, λιτόν. Parmen. 10. ἐν νιφετῷ. Antip. Th. 10.
σκέπη, καρτερά. Stat. Athl. 36.
σκευή. μὴ τὴν σκευὴν ὀλίσῃς. Eratosth. Sch. 2.
σκεῦος. ἐπὴν γελάσῃς μου τοῦ σκεύους. Antist. 2. -ος ἀνάγκης. Maced. 33.
σκέψις -ει ἔκαυσε τάφος. Jul. Aeg. 68.
σκηνίτης, κισσός. Eryci. 13.

σκηνή, πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον. Pallad. 100.

σκῆνος -ευς ἐξ ὀλίγου. Antiphil. 29.

σκηπάνιον. Leon. Tar. 79. Eryci. 9. -ίῳ χεῖρας ἐρεισόμεθα. Macedon. 24.

σκηπτουχία -ίας δόξα. ἀδ. Byz. 35.

σκηπτροφόρος -ου σοφίης. Meleag. 37.

σκηπτροφορέω -οῦσι. Meleag. 11.

σκήπων. καὶ σκήπωνος ὁδηγοῦ. Aristo 3. -να προποδηγόν. Phani. 2.

σκιάζω -άσαι γένυν. Statill. 2. μίτραισι καὶ ῥόδων αὐτοῖς ἐσκίασαν ἔθειραν. Simonid. 76.

σκιάς, λακωνική. Tryphon. II. 451.

σκιερός -ὸν δόμον ἄιδος. Leon. Tar. 39.

σκινδαλμοφράστης. Agath. 70.

σκιοειδής -ὲς σῶμα. Agath. 74.

σκιόεις -όεν κέρδος ὀνείρου. Macedon. 34. -όεντα τύπον. Jul. Aeg. 3. ἀδ. Byz. 34.

σκίπων -ωνι τρομερὴν οὐκ ἐπιδεῖξαι χέρα. ἀδ. 649.

σκιρτάω -ῶσαν νέφ. ἀδ. 361. -ῶσα γέγηθας. ἀδ. 737.

σκιρτοπόδης -η σάτυρε. ἀδ. 413.

σκληρός ὂν βάρος. Leon. Alex. 37. ῥέθος. Julian. Aeg. 2.

σκολιός, πορθμός. Theodorid. 2. -οῦ κατὰ πρῶνος. Crinag. 7. -ῆς βάτου σκῦλα. Zenodot. 2. -ὸν πόδα. Philip. 45. τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν. Secund. 2. σκολιὰ φρονεῖν. Scoli. 14. -ιοὶ μῦθοι. Antip. Sid. 65. -ιῶν ὄρθρων κνίσματα. Meleag. 103. σκολιαῖς ἔνδετον πάγαις. ἀδ. 419. -ὰς ἰχηβολίας. Antip. Sid. 75.

σκολιόθριξ -τριχος εἶδος ἀκάνθης. Meleag. 1, 37.

σκολοπένδρα -ας ἁλιπλανέος λείψανον. Antip. Sid. 17. -αν μυριόπουν. Theodorid. 1.

σκόλοψ. ὁδὸς τρηχυτέρη σκόλοπος. Archimel. 2. κήρυκ᾽ αὐτοφυεῖ σκόλοπι φρουρητόν. Qu. Maec. 5. ἄκανθαι καὶ σκόλοπες Hegesip. 8. φρούρια καὶ σκόλοπες. Strato 47.

σκόμβρος. Asclepiad. 7.

σκοπελοδρόμος, πέρδιξ. Agath. 27.
σκόπελος, Πιερίας. Antip. Th. 23. -ου ἀμαυροτέρη. Pompej. 1.
σκοπιάζω -ζε. ἀδ. Byz. 27. ἀδ. 323. 596.
σκοπιήτης -ήτα Πάν. Rhian. 8.
σκοπός, κεῖμαι πολλοῖς. Posidip. 1. ἔρωτος ἔφυς. Antip. Sid. 75. ἔρως Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπός. Leon. Tar. 43. εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ. Archi. 2. τὸν σκοπὸν ἔχω. Zenob. II. 402. ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν. Antip. Sid. 93. φιλίης ἔκθες σκοπόν. ἀδ. 31. τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς. ἀδ. 43.
σκορπίος, ὑπὸ παντὶ λίθῳ. Scoli. 15. σὺ σκορπίος ὤν. Ammian. 10. δεινός. Agath. 92. σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ. Archias 21.
σκοτίω -τούμενος τῇ πλάνῃ. Pallad. 121.
σκότιος -ίης Κύπριδος ἀλλότριον. Addae. 8. -ιοι μύες. Leon. Alex. 30.
σκοτόεις. Secund. 2.
σκοτόμαινα. Hegesip. 6.
σκότος, βλέπειν. Pallad. 8.
σκύβαλον. αὐτὸ δὲ σοι τοῦτο πορεῖ σκύβαλον. Qu. Maec. 8. ἀποδειπνίδιον. Leon. Al. 30. πολυκλαύτου ναυτιλίης. Hegesip. 4. τέφρης λοιπὸν ἔτι. Philip. 82. ἠμιδαές. ἀδ. 386. δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων. Aristo. 2. τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσεως. ἀδ. 345. ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις. ἀδ. 13.
σκυλάκαινα, οἰκοφύλαξ. Noesis 9.
σκυλάκευμα, ἔβρε κακόν. Tymn. 4.
σκύλαξ -ακες πελάγους. Philip. 72. Ζηνοδότου. Ib. 43. Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας. Marc. Arg. 10.
σκύλευμα -ατα ἐλαιπῆ. ἀδ. Her. 8.
σκυληφόρος, Θρηϊκίης. Antip. Th. 14.
σκύλλω. ἔσκυλται κόμη. Paul. Sil. 9.
σκύλμα, κόμης. Paul. Sil. 4.
σκυλμός. ὕπνου καὶ σκυλμῶν μαρτύρια. Hedyl. 1.
σκῦλον -α πάτων. Hedyl. 3. (7.) ἀναλιπῆ. ἀδ. Her. 8.
σκυλοφόρος. Crinag. 11.
σκυλοχαρής -εῖς ἔρωτας. Theaet. Schol. 1.
σκύμνος -ον στελπέρθων

Ἀλκυδόνων. Christod. Ecphr. 56.

σκυτάλη. Eryci. 4. ἀχνυμένη. Archil. fr. 39.

σκύτινος -να δαιμόνια. Automed. 9.

σκώληξ -ηκες ὑπὲρ σοροῦ αὐγάζονται. Leon. Tar. 68. πρὶν τοίνυν σκώληξι βορὴν τύμβοις τε ῥιφῆναι. Pallad. 144.

σκῶμμα -ατα πυκνά. Marc. Arg. 26.

σκώψ. εἰ τολμῷεν ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν. ἀδ. 468.

σμαρίς -ίδα. Phani. 7.

σμηνοδόκος -κου γειομόρου. Philip. 73.

σμῆνος, ἀπὸ μουσέων. Antip. Sid. 79. -εος ἔκ με ταμών. Apollonid. 6. -εα κομίσαι. ἀδ. 647.

σμήχω. εὐώδη σμηχομένα κρόταφον Antip. Sid. 25.

σμιλευτός, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας. Dioscor. 17.

σμίλη -ης ὀξυτόμου κοπίδα. Jul. Aeg. 10. -αν δονακογλύφον. Phani. 3. δονάκων γλυφίδα. Philip. 17. σμίλαις λαοτύποις. Alcae. Mess. 21. τίς σε πυρὶ σμίλαισιν ἔθηκε. ἀδ. 413.

σμίνθος, ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος. Tull. Gemin. 9.

σμύχω -ομένη μήτηρ. Theo. 3.

σοβαρεύομαι -όμενος. Agath. 69. -ίνη. Id. 13. -ας. Id. 19.

σοβαροβλέφαρος. Paul. Sil. 16.

σοβαρός -ὴ Ῥοδόπη. Irenae. 1. -ὸν λῆμα. Tull. Gem. 5. γελῶν. Plato 7. -οῖν ἴχνεσι. Rufin. 22. αὐχέσι. Id. 28. -αῖς ὀφρύσιν. Id. 22. -ῶν ταρσῶν. Id. 37. -ὰς παλάμας. Irenae. 3.

σοβέω -εῖς αἴγλην. Irenae. 3. πρὸς οἰνοχόον σεσόβημαι. Strato 41. -μένος οἴστρῳ. Antip. Sid. 27.

σολοικίζω. Lucill. 85. 86.

σορηπηγός. Hedyl. 5. (9.) Nicarch. 30. ἀδ. 448.

σορός. ἔγχαλκος γραῖα πλουσία ἐστὶ σορός. ἀδ. 87.

σοφίη, ξυνὴ ἀμφοτέρων. Anacr. 71. κρουματική. Agath. 68. ἄκρητος. ἀδ. 315. εὐπαλάμου σοφίης μνῆμα. Nicomed. 9. παιγνιάδος πληθόμενος. Agath. 68. -ίη καλλείπει. ἀδ. 497.

σοφίζω, μή με σοφίζου. Statill. 2.

σοφός -ῆς χερὸς γλύμμα. Asclepiad. 33. τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ. Agath. 68. σοφαὶ

χέρσι ἀδ. 315. σοφὰ χειρῶν δάκτυλα. Leont. 5.
σπαδόνισμα -ατα μαζῶν. Meleag. 77.
σπάθη -αις ἐμβριθεῖς. Leon. Tar. 8.
σπάθιον -ίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει. ἀδ. 82.
σπαίρω. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς σπαίρεις. Meleag. 58. θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον. Macedon. 28.
σπάνις. τίς σπάνις. Antiphil. 7. φιλίοντος ἄση. Alcae. Mess. 2. νεκύων εἰν ἀΐδῃ. Nicomed. 8.
σπάργανον -γαν᾽ ἑλιξάμενον Βρομίῳ. ἀδ. 413.
σπαργάω -ᾷς. Erycius 6.
σπαρτός -τὸν σῶμα. Philip. 67.
σπατάλη, χρυσοφόρος. Rufin. 37. χρυσοκρόταλος. Macedon. 5. χρυσόδετος. Agath. 27. δῶρα ἐκ σπατάλης. Rufin. 1. δραξάμενοι σπατάλης. Damoch. 1. διὰ τὴν σπατάλην. Nicarch. 21. τὴν σπατάλην. 68. Lucian. 7.
σπαταλὸς -ῶν παλλακίδων. Rufin. 37.
σπάω. ἔσπασας ῥεῦμα Ὁμηρικόν. ἀδ. 519. ἀρχὴν εἰ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε. ἀδ. 519.
σπεῖρα -ας δρακοντείαις περιμηκέας. ἀδ. 281.
σπείρημα, περισφύροιο δράκοντος. Archias 5.
σπειρηδὸν, κυκλοδίωκτος. Secund. 2.
σπείρημα, αἰῶνος. ἀδ. 571. περισφυρίοιο δράκοντος. Archias 5.
σπειροῦχος -χα κάρκινα. Phani. 3.
σπείρω -ειν ἀλλοτρίαν. Sophocl. 1. 163.
σπένδω. ἐπὶ τύμβῳ σπένδω νᾶμα πόθων. Meleag. 109. σπένδειν δάκρυα. Joan. Barb. 11. αἷμα τυράννων ἔσπευσε. ἀδ. 519. σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου. Apollonid. 19. σπεῖσόν μοι παριών. ἀδ. 526. ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ. ἀδ. 715.
σπέρμα, πυρός. Philip. 23.
σπερμοφόρος -ον πήρην. Philip. 14.
σπέρχω -όμενος πολέμῳ. Phaën. 1. -ναι βόες νιφετῷ. Erycius 14.
σπεύδω. πῦρ ἕτερον σπεύδουσα. Antip. Th. 60.
σπιθαμή. μέχρι παλαιστῆς καὶ σπιθαμῆς ὕλης. Leon. Tar. 20. ἰσοπάλαιστον

τούτων ἐπὶ σπιθαμῇ. Antip. Sid. 23. ἀπὸ σπιθαμῶν. Strato 99.
σπιλάς, ἐρημαίη. Simonid. 112. νασῖτις. Antip. Sid. 69. -άδος φρικαλέης. Philip. 82. -άδες ὀξεῖαι. ἀδ. 700.
σπινθήρ. ἐκ δὲ φλὸξ σπινθῆρος ἀνέδραμε. Meleag. 79. σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται. Phani. 1. ὀφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις. Strato 38.
σπλάγχνον. τραῦμα διὰ σπλάγχνων ἀναφλέγεται. Meleag. 55. σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα. Sosip. (Diosc.) 3. θεὸν ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον. Gemin. 3.
σποδεύνης. Dosiadae Ar. 2.
σποδιά, διψάς. Antiphil. 39. εἰν Ἀχέροντι ὀστέα καὶ σποδιῇ κεισόμεθα. Asclepiad. 21. εὑρήσεις ὀστέα καὶ σποδιήν. Id. 38. ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται. Antip. Sid. 72. δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα. Phaedim. 4. κεκρυμμένον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ. Callim. 6. σποδιῇ μελαίνῃ. ἀδ. 482. ψυχρῇ. ἀδ. 670. μεγάλαν ἦλθε φέρων σποδιάν. Nicander. 3. -ιὴν τὴν ὀλίγην. ἀδ. 704. σὺ δ' ἔφυς σὺν σποδιῇσι κύων. Antip. Sid. 61.
σποδός, κυλίκων. Antip. Sid. 59. πίθων. Leon. Tar. 87.
σποδέω. ἄνδρες ἐσποδημένοι. Pallad. 70.
σπονδεῖος. ἀδ. 454 c. (III. 334.)
σπονδῖτις, λιβάς. Gaetul. 3.
σποράδην, τὸ πρὶν ἀειδόμενον. ἀδ. 308.
σποράς -άδες μοῦσαι. 1, 263.
σπόριμος -ον μέτρον. Antiphil. 4.
σπόρος -ον ἔμβαλε γαίῃ. Agath. 71.
σπυρίς, ἰχθυδόκος. Leon. Tar. 25. -δων εὐπλεκέων. Jul. Aeg. 6. -δας σχοινοτενεῖς. Philip. 22.
σταγών -όνι Διωνύσου. Myro 1. -όνα μαζῶν ἐκδέχεται. Agath. 88. -όνεσσι ψυχραῖσι. ἀδ. 718.
σταδιεύς. Lucill. 44. Antip. Sid. 39.
σταδιοδρόμος. Lucill. 21.
στάζω -εις μέλι. Marc. Arg. 2. -ει χρὼς μυριάδας χαρίτων. Philodem. 18. χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων. Anyte 1. ἰὸν ἔσταξας πόθων. Crinag. 1.

τὸ γῆρας αὐτῷ πλειστέρην ἔσταξε χάριν. Christod. Ecphr. 323. στάξασα δάκρυ. Anyte. 14.
σταθερός -όν μέλαν. Paul. Sil. 52. ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον. Id. 71. σταθερῇ. Diocl. Car. 4. -ερῷ καὶ ἀρείονι μέρει. Stat. Athl. 27. σταθερῶν ἠϊόνων. ἀδ. 434.
σταλάτις -τιδι πέτρῃ. Antip. Sid. 87.
σταλάω -άοι δάκρυ. Agath. 88.
στάλιξ. στάλικας καὶ δίκτυα. Rhian. 7. καὶ πτηνὰ λαγωβόλα. Agis. I. 118. σταλίκων ἰθυντενῶν. Alphe. 2.
σταλόω -ωσε. Philip. 76.
στάμων -μονος ἀσκητοῦ φύλακα. Antip. Sid. 26.
στανός, λίθος. ἀδ. Byz. 33.
σταφίς. ἀδ. 69.
σταφυλή. ὄμφαξ οὐκ ἐπένευσας, ὅτ' ἦς σταφυλὴ παρέπεμψα. ἀδ. 69.
σταφυλοκλοπίδης. Leon. Al. 42.
σταχυητόμος -ον δρέπανον. Antiphil. 4.
σταχυητρόφος, αὖλαξ. Antip. Sid. 111.
σταχυμήτωρ -τορι Ἴσιδι (ubi nunc ταχυμήτορι). ἀδ. 271.
σταχυόθριξ -τριχα νάρδον. Meleag. 1. 43.
σταχυοστέφανος, Δημήτηρ. Philip. 14.
στάχυς -ύων εὐπορίη. Agath. 71. -υας ξανθούς. Meleag. 1, 34.
στεγάζω. ἐστέγαστο σκέπῃ. Stat. Athl. 36.
στεγάνη, κεφαλῆς. Phani. 2.
στεγανός -ώτεροι κεράμων. Antiphil. 12. -ώτερον φρονέεις. Agath. 4.
στεγνοφυής. Agath. 70.
στέγος, ἄρον. Stat. Athl. 36.
στέγω. ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔστεγον. Antip. Sid. 13. ναῦς οὐκ ἐστέξατο κῦμα. Phalaec. 7. στέξαι τἀγαθὸν οὐ δύναται. Strato 21. στέξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι. Pallad. 15.
στείβω -βοιτε τόνδε δόμον. Hermocr. 1.
στεινανύχην, λάγυνος. Marc. Arg. 21.
στεινός -νῷ φθεγγομένη στόματι. ἀδ. 77. -ὸν ῥεῦν. ἀδ. 387.
στεινόω -ούμενον. ἀδ. Byz. 15.
στείνω -νετο γὰρ πυκινῇσι μελεδόσιν. inedit.
στελεχητόμος. Philip. 15.

στέλλω -λευ. Antip. Th. 20. στειλάσθω θηρῶν ἐς ἄγρην. Meleag. 47. στειλάμενος σιγῆς. ἀδ. 105.

στέμμα, κυδίστων ἐτέων. Stat. Athl. 54. -ματα. Agath. 31.

στεπτός -τοῖς προθύροις. Leon. Tar. 10.

στέργω κόμασιν ὀργὰν στέρξεν ἴσαν. Meleag. 50. εἰ μὴ στέρξει παλινδρομίαν. Phani. 6. νιόβη λάλον στέρξασα στόμα. Meleag. 117. ἀροτρητὴν στέρξατέ μοι βίοτον. Antip. Th. 47.

στερεός -εή. Rufin. 31.

στερέω, ἔσας μισθόν. Pallad. 46.

στερνοτυπής, πατταγός. Antip. Sid. 98.

στεροπή -ῆς πτήσομαι ὀξύτερος. Alphe. 1. -ὴν καύματος ἀρσενικοῦ. ἀδ. 8.

στεῤῥός, ἐρασταῖς. Phalaec. 1.

στέρφος, αἰγός. Leon. Tar. 11.

στεφάνη. ὑπὸ στεφάνῃ πόληος. Antip. Th. 5. -ναν πύργων. Antip. Sid 15. λιπαρῶν πλοκάμων. Perses 2.

στεφανηφόρος -ον ὕδωρ Διός. ἀδ. Her. 21, νίκην. ἀδ. Byz. 19. -οις ἐν ὥραις. Scolion 10.

στεφανοπλόκιον. Strato 7.

στέφανος, χαίτην ἀνθοβολεῖ. Meleag. 105. ἐσφιγκτὸς οὐκ ἔμενε. Asclepiad. 10. -ον τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἰόντα. Meleag. 98. ἐλευθερίας. Simonid. 41. ἀείζωον Πιερίδων. Antip. Sid. 70. εἰαρινὸν ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν. Asclep. 20. δάκρυσι λουόμενον. ἀδ. 24. θειόδομον. Alphe. Mit. 9. -οι παρὰ δικλίσι κρεμαστοί. Asclep 4. μύροισιν ἔτι πνέοντες. ἀδ. 111. -ους ἱκέτας. Meleag. 64. ξηροὺς ἐκ καλάμης. Nicaenet. Sam. 1.

στεφανόω. καθαρὴν ἐστεφάνωσε Δίκην. Christod. 3. δόμους. ἀδ. 126. στήλην στεφάνου. Posidip. 17. ὅπλοισιν ἐστεφάνωται. ἀδ. 184. -ούμενα δίκτυα μολίβῳ. Philip. 23.

στεφάνωμα. Meleag. 89.

στέφος, λύγος ἀρχαίων Καρῶν. Nicaenet. Sam. 3.

στέφω. δορᾷ λέοντος στέψω σε. Meleag. 90. ἔστεψαν πάτραν ἐνάροις. ἀδ. 238. πρὸς τύμβους μ' ἔστεφον εὐσεβέες. Antip. Th. 50. στε-

φέτω τύμβον. Leon. Tar. 98. στέψασα ἀγλαΐῃ μῆλα. Claudian. 2. ἔστεμμαι δάφναις. ἀδ. 363. γαῖα χλοερὴν ἐστέψατο ποίην. Meleag. 110.

στήλη. ἐπὶ στήλης ἀνάκειμαι. ἀδ. 219. -ῶν μέχρις Ἡρακλέους. Ammian. 14.

στηλῆτις. Vide σταλῆτις.

στηλόω. Vide σταλόω.

στηρίζω -ζομαι σκηπανίῳ. Leon. Tar. 79. πόντος στηρίξατο κῦμα νήνεμον. Apollonid. 13.

στιβαρός -ῇ ἐν εὐεπίῃ. Antip. Th. 57. μοίρᾳ ὑπὸ στιβαρῇ. ἀδ. 479. -οῖς λογισμοῖς. Pallad. 96. -οὺς λίθους. Nicarch. 28. πολὺ στιβαρώτερος. Hedyl. 2.

στιβάς, ἐν πρύμνῃ. Antiphil. 44. ἐπὶ στιβάδος. Agath. 54. ἐν στιβάδι κεκλιμένην. Id. 18.

στίβη -η καὶ νιφετῷ κεχρημένος. Callim. 11.

στίβος -ον ὀξὺν ἔλων ψευδόμενοι. Crinag. 50. -ον εὗρεν ἐς οὐρανόν. Claudian. 1.

στιγμή. βίος ὅσον ὅσσων στιγμή. Leon. Tar. 70.

στίζω. ἔστιζον ἀλόχους. Phanocl. 1. στίξαι βίβλους. Comet. 6.

στικτός -τὴν χλαμύδα. Procl. 5. -τοῖο νεβροῦ. Antisti. 1 a. (Lectt. 195.) -τοὺς βραχίονας. ἀδ. 482.

στίλβω. καὶ στίλβῃ. Heliodor. T. II. p. 306.

στίξ. στίχα μήδων ἀκουόμενοι. ἀδ. 143. βίβλων. ἀδ. 518. στίχες φωτῶν. Comet. 3. στίχας ἠδὲ φάλαγγας. ἀδ. 596.

στιχαοιδός. Michaël. Gramm. III. 124.

στίχινος, θάνατος. Lucill. 78.

στιχογράφος. ἀδ. 533.

στίχος -ον ὄμβριμον εὐκαμάτου Ἀντιμάχοιο. Antip. Th. 24. οὐ μακρὰ λέξων. Callim. 51. πολύθρουν. ἀδ. 571. -οι ἴσοι Ὁμήρῳ. ἀδ. 523.

στοιχεῖον. κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις. Ammian. 24. -ων τύπον. Christod. 3.

στοιχηδόν. Leon. Tar. 24.

στολάρχης. ἀδ. 694.

στολίδωμα -μασι λεπτοῖς πέπλος. Marc. Arg. 3.

στολίζω -εις φρένας. Leont. 5.

στόλιον. Ammian. 22.

στολίς. ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων. Antip.

Sid. 73. -ίδας μαλακὰς ἐστεμμένα. Id. 34. λεπταλέας. Satyr. Th. 6.

στόμα, τὸ μέγα. Antip. Sid. 69. ἀγήραντον κόσμου. Id. 68. ζαπληθὲς ἀμετρήτου στόμα μούσης. Id. 77. τὸ σοφὸν Πιερίδων. Paul. Sil. 80. Ἀτθίδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον. ἀδ. 543.

στομίον -ίου οἶμον. Alex. Aetol. 5. στομίοις κλεῖθρα δέχεσθε πύλαι. Loll. Bass. 10.

στοναχέω -εῦντι. ἀδ. 482.

στοναχή -ᾶς σᾶμα. Archias 4. -ὰν ἵεναι. ἀδ. 284. -ῇσι θαλάσσης. ἀδ. 616.

στονόεις -όεντι κυδοιμῷ. Zosim. 4.

στοργή -ῆς σκῦλα. Meleag. 64. λείψανα. Id. 103. 109. μάρτυρα. Michael. III. 124. -ὴν καὶ ζῆλον Μηδείης. ἀδ. 299. ἵνα τὴν στοργὴν κὴν φθιμένοισιν ἔχῃ. ἀδ. 635.

στορέω. πλάτανον αὖραι ἐστόρεσαν. Philip. 64. λέκτρα σοὶ ἐστόρεσαν γενέται. Paul. Sil. 83.

στόρθυγξ -υγγα δικέραιον μετώπων. Antip. Sid. 27.

στρύγξ -άγγας μικρὰς ἀπ' ὠκεανοῦ. Meleag. 1, 38.

στρεπτήρ. Agath. 8.

στρεπτός -τὸν ὕπερθε λίθου. Leon. Tar. 37. -ῶν κεκρυφάλων. Antip. Sid. 27. ἀγκίστρων. Theaet. 1. -οῖς θυσάνοις. Nicaen. 1. -τὰς ῥυτίδας. Meleag. 77.

στρέφω. εἰς σὲ στρέψω λόγον. Archias 15. πάλιν στρέψω ταχινὸν δρόμον. Meleag. 81. πάλιν στρέψας ῥοδοειδεῖ τέρπεο πυγῇ. Sosipat. (Dioscor.) 1.

στρηνής -νὲς ἀεὶ φωνεῦσα θάλασσα. Antip. Th. 69. σάλπιγγος στρηνὲς φθεγξαμένης. Crinag. 10.

στρῆνος. Pallad. 64.

στριφνός -νὴν χιονώδεα βόλβαν. Lucian. 9.

στροβιλίζω -λίσας αὐχένα. Philip. 6.

στρόβιλος -λῳ λιγνύϊ. Dosiad. Ara 1. ξανθοὶ μύελοι ἐκ στροβίλων. Crinagor. 6.

στρογγύλλω -λουσα χειρὶ κρόκην. Leon. Tar. 78.

στρουβηδὸν -νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει. ἀδ. 492.

στρουθός -ῷ ὄψιν πανόμοιον. Julian. Antic. 1. -ὸν μέγαν. Strato 99.

στροφάλιγξ -ιγγι μάχης. Anacr. 81.
στροφαλίζω. ἐστροφαλίζω κόμην. Alcae. Mess. 8.
στροφέω. παίζοιτε, στροφέοιτε. Pallad. 140.
στρωμνή -ὴν παρέχουσα. Antip. Sid. 6.
στρώννυμι. ἔστρωσεν ἐπὶ γᾶς. Theodor. 7. στρώσας τὸ τριβώνιον. ἀδ. 458.
στρυφάω -ᾶν πηδάλιον. Antiphil. 41. πυκνὰ βουλὴν ἐστρώφα. Christod. 26. -ᾶται. Rhian. 1.
στυγερός -ὴ σιωπή. Paul. Sil. 76. -ῷ πένθει τειρομένους. ἀδ. 656. -οῦ ἀΐδεω. ἀδ. 396. -ὸν δόμον ἄιδος. ἀδ. 643. γόον λέλοιπε. ἀδ. 723. -οῖς ἀνδράσι. Rufus II. 490. -ὰς φροντίδας. ἀδ. 116.
στυγερωπός, ἰδέσθαι χῶρος. Agath. 52.
στυγέω -ων ὁσίως, Pallad. 51.
στύγιος -ίου μάμου τέκνα. Philip. 43.
στυγνός. Pallad. 38. μήτε στυγνός, μήτε κατηφής. Strato 51. -ὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν. Dioscor. 3. -νὰ ἔθνα. ἀδ. Her. 2.
στυγνόω. ἐστυγνωμένῳ ὄμματι. Ammian. 25.
στυγόδεμνας, νόος. Agath. 1.
στύζω. στύξον ἀνικάτου σύμβολα φυλόπιδος. Dioscor. 13. καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας. Antip. Th. 25.
στυλόω. στυλώσαιτο ζωήν. Leon. Tar. 64.
στύσις. οὐδὲ δέκα μνῶν στύσεις. Antiphan. 2.
στυφελίζω. κῦμα ναύτας ἐστυφέλιξεν εἰς ἅλα. Leon. Tar. 46. λύκους κορύνη ἐστυφέλιξε. Id. 34. ἀκροκόρινθον λεύκιος ἐστυφέλιξε. Polystr. 2. στυφελιζομένου, σκύλακος. ἀδ. 513.
στυφελός -ὴ σταγών. Philip. 68. -οῦ μέλιτος μεστόν. Meleag 1. -ῷ περὶ σκοπέλῳ. Antip. Sid. 8.
στύφω -θεὶς χείλεα. ἀδ. 386.
στύω. ἐστυκὸς πέος. Antip. Sid. 4.
στωμυλία, φιλοπαίγμων. Philod. 31.
στωμύλος -ον εὐστοχίην. ἀδ. 560. τὰ στωμύλα. Plato 30.
συαγρεσίη. Rhian. 8.
συγγελάω -λάσαι οἴκῳ. Callim. 63.
σύγγηρος -ου γυναικός. Carphyll. 2. -ον νεῶν. Anti-

phil. 42. -οι ἡμίονοι. Automed. 9.

συγκατάδυμι. αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυς. Theocr. 8.

συγκαταθνήσκω -έθανεν. Archias 35.

συγκατακαίω -καῦσαι. Lucill. 77.

συγκαταλύω -έλυσας ὄπα. Jul. Aeg. 42.

συγκαταμύω. πᾶσα συγκατέμυσε γένεσις. Philip. 34.

συγκατανεύω. ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα. Agath. 21.

συγκεράννυμι. τὸ πικρὸν συγκεράσαι μέλιτι. Meleag. 43. οὔνομ᾽ ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι. Id. 99. συγκέρασον. Posidip. 10.

συγκεραυνόω -ωθεὶς φρένας οἴνῳ. Archil. fr. 36.

συγκλαίω. Ammian. 25.

συγκλείω -σας. ἀδ. 754.

συγκλονέω -έουσα νέας. ἀδ. 275.

σύγκοιτος. ἤ τιν᾽ ἔχει σύγκοιτον. Meleag. 64. -τα φίλτρα. Id. 84. δάκρυα. Id. 103.

συγκόλλως. Aenigm. 8.

σύγκρασις -ίν τινα ἔχων. Aenigm. 9.

συγκρίνω. μή με τάφῳ σύγκρινε. ἀδ. 619.

συγκυκάω -κῶσα τὸν βίον. Pallad. 72.

συγκωμάζω -εκώμασέ σοι πρόκύων. Posidip. 17.

σύγκωμος -ον πόθοισι Φανίον. Meleag. 78. δονάκα οἰνοποτήρων. Leon. Tar. 1.

συγχέω. πάντα ὁμοῦ συνέχευεν. ἀδ. 300. συγχείσθω θυμός. Democr. II. 260.

σύγχροος. Posidip. 20.

σύγχυσις, νοτερῶν ὀμματίων. Qu. Maec. 3. -σιν νηῶν ἐν πελάγει. ἀδ. 492.

συζεύγνυμι εἴ σε κύροικον ψυχῇ συζεύξω. Meleag. 52. συζεύξατέ μοι Φωλάδα παρθενικήν. Philod. 22.

συζυγίη -ίης οὐκέτι παυόμενοι. Agath. 93. θέσμια. Id. 1. λυσιπόνου πλέγματα. Paul. Sil. 31. -ην πτερύγων. Id. 20. μήλων. Id. 14. δονάκων. Theaet. 1. σχήματα συζυγίας. Lucill. 4.

σύζυγος, ἦν μία πᾶσι πατρίς. Hippias II. 57.

συκῆ, πετραίη. Archil. 45. -ῆν ἱερήν. ἀδ. 183.

συκίζω -ζομένων χοίρων. Pallad. 23.

σύκινος, Πρίηπος οὐ ῥυκάνῃ πεπονημένος. ἀδ. 232.

σῦκον, χλωρὸν ἀκρηκράδιον. Leon. Tar. 13. ῥυτιδε-

φλοιὸν ὑπομφάλιον. Zonas 3. πρωϊον. Lentul. Gaet. 3. μελαντραγίς. Phani. 5. σῦκα μελιχρά. Cornel. Long. 1. γεραιόφλοια. Philip. 20. πέπειρα. Strato 27. τίς σῦκα μύκησι συνέκρινε. Id. 46. πεπαινόμενα. Pallad. 21.
συκχίς - ίδα μονόπελμον. Phani. 2.
συλάω. ᾅδης σύλησεν ὀπώρην. ἀδ. 673. συλήσας ψυχήν. Pallad. 123. ψυχῶν ἀγέλην. Id. 148. ζωήν. ἀδ. 473. συλῆσαι φωνήν. Lucian. 4. οὐδὲ συλᾶται ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων. Bacchyl. fr. 9.
συλεύω - εις βλεφάρων φάος ὄμμασι. Macedon. 11.
συλλαβοπινσιλαλητής. ἀδ. 110.
σύλλεκτρος. ἀδ. 707. - ῳ ἀνάσσῃ. Agath. 49.
συλλήγω - λήξας ὁλκάδι. Jul. Aeg. 46.
συλλυσσάω. συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι. ἀδ. 295.
συλλόνυξ - ονυχας στόνυχας. Phani. 6.
σύμβιος - ίῳ. ἀδ. 698. - ίου ἁγνοτάτας. ἀδ. 169.
συμβολικός - κὴ ψῆφος. Marc. Arg. 21. πρόποσις. Posidip. 11.
σύμβολον, ἡλικίης στέφανος. Marc. Arg. 14. ὅρμου. Diodor. 4. - λα ξυνῆς σωφροσύνης. Meleag. 21. τριασσὰς καλλοσύνας. Id. 89. εἰράνας καὶ πολέμου. Tymn. 1. ἀριστείης δεικνύμενοι. Asin. Quad. II. 299. τῆς ἀρχῆς. Pallad. 147. κώμων. Paul. Sil. 41.
συμμάρπτω - μάρψας ὀλέσῃ. ἀδ. Her. 22. πάντα ἐξέφαγε πόλεμος. Antip. Sid. 50. - μάρψασα χαίτην. Id. 32.
συμμαχίη - ην ὑδάτων. Jul. Aeg. 45.
συμμαχίς - ίδος. ἀδ. 134.
συμμελετάω - ᾷν. Strato 48.
συμμεταβάλλω - λε τύχας. Stat. Athl. 10. - λόμενα ῥιπαῖς τύχας. Luci. 38.
συμμεταπίπτω - τε θρόῳ. ἀδ. 175.
σύμμετρος. τοῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑρομένη. Pallad. 145.
συμμίσγω - ειν θαλάσσῃ. Callim. 48. ὁ συμμίξας πίεται. Nicarch. 3.
συμπαθής - έα νεῦρα. Agath. 68.
συμπαίκτης - ταν. Meleag. 97.
συμπαίστωρ - τορα (ubi nunc συμπαίκτορα) λύχνον. Me-

leag. 114. χίμαρον συμπαίστορα (nunc συμπαίκτόρα) ματρός. Leon. Tar. 30.
συμπιέζω, χείλεσι χείλεα. Marc. Arg. 4.
σύμπλανος -νε κώμων νύξ. Meleag. 102. -νον κώμων ὀργάνιον. Id. 64. ἀρχαίην. Marc. Arg. 21.
σύμπλεκτος, ἔρνεσι. Meleag. 1, 18.
σύμπλοκος, φλογί. Paul. Sil. 14. -κα στελέχη ἡμερίδος. Id. 7.
σύμπλοος -ουν. Jul. Aeg. 46.
σύμπνοος -οον εὐμαθίῃ κάλαμον. Crinag. 4. αὔρῃ. Agath. 75.
συμφερτός, ἐκ λίθου. Nilus Schol. III. 14.
συμφέρομαι, εἰς ἕν. Asclepiad. 5. κύδεα φωτῶν ψυχαῖς οἰχομένων οὐ μάλα συμφέρεται. Agath. 58. ἰητῆρι συνοισόμενος. Theocr. 7.
σύμφημι, τῷ δευτέρῳ. Paul. Sil. 74. 28.
συμφλέγω -ξει πάντα. Antiphil. 2.
συμφράδμων -ονας κανόνας αὐλῶν. Jul. Bass. 2.
συμφυής -ὲς μῆλον ἀκρέμοσιν. Antiphil. 8.
σύμφωνος, ἀκοίτῃ γυνή. Pallad. 11. -νῳ. ἀδ. 175. πακτίδα σύμφωνον μιξαμένα μέλεσι. ἀδ. 743.
συναγείρω -ρεν ἡ τέχνη ἃ μὴ φύσις. ἀδ. 243.
συνάγκεια -κισι. Leon. Tar. 31.
συναγρεύω -σω. Leon. Tar. 17.
συνάγω -ειs πλοῦτον. Pallad. 111. -γει τὰς ὀφρύας. Id. 5.
συναγωνιστής -ταί. Lucill. 14.
σύναιμος. Archias 7. Leon. Al. 43. -μοι. Zosim. 1. -μα ποιεῖν. Aenigm. 8.
συναιχμάζω. Stat. Athl. 21.
συνακμάζω -ουσιν ὀπώρην. ἀδ. 60.
σύναμα. Damaget. 5.
συναμφότερον. Agath. 70. -ρα. Dionys 5.
συναποσβέννυμι -ἐσβεσε. Antip. Th. 64.
συναπόλλυμι -ώλετο. Archi. 35. ταις δαπάναις] Pallad. 145.
συνάπτω -ῆψεν. Meleag. 2. συνημμένος παλλακαῖς. ἀδ. 552.
συναρμόζω -ήρμοσε χείλεα στομάτεσσι. ἀδ. Her. 21.
συναρπάζω. Asclepiad. 24. συνήρπασαν. ἀδ. 709.

συναρωγός. Philip. 21.
συνασπιστής, Διόνυσος Πείσωνι. Antip. Th. 16.
σύνδειπνος - νε ἀρχαίη. Marc. Arg. 18.
σύνδεσμος. Lucill. 4. - ῳ πενίης. Pallad. 44.
συνδέω - έδησε. Isidor. 1.
συνδρομάς - άδας κανόνων. Eratosth. 3.
συνδρομή - ὴν τοῦ λόγου. Leon. Phil. 4.
σύνδρομος - μον ἠιόνα ἰσθμοῦ. Polystr. 2 - ον ἀήτην. Philip. 11. ἡνιοχῆα. Jul. Aeg. 10. τήνδε λάχε σύνδρομον. Id. 46. - μα νηξάμενον. Bian. 1.
σύνεγγυς. τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς. Leon. Tar. 84.
συνεκλύω - λέλυται. Macedon. 26.
συνεκχέω - εξέχεεν. Eutolm. 3.
συνελαύνω. εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην. Agath. 82.
συνέλκω - κων κεκυφότα νῶτα. Christod. Ecphr. 6.
συνέμπορος, ἀνέρι κέρδους. Antiphil. 1. οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι. Macedon. 12. φυλὰς σκίπωνι. Antip. Sid. 82. νοῦν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον. Antiphil. 42.
συνεξάγω - γεται βλέμμα σὺν κτῃ καὶ μανίῃ. ἀδ. 306.
συνεξελαύνω - ελάσῃ. ἀδ. 227.
συνεξερύω - ύσας. Paul. Sil. 47.
συνεπιπλέκω - κε (ubi nunc συνεπέπλεκε) Philip. 1.
συνέπομαι - - έσπετο πειθώ. ἀδ. 520.
συνεργάζω - ειργάσθη. ἀδ. Byz. 34.
συνεργατίνης, λαός. (ubi leg. συνεργέτης.) Apollon. 26.
συνέριθος. Callim 56. ἄτρακτος. Leon. Tar. 78. πίστιν ἐμῶν μενέων συνέριθον. ἀδ. 380. - θοι νῆσαν πυρκαΐην. Philip. 80.
συνέρπω - πει. Agath. 58.
σύνεσις - ιν προτιμῶν. ἀδ 554.
συνέστιος, αἰδὼς χαρίτεσσι. Christod. Ecphr 341. μακάρεσσι. Ael. Gall. 2. - τιον ἔμμεναι ἱρῶν. Herod. Inscr. 31. - στιε μούσαις. ἀδ. 566. δαιτὸς ἐΐσης. Marc. Arg. 21.
συνεταιρίς. Erinna 2.
συνετός. ἡ συνετὴ θρίξ. Apollonid. 1. - ῆς ἄγγελοι ἠλικίης. Philod. 14. 19 τὴν συνετὸν ψυχήν. ἀδ. 721 b. (Lectt. 302) φέγγος συνετοῖς Alcae Mess. 21.
συνεύνη - νᾳ (?) Meleag. 89.

σύνευνος Philodem. 5. ἄγχι συνεύνου. Jul. Aeg. 56. -ῳ μούνῳ. Id 51. καί μιν θῆκε σύνευνον. Id. 64. τὼς συνεύνως. Agath. 82.
συνέφηβος ἀδ 751.
συνεχθαίρω - ει. Jul. Aeg. 3.
συνεχῶς ἀδ 699.
συνεψιάω - άουσα. Paul. Sil. 19.
συνζοφόω - εζοφώθη πόντος. Philip. 12.
συνηβάω σύν μοι πίνε, συνήβα. Scol. 18. - βῆν μετὰ τῶν φίλων. Simónid. fr. 11.
συνήθης, χειρί. Apollonid. 14. - ηθες ὕδωρ. ἀδ. 669. - θεις θεσμοί. Agath. 83. τὰ συνήθη τύμπανα. Dioscor. 38.
συνῆλιξ - λικες. Antip. Sid. 98.
συνηλυσίη - ην ξυνὴν ἔθεντο. Agath. 46.
συνήλυσις - εως κέντρα. Synes. 1.
συνηρεφής - ἐς σῆμα πτολίεσσι. Antiphil 37.
συνήριθμος. οὓς αἴδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἦμαρ. Apollon. 30.
συνηχέω - εῖ ξύμφυλα. Agath. 68.
σύνθεμα, κώμου καὶ θαλίης. Hedyl. 4. (8.)
συνθεσίη. περὶ συνθεσίης Posidip. 15.
σύνθημα, πολέμου. Hedyl. 4. (8)
σύνθρηνος. Dioscor. 25.
σύνθρονος, ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίης. Meleag 129. Δίκη. Jul. Aeg. 39.
σύνθροος - ον κιθάρῃ. Bian. 8.
συνίημι - ιέντι τὸ πᾶν. ἀδ. 190.
συνίστημι. τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φὴς σὺ συνεστακέναι. Lucill. 4 θνατὸς ἀθανάτῳ συστήσομαι. Rufin. 23.
συνίστωρ - ορα τῶν ἀλαλήτων λύχνον. Philod 17.
σύνναος - οισι θεοῖσι. ἀδ 166.
συννεφής - ἐς ὄμμα βαλεῖν. Meleag 44.
συννεύω - ένευσεν. ἀδ 299..
σύννομος - ον ἀμπλέξασα χερείην. Agath. Prooem.
συνοδίτης. ἀδ. 752 a.
σύνοδος, ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον. Antiphil 42.
συνοικέω, ἐλευθερίῃ. Pallad. 108.
σύνοικος, εἴης μοι πρόφρων. Scolion. 23.
συνόμευνος, ἀδ. 721. (Lectt. 302) - νῳ. ἀδ. 707.
συνομήθης - εις. Antip. Sid. 21.
συνομῆλιξ. Simm. 4.

συνομώνυμος, πατρός. Antip. Sid. 71.

συνοχηδόν, ὤχμασε θώμιγξ. Archi. 23.

συνρέζω -ξαντι ὄργια. ἀδ. 191.

συντάσσω -σομαι ὑμῖν. Pallad. 43.

συντέρμων -μονες στῆλαι. ἀδ. 251.

συντίθημι. παίδων κληδόνι συνθέμενος. Callim. 37.

συντίλλω -λέσθω. Strato 13.

σύντομος, ἦν ὁ ξεῖνος. Callim. 51. ἁ Νέμεσις. Flacc. 1. τάμα σύντομα. Lucill. 41.

σύντονος, ἀγρυπνίη (σύμβολον ἀγρυπνίη) Callim. 35.

συντρέφω -εται κόλλοπι. Dioscor. 3.

συντρέχω -ετρεχέτην. Agath. 89.

συντροφίη -ης οὐδ' ἰδίης φείσατο. Anyte. 12.

σύντροφος, Ζηνοφίλᾳ μένε. Meleag. 95. ἁρμονίης. Antip. Sid 74. ᾧ νίκη. Stat. Athl. 34. εὐάστωις. ἀδ. 412. -ον αἰσχύνη βλέμμα. ἀδ. 9. μέθυς. Antip. Sid 89. Δημήτηρ μέθην σύντροφον ἐκδέχεται. Antiphil. 70. ἱμέροισι. Eugen. II. 453.

συντροχάζω -άσαν χάρισιν. Meleag. 127.

συντυγχάνω -ων. Pallad. 143. -τυχών. Ib.

συντυχίη. Antisti. 1.

συνῳδός. ἐκ συνῳδοῦ ῥήματος. Alcae Mess. 12.

συνωμοσίη -ίην κοινὴν ἔθεντο ἀλλήλοις. ἀδ. 96.

συνωρίς, σοφή. Leo Phil. 3. θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδος. Agath. 40.

συοκτασίη -ίης ἔργα. Meleag. 128.

συοκτόνος. Callim. 30.

συοφοντίς -σι λόγχαις. Lucill 1.

σύργαστρος. Dosiad. Ar. 2.

συρικτής -τᾶν ἐπ' ἀκρεμόνων, Antisti. 1.

συριστήρ -ῆρα (nunc συρικτῆρα). Leon. Tar. 1.

σύρμα, τερηδόνος. Strato 32. πλοκάμων. Philodem. 18. λευκῶν ὑπὸ σύρματι μόσχων. Dionys. 2.

συρμός, χαλαζήεις. Leon. Alex. 12. νιφετῶν. Antip. Sid. 67. ἀνέμων. Id. 106. ὠρίωνος. Marc. Arg. 33.

σύρω -ει νέκυν θάλασσα. Philip. 82. πηκτίδα ἐπὶ χείλεσι σύρων. Comet. 3. ἐπὶ χέρσον ἔσυρεν. Antip. Th. 49. ἐσύρετο βότρυς

ἰθαίρης. Christod. Ecphr. 91. συρομένη πᾶσα νηδύς. Antiphil 21. ῥεύμασι. Pallad. 119. -ον δίφρια. ἀδ. 389.
σύσκιος, ἐκ πετάλων. Marc. Arg. 28
σύσσημον, σύμβολον. Hedyl. 4. (II 527.)
συσσωφρονέω. Scolion. 18.
συστεφανηφορέω Scolion. 18.
συστολίζω Μούσαις ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν. Meleag 126
συστρέφω -φε ἰσχίον. Marc. Arg. 3.
συσσφίγγω -ων χερσὶν τένοντας Crinag. 1.
συψέλιον -ια. ἀδ. 602.
σφαῖρα, ῥαπτή. Glauc. 1. -αν εὔφημον Leon. Tar. 33 ἀειβόλον Theodor. 3. ἐρατεινὰν ἀδ. 115.
σφαιρηδόν, ἀείρει. Pallad. 120. ἐπιτροχάοντα. ἀδ. 131.
σφαιριστής -τὰν τὸν ἔρωτα τρέφω. Meleag. 97.
σφαλερός. ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροποτεῖ γόνατος. Apollonid 1. -οῖς λόγοις ἐξαπατῶσα. Pallad. 138.
σφαλερῶς, ἑστῶτα. ἀδ. Byz 9.
σφάλλω -λομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος. Marc. Arg. 17.
σφεδανός -ῶν ἐκ γενύων. Antip. Sid. 27.
σφηκόω. τὶς περιηγέας ἐσφήκωσε χεῖρας. Satyr. Th. 4. εὐρέες ἐσφήκωντο βραχίονες. Christod. Ecphr. 238.
σφήξ. μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ πικρὸν ἐγείρητε σφῆκα. Leon. Tar. 97. σφῆκα τὸν κοιμώμενον. Philip. 83. μήποτε τοῦδε κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους. Gaetul. 6.
σφίγγω -ων ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους. Pallad. 86. σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην. Meleag. 52. σφίγξας πύλας μελάθρου. Agath. 8. πυργώματα κορσίης ἔτι σφίγγεται ἀμβολίη. Ib. σφιγχθέντα παῖδα δράκοντι Gaetul. 4.
σφιγκτήρ, οὐκ ἔστιν παρὰ παρθένῳ. Strato 6. -ῆρα κόμας κεκρύφαλον. Antip. Sid. 21.
σφιγκτός, ἀλυκτοπέδη ποταμός. Agath. 56. στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος. Meleag. 60. μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομένων. ἀδ. 114.
σφίγκτωρ -τορα γενύων κημόν. Qu. Maec. 6.
σφονδυλοδίνητος -τῳ νήματι. Philip. 18.

σφραγίζω. νῶτον ψάμμος οὐκ ἐσφράγισεν. Philip. 33. μοῖραι κυμάτην θυσίην ἐσφράγισαν. Loll. Bass. 4. Ῥώμην ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἠελίῳ. Antip. Th. 20. σφραγίζεται πάντα δι᾽ ἀλλήλων ὁ πολὺς αἰών. Archela. 2. (III. 330.)

σφραγίς, ἐπικείσθω. Lucian. 35. ἀλλά ἑ τέχνη χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγῖδα σιώπης. Christ. Ecphr. 31.

σφριγάω -όωντας μαζούς. Christ. Ecphr. 105. νικήσας πρέσβυς. Stat. Athl. 30.

σφύρη -αι ἀμφιπλῆγες. Leon. Tar. 4.

σφυρήλατος, χρυσῆ Παλλάς. Probl. ar. 41. κολοσσός. ἀδ. 193.

σφυρόν. Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. Sami. 1. οἰνηρὴς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν. Pers. 8.

σχάζω. σχάσε θάλαμον μῆνις ἄφυκτος. Apollonid. 19. πορφυρέας ἐσχάσαμεν κάλυκας. Crinag. 9.

σχεδία. ἀδ. 154.

σχέδιος -ιον ποτόν. Agath. 24.

σχεδόθεν. Damaget. 11.

σχεδόν. ἀδ. 615.

σχένδυλα, ναυπηγοῖο. ἀδ. 90.

σχῆμα, φυτοσπόρον. Christ. Ecphr. 106.

σχίζα -ας. Theodor. 3.

σχίζω. ἔσχισε νῆα θάλασσα. Zosim. 4. βιότου σχιζόμεναι σελίδες. Philodem. 14. λύχνος ἔσχισται διδύμην φλόγα. Strato 41.

σχῖνος -ον εὐώδη. Meleag. 1, 26.

σχοινίον. Nicarch. 18.

σχοινῖτις -ιτιδι καλύβῃ. Leon. Tar. 91.

σχοῖνος -ον λεπτήν. Antiphil. 30. εὐώδη. Meleag. 1, 26. πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο. ἀδ. 235. λαμπάδα σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ. Antip. Th. 13. ὑπὸ σχοίνοις. Agath. 8.

σχοινοτενής, σπυρίς. Philip. 22.

σώζω -ειν ἐξ ἀχέων. ἀδ. 290. -ζου. ἀδ. 419.

σωρεύω -εύσας στέμμασιν αὐχένας. Apollonid. 12. πλοῦτον. Lucian. 36. ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα. Pallad. 111.

σωρηδόν, μαραινόμεθα. Antip. Sid. 47.

σωρός, ἀκεστορίης (ubi nunc ζωρὸν ἀκεστορίην) Leon. Al. 10. χρημάτων. Theocr. 16. λίθινον. ἀδ. 234.

σῶστρον - α ἔθυε θεοῖς. Pallad. 139.
σωτήρια, ἀνατιθέναι. Simonid. 79.
σωφρονίζω, ὁ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισε. Onest. 2.
σώφρων - ον πέπλῳ. Pollian. 5. σῶφρον γράμμα. ἀδ. 451.
σώω. σῶε. Macedon. 3.

T.

ταγός. ἀδ. 165. τραγικοῖο θιάσοιο. Statyll. 29. τοῦ ταγοῦ μνῆμα. Loll. Bass. 8. -ὸν Ἠδωνῶν. ἀδ. 297. -οῖς. Crinag. 25.
τακερός -αῖς λεύσσουσα κόραις. Antip. Th. 32.
ταλαεργός -ὸν ὑπὸ ζυγόν. Moschus. 1. 411.
ταλακάρδιος - ιοι. ἀδ. 155.
ταλαντεύω -εύει πάντα νόμον βίοτου. Macedon. 38. Τιτὰν νύκτα. Synesi. 1. Κελτοὶ Ῥήνῳ τέκνα ταλαντεύουσι. ἀδ. 32. ἠελίοιο κελεύθους. Paul. Sil. 56.
τάλαντον -τα δίκης. Diotim. 2. Διὸς πάγχρυσα. Maced. 38. τύχης σφαλεροῖσι ταλάντοις. Agath. Prooem.
ταλαπείριος, πτωχός. Agath. 66.
ταλάροσκος, ἐύπλοκος. Antip. Sid. 22.
τάλαρος - ον εἰροκόμον. Leon. Tar. 9. τοὺν ταλάροισι γάλα. Antip. Th. 32.
ταλαύρινος -ίνου διὰ χρωτός. Anyte 15.
ταλίκος. ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον. Antip. Sid. 69. ὄνομα. Asclep. 35.
ταμεσίχροος -χροα ὀστέα νεπόδων. Paul. Sil. 40.
ταμίας, βιότου τῶν ἀγαθῶν. ἀδ. 177. οἰκείων ἀνέμων. Aenigm. 10. κανόνα ταμίην γραμμῆς. Paul. Sil. 50. τόξων. Aristot. 1. 181.
ταμίη, ἱλαρὴ συμβολικῶν. ἀδ. 77.
τάμιος - ιοιο Δηοῦς. ἀδ. 750.
ταναιμύκης -κου βοός. Sami. 2.
ταναός -οῦ γήραος. Agath. 20. -ὸν χρόνον ἐλαφοῦ. Lucill. 97. -ῆς δρυός. Antiphil. 12.
τανυγλώχιν -νας ὀϊστούς. Simonid. 48.
τανύηλιξ -λικες. Leon. Tar. 1.
τανύκραιρος, ταῦρος. Agath. 27.
τανυμήκης -κεες ἰτέαι. Satyr. Th. 3.

τανύπλεκτος -των ἀπὸ μιτρῶν. Aristodic. 1.

τανύπλευρος -οις πέτροις. ἀδ. Byz. 15.

τανυπτέρυγος ου μυίας. Simonid. fr. 2. -ων ἀπὸ ταρσῶν. Probl. ar. 28. ἐπὶ νώτων. Antip. Th. 19.

τανυσίπτερος -ον δίκαν. Mesomed. 1.

τανύσφυρος -ων νυμφῶν. Simmi. Ov.

τανύφυλλον, ὑπὸ πλάκα κλωνός. Nicias 8.

τανύω. οὐ τανύσεις ὄμμα ἐπὶ ψυχῆς. Paul. Sil. 21. οὔ τις τέτληκε τανύσσαι ὦτα λόγοις. Jul. Aeg. 65. εἰς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας. ἀδ. 543. ἀγλαΐη ἐμοὶ ἀμφὶς τετάνυσται. Cyrus 6.

τάξις, ψυχὴ ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων. ἀδ. 544.

τάπης -ητος βαθυῤῥήνοιο. Antiphil. 6. -τες πορφύρεοι. Bacchyl. 1. 3.

τάρβω -ει. ἀδ. 624.

ταρσός -ῷ γαμψώνυχι. Strato 63. κεκαφηότι. Agath. 50. ταρσὸν ὀρεσσιβάτην. Id. 92. ἔρεισον ἐπὶ κλάδον. Marc. Arg. 28. διφυῆ ἀνεὶς πτερύγων. Meleag. 42. ὑψιπετῆ. Apollonid. 14. ταρσοὶ ἄμοιροι νευρῶν. Philip. 67. ταρσὰ ποδήνεμα. Leonti. 5. σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη. Rufin. 37. τανυσιπτερύγων. Probl. ar. 28. ταρσοὺς ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς. Posidip. 13.

ταρχύω -σε θανόντα. Jul. Aeg. 50. ἀδ. 697. ταρχύσας. οὔνομα. Phani. 8. ταρχύθη. ἀδ. 697.

τάσις -ιν στυγνὴν ὀφρύων λύσεις. Dioscor. 3. ὀγκοτάτην. Strato 29.

τάτα. καὶ λέγε πᾶσι τάτα. Myrin. 4.

ταύρειος -είην ἀσπίδα. Paul. Sil. 46.

ταυρελάτης, χορὸς ἀνδρῶν. Philip. 62.

ταυροβόλος -ου τελετῆς. ἀδ. 190.

ταυροβόρος -οιο λέοντος. Archias 27.

ταυρογάστωρ. Philip. 46.

ταυροδέτις -τιν βύρσαν. Agath. 30.

ταυρόκρανος. ἀδ. 296.

ταυρωπός. Il. 517.

ταῦρος, ὁ ταυρόκρανος. ἀδ. 296. -ου ἐπιμαγέλου. Eryci. 3. ἀγέλη ταύρων πυρίπνους. Lucill. 88. ταύρων τανυκραίρων. Agath. 27.

ταυτολόγος -ων κανόνων. Epith. II. 402.
τάφιος, -ίη λίθος. Diodor. 12.
τάφος -ον ἀθάνατον. Philisc. 1. 184. ὡς τάφον νῦν σε παρερχόμεθα. Rufin. 32.
τάχα. ἦ τάχα. Meleag. 12. 14.
ταχινός -νὴ νηῦς ληϊστέων. Antip. Th. 49. εἰς ταχινὴν ἔῤῥει ληθεδόνα Tull. Laur. 3. οἱ ταχινοὶ ταρσέες. Leon. Tar. 4. -ναὶ πτέρυγες. Id. 53. ταχινῶν πόνων. Arabi. 1. -οὺς ὀρταλίχους. Agath. 73.
τάχος, ἔῤῥε. Meleag. 63. ἅπτε τάχος πεύκας. Id. 100. Pallad. 145. Jul. Aeg. 32.
ταχύμηνις. II. 517.
ταχυμήτωρ, Ἶσις (vid. σταχυμήτωρ.) ἀδ. 271.
ταχύνω. τὸ ναθὲς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ. Antip. Sid. 64. ταχυνομένη σελίς. Crinag 4.
ταχύπους, λαγώς. Meleag. 120.
ταχυτής. Pallad. 138.
τέγγω. τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ. Philod. 22. κυανῇ τεγγομένη ψεκάδι. Id. 5. δάκρυσι. Agath. 19. Philip. 78. -ην νῆα. Maced. 23.
τέγος -εος πανδήμου. inedit. ἐκ τέγεος πεσών. Leonti. 18. ἐκ τέγεος ἀπωλίσθησε. ἀδ. 463. τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον. Agath. 70.
τέθμιος -μια ὀρθὰ κατὰ τριγικῶν. Boëth. II. 127.
τείνω, βλέμμα πρὸς ὄρος. ἀδ. 263. χέρα μητέρι τείνει. ἀδ. 98. τεῖνε παρειὴν ψιμύθῳ. Macedon. 16. τὸ σκύλος κατὰ πλατάνου. Leon. Tar. 34. ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας. Archi. 18. δόρυ ὑπὲρ Θυρέαν. Chaerem. 2. τὸ εὔστοχον κέρας. Meleag. 5. εἰς ὀλίγον τείνας μηνῶν μέτρον. Dioscor. 16. ζῆθι κάλον τείνας οὐρίῳ εὐφροσύνᾳ. ἀδ. 743. ἀσινῆ τείνοις βίον. Dioscor. 35. εἴ σοι ἀπ᾽ ὤμων τείναιτο φαρέτρη. Asclepiad. 3. φυλλάδα τεινομένα. Thall. Miles. 4. κλήματι τεινομένῳ πρὸς καλύβην. Philip. 58. πτέρυγες περὶ νῶτα τέτανται, Leon. Tar. 53.
τείρεα. Antip. Th. 15. Ptolem. 1. Synes. 1.
τείρω -όμενος γήραϊ. Archias 10. -μένα κάδεϊ.

Antip. Sid. 45. κενίη. Lucian. 30. τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος. Agath. 26.
τειχίζω -ισσεν ἅδαν. ἀδ. 708.
τειχίον. Pallad. 139.
τειχοδομέω -εῖ. ἀδ. 204.
τειχομελὴς, κιθάρη. Onest. 7.
τεῖχος, ἐμοὶ δοκέει λεπτὸν ὕφασμα σέθεν. Paul. Sil. 6. τείχεα παρθενίης. Agath. 8.
τεκμαίρω. μὴ τεκμαίρεο ἀνέρα πέτρη. Antip. Th. 56. λίθῳ. Crinag. 36. αὐτὸν Ἀλέξανδρον. ἀδ. 308. τὸ θράσος τῆς παρθένου. Diotim. 4. ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὔλυμπόνδε. Rhian. 1.
τέκμαρ, θυμῆρες. Polyaen. 2.
τεκνίον. Lucian. Lucill. 78. 95. 121. Nicarch. 19.
τεκνογονέω -εῖν. Philip. 26.
τεκνοσπορίη -ίης ἔργα. Agath. 94.
τεκνοφονέω -νεῖ θυμός. Leon. Al. 31. -οῦσαν μητέρα. Philip. 53.
τεκταίνω. ὁ τεκτήνας. Agath. 34. οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον. Antiphil. 24.
τεκτοσύνη. ἐκείνων. Nicarch. 38.
τέκτων -ονα δονάκων χαλκόν. Paul. Sil. 52.
τελαμών -μῶνας ἀπ' ἐνταφίων. ἀδ. 96.
τελέθω -ει. Nossis. 4. Antip. Th. 26.
τέλειος -ότερον θεόν. Tull. Gemin. 2.
τελεόδρομος. Asclepiad. 30.
τελεόω -ωσε βιοῦσ' ἐνιαυτούς. ἀδ. 692.
τελέστωρ. II. 518.
τελετή -ὴν Ἰάκχου. ἀδ. 320. -τὰς Εὔιος ἠσπάσατο. Philip. 31. -τὰς ἀνέφηνε. ἀδ. 750.
τέλος, γάμου ἐπῆλθε. Antip. Sid. 25. εἰς ἓν ἐκεῖσθε τέλος. Bianor. 12. τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος. ἀδ. 514.
τελχίν. γραμματικοὶ τελχῖνες βίβλων. Philip. 43.
τέλω. ἐτέλεις ὄργια. ἀδ 561.
τελωνικὸς, μᾶζα. Phanias 3.
τέμαχος -χη χοίρων. Leon. Al. 32.
τέμενος, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται. Plato. 11. ἀνέμων. Philet. 3. Μαραθὼν σῆς ἀρετῆς τέμενος. ἀδ. 161.
τέμνω, πόρον παρ κρημνόν. Philodem. 16. ποίην τις βιότοιο τάμῃ τρίβον. Posidip. 16. παντοίην βιότοιο

σώμασι τρίβον. Metrodor. 1. γράμμα τμαθὲν ὕπερθε λίθου. Antip. Sid. 93.

τέναγος. νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσσιν. Apollonid. 16. -σύρτιος ἐν τενάγεσσιν. Probl. ar. 36.

τεναγώδης -εος Ἰταλίης. ἀδ. 528.

τένων -οντι καυκασίῳ. Agath. Prooem.

τέρας, εἰνάλιον. Antip. Sid. 14.

τερέβινθος. Antip. Th. 40.

τερεβινθώδης, νησίς. Antiphil. 28.

τερέτισμα, ἀντίτυπον. Agath. 68. Φορμίγγων. Id. 91.

τέρετρον -ρα ὠκήεντα. Leon. Tar. 4.

τερηδὼν -όνος σύρμα. Strato. 32.

τέρενος. -ένης μόσχου. Crinag. 22.

τέρμα, ἄφυκτον. Apollon. 12. βίου. Automed. 5. Thucyd. II. 236 τέρμ' ἐπέρησε βίου. Probl. ar. 19 ἐπ' ἄκρον. Onest. 3. τέρματος ἄκρου. Antip. Sid. 39. ἀδίκου ἤνυσα. ἀδ. 420. ταῦτα τέρματα παλλακίδων. Rufin. 37. ζωῆς τέρμαθ' ἵκοιτο. Antip. Sid. 86. δαίμονες οἳ Φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε. Dioscorid. 5. τέχνης. Parrhas. 2. γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου. ἀδ. 735. ἐπὶ σμερδοῖς τέρμασι γυμνασίου. ἀδ. 213.

τέρμινθος. Meleag. 1, 30.

τερμόριος. Philodem. 12.

τέρπω -πεις στόμα. Agath. 54. -πεσκον ἀνίας. Cyrus 1.

τερπωλή, μερόπων. Leonti. 5. -ῆς ἀπέπαυσεν. Jul. Aeg. 58. -ήν. ἀδ. 578. ἀκόρητον. ἀδ. 369.

τέρσω. ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης. Macedon. 6. χαλάδων τερσομένων. Agath. 68.

τερψίνοος -οιο Φόρμιγγος. Il. 520.

τέρψις, τοῦ θεάτρου. Stat. Athl. 53. -ιν ὀλισθηρῆς τύχης. Agath. 66. ψυχῆς ἀποιχομένης. Stat. Athl. 42.

τεταγός -ὸν πρίονα. Leon. Tar. 28.

τέτορες. Simonid. 29. Asclep. 28. Probl. ar. 23.

τετράγλωχιν. Leon. Tar. 35.

τετραέλικτος, ὄφις. Antip. Sid. 63.

τετραίνω. αὐλὸν ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα. Leon. Tar. 12.

τετράκερως, ἔλαφος. III. 333.
τετράκι, εὐδαίμων. Meleag. 7.
τετρακόρυμβος, κισσός. Antip. Sid. 72.
τετρακτύς. Paul. Sil. 74. 160.
τετραπάλαι. Callim. 47.
τετράπλευρος -ον κίονα. ἀδ. Byz. 2. θαῦμα. Ib. 35.
τετράπορος -ων ἀνέμων. ἀδ. Byz. 15. -οις ἄψισι. Ib. 3.
τέτραπος -πον. Aenigm. 15.
τετράς. Automed. 1.
τέτραχα. Stat. Athl. 2.
τετράχοος -όεσσι κάδοις. Hedyl. 2. (5.)
τέττιξ, ἠχήεις, δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς. Meleag. 111. ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων Nicias 8. ἀχέτα. Pamphil. 2. Archi. 29. πτερῷ ῥιπίζων νηδύν. Apollonid. 25. μουσομανής. Theaet. 2. δρυοκοίτᾳ τέττιγι. Anyte. 14 τὸν μουσῶν τέττιγα. Posidip. 9. φιλέρημον παροδῖτιν ἀηδόνα. ἀδ. 416. ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος. Antip. Sid. 30 εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι. ἀδ. 468.
τεῦγμα. Dosiadae Ara 2.
τευθίς -ίδος ἢ τρίγλης. Theaet 2.
τεῦχος -εϊ τῷδε. Crinag. 14. τεύχεσι βίβλων. Agath. 58.
τεύχω -ειν μέλος. Paul Sil. 54 ᾧ ἐπὶ χερσὶ θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν ἀδ. 206. τεύξας στέφανον. Meleag. 1, 2. ἐλευθερίην. ἀδ. 164. οἶνον τετεύχατον. Macedon. 28 b. (III. 332.) τετευχάτην. Leo Phil. 3. τευξαμένη κηρῷ δόνακα. Leon. Tar. 1. δόλον. Alex. Aetol. 5.
τέφρα; αἰῶνος Ἴλιον κατεδήδοκεν. Even. 14. ὀστέων οὐδὲ τέφρα. Theocr. 6. ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης. ἀδ 17. βαιὸν ἀνάψας φανίον ἐκ τέφρης. Meleag. 79. τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον. Id. 4. 55.
τεφρόω -οῦμαι πᾶς. Leon. Tar. 52.
τέχνη. εἰμὶ τέχνα Σκόπα. ἀδ. 233. αὐταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι χεῖρες. Rufin. 13
τεχνήμων -μονας αὐλούς. II. 513.
τεχνίτης. ἀδ. 287. -ην δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκα. Strato 53.
τεχνῖτις, γραῖα. Nicarch. 4.

τεχνοσύνη. Leon. Tar. 25.
τήγανον, ὀστράκινον. Loll. Bass. 3. Pallad. 95. ἀδ. 338.
τήθη. Aenigm. 30.
τηκεδὼν -όνος ἄλγεα. Agath. 7. -όνι δύσφρονι. Diotim. 7.
τήκω -ει φθόνος φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην. ἀδ. 429. τήκει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος. ἀδ. 374 νέον ἄνθος τήκειν. ἐπιστάμενα. Nicarch. 10. τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην. Stat. Athl. 27. δισσὸν ἄλγος ἔτηξε μίαν. Onest. 8. ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν ἔρως. Meleag. 1, 2. ἐκ μαστῶν θερμὸν ἔτηξα γάλα. Lollius 9. ἔρωτες τήξουσί μοι κραδίην. Agath. 2. Ἶσα κηρῷ τήκεται ἡ κραδίη. Id. 41. τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ κάλλος ὁρῶν. Asclepiad. 24. οἴστρῳ. Paul Sil. 34. οἵης εἰς ἐμὲ τηκομένη. Id. 9. φροντίσι τηκόμεναι. Agath. 23. ὄμμα τέτηκται. Id. 13. ἐτάκη ὄμματα. ἀδ. 718. Σμερδαλέῳ ἐπὶ Θρηκὶ τακεὶς. Diosc. 24.
τηλαυγής -έα πυρσὸν ἀνάπτω. ἀδ. 372.
τηλεβόλος -ους ἰούς. Mnasalc. 4.
τηλεθάω -ει νῶτα χέρσου. Paul. Sil. 61. -άον εὐμούσοις χεύμασι. Jul. Aeg. 37. -άοντα. ἀδ. Byz. 18.
τηλεσκόπος -ον ὄχθον. Philip. 11. αἴγλην. Christ. Ecphr. 77.
τηλεφανής, κόσμος. Christ. Ecphr. 2
τηλέφιλον, πλαταγημα. Agath. 9.
τηλίκος -κον φρύαγμα. Agath. 65.
τῆλις. Ammian. 20.
τηλόθεν. Antiphil. 24. Marc. Arg. 26. Pallad. 125. Paul Sil. 24. 42. ἀδ 275.
τηλοπέτης, αἰγίλη. Apollonid. 6.
τηλόσε. Even. 16. Leon. Tar. 96.
τηλοτέρω. Paul. Sil. 36. τηλοτάτω. Antiphil. 36.
τηλοῦ Loll. Bass. 8.
τηνεί. ἀδ. 235.
τηνῶθε. Nossis 8.
τηξιμελής -εῖ νούσῳ. Philip. 25.
τηρέω -εῖς. Lucill 25. τήρει τὸν γεραιόν. Eugen. II. 453. τηρούμεθα τῷ θανάτῳ. Pallad. 130.
τιθάς, ὄρνις. Alpheus 12.

τιθασός. οὐδ' αὐτῇ μητρὶ τιθασόν. Meleag. 91.
τίθημι et τιθέω. χερσὶ τίθησι τόκους Antiphan. 3. τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. Archil. 15. τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκα. Crates fr. 3. ἔργα τίθεσσο. Nicias 7. γλαῦκες ἔθεντο γόον. Dionys. 9. καὶ σὲ δεῖπνον ἔθεντο κύνες. ἀδ. 535. λάμπωνι μῆνιν ἔθεσθε. Antip. Sid. 94.
τιθηνέω. τοίην τις τιθηνείσθω ἑταίραν. Antip. Sid. 38. εὖ δ' ἔτι ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα. Simonid. 76. τιθηνεῖσθαι. Id. 106.
τιθηνήτειρα, λέοντος. Archi. 24. Antip. Sid. 45.
τιθηνητήρ -τῆρος ἐκ πόντοιο. Archia. 13.
τιθηνητήριος -ιον οὖθαρ. Polyaen. 4.
τιθύμαλλον -λα καὶ θύμα. Muc. Scaev. II. 265.
τίκτω. ἐξ ὑγροῦ πῦρ τέτοκας. Meleag. 51.
τίλλω -ουσα κόμην. Agath. 83.
τιμαλφής -έα φόρτον. Lucian. 17.
τιμωρός, μοιχῶν ῥάφανος. ἀδ. 570.
τίναγμα -μασι παλλομένοισι χαλκὸν ἀράσσει. Claudian. 2.
τινάσσω. νεῦρα γὰρ ἓξ ἐτίνασσον (ubi nunc ἐξετίνασσον) ἀδ. 175. παρθενικὴν ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην. Leon. Tar. 7. ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον. Eratosth. Cyr. 1. ἀπὸ στομάτων τινάξαι κελάδημα. Christ. Ecphr. 43. κύμβαλα χερσὶ τινάξαι. Agath. 42. τινασσομένη πίτυς αὔραις. ἀδ 260. μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης. Asclepiad. 30.
τιννύω. λαοῖς ἔνδικα τιννυμένη. Maced. 16.
τιταίνω -ειν εἷμα. II. 510. μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων. ἀδ. Byz. 15. ὄμματα ἐς. Christ. Ecphr 60. τιταινόμενος γυῖα. ἀδ. 292.
τιτρώσκω. τὴν τετρωμένην. Philip. 9.
τιτύσκω -κόμεθα φώριον ἀλλήλων βλέμμα. Paul. Sil. 31.
τλήθυμος -με γεωπόνε. Agath. 65.
τλῆμι. τετληότι θυμῷ. ἀδ. 457.
τλημοσύνη. Archil. fr. 1.
τμήγω. λίθον τμήξας ἀκτῖσι.

Theaet. 3. ἀτρακὸν ἐτμήξαντο. Leon. Tar. 68.
τμητοσίδηρος. -ου ὕλης. Aenigm. 27.
τόθι. Antiphil. 29.
τοκάς -άδων βληχή. Plato 14.
τοκετός -τοῖο γιγαντείου. Agath. Prooem. ἡ τοκετῶν βάσανος. Philip. 34.
τοκίζω -ίσας τόκον. Lucill. 102.
τόκος. ὁ χρόνος τόκον τίκτει. Antiphan. 4.
τολυπεύω -πεύσαν τόνδε δόμον βασιλῆες. ἀδ. Byz. 32.
τολύπη -πας φύλακα. Antip. Sid. 26. ὀδόντι τολύπη καθαιρομένη. Philip. 28.
τομή, δένδροιο. Pallad. 105. -αῖς ὁμαλαῖσι. Synes. 1.
τόνος, πνεύματος. Parmen. 1. οὐκέτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἴσχε τόνους. Bianor. 17.
τοξαλκέτης -τα κοῦρε Λητοῦς. III. 333.
τοξοφόρος -ον ἔρωτα. ἀδ. 2.
τορεύς -έες γόμφων. Leon. Tar. 4.
τόρευμα. Aeli. Gall. 2.
τορευτός -τὸν ἔπος Καλλιμάχου. Crinag. 15.
τορέω. λεπτὰ τορήσας χεῖλεα. ἀδ. 387.
τορός. εἰ τορὸν οὖας ἔλαχες. Antip. Sid. 24. -ῶν ὕμνων. Meleag. 1, 7.
τορύνη -αν ἐτνοδόνον. Leon. Tar. 14.
τοσαυτάκις. ἀδ. 308.
τοσσάτιος -ου χρυσοῦ. Agath. 53. ἔργου. ἀδ. Byz. 4. ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος. Joann. Barb. 8. -ης νίκης. Stat. Athl. 11. βαιὸν γέρας τοσσατίων καμάτων. Ib. 25. πόθων. Agath. 34. μόχθων. Id. 54. βίβλων. ἀδ. 518.
τόσος -ου κέρδεος. Plato 26.
τράγεος -εον πόδα. Automed. 7.
τράγινος -ίνας κόρας. Eryci. 7.
τραγίσκος. ἀδ 40.
τραγόπους. ἀδ. 315.
τράγος -ου πνεῖν. Lucill 89. ὄζει. Jul. Bass. 1. βρομίου κεραὸν τράγον. Anyte 10. ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον. ἀδ. 38. γενειητῶν τράγων. Antip. Sid. 61.
τρανός -ὸν μαρτυροῦσα. Paul. Sil. 74. 31. ὄργια Δηοῦς κηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανοτέροις. Antiphil. 33.
τρανόω -οῖ τὸν νοῦν. ἀδ. 445.
τρανῶς, μηνύει. Philod. 28.

τραυλίζω -ων ἔρως. Asclepiad. 6.
τραυματίζω. ἐτραυμάτισε. Lucill. 14.
τρέφω. ἐτρεφόμην ἀνέμοις. Jul. Aeg. 37.
τρέχνος -νέων Νυσίων. Dosiad. Ar. 1.
τρέχω -ει ὁ χρόνος. Pallad. 129. τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη. Scolion. 4. πρωτόπλουν ἔτρεχεν ἡλικίην. Rufin. 8. ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην. Philip. 25.
τρέω. τρέσσαι ἀπὸ πτολέμου. Eryci. 8. μόθον οὐ τρέσεν. ἀδ. 750.
τρέω. τρῆσαι τὴν ὀροφήν. Lucill. 71. ἄτομον τῇ κεφαλῇ τρήσας. Id. 57. φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος. Lucian. 32.
τρηματόεις -όεντα λίθον. Philip. 17.
τρητός -ὴν λιθάκα. Paul. Sil. 52. -ὰς δόνακας. Eratosth. 3.
τρηχαλέος -έην λίθον. Damochar. 2. Paul. Sil. 50. χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην. Jul. Aeg. 27. -έοις βάτοις. Agath. 25.
τρηχύς, πόρος. Satyr. 5. λύκος. Theocr. 6. -εῖα παραίνεσις. Agath. 35. κονίη. Macedon. 33. θάλασσα. Leon. Tar. 76. Asclepiad. 33. Philip. 82. Tull. Laur. 2. τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα κατκιγίς. Leon. Tar. 90. θάλασσα τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη. Id. 57. τρηχείην ῥάμνον. Zenodot. 2. Σίριφον. Hegesip. 6. ἀνέμων μάστιξι θάλασσα τραχὺ βοᾷ. Meleag. 50.
τρήχω. τετρηχυῖα θάλασσα. Leon. Tar. 96.
τριαίνη. Macedon. 27.
τριάς -άδος μυστιπόλος. ἀδ. Byz. 33.
τριβακός -κὸν περὶ πάσσαλον ὀρχήσασθαι. Automed. 3. -ὴν χλαμύδα. Theod. 3.
τριβελής -ὲς δόρυ. Philip. 67.
τρίβολος -ον ἔτι πατέοντα. Dioscor. 28. -ους ὀξεῖς ἀχυρότριβας. Philip. 14.
τρίβω -οντας φυσικῆς φάρμακον φυσικῆς ἀντιδότου. Strato 11. μυρία με τρίψασαν κύματα. Antiphil. 26. τέτριπται ὀστεῦν. Leon. Tar. 68. λίνου τετριμμένον ἅλμῃ λείψανον.

ἀδ. 128. τὸ μάτην τριβὲν δίκτυον. ἀδ 129.
τριγέρων. Leon. Tar. 91. ἀδ. 407. Νέστωρ. ἀδ. 622. νεκτάρεος Βρόμιος. Antiphan 3.
τρῖγλα. Theaet 3. -αν ἀπ᾽ ἀνθρακίης Apollonid. 7.
τριγλοφόρος -ους χιτῶνας. Satyr. Th. 1.
τριέλικτος -τον ὕδωρ Μαιάνδρου. Leon. Tar. 32. ἰχνοπέδαν. Antip. Sid. 17. νῆμα. Id. 70. -τους θώρακας νηός. Archimel. 1.
τριέσπερος -οιο καύτας. Dosiad. Ar. 2.
τριετής -τεῖς δρόμοι ἀδ. 646.
τριζυγής -ἐες χάριτες. Maced 33.
τρίζυξ -υγες σύναιμοι. Archi. 7. 9. μοῦσαι. Antip. Sid. 35.
τρίζω. τετριγυῖα χορδά. Paul. Sil. 48.
τρίκλωστος, βόλου ἐπισπαστήρ. Antip. Sid. 17.
τρικόρωνος, γραῦς. Agath. 70. Lucill. 32.
τριλλίστως. Macedon 5.
τριμάχαιρα. Paul. Sil. 72. Agath. 82.
τρίναξ. Philip. 14.
τριόδους -δοντι ἐνήλειψέν με. ἀδ. 95.
τριπάνουργος, ἔρως. Meleag. 12.
τρίπηχυς -υν ῥίνα. ἀδ. 91.
τριπιθήκινος. Lucill. 35.
τριπλόος -α γοῦνα. Dioscor. 14.
τριποδηλάλος, Φοῖβος. Christ. Ecphr. 72.
τριπόθητος -τε. Stat. Athl. 26.
τριπόνητος -τον ἔριν. Leon. Tar. 20.
τρίπορθος. Dosiad Ar. 2.
τρίπους -οδα δαιδαλέον. Simonid 58. μάρτυρα βακχίων ἀέθλων. Id. 76.
τρισάλαστος. Meleag 72. ἀδ. 272.
τρισάωρος Theodor. 17.
τρισδείλαιος ἀδ. 648.
τρισδύστηνος. ἀδ. 653.
τρισέληνος -νε ἀλεξίκακε. Pallad. 133. -νῳ νυκτί. ἀδ. 288.
τρισέπαρχος. ἀδ. Byz. 4. 10.
τρισκελής -ὲς ξόανον. Theocr. 4.
τρισσός -ῶν ἐτέων παῖς. Antip. Sid. 86. τεκέων. Antip. Th. 48.
τρισσόφωτος. φαῦσις. Paul. Sil. 74. 187.
τρίστοιχος. Marian. 2.
τρίστομος, αἰχμά. Agath. 43.

τριτάλαινα. ἀδ. 684. (Lectt. 304.)
τριτάνυστος, δόναξ. Archias. 10.
τριτοκίω ἰκνεῖ νηδὺς ἀνὰ πᾶν ἔτος. Crinag. 22.
τριχάλεστος. Strato 71.
τριχθάδιος. Agath. 72. Paul. Sil. 2, 34. Zosim. 1.
τριχόλωτος -τον ἀνάγκην. Pallad. 9.
τριχόμαλλος, ὄϊς. Antip. Sid. 94.
τριχόφοιτος, ἴουλος. Strato 9.
τρίψις, αἱ ὑπὲρ ἴγδιν τρίψιες. Agath. 53.
τρομέω. μορφὴ σὴ χρόνον οὐ τρομέει. Jul. Aeg. 4. -έων ὄπιν. ἀδ. 291.
τρόπαιον -α νόσων στήσας. ἀδ. 542.
τροπαιοφόρος, Κύπρις. Agath. 8. λίθος. Parmen. 6. -ον Πᾶνα. ἀδ. 264.
τρόπις, τυφλὴ ἔδραμε πᾶσα τρόπις. Loll. Bass. 5. ἀκάτου. Antiphil. 25. -ιν πῆξαι. Id. 27. ἀργυφήν. Antip. Sid. 96.
τροφεῖον -ων ἄλαγμα. Meleag. 58.
τροφεύς -έα. Dioscor. 35.
τρόφιμος, Μουσῶν. Pallad. 118. -ην σύνταξιν. Id. 44.
τροχάζω -ζε. Posidip. 12. αὐτοκυβερνητεὶ πρὸς κύτος ἐτρόχασαν. Philip. 73.
τροχαῖος -α πανία. Leon. Tar. 8.
τροχαλός -ὴν φωνήν. Christ. Ecphr. 29. -αὶ ὀπωπαί. Id. 22. -ὴν μάστιγα. Stat. Athl. 16. -οῖς πλαισίοις. Rufin. 2. -λώτερε μοιράων. Pallad. 67.
τροχιή. ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται. Leon. Tar. 67. νύμφαι κατ' ἀκροτάτην ἁλλόμεναι τροχιήν. Antip. Th. 39.
τροχίζω. οὐ τροχιεῖ τις τον λῃστήν. Asclepiad. 27.
τρόχιος -ιαν φθοΐδα. Addae. 1.
τροχοειδής -έος πόλιος. inedit.
τροχόεις -εσσα κύλιξ. Macedon. 18.
τρυγάω -όωντα χορόν. ἀδ. 320. -ήσας παίδων ἄνθος. Meleag. 2. ἅτται ῥιζόθεν. Jul. Bass. III. 332.
τρύγη. ἀδ. 90.
τρυγόνιον. Philodem. 31.
τρύζω -ει ὀλολυγών. Agath. 25.
τρύξ. ἄγρει οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. Archil. fr. 5. φωνῆς τρύγα. Euodus 2. Σιληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας. Gaetul. 9.

τρύπανον, περιαγές. Leon. Tar. 28. -να εὐδίνητα. Id. 4.
τρυπάω -ᾶν πάντας ἐπιστάμεθα. Antisti. 3. ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην. Ammian. 17. Lucill. 58.
τρύπη. Aenigm. 23.
τρύπημα -ματα μυρμήκων. Lucill. 18.
τρυφάω -ήσας. ἀδ. 527.
τρυφερός -ὸν μείδημα. Meleag. 65. θάλος. Id. 88. -ῆς Ἰηονίης. ἀδ. 487. -ῷ χρωτί. Meleag. 93. -αῖς χερσίν. Rufin. 33.
τρυφή, βίος. Rufin. 10.
τρυφηλός -αὶ σάρκες. ἀδ. 678.
τρύφος -εα χθονός, νῆσοι. Antip. Th. 37.
τρῦχος, λύθρον. ἀδ. 294. ἁλιανθές. Antip. Sid. 34. -ει χλαίνης. Posidip. 17. -η γεραιά. Philip. 8.
τρύχω -ει πόθος. ἀδ. 27. -ουσιν ἔρωτες δισσοί με. ἀδ. 10.
τρύω. αὐτὴ τέτρυσαι. Simonid. 50. δακρύσι τετρύμεθα. Antiphil. 39. γήραϊ καὶ πενίῃ τετρυμένος. ἀδ. 679. ἁπαλῷ ὕπνῳ. Marian. 6. τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον. Anyte. 7.
τρώγλη. Strato 97.
τρώγω. τρωχθεὶς μόλιβδος. Jul. Aeg. 11.
τρώκτης -ταῖς χερσὶ τίθησι τόκους. Antiphan. 3.
τυγχάνω. οὐχ ὁ τυχών. Automed. 7.
τύλη -η ἐπεκλίνθην. Ammian. 19.
τυλόω. εὖ τετυλωμένον ὅπλον. Eryci 6.
τυμβίτης, λαᾶς. Leon. Tar. 66.
τυμβοῦχος, κήρ. inedit.
τυμβωρυχέω -ῶν παρανόμως. ἀδ. 694.
τύμμα, κάκτου. Philet. 10. κέντρῳ φέρεις. Marc. Arg. 2. -ατι ψακάδων. Antiphil. 44. (Lectt. 142.) -τα πλευροῦ. Agath. 69.
τύπανον -ου βρόμον. Phalaec. 3. ἑνὸς ἄξιοι. Lucill. 42.
τύπος. σκιόεις. Jul. Aeg. 3. γραπτός. Pers. 4. μορφῆς. Meleag. 12. Phaedim. 2. ἐν κραδίῃ γνωστὸς ἔνεστι τύπος. Meleag. 53. θυρέων. Dioscor. 29. τύπον ὀρθόν. Jul. Aeg. 1. θεῖον. Rufin. 11. κρεῖττον ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης. Paul. Sil. 27. ἀπ' ἔργων, οὐ μορφῆς γνωστὸν ἔχουσι τύπον. Archias. 17. φυῆς ἐρατὸν τύπον. Diodor. 5.

αἰχμῇ τύποι μίμνουσιν ὀδόντων. Paul. Sil. 47. φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη. Macedon. 27. ἀνδρὸς μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους. Even. 12. πλαστουργοῦσα τύπους τοὺς Ἐλεφαντιάδος. Philodem. 9.

τυπόω - πωσάμενος παῖδα. Meleag. 11. ἔμπνουν θῆρα. Archias 12. ψυχήν. Stat. Athl. 16.

τύπτω. ὀδμά μιν ἔτυψε λύκου. Eryci. 7. γυῖα πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου. Anyte. 6. τετυμμένη. Leo Phil. 4.

τυρευτήρ. inedit.

τυρός - ὸν πίονα. Aristo. 2. - οὺς ἁπαλούς. Loll. Bass. 3.

τυροφόρος - ον πλακόεντα. Theodorid. 5.

τυῤῥηνολέτης. II. 517.

τύρσις. ἀδ. 204.

τυτθόν, ὑπὲρ ἄκραν. Leon. Tar. 39. ὕπερθε πάγου. Crinag. 31. τυτθοῦ γνώμονος. ἀδ. 241.

τυφήρης - ρα λύχνον. Antip. Th. 13.

τυφλός - ὴ τρόπις. Loll. Bass. 5. - οῦ κύματος ἰχθυβόλος. Serap. II. 291. πίδακος ἐκ τυφλῆς. Antip. Sid. 64. τυφλαὶ σπιλάδες. Gaetul. 7. - λὰ κύματα. ἀδ. 31.

τῦφος, ἔμαρψε τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια. Crates fr. 5. - όν σοι Πλάτων ἐνέφυσεν. Pallad. 122.

τύφω - εται πῦρ ἐγκρύφιον. Philodem. 15. πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ. Id. 14. πυρὶ τυφόμενον. Leon. Tar. 43. τὸ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ. Meleag. 13. τύφεσθ' ὑποκαιόμενοι. Id. 4.

τυχαίως. Strato 64.

τύχη. οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη. ἀδ. 542.

τυχόν. Hedyl. 3. (II, 527.) Lucill. 42. 111.

τύχων. Pers. 3.

Υ.

ὑάκινθος, ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης. Paul. Sil. 17. - ον λάληθρον. Meleag. 1. 13. πορφυρέην. Id. 105.

ὑάλεος - έην ὄψιν. Strato 88. οἰνοδόχον κύλικα. Qu. Maec. 7.

ὕαλος. ὑπὸ γλαυκῆς ὑάλου κλειομένην νάρδον. Antiphil. 6.

ὑαλόχρους. Leon. Tar. 5.

ὕβρις, σώματος. Antioch. 2. -ιν θαλάσσης. Xenocr.
ὑβριστής, ἄνεμος. Theodor. 15. κότος οἴνῳ. Onest. 5. -τὴν μῦθον. Paul. Sil. 25. 41. πενίης πλοῦτον. Pallad. 108. -τὰ σωφροσύνας. Qu. Maec. 9.
ὑβριστήρ -ῆρας ἰάμβους. Meleag. 119.
ὑγιαίνω -νε. Philod. 4. καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥρην. Strato 19.
ὑγιής, λόγος. Macedon. 17.
ὑγραίνω -ανθείσης Δημήτερος. Strato 67.
ὑγροπορέω -ουν νέες. Theaet. Sch. 4.
ὑγρός. ἐξ ὑγροῦ πῦρ τέτοκας. Meleag. 51. -ὸν δεσμόν. Macedon. 1. ἅλμα. Archias 30. -ὰ ἅψεα. Paul. Sil. 7. δεδορκώς. Leon. Tar. 37. ὑγρὰ δερκομένοισιν ὄμμασιν. Antip. Sid. 23.
ὑγρόφθογγος, λάγυνος. Marc. Arg. 18.
ὑδασιστεγής, πῖλος. Philip. 5.
ὑδάτινος -νη νάρκισσος. ἀδ. 705. -νους φορέουσα βραχίονας. Antip. Th. 32.
ὑδατόεις -όεσσα καλύπτρη. Nici. 3. κούρη Διὸς ὑδατόεσσα. ἀδ. 194. -όεντα δόμον. Hermocr. 2.
ὑδρία -αν. ἀδ. 393.
ὑδροποτέω -τήσας. Lucill. 102.
ὑδροπότης -τας μύθων μνήμονας. Antip. Sid. 8. ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας. Antip. Th. 45.
ὑδρωπικός -κὴ ναῦς. Nicarch. III. 332.
ὕδωρ. πάντ ἐγένεσθε. Dioscor. 22. ὅρκιά φησιν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι. Meleag. 71.
ὑάλινος -ῳ δαπέδῳ. Aenigm. 18.
ὕελος -ου πορφυρέης. Hedyl. 3.
ὑέτιος, νέφος. ἀδ. 384. -ίοιο ἀρκτούρου. Pers. 5. -ίην ἀτραπόν. Antip. Sid. 107.
ὑλαῖος -αίην ἀνθοσύνην. Agath. 71. -ης εὐφροσύνης. Marian. 1.
ὑλακή, καστορίδων. Agath. 28. δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων. Julian. Aeg. 59.
ὑλακτέω -τούσης νηδύος ἡσυχίην. Qu. Maec. 8.
ὑλακτητής -ὴν δῆμον. Theodorid. 18.
ὑλήεις. II. 517. σκόπελος. Antip. Sid. 27.

ὑλήσκοπος, Πάν. Philip. 8.
ὑλήωρος, Πάν. Leon. Tar. 17.
ὑλιγενής. Nicaen fr. 6.
ὑλοβάτης, Πάν. Agath. 29. Theaet Schol. 3. νόμιος. Muc. Scaev. II 265.
ὑλονόμος. Paul. Sil. 47. θήρ. Simonid. 112. -ων τετραπόδων. Archi. 8. Damag 5.
ὑμέναιος -ον ἦσε. ἀδ. 703. γάμων ἀείσαμεν. ἀδ. 754.
ὑμενήιος. II. 517.
ὑμναγόρας. II. 518.
ὑμνητήρ, ὑμεναίων. Leon. Tar. 80.
ὑμναθέτης. Theocr. 10. -ταν στέφανον. Meleag. 1, 2, 44. 123. 129.
ὑμνοπόλος. Meleag. 1, 13. Leon. Tar. 81. Antip. Th. 56. Marc. Arg. 28. -ους δόνακας. Antip. Sid. 35.
ὗνις. ἀδ. 450. -ιν φιλόγαιον. Philip. 14.
ὑπάγω. Glauc. 2. εἰς ἀΐδην. Nicarch. 7. δι᾽ ὀρθῆς ὕπαγε. ἀδ. 693. σοὶ θρήνας ὑπάξόμεθα. Antip. Th. 10.
ὑπαιάζω -οντα. ἀδ. 419.
ὑπακούω -ειν προστάγμασιν. Pallad. 13.
ὑπαντέω -ήντεε. ἀδ. 287.
ὑπαντιάζω -άσασα μήτηρ. Pallad. 99. -άσαντες. Plato 6.
ὑπάτη -ην πλήκτροις ἐδόνησας. Agath. 68.
ὕπατος, ἀθανάτων. Antip. Th. 24. -ην χάριν. ἀδ. 352.
ὑπεκβάλλω. Rufin. 33.
ὑπεκδέχομαι -δέχεται. ἀδ. 221.
ὑπεκκαλύπτω -κεκαλυμμένον ὀστεῦν. Leon. Tar. 68.
ὑπεκπροφεύγω -φύγῃ. ἀδ. 278. -φυγών. ἀδ. 533.
ὑπεκφέρω -εξήνεικεν. Phalaec. 5. -φέρεται. Leonti. 17.
ὑπένδυμα. Hedyl. 2. χιτῶνος. Marc. Arg. 20.
ὑπεραίρω -ηέρθη. Agath. 22. δεκάτην οὐχ ὑπερῆρεν ἠῶ. Tymn. 6.
ὑπέραντλος -λα πάντα νέρθε. Meleag. 77.
ὑπεραπατάω -πατηθείς. ἀδ. 317.
ὑπερβασίη. Paul. Sil. 35.
ὑπέρβιος -ιον ἀσπίδα. Jul. Aeg. 3.
ὑπερβράζω -ασθεῖσα πίσσῃ. Bianor. 9.
ὑπερβύθιος. Bian. 8.
ὑπερδέω -δήσας. Lucill. 3.

ὑπερεκκρεμάω -άσωμαι. Rufin. 22.
ὑπερευτυχίη. Rufin. 5.
ὑπερηφανίη -ης ἀνέχεσθαι, Pallad. 107.
ὑπερέχω. ὑπερέσχες λεχοῖ χεῖρας. Phaedim. 3. ὑπερέσχον ἀοιδάν. Antip. Sid. 71. σοβαρὴν ὑπερέσχεθεν ὀφρύν. Agath. 22.
ὑπεριάχω. σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν. Antip. Sid. 48.
ὑπερκρεμάω. τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας. ἀδ. 367.
ὑπερκύπτω -τειν πολλῶν ὄλβον. Antiphil. 6. ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα. Agath. 24. ὑπερκύψας βαιόν. Cyrus 6.
ὑπέρμαχος -ον ἀσπίδα τείνας. Archias 17.
ὑπεροιδαίνω -οντα Εὐρώταν. Rufin. 6.
ὑπεροπλίη. Rhian. 1.
ὑπέροπτος -τα καὶ ἄγρια. Strato 35.
ὑπερπέτομαι -πέτασαι παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν. Strato 88. ὄλβου παντὸς ὑπερπέταται. Paul. Sil. 9. ἄγρα τύμβον. ἀδ. 667.
ὑπερτέλλω, ἄστεσι γαίης. ἀδ. Byz. 15. -λοντα πέτρον. Paul. Sil. 33.
ὑπερτίθημι -τίθεσαν βωμόν. ἀδ. 191. ἀπείρους ἀστέρας ἐν μήνης φέγγος ὑπερτίθεται. Marc. Arg. 12.
ὑπερτρέχω -έδραμον αἴγλην. ἀδ. Byz. 15. σὸν γῆρας νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις. Stat. Athl. 31.
ὑπερφίαλος. Pallad. 135. -άλου βαβυλῶνος. ἀδ. 361. -άλοις μερόπων. Theaet. Schol. 4.
ὑπερφυής -έεσσι διαβᾶσα ποσσίν. Sosip. (Dioscor.) 2.
ὑπερχαλάω. ἐκ θυρίδος αὐτὸν ζητῶν ὑπερχαλάσαι. Leon. Alex. 4.
ὑπέρχομαι, ἀφνειὴν Κυθέρειαν. Paul. Sil. 38. -χομένη Παφίην. Irenae. 2. ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου. Paul. Sil. 48.
ὑπερῷον. ἀδ. Her. 28.
ὑπέχω -όσχοι κάλλος ἀμπλακίην. Jul. Aeg. 2.
ὑπήκοος, Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν. Antip. Th. 41.
ὑπηνέμιος -ον φῦσαν. Pallad. 18.
ὑπήνεμος. ἀδ. 313.
ὑπηνήτης -ταν τράγον. Agath. 29.
ὑπηρεσίη. Plato jun. 1.
ὑπναλέος -έῳ κόπῳ. Rufin. 5.
ὑπναπάτης -ην χρῶτα. Meleag. 66. 102.
ὕπνος. Ζεὺς βαθὺν ὕπνον ἔχεις.

Probl. ar. 21. μαλακώτερον ὕπνου λεύσσειν. Antip. Th. 32. ὕπνος χάλκεος. Stat. Athl. 51.
ὑπνοφόβης. II. 517.
ὑπνόω -ει θάλασσα. Theaet. 2.
ὑποβένθιος. Crinag. 39.
ὑποβλέπω. μὴ 'κεῖν' ὑπόβλεπε. Crinag. 1.
ὑποβρέχω -ξας ταῖς κοτύλαις. ἀδ. 448.
ὑποβρύχιος. Aristo 3. -ιον πένθος. Christod. Ecphr. 185.
ὑποδακρύω -εδάκρυσεν. ἀδ. 334.
ὑποδείκνυμι -μένην. Damochar. 4.
ὑποδέχομαι -δέξατο. ἀδ. 532.
ὑπόδυμι. ὀθνείην ὑπέδυ χθόνα. Diodor. 10. ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος ὑποδύεται. Scol. 15. κυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν. Paul. Sil. 81.
ὑποείκω -ομεν. ἀδ. 195.
ὑποεργός -ούς. Stat. Athl. 22.
ὑποζευγνύω. ὑπέζευκται μὲν Ὁμήρῳ. Antip. Th. 24. πόντος ὑπέζευκται δορί. Alpheus 7.
ὑποζώννυμι. τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας. Strato 64.
ὑποθάλπω -πόμενοι πῦρ τέφρῃ. Meleag. 4. 55.
ὑποθερμαίνω - θερμάνθη ξίφος αἵματι. Leo Phil. 6.
ὑποθρύπτω -εθρύφθην προσώπῳ. Agath. 8.
ὑποικέω -κεῖ δάκρυ ὀφθαλμοῖς. Glauc. 5.
ὑποικίζομαι -ῳκίσατο τεὴν β. λον. Loll. Bass. 11.
ὑποκαίω -όμενοι. Meleag. 4.
ὑποκάμπτω -τεις ἤδη. Automed. 5.
ὑπόκειμαι. σανίδες ποσὶν ὑπόκεινται. ἀδ. 84. νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι. Cereal. 2.
ὑποκλάζω -ων λύχνος. Paul. Sil. 29. ὑποκλασθέντα θυμόν. Agath. 4.
ὑποκλέπτω -ων λέκτρον ἀλλοτρίης ἀλόχου. Agath. 93. -οντες ὀπωπήν. Paul. Sil. 31. ὄμμα. Id. 14. ζῆλον. Agath. 11. -τομένην φιλίην. Id. 18.
ὑποκλίνω -ίνθη μαζός. Agath. 13. -ινθέντα κόμαισι. Antiphil. 12.
ὑποκλύζω -ει πόντος χθονὸς ἕδρανα. Paul. Sil. 61.
ὑποκόλπιος. Callim. 16. Philod. 16. Automed. 1. Qu. Maec. 3. Paul. Sil. 12. κολλάκι φωτήσεις ὑποκόλπιον. Strato 50.
ὑποκρισίη. ἀδ. 353.

ὑπόκρισις. ἀσπήσας τραγικῆς εἶδος ὑποκρίσεως. ἀδ. 752 b. (Lectt. 301.)

ὑποκρούω - ούσας ἐμὲ λεπτῇ χειρμάδι. ἀδ. 204.

ὑπολάμπω - πόμενον τέφρῃ πῦρ. (ubi nunc ὑποθαλπόμενον) Meleag. 55.

ὑπονέμω - νεμόμενον πῦρ. Theaet. 4.

ὑπόνοια - αν φεύγων. Lucill. 7.

ὑποξύω - ων ποταμὸς πέζαν νάπης. Marian. 3.

ὑποπλώω - ώοντα λαθραίῃ εἰρεσίῃ. Antiphil. 23.

ὑποπόρφυρος - ον ῥόδον. ἀδ. 58.

ὑποπρηΰνω. ἀμφασίης ὑπεπρήϋνεν ἀνάγκην. Paul. Sil. 7.

ὑπόπτερος. Meleag. 95.

ὑποπυθμίδιος - ον σπονδήν. Leon Tar. 13.

ὑποριπίζω - ει πῦρ. Paul. Sil. 43.

ὑποσαλπίζω - ων. ἀδ. 313 b. (Lectt. 274.)

ὑποσκελίζω. ὑπεσκέλισται ἐκ μέθας Ἀνακρέων. Leon. Tar. 38.

ὑποσπείρω - εις οὔασι μειλιχίην Leonti. 3.

ὑποστορέω σοί με ἔρως γυμνὸν ὑπεστόρεσε. Meleag. 21. πέρδεσι χεῖρας. Leonti. 14.

ὑποσφίγγω - ίγξασα πλοκαμῖδας καλύπτρῃ. Christod. Ecphr. 81.

ὑποσχεσίη - ῃ ἀψευδεῖ. Polyaen. 1. Callim. 25.

ὑποσχέσιον. Laure. 1.

ὑποτάσσω. πᾶσαν γῆν ὑπέταξε θρόνῳ. ἀδ. 309.

ὑποτίθημι. ὑπέθου καλύβῃ. ἀδ. 676.

ὑποτρέχω - έδραμε. ἀδ. 277.

ὑπότροπος - ον ἦμαρ. Christ. Ecphr. 262.

ὑποτρύζω - ουσα λεπτόν. Agath. 68.

ὑποτρώγω - ων τοῖχον ποταμός. Callim. 6.

ὑπουθάτιος - ιον μόσχον. Bian. inedit.

ὑποφᾶτις, σάλπιγξ εἰρήνας. Antip. Sid. 10.

ὑποφήτης - την εὐεπίης. ἀδ. 582.

ὑποφήτωρ - τορας Πιερίδων. Probl. ar. 1.

ὑποφλέγω - ξας λαμπάδι ὕδωρ. Marian. 4.

ὑποχθόνιος - ιον πτόρθον ἀνασχομένῃ. Ion Chi. 1.

ὑποφωλεύω - ουσιν τοίχοις. Antiphil. 40.

ὕπτιος, ἐξετάθη. Lucill. 63. 68. - ιον ἵππον. Asclep. 30. - ίους κλίνουσι. Archil. fr. 15.

ὑπωρόφιος -ια ἀσπίς. Hegesip. 3. -ια τόξα. Simonid. 49. -ίαισι γυναιξί. Antip. Sid. 87.
ὑπώροφος -α οἰκία. Antip. Sid. 37.
ὕσγινον -ἐξ ὑσγίνοιο βαφθέντα. Myrin. 2.
ὕσπληγξ. ἐφ' ὑσπλήγων ἢ τέρματος. Antip. Sid. 39.
ὑστάτιος -ιον νᾶμα. Aemilian. 1. -ιον πρότερον. Pallad. 47. -ίοις ἐν Ἴβηρσι. Crinag. 45.
ὑστερόπους, νέμεσις. Strato 71.
ὑστερόφωνος -ον ὄπα. Satyr. Thy. 2.
ὕφαιμος, ξανθός. Philip. 53.
ὑφαίνω -ειν μέλος εὔϋμνον. Christ. Ecphr. 70. μῆτιν. Id. 250. κάλλος ὑφαίνων στήθεϊ. Id. 329. πειρικῆς σειρῆνος ἔργον. Id. 350. ἱστορίης δημήγορον ἦθος. Id. 373. μέλος χορδῆσιν. Id. 397. στέφανον. ἀδ. 83. λεπτὸν ὑφηνάμενα ἀράχνα. ἀδ. 419. πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος. ἀδ. 587. ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι. Alcae. Mess. 7. τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον. Philip. 18.
ὕφαλος -ους πέτρας. Lucill. 122.
ὑφαντός -τοὺς θώρηκας. Leon. Tar. 23.
ὑφέσπερα. ἀδ. 55.
ὑφηγεμών -μόνα νέων ἔρωτα. Meleag. 11.
ὑφηγητήρ. Automed. 6.
ὑφηνίοχος, κάλλει. Meleag. 86.
ὑφόρμισις, σκεπανή. ἀδ. 396.
ὕφος -η πλέκοντες. Tib. Ill. 2.
ὑψαυχενίζω -ει. Philip. 50.
ὑψαύχην. Paul. Sil. 35. ἀδ. 77. -ενος κραδίης. Irenae. 3. -ενα ἑσπερίην. Agath. 56.
ὑψικέλευθος -ον ψυχήν. ἀδ. 574.
ὑψίκομος. Plato 13. -οι δόνακες. Paul. Sil. 44. -μοις δονάκεσσι. Simm. Rh. 5. II. 525.
ὑψίλοφος -ων θυρέων. Asclep. 15.
ὑψιμέδων, Ζεύς. ἀδ. 483.
ὑψιπαγής, Σίπυλος. Theodor. 7.
ὑψιπετής -τῆ ταρσόν. Apollonid. 14.
ὑψίπυργος. Simonid. 91.
ὑψιφαής -ῆ τάφον λάϊνον. Diodor. 14. -ῆς δρόμος. Stat. Athl. 45.

ὑψιφανής -νὲς *μνῆμα*. *ἀδ.* 750.

ὑψόθι, *γαστρός*. Pallad. 96.

ὑψόω -ωσε *θρόνους*. Agath. 40. -ώσῃς *τὸν Μίκυθον*. Leon. Tar. 15. -ώσαντο *τάφον*. Alcae. Mess. 17. *ὑψοῦται Ῥοδόπη τῷ κάλλεϊ*. Rufin. 22. -θέντα *Πήλιον*. *ἀδ.* 318.

Φ.

φάαντερος. *ἀδ.* 590.

φαγέω -εῖν *κλῆρον ἅπαντα*. Pallad. 55. -οῦσα *πάντα βίον*. Id 145.

φαεινός -ὸν *νέκυν*. Jul. Aeg. 71.

φαεννός -νὰ *ἀσπίς*. Mnasalc. 2.

φαεσφόρος, *ἥλιος*. *ἀδ.* Byz. 11.

φαιδρός -ὸν *ἄγαλμα*. *ἀδ.* Her. 15. *Πειρήνης φαιδροτέρα λιβάδων*. Antip. Sid. 83. -τέρης *χάριτος*. *ἀδ.* 337. -τέρους *θαλάμους*. Theaet. Schol. 5. *νάμασι φαιδροτάτοις*. *ἀδ.* 323.

φαιδρύνω -ας *ἔργα δικαιοσύνης*. Christod. 2.

φαικάς -κάδα *εὐτάρσοισιν ἐπ᾽ ἀστραγάλοισι γελῶσαν*. Myrin. 2.

φαίνω. *ἔαρ φαίνοντα μέλισσα*. Nicias 7. *οἶνος τὰ κεκρυμμένα φαίνει βυσσόθεν*. Eratosth. Cyr. 1. *κτερέων ἄτερ ὀστέα φαίνει γυμνός*. Damaget. 4. *καρπὸν ἔφηνεν*. *ἀδ.* 183. *τοῖα ἄμμιν ἔφηνας*. *ἀδ.* 565.

φακός. *οἱ δ᾽ ἄλλοι τὸν φακὸν ηὐτρέπισαν*. Nicarch. 26.

φαλαγγομάχης, *ἐλέφας*. Philip. 29.

φαλακρός. *ἀδ.* 552. -ὸν *μῶρον*. Lucian. 18. -ρὰ *τἀξόπιθεν*. Posidip. 13.

φάλανθος -ον *βρέγμα*. *ἀδ.* 40.

φάλης -ητι *παιδογόνῳ*. Theocr. 4.

φανηφόρος, *ἱρεύς*. *ἀδ.* 191.

φανός, *μέγας ἐμοὶ Θεμίσων*. *ἀδ.* 24.

φαντάζω. *πάντα ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται*. Meleag. 39.

φαντασίη. *τῆς πολυθρυλλήτου κάλλεα φαντασίης*. Rufin. 37. -ίην *ἔμπλεον εὐστοχίης*. Damoch. 5. *ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβεϊ φαντασίην*. Maced. 3.

φάος, *δισσὰ φάη . . . ἀκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις*. Thall. Mil. 5. *φάος ὤλεσας ὄσσων*. Apollonid. 4.

φαρετροφόρος, *ἔρως*. Meleag. 91.

Φαρμακίζη -ίζει. Callict. 2. -κῶν. Id.

Φάρμακον, οἶνος τοῦ χαίρειν. Ion. Chi. 1. ἀνηκέστοισι κακοῖσι τλημοσύνη φάρμακον. Archil. fr. 1. πανάκεις πάντων ἁ σοφία. Callim. 14. ἔρωτος. Marc. Arg. 1. ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται. Paul. Sil. 31. κακῶν ἀντίδοτον. ἀδ. 80. φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος. Pallad. 77. δειλῆς φάρμακ' ἀλεξίκακα. Thall. Mil. 5.

Φάρος -ον καιόμενον. Strato 99. τὸν Φάρον. ἀδ. 371.

Φαρμάσσω -μαχθὲν ἰῷ γάλα. Tiber. Ill. 1.

Φάρσος, ἄμας. Phani. 4. βό-τρυνος. Id. 5. πετάσου. Id. 6.

Φάρυγξ -γα λιθίναν. Phani. 7. ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας. Antiphan. 8.

Φάσμα, πτηνόν. Meleag. 25. -ματος ὀξυτέρη ἀκμή. Fronto 2. -τα ὡς ἐν ὕπνῳ. Pallad. 140.

Φάτις -τιν ἱερὰν ἄπυει. ἀδ. 230.

Φάτνη -ῃ Θρηϊκίης. Apollonid. 18.

Φατός. τὸν οὐ φατόν. Arcesil. 2.

Φάττα -τῶν οἰκία (ubi nunc Φαττῶν) Antiphil. 12.

Φαυλεπιφαυλότατος. Demodoc. 3.

Φαῦλος. ἀδ. 563.

Φέγγος, μουσῶν Ὅμηρος. Antip. Sid. 68. ἐσεῖδε φάους. Antip. Th. 41. ἐλευθερίης. ἀδ. Byz. 27. εἰς δευρῆς φέγγος ἀπωλέσεται. Rufin. 13. πατρικὰ φέγγεα. Agath. 82.

Φείδομαι οὐδὲ θεῶν φείδεται. Paul. Sil. 29. φείδεο κόπτειν. Zonas 5. ἐφείσατο μείζονος οἴκου δρέξασθαι. Callim. 37. φειδόμενος πόντον μιῆναι. ἀδ. Her. 21. αἰτῆσαι φειδομένη. Philod. 10. φειδόμενος βιότου. Crinag. 35. -μένῳ βλέμματι ἰδεῖν. Agath. 4. χείλεϊ ἐφίλουν. Id. 11. -μένῃ ὁρμῇ. ἀδ. 301. φεισαμένη τυχῆς τῆς σῆς. Pallad. 75. αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν. ἀδ. 300.

Φειδώ, οὐδ' ἰδίου ἔσχε βιότου. Antip. Th. 84.

Φελλός -ὸν ἀβάπτιστον καθ' ὕδωρ. Archias 10. ἐπαγγελτῆρα κύρτου. Philip. 22. 23. Jul. Aeg. 6. κύρτους φελλοῖς ἐπεσφραγισμένους. Philip. 5.

Φερεσσιδῆς -ίος εἴαρος ὥρη. Meleag. 110.

Φέρασπις, Ἀθῆνη. ἀδ. 388. -ιδος Ἀθήνης. Christod. Ecphr. 388.

Φέρβω -βε σὸν ἐργατίνην. Demochar. 2. ἀπ᾽ ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν. Isidor. 5. -μέναις κοίμναις. ἀδ. 230. -νας χῆνας. ἀδ. 667.

Φερεαυγής -έα κοίρανον αἴγλης. ἀδ. 339.

Φερεσακής -κέων Ἀχαιῶν. Christod. Ecphr. 163.

Φερέσβιος -ιον πυρσὸν τέχνης. Jul. Aeg. 23.

Φερεστάφυλος, Διόνυσος. Meleag. 110.

Φερνή. ἀδ. 86.

Φηγίνεος -ον κρητῆρα. Qu. Maec. 7.

Φηγινός, κολοσσός. Eryci. 4. -ὸν ὄζον. Callim. 30. -ὸν ὄζον ξέσαντες βουκόλοι. ἀδ. 125.

Φηγός. κόψας ἐκ φηγοῦ Πᾶνα. Philip. Th. 7.

Φηλήτης, ἔρως. Diophan.

Φθάνω -νεῖ πρὸς αἰθέρα. Stat. Athl. 36. ἀριστείην ἔφθανεν εἰς ἰδίην. Apollonid. 12. ἅδης τὴν δειλῆς ἔφθασε παρθενίην. Parmen. 13. τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας. Jul. Poll. 3. παῖδα δαίμων ἔφθασεν. Dioscorid. 32. κόραξ ἔφθαν᾽ ἀνιμάσσων ὕδωρ. Bian. 4. παῖς ὑπὸ βλοσυροῦ χείματος ἐφθάνετο. Bian. 5.

Φθέγγομαι -μενον σῆμα ἀγλώττῳ στόματι. Antiphil. 17. -μένη στεινῷ στόματι λάγυνος. ἀδ. 77. -ναι σελίδες. Posidip. 20. -μένων βλεφάρων βλέμμα. Paul. Sil. 21.

Φθείρ -εῖρα. Strato 99. -ῶν ποιητὴς πώγων. Ammian. 21.

Φθείρω. μὴ φθεῖρε περιπλάνιον βίον ἕλκων. Leon. Tar. 55.

Φθινόπωρον, σὸν ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης. Paul. Sil. 8.

Φθισήνωρ -ορα θυμόν. ἀδ. Her. 7. μῆνιν. Ib. 9.

Φθοΐς. ἐπνίγη πιαλέου φθοΐος. Phani. 5. τροχίαν φθοΐδα. Addae. 1.

Φθονερός -ὸν κάλλος. Strato 71. πρὶν ἐλθεῖν τὰς φθονεράς. Id. 16.

Φθόνος, οἰκτιρμοῦ ἀμείνων. Pallad. 124. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. Sami. 2. τίς φθόνος ὄσσων. Diotim. 1.

Φθορεύς -έα παρθενικῶν. Pallad. 3.

φίδομαι -ονται. Dosiad. Ara 1.

φιλάβουλος. Meleag. 55. -λον ἔριν. Antip. Sid. 43.

φιλάγλαος, Ἑρμῆς. Asclepiad. 3.

φιλάγραυλος, Πάν. Macedon. 25.

φιλαγρέτις, Ἄρτεμις. Paul. Sil. 72.

φιλάγρυπνος, λύχνος. Meleag. 66. πόθος. Id. 103. -οιο μελίσσης. Christod. Ecphr. 392. -πνων σήματα παννυχίδων. ἀδ. 525.

φιλάγων -ωνα κισσόν. Dioscor. 30.

φιλάδελφος -ου Κύπριδος. Posidip. 21.

φιλάεθλος, Ἑρμῆς. ἀδ. 27.

φιλαιδήμων. Dioscor. 26.

φιλαίματος, ἄρης. Anacr. 81.

φιλάκρητος. Simon. 54. Antip. Sid. 90. Dioscor 37. Aristo 3. -του σύντροφος ἁρμονίης. Antip. Sid. 74. -τῳ Διονύσῳ. ἀδ. 130. -τον ἕρπυλλον Meleag 53. -τους κώμους. Paul. Sil. 29. χορείας. Agath. Prooem.

φιλαλήθης -θεῖ. Macedon. 28 b.

φιλανδρία -ας. ἀδ. 724.

φίλανδρος. ἀδ. 724.

φιλανθής, ἴος ἔργα μελίσσης. Marc. Arg. 2.

φιλάοιδος -οιδον κερκίδα. Antip. Sid. 9. τέττιγα. ἀδ. 419.

φιλαργυρία -ας ὅρος. Nicarch. 18.

φιλαστράγαλος -λῳ παιδί. Damaget. 1. (Antip. Sid. 25.)

φιλάσωτος. Meleag. 60. 64.

φιλέραστος. Philet. 1. Ζηνοφίλα. Id. 92. -τον ῥόδον. Id. 98. -τα ῥόδα Id. 105. -τον πακτίδα. ἀδ. 743.

φιλεράστρια. Philodem. 17.

φιλέρημος -ον τέττιγα. ἀδ. 416.

φιλέριθος -θε κόρη. Philip. 18.

φιλέρως -ωτα κίκιον. Meleag. 66. ἡ φιλέρωσι φαίνουσα σελήνη. Id. 64.

φιλέσπερον, ἄνθος. Dioscorid. 24.

φιλέταιρος -ον ψυχῆς. Philisc. 1. 184.

φιλεύϊος. II. 517.

φιλεύλειχος -ῳ λαφυγμῷ. Leon. Tar. 14.

φίλεχθρος -ον μίξω. Paul. Sil. 74. 159.

φιλέω, μέτρα ἡ τοὺς μαστοὺς ἐφίλησε. Callim. 19. -εῖ

μάκρᾳ, ἡμιφᾶφα. Paul. Sil. 2.

φιλήδονος -ον βάκχου νᾶμα. ἀδ. 80.

φιληλάκατος, καλάθισκος. Antip. Sid. 28.

φίλημα -τα μαλθακά. Paul. Sil. 2. 3.

φιλήνεμος -μον αὐλὸν καμινευτῆρα. Philip. 16.

φιλητής -ταί. Macedon. 5.

φιλήτης -τέων ἄψαυστα. ἀδ. 237.

φίλτρον. Crates II. 3.

φιλόβακχος. Philod. 31.

φιλόγαιος, ὗνις. Philip. 14.

φιλόδενδρος. Theaet. Sch. 3.

φιλοδίτης -δῖτα Πρίηπε. Philip. 20.

φιλόδουπος -ου ἅμας. Phani. 4.

φιλόεργος. Leon. Tar. 8. Antip. Sid. 26. -ον κερκίδα. ἀδ. 116.

φιλοζέφυρος -ου Ἀρσινόης. Hedyl. 4. (8.) -οιο γαλήνης. Theaet. 2. -οι λειμῶνες. Strato 37.

φιλοθουκιδίδης. Thom. Sch. III. 125.

φίλοινος. Leon. Tar. 87.

φιλοκαμπής -ία κέρκον. Phani. 2.

φιλοκαρποφόρος -ου θέρεος. ἀδ. 177.

φιλοκερδής -έα φῦλα λῃστέων. Antip. Sid. 78.

φιλοκέρτομος τέχνη. Stat. Athl. 42. -τομοι Σάτυροι. Nil. Schol. III. 14.

φιλοκίνδυνος -νῳ φροντίδι. Dioscor. 29.

φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως. Nicand. 1.

φιλόκοινος. Antiphil. 44. (Lectt. 172.)

φιλόκρημνος -ων αἰγινόμων. Leon. Al. 12.

φιλοκρόταλος -οισι θυμέλῃσι. II. 520.

φιλόκωμος, πηκτίς. Meleag. 60. οἰνοβαρής. Simonid. 54. -μων ἠιθέων. ἀδ. 253.

φιλόλιχνος, μῦς. Leon. Al. 30. Phani. 3.

φιλόμβριος -ον βάτραχον. Plato 8.

φίλομβρος, νάρκισσος. Meleag. 92.

φιλομειδής. II. 517.

φιλομήτωρ -ορα στοργήν. ἀδ. 739.

φιλόμουσος -οι δελφῖνες. Arion. Hymn.

φιλοναύτης, πέτρος. Philip. 23.

φιλονεικέω. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει. Pallad. 127.

φιλόνεικος -ου δῆριν. Pallad. 55.

φιλονύμφιος -ιε Κύπρι. Philodem. 24.
φιλοξενίη -ης. ἀδ. 532.
φιλοπαίγμων, στωμυλίη. Philodem. 31. -ονος μούσης. Onest. 2. ἀοιδῆς. Christ. Ecphr. 360.
φιλόπαις, οὐ φιλοβούπαις. Strato 94. χέλυς. Simonid. 54. χελιδών. Theaet. 2. οὐκέτι νῦν ὁ θεός. Leon. Alex. 1. φλόγα τὰν φιλόπαιδα. Meleag. 6. 18. νόσον. Callim. 14.
φιλοπάννυχος, σελήνη. Philod. 7.
φιλόπατρις. Diodor. 11.
φιλόπλεκτος, κόμη. Antip. Sid. 21.
φιλόπλοος -οα τεύχεα νηῶν. Philip. 30.
φίλοπλος. Dioscor. 20.
φιλοπουλύγελως, κόρη. Macedon. 4.
φιλόπυρος. Philip. 19. II. 217.
φιλοπωριστής. Leon. Tar. 45.
φιλόργιος, Κύπρις. Philod. 24.
φιλόρθιος -ιον κανόνισμα στιλίδων. Phani. 3.
φιλορμίστειρα. Philodem. 24.
φιλορρώθων -, κημός. Philod. 27.
φιλορρώξ, ἄμπελος. Simmi. 2.
φίλος. φιλαίτατος. Philet. 7.
φιλόσκηπτρος -ῳ βασιλῆι. ἀδ. Byz. 6.
φιλοσκήπων, Πάν. Crinag. 6.
φιλοσκόπελος, Πάν. Agath. 29.
φιλόσκηλυγξ, Πάν. Lucill. 1.
φιλόσπουδος. Philodem. 3.
φιλοστέφανος, ἀθλοσύνη. Paul. Sil. 48.
φιλότεκνος, χελιδών. Marc. Arg. 24.
φιλόφθογγος -ων σκυλάκων. Anyte 23.
φιλοφροσύνη -ης ἀρχή. Ion Chi. 2. -ναι τε χοροί τε. Id. 1.
φιλοφρόσυνος. ἀδ. 169.
φιλοχρημοσύνη. ἀδ. Byz. 16.
φιλόχρηστος -τῳ πόλει. Pallad. 93.
φίλτρον, πᾶσι κάλλιπεν. Stat. Athl. 59. -ρα βραβεύειν. Meleag. 11. τραυλίζειν. Asclepiad. 16. γήμου. Apollonid. 19. νήπια. Antiphil. 2. μητρός. Aemil. 2. τεκέων. Jul. Aeg. 29. ἐσβέσθη. ἀδ. 660. -τροις θελξινόοις. Antiphan. 1.
φιλύδρυλος, κῆπος. ἀδ. 176.
φιλωρείτης -τῃ Πανί. Erycı. 1.

Φιμός - μοὶ περὶ στόματι. Anyte 4.

Φίσκος - ῳ. ἀδ. 694.

Φίτυμα, κακόν. Tymn. 4.

Φλέγμα, ἄγριον ἰάμβων. Jul. Aeg. 60. - ματος λύει πάχος. ἀδ. 445. ἐνήμεσε μυρία φλέγματα. Eryci. 11.

Φλέγω. Φλέξει τις πυρὶ πῦρ. ἀδ. 267. μηδὲ τὸ 'πῦρ φλέξῃς. ἀδ. 78. Φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον. Meleag. 76. ὕμνοι φλέγονται. Bacchyl. fr. 9.

Φλέψ. κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος. Leon. Tar. 26. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα. Alcae. Mess. 8. φλέβας ἀκροκορίνθου. Onest. 4.

Φλόγεος - έου ὀϊστοῦ (Scr. φλογεροῦ) Paul. Sil. 43. - έαις ἐν ἀστεροπαῖς. Alcae. Mess. 6.

Φλογμός - ὸν ἐκπραΰνεις. Paul. Sil. 74. 154. - οῖσι τυπτομένη. Eratosth. Cyren. 2.

Φλογόεις - εσσαν ὀπωπήν. Paul. Sil. 31.

Φλοῖσβος - ον Ἐνυαλίου. Mnasalc. 4.

Φλύαξ - ακες τραγικοί. Nossis. 12.

Φλύω. Φήμην στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος. Dioscor. 23.

Φόβη - ην ῥομβητήν. Alcae. Mess. 8. - αις εὐπετάλοις. Sabin. II. 304.

Φόβητρον - ρα Τισιφόνης. Lucill. 81.

Φοιβάζω - άζοντα. II. 518. Φοίβασε μύθους Κασσάνδρη. ἀδ. 564.

Φοιβητὶς - ίδι δάφνῃ. Christ. Ecphr. 41.

Φοῖνιξ, πέπλος. ἀδ. 269. - νικος πρωτογόνους ἥλικας. Meleag. 1, 50.

Φοινικόεις - όεντα ἡνία. Anyte 4.

Φοίνιος - ιον αἷμα. ἀδ. 230. - ια κέντρα. Bian. 15.

Φοινίσσω - σετο χιονέη σάρξ. Rufin. 2. μηρὸς ἐφοινίχθη. Asclep. 30. ἠρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηϊάδων. Zonas. 6. (III. 331) Φοινιχθέντα φάσγανα. ἀδ. 174.

Φοινός - ῷ κρατί. Paul. Sil. 47.

Φοιταλέος - έαι πᾶσαι. Antip. Th. 70. (Lectt. 155)

Φοιτάς - τάδος ἐμπορίης. Jul. Aeg. 49.

Φοιτάω. ὁππότ' ὅτι λάτρις ἔρωτος φοιτᾷ. ἀδ. 52. εἴτ' ἅμ'

ἐφοίτα σκῆπτον. Antip. Sid. 80. ὅτ' εἰς Διόνυσον ἐφοίτα. Agath. 31. εἰς Ἀφροδίτης: Asclepiad. 22. ἦν πρὸς ἄλλους φοιτήσῃ. ἀδ. 12.

Φοινικός -κῶν ἐξαμέτρων πόλεμον. Lucill. 79.

Φοξός. Archias 17.

Φορβή. ἐκ φορβῆς σκολιότριχος. Meleag. 1, 37. -ῆς ἠκανθῆ. Paul. Sil. 18.

Φορέω -ουμένη κερόεντι λωτῷ. Satyr. Th. 7. νέος πεφόρητο. Christ. Ecphr. 349. πεφορημένος οἴστρῳ. Marc. Arg. 7.

Φόριμος -ον φύλακα. Gemin. 8.

Φορμικτής. Bianor. 8.

Φορτίζω -ων αὐχένα. Aenigm. 15.

Φορτίς -τίδι μελαίνῃ. Antip. Th. 52. νηΐ. Id. 69.

Φόρτος, κουφότατος. Onest. 10.

Φορύω. λείψανον σκολοπένδρας πεφορυγμένον ἀφρῷ. Antip. Sid. 14.

Φράγμα -ματα μετώπων. Leon. Tar. 32.

Φραγμός -οῦ. Archi. 22.

Φράγνυμι -υτε πάντας κελεύθους. Loll. 10.

Φράδμων -ονος ἀνδρός. inedit.

Φράσσω. φράξαντες θύννων ῥόμβον. Qu. Maec. 7. στόμα πέφρακται τὸ χρυσέον. ἀδ. 718.

Φρενογηθής. II. 518.

Φρενοκλόπος ἔρως. Qu. Maec. 9.

Φρενοληστής. Meleag. 42.

Φρενοπλήξ. ἀδ. 411.

Φρικαλέως -έον νάπος. Addae. 2. νέκυν. Jul. Aeg. 59.

Φρικτός -τοῖο θεᾶς. Antip. Sid. 27. -τὸν σέλας ἱέντα γλήναις. Archias 12.

Φριμάσσομαι. Michael. Psell. III. 127.

Φρίξ, μαλακή. Leon. Al. 28. θάλασσα φρικὶ χαρασσομένη. Antip. Sid. 37.

Φριξαυχήν -ένες σεισμοί. Arion. Hymn. 8.

Φριξοκόμης -μῳ Πανί. Anyte 3.

Φρίξος -ου καὶ νάρκης. ἀδ. 84.

Φρίσσω. Marc. Arg. 27. -σοντα φθονεροῖς γενείοις. Strato 13. πεύκην φρίσσουσαν Ζεφύροις. Plato 13. φυκὶς ἔφριξε πάγην. Apollonid. 23. νῦν δέ σε κάρτος ἔφριξε νέων. Stat. Athl. 35. νῦν μέγα πεφρίκασι. Macedon. 5. χαίτας αὐ-

χειλίους πεφρικότα. Archi. 12. Paul. Sil. 44.

Φροίμιον ὃ ὅρμον πάτρης φροίμιον οὐρανίης. Loll. Bass. 4.

Φρόνιμος -οις ὄμμασι πειθόμενος Marc. Arg. 7.

Φροντίζω -τισον ἐμοὶ ἱμάτιον. ἀδ. 73.

Φροντὶς -τίδος λωϊτέρης ἀψόμεθα. Philod. 19. -τίδα ἤνυσεν. ἀδ. 651. -δας πολιοκροτάφους ῥίψαι. Paul. Sil. 75. στυγερὰς ἱστοπόνων. ἀδ. 116.

Φροῦδος, φόβος. Jul. Aeg. 43. -δον σῶμα. ἀδ. 743.

Φρουρητός -τὸν κήρυκα σκόλοπι Qu. Maec. 5.

Φρούριον, ψυχῆς. Polemo 1.

Φρουροδόμος -μοι κύνες. Antiphan. 9.

Φρύαγμα, τὸ παιδικόν. Agath. 20. τὸ τηλίκον. Id. 65. τὸ ἐπ' ὀφρύσι. Meleag 37. κοῦφα φρυάγματα θνητῶν. Mesomed. 1.

Φρυάσσω. μὴ γαῦρα φρυάσσου. Meleag. 22. -σόμενοι ἔρωτες. Philip. 57. ἵπποι. Apollonid. 22.

Φρυκτὸς -τοὺς αἰθαλόεντας. Agath. 8.

Φρῦνος -ον. ἀδ. 394 b. (III. 333.)

Φρύσσω. ἐφρύγη. δίψευς ὕπο. Leid. r. 4.

Φυγάς, φορτίς. Paul. Sil. 60. ἡ χέρσοιο. Tiber. Ill. 2. ἀκτίνων ἠελίου. Antiphil. 12.

Φυγοδέμνιος. Antip. Sid. 12.

Φυζαλέος -ον ὀμμαστάν. (ubi nunc φύζα λίαν). Antist. 1.

Φυή -ῆς τύπον. Diodor. 5. -ὴν μερόπων. ἀδ. 250.

Φυκίδιον. Asclepiad 28.

Φύκιον -ια λεπτά. Antip. Sid. 96. ἔμιξε φύκια κήποις. Paul. Sil. 61. εἵλκυσεν. ἀδ. 129.

Φυκὶς, λιμενῖτις. Apollonid. 7. ἐρυθρή. Id. 23.

Φυκογείτων, Πρίηπος. Stat. Flacc. 4.

Φῦκος, εὐαλδὲς πόντου. ἀδ. 399. καὶ ψίαυθος. Lucian. 6. καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης. ἀδ. Her. 21. λεπτὸν ὑπὲρ σανίδων. Antiphil. 1. -κους ἄνθος. Rufin. 14. φύκεϊ χριομένην Macedon. 14.

Φύλακος -κον πόλεως. ἀδ. 291 b. (Lectt. 288.)

Φυλάσσω -σου μηνύειν. ἀδ. 475. λόγον πεφύλαξο. Antiphil. 43. σίνεσθαι. ἀδ. 232.

φυλάς -άδος εὐκάρπου. Agath. 25. -άδα σκιερήν. Mnasalc. 10. τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα. Thall. Mil 4.

φυλλοβολέω -εῦντα ῥόδα. Callim. 12.

φυλλόστρωτος. φυλλοστρώτῳ (?) πέδῳ. Theocr. 3.

φυλλοχοέω -οεῦντι κόμην. Antiphil. 37.

φῦλον, ποιητῶν. Antip. Th. 45. ἀνάριθμον ἀδ. 398. -α ἀλίπλοα. ἀδ. 581.

φύλοπις -πιδος ἀνικάτου. Dioscor. 13. στυγερᾶς. ἀδ. 728.

φυράω. πηλὸν φύρησαν. Macedon 33. πηλὸς ἐφυράθην. Nicaenet. 2

φύρδην, νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος. Philostr. II. 400. σίδαρον φύρδαν μεστὸν ἔχοισα φόνου. Antip. Th 26.

φύρω, ἀκμαῖον ἄνθος ἔφυρε κόνις. Meleag. 109. μέλτῳ φυρόμενοι κανόνες. Leon. Tar. 4 μύρτον ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις. ἀδ. 13. πεφύρησαι χαλκεοῖσι. Philet. fr. 3. πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος. Meleag. 60. ὄμματα κλαυθμῷ. Strato 68. αἰεὶ δακρύοισι. Rufin. 25. πεφυρμένον αἵματι πολλῷ. ἀδ. 26.

φῦσα -αν ὑπηνέμιον. Pallad. 18.

φυσάω -ῶν ἄρτι καταρχομένην. Strato 3. νῆσος τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα. Paul. Sil. 74, 37. τυμπάνου κ' ἐφύσῃ. Theodor 8.

φυσιάω -όωσα ἄσθματι. ἀδ. 283.

φυσιγνώμων. Theocr 10.

φυσίζοος -οον ὕδωρ Νείλου. II. 510. γραμματικὴ φυσίζοος. Lucian. 12.

φύσις -ιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δύναται. Agath. 20.

φύστη, λιτὴ καὶ οὐκ εὐάλφιτος. Leon. Tar. 55.

φυταλιή -ὴν λευκοῦ καλάμου. ἀδ. 528.

φυτεύω -ε γένος. Julian. Aeg. 43.

φυτοεργός -γέ. Cyllen. 1.

φυτόν, οὐράνιον. Pallad. 122. φόνιον. ἀδ. 461.

φυτοσκαφίη. ἀδ. 253.

φυτοσκάφος. Philip. 20. II. 519.

φυτουργός. ἀδ. 235.

φωλάς, ἀραχναίη. Eryc. 9. ἀλφή. Even. 16. -άδα παρθενίην. Philodem 22. -δας ἀγκύρας. Antip. Sid. 37.

φωλεός. ἰδοὺ περὶ φωλεόν. Meleag. 91.
φωνάριον. Philodem. 21.
φωνήεις -εντι ἔγχει. ἀδ. 591. -ήεσσαν σιωπήν. II. 521. ἑπτὰ φωήεντα. ἀδ. 280.
φώρ. φωρὸς ἴχνια ἔμαθον. Callim. 12.
φωρά -ῆς ἁπτόμενοι. Crinag. 50.
φωρίδιος. Leon. Al. 42.
φώριος -ια λεκτρά. Paul. Sil. 1. -ιον βλέμμα. Id. 31.
φῶς, ἀμίλλης ἴδυ. Stat. Athl. 53.

X.

χάζομαι. ἄψ χάζεται. Agath. 3.
χαίνω -νει στόμα. Jul. Aeg. 19. γαῖα χανοῦσα. ἀδ 614. βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. Lucill. 73.
χαίρω. χηραμένη πατάγῳ. Leon. Tar. 65. κεχαρμένε δάκρυσι. Archias 34.
χαιτάεις, Γάλλος. Eryci. 2.
χάλαζα -η ἰσήριθμος χερμάς. Paul. Sil. 49.
χαλαζεπής -πῆ τάφον. Philip. 83.
χαλαζήεις, συρμός. Leon. Alex. 12.
χαλαζοβολέω -λει. Asclep. 26.
χαλαρός -ωτέρη λαχάνου. Automed. 3 a. (III. 331.)
χαλάω. μὴ χαλάσσῃς θυμόν. Agath. 4. δικλίδος τὴν βάλανον χαλάσας. Eratosth. Sch. 2. φοίβῳ κεχαλασμένα τόξα. Antip. Th. 20.
χαλέπτω, Κύπριδα. Agath. 17. παῖδα. Paul. Sil. 35.
χαλίκρητος -τον νᾶμα. Agath. 8.
χαλινός -οῖς ἀλύτοισι δαμάσας. Meleag. 21.
χαλίφρων. II. 517.
χάλκειος -είην δαίμονα. ἀδ. Byz. 17.
χαλκείλατος -τοις χείλεσι. Aenigm. 7. -ους θαλάμους. Paul. Sil. 16.
χαλκεόγομφος -ῳ δώματι. Simonid. fr. 7.
χαλκεόπεζος -ον ἕδρην. Claudian. 3.
χάλκεος. σιγᾷς τὸ χάλκεον. Paul. Sil. 76.
χαλκεόφωνος, ἀοιδή. II. 520.
χαλκευτής, ὕμνων. Antip. Sid. 79. πιερίδων. Antip. Th. 24.
χαλκεύω -σεν. ἀδ. 308.
χαλκήλατος, κρητήρ. ἀδ. 281.

χαλκίς -κίδας ἀκανθίδας. Phani. 7.
χαλκοβαρής -ὲς κρόταλον. Antip. Th. 70. (Leott. 155.)
χαλκογένειος -εια ἔμβολα. Philip. 30.
χαλκοδαίδαλος, τέχνη. Philip. 50.
χαλκόδετος -τον πέδην. Meleag. 52.
χαλκοπαγής, σάλπιγξ. Antip. Sid. 6.
χαλκός -ὸν διαυγῆ. Philet. 1.
χαλκοστέφανος -ον ῥυσάμενοι τέμενος. ἀδ. 143.
χαλκοτορέω -ρεῖ ἔντεα, ἀδ. 412.
χαλκοτύπος. Jul. Aeg. 23. -τύπου μανίης. ἀδ. 174. -ῳ εἰκόνι. Stat. Athl. 33.
χαλκόω -ωσε πέρτιν. Jul. Aeg. 17. -ώσας. Id. 12. χαλκωθεν ὑπὸ γήρως. ἀδ. 228.
χάλυψ -βα καλαμηφάγον. Paul. Sil. 51. βριθύν. ἀδ. 297.
χαμάδις. ἀδ. 470.
χαμαί, τίθη κατὰ μικρόν. Pallad. 79. εἰς τὸ χαμαί. ἀδ. 108.
χαμαιλεχής -έος κοίτας. Antip. Sid. 82.
χαμευνή, κοίτη. Nicaen. 3. σπογγὸς χαμευνὴ Τρίτωνος. Paul. Sil. 51.
χαμηλόν -ότερον στιγμῆς. Leon. Tar. 70.
χανδάνω. κωκύσασα ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη. Bian. 17. τόσον χάδεν ἠέρα νῆσος. Paul. Sil. 80.
χανδοπότης -ται. Macedon. 19.
χάος. δι' αἴθρας χάους τε. Simm. Al. 6. θωΰκτῆρα χάους κύνα. ἀδ. 282.
χάραγμα. Agath. 80. ὀξύ. Damochar. 2. Antip. Th. 2. -ματα χειρός. Pallad. 125.
χαράδρα -ας λασίους. Eryci. 3.
χαραδραῖος -ας ἰλύος. Leon. Tar. 39.
χαρακτός -ταὶ ῥῖναι. Leon. Tar. 4.
χαράσσω, ἀρότρῳ χερσόν. Apollonid. 51. οὖρα ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε. Philip. 81. ἰούλοις ἄκρα χάρασσε γενειάδος. Christ. Ecphr. 279. γενειάδος ἄκρα χαράσσων. Stat. Athl. 11. ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε. Erinna 2. ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας. ἀδ. 489. μορφὴν χαράξαι. Antioch. 2.

ἀκτῖαι χαράσσεται ὄμματος αὐγή. Claudian. 2. πυγὴ χαράσσετο κύμασι κωφῷ. Rufin. 2. κύματα φρικὶ χαρασσόμενα. Agath. 57. θάλασσα χαρασσομένη φρικί. Antip. Sid. 37. χαραξαμένη στέρνα ταύρων. Agath. 27.

χαρίζομαι - εαι χαρίζεαι. Jul. Aeg. 5. τάφον. Id. 48. πᾶσα γραφὶς μορφῆσι χαρίζεται. ἀδ. 352. ὄφρα με χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις. ἀδ. 58. μὴ χαρίζου τῇ γλώττῃ. Nicarch. III. 334. ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενος. Strato 89. ψωμὸν γαστρί. Ammian. 25. ὕπνον ἔχω κεῖνα χαριζόμενον. ἀδ. 56.

χάρις, οὐρανίη ἀμφιτέθηλε. Rhian. 4. πολλή. Marc. Arg 27. στέρνοις. ἀδ. 36. κενεή. ἀδ. 409. ὁρῶσιν ὀφθαλμοὶ πρὸς χάριν. Meleag 39. χάριτες Ἀρισταγόρην εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσαντο χέρας. Meleag. 23. Rhian. 5. χάριτές τοι κατέχευον ἔλαιον ὦ πύγα. Rhian. 2. χαρίτων πληθόμενοι φοβέρων. Antip. Th. 25. Ὁμηρείων. Macedon. 38. περίσκεπτος χάρισιν. Polystr. 1. στίλβει χαρίτεσσι λελουμένος. Heliodor. II. 306. ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον χαρίτεσσι. Leon. Tar. 85. ἀκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι. ἀδ. 409.

χαριτοβλέφαρος - οις ὄμμασιν. ἀδ. 721.

χαριτῶπις. ἀδ. 721.

χάρμα, βροτοῖσι. Leo Phil. 7. κενεὸν πατρίδος. ἀδ. 651. - ματι καὶ λύπῃ. Paul. Sil. 69.

χαροπός - πὸν πέλαγος. Meleag. 80. - πὰ μαρόπων τύχα. Mesomed. 1. - ποῦ κύματος. ἀδ. 434. Secund. 3. - πῷ πελάγει. Antip. Sid. 53. - πὰν χᾶνα. Id. 88. - ποὶ βλέμματος ἀστεροπαί. Asclepiad. 15. - πῶν ὀφίων. inedit. χαροποῖς ὄμμασιν οἷα γαλήνης. Meleag. 69.

χαρτάριον. Strato 58.

χάρτης, καὶ νόμος Αὐσονίης. Pallad. 14. βύβλῳ καὶ χάρτῃ. Id. 46.

χαρτός. εἴ μοι χαρτὸς ἐμὸς Πολέμων ἀνέλθοι. Tull. Laur. 1. εἴ τι χαρτόν. Asclepiad. 37. χαρτοῖσι χαῖρε Archil. fr. 14.

χάσκω - ων στόμα. Trajan. II. 265.

χάσμα -ματος ἐξ ἄχανοῦς. Bian. 12. -ατι. ἀδ. 283. -ασι Σκύλλης. Agath. 74.

χατέω. χθονὸς οὐ χατέεις. Agath. 78. Λάιδος οὐ χατίων. Id. 3. νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων. Julian. Aeg. 46. πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης. Stat. Athl. 28.

χαῦνος -ον δέμας κρατύνειν. Paul. Sil. 74. 77.

χέζω. χέσειν. Pallad. 62.

χεῖλος, εἰς πλατὺ πόντου. Antip. Sid. 103. γυρὸν ἑεὶς ὑπὲρ καλάμων. Plato 14. ἀδ. 230. χείλη στόματος πρόθυρα. Sosip. (Dioscor.) 3. περικάλλεα νεώς. Anyte 12. χείλεα λοξὰ παρεκτανύεις. Irenae. 3. τὴν ψυχὴν ἐπὶ χείλεσιν εἶχον. Plato 2. νᾶμα ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες. Mnasalc. 8. ἄκροις ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα. ἀδ. 313.

χεῖμα. ἥν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς χεῖμα δέδορκα. Meleag. 44. χεῖμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος. Paul. Sil. 8.

χειμάζω. οὐκ ἔστι γήμας ὅστις οὐ χειμάζεται. ἀδ. 405.

χειμαζόμενοι ἐν αὐτῷ (τῷ ζῆν). Pallad. 104.

χειμαίνω -ει ὁ βαρὺ πνεύσας πόθος. Meleag. 29. 45. θάλασσα ἄγρια χειμήνασα. Leon. Tar. 74.

χειμέριος -ίῃ νυκτί. ἀδ. 647. -ιον ζωὴν ὑπαλεύεο. Leon. Tar. 70. -ιον κύμων πέλαγος. Meleag. 67. -ίοισι δρόμοις ποταμοῦ. ἀδ. 401.

χειμών, γήρως βαρύς. Antiphan. 2.

χείρ, οἶδε γεννᾶν τοὺς τεθνηκότας. Stat. Athl. 60. μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκεν βοῦν. ἀδ. 224. νεῶν στιβαρὴν χέρα Philip. 23. χεῖρα θέρευς θρίνακα. Antiphil. 4. σοφαὶ χέρες. ἀδ. 315. Κυκλώπων χεῖρες. Antiphil. 6. πάμφωνοι. Antip. Th. 27. οὐκ ἔνι μῶμος χερσίν. Simonid. 86. ὀιζυραῖς χερσίν. Philip. 78. μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἠιόνης. Crinag. 13. χεῖρας ὕπερθεν ἔχοις. Theodor. 5. λεχοῖ δισσὰς ὑπερίσχες χεῖρας. Phaedim. 3. τρίνακας χεῖρας ἀρουροπόνων. Philip. 14.

χειρομαχέω, τῇ κενεῇ κύπριδι. Scythin. 1.

χειρονομέω -ήσω ὄρθια. Xenocr. II. 59.
χειροτυπής, κύταγος. Meleag. 60.
χειρουργία -ῶν. Nicarch. 29. -ήσας Lucill. 76.
χειρωνίς. ἐν πινυταῖς χειρωνίσι βίβλοις. ἀδ. 579.
χελιδόνιον -ια χλωρὰ ἐκ ποταμῶν. Pollian. 1.
χελιδονίς -νί (ubi nunc χελιδόν.) Antip. Sid. 63. ἀδ. 732.
χελιδών. τραυλὰ μινυρομένα. Mnasalc. 9. λαλαγεῦσα. Leon. Tar. 5. φιλόπαις. Theaetet. 2. φιλότεκνος πηλοδομεῖ θάλαμον. Marc. Arg. 24. κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους. Philip. 18. Even. 13. Antip. Sid. 63. Archias 26. Agath. 12. 57.
χελώνη. Aenigm. 31. -ας πτηνὰς ἰδεῖν. Lucian. 22.
χέννιον. Pallad. 21.
χερειότερος. Crinag. 43. -τεραι ἐχέων. Bian. 15. δεῖξα χερειοτέρους. Stat. Athl. 7.
χεριφυρής -ῆ δαῖτα μάζης. Philip. 11.
χερμάδιον. Mnasalc. 4. -ίων κτύπος. Archias 18. -ίοις σκληροῖς. Leon. Tar. 46.
χερμάς, καρηονῖτις. Apollonid. 26. ἰσήρεθμοι χαλάζῃ. Paul. Sil. 49. κεῖμαι, Crinag. 43. λεπτῇ. ἀδ. 204. χερμάσι βαλλομένη. Plato 20.
χερμαστήρ -ῆρος ξινοῦ. Antip. Sid. 105.
χέρνας, ἡ βασίλας. Alex. Aetol. 3.
χερνής -ῆτα βίον. Archi. 11.
χερνήτης -τεω ἀνδρός. Simonid. 103.
χερνῆτις, γρηΰς. Philip. 9. Crinag. 31.
χερνίπτω, σὺν βοΐ χερνιφθέντα. Theodor. 6.
χερσαῖος -ον ἀνέρα. Antiphil. 34. -ης ἄγρης. Antiphil. 23. -ας ὀδούς. Crinag. 30.
χερσόθεν. Bianor. 2.
χερσόθι. ἀδ. 383.
χέρσος. ἐπὶ χέρσου. Philip. 82. κὴν χέρσῳ κὴν πελάγει. ἀδ. 434. νῆα χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην. Antiphil. 26. χέρσῳ κῦμα περὶ Κύπριδος. Meleag. 19. χέρσῳ τὴν πελάγευς ἐλπίδα μεμφομένη. Id. 26. χέρσον ὁρᾷς λιμένα. Jo. Barb. 10. ἐν χέρσοισι ῥαχίαις. Diocl. 4.
χεῦμα, τὸ ἄγριον ἐκλήμμυρε. ἀδ. 434. εἰκόνα χεῦμα (ubi nunc κῦμα) ἔκλυσε.

ἀδ. 469. Πηγαίου παρὰ χεῦμα. Leon. Tar. 94. -ματα Κασταλίης. Agath. 95. νηρεΐδων. Paul. Sil. 61. πόντου χεύματα λοίγια. ἀδ. 434. χεύμασιν εὐμούσοις. Jul. Aeg. 37. παρὰ χεύμασι Ῥήνου. Crinag 25. αἰμαλέοις Theaet. Sch. 4.

χέω. φύλλων αὖα χέουσ' ἄνεμοι. Crinag. 29. ἡδὺ πνεῦμα χέων ἐν αὐλοῖς. Simonid. 76. εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος. Alcae. Mess. 12. μαντῴδεα φωνήν. Christ. Ecphr. 37. τόξα πτηνὰ χέοντα βέλη. Meleag. 32. πολὺν ὑπὸ σήματι κισσὸν χεύατο. ἀδ. 528. χευαμένη πλοκάμους περὶ πεύκας. Rhian. 9. χύθη νέκυς. Antip. Th. 48. περὶ τῷδε χυθεῖσα τάφῳ. ἀδ. 714.

χηλή, αἰγιαλῖτις. Archias 17.

χήν. χηνὸς ἀλιστὰ λίπη. Pallad. 21. χῆνα χαροπάν. Antip. Sid. 88. πολιὸν χηνῶν ζεῦγος. Philip. 10. πτηνὰς ἠκροβόλιζε χένας. ἀδ. 667.

χηραμοδύτης. Leon. Tar. 91.

χηρεύω -ει Ὄλυμπος. ἀδ. 245. -ον μέλαθρα Ἀχέροντος. Magn. II. 304.

χήρειος -οις λέκτροις. Antiphil. 11.

χῆρος, ὀδόντων. Philip. 67. -ον στελεοῦ φάρσος ἄμας. Phani. 4.

χηρόω -ωσεν αὐγὰς ἠελίου. Arist. Hymn. Antip. Sid. 105. πνοιῆς. Antip. Th. 69.

χητοσύνη Antip. Th. 35.

χθαμαλὸς -ὴν κόνιν. Antip. Th. 59. -ωτέρη πόντου. Crinag. 20.

χθιζός. Zona. 6 a. (III. 333.) -όν. Macedon. 20. ἰόντα στέφανον. Meleag. 98. Callim. 54.

χθόνιος, τάφος. Agath. 95. -ία ἄκατος. Antip. Sid. 104. -ίης νυκτός. Loll. Bass. 5.

χιμαιροβάτης, Πάν. Leon. Tar. 34.

χιμαιροθύτης. Leon. Tar. 13.

χιμαιροφόνος. Glauc. 3.

χιμάραρχος, τράγος. Ined.

χιμαροσφακτήρ, λύκος. Eryci. 7.

χιογενής -ῆ Βρομίου πρόποσιν. Philodem. ined.

χιόνεος -έη κρύσταλλος. Claudian. 4. -έην λίθον. The-

aet. 3. -σαι νιφάδες. Apollonid. 15. -ίοις στήθεσι. ἀδ. 58. προσώποις. ἀδ. 721.

χιονοβλέφαρος -ου πατέρ' ἀοῦς. Dionys. 2.

χιονώδης -εα βόλβων. Lucian. 9.

χῖος, ἀστράγαλος. Leon. Tar. 84.

χιτών -ῶνας τριγλοφόρους. Satyr. Th. 1.

χιτωνάριον. Lucill. 47.

χιών. πῦρ ῞μα, καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα. Meleag. 58.

χλαῖνα. ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος θάλπεται. Meleag. 102.

χλαινόω ἐχλαίνου φάρεϊ. Philip. 60.

χλαίνωμα, λέοντος. Philip. 52.

χλαμύς, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε. Asclep. 12. ὑπὸ χλαμύδι. Meleag. 5. μάτηρ σε ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι. Id. 124. τὴν πάρος ἐν μίτραις ἠσπάσατ' ἐν χλαμύδι. Even. 12. εἰ χλαμύδ' εἶχεν ἔρως. Meleag. 9. χλαμύδα τριβακὴν γλοιοπότιν. Theodorid. 3. στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα. Procl. 5.

χλανίς. θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι. Meleag. 82. πορφυρέῃ κείμενος ἐν χλανίδι. Simonid. 7.

χλευή -ὴν γέλωτα καὶ λάσθην ποιεῦ Aeschrio. 1. 189. χλευὴν ἔσχε μ' ὁ καλός. Strato 92.

χλιαίνω -ῆναι γόνυ. Apollonid. 15. -ομένη εἰδώλοις κάλλευς. Meleag. 21. πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. Id. 13. Δημοῦς χρωτὶ χλιαινομένου. Id. 81. 93. ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος. Id. 102. -μενον παιδὸς σαρκί. ἀδ. 33.

χλοάω -ειν μῆλα Probl. ar. 18. ουσι λειμῶνες. Strato 37. -ουσα βῶλος. Agath. 25.

χλοερός -οῖο λειμῶνος. ἀδ. 260.

χλοηκομέω -έειν. Archias. 19.

χλωρός. Lucill. 115. -ὸν χεῦμ' Ἀχέροντος. Anyte 19. δάκρυ χέας. Dioscor. 24. χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος. Crinag. 37. χλωρὴν σάρκα σηπεδόνη ἔβρυξεν. Eryck. 9. -ῶν ἀκροδρύων. Pallad. 21. -οῖς δακρύοισι λειβόμενα. Anyte 18.

χνοάω. κοῦρον ἔτι χνοάοντα

βούλου δευόμενον. ἀδ. 695. -ρέουσα κυκνόν. Philip. 20.

χνοῦς. μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος. Asclepiad. 1. -μήλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον. Zonas 6. ὀρτυγόνειον ἔχων. Diodor. 6. χνοῦν πωλικὸν ἀποσεισάμενος. Theod. 6.

χόανος. βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον. ἀδ. 228.

χοῖνιξ, θέρμων. Crates 7.

χοιράς -άδος εἰναλίης. Diodor. 4. -άδας πέτρας. Loll. Bass. 5. στείβει. Archi. 10. αἴρει. Callicter. 2. -άσιν ἀλιξάντεσσι. Qu. Macc. 8.

χοίρειος -ας μερίδας. Pollian. 3.

χοιρίδιον. Lucill. 84.

χοῖρος. δεινὴν ἀκάνθαν ἔχει. Nicarch. III. 331.

χολάς, ἐγχείην γευσαμένην χολάδων. Paul. Sil. 46. ἐξ οἴος χολάδων. Agath. 68.

χόλιος -ιον Δία τῇ γαμετῇ. Pallad. 11.

χόλος, πᾶσα γυνή. Pallad. 6.

χόνδρος, ἰσοψίδιος. Leon. Tar. 55.

χοραύλης. Lucill. 23.

χόρευμα -ματα πάρηβα Κάδμου. ἀδ. 353.

χορεύω -σας πόδα. Philip. 45.

χορηγέω. ἐχορήγει. Simonid. 58. -τῶν ἐχορήγησεν κύκλον. Id. 76.

χόριος. ἀδ. 454 c. (III. 334.)

χοροιθαλής -έας κούρας. Antip. Sid. 23.

χοροιμανίη. ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης. ἀδ. 353.

χοροιτυπίη. Leon. Tar. 72. Antip. Th. 51. Stat. Fl. 9. Strato 92.

χοροπαίκτης. -ται πάντες. Myrin. 1.

χορός, ἀμαρύγων. Marcell. Inscr. 50. -ὸν διδαξάμενος. Simonid. 57. ἄστρων. II. 513. δαιτυμόνων. Aenigm. 2. χορῷ ἐκτήσατο νίκην. Theocr. 11. χορῶν ἔναρα. Meleag. 115. τὸν χορεῖς μέλψαντα σοφοκλέα. Simm. Th. 1.

χοροστασίη -ης ἔργα. Antip. Th. 70. (Lectt. 157.) ἀρχαίης. Zonas 8. μακάρων. Diogen. II. 492. ἦχι χοροστασίην εἴαρι δῆμος ἄγει. Leonti. 6. ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσι. Marcell. Inscr. 58

χορτάζω. οἱ χορτασθεῖεν τῆς παρὰ σοὶ σπατάλης. Lucian. 7.

χορτασίη. Pallad. 26.

χόρτος -τον ἐμῇ δότε γαστέρι.

Crates 6. ἴδουσι. Nicarch. 17. μὴ χόρτον παραθῇ. Ammian. 20.
χόω. χώσας σήματι. Jul. Aeg. 54. ἀνέρα χῶσαι σήματι. Ib. 70. σᾶμα τίς τόδ' ἔχωσε. Antip. Sid. 85.
χραίνω. χρανθὲν φόνῳ σάκος. Meleag. 115.
χράω. ἔχραε. Agath. 23.
χρεία. ἐν χρείᾳ. ἀδ. 676.
χρεμέθω. Bianor. 11.
χρεμέτισμα, γάμου προκέλευθον. Macedon. 7.
χρίμπτομαι -μένη. ἀδ. 599.
χρίος, ἀπέχεις. Callim. 22. τρίσσαντι παρὰ χρίος. Antip. Th. 26. τρὸς χρίος ἑλκόμενος. Agath. 3.
χρηματικός -μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικήν. Pallad. 55.
χρῆσις -σι τρυφῆς. Macedon. 33.
χρησμαγόρης. II. 518.
χρησμῳδέω -δῆσαι. Pallad. 139.
χρησμῳδός, Πυθώ. Archias 24.
χρίμπτω. αἱ φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη. Antip. Sid. 72.
χρίσμα -ματα γύψου. Rufin. 14.
χρίω. αἰὲν ἐν ἰξῷ Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι. Meleag. 4. νεθοκαλλοσύνην φύκεϊ χριομένην. Macedon. 15.
χρόνιος -ιον μέλαν. Paul. Sil. 50. -ίῳ ἠπιάλῳ Pallad. 109. -ίῃ θήρῃ. Jul. Aeg. 7. -ίους πρήξιας. ἀδ. 584.
χρόνος, ὀξὺς ὀδόντας. Simonid. 110. ὁ μυριέτης. ἀδ. 611.
χρυσαυγίς. Bacchyl. fr. 14.
χρυσανθής -ῆ κόμαισι κρόκον. Meleag. 2.
χρύσασπις -πιδι ῥώμῃ. ἀδ. Byz. 4.
χρυσαυγής -έϊ νηῷ. Agath. 60.
χρύσειος -εια Τατιανέ. Jul. Aeg. 39. -εια ὄμματα. Rufin. 36.
χρυσελεφαντήλεκτρος -ους. ἀδ. 606.
χρυσεομίτρης. II. 517.
χρυσεοπήνητος -τῳ γραφίδι. Agath. 5.
χρύσεος -εον ῥέθος. Rhian. 4. τὸ χρύσεον στόμα πέφρανται. ἀδ. 718. χρυσῆν Εὐρυπύλην. Dioscor. 24. Ἀφροδίτην. Antip. Th. 2. χρυσεῦς ἑκατόν. Id. 3. χρυσείοις ἀστράσι. ἀδ. 318.
χρυσίον, ἦσθα. Callias. II. 3. ἀδ. 65.

χρυσοβαφής -εῖς ἄνακτας. Simmi. Secur.
χρυσοβίλημνος. II. 518. -ῳ υἱεῖ. Cyr. 4.
χρυσόδετος -τῳ σκυτάλη. Agath. 27. -οις στεφάνοις. Philip. 25.
χρυσόθρονος -ον ἥρην. Pallade 11.
χρυσόκερως, μήνη. Marc. Arg. 10. II. 517. -ων ἔλαφον. Qu. Smyrn.
χρυσοκόμης, ὑμέναιος. Philip. 54. -αν Φοῖβον. Scolii. 11.
χρυσόκομος -ῳ Ἀπόλλωνι. Mnasalc. 3.
χρυσοκρόταλος, σκυτάλη. Macedon. 5.
χρυσολυρής. Aristot. I. 183. ἀδ. 483.
χρυσομανής, μελίτη. Paul. Sil. 75.
χρυσόμορφος -ον εἶδος. Paul. Sil. 74. 122.
χρυσοπέδιλος, ἥρη. Rufin. 26.
χρυσορόης, Ζεύς. Hedyl. 3. (II. 527.)
χρυσός, ὁ πανδαμάτωρ. Paul. Sil. 16. ὁ πορνοφίλας. ἀδ. 415. ἔρωτος παιώνιος· Antip. Sid. 5. χρυσὸν ἄφθιτον ἐνείμαμεν. ἀδ. 522. χρυσοτέρη Κύπριδος. ἀδ. 732.
χρυσοτρίαινος -νε Πόσειδον. Arion. Hymn.
χρυσοφαής -ῆ στέφανον. ἀδ. 165. -ὲς ἠέλιον. ἀδ. Byz. 15.
χρυσοχάλινος, δρόμος ἠελίου. Pompej. 2.
χρυσοχίτων, ἐλάη. Philip. 20.
χρυσόχρους. II. 518.
χρώζω -ῶσαι αἵμασι. ἀδ. 300.
χρῶμα -ματος μελῳδός. Antip. Sid. 35. -ματα γραφίδων. Agath. 95.
χρωμάτιον -τίοις μεταβάλλων. Hellad. II. 438.
χρώς. ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ στέρνα βαλών. Meleag. 24. πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον. Ib. 13. τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι. Id. 93. ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον. Id. 89. σὲ μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα τέρπεται. Meleag. 83. χρῶτα βαλὼν πρὸς χρῶτα. Argent. 4.
χρωμάτιον -ίοις μεταβάλλων. Hellad. II. 438.
χρωστήρ -ρι μολίβῳ. Jul. Aeg. 11.
χύδην. βότρυες χύδαν ὀμφακες. Leon. Tar. 29. σεσαλαγμένον οἴνῳ. Id. 37. πεπαλαγμένον ἔσθος. Antip. Sid. 61. πάντα χύδην

ἔστω. Antiphan. 2. ἔβρυξε σηπεδόνη σάρκα. Erycius 9. ταῦτα. οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον. Strato 2. παρέχοντα χύδην. Id. 42.
χυμός -οὺς κατασπᾷ. ἀδ. 445.
χύσις, σαρκῶν. Rufin. 4. χρονίη καὶ μοῖρα πάντα ἥρπασεν. Agath. 61. χθαμαλὴν ἐς χύσιν. Antip. Th. 40.
χυτός -τὰ θάλασσα. Paul. Sil. 52. -τῆς ἀλόχοιο. ἀδ. Her. 21. -τὰν κόνιν. ἀδ. 708.
χωλός -ὸν ἔχεις τὸν νοῦν. Pallad. 88.
χῶμα, λάινον. Antip. Sid. 51. εἰς ἅλα βέβληται. Antiphil. 16. τὸ χῶμα τύμβος ἐστίν. Isidor. 2.
χωννύω. ἐχωννύμεθα. ἀδ. 619. Antip. Sid. 66.
χωρέω. οὐ χωρεῖ νῆα τόσην Ἀχέρων. Antip. Sid. 66. πλείους χωρῆσαι. ἀδ. 328. 329.
χωρίζω. ἐχωρίσθην φιλότητος. Pallad. 116.
χωρίτης. Leon. Tar. 98.

Ψ.

ψαιστίον. Gaetul. 1.
ψαιστόν -ὰ πιήεντα. Leon. Tar. 13. 35.
ψαίστωρ -ορα καλάμων σπόγγον. Phani. 1.
ψακάς -άδων τύμματι. Antiphil. 44. (Lectt. 172.) -άδα φοίνισσαν. Simonid. 48.
ψαλίς -ίδεσσι καρῆναι. Jul. Antic. 2.
ψάλλω. ἐκ κέραος ψάλλων βέλος. Statill. Flac. 8.
ψάλματα. Philodem. 22.
ψαλμός Philodem. 13. 14. μετ' ἀοιδῆς. ἀδ. 660.
ψαλμοχαρής. II. 518.
ψάμαθος -ου κουφότερον. Antiphil. 21. ὀλίγη θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ. Hegesip. 4. νεκύων ἐπὶ ψάμαθον. Gaetul. 9.
ψαμμίτης -την δόρπον. Antiphil. 44. (Lectt. 143.)
ψαύω. οὐ ψαύω καὶ τῆδε. Meleag. 123.
ψαφαρίτης, ῥύπος. Strato 34.
ψαφαρός -ὴ νάρδος. Philip. 10. πετυχρὴ ψαφαρή τε. Rufin. 37. κόνι. Zenodot. 2. -ῇ ἐν ὀστρακίνῃ. Crinag. 44. ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα. ἀδ. 34.
ψεδνός -ναί χαῖται. Crinag. 22.
ψεκάς -κάδα ψάμμου ἀριθμῆσαι. ἀδ. 34. -δι πυκινῇ τεγγομένη. Philodem. 5.

ψελλίου - ώσας αὐχένα στεφάνοις. Philip. 25.
ψευδής, ῥῆσις. ἀδ 318.
ψευδολόγος - οι εἰκαίης σοφίης. Leon. Alex. 2.
ψεύδω. βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον. Bian. 19. ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα. Antip. Th. 29. πατρίδα. ἀδ. 455. Σεμέλη Βάκχον. Boeth. II. 127. ψευδόμενοι ῥινῶν στίβον. Crinag. 32.
ψευδώνυμος - ον ὄνομα. ἀδ. 719.
ψευσίστυξ στύγα. II. 518.
ψευστής, λίθος. Leon Tar. 90. μῦθος. Philip. 32. πυρόος. Loll. Bass. 5. - στὰν τύμβον. Gaetul. 7. κενεὸν τάφον. Marc. Arg. 31. - σταὶ δαίμονες. Loll. Bass. 11.
ψῆγμα, ἄπυρον χρυσοῖο. Antiphil. 21.
ψῆκτρα, δονακῆτις. Phani. 6. - ης σιδηροδέτου. Qu. Maec. 6. - ην ἐρυσίτριχα. Philodem. 27.
ψήρ. ψῆρα. Antip. Sid. 105. ψῆρας κρουρμαίης ἅρπαγας εὐπερίης. ἀδ. 416.
ψηφίς - ῖδας. Agath. 71.
ψῆφος. κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη. Agath. 65. - ον δακτυλικήν. Pallad. 87. δακτυλοκαμψόδυνον. ἀδ. 437. κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη. ἀδ. 116. κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι. Stat. Athl. 59 ψήφοις ἱεραῖς. Even. 6 εἴ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται. Lucian. 37.
ψήχω - ει πάντα χρόνος ὀξὺς ὀδόντας. Simonid. 110. καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος. ἀδ. 615.
ψίαθος - ον στρώσαντες. Nicarch. 5.
ψιθύρισμα, τὸ ναυτικόν. Antiphil. 43. (Lectt. 172.)
ψιλός, τὸν μῦν ἀπαρτίξας. Lucill. 16.
ψίμυθος - ῳ τεῖνε παρειήν. Macedon. 16.
ψολόεις - εν κατέχων χερὶ πῦρ. Nicarch. 5. - όεντι βέλει. ἀδ. 483.
ψοφομήδης. II. 517.
ψόφος, εἷς κροτάλων. Dioscor. 20.
ψύττα, κατέτεινα. Pallad. 85.
ψυχαπάτης, στέφανος. Meleag. 2. ὄνειρος. Id. 103.
ψυχή. τοῦτο τὸ νῆμα πρὸς ψυχῆς θαίης. Leon. Tar. 20. μαχοίμην αἰέν ὑπὲρ ψυχῆς. Aenigm. 5. ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον. Antip. Sid. 64. ψυχῆ

ἑλοῦσα πόθον. ἀδ. 168. - ἣν δοκίσκιον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο κεῖσθαι. Agath. 22.
ψυχικός - κὰ δῶρα διδούς. ἀδ. 169.
ψυχοδαΐκτης. II. 517.
ψυχολιπής, δύναμις. ἀδ. 273.
ψυχοπλανής. II. 517.
ψυχοσσόος - ον ἄλκαρ. ἀδ. 594.
ψυχοτακής - κῆ δάκρυα. Qu. Maec. 9. χείλη. Sosip. (Diosc.) 3.
ψυχροπότης - ται δυσέρωτες. Meleag. 18.
ψυχρός. ἐν ψυχρῷ κλισίῃ. Meleag. 103. - ρὰ παραμύθια. Satyr. Th. 4. βοαύλια: ἀδ. 647.
ψυχρόω - οῦνται ὄπιθεν πᾶσαι. Strato 6.
ψυχόω. τίς λίθον ἐψύχωσε. ἀδ. 245.
ψύχω - χεται φλὸξ Φορβῆς ἠπανίη. Paul. Sil. 18. κρήνη σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ. ἀδ. 363. καταθνήσκω ψυχόμενος. Paul. Sil. 18. - ἣν κραδίην ἀφ' ἀναθερμαίνων. Pallad. 24. ἐψύχθη χιλλεπὰ πνεύματα θευφορίης. Dioscorid. 11. πνεύμονα ψυχθεῖσα κατήμυσεν. Antip. Sid. 109.
ψωμός. Ammian. 25.

Ω.

ὠγύγιος - ίων ἡρώων. ἀδ. 265.
ὠδίνω, ὤκ ἥδε βίβλος ἔνδον ὠδίνω. Leo Phil. 8. - ίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ. Antip. Sid. 76. ὠδίνουσι μέλισσαι. Meleag. 110. πυγμαχίης ὤδινεν ἀπειλήν. Christod. Ecphr. 227. μέλισσα κηρίον ὠδίνουσα. Id. 343. φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον. Jul. Aeg. 64. τέκος. Antip. Sid. 104.
ὠδίς. εὔστοχος. Philip. 26. - ων νόσφισεν ὄφις. Antip. Sid. 63. - ίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται. Bian. 7. ὠδῖνας. ἀδ. 288.
ὠδοποιός. Theocr. 15.
ᾠδός. Paul. Sil. 48. 72. ἀδ. 175.
ᾄδω. ᾄσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις. Paul. Sil. 40.
ὠκήεις - ήεντα τέρετρα. Leon. Tar. 4.
ὤκιμον, ἡδύοσμον. Ammian. 20.
ὠκύαλος - ου νηός. ἀδ. 736.
ὠκυβόλος - ους χεῖρας. Satyr. Th. 4.
ὠκυδήκτωρ - τορα ῥίνην. Philip. 16.

ὠκυδίδακτος. Crinag. 27.
ὠκυδρόμας. ἀδ. 126.
ὠκύδρομος -οι σκύλακες. Arion. Hym. 9.
ὠκυμάχος. λοχεῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων. Nossis. 6.
ὠκύμορος. Bian. 17. Thall. Miles. 5. Antip. Sid. 1. Jul. Aeg. 62. ἀδ. 651. 714.
ὠκυπέτης -ταις πτηνοῖς. Archias 24.
ὠκυπόδης -ην δρόμον. Macedon. 9. λαγωόν. ἀδ. 417.
ὠκύπορος -οισιν οἰστοῖς. Claudian. 1.
ὠκύπους -πον. Il. 518.
ὠκύτερον -ρα κοῦφας. Meleag. 32.
ὠκυρόης. Diodor. 6.
ὠκυσκόπος. Il. 517.
ἀλεσιβόλος -σφῦρα. Phan. 4. Philip. 14.
ὠμαχθής, πήρα. Philip. 14.
ὠμηστής -ταν ἔτρεπε Philip. 30. -τήν. ἀδ. Byz. 17.
ὤμιον. Ammian. 22.
ὠμοβόειος -ου τόμον. Lucill. 73.
ὠμοβοεύς -εῖς ἐμβάδες. ἀδ. 176.
ὠμογέρων. ἀδ. 680. -οντα βόστρυχον (ubi nunc ἡμιγέροντα). Paul. Sil. 10.
ὠμοτόκος -ου κλήματος. Philip. 68.
ὠμοφάγος -ων χεῖμα τὸ νεβρείων. Jul. Aeg 57.
ὠνητός -ὴν ἀφροδίτην Antip. Sid. 83. φιλίην πᾶσι χαριζομένη. Agath. 41.
ὤνιος -ιον ψυχῆς. Antiphil. 30. ὤνια φήματα. Pallad. 31.
ᾠόν, ᾠὰ γέγονεν. Nicias. 9.
ᾠοτόκος, ἀγέλη. Marc. Arg. 8.
ὥρα, ὀλιγοχρόνιος. Plato 5. ἐλαφρότατον. Thymocl. Il. 259. ὥρης κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν. Antip. Sid. 9. τῆς ὥρας ἀπόλαυε. ἀδ. 38. ἐφείσατο οὐδ' ὅσον ὥρη ἦμαρ. Apollonid. 28. εἰς ὥρας ἥξειν. Nicarch. 15. εἰς ὥρας αὖθις ἄγοιτε καλόν. ἀδ. 13.
ὡραῖος πλόος. Leon. Tar. 57. -αίου νάματος πῶμα. Anyte 6. ὡραίων βουκολίων (ubi nunc εὐρείων) ἀδ. 125. ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα. Nicias 7. -ους ἄρνας. Theodor 4. -ους εἰς θαλάμους. Pers. 6.
ὡρείτροφος. Il. 517.
ὠρεσίδουπος. Il. 517.

ὠρεσιδώτης. II. 518.

ὥριμος -οι βότρυες. Leon. Tar. 29.

ὥριος, χρόνιος. Antiphan. 2. παφίη. Leon. Tar. 7. παστάς. Jul. Aeg. 56. γάμῳ. Anton. Th. ined. ὥριον ἀνθήσαντας ἰούλους. Antip. Th. 21. μῆλον. Antiphil. 8. ἄνθος. ἀδ. 691. -ὡρία καλλοσύνη. Onest. 1.

ὡροθετέω -τεῖ σε χρόνος. Lucill. 43. οἱ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν. Id. 42.

ὡρονομέω -μεῖ Κρόνος γένεσιν. Pallad. 30.

ὡρονόμος -ῳ σφίῃ. ἀδ. Byz. 34.

ὠρυγή, ἠιόνων. Qu. Maec. 6. -αῖς λεόντων. ἀδ. 398.

ὠρύω -ον κῦμα. Antip. Sid. 8.

ὠτάριον. Lucill. 17.

ὠτίον. Lucill. 13.

ὠφελίη. Alphe. 2.

INDEX

Poëtarum et capitum in Anthologia.

	Analecta.		Edit. Lips.	
Ablabius	II	451	III	156
Aceratus	II	189	II	174
Addaeus	II	241	II IV	224 118
Adespota	III	151		
Adespota Byzantina	III	132	IV	101
Adespota Heroica	III	141	IV	109
Admetus	II	308	III	21
Aelius Gallus	II	106	II	93
Aemilianus	II	275	II	251
Aenigmata	III		IV	286
Aeschines	I	175	I	110
Aeschrio	I	189	I	120
Aeschylus	I II	148 523	I	181
Aesopus	I	76	I	52
Agathias	III	33	IV	3
Agis	I	185	I	118
Alcaeus Messenius	I	486	I	238
Alexander Aetolus	I	418	I	207
Alpheus	II	128	II	115
Ammianus	II	385	III	93
Ammonius	II	448	III	154
Anacreon	I	116	I	54
Andronicus	II	399	III	108
Antagoras	I	260	I	191
Antigonus	II	244	II	227
Antimachus	I	167	I	100
Antiochus	II	305	III	18
Antipater Sidonius	II	6. 527	II	5
Antipater Thessalonicensis	II	109	II	95
Antiphanes	II III	204 331	II	187

	Analecta.		Edit.	Lips.
Antiphilus	II	169	II	154
Antistius	II	284	II	259
Antonius	II	240	II	223
Anyte	I	197	I	130
Apollinarius	II	283	II	258
Apollonidas	II	132	II	118
Apollonius	II	358	III	67
Arabius	III	109	IV	79
Aratus	I	253	I	186
Arcesilaus	II	62	II	61
Archelaus	II III	58 330	II	57
Archias	II	92. 528	II	80
Archilochus	I	40	I	40
Archimelus	II	64	II	62
Marc. Argentarius	II	266. 529	II	242
Arionis Hymn.	III	327	I	48
Ariphron	I	159	I	92
Aristo	II	258	II	234
Aristocles	II	108	II	95
Aristodicus	II	260	II	236
Aristotelis Hymnus	I	177	I	110
Aristotelis Peplus	I	178	I	111
Artemidorus	I	263	I	194
Artemo	II	79	II	66
Asclepiades	I	211	I	144
Asclepiodotus	II	490	III	193
Asinius Quadratus	II	299	III	13
Astydamas	III	329	I	93
Athenaeus	II	257	II	233
Automedon	II III	207 331	II	190
Bacchylides	I	149	I	82
Jo. Barbucallus	III	11	III	232
Lollius Bassus	II	160	II	147
Bianor	II	154	II	141
Boethus	II	127	II	114
Callias	II	3	II	3
Callicter	II	294 529	III	8
Callimachus	I	461	I	212

	Analecta.		Edit. Lips.	
Callistratus	II	155	I	88
Capito	II	199	II	183
Carphylides	II	401	III	109
Cerealis	II	345	III	55
Chaeremon	II	55	II	56
Choerilus	I	185	I	117
Christodorus	II	456	III	161
Claudianus	II	447	III	153
Cleobulus	I	76	I	52
Cometas	III	15	III	236
Cosmas Monachus	III	127	IV	96
Crates Thebanus	I	186	I	118
Crates Grammaticus	II	3	II	3
Crinagoras	II	140	II	127
Cyllenius	II	282	II	257
Cyrillus	II	491	III	194
Cyrus	II	454	III	159
Damagetas	II III	38 331	II	39
Damascius	II	475	III	179
Damocharis	III	69	IV	39
Damostratus	II	259	II	236
Daphitas	III	330	II	59
Demetrius	II	65	II	64
Democritus	II	260	II	237
Demodocus	II	56	II	56
Diocles	II	182	II	167
Diodorus Zonas	II III	80 331	II	67
Diodorus Junior	II	185	II	170
Diogenes Episcopus	II	492	III	194
Dionysius	II	253 529	II	230
Diophanes	II	259	II	236
Diophantus	II	307	III	20
Dioscorides	I	493	I	244
Diotimus	I	250	I	183
Dorieus	II	63	II	62
Dosiadas	I	412	I	202
Duris	II	59	II	59
Empedocles	I	163	I	95

	Analecta.		Edit. Lips.
Epigonus	II	306	III 19
Eratosthenes Cyrenaeus	I	477	I 227
Eratosthenes Scholasticus	III	123	IV 93
Erinne	I	58	I 50
Erycius	II	295	III 9
Etruscus	II	307	III 20
Euclides	I	168	I 101
Evenus	I	164	I 96
Eugenes	II	453	III 158
Euodus	II	288	II 263
Euphorion	I	256	I 189
Eupithius	II	402	III 110
Euripides	II	57	I 96
Eutolmius	III	8	III 229
Statilius Flaccus	II	262	II 238
Fronto	II	346	III 56
Gabriel	III	7	III 228
Cn. Lentulus Gaetulicus	II	166	II 151
Aelius Gallus	II	106	II 93
Gauradas	II	440	III 147
Tullius Geminus	II	279	II 254
Germanicus	II	159	II 146
Glaucus	II	347	III 59
Glyco	II	278	II 254
Hadrianus	II	285	II 260
Hedylus	I 483, II 256		I 233
Hegesippus	I	254	I 187
Heliodorus	II	306	III 20
Helladius	II	438	III 145
Heraclides	II	261	II 237
Hermocreon	II	252	II 229
Hermodorus	I	262	I 193
Herodes Atticus	II	300	III 14
Herodicus	II	65	II 64
Hipparchus	II	57	II 57
Hippo	III	330	I 102
Hybrias	I	159	I 92
Ion	I	161	I 93
Ioann. Barbucall.	III	11	III 232
Irenaeus	III	10	III 231

	Analecta.		Edit. Lips.	
Isidorus Aegeates	II	473	III	177
Isidorus Scholasticus	II	474	III	179
Iulianus Bas. s. Imperator	II III	403 332	III	111
Iulianus Aegyptius	II	493	III	195
Iulianus Antecessor	III	9	III	230
Tullius Laurea	II	102	II	90
Lentulus Gaetulicus	II	166	II	151
Leo Philosophus	III	128	IV	97
Leonidas Tarentinus	I	220	I	153
Leonidas Alexandrinus	II	190	II	174
Leontius	III	103	IV	73
Libanius	II	404	III	112
Lollius Bassus	II	160	II	147
Cornel. Longinus	II	200	II	184
Lucianus	II	308	III	21
Lucillius	II	317	III	29
Macedonius	III	111 332	IV	81
Quint. Maecius	II III	236 332	II	220
Magnus	II	304	III	18
Marcellus	II	302	III	15
Marcus Argentar.	II	266 529	II	242
Marianus	II	511	III	211
Marinus	II	446	III	153
Meleager	I	1	I	1
Menander	I	203	I	136
Menecrates	I	476	I	227
Mesomedes	II	292	III	6
Metrodorus	II	476	III	180
Michael	III	124	IV	94
Mnasalcas	I	190	I	123
Moschus	I	411	I	201
Munatius	II	240	II	224
Mucius Scaevola	II	265	II	241
Myrinus	II	107	II	93
Myro	I	202	I	134
Nestor Lar.	II	344	III	54
Nicaenetes	I	416	I	205

	Analecta.		Edit. Lips.	
Nicander	II	2	II	[illegible]
Nicarchus	II	349	III	58
Nicias.	I	248	I	181
Nicomachus	II	283	II	258
Nicomedes	II	382	III	91
Nilus	III	14	III	236
Nossis	I	194	I	127
Numenius	II	346	III	56
Oenomaus	II	402	III	110
Onestes	II	289	III	5
Orpheus	III	1	III	228
Palladas	II	406	III	114
	III	332		
Pamphilus	I	258	I	190
Pancrates	I	259	I	191
Panteleus	II	404	III	112
Parmenio	II	201	II	164
Parrhasius	II	60	II	69
Paulus Silent,	III	71	IV	41
Perses	II	4	II	3
Phaedimus	I	261	I	192
Phaënnus	I	257	I	190
Phalaecus	I	421	I	210
	II	525		
Phanias	II	52	II	53
Phanocles	I	414	I	204
Philemon	II	61	II	60
Philetas	I	189	I	121
	II	523		
	Lectt.	234		
Philiadas	III	329	I	80
Philippus Rex	I	492	I	243
Philippus Thessalon.	II	211	II	194
Philiscus	I	184	I	101
Philo	II	401	III	110
Philodemus	II	83	II	70
Philostratus	II	400	III	108
Philoxenus	II	58	II	58
Phocylides	I	77	I	53
	II	522		
Pindarus	II	523	I	81

	Analecta.		Edit. Lips.	
Pinytus	II	288	II	264
Pisander	II	294	I	49
Piso	II	108	II	95
Pittacus	I	154	I	87
Plato Philosophus	I	169	I	102
Plato Junior	I	175	I	109
Polemo Rex	II	184	II	169
Pollianus	II	439	III	146
Julius Polyaenus	II	287	II	262
Polystratus	II	1	II	1
Pompejus	II	105	II	92
Posidippus	II	46. 528	II	46
Praxille	I	157	I	90
Problemata arithmetica	II	477	III	181
Proclus	II	441	III	148
Michael Psellus	III	127	IV	97
Ptolemaeus	II	66	II	65
Pytheas	II	244	II	227
Quintus Smyrnaeus	II	475	II	179
Rhianus	I II	479 526	I	229
Rufinus	II	390	III	98
Rufus	II	490	III	193
Sabinus	II	304	III	18
Samius	I	485	I	236
Sappho	I	55	I	49
Satyrius Thyillus	II	276	II	252
Muci. Scaevola	II	265	II	241
Scolia	I	154	I	87
Scythinus	II	104	II	91
Secundus	III	5	III	226
Seleucus	II	527	I	258
Serapio	II	291	III	5
Simmias Thebanus	I	168	I	100
Simmias Rhodius	I II	204 525	I	136
Simonides	I	130	I	57
Solon	I	75	I	51
Sophocles	I	163	I	95
Sophronius	III	125	IV	95
Sosipater (Dioscorides)	I	504	I	255

	Analecta.		Edit.	Lips.
Speusippus	I	176	I	109
Strato	II	359	III	68
Synesius Philosophus	II	449	III	155
Synesius Schol.	III	11	III	232
Thallus Milesius	II	164	II	150
Theaetetus	II III	251 131	II	227
Theaetetus Scholasticus	II	514	III	214
Themistius	II	404	III	112
Theo	II III	405 4	III	113. 225
Theocritus Chius	I	184	I	117
Theocritus Syracusanus	I	376	I	195
Theodoretus	II	450	III	256
Theodoridas	II	41	II	42
Theodorus	III	6	III	227
Theosebia	II	450	III	156
Thomas Patricius	III	124	IV	94
Thomas Scholasticus	III	125	IV	95
Thucydides	II	236	I	102
Thymocles	II	259	II	235
Tiberius Illustris	III	7	III	228
Timocreon	I	148	I	80
Timon Misanthropus	I	153	I	86
Trajanus	II	265	III	241
Troilus	II	450	III	155
Tryphon	II	451	III	157
Tymnes	I	505	I	256.
Xenocrates	II	59	II	59
Xenocritus	II	256	II	233
Zelotus	II	400	III	108
Zenobius	II	402	III	110
Zenodotus Ephesius	II	61	II	61
Zenodotus Stoïcus	II	78	II	65
Diodorus Zonas	II III	80 331	II	67
Zosimus	II	452	III	157

II.

INDEX VERBORUM

QUAE

IN ANIMADVERSIONIBUS

EXPLICANTUR.

ἄβαλε. IX. 301.
ἄβιος βίος. VII. 152.
ἀβίοτος pro ἀβίωτος. XII. 232.
ἀβροδίαιτος. XII. 105.
ἀβροκόμης. VI. 51.
ἀβρόποδες. XII. 157.
ἁβρός. ἁβρὰ γελᾶν. VIII. 376.
ἀγαρρικόν. VIII. 398.
ἀγείρειν τὰς ὀφρύας. XI. 150.
ἀγέλαστος μετὰ ὕπνα. VIII. 305.
ἀγέλη. puer ἐξ ἀγέλης. X. 98.
ἀγερμοσύνη. XI. 388.
ἀγέρωχος de hirco. VI. 428.
ἄγευστος κακῶν. XII. 291.
ἀγὴ κύματος. XII. 96.
ἀγήραντος et ἀκήρατος confusa XII. 176. ἀγήραντον στόμα. VIII. 63.
ἀγήραος, ἀγήρως, ἀγήρατος ἔπαινος, δόξα. VI. 213.
ἀγησίλαος. Pluto. VII. 176.
ἄγκεισθαι. dedicatum esse. VIII. 10.
ἄγκιστρον. sign. transl. VII. 367.
ἀγκυλοχείλης. VIII. 381.
ἀγλαΐζειν. vi transit. VII. 192. XII. 228.
ἄγλωσσον στόμα cicadarum. IX. 7. ἄγλωσσος Ἠχώ. IX. 304.
ἀγνοεῖν. XIII. 3.
ἀγορανόμιον. X. 35. XIII. 153.
ἀγορεύειν. patefacere. VI. 365.
ἄγραυλος, ποιμήν, ἀγέλη. signif. translat. VI. 246.
ἀγρεία πλάτανος. VI. 404.
ἀγρεύς. VIII. 204.
ἀγρειΦνά. κενόδοντις. VIII. 164.
ἀγρέμιον pro ἄγρευμα. VIII. 117.
ἀγρεύειν in re amatoria. VII. 193.
ἀγροτέρα Ἄρτεμις. VI. 301.
ἀγρώστης et ἀγρωστής. VI. 243.
ἀγρῶται et ἀγρῶσται. XII. 41.
ἄγω. ἄγει δῆσαι. XI. 296. ἄγειν βουθυσίην. XII. 152.
ἀδαγμοχαρῆ κνίσματα. VI. 115.
ἀδαμάντινος. X. 65.
ἀδάμας, de homine. IX. 441. ἐξ ἀδάμαντος. X. 65. πῦρ ἐν ψυχρῷ ἀδάμαντι βαλεῖν. VIII. 40. νοῦν

ἀδάμαντι μένει. XI. 99. s.
ἀδάμαντι δεδεμένος. XII. 444
ᾄδειν μάτην. paroem. VI. 108. ἵππον, versus de equo Trojano. VII. 572.
ᾅδης. ᾅδου λιμήν. VII. 142.
καὶ σὺν ᾅδῃ. VII. 149.
ᾅδης ἰατρὸς κακῶν. VII. 151. ὁδὸς εἰς ᾅδην πάντοθεν ἴση. VII. 413. εἰς ᾅδην μία καταβάσις. VIII. 15. 189.
ἀδελφός, adjective. X. 271.
ἀδελφὰ ὕδατα. IX. 334. s.
ἄδολος, de colore. X. 163.
ἀδρανίῃ δεδεὶς. VII. 75.
ἀδριακὸν κύτος, vas vini Adriatici. XIII. 19.
ἀδριακὸς οἶνος. IX. 188.
ἀδριακόν. mare Adriaticum. X. 124.
ἀείβολος σφαῖρα. VIII. 120.
ἀείζωοι χάριτες. VII. 307.
ἀείμνηστος. VII. 50. XII. 303. s.
ἀελλόπους -πόδων ἵππων. VIII. 264.
ἄελπτα -πτον. VI. 161.
ἀένναος et ἀέναος. IX. 364.
ἀέξω. ηὔξησα. XII. 76.
ἀερσικόμης. XI 66.
ἀζαλέος. de aone. IX. 589. XIII. 100.
ἀηδών, et ἀηδονίς, de poëtis et poëtriis. VI. 421. XIII. 79. locusta ἡ κατ' ἄρουραν ἀηδών. VI. 430. de carmine. VII. 30.
ἀθάνατος γέγονε, in summa fortuna. X. 169. s.
ἀθερίζειν. VIII. 141.
ἀθύρματα, παίγνια, liberi parentum. XII. 291.
αἰγανέα. XI. 158.
αἰγὶς θυσανόεσσα. VII. 209.
αἰγοβάτης. VI. 66.
αἰγυπιοί, rapaces, vulturius. X. 210.
ἀΐδειν, interdum quadrisyllabum. XIII. 3.
αἰδώς. X. 320.
αἰὲν et αἰ, αἰ, confusa. IX 84.
αἰθερεμβατεῖν de philosophis. XII. 173.
αἰθοπία, Dianae cognomen. VI. 183. s. VIII. 515.
αἴθρη. XI. 237.
αἴθριος. VIII. 352.
αἰθυίαις nauta comparatus. VII. 143. IX. 297. αἰθυίαις γνωστὰ ὀστέα. X. 17.
αἰθυκτῆρες δόνακες. VII. 74.
αἰθύσσει ἄνθος ὕπερθε κόμης. VIII. 67.
αἴθω vi transit. XI. 156.
αἷμα κόχλου. XIII. 74.

αἱμάσσω - ἄξαι βωμόν. IX. 282.
αἱμύλος. IX. 426.
αἰνεῖν contentum esse. VIII. 299.
αἰνόλυκος, αἰνολέων et simil. VII. 146.
αἰόλος. *agilis.* VII. 155. s.
αἰπόλοι infimum pastorum genus. VIII. 290.
αἰπύς, *gravis, timendus.* VII. 142.
αἴρειν, *humeris gestare.* X. 27.
αἱρεῖν, *superare.* IX. 164.
αἴσιμον et εἰς ἐμὸν, confusa. IX. 25.
αἰσχύνη Dea. VII. 393.
αἰτεῖν, *mercedem poscere.* VII. 21. IX. 277.
αἰτίζειν, *mendicare.* XI. 94.
αἴτιος. X. 48.
αἰτωλός, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν. IX. 280.
αἶψα et λιτά, conf. IX. 32. XIII. 5.
αἰὼν et Ἑλικών, conf. IX. 46.
αἰωρεῖσθαι ὑπ' ἐλπίδος. IX. 212.
ἄκαινα. XI. 73.
ἀκάκητος id quod ἄκακος. XIII. 55.
ἄκαμπτος χῶρος, Orcus. VIII. 104.
ἄκανθαι. *cani* X. 179. *pili.* XI. 328. *Spinae Grammaticorum.* IX. 122.)
ἀκανθολόγοι. VIII. 326.
ἄκαπνον θύος. IX. 96.
ἀκέντητος ἵππος. VII. 408.
ἀκέραιον λίμμα X. 57.
ἀκεστορίη. IX. 92. et ἀκεστώ. X 295.
ἀκηράσιος. XII. 256.
ἀκήρατος. *purus.* X. 122.
ἀκκίζεσθαι et ἀγροικίζεσθαι, conf. XII. 282.
ἄκληρος, *pauper.* IX. 112.
ἀκμαί, *extremae corporis partes.* XII. 44.
ἀκμαῖον μένειν. IX. 408.
ἀκμή, ἐν ἀκμῇ, ὥρᾳ γάμων. XII 236.
ἀκμήν, ἔτι. X. 123.
ἄκνισος et ἄκνισσος. VIII. 257. s.
ἄκολος, de quovis cibo. VII 103.
ἀκόνη ψυχῆς amor. VIII. 344.
ἀκονιτὶ νικᾷν. IX. 452.
ἀκόνιτος. VII. 339.
ἀκουσίθεον φέγγος. VIII. 296.
ἀκραιφνής, vi transl. IX. 109.
ἄκρατος, καθαρός. XII. 256.
ἄκρητον ὕδωρ. VIII. 19. ἀκρη-

τος μανίη, σοφίη, ἄκρητον κάλλος, et simil VIII. 70. 309. XI. 151. 301. XII. 362.
ἀκριτόδακρυς. XI. 148.
ἄκριτος μοῖρα. VIII. 90. 130. δαίμων. IX. 221. ὕπνος. XII. 41. ἄκριτον ὄρος. VII. 228. *creber*. X. 167. ἄκριτα φθίμενος νέος. VIII. 90.
ἀκρόδρυον. VIII. 399.
ἀκρόλιθος statua. XI. 298.
ἀκρολογεῖν. IX. 206.
ἀκρολοφίτας. IX. 94. s.
ἀκρολυτεῖν. XI. 17.
ἄκρος. τὰ ἄκρα φέρεσθαι. VIII. 414.
ἀκτὴ Δημητρός. XII. 126. ἀκταὶ νεκύων. X. 24.
ἀλάβαστρα, *vasa unguentaria*. XI. 92.
ἀλαμπής, et ἀλάμπετος. XII. 154. 248.
ἀλάλητος, τὰ ἀλάλητα, *mysteria*. VIII. 225.
ἄλγος de causa doloris. VII. 38.
ἀλέγεις et λαλέεις, conf. XI. 316.
ἄλεισον. IX. 324.
ἀλεῖν, verbum praetext. XI. 295. *molere*. VIII. 264.
ἀλετρίδες. VIII. 320.
ἄλη. IX. 145.
ἀλήθειν. IX. 471.
ἀλησιὰς Κύπρις. VII. 64.
ἁλιανθής. VIII. 316.
ἁλίζωοι, *piscatores*. VII. 137.
ἁλίξαντον σῶμα. VIII. 210.
ἁλιρρόθιος κόνις. VIII. 63.
ἁλίτρυτος. VIII. 274.
ἁλίτυρος. VIII. 241.
ἁλιφθόρος, *pirata*. VII. 137. XII. 430. ἁλιφθορίη. X. 194. s.
ἄλκαρ ἐρώτων, ἀνίης. VII. 391.
ἁλκυόνες. *cantus lugubres*. VII. 251. ἁλκυόσι μέλπειν. X. 195. γοερὴ ἁλκυών. VII. 285. VIII. 52. ἀλκυὼν λύσιδος. VIII. 313.
ἀλλὰ et ἄλα, conf. IX. 202. ἀλλὰ post εἰ et εἰ καί. XII. 162.
ἀλλάσσειν, brachylogia in hoc verbo. XII. 380.
ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. XIII. 5.
ἀλλοτριόχρως. VIII. 5.
ἄλλως. VI. 139. ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχει, de cenotaphio. VII. 302.
ἅλμα, *saltus*. XII. 21. ἅλματα κοῦφα. VI. 345.
ἅλος et ἄλλος conf. VII. 92. IX. 352.
ἀλοιᾶν, *terere*. XI. 105.

ἀλουργὶς ὑπένδυμα. VII. 332.
ἅλς καὶ τράπεζα. VII. 241. XII. 436.
ἄλσος μουσῶν de bibliotheca. XI. 389. πόντιον. XII. 415.
ἀλύειν, *otiose vagari.* VI. 45. XI. 115.
ἀλύσκειν μόρον, πότμον. VII. 351.
ἄλυτος -τῷ ἀδάμαντι. VII. 323.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. VII. 240.
ἀλφησταί, *paederastae.* X. 77.
ἀλωειναὶ σταχύες. VIII. 202.
ἀλωρήτης. VIII. 202.
ἅλως, *area rotunda.* XI. 10.
Ἀμαλθείας κέρας. IX. 351.
ἀμάρης ἑτοιμότερος. X. 74.
ἁμαρτεῖν. *pudicitiam laedere.* X. 111.
ἀμάρυγμα παρειῆς, ὀφθαλμῶν. XI. 130.
ἀμαυρὰ βλέπειν. VIII. 153.
ἀμαυροῦν, *imminuere.* VIII. 276.
ἀμᾶν. *metere* in bello. X. 324. XI. 281. XII. 195. *pulverem aggerere.* VII. 174. ἀμᾶσθαι, δρέπεσθαι, τρυγᾷν. VI. 420.
ἄμαχος et δύσμαχος. Amor. VI. 61.
ἀμβλύνειν, *retundere.* XII. 50. XII. 209.
ἀμβολά, οὐχ ὥρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς. VI. 287.
ἀμβροσίη σοφίη. VI. 277.
ἀμὲ et ἀμέ. VI. 417.
ἀμετάκλητος, ἡλικίη. VII. 445.
ἀμέργω. XI. 90.
ἀμέτρητος, *innumerabilis.* X. 308.
ἄμη, instrumentum agricolarum. VIII. 165.
ἀμητήρ, de pugnatore. X. 324.
ἅμμα, δεσμός. XI. 207. δυσσεβές. VI. 434. *Zona.* VIII. 80. κορείας, παρθενίας. XI. 135.
ἀμοιβὸς id quod διαδόχος. XIII. 75.
ἄμορος. XIII. 26.
ἀμός, ἡμέτερος. VI. 283. IX. 182.
ἄμπαυμα πόθων. XI. 231.
ἀμπεχόνη. XI. 49. περονατίς. VIII. 76.
ἀμύητος et βέβηλος, *rudis.* IX. 60 X. 98.
ἀμύσσειν, ξαίνειν, δρύπτειν παρειάς. VI. 410.
ἀμφαδίην. XI. 127.
ἀμφὶ c. dat. *per.* IX 141.
ἀμφιβαίνειν, *tueri.* VIII. 86.

ἀμφιβόητος. VIII. 16.
ἀμφίβολος, de Hermaphrodito. XII. 18. ἀμφιβόλον εὐπλεκές. VII. 74.
ἀμφιδέαι. XI. 157.
ἀμφιδοκεύειν. IX. 407.
ἀμφίδορος, ambiens. VII. 248.
ἀμφιθάλλειν - τέθηλε χάρις. VII. 323.
ἀμφίκρηνος πῖλος. IX. 144.
ἀμφιλαφὴς πλάτανος. IX. 29.
ἀμφιπεριπλέγδην. XII. 14.
ἀμφιπλὴξ σφῦρα. VII. 61.
ἀμφιφορεὺς et ἀμφορεύς. VI. 249.
ἀμφιχαίνω, τοὺς ἀμφέχανε θάνατος. VII. 85. 139.
ἀμφοτέροις βλέπειν. VII. 255. IX. 407.
ἀναβάλλεσθαι, pallium in humeros rejicere. XI. 348.
ἀνάγκη in potando. VI. 284. in amore. XI. 127. philosophorum. XI. 76. ἀνάγκαι, aerumnae. IX. 377.
ἀναγκαίη. XIII. 80.
ἀνάγειν. ἀνάγουσι Dii animas. X. 280.
ἀναγωγεὺς ψυχῶν Sol. X. 280.
ἀναδείγματα. XII. 62.
ἀνάθημα, ornamentum. XI. 207.
ἄναιμοι θεοί. VI. 288.
ἀνακαλεῖν τὴν ψυχήν, conclamare. VI. 434.
ἀνακεῖσθαι, sacrum esse. XI. 380.
ἀνακλώθειν νῆμα, fila revolvere. XII. 147.
ἀνακρούεσθαι XII. 458. s. νέκταρ ἐναρμόνιον. VIII. 69.
ἀνάκτορον. XIII. 67. s.
ἀναλέγεσθαι. legere. VII. 309. XI. 97.
ἄναξ, deus. VI. 40.
ἀναπάλλεσθαι, de piscibus. VI. 429.
ἀνάπαις. XII. 260.
ἀναπαύεσθαι, de defunctis. VII. 305.
ἀναπεμπάζειν, reputare. XI. 97.
ἀνασειράζειν. XI. 152.
ἀνάσσειν c. genit. et dativo. IX. 402.
ἀναφλέγεσθαι, de vulnere. VI. 71.
ἄνδεμα pro ἀνάδημα. VIII. 84.
ἄνδηρα. X. 86.
ἀνδρειών. VII. 105.
ἀνδρόγυνος, de pathico. VIII. 280.
ἀνδρομάχη. X. 207.

ἄνειν pro ἀνύειν. XI. 67.
ἄνεμος. εἰς ἀνέμους, de re irrita. XI. 232.
ἀνερείκειν. XII. 178.
ἀνέχειν, *attollere*. XII. 115.
ἀνήρ, de prioris syllabae prosodia. XI. 154. ἀνέρες, Spartani. XI. 20.
ἄνθεμον ἠϊθέων. VIII. 3. ἄνθεμα Σαλμακίδων. VIII. 242. ἄνθεμον. X. 304.
ἀνθερίκη. VII. 324.
ἀνθέω. vi transit. X. 152. XIII. 186.
ἀνθοβολεῖν, VI. 117.
ἄνθος. *splendor*. VII. 27. ἁλός. *purpura*, VIII. 29.
ἀνθοφόρον ἄλσος. VI. 16.
ἀνθρακιὴ Κύπριδος. VIII. 139. XI. 299.
ἄνθρακες, de re vilissima. IX. 133.
ἀνία media ancipite. VII. 269. XII. 416.
ἀνιέναι, *consecrare*. ἀνειμένα χωρία. IX. 375.
ἀνόστητος χῶρος. VIII. 104.
ἀνταῖος. XI. 410.
ἀντί. ἀνθ' ὧν. VII. 70. ἀντ' ὀλίγου μέγα διδόναι. XII. 6.
Ἀντιγόνη. lusus in hoc nomine. IX. 281.
ἀντίος ἵστης. VI. 53. s.
ἀντίπαλος. VIII. 58.
ἀντίτυπος φθεγγὴ Echus. VIII. 256. κραδίη. XI. 155.
ἄντλος. IX. 227.
ἄντυξ, de coelo. XI. 196. XII. 256.
ἀνύειν. *incedere*. IX. 107. XI. 142. ἀνύομαι. *impetro*. VII. 147.
ἀνυποδησία philosophorum. XI. 348.
ἄνω γέγονε τὰ κάτω. VIII. 292.
ἀνωρύεσθαι, de tristi laetoque clamore. VI. 138.
ἄξειος. XI. 314.
ἀξύνετος. XII. 275. ἀξύνετα ξυνετοῖσιν. XII. 348.
ἀοιδοθέτης. VIII. 192.
ἀοιδομάχοι, grammatici. IX. 457.
ἀπακριβοῦν. VII. 235.
ἁπαλὸν κῦμα. XII. 24.
ἀπαμᾷν χαίτας. XII. 454.
ἀπαμφιάζω. VII. 388.
ἅπαξ ἀποθανεῖν, ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. IX. 486. XI. 111.
ἀπάτη, *oblectamentum*. VI. 16. VIII. 172. in compositis. VIII. 6. ἀπάτημα. VI. 122.
ἀπαυδᾷν πόνοις. XI. 315.
ἀπέκτητος. XI. 137.
ἀπέχειν. *solutum accipere*. VII. 276, 298. XIII. 61.

ἀπήνη. *carruca magistratuum* VIII. 177.
ἀπεῖναι. IX. 423.
ἄπληστος Pluto. VII. 311. in amore XI. 126.
ἁπλοΐς. XI. 53.
ἄπλους in re venerea. VIII. 216.
ἁπλοῦν φίλημα. X. 56.
ἁπλοῦς c. negat. VII. 119. ἁπλῶς εἰπεῖν. X. 99.
ἀπὸ in periphrasi, ut οἶνος ἀπ' ἀμπέλου. VI. 308. VII 361. IX 30. XII. 16. XIII. 24. s. οἱ ἀπ' Ἀριστάρχου, Grammatici. IX. 458. ἀπὸ spatium significans XII. 467. ἀπ' ὄσσων, ἀπ' ἱμμάτων, ἀπὸ γλώσσης XIII. 36. ἀπὸ in compositis. X. 266.
ἀποβλίττειν, σμῆνος ἀπὸ μουσίων. VIII. 74.
ἀποβρίζειν. VII. 208.
ἀπογράφεσθαι πύκτης, *inter pugiles recipi*. IX. 450.
ἀποδύρεσθαί τινι et πρός τινα. VI. 82.
ἀποδύειν τὸ γῆρας. IX. 159. ἀποδύσασθαι dicitur anima corpore deposito. XII. 239.
ἄποινα. XIII. 4.
ἀποκλαίειν, *elugere*. XII. 379.
ἀποκλειομένη, ἡ. Comoedia Posidippi. X. 83.
ἀποκράδιον σῦκον. VII. 76.
ἀπόκρισις. XII. 70.
ἄπολις πόλις. XI. 21.
ἀπολισθέω τοῦ βίου. VII. 142.
Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι. X. 148. XIII. 64. s.
ἀπολύσαι debitorem. X. 99.
ἀπομάττειν, de artificibus. X. 300.
ἀποξύσαι τὸ γῆρας. XI. 26.
ἀποπέκειν. VIII. 122.
ἀποπνέω. ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην. VI. 264.
ἀποπτύειν εἰς κόλπον. XII. 25.
ἀποῤῥώξ. VIII. 373. XI. 203.
ἀποσβεννύναι. IX. 179.
ἀποσκεδάζειν. *depellere*. XII. 214.
ἀποστιλβοῦν κύπελλον. XI. 332.
ἀποτιμᾶν. *contemnere*. IX. 381.
ἀποτμῆξαι. IX. 446. s.
ἀποφώλιος. *ineptus*. VI. 389.
ἀποχαλκίζειν. *aere privare*. X. 228.
ἀποχή. IX. 504.
ἄπρηκτος, *otiosus*. X. 332.

πόθος. XI. 130. s. ἄπρηκτοι ἐλπίδες. XI. 109. ἐν ἀπρήκτοις κεῖσθαι. VIII. 215.
ἀπροϊδὴς δαίμων. XII. 319.
ἄπτερος. VI. 102.
ἅπτειν δειρὰν βρόχῳ. VIII. 80.
ἄπτιλος, laevis. X. 69.
ἄπυρος χρυσός. VI. 306. τροφή. VII. 184.
ἀπωθέω. VII. 132. ἀπώσασθαι λυγρὰν κληδόνα. VII. 393.
ἀπώμοτον οὐδέν. VI. 161.
ἀραιός, media correpta. VII. 157.
ἀραχνιᾶν νήματα. VIII. 29.
ἀράχνια in armis. VI. 282. s.
ἀρβυλίς, ἀρβύλη. VII. 97.
ἀργέτις. XI. 142.
ἀργιπόδης et ἀργίπους. VII. 168.
ἀργυρέη λιμάς. IX. 456.
ἄρδεσθαι, eloquentia *irrigari*. X. 384.
ἀρετὴ ποδῶν. VI. 197. παλαμῶν. VII. 342.
ἄρης, ἄρην. VIII. 260.
ἀρθροπέδη. VIII. 165.
ἀριθμός, *pauci*. X. 136.
ἀρίς. IX. 158.
ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι. VI. 294.
ἄρκος pro ἄρκτος. X. 139.
ἄρκυες Ἀφροδίτης. VI. 309.
ἅρμα νίκης, χαρίτων, μουσῶν. VI. 237.
ἁρμαλιή. IX. 102.
ἄρμενα τέχνης, ἐργασίης. VII. 86.
ἁρμονία, *junctura, coagmentatio*. VII. 123. IX. 195.
ἀροτήρ. *pater*. XII. 325.
ἁρπακτὴρ ἀΐδης. VII. 302.
ἁρπεδόνες et ἁρπεδόνη. VIII. 253.
ἅρπυιαι, de Parcis. IX. 389.
ἄρπω pro ἁρπάζω. XI. 82. s.
ἄῤῥητος, deus. X. 276.
ἄρσεν λόγος. VIII. 197. πυρσός. VIII. 324.
ἀρσίποδες. XII. 227.
ἀρτιάσαι ψάμμον. XI. 307.
ἀρτίδορον κάρυον. VIII. 204.
ἄρτιος μύθοισι καὶ ἤθεσι. VIII. 417. ἄρτια καὶ ἀπέρεια. VIII. 129.
ἄρτιμος *valens*. XI. 65.
ἀρτιχανὴς ῥοιά. VIII. 203.
ἀρτολάγυνος. IX. 75.
ἀρχαῖοι ἡμίθεοι. VII. 386.
ἀρχή. *fons*. VI. 341. ἀρχαί, *extremitates*. XI. 50.
ἄσημος ἄργυρος. X. 214.
ἆσθμα. *aura*. VIII. 363. πυρός. VIII. 60.
ἀσθμαίνοντα γυῖα. VI. 426.

ἀσθμαίνειν de amantibus. XI. 138.
ἀσιάρχαι. XII. 313.
ἄσιλλα. VI. 272
ἀσκητός, *elaboratus*. IX. 95.
ἄσκιος, *devastatus*. XII. 129.
Ἀσκληπιὸς et Ἀσκληπιάδης conf. XII. 199.
ἀσκάντη. IX. 61.
ἀσπάζεσθαι IX. 171.
ἀσπάραγος. IX 134.
ἀσπίς, *aspis*. IX. 214.
ἄστατος Ἠχώ. XI. 206.
ἀστεμφὴς νύξ. VIII. 183.
ἀστήρ, Μούσης. VI. 330. de pulchris pueris virisque eximiis. VI. 353. VIII. 123.
ἀστλέγγιστος ὄλπη. VII. 73.
ἀστράγαλοι, puerorum oblectamentum. VII. 52.
ἀστράπτειν, transitiva vi. VI. 58. πῦρ. IX. 185.
ἄστρεπτα δόγματα. VII. 183.
ἄστρον Ἑλλάδος Corinthus. VIII. 4. πατρίδος. XII. 202.
Ἀστυάγης, Ἀστυάναξ, ἀπὸ τοῦ στύειν. X. 11. 60.
ἄσφαλτος. XI. 182.
ἄτακτα et ταῦτα, conf. IX. 200. ἄτακτα χορεύειν. IX. 249.
ἁταλαὶ χεῖρες artificis. VI. 186.
ἀτάλλειν. XIII. 29.
ἀτάομαι. VI. 395.
ἄτεγκτος: VI. 75. cum ἄτεχνος conf. VI. 108.
ἀτελὴς εὐχή. VIII. 138.
ἀτενίζειν rectis oculis intueri. VI. 259.
Ἄτη ἁπαλοῖς ποσὶν incedit. VII. 321.
ἀτιμαγέλης ταῦρος. IX. 354.
ἀτιτάλλειν. XII. 229.
ἀτμενίη. XI. 171.
ἄτρακτος, *sagitta*. VII. 109.
ἀτραπὸς ἱστορίης. XII. 191.
ἄτριον, *textum*, de carmine. VII. 14.
ἄτροποι μοῖραι. XII. 235.
ἀττάραγος. οὐδ' ὅσον ἀττάραγον. VII. 271.
ἀττέλαβος. IX. 483.
αὖ πάλιν. XIII. 71. 109.
αὐαίνω - νεστο ὁ φθόνος. VII. 344.
αὐαλέοι de oculis. XI. 63.
αὐαλέα βῶλος. VI. 432.
αὐγάζομαι, *video*. VIII. 338.
αὐγὴ πυρός VII. 171.
αὐερύειν et αὖ ἐρύειν. IX. 351. XI. 123.
αὔλειος θύρα. VII. 59.
αὐλειάδες νύμφαι. VI. 423.

αὐλοδόκη VII. 58.
αὐλοθετεῖν. VII. 117.
αὐλαὶ νέβρειοι. VIII. 49.
αὔξειν πόλιν. XII. 76.
αὐξοσέληνον. XI. 212.
αὖος, *egenus*. IX. 431. *esuriens*. XII. 465.
αὖρα, *aura divina*. VII. 375. IX. 246. s.
αὐτόματος ἄκων. VI. 39. αὐτόματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. VI 287.
αὐτομόλοι πέτραι. IX. 337.
αὐτόξυλος. VIII. 359.
αὐτὸς, persona rei opposita. XI. 7. pater familias. XI. 285. in statuis et imaginibus. X. 327. s. αὐτὸν ἰδεῖν, X. 16. in compositis αὐτομέλιννα, αὐτόθεν. VI. 417. αὐτόφλοιος. VII. 194. αὐτούργητος, αὐτόξυλος. IX. 219. αὐτοῦργον μέλος. VIII. 372. αὐτὸς ex abundantia additum. VIII. 263.
αὐτόφλοιος. VII. 194. -ον ξόανον. IX. 385.
αὐτοφυής. VI. 123.
αὐχὴν, roboris sedes. VIII. 45. superbus κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα ἔχει. VII. 320. IX. 346. X. 180. locus altus. VIII. 198.
ἀφανής. VII. 255.
ἀφανίζειν. *corrumpere*. IX. 141. X. 100. 104. 181.
ἀφαρπάζειν φιλήματα. VI. 38.
ἀφαυρότερος, *levior*. XI. 107.
ἀφαυρῶς εἰδέναι. VII. 160.
ἄφθιτος χρυσός, ὄλβος. XII. 159. -τον κλέος. XII. 160.
ἀφιέναι c. infinit. *permittere*. XII. 146. πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. XII. 146.
ἄφιλος. c. genit. X. 108.
ἀφόρυκτα βοάγρια. VIII. 137.
ἀφρηστής, delphinus. VIII. 270.
ἀχαιίνέη. VII. 248.
ἀχάλινος ligna. VIII 124.
ἀχάλκεος οὐδός. IX. 428.
ἀχανὲς χάσμα. IX. 12.
ἀχελῶος, *aqua*. VII. 254.
ἄχερδος πνιγόεσσα. VII. 361.
ἀχθόμενος et αἰθόμενος. conf. IX. 165.
ἀχλύς, res terrenae. X. 198.
ἄχνη, *lanugo pomorum*. IX. 163.
ἄχρειος. XI. 421.
ἀχύρων et σταχύων, conf. IX. 260.
ἀωρί. XI. 301.
ἄωρος θάνατος. VI. 300.
ἀωτεῖν *dormire*. VI. 205.

βαθύπελμος εὐμαρίς. VIII. 76.

βαθύς. de animo. XI. 252. ingens. XII. 36.

βαίνειν. c. accus. *aggredi.* X. 80. εὖ βεβηκότες. VI. 159. domus βεβηκυῖα ἐν δαπέδῳ. VIII. 42.

βαιὸς pro ὀλίγος. VI. 4. βαιὸν ἴχνος. VIII. 48. cum βίαιος conf. VI. 269.

βακέλας et βάκηλος. VII. 236.

βακχεύειν Κύπριδα. XI. 71. de concitatiore affectu. XI. 211.

βαλανάγρα ἐμβάλλειν, *foras claudere.* VII. 328. s.

βάλανος vocab. praetext. XI. 241.

βαλάντιον et βαλλάντιον. VI. 241.

βάλιοι cervi. VII. 17. perdices. VII. 5.

βάλλειν pro ἐπιβάλλειν. VI. 59. pro ἐμβάλλειν. VI. 350. XI. 49. βάλλειν ζήλοις, φθόγγῳ. 60. βεβλῆσθαι κύβος. VI. 72. βάλλειν λουτρὰ χροΐ. XI. 404. βάλλειν τὰς χεῖρας. de mima. IX. 129.

ῥαμβαίνειν. XI. 59.

βάπτειν τὴν κεφαλὴν, τὴν κύλικα. VII. 137.

βαπτίζεσθαι ὕπνῳ, οἴνῳ. XI. 327. s.

βαρέω. βεβαρημένος οἴνῳ, ὕπνῳ. VI. 77.

βᾶρις. VII. 116.

βαρὺς tympani sonus. VII. 249. νόμος, βρόμος, φθόγγος. VI. 271. νόος. XI. 78. βαρὺς ἰοβολεῖν. VII. 346.

βαρύατονος. IX. 294.

βασανίζειν, *explorare.* XII. 446.

βάσανος, *cruciatus.* IX. 173. ἐν βασάνῳ σοφίης. VI. 401.

βασιλεὺς τῶν λόγων. IX. 396.

βάσκανος αἴδης. VI. 189.

βατεῖν. *inire.* XI. 311.

βάτος et πάτος conf. IX. 362.

βαΰζω - εις κλαίουσα. VIII. 231.

βαύκαλις. X. 43.

βέβηλος, ἀμύητος. IX. 60.

βέμβιξ. VII. 295.

βῆμα τι, in scena. IX. 238.

βία et πειθὼ in amore. VII. 10. VIII. 16.

βιάζεσθαι. πῦρ βεβιασμένον ἐν μυλάκων. IX. 69.

βίοι ἄβιοι et ἀβίωτοι. VII. 152. XII. 232. *homines* VI. 363. XII. 177. 336.

βίοτος. *homines.* XII. 261. *saeculum.* VIII. 369.

βλαισός, de arbore. VI. 6.
βλαισὸς κισσός VI. 330.
βλαύτη, βλαύτια. VII. 71. 97.
βλέπειν ἔλαιον. XI. 348.
ἀμυδρόν. XII. 270. οὐ βλέπειν, *pulchri sensu destitutum esse*. X. 173.
βλῆμα κοίτας, *cubile*. VIII 77.
βλοσυρὶς χείρ. VIII. 207.
βοᾷν, in luctu. XII. 225. s. 262.
βοκίῤῥιος. VIII. 91.
βολαί, *Solis radii*. XI. 398.
βόλβα, *vulva*. IX. 417.
βόλβισκος. VIII. 234.
βολίς, in lusu aleae. XI. 171.
βόλος. VIII. 255.
βόρβορος. ἐν βορβόρῳ κεῖσθαι. VI. 374. s.
βοῤῥαῖος. XIII. 12.
βουκόμενος et βουλόμενος, conf. XIII. 95.
βοστρύχοισι γαῦρος. VI. 154.
βοτεῖν pro βόσκειν. XIII. 73.
βοτρύϊνος. XI 156.
βοτρυόπαις ἄμπελος. VII. 195.
βότρυς ἰθείρης. X. 308. XI. 65.
βουθοίνης Hercules. XII. 41.
βουκόλος, de *ingenio duro et rustico*. VII. 189.
βούλομαι. οἱ βουλόμενοι, *cupientes*. XI. 318.
βουνίτης Πάν. VIII. 205.
βουνός. X 36.
βούπαις. VIII. 38.
βουφάγος leo. VIII. 86.
βούφορτοι εἰκόσοροι. *naves onerariae*. VIII. 117.
βουχάνδης λέβης. VI. 423.
βοῦς ἑκούσιος ἐπ' ἄροτρον ἦλθε. VII. 267. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν. VIII. 147.
βούτης, *rusticus*. IX. 48.
βραβεύειν. VI. 28.
βρενθύεσθαι. XI. 90. X. 231.
βρέτας ἔμπνοον. XII. 197.
βρέχειν. βρέξης et φλέξης. conf. XI. 330. s.
βρίζειν VII. 307.
βρίμημα, βριμοῦσθαι. IX. 312.
βρομεῖν ἴσα Διΐ. VII. 320.
βρόμος. VI. 271. *odor gravis*. X. 189.
βροχετός. XI, 390.
βρόχθος, πόμα. XI. 342. s.
βροχίς. VIII. 163.
βρυάζειν de Satyris. IX. 300.
βρύκειν, *rodere*. IX. 360. et βρύχειν. VII. 108. 413.

βρύον et φῦκος. IX. 143.
βρύχειν. *mergere*. IX. 86. de leonum rugitu. XI. 158.
βρύχιος pro ὑποβρύχιος. IX. 260.
βρωματομιξαπάτης. XI. 86.
βρωτύς. X. 214. s.
βῶλος, ὁ, ἡ. XII. 127.
βωμός, *cippus*. XII. 261.

γάλα ἀγαθόν de nutrice. VII. 297. γάλα ἐν ταλάροισι. VIII. 313.
γαλακτοπαγής, γλαγόεις. X. 156.
γαλερῶς κινεῖν. VII. 28.
γαληναίη. VII. 283.
γαλήνη. VI. 86. βίου. X. 384. XII. 180. s.
γαληνὸς πόθος. VII. 101. imperatorum titulus. XI. 266.
γαμεῖν. γήμασθαι εἰς τινὰ τόπον. IX. 386.
γάμος, *concubitus*. VII. 65. 241. XI. 47. 211. γάμων ἐν ἀκμῇ, ἐν ὥρᾳ, ὡραία. XII. 236.
γανῶσαι, de metalli splendore. VII. 105.
γαστήρ, multorum malorum causa. IX. 200. τῇ γαστρὶ χαρίζεσθαι. IX. 431. δουλεύειν. IX. 416.
ἐν γαστρὶ λαβεῖν. X. 26.
γαστὴρ ollae. VII. 78.
γαστρὸς an pro γαστήρ. VI. 91. XII. 381.
γαῦρος - ρα φρυάττεσθαι. VI. 41. τὸ γαῦρον. hircorum. IX. 275.
γεγωνὸς ἀνήρ. VI. 137.
γεῖσσα et γεῖσα. X. 405.
γελασῖνοι, *rugulae*. X. 151.
γέλγιθες. VIII. 383.
γένεσις, *genitura* ap. astrologos. X. 259.
γένος periphrasi inservit. IX. 235.
γεράνδρυες et γεράνδρυα. VIII. 385. IX. 359.
γέρων, adjective. VI. 232.
γεύω. γεύσατε πλαγιαύλων. VIII. 234. γεύεσθαι sign. transl. IX. 49. XII. 291. c. notione paucitatis. XI. 391.
γηθεῖν c. accusat. XII. 22.
γῆρας ἀποξύσαι. XI. 26.
γηραλέος - έα ἀσπίς. VI. 399.
γηροκόμος. VIII. 46.
γήτειον. VI. 123.
γλαυκίσκος, piscis. VII. 47.
γλαυκός. *viridans*. IX. 2[illegible].
γλαυκὴ σελήνη. IX. 249.
γλαυκαὶ olivae. IX. 222.
γλαφυρός. *concinnus*. IX. 122. τὸ γλαφυρόν. VIII.

316. γλαφυρὰ χεὶρ sculptoris. VII. 198.
γλήχων, pulegium. IX. 501.
γλοιός, sordes. VIII. 119.
γλυκυμυθεῖν. VI. 42.
γλυκύπικρος ἔρως. VI. 62. -ρον βέλος. VI. 90.
γλυπτήρ, cultellus. XI. 162.
γλύφειν κάλαμον. VIII. 161.
γλῶσσα, orator. IX. 396.
γλωσσόκομον. XII. 126.
γλωττίζειν et γλωττίσματα. IX. 130.
γοῖ, γοῖ, abominandi voculae. VIII. 291. XII. 476.
γόνυ. εἰς γόνυ πίπτειν. VI. 254.
γαρδιοπριλάριος. X. 244.
γοργῶπις. IX. 401.
γραικαί. VII. 238.
γράμμα, *liber*. VII. 309. παρὰ γράμμα σκώμματα. X. 139 γράμματα μανθάνειν. X. 136. *musicorum notae*. IX. 451.
γραμματολικριφίδες, grammatici. IX. 458.
γρίπων. VII. 146.
γρύτη. VIII. 283.
γρώνη. VII. 113.
γυῖα. *pedes*. VII. 97.
γυμνὰς pro γυμνάσιον. XII. 307. 309.
γυμνήτης βίος. VIII. 75.
γυμνός. *clypeo nudatus*. XII. 131.

δαιμόνιον. *fortuna*. X. 80.
δαιμόνια, *manes*. IX. 136.
δαίμων τέχνης, ποιήσεως. X. 137. s. δαίμονες. *lemures*. X. 137. s. atri. X. 138.
δαίμων pro δαήμων. VI. 152.
δαίω. δεδαηκμένος, c. genit. XII. 198.
δαίω. δεδαυμένος. VII. 208.
δάκνειν. *laedere*. VIII. 230. de amore. XI. 12. s.
δάκρυ, priore correpta. VI. 402. XIII. 14.
δάκτυλος ἀώς. VII. 28. δάκτυλα γνάμπτειν, de computantibus. XI. 98.
δαλόει *fax*. XII. 83.
δαμαληφάγος Hercules. IX. 356.
δάμαλις, *puella*. XI. 69.
δάπτεται κέαρ ἀνίᾳ, συννοίᾳ, πένθει. VI. 280.
δαρείτιος sive δαμαρέτιος χρυσός. VI. 228.
δασπλής. VI. 204. XI. 152.
δέ, pluribus vocibus subjectum. VI. 162. X. 58.
δεῖγμα. VIII. 279.
δείδω. δεδοίκομες. VII. 271.
δεικνῦναι. *repraesentare*. VI. 99.

δειλοί, *ignavi*. VI. 288.
δειραγχὲς ἅμμα. VIII. 254.
δειράς. VIII. 272.
δείρειν. *verberare*. X. 172.
δειρὴν φιλεῖν. VII. 257.
δεκάς, numerus indefinitus. XI. 64. δεκὰς ἐτέων. IX. 511. δεκάδες oratorum duae. XI. 202.
δέλτος, *carmen*. IX. 364.
δελφὶς in terra. XI. 306.
δέπα et λίτα, conf. XIII. 30.
δέρεσθαι, vocab. praet. IX. 445.
δεσμά. amoris vincula. XI. 16. ψυχῆς, corpus mortale. X. 260. 286.
δεύεσθαι, *carere*. XII. 266. s.
δεύτατος. VIII. 414.
δέχεσθαι c. infinit. IX. 169. *intelligere*. XIII. 75. οὐ δέχεται, *respuit*. IX. 42.
δέω. δεθεὶς ἀδρανίῃ. VII. 75. ἔδησαν ὄπα. X. 395. δέδεται στόμα. IX. 473. 495. δεθῆναι dicuntur flumina glaciè vincta IX. 274. ex δέω composita σιδηρόδετος, μελάνδετος. IX. 217.
δὴ post δὲ omissum. XIII. 111.
δὴ γάρ. initio sententiae. XIII. 31.
δήλιος κολυμβητής. XI. 252.
δημογέρων θεός. VIII. 13.
δημολογῆσαι, *jocari*. VII. 139.
δηναιοὶ ἀστέρες. VIII. 51.
διὰ παντός. *ubique*. XI. 299.
διὰ in compos. VII. 334.
διαλυσίφιλοι, rugae et cani. X. 175.
διαπίνεσθαι, *bibendo certare*. VII. 334.
διαπλέκειν βίον. VI. 280.
διαπλεῦσαι, διανήξασθαι τὸν βίον. VII. 75. διαπλώσας βίον. VIII. 66.
διασμιλεύειν, *expolire*. XI. 26.
διατιθέναι γένεσιν, διάθεμα ἀστέρων. IX. 470.
διαυγής. XI. 120. διαυγεῖς, *lapidi pellucidi*. IX. 466.
δίβολος περόνη. VIII. 119.
δίγλωσσον στόμα cicadarum. IX. 7.
διδάξαι ῥήτορα. X. 136. s.
δίδυμοι, *testiculi*. VIII. 217.
δίδωμι. δὸς λάβε παίζειν. IX. 70. 187. X. 91.
διζὺξ χαλκὸς crotali. X. 290. IX. 286.
Δίκη sequitur scelus. IX.

345. Jovis πάρεδρος. X. 384. ὑστερόπους. X. 112.
Δίκης ὄμμα. XII. 139. s.
δικλίς. XI. 143.
δίκροτος. VIII. 329.
δίκραιρος. XI. 72.
δίκτυα ἐρωτικά. XIII. 109.
δῖνος, area. XI. 10.
διοπτὸς λίθος, δίφρος. VII. 96.
διπλάδιον ἔσθος Cynicorum. VIII. 58.
δίπλοον εἷμα Cynicorum. IX. 339.
διπλοῦς, vir duplex. X. 247.
δισκέω et δισκεύω. XIII. 1.
διφέω et διφάω. VIII. 400.
δίφριος. XII. 91.
διφυὴς amor. VII. 184. διφυεῖς ταρσοί, πτέρυγες. X. 104.
δίψα, sign. transl. VI. 26. VIII. 233. IX. 357.
διψὰς πέτρη. VIII. 233.
διψάλεος et δίψιος, de igne. XII. 249.
διψῆν signif. transl. VI. 26. VIII. 233. φόνου. XIII. 77.
διώκειν, festinare. IX. 313.
δωλένιος φλὸξ πεύκης. VIII. 94.
δοκεύειν, putare, suspicari. XIII. 72.
δολιχός, sign. transl. VII. 133.
δομαῖος. XI. 410. s.
δόμος Εὐρώπης, Europa. VIII. 96.
δονακεύς. XI. 162.
δονακῖτις ψῆκτρα. VIII. 170.
δόναξ. fistula. VI. 427.
δονεῖν, percellere. VI. 281. IX. 247.
δόξαι philosophorum. IX. 49.
δορυδρέπανον. XI. 346.
δουλεύειν γαστρὶ. IX. 416.
δουπεῖν κώπην. XI. 23.
δουράτεος et δούρειος ἵππος. IX. 44.
δρακοντίας lapis. VIII. 148.
δράκων, aurea catella. VIII. 29.
δράσσεσθαί τινος. VII. 295.
δρέπεσθαι σοφίην, κῦδος, ἀρετήν. IX. 254.
δρέπτομαι. XIII. 39.
δρῖλος, salax. IX. 443.
δριμὺς ἔρως. VI. 341.
δρίος et δρίον. VI. 400.
δροσερός, tenellus. X. 95.
δρόσινος, δρόσιμος, δροσερός, delicatus. VIII. 245.
δρόσος, aqua. VII. 368. δρόσον ἕλκειν. XII. 447.
δρύππα. VIII. 167.
δρύπτω - τάμενος ἀστέα. VIII. 64.

δρῦς, res annosa. VIII. 281. ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρης εἶναι. X. 206.

δρύψιον. VIII. 167.

δύη, δύαις ἐγκύρσαι. VI. 289. VIII. 208.

δυηπαθὴς μύρμηξ. VIII. 105.

δύναμαι, *possum*, in revenera. X. 59. δύνασαι γάρ. XI. 75.

δῦναι, *penetrare*. XI. 126. s.

δύο pro δυοῖν. X. 42. πρὸς δύο ἐρίζειν. X. 169.

Δύσκολος, Menandri comoedia. XI. 61.

δύσμαχος et ἄμαχος amor. VI. 61.

δυσπέμφελος. VIII. 195.

δύσπιστος et δυσάπιστος. X. 69. s.

δυσωνεῖν. X. 33.

δῶρα θεῶν. VII. 319. ἐχθρῶν. XII. 92.

ἔαρ signif. transl. VI. 63. X. 101. 388. πνοιῆς. X. 402. ὕμνων. XII. 163.

ἑαυτοῦ, de pers. secunda. IX. 447.

ἐγείρειν. *instaurare*. XII. 75.

ἐγερσιμάχης. VII. 153.

ἐγκλιδόν. XIII. 93.

ἔγχυτον, *placentae genus*. X. 213.

ἔδειν. ἄτῃ θυμὸν ἔδων. VI. 280. s.

ἕδος ἡρώων. VIII. 349.

ἕδρα. οὐχ ἕδρας ἔργον. VI. 287.

ἔθος. ὡς ἔθος, ex formula. VIII. 32.

EI pro H in marmoribus. IX. 377. 383.

εἰ pro εἰ καί. XII. 429. sequente ἀλλά. XII 162. εἰ cum conjunctivo. XI. 208. XIII. 90. 106 εἴ με φιλεῖς μισεῖς με. X. 38. εἴ τι περισσὸν τῶν πρόσθεν. VII. 203.

εἶδε. *expertus est*. VII. 108. XII. 428. εἶδε. c. infinit. in periphrasi. VII. 264.

εἰκαίη χάρις, *sumptus supervacanei*. X. 349. εἰκαίη ὁδός. VII. 388.

εἰκασία. *imago*. XII. 384.

εἰκόσορος. VI. 92.

εἰκὼν στομάτων Echo. VIII. 257.

εἰλαπινάζειν μετ' ἀθανάτοις, *diis accenseri*. VII 321.

εἰλείθυιαι. VIII. 389.

εἰπεῖν, λέγειν, *jubere*. X. 200. εἶπε, ἔφη, φησί, per pleonasmum orationi injiciuntur. X. 106. s.

εἴρω *nectere*. XIII. 111.

εἰραφιώτης, Bacchus. X. 408.
εἰρεσίης et εἰρήνης. conf. IX. 105.
εἰρήνη πάντεσσιν. XI. 326. εἰρήνην ἄγειν. X. 202.
εἰροχαρὴς τάλαρος. VII. 68.
εἷς pro τις. XII. 455. εἷς ἐνὶ συμφέρομαι. VII. 24.
εἰς pro ἐν. XII. 248. cum verbis quietis. XIII. 71. εἰς κενόν. VII. 328. εἰς μίαν. XII. 99. εἰς τινὰ τόπον γήμασθαι. IX. 386. εἰς ἰδίαν κεφαλήν. IX. 485. εἰς κρημνοὺς ἕλκειν. XI. 315.
εἴσω βιότου ἄγειν, *ad victum prodesse*. IX. 409.
ἐκβάλλεσθαι, de comoedis. VII. 387.
ἔκγονος et ἔγγονος. IX. 379. XII. 284.
ἐκδιδύσκειν, de λωποδύταις. IX. 263.
ἐκδονεῖν. XI. 67.
ἐκδύματα μαστῶν. VII. 332.
ἐκεῖνα, de rebus obscoenis. XI. 319. Vide κεῖνα.
ἐκθορεῖν, de partu. IX. 173.
ἐκκόπτειν. VII. 270.
ἐκκρούειν ὀδύνας ἐκ καρδίας. VI. 22. s.
ἐκκυβεύειν, τὸ πνεῦμα. VIII. 90.
ἐκκυλίειν, *deficere*. XI. 90.
ἔκλυσαν et ἔκαυσαν conf. IX. 67.
ἐκμάττομαι et ἀπομάττομαι. VII. 101.
ἐκπατάσσειν. τὴν γρῆϋν ἐξεπάταξε φόβος. VIII. 103.
ἐκπίνειν, *profundere*. VII. 333.
ἐκπίπτειν, de histrionibus. X. 31.
ἐκπονεῖν, *elaborare*. VI. 3. ἀέθλους. VII. 207.
ἐκρεῖν, vi transit. XI. 220.
ἐκσοβεῖν, *excutere*. XI. 72. 149.
ἐκτανύειν ῥυτίδας. IX. 412.
ἐκτέμνειν ἐλπίδας. XII. 268.
ἐκτὸς βαίνειν, γίνεσθαι. XI. 150.
ἐκτράπελος, *magnus, mirabilis*. IX. 414.
ἐκφάγειν. πάντα ἐξέφαγε πόλεμος. VIII. 52.
ἐκφορεῖν et ἐκροφεῖν, conf. IX. 36.
ἐκχέω. Parcae ἐξέχεαν ἐλπίδας. VI. 354. ἐκκέχυμαι. XI. 305.
ἔκχυτος, *solutus* XI. 16.
ἐλάη et ἐλαίη. IX. 139.
ἐλαστρέω. VIII. 36.
ἐλατὴρ λύρας. VIII. 334.
ἐλαύνειν, c. notione violentiae. VII. 143. ἠλάσαι

εἰς. VII. 250. ἐπί. VIII. 387. XII. 232. 244. μοῖρα ἤλασε. XII. 163. τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. VII. 295. κακοῖς ἐλαύνειν. VIII. 364. καρπόν. VIII. 264. *subagitare*. X. 23.

ἔλαφος, de timido. VII. 365.

ἐλαφοσσόη. VIII. 385.

ἐλευθερίας μάτηρ philosophia. VIII. 197.

ἐλευθέριος τύμβος. XII. 451.

ἕλιγμα, *cinnus*. VII. 62.

ἕλιξ οὔλη, *capreolus vitis*. VI. 234. ἕλικες in prima lanugine. X. 59.

ἑλικὼν et αἰών, conf. IX. 46.

ἐλινύειν. XI. 57. s.

ἑλίσσειν, *librum evolvere*. IX. 282.

ἕλκειν, ἑλκύειν, *arripere*. VI 410. XI. 32. *invitare*. IX. 142.

'Ελλάδος 'Ελλάς Athenae. VI. 335.

ἐλλεβόρου πικρότερον. IX. 349.

ἐλπίς, *spes et timor*. IX. 56. παρ' ἐλπίδα et ἐλπίδας. IX. 184.

ἔλυτρον ψυχῆς, *corpus*. IX. 410.

ἐμβάλλειν, ἔμβολον, vocab. praetext. X. 93.

ἐμβάδες histrionum. XIII. 23.

ἔμβασις, *solium*. X. 94.

ἔμβολον, vocab. praetext. XI. 241.

ἔμμορος et ἄμμορος conf. XI. 267.

ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. XII. 221.

ἐμπαίζειν. XI. 108.

ἔμπαλιν. τἄμπαλιν. XII. 372. 376.

ἐμπάομαι. ἔμπα pro ἔμπασαι. VII. 245.

ἔμπεδος. IX. 77.

ἐμπνεῖν μοῦσαν. VII. 355.

ἔμψυχον, animatum artis opus. XII. 15.

ἐν. subauditur. XIII. 54. abundat. X. 297. XI. 37. XII. 169. ἐν ἐρίθοις μόχθοι. XI. 354.

ἐνδίω. coelum ἐνδίδεται κύκλοις. VIII. 51.

ἐνάλλεσθαι, *insultare*. XII. 388. s.

ἔνδον et ἔνθεν conf. X. 383.

ἐνδρομίδες venatorum. XII. 26.

ἐνειδοφορεῖν, figuram inducere. VI. 29.

ἐνιδρύσθαι. vitae sedem aliquo figere. VII. 204.

ἐνόπλιος αἴδης. mors in bello. VIII. 97.

ἐνσκλῆμι. ἐνσκληκὼς αὐλίαις. VII. 33.

ἐντάφιον. VI. 213. IX. 63. s.

ἐντέμνειν γράμματα λίθοις. VIII. 88.

ἔντος, ἔντεα. VI. 151.

ἐντύνω. VIII. 342.

ἒξ et ἐξ conf. XI. 389.

ἐξάγεσθαι, *commoveri*. XII. 52.

ἔξαιτος. IX. 324.

ἐξάρξαι μέλος. VI. 173.

ἐξερεύγεσθαι, *edere effundere*. XII. 173.

ἐξετάζειν, *explorare*. X. 255. ἐξήτασα et ἐζήτησα conf. Ib. 255.

ἐξέτι c. genit. XII. 276.

ἐξώλης. XI. 402.

ἐοικέναι c. particip. XIII. 77.

ἑὸς de tribus person. XI. 342.

ἐπαινὴ, epith. Proserpinae. VIII. 405.

ἐπαίρειν, *excitare, persuadere*. VII. 238.

ἐπαιωρεῖν βίον ἐλπίσι. VIII. 416.

ἐπαμήσασθαι. VIII. 209.

ἔπαρχος et ὕπαρχος XI. 194.

ἐπαχνιδία κόνις. VIII. 207.

ἐπεισόδιον coenae. VIII. 383.

ἐπεσβολίη. XII. 148.

ἐπέσθειν et ἐπεσθίειν. VII. 279.

ἐπεύχεσθαι pro εὔχεσθαι. X. 58.

ἐπέχειν. *continere*. VII. 173. 305. XII. 149.

ἐπί. in motus significatione cum tribus casibus construitur. X. 102. c. genit. *versus*. XI. 292. XII. 6. *coram*. XII. 230. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς XI. 275. ἐφ᾽ ἑνὶ παιδὶ λείπεσθαι. VIII. 46. ἐπὶ παιδὶ λιπεῖν βίον. IX. 28. c. accus. *in, apud*. XIII. 72. ἐπὶ et ἔφη conf. XII. 289.

ἐπιβαίνειν, de rebus inanimatis. VII. 161. τινός. IX. 238. sensu obscoeno. IX. 37.

ἐπιβλής, *repagulum*. XI. 241.

ἐπιβόητος, ἐπίβωτος, περίβωτος, *famosus*. VI. 386.

ἐπιγουνίδος ἄχρις. XI. 127.

ἐπιγράφεσθαι μάρτυς. VII. 47.

ἐπιδορπίδιον πῶμα βάκχου. VIII. 168.

ἐπιέννυμι. ἐφεσσάμενος γαῖαν. VIII. 175.

ἐπίηρα τελεῖν. VII. 205. 321. XII. 434. ἐπίηρον, χάριν. IX. 319.

ἐπικραίνειν τινί τι. *destinare*. XII. 321. s.

ἐπικρίμαται γῆρας, ὄλεθρος, θάνατος. VI. 210.
ἐπίκροτος οἶμος. VIII. 193.
ἐπικυλίκειοι λόγοι. VII. 140.
ἐπικυψέλιος. *apium custos.* VIII. 206.
ἐπίκωμος. X. 122. XIII. 62.
ἐπιλάμπει ἡ χάρις. VII. 328.
ἐπιμαίνεσθαί τινι, *appetere.* VII. 93.
ἐπινυμφίδιος ἀΐδης. VI. 139.
ἐπιπερκάζειν, de uvis genisque. IX. 142.
ἐπιῤῥῆξαι. IX. 197.
ἐπισείειν, *timorem incutere.* XII. 33.
ἐπισκύνιον. *fastus.* XII. 177.
ἐπισπάομαι μοῖραν, ἔχθραν, τύμβον. VIII. 332. IX. 54.
ἐπιχρίμπτειν et ἐπιχρίπτειν. VI. 278.
ἐπόγμιος, Ceres. IX. 227.
ἐποιχνέω. VIII. 135.
ἐποκριόεις. VIII. 410.
ἐπομφάλιον σῦκον. VIII. 203.
ἔπος, τοῦτ' ἔπος εἶπε. VIII. 115.
ἐποχετεύειν, *afferre.* X. 274.
ἑπτάπυλοι Thebae. IX. 337.
ἐπώνυμος, homo *sui nominis.* IX. 443. ἐπώνυμοι, *consules.* IX 395.
ἐργασία. *instrumenta, quibus victus paratur.* IX. 303. *quaestus meretricius.* IX. 168. 411.
ἔργον, *foenus, lucrum.* VI. 378. *concubitus.* X. 97.
ἔργον ἐστί, c. infinit. *solere.* XI. 48. ἔργα. *res rusticae.* IX. 183. *loca culta.* VII. 104.
ἐργάτιδες μουσέων, tibicinae. VII. 58. poëtriae. VIII. 304.
ἔρδειν, *sacra facere.* IX. 398. ἔρδοι τὴν ἔμαθεν τις. VIII. 406. ἔρδε et εἰ δὲ conf. IX. 397.
ἐρεθίζειν. VII. 366.
ἐρείδειν, *ponere.* VIII. 139. ἴχνος. XI. 150. ἐρείσαντα φιλεῖν. X. 174.
ἐρείκη. IX. 220.
ἐρείκω. VII. 242.
ἔρεισμα κρατός, *cornu.* VIII. 27. δίκης, vir justus. VIII. 57.
ἐρεμναὶ φρένες. XII. 156.
ἐρέσσειν πτερύγεσσι. VI. 428. *ire.* VII. 118.
ἐρέτης pro ἐρετμόν. VII. 86.
Ἐριννὺς sive ἐριννός. *imprecatio, calamitas.* VIII. 368.
ἔριφοι δυόμενοι, nautis infesti. VII. 302. ἔριφος, pathicus. IX. 440. s. XI. 309.

ἕρμα, ἕρεισμα πόλιος. VI. 259. regula ἕρμα πορείας. VIII. 162.
ἑρμαῖοι λόφοι, ἕρμακες, *lapidum acervi.* VIII. 385.
ἑρμῆς κοινός. IX. 284. λόγιος. XII. 200.
ἑρπετά, *animalia.* VII. 10.
ἑρπηστής, ἑρπυστής, ἑρπυστήρ. VIII. 332. IX. 54.
ἐρύειν, *pendere.* XIII. 81.
ἔρυμα, media correpta. VIII. 27.
ἑρωή, *sanctus animi furor.* X. 285. 288.
ἔρως, *desiderium.* VI. 166.
ἐσοπτρίς, inter instrumenta tonsorum. VIII. 169.
ἑσπέρα et ἑσπέριος, de senescentibus. XI. 209.
ἕσπερος pro ἑσπέριος. VII. 58. XΓ. 143. 145.
ἐσχάρα, *artula.* IX. 155.
ἐσχατιαί. VI. 174. s. XI. 404. s.
ἑταιρεῖν et ἐπαινεῖν conf. XIII. 62.
ἑτερόζηλος. IX. 446.
ἕτερος. ἐξ ἑτέρου σοφός. VI. 288. εἰς ἕτερα αὐτομολεῖν. VII. 40.
ἔτης, *civis, amicus.* XII. 434.
ἐτνοδόνες. IX. 257.
ἐτύμως γράφειν. VI. 187. IX. 110.
εὐανθεῖν, de purpura. IX. 41.
εὐάντητος. XI. 409. s.
εὔαρχος, *primus emtor.* VIII. 172.
εὐάστης et εὐαστής. XIII. 74.
εὐάτριος ἔργατις πέπλων. VII. 69.
εὐαφίη. X. 152.
εὕδειν, de mortuis. XII. 294.
εὔειρος. VII. 149.
εὔζυγες μαζοί. VII. 409.
εὔθερος. VII. 195.
εὔιστος. XI. 381.
εὔκλαρος Salamis. VIII. 48.
εὔκλωστον νῆμα. VIII. 30.
εὔκολος Mercurius. VIII. 37. *simplex.* VII. 58.
εὔκοσμος βίος. IX. 292.
εὐκταῖος. VIII. 365.
εὐλιπὴς πεύκη. XII. 42.
εὔλοχος Ilithyia. VII. 275.
εὐμαρὶς βαθύπελμος. VIII. 76.
εὐνάζειν, κατευνάζειν, κοιμίζειν pro παύειν. XI. 61.
εὐνή, *sepulcrum.* XII. 248.
εὐνομία. VIII. 252.
εὔνους, de Eunuchis. XI. 257. s.
εὔξαντος. VIII. 118.
εὐάλπας κίρκος. VIII. 160.

εὔοχθοι δαῖτες. VI. 287.
εὐρίπου δίκην moveri. IX. 436.
εὑρίσκω. εὕρετο et εὕρατο. XIII. 88.
εὐρώτως. voc. ambig. X. 156.
εὔσκαρθμος equus, lepus. IX. 6.
εὔσκοπος. IX. 465. XI 157.
εὐστοχίη, *divinandi felicitas*. X. 100. XII. 178.
εὔστοχος et εὔστολος, conf. IX. 425.
εὖτε et εἰ conf. XIII. 8.
εὔτονος ἀγέτις οἴκου. VIII. 83.
εὔτρητοι δόνακες. VII. 353.
εὐτρόχαλος, *disertus*. XI. 80.
εὐφημεῖν, *linguis favere*. IX. 247. XI. 295. εὔφημα, *laudanda*. XII 53.
εὐφυής. XIII. 65.
εὐχαίτης. VII. 260. X. 409.
εὐψύχει in cippis. XII. 304 s.
ἐφαρμόζειν, *applicare*. XII. 373.
ἐφέννυμι, ἐφειμένος ἀχλύν, de defuncto. VII. 148.
ἐφεστρίς. XI. 92.
ἐφημερίς. XI. 222.
ἐχενηΐς, *ancora*. X. 404.
ἐχέτλη. XI. 73.
ἔχειν. *habere* mulierem. VII. 255. c. verbis eundi. XIII. 43. εἴχοσαν. VIII. 138.
ἕω. *eo*. XI. 372.
ἕωλα. XI. 294.

ζαὴς ventus. IX. 153.
ζάλη χειμερίη. VII. 126.
Ζεύς. ζεῦν pro ζῆνα. VI. 386. ζεῦ σῶσον. X. 141.
ζεῦγος, *par*, de hominibus. X. 120. de rebus. X. 374.
ζέω, *aestuo*, de affectibus. IX. 203.
ζῆν *vitâ frui*. XI. 70. 328. XII. 13. ζῆθι. XI. 70. in horologiis. XII. 12. s.
ζηλήμων. Juno. XII. 36.
ζηλοτυπεῖν c. accus. X. 65.
ζητέω. ἐζήτησα et ἐζήτασα. conf. X. 255.
ζίζυφος. X. 252.
ζοφώδης. VIII. 409.
ζωγρεῖν, *recreare*. XI. 25.
ζώνη, *cingulum militare*. VIII. 177. ἱππότις. XI. 28. s. et μίτρη. XI. 33.
ζωοφόρος, *zodiacus*. XIII. 75.
ζωρός - ὴν ἀκεστορίην. IX. 92. ζωρὸν πόμα, ζωροποτεῖν. VII. 28. ζωροτάτη μανίη. VIII. 70.

ἢ τάχα. VI. 29. ἢ ἄρα, ἢ ῥα. VIII 324.
ἡβάσκειν, ἀκμάζειν. XI. 228.
ἥβη. vocab. ambiguae potestatis. IX. 287. X. 108.
ἡδονὴ diversa ἀ τέρψις. VI. 407.
ἡδὺ γελᾷν. *irridere*. XIII. 47. 80. ἡδύ μοι ἐστί, *cupio*. XI. 292.
ἠέλιος, de eximiis hominibus. XI. 191. XII. 205.
ἠέρος ἀοιδός, *aëria volucris*. XIII. 1.
ἠθμός. IX. 155. in lusu aleatorio. XI. 103.
ἠΐθεον et ἠλίθιον conf. XII. 432.
ἥκω. ἥξοι et ὦ ζεῦ conf. XIII. 81.
ἠλακάτη Parcarum. IX. 390.
ἠλεὰ μεμφόμεθα. VIII. 102.
ἠλέματος. XI. 108.
ἥλιος V. ἠέλιος. ἥλιος βιοτᾷ Ἑλλήνων Homerus. VIII. 62. ἥλιον καταδύνειν. VII. 301.
ἠλιτοεργός. XII. 457.
ἡμιτελὴς θάλαμος. IX. 81. s. XII. 262.
ἧμαι. ἧσθαι, καθῆσθαι, κεῖσθαι, de rebus otiosis. VI. 397. de armis in templis suspensis. VII. 172.
ἠμύω. VII. 152. *capite inclinato dormire*. VIII. 101.
ἡνιοχεῖν. *moderari*. VI. 17.
ἡνίοχος παλαισμοσύνας, αἰγίδος, κιθάρας. VI. 244. XII. 150.
ἠπανίη. XI. 138.
ἧπαρ sedes amoris. XI. 215.
ἠπεδανός. XII. 162.
Ἠπιόνη, Aesculapii conjux. VIII. 389. s. X. 411.
ἠπιόχειρ Apollo. X. 411.
ἦρα, χάριν. VII. 224.
ἤρανος et ἐπιήρανος. IX. 372.
ἠρινὸς ἀκμή. IX. 141. ἠρινὸν κάλλος. X. 159.
ἠρώνη. IX. 401.
ἥρωες, defuncti. XII. 328. viri insignes. XIII. 25.
ἤτριον de papyro. IX. 99.
ἠχεῖν ἔπος. IX. 190.
ἠώς. ἐς ἠῶ νεῖσθαι. VIII. 18.

θαλάμαι apium. VII. 150. 326. *cubilia*. XII. 441.
θαλαμηπόλος. VII. 326.
θάλαμοι Proserpinae. VI. 185. 265. XII. 320.
θαλέθειν γυίοις. IX. 163.
θάλλειν de juvenibus. VI. 144. de cute. XI. 131. vi transit. VII. 103.
θαλλώ, una Horarum. VII. 41.

θάλος et ἔρνος de hominibus. VI 101. s. χαρίτων ἀμβρόσιόν τι θάλος. VII. 333. ἱερὸν θάλος de puella. VIII. 139.

θάλπει θυμὸν spes, venus. VI. 285.

θάπτω. τεθαμμένοι νεκροί. X. 237.

θαρσαλέη χεὶρ artificis. VIII. 147.

θεάων ἔργα, texta speciosa. XI. 321.

θέειν de herba, arboribus. IX. 379.

θειλόπεδον et θηλόπεδον. IX. 261. XI. 364.

θέλγειν ὄμματα de somno. VI. 102.

θέλειν, *velle*, in re venerea. VIII. 21. X. 92. pro μέλλειν. XI. 237.

θέμειλον. XIII. 101.

θέμεθλον. XI. 399.

θέμις. ἃ μὴ θέμις. VI. 347. ὅσον θέμις. IX. 113. ὡς θέμις. XI. 229.

θεοφορίη. VII. 374.

θέραπες. VII. 97. X. 113.

θερίζειν. *abscindere*. XI. 273.

θερίστριον et θέριστρον. VIII. 281.

θερμοδότις, *copa*. X. 238.

θέρμοι, *lupini*, Cynicorum victus. IX. 416.

θερμὰ δάκρυα. VII. 402. ἴχνη. XII. 109. θερμός, *audax*. XII. 7. 8.

θερμοχύτη. XI. 14.

θέρομαι πυρί. VII. 261.

θέρος, *messis*. VIII. 357.

θετόν, id quod κεκρύφαλος. XI. 137.

θεσμός, in amore. XI. 291.

θευμορίη. VII. 255. VIII. 339.

θήγω. τεθηγμένος, *concitatus*. X. 319.

θῆλυς ἕερση. VII. 117.

θημολογεῖν. IX. 71.

θὴρ παρ᾽ αἰπολίοις. VI. 69. οὐατόεις. X. 268.

θηρᾷν, θηρεύειν in re amatoria. VI. 309. X. 21.

θηρευτής, in amore. XI. 316.

θηρίον, in conviciis. XII. 114.

θίασος, *coetus*, *turba*. VII. 32. XI. 113.

θλίβειν, *vexare* et *amplecti*. VII. 30.

θνήσκειν. τεθνηκέναι dicuntur, qui vita non fruuntur. IX. 121.

θοινᾶσθαι de morbo contagioso. VIII. 96.

θοινάτωρ χέρσου λοιμός. VIII. 96.
θοίνη, *pabulum*. XII. 113.
θόλος. XII. 85.
θοός, de saltantibus, θοῇ χοροστασίῃ. VIII. 342.
θόρυβος, *plausus, acclamatio*. VII. 52. s. IX. 294. θόρυβος μορφῆς, de deformi. IX. 405.
Θουκυδίδης, antepenultima ambigua. XII. 170.
θρέπτρα, θρεπτήρια, τροφεῖα τίνειν. VI. 88.
θρῆιξ, de saevo. VIII. 98.
θρίδαξ. *lactuca sativa*. VIII. 241.
Θρινάκιον et τρινάκριον. XII. 164.
θρίξ. ὀστέα καὶ τρίχες. VII. 254. μηρὸς ὑπὸ τρίχα. VIII. 159. τυραννὶς τριχὶ καταλυομένη. IX. 128. ἐκ τριχὸς κρεμάμενος. XI. 141.
θρίσσος et θρίσσα, piscis genus. VIII. 173.
θρῖπες. X. 79.
θρόμβος. VII. 379.
θρόνος, *cathedra*. X. 225.
θρυλεῖν, vi transit. X. 7.
θρύπτεσθαι. XI. 65.
θυᾷν, *subare*. XII. 472.
Θύβρις, Θυβριάδες. IX. 384.
θυγατέρες poëtarum carmina. VII. 392.
θυιὰς τέχνη, *facultas poëtica*. X. 321.
θύμον δριμύ. IX. 275. VII. 402.
θυμοδακεῖς ἴαμβοι. X. 323.
θυμός, ἐκ θυμοῦ. VII. 243. θυμὸν suum alloquuntur poëtae. XI. 289. τῷ θυμῷ τὰς ἡνίας ἀφιέναι. IX. 357.
θυοσκόος. IX. 376.
θυρεὸς et ἀσπὶς diversa. VII. 83.
θύρετρον. VIII. 200.
θύρσος -ων κτύπος. VII. 400. θύρσῳ δεινὸς Bacchus. XII. 17. θύρσα. IX. 403.
θύσανοι, *villi*. VII. 229.
θύω. XI. 357.
θώμιγξ. VIII. 263.
θώρηξ ὑφαντός. *lorica lintea*. VII. 84.

I ante longas vocales synizesin patitur. XII. 423.
ἴγδις et ἴγδη. XI. 86.
ἰδεῖν, *experiri*. V. εἶδε. IX. 227. *visitare* aegrotum. X. 40.
ἱδρίτης. VII. 235.
ἱερὸς ὕπνος. VII. 303.
ἰήιος Apollo. X. 412.
ἴθρις, *castratus*. VIII. 36.

κάρφομαι. VI. 170. XI. 220. s.
κάρφος: XI. 89.
κατά. τρόπαιον ἱστάναι κατά τινος. VIII. 6. e regione. VI. 96. κατὰ βραχύ. sensim. XII. 471. κατ' ὄναρ, κατ' ἐνύπνιον dedicare aliquid. X. 234.
κατάγλωττα carmina. VIII. 7.
καταδεῖξαι, in medium proferre. XIII 45.
κατάδεσμοι et καταδέσεις. IX. 473.
καταδρυπτῶν. X. 173.
καταιγίζειν. XI. 291. s.
καταινέω. IX. 273.
κατακαγχάζειν de risu immodico. XI. 48. s.
κατακλύζειν, obruere. IX. 486.
κατακύπτειν, κάτω ὁρᾷν. X. 58.
καταλύειν, missionem dare. IX. 445. X. 26. καταλυόμενος. vita defunctus. IX. 498.
καταμύειν. VIII. 103.
κατανεύειν, promittere. IX. 376.
καταπίνειν, de meretricibus amantes exuentibus. X. 22.
καταπιττοῦν. IX. 361.
καταπροΐξεσθαι. — οὐ καταπροΐξεται. VI. 170.
κατατήκεσθαι c. dat. inhaerere alicui rei. IX. 435.
καταυαίνειν, de aestu solis: VI. 122. 176.
κατεγλωττισμέναι λέξεις. XII. 453.
κατέδειν bona sua. X. 217. 230.
κατελέγχειν, καταισχύνειν. VIII. 44.
κατέσθειν et κατεσθίειν. IX. 38.
κατευνᾷν, signif. transl. XII. 8.
κατέχειν γῆν. apud inferos esse. IX. 488.
κατιλλώπτειν. XI. 350.
κατήορα βόστρυχα. XI. 149.
κατομβρέω. ὄμματα κατομβρήθεντα γόοισιν. VIII. 375.
καύηξ. VII. 129.
καύκιον. X. 187.
καύματος et τραύματος conf. IX. 38.
καυσία Macedonum. VIII. 294.
κεῖθι pro κεῖσε. XI. 90. XIII. 89. s.
κεῖμαι. ἐν στόμασι κεῖσθαι. VI. 327. ἐν σελίσι. VIII. 311. κεῖται λίθος ὥς. XII. 295. κεῖται μόνη. XII.

287. κεῖσθαι *positum esse, stare*. IX. 241. X. 326, s.
κεῖνα, de rebus obscoenis. X. 95. Vid. ἐκεῖνα.
κείρειν. devastare. VII. 117. s. XI. 394.
κεκρύφαλος. VI. 416. XI. 50. ἀπὸ κεκρυφάλου μέχρι περισκελίδων. VIII. 219.
κέλαδος galli. VIII. 200.
κέλευθος, de carmine. VII. 20.
κέλης, schema venereum. VII. 48. s. 408.
κελλάς, *monoculus*. VII. 236.
κέλυφος: *cymba*. VIII. 407. IX. 67.
κενεῶνες aëris, terrae. XII. 186.
κενότης et κεότης conf. XIII. 73.
κεντρομανής. XI. 357.
κέντρα, *acute dicta*. IX. 333.
κεντροπαγής. XI. 356.
κεντροτυπεῖς, πῶλοι. IX. 192.
κεράμων στεγανώτεραι, arbores, IX. 45.
κεραοῦχος βωμός. VIII. 22.
κέρας, *mentula*. VI. 21.
κέρατα, *calami apices*. VIII. 380. κέρατα ποιεῖν, de mulieribus. IX. 444.
κεραστὰ δάκρυα. XII. 46.
κερασφόροι, κερατίαι, κεράταδες, mariti moecharum. IX. 444. XIII. 40.
κε[illegible]βολεῖν. VI. 43.
κερ[illegible]ός, signif. transl. VIII. 340. 403.
κεροβόαι, tibiae ex cornu. IX. 145.
κερδαλῆ ἀλώπηξ, κερδώ. VI. 175.
κερκὶς ἀοιδός. VII. 66. ἀηδών. VIII. 30. ἀλκυὼν ἱστῶν. VIII. 34.
κεστοῦ μαγώτερα φαινεῖν. VIII. 220.
κεύθειν. IX. 80. s.
κεφαλή. ἐκ κεφαλῆς κωκύειν. VI. 411.
κηληδόνες. XII. 450.
κηλίς. IX. 124. κηλῖδες, *animarum labes*. X. 281.
κημός. VIII. 237. IX. 217.
κηπεύς. X. 36.
κῆρες. *pestes*. IX. 126. VIII. 130. s.
κηρόπλαστος puella. VIII. 244.
κηρὸς βληθεὶς ἐς ἀνθρακιήν. VI. 32. τήκεσθαι ὡς κηρός. VII. 42. XI. 79.
κηρύκιον Mercurii. X. 41.

κῆρυξ ἀρετῆς, hymnus. VI. 334. poëta VIII. 62. de rebus. X. 316. muricum genus. IX. 215.
κηφῆνες, *plagiarii*. VII. 401. X. 299.
Κηφισὸς rectius quam Κηφισσός. X. 6. XIII. 49.
κίζειν, ἀποκίζειν, *projicere*. VII. 14.
κιθάρη, de voce suavi. IX 172.
κίνορα. XII. 344.
κινεῖν, *subagitare*. XI. 336.
κίστηρις λεάντειρα. VIII. 163.
κίσσα, loquax. VIII. 84.
κισσός, κροκόεις. VII. 193. pro thyrso. VI. 202. in poëtae tumulo. XII. 164.
κίχλη et σκάρος. VII. 145.
κιχλίζειν, de risu meretricio. XI. 17. 213.
κλαγγή. latratus. VII. 65. de clamore incondito. VIII. 127.
κλαγεροὶ γέρανοι. VIII. 26.
κλαδαρός. VII. 105.
κλαδὶ pro κλαδῷ. VI. 297.
κλάζειν. VI. 122. *canere*. VII. 355. VIII. 267. XII. 121.
κλαίω ὀδυρομένη. VII. 150.
κλειδοῦχος. Aeacus. IX. 27.
κλεῖς συῶν. IX. 257.
κλειτοῦ et λιτοῦ. conf. IX. 32.
κλέπτειν τὸν νοῦν. IX. 328. 418.
κλίτας. XI. 82.
κληῖδα ἔχειν, de diis clavigeris. X. 274. κληῖδες. VII. 371. insulae prope Cyprum. VIII. 132.
κληδών. vox divina. VII. 295.
κλῆρος, *ager*. VII. 159. VIII. 286.
κλίνεσθαι de defunctis. VI. 411. κεκλίμεθα ὑπὸ δούρατι. VIII. 79. *dejici*. IX. 313. ἐν ἀγκοίνῃσι κλίνεσθαι. XII. 346.
κλινικός, *medicus*. IX. 464.
κλοιός. VIII. 264. IX. 148. 362.
κλόπιμος. IX. 260. XIII. 25.
κλωβός. VIII. 25.
κλῳός. VIII. 25.
κλωθῶες, Parcae. IX. 389.
κνακός. XI. 73.
κνημοί, *loca confragosa*. IX. 354.
κνησμονή. XII. 125.
κνίδη. κνιδῶν κνισμός. VIII. 140. κνικὸς et σκνικός. IX. 502.
κνίζειν. VI. 45. 112. *vexare*. 115.
κνώδαλα, de insectis. VI. 106.

κοεῖν pro νοεῖν. VII. 257.
κοιλαίνειν, *aperire*. XI. 155. XII. 50.
κοίλη θαλάσση. VI. 91. ναῦς. VI. 92. κοῖλα ὄμματα. X. 167.
κοιμᾶν, κοιμίζειν. VI. 22.
κοινὸς λόγος. IX. 424. ᾅδης. XII. 231.
κοῖος, ἀριθμὸς ap. Macedones. XII. 342. s.
κοίρανος, imperator Romanus. XIII. 91.
κοκκύη. VIII. 205.
κόλακες, *parasiti*. XI. 345. κόλακες κόρακες. X. 217.
κολάπτειν. IX. 203.
κόλλιξ. panis genus. VII. 44.
κόλλοψ, *puer meritorius*. VII. 368.
κολοβὸς χειρῶν. VIII. 184.
κολοκορδόκολα. VIII. 239.
κολοκύντη et κολοκύνθη. VII. 411.
κόλος. IX. 354.
κόλπος et κόλποι γῆς. XII. 172. κόλπος et πόλιος conf. XIII. 65.
κομᾶν. *superbire*. IX. 123.
κόμαρος. VIII 205. 322.
κόμη. *lana* VI. 120. κόμη ἔνθεος. VIII. 46.
κόμπος, *vana ostentatio*. VII. 135. *gravior strepitus*. XI. 160.
κονδῖτον. X. 214.
κονίζειν. VII. 172. κονίζεσθαι de athletis. IX. 172.
κόνις ὀλίγη. XI. 85. πάντα κόνις. IX. 309. pro κόπρος. XI. 86.
κόνδαξ. et κόνταξ. X. 157.
κοντοπαίκτης. X. 190.
κόπος cum κάματος conf. XII. 21.
κόπτεσθαι, *lugere*. VII. 372. IX. 470. κάπτειν et κατακόπτειν, *loquendo obtundere*. IX. 489.
κοπτὴ, placentae genus. X. 99.
κόραξ λευκός. XI. 322. κόραξ in janua. XI. 338.
κορέσκειν et χρονίεσκεν conf. XIII. 66.
κόρυδος c. cycno certans. XII. 138.
κόρυμβοι in mammis. XI. 129.
κορύνη, τὸ αἰδοῖον. IX. 130. de mediae prosodia. XI. 227.
κορωνεκάβη. VIII. 284.
κορώνης longaevitas. IX. 136. παννυχίη. VIII. 151.
κορωνίδα γράφειν et ἐπιτιθέναι. VIII. 223.
κορωνοβόλον. XII. 240.
κορωνὸς βοῦς. VI. 175.

κότινος. βάκτρον ἐκ κοτίνου. VII. 73. 426.
κουρεῶτις, tertius Apaturiorum dies. XII. 225.
κουρῆτις. Aetolia. XI. 413.
κούριμος, persona tragica. VII. 396.
κουροσόα Ἄρτεμις. VIII. 11.
κουροτρόφος ἀγαθή, de regione. VII. 322.
κοῦφον ἔπος, κοῦφα λέγειν. VI. 266. VIII. 236. κοῦφα σκιρτᾷν, βαδίζειν, ἅλλεσθαι. VI. 424.
κοῦφας et κάρφας conf. 199.
κουφισμός, *remissio vectigalium*. XII. 206.
κόφινος. IX. 455.
κόχλος πορφύρεος. XI. 195.
κραίνειν. *destinare*. XII. 321. s.
κρᾶμα. *mulsum*. XII. 154.
κράνεια. VI. 422.
κρεάγρα. X. 119.
κρέκειν μέλος. VI. 402. δόνακι. VI. 427. ἀοιδάν. X. 297.
κρήγυον οὐδέν. VII. 56. ἀνὴρ κρήγυος. VII. 208. VIII. 115. τὸ κρήγυον pro κρηγύως. VIII. 250.
κρήδεμνον. X. 311. XI. 49.
κρημνός. IX. 421.
κρηναῖαι, κρανιάδες. Nymphae. XII. 285.
κρηνὶς pro κρήνη. VII. 360.
Κρηταιεύς. VII. 137.
κρητίζειν, κιλικίζειν, αἰγυπτιάζειν, pro ἀπατᾷν. X. 215.
κρίθινος οἶνος. X. 188.
κρίνον, flos et unguentum. VI. 4.
κρίνω. nauta πολλῷ κεκριμένος πελάγει. VIII. 93. XI. 305.
κρόκη et κροκάλη. VIII. 133.
κροκίνοις μύροις. VIII 234.
κροκόεις κισσός. VII. 193.
κροσσωτός. VII. 251.
κρόταλον, de re strepera. XI. 212. κροτάλων πάταγος. VI. 78. mulierum instrumentum. VI. 329. VII. 249. X. 162. s.
κροτεῖν πόλεμον. XI. 254.
κρούειν, textorum. XI. 334.
κροῦμα, de tibia VII. 353.
κρυπτίω. XI. 125.
κρώβυλος. VIII. 121.
κρωγμὸς κολοιῶν. VIII. 48.
κτείς, pars muliebris. VIII. 231.
κυάμων et κυάνων conf. XII. 370.
κύβδα. VI. 178.
κυβεύειν πνεῦμα. VI. 89.
κύβον ῥίπτειν et ἀναῤῥίπτειν. VIII. 224.
κυδωνιῶντες μαστοί. VII 102.

κυκᾷν. mare *ἐκύκησε νέα.* IX. 267. *κυκᾶσθαι κήδεσι, νούσοις.* VI. 158. *κυκηθεὶς πόντος.* VIII. 116.

κύκλα. *currus.* X. 359. *σελήνης.* VI. 195.

κυκλιὰς τυροῦ. VIII. 167.

κύκλιοι χοροί. VI. 252.

κύκνος σοφός. VIII. 144. *Τήϊος.* VIII. 390.

κύκλωψ, de rudi et crudeli. VII. 353.

κυλλός. IX. 446.

κῦμα pro *κύημα.* VII. 60. 407. *κῦμα Κύπριδος πεζῶν.* VI. 38. s. de affectibus. VII. 355. de malis. VIII. 56. IX. 431. X. 194. XII. 110. *κῦμα Ἐνυοῦς.* XII. 9. *κύμασιν* et *χείλεσιν* conf. XI. 419. *κῦμα* et *χεῖμα* conf. XI. 419.

κυμαίνεσθαι, *uterum gerere.* VII. 407.

κύμβη. VIII. 274.

κυνάγχη et *κύναγχος.* VII. 325.

κυνηγέσιον. VII. 161.

κυνόμυια. IX. 485. XI. 345.

κυνοῦχος. VII. 73.

κύπασσις. VII. 59. 160. IX. 289. XI. 352.

κύρειν. *appropinquare.* XII. 63.

κύρτος. VIII. 402.

κύσαι χέρα. X. 331.

κυφὸς διὰ γῆρας. VI. 383.

κύων, τὸ αἰδοῖον. IX. 286. X. 108. *κύνες,* *insidiatores.* VI. 18. *κῆρες κύνες βίου.* VIII. 130.

κώδων. *tubae orificium.* VII. 338.

κῶλα βάτου. VIII. 187. s. *pedes.* VIII. 410.

κῶμα. VII. 193.

κωμάζειν, ἐπικωμάζειν, εἰσκωμάζειν. IX. 205. de victoribus. XII. 112.

κωμῳδογέλως. VII. 247.

κώμων πέλαγος. VI. 84.

κωνίας οἶνος. VII. 327.

κωνοφόρος θύρσος. VII. 249.

κωνόπειον. XI. 105.

κωτίλον ὄμμα. VIII. 222.

κωφὴ λίθος, de cenotaphio. IX. 267. *κωφοὶ ἄνεμοι.* IX. 222.

λ in pronuntiando duplicatum positionem facit. VI. 241.

λάβροις χείλεσι φιλεῖν. X. 73.

λαβύρινθος. *εἰνάλιος,* cochlea. VIII. 117. de oratione obscura. XII. 180.

λαγαρός. IX. 150.

λάγονες, pharetrae. IX. 93.

λάγυνος Κεκροπίς. VIII. 144.

λαγὼς οὐατόεις. VI. 132.

λαθρεῖα, τά. X. 63.
λαιδρός. IX. 287. XII. 132.
λαίλαψ. VI. 201.
λαιμοπέδη. VIII. 26.
λαισήιον. VI. 307.
λακτίζειν. X. 63.
λάκωνες πέπλοι. VII. 332.
λαλάγημα τυμπάνου. VII. 375.
λάλιος, in bonam partem. VI. 99. VII. 140.
λάμβδα καὶ ἄλφα λέγειν, de paederastis. X. 77.
λαμπαδηδρομίας diversa genera. XII 320. s.
λαμπαδοφόρων certamen. XI. 360.
λαμπάς. ὥρα λαμπάδ' ἔχουσα. VII. 345.
λάμπω, vi transit. VI. 58. VII. 378. VIII. 199.
λαμυρός, protervus. XII. 236. VII. 393. λαμυρὰ ὄμματα. VI. 67.
λὰξ ἐπιβαίνειν. VI. 49. XI. 139. λὰξ πατεῖν et λαкπατεῖν. VI. 129.
λαπάρη. X. 209.
λαπίθης, in convicium. VII. 45.
λαρὰ χείλεα. VII. 355.
λάσθην, χλεύην ποιεῖν. VI. 386.
λασιαύχην -ενος ἄντρον. VII. 196.
λασιόμαλον. malum lanatum. VIII. 203.
λάσιος. arbustis obsitus. VII. 196. VIII. 384. IX. 354. λασίη ὄχθη. X. 401. λάσιαι φρένες. VII. 243. ὀφρῦς. VII. 409.
λασταῦρος. VI. 66.
λάταξ in cottabo. XI 56.
λαυκανίη et λευκανίη. XI. 96.
λαύρα. VII. 194.
λεαίνεσθαι. X. 62.
λεγνωτὸς χιτών. X. 320. s.
λέγων subaudiendum. XIII. 88. λέγουσι orationi interpositum. XIII. 69. λέγειν, εἰπεῖν, jubere. X. 200.
λειοῦν, λειαίνειν, de malacia. IX. 234.
λεῖος. X. 181. tranquillus. XII. 474. de vento. X. 154. s. λείη ὁδός. VII. 65. VIII. 193.
λείπω. τὰ λειπόμενα. VIII. 226.
λείριος, de voce. XII. 301.
λείψανον. XII. 166.
λέπαδνα. IX. 182.
λεπτόλογον. VIII. 195.
λεπτὸν ἔπος. VII. 328. λεπτὰ ἴχνη. VIII. 315.
λέσβιον, poculi genus. VII. 334.
λεσβὶς κόμη. VII. 62.

λέσχη. ἐν οἴνῳ καὶ λέσχῃ. VII. 247.. *confabulatio*. VII. 301.

λευκός - καὶ λιβάδες. VIII. 78. σελίδες. VIII. 157. λευκά, *intellectu facilia*. IX. 179. λευκὰ ὀστέα. IX. 267.

λευκόϊον. VIII. 232.

λευκόλοφος. VIII. 412.

λέχος, *connubium*. XII 51.

λέων. λέοντος ὄμματα. VIII. 45.

λήγειν c. accusat. XIII. 14.

λήκυθος, *ampulla*. VIII. 156.

λῆμα ψυχῆς. VI. 226. *voluntas*. VII. 352. IX. 311. λῆμα cum δεῖμα conf. XII. 214. cum σῆμα. IX. 207.

λημνίσκοις ornati athletae. XI. 302.

ληροί, tunicarum ornamentum. VII. 333.

λιβηρός, *humidus*. VII 212.

λιθίνη φάρυγξ. VIII. 173. ψυχή. X. 172.

λιθόλευστος ἔρως, ἄρης. VII. 240. 256.

λίθος, de stupidis. XI. 304. 407. λίθος ὡς κεῖται. XII. 295. λίθος φθονερή, βάσκανος. IX. 234.

λιμενῖτις Ἄρτεμις. VIII. 356.

λιμήν, in re venerea. VI. 64. XI. 210.

λιμηρὸν ὄργανον. XII. 240.

λιμός, deus. VII. 74. ἔρωτα παύει. IX. 285.

λίνον. *flabellum*. X. 70. s. λίνα μοίρης. XIII. 3.

λιπόκωποι φασγάνιδες. VIII. 170.

λιρός, ἀναιδής. VII. 243.

λιτὸν γέρας. VII. 68. λιτά et αἶψα conf. IX. 32. λιτοῦ et κλειτοῦ. IX. 32.

λιταὶ Homericae. IX. 135.

λῖτα. IX. 323.

λίχνον ὄμμα. VI. 58. VII. 96.

λογάδες, *oculi*. XI. 137.

λόγιος. XII. 199. λόγιοι, *eloquentes*. XII. 116. λόγιον, *eloquentia*. XII. 102.

λογισμὸς amori oppositus. VI. 72. X. 169.

λογολέσχαι, philosophi. IX. 457. s.

λογχωτοὶ θύρσοι. XI. 74.

λοιπός. τὰ λοιπὰ οἶδας. IX. 280. τοῦ λοιποῦ. X. 136.

λόγχη. VIII. 325.

λοξοτρόχῳ. XII. 180.

λοξῷ ὄμματι ἰδεῖν. VIII. 310. VIII. 108.

λοπὰς ῥωμαϊκή. VI. 23.

λουτρά, *inferiae*. VII. 405.

λούω. τόξα αἵματι λουόμενα. VI. 232.

λύγδινον εἴδωλον. VIII. 32. X. 178. λύγδινα κωνία μαζῶν. VIII. 227.

λύγδος. οἷα λύγδου γλυπτήν. VIII. 139.

λυγισμοί, λυγίζεσθαι. VIII. 326. IX. 220.

λύγος. VII. 230.

λύειν τὸν βίον. XII. 255. τὰ θεσμά, τοὺς νόμους. X. 246. λύεσθαι, καταλύεσθαι, de laborum vacatione. IX. 173. 341.

λύζειν. VIII. 79.

λύκοι, paederastae. X. 123. IX. 440.

λύρας ἀκούειν ὡς ὄνος. VIII. 171.

λυσιμελὴς Bacchus. VII. 339.

λυσιῳδοί. VIII. 313.

λύσσα, de dolore immodico. X. 313.

λυσσομανές τι κακόν. VIII 9. λυσσομανεῖς πλοκάμους. VIII. 35.

λύχνος, testis mysteriorum Veneris. VI. 87. σιγῶν. VIII. 225. συνίστωρ. IX. 269. Ἴσιδος. VII. 281.

λωποδύτης. X. 268

λωτὸς id quod δόναξ. VII. 354.

μαγεύειν. VI. 29.

μάγνης lapis. XI. 304.

μαθητιᾷν. XI. 27.

μαῖα. VIII. 362.

μαιμᾷν. IX. 16.

μαινὰς hasta. VII. 152.

μαίνεσθαι, *desiderio flagrare*. VII. 107. 156. XI. 33. μαίνομαι, μανήσομαι, exclamatio, re incredibili audita. IX. 440.

μαίνη et μαινάς, piscis. VIII. 240. s.

μαινόλης et μαινόλιος. X. 409.

μαῖρα, *astrum*. VIII. 399.

μάκαρ, μάκαιρα, de diis. IX. 221.

μακρὸν κλαίειν, αὔειν. IX. 23.

μαλακαυχητὸς ὕπνος. VI. 364.

μαλάσσειν οἶδα. VIII. 214.

μᾶλλον subauditur. VI. 117. VII. 296. VIII. 111. X. 69.

μαλοφορεῖν. VII. 192.

μάνδρη. VI. 351. VII. 316.

μανία, *vehemens amor*. VIII. 159 μανίην σώφρονα μαίνεσθαι, de poëtis frigidis. IX. 240.

μανύειν. XII. 29.

μάραθον. VII. 114.

μαραθωνομάχης. X. 406.
μαραίνειν, imminuere. VII. 34. XII. 204. s. μαραίνεσθαι, in oblivionem abire. VIII. 49. deficere. IX. 269.
μαρίλη, μαριλοπότης. XII. 108.
μαρμαίρειν et μαρμαρυγή, de corporis pulcritudine. VII. 100.
μάστιξ ἀστραγαλωτός. IX. 353. μάστιξ diis tributa. XI. 143.
μαστόδετον. IX. 289.
μαστός, pars tubuli. X. 399. μαστῶν χάριτες. VI. 138.
μαῦλις, culter. VII. 213.
μέγα δή τι. VII. 265. X. 70.
μεθύειν, sign. transl. VIII. 225. IX. 146. XI. 329. μεθύειν μύθοις. XI. 301.
μεθυπίδαξ βότρυς. VIII. 204.
μεθυπλήξ. VII. 96.
μεθυσπαργῶντες ῥᾶγες. VIII. 229.
μείζων. κακὸν μεῖζον ἢ πενθεῖν. VI. 283.
μελάμπεπλος. XI. 153. -πλοι Εὐμενίδες. VIII. 73.
μέλας, de homine improbo. VIII. 409. μέλαιναι φρένες. VI. 192. XII. 156.
μελαναίαισιν pro μελαίναις. VII. 409.
μελετᾶν. IX. 21. declamare. XI. 344.
μέλι ὀπτόν. VI. 75. δρύϊνον. VIII. 37.
μελιλώτου usus in coronis. IX. 139.
μέλισμα νεκταρέας de poëmate. VI. 9.
μέλισσα, de vocis suavitate. X. 416. de iis, qui diligenter colligunt. XII. 192. μέλισσαι, poetae. VII. 136. boum progenies. X. 121.
μελίφθογκτος, μελίθρους hirundo. VI. 325.
μέλει, curae sum. IX. 408. μέλομαι. IX. 94. μεμηλώς et μεμελημένος. VII. 34 411. XII. 458.
μέμφεσθαι, queri. X. 185.
μενετός. IX. 73.
μερίς κακή. VII. 415. μουνῶν ἱκανὴ μερίς. VIII. 115.
μέρμηραι. XII. 298.
μετά, c. accus. usus ejus elegans. XIII. 82. c. dativo. XII. 238. μετά et μεστά conf. XII. 296.
μεταίχμιος. XI. 24. s.
μετανάστης. X. 106.
μετανάστρια. XI. 114.
μετήορος, superbus. X. 176.

μετεώρων studium. IX. 471.
μετόπωρον in pulchris. XI. 129.
μετήορος, *suspensus animo*. XII. 122.
μετρεῖν τὰ κύματα. IX. 270.
μέτρον σοφίης, ἥβης ἔχειν. VI. 277. XII. 229. XIII. 8.
μήδεσθαι. VIII. 31.
μῆδος, vocab. ambig. X. 11.
μήλη, specillum oculariorum. XI. 340.
μήλινον λῶμα, militaris vestis. IX. 509.
μηλοβολεῖν, amatorium. VI. 340.
μῆλον, μῆλα παρηϊάδων. VIII. 207.
μηλοῦχος, *fascia mamillaris*. VII. 62.
μηνύειν, *prodere, arguere*. VII. 29. 161.
μῆνις. XI. 30.
μητρυιῇ mare similis. VIII. 328.
μιγνῦναι, μίσγειν, *admovere*. IX. 390.
μιλιάριον. X. 43.
μιλτεῖον. VII. 61.
μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες. VII. 61.
μίμημα. XII. 253.
μιμητὴς ζῆλος. VIII. 268.
μινσώριον. XII. 87.
μινυρίσματα lusciniae. VII. 195.
μινυώριος. XI. 281.
Μισούμενος, comoedia Menandri. XI. 61.
μίτρα, ταινία, ornamentum victorum. VI. 252. VII. 339. mammis Succincta. VII. 332. in vestitu vetularum. VIII. 84. μίτραις mulieres suspendium faciunt. IX. 264.
μιτρόδετος κόμη Bacchi. VII. 249.
μνᾶσθαι Ἀθηνᾶν, de eo qui ἀδύνατα appetit. VII. 320.
μνῆμα ἀρετῆς. VIII. 97. XII. 253.
μνιαροὶ τάπητες, *villosi*. IX. 41.
μνοία pro δουλεία. VI. 308.
μνοῦς, lana tenerrima. VIII. 221.
μογεῖν. πολλὰ μογήσας. VI. 389. XII. 39.
μοιριδίη μελέτη, somnus. VIII. 352.
μολέω pro μόλω. XIII. 77. 89.
μονημέριον. XI. 253.
μόνιος ὗς et λύκος. VII. 64.
μονοζυγὴς pro μόνος. X. 299
μονόκρηπις. XII. 47.

μονολήκυθος. VIII. 154.
μονόξυλον. XIII. 8.
μονόπελμος συνεχίς. VIII. 160.
μονορύχη ὄρυξ. VIII. 165.
μόνος, excellentiam significat. VI. 350. μόνος πρὸς ἕνα, πρὸς μόνον. XIII. 67.
μονοστόρθυγξ Πρίηπος. VIII, 204.
μόριον βραχὺ ψαμάθου. VIII. 210.
μόρος, *cadaver*. XII. 470.
μορφή, *pulcritudo*. VI. 364.
μορφόω, τυπόω. VI. 345.
μούνιος λύχνος. VIII. 337.
μουνόγονος. XII. 248.
μοῦνος, etiam apud Dorienses. VII. 352.
μουσοποιός, *poeta*. VII. 207.
μουσοπρόσωπος. VIII. 244.
μυδαλέος, διαμυδαλέος. X. 109. μυδαλέοι ἰξῷ δόναξ. VIII. 25. μυδαλέος et μυδαλόεις. XIII. 59.
μυδᾷν. VII. 332.
μυέλινος, *tener*. VII 366.
μυηθῆναι, de amoris mysteriis. X. 98.
μυιοσόβη. X. 144. μυιοσόβος. XI. 170. s.
Μυΐσκον nomen a μυῖα. VI. 55.
μύκητες in ellychniis. XI, 62.
μυκτήρ. XII. 171.
μύλων ἐκ ποίων. IX. 493.
μυρίον κλέος. VII. 206. VIII. 393. μυρία λατρεύειν. VII. 369. μυρία μύρεσθαι, κλαίειν. X. 195. XII. 293.
μύρμηκες, de pugilatu. X. 316. μυρμήκων ἀτραποί. IX. 451.
μύρον. εὕδειν. IX. 285. μύρον inter blanditias. IX. 285.
μύσται, litteris initiati. VI. 15. Veneris. VI. 82. 125.
μύστης λύχνος. VIII. 277.
μυστήρια φωνῆς. X. 375.
μυχοὶ ᾄδου. XII. 322.
μύω. μύσαι τὰ ὄμματα. VII. 119.
μύωψ. *incitamentum*. VII. 247.
μώλωψ - ωπες πορφύρεοι. VII. 106.

N pro Γ in marmoribus. XII. 314. mutatur in M ante M. B. Φ. XII. 309.
ναὶ μὰ τόν. VII. 330.
ναρδολιπής. VIII. 281.
νάρθηξ, *ferula*. VIII. 159.
νάρκισσος, φίλομβρος, ὑγρός. VI. 105.
ναυαγεῖν ἐπὶ γῆς. VIII. 137.
ναυηγός, de pereuntibus

simpliciter. IX. 302. s. X. 184. ναυηγὸς ἐν γῇ. XI 325. ἐν πυρί. XI. 11.
ναυτολογεῖν s. ναυστολογεῖν. IX. 37.
νέβρειοι αὐλοί. VIII. 49.
νεβρίς bacchantium. IX. 224.
νέκταρ ἐναρμόνιον. VIII. 69. μελισσῶν. VIII. 355. osculorum. XI. 317.
νέμειν. X. 53.
νέμεσις ἐν γλουτοῖς. VI. 41. s. exemplum superbiae punitae. IX. 406.
νεοθὴξ et νεοθηγής. VI. 185.
νεότροφα ἔρνεα. pro νέα. VI. 14.
νεφέλη. *rete.* VIII. 263. IX. 303.
νέφος πολέμου. VI. 233. γόων. XI. 193.
νεώσασθαι, *instaurare.* XII. 285.
νήθεσθαι ἀοιδάς. VIII. 65.
νηϊὰς ἀκτή. VIII. 109.
νησαῖος et νήσσαιος conf. IX. 65.
νηφάλια sacra. XI. 151.
νίπτρα ποδῶν. VI. 31.
νίκη ἄπτερος. XII. 34.
νιφὰς -άδος τέκος, aqua frigida. VI. 36.
νοερὸς γάμος. X. 287.
νοθεύειν, *pro spurio habere.* XII. 174.
νόθος, de rebus. IX. 54. IX. 349. XI. 398. XII. 174. νόθον κάλλος. XI. 219. κῦδος. VII. 378. -ᾆσμα. VIII. 253.
νόμιον. XI. 418.
νόμος. νόμου χάριν, *dicis causa.* IX. 420. νόμοι musicorum. IX. 488.
νόστιμος εὔπλοΐη. VIII. 103.
νόστος, *iter, fuga.* VII. 234.
νυκτέλιος Bacchus. X. 409.
νυκτικόραξ. X. 42.
νυκτιλάλος. VIII. 69.
νυμφαῖος, *purus.* XII. 11.
νυμφεύειν ἀΐδῃ, Ἀχέροντι. VI. 139.
νύμφη, *recens nupta.* VII. 239. *puella.* XII. 289. *pupula.* VIII. 11.
νύξ. ἐκ νυκτῶν. IX. 243.
νυὸς pro νύμφη. VI. 96.
νυσαῖοι ἵπποι. XIII. 9.
νυχεγρεσίη. XI. 131.
νωθρὸν et νέρθεν conf. IX. 201.
νῶτον οὐρανοῦ. IX. 248.

ξαίνειν. *radere genas.* VIII. 99. σῶμα ξαινόμενον. VIII. 363. ξανθὴν λαίφεσιν. VIII. 24. de fluctibus. IX. 220.

ξενίζη singularis. XI. 33. 46.
ξενικός. peregrinus et odiosus. X. 235.
ξενοκυστραπάτη. VIII. 5.
ξεστὸς -τὰν πυατάλα. VII. 170.
ξηροὶ ὀφθαλμοί. X. 381.
ξηραὶ κόραι. XI. 63.
ξηροφαγεῖν. IX. 453.
ξρὺξ, falx. XI. 421.
ξουθὰ λαλεῖν. XII. 109.
ξύλινοι, de stupidis. X. 47. s.
ξύλον, stupidus. XII. 139.
ξύλον et κλοιὸς in suppliciis. XIII. 34.
ξυνετοῖς φέγγος. VII. 364. Vid. ἀξύνετος.
ξυνωρίς. XI. 248.
ξύροῦ ἐπὶ ἀκμῆς. VI. 225.
ξυσμαί. X. 187.

O litera OY pronuntiata. XII. 168.
ὄαροι. Παφίης. IX. 39. κυπρίδιοι. XI, 45. ὀάρους et ἑτάρους conf. IX. 30.
ὀβελὸς mortuorum. X. 141.
ὀγκᾶσθαι, rudere. XI. 10.
ὄγκος, de rebus magnis et opulentis. IX. 126.
ὀγκόω, exstruere. VII. 179. 243.
ὀγκωτὸς τάφος. IX. 273. XIII. 11.
ὄγμος ὀδόντων. XII. 29.
ὅδε cum prima pers. verbi. VII. 383.
ὄζω. ὠδωδώς. VII. 232.
ὀθνεία γῆ, βῶλος. VII. 130.
οἴγειν κελεύθους. XII. 170.
οἶδα c. infinit. periphrasin facit. VIII. 308. IX. 300. s. XI. 208. c. partic IX. 60.
οἰζυρός, trisyllabum. XII. 251.
οἴηκας ἔχειν. X. 285.
οἰκία, animalium lustra. IX. 46.
οἶκος χορεύει. XII. 287. οἶκος et εὖχος conf. XIII. 11.
οἰνάνθη. vitis. IX. 405.
οἰνηρὰ Λέσβος. VIII. 15.
οἰνιὰς et οἰνάς. XI. 233.
οἰνόμελι, mulsum. VI. 51.
οἰνόπληξ -ηξι τεθράμμενοις. VIII. 37.
οἶνος καὶ Κένταυρος. VII. 358. οἶνος ἐλέγχει τὸν τρόπον. VIII. 9. s. οἶνος ἵππος. VIII. 16. ἐν οἴνῳ παρ' οἴνῳ XII. 444.
οἰνοχάρων. VII. 359.
οἰνωπός. IX. 141.
οἰόβατος ὕλη. VI. 427.
οἰοπίδη κώλων. VIII. 410.
οἷος. οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν. XI.

108. s. οἵους ἀνθ' οἵων. VIII. 395.
οἶστρος in amore. XI. 79. 209.
οἶτος κανθάρου. VI. 382. ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα. VII. 232.
οἴχεσθαι. perire VII. 197. ᾤχετ' ἀποπτάμενος. XIII. 27.
ὀλετήρ. VIII. 27.
ὀλιγηρασίη, ager exiguus. VIII. 201.
ὀλίγος. pro μικρός VII. 167. 320. ὀλίγον διὰ ξύλον αἶδ' ἐρύκει, Arateum, passim expressum. XI. 225. ἐξ ὀλίγων ὀλίγα. VII. 69.
ὀλιγοχρόνιος ὥρη, ἥβη. VI. 340.
ὀλιγώλαξ. VII. 112.
ὀλίζον XII. 158.
ὀλισθαίνειν. XII. 327.
ὀλισθηρῇ ἱκεσίῃ. XI. 48.
ὀλολυγών. VII. 234. XI. 68.
ὄλος, tenebricosus. VII. 212.
ὅλος pro πᾶς. XI. 244.
ὀλόπτειν. VIII. 96.
ὄλπαι coriaceae et ex metallo. VIII. 385.
ὀμβρεῖν de flentibus. XII. 240.
ὄμβρος ἀοιδῆς, ros Pierius. X. 5.
ὁμῇ pro ὁμοῦ. X. 114. XIII. 78.
ὄμμα ψυχῆς, διανοίας. XII. 191. κόσμου, Sol. VIII. 63. ὄμματα ἔχειν, pulchri sensum habere. X. 78. ὄμματα in statuis. XII. 57.
ὁμόνοια et ὁμοφροσύνη inter deos habitae. XI. 116.
ὁμοῤῥόθιος αἰθυίαις. IX. 297.
ὁμόῤῥοθος. VII. 193.
ἀμπνία Ceres. IX. 314.
ὄμφαξ, puella nondum matura. IX. 331. XI. 326.
ὁμώλακες, vicini. VIII. 339.
ὄναρ, οὐδ' ὄναρ. VII. 272. VIII. 225. μηδ' ὄναρ. XI. 291.
ὄνειαρ pro ὄνειρος. VII. 280. XII. 181.
ὀνειροπολεῖν. VII. 367.
ὄνειρον. λέγεις τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί. VII. 259. 280. vana species. X. 236.
ὄνειρος, vana et imbecilla species. X. 227.
ὄνημι. ὄναιντο βίου. VI. 238.
ὄνομα opponitur rei. VII. 343. praetextus. VIII. 102. ὄνομα ἔχειν. illustrem esse. IX. 226. subauditur. VII. 343. XII. 80.

ὀνομάζεται τοῦτο, *sic appellatur*. XII. 80.
ὀνομαστός. *illustris*. VIII. 134.
ὄνου ῥάχις, de regione montana. VI. 165. ἀπ' ὄνου καταπίπτειν. IX. 318.
ὄντως et οὕτως conf. XIII 32.
ὄνυξ. *cuspis*. VI. 422. VIII. 170. dolor εἰς ὄνυχα δύεται. VII. 35. ἐς νεάτους ὄνυχας. VII 323. ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων. IX. 236.
ὀξύβαφον. IX. 479.
ὀξύς, de frigore. VI. 266. de acutis doloribus. VII. 33. de tempore. VIII. 146. ὀξεῖαι, *rupes asperae*. VIII. 102.
ὀξύχειρ, de luctatore. VII. 207.
ὀπαδοὶ et ὀπάονες deorum. IX. 400.
ὀπικὴ puella. VIII. 232.
ὁπλίζεσθαί τι. *instructum esse aliqua re*. XII. 55.
ὁπλομανεῖν. VII. 107.
ὀπός. IX. 20. s.
ὀπτᾷν, in amore. VI. 20. ὤπτηται. VII. 265.
ὄπτεσθαι. ὦπται. VII. 281.
ὀπώρα, omne fructuum genus. VI. 234. de hominibus. XI. 322.
ὀπωρινὸς κύων. XII. 21.
ὄργανα τέχνας. VII. 67.
ὀργάς. XI. 73.
ὄργια κώμων. VIII 69. Veneris. VIII. 243. IX. 30. μούσης. X. 311. 320.
ὀργυιαῖος. VII. 343.
ὄρεγμα ποδός. VII. 155.
ὄρθιος πόνος. IX. 334.
ὀρθριλάλος et ὀρθρολάλος. IX. 160.
ὀρθροβόας, gallus, ὀρθρογόη, hirundo. VI. 88.
ὀρίζεσθαι. XI. 104.
ὄρνεα ἐν ὕδατι φέρονται. VI. 87.
ὅρκος, res firmissima. IX. 22. amantium ad deorum aures non penetrat. VII. 260. s.
ὄρτυγες pueris in deliciis. X. 13.
ὄρυξ, *sarculum*. VIII. 165.
ὀρφυίτης, *orbus*. XII. 425.
ὄρχατος ὀδόντων. XI. 220.
ὀρχηθμοὶ Ἐννοῦς. XI. 197.
ὀρχιπέδη. IX. 119.
ὄρχοι, *arborum ordines*. IX. 378.
ὁσίη, ἡ, κηδεία, τιμή. VIII. 261. ἐξ ὁσίης. XI. 382.
ὅσον. *tantum*. VII. 369.
ὀστέα. ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν ταχεῖς. VII. 390. XI. 138. τί μηνύει κόσιν ὀστέα: VII. 409.

ὀστρακίνη. *solium fictile.* VIII. 416.
ὀσφύα pro ὀσφύν. X. 100. s.
ὅτε cum conjunctivo. XIII. 94.
ὅτι abundans. XI. 80.
οὐ, omisso μά. XII. 379. οὐ μὰ τόν. X. 89. XI. 115. οὐχ ἀπ' ἐμεῦ. VI. 130. οὐκ ὀλίγως. X. 92.
οὔθατα, romanis in deliciis. IX. 103.
οὖλος ἔρως. VII. 210. οὖλον ἔδειν. VIII. 67. οὐλοτέρη σελίνων. VIII. 220.
οὖν ponitur inter praepositionem et verbum. XII. 468. XIII 60.
οὐρανίη ἄνοδος. aditus ad summos honores. X. 233.
οὐράνια. *partes superiores.* IX. 411.
οὐρανός, vocab. ambig. IX. 286.
οὐρεσιφοίτης et οὐρεσιφοῖτις. IX. 437.
οὔριος Ζεύς. XI. 409.
οὖτον. *funis.* XII. 436.
οὔτε, οὐ, se excipiunt. XIII. 46.
οὗτος. *heus tu.* X. 102. οὗτος ἐγώ. XI. 230.
ὀφείλειν. θανάτῳ ὀφειλόμεθα. VI. 263.
ὀφθαλμιᾶν de invidia. XII. 117.
ὀφθαλμοί, *gemmae vitis.* VI. 312. ὀφθαλμῶν βολαί, σπινθῆρες, ἀκτῖνες. X. 85.
ὀφρύα pro ὀφρύν. X. 75.
ὀφρύες, *gravitas.* VIII. 305. X. 51. philosophorum superbia. VII. 140. ὀφρύων λύσεις τάσιν. VII. 367.
ὀψὲ μὲν ἀλλά, X. 72. ὀψὲ μόλις. XI. 29.
παγίς. sign. transl. VII. 409. XI. 93.
παιὰν et παστὸς conf. IX. 186.
παίγνιον. *ludibrium.* X. 47.
παίγνια, ἀθύρματα parentum liberi. XII. 291. ἀναθήματα. IX. 411.
παιδεραστὰς et πατέρας conf. X. 78. s.
παιδοχόνος Κύπρις. VII. 407.
παιδοκόραξ. VII. 367.
παιδομανής. VII. 244.
παιδοτριβεῖν. IX. 127.
παίζειν. *ludere* in amore. VIII, 229. X. 113. s. παίζει. Fortuna mortales. X 265. παίζειν ἐν σπουδῇ. XI. 173.
παῖς. παῖδες scriptorum

opera. XIII. 7. Cf. θυγατέρες.

παλαιστή. VII. 82. quinque παλαισταῖς pauperior Iro. IX. 280.

παλαίστρα et παλαίσματα in re venerea. XI. 130.

παλάμη, ratio qua quid efficitur. VI. 294.

παλάσσειν. miscere, foedare. XI. 58. VIII. 58.

παλίμπρητοι. VIII. 396.

παλίνορσος. XI. 33.

πάλλειν δόρυ. IX 230. πῆλαι et πάλαι. conf. XIII. 28.

πάλμυς. rex. VII. 216.

παλύνω. VIII. 358.

παναγρίτις. XI. 157.

πανάγρευς μοῖρα. XI. 191.

πανδερκής, Δίκη, Νέμεσις. XI. 281.

παννυχίδος κοίρανος. VII. 390.

πάννυχος et παννύχιος. XIII. 33.

πανώλεθρος, vi act. et pass. VIII. 330.

πάομαι, possidere, prima producta. VII. 125.

πάπυρος, media, quae vulgo producitur, correpta. VIII. 296.

πάππος ἀκάνθης. XII. 349.

παρά. propter. X. 89. XIII. 58.

παραίφασις. XI. 56.

παραμύθιον. VI. 123. καμάτων. IX. 232. s.

παράσημα vocabula. X. 8.

παραστρωφᾷν, parodiis ludere. VII. 244.

παρατίλτριαι. X. 62.

παρειὰς ξαίνειν, ἀμύσσειν, δρύπτειν. VI. 410.

παρέχειν in re venerea. X. 60. χύδην. X. 88.

παρήορος et παρηόριος. VIII. 342. νόου. VI. 160.

παρθένιος. delicatus. VI. 5. s. παρθενία pro παρθένος. VIII. 34. παρθένιον et παρθενίην conf. IX. 297.

παρθένος, adjective. XII. 262.

παρίσθμια, tonsillarum inflammatio. X. 7.

παροδῖτις. XII. 109.

πάροδος chori et oratoris. IX. 404.

πᾶς c. numeralibus, ἐννέα πάσαις. VII. 199.

πάσασθαι et πάσσασθαι, diversa. IX. 241.

πάσσαλος, τὸ αἰδοῖον. IX. 129. s. X. 157.

παστάς, templi vestibulum. XI. 74. cubiculum. IX. 429. παστάδες καὶ θάλαμοι junguntur. XII. 266. ἐπὶ παστάδος jacere. XI. 293.

παστός. ἐπὶ παστῷ κλαίειν. XI. 319. παστὸς καὶ θάλαμος. VIII. 94.
πάσχω. τί πάθω, *quid faciam*. VIII. 275. IX. 475. τί παθών; *quare?* X. 121. οἶδα παθὼν ἐλέειν. VI. 60. πέπονθας οἷ ἔρεξας. VIII. 378.
πάταγος σακέων. VII. 167. στερνοτυπής. VIII. 95. ῥινοβόλος. XI. 172.
πατεῖν. *insultare*. VIII. 277. de diis. IX. 253.
πατὴρ βασιλῆος, Patricius CPoli. XII. 84. πατέρες πόλεως. *praefecti*. XI. 259. πατέρας et παιδεραστὰς conf. X. 78.
πάτος. *lutum*. IX. 362.
πάτρια, τά. *origines*. XII. 199.
παῦρος. *brevis*. VI. 210.
πεδωριστής. pro μετεωριστής. VII. 204.
πεζοβατεῖν et πυξοβατεῖν. IX. 71.
Πειθώ, Veneris comes. VI. 106. XI. 19. una Gratiarum. VIII. 65. opponitur τῇ βίᾳ. VII. 10. VIII. 16.
πείθειν in amore. X. 111.
πεῖραν ἔχειν πόνων. XI. 314.
πειράζειν. *tentare*. X. 101.
πείρατα ζωῆς. VI. 40. s. καὶ φροσύνας. VII. 65.
πείρω. πεπαρμένος. XII. 275. s. ὀδύνῃσι, ὠδίνεσσι. VI. 167.
πελεμίζειν et πολεμίζειν. conf. XI. 173.
πενέστης; *pauper*. VII. 76. VIII. 189.
πέπανοι βότρυες. IX. 405.
περαίνειν in re venerea. X. 116.
πέρας adverb. IX. 476.
πέρδιξ βάλιος. VII. 5.
περίαμμα. IX. 464.
περίβωτος, in laudem dictum XII. 228.
περιδήριτος. XI. 121.
περίκεισθαι, ἄνθεα, στεφάνους. IX. 75.
περικειρομένη, fabula Menandri. XI. 60.
περικνίδια θύμων ῥικνά. VIII. 206.
περιπτύσσειν. de vitibus. VI. 312.
περισκελής. XI. 252.
περίσκεπτος. VIII. 3.
περισκυθίζειν. VI 21.
περισσός. *curiosus*. VII. 170. *eximius*. XI. 235. περισσὸν εἰκόνισμα. VII. 247.
περίστασις, *aerumna*. XI. 9.
περιψύχειν. XII. 321.

περίφοιτος, qui corpus vulgat. VII. 253.
περκάζοντες et πράττοντες conf. IX. 142.
πέρκη. piscis. VII. 145.
περκὴ ἐλάη. IX. 163.
περόνατις ἀμπεχόνη. VIII. 76.
περόνη δίβολος. VIII. 119.
πέσσειν ἄλγεα. VI. 391. 393.
πετάννυμι. πεπταμένος locus. VII. 131. πεπταμένη γαλήνη, αἴθρη. X. 405.
πέτασος, epheborum gestamen. VI. 24. VII. 31. VIII. 118.
πέτεσθαι de cursoribus. IX. 452. s.
πέτραις τρισὶν ὀμνύναι. XI. 213.
πέτρος ἀνίστευεν. VI. 138. ἡ πέτρος. XIII. 22.
πεύκη εὐλιπής. XII. 42.
πηγαὶ dii. X. 288.
πηγανίτης οἶνος. XIII. 53.
πήγανος, *ruta*. IX. 20.
πήγματα θύρσων. XII. 107.
πηγνύναι. πῆξαι domum. VIII. 376.
πηγὸν κῦμα. VIII. 54.
πηκτὴ θύρα. VIII. 226.
πηκτίς, *fistula* ap. Seriores. XI. 25.
πηλός. ἐκ πηλοῦ ficti homines. X. 257. πηλὸν ποιεῖν. XI. 331.
πήνη, πήνιον. VII. 67.
πηνίσματα. XI. 334.
πηρός, πηροῦσθαι. IX. 148. s. XII. 187.
πιαίνειν, *oblectare*. XI. 55.
πίθηκος, homo deformis. IX. 462. X. 166.
πίθος in tumulo mulieris vinosae. VII. 141.
πικρός, *infestus*. VIII. 345. IX. 34.
πῖλος, τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον. VIII. 118. pedum involucrum. IX. 428. peregrinantium gestamen. IX. 40. πῖλος Ἀρκαδικός. X. 133.
πιλοφορεῖν aegrotantium. IX. 428.
πίναξ. tabula cum inscriptione. VI. 237.
πιναρὰ ὄψις. VII. 355.
πίνειν. *imbibere*. VI. 83 ἔρωτα. XI. 317. ἐν λαγύνῳ, ἐν κέρασιν. XI. 342. πῖε. X. 127.
πίπτειν. *superari*. VII. 277.
πίσυρες ἀρεταί, quatuor virtutes cardinales. XII. 260.
πιτυοκάμπτης. IX. 481.
πλάγιος. ἐκ πλαγίου, πλαγίων. IX. 355.
πλαδαρός. XI. 84.

πλάζεται pro πελάζεται. XII. 203.
πλάθειν. VIII. 38.
πλάνος. *esca*. VIII. 370.
πλὰξ πόντου. VI. 180. τανύφυλλον πλάκα. VII. 156.
πλάστιγξ amorum. XI. 292.
πλαταγή, *crepitaculum*. VII. 93. XII. 17.
πλατυλέσχης. XI. 96.
πλάττεσθαι, de anima. VI. 29.
πλέγματα, *amplexus*. XI. 122.
πλεῖον ποιεῖν. *proficere*. X. 20.
πλειστοβόλος. VII. 138.
πλειών. *annus*. VIII. 23.
πλέον. τί δὲ τὸ πλέον. VI. 67. τὸ πλεῦν. XII. 7.
πλήθεσθαι c. genit. et dat. XI. 209.
πληκτισμός, vocab. palaestricum. X. 97.
πλοκαμίς. X. 199. XI. 74.
πλόκαμοι κισσοῦ. VI. 331.
πλοῦς βίου. VII. 74 s.
πλοχμοί, cirri polypi. VIII. 325.
πνεῖν. *canere. tibias inflare*. VII. 347. 392. οὔριοι ἀνεύσομαι. *afflabo*. VIII. 54. de poetis. XII. 156. μύρεις. XII. 156. πνεῖν et ἀποπνεῖν, *spirare, edere*. X. 9.
πνεῦμα, de spiritu divino. VII. 374. ἐπὶ χείλεσιν ἔχειν. VI. 84.
πνεύμονας τέγγειν οἴνῳ. VII. 314. IX. 296.
πνίγεσθαι, *in undis laborare*. XI. 209. s.
πνιγίζειν, ἄγχειν, utriusque palaestrae vocabula. X. 107.
πνοιῆς ὀξύτερος. VIII. 259.
ποδάγρη ἀστεμφής. VII. 74.
ποδαγρός. XIII. 51.
ποδεών. IX. 39.
ποδίστρα. XII. 111.
ποθινὸς pro ποθεινός. VIII. 104.
ποιεῖν νύκτα, χρόνον, ἡμέρας, *tempus transigere*. IX. 449. X. 44. XIII. 40. ποιεῖν priore correpta. IX. 210.
ποικίλος, *callidus, vafer*. XI. 107.
ποικιλότραυλα μέλη. VII. 195.
ποιμαίνειν. *fovere*. XI. 291.
ποιμένιος et ποιμενικός. IX. 304.
ποιμήν. *dux, auctor*. XII. 150.
ποιφύσσειν. VI. 429.

πολεμαδόκος et πολεμοδόκος. VII. 152. s. VIII. 300.
πολεμεῖν τινα et τινι. X. 11.
πολύωψ et πολυωπός. XIII. 97.
πολιὸς κύματος. VIII. 161.
πολύδροσος. VIII. 144.
πολύς. *vehemens*. VI. 327. pro πολλάκις. VI. 406. πολὺς ἐν μνήμῃ. VII. 139. πολλὴ ἐλπίς. VII. 307.
πολύσκαρθμος. VII. 49.
πολυσπαθεῖς πέπλοι. *concutes*. VIII. 255.
πολυστροφίη, *vocis flexibilitas*. VII. 122.
πολύτρητος κηρός. VI. 121.
πονεῖν. in amore. X. 165.
πόντος et ποταμὸς conf. VIII. 158. πόντῳ ἴσα κλύειν. VIII. 230.
ποπάδες ἱερίναι. VIII. 382.
ποππύζειν. XI. 214.
πορνικὸς λόγος. X. 57.
πόρος, *opes*. XII. 134.
πόσον. VIII. 213.
πορφύρεον, *splendidum*. X. 401. ὁ πορφύρεος, *mors*. X. 148.
ποτάομαι, πεπότηται ψυχὴ gaudio elata. X. 70.
πότνα γυναικῶν. mulierum domina. XII. 454.
πούς. πόδες hederae. VI. 330. s.
πράγματα παρέχειν. IX. 460.
πραγματικός. IX. 503. s.
πρασόκουρος. XI. 338.
πράττοντες et περκάζοντες conf. IX. 142.
πρηΰς. VII. 188.
πρηών, in comparatione de rebus magnis. IX. 229.
πρίαμος pro *grandaevo*. IX. 490. s.
πρίγκηπες. XIII. 8.
κρῖνον. VIII. 205.
πρίομαι, de iratis. VIII. 324.
πρίστις et πρῆστις. VII. 147.
πρὸ in compositis interdum abundans. XI. 9.
προάγω. VIII. 213. X. 90.
προβάλλειν, *problema proponere*. XI. 248.
πρόβλημα χρωτός, *scutum*. VI. 307.
προβλής. XI. 51. *propugnans*. VIII. 260.
προβολή. ἐν προβολῇ θέσθαι. VII. 412. *eminens locus*. VIII. 98.
πρόγονοι, *privigni*. XII. 119.
προΐσχεσθαι χεῖρα, de mendicantibus. VIII. 148.
προκοπή, *profectus*. XII. 319.
προκόπτειν, *incrementa capere*. X. 35.
πρόκυνες. IX. 123.
πρόμαλος. VII. 230.
προμολή. VIII. 98.

προνήϊος, τὰ προνήϊα. VII. 65.
πρόξενος. VII. 175.
προπίτειαν ἔχειν. VII. 256.
πρόποσις. VII. 359.
προσάντη ἔργα. VII. 393.
πρόσθεμα, τὸ αἰδοῖον. X. 51.
προσπαίζειν, pellicere. X. 165. 181.
προσώπατον. XI. 216.
προσωπεῖον et πρόσωπον. IX. 413.
πρότερος. οἱ πρότεροι πρότερον, formula in cippis. XII. 220.
προτομή, effigies in nave. VI. 430.
προΰνεικα φιλήματα. X. 96.
πρόφασις. VIII. 104. IX. 61.
προφέρειν, praestare. XII. 70.
προφῆται μουσῶν, Διονύσου, poëtae. VII. 347.
πρόχοος. VI. 315. προχοή. VII. 333.
πρόωρος. VIII. 415.
πρύμνη: ventus κατὰ πρύμνην. VIII. 257.
πρυμνήσια βίου. VI. 62. ἀνάπτειν. VI. 63.
πρύτανις σοφίης, ἱστορίης. XII. 150.
πρῶσον, ἐπίπρωσον, vocab. palaestrae. X. 93.
πρωτεὺς τῶν λοπάδων, helluo. IX. 472.
πρωτοβόλος ἥβη. VI. 342.
πρωτόπλοος νεότης. VI. 343.
πρῶτα φέρειν et φέρεσθαι. VI. 311.
πτερά. aves. X. 331. πτερὰ πυκνὰ βάλλειν. XII. 96.
πτερὸν ventorum, navis. XI. 225.
πτίλον. IX. 125. X. 68.
πτισάνη. X. 241.
πτοιέω. VIII. 269.
πτύειν εἰς ἀνέμους, ἀποπτύειν. VI. 138. VII. 147. s. πτύσας εἰς ἅλα. IX. 153.
πτύγμα. VII. 187.
πτυκτὴ θύρα. VIII. 225.
πύελος, solium in balneo. VI. 307.
πυθμήν, radix arborum. IX. 304. s.
πυκιναὶ πτέρυγες. VI. 428. πυκνὰ πτερὰ βάλλειν. XI. 288. XII. 96.
πύκτης, adject. X. 241.
πῦρ. πυρὶ πῦρ φλέγειν. VI. 90. XI. 273. πυρὶ πῦρ ἑλεῖν VIII. 46. πῦρ ὁρᾷν. VIII 147. ἐν πυρὶ κεῖσθαι. IX. 140.
πύργος, aedificatio solitaria. VIII. 333. 339. fritillum. XI. 103.
πυργόω. VIII. 335.
πυρεῖον. XI. 355.
πυρηφάτος. IX. 203.

πυρκαϊή. VI. 353.
πυῤῥηναῖον ὄρος et πυρηναῖον. VIII. 397.
πυῤῥίχη. X. 75. s.
πυρφόροι. XII. 200.
πώγωνα τρέφειν. IX. 416.
πωλεῖσθαι, de meretricibus. VI. 178.
πωλικὸς χνοῦς, puerilis lanugo. VIII. 123.
πῶλοι, pueri et puellae. VIII. 123.
πῶς εἴπω. X. 59.
πωτάομαι, de dubio animi statu. VIII. 406.

Ρ pro Π in marmoribus. IX. 378.
ῥαιβὸς et ῥαικός. VI. 155. IX. 271.
ῥαίεσθαι, perire. VII. 363. VIII. 131.
ῥαιστήρ. χρύσειος ἀπὸ ῥαιστῆρος, malleo ductus. VII. 348.
ῥάκος, corpus detritum. VIII. 409. IX. 66. XII. 30.
ῥακῶδες σῶμα. X. 175. s.
ῥάφανος in suppliciis. XII. 183.
ῥαψῳδία et ῥαψῳδεῖν pro φλυαρεῖν. XII. 436. s.
ῥέθος ἀμύσσειν. VIII. 79.
ῥέμβεσθαι. XI. 52.
ῥέπειν πρός τινα. VI. 17.
ῥεύματα, vicissitudines. X. 228. 238. φιλίης. XI. 16.
ῥέω transit VI. 163.
ῥήγνυμι ῥῆξαι δάκρυα. VII. 403. s. ῥήξασθαι φθογγήν, φωνήν, θρόον. X. 385. XI. 57. XII. 131.
ῥῆμα, ῥῆτραι, νόμοι. VI. 220.
ῥήτρη, eloquentia. XI. 107.
ῥήσιες. carmina. IX. 330.
ῥιγομάχαι, Cynici. IX. 442.
ῥικνὸς πούς. VII. 96. 134.
ῥικνοῦσθαι in saltando. X. 410. aetate. XI. 59.
ῥίμφα συθείς, θέων. XII. 60.
ῥίνη, squatina. XI. 421.
ῥίον. saltus. XII. 417.
ῥιπὴ τύχης. IX. 435. πυρός. XII. 249.
ῥιπίζειν. ventulum facere. IX. 480. s. XI. 156.
ῥιπίς, flabellum. VII. 96. 134. X. 70 s.
ῥίπτειν πλοκάμους, furientium. IX. 307.
ῥόδεοι πόδες. VI. 437. χεῖρες VII. 323. s.
ῥόδον, pulchritudinis cito pereuntis symbolum. XI. 309. ῥόδα. in pulchris. XI. 148.
ῥοιζεῖν et ῥοιζεῖσθαι. IX. 480.

ῥοῖζος: et ῥοίζημα τραγικόν. XI 56. τύχης. XI. 173.
ῥοίη, in mysteriis. VIII. 128.
ῥόμβος στρεπτός. VII. 247. ἀλάστωρ. IX. 382. θύνγων. IX. 219.
ῥόπαλον, τὸ αἰδοῖον. VII. 86.
ῥοπή. IX. 343.
ῥόπτρον. VII. 248. XI. 71.
ῥούσιος δῆμος. XI. 44.
ῥύγχος, ος. IX. 452.
ῥυθμός, τρόπος. VI. 159. βακχευτής. XI. 67.
ῥύομαι. ῥύσατο prima producta. IX. 256.
ῥύπος, cynicae sordes. VI. 380. in gymnasiis. X. 81.
ῥυτόν, poculi genus. VII. 337.
ῥύσια ὠδίνων VIII. 12.
ῥυσμός, σχῆμα, τύπος. VII. 265.
ῥυσὸς rectius quam ῥυσσός. XIII. 50.
ῥυτῆρες. XI. 156.
ῥυτὶς μήλων. XI. 321.
ῥωγὰς κάπετος. VIII. 152.
ῥώεσθαι. IX. 374.
ῥωπήϊον. VII. 112.
ῥωπικός. vilis. VII. 79.
ῥωπογραφία. XII. 426.
σαβακός. VIII. 242.
σαββατικὸς πόθος. VI. 98.
σαγηνευτὴρ κτείς. VII 63.
σαίνειν. VI. 418. de spe. XI. 155.
σάκας, *barbatus*. X. 11.
σάκκος et σάκος, *barba*. XI. 347.
σαλάσσω. σεσαλαγμένος οἴνῳ. VII. 95. XI. 70.
σαλεύω σκύφος ὑπ. σεσάλευμαι. VIII. 158. IX. 288. *tremere*. X. 156.
σαλευτὰ γυῖα. VI. 77.
σαλμακίδων σαβακῶν ἄνθεμα. VIII. 242.
σάλος κλίνης. IX. 284.
σάλπιγξ πιερικά, Pindarus. VIII. 174. de oratore. X. 305.
σάμβαλα pro σάνδαλα. VII. 160. VIII. 235.
σὰν litera Σ. XII. 168.
σανδαλίῳ τύπτεσθαι. X. 206. s.
σανίδες sensu obscoeno. IX. 37.
σάον et σάω. VIII. 120.
σαπρὸν δρᾶμα. IX. 506.
σάρδιας, ſorma rarior. X. 90.
σάρξ, *corpus*. X. 198.
σατύρων οὐχ ἧσσων in bibendo. VII. 299.
σαννός, *putridus*. VII. 242.

σαύρα, τὸ αἰδοῖον. X. 58. 118.
σαώτης pro σωτήρ. VIII. 243.
σβεννύναι. ἔσβη. ἀπέσβη. VII. 36. σβέσαι ἀγηνορίην. XI. 150. ὕβριν κόρον. XI. 377. εὐφροσύνην. XII. 90. σβέννυσθαι dicuntur, quos pulchritudo relinquit. X. 159. XI. 297.
σειρὰ ap. Platonicos. X. 277.
σειρήν. *facundia*. XII. 128. 179. 296. σειρῆνες. X. 320. XI. 152.
σειριόκαυτος. VIII. 207.
σείριος, *Sol*, *aestus*. VI. 176.
σελάχη, pisces cartilaginei. VIII. 116.
σεληναίη. IX. 393.
σελίδες βιότου. VIII. 223. μουσῶν, *carmina*. XII. 321.
σεμνός - τῇ θρὶξ. *canities*. VIII. 81. τὸ σεμνὸν, in bonam et malam partem. IX. 277.
σηκός. VII. 195. *sepulcrum*. XII. 255.
σῆμα et σῶμα conf. IX. 195. et λῆμμα. IX. 207.
σημεῖα, literae et compendia tachygraphorum. XII. 277.
σήραγγες piscium. VII. 145.
σησαμίδες inter bellaria. VII. 46.
σῆτες ἀκανθοβάται, grammatici. IX 122. 8. 177.
σητοκόπον βιβλάριον. IX. 451.
σιβύνη et σιγύνη. VI. 143. VIII. 23.
σῖγα λέγειν et λαλεῖν, *tacendo dicere*. X. 82.
σιγᾶν. ἐσιγήθη. *conticuit*. IX. 87. σιγῶν αὐδᾷ. VI. 30.
σιγέρπης. VII. 258.
σιδηρείη οἶμος Ora. VII. 362. VIII. 45.
σικχαίνω. VII. 253.
Σιμύλος nom. propr. VII. 326.
σίπαλος pro σιφλός. XIII. 16.
σιπύη, εὐσίπυος, ὀλιγησίπυος. VII. 71.
σιροί. VII. 317.
σιτεύσιμον. X. 209.
σκάνδιξ. VII. 114.
σκαρίζειν. *animam agere*. IX. 468.
σκάρος, piscis. VII. 145. X. 405. XI. 89.
σκάφος, *carina*. IX. 506.

σκέλεα: σκέλεσι πειραϊκοῖς. VIII. 127.
σκέπας. IX. 115.
σκευή, τὸ αἰδοῖον. XI. 242.
σκῆνος, *corpus*. XII. 30.
σκήπων et σκίπων. XII. 228. VII. 71.
σκιάδες. X. 297.
σκιάζεσθαι - σται γένυς. X. 61.
σκινδαλαμοφράστης. XI. 97.
σκιρτᾶν, de Satyris. VII. 398.
σκληρὸν ῥέθος, *rugosum*. X. 372.
σκολιοὶ μῦθοι, *fraudulenti*. VIII. 61. σκολιὸς παρθμός. VIII. 117.
σκοπέλου ἐρημότερος. VIII. 348.
σκοπιά. VI. 423.
σκορπίος ὑπὸ παντὶ λίθῳ. VI. 304.
σκοτία. XII. 113.
σκότος βλέπειν. X. 203.
σκύβαλον, *ejectamentum*. VII. 173. IX. 208.
σκυλάκευμα. VII. 413.
Σκύλλαι, de rapacibus. XI. 263.
σκυλμοί, *vellicationes*. VII. 332.
σκύλος et σκύτος. VII. 93. 248.
σκυτάλη ἀχνυμένη. VI. 174.
σκώπτινα, *inutilia*, *debilia*. IX. 136.
σκῦλα βάτου. VIII. 187.
σμαρίς. VIII. 172.
σμιλεύειν, de poëtis et rhetoribus. VII. 385.
σμίλη. VII. 363. δονακογλύφος. VIII. 161.
σμύχειν. XI. 69. s.
σολοικίζειν de quavis incongruentia.
σορός, *senex capularis*. IX. 495. XII. 381. *pars camarae sepulcralis*. XII. 220.
σοῦμμος χῶρος in abaco. XI. 101.
σοφίη, *peritia*. VI. 198. *facultas poëtica*. VII. 270. IX. 334.
σπαδονίσματα. VI. 91.
σπάθη textorum. VII. 68. *ramus palmae*. VIII. 125.
σπαθίοις κρούειν. XI. 334.
σπᾶν. XII. 156.
σπατάλη. VIII. 156. s. IX. 414. XI. 46.
σπάταλος. X. 149.
σπείρημα pro κύκλος. XII. 184.
σπένδειν δάκρυα. VI. 118. XII. 289.
σπιθάμη. VI. 82.
σπινθῆρες ἴχνια. VIII. 159.

σπόγγοι, *spongiae marinae.* XI. 163.
σποδεῖν, vocab. praetext. IX. 445.
σποδὸς πίθων, κυλίκων. VII. 141. VIII. 56.
σποράδην. VII. 191.
σταθερός. *firmus.* ἡ σταθερά. *terra.* XIII. 12.
σπάζειν c. notione copiae. IX. 363.
σταλάοντα ὄμματα. XIII. 87.
στάλικες. XII. 240.
σταχύων et ἀχύρων conf. IX. 206. σταχὺς de prole. XI. 49.
στεγανός. *bene munitus.* XI. 48.
στέγειν, *continere, cohibere.* IX. 115. X. 70.
στέλλεσθαι, oratorum. XI. 344.
στένειν, στοναχή, de mari. XII. 210.
στεῤῥότης, *animi durities.* IX. 268.
στέρφος. VII. 72.
στεφάνη πλοκάμων. VIII. 12.
στεφανηπλόκιον. X. 58. s.
στεφανηφόροι. XI. 400.
στέφανος. vocab. ambig. X. 58. s. στέφανοι *gloria, ornamentum.* IX. 30. στεφάνους πλέκειν de poëtis. XII. 369.
στεφάνωμα. VI. 103.
στῆτα, *mulier.* VII. 220.
στιβαρός. VII. 328.
στιγμή, *momentum temporis.* VII. 128.
στίζειν ap. Thraces. XII. 141. *distinguere* codicem. X. 186.
στικτός, *maculatus.* VII. 248. νεβρός. IX. 320.
στλεγγίς. *strigilis.* VIII. 119.
στολίδωμα, στολίς, στολμός. IX. 279.
στόλος, *apparatus.* IX. 37.
στολίς, *tunica.* VIII. 41. 68.
στόμα, periphrasi inservit. VIII. 303. s. XII. 154. ἀνὰ στόμα, διὰ στόματος εἶναι. XII. 255.
στόμιον pro περιστόμιον. VII. 242. στόμια Orci. IX. 27.
στόρθυγξ. *cornu.* VIII. 28. 204.
στρηνὲς φθέγγεσθαι. VIII. 386.
στρόβιλος, media ancipite. IX. 146.
στρούθειον μῆλον. IX. 43.
στρουθός, *struthiocamelus.* XI. 15.
στροφάλιγξ μάχης, κονίης, καπνοῦ. VI. 201.

Στρυμονίης Boreas. XII. 435.

στρυφνόν, *adstringens*. IX. 417.

στυγνός, *tetricus*. X. 96.

στύλοι οἴκων filii. VII. 120.

στύφειν, IX. 196.

στυφελὸς et στυφλὰς. IX. 340.

σὺ δέ. post vocativ. XIII. 3.

συβρός. IX. 131.

συγκεραυνωθεὶς φρένας οἴνῳ. VI. 173.

σύγκοιτα φίλτρα. VI. 98.

σύγκωμος. VII. 58.

σύγχρους. *simul cubans*. VIII. 157.

σύδην ἔρχεσθαι. X. 110.

σῦκα ἐν πέτραις. X. 75. σῦκα vocab. ambig. IX. 187.

σύκινος Priapus. XI. 420.

συκχίς. VIII. 160.

συκωτός, *ficubus saginatus*. X 211.

σύμμετρος. IX. 50.

συμμύειν. IX. 173.

συμπαίκτωρ et συμπαίστωρ. VI. 125.

σὺν subauditur. XIII. 94.

συναρπάζειν, συμμάρπτειν. IX. 140.

συνέμποροι, de rebus. VIII. 77. IX. 37.

συνεργατίνης et συνεργέτης. VIII. 373.

συνέριθος, *socius*. XII. 88.

συνέστιος, σύνοικος, σύννομος. IX. 381.

συνετὴ ἡλικία. VIII. 228. ἡ συνετή, *cani*. VIII. 352 s.

συνιστάναι, *commendare*. IX. 438.

σύνοδος. X. 150. XI. 212.

σύνταξις, *tributum, salarium*. X. 323.

συντάττεσθαι cum dativo, *valedicere*. X. 223.

σύντομος, *homo paucorum verborum*. VII. 304.

σύντροφος, *contubernalis*. XI. 38. de rebus. VIII. 84. XI. 291.

συνωρίς, de hominibus. XI. 78.

συρικτὰς et συριγκτάς. XI. 226.

συρικτήρ. VII. 59.

συρμὸς et σύρμα. X. 79. χαλάζης. IX. 93. ὑέτιος. IX. 93.

σφαῖρα ῥαπτή. VII. 93.

σφηκῶσαι. IX. 305.

σφήξ, de iracundis. VII. 148. IX. 209.

σφίγγεσθαι χεῖρας. VIII. 378.

σφιγκτήρ. X. 55.

σφιγκτὸς μίτος, στέφανος. VI. 77.

σφραγίζειν, *signare, confirmare, decernere*. IX. 22. 144. 172. XI. 40. σφραγίζεσθαι λόγους. IX. 433. σφραγίζεσθαι et σφαραγίζεσθαι. VIII. 180.
σφριγᾷν. XI. 37.
σφύρα, instrumentum agricolarum. IX. 157.
σχάζειν. VI. 140. VIII. 367.
σχῆμα. *decor*, XII. 172. σχήματα saltantium. IX. 237.
σχίζεσθαι de floribus. X. 155.
σχοῖνοι in lectis. XI. 54. σχοῖνος funibus plectendis inserviebat. IX. 165.
σῶμα et σῆμα conf. IX. 195.
σωτήρια, *latrinae*. XI. 85.
σωτῆρες cognomen a diis ad homines translatum. XII. 203.

τάβλα et ταῦλα. X. 230.
τάγμα et στάγμα conf. IX. 159.
ταινίαι et τελαμῶνες. XI. 341.
τάμπαλιν. VI. 25. XII. 372. 376.
ταναὸς de arboribus. VII. 92.
τάξιν ἔχειν μακάρων. VI. 361.
ταρβεῖν, *revereri*. IX. 63.
ταρσοὶ πτερῶν. VI. 61. *pedes*. X. 180.
τάσις ὀφρύων. VII. 367.
ταυροβόρος leo. VIII. 266.
ταυρογάστωρ. IX. 160.
ταυροκαθάψια. XIII. 20. s.
ταῦρος, *pars circa nates*. X. 108.
ταῦτα et ἅπαντα conf. IX. 200.
τάφος, σορός, de vetulis. X. 176.
τάχα et τα conf. XIII. 87.
τάχος et τέλος conf. XII. 475.
ταχύνειν vi neutra. VIII. 60.
ταχύσκαρθμος. IX. 6.
τείνειν βίον. VII. 404. πορείαν. XI. 220.
τεῖχος de veste. XI. 125.
τεκμαίρεσθαι. VII. 161. ἀτέκμαρτον. VII. 321.
τέκος de bestiis. VII. 197.
τέκτων, τεκτοσύνη, τεκταίνειν, signif. transl. XI. 75. X. 46.
τελαμῶνες. *fasciae*. XI. 341.
τελεῖν ἐς ὥρας. VIII. 227.
τέλειος, epith. Iovis et Iunonis. VIII. 389.
τέλος γάμου. VIII. 33. σοφίης. XII. 150. 302.
τέλσον, τέλσα. VIII. 388.

τέμενος, sacellum. VI. 347. ἀνέμων, mare. VI. 388. XII. 415.

τερέβινθος. VIII. 322.

τερετίσματα XI. 116. s.

τέρματα ἔχειν. ad finem pervenisse. XII. 322.

τέρυς, tenuis. VII. 283.

τέρψις et ἡδονὴ diversa. VI. 407.

τετρακτὺς Pythagoreorum. XI. 187.

τετράπαλαι VII. 301.

τέττιξ μουσῶν VIII. 141.

τευθίς, loligo. X. 405.

τεχνῖτις, nequitiarum perita meretrix. X. 23.

τέχνη, opus artis. VII. 53.

τήγανον et τάγηνον. IX. 20.

τῇδε, sic. XIII. 92.

τηθή. XII. 382.

τήκειν ἄνθος. X. 30. τήκεσθαι de invidis. IX. 505.

τηλέφιλον. XI. 55.

τηρεῖν et ἐγείρειν conf. XII. 236.

τιθασός, de hominibus etiam. VI. 109. τιθὰς ὄρνις. VIII 351.

τιθέναι. τίθει πάντα τοῖς θεοῖς. VI. 159. εὖ θέσθαι τὰ γενόμενα. VI. 292. s. εὐθέα νοῦν θέμεναι. VI. 304. τιθέναι, in rationes referre. VI. 381.

χιτωνάριον, de Cynicis. IX. 472.

τιθηνεύειν, nutrire. VI. 252.

τίλλειν, depilare. X. 62.

τιμάορος, custos. IX 380.

τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν. IX. 286. X. 188. τί δὲ τὸ κλέος, VI. 67. XII. 127. τί δ' ἐμοί; sequ. infinitivo. VI. 109. τί μήν. VII. 206 τί γάρ; orationi interjicitur. IX. 474. XIII. 41. τί μέγα εἰ... IX. 467. τί pro ὅ τι. X. 103.

Τίτυροι, σάτυροι. XI. 12.

τλημοσύνη φάρμακον. VI. 149.

τλῆναι et τολμᾶν. c. particip. VI. 149. XI. 106. XII. 388.

τοκίσαι, τόκον. IX. 503.

τοκογλύφος, foenerator. VIII 245. X. 242.

τόκοι λαθροπόδες. IX. 121.

τολμᾶν c. particip. VI. 149.

τολύπη. IX. 162.

τοξεύειν ἔπη. IX. 209.

τοροὶ ὕμνοι. VI. 4.

τότε post particip. XIII. 99. τότε δὴ τότε. XI. 8.

τοῦτο ad substant. masc.

aut femin. generis relatum. XIII. 52.
τράγος, *foetor*. X. 188.
τρέχνος. VII. 214.
τρίη-κρίφαντες ap. Spartanos. IX. 359.
τριάζειν et ἀποτριάζειν. IX, 446.
τριβάκη, chlamys attrita. VIII. 119.
τρίβολος. tribulo grana excutiebantur. IX. 157.
τριγέρων Nestor. XII. 212.
τρίγλη, *mullus* Dianae sacer. VIII. 356.
τριέλικτος ναῦς. VIII. 191.
τριέσπερος Hercules. VII. 222.
τριετηρίδες non Bacchi tantum. IX. 264.
τρίζυγες Musae VIII. 42.
τρίζειν et τρύζειν. IX. 178. XI. 95. s.
τριήκοντα, τριηκόντων, τριηκόντεσσιν. X. 336. s.
τρικόρωνος. XI. 50.
τρίνακες, agricolae manus. IX. 39.
τρινακίη et τρινακρίη. VIII. 335.
τρισέληνος Hercules X. 261.
τριχὶ et τριχῆ conf. IX. 128.
τρίψεις, de cibis. XI. 86.
τρόπαια νόσων, κακῶν στῆσαι. XII. 171.
τροφεῖα, θρεπτήρια τίνειν. VI. 75.
τροχιά, placentae genus. IX. 227.
τρόχος et τροχός. IX. 11.
τρυγᾶν. *colligere*. VI. 15. XI. 207. de mellificantibus. IX. 59.
τρυγικὸς χορός. VII. 383.
τρυγόνιον. VIII. 242.
τρύζειν. XI. 69.
τρύφεα χθονός, insulae. VIII. 318.
τρυφερὸς et τραφερὸς conf. XII. 143.
τρύω. τετρυμένα γυῖα. VI. 426. τετρυμένος, *confectus*, non τετρυμμένος. IX. 231. 149.
τύλη, *culcitra*. IX. 474.
τύλος, τὸ αἰδοῖον. IX. 357.
τυλόω. εὖ τετυλωμένον ὅπλον. IX. 357.
τύμβος ζῶν, *vivum sepulcrum*. XII. 355.
τύμπανος et τύμπανον. VII. 375. τύμπανον φυσᾶν. VIII. 126.
τύπανον pro τύμπανον. VII. 249. IX. 468.
τύπος θεῖος. VIII. 259. *imago*. X. 161. XII. 138.

175. in anima. VI. 70. XI. 144. τύποι ἀνδρός, signa virilitatis. VI. 324. schemata. VIII. 218.

τύφεσθαι πόθοις. VI. 30.

τύφη, herbae genus. VIII. 295.

τυφλαὶ σπιλάδες. coecae. IX. 35. τυφλὰ κύματα. IX. 340.

τύφος. VI. 381.

τύχων. *Priapus*. VIII. 12.

ὑάλεος et ὑαλόεις, de laevitate faciei. X. 122.

ὕαλος fossilis. IX. 348.

ὕβρις, *noxa*. VI. 352.

ὑγιαίνειν et χαίρειν. VIII. 213. καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥραν. X. 67.

ὑγρὸν χεῖλος. VI. 350. ὑγρὰ ὄμματα. VI. 31. ὑγρὰ δέρκεσθαι, VII. 96. VIII. 66. ἐν ὑγρῇ, *in mari*. VII. 302. ὑγρὸν ἦθος. XIII. 389.

ὑδάτινος - ους βραχίονας. VIII. 313.

ὑδατόεις, *purpureus*. VII. 154.

ὑδροπόται, de ineptis et frigidis. VII. 231. VIII. 327.

ὑδροχόος, Ganymedes. X. 87.

ὕδωρ. ἐν ὕδατι ὅρκια φέρονται. VI. 87.

ὑελοῦς πορφυρέη. VII. 335.

ὑέτιος Ζεύς. VII. 210.

ὑετός, de lacrymis. VII. 23.

ὑλακτεῖν, de ventre. IX. 221.

ὕλη, *herba inutilis*. XI. 99.

ὑλιβάτης et ὑλοβάτης. IX. 275.

ὑμέτερος pro σός. XI. 35. 106. 130. XII. 71. XIII. 83.

ὑμνοθέτας, adjective. VI. 3.

ὗνις, XII. 127.

ὑπάγειν. X. 15.

ὕπαρχος et ἔπαρχος. XI. 194.

ὑπεραφρίζειν. XI. 222.

ὑπερέχειν χεῖρά τινι, *tueri*. VI. 400. VII. 188.

ὑπναπάτης. VI. 83.

ὑπνίδιος, *somnum adducens*. VII. 121.

ὑπὸ σάλπιγγος, *tuba accinente*. XII. 61. ὑπὸ κεραίαις. X. 29.

ὑποβλέπειν ἐλαινά. VIII. 378.

ὑπογραφὴ oculorum. X. 291.

ὑποκλάζειν. XI. 145.

ὑποκόλπιος. VIII. 224. XI. 133.
ὑποξύειν, ὑποτρώγειν, de fluminibus. X. 401.
ὑποσαπελίζειν, σφάλλειν. VII. 97.
ὑπερφάτις, de tuba. VIII. 21.
ὕπτιος, ἵππος, in re venerea. VII. 50. s.
ὑψηρόφιος, παρθένος. VIII. 82. -ια τόξα, ἀσπίς. VI. 232. VII. 172.
ὕσγινος color. VIII. 281.
ὕσπληγξ et ὕσπληξ. IX. 164.
ὑφαίνειν, texere opus, historiam etc. XII. 193.
- μέλος. X. 307.
ὑφηνίοχος et ἡνίοχος. VI. 100.
ὑφηνητήρ. IX. 133.

φαγεῖν κλῆρον. X. 230.
φακὸς in funeribus. X. 39.
φάλανθος. XI. 311.
φαντασίη. species. X. 179.
φάρσος, *frustum*. VIII. 165.
φαττῶν et φωτῶν conf. IX. 46.
φαυλεπιφαυλότατοι. VIII. 177. οὐ φαύλως. XII. 180.
φέγγος ξυνετοῖς. VII. 364.
φειδὼ βίου. VIII. 80.
φελλὸς in retibus. X. 374.
φέρω. φέρειν et φέρεσθαι τὰ πρῶτα. VIII. 185. φέρειν ψῆφον judices dicuntur. XI. 95. τὸ φέρον, *necessitas*. X. 247. XI. 188.
φεύγειν φιλέοντα, φεύγοντα διώκειν. VII. 264. X. 90.
φθάνειν τὸν ἄγοντα. X. 74. ἔφθανε, de mediae syllabae prosodia. IX. 89.
φθείρεσθαι, *malis conflictari*. VII. 112.
φθοῖς ἱκνίτης. VIII. 166.
φθονεῖν. οὐ φθονέω, οὐ δεῖ φθόνος. X. 94. XI. 193.
φίβαλις πρώϊμος. VIII. 239.
φιλάκρητος, de personis et rebus. VIII. 69. 143.
φιλεύτακτος ἐφηβοσύνη. VIII. 120.
φίλος ἀθανάτοις. XII. 188.
φιλόκνισος φύσις. VIII. 5.
φιλορρώθων. VIII. 237.
φιλόρρωξ. VI. 331.
φιμός, φιμοί et φιμά. VI. 424.
φίτυμα. VII. 413.
φλέγειν. ὕμνοι φλέγονται. VI. 283. φλέξῃς et βρέξῃς conf. XI. 330.
φλέγμα. IX. 361.
φλέψ, τὸ αἰδοῖον. VII. 86. 350. IX. 146. φλέβες,

aquarum venae. IX. 335.
φλοιός, pellis. VII. 107. de inscriptionibus ἐν φλοιῷ. X. 14.
φλύζειν αἰσχρά. VI. 131.
φλύος pro φλυαρία. VI. 131.
φλύακες, φλυακογραφία. VI. 421.
φόβητρα. IX. 491.
φοινός. XI. 158. XIII. 96.
φοιτᾷν, colere. XI. 74.
φοξός. VIII. 259.
φορβειά, tibicinum capistrum. VI. 207.
φράζεσθαι, animadvertere. XI. 146.
φράττειν τὸ στόμα. XII. 297. πεφραγμένος et πεφαρμαγμένος conf. XII. 297.
φριμάττεσθαι, de hircis et equis. IX. 358. XI. 246.
φρὶξ ἁλός. VIII. 43. IX. 101. XI. 89.
φροίμιον, initium. IX. 22.
φρονήματα γαῦρα. elatus animus. X. 179.
φρύαγμα, inanis superbia. X. 179. φρυάγματα. IX. 344.
φρυάττεσθαι. VI. 41. exultare. IX. 187. et φριμάττεσθαι. VIII. 366.
φρυκτοί, faces. XI. 54.
φυζαλέος. IX. 320.
φυή, pulchritudo. VI. 244.
φυκίδες, φύκια, φυκίδια, piscis genus. VII. 47. VIII. 92.
φῦκος. IX. 37.
φύλλα. flores. VII. 90. IX. 266. s.
φῦναι. πέφυκε c. infinit. X. 258.
φύρω. πεφυρμένα ὄμματα. X. 109.
φύστη. VII. 113.
φυτὸν οὐράνιον, homo. X. 257.
φωλάς, σίλφη, ἄρκτος, ἀραχναίη. VI. 328. IX. 359. de anchoris. VIII. 43. φωλὰς παρθενική, scortum devium. VIII. 234.
φωλεύειν. VIII. 43.
φωνὴ statuis tributa. VIII. 203.
φωρὸς ἴχνια ἔμαθον, VIII. 266.
φῶς de laetitia et salute. VI. 218. εἰς φῶς ἔρχεσθαι, de infantibus qui nascuntur. XII. 282.

φωσφόρος Diana. VII. 159.
φωτῶν et φωττῶν conf. IX. 46.

χ littera duplex. VI. 86. pro Ξ in marmoribus. IX. 394.
χαίνειν, de personis tragicis. VII. 279.
χαίρειν λέγειν, εἰπεῖν, ἐᾶν. XII. 323. χαῖρε, cum ironia. X. 115. ambigue dictum. XII. 333.
χηράμενος. VII. 121. XII. 429.
χάλαζα, in proeliis. XI. 161.
χαλινοῦν c. accus. et dativo. XI. 63.
χαλίκρητος. XI. 53. s.
χαλίφρων. X. 410.
χαλκευτής. sign. transl. VIII. 74.
χαλκίς, piscis vilior. VIII. 173.
χαλκόδετα κρόταλα. VII. 249.
χαλκὸς διαυγής, speculum. VI. 387.
χαμεύνα. VII. 230.
χανδὸν πιεῖν. XI. 223. χανδοπότης. XI. 223.
χάος, orcus. XII. 37.
χάραγμα, munus. VIII. 288.
χαράσσειν, signare. X. 153. χαρασσομένη θάλασσα. XI. 89.
χαρίζεσθαι τῇ γαστρί. IX. 431. τῇ γλώσσῃ. XI. 328.
χάρις, munus. VI. 99. κενή, ἀχάριστος. VI. 118. s. χάρισιν μεμελημένος. VII. 411. χάριτες, carmina. XI. 238. IX. 95. χάριτες ὀρχούμεναι, περιχορεύουσαι. X. 71. χαρίτων πλάσματα, de formosis. X. 85.
χαριτοβλέφαρος. XII. 300.
χαρινῆθεν pro ἀχαρινῆθεν. VII. 178.
χάρυβδις, de rapacibus. XI. 263.
χατεῖν. X. 110.
χεῖλος, ora, margo. VI. 429.
χείλεσι et κύμασιν conf. XI. 419.
χεῖμα et χεῦμα conf. IX. 298. κῦμα. XI. 305.
χειμαίνειν et κυμαίνειν. VI. 50. 64.
χείρ. ἁ χεὶρ τὰν χεῖρα. VI. 65. χειρὸς πραπίδες, νοῦς, intentio artificis. X. 132. χεῖρες ἁπαλαί, γλαφυραί, delicatae, artificis manus. X. 134. χεῖ-

ρις. *ars*, *peritia*. IX. 41. s. 310. σοφαί. pantomimorum. XI. 195.
χερσὶ λαλεῖν. XII. 331.
χεῖρες Ἀθήνης. X. 165. 169.
χειρομαχεῖν, sensu obscoeno. VIII. 276. XII. 476.
χειρονομεῖν, *luctari*. VIII. 184.
χελιδονίς. VIII. 49.
χέννιον. X. 210.
χέρνης, *pauper*, *operarius*. VII. 236.
χερνίπτεσθαι. VIII. 123.
χεῦμα. XII. 138.
χηλή, de aggeribus. VIII. 258.
χηραμοδύτης, *piscator*. VII. 143.
χθιζὸς στέφανος. VI. 111. χθιζὰ pro πρώην XI. 145.
χθονίη Ceres. X. 29.
χθών. *urbs*. XII. 232.
χιόνεος, *pulcher*. XII. 301.
χῖος, jactus in lusu talorum. VII. 138. χῖον, cadus vini Chii. VIII. 145.
χιών, χιόνα πιεῖν. VI. 35. χιόνες Κελτικαί. VIII. 285.
χιτών, *thorax*. XI. 158.
χλαῖνα. ὑπὸ μίαν χλαῖναν ἔρχεσθαι, *vesticontubernium facere*. VII. 39. *sagum*. XI. 197.
χλαμύς, χλανίς, χλαῖνα. VI. 21. παῖς ἔτ' ἐν χλαμύδι. VI. 43. VII. 31. VIII. 118. s. XIII. 74.
χλεύην καὶ λάσθην ποιεῖν. VI. 386. χλεύην ἔχειν. X. 125.
χλωρός, de colore vitioso. VIII. 232.
χνοάειν -άοντα ἰούλους. XII. 266.
χνοῦς ἁλός. XI. 280. in malis cydoniis. IX. 43. *lanugo*. X. 68.
χοιράδες, *glandulae induratae*. IX. 350.
χοῖρος, *pars muliebris*. XI. 328.
χόνδρος. VII. 113.
χορεύει, de hedera. IX. 180.
χορηγός. VII. 201.
χορός, astrorum. IX. 293. arborum. IX. 400.
χορτάζεσθαι, de victu viliore. IX 415.
χορτασίη. IX. 456.
χόρτος, etiam de hominum victu. VI. 582.
χρέος ἐκτίνει moriens. VIII, 129.

χρῆσθαι κατάγῳ, οἰμωγῇ. VII. 122. etiam de rebus, quae nobis invitis accidunt. VII. 144. s. 263.
χρηστολόγος. X. 247.
χρύσεος, *pulcher*. VIII. 41. X. 156. de moribus. VIII. 9. XI. 31. χρύσεα χαλκείων. X. 90. s.
χρυσῖτις, lapis Lydius. VI. 281.
χρυσόδετος. XI. 71.
χρυσόκερως ἔλαφος. IX. 151.
χρυσοκήνη. XI. 49.
χύδην παρέχειν. VIII. 218.
χυτὴ κόνις, γαῖα. XII. 284.
χύτρος. VII. 78.
χωρίτης. VII. 149.
χῶσαι τύμβον. X. 389. XII. 285. νέκυν, ἀνέρα. *humare*. X. 390.

ψαιστά, pauperiorum. IX. 31.
ψαίστωρ σπόγγος. VIII. 162.
ψακάς et ψεκὰς φοινίσσα, sanguis. VI. 231. VIII. 214.
ψαλίς, *forfex tonsorum*. VIII. 171.
ψαύειν, *conjectando assequi*. XII. 386.
ψαφαρός, *squalidus*. X. 180.
ψεδνός. VIII. 398.
ψελλίζω. IX. 167.
ψεύσματα et ψεύσατε conf. XII. 54.
ψημίθιον et ψιμύθιον. IX. 413.
ψῆφος συμβολική. IX. 291.
ψῆφοι, *calculi*. VII. 209. IX. 291.
ψήχειν et ψύχειν. VI. 269.
ψίθυρος. IX. 70.
ψιλός. *nudus*. VII. 147.
ψολόεν πῦρ. X. 25.
ψύττα. X. 241.
ψυχαπάτης. *blandus, jucundus*. VI. 16.
ψύχεσθαι. VII. 374. IX. 354.
ψυχικὰ δῶρα. XI. 383.
ψυχή, muscae genus. VI. 76. πρὸς ψυχῆς θείης. VII. 82. ἐκ ψυχῆς. VIII. 5. ἀγὼν περὶ ψυχῆς. VIII. 323. ψυχὴ alligata vitae corporeis vinculis. X. 260.
ψυχρός, *otiosus, inanis*. VI. 98. ψυχρὸν βάρος. VII. 147. ψυχρὰ παραμύθια. IX. 305.
ψυχῶσαι, *animare*. XII. 15.

Ω correptum in ὠόν. VII. 14. hiatum facit. XIII. 30.

ὠδῖνες. *pulli.* VIII. 59.

ὠδινεῖν, *meditari, praeparare.* X. 316. Κύπριδι. VIII. 71.

ὠδός. *canorus.* XI. 174.

ὠθεῖν. XII. 250.

ὠόν, coenae initium. VIII. 235.

Ὧραι, *Horae*, deae pulchritudinis. VII. 321.

ὥρας et εἰς ὥρας ἵκοιντο. XI. 294.

ὡραῖοι θάλαμοι. VIII. 14.

ὥριμον ἄνθος. VI. 106.

ὥριος, *salutaris.* VIII. 103.

ὠρυγή, undarum *strepitus.* VIII. 20.

ὠρύειν, ὠρύεσθαι, de undis. VIII. 20.

III.

INDEX RERUM

QUAE

IN HIS ANIMADVERSIONIBUS

ILLUSTRANTUR.

A praepositio periphrasin facit. XII. 16.
Abantes et *Amantes.* XI. 367.
Abgari plures. XII. 217.
Accusativus substantivorum in ὺς in ύα formatus, ut ἰχθύα, ὀφρύα al. X. 75. pro nominativo. VI. 340.
Acharnites hedera. VI. 331.
Achilles Medeam post mortem pro conjuge habuit. XII. 362.
Acinus ebriosus. VIII. 229.
Acmonides, Vranus. VII. 9.
Acrisius, Amphictyonici concilii auctor. VII. 275.
Actiaca certamina. IX. 181. Actiacae pugnae monimenta. IX. 170.
Adjectiva mascul. terminationis cum substant. fem. gener. juncta. XI. 191. adjectiva composita trium terminationum. XII. 454. 459. XIII. 78. Adjectiva pro substantivis. XI. 381.
Adonis Veneri πάρεδρος. IX. 174. a Proserpina amatus. XI. 51. juvenes pulchri *Adonides* vocantur. XI. 65.
Adrastea, Nemesis. IX. 78. cum Nemesi juncta. XI. 297.
Adrastus ob fugam infamis. VI. 218.
Adspiratio in compositis interdum neglecta. XI. 383. XII. 162.
Aegira urbs fluctibus obruta. VIII. 395. IX. 13.
Aegon, mare Aegeum. IX. 507.
Aërope, Atreï uxor, in tragoediis. X. 130.
Aesculapius, solis filius. X. 278.
Aesopi statua, Lysippi opus. XI. 75.
Agareni, populus. XI. 204.
Ἀγεσίλας et Ἀγεσίλαος, Pluto. XII. 339.
Agnones varii. VII. 85.
Αἰάκεια, festum in Aegina. VI. 250.
Αἴτια Callimachi. XII. 181. s.
Alae navium. XI. 225.

Alcaei Musa minax. XII. 156.
Alcathous, arcis Megarensium conditor. XI. 410.
Alcestis, piae conjugis exemplum. XII. 234.
Alcman an Spartanus. VII. 135. Ἀλκμαίων et Ἀλκμάν. X. 325.
Alcmena Rhadamantho nupta. IX. 402.
Alconis historia. IX. 33.
ἁλικαρνησὸς rectius quam ἁλικαρνησσός. XIII. 79.
Alphei Arethusam persequentis historia. XI. 279.
Amarynthias Dianae, et *Amarynthiades* puellae, Dianae. Nymphae. VIII. 123.
Amethystus ebrietatem arcet. VI. 360. s.
Amicitia vulgi fortunae momenta sequitur. IX. 435.
Ammonius Phari instaurator. XII. 84.
Amoris manu delicatissima quaeque facta dicuntur. VI. 5. Amor μάγειρος ψυχῆς. VI. 20. fulmina quatiens. VI. 58. XI. 289. vinctus. XI. 16. 296. alis destitutus. XI. 139. maris et terrae potens. X. 245. amantium cervices premens. X. 376. Amores talis ludentes. VII. 27. illustriores Amoris statuae. VII. 98.
Amphiarai λουτρά. VII. 169.
Amphicrates, auctor operis de viris illustribus. XII. 212.
Amplexus arctissimi. XI. 128.
Amyclaei Dioscuri. XI. 358. s. Ἀμυκλαῖται βασιλῆες. Ibid.
Anacreontis deliciae. VI. 235.
Ἀνάζαρβος et Ἀναζάρβα. XII. 198. s.
Anaurus fluvius. VI. 208.
Androclis urbs, Ephesus. VIII. 42.
Anemone, ἄνθος ἀνέμῳ φυόμενον. VI. 13.
Anguis e spina hominis enatus. VIII. 180.
Anima alata. VI. 74. vitiorum labe infecta. XII. 10. rebus terrenis occupata ἀλᾶται. X. 283. 286.
Annus atticus. XII. 393.
Antaeus artis luctandi peritissimus. VII. 163.

Antigenidae plures. VII. 57.

Anteros et Eros. XII. 24. s.

Aous fluvius. IX. 322.

Apes e corpore bubulo putrefacto natae. VIII. 181. apum examina pro omine habita. IX. 171. poëticam facultatem portendebant in Pindaro, Platone, aliis. XII. 178.

Apicius helluo. XI. 87.

Apollo ἀκρίτας et ἀκτίτης. IX. 214. s. Sagittis mala avertit. X. 282. Ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι vocatus. XII. 231. XIII. 64. s. Admetum deperiens. VIII. 16.

Aposiopesis honesta. VI. 80.

Aqua rebus crustam lapideam inducens. XI. 184.

Aquila Ganymeden auferens. XI. 288.

Ara cornea Apollinis. VII. 215.

Arataei carminis initium imitatione expressum. IX. 420. X. 48. s.

Arcadicus pileus. X. 183.

Archilochi fabula de vulpe. XII. 390. ejus in Neobulen scripta. VI. 168. s.

Arcus laxi devictorum. XII. 476.

Arethusa, urbs Macedoniae. IX. 237. fons aquae limpidissimae. XI. 280. s.

Argis ludi quinquennales celebrati. IX. 181.

Argo navis Neptuno dicata. XI. 365.

Argus πολύγληνος. XI. 140.

Ariadna dormiens. XII. 51.

Arionis monimentum. VI. 181.

Aristides Smyrnaeus rhetor. XII. 189.

Aristomenes Strymonius pictor. VIII. 303.

Aristoteles cur Asclepiades dictus. XII. 175. τραυλός. Ibid.

Aristoxenus, artis musicae auctor. XI. 96.

Armillae serpentibus similes. XII. 454.

Arsinoë Zephyritis. VII. 282. VIII. 158.

Articulus in caesura. XII. 427. de re nota. XIII. 3. poëtarum in eo omittendo licentia. XIII. 68. neutrum articuli periphrasin facit. XIII. 37.

Arundines aucupum. XI. 386.

Asbolus. XII. 42.

Ascanius lacus. XI. 185.
Asclepiadarum Smyrnae honor et auctoritas. XII. 83.
Asclepiodotus, publicorum operum CPoli conditor. XII. 85.
Asini molas circumagentes. XI. 10. arantes. XI. 11.
Asopi fons. IX. 335.
Asphaltites lacus. XI. 182.
Astacus, nomen pluribus urbibus commune. IX. 82.
Ἀσταί, urbs Italiae, XI. 234.
Asterii plures. XII. 310.
Astrologi multorum malorum sub Imperatoribus auctores. IX. 469.
Astronomia mortales coelum petunt. X. 293.
Athenienses ob facilitatem, qua civitatem dabant, famosi. IX. 132.
Ἀθμονεύς. XI. 359. s.
Atitania Mediae. XI. 178.
Atticistarum cacozelia. IX. 496.
Atticus episcopus. XI. 190. s.
Ἄττις, Ἄττι. XI. 398. s.
Atys, nomen inter sacerdotes Cybelae frequentatum. VII. 373.
Avares comam alebant. XI. 266.
Auge, Telephi mater. X. 311.
Aures pugilum contusae. IX. 447.

Bacchicis mysteriis pueri tenera aetate initiati. XII. 328.
Bacchus poëtici furoris auctor. VIII. 306. Bacchi cum Sole conjunctio. X. 279.
Balnea viris mulieribusque communia. XI. 169. sanitati infesta. XII. 124. Sole collustrata. XII. 68. s.
Barbae primae solemnitas. VIII. 357. barba philosophorum. IX. 425.
Bellerophontis fabula. X. 233. 234.
Beroë sive *Berytus*. XI. 22. hujus urbis historia. XI. 21. urbs pulcherrima Ib. 22. terrae motu eversa. XII. 123.
Boïdion Charetis conjux ad Propontidem sepulta. XI. 395.

Boni non lugendi. XII. 269.

Bovem aratorem immolare nefas. VI. 127. IX. 232. boves ad piscationem adhibiti. IX. 168.

Brachium exserere oratorum. X. 304.

Brachylogia in comparationibus. XII. 162. XIII. 98.

Brevis vocalis producta ante λ. VI. 241. ante μ. XI. 416.

Bupalus ab Hipponacte traductus. IX. 209.

Bura et *Helice*, urbes terrae motu haustae. IX. 13.

Byzantii Scholae Jurisprudentiae. XI. 203.

Byzas, Byzantii conditor. XI. 415.

Cabiri apud Boeotios culti. IX. 76. nautas servant. IX. 77. 132.

Calda in potationibus. XI. 14.

Calami Cnidii praestantissimi. VIII. 162.

Calix Atticus. VII. 141.

Callimachus Atheniensis, fortitudine illustris. X. 193.

Calliopas sive *Porphyrius* auriga. XI. 27. s.

Calvitium risui obnoxium. IX. 423.

Canaces historia. IX. 492.

Canastraei, Thraciae populus. XI. 224.

Cancelli. XII. 86. s.

Candelae ex papyro. VIII. 295. s.

Cappadoces barbari. IX. 424. s.

Caprae sentibus oculorum hebetudinem levant. XII. 112. s.

Caramallus pantomimus. XI. 195.

Carmina νέκταρ, νᾶμα γλυκύ. XII. 155.

Carruca argentea. X. 192.

Casius mons. IX. 322. s.

Cedrina signa. VII. 198.

Centaurorum descriptio. XII. 33.

Cera faciei interpolandae adhibita. IX. 461.

Cerevisiae inventio. X. 188.

Cereris sacerdos viro nupta. VII. 164. Ceres χθονία Hermionae culta. VIII. 285. ejus mysteria Rhodi. VI. 241.

Cerva cornibus instructa.

VIII. 27. Cervi sectula. IX. 19.
Cephissus, fluvius in Attica. VI. 241.
Ceryx, Mercurii filius. IX. 394. s.
Cestus Veneris. IX. 117.
Chalce, triclinium CPoli XI. 260.
Charmus, Hippiae socer. XI. 414.
Charon de re perniciosa. IX. 488.
Chiron inter medicos numeratur. XII. 183.
Chorus comoedorum et musicorum. IX. 454. stellarum Solem cingens. X. 275.
Cicadae incalescente Sole strepunt. VI. 121. rore nutritae. IX. 265.
Cimon pictor vetustissimus. VI. 256.
Cinyras formosissimus mortalium. VIII. 353.
Cippi uncti. XI. 330.
Ciroadas, regulus Thraciae. XI. 379.
Cives urbs, non tecta. XII. 115.
Clava ex oleagine. IX. 253.
Claudius Agathemerus medicus. XII. 196.
Cleson, nomen vetustum. IX. 358.
Clitorius fons. XI. 181. 404.
Clitorii in Arcadia. XI. 367.
Clymene a Sole amata. XI. 215.
clypei cymbarum usum praestantes. IX. 73.
cochleae Peloritanae in deliciis. VIII. 117.
Codrus, *οἱ ἀπὸ Κόδρου*. VII. 55. Codro nobilior. IX. 133.
coenantes pueris a pedibus dapes porrigebant. IX. 453.
colossus Rhodius. VI. 258.
columna cremata CPoli. XI. 272.
comae in luctu solutae. VI. 127. comam pueri Apollini dedicabant. VII. 177. comae tinctae. IX. 461.
composita ex *μανης*. XI. 218. XIII. 100.
conjunctivus post *εἰ*. Vide *εἰ*.
conopeum. XI. 105.
Corinthus, Graeciae arx et astrum. VI. 223. Corinthum adire. XI. 154. Corinthia messis. XI. 230.

coronae januis annexae. VI. 82. in luctu depositae. VII. 362. unguentis delibutae. XI. 349.
corpus carcer. X. 260. vestimentum animae. XII. 239.
Coryphasia Minerva. VII. 84.
Cos Jovis incunabula. XII. 185.
coturnicum pugnae. X. 13.
Cotys, nomen plurium Thraciae regum. VIII. 293.
Cotyttaris, nomen veneficae. IX. 19.
Cratinus vinosus. VII. 231.
Creophylus poëta. VII. 286. s.
Creta ab Arabibus occupata. XII. 198. Cretenses puerorum et musicae amantes. VII. 128. VIII. 17. mendaces. IX. 135.
Creusa, sive Glauce. IX. 34.
Crobylus, nomen proprium. VIII. 121. s.
crocinum unguentum. VIII. 78. croco veteres spargebant thalamos. VIII. 235.
Cronius collis ad Olympiam. VII. 346.
Ctesibius mechanicus. VII. 336.
culices ex aceto nati. IX. 251.
cupido auri semper crescens. XI. 189.
curatores Placidiae. XI. 78.
Cutiliae aquae. IX. 91.
Cyclici poëtae. X. 268. cyclicum carmen. VII. 252.
Cyclopum scopuli. IX. 49.
Cydnus in Asia. XII. 100.
Cynegiri imagines. IX. 110.
Cynici Herculis imitatores. VIII. 57. Cerbero cognati. IX. 339. πωγωνοφόροι. IX. 416. clavam gestabant. Ibid. ἀχίτωνες. IX. 472. ἀνυπόδητοι. IX. 460. ἐξωμίαι. X. 145. Cynicorum de voluptatis fructu opinio. XI. 47. s.
Cynisca, Archidami fil. VI. 243.
Cyzicus urbs, insula vocatur. IX. 363.

Κάδοι, urbs Mysiae. XII. 467.
κήπιον Adonidis. XI. 165. s.
Κλύμενος, Pluto. IX. 265.

Κοῖος, Latonae pater. XII. 343.

Κρόνος in beatorum insulis regnans. IX. 388.

Κωνσταντῖνος penultimam interdum corripit. XI. 177.

Daemones noxii solem timent. X. 279.

Danaës turris aënea. XI. 136.

Daphne Antiochiae. XI. 81. CPolitana. XI. 82.

Dascylus, unus principum Lydiae. VII. 237.

Dativus c. verbis motus. XI. 77. XII. 106. 210.

Deas nudas videre nefas. X. 161.

decursionum numerus in Circensibus. XI. 198.

Delphinius Apollo. VII. 327.

delphinus cum Neptuno junctus. X. 307. delphini in sylvis. X. 163. Nereidum ἀθύρματα. VIII. 270.

Delus insula a δηλοῦν vocata. XII. 343.

Demaenetus sive *Demarchus* in lupum conversus. XI. 392.

dentes inserti. XI. 220. dente invido morderi. IX. 96.

Δημήτηρ νέα, Augustarum cognomen. IX. 387.

Diana duas faces gerens. IX. 187. morbos averruncat. IX. 181.

Dicaearchi sinus. IX. 49.

Dicon Cauloniates. XI. 356.

Dictynna apud Cretenses culta. XII. 23.

digitis computare. IX. 20. X. 242.

Dii conspectu suo et contactu vires suas cum mortalibus communicant. VI. 24. deorum exempla sequuntur mortales. X. 219. deorum crimina mortalibus excusationi sunt. XI. 316. dii soli non peccant. XII. 215.

Δίδυμα et Δίδυμον. XI. 387. VII. 65.

Diogenes Corinthi sepultus. XII. 177.

Διομήδης ἀνήρ Achilles. XII. 211.

Dionysius, Heracleae tyrannus. X. 261.

Dioscurus episcopus. XI. 326.

Dioscuri ludis Olympicis praesunt. XI. 359.
diphthongus in media voce correpta. XII. 429.
dithyrambi inflati et tumidi. XII. 462.
Dirphys aut *Diphrys*, mons Euboeae. VI. 233.
Dium, urbs Macedoniae. XII. 142.
divinatio per glebas et saxa. IX. 51.
Doberes Paeoniae populus. IX. 228.
Dodonaeum aes. XII. 358.
Doricae et *Charaxi* amores. VIII. 156.
Dorieus Rhodius et Thurius. VI. 253.
Δόρυ ad Bosporum. XI. 402.
Dulcitii varii. XII. 255.
Durias, fluvius aurifer. VII. 215.
dualis pro plurali. VII. 124.

Echecratides plures. VI. 199.
Eidothea, aliis *Theonoë*. XI. 277.
Eione in Thracia a Cimone expugnata. XI. 375.
Εἰρήνη dea, Pluti mater. VI. 282.
ἑκατοντάπυλος Roma. IX. 373.
ἕκατος Apollo. XII. 140.
elephanti curribus juncti. IX. 169. s.
Elei ab Isthmiis prohibiti. VI. 247.
Eleutheria festum. IX. 447. s.
Elysii campi. XII. 324.
Equorum nomina. VI. 405. qui in certaminibus veneficio retardari et incitari existimabantur. IX. 500. equorum cursorum sors. XII. 112.
Epicharmus comicus. VII. 203.
Erinnae poëma Ἠλακάτη. XII. 161.
Eros et *Anteros*. XII. 24. s.
Erysichthonis historia ad Triopam translata. IX. 369.
Euboeae ab Atheniensibus defectio. VI. 233.
Eulogius episcopus. XI. 244.
Eumolpus mysteriorum auctor. XII. 336.
Euripides a canibus laceratus. IX. 235. σοφός. XII. 168.
Euripi undarum reciprocatio. IX. 60.

Eurypyle, Anacreontis amasia. VII. 391.

Faciles nimium in amore recusantur. X. 88.

factiones in Circensibus. XI. 28.

fames Amoris remedium. VI. 379. famis simulacrum. XII. 426.

faces in nuptiis accensae. VI. 141.

fastigia aedium picturis interdum ornata. VIII. 301.

fenestrae veterum. VIII. 216. ad fenestram stare meretricum. VII. 36.

ferarum exuviae arboribus affixae. IX. 352. ferarum ingens multitudo ex Africa Romam delata. XII. 97.

ficubus saginati porci. X. 211.

flagello dii nonnulli instructi. XI. 142.

flores in sanctorum tumulis sponte nascuntur. XII. 268. 279.

fontes inebriantes. XI. 180. fontes calidi ad Prusam. XI. 403. ad Hierapolin. Ibid.

fortuna clavum tenens. VI. 279. X. 249. naves gubernat. XII. 117. mortales ludit. X. 256.

Galli nascentes pueros aqua Rheni explorant. XI. 285.

Genitivus pronominibus possessivis additus. IX. 213. cum verbis *admirandi* et *laudandi*. XI. 43. genitivus doricus in ῶ apud seriores non usitatus. XI. 174.

Germanicus Drusi filius. IX. 27.

gignere dicuntur artifices quae repraesentant. XII. 27.

Glaphyrus tibicen.. VIII. 310.

Glauca citharistria. IX. 360.

glauca oliva. IX. 375.

Glauce, Creontis filia, aliis *Creusa*. IX. 34.

Glaucus, Epicydis fil. XI. 281. s.

Grammatici minutiarum captatores. IX. 178.

Gratia tarda ingrata. XII. 104. s. Gratiae in Dianae comitatu. VI. 414. Musis junctae. IX. 333.

gulositatis dii λαφυγμὸς, λαβροσύνη. VII 77.
gutta cavat lapidem. XII. 208.
Gygae divitiae. VI. 155.

Hadriani templa in Asia. XI. 261. ludi Athenis. XI. 384.
Halcyonis fletus. IX. 195.
Harpocrates inter deos salutares. IX. 466.
Hecale φιλόξενος. VIII. 391.
Hecate deformis. IX. 462. s.
Hector, pro carmine de Hectore. IX. 462. s. circa moenia raptus. VIII. 346.
Hedera arbores constringens. IX. 180.
Hemathia, vetus nomen Macedoniae. IX. 238.
Heracliti obscuritas. XII. 154.
Heraeum CPoli. XI. 265.
Herculis arma diversis temporibus diversa. IX. 356. Hercules deus pastoritius. IX. 355. cum Dioscuris junctus. VI. 364. Pisandri. VII. 207. τριέσπερος, τρισέσπερος. X. 261. Herculis columnas attingere. XII. 208.
Hermarum in urbibus Graeciae multitudo. XII. 5.
Hermaphroditus quomodo repraesentatus. X. 309. in balneo. XII. 18. pro homine lascivo. XI. 312.
Hermias tyrannus. XII. 412. s. VI. 366.
Hermogenes medicus. IX. 464.
Herodoti historia. XII. 166.
Herophile Sibylla. XII. 140.
Herse ut heroïna videtur fuisse culta. IX. 400. s.
Hesperidum poma. IX. 475.
Hiatus in τε, αι, γε, sequente vocali. XIII. 53.
Hippo atheus. VI. 336.
Hippodromus CPoli. XI. 27.
Hircus Baccho immolatus. VI. 323. frenatus. VI. 424.
Hirundines loquaces, λαλητρίδες, κωτίλαι. XI. 58.
Hippocrates in Thessalia sepultus. XII. 170.
Hippomenis mala. XI. 204. s.
Homerus deus, δαίμων. XII. 145. cur patriam dissimulaverit. XII. 144.

Horae cum Baccho conjunctae. VI. 251. cum Proserpina. VI. 300. cum Cerere et Proserpina. XII. 404.

Horologia CPoli. XI. 267. 269. ad omnem solem accommodata. XII. 12.

Horti Adonidis. XI. 165. s.

hostiae Pythagoreorum et pauperum ex farina. XI. 229.

humana omnia temere feruntur secundum Epicurum. IX. 309.

Hyagnis tibiae inventor. VII. 380.

Hyperborei Apollinis cultores beatissimi. VII. 5. s. VIII. 318.

hydrophobiae causae secundum medicos. XI. 143.

Hypatia. X. 254.

Hypatius, Magnae filius. X. 396. s.

Jambi rabidi, λυσσῶντες, IX. 326.

Jamblichus medicus. XI. 199.

Iberia in Asia *σιδηροτόκος*. IX. 196.

Ἰχναίη Nemesis et Themis. IX. 79.

Igne rogi mortales corporis partes absumuntur. XII. 307.

Iliadis initium ad grammaticorum professionem significandam usurpatur. IX. 419. s. 459. X. 204.

Imaginum apud Christianos cultus. XI. 77.

Imbrasus in Samo, fluvius Junoni carus. IX. 77.

Indicativus in deliberatione pro conjunctivo. XIII. 66.

Ingratus homo dolio pertuso similis. IX. 432.

Inferiae vino et melle factae. VII. 360.

Inimicos laedere, amicos bene afficere, boni viri est. VIII. 230.

Inopus fluvius Dianae carus. VI. 415.

Instrumenta diis dedicata mutilabantur, ne in hominum usum cederent. VII. 21.

Invidia bene factis superatur. VII. 4. se ipsam macerat. XII. 147. imprecationes in invidos. IX. 242.

Iones luxuriosi. XII. 143.

Ios Homeri sepulcro illustris. VIII. 349.

Irinum unguentum. VI. 5.
Isis linigera. IX. 150. lumina aufert et reddit. IX. 466.
Isocratis statua. XII. 175.
Itonia Minerva. VI. 287. Ἰτωνίς, Ἰτωνιάς. VII. 83.
Iunonis Laciniae templum. VI. 413. Sami ad Imbrasum nata. IX. 77. a Jove ab Olympo suspensa. X. 205. s.
Iupiter ἐλευθέριος. VI. 227. πανομφαῖος. VI. 232. Casius. IX. 322. s. in Corcyra cultus. IX. 327. an educatus in insula Cos. XII. 185. hominum scelera notat. XI. 142. Jovis nomine Romanorum adulatio Caesares ornabat. IX. 190. 473.

Ladas dolichodromus. XII. 58.
laena frigus arcet. XII. 335.
Laïs Sicula. XII. 215. s.
Laodice, Priami filia. XII. 207.
Lampsacus, Priapi sedes. IX. 358.
Lapis Lydius. VI. 281. lapides luctus participes. XII. 233.
Larissaeae ollae. VII. 77.
Lasthenis nomen pluribus commune. XI. 397.
Latinae voces in graeco sermone obviae. IX. 417.
Lebetes praemia victorum. VII. 162.
Leges convivales. IX. 459.
Lemnium malum. IX. 497.
Leo tumulo impositus. VI. 222. s. IX. 25. leonis pellis Herculi pro ὅπλῳ erat. XII. 17.
Lernaea sacra. XII. 86
Leucadius Apollo. IX. 152.
Lethes aquam non bibere. XII. 223.
Lex de divortio. X. 207. s.
Libanitis Venus. XI. 197. s.
Libanus mons Veneris cultu celeber. XII. 19.
liberi a parentibus sepulti contra ac fieri debuerat. XII. 246.
Linus lyricae poëseos auctor. XII. 140. s. Uraniae filius. XII. 141.
Lipsydrion ob pugnam memorabile. VI. 296.
Livoris imago. XII. 28.
locustae arundinibus capiuntur. VIII. 372.

Lucernae sternutamenta ominosa. XI. 323. numen. VII. 42.
Luna stellarum chorum ducens. IX. 250.
Lunati senatorum calcei. IX. 392.
Luporum stratagema. XII. 110. s.
in *Lycaeo* monte certamina in Jovis honorem. VI. 250.
Lycurgus, rex Thraciae. XII. 48.
Λυκωρεὺς Apollo. XI. 159. 411.
Lyde Antimachi amasia. VII. 54. s.

Machatae nomen pluribus commune. VIII. 112.
Magnus, medicus. IX. 512.
Maeandri in vestibus. VIII. 82.
Maleae promontorium, naufragiis infame. IX. 35. X. 389.
Μαλία fortasse pro Μάλαια, urbe Arcadiae. X. 14.
Malum punicum in mysteriis. VIII. 128. XII. 462.
Manteliorum usus in conviviis. XII. 343.
Manus disertae pantomimorum. VIII. 309. X. 416.
Marcellus, auctor poëmatis de re medica. XII. 189.
Mare procul videre. IX. 55.
Mariti lenones. IX. 350. s.
Mars non fortibus parcit, sed ignavis. VI. 200. s.
Marsyae pellis. VIII. 262.
Mater, Terra, in cippis. XII. 336. 339. matres laudantur ob similem patribus prolem. VI. 417.
Mauritii caedes. XII. 256. s.
Maximinus, quaestor palatii. X. 301.
Medea, gladio armata repraesentatur. IX. 185. XII. 48. Medeae imagines. IX. 53. Medeae pueris Corinthi sacra fiebant. IX. 34.
Megarenses contemti. VII. 261.
Mel amarum. VI. 7. 35. Ponticum. VIII. 287. bilem auget. XII. 126.

Meliton, poëta tragicus. IX. 506.
Menandri et *Glycerae* amores. XII. 179. Menandri *περικειρομένη* et *ῥαπιζομένη*. XI. 123. ejusdem *Φάσμα*, *μισούμενος*, *γεωργὸς* et *περικειρομένη*. X. 12.
Mende, urbs Thraciae, et Mendaei. XI. 368.
Menippus Pergamenus, peripli auctor. VIII. 400.
Mercurius, hortorum deus. VI. 427. XII. 6. pastoralis Deus. VII. 87. 94. IX. 245.
Meretrices cum navibus comparatae. VI. 90. 242.
Merionis nomen ambiguum. VIII. 17. X. 121.
Metra in Inscriptionibus ob nomina propria interdum mutata. XII. 286. aut prosa versibus mixta. XII. 302. metrorum vestigia in Inscriptionibus prosaicis. XII. 315.
Micythus et *Smicythus*. VII. 72.
Miltiades duo. XI. 369.
Minerva *ἐργάνη* a matronis culta. XI. 321. Minervae nuptias ambire. XII. 444.
Μίνως, Μίνω. VIII. 15.
Miracula mundi. XII. 456.
Μίτρα, capitis ornamentum. XII. 407. s.
Moenia urbium vestis. XI. 52.
Molles undae. XII. 24.
Moluriae rupes. VI. 261.
Momi alas effugere. VII. 348.
Mopsvestia urbs. XII. 81.
Mors malis finem imponit. XI. 111.
Mulieres laudantur, quae uni tantum nupserunt. XII. 273. 228. mulieres igne perniciosiores. X. 205.
Mures auri ramentis deglutitis necati. IX. 53.
Musarum et Gratiarum arva. VI. 1. Musae Terrae progenies. VII. 216.
Musica affectus sedat. X. 278. musicae vocabula ad rem amatoriam translata. XI. 164.
Mycenae *πολύχρυσοι*. IX. 226. Mycenarum muri a Cyclopibus conditi. VIII. 52.
Μυρίνη, urbs Aeolidis. XII. 329.
Mystarum post mortem beatitudo. VIII. 405.

Mysteria christiana. XI. 270. mysteria Orphica et Bacchica pro iisdem a nonnullis habita. XII. 461.

Nardus Syria et Assyria. VI. 12.
non-*Nasci* homini optimum. VIII. 151.
Natura paucis contenta. IX. 257.
Navigantium temeritas. IX. 55.
Naves sumtuosae. VIII. 190. s. coriaceae. IX. 56. s. naves submersae ingruente avium pisciumve turba. XII. 243. naves et meretrices comparatae. VI. 90. IX. 36. 168.
Naufragi caput sibi radunt. IX. 422.
Nectar, unguentum. VI. 416. *nectare frui*, pro, diis adscriptum esse. X. 154.
Νηλεὺς aut Νειλεὺς Mileti conditor. VII. 239.
Nemesis, quid? IX. 342. alis et freno instructa. IX. 343. pulchros pulchrasque petit. IX. 128. cum Minerva juncta. IX. 371. s. δίκη πάρεδρος. IX. 347. Rhamnusia. IX. 113. XII. 20. Nemeses Smyrnaeae. X. 83.
Nemeum in Locride. VII. 360.
νεωκόρων officium. IX. 134. XI. 398.
Neptunus Ἵππιος. VI. 424.
Nero in Rhodios beneficus. IX. 52.
Nessaeum fretum. IX. 65.
Neutrum adjectivorum substantivis generis mascul. et femin. additum. VI. 320. VIII. 268.
Νίκη, Pallantis filia. VI. 289. XII. 400.
Nicetas rhetor. IX. 137. Patricius. XI. 268.
Nicias, Coorum tyrannus. VIII. 407.
Nicocreon Cypriorum rex. XI. 354.
Nicomedis et *Nicodemi* nomina confusa. X. 129.
Nicopolis ab Augusto exstructa. VIII. 314.
Nilopolis in Aegypto. XII. 310.
Nili aqua dulcis. XI. 324.
Niobe saxum lacrymas fundens. XI. 216. ἔμπνους νέκυς. XII. 257. nu-

merus liberorum Niobes. XII. 112.

Nomina propria in *ων* et *αων*, ut Ἀλκμὰν et Ἀλκμάων. X. 325. in *ανος* penultima interdum correpta. XII. 190. nomina propria circumscripta. VI. 8. 12. VIII. 179. XI. 400. omen habentia. VIII. 212. X. 160. XII. 377. lusibus occasionem praebent. XII. 231. mutantur interdum cum conditione. X. 34. poetarum licentia in nominum prosodia. XIII. 13. 76.

Nominativus pro vocativo. VIII. 288. nominativus participii post alium casum. XIII. 109.

Νόστοι Homero tributi. XII. 145.

Novercalia odia. XII. 118.

Nox alata. VIII. 48.

Νύχεια nympha. XII. 80.

Nymphae Amorum matres. XII. 19. choreas instituunt. XII. 22. operi rustico praesunt. XII. 227.

Oculi visco illiti. VI. 18. 2. cum retibus comparati. XI. 290. certiores testes quam aures. IX. 213.

Oebotae statua. XI. 393.

Olera, pro cibo viliore. X. 143.

Olei amphora victoribus in Panathenaeis data. VI. 249.

Olivae in aqua salsa asservatae. IX. 32.

Olpis et *Opis*. VI. 246.

Olympicum Hadriani Athenis. XII. 74.

Ὀκκιανός, penultima correpta. XII. 190.

Optativus praecedente tempore praesente. XIII. 87. post τίς sine ἄν. XIII. 86.

Oratio cum vento comparata. IX. 137.

Oratorum δεκάδες duae. XI. 202.

Orbicii Tactica. XII. 194.

Orco nubere. XII. 340.

Organum pneumaticum. X. 189.

Oribasius medicus. XII. 192.

Orpheus in Dio Macedoniae sepultus. XII. 142.

Orphica mysteria cum Bacchicis confusa. VIII. 110.

Polemo Sophista cognomine *Antonii*. XI. 313.
polus et *populus* conf. IX. 311.
Polycleti regula. X. 155. ejus tabula picta. X. 271.
Polycrates lascivi operis auctor. VI. 385.
Polyhymniae loquaces manus. X. 416. s. Musa pantomimorum. XI. 196.
Polyxena honeste procumbens. X. 271.
Polypus colorem mutans. VIII. 325.
Pompeji tumulus. IX. 327.
Pons in Sangario. XI. 88. XIII. 89. pontes cum compedibus comparati. XI. 88.
Porci ficubus saginati. X. 211. in Cypro insula. Ib. 212.
Porphyrius sive *Calliopas* auriga. XI. 27. s.
Praeconum certamina. XII. 61.
Praepositio verbo suo postposita. VII. 350. alteri enuntiationi addita, in priore omissa. XI. 168.
Praesens pro futuro. XIII. 92.
Praetorium CPoli saepius flammis consumtum. X. 407.
Pratinas Phliasius, dramatis Satyrici auctor. VII. 396.
Priamus ad Jovis Herceï aram occisus. IX. 22. X. 50.
Priapus, Bacchi filius. XI. 167.
Proclus Juris consultus. XI. 263.
Proeti filiae lustratae. XI. 406.
Promethei imagines. X. 379.
Pronominum pleonasmus. VII. 257. pronomina res obscoenas significant. IX. 279. X. 95. XI. 319.
Pronomus tibicen. XI. 413.
Proserpina Adonin amans. XI. 51.
Protesilai sepulcrum. IX. 62.
Prytaneum non Athenis tantum. XII. 263.
Pterelaus, Taphii filius. XII. 80.
Ptolemaeus rhetor. XII. 72.
Pueri senili prudentia. XII. 340. puerorum castus amor, θεία φιλία.

XII. 433. diversa pulchrorum genera. X. 54.
Puerilis amoris apologia. X. 119. s.
Purpurei coloris vis in veneficiis. XI. 295. 351. s.
Pylades, mimus nobilissimus. VIII. 308. 343.
Pyramides coelo exaequatae. XII. 64.
Pyrrhi opinio de vita et morte. X. 396.
Pythagoras athleta. IX. 244.
Pythagoras, philosophus, silentii magister. X. 239. 383. ejus de sono, quo astra moventur, sententia X. 274. casti mores. X. 173.
Πυθιάδες thermae in Bithynia. XI. 176. 403.
Pythium templum Athenis. XII. 201.

e *Quercubus* homines nati. VIII. 205.

Recitationes in conviviis, IX. 460.
Regilla, Herodis Attici conjux. IX. 383. s.
Remi cum alis comparati. XII. 265.
Rhadamanthus in beatorum sedibus. IX. 399.
Rhetorum certamen Lugduni. IX. 489.
Rhodiorum fortuna. XII. 9.
Rhodogunae plures. XII. 272.
Rhythmici versus. XI. 170.
Ῥώμη, CPolis. XI. 256.
Rore nutriuntur cicadae. IX. 265.
Rosa Veneris flos. VI. 412.

Saii in Samothracia. VI. 151.
Samiae mulieres foedae libidinis suspectae. VII. 40.
Samothraces Dii nautas servant ex undis. VII. 278. IX. 132. Vide *Cabiri*.
Sangarius fluvius. XI. 88.
Sappho novem libros carminum edidit. VIII. 274.
Sardes Jovis natales. XI. 232. Saepe expugnatae. Ib. 233.
Sardoa herba. XII. 224.
Saturni sidus noxium. IX. 467.
Satyri in Vulcani officina. XII. 106.
Saxum Tantali cervicibus imminens. XI. 148.

Sceletum in conviviis circumlatum IX. 75.
Scheria, Corcyra. XII. 281. VIII. 400.
Schola Jurisprudentiae Byzantii. XI. 263.
Scyllae statua. XII. 32.
Scyrus insula capellis clara. IX. 80.
Selinuntis in Sicilia historia. XII. 216.
Semele a Baccho ad deos traducta. IX. 402.
Senectus hiems. IX. 119.
Sepes ex rubis et sentibus. XII. 7.
Septem vocalibus cultus Serapis. XII. 35.
Sepulcrum liberum servis a dominis tributum. X. 332. s. sepulcris inferre alienos nefas. XII. 266. sepulcrorum effractores puniti. Ib. 266.
Serapis iratus. X. 225. ejus cultus. XII. 35.
Sergius Patriarcha. XI. 269.
Seriphus saxosa. VII. 175.
Serpentes pecudes mulgent. IX. 329.
Sicyonii comoediae (dramatis satyrici) inventores. IX. 332.
Signa plurium deorum in unum conflata. VIII. 238. figlina. VII. 229.
Silentii laus. IX. 433.
Simulacra deorum lignea. IX. 385.
Simylus. X. 17.
in *sinum* spuere Nemesios avertendae causa. IX. 346.
Sirenes in tumulis. VI. 187. 410. Sirenibus comparatae meretrices. VI. 242.
Siris urbis et fluvii nomen. VI. 166.
Smaragdus auro circumdatus. VII. 26. s.
Smyrna Aesculapium eximie veneratur. XII. 83. Smyrnae balnea. XII. 69. urbis magnificentia. XII. 75. Smyrnaei ludi. IX. 181.
Sol mundi animus. X. 275. summi dei imago. X. 280.
Solaria septem lineis notata. XI. 270. s.
Soleas Romani gestabant in tricliniis. VIII. 235.
Sophianorum Palatium CPoli. XI. 83.
Sophoclis mores. VI. 270. fabula Ἡρακλῆς. IX. 474.
Sosthenius sinus s. Leosthenius. XI. 196.

Soterichus praefectus praetorio Orientis. XII. 254.
Spartae moenia dejecta. XII. 129.
Spartanorum Dii armati. VII. 106.
Spatium pro *stadio*. XI. 132. s.
Spes et fortuna valete, formula. XII. 222.
Sphingis aenigma. XII. 350. s.
Spongia scribarum. XI. 162. s.
Spinis imponere aliquem, tormenti genus. VIII. 142.
Statuae ex ferro. XI. 263. ex ligno manibus pedibusque marmoreis. XI. 298. statuae hominum ab amicis in deorum templis dicatae. XII. 175. 203.
Stellarum chorus. IX. 249. motu suo concentum dicuntur edere. X. 274.
Sternutantibus cur acclametur. X. 141. s.
Strenae discipulorum. X. 226.
Struthio de homine stolido. XI. 15.
Suberini cortices retibus aptati. VIII. 255.
Stygia aqua. XI. 378.
Suada in labiis sedens. XI 78.
Syllaba brevis producta ante λ. VI. 241. XIII. 29. ante ρ. VI. 430. in caesura pentametri. VIII. 36. XIII. 37. s. extra caesuram. VI. 254. 357. 358. 395. VII. 24.
Symaethus fluvius. IX. 149.
Synizesis in syllabis ιος, ιω, ιη. X. 135.
Syriae deae pisces sacri. XI. 364.
Systole in ἐρίσασα, δαΐσας. X. 174.

Tallaei montes. XI. 382.
Tantali saxum. VI. 177. VIII. 46. πλοῦτος. VIII. 290.
Τάφρος, pugna ad Τάφρον. VIII. 113.
Tarraconenses Augusti cultores. IX. 190.
Tarsus a Perseo condita. VIII. 44.
Taurus, praemium poëtarum dithyrambicorum. VI. 236.
Tegeatarum res bello gestae. VI. 216.
Tegularum marmorearum inventor quis? XI. 412.

Telephanes tibicen. X. 46.
Telesilla. Argiva, mulier fortissima. VIII. 304.
Telephi fabula. X. 182. s. ejus frequens commemoratio apud eroticos. XI. 135. vitis trunco impeditus. XI. 274. apud Pergamenos cultus. XII. 37.
τελεταὶ animas a sordibus purgant. X. 283.
Teleutias, Agesilai frater. VIII. 87.
Tellen tibicen. VII. 132.
Telliae plures. VI. 200.
Τελχῖνες invidi et obtrectatores. IX. 177.
Tempora diversa juncta. XIII. 59. 95.
Tereus in upupam mutatus. XI. 59.
Terminatio substantivorum in ὺς crebro obliterata. XI. 387. terminationes *εαι* et *εται* inter se confusae. XIII. 54.
Terpander poëta X. 309. s.
Terrae motus ventis existimantur effecti. XI. 8.
Theagenis Thasii numerosae victoriae. VIII. 147.
Thebae ad tibiae sonum eversae. IX. 337.
Themistocles apud Magnesios sepultus. IX. 82.
Theodectes tragicus. XII. 176.
Theodorus Curopalata. XI. 268. Theodori varii. X. 393.
Thermae Agamemnoniae. XI. 83.
Thessali equi. IX. 500. Thessala venena. *Ibid.* Thessalorum in tauris domandis artificium. IX. 191.
Thessalonica metropolis Macedoniae. VIII. 297.
Thetis in multas formas mutata. XII. 361. s.
Thracicae mulieres ob Orpheum laceratum punitae. XII. 141.
Thymoetes Trojanus. X. 317.
Thynnorum captura. IX. 219.
Thurium Atheniensium colonia. XII. 167.
Thyrsus Bacchantium telum. X. 409.
Tibiae ex hinnuli ossibus. VI. 392. ex arundine. IX. 364. ex *καλάμῳ λευκῷ*. XII. 164.
Timaretea et *Timarata*. XI. 354.

Timocreon Rhodius, poëta helluo. VI. 239.

Timomachi Ajax furens. XII. 46. Medea. XII. 48.

Timotheus Milesius citharoedus. VII. 238.

Τμῶλος et Τύμωλος. IX. 353.

ἀνθεμόεις. XI. 232.

Tonstrinae apparatus. XII. 465.

Toronaeus sinus insigniter tranquillus. VII. 189.

Trachis Heraclea. VII. 178. IX. 252.

Tribulus ad Strymonem. IX. 314.

τρικόρωνος γραῦς. IX. 461.

Triopium Herodis Attici. IX. 367. s.

Troja a Julio Caesare et Augusto immunitate donata. VIII. 350.

Troilus, minimus filiorum Priami. X. 80.

Tumuli prope fontes. VII. 154.

Tydeus in Melanippum saeviens. VII. 357.

Τύμωλος et Τμῶλος. IX. 353.

Tyranni in imperio romano. XI. 34.

Tyrrhenica tuba. VII. 410.

ad *Umbilicum* perducere librum. XII. 153.

uncta Pisa ob certamina gymnica. XI. 280.

Unctorium in balneis. XI. 200.

Unguentum lucernae affusum. VI. 75. coronae unguento tinctae. VI. 111.

Unus instar multorum. XII. 153.

Urbes cum navibus comparatae. XII. 117. vivere, mori, sepeliri dicuntur. VIII. 318. XI. 21. XII. 123.

Uvae ad numeros musicos calcantur. XI. 67. IX. 223.

Urania Venus etiam a meretricibus invocatur. VII. 377.

Vasa fictilia Surrentina. XI. 234. Astis facta. Ibid.

Venatio belli meditatio. XII. 101.

Venatoribus comparantur amantes. VII. 325.

Ventris impudentia. X. 245.

Ventis tradere aliquid. IX. 213.

Venus sagittis armata. VI. 17. VII. 41. aureum ramum gerens. VIII. 41. speculum. X. 373. superbiam odit. XI. 64.

navigantibus favet. IX. 31. apud Milesios et Syros insigniter culta. VIII. 135.

Verbum activum pro passivo. XII. 430. conatum agendi indicat. XI. 112. XII. 214. verba *eundi* cum accusativo nulla praepositione intercedente. XII. 459. Verbalium usus. XIII. 94.

Vestis cum muro comparatur. XI. 52. s.

Via duplex a rogo ad inferos. VII. 176. undique eadem. XII. 124.

Victoria sine alis. XII. 34.

Vino cineres rigantur. VI. 33. X. 127. vino tres partes aquae admiscendae. XII. 355.

Vita cum scena comparatur. X. 247. mortis meditatio. X. 240.

Vitia labem relinquunt in animis. X. 281.

Vites calamo nixae. IX. 188.

Vitrum veterum. IX. 348.

Vivere pro, vita frui. X. 70.

Vocales longae metri causa in breves mutatae. XII. 232. a serioribus pro brevibus usurpatae. XII. 312.

Ξανθὼ et *Ξανθάριον* idem nomen. XII. 473.

Xerxis iter per mare et terram. IX. 114. per Graeciam. IX. 207.

Xylocirci porta. XI. 256.

Ὑλαΐδαι βασιλῆες, XI. 357.

Zephyrus, Arsinoës minister. VII. 377.

Zephyri ministerium in beatorum insulis. IX. 391.

Zeuxippus, balneum CPoli, hippodromo vicinus. XI. 198.

ζωοφόρος κύκλος, zodiacus. X. 294.

Zopyrus medicus. X. 41.

IV.

INDEX SCRIPTORUM

QUI

IN ANIMADVERSIONIBUS

IN ANTHOLOGIAM GRAECAM

ILLUSTRANTUR ET CORRIGUNTUR.

Achilles Tatius. VI. 139. VII. 256. 357. VIII. 8. XII. 83. 291. XIII. 82. 96.
Aelianus. VI. 187. VII. 387.
Aeschylus. IX. 22. 497. XI. 93. 111. 155. 248. 252. XII. 10. 115.
Alciphron. XI. 163. 165. 130. XII. 104. s.
Alexander Aetolus ap. *Athen.* VII. 243. s.
Alexis ap. *Athenaeum.* VIII. 168. 234. IX. 200. XI. 222.
Ammianus Marcellinus. IX. 345. s.
Anacreon ap. *Athenaeum.* VI. 110. VII. 97. 391.
Anaxilas ap. *Athenaeum.* X. 217. s. XII. 380.
Anaxippus ap. *Athenaeum.* IX. 156.
Anthologia latina. VI. 124. VIII. 53. XII. 64.
Antigonus Carystius. VII. 361. ap. *Athenae.* VIII. 203.
Antiphanes ap. *Athenaeum.* X. 133. ap. *Stobaeum.* XII. 103.
Antiphon ap. *Stobaeum.* XI. 156.
Antoninus Liberalis. VI. 324.
Archilochus ap. *Athenae.* VI. 148. 169. ap. *Schol. Aristophanis.* VII. 389.
Aristaenetus. IX. 375. X. 45. XI. 299.
Aristophon ap. *Athenae.* VII. 163.
Aristoteles. XI. 183.
Artemidorus. IX. 169. XIII. 9.
Athenaeus. VI. 177. 207. VII. 400. VIII. 151. XI. 333. 414. XII. 175.
Bacchylides ap. *Schol. Apoll. Rhod.* VI. 390. s.
Bion ap. *Stobaeum.* IX. 128.
Bion. VI. 358. XI. 146.
Callimachus. IX. 408. XII. 407.
Callistratus. X. 15.
Catullus. VII. 350.
Clemens Alexandr. XI. 160. 345.

Cleobuline Plutarchi. VIII. 49. s.
Clinias ap. *Stobaeum.* X. 174.
Cratinus ap. *Clement. Alex.* VI. 164.
Democritus ap. *Stobaeum.* XII. 116.
Demonicus ap. *Stobaeum.* XII. 127.
Diodorus. VI. 165. IX. 498.
Dionysius Halicarnass. X. 69.
Diotogenes ap. *Stobaeum.* XI. 165. XII. 197.
Diphilus ap. *Athenaeum.* IX. 200. X. 218.
Ephippus ap. *Athenaeum.* X. 73.
Epinicus ap. *Athenaeum.* VII. 337.
Eubulus ap. *Athenaeum.* VII. 97. XI. 69. 89. XIII. 89.
Euripides ap. *Stobaeum.* VIII. 131.
Eusebius apud *Stobaeum.* VI. 210. XII. 126.
Gregorius Nazianzenus. XII. 336.
Hedyle ap. *Athenaeum.* VII. 284.
Heliodorus. XII. 233. 236. 286. 289. 297. 327.
Hermesianax ap. *Athenaeum.* IX. 236. XI. 149.
Hermippus ap. *Athenaeum.* VII. 97.
Hesychius. VII. 368. X. 69. XI. 295.
Himerius. X. 385. (Scr. δίκην δὲ τείνεις) IX. 375.
Horatius. X. 172.
Hyginus. IX. 311.
Ibycus ap. *Athenaeum.* VI. 102. XII. 155. s.
Incertus ap. *Demetrium Phaler.* VI. 121. s. ap. *Plutarch.* VIII. 16.
Inscriptio Musei Veronensis XII. 278. ap. Muratori. XII. 276. 307. 310. XIII. 63. ap. Pococx. XII. 82. 84. 298. 267. 460. ap. Spon. XII. 307. 334.
Iuncus ap. *Stobaeum.* X. 248.
Juvenalis. XII. 8. 18.
Lasus ap. *Athenaeum.* IX. 265.
Libanius. IX. 330. 335. X. 62. XI. 158. 169. 216. 226. 319. XII. 158. XIII. 86.
Livius. VII. 358.
Lucianus. X. 93. XII. 290.
Lucretius. XI. 132. s.

Lusus in Priapum. IX. 270.
Machon ap. *Athenaeum*. XI. 318. 164.
Maximus Tyrius. VIII. 191.
Menander ap. *Athenaeum*. XI. 261. ap. *Stobaeum*. XII. 105.
Metrodorus ap. *Stobaeum*. XII. 233.
Mnesitheus ap. *Athenaeum*. VI. 327.
Moschion ap. *Stobaeum*. VI. 392.
Nicander ap. *Athenaeum*. VIII. 203.
Nicolaus ap. *Stobaeum*. XI. 154.
Νόστοι ap. *Schol. Euripid.* VII. 221.
Orpheus. VI. 300. XII. 457. XIII. 5. 6.
Parthenius. XII. 208.
Paulus Silentiarius. XII. 481.
Perictione ap. *Stobae*. IX. 293.
Petronius. IX. 44. s. 296.
Phavorinus ap. *Stobae*. VI. 337.
Pherecrates ap. *Plutarchum*. IX. 451.
Philistio. XIII. 111.
Philostratus. VI. 20. 26. VII. 217. 382. 386. VIII. 208. IX. 142. XI. 166.
Philoxenus ap. *Athenaeum*. VI. 102. VII. 47. VIII. 33.
Phurnutus. IX. 345.
Pindarus. VI. 180. VII. 248.
Plato. VII. 35.
Plutarchus. VI. 79. 206. s. 341. X. 13. IX. 503. (ubi leg. σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα ἀεὶ ἔχεις).
Pollux. IX. 413. 474. 482.
Praxilla ap. *Hephaestionem*. VII. 35.
Propertius. VII. 266. IX. 352.
Rutilius Lupus. X. 231.
Sappho ap. *Athenaeum*. VIII. 11. s. XI. 353. s. in *Schol. Pindari*. VI. 281.
Sopater ap. *Athenaeum*. IX. 417.
Sophilus. XIII. 41.
Sophocles. VIII. 238. IX. 273. 456. XII. 195. 210.
Sosicrates ap. *Athenaeum*. XI. 419.
Statius. XI. 280. XII. 14. 234.
Stobaeus. VI. 41. X. 217. XI. 173.

Stephanus Byzantinus. XI. 368.
Suidas. VI. 217. VII. 205.
Teles ap. *Stobaeum.* VI. 274. X. 283.
Telestes Athenaei. VIII. 353. a.
Themistius. VI. 399. IX. 420. X. 48. 78. XI. 151. 154. XII. 6. 32. 150. 205. 256. 270. 282. 296.
Theophylactus Simoc. XII. 49. XIII. 9.
Theocritus. VII. 72. *Schol. Theocriti.* VII. 147. VIII. 135.
Timocles ap. *Athenaeum.* X. 88.
Valerius Flaccus. IX. 450. 507.
Xenarchus ap. *Athenaeum.* VII. 86. VIII. 217.
Zenobius. VI. 287.

I.

MANTISSA

EPIGRAMMATUM VATICANI CODICIS

QUAE

IN BRUNKII ANALECTIS

DESIDERANTUR.

I.

EX CODICE PALATINO.

1. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ

εἰς τὸν Σωτῆρα.

Ὦ πυρὸς ἀενάοιο σοφὴν ὠδῖνα φυλάσσων,
ἐμβεβαὼς κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην,
Χριστέ, θεορρήτοιο βίου φυσίζοε πηγή,
πατρὸς ἀσημάντοιο θεοῦ πρωτόσπορε φωνή,

1. Κλαυδιανοῦ. Vat. C. p. 53. Vide Notit. Poët. Epigramm. V. Claudianus. — 1. πυρός. *Clemens Alex.* Strom. V. p. 708. s. πῦρ δὲ καὶ φῶς ἀλληγορεῖται ὁ Θεός, καὶ ὁ λόγος, αὐτοῦ πρὸς τῆς γραφῆς. Christum mundi fabricae praefuisse, docet *Joannes* Evang. I. 4. *Gregor. Naz.* Carm. II. 64. ἀλλὰ σύ, Χριστὲ μάκαρ, πατρὸς μεγάλου φρεσὶν ἡσιν ἀνθέμενος τὰ ἕκαστα διέκρινας κατὰ κόσμον. Id. LV. 11. de Christo: νωμῶντα κόσμον, φερέσβιε, δημιουργὲ τῶν ὄντων, ἐσσομένων. . . . Ὃς κόσμοιο θέμεθλα, καὶ ὁππόσα ἐστὶ θέλοντος, δησάμενος φορέεις νεύμασιν ἀπλανέως. — καλινδήτου. In Imagg. Musar. Anal. T. II. p. 521. de Urania: ἀστρῴων ἐδίδαξε κυλινδήτοιο ἀνάγκην. — V. 3. θεορρήτοιο βίου. *Gregor. Pisid.* c. Sever. v. 327. ἀλλ' ἔσχεν ὄντως τοῦ θεορρήτου λόγου. *Nonn.* in Paraphr. 5. p. 56. θεορρήτων μαστεύετε θέσφατα βίβλων. Ib. c. 14. p. 157. εἰ δὲ θεορρήτῳ με νόῳ γιγνώσκετε μύθῳ. — φυσίζοε πηγή. *Nonn.* Ib. c. 4. p. 34. ἔχε δὲ καὶ νομεῦσι γονὴ φυσίζοον ὕδωρ. — V. 4. ἀσημάντου, i. e. ἀοράτου καὶ ἀφ-

ὃς μετὰ μητρῴων τοκετῶν ἐγκύμονα φόρτον,
καὶ γόνον αὐτοκέλευστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν,
ὄργια δ' εἰδώλων κενεῶν ψευδώνυμα λύσας,
αἰθέρος ἀμφιβέβηκας ἐφ' ἑπτάζωνον ὄχημα,
ἀγγελικαῖς πτερύγεσσιν ἐν ἀρρήτοισι θαάσσων.
Ἵλαθι παγγενέταο θεοῦ πρεσβήιον ὄμμα,
φρουρὲ βίου, σῶτερ μερόπων, αἰῶνος ἀνάσσων.

2. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρτιφανές, πολιοῦχε, παλαιγενές, υἱὲ νεογνέ,

ῥήτου. *Clem. Alex.* Strom. V. p. 732. 36. de beatis: καθαροὶ καὶ ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν. — V. 5. μετά. in Cod. μέγα. — V. 6. γόνον. *Prooem. Paraphr.* Psalt. in *Bandini* Catal. Msc. gr. I. p. 63. καὶ γόνον αὐτογένεθλον, ἄτερ βροτέων ὑμεναίων: ubi paucis versibus interjectis de Christo: δούρατί τ' οὐ τιθέντα, καὶ οὐκ εἴξαντα σιδήρῳ. ubi legendum: δούρατί τ' οὐτηθέντα. — Ibid. I. p. 123. πρωτοφυῆ γενετῆρα Θεοῦ Θεὸν αὐτογένεθλον. — V. 7. Ἀσσυρίης. Ἀσυρίης. Cod. — de occulta Magorum et Chaldaeorum sapientia accipe; de qua *Clemens Alex.* Strom. I. p. 359. προεστῆσαν δ' αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφῆται, καὶ Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι, καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυΐδαι. — V. 7. ἑτερόφρονα λύσσαν. *Nonn.* Paraphr. c. 5. p. 54. πολυκλινέος βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσσῃ. — V. 9. ἑπτάζωνον. Septem enim coeli. *Clem. Alex.* Strom. IV. p. 636. 20. — V. 11. ὄμμα. Deus ipse πανεπόπτης ὀφθαλμὸς appellatur ap. *Isidor. Pelusiot.* Epist. L. II. 199. et 257.

Nr. 2. Vat. O. p. 53. Εἰς τὸν δεσπότην Χριστόν. — V. 1. πολιοῦχε. pro cu-

αἰὲν ἐὼν πρωαών τε, ὑπέρτατε, ὕστατε, Χριστέ,
ἀθανάτοιο πατρός τε ὁμόχρονε, πάμπαν ὁμοῖε.

3. ΝΕΙΛΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχαγγέλου.

Ὡς θρασὺ μορφῶσαι τὸν ἀσώματον· ἀλλὰ καὶ εἰκὼν
εἰς νοερὴν ἀνάγει μνῆστιν ἐπουρανίων.

4. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸν αὐτὸν, ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Καρικὸς Αἰμιλιανός, Ἰωάννης τε σὺν αὐτῷ,
Ῥουφῖνος Φαρίης, Ἀγαθίης Ἀσίης,
τέτρατον, ἀγγελίαρχε, νόμων λυκάβαντα λαχόντες,
ἄνθεσαν εἰς σέ, μάκαρ, τὴν σφετέρην γραφίδα,

modo, *Servatore* simpliciter videtur positum; nisi ille πολοῦχε scripsit: *coelorum dominus*.

Nr. 3. Cod. Vat. p. 54 b. Edidi hoc distichon in Animadverss. T. III, P. 1. p. 77. — V. 2. μνῆσιν. Cod. *Agathias* Ep. XXXVIII. 3. βροτὸς εἰκόνι λεύσσων θυμὸν ἀπευθύνει κρείσσονι φαντασίῃ.

Nr. 4. Cod. Vat. p. 54 b. Celeberrimum Michaelis Archangeli Monasterium in Sosthenio, de quo *Du Cang.* CPolis Christ. L. IV. p. 187. *Banduri* Antiqq. CPol. T. II. p. 734. nr. 166. In hujus templo ii, qui in primo disticho nominantur, imaginem Archangeli collocaverunt. Factum hoc fuisse videtur, quum Agathias Jurisprudentiae operam daret. — V. 3. τέτρ. λυκάβ. λαχ. quo sensu dictum sit, non satis intelligo. Num de studio juris agitur, quod illi jam in quartum annum exercebant? an de professione juris? Φαρίης — Ἀσίης. Rufinus Pharo oriundus, Agathias ex Asia. — V. 4. σφετέρην, τὴν

αἰτοῦντες τὸν ἔπειτα καλὸν χρόνον· ἀλλὰ φανεῖσα
ἐλπίδας ἰθύνοις ἐσσομένου βιότου.

5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς εἰκόνα Θεοδώρου Ἰλλουστρίου καὶ δὶς ἀνθυπάτου, ἐν ᾗ γέγραπται παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν Ἐφέσῳ.

Ἵλαθι μορφωθεὶς, ἀρχάγγελε, σὴ γὰρ ὀπωπὴ
ἄσκοπος, ἀλλὰ βροτῶν δῶρα πέλουσι τάδε·
ἐκ σέο γὰρ Θεόδωρος ἔχει ζωστῆρα μαγίστρου,
καὶ δὶς ἀεθλεύει πρὸς θρόνον ἀνθυπάτων·
τῆς δ' εὐγνωμοσύνης μάρτυς γραφίς· ὑμετέρην γὰρ
Χρώμασι μιμηλὴν ἀντετύπωσε χάριν.

σιν. Cf. *Fischer.* Animadv. ad Veller. T. II. p. 237.

Nr. 5. Vat. C. p. 54 b. Edidi in Anim. T. III. P. 1. p. 77. In Codice Epigr. post V. 3. interrumpitur verbis: ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ γέγραπται ἐν τῷ Νάρθηκι τοῦ Θεολόγου. *Theodorus* fortasse is, cujus duo disticha leguntur in Anal. T. III. p. 6. — V. 3. μαγίστρου. *magistrum officiorum* significare videtur, de qua dignitate vid. *Du Cang.* Gloss. Gr. p. 843. Id. ad Alexiad. p. 245. *Reiske* ad *Constant. Porphyr.* p. 21. qui etiam de ἀνθυπάτων illis temporibus dignitate disputavit ibidem. De ζωνῇ autem, honoris insigni, egit *Harduin* ad *Themist.* Or. 1. p. 371. sq. — V. 5. ὑμετέρην. *tuum beneficium.* Cf. *Agathiae,* Ep. 38. 45. 74. — V. 6. μιμηλήν. *imitatione expressum.* *Nonn.* in Dion. V. p. 46, 4. μιμηλὴν ἐχάραξεν ἀναύδεος εἰκόνα φωνῆς. Paraphr. Joann. p. 38. μιμηλὴν τελέοντες ἀληθέος εἰκόνα μύθου. Cf. *Schaeferi* ad *Longum.* p. 382.

6. ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Αὕτη τέκουσα παρθένος πάλιν μένει
καὶ μητροήθης· ἔστι γὰρ τὸ παιδίον
θεός, θελήσας προςλαβέσθαι σαρκίον.

7. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

εἰς τὸν κρανίου λίθον ἐν Ἱερουσαλήμ.

Πέτρα τρισμακάριστε, θεὸς σαυτοῦ αἷμα λαχοῦσα,
οὐρανίη γενεή σε πυρίπνοος ἀμφιπολεύει,
καὶ χθονὸς ἐνναετῆρες ἀνάκτορες ὑμνοπολοῦσι.

Nr. 6. Vat. Cod. p. 63. Edidit *Dorville* ad *Charit.* p. 332. *Reiske* in Anthol. p. 107. nr. 642. — V. 2. *μήθροηθῆς.* Cod. *Reiskius*, *μὴ τροηθῆς.* *Dorvillius*, *μητροπάρθενος.* lectore nihil monito. Sic appellatur Deipara ap. *Bandin.* Catal. Msss. gr. T. I. p. 68. *ᾠδὴ θεάνδρου, μητροπαρθένου κόρης.* Etiam *παρθενομήτωρ* ap. Eund. p. 86. 4. Similia collegit *Suicerus* in Thes. Eccles. T. II. p. 368. Scripsi, quod literarum vestigia videbantur exigere, *μητροήθης*, *virgo quidem, sed maternis animis.*

Nr. 7. Vat. Cod. p. 63. *εἰς τὸν κρανίου λίθον.* Vid. *Du Cange* Gloss. Gr. p. 752. — V. 2. *οὐρανίη.* de angelis accipiendum videtur. *Gregor. Nazianz.* Orat. XXXV. p. 560. B. *οὕτω γὰρ λέγεται τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. . . . πνεῦμα δὲ ἀκούει καὶ πῦρ, τὸ μὲν, ὡς νοητὴ φύσις, τὸ δὲ, ὡς καθάρσιος.*

ΕΝ ΚΥΖΙΚΩΙ

εἰς τὸν ναὸν Ἀπολλωνίδος, τῆς μητρὸς Ἀττάλου καὶ Εὐμένους, Ἐπιγράμματα, ἃ εἰς τὰ στυλοπινάκια ἐγέγραπτο, περιέχοντα ἀναγλύφους ἱστορίας, ὡς ὑποτέτακται.

Ἐν Κυζίκῳ. In marg. Codicis. p. 76. ταῦτα ἐν Κυζίκῳ ἐν τῷ θαυμαζομένῳ ναῷ τῆς μητρὸς Ἀττάλου καὶ Εὐμένους τῶν Περγαμηνῶν. Haec Epigrammata, quorum paucas tantum lacinias passim protulerat *Salmasius*, edidi in Exercitatt. criit. ad Scriptores veteres, T. II. p. 139. sqq. ubi de Apollonide, et quid his Epigrammatis locum dederit, disputavi. Plurimum huc facit locus *Plutarchi* T. II. p. 480. C. de concordia qua filii Apollonidis inter se vixerint, quoque honore coluerint matrem; cum quo comparandus est *Polybius* ap. *Suidam* V. Ἀπολλωνιάς. T. I. p. 282. *Polyb.* T. IV. p. 281. ed. *Schweigh.* ubi inter alia haec leguntur: ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι μεγάλως τοὺς νεανίσκους ἀπεδέχοντο καὶ κατηξίουν, καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ τὸν Κλέοβιν καὶ Βίτωνα συνέκρινον τὰς αἱρέσεις αὐτῶν. quae inprimis faciunt ad illud Epigr. quod in hac Collectione est penultimum. Templum quod filiorum pietas matri Cyzici exstruxit (Pergami, *Suidas* dixit in Ἀπολλωνιὰς λίμνη, falso fortasse. Cf. *Strabon.* XII. p. 862. A. XIII. p. 926. A.) imaginibus exornatum fuit, in columnas insertis; (στυλοπινάκια appellantur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 521. B.) in quibus omnibus argumenta ex fabulis ducta, filiorum erga parentes, matres inprimis, pietatem illustribus exemplis ante oculos ponebant. Conf. de toto hoc argumento *Visconti* in Notis ad Inscriptt. Triop. p. 122.

8. Εἰς Διόνυσον Σεμέλην τὴν μητέρα εἰς οὐρανὸν ἀνάγοντα, προηγουμένου Ἑρμοῦ, Σατύρων δὲ καὶ Σιληνῶν μετὰ λαμπάδων προπεμπόντων αὐτούς.

Τάνδε Διὸς δμαθεῖσαν ἐν ὠδίνεσσι κεραυνῷ,
καλλίκομον Κάδμου παῖδα καὶ Ἁρμονίης,
ματέρα θυρσοχαρὴς ἀνάγει γόνος ἐξ Ἀχέροντος,
τὰν ἄθεον Πενθεῦς ὕβριν ἀμειβόμενος.

9. Ὁ δεύτερος κίων ἔχει Τήλεφον ἀνεγνωρισμένον τῇ ἑαυτοῦ μητρί.

Nr. 8. Vat. Cod. p. 76. Σιλήνων. Cod. ut Semele a Baccho, sic Apollonias ab Attalo in Deorum coetum ducebatur. Fabulam narrat *Diodor. Sic.* L. IV. p. 271. s. καὶ γὰρ ἐκεῖνον μυθολογοῦσιν ἀναγαγεῖν τὴν μητέρα Σεμέλην ἐξ ᾅδου καὶ μεταδόντα τῆς ἀθανασίας Θυώνην μετονομάσαι. Cf. *Apollodor.* L. III. 5. p. 193. *Pausan.* L. II. 31. et 37. *Valkenar.* in Diatr. p. 154. — V. 2. παῖδα Κάδμου. *Cod.* Verba transposui, ne metrum bis violaretur. Ἁρμονόης. *Cod.* — καλλίκομος appellatur Semele, ut ap. *Pindar.* Olymp. II. 44. τανυέθειρα Σεμέλη. in Hymn. *Orphei.* XLIII. 2. ἐρατοπλόκαμος. — V. 4. Πενθεύς. *Cod.* Mutavi accentum; auctore Viro doctissimo *Chardon de la Rochette*, qui partem horum Epigrammatum illustravit in libro menstruo *Magasin encyclop.* an. V. T. VI. p. 159. sqq. Sic ap. Dorienses Διογενεῦς scribitur pro Διογενοῦς; quamquam haec forma nonnihil diversa. Cf. *Gregor. Cor.* p. 298. *ed. Lips.*

Nr. 9. Vat. Cod. p. 76. Τήλεφον. Telephus oraculi jussu Arcadiam reliquerat, ut matrem Augen, in Mysiam delatam, ibique a Teuthrante, illius regionis rege, filiae loco habitam quaereret. Cujus agnitio Tragoediis locum fecit, quas ante oculos ha-

Τὸν βαθὺν Ἀρκαδίης προλιπὼν πάτον εἵνεκα μάτρὸς
Αὔγης, τᾶςδ᾽ ἐπέβην γᾶς Τεϋθραντιάδος,
Τήλεφος, Ἡρακλέους φίλος γόνος αὐτὸς ὑπάρχων,
ὄφρα μιν ἄψ ἀγάγω εἰς πέδον Ἀρκαδίης.

10. Ὁ τρίτος ἔχει τυφλούμενον Φοίνικα ὑπὸ πατρὸς Ἀμύντορος, καὶ κωλύουσαν Ἀλκιμέδην τὸν οἰκεῖον ἄνδρα.

buit *Hyginus* Fab. CI. *Aelian.* H. An. L. III. 47. Cf. *Heyne* ad *Apollodor.* L. III. 9. p. 672. s. — V. 1. πάτον, de callibus saltuum ex hoc loco interpretatur *Salmasius* Exerc. Plin. p. 942. C. Alia hujus significationis exempla desidero; quamquam de *callibus* in universum passim occurrit. Pro mera itaque habendum periphrasi, qualem et ὁδὸς facit. Olim de πάγος cogitabam, quod de montibus et montosis regionibus obvium. *Callim.* H. in Dian. 109. πάγος Κερύνειος ἐδέκτο. Vide Indic. Graecit. in Anthol. V. πάγος. et *L. Holsten.* ad *Stephan.* *Byzant.* p. 45. — V. 2. Τευθραντιάδος. versus numerum restituerunt *Chardon* et *G. Wakefield.* Hic V. 3. φίλιος corrigebat pro φίλος, lectione Codicis. Tueri se poterat versificator imperitus exemplo versus Homerici Ιλ. δ. 155. φίλε κασίγνητε — ubi tamen diversa est ratio, ut etiam verborum φίλομαι, φίλημι, φίλω et φιλέω. Apud *Oppian.* Cyneg. II. 368. λύσω μητέρα μοι φίλην. sed ibi Cod. regius φιλίην, quod in notis probat doctissimus editor. Id. L. II. 350. κοῦροι φιλίους κομέουσι τοκῆας. — V. 4. ἀνγάγω εὐ πεδίον. Cod. πέδον saepissime inservit periphrasi.

Nr. 10. Vat. Cod. p. 76. Fabulam de Phoenice, qui ob matrem patris odium incurrerat (*Homer.* Ιλ. ι. 447. sqq.) exornavit *Euripides* (Vid. *Valkenar.*

Ἀλκιμέδη ξύνευνον Ἀμύντορα παιδὸς ἐρύκει,
Φοίνικος ἤδ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου·
ὅττι περ ἤχθετο πατρὶ σαόφρονος εἵνεκα ματρός,
παλλακίδος δούλης λέκτρα προςιεμένῳ·
κεῖνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθετο κούρῳ,
ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολέτιν.

Diatr. p. 262. sqq.) aliique. Hos secutus *Apollodor.* L. III. 13. p. 261. de Phoenice οὗτος, ait, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας, τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Conf. *Lycophr.* v. 421. ibique *Schol. Ovid.* A. A. L. 1. 337. in Ibide. v. 161. — V. 1. ξύνευνον. Sic *Cod.* Facile correxeris ξυνόμευνον, et sic fortasse Epigrammatarius scripserat; quamvis in ejusmodi ingeniis omnis crisis vehementer est lubrica. Praepositionis σὺν cum per se positae, tum in compositis productae exempla dedit *Dorville* in Vanno Crit. p. 355. Adde *Nicandr.* Alex. 362. οἵῃ συνέχίας. Ib. 569. τὸ δὲ συνεχές. et quae disputavit *Brunk.* ad *Apoll. Rhod.* L. I. 1271. — V. 2. ἤδ' ἐθέλει. Sic Apogr. nostrum. ἠδ' esse in Cod. ipso affirmat. V. cl. *Chardon de la R.* Mélanges. T. II. p 278. quo auctore scribendum videtur: Φοίνικος δ' ἐθέλει π. In παῦσαι posterior syllaba correpta est, de qua licentia dixi in Exercitt. p. 155. Sensus verborum minus est perspicuus; Phoenicis iram in patrem conceptam Alcimede videtur placare voluisse. Cf. Ιλ. ι. 458. 9. sed omnino res est obscurior. Contextui fortasse accommodatius fuerit, de ira patris in filium explicare; nec durior nos verborum collocatio ab hac interpretatione deterrere debet. — V. 4. προσϊεμένῳ scripsi praeeunte *Heynio.* προϊεμένῳ *Cod.* — V. 6. εἰς et παιδολέτην. *Cod.* Vtrumque emendavit *Heynius.*

11. Ὁ τέταρτος ἔχει Πολυμήδην καὶ Κλύτιον τοὺς υἱοὺς Φινέως τοῦ Θρᾳκός, οἵτινες τὴν Φρυγίαν γυναῖκα τοῦ πατρὸς ἐφόνευσαν, ὅτι τῇ μητρὶ αὐτῶν Κλεοπάτρᾳ αὐτὴν ἐπεισῆγεν.

Μητρυιὰν Κλυτίος καὶ κλυτόνοος Πολυμήδης
κτείνουσι Φρυγίην, ματρὸς ὑπὲρ σφετέρας.
Κλειοπάτρη δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀγάλλεται, ἣ πρὶν ἐπεῖδεν
τὰν Φινέως γαμέταν δαμναμένην ὁσίως.

12. Ὁ πέμπτος ἔχει Κρεσφόντην ἀναιροῦντα Πολυφόντην τοῦ πατρὸς τὸν φονέα· ἔστι δὲ καὶ Μερόπη βάκτρον κατέχουσα καὶ συνεργοῦσα τῷ υἱῷ πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκδημίαν.

Nr. 11. Vat. C. p. 77. Ad historiam de Cleopatra, Phinei conjuge, inprimis facit *Schol. Sophocl.* Antig. v. 977. *Apollodor.* L. III. 15. p. 274. Illam a Phrygia (aliis nominibus appellatur ab aliis) in vinculis fuisse habitam, narrat *Diodor. Sicul.* L. IV. p. 288. 17. ex quibus quum ab Hercule servata esset, filii a noverca, quae dirissimis in illam saevierat odiis, poenas sumserunt. — V. 1. κλυτόνευς. Codicis lectionem contra *Heynii* correctionem κλειτόνοος metri causa scribentis, tuetur doctiss. *Chardon*, qui in Κλυτίος et κλυτόνοος alliterationem sibi reperire videbatur. Quid in longioribus vocabulis veteres poëtae sibi permiserint, satis constat; ita ut nostrum, pessimum versificatorem, ejusmodi licentia usum esse, non sit mirandum. — V. 2. πατρός. *Cod.* — V. 3. ἐπὶ τοῖσιν. *his factis* laetatur. Mox ἣ πρὶν ineptum est; sed fortasse non depravatum, quamvis aut ἥπερ, aut, cum *Chardonio*, ἥτις corrigi possit.

Nr. 12. Vat. Cod. p. 77. De Polyphonte, Messeniae tyranno, a Cresphonte,

Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα,
    κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μιάναι·
ὀψὲ δέ οἱ παῖς ἧκε φόνον γενετῆρος ἀμύνων,
    καί σε κατακτείνει ματρὸς ὑπὲρ Μερόπας·
τοὔνεκα καὶ δόρυ πῆξε μεταφρένῳ· ἁ δ' ἐπαρήγει
    βριθὺ κατὰ κροτάφων βάκτρον ἐρειδομένα.

Meropes filio, interfecto, vide *Apollodor.* L. II. 8. p. 171. *Pausan.* L. IV. 1. p. 286. In anaglypho Merope opitulabatur filio, baculum impingens tyranno, qui ejus nuptias appetiverat. — In *tit.* ἐκδημίαν, quod olim in ζημίαν mutandum existimaveram, recte tuetur cl. *Chardon.* *Mortem* significat. *Gregor. Nazianz.* Or. XVIII. p. 284. d. ἐπεὶ δὲ καταλύει τὸν βίον, εἰ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν ὀνομάσαι τὸ ἐκείνου πρᾶγμα. *Cf. du Cang.* Gloss. Gr. V. ἐκδημεῖν. *Clem. Alex.* Strom. IV. p. 640. εὐδοκοῦμεν δὲ μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν θεόν. — V. 1. Κρεφόντου. *Cod.* — V. 2. μιάναι. pro μιῆναι, audaci systole, in versus gratiam facta. — V. 3. ἧκεν φόνῳ γενέτῃ προσαμύνων. *Cod.* quod licet quodammodo explicari possit, *venit caede facta patri auxilium ferens* i. e. patrem ulciscens, nullus tamen dubito, scriptorem sic dedisse, ut in textu posuimus: *venit ut patris caedem ulcisceretur.* — V. 5. τοὔνεκα καί. Languet καί, versus explendi causa interpositum. Facile quidem correxeris: τοὔνεκ' ἄρ' ἐν δόρυ πῆξε. i. e. ἐνέπηξε — ut est ap. *Homer.* Ιλ. X. 283. μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν. Sed dubito an recte. — Servavi itaque codicis lectionem, ut et V. 3. παῒς, cujus diaeresios, etiam vocali sequente, exempla apud seriores sunt frequentissima. Vt Ep. αδ DLXXIX. 5. καὶ παῒς Ἀδριανοῖο. αδ. heroic. XXXII. 3. πρὶν παῖν ἀθρήσωσι. Ib. V. 6. αὐτὸς ἐπ'

13. Ὁ ἕκτος ἔχει Πύθωνα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἀναιρούμενον, καθότι τὴν Λητὼ πορευομένην εἰς Δελφοὺς, ἐπὶ τὸ κατασχεῖν τὸ μαντεῖον ἐπιφανεὶς διεκώλυσεν.

Γηγενέα Πύθωνα, μεμιγμένον ἑρπετὸν ὁλκοῖς,
ἐκνεύει Λατώ, πάγχυ μυσαττομένη·
σκυλᾶν γὰρ ἐθέλει πινυτὰν θεόν· ἀλλάγε τόξῳ

ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν παῖν. et sic etiam alibi.

Nr. 13. Vat. Cod. p. 77. De *Pythone*, qui ante Apollinem in Parnasso oracula reddebat, ab Apolline sagittis confecto, vide *Callim.* H. in Apoll. v. 100. in Del. v. 90. ibique *Spanhem.* p. 453. sqq. *Hymn. Homer.* in Apoll. Pyth. 171. *Munker.* ad *Hygin.* Fab. CXL. — In tit. scripsi τὸ μαντεῖον. Cod. articulo caret. *Latonam, Delphos euntem, oraculi occupandi causa, Pytho subito prodiens* (ἐπιφανείς. In marg. ἐπιφανής.) *prohibuit.* — V. 1. μεμιγμένον ὁλκοῖς. obscurius dictum. De monstro *ex homine et serpentibus mixto* accipiebat *Heynius*, qualis Typhon describitur ap. *Anton. Liberal.* c. 28. Hoc certum videtur, ὁλκοῖς de draconis spiris accipiendum esse. *Orph.* Argon. v. 991. ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν (ὑπ᾽ ἀπλήτοισιν) ἑλιχθείς. *Dionys.* Perieg. v. 441. ἧχι δράκοντος Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός, ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν. Quod expressum ex *Nicandri* Ther. v. 220. ὁλκαῖον σπείρης κολοβὴν ἐπελίσσεται οὐρήν, Ἀργαλέαις φρίσσουσαν· ἐπηετανὸν φολίδεσσι, Νωθεῖ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ δρυμὰ νίσσεται ὁλκῷ. Idem in Alex. v. 523. εὖτ᾽ ἐπὶ φωλεύοντα τραφῇ βαθὺν ὁλκὸν ἐχίδνης. — V. 3. σκύλαν. *Cod.* σκυλᾶν scripsi, praeeunte cl. *Chardon. Deae vim facere conabatur* draco, ut docet *Apollon. Rhod.* L. II. 706. s. *Schol.* ad *Lycophron.* v. 208. — γὰρ producitur, litera ρ pro-

θῆρα καθαιμάσσει Φοῖβος ἀπὸ σκοπιῆς·
Δελφὸν δ' οὐ θήσει τρίπον ἔνθεον· ἐκ δὲ δρακόντων
πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος.

14. Ὁ ἕβδομος ἔχει, περὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη, Ἀμφίονος καὶ Ζήθου ἱστορίαν· προσάπτοντες ταύρῳ τὴν Δίρκην, ὅτι

nuntiando duplicata. — τόξον. *Cod.* quod in τόξῳ mutavi, sensu jubente. — V. 4. ἀπὸ σκοπιῆς. *Schol. in Eurip.* Phoen. v. 239. σκοπιὰς δὲ θεῶν φησὶ τὸν κατοπτευτήριον τόπον, οὕτω καλούμενον ἐν Παρνασσῷ, ἐν ᾧ κατοπτεύσας Ἀπόλλων τὸν Δέλφιν κατεσκεύασεν. — V. 5. Δελφόν. *Codicis* lectionem intactam reliqui, in qua cl. *Chardon* nihil existimabat mutandum esse, nisi Δελφὸν in Δελφοῖς. Hoc mihi quoque videtur valde probabile; reliqua ut pro sanis habeam, nondum a me impetrare possum. Verbum θήσει referendum puto ad *Phoebum*, qui post Pythonem tripodem fatidicum Delphis occupavit. Quare scripserim:

Δελφοῖς δ' οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον.

Sequentia de Pythone exspirante accipienda; neque poenitet conjecturae olim prolatae:

ὅς δ' ἄρ' ὀδόντων
πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος.

ὅς, οὗτος δέ, ὁ Πυθών. *Nonnus* Dionys. L. III. p. 134. παύεο θηρείων τρομίων σιγριγμὸν ὀδόντων, de dracone. Plurimum huc facit *Pollux* L. IV. 84. qui Iambici Pythici modum fuisse docet, τὸν ὀδοντισμὸν appellatum, ὡς τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπρίοντος τοὺς ὀδόντας. Ib. c. 80. ἦν δέ τι καὶ ὀδοντισμὸς εἶδος αὐλήσεως. Quantillum intersit inter δρακόντων et δ' ἄρ' ὀδόντων, nemo non videt.

Nr. 14. Cod. Vat. p. 78. Historiam de Antiope ejusque filiis fuse enarrat *Schol. Apollon.* L. IV. 1090. ubi in verbis: ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς τελευτᾷ ... scribendum videtur:

τὴν μητέρα αὐτῶν Ἀντιόπην διὰ τὴν φθορὰν Λύκῳ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὑπὸ Νυκτέως τοῦ πατρὸς αὐτῆς .... ὀργῇ ζηλοτύπως ἐνσχεθεῖσα, ἀμέτρως ἐτιμωρήσατο.

Ἀμφίων καὶ Ζῆθε, δύο σκυλακεύματα, Δίρκην
κτείνατε τάνδ᾽, ὀλέτιν ματέρος Ἀντιόπας·
δέσμιον ἣν πάρος εἶχε διὰ ζηλήμονα μῆνιν,
νῦν δ᾽ ἱκέτις αὐτὴ λίσσετ᾽ ὀδυρομένη.
ἄγε καὶ ἐκ ταύροιο καθάπτετε δίπλακα σειρήν,
ὄφρα δέμας σύρῃ τῆςδε κατὰ ξυλόχου.

διὰ τὴν ἀποδημίαν τῆς παιδός. *Apollodor.* L. III. 5. 5. p. 195. *Valken.* Diatr. c. VII. p. 58. s. In tit. προσάπτοντες in προσαπτόντων mutavit cl. *Chardon;* sed praeterea post αὐτῆς verbum excidit; fortasse παραδοθεῖσαν. *quae ob stuprum, quod passa fuerat, a patre Nycteo Lyco fuit tradita.* Pro ἐνεχθεῖσα *Cod.* scripsi ἐνσχεθεῖσα. *Dircae suspicio incidit, virum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Hygin.* Fab. VII. Cf. *Burm.* ad *Propert.* L. III. 13. 11. — V. 1. σκυλεύματα. *Cod.* σκυλακεύματα scripsi, probante cl. *Chardon,* qui praeterea Δίρκης in Δίρκην mutando, hoc distichon persanavit. Verbum σκυλακεύματα de pueris accipe. *Tymnes* Epigr. IV. ἔῤῥε κακὸν φίτυμα ... ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μερίς. — V. 3. ἣ πάρος εἶχε δ᾽ ἀζηλήμονα. *Cod.* quod sine haesitatione correxi. — V. 4. ἱκέτης. *Cod.* — V. 5. ἄγε καὶ ἐκ. Iterum brevem syllabam vi arsios produxit auctor; nisi fortasse scripsit:

ἀλλ᾽ ἄγε κὰκ ταύροιο ...

Homer. Ἰλ. γ. 441. ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν. *Apollon. Rh.* L. I. 657. εἰ δ᾽ ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πορῶμεν. Cf. *Valkenar.* ad. *Callim.* Eleg. p. 279. In numero singulari nemo haerebit. Oraculum ap. *Pausan.* X. p. 840. ἀλλ᾽

15. Ἐν τῷ ὀγδόῳ ἡ τοῦ Ὀδυσσέως νεκυομαντεία· καθέστηκε τὴν ἰδίαν μητέρα Ἀντικλείαν περὶ τῶν κατὰ τὸν οἶκον ἀνακρίνων.

Μᾶτερ Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, Ἀντίκλεια,
ζῶσα μὲν εἰς Ἰθάκην οὐχ ὑπέδεξο παῖν.
ἀλλά σε νῦν Ἀχέροντος ἐπὶ ῥηγμῖσι γεγῶσαν
θαμβεῖ ἀνὰ γλυκερὰν ματέρα δερκόμενος.

16. Ἐν τῷ ἐννάτῳ Πελίας καὶ Νηλεὺς ἐνλελάξευνται, οἱ Ποσειδῶνος παῖδες, ἐκ δεσμῶν τὴν ἑαυτῶν μητέρα ῥυό-

ἄγε δὴ φράζεσθε. Cf. *Kuster.* ad *Aristophan.* Achar. v. 327. — V. 5. καθάστεται. *Cod.* quod emendavi cum Viris clariss. *Chardon* et *Schaefer* ad *L. Bos* de Ellips. p. 532.

Nr. 15. Vat Cod. p. 78. Argumentum ductum ex *Homer.* Od. λ. 150. 199. Conf. *Eustath.* ad Odyss. p. 426. a. et qui ex Tragico videtur hausisse, *Hygin.* Fab. CCXLIII. — In tit. καθέστηκεν. — V. 1. μάτερ. *Cod.* — V. 2. ὑπεδέξατο. *Cod.* quod cum *Heynio* emendavi. *Hom.* Od. ξ. 54. ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο. — V. 3. ῥιγμῖσι. *Cod.* — V. 4. ἀνά. Mira locutio δέρκεσθαι ἀνά τινά, *Heynium* commovit, ut θαμβεῖ ἄναξ corrigendum proponeret. Mihi scribendum videtur:

θαμβεῖ, τὰν γλυκερὰν ματέρα δερκόμενος.

Nr. 16. Vat. Cod. p. 78. Historiam de Tyro, Salmonei filia, vide ap. *Apollodor.* I. 9. 8. *Diodor. Sicul.* IV. 68. ibique *Wesseling.* T. I. p. 313. Cf. T. II. p. 546, 26. Plura dedi in Exercitt. crit. T. II. p. 174. In novercae nomine saepe aberrarunt librarii. Vid. *Müller* ad Lycophr. T. I. p. 433. 11., ut etiam in tit. nostri Epigr. σιδήρῳ est in Cod. Pro ἐνλελάξευνται *Salmasius* in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 356. ἐναλλάξευνται exhibuit; veram lectionem

18. Ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ὁ Σερίφων βασιλεὺς ἀπολιθούμενος ὑπὸ Περσέως τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ, διὰ τὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γάμον ἐκπέμψας τοῦτον ἐπὶ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλήν· καὶ ὃν καθ' ἑτέρου θάνατον ἐπενόει γενέσθαι, τοῦτον αὐτὸς κατὰ τὴν πρόνοιαν τῆς Δίκης ἐδέξατο.

Ἔτλης καὶ σὺ λέχη Δανάης, Πολύδεκτα, μιαίνειν;
δυςφήμοις εὐναῖς τῷ Διῒ μεμψάμενος·
ἀνθ' ὧν ὄμματ' ἔλυσε τὰ Γοργόνος ἐνθάδε Περσεύς,
γυῖα λιθουργήσας, ματρὶ χαριζόμενος.

19. Ἐν δὲ δωδεκάτῳ Ἰξίων Φόρβαντα καὶ Πολύμηλον ἀναιρῶν διὰ τὸν εἰς τὴν μητέρα τὴν ἰδίαν. Μέγαραν γεγενημένον φόνον· μηδεπότερον γὰρ αὐτῶν προελομένη γῆμαι, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τοῦτο ἐφόνευσαν.

Nr. 18. Vat. Cod. p. 79. Optime illustratur hoc Epigramma *Apollod*. L. II. 4. 3. Cf. *Schol. Apollon. Rhod.* L. IV. 1091. *Munker.* ad *Hygin.* ſab. LXIII. p. 111. In Tit. Σερίφων. *Cod.* et in marg. iterum: περὶ Πολυδέκτου τοῦ Σερίφων βασιλέως ὃν ἀπέκτεινε Περσεύς — V. 2 δυςφήμοις εὐναῖς. *non sine Jovis dedecore, si inſaustas has nuptias contraxisses.* Dictys enim, mulierem a Jove amatam appetens, hoc connubio Jovis honores videri poterat imminuere. In hunc sensum verba obſcura accipias ſortasse; sed me nondum poenitet olim conjecisse:

δυςφήμοις ἐέννοις τῷ Διῒ
μεμψάμενος.

Jovem enim Persei patrem esse negabat ille. *Ovid.* Metam. V. 246. ut etiam Acrisius, ap. *Eund.* L. V. 609. ἐέννοις. λοιδορίαις. *Tzetza* ad *Lycophr.* v. 777. Similiter peccatum ap. *Theogn.* V. 1163. φίλους δ' εὔναζε τοκῆας pro ἐέννaζε. — V. 3. ὄμματ' ἔλυσε. *velo detracto caput Medusae retexit.*

Nr. 19. Vat. Cod. p. 79. Fabula, ad quam hoc ana-

Φόρβαν καὶ Πολύμηλον ὅδ' Ἰξίων βάλε γαίῃ,
ποίναν τᾶς ἰδίας ματρὸς ἀμυνόμενος.

20. Ὁ δὲ τρισκαιδέκατος Ἡρακλέα ἄγοντα τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἀλκμήνην εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, συνοικίζοντα αὐτὴν Ῥαδαμάνθυϊ, αὐτὸν δὲ εἰς θεοὺς δῆθεν ἐγκρινόμενον.

Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τάνδε,
Ἀλκμήναν, ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδετο.

21. Ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Τιτυὸς ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος τοξευόμενος, ἐπειδὴ τὴν μητέρα αὐτῶν Λητὼ ἐτόλμησεν ὑβρίσαι.

glyphum refertur, aliunde non est nota. Megaram, Ixionis matrem, nemo novit, nec qui sint illi, quorum scelere perierit — V. 1. γαίῃ. *Cod.* γαίη pro εἰς τὴν γῆν. Cf. Anim. T. III. P. 2. p. 206. — V. 2. ποίναν. Si lectio sincera est, de *morte* accipienda, qua illi Megaram affecerant. Olim πότμον corrigendum esse suspicabar.

Nr. 20. Vat. Cod. p. 79. Edidit *Visconti* ad Inscriptt. Triop. p. 102. s. Alcmenam post Amphitryonem Rhadamantho nupsisse, narrat *Apollodor.* L. II. 4. p. 113. eamque in eundem finem a Mercurio in beatorum insulas esse delatum, ex *Pherecyde* tradit *Antonin. Lib.* c. XXXIII. p. 258. cujus verba in Exercitt. p. 187. a me tentata, sic scribi debent: "Υλλος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἡρακλεῖδαι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς — — probante etiam *Fr. Bast* in Epist. crit. p. 188.

Nr. 21. Vat. Cod. p. 79. Quum in Cod. τοὺς ὑπ' Ἀπόλλωνος . . . . τοξευομένους . . . . ἐτόλμησαν legatur, erat, qui in hoc Epigrammate de Niobes liberis agi existimaret, ita ut margini haec verba adscriberet: ἐπὶ τῶν υἱῶν Νιόβης, οὓς ἀπέκτεινεν Ἀπόλλων. Verissime emen-

Μάργε' καὶ ἀφροσύνῃ μεμεθυσμένε, τίπτε βιαίως
εἰς εὐνὰς ἐτράπης τᾶς Διὸς εὐνέτιδος;
ὅς σε δὴ αἵματι φύρσε κατάξια, θηρσὶ δὲ βορρὰν
καὶ πτανοῖς ἐπὶ γᾷ εἶκσε νῦν ὁσίως.

22. Ἐν δὲ τῷ πεντεκαιδεκάτῳ Βελλεροφόντης ὑπὸ τοῦ παιδὸς Γλαύκου σωζόμενος, ἡνίκα κατενεχθεὶς ὑπὸ τοῦ Πηγάσου εἰς τὸ Ἀλήϊον πεδίον, ἔμελλεν ὑπὸ Μεγαπένθους τοῦ Προίτου φονεύεσθαι.

davit *Zoëga*, Τιτυὸς . . . cui emendationi sequentia accommodavimus. *Homer.* Ιλ. λ. 575. καὶ Τιτυὸν εἶδον . . . . Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος. Cf. *Schol. ad Apollon. Rhod.* L. I. 759. ad *Pindar.* Pyth. IV. 160. *Sturz* ad fragm. Pherecydis p. 164. — V. 3. ὅς σε δή. ad Jovem refer, qui liberos Tityo immisit. — βορρὰν, metri causa scripsit auctor pro βορὰν. Glossae mst. in Job: βορράν. βρῶμα, ἤγουν θήραμα. Vid. *Alberti* ad *Hesych.* T. I. p. 743. 11. — V. 4. ἐπὶ γαῖ. *Cod.*

Nr. 22. Vat. Cod. p. 79. De Bellerophontis casu *Schol.* ad *Pindar.* Ol. XIII. 130. λέγεται γὰρ ὅτι ἀναπτῆναι βουληθεὶς τῷ Πηγάσῳ κούφως παρακινδυνεύσας, κατὰ βούλησιν τοῦ Διὸς οἰστρωθέντος τοῦ Πηγάσου, ἐκπίπτει καὶ χωλοῦται καὶ πλανᾶται διὰ τὸ Ἀλήϊον χωλός. Quod ductum ex *Homer.* Ιλ. ζ. 200, sqq. Reliquam fabulam, ad quam Anaglyphum pertinebat, nemo veterum attigit. Megapenthem, Proeti filium, commemorat *Apollodor.* II. 2. p. 91. *Pausan.* L. II. 16. p. 146. nihil, quod ad Epigramma nostrum illustrandum faciat, cui cum historiae ignoratio, tum librariorum errores densissimas tenebras offuderunt. *Heynii* conjecturas vide in Exercitt. cr.

Οὐκέτι Προίτου παιδὸς φόνον ἔσχεθε Βελλεροφόντης
τοῦδ' ἐκ τοῦ παιδὸς τειρομένου θάνατον
Γλαύκου κραντάγενους Ἰοβάτου. δ' ὑπαλύξει·
οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῶδ' ἐπέκλωσε λίνα.
Καὶ σὺ πατρὸς φόνον αὐτὸς ἀπήλασας ἐγγύθεν ἐλθών,
καὶ μύθων ἐσθλῶν μάρτυς ἐπεφράσατο.

p. 193. s. — V. 1. 2. ad Codicis fidem exhibui. Suspicari licet:

οὐκέτι Προίτου παῖδα φόνου
σχέθε Βελλεροφόντης
τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς τινυμέ-
νου θάνατον.

Proeti filium, Megapenthem, Bellerophontes non amplius a caede facienda prohibuisset, absque hoc filio (Glauco), *caedem patri intentatam ulciscente.* Nisi minore mutatione scribendum:

οὐ Προίτου παιδὸς φόνον
ἔσχεθε Βελλεροφόντης...

Quod ἂν abest, neminem facile magnopere offenderit. Vide *Herm.* ad *Vigerium* p. 783. *Schaefer* Meletem. p. 55. Jam Γλαύκου V. 3tio cum παιδὸς jungendum. — V. 3. Certam corruptissimorum verborum emendationem reperire difficile fuerit; sed sensum habebis probabilem, si mecum scripseris.

Γλαύκου· κῆρα κακὴν δ' οὐδ'
Ἰοβάτης ὑπαλύξει.

Homer. Ιλ. π. 684. ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακήν. Ιλ. μ. 113. κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας. Οδ. ψ. 332. αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν. — V. 4. Μοιρῶν ἐπέκλωσε. *Cod.* versu syllaba breviore. Interposui τῶδ'. Plerumque verbo ἐπικλώθω dativus additur. Οδ. π. 64. ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τόγε δαίμων. Ib. γ. 208. ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον. *Orph.* Argon. 714. οὕτω γὰρ Μοῖραί οἱ ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι. Cf. *Herm.* in Addend. ad Orph. p. XIV. — V. 5. ἀπήλουσας. *Cod.* De ἀπήλασας nemo dubitabit. — V. 6. ἐπεφράσατο. *Cod.* ἐπεφράσαο corrigere nos jubet contextus; probabilem autem hujus ver-

23. Κατὰ δὲ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ προσιόντων ἐστὶν Αἴολος καὶ Βοιωτός, Ποσειδῶνος παῖδες, ῥυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην τῶν περιτεθέντων αὐτῇ διὰ τὴν φθορὰν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Αἴολε καὶ Βοιωτέ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον
πρήξατε, μητέρ' ἐὴν λυόμενοι θανάτου·
τοὔνεκα γὰρ καὶ πεφήνατε ἄλκιμοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὃς δ' ἀπὸ Βοιωτίης.

24. Ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ Ἄναπις καὶ Ἀμφίνομος, οἳ ἐκραγέντων τῶν κατὰ Σικελίαν κρατήρων διὰ τοῦ

sus explicationem nondum reperi.

Nr. 23. Vat. Cod. p. 79. Fabulam de Melanippe, a patre Desmonte in vinculis habita, filiorumque ope liberata, diserte narrat *Hyginus* Fab. CLXXXVI. Eandem attigit *Strabo* L. VI. p. 406. C. et alii, quos vide ap. *Musgrav.* ad *Euripid.* Fragm. T. II. p. 453. ed. Lips. Epigramma nostrum edidit *L. Holstenius* ad *Stephan. Byz.* p. 69. unde V. 3. 4. sumsit. *G. Cuperus* in Harpocrat. p. 179. s. — V. 1. μῦθον. *Cod.* quod sine haesitatione mutavi. — V. 2. μητέρ' ἐὴν. Sic correxi cum cl. *Chardon* Magas. Encycl. an. IV. T. I. p. 92. — λυόμενοι idem tuetur in libro nuperrime edito, *Mélanges de Cr.* T. II. p. 291. Equidem ῥυόμενοι legendum existimaveram. — V. 3. τοὔνεκα γὰρ καὶ π. Sic Cod. Depravatam esse lectionem, dubitari nequit; quid reponendum sit, non tam facile dixeris. τοὔνεκ' ἄρ' ἀμφότεροί γε πεφ. emendandum proposui in Exercitt. cr. p. 138. Postea alia succurrerunt; nihil quod satis certum esset. — V. 4. Βοιωτίης. antepenultima correpta; cujus licentiae seriorum temporum exempla dedi in Dissert. de Memnoniis. p. 48.

Nr. 24. Edidit *Salmasius* in Exerc. ad Solin.

πυρὸς οὐδὲν ἕτερον· ἢ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς βαστάσαντες ἔσωσαν.

Πυρὸς καὶ γαίης * * * *

25. Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ Κλέοβις ἐστὶ καὶ Βίτων, οἳ τὴν ἑαυτῶν μητέρα Κυδίππην ἱερωμένην ἐν Ἄργει Ἥρας, αὐτοὶ ὑποσχόντες τοὺς αὐχένας τῷ ζυγῷ διὰ τὸ βραδῦναι τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, ἱερουργῆσαι ἐποίησαν, καὶ ἡσθεῖσα, φασὶν, ἐπὶ τούτῳ ἐκείνη τῇ θεῷ εὔξατο, ὅ ἐστι κάλλιστον ἐν ἀνθρώποις, τοῦτο τοῖς παισὶν αὐτῆς ὑπαντῆσαι· καὶ τοῦτο αὐτῆς εὐξαμένης ἐκεῖνοι αὐτονυκτὶ θνήσκουσιν.

Οὐ ψευδὴς ὅδε μῦθος, ἀληθείῃ δὲ κέκασται,
Κυδίππης παίδων, εὐσεβίης θ' ὁσίης.

p. 78. E. et inde *Gesner.* ad *Claudian.* p. 665. Historiam de *piis fatribus Catanensibus* diserte enarravit *Pausan.* L. X. p. 867. tum plurimi alii, quos laudavit *Wernsdorf.* in Poët. Minor. T. IV. P. I. p. 371. — V. 1. Πυρός. Sic versum non potuisse incipere, patet; quid scriptum fuerit, frustra divinare susceperis.

Nr. 25. Vat. Cod. p. 80. Edidi in Anim. in Anthol. T. III. P. II. p. 55. ad Ep. ἀδεσπ. CCCVII b. ex *Stobae.* Floril. CXIX. p. 603. Historia nota ex *Herodoto* L. I. 31. p. 14. unde plures eam expresserunt, quos laudavi in Exercitt. crit. p. 201. — In tit. βραδῦναι τὸ σκεῦος. unde probabile fit, ζεῦγος fuisse scriptum, nisi ſortasse illo aevo σκεῦος eodem sensu usurpabatur. — ἡσθεῖσα φησίν. *Cod.* Scr. φασίν. — V. 2. εὐσεβίης θυσίην. *Cod.* Quod dedi, sensus postulabat: *non ficta, sed vera est narratio de filiis Cydippes eorumque sancta pietate.* De matris nomine, quam alii Theano appellant, vide *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. III. p. 386.

Ἡδυχαρὴς γὰρ ἔην κόπος ἀνδράσι χ' ὥριος οὗτος,
μητρὸς ἐπ' εὐσεβίῃ κλεινὸν ἔθεντο πόνον.
Χαίροιτ' οὖν ἐνέροισιν ἐπ' εὐσεβίῃ, κλυτοὶ ἄνδρες,
καὶ τὸν ἀπ' αἰώνων μῦθον ἔχοιτε μόνοι.

26. Ἐν δὲ τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ Ῥῆμος καὶ Ῥωμύλος ἐκ τῆς Ἀμολίου κολάσεως ῥυόμενοι τὴν μητέρα Σερβήλειαν ὀνόματι· ταύτην γὰρ ὁ Ἄρης φθείρας ἐξ αὐτῆς τούτους ἐγέννησεν, καὶ ἐκτεθέντας αὐτοὺς λύκαινα ἔθρεψεν. Ἀνδρωθέντες οὖν τὴν μητέρα τῶν δεσμῶν ἔλυσαν. Ῥώμην δὲ κτίσαντες Νομήτορι τὴν βασίλειαν ἀπεκατέστησαν.

ed. Bip. — V. 3. ἡδὺ χάρις. Cod. ἡδυχαρής, quam vocem Lexica ignorant, factum ad analogiam verborum ἡδυπαθής, ἡδυφαής, περιχαρής, et similium. — ἔην σκοπὸς ἀνδράσιν. ὥριος οὗτος. Cod. scripsi, κάπος ἀνδράσι χ' ὥριος οὗτος. *Gratus et tempestivus erat labor ab illis viris praestitus.* — V. 4. μητρὸς ἐπ' εὐσ. Quum copula desideretur, *Heynius* corrigebat: μητρός τ' εὐσ. Posses non minus commode: μητρὸς ὅτ' εὐσ. pro ὅτε. — V. 5. οὖν ἱερεῖσιν. *Cod.* quod non intelligo; ἐνέροισιν proxime abest. Quod olim suspicatus sum, εἰν ἐνέρροισιν, non opus est praepositione addita, quam in talibus saepenumero subaudiri, docuit cl. *Schaefer* in Meletem. p. 78. et ad *L. Bos.* p. 695. sqq. — V. 6. τὸν ἀπ' αἰώνων μῦθον. *perennem nec ullo tempore interituram laudem.* μόνοι qua vi hoc loco est positum, exemplis adstruxit *Wetsten.* ad N. Test. T. I. p. 942. et nos in Addit. Anim. ad Athen. p. 131.

Nr. 26. Vat. Cod. p. 80. Inscriptionem hujus Tetrastichi protulit *Salmasius* in Exercit. ad Solin. p. 11. A. ut doceret, Romuli Remique matrem, quam omnes Rheam Silviam vocant, a nonnullis Serviliam fuisse appellatam. *Heynius* tamen Σερβηλείαν falso scriptum ex-

Τόνδε σὺ μὲν παίδων κρύφιον γόνον Ἄρεϊ τίκτεις,
'Ρῆμόν τε ξυνῶν καὶ 'Ρωμύλον λεχέων,
θὴρ δὲ λύκαιν' ἄνδρωσεν ὑπὸ σπήλυγγι τιθηνός.
οἵ σε δυσηκέστων ἥρπασαν ἐκ καμάτων.

Τέλος τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐπιγραμμάτων.

* * *

27. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἴξον ἔχεις τὸ φίλημα, τὰ δ' ὄμματα Τιμάριον, πῦρ·
ἢν ἐςίδῃς, καίεις· ἢν δὲ θίγῃς, δέδεκας.

istimabat pro Σιλουίαν. — Pars tituli in marg. Cod. repetitur. — V. 1. παίδων Cod. Quod olim scribendum judicabam τόκον, nunc repudiavi prae emendatione, ol. *Schaeferi* ad *Dion. Halic.* p. 90. — V. 2. ξυνῆ Cod: pro ξυνῇ procul dubio; sed λεχέων epithete carere non poterat. In 'Ρωμύλον iterum vocalis longa corripitur, ut Nr. 23. V. 4. ὅς δ' ἀπὸ Βοιωτίης. Librarii errorem subesse, quod existimabat *Heynius*, non puto. — V. 3. τιθῆνος. Cod. *Suidas*: τιθηνός· κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης. κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός. Cf. *Hesych.* in τιθηνός. et τιθηνούμενος.

Nr. 27. Vat. C. p. 101. Edidi in Animadvers. T. I. P. I. p. 89. *Huschk.* in Anal. crit. p. 245. comparavit *Aristaen.* L. II. Ep. I. σὺ δὲ ὀφθεῖσα φλέγεις, καὶ ἀκουσθεῖσα τιτρώσκεις. ut hunc locum correxit *Toupius* in Epist. crit. p. 110. Suspicabar olim hoc distichon junctum fuisse cum eo, quod inter *Meleagri* Epigrammata legitur, nr. LXXV. — V. 2. καὶ εἰς ἢν γε θίγεις. Cod. Veram lectionem sine haesitatione restitui, assentientibus duumviris doctissimis, *Huschkio* et *Graefio*. Ante

28. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἤθελον, ὦ κιθαρῳδέ, παραστὰς ὡς κιθαρίζεις,
τὴν ὑπάτην κροῦσαι, τήν τε μέσην χαλάσαι.

29. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧ. ΑΙΓ.

Ἑρμείῃ Βαίτων ἁλινηχέος ὄργανα τέχνας
ἄνθετο, δειμαίνων γήραος ἀδρανίην·
ἄγκυραν, γυρόν τε λίθον, σπυρίδας θ' ἅμα φελλῷ,
ἀγκιστρον, κώπην, καὶ λίνα, καὶ δόνακας.

δὲ in priore membro μὲν omissum est. Cf. *Heusde* Specim. p. 75. *Heindorf.* ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Et sic hoc distichon diu ante nos edidisse *Dorvill.* Vann. crit. p. 614. nunc demum video.

Nr. 28. Vat. C. p. 101. Εἰς γυναῖκα ὀρ. i. e. ὀρχηστρίδα. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 243. qui de lemmatis veritate dubitabat; et *Chardon.* Mag. encycl. T. V. p. 498. Verba artis musicae ad obscoena translata sunt, fere ut in *Straton.* Ep. XXIX. 3. 4. ubi etiam κρούειν simili nequitia usurpatur. Castiore modo lusit *Paul. Sil.* LV. v. 2. de citharistria: κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κιθάρην. — χαλάσαι. Similiter *Eratosth. Schol.* Ep. II. 4.

Nr. 29. Vat. Cod. p. 145. Prius distichon a *Salmasio* editum in Exerc. Plin. p. 699. repetivit *Brunk.* in Lectt. p. 231. idque solum vertit *Grotius* T. III. p. 434. Integrum edidit cl. *Chardon.* Magas. Enc. an. VI. T. II. p. 101. Mélanges. T. I. p. 107. nos in Animadvers. T. II. P. III. p. 373. *Huschke* in Anal. p. 229. Conf. Ep. *Juliani Aeg.* VI. *Theaetet. Schol.* 1. — V. 1. alterum hujus versus hemistichion excitavit *Suid.* in ἁλινηχέος. T. I. p. 113. ubi τέχνης. — V. 2. Idem in ἀδρανίη. T. I. p. 56. —

30. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ.

Τὸν κύνα, τὰν πήραν τε, καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον
Πανί τε καὶ Νύμφαις ἀντίθεμαι Δρυάσιν·
τὸν κύνα δὲ ζώοντα πάλιν ποτὶ τῶυλιον ἄξω,
ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἕταρον.

31. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἄθρησον Χαρίτων ὑπὸ παστάδι τῇδε τριήρους

ἑδρανίῃ. Vide. Anim. T. I. 2. p. 75.

Nr. 30. Vat Cod. p. 172. Edidit cl. *Chardon.* Magas. Encycl. an. XI. 1. p. 101. Mélanges. T. I. p. 103. *Huschke* in Anal. crit. p. 231. — V. 1. *Suid.* T. III. p 311. σιγύνη, καὶ σιγύνους· τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. Vulgo καὶ ἀγκυλόεντα σίγυνον. In uno *Kusteri* Codice ἀγκυλόδοντα, ut est in Cod. Vat. Hoc compositum, quo Lexica carent, habet etiam *Marcell. Sidet.* in Fr. ἰατρ. v. 10. καὶ ἤπατοι ἀγκυλόδοντες et Qu. Calabr. IV. 218. — V. 3. 4. *Suid.* in ἄκολος. T. I. p. 87. ubi τὸν κύνα ὡς ζώοντα editur. Abundat ὡς, sed commode offertur ζώοντα, pro ζῶντα, quod est in Cod. Vat. In Carminibus *Gregorii Naz.* T. II p 86, 37. vitiose editur: δὶς ταφέες, ζῶντες ἐπὶ φθορᾷ. Scribe: διστάφεες, ζώοντες ἐπὶ φθ. — τῶυλιον. Cod ταὔλιον. *Suid.* quae contractio est etiam in Ep. *Diotimi* X. 1. Contra τωὔλιον offertur ap. *Theocrit.* Eid. XI. 12. — V. 4. ἀκόλους. Cf. Anim. T. I. P II. p. 103.

Nr. 31. Vat. Cod. p. 204. Hoc Epigramma, quod alibi non vidi editum, et ob vitia quaedam, quae ex Cod. accurata exprimenda curavimus, et ob historiae ignorantiam, obscurissimum est. Parum nos juvat lemma in Cod. ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾷ παρὰ τῶν Κυζικηνῶν. Minervam Cyzicenis inprimis favisse,

33. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Κόροιβον.

Κοινὸν ἐγὼ Μεγαρεῦσι καὶ Ἰναχίδεσσιν ἄθυρμα

Nr. 33. Vat. Cod. p. 228. Εἰς Κόρυβον οὗ μέμνηται Καλλίμαχος ἐν ᾱ αἰτίων. Primus hoc Epigramma edidit, nulla nec versione nec explicatione addita *Prospero Petroni* in Notizio Oltremont. T. II. ann. 1743. p 339. Illustratum dedit *Chardon.* Magas. encycl. II. 1. p. 92—101. et in Mélanges T. I. p. 93. sqq. *Huschke* in Anal. cr. p. 189. sqq. qui de variis *Coroebis* accurate disseruit. De nostro Coroebo fabulam Argivis cum Megarensibus communem, enarrat *Pausan.* L. I. 44. p. 107. qui ob mortem pueri Psamathes Ποινὴν Argivis ab Apolline immissam fuisse tradit; ipsam Psamathen crudelem in modum a patre necatam, tradidit *Ovidius* in Ibid. v. 573. cum quo conf. *Statius* Theb. I. 578. sqq. ab utroque recedit *Conon.* in Narr. c. XIX. Quod autem *Pausanias* Coroebi apud Megarenses tumulo Epigramma inscriptum dicit, id cum nostro nihil habet commune. „Nimirum auctor nullum omnino signum ante oculos habuit, sed usus unice, quod lemma etiam declarat, *Callimachi* poëmate, inde carmen confecit, aptum quidem fabulae, ab Alexandrino poëta immutatae, non historiae, quam secutus est *Pausanias.*" Verba sunt *Huschkii* V. cl. — V. 1. Ἰναχίδεσσι. *Cod.* Ἰναχίδαισι *Ruhnkenium* emendasse, monet idem V. D. *Simonid.* Ep XXVI. 2. Poterat etiam Ἰναχίδῃσι. Idem est vitium in Ep. Gemini V. ubi Cod. Vat. Κεκροπίδαισι legit, pro Κεκροπίδαισι sive Κεκροπίδῃσι, quorum prius Planudea offert. — ἄθυρμα. *Suid.* ἄθυρμα .. ἀντὶ τοῦ ἄγαλμα Ep. ἀδ. 125. Φηγινὸν ὄζον Πανὶ καὶ ἐκ... ἄθυρμα Ib. 327.

Ἱδρυμαι, Ψαμάθης ἔκδικον οὐλομένης·
Εἰμὶ δὲ Κὴρ τυμβοῦχος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος·
κεῖται δ' ὧδ' ὑπ' ἐμοῖς ποσσὶ διὰ τρίποδα·
Δελφὶς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν
τᾶς κείνου νύμφας σῆμα καὶ ἱστορίης.

τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα. — V. 2. ἔκδικον, *injusta morte peremtae*; a patre vivae deſossae scilicet, quod ſurtivos Apollinis amores mentita esse existimabatur. *Suidas*. ἔκδικον. τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. Αἰλιανός· τετόλμηται μὲν αὐτῷ τὸ ἔκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον. Ἐκδίκως. δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν. Καὶ αὖθις· καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνῃρημένος ἐκδίκως. Cf. *Euripid.* Alcest. 717. οὐδὲν ἔκδικον παθών. ἄνδρας ἐκδίκους dixit *Sophocl.* Oedip. Col. 920. δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ. Antig. 919. — V. 3. *Suid.* T. II. p 309. in Κήρ. ubi τυμβοῦλος, quod Interpretibus densissimas tenebras objecit. Est autem Κὴρ h. l. nihil alíud nisi monstrum illud, quod Coroebus interſecerat, quodque a *Pausania* vocatur Ποινή. Ap. Aeschyl. VII. c. Theb. 1057. Furiae appellantur Κῆρες. Ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐρινύες. Cf. *Statius* l. c. 596. sqq. — V. 4. κεῖται. cur Coroebus ad monstri pedes jacere (sepultus esse) dicatur, et quidem ob tripodem, obscurum est. Nam quae *Pausanias* de tripode a Coroebo Delphis ablato narrat, nostrum locum non illustrant. — V. 5. 6. laudat *Suidas* in Δελφοί. T. I. p. 522. ubi ἱστορίης quod plures probarunt prae lectione ἱστορίης. Mihi incertum videtur. κείνου νύμφας, de Psamathe, Apollinis sponsa, intelligendum videtur; pronomine κείνου relato ad nomen dei in Δελφὶς φάμα latentis; nisi fortasse apud *Callimachum* Psamathe Coroebo desponsata fuisse tradebatur.

37. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, ἐνθάδε κεῖμαι
γυμνὸς ὑπὲρ γαίης πυροφόροιο νέκυς·
ταρχύθην γὰρ ἐγὼ τοπρίν ποτε· νῦν δ' ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρείῃ μ' ἐξεκύλισσεν ὕνις·
ἦ ῥα κακῶν θάνατόν τις ἐρεῖ λύσιν, ὁππότ' ἐμεῖο,
ξεῖνε, πέλει παθέων ὕστατον οὐδὲ τάφος;

Nr. 34 Vat. Cod p. 232. Primus edidit cl. *Visconti* in Iscrizioni Triop. p. 104. *Muschke* Anal. cr. p. 220. Deſunctus, cineribus aratro turbatis, queritur, quod ipsi ne post mortem quidem concedatur quies. — V. 1. κῆδος. *justa sepultura* Non quod sepultura mihi deſuerit, sic nudus jaceo; humatus enim fui — V. 2. πυροφόρ. γαίης. Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον dixit *Moschus* in Epigr. T. II. 411 πεδία πυροφόρα Ἀόνων. *Eurip.* Phoen. 652 — V. 4. ἐξεκύλισσεν. Scr. ἐξεκύλισεν. ὕνις. Sic iterum *Antiphilus* in Ep. a *Br.* inter ἀδέσποτα relato, CCCCL. in quo idem argumentum exornatur, V. 4. ἡ δ' ὕνις ἐν νεκύεσσιν. Sic Vat. C. *Planudes*, quem *Br.* sequitur ὕννις δ' ἐν νεκύεσσι. *Philipp* Ep XIV. σὺν γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόγαιον ὕνιν. ubi Cod. ὕνην. *Maximus* π. καταρχ. v. 526. εὖ δ' ἂν ἀεργήλοις σῦνιν πήξειας ἀρούραις. Scr. ἀεργήλοισιν ὕνιν. — V. 5 τις ἔφη. Cod. Sensui laboranti hujus distichi succurrere conatus V. D. qui Visconti operis censuram egit in Ephemer. literariis Jen. pro ὁππότ' emendabat οὔ ποτ' ἐμεῖο. Vir doct. in Apogr. Boschiano: ἦ ῥα κακῶς θάνατόν τις ἔφη λύσιν quod fortasse probarem, nisi λύσις genitivum adjectum necessario requireret. Quare ἔφη mutavi in ἐρεῖ, ut tota enuntiatio interrogative accipiatur: *num quis in posterum mortem malorum finem appellabit, quum*

35. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σᾶμα τόδε Σπινθῆρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

36. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΘΑΛΛΟΥ.

Δύςδαιμον Κλεάνασσα, σὺ μὲν γάμῳ ἔπλεο κούρῳ
ὥριον, ἀκμαίης οἷά τ' ἐφ' ἡλικίης·
ἀλλὰ τεοῖς θαλάμοισι γαμοστόλος οὐχ Ὑμέναιος,
Οὐδ' Ἥρης ζυγίης λαμπάδες ἠντίασαν,
πένθιμος ἀλλ' Ἀΐδης ἐπεκώμασεν, ἀμφὶ δ' Ἐριννὺς

mihi ne sepulcrum quidem malorum postremum sit? De permutatis litteris φ et ρ exempla vide in Actis Phil. Mon. Fasc. II. p. 143.

Nr. 35. Vat. Cod p. 232. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 198.

Nr. 36. Vat. Cod p. 234. Εἰς Κλεάνασσαν ἐν τῷ θαλάμῳ πυρποληθεῖσαν, μᾶλλον δὲ ἀναρπασθεῖσαν. Neutrum vere. Scriptum est in puellam, quae ipso nuptiarum die subita morte exstincta est. Edidit cl. *Chardon.* Magas. encycl. T. V. p. 487. Mélanges. T. I. p. 109. *Huschke* in Anal. cr. p. 211. — V. 1. κούρῳ ὥριον. *Vat.* Corrigebat *Huschke*, κούρου ὥριος; mihi etiamnum videtur verum, quod conjeci: κούρῃ ὥριος. Certe ut κούρῳ γάμῳ junctum pro γαμέτῃ κούρῳ accipiam, quod cl. *Chardon.* volebat, a me impetrare non possum. — V. 3. 4. Comparavit cl. *Huschke Erinnae* Ep. III, et *Ovid.* Heroid. VI. 41. *non ego sum furtim tibi cognita; pronuba Juno Adfuit, et sertis tempora vinctus Hymen. At mihi nec Juno, nec Hymen, sed tristis Erinnys Praetulit infaustas sanguinolenta manus.* — V. 5. Ἐριννύς. *Vat.* Cf. *Brunk* ad *Aeschyl.* VII. c. Theb. 490. ad *Apoll. Rh.* L. II. 220. Ἐριννὺς est ap. *Suid.* in

Φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα·
ἤματι δ' ᾧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς,
τούτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

37. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αἰνόμορον Βάκχη με κατέκτανε θηροτρόφον πρίν·
οὐ κρίσει ἐν σταδίοις, γυμνασίαις δὲ κλυταῖς.

Ἠριννύς. T. I. p. 855. ubi pars hujus distichi laudatur; in μόρσιμον. T. II. p. 575. in Φοίνιος. T. III. p. 641. — ἐπεκώμασεν. Metaphoricum hujus verbi usum illustravi in Anim. T II. P II. p 205. — V. 7 8. laudat *Suid.* in νυμφεῖος οἶκος. T II. p 639. ubi νήματι ὦ νύμφιος. Vera lectio non fefellit *Portum* et *Kuster*. Cf. *Toup*. Em. in Suid. P. II. p 276. — ἀνήπτ. λαμ. παστάς. cave de *incendio* thalami accipias, quo Cleanassa consumta fuerit. Non magis enim παστὰς facibus, quam *officina* Vulcani ap. *Horat*. Od. I IV. 8. flammis consumta videri debet. ἀνήπτετο, est *facibus accensis* collustrata est. *Sophocl.* ap. *Schol. Apoll. Rh.* L. II. 1213. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος, τῷ δι' Οὐλύμπου πωλῇ φέρεται καὶ γῆς, ναίουσ' ἱερὰς τριόδους. Quod cum similibus laudat *Muscherl.* ad *Horat.* T. I. p. 65. ubi usus verborum *urere* et *accendere* erudite illustratur. Adde *Matthaei.* ad *Jo. Chrysost.* Homil. III. p. 34.

Nr. 37. Vat. Cod. p. 254. In marg. Cod. Εἰς ἀκμωίαν. εἴς τινα παρὰ βακχευτρίας ἀναιρεθέντα. Edidit *Reiskius* in Sepulcral. nr. 586. p. 79 versione non addita, quod graeca non intelligeret. Nec ego intelligo. Aenigmatis speciem habent.

38. ΗΓΕΜΟΝΟΣ.

Εἴπει τις παρὰ τύμβον ἰὼν ἀγέλαστος ὁδίτας
τοῦτ' ἔπος· ὀγδώκοντ' ἐνθάδε μυριάδας
Σπάρτας χίλιοι ἄνδρες ἐπέσχον αἶμα τὸ Περσῶν
καὶ θάνον ἀστρεπτεί· Δώριος ἁ μελέτα.

Nr. 38. Vat. Cod. p. 274. Εἰς τοὺς ἐκ Λακεδαίμονας μετὰ Λεωνίδα χιλίους, οἵτινες ἐπέσχον ἐν Θερμοπύλαις Περσῶν ὀγδοήκοντα μυριάδας Edidit *Haschke* Anal. cr. p. 199. — V. 3. αἷμα. Vat. κῦμα vel ῥεῦμα volebat cl. Editor; comparans *Tyrtae.* III 21. σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης. *Lucreti.* L. V. 1288 *aere solum terrae tractabant, aereque belli Miscebant fluctus, et volnera vasta ferebant.* — Alterum, ῥεῦμα τὸ Περσῶν, adstruas *Aeschyl.* Pers. 89. ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Ib. 411. τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ Ἀντεῖχε. Sed vera est procul dubio emendatio viri acutissimi *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 324. ἐπέσχον λήματι Περσῶν. *Philiad.* Anal. T. III. p. 329. ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος, λήματι, τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος. Idem vocabulum restitue *Antipatro Sidon.* LXXXII. 7. ubi in Cod. est: ἄμμι δὲ Μαιναλίας κάῤῥων ἅμιν Ἀταλάντας. Scr. κάῤῥον λᾶμ' ἦν Ἀταλάντας. (In ejusdem Ep. V. 1 scr. οὐχὶ βαθυστόλμων [Vat Cod. βαθυστόλων. Vulgo βαθυζώνων] Ἱππαρχία ἔργα γυναικῶν): Cf. Anim. T. II. 2. p. 207. T. III. 2. p. 214. ubi fortasse legendum: μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς διὰ (vulgo καὶ) λήματος. — V. 4. αὖ μελ. Cod. α et αυ passim confusa. Similiter Dorienses laudantur a *Damaget.* Ep. VI. 3. Δωρικὸς ἀνὴρ Πατρίδος, οὐχ ἥβας (sic Cod.) ὀλλυμένας ἀλέγει.

39. ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ.

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφόωντά τε Νάξου
κίονας, ὦ μεγάλη γαῖ' ὑπένερθεν ἔχεις.

40. ΑΔΗΛΟΝ.

Μή, ξεῖν' ὁδῖτα, σπεῦδε· τί γὰρ; νέκυς, ᾧ ποτὶ παίδων
τῶν ἀγαθῶν ἦδ' ἦν, Ἀρχιγέρων ὁ γέρων·

Nr. 39. Vat. Cod. p. 275. Εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφῶντα Ναξίους. — V. 1. μεγατίμιον Cod. — V. 2. ῶι μ. γᾶ ὑπ Cod. Saepe in Membranis ῶι scribitur et ῳ, ubi ω scribendum erat. Sic σώιζειν, θνήισκειν, ζῶιος et alia saepissime reperiuntur. Pro γᾶ scripsi γαῖ ut hiatum tollerem.

Nr. 40. Vat. Cod. p. 323. Εἰς πρεσβύτου τινὸς τάφον ἀνώνυμον. Edidit *Reiske* nr. 763. p. 159. — V. 1. ἢ ξινολατι τειδεστε τι γάρ. Cod. Emendavit *Reiskius*: ὦ ξεῖν' ὁδῖτα. — τί δ' ἐστί; τί γάρ; νέκυς... Posui id, quod mihi maxime videbatur probabile, licet non ignorem, in ejusmodi lectionum monstris omnem emendationem esse lubricam. In ολα tamen ὁδιτα facile agnoscas, syllaba τι ob proxima sequentia omissa; tum σπεῦδε a τιτειδε non multum abest; certe literas α et τ, ιτ et π sexcenties permutatas esse constat. De τί γάρ; dixi in Actis Phil Monac. Fasc. III. p. 298. sq — V. 2. τῶν ἀγ. ἦδ' ἦν. *Reiskius* χορὸς ἦν. quod nimium abhorret. Legendum suspicor:

πῶν ἀγαθῶν κήδευμ'·

Sic etiam ποτὶ locum suum tuetur, quod *Reiskius* in ποτὲ mutabat. Liberorum suorum curam praedicat senex, qua ipsi omnia bona, quibus indigeat senectus, contigerint. ἦν subaudiri potest. Cf. *Schaefer.* Meletem. p. 43. et p. 141. — Ἀρχιγέρων, pro nomine proprio habebat *Reiskius*; fortasse recte, quamquam nec ἀρχιγέρων, *valde senex*, inep-

ἀλλὰ φίλος γ᾽, ὦ πρέσβυ, γένοιτό τευ ὄλβια τέκνα
ἐλθεῖν καὶ λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης.

41. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ.

Ὧδε μέγας κεῖται Ζὰν ὃν Δία κικλήσκουσιν.

42. ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὦ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἀπερχομένου, τῆς δ᾽ ἀπονισσομένης.

tum fuerit. Tum distinxerim:

τῶν ἀγαθῶν κήδευμ᾽· ἀρχεγέρων ὁ γέρων,

ἀλλὰ φίλος γ᾽· β. ὦ πρέσβυ., valde senex quidem ille; sed suis carus. — Quae sequuntur, viatoris sunt, qui bonis defuncti liberis, ut et ipsi ad senectutem perveniant, optat. *Corn. de Pauw* in notis Msc. prius distichon in hunc modum tentat infeliciter: Ἦ ἐκ᾽ ὀτότυζ᾽, οὐδεὶ γὰρ τέκνοις, ὦ ποτὶ παίδων . . . ὀτοττύζειν *dicere* ὀτοττοῖ, ὀλολύζειν. ὀτοττύζειν *et* ὀττοτύζειν *non differunt; nam litera transposita in gratiam versus.*"

Nr. 41. Vat. Cod. p. 329. Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ. Huic versui, his in Cod. scripto diversis manibus, appinxit alia manus hunc: Ὧδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν Δία κικλήσκουσιν. Illo versu Pythagoram, antrum Idaeum ingressum, Jovi sepulto parentasse, narrat *Cyrillus* adv. Julian. L. X. p. 342. C Eundem sine auctoris nomine commemorat *Jo. Chrysost.* in Comm. ad Titum T. XI. p. 744. A. De Jovis apud Cretenses sepulcro, argumento adversariis ethnicorum valde opportuno, vide *Clem. Alex.* Protreptr. p. 32. *Lucian.* de Sacrific §. 10. T. III. p. 75. ed. Bip. in Jove Trag. §. 45. p. 279. *Spanh* ad *Callim.* H. in Jov. v. 8. p. 32.

Nr. 42. Vat. Cod. p. 375. Ἐπὶ τὸ ταχὺ τὸν βίον παρέρ-

43. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Σπάρτης καὶ Σαλαμῖνος ἐγὼ φυτὸν ἀμφήριστον
κλαίω δ' ἠϊθέων ἔξοχον ἢ προμάχων.

44. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, δώρου γένος, ἀρδεύοιτε

χεσθαι. Legitur hoc distichon inter sententias *Theognidis* v. 539 sub ejusdem et *Besantini* nomine ap. *Stobae.* Flor. Tit. CXVIII. p. 589. 1.

Nr. 43. Vat. Cod. p. 375. ἄδηλον ἐπί τινι ἢ τίνος ἐστίν. Bis legitur in membr. P. 375 et 413. Est in *Grotii* Anthol. Mantissa IV. T. III. p. 438 qui vertit: *Arbor, lis Spartae de qua fuit et Salamini, Nunc juvenem egregium Martis honore tego.* Longe rectius intellexit cl. *Chardon.* Mag. encycl. an. VI. 1. p. 334. et Mélanges. T. I. p. 402. s. non de arbore, sed de homine, cujus originem sibi disputabant Sparta et Salamis. — V. 2. κλείω. *Cod.* loco priore, κλαίω, loco sec. Perquam incommodus est versus exitus, ἢ προμάχων. Expectabatur: ἐν προμάχοις. *Chardon.* vertit: *je pleure le plus brave et le plus intrepide des jeunes guerriers.* Ad quem referatur hoc distichon, nobis non magis constat, quam auctori lemmatis. Aenigmatis speciem habet.

Nr. 44. Cod Vat. p. 411. Εἰς τὰς νύμφας παρὰ Τιμοκλέους κηπούρου. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 202. — V. 1. δώρου γένος. Verba variis conjecturis tentata, ὀρέων γένος, ἱερὸν γένος; χῶραι Διός. Priores hae conjecturae, per se quidem minime absurdae, brevem syllabam in caesura relinquunt; tertia a membranarum vestigiis nimis recedit. Verbum γένος verum videtur. *Callim.* II. in Del. v. 109. Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρί. Ib.

τοῦτον Τιμοκλέους κᾶπον ἐπεσσυμέναι·
Καὶ γὰρ Τιμοκλέης ὕμμιν, κόραι, αἰὲν ὁ καπεὺς
κάπων ἐκ τούτων ὥρια δωροφορεῖ.

45. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀρχαῖα τῶ᾽ πόλλωνος τἀναθήματα [ταῦτα]
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
τοῖς δ᾽ ἑπτά, ταῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
Τοις δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἧδ᾽ ἐνιαυτοῖς·
τοσσόσδε γὰρ νιν ἐξέβη μετρούμενος.

v. 256. Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο. In δώρου nomen proprium montis aut fluvii latere videtur; nec corruptum fortasse nomen, sed ignotum. — V. 2. ἐπεσσόμεναι. *Cod.* *Huschkius* in Apographi, quo utebatur, margine notatum invenit, ἐποσσόμεναι, sive ἐπεσσυμέναι. Hoc videtur verius. Idem vir doctus comparavit Ep. *Hermoicreont.* Anal. T. II. p. 252. *Damostrati.* T. II. p. 259.

Nr. 45. Vat. Cod. p. 433. Hi versus in Cod. cohaerent cum Epigrammate *Theocriti* in Caicum foeneratorem, nr. XXI. Anal. T. I. p. 382. neque spatio relicto, neque lemmate apposito. Sequitur aliud Epigr. *Theocriti*, cum inscriptione Τοῦ αὐτοῦ. Nostros versus qui commemoraverit novi neminem; nec quem sensum habeant dixerim. — V. 1. τῶ πολλωνος. *Vat.* quod me recte emendasse nullus dubito. Ταῦτα, quod versum justo longiorem reddit, uncinis inclusi. — V. 3. ἧ δ᾽ ἐν. *Vat.* Corrige: ἦν ἐνιαυτ. Sensus esse videtur, basin quorundam horum anathematum ducentis annis juniorem fuisse: ipso, quod sustentabat, munere.

46. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Καλλιόπη εἰς Γεώργιον.
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

47. ΑΔΗΛΟΝ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς ὁρῶν τὰ ὅπλα κείμενα.
Μῆτερ, τεύχεα ταῦτα καὶ ἀγλαὰ δῶρα κομίζεις
ἀγχεμάχῳ σέο παιδί, τὰ μὴ πάρος ἔδρακεν ἀνήρ·
οἶδα δὲ νῦν ὅτι Παλλὰς ἐφ᾽ Ἕκτορι χεῖρα κορύσσει
ἡμετέρην, καὶ Τρωσὶν ἀεικέα λοιγὸν ἐγείρει.

48. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Πάρις τρωθέντος Μενελάου.
Ἔῤῥετε οἱ ξύμπαντες, ἐλεγχέες, Αἰγιαλῆες,
ἄρτι θανὼν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῦδος ἀέξει.

Nr. 46. Cod. p. 437. In marg. ὡραῖον. Scriptum videtur in *Georgium Pisidam*, nobilissimum suae aetatis poëtam.

Nr. 47. Cod. p 437. Refertur ad *Homer.* Ιλ. τ. 12. sqq. Edidit *Huschke* p. 283. — V. 3. οἶδα νῦν ὅτι πολλά τ᾽ ἐφ᾽. *Cod.* versu mutilo. Scripsi quod et metrum flagitabat et sensus, δὲ interposito et πολλὰ in Παλλὰς mutato. — V. 4. ἡμετέρης. *Cod.* quod praeeunte *Huschkio* emendavi.

Nr. 48. Cod p 438. Edidit *Huschke* An. cr p. 284. Conf. Ιλ. δ. 104. Quod h. l. Paris gloriatur, Menelao interfecto suam ipsius laudem insigniter auctum iri, id ad universi belli exitum referri potest. Sed verisimilius, in lemmate librarium errasse, ut Πάρις scriberet pro Πάνδαρος. — Ad V 1. cl. editor comparavit *Homer.* Ιλ. ω. 239. ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες. Adde Ιλ. δ. 242. Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες.

49. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀλθαία παρακαλοῦσα τὸν Μελέαγρον.

Τέκνον ἐμόν, γενεῆς ἐπιλήθεαι, οὐδ᾽ ἀλεγίζῃ
πατρίδος ὀλλυμένης, βριαρὴν δ᾽ ἀπόειπες ἀκωκήν,
αἰσχύνων Καλυδῶνα, καὶ Οἰνέα, καὶ ἱκετῆρας.

50. Α Λ Λ Ο.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἄλκηστις τοῦ Ἀδμήτου ζεύξαντος λέοντα καὶ κάπρον εἰς τὸ ὄχημα.

Ἠνορέης κλυτὰ ἔργα τεὴν ἔστρεψαν ἀπήνην,
καὶ νύμφην βοόωσιν ἀριστοπόνοις ὑμεναίοις.

— αἰγιαλῆες. *Hesych.* Αἰγιαλεῖς· οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι, πρότερον Ἴωνες. νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι. Conf. *Valken.* ad *Herodot.* L. V. p. 406. 83. — Pro ἔῤῥετε οἱ — fortaſſe τοι ſcribendum, aut δή.

Nr. 49. Cod. p. 438. Edidit Idem p. 283. Nota Hiſtoria ex Ιλ. ι. 580. In titulo nomen matris Ἀλθεα ſcribitur. In hac fabula ap. *Apollodor.* I. 8. 3. p. 57. pro ἀμφισβητούντων δὲ τῆς θήρας φασὶ τῶν Θεστίου παίδων — ſcribendum videtur; τῆς θήρας χάριν. quod lenius quam τοῦ θηρὸς corrigere, aut verba τῆς θήρας φασὶ e textu proſcribere.

Nr. 50. Cod. p. 438. Edidit Idem p. 284. Hiſtoriam illuſtrat *Apollodor.* I. 9. 15. ubi unice vera eſt emendatio *Kopperſii* — θάλαμον . . . δρακόντων σπειράματι πεπληρωμένον. pro σπείραμα. — V. 1. ἔστρεψαν. *Cod.* ἔστεψαν videtur legendum, *ornaverunt, instruxerunt.* Perpetua horum verborum confuſio. Sic etiam in *Leonidae Tar.* Ep. X. 6. στρεπτοῖς et στεπτοῖς confuſa. — V. 2. βοόωσιν. Comparat cl. Editor *Eurip.* Helen. v. 1449. πᾶσαν δὲ χρὴ Γαῖαν βοᾶσθαι μα-

51. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Πηλεὺς ἀκούων ὅτι ἀπόμαχός ἐστιν Ἀχιλλεύς.

Πηλιάδες σκοπιαί, κουροτρόφοι, εἴποτε παιδί,
ον χείρων ἐδίδαξεν ἀριστεύειν ἐνὶ χάρμῃ,
μῆνιν ἀποῤῥίψαι καὶ λοίγιον ἔχθος Ἀχαιοῖς.

52. ΑΛΛΟ.

Τί ἂν εἴποι Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Αἴαντα φιλωθῆναι.
Οὐ θέμις ἐν φθιμένοισιν ἔχειν κότον· ἀλλ᾽ ἅμα γαίης
καλλείψας ἀγάπαζε τεὸν φίλον· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων· βριαρὴ δέ σ᾽ ἔπεφνεν Ἀθήνη,

παρίαις ὑμνωδίαις Ὑμέναιον Ἑλένης.

Nr. 51. Cod. p. 438. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 285. — V. 2. ἀριστεύειν jungo cum ἐδίδαξεν, quamvis, quod sic Chironi tribuitur, ap. *Homerum* Ιλ. λ. 782. ad Peleum refertur: Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ᾽ Ἀχιλῆι Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. — V. 3. μῆνιν. ductum ex Ιλ. π. 281. ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ᾽ ἑλέσθαι. Vtrumque locum suppeditavit cl. *Huschke*.

Nr. 52. Cod. p. 438. Est in Anal crit. p. 282. ubi in lemmate φίλον θῆναι uncinis inclusum est. Membr. φιλαθῆναι praebent, quod sincerum est. *Suid.* φιλαθέντες . . . φιλαθῆναι· φίλος γενέσθαι· ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ φιλωθῆναί οἱ. Καὶ αὖθις· φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε. Exciderunt itaque in lemmate ea, quae ad Ulyssem pertinebant. Conf. Od. XI 543 — 564. Ex quo Homeri loco hi versus derivati sunt. — V. 4. Ζεὺς δέ. *Cod.* Odyss. l. c. v. 557. οὐδέ τις ἄλλος Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν

ἤλιτεν εἰς σὲ θέλων· βριαρὴ δέ σ' ἔπεφνεν Ἀθήνη,
Ζεύς τε πατήρ, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς·
Αἴθε δὲ τεύχεα ῥίψεν ἐς ἁλμυρὰ βένθεα πόντου
δῖα Θέτις, καὶ νεῖκος ἀπέσβεσε σεῖο μενοινῆς.

53. ΑΛΛΟ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Νέστωρ ἀκούσας Ὀδυσσέα ἐπανελθόντα.

Ἐσθλὸς ἀνὴρ φύγε πόντον ἀτηνέα καὶ μετὰ μόχθου
ἐς πάτρην ἀφίκανεν, ἐμοῦ δέ κε φέρτερος εἴη,
εὖ δεδαὼς πτόλιάς τε καὶ ἔθνεα καὶ νόον ἀνδρῶν.

54. ΑΛΛΟ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ καμὼν νόστησεν ἀνὴρ τλήθυμος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔμπης κλέος ἔσχεν ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν ἀεὶ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.

στρατὸν αἰχμητάων Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεὴν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. Ipsa verba sumta ex Ἰλ. ψ. 87.

Nr. 53. Cod. p. 438. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 285. cujus haec sunt ad V. 3. „In margine ἤθεα repositum pro ἔθνεα. Probo vulgatam propterea quod sequitur νόον ἀνδρῶν. Hoc *mores hominum* vertit *Horatius* Epist. I. 2. 19. secutus Homerum: *Qui domitor Trojae* etc. Ita in Epist. IV. Euripidea distinguuntur, καὶ πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ ἰδιῶται πολλοί. Alteri tamen lectioni respondet locus *Heliodori* II. p. 97. πολλαὶ μὲν αἱ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἤθη τε καὶ νοῦς εἰς πεῖραν ἥκουσιν."

Nr. 54. Cod. p. 438. *Huschke* Anal. cr. p. 286. notis non additis. In V. 3. obscurior est verborum nexus in ἀλλ' ἔμπης. Sic

55. ΑΛΛΟ.

Τί εἴποι ὁ Πρίαμος τοῦ Ἑλένου διδόντος βουλὴν τοῖς Ἕλλησιν ἵνα ληφθῇ Τροία.

Τὰ δῶρα λαμπρὰ προςφέρεις τῇ πατρίδι.

56. ΑΛΛΟ.

Τί εἴποι Περσεὺς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ κήτους, τῆς Ἀνδρομέδας μὴ θελούσης αὐτὸν λαβεῖν.

Σεῖο νόον πέτρωσεν ἀμείλιχα δέσμια πέτρης,
καὶ λίθον ἐκτελέσεις τεὸν δέμας ὄμμα Μεδούσης.

57. ΑΛΛΟ.

Τί εἴποι Ἱπποδάμεια μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οἰνομάου, Πέλοπος μὴ θελήσαντος αὐτὴν λαβεῖν.

accipienda videntur: Multa quidem mala Ulysses pertulit, at tamen gloriam inde praemium retulit. Vulgari significatione pro ἀλλ' ὅμως est ἀλλ' ἔμπας ap. *Eurip.* Alcest. 505 — 509. *Aratum* Phaen. 294.

Nr. 55. Cod. p. 439. *Huschke* Anal. cr. p. 286. De Heleno Trojae expugnationem praedicentis, veterum loca indicavimus ad *Tzetzae* Posthom. v. 571. et 573. p. 152. s.

Nr. 56. Cod. p. 439. *Huschke* Anal. cr. p. 287. Andromedam a Perseo liberatam liberatori suo nubere noluisse, ab aliis non traditur. In epico carmine aliquo hoc fuisse, aut in tragoedia verisimile est. — V. 1. Forma δέσμια carent Lexica.

Nr. 57. Cod. p. 439. *Huschke* Anal. cr. p. 287. Nota historia de Oenomao, Hippodamiae consilio, Myrtili machinationibus interfecti. Cf. *Tzetza* ad *Lycophr.* v. 156. et qui fontem fabulae τὰς μεγάλας Ἠοίας laudat, *Pausan.* L. VI. 21. 6, 7. *Philostr.* Imagg I. 17. p. 788. *Phi-*

Ἀπεστράφης νῦν ὡς λαβὼν ἐξουσίαν·
ταύτῃ γὰρ οὐ πέφυκε συντρέχειν Ἔρως·
Ἔρως γὰρ ἄλλην ἀνταμείβεται τρίβον.

58. ἩΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Πανταρβὴν φορέουσα πυρὸς μὴ τάρβει ἐρωὴν·
ῥηϊδίως Μοίραις καὶ τἀδόκητα πέλει.

59. ΣΤΡΑΤ.

Κεῖτο δ' ὁμοῦ σάκος, ἔγχος ...... θώρηξ, κόρυς, ἵππος.

60. ΑΛΛΟ.

Ἀσπίς, τόξα, βέλεμνα, κόρυς, ξίφος, ἄλκιμον ἔγχος.

lostr Jun. 9. p. 873 in cujus capitis fine scribendum procul dubio: καὶ τὰ μέλλοντα περὶ τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίγνεσθαι, pro γίνεται. Hippodamiam post Oenomai caedem a Pelope repudiatam esse, aliunde non constat. — V. 2. ταύτῃ. *potentiae cupiditati* procul dubio, quae ab Amore aliena esse solet. Pro *conspirare* συντρέχειν posuit *Eurip.* Orest. v. 1215. *Heliodor.* L. I. p. 68. λόγοις πρὸς τὸ βούλημα συντρέχων. Id L. IV. p. 249. συντρέχωμεν τῇ βουλήσει τῶν κρειττόνων. — V. 3. ἀνταμείβεται, pro simplici ἀμείβεται.

Nr 58. Cod p 442 Est in *Heliodori* Aethiop L. VIII. 11 T. II. p. 250 ed. Bip. V 2. τἀδόκητα. an τ' ἀδόκητα, ne syllaba in crasi corripiatur. — De adverbio ῥηϊδίως cum πέλει conjuncto ne dubites, confer *Heusdium* in Specim. p 6 *Schaefer.* ad Dion Halic. p. 76.

Nr. 59. Cod. p. 442. Margini adscriptum στρατ. fortasse nihil aliud significat quam στρατιώτου. Edidit hunc versum cum duobus sequentibus, *Huschke* Anal. cr. p. 288. In V. 1. excidit vocabulum, fortasse ἀκίς.

61. ΑΛΛΟ.

Ἰός, τόξα, σάκος, κυνέη, δόρυ, φάσγανα, θώρηξ.

62. ΑΔΗΛΟΝ.

Γῆμε Κριτωνιανός με, Σόλων ἐτέκνωσεν, ἐκλήθην
Μελτίνη, πλάσθην ἀνδρὸς ἐμοῦ παλάμαις.

63. ΑΔΗΛΟΝ.

Χιονέην τρίχα Παιήων ἐκέλευέ με χρυσῷ
δαιδάλλειν ἀγανοφροσύνῃ, ἐτέλεσσα δὲ χαίρων,
οὕνεκεν ἐξ ἐμέθεν τόδε οἱ θυμῆρες ἔκρινεν.

64. ΑΛΛΟ.

εἰς βίβλον.

Εὐμενέως πρώτοιο δεδεγμένος ὄργια βίβλου
φιλοπόνου, γραφίδεσσι δεδεγμένα βένθεα μύθων,
κοιράνου Αὐσονίοισι διδάσκαλε, ἵλαος εἴης.

Nr. 62. Cod. p. 444. Nondum videtur editum. V. 1. vitiose legitur in membr. κριτωνίαν ὅς με σόλον ἐτέκνωσεν θηλήθην. quod leni mutatione restitui. Inter θηληθην et εκληθην perparum interest, quum litterae θ et ε, η et κ facillime permutentur. Scriptum est hoc distichon in Meltinam, Solonis filiam, quam maritus Critonianus sua manu fictam posuerat.

Nr. 63. Cod. p. 444. Hi quoque versus videntur inediti. In verbis nihil est difficultatis, sed quo referenda sint, et de cujus crine agatur, non apparet. V. 2. ἀγανοφροσύνῃ jungendum videtur cum ἐκέλευεν.

Nr. 64. Cod. p. 444. Nec hos versus vidi editos. Scripti sunt ad praeceptorem imperatoris romani, nescio cujus, et pro libri cujusdam dedicatione habendi sunt. V. 1. εὐμενές. Cod. quod in εὐμενέως mutavi. — ὄργια. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 320. — V. 3. δεδεγμένα. Corrigendum videtur δεδειγμένα: verbo-

65. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσσα Μένανδρος
ἔγραφεν, ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.

66. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐς γάμον ἔζευξέν με νεοζεύκτοιο Προκίλλης
τὸν νυμφῶν θαλάμοις αἰὲν ἀειδόμενον,
Εὐξάμενος τάδε Μῆνις ὁ Κωμικός· ὢ Ὑμέναιε,
ἔρχεο καὶ νύμφῃ καὶ γαμέοντι φίλος.

67. ΠΑΛΛΑΔΑ τοῦ ΜΕΤΕΩΡΟΥ,

εἰς τὸν Μαρίνης οἶκον.

Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἐνθάδε ναιετάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
χώνη φόλλιν ἄγουσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

rum reconditorum orgia stilo prodita et in lucem prolata. Aristophan. Ran. 1064. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε. *Lucill.* Ep. LXXVIII. αἱ καταδείξαντες βιβλία.

Nr. 65. Cod. p. 444. Non novi editum. Pars esse videtur Epigrammatis in comoedum, cujus nomen cum priore disticho periit.

Nr. 66. Cod. p. 444. Hoc quoque Epigramma non videtur editum. V. 1. ἔζευξεμε. Cod. ἔζευξεν voluit, quamquam vel sic sensus minime expeditus. Hymenaeus loquitur, quem Menis Comicus, nuptias cum Procilla celebrans, invocaverat. In ἔζευξεν aliud quid latet.

Nr. 67. Cod. 447. Edidit *Reiskius* in Anthol. p. 144. nr. 723. post *Jensium*. Notabilis est in lemmate titulus τοῦ μετεώρου *Palladae* tributus. Agitur de statuis deorum dearumque ad Christianorum cultum translatis, et sic servatis, idque in domo *Marinae*, quam aliunde non novi.

68. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἰσαύρους.

Αὖρχις ἴσχ θέουσιν, ὅθεν λάχον εὔνομα τοῦτο.

69. ΑΛΛΟ.

εἰς κολόκυνθον.

Εἰπέ μοι, ὦ κολόκυντε, τίνος χάριν εἰςέτι καὶ νῦν
οὐ σικύων ἐφάνη ἱερὸν γένος, οὐ κολοκύντων;

Epigranıma inprimis memorabile, ex quo colligas, factum fuisse interdum, ut simulacra veterum deorum, mutatis fortasse attributis, in aedibus sacris collocarentur Cujus usus an alibi mentio fiat, ignoro; certe doctissimi viri, quos consului, in veteribus ecclesiae christianae monimentis nihil se hujusmodi reperisse affirmabant. Quae enim error seriorum temporum, aut pia fraus in hoc genere peccavit, huc non faciunt. Quanta vero cura etiam christiani Imperatores priscae artis opera ab interitu servare studuerint, multis exemplis allatis docuit *Fea* ad *Winkelmanni* Histor. Art. T II p. 416 s. not 1. T. III. p 278 sqq Inprimis autem huc facit distichon, quod infra exhibebimus, nr. 131.

Nr. 68. Cod. p. 448. Edidit *Jensius* nr. 74. *Reisk* nr. 724. p. 144. qui *Palladae* esse existimat. *L. Holsten.* ad *Stephan. Byz* V. Ἴσαυροι: p. 148 hunc quoque versum ex Cod. excitat, et *Berkelius* p. 424. qui comparavit praeterea *Ammian Marcell.* L. XIV. c. 2. p. 9. ed. Val de Isauris agentem: *raptim igitur properantes, ut motus sui rumorem celeritate nimia praevenirent, vigore corporum ac levitate confisi, per flexuosas semitas ad summitates collium tardius evadebant.*

Nr 69. Cod. p. 448. Post *Jensium* (nr. 75.) edidit *Reiske* nr. 725. p 144. — V. 1. ὦ κολόκυντε. Servavi scripturam Cod. qui

Ὁ κολόκυνθος πρὸς ταῦτα·

Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
ἡμετέρην δ' ἀέκουσαν ἔτι κρύπτουσι γενέθλην.

70. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸν ἀπὸ κόντου κατερχόμενον θηριομάχον.

Κόντον ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ' εἰς ἠέρα ῥίψας
ἰδνώθη προκάρηνος, ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν
θηρὸς ὑπερκατέβαινεν ἐϋστρέπτοισι πόδεσσιν·
οὐδὲ λάβεν· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· ἔκφυγε δ' ἀνήρ.

in lemmate tamen κολόκυνθος exhibet. Utroque modo scribitur. Cf. *Athenae.* L. II. p. 59. 6. *Stephan.* Thes. Gr. L. T. V. p. 1259. *F. Bodae. a Stapel.* ad *Theophrast.* L. VII. p. 783. *Reiskius* V. 1. κολόκυνθε dedit. V. 2. κολεκύνθων. Vat. Ibidem post σικύων inseritur γένος, quod cum *Reiskio* omisi.

Nri 70. Cod. p. 448. Edidit *Jensius* nr. 75. *Reiskius* p. 144. nr. 726. θηριομάχοι sunt, qui cum bestiis in arena pugnant, praecipue cum leonibus, qui θῆρες appellantur prae caeteris. *Schol. Apoll. Rhod.* I. 1243. *Alberti* ad *Hesych.* p. 1712. 37. Iidem vulgo vocabantur κυνηγοί, et amphitheatrum, in quo pugnabant, κυνηγέσιον. Vide *du Cang.* Lex. Gr. med. aevi. p. 764. Is, de quo hoc Epigramma agit, de conto, terrae infixo, in quo corpus librabat, belluam irritasse videtur. Quae quum se erexisset, ille se de conto celeri saltu dejecit et bestiam effugit. — V. 2. ἀνεγρομένοιο δ' ὕπερθεν. Vat. unde *Reiskius* ὑπαίθεν fecit, *subtus* vertens. Lenius videbatur, quod in textu posui. — V. 4. οὐδὲ λάβεν, ὁ θὴρ τὸν ἄνδρα sc. dura tamen brevitas. — μετίαχον. Cod. quod cum *Reiskio* emendavi.

71. ΑΔΗΛΟΝ.

ἔχει τὰ ΚΔ γράμματα.

Ἁβροχίτων δ' ὁ φύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπος.

72. ΑΛΛΟ.

ὅμοιον.

Ἁβρὸς δ' ἐν προχοαῖς Κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ.

73. ΑΛΛΟ.

τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα.

Τρηχὺν δ' ὑπερβὰς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ.

74. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ῥιγηλὴ πάντως ἔνοσι χθονός, εἴτε σε πόντου.

No 71. 72. Cod p. 448. Habet Planud. p. 23. St. cum lemmate: στίχοι ἔχοντες τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα. — V. 2. φθογγάζεται Vat. φθογγάζετο. Plan. Hanc verbi formam ex *Jone* excitat *Schneiderus*.

Nr. 73. Vat. C. p. 449. Hunc versum alibi non vidi editum.

Nr. 74. Vat. C p. 452. Edidit cl. *Chardon de la Rochette* in *Mag. encycl.* an. V. 4. p. 317. et iterum in *Mélanges*. T. II. p. 313. — V. 1. πασῶν ἐνοσίχθονες. *Vat.* Fluminis nomen latere in voce ῥιγηλὴ existimabat cl. editor, aut legendum: ῥιγηλὲς παῖς ὢν ἐνοσίχθονος, *fili timende Neptuni*. Voce in duas divisa, et πασῶν in πάντως mutato, hunc versum sanari posse existimabam. Poeta, nova sibi domo exstructa, terrae motum, rem ipsi omnium maxime timendam, deprecatur. Jam veteres philosophos terrae motum modo a ventis, in terrae visceribus inclusis, modo ab undis derivasse, satis constat. Cf. *Plutarch.* de Plac. Phil. L. III. 15.

εἴτ' ἀνέμων αἴρει ῥεῦμα τιναστόμενον,
οἰκία μοι ῥύευ νεοτευχέα· δεῖμα γὰρ οὔ πω
ἄλλο τόσον γαίης, οἶδ' ἐλελιζομένης.

75. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε,
θάμνος τ', οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς·
ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος
ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλιος ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητὸς

Seneca Nat. Quaest. II. 1. *Jan. Bake* ad Posidonii Reliqu. p. 82. s. *Schneider* Anmerk. zu den Eclog. Physic. p. 108. sqq. — V. 2. ἔῤῥει. Vat. quod emendavi praeeunte *Rochetto*, ut et mox V. 4. οἶδ' ἐλελιζομένης, pro εἰδελελιζομένης, ut in Cod. legitur. — V. 3. οἰκεῖα Vat. Pro οὔ πω vide an οὔ τι legendum sit.

Nr. 75. Vat. p. 453. Est in *Planud.* p. 117. ed. St. Duos priores versus excitat *Diogen. Laert.* VIII. 77. et plurimi alii, quos laudat *Sturzius* in fragm. Empedoclis p. 466. sq. qui et varietatem lectionis enotavit. — V. 2. ἔμπυρος. In hac voce, quam Vat. C. tuetur, explicanda, vehementer trepidant Interpretes, qui peculiare quoddam piscium genus anquirunt, quod ἔμπυρος vocari potuerit; alii ad conjecturam confugiunt. At verum sensum, quod nec *Menagium* fugit, explicuit *Aristoteles* de Respiratione c. 14. Ἐμπεδοκλῆς οὐ καλῶς τοῦτ' εἴρηκε, φάσκων τὰ θερμότητα καὶ πῦρ ἔχοντα πλεῖστον τῶν ζώων ἔνυδρα εἶναι. V. 3 - 7. ex *Diogen. Laërt.* VIII. 62. p. 531. habentur in Plan. p. 117. St. ubi et alii quinque versus adduntur. Cf. *Sturz.* p. 646. s. Legebantur initio τῶν καθαρμῶν. — V. 4. ἀν' ἄκρα πόληος. Vat. ut et alii. πόλιος in vett. edd. Plan. quod probavit *Brunck.* in Lectt.

χρυσείῳ πολύολβος ἄναξ ἤγειρε χαλινῷ.

79. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Δάφνης εὐπετάλοιο Φερώνυμόν ἐστι λοετρόν.

80. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ἐν κώμῃ τῆς Σμύρνης.

Οἷον ἔτλης καὶ τοῦτον, Ἀγακλείδη, μέγαν ἆθλον,
θυμῷ τολμητῇ κῦδος ἄριστον ἑλών·
νύμφης ἀρχαίης Βάσσης πολυκαγκέα χώρην
ὕδασι καὶ λουτροῖς θῆκας ἀφνειοτέρην.

81. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ, τοῦ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΥ.

εἰς κόγχον ἔχουσαν Ἀφροδίτην.

Ἆ μέγα σοί, Διόνυσε, χαρίζομαι· εἰς ἐμὲ Κύπρις
λούεται· ἐξ αὐτῆς σοὶ τὰ κύπελλα φέρω.

Ἵππος, ipsa aqua est, quae natura sua incitata (quam χρονίην μάστιγα appellat) volvitur. χαλινὸς autem aedificium est, in quo aqua ad balneum continebatur.

Nr. 79. Cod. Vat. p. 463. Edidit *Huschke* l. c.

Nr. 80. Vat. Cod. p. 471. *Huschke* Anal. cr. p. 276. 1. In Agacliden quendam, qui locum olim aridum aqua et balneis instruxerat. — V. 3. Βάσσης. Pro depravato habebat cl. editor, qui *Heynii* conjecturam profert, βήσσης, *convalle*, legentis. Mihi nomen videtur Nymphae, cui ille locus sacer erat. — πολυκαγκέα. μεγάλως κατάξηρον. *Hesych.* Idem est h. l. quod δίψιον. Cf. *Homer.* Ιλ. λ. 641.

Nr. 81. Cod. Vat. p. 472. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 273. — V. 1. Διόνυσε. Haec concha itaque, cui Venus insculpta, poculi usum praestabat. — V. 2. ἐξ αὐτῆς. ob conchae ex mari originem.

82. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Βιβιανοῦ τόδε ἔργον, ὃν ἀντολίαι δύσιές τε
μέλπουσιν γεραρῶς εἵνεκεν εὐνομίης.

83. ΑΛΛΟ.

Τόνδε τύχης ἀνέγειρε δόμον Δημήτριος ἀρχός.
τὴν πόλιν οἰκτείρας ὡς παῖς Ἱερίου·
αὐτοῦ καὶ βουλῇ τάδ' ἐδείματο, οὔτε πόληος
οὔτ' ἔτι δημοτέροις χρήμασιν, ἀλλ' ἰδίοις.

84. ΑΛΛΟ.

εἰς καμάραν.

Μεσσαλινοῖο γόνος τόδε θέσκελον ἔκτισε τόξον.

Nr. 82. Vat. Cod. p. 473. Nondum videtur editum.

Nr. 83. Cod. p. 473. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 279. — V. 1. ἀνέγειρε. *exstruxit;* nisi est, *instauravit.* Cf. Anim. T. III. P. II. p. 75. — V. 2. ὡς παῖς Ἱερίου. indicare videtur, Demetrium, patri Hierio, viro patriae amantissimo, similem, illius et exemplum et consilium in exornanda patria esse secutum. — V. 4. ἰδίοις. Comparavit cl. editor Epigr. ἀδ. CCCXLV. de balneo: τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

Nr. 84. Cod. Vat. p. 474. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 271. qui haec notavit: „Messalinus architectus memoratur etiam in Inscriptione ap. *Chandlerum* p. 11. quae extat in Anal. Brunck. Lectt. et Emend. p. 288. Mirum autem τόξον h. l. dici pro *fornice*, quod a *Ducangio* non est notatum, ad exemplum Romanorum, qui fornicem passim vocant *arcum*. Ovid. Metam. III. 29. *Est specus in medio, virgis ac vimine densus Efficiens humilem lapidum compagibus ar-*

85. ΑΔΗΛΟΝ.

Δῶρον Τερμησσοῖο δικασπολίης χάριν ἁγνῆς
Εὐσέβιος θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρας.

86. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δένδρεον ἱερὸν εἰμί· παρερχόμενός με φυλάσσευ
πημαίνειν· ἀλγῶ, ξεῖνε, κολουομένη·

cum. Arcus latinum non est, notabat Scholiastes ineditus ap. Spanhemium de Usu et Praest. Numism. p. 857. ad Ciceronis *fornicem Fabianum.* Nimirum post Ciceronis aetatem demum invaluit haec significatio, et translata tandem est ad graecam vocem τόξον." Hoc sensu ἱματόνια τοξοειδῆ dicta ap. *Athen.* L. V. p. 205. F.

Nr. 85. Cod. Vat. p. 475. Edidit *L. Holstenius* ad *Stephan. Byzant.* p. 320. *Huschke* in Anal. crit. p. 209. — V. 1. Τερμησσοῖο. Sic recte Cod. quum in nonnullis Apographis Τερμήσσοιο legatur. Eadem urbs Pisidiae a nonnullis Τερμισσὸς appellatur, de qua scriptura docte disputavit cl. Analectorum editor. — V. 2. *Spanheimius,* qui hoc distichon debebat Holstenio, de Usu et Pr. Numism. T. III. p. 27. dedit: εὐσεβίης θεράπων θῆκε θεῷ τὸ γέρα. *pietatis cultor hoc Deo praemium dedicavit.* Sine causa idonea. Eusebius munus, quod a Termessensibus ob jus insigni cum integritate dictum acceperat, deo dicat; et quidem, ut *Spanhemio* videtur, Solymo, patrio Termessensium heroi, cujus ipse sacerdos (θεράπων) fuit. — θῆκε pro ἀνέθηκεν, illustrat *Huschke* l. c.

Nr. 86. Vat. C. p. 475. Edidi in Exercitationibus crit. T. II. p. 81. *Chardon de la Rochette* in *Magas. encycl.* an. V. T. IV. p. 332. *Huschke* An. crit. p.

μέμνεο, παρθένιός μοι ἔτι φλόος· οὐχ ἅπερ ὠμαῖς
ἀχράσιν· αἰγείρων τίς γένος οὐκ ἐδάῃ;
εἰ δὲ περιδρύψῃς με παρ' ἀτραπιτόν περ ἰοῦσαν,
δακρύσεις· μελέω καὶ ξύλον Ἡελίῳ.

87. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐρώταν ὡς ἄρτι διάβροχον, ἔν τε ῥεέθροις.
εἵλκυσ' ὁ τεχνίτης ἐν πυρὶ λουσάμενον·

236. Scriptum in populum arborem, juxta viam praetereuntium injuriis obnoxiam. — V. 3. *μέμνεο π. μοι ἐπιφλοος.* Vat. quam lectionem tuetur cl. *Rochettus*, *ἐπίφλοος* de tenuissimo libro explicans, qui corticem ambit; *μέμνεο* autem, *memineris*. Est haec forma ap. *Herodot.* L. V. 105. Conjeceram ipse *μέμνευ παρθένιός μοι ἔτι φλόος.* quorum posterius saltem etiamnum verissimum puto. Causa enim gravissima, cur viatorum manus avertat, haec est, quod *etiamnum* virginali illa pelle circumdata sit. — V. 4. *αἰήρων.* Vat. quod emendavi praeeunte *Schneidero*. — V. 5. *περιδρύψῃς.* hoc mutare non sum ausus. Vide ad nr. 121. V. 3. Mox *παρατραπίην*, quod est in membr. in *παρ' ἀτραπιτὸν* mutavi, probante *Schneidero* et *Huschkio*. *περ* positum ut ap. *Homerum* Od. *α.* 314. *μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.* *Orph.* Argon. 63. *ἣ δέ οἱ εὐχωλῇσιν ἐφίσπετο κηδομένη περ.*

Nr. 87. Vat. C. p. 475. Edidit *Huschke* Anal. crit. p 205. *Chard. de la Roch.* Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 176. Scriptum est in aeneam Eurotae statuam, opus ob mollitiem admirabile. — V. 1. *ἔν τε ῥεέθροις.* dictum per periphrasin pro *ἔτι ῥέοντα.* — V. 2. *εἵλκυσε. duxit*, de fabrili opere, i. e. *finxit.* Similis est usus in Herodoteo *ἑλκύσαι πλίνθους.* L. I. 179. p. 84. —

πᾶσι γὰρ ἐν κώλοις ὑδατούμενος ἀμφινένευκεν
ἐκ κορυφῆς ἐς ἄκρους ὑγροράτων ὄνυχας·
ἃ δὲ τέχνα ποταμῷ συνεπήρικεν· ἆ τίς ὁ πείσας
χαλκὸν κωμάζειν ὕδατος ὑγρότερον;

88. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Θεσσαλαὶ αἱ βόες αἵδε· παρὰ προθύροισι δ' Ἀθάνας
ἑστᾶσιν, καλὸν δῶρον, Ἰτωνιάδος·

τεχνήτης. Vat. — V. 4. ἐκ κορυφῆς ἐξ ἄκρους ὄνυχας, comparavit *Huschke* Homericum Iλ. ψ 169. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, et formulam ἐκ ποδὸς εἰς κεφαλήν, apud Comicos et Comicorum imitatores passim obviam. Cf *Abresch.* Lectt. Aristaen. p. 64. Depravatam vocem ὑγροράτων olim in ὑγρὸς ἐὼν censebam mutandam, probante *Huschkio*; *Rochettus* ὑγρορραγῶν corrigit, imaginem ita formatam fuisse existimans, ut aqua ex omnibus membris destillare videretur. Mihi tamen verior videtur sententia *Huschkii*, qui poëtam ludere existimat in ambigua verbi ὑγρὸς significatione, quod non modo de humidis, sed de iis etiam rebus dicitur, quae flexibiles sunt et ad sensum molles. Locis a viro doctissimo allatis adde *Rufin.* Ep. VI. ὥστε τὰ ὑγροτέρῳ χειρὶ σαλευόμενα. *Nicias* Chon. de Statuis ap. Banduri. L. VI § 317. p. 11 καίπερ δρασώδης ὁρωμένη κἂν τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραινομένη πρὸς ἔρωτα. Vide an scribendum sit: ὑγροβατῶν, quod verb ab ὑγροβάτης derivatum et de eo dici potest, qui per aquas, et qui molli gressu incedit. — V. 5. ars cum vero fluvio contendit. — ἄντα ὀπείσας. Vat. — V. 6. κωμάζειν. pro *incedere* dictum, ut Ep. ἀδ. CCLXXXVIII. ἐκ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἐκώμασας.

Nr. 88. Vat. C. p. 478. Edidit *L. Holstenius* ad *Steph. Byz.* p. 151 *Huschke* in An. cr. p. 203. Lemma: εἰς βόας χαλκοῦς. — V. 1. προθύροις. Vat. quod

πᾶσαι χαλκεῖαι, δυώδεκα, Φράδμονος ἔργον,
καὶ πᾶσαι γυμνῶν σκῦλον ἀπ' Ἰλλυρίων.

89. ΛΕΩΝΙΔΑ

Ὠγινόμοι Σώτων καὶ Σίμαλος, οἱ πολύαιγοι,
οἷα βαθυσχίνων, ὦ ξένε, παρολκιδαν.
Ἑρμᾷ τυρευτῆρι καὶ εὔγλαγι τὸν χιμάραρχον
χάλκεον εὐπώγων' ὧδ' ἀνέθεντο τράγον.

emendavit *Huschke*. De Minerva Itonidi dixit ad h. l. *Holstenius*. Nos in Animadverss. T. I. P. I. p. 285 et P. II. p. 83. — V. 3. Φράδμονος. Hunc artificem ex *Pausania* et *Columella* in Catalogum suum retulit *Junius* p. 164.

Nr. 89. Vat. C. p. 478. In signum capri aeneum a caprariis Mercurio dicatum. — V. 1. ωγινομοι. Vat. Σίμαλος an alibi occurrat, ignoro equidem; non tamen putem Σιμύλος corrigendum esse. — V. 2 ωξενε παρολκιδαν. Vat. ὦ ξένε scribendum esse, nemo dubitabit. Alterum difficilius est. Latet nomen loci, in quo illi capellarum pascebant greges, βαθυσχίνῳ illo, *lentisci fruticetis* repleto, quibus capras delectari constat. *Theocrit.* Eid. V. 128. ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι, Καὶ σχῖνον πατέοντι. ubi *Schol.* κύτισος, αἴγιλος καὶ σχῖνος, θάμνοι εἰσὶν οἷς ἐπινέμονται αἱ αἶγες. Est apud *Hesychium* vox ῥαχάς. χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον. de qua voce si satis constaret, legeris fortasse haud inepte:

παρ. ῥαχάδων.

In ejusmodi regionibus pascuntur caprae. *Leon. Tar.* Ep XCVIII, ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε, αἶγας κεὐείρους ἐμβατέοντες ὄϊς. — V. 3. εὐγλαγιτόν. Vat. εὔγλαγι τὸν χ. jam scripsit in Lex. V. εὔγλαγος, *Schneiderus*, cum quo hoc Epigramma communicaveram. — V. 4. εὐπώγον ωδ. Vat.

90. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς ποτήριον οἰκείας θυγατρὸς παρθένου.

Χεῖλος Ἀνικήτεια τὸ χρύσεον εἰς ἐμὲ τέγγει·
ἀλλὰ παρασχοίμην καὶ πόμα νυμφίδιον.

91. ΦΩΚΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Οἰνοχόῳ φίλον εἰμὶ μόνῳ δέπας, οὕνεκεν αὐτῷ
Βάκχον ἀολλίζω τὸν περιλειπόμενον.

92. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καμάραν τοῦ Φόρου πρὸς τὴν δύσιν.

Μηνᾶς χρύσεον ἔργον ἐδείματο πᾶσιν ὁδίταις,
κυδαίνων πτολίεθρον ἐριχρύσων βασιλήων.

Nr. 90. Cod. Vat. p. 480. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 272. qui de sinceritate nominis Ἀνικήτεια dubitat. — εἰς ἐμέ ut supra nr. 81. εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται. Ep. ἀδ. DCLXXVII. 3. κεῖμαι ἐς αὐχμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀΐδος εὐνάς.

Nr. 91. Vat. Cod. p. 482. Edidit *de Bosch.* in Anth. Plan. T. III. p. 438. cum hac summi Interpretis versione: *Pocla ministranti poclum non gratius ullum. Namque illi e vino colligo quod superest. Huschke* in Anal. crit. p. 272. Lemma est in Codice: εἰς φιάλην ἐν ᾗ συνάγονται τὰ περιττά.

Nr. 92 Vat. C. p. 483. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 269. Scriptum in fornicem a Mena in foro exstructum. *Constantin. Porphyr.* in Basilio nr. 91. κατὰ τὴν ἀγορὰν, ἢ Φόρος προσαγορεύεται. *Suidas* Φόρος. τὸ πωλητήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. *Du Cang.* Lex. Gr. med. p. 1690. et in CPoli christ. T. I. p. 75. Post hoc distichon in Cod. sequitur titulus εἰς ἑτέραν καμάραν, lacuna relicta, unde Epigramma periisse apparet.

93. ΑΛΛΟ.

Τόνδε καθιδρύσαντο θεῷ περικαλλέα βωμόν,
λευκῆς καὶ Πτελέου μέσσον ὅρον θέμενοι
ἐνναέται χώρης σημήϊον· ἀμμορίης δὲ
αὐτὸς ἄναξ μακάρων ἐστὶ μέσος Κρονίδης.

94. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τέκτονά με σκοπίαζε σοφῶν κοσμήτορα μύθων
ἰθύνοντα τέχνην εὐεπίης κανόνι.

Nam id quod sequitur, quod etiam in Cod. proximum est, in aram scriptum, non in fornicem.

Nr. 93. Vat. Cod. p. 483. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 269. quem fugit hoc tetrastichon editum esse in *Demosthen.* Or de Haloneso. I. p. 87. ed R. Χεῤῥονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν οὐκ Ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὁρίου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ λευκῆς ἀκτῆς, οὗ ἡ διωρυχὴ ἔμελλε χεῤῥονήσου ἔσεσθαι, ὡς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ ὁρίου δηλοῖ·, ἐστὶ δὲ τουτί. Τόνδε κ. τ. λ. — V. 3. ἀμμορίης. pro ὁμορίης positum existimatur.

Nr. 94. Vat. Cod. p. 484. Edidit *Huschke* An. crit. p. 280. qui haec notavit: „In rhetorem, qui eloquentiam ad artis regulam exigebat. Nota metaphora! *Theognis* v. 543.. χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, Κύρνε, δίκην. Vide Valken. ad Ammon. p. 108. Etymol. M. in voce Κανών — ὥσπερ γὰρ ὁ τέκτων κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις Epigr. Byz. XXVII. ὡραίων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκόν.“ Adde *Lucian* T. III. p. 100. τίς ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωται. *Plutarch.* T. II. p. 802. E. ὁ Πυθέας τὸν Δημοσθένους (λόγοι) ἔλεγεν ἐλλυχνίων ὄζειν

95. ΑΛΛΟ.

εἰς εἰκόνα Μαρκιανοῦ βασιλέως.

Μορφὴν τήνδ' ὁράᾳς ζώῳ ἐναλίγκιον ἵππῳ
Μαρκιανὸν φορέοντι βροτῶν βασιλῆα γενέθλης.
δεξιτέρην δ' ἐτάνυσσε, θέοντα δὲ πῶλον ἐπείγει,
δυςμενέος καθύπερθεν, ὅτις κεφαλῇ μιν ἀείρει.

96. ΑΛΛΟ.

Οὗτος Ἰουστῖνος Σοφίης σχεδόν· ἀμφότεροι δὲ
χρύσεον ἔργον ἔτευξαν ἀπ' Ἀσσυρίοιο θριάμβου.

καὶ σοφιστικῆς περιεργίας ἐνθυμήμασι πυκνοῖς, καὶ περιόδοις πρὸς κανόνα καὶ διαβήτην ἀπηκριβωμέναις. ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅστις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

Nr. 95. Vat. C. p. 485. Edidit *Huschke* An. cr. p. 280. Commemoratur statua Marciani in Tribunali cum aliorum Imperatorum statuis posita. *V. Banduri* Antiqq. CP. nr. 255. *Codin.* nr. 41. *Heyne* in Comment. Soc. reg. XI. p. 49. Insidebat imperator in equo cito, dextra projecta; humi jacebat barbarus. — V. 4. ὅστις. Vat. quod in ὅτις mutavi cum *Huschkio*, quamquam ap. *Homerum* quoque Od. λ. 47. quidam legerunt: ὡς

Nr. 96. Vat. Cod. p. 487. cum lemmate εἰς Ἰουστῖνον καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 281. Erant hae statuae in portu Sophiae, olim Juliani, à Justino Imperatore purgato. Commemorantur ab *Anonymo* in Antiqq. Const. L. III. §. 126. ap. *Banduri* p. 45. — V. 2. χρύσεον ἔργον de portu illo accipiendum videtur, ut χρύσεος omnino de rebus splendidis usurpari solet. — ἀπ' Ἀσσυρίοιο. Persae intelliguntur, cum quibus Justinus bella gessit, sed parum feliciter. Vide Anim. T. III. P. I. p. 266. sq.

97. ΑΛΛΟ.

Θεῖον Ἰουστῖνον, καθαρὸν Φρουρήτορα θεσμῶν,
Δομνῖνος καθαροῖς ἐν προθύροισι Δίκης.

98. ΑΛΛΟ.

Εἰς λουτρόν.

Νύμφαι Νηϊάδες, μετανάστιοι, οὐχ ἅμα πάσας
ἥξειν ὠϊόμην χεύμασιν ἡμετέροις·
εἰ δὲ τόσην τὸ λοετρὸν ἔχει χάριν, οὐδὲν ὀνήσει
ὁ Φθόνος, εἰ Νύμφαι πᾶν ἀπέλειπον ὕδωρ.

Nr. 97. Vat. C. p. 487. Εἰς Ἰουστῖνον. *Huschke* An. cr. p. 281. In statuam Justini Imperatoris, in porticu Magni Praetorii collocatam, auctore Domnino, de quo vide Anim. T. II. P. III. p. 407. ad *Paul. Sil.* Ep. LXV. T. III. P. I. p. 170. — V. 2. καθαραῖς esse videtur in Cod.

Nr. 98. Vat. Cod. p. 487. Edidit *Huschke* An. cr. p. 277. qui illud aenigmatis instar esse monuit. Scriptum videtur in balneum, aquarum copia olim abundans, nunc iis destitutum, amoenum tamen. V. 1. μετανάστιοι, idem quod μετανάστριαι, quae suis sedibus relictis in alium locum se contulerunt. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 406. T. III. p. 114. — V. 2. ἥξειν. Fortasse εἴξειν. *non existimaveram, vos simul omnes cum aquis vestris cessuras esse.* — V. 3. οὐδὲν ὀνήσει. Vir doctus apud cl. editorem, qui V. 2. φεύξειν corrigebat et ὑμετέροις, sensum totius Epigrammatis sic concepit: Non putabam, vos omnes hoc balneum derelicturas esse. Nec tamen illa vobis invidia multum proderit, quum hoc balneum vel sine aqua tantum amoenitatis habeat.

99. Α Λ Λ Ο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνε, τί νῦν σπεύδεις ὁρόων ἀκεσώδυνον ὕδωρ;
εὐφροσύνης τὸ λοετρόν· ἀποῤῥύπτει μελεδῶνας·
μόχθον ἐλαφρίζει· τόδε γὰρ ποίησε Μιχαήλ,
ὃς κρατερῆς βασιληΐδος αὐλῆς ἡγεμονεύει.

100. Α Λ Λ Ο.

Εἰς Μισσώριον τῶν Εὐβούλου.

Ἀντία Τηλεμάχοιο καὶ ἐγγύθι Πηνελοπείης
τίπτε πολυφράδμων πολυταρβέα χεῖρα τιταίνεις;
οὐκ ἐρέει μνηστῆρσι τεόν ποτε νεῦμα τιθήνη.

Nr. 99. Cod. Vat. p 487. *Huschke* in Anal. crit. p. 277. Serioris hoc auctoris tetrastichon, nec in idem balneum videtur scriptum. — V. 1. ἀκεσώδυνον. *aquas salubres.* Excitatur hoc vocabulum ex Epist. Hippocr p. 1272. — V. 2. ἀποῤῥίπτει. Cod. quod una litera mutata emendavi. Eundem errorem ex *Orphei* Arg. v. 1372. sustulit *Ruhnkenius* Ep. crit. p. 274. Κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀποῤῥύψεσθαι ἔμελλον Ἀρές. Vulgo: ἀποῤῥίψεσθαι. — V. 3. Μισαήλ. Vat. — V. 4. Quanto meliores forent numeri vocibus transpositis: ὃς κρατερῆς αὐλῆς βασιληΐδος ἡγεμονεύει! Vix tamen hoc librarii peccatum esse existimaverim.

Nr. 100. Cod. Vat. p. 487. *Huschke* Anal. cr. p. 278. τῶν Εὐβούλου In *Xenodochio Eubuli*, ut videtur. Vid. *Du Cang.* CP. Chr. L. IV. p. 163. De μινσωρίοις, *missoriis*, vide notata in Animadverss. T. III. P. II. p. 87. In illo, qui his versibus describitur, Ulysses erat, Euryclеae, quae ipsum agnoverat, ne quis esset aliis indicaret, manu nutuque significans. V. 1. τηλέμαχοι. Vat. et πινελοπείης. — V. 2. πολυφράδμων. i. e. πολύμητις, perpetuum Ulyssis epitheton.

101. Α Λ Λ Ο.

εἰς ἐνδυτὴν ἑαυτοῦ.

Ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν ἀχράντων θυμάτων
παθῶν τυθέντας τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ γράφω·
οὕσπερ γὰρ αἰτῶ προσκέπην ἔχειν Πέτρος,
φρικτοῦ τέθεικα τοῖς σκεπάσμασιν τόπου.

102. Α Λ Λ Ο.

Εἰς δίσκον ἄλλον ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ Πέτρος ἄλλος τὸν τάφον τοῦ κυρίου

Nr. 101 Cod. Vat. p. 487. εἰς ἐνδ. ἑαυ. ἐνδυτὴ est *instratum arae*, interdum etiam *auleum sacrarum aedium*, quod plurimis exemplis allatis docuit *Du Cang*. Lex. Gr. med. aev. p. 385. sq. In hisce instratis pictae interdum conspiciebantur historiae. *Anonymus* post *Theophanem* p. 439. καὶ προσεκύνησαν τὴν ἐνδυτὴν τὴν ἔχουσαν τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ Κυρίου. In eo, cujus his versibus fit mentio, martyrum quorundam passiones repraesentatae fuisse videntur, si recte conjicio V. 2. legendum esse: πάθη τυθέντων τῶν ὑπὲρ Χρ. *repraesento cruciatus eorum qui pro Christo immolati sunt.* Quo ἑαυτοῦ in lemmate referendum sit, non video. Sed hoc in ἐν τῷ αὐτῷ (ἐν αὐ) mutandum videtur. *Petrus* nomen est ejus, qui ἐνδυτὴν aut texuit, aut dedicavit; et sensus V. 3. 4. esse debet: *quos enim ego, Petrus, custodes mihi esse precor et propugnatores, eos in tegumento sacrosancti loci (altaris) posui.* Luditur in vocibus προσκέπη et σκεπάσμασιν. V. 4. φρικτοῦ. ob mystica sacra. *Orpheus* Arg. 469. ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν, ἄῤῥητα βροτοῖσιν.

Nr. 102. Vat. Cod. p. 487. Etiam hoc videtur ineditum Agitur de Petri cujusdam fabri disco, in

τὸν ζωοποιὸν εἰςιδεῖν μὴ συμφθάσας,
ἔγλυψα δίσκον, μνήματος θείου τύπον,
ἐν ᾧ τὸ Χριστοῦ σῶμα κύψας προςβλέπω.

103. ΑΛΛΟ.

Εἰς ποτήριον ἐν τῷ αὐτῷ.

Κρατὴρ νοητὸς πνεύματος θείου βλύσει
κατανύξεως ῥοῦν ἐγχέω ταῖς καρδίαις.

104. ΑΛΛΟ.

Τὸν βραχὺν ἰχθυβολῆες ὑπὸ σχοίνῳ με Πρίηπον
στειλάμενοι κώπαις τὰν ὀλίγαν ἀκάταν . . . .

quo sepulcrum Christi repraesentatum erat. Etiam hoc anathema in Eubuli Xenodochio fuisse videtur. — V. 2. μὴ συμφθάσας. Haec depravata videntur. Num εἰςιδεῖν πᾶσιν, *omnibus videndum*, eo consilio, ut omnes id videre possent; tum φθάσας ἔγλυψα foret, *celeriter, intra breve tempus* sculpsi.

Nr. 103. Vat. C. p. 188. Nec hoc editum vidi. In calicem videtur scriptum Sacrae coenae adhibitum. — V. 1. βλύσει a βλύσις, quam vocem Lexica ignorant. Ejusdem est analogiae φλύσις. Gloriatur calix, quod divini spiritus scaturigine poenitentiae rivos in hominum animos inducat.

Nr. 104. Vat. C. p. 191. Sine lemmate. Quum *Archiae* Epigramma praecedat, nostrum quoque eidem poëtae tribuendum videtur. Edidit *Huschke* An. cr. p. 228. qui hujus Epigrammatis membra non bene inter se cohaerere monet. Ut nunc haec leguntur Πρίηπον pendet a τίετε, at quae interjecta sunt, orationis filum turpiter rumpunt. Nullus dubito post V. 2dum excidisse distichon. — V. 2. ἀκάταν. Hanc formam Lexica ignorant. Cl. Editor

δίκτυα δ᾽ ἀπλώσασθε, πολὺν δ᾽ ἁλινηχέα βῶκα,
καὶ σκάρον, οὗ θρίσσης νόσφιν ἀρυσσάμενοι,
γλαυκὸν ἐνιδρυνθέντα νάπῃ σημάντορα θήρης
τίετ᾽, ἀπ᾽ οὐκ ὀλίγων βαιὸν ἀπαρχόμενοι.

105. ΑΡΧΙΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Πᾶνά με τόνδ᾽ ἱερῆς ἐπὶ δισσάδος, αἰγιαλίτην
Πᾶνα, τὸν εὐόρμων τῇδ᾽ ἔφορον λιμένων,

ἄκατον reponendum existimat. In iis, quae exciderunt, Priapus piscatores exhortatus esse videri debet, ut ipsius opem muneribus promissis implorent. Quo facto largam illis pollicetur praedam. — V. 3. δίκτυα τ᾽ ἀπλ. Vat. δ᾽ ἀπλ. scripsi. Expressit haec *Agathias* Ep. LVII. μοῦνον ἐνορμίτᾳο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου Ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλίξον ἐρευθομένους. — V. 5. γλαυκόν. Si sincera est lectio, Priapi signa, non minio tantum, sed coeruleo quoque colore tincta fuisse videri debent. Sed vereor, ut lectio sincera sit.

Nr. 105. Vat. ⊕. p. 491. Edidit *Huschke* An. crit. p. 226. Pan in litore positus navigantibus faustos ventos pollicetur. — V. 1. τόνδ᾽ ἱερῆς. Verba in mendo cubantia cl. editor sic refingenda suspicatur: Πᾶνά με τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος. comparans *Suid.* in λισσάδας πέτρας. *Aeschyli* Suppl. 794. ἢ λισσάς, αἰγίλιψ . . . πέτρα. *Theocrit.* Eid. XXII. 36. κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ. Adde *Apollon. Rhod.* L. II. 731. τῇ δ᾽ ὑπὸ πέτραι λισσάδες ἐῤῥίζωνται ἁλίβροχοι *Eurip.* Androm. 534. στάζω λισσάδος ὡς πέτρας λιβάς. Hoc igitur fortasse verum est. Fieri tamen possit etiam, ut *Archias* scripserit: Πᾶνά με τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσάδος... quod ut minus notum facilius corrumpi potuit. Idem δειρὴ quod δειράς. *Suidas:* δειρὰ καὶ δειράδες· οἱ τραχώδεις τόποι

οἱ γριπῆες ἔθεντο· μέλω δ' ἐγὼ ἄλλοτε κύρτοις,
ἄλλοτε δ' αἰγιαλοῦ τοῦδε σεληνοβόλοις·
ἀλλὰ παράπλει, ξεῖνε· σέθεν δ' ἐγὼ οὕνεκα ταύτης
εὐπλοΐης πέμψω πρηῢν ὄπισθε νότον.

106. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τᾷδ' ὑπὸ τὰν ἄρκευθον ἴτ' ἀμπαύοντες, ὁδῖται,
γυῖα παρ' Ἑρμείᾳ σμικρὸν ὁδοῦ φυλακί·
μὴ φύρδαν· ὅσσοι δὲ βαρεῖ γόνυ κάμνετε μόχθῳ
καὶ δίψᾳ, δολιχὰν οἶμον ἀνυσσάμενοι·
πνοιὴ γὰρ καὶ θῶκος εὔσκιος· ἁ δ' ὑπὸ πέτρᾳ
πίδαξ εὐνήσει γυιοβαρῆ κάματον·

τῶν ὀρῶν. Hesych. δέρα. ὑπερβολὴ ὄρους· οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρέων. Dosiadae Ara l. 11. λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν. — αἰγιαλίτης. Vat. — V. 3. μέλω. curam ago, quem verbi usum attigit Dorvill. ad Char. p. 252. — V. 5. ταύτης εὐπλοΐης. haec non satis intelligo, nec sinceram scripturam existimo. Fortasse: ταύτης εὐνοίης. ut haec ad piscatorum illorum, qui signum illud posuerant, pietatem referatur.

Nr. 106. Vat. C p 401. Edidi olim in Animadvss. T. III. P. II. p. 21. post Huschkium in Anal. cr. p. 232. Comparandum inprimis Ep. ἀδ. CCLX. — V. 2. ὁδοῦ φυλακί. i. e. ἐνοδίῳ. de quo vide Petavium ad Themist. Or. IV. p. 54. A. p. 392. — V. 3. μηφυρδανεσσον. Vat. quod emendavit cl. H. non omnes sine discrimine. Philostr. in Ep. Anal. T. II. p. 400. Ἀχαιοὶ φύρδην Τευθραντίας νεῦνται ἀπ' ᾐόνος, Aeschyl. Pers. 810. — βαρῆ γόνυ. Vat. — V. 4. δίψα. Vat. — V. 5. σύσκιος. Vat. συ et ευ passim confusa, ut in Ep. Philippi IX. 6. εὐμάθου et συμμάθου. In eodem Epigr. quod obiter moneo, V. 1. corrigendum: ἡ γυιῶ πόδας.

ἔνδιον δὲ φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα,
ὡς θέμις, Ἑρμείην εἰνόδιον τίετε.

107. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀρχέλεως, λιμενῖτα, σὺ μὲν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένην ὀθόνην,

pro vulgato γυρή. — αἱ θ' ὑπὸ. Vat. — V. 7. ἔνδιον. *Hesych.* εἴδεος. θάλπους. καύματος. Εἴδεος ἐνδίοιο, καύματος μεσημβρινοῦ· *Tibull.* I. El. I. 27. *Sed Canis aestivos ortus vitare sub umbra Arboris, ad rivos praetereuntis aquae.*

Nr. 107. Vat C. p. 492. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 222. qui de Epigrammatis initio haec notavit: „Fortasse duo priora verba conjungenda sunt, ἀρχέλεως-λιμενῖτα, *conditor urbis, praeses, dux coloniae, in portu posite.* Haec ratio placebat eruditissimo Heynio, qui Apollinem intelligebat.“ Si ejusmodi forma locum habet in hoc Epigrammate, (et certe Atticum νεὼν est in Inscript. Triop. II. v. 44.) malim equidem, ἀρχὲ νεώς, *navis praeses et custos,* ut hoc vocabulum accipiatur de Pane vel Priapo. Fortasse tamen aliud quid latet. Hoc mihi intelligere videor, poetam tribus aut certe duobus diis salutem suam commendare; uni, qui in ipso portu abeuntibus favebat; secundo, in extremo littore collocato; Apollini denique, poetis benevolo, de cujus aede quod itineris relinquebatur, peracturus est. Verba κατὰ σταθερῆς accipienda videntur de *mari tranquillo,* et tantum non immoto, quale in portubus bene constructis esse solet (ἀκυμάντους εἰς λιμένας. *Automed.* Ep. XI.). Sic ἀὴρ εὔδιος καὶ σταθερός. ap. Dionys. Hal. T. VI. p. 969. cui similia dedit *Schaefer* ad Dion. de Comp. Verb. p. 338. Subaudiendum θαλάσσης. — V. 2. οἰχομέ-

ἄχρις ἐπὶ Τρίτωνα· σὺ δ' ἠόνος ἄκρα λελογχὼς
τὴν ἐπὶ Πυθείου ῥύεο ναυτιλίην·
κεῖθεν δ' εἰ Φοίβῳ μεμελήμεθα πάντες ἀοιδοί,
πλεύσομαι εὐάεϊ θαρσαλέως Ζεφύρῳ.

108. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Γώβρυ, Διώνυσος σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις
τέρπει, καὶ γλυκεραὶ γράμμασι Πιερίδες·

την ὀθόνην a πέμπε pendet, unde apparet, aut hoc, aut ἤπιον αὔρην depravatum esse, nisi forte in ἀρχέλεως participium latet cum ἤπιον αὔρην jungendum. Nihil haec difficultatis haberent, si legeretur:

Εὐχομέναις, λιμενῖτα, σὺ μὲν, μάκαρ, ἤπιον αὔρην
πέμπε κατὰ σταθερῆς οἰχομένῃ γ' ὀθόνῃ....

Ubi jungendum σταθερῆς γε. — V. 3. ἐπὶ Τρίτωνα. *usque ad altum. Suidas:* Τρίτωνος, Ποσειδῶνος. θαλάσσης. — σὺ δ' ἠιόνος. Vat. Hoc etiam ad Pana poterit referri, qui et λιμενίτης erat, et ἀκρολοφίτης. Et σὺ μὲν . . σὺ δὲ, de una eademque persona interdum usurpatur. — Πυθείου. *Apollinis templum. Suid.* Πυθεῖον, τὸ μαντεῖον. V. 5. Haec erat tertia quasi statio itineris: prima per portum usque ad litus; altera usque ad templum quoddam Apollinis; ab eo inde, Phoebo favente, se ad finem itineris perventurum esse sperat. — ἀοιδήν. Vat. quod in ἀοιδοὶ mutavi, adstipulante editore cl. — V. 6. εὐαεῖ. Vat. male, quum in εὐαὴς media producatur.

Nr. 108. Vat. Cod. p. 493. Edidit *Huschke* Anal. crit. p. 247. — V. 1. Γώβρυ. depravatum videtur nomen. — φιλελάστρια. Vat. quod emendavit cl. editor. Habet hanc formam *Philodem.* Ep. XVII. σὺ δ', ὦ

ὧν μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ᾽ ἐς ἔρωτας
ἔρχεο· τοῦ δὲ φίλας λαβροπότει κύλικας.

109. ΑΔΔΑΙΟΥ.

Ἤν τινα καλὸν ἴδῃς, εὐθὺς τὸ πρῆγμα κροτείσθω·
βάζ᾽ ἃ φρονεῖς· ὄρκων δράσσεο χερσὶν ὅλαις·
ἢν δ᾽ εἴπῃς· τίω σε, καὶ ἔσσομαι οἷά τ᾽ ἀδελφός·
αἰδώς σου κλείσει τὴν ἐπὶ τοὔργον ὁδόν.

φιλεράστρι᾽ ἄκοιτις. — V. 3. ἐσέρωτας. Vat. Ad sensum confert cl. editor *Pindar.* ap. *Stobae.* Tit. CCXI. p. 711. Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν. Multa his similia sunt in Anthologia. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 136. et T. II. P. II. p. 254. Forma verbi δρέπτεσθαι obliterata in Ep. *Luciani* XXXVII. 4. ubi Br. ἑτέρων δρεψαμένων τὸ μέλι. Vat. C. δρεπομένων. Scr. δρεπτομένων.

Nr. 109. Vat. C. p. 493. *Huschke* Anal. crit. p. 260. Simplicem et compendiariam viam in puerorum amore suadet *Addaeus.* — V. 1. κροτείσθω i. e. συγκροτείσθω. *Liban.* T. IV. p. 590. 10. καὶ γάμον δεύτερον, ὡς ἂν εἴπῃ τις, ἀπὸ δευτέρων ἔδνων ἐκρότησα. ubi *Reiskius* συνεκρότησα corrigit sine causa idonea. Cf. *Casaubon.* ad *Athen.* p. 328. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 85. *Matthaei* ad Jo. Chrysost. Homil. T. II. p. 78. — V. 2. βάζε ἅ. Vat. — ὅρκων. Hoc verum esse nequit. Nam et jusjurandum simplex hic puerorum sectator ineptis illis nugis accensere debuit, quibus tempus incassum teritur. Quare nondum me poenitet conjecturae, quam eruditissimis probavi duumviris, *Huschkio* et *Schneidero,* ὀρχίων δράσσεο χερσὶν ὅλαις. Cf. *Straton.* Ep. LXIV. ubi hoc distichon excitavimus. — V. 4. ἐπὶ τοὔργον. Vat. ἔργον de re venerea, ut *Achill. Tat.* I. p. 28. σὺ δὲ μηδὲν εἴπῃς

110. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Μὴ πόδα γυμνὸν ἔρεσσε δι' ὑλάεσσαν ἄταρπὸν
Αἰγύπτου· χαροπῶν φεῦγε διὲξ ὀφίων,
ἀγρεῦ δουνακοφοῖτα· τὸν ἐκ χέρσου δὲ φύλαξαι
ἰόν, ὁ τοξεύειν ὄρνιν ἐπειγόμενος.

111. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Φρὴν ἱερὴ μεγάλη Ἐνοσίχθονος, ἔσσο καὶ ἄλλοις
ἠπίη, Αἰγαίην οἳ διέπουσιν ἅλα·

πρὸς παρθένον ἀφροδίσιον· τὸ δὲ ἔργον ζήτει. et paulo post: ἐὰν δὲ αἰτήσῃς τὸ ἔργον. et sic saepe. Cf. Anim. T. II. P. III. p. 97. *Bergler*. ad *Alciphron*. p. 112.

Nr. 110. Vat. C. p. 493. *Huschke* Anal. cr. p. 235. Ad aucupes, ut sibi in Aegypto a serpentibus caveant. — V. 1. μὴ πόδα γ. ἔρεσσε. *ne moveas pedem*. Sic *Bianor* nr. 116. V. 1. τὸ γειωτόμον ὅπλον ἐρέσσει . . ἡ δάμαλις. *Euripid*. Iphig. in Aul. 138. ἀλλ' ἴθ' ἔρεσσε σὸν πόδα. — δι' ὑλάεσσαν. Aptius mihi videbatur: δι' ἰλυόεσσαν ἀταρπόν. Quam conjecturam quum communicassem olim cum *Schneidero* viro doctissimo, hic adscripsit: „ibi minime latent serpentes, sed in silvis. At contra Aegyptus paludosa fit a Nilo, et in ripis latent ibi aspides." — V. 2. δι' ἐξ. Vat. δ' ὑπ' ἐξ, emendabat *Huschke*. Mihi vera videtur Cod. lectio, sic ut διὲξ scribatur, ut ap. *Apollon*. *Rhod*. I. 1014. 1157. II. 187. 351. 558. *Serpentes ibi insidiantes effugere stude*. — V. 3. δουνακοδηφάτου. Vat. Quid sensus postularet, non latebat *Schneiderum*; quo duce veram lectionem restituit *Huschkii* sagacitas: ἀγρεῦ δουνακοφοῖτα, τόν. δουνακοφοίτης est *qui cum arundine incedit*; quam vocem ex hoc Epigr. *Schneiderus* in Lexicon retulit.

Nr. 111. Vat. Cod. p. 494. Edidit *Huschke* An.

κἠμοὶ γὰρ Θρήϊκι διωκομένῳ ὑπ' ἀήτῃ
ὤρεξας πρηεῖς Ἀσπασίῳ λιμένας.

112. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Καὶ μύρμηκι χολὴν καὶ σέρφῳ φασὶν ἐνεῖναι·
εἶτα χολὴν μὲν ἔχει ζῶα τὰ φαυλότατα·
ἐκκεῖσθαι δ' ἐμὲ πᾶσι, χολὴν μὴ ἔχοντα, κελεύεις;

crit. p. 218. qui haec erudite notavit. „Φρὴν Ἐνοσίχθονος, ut apud *Homerum* Ιλ. Β. 851. Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ. *Alexand. Aetolus* ap *Athenae.* L. XV. p. 699. C. Ἀγαθοκλῆος λάσιαι φρένες." — V. 3. Θρηΐκι ἀήτῃ. *Antip. Sid.* Ep. CII. ὁ Θρῆιξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἁλὸς οἶδμα. *Apollon. Rhod.* L. I. 820. ἄνεμοι Θρηΐκιοι. Vid. *Mitscherl.* ad *Horat.* T. I. p. 243. — διωκομένῳ ὑπ'. Hiatus offensioni esse non debet; qui in littera ω ante vocalem, praepositionum inprimis, passim occurrit in arsi. Vide exempla in Actis Phil. Monac. Fasc. III. p. 281. V. 4. πρηεῖ ἀσπασίω. Vat. Verissime emendavit cl. Editor. πρηεῖς Ἀσπασίῳ λιμένας. *Posidippus* Ep. VI. τὴν δὲ θαλάσσης φαίνουσαν πρηεῖς εἴχοσαν αἰγιαλοί. *Aspasius* occurrit in *Alcaei Mess.* Ep. XX.

Nr. 112. Vat. Cod. p. 496. *Hüschke* Anal. crit. p. 261. qui V. 1. pro καὶ σέρφῳ; praeclare emendavit: καὶ σέρφῳ. et *formicae sua bilis et Serpho.* *Schol.* ad *Aristoph.* Vesp. 351. Κρατῖνος μύρμηκά φησι τὸν σέρφον· οἱ δὲ ζωΐφιον κωνωπῶδες· ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἔστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολὴ, παρεγγυῶσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. *Suidas* in V. σέρφος. idem proverbium excitat. *Diogenianus* Cent. I. 12. priora tantum verba profert: κἂν μύρμηκι χολή. Sunt qui σερφὸς scribant, ut ap. *Hesychium.* — V. 3. ἐκκεῖσθαι. *omnium injuriis expositum esse.* V.

ὡς μηδὲ ψιλοῖς ῥήμασιν ἀνταδικεῖν
τοὺς ἔργοις ἀδικοῦντας· ἀποφράξαντα δεήσει
λοιπὸν ὁλοσχοίνῳ τὸ στόμα, μηδὲ πνέειν.

113. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ τὸ φρονεῖν πλουτοῦντι περίστασις, ὄχλος, ἀνάγκη·
ζώνη ποικίλη καὶ κολάκων ἀνάγκη.

114. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ δαψιλῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως κἀγὼ τρέφω
παῖδας, γυναῖκα. δοῦλον, ὄρνιθας, κύνα·
κόλαξ γὰρ οὐδεὶς τοὺς ἐμοὺς πατεῖ δόμους.

Stephan. Thes. Gr. L. II. p 165. B. C. ἀφόλακτον ἰκνεῖσθαι ταῖς ἡδοναῖς dixit *Themistius* Or. I. p. 5. B. — V. 5. τοὺς ἔργοις. Vat. — V. 6. ὁλοσχοίνῳ. *Suidas.* ὁλοσχοίνῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὁλόσχοινος καλεῖται. *Photii* Lex. ὁλόσχοινος, ἡ σχοῖνος: καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι.

Nr. 113. Vat. C. p. 502. Non vidi editum. Obscurum distichon et corruptum, in quo nec metrum constat, nec sensus. Hoc dicere videtur: Sapere divitibus molestum esse; περίστασις. θλίψις. ἀνάγκη. μέριμνα. *Hesych.* Plurima congessit *Gataker* ad Marc. Ant. L. IX. 13. p. 271. — ὄχλος pro ὄχλησις, illustravit *Piers.* ad *Moer.* p. 290. — V. 2. Frustra h. v. corrigere sum conatus. Alii videant. Difficile tamen divinando assequi, quid Palladae ingenium voluerit.

Nr. 114. Cod. Vat. p. 502. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 263.

115. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς ἄρχοντα.

Ἐπεὶ δικάζεις καὶ σοφιστεύεις λόγοις,
κἀγὼ φέρω σοι τῆς ἐμῆς ἀηδόνος
ἐπίγραμμα σεμνόν, ἄξιον παῤῥησίας·
οὐ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης ὕπνους ἔχει.

116. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἡνίδε, καὶ χέρσου τὸ γεωτόμον ὅπλον ἐρέσσει,
καὶ τὸν ὑπουθάτιον μόσχον ἄγει δάμαλις,

Nr. 115. Cod. Vat. p. 503 Edidi in Animadverss. T. II. P. III. p. 251. Sunt autem hi versus praefationis loco habendi, et praefigi debebant Epigrammati *Palladis* CVII. — V. 1. λόγοις. Quum Sophistam in sermonibus agas i. e. docte et eleganter dicas. — V. 2. ἀηδόνος. *ingenium poëticum* esse videtur h. l. De *carminibus* frequentius usurpatur. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 302. — V. 4. depravatissimum versum sic emendandum esse suspicor:

ὁ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Δίκης
ὕμνους χέει.

nam qui te canit non tam te, quam ipsam Justitiam canere videtur. De verbis χέειν et ἔχειν passim confusis dixi in Addit. Anim. ad Athen. p. 330.

Nr. 116. Cod. Vat. p. 504. *Huschke* Anal. cr. p. 233. In bovem simul aratrum trahentem, et vitulum lactantem. — V. 1. ὅπλον ἐρέσσει. i. e. κινεῖ, ἕλκει. Vide ad nr. 110. — γεωτόμον. In Ep. ad. CCXXIX. χάλκειος ἦς, ἐπεὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον ... *agricolam* significat. — V. 2. τὸν ὑπουθάτιον μόσχον. Vat ὑπουθάτιον μόσχον emendavit cl. Editor, et sic in Lex. retulit *Schneiderus.* Comparat *Huschke Crinagor.* Ep. XXII. ἐκ δὲ γάλακτος Θῆλυ

βούταν μὲν τρεμέουσα διάκτορα, τὸν δὲ μένουσα
νήπιον, ἀμφοτέρων εὔστοχα φειδομένη·
ἴσχε, ἀροτροδίαυλε, πεδώρυχε, μηδὲ διώξῃς
ταν διπλοῖς ἔργοις διπλὰ βαρυνομέναν.

117. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶσα γυνὴ φιλέει πλέον ἀνέρος, αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον ἔρωτος, ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή.

118. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Αἰσχυλίδα Θεόδωρε, τί μοι μεμάχηνται ἄριστοι;

ἀεὶ μαστοῦ πλήθεται οὐθατίου. — V. 4. φειδομένη, *curans*, κηδομένη. *Paul. Sil.* Ep. XXVIII. 6. οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται, αὔτε θεῶν. Sic ἀφειδεῖν saepe est pro ἀμελεῖν. *Apollon. Rh.* L. I. 338. τοὔνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε Ὄρχαμον ἡμείων. Ib. II. 98. Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος. et aliis locis. Cf. *Heinrich.* ad *Musae.* V. 302. p. 158. — V. 5. ἴσχες. Vat. pro ἴσχεο, ut videtur. — ἀροτροδίαυλε. „Sic dicitur is, qui eundo ac redeundo aratrum ducit, metaphora sumta a stadii cursu, quo quis postquam a carceribus ad metam excurrit, ab altera parte a meta ad carceres redit.“ Verba sunt *Huschkii,* qui de δίαυλος ad alias res, quae iterando peraguntur, translato comparat *Euripid.* Hecub. v. 28. κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. *Aeschyl.* Agam. 354. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. — V. 6. διπλά. Hanc formam exquisitis exemplis tuetur *Schaefer* ad *Apollon. Rhod.* Praef. p. XV.

Nr. 117. Vat. C. p. 506. *Hüschke* An. cr. p. 247. versus sunt *Nonni* in Dionys. XLII. p. 1086. 21.

Nr. 118. Vat. Cod. p. 507. Non vidi editum, nec sensum perspicio. V. 1. οἱ ἄριστοι. Vat. Delevi

οὐ διακωλύσεις; πάντες ἔχουσι λίθους.

119. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πτωχοῦ ἐστι γάμος κυανέα μάχα, εὐθὺ κυδοιμός;
λοιδορίαι, πληγαί, ζημία, ἔργα, δίκαι.

120. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἤδη τοι φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτε
ζώνης Ἀρκτούρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας;

articulum. — V. 2. πάντες ἔχουσι λίθους. amphibolia in his verbis esse videtur. Nam λίθους ἔχειν dicuntur non solum qui saxa pro telis gerunt, sed etiam οἱ λιθιῶντες, *calculo laborantes*, ut apparet ex faceto dicto Gnathaenae ap. *Athenae.* L. XIII. p. 578. E. Unde illos apparet non vere, sed ridiculi causa, appellari ἀρίστους.

Nr. 119. Vat. Cod. p. 507. Nec hoc videtur editum. V. 1. πτωχοῦ ἐστι. Hiatum facile vitasset auctor, si scripsisset verbis transpositis: ἔστι γάμος πτωχοῦ. Mox depravatum esse apparet vocabulum κυανέα. Suspicabar: σκυλμός, μάχη. Ambiguum vocabulum σκυλμός, quod de *amantium proeliis* usurpatum attigi ad Ep. *Hedyli* I. 6. T. I. P. II. p. 332. Sed non minus de aerumnis usurpatur. *Artemid.* Onir. II. 30. p. 119. Φροντίδας καὶ σκυλμοὺς ὑποτίθησι. Ib. p. 120. σκυλμοὺς καὶ ἀηδίας βιωτικὰς περιτίθησι. Ib. c. 31. p. 121. σκυλμούς τε καὶ ἀηδίας καὶ κινήσεις. Unde quam aptum sit hoc vocabulum huic loco abunde apparet; omissum autem σ quod praecesserat; λ et α, ut saepe, permutata.

Nr. 120. Vat. Cod. p. 512. *Huschke* Anal. crit. p. 236. — V. 1. Βοώτου ζώνης. De hoc astro *Aratus* v. 94. μάλα πᾶς ἀρίδη-

ἤδη καὶ σταφυλαὶ δρεπάνης ἐπιμιμνήσκοντα,
καί τις χειμερίνην ἀμφερέφει καλύβην·
σοὶ δ' οὔτε χλαίνης θερμὴ κροκύς, οὔτε χιτῶνος
ἔνδον· ἀποσκλήσῃ δ' ἀστέρα μεμφόμενος.

121. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Αὔριον εἰς λιτήν σε καλιάδα, φίλτατε Πείσων,
ἐξ ἐνάτης ἕλκει μουσοφιλὴς ἕταρος,

λος· ὑπὸ ζώνῃ δὲ οἱ αὐτὸς Ἐξ ἄλλων ἄρκτουρος ἑλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστήρ. *Suidas:* Ἀρκτοῦρος· λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ Βοώτης, ἰδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ. — V. 3. σταφυλαὶ δρ. ἐπιμιμν. insolentius dictum de re; de hominibus enim frequens usus verbi ἐπιμιμνήσκεσθαι. — V. 5. θερμὴ κροκύδι. Vat. quod emendavi cum cl. editore, qui comparavit *Hesiod.* E. κ. H. 534. καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω, Χλαῖνάν τε μαλακήν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα, Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι. — V. 6. ἀποσκλήσῃ. plerumque de iis qui fame consiciuntur, quod docent exempla apud *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. II. p. 539. interdum pro *indurescere* ponitur. Vide *H. Stephan.* Thes. L. Gr. T. III. p. 816. D. F.

Nr. 121. Vat. C. p. 513. Duos priores versus cum parte tertii edidit *Salmasius* in Not. ad Histor. Aug. T. II. p. 633. et inde *Brunkius* in Lectt. p. 145. Integrum primus protulit editor *Philodemi* de Musica in Praef. p. 10. nos in Animadverss. T. II. P. I. p. 248. et *Chardon de la Rochette* in Mag. encycl. T. V. p. 488. sqq. Omissis iis, quae explicandi causa in Animadversionibus monui, pauca tantum ponam h. l. ibi neglecta, aut perperam posita. — V. 2. Vat. ἑταρεις:ἕταρος:

εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον· εἰ δ' ἀπολείψῃς
οὔθατα, καὶ Βρομίου χιογενῆ πρόποσιν,
ἀλλ' ἑτάρους ὄψει παναληθέας, ἀλλ' ἐπακούσῃ
Φαιήκων γαίης πουλὺ μελιχρότερα·
ἢν δέ ποτε στρέψῃς καὶ ἐς ἡμέας ὄμματα, Πείσων,
ἄξομεν ἐκ λιτῆς εἰκάδα πιοτέρην.

122. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κὴν τείνῃς ῥακόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς

Cr. e. *Salmasio*. — V. 3. ἀπολείψῃς. Hanc lectionem Codicis non ausus sum in ἀπολείψεις mutare, licet non ignorem, εἰ sexcentis in locis futurum indicativi adsciscere. Obstat enim haud exiguus exemplorum numerus, in quibus aoristi primi conjunctivus positus est. Vide quae notavimus in Actis Phil. Monac. Fasc. II. p. 149. Sic etiam supra nr. 86. V. 5, lectionem Cod. εἰ δὲ περιδρύψῃς με — — intactam reliqui. Sensus horum verborum, quae temere olim tentavi, hic est: *Si domi delicatiores relinques dapes, quales tibi non possum apponere, at amicos hic invenies sinceros, et suaviora audies quam in aula regis Alcinoi.* Nota breviloquentiam in comparatione, quam illustravit *Heusinger* ad *Ciceron.* de Offic. I. 22. 7. *Wyttenbach.* Bibl. crit. IV. 4. p. 62. et *Schaeferus* pluribus locis. — V. 5. ἐπακούσῃ. Post ὄψει suspiceris *Philodemum* scripsisse ἐπακούσει, aut etiam ὄψῃ scribendum esse. Hoc nunc quidem malim.

Nr. 122. Vat. Cod. p. 517. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 412. eodem fere tempore *Huschke* in Anal. crit. p. 225. In vetulam, quae faciem sibi facere conabatur, sed frustra. — V. 1. τείνῃς. *Macedon.* qui hoc Epigramma

χρῶτα, καὶ ἀβλεφάρους ὦπας ἐπ' ἀνθρακίῃ,
καὶ λευκὴν βάψῃς μέλανι τρίχα, καὶ πυρίφλεκτα
βοστρύχια κροτάφοις οὖλα περικρεμάσῃς,
οὐδὲν ταῦτα γελοῖα, καὶ ἢν ἔτι πλείονα ῥέξῃς

* * * * * * * * * *

ante oculos habuit, Ep. XVI. τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειήν. *Lucian.* Ep. VI οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας. — *Clem. Alex.* Paed. L. III. p. 254. ἅμα γοῦν ἡμέρᾳ σπαρασσόμεναι, καὶ ἀποτεινόμεναι, καὶ φυράμασί τισι καταπλαττόμεναι. ῥακόεντα χρῶτα. *Rufin.* Ep XXXII νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιή, καὶ σῶμα ῥακῶδες. Cf. not. ad *Antiphil.* Ep. XLI. T II. P. II. p. 66. — V. 2. ἐπ' ἀνθρακίῃ. Fortasse ἐν, abundante praepositione ut passim. Notanda vox ἀνθρακίη hoc sensu vix alibi obvia. Vetula illa *supercilia sibi proferebat de pyxide*, ut *Petronius* loquitur c. 110. sive ut *Clem. Alex.* Paedag. L. III. p. 255. 7. καὶ ταῖς ὀφρύσι τὴν ἀσβόλην ἀναματτόμεναι, καὶ ψιμυθίῳ τὰς παρειὰς ἐντριβόμεναι. ubi laudant *Tertullian.* de Cult. Fem. L. III. 5. *in illum delinquunt, quae cutem medicaminibus urgent, genas rubore maculant, oculos fuligine porrigunt.* Quod hic verbo tetigit, *Juvenalis* graphice ob oculos posuit II. Sat. 93. ubi vide *Intrpp.* qui neglexerunt versum *Jonis* ap. *Polluc.* V. 101. καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον. Hanc mulierum artem non praetermisit eruditissimus *Boettiger* in Sabina p. 22. sq. p. 48. sq. — V. 3. βάψεις. Vat. — πυρίφλεκτα. quantopere hic capillorum color laudatus fuerit ap. veteres, docuit *Boettiger* l. c. p. 118. sqq. et *Intrpp.* ad *Juvenal.* VI. Sat. 119. — V. 5. γελοῖα. sincerum non videtur.

123. ΑΔΗΛΟΝ.

Κόνων δίπηχυς, ἡ γυνὴ δὲ τεττάρων,
ἐν τῇ κλίνῃ δὲ τῶν ποδῶν ἰσουμένων,
σκόπει Κόνωνος ποῦ τὸ χεῖλος ἔρχεται.

124. ΑΛΛΟ.

Οὐδ' ἐπικύψαι ἔχει Δημήτριος οὐδὲν ὁ μικρός·
ἀλλ' ἔῤῥιπται χαμαὶ πάντοτ' ἐπαιρόμενος.

125. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἰδοὺς οὐ κρίνει Πολέμων, γώναις κατακρίνει·
κἂν ἰδῷς, κἂν μὴ δῷς, ἔστιν ἀεὶ Πολέμων.

Nr. 123. Vat. Cod. p. 523. Non vidi editum. — V. 1. τεττάρων, πηχέων sc. quod ex δίπηχυς assumendum. Cf. *Porson* ad *Eurip.* Hecub. V. 22. p. 7, *Albresch.* in Auct. Dilucid. p. 280. — V. 3. τὸ χεῖλος. Notatur igitur Conon ob turpem linguae usum, ut ille ap. *Ammian.* Ep. VI. et in disticho *Meleagri* infra nr. 128.

Nr. 124. Vat. C. p. 523. Non videtur editum. Hoc distichon quum in membranis cum praecedente Epigrammate cohaereat, cui ἄδηλον adscriptum, etiam pro ἀδήλῳ haberi debet. *Nicarchi* tamen esse puto, cujus Epigr. sequitur, aut *Lucillii*, cujus simile est Ep. LV. Tam pusillum esse ait Demetrium, ut ad nihil, quod humi sit positum, corpus inclinare possit; omnia enim illo altiora esse. Quare utcunque se extulerit, eum tamen semper humi jacere. — V. 2. ἀλλ' ἔῤῥιπται. Fortasse: ἔῤῥιπται δὲ χαμαί.

Nr. 125. Vat. Cod. p. 533. Edidit *Huschke* in An. cr. p. 251. De Polemone, judice venali, diximus ad Ep. ἀδ. (quod item *Ammiani* est) XLII. T. III. P. I. p. 312. sq.

126. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἑλλήνων ἀπέλυε πόλιν ποτέ, δεσπότα Καῖσαρ,

Hoc in Codice proximum a nostro locum occupat. Praeclare vidit cl. Editor de *Idibus* agi et *Nonis* Romanorum, et pro εἴδους (in membr est εἰδούς) εἰδοῖς legendum videri. Est autem in hac voce lusus ex eorum genere, quos nunc *calembours* cum Francogallis appellamus. Voce εἰδοῖς enim in duas syllabas divisa, fere sonat εἰ — δῷς; nam verisimile est, parum aut nihil interfuisse inter pronuntiationem diphtongorum οι et ῳι. De conjunctivo aoristi secundi cum εἰ dixit *Boisson.* ad *Philostr.* p. 313. s. et nuper *Car. Schneider* in Indice ad *Aesopi* Fabul. V. εἰ. Jam lusum habes, satis facetum: *Idibus jus non dicit Polemon*; aut: *si dederis, jus non dicit; nonis* autem condemnat homo sibi semper aequalis.

Nr. 126. Vat. C. p. 533. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 239. Lemma in membr. Εἰς κιθαρῳδοὺς Λουκίλλου ἀλλαμ (ἀλλ' ἅμα corr. editor) καὶ τραγῳδοὺς καὶ κωμῳδούς. *Hegelochum* quendam novimus, tragicum actorem, qui ob versum *Euripidis* male pronuntiatum Comicis largam ridendi occasionem dedit. Ille qui hoc Epigr. perstringitur, Nauplium in tragoedia egerat; fortasse coram Caesare, quae est *Huschkii* sententia; quamvis hoc non necessario ex mutilis verbis conficitur. In aliis quoque epigrammatis *Lucillius* Caesarem alloquitur; ut nr. 17. 40. 80. Verba sunt obscurissima. V. 1. ἀπέλυε in mentem venerat ἐπέκλυσσε vel κατέκλυσσε, *inundavit*; quod de malis usurpatur. *Apollon. Rhod.* L. III. 695. τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη. *Lycophr.* V. 227. οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν. *Aelian.* Hist. An. VII. 43. οἱ ἄγαν ὑπὸ τῆς λύπης ἐπικλυσθέντες

ἐξελθὼν ἄσαι Ναύπλιον Ἡγέλοχος·
Ναύπλιος Ἑλλήνεσσιν ἀεὶ κακόν· ἢ μέγα κῦμα
* * * * * ἢ κιθαρῳδὸν ἔχων.

127. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

* * * * * * * * * *
ἀλλά σύ μοι προφέρεις τέκνιον ἀλλότριον,
τὴν προτομὴν αὐτῷ περιθεὶς κυνός· ὥςτε με καλεῖν.
πῶς μοι Ζωπυρίων ἐξ Ἑκάβης γέγονεν;

καὶ ἔκφρονες γεγενημένοι. De muliere garrula *Liban.* T. IV. p. 134. 14. δέδοικα γὰρ μὴ.. τὴν γλῶτταν ὑμῖν ἐκείνην ἐπιστήσῃ, καὶ κατακλύσῃ καὶ ἐμὲ καὶ ὑμᾶς. Ib. p. 350. 13. κατέχωσεν ὁ πατὴρ βλασφημίαις τὸν υἱόν· ἐπέκλυσε. (vulgo ἐπέκλησε) φωναῖς ῥητόρων. de malo poëta *Lucill.* Ep. LXXIII. εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν, ubi similia comparavi in Animadverss. T. II. P. II. p. 486. *Huschkius* tamen mallet: ἀπόλυε. *libera:* aut sic ut jungatur: πόλιν ἀπόλυε Ἑλλήνων. *libera tandem urbem a Graecis* (quod ob V. 3. vix fieri poterit); aut: *urbem Graecorum libera.* Difficultatem hujus distichi auget V. 2. dubia lectio ἄσαι; in Cod. αισζ scriptum. *Huschkius* ᾄσει corrigebat. — V. 3. Sensum distichi truncati sic facile suppleveris: Nauplius Graecis nunquam non perniciosus, sive undas irae ministras habens, sive malo citharoedo usus.

Nr. 127. Vat. p. 537. εἰς ζωγράφους. Primus, quod sciam, edidi in Actis Philolog Monac. Fasc. III. p. 301. Cf. p. 406. V. 1 *mi*, qui periit; sensus esse debuit: *Filii mei Zopyrionis imaginem a te fieri postulaveram;* tu plane alium mihi repraesentas, eumque capite canino magis, quam humano instructum. V. 3. καλεῖν. Fortasse κάμνειν scribendum, i. e. ἀπορεῖν. *ita ut laborem animo, quaerens, quo-*

καὶ κέρας ἐξ δραχμῶν Ἐρασίστρατος ὁ κρεοπώλης
ἐκ τῶν Ἰσικίων υἱὸν Ἄνουβιν ἔχω.

128. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ βινεῖ Φαβορῖνος ἀπιστεῖς· μηκέτ' ἀπίστει·
αὐτός μοι βινεῖν εἶπ' ἰδίῳ στόματι.

129. ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

modo mihi filius ex Hecuba natus sit. Cogitandum de Hecuba *quae torva canino latravit rictu*, ut est ap. *Juvenal.* X. 271. — V. 5. καὶ κέρας. *denique*; ut *Lucill.* Ep. 56. καὶ κέρας εἰς αἴδην καταβάς. *Alciphron.* L. II. 2. p. 212. καὶ κέρας ἀναστᾶσα ὅπῃ ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι. — Verbo κρεοπώλης Lexica augenda. — V. 6. ἰσιων. Vat. Cod. quod in ἰσικίων mutavi. *Isicia* novimus ex *Athenaeo* L. IX. p. 376. D. et *Apicio* L. II. 1. Talia vendebat Erasistratus noster, qui pictoris inscitissimi beneficio jam deum Anubin pro filio habebat. Jam quum pro illa imagine mercedem solvisset, sibi ex *isiciorum* venditione filium ait obvenisse Anubin, ποντῆς Ἴσιδος, (cf. II. Paralip. 45, s.) sed τῶν ἰσικίων alumnum.

Nr. 128. Vat. p. 538. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 245. ipse in Animadverss. T. III. P. I. p. 327. Lusus est in ambiguitate verborum, quum jungi possit εἶπ' ἰδίῳ στόματι, et βινεῖν ἰδίῳ στόματι In Codice legitur βεινει et βεινειν, ut saepe in hoc verbo et in aliis, quae ῑ longum habent.

Nr. 129. Vat. p. 539. Edidi in Animadverss. T. II. P. I. p. 176. — V. 2. κινύρης δὲ κλίνυρης. Vat. Scripsi καὶ. De utriusque

130. ΑΔΗΛΟΝ.

Αἰθερίην διὰ νύκτα νέοι κατάγουσι Σελήνην·
ἤϊθεοι Φαρίης, ἄνδιχα τεμνομένην.

131. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ναὸν τοῦ Ἡρακλέους γενόμενον τοῦ ἁγίου Λουκίου.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος Ἡρακλῆς
οὐκ εἰμὶ Λούκιος, ἀλλ' ἀναγκάζουσί με.

132. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς;
δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ·
χρῄζεις ὅμως σὺν τῶν ἀναγκαίων κακῶν.

particulae confusione dixit Schaefer ad Dionys. Halic. p. 158. et 294.

Nr. 130. Vat. p. 542. Non videtur editum. Scriptum in meretricem Phariam nomine Selenen, quod lusui opportunitatem fecit. Hinc κατάγουσιν, quod usurpatur de iis, qui lunam de coelo deducunt, ut καθαιρεῖν, κατασπᾷν. Simul in viam devocare potest significare. Etiam verba ἄνδιχα τεμνομένην ambigua sunt, simulque de Luna dimidia, quae διχότομος vocatur, i. e. δίχα τετμημένη, simul de muliere sensu obscoeno dici potuit. Respondet verbo τέμνεσθαι latinorum dividere, quod plures illustrarunt. Vide Burm. ad Petron. c. XI.

Nr. 131. Vat. p. 543. Nec hoc editum vidi. Ex verbis ignoti auctoris suspiceris non solum Herculis aedem S. Lucio fuisse assignatam, quod lemma dicit, sed ipsam Herculis statuam pro Lucii simulacro venerationi populi fuisse expositam. Cf. not ad nr. 67. — V. 2. λούκις. V.

Nr. 132. Vat. p. 545. Edidit Huschke, in Anal.

εὔνουν νομίζεις δοῦλον εἶναι δεσπότῃ·
καλὸς δ' ἐπὰν ᾖ δοῦλος τὰ σκέλη κλάσαι.

133. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
εἰ φιλέεις τὸν υἷα δίδου μέ τι τυτθὸν ἀφύσσειν;

134. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εὔανδρος ὁ πρωρεὺς
εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβεβάσας·

cr. p. 263. V. 4. 5. obscuriores, nec quo modo cohaereant, apparet. Versui 4to succurras addita interrogandi nota. In V. 5. etiam metrum laborat. Hoc quidem verbis transpositis corrigas: τὰ σκέλη δοῦλος κλάσας. Sed hoc ad sensum illustrandum nihil facit.

Nr. 133. Vat. p. 546. Hi versus cohaerent cum poematio in Anal. T. III. p. 170. nr. 98. Edidi in Animadverss. T. III. P. I. p. 342. — V. 2. μέ τι τυτθόν. Vat. Addidi τι ad versum implendum.

Nr. 134. Vat. p. 551. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 506. *Chardon de la Rochette* Mag. Enc. an. V. T. V. p. 25. *Huschke* in An. cr. p. 256. — V. 1. ὁ πλωρεύς. Vat. C. ὁ πρωρεὺς emendaverunt *Chard.* et *Huschke*. Hic laudat *Suid.* πρῷρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς· καὶ πρωρᾶσθαι. καὶ πρωράτας τῆς νεώς. καὶ πρωρεύς. Est autem *prorata* gubernatoris administer, et dicitur proprie πρωρατεῦσαι, ut ap. *Aristoph.* in Eqq. 538. sqq. *Xenoph.* Exped. Cyri. L. V. 8. 20. οὐχ ὁρᾶτε ὅτι καὶ χειμάτος μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν πρωρεὺς τοῖς ἐν πρῴρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ; Cf. *Wesseling.* ad *Diodor. Sic.* L. XIV. 43. p. 676. Adde *Moschion.* ap. *Athen.* L. V. p. 209. A. τῶν δὲ κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθεστήκει ναύκληρος, κυβερνήτης

οὐκ ὀλίγον γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ ἔσω, ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν,
ἐν ταύτῃ διαπλεῖν φαίνεται εἰς τὸ πέραν·
νῦν πρῶτον ναῦς ὤπται ὑδρωπική, ἀλλά γε δείδω,
μὴ σόρον οὖσαν ἴδῃς τὴν πάλαι εἰκόσορον.

135. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῆς Ἀσίης τὰ λάφυρα λαβὼν ἔπλευσε Καρῖνος
ἤματι χειμερίῳ, δυομένων ἐρίφων·
Εἶδε καὶ Ἀδράστεια τὸ φορτίον· ὅς δ' ἐφορῶσῃ
ᾤχετο καὶ πελάγεσσι δαίμοσιν ἐγγελάσας.

καὶ πρωρεύς. *Artemid.* L. I. 35. p. 57. ἄρχει δὲ περινέου μὲν ὁ τοίχαρχος, τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς, πρωρέως δὲ ὁ κυβερνήτης. Ib. L. II. 23. p. 179. σημαίνει . . ἀντιπρόσωπον τὸν πρωρέα, καὶ ὁ χηνίσκος τὸν κυβερνήτην. — Notandi infinitivi οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν, pro οὐ τοῦ πλεῖν, ἀλλὰ τοῦ ἀντλεῖν ἕνεκα positi. Sic *Lucill.* Ep. XX. τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει. Fabulae Aesopiae nr. 114. ἀνελήλυθεν θυμιάσαι. Ib. nr. 248. ἀφικόμενος ἐπιδείξεσθαι. Et sic saepius. — V. 5. Versus desinit in vocibus ἀλλά γε in membr. Addidi δείδω probante *Huschkio* et *Chardone*. Non minus bonum foret: ἀλλὰ δέδοικα. — Hoc Epigr. pro allegorico habere videtur cl. *Huschkius*, si recte intelligo p. 268. quod mihi secus videtur. Est in naviculam rimarum plenam, ut *Lucillii* Ep. CXII. CXIII.

Nr. 135. Vat. p. 552. Edidit *Chard. de la R.* in Mag. Encycl. an. IV. Tom. I. p. 93. idque de Carino interpretatur, imperatore Romano. *Huschke* in Anal. Crit. p. 268. — V. 2. δυομ. ἐρίφων. quo tempore nullum ad navigationem periculosius. *Antip. Thess.* Ep. XLIX. ἐριγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. — V. 3. εἰ δὲ Vat. quod editores emendaverunt. — Post φορτίον

136. ΑΛΛΟ.

Τὴν κεφαλὴν σείεις καὶ τὴν πυγὴν ἀνασείεις·
ἓν μὲν μαινομένου, ἓν δὲ περαινομένου.

137. ΑΛΛΟ.

εἰς Μητρόδοτον Βένετον, ἔχοντα πρασίνην τράπεζαν.

Μητρόδοτος στυγέων Πρασίνων αἰώνιον ἄχθος,
μνημοσύνην μίσους τήνδε τράπεζαν ἔχει.

138. ΑΛΛΟ.

Μητρόφανες, κύκνοψι, δασύθριξ, ὄιε, πελαργέ,

exciderunt voculae ὃς δὲ, quas cl. *Chardon* supplevit, qui etiam ἐφορώσῃ emendavit pro ἐφορώσης.

Nr. 136. Vat. p. 552. V. 1. τὴν κεφαλήν. „Nimirum *capita Maenades vi jaciunt hederigerae*, ut loquitur Catullus, et περαίνειν, τὸ συνουσιάζειν, secundum Suidam.“ *Huschke* qui hoc distichon edidit in Anal. crit. p. 246. *Artemidor.* L. I. 78. p. 113. περαίνεσθαι ὑπὸ τινος γνωρίμου γυναικὶ μὲν ἡδὺ καὶ λυσιτελὲς, οἷος ἂν ᾖ ὁ περαίνων· ἀνδρὶ δὲ ὑπὸ πλουσιωτέρου καὶ πρεσβυτέρου περαίνεσθαι ἀγαθόν. Eadem significatione hoc verbum usurpavit Diogen. Laert II. 127. cujus verba laudavit *Stephanus* Thes. L. Gr. T. III. p. 233. G. — Notandum ἓν μὲν et ἓν δὲ, pro τὸ μὲν, τὸ δέ.

Nr. 137. Vat. p. 553. *Palladae* esse existimaverim, cujus Epigr. praecedit in membr. etiam nomine non addito, quod Planudes suppeditavit. Nondum vidi editum. De factionibus aurigarum dixi in Animadvers. T. III. P. I. p. 28.

Nr. 138. Vat. p. 553. Etiam hoc *Palladae* esse suspicor. — V. 1. κύκνωψι. Vat. Scripsi κύκνοψι, *cygni*

τῇ καὶ τῇ κραδάων κεφαλὴν γεράνοισιν ὁμοίην,
μηκεδανὸν καράκαλλον ὑπὲκ δαπέδοιο κομίζεις.

139. ΑΛΛΟ.

Ῥουφινιανός, Ῥοῦφος ὢν δισύλλαβος,
συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς τὰς συλλαβάς·
οὐ λανθάνει δὲ τὴν δισύλλαβον Δίκην·
κληθήσεται γὰρ καὶ δισύλλαβος πάλιν,
Ῥοῦφος κακοῦργος καὶ γόης, ὡς ἦν ποτέ.

140. ΑΛΛΟ.

Ὦ τῆς ἁπάσης δυνάμεως ὑπέρτατε,
σῶσόν με τὸν δύστηνον ἐκ παντὸς φθόνου·

facie praeditus. — V. 2. *γεράνοισιν.* i. e. τῇ τῶν γεράνων κεφαλῇ. — V. 3. *καράκαλλον.* Idem, ut videtur, quod *καρακάλλιον*, *cuculla.* Vid. *Du Cange* Gloss. Gr. Med. p. 590. et in Gloss. Lat. med. V. *Caracalla.* In sensu hujus versus caecutio.

Nr. 139. Vat. p. 556. Edidit *Huschke* in Anal. crit. p. 264. In Rufum quendam, qui, quum sibi malis artibus honores et divitias comparavisset, Rufiniani nomen sumsit. De hoc more nominis una cum fortuna mutandi dixi ad *Nicarchi* Ep. XXI. T. II. P. III. p. 34. V. 1. *ῥουφηνιανός.* Vat. In lemmate tamen *ῥουφινιανός.* — V. 5. ὢν ἦν ποτε Vat. ὡς ἦν ποτε *Huschke*, qui, quum depravatam lectionem non commemoret, sic in apogr. suo videtur invenisse.

Nr. 140. In Vat. p. 556. cohaerent hi versus cum praecedentibus, ita tamen, ut nota ÷|÷ margini apposita, novum quid incipere significetur. Separatum ab illo edidit *Huschke* p. 266. V. 1 — 8. pro prooemio habendi sunt, quibus accusatio hominis

θέλεις ἀκοῦσαι, βούλομαι κἀγὼ λέγειν·
τὸ γὰρ θέλημα τὴν χάριν τίκτει διπλῆν,
διπλοῦν τε κάλλος τῷ λόγῳ χαρίζεται,
λέγοντι κόσμος καὶ κλύοντι σεμνότης·
φωστὴρ γὰρ εἶ σὺ καὶ λόγων καὶ τῶν νόμων,
νόμοις δικάζων καὶ λόγοισιν ἐκπρέπων·
αἴλουρον· εἶδον χρυσίου τὸν πρίσκιπα,
ἢ βδέλλαν ὠμήν; χρυσοκόλλητον χόλον.

cujusdam potentis et divitis (ejusdem Rufi, ni fallor, de quo praecedens Epigramma) quodammodo praeparatur, duobus ultimis versibus παρ' ὑπόνοιαν adjectis. *Huschkius* tamen suspicabatur, hos duos versus conjungendos esse cum proximo Epigrammate, in quo me sibi assentientem non habet. — V. 7. φωστήρ. in universum quaecunque lucem ministrant, φωστῆρες videntur dicta. In Ep. inedit. Vat. Cod. p. 668. ἄστρων ἴδεῖτο μᾶλλον ἀντὶ χρημάτων, ἵν' ἐγράφης φωστῆρσιν, ὡς φωτὸς πύλη In primis sic *solem lunamque* appellata fuisse, docet *du Cange* Gloss. Gr. med. p 1718. — V. 9. τὸν πρίσκιπα. Quid πρίσκιψ sit, non dixerim. Fortasse homo *tumidus et inflatus*; quo ducit verbum πρίσκειν, *tumefacere*, ap. *du Cange* p. 1232. — αἴλουρον χρυσίου accipio de homine furace aurumque quovis modo surripiente; idem ob vexationes pauperiorum βδέλλα vocatur. In Cod. βδέλλαν ὠμήν, quod et H. dedit. Mihi non videbatur dubium, mutato tono ὠμήν, legendum esse, *diram hirudinem*. — Ultimam vocem in χ' ὅλον mutandam censebat clariss. Editor. Homo iracundus χόλος dici potuit, *fel merum*; at nec iracundia homini illi videtur objici, nec epitheton χρυσοκόλλητον illi vocabulo convenit. Cogitabam de κόλον i. e. κραντόν, quod de homine omnis

141. Α Λ Λ Ο.

Νῦν ὁ στρατηγὸς Ἑρμανούβης ἐγένου
κύων, ἀδελφοὺς συλλαβὼν Ἑρμᾶς δύο,
ἀσημοκλέπτας, συνδεθέντας σχοινίῳ,
ψυχρούς, ἀώρους, Ταρταρίους τε δαίμονας.
οὐκ οἶδα χῶρον τοῦ τρόπου κατήγορον·
τρόπον δὲ χώρου τὸν κατήγορον λέγω.

turpitudinis pleno dictum esse potuit. Sic lusus exiſtit in vocabulis similiter sonantibus χρυσοκόλλητος et κόλος.

Nr. 141. Vat. p. 556. cum lemmate: εἰς στρατηγόν. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 267. qui an unquam aliquis has tenebras aggressurus sit dispellere dubitat. Nec operae pretium esse videtur, in foetu inepti hominis diu immorari. — V. 1. ἐγένου depravatum videtur, fortasse ex ἐγένετο. Lusus est in nomine Ἑρμανούβης, (rectius scripseris Ἑρμάνουβις) quod *praetoris* illius moribus convenire videbatur, et quod ipse κύων erat, *impudentia insignis*, et quod in magistratu sibi adjunxerat fratres duos, *Mercurio* ob furacitatem simillimos. Vocabulum ἀσημοκλέπτας homines obscuros videtur significare, ex infima fortasse plebe, sola furandi arte pollentes V. 4. ἀώρους: *deformes*. Cf. *Villois.* ad *Apollon.* Lex. p. 187. ed. *Toll.* ψυχροὶ fortasse dicuntur, quia mox daemones ex Tartaro, ubi ἀδιάδοχος ψυχρότης, secundum *Eustath.* ad Ιλ. ξ. p. 977. 14. Id. ad Ιλ. γ. 23. καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον πλουτώνειος στὺξ τῷ Ταρτάρῳ συγκατέψυκται· ἀφ' οὗ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ ταρταρίζειν ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥιγούντων λέγεται. V. 5. 6. quomodo huc pertineant, ignoro. Sententia est, quam persequitur *Themist.* Or. XIX.

142. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Οὐκέτ' Ἀλεξανδρεῦσι τὰ τίμια, χὡ Πτολεμαίου
μόσχος ἐν ἠϊθέοις λαμπάδι κῦδος ἔχει·
ὁ Πτολεμαίου μόσχος, ἰὼ πτόλι· ποῦ δὲ τὰ μητρὸς
αἴσχεα, πάνδημοί τ' ἐργασίαι τέγεος;

Nr. 142. Vat. p. 557. Edidit *Chardon de la R.* Mag. Enc. an. V. T. V. p. 24. *Huschke* Anal. cr. p. 237. Scriptum hoc Epigr. in puerum, a Ptolemaeo nescio quo, ex vilissima meretrice procreatum. Qui puer cum insigni quodam honore esset exornatus, poëta in moribus omnia susque deque habitum iri auguratur. V. 1. τὰ τίμια per breviloquentiam videtur dictum pro: οὐκέτι Ἀλεξανδρεῦσι τὰ τίμια τίμιά ἐστιν. Hoc sponte intelligitur, pristinos honores prostitutos dici. — V. 2 μόσχος. *Asclepiad.* Ep. XIX. ἀλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλίον ἴσχυσεν Locum *Achaei* qui χελιδόνος μόσχον dixerat, *Eustathius* ad *Homer.* Ιλ. I. p. 655. 2. (cf. *Huschke* in Anal. p. 100.) debebat fortasse *Aeliano* de H. A. VII. 47. fin. — V. 2. λαμπάδι. de decursione cum facibus, quam λαμπαδηδρομίαν, et λαμπάδα simpliciter appellabant. *Isaeus* Or. V. p. 154 ed. *Reisk.* κεχορήγηκε δὲ τραγῳδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι. *Xenoph.* de Redit. Athen. c. 4. οἱ ἐν τοῖς λαμπάσι γυμνασιαρχούμενοι. Cf. *Spanhem.* ad *Aristoph.* Ran. v. 1113. Ingenuos tantum pueros huic certamini interfuisse constat. — V. 4. τέγεος. *Clem. Alex.* Paedag. III. p. 264 35. ἐπὶ τέγους ἑστᾶσι παρ' αὐτοῖς τὴν σάρκα τὴν ἑαυτῶν εἰς ὕβριν ἡδονῆς πιπράσκουσαι γυναῖκες. Ib p. 297. 8. ἔνθα καὶ ἑταιρικῶς κεκοσμημέναι, ὥσπερ ἐπὶ τέγους καθεζόμεναι, διημερεύουσι. Cf. *Valken.* in Animadv. ad Ammon. p.

ποῦ δὲ * * * * συφόρβια; τίκτετε πόρναι,
τίκτετε, τῷ Μόσχου πειθόμεναι στεφάνῳ.

143. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τὸν λεπτὸν θακεῦντα Μενέστρατον εἴαρος ὥρῃ
μύρμηξ ἐξελθὼν εἵλκυσεν εἰς ῥαγάδα·
μυῖα δ' ἐπιπτᾶσ' αὐτὸν ἀνήρπασεν, ὡς Γανυμήδην
αἰετὸς εἰς θαλάμους οὐρανίους Κρονίδεω·
πίπτεν δ' ἐκ χειρῶν μυίης, κοὐδ' ὡς θίγε γαίης,
ἐκ δ' ἀράχνης ἱστοῦ τῶν βλεφάρων κρέμαται.

144. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Κορινθίῳ πίστευε, καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

177. 8. — V. 5. lacunam Codicis sic implet *Chardon* V. cl. ποῦ δὲ κασαύρια, ποῦ δὲ συφόρβια. Docte utique. *Aristoph.* Eqq. 1282. ἐν κασαυρίοισι λείχων τὸν κατάπτυστον δρόσον. Schol. ἐν τοῖς πορνείοις. *Hesych.* κασαυρείοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον. Similis est color in *Callimachi* Hymn in Del. v. 240. οὕτω νῦν ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοισθε λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα.

Nr. 143. Vat. p. 565. Edidi in Animadverss. T. II. P. II. p. 480. *Huschke* Anal. cr. p. 259. — V. 1. 2. Cf. *Ammian* Ep. XVI. — V. 4. Κρονίδαο. Vat. V. 5. πίπτε δὲ χειρῶν. Vat. quod duabus literis restitutis emendavi. Non minus bene legeretur, πίπτε δ' ἄρ' ἐκ χειρῶν. — θίγεν. Vat. — V. 6. In ἀράχνης noli mirari mediam correptam. Tria saltem in Anthologia loca sunt praeter nostrum, in quibus eadem in hac voce correptio invenitur.

Nr. 144 — 147. Vat. p. 568. Quatuor hos senarios, quibus populorum quorundam Graeciae indoles et ingenium verbo indica-

145. ΔΙΦΙΛΟΥ.

Τὸ μὲν Ἄργος ἵππος, οἱ δ' ἐνοικοῦντες λύκοι.

146. ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

147. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

148. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκεον λέβητα.

tur; edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 290. — In versu *Diphili* satis apparet ad ἱπποτροφίαν respici, qua Argos antiquitus illustris erat; urbem tamen ipsam propterea ἵππον appellari miror. — In *Philisci* senario media corripitur in πειραιεύς, cujus correptionis exempla dedimus ex Comicis Atticis in Addit. Anim. in Athen. p. 113.

Nr. 148. Vat. p. 609. τετράμετρον ἀρχιλόχειον. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 204. — V. 1. τόρασφυρήλατον Vat. Emendavi, syllaba fugitiva revocata, τὸ γέρας. *donarium.* Praeterea, ὡς τάχει, pro ὅς. — V. 2. Vacillat metrum in prima sede, ubi spondeus requiritur aut dactylus; in Ἀριστομάχειος autem prima corripitur. Quare legendum videtur: παῖς ὁ 'ριστομάχειος. — Minus etiam ferenda lectio Codicis, ἀνεῖλε τὸν χάλκειον λ. Scripsi ἀνείλετο. Sic dicitur ἀνελέσθαι τὸν κότινον, τὴν δάφνην, etiam τὴν νίκην, docente *Valkenar.* ad *Herodot.* p. 407. et ante eum *Stephan* in Thes. T. I. p. 187. G. H.

149. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης ἄγων.

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἁ ναῦς ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζοᾶς
ἅρπαξας, ποτὶ τὲ Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

151. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

. . . . μεον Διόνυσον ὁρᾷς ἐμέ, τίκτε με νηδύς.

Nr. 149. Vat. p. 609. πεντάμετρον Βακχικόν. quod in τροχαϊκὸν mutandum censet *Bentlejus*, qui hos versus edidit in Fragm. Callimachi nr. CXV. p. 485. ed. Ern. V. 1. laudat *Hephaest.* in Enchir. p. 19. ubi διατήξας. — V. 2. λεσβίην. Vat. ἀωτονεκταρ. Ib. De ἄωτον vide *Ernest.* ad *Callim.* H. in Apoll. 112.

Nr. 150. Vat. Ibid. τετράμετρον ἑκκαίδεκα συλλαβῶν· οὐδὲ τοῦτο τέλειον. Sunt versus choriambici cum basi. V. 1. ἄτομον. Vat. quod ad mentem *Bentleji* correximus, qui hos quoque versus edidit in Fragm. Callim. nr. CXIV. p. 485. Idem cogitabat de ἀμίτομον. — ἐμεῖν et ζωᾶς. Vat. — V. 2. ἁρπάξας et λιμένοσκόπω. Vat. ἱκνεῖσθαι *supplicandi* sensu est ap. *Theocrit.* Ep. VII. ὃς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται. Notandus Ζεὺς λιμενοσκόπος, ubi cogitandum de Jovis simulacro templove in vicinitate maris exstructo. Sic in *Antip. Thess.* Ep. XVIII. Φοῖβε, Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα πανόρμου ναίων.

Nr. 151. Vat. p. 620. Nondum vidi editum. V. 1. Pro truncato vocabulo fuit fortasse ἀνδρόμεον. Sed donec de sensu aenigmatis

διχθαδίη, μνήμης δὲ πατὴρ ἐμοὶ ἡγεμονεύει.
Θηροφόρον δέ με πρῶτον ἐγείνατο νηλεόθυμον·
αὐτοκασιγνήτης δὲ πρόκνος φίλον υἷα κατακτάς,
οὐκέτι θῆρα φέρω, ἀλλ' οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
καὶ χθόνα, καὶ μακάρων ἱερὸν χορὸν ἄφθιτον αἰεί.

152. ΑΛΛΟ.

Ὀφθαλμοὺς Σκύλλης ποθέω, τοὺς ἔσβεσεν αὐτὸς
ἥλιος, μήνη τε· πατὴρ δέ με δείδιε κούρην·
λοῦμαι δ' ἀενάοισι δύω ποταμοῖσι θανοῦσα.

constiterit, difficile fuerit de lectionibus statuere — V 2 διχθαδίης. Scribendum διχθαδίη, quod de Baccho transsumtum, qui διστόκος, διμήτωρ appellari solet, ut ἄρσενα θηλυτέρην μετὰ γαστέρα γαστέρα βαίνων. Nonn. Dion. IX, 10. — πατὴρ δ' ἐμός. Vat ἐμοὶ scripsi. V. 3. θηβοφόρον. Vat. θηροφόρον scripsi sine haesitatione, quod postulabat V. 5. οὐκέτι θῆρα φέρω. — V. 4. πρόκνος depravatum vocabulum. Num πρόκνης? Sed haec quoque vox certa emendatione non poterit restitui, nisi sensus tenebris depulsis.

Nr. 152. Vat. p. 620. Edidit *Huschke* in Anal. cr. p. 303. Agitur de Niobe, quae totidem liberos, quot Scylla capita habuit, Apollinis (ἠελίου) et Dianae (μήνης) telis interemtos lugebat (ἐπόθει). In saxum mutata patris Tantali capiti imminebat (sic enim auctor notam de poena Tantali fabulam interpretabatur. Vide *Porson.* ad *Euripid.* Orest. v. 5.), et flumina demittebat de vertice suo. Cf. *Quint. Smyrn.* L. I. 294. sqq. Hanc interpretationem debeo *Buttmanno*, viro sagacissimo, qui et alia Anthologiae aenigmata felicissime explicavit. — V. 3. ἀενάοισι. Vat. Quum praeterea in Cod. sit:

οὖς κορυφῇ προΐησιν ἐπ' ὀφρυόεντι κολώνῳ.

153. ΑΛΛΟ.

Ἐς μέσον Ἡφαίστοιο βαλὼν ἑκατοντάδα μούνην,
παρθένου εὑρήσεις υἱέα καὶ φονέα.

154. ΑΛΛΟ.

Μούνῳ μοι φίλον ἐστὶ γυναιξί περ ἐν φιλότητι
μίγνυσθαι, αὐτῶν λισσομένων ποσίων.

155. ΑΛΛΟ.

Τόν με κατακτείναντα κατέκτανον, οὐδέ μοι ἦδος·
θῆκε γὰρ ἀθάνατον τὸν κτάμενον θάνατος.

156. ΑΛΛΟ.

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτώνυμον αἷμα λαχοῦσα,

λεύομαι δ' ἀ. *Buttm.* corrigebat λοῦμαι δ' ἀ. quem sequutus sum.

Nr. 153. Vat. C. p. 620. Edidit *Huschke* An. cr. p. 301. ex apographo minus integro. Sensus est idem qui in Aenigmate IV. T. III. p. 318.

Nr. 154. Vat. C. p. 621. Edidi in Animadverss. T. III. 2. p. 345. Paucis mutatis idem distichon legitur inter Aenigm. V. p. 317. ubi V. 2. legendum videtur ἀντομένων ποσίων pro ἀχνυμένων. V. 2. αὐτῶν. Fort. καὐτῶν.

Nr. 155. Vat. C. ibid. Edidit *Huschke* in An. cr. p. 303. Cf. Animadverss. T. III. P. II. p. 363. — V. 1. τόν με κτείναντα. Vat. κατακτείναντα scripsi cum *Huschkio*; qui comparavit *Homer*. Ιλ. σ. 80. ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος; De Nesso agitur.

Nr. 156. Vat. C. ibid. Est Oraculum Byzantinis datum ap. *Achillem Tatium* L. II. 14. p. 65. — V. 1. νῆσός τις πόλις. Vulgo πόλις

ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμῆς ἐσθ' αἷμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἷμα·
ἐνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειν κελόμην Ἡρακλεῖ.

157. ΑΛΛΟ.

Ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ καὶ τέμνει με σίδηρος·
γράμματος αἰρομένου δύεται ἠέλιος.

158. ΑΛΛΟ.

Κτεῖνα κτάσιν, κτάνε δ' αὖ με κάσις, θάνομεν δ' ὑπὸ πατρός·
μητέρα δ' ἀμφότεροι τεθνεῶτες κτάνομεν.

desideratur, quod correctionibus locum dedit. Vide *Schrader* ad Musae. p. 138. et *Dorvill.* ad *Char.* p. 675. Unice veram esse lectionem Cod. *Huschkius* docuit in An. cr. p. 293. comparans *Achill. Tat.* p. 66 ὑπόκειται δὲ πορθμὸς κάτωθεν ἰσθμῷ· καὶ γίνεται τὸ θέαμα καινόν, πόλις ἐν θαλάσσῃ καὶ νῆσος ἐν γῇ. Tyrus appellatur νῆσος ap. *Euripid.* Phoeniss. v. 211. ubi vid. Intrpp. — φυτώνυμον αἷμα. „Est sanguis, genus, gens a planta nomen ducens, sanguinem hominum plantae cognominum; nam Phoenices Tyrum incolebant." *Dorvill.* l. c. — V. 3. desideratur in edd. *Achillis Tatii*; nec ibi cum ceteris explicatur. — V. 4. ἔχων χαίρει. Vulgo. Hujus versus explicatio petenda ex *Achille Tatio* p. 67. — V. 5. σεφίρειν κέλομ' Ἡρακλῆι. Vulgo.

Nr. 157. Vat. C. p. 621. Edidit *Chardon de la R.* Mag. Enc. an. IV. T. I. p. 95. *Huschke* Anal. cr. p. 306. — V. 1. ὃ καί. Vat. quod foret δι' ἅ, *quapropter*. Sed depravatae videntur voces ex εἰμὶ μικρόν, τ. — Intelligitur ὄνυξ.

Nr. 158. Vat. C. p. 621. *Huschke* An. cr. p. 307.

159. ΑΛΛΟ.

Εἰσὶ κασιγνῆται δύ' ἀδελφεαί· ἡ μία τίκτει
τὴν ἑτέρην, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ἀπὸ τῆς ἀτεκνοῦται,
ὥςτε κασιγνήτας οὔσας ἅμα καὶ συνομαίμους,
αὐτοκασιγνήτας κοινῇ καὶ μητέρας εἶναι.

160. ΑΛΛΟ.

Μητέρ' ἐμὴν τίκτω καὶ τίκτομαι· εἰμὶ δὲ ταύτης
ἄλλοτε μὲν μείζων, ἄλλοτε μειοτέρη.

161. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ πόλου μίμημα· δύω δέ με θῆρες ἄγουσιν,
πρόσθε μὲν Ἠριγόνης, Πασιφάης δ' ὄπιθεν.

Accipiendum de Polynice et Eteocle, quos patris imprecationes peremerunt.

Nr. 159 Vat. C. p. 622. De die et nocte agi in oculos incurrit. V. 2. notanda significatio verbi ἀτεκνοῦσθαι pro *occidi*.

Nr. 160. Vat. C. l. c. *Huschke* An. cr. p. 307. Nox diem gignit, dies noctem, secundum temporum vicissitudinem modo longior, modo brevior.

Nr. 161. Vat. C. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 304. Quid aenigma velit, ex verborum interpretatione manifestum fiet. Ἠριγόνης θὴρ est ὁ κύων, cujus vocabuli significatio obscoena patet ex Ep. *Stratonis* LXVII. quod inprimis comparandum. Vid. Animadverss. T. II. P. III. p. 108. s. et T. II. P. II. p. 286. — Πασιφάης θὴρ est ὁ ταῦρος. Jam constat ταῦρον vocatum fuisse τὸν ὑπὸ τῶν ὀρχέων τόπον. Cf. *Valken.* ad Ammon. p. 40. Quibus perpensis non dubitabis, significari τὸ ὄσχεον, quod πόλου μίμημα vocatur, aut ob formam, aut ob *canem taurumque* in eadem re-

Ἡρακλέους * ἤρεμεν με συνευνέτις, ἡδέ με Φοίβου
τείρει νύμφα φίλη πολλάκι δαιομένη.

162. ΑΛΛΟ.

Νυκτὶ μιῇ καὶ Τρωσὶν ἐπήλυθα, καὶ τὰ Πελασγῶν
φῦλα διατμήξας εἷλον ἄνευ δόρατος·
οὐ μὲν ὁ Τυδείδης, οὐδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
τὸν θρασὺν ἐκ νηῶν ἔσθενον ἐξελάσαι·
ἀλλὰ μένος καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων,
Ἀργείων στρατιὴν ὤλεσα καὶ Φρυγίων.

gione, tanquam in coelo, conspicuis. Hoc probabilius Cf. *M. Argent.* Ep. XVI. XXIII. V. 3. Ἡρακλέους ἤρεμεν με. Herculis conjux est Ἥβη. Similiter lusit *Strato* l. c. μὴ . βρίξῃς τὴν λασίην Ἡρακλέους ἄλοχον. et *M. Argent.* Ep. XVIa. quod illustravimus in Anim. T II. P. II. p. 287. Quid in corruptis syllabis lateat, dubites κειρῷ tentabat *Huschkius*; ἐρέφει με *Buttmannus*, quod maxime arridet; (λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον. Pindar. Ol. α. 110.); ipse cogitabam de κομέει, *ornat*, quod in similitudine literarum κο et ηρ non improbabile. Cf. *Bast* in Comm. Palaeogr. p. 716. s. et 814. — Φοίβου νύμφη. ἡ δάφνη, *laurus*, qua utebantur in pilis amburendis. Cf. *Aristophan.* Ecclesiaz. v. 13.

Nr. 162. Vat. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 306. V. 1. ἐπήλυθε. Vat. C. Primam personam, quam suadebat εἷλον et ὤλεσα, reposui auctore *Huschkio*. — V. 3. οὔ μιν ὁ T. Vat. Intelligitur ὁ Ὕπνος, qui vires mortalium auget. Idem a Jove ad Agamemnonem missus (nam pro ὀνείρῳ quoque potest accipi) multa mala Graecis intulit; Trojanis autem somnus infestus fuit, per quem Rhesus periit.

163. ΑΛΛΟ.

Γράμματος ἀρνυμένου πληγὴν ποδὸς οὔνομα τεύχει
ἡμέτερον· παίειν δὲ βροτῶν πόδας οὔποτ' ἐάσει.

164. ΑΛΛΟ.

Εἵνεκα φωτὸς ἐγὼ φῶς ὤλεσα· φὼς δὲ παραστὰς
φῶς μοι ὄπασσε φίλον ποσσὶ χαριζόμενος.

165. ΑΛΛΟ.

Οὔρεσι μὲν γενόμην, δένδρον δέ μοι ἔπλετο μήτηρ,
πῦρ δὲ πατήρ, βῶλος δ' εἰμὶ μελαινομένη·
ἢν δὲ μ' ἔσω κεραμοῖο πατὴρ τήξησι βαθείας
ἅρματος ἀτειλὰς ῥύομαι Ἐιναλίου.

166. ΧΡΗΣΜΟΣ
δοθεὶς Ὁμήρῳ.

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

Nr. 163. Vat. C. p. 622. *Huschke* Anal. cr. p. 306. qui αἰρομένου mallet. Significari videntur vocabula σκάνδαλόν et σάνδαλον.

Nr. 164. Vat. C. p. 622. Edidit *Chard. de la R.* Mag. encycl. an. IV. T. I. p 95. Significatur *laterna*, φανός, quae luce exorta extinguitur, in tenebris autem lucerna instruitur.

Nr. 165. Vat. C. p. 624. Edidit Idem l. c p. 95. et de *pice* interpretatur. V. 3. τήξησβαθείης. Vat. τήξησι scripsi, ut ruenti versui succurrerem. βαθείας debetur cl. editori. — V. 4. ἅρμα Ἐνυαλίου est *navis*. Cf. *Rittershus.* ad Oppian. Hal. L. I. v. 190.

Nr. 166. Vat. C. p. 625. Est in Vitis Homeri Pseudo-Plut. T. V. p. 145. ed. *Ern.* et *Procli* in Bibl.

167. Ἕτερος πρὸς τὸν αὐτόν.

Ὄλβιε καὶ δύςδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι,
πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι,
μητρόπολις ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνωος γαίης οὔτε σχεδὸν, οὔτ᾽ ἀπὸ τηλοῦ·
ἐν τῇ μοῖρ᾽ ἐστίν σε τελευτῆσαι βιότοιο,
εὖτ᾽ ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῷς ἐςακούσας
δυςξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον·

Lit. et Art. Fasc. I. p. 9. ubi pro φύλαξαι. Cod. Monac. nr 111. in quo eadem vita extat, φυλάξω. Voluit φύλαξο. *Stephan. Byz.* in Ἴος. — ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ, ὡς ὁ χρησμός·

Ὄλβη (leg. ὄλβιε) καὶ δύςδαιμον (ἔφυς γὰρ ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν)
πατρίδα δίζηαι· μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρὶς ἐστιν·
ἔστιν Ἴος κ. τ. λ.

Sic est etiam ap. *Pausaniam* L. X. 2. p. 233. his verbis additis: δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰῆται καὶ Ὁμήρου μνῆμα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἑτέρωθι Κλυμένης, τὴν Κλυμένην μητέρα εἶναι τοῦ Ὁμήρου λέγοντες.

Nr. 167. Vat. C. p. 625. Duo priores versus extant ap. *Stephan. Byz.* et *Pausan.* locis modo citatis. Ap. *Euseb.* Praepar. Evang. L. V. p. 227. et p. 229. et in *Pseudo - Plutarchi* Vita Homeri T. I. p. 143. ed. Ern. Ex *Eusebio* mutilum dedit *Opsopoeus* in Orac. Vett. p. 34. — V. 2. μητρὸς . . πατρός. Sic etiam *Pseudo - Plut.* μητρὶς . . . πατρίς. *Euseb.* idque magis probat *Ernesti.* — V. 3. desideratur ap. *Euseb.* — V. 5. ἐν τῇ σὴ μοῖρ᾽, omisso σε. *Plut.* ἐν γῇ σοι μοῖρ᾽ ἐ. τ. *Euseb.* — V. 6. 7. Mutili sunt apud *Eusebium*, ubi *Vigerus* in not p. 22. non meminerat, eosdem pleniores legi et correctiores in

δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες· ἣν μὲν ἀμαυρὰν
ἠελίων δισσῶν, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον·
ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ, φθίμενος δ' ἔτι πολλά * *

168. ΑΛΛΟΣ

Δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστί,
σοῦ παιδὸς χείρεσι λείψειν φάος· ὣς γὰρ ἔνευσα.

169. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Καρύστῳ.

Χείρωνος φίλε τέκνον ἀγακλειτοῖο, Κάρυστε,

Vita Homeri. — V. 8. ἣν μέν. *Plut.* ἣ μὲν . . ἣ δ' *Euseb.* τὴν μέν. Vat. C. et sic iterum V. 9. ubi ἠελίδων ὅσσων. *Plut.* ἠελίων δισσῶν. Cod. V. et *Euseb.* De oculis accipe. V. 10. ζῶν καὶ ἀποφθίμενος. *Euseb.* καὶ ζῶν καὶ φθίμενος. *Plut.* ubi versus sic expletur: ἔτι πολλὸν ἀγήρως.

Nr. 168. Vat. C. p. 625. Editum junctim cum Argumento Phoenissarum *Euripidis.* V. 3. χείρεσσι λιπεῖν. Vulgo. Fort. χερσὶν λείψειν. aut χείρεσι σοῦ παιδὸς λ. quamquam vulgata lectio minime spernenda. Solet enim πέπρωται et πεπρωμένον ἐστὶ cum infinitivo aoristorum jungi. *Homer.* Ιλ. σ. 329. ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι. *Pindar.* Ol. VIII. 44. ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον . . . λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνός. Id. Isthm. VIII. 69. εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν. *Eurip.* Alc. v. 21. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται. — ἔνευσα. Vulgo ἔνευσε additis duobus versibus:

Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

Nr. 169. Vat. C. p. 626. *Stephan. Byz.* Κάρυστος·

Πηλίον ἐκπρολιπὼν Εὐβοίας ἄκρον ἱκέσθαι,
ἔνθ' ἱερὰν χώραν κτίζειν σοι θέσφατόν ἐστιν.

170. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς Λυκούργῳ.

Ἥκεις, ὦ Λυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν,
Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
δίζω, ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἤέπερ ἄνδρα·
ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκόοργε.

πόλις ὑπὸ τῇ Ὄχῃ, πόλει τῆς Εὐβοίας, ἀπὸ Καρύστου τοῦ Χείρωνος. Θεοδωρίδας Χειρωνίαν αὐτήν φησι: *Carystum* alii *Carycum* appellabant. Cf. *Schol.* ad *Lycophron.* v. 580. Oraculum edidit *Opsopoeus* p. 22. ex *Euseb.* Praep. Evang. L. VI. T. p. 255.— V. 1. ἀγακλυτοῖο Κάρυστε. *Eus.* Ubi in fine additur: ἀλλ' ἴθι, μηκέτι μέλλε.

Nr. 170. Vat. C. p. 626. χρησμὸς δοθεὶς Λυκούργῳ τῷ φιλοσόφῳ. i. e. *legislatori.* Est hoc Oraculum ap. *Herodotum* L. I. 65. *Themistium* Or. XIX. p. 225. D. et alios, quos commemorat *Davis.* ad *Max. Tyr.* Diss. XXIX. 2. p. 72. ed. R. Ad idem respexit *Plutarch* V. Lycurgi c. 5. ἀπεδήμησεν εἰς Δελφούς, καὶ τῷ θεῷ χρησάμενος καὶ θύσας ἐπανῆλθε, τὸν διαβόητον ἐκεῖνον χρησμὸν κομίζων, ᾧ θεοφιλῆ μὲν αὐτὸν ἡ Πυθία προσεῖπε, καὶ θεὸν μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον. — V. 1. Λυκόοργε. Vat. *Herodot.* Λυκόεργε alii. — V. 3. διζῶ ἤ σε. Vat. δίζω ἠὲ θ. *Themist.* p 225. D. εἰ θεὸν Idem p. 193. C. — ἤέπερ ἄνδρα. Vat. ἠὲ καὶ ἄνδρα. alii, aut ἢ ἄνθρωπον.— Ap. *Euseb.* Praep. Ev. V. 27. p. 224. additur: ἥκεις εὐνομίαν διζήμενος· αὐτὰρ ἐγώ τοι Δώσω.

171. ΑΛΛΟΣ

δοθεὶς ἐκ τοῦ Σεράπιδος τῷ διὰ πλῆθος ἀτυχημάτων χρωμένῳ καὶ αἰτιωμένῳ τὸν θεόν.

Μὴ μέμφου μοίρην, μὴ θεοὺς μηδέν, ξένε·
ὥρην δὲ μέμφου, ἥν πατήρ ἔσπειρε σέ.

172. ΑΛΛΟΣ

ἐρωτήσαντι Ῥουφίνῳ πῶς λάβοι ὅρκον παρὰ τοῦ ἰδίου ναυκλήρου.

Εὖτ' ἂν ὑπὲρ γαίης ἀνέχῃ δρόμον ὄρθρια Τιτάν,
λύσας ἀκτῖσι ζοφερῆς δηλήματα νυκτός,
λάμπει δ' αἰγλήεσσα νέον φάος Ἠριγένεια,
δὴ τότ' ἄγων παρὰ θῖνας, ἀλιῤῥάντους τε παρ' ἀκτάς,
φῶτα στῆσον ἔναντα δεδορκότα πρὸς φάος αὐγῆς
ἠελίου, καὶ τὸν μὲν ἔσω πόδα χεύματος ἐντὸς
δεξιὸν ἐν δίναις ἐχέτω, λαιὸν δ' ἐπὶ γαίης
στηρισάτω, χείρεσσι δ' ἐπιψαύων ἑκάτερθε,
τῇ μὲν ἁλός, τραφερῆς δ' ἑτέρῃ, πιστούμενος ὅρκον
οὐρανὸν ὀμνυέτω, χθόνα δ' ἄσπετον, ἠδ' ἁλὸς ὅρμους,

Nr. 171. Vat. C. p. 626. Pessimos senarios alibi me legisse non memini.

Nr. 172. Vat. C. ibid. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 295. — V. 1. ἀνέχῃ δόμον. Vat. δρόμον emendavit cl. Editor. *jubar aureus extulerat Sol. Ovid.* Metam. VII. 663. — V. 4. ἀλιῤῥάντους τὲ παρακτας. Vat. In aliis apographis ἀλικράντους, unde *Huschke* ἀλιξάντους correxit. *Mnasalc* Ep. VIII. στῶμεν ἀλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου. — V. 9. πιστούμενος ὅρκον. *fidem dans jurejurando.* Vulgo ὅρκῳ, ἐπέεσσιν πιστοῦσθαι dicitur. Vide *Steph. Thes.* L. Gr. T. III. p. 146. A. Caeterum cf. Ιλ. ξ. 271. — V. 10. ἁλὸς ὅρκους ex vitioso apo-

αἰθερίου δὲ πυρὸς βιοδώτορα ἡγεμονῆα·
τοῖον γὰρ θεὸν Ὅρκον ὑπὸ στομάτεσσιν ἀτίζειν
οὐδ' αὐτοὶ τολμῶσιν ἀγήνορες Οὐρανίωνες.

173. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς ἐν Ἰλίου πόλει ὅτε ἐναυάγησαν οἱ κίονες τοῦ ἱεροῦ Διὸς τοῦ ὄντος ἐκεῖσε, οἳ νῦν ἐν Βηρύτῳ.

Εἶπε Ποσειδάωνι· κασιγνήτοισι πιθέσθαι
πρεσβυτέροις ἐπέοικεν· ἐμῆς ἐρικυδέος αὐλῆς
κίοσιν οὐ κατὰ κόσμον ἀγάλλεαι· εἶπε τινάξας
τρὶς ἅλα μαρμαρέην, καὶ πείσεαι. Ἢν δ' ἀπιθήσῃ,
φραζέσθω, μὴ πᾶσαν ἐνιπρήσαιμι θάλασσαν·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θάλασσα Διὸς σβέννυσι κεραυνόν.

gr. editor. ὅρμους est in membr. — V. 12. θεὸν Ὅρκον. numen commemoratum ab *Hesiod.* Theog. v. 231. tanquam Ἔριδος filius, multarumque inter homines noxarum auctor. Sic est etiam in Oraculo illustri ap. *Herodot.* L. VI. 86. ubi vide *Wesseling.* p. 478. 61.

Nr. 173. Vat. C. p. 627. Non vidi editum, nec historiam novi, ad quam referatur. Jupiter videtur loqui, Neptunum increpans, quod majoris fratris columnas mari commoto (naufragio excitato) sibi arrogaverit, minasque addens, nisi illas reddiderit. Mercurio haec mandata dari existimo. V. 1. κασιγνήτοισί τε πίθεσθαι. Vat. — V. 4. καὶ πείσεαι. Fortasse scrib. εἰ πείσεαι. Ut Jupiter capite annuens promissum sancire existimatur, sic hoc loco Neptunus mare eandem ob caussam commovere jubetur. — V. 4. ἢν δ' ἀπιθήσῃ, ὁ Ποσειδῶν scil.

174. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ.

Τίπτε δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν,
οὐ ταυτὰ φρονέοντες ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε;
ἤτοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενος εὑρεῖν·
αὐτὰρ ὁ πῶλον ἄγειν· τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ;

175. ΑΛΛΟΣ

ἐκ τῆς Πυθίας τῷ βασιλεῖ Ἀδριανῷ.

Ἄγνωστόν μ' ἐρέεις γενεῆς καὶ πατρίδος αἴης
ἀμβροσίου σειρῆνος· ἕδος δ' Ἰθάκη τις Ὁμήρου·
Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Πολυκάστη,
μήτηρ ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄλλων.

Nr. 174. Vat. C. p. 629.

Nr. 175. Vat. C. p. 630. sq. Oraculum, ad Homerum referendum, de cujus patria et parentibus Hadrianus Oraculum interrogasse fingitur. — V. 1. ἄγνωστον. *Suidas* T. II. p. 690. Ὅμηρος, ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. — V. 2. σειρῆνος. *Eustath.* initio Prooemii p. 1. τῶν Ὁμήρου σειρήνων καλὸν μὲν ἴσως εἴ τις ἀπέσχοιτο τὴν ἀρχήν. Ep. ad. CCCCLI. ἡ γὰρ Ὁμήρου Σειρὴν ὑμετέρων ῥεῖται ἀπὸ στομάτων. Cf. not. in Anim. T. II. P. III. p. 320. λόγων σειρὴν καὶ χάρις jungitur apud *Plutarch.* Vit. Marii c. 44. — Pro ἀμβροσίου expectabas ἀμβροσίας. — Ἰθάκη. Fuerunt, qui Homerum Ithacensem dicerent. *Suid.* T. II. p. 681. Ὅμηρος ὁ ποιητής . . . Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. — Caeterum fortasse scribendum: Ἰθάκη 'στιν Ὁμήρου· quamquam tis ad stilum oraculorum retuleris; quae de notis etiam tanquam de ignotis loquuntur. — V. 4. ἄλλων. Cod.

176. ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἴ με νέην ἔλαβες, τάχα μου πίες ἐκχυθὲν αἷμα,
νῦν δ' ὅτε γηραλέην μ' ἐξετέλεσσε χρόνος,
ἔσθιε τὴν ῥυσαινομένην ὑγρὸν οὐδὲν ἔχουσαν,
ὀστέα συνθραύων σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ.

177. ΑΛΛΟ.

Πήρην σὴν ὀπίσω, κάλαθον χερί, τὸν τράγον ὤμοις,
αἰπόλε, σῶν ἀγρῶν σύμβολα πάντα φέρεις.

178. ΑΛΛΟ.

Εἰμὶ χαμαιζήλου ζώων γένος· ἦν δ' ἀφέλῃς μου

Nr. 176. Vat. C. p. 631. Εἰς σταφίδα. Edidit *Chardon*. Mag. Encycl. an. IV. T. II. p. 224. — V. 1. Omissum est ἂν, quod in talibus passim observavimus *Antioch.* in Anal. T. II. p. 305. Βήσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο. Etiam cum τάχα. *Bion.* Eid. V. 5. αἰ μὲν γὰρ βιότω διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν . . Κρονίδας . . ἦν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι. Cf. *Schaefer.* in Meletem. p. 55. — V. 2. ἐξετέλεσε. Cod. — V. 3. ῥυσαιν ὰν με. Cod. ῥυσσαινομένην. dedit cl. Editor. Non opus est sibilantem litteram duplicari. — V. 4. σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ. Ossa mea, id est, nucleos, simul cum carne mea frangens et comedens. Praepositio post verbum compositum abundat.

Nr. 177. Vat. C. p. 631. Edidit *Hüschke* in Anal. cr. p. 305. „Nihil hic ambigui est, nihil obscuri. „Videtur esse veri nominis epigramma, scriptum „in anaglyphum, aut gemmam sculptam."

Nr 178. Vat. C. p. 631. Protulit *Chardon*. Mag. Encycl. an. IV. T. II. p. 225. ubi V. 1. χαμαιζήλων. Verum est χαμαιζήλου. Pro

γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος·
ἢν δ' ἕτερον, ζῷον πάλιν ἔσομαι· ἢν δὲ καὶ ἄλλο
αὖ μόνον εὑρήσεις, ἀλλὰ διηκόσια.

179. ΑΛΛΟ.

Τέσσαρα γράμματ' ἔχων ἀνύω τρίβον· ἢν δὲ τὸ πρῶτον
γράμμ' ἀφέλῃς, ἄιω· καὶ τὸ μετ' αὐτὸ πάλιν,
βορβόρῳ εὑρήσεις ἐμὲ φίλτατον· ἢν δὲ τὸ λοιπὸν
αἴρῃς, εὑρήσεις ἐπίρρημα τόπου.

180. ΑΛΛΟ.

Λαμπάδα μὲν προέηκεν Ἔρως, καὶ τόξα, καὶ ἰούς,
αἰθιόπων δὲ κόνιν ἀντὶ βελῶν προχέει.

γίνος scribendum μέρος, ut apparet ex V. 2 ἄλλο μέρος. Vocabulum aenigmatis est νοῦς, unde οὖς; ὗς, σ. — V. 3. ἔσομαι. Cod. ἔσσομαι Chard.

Nr. 179. Vat. C. p. 631. Editum non novi. Vocabula sunt πόνος, οὖς, ὗς et ποῦ. — V. 3. μὲ φιλ. Cod. Scripsi ἐμὲ, versus implendi causa. — V. 4. ἐπίρρημα τόπου. Suspicabar: βραχύ τι ῥῆμα τόπου. Sed lenius fuerit, licet minus fortasse elegans:

εὑρήσεις εἰσέτι ῥῆμα τόπου.

ubi depravationis causae in oculos incurrunt.

Nr. 180. Vat. C. p. 631. Edidit *Salmasius* de Hom. Hyl. Iatr. p. 192. memoria fisus; unde factum, ut V. 1. sic proferret: οὐκέτι Ἔρως φορέει φαρέτρην καὶ τόξα καὶ ἰούς quem ex aliis Anthologiae locis consarcinavit. Idem αἰθιόπων κόνιν, quod *aurum* est, ridicule interpretatur. Quod verum esset, docuit *Chardon.* Mag. Enc. An. IV. T. I. p. 94. — In κόνιν posterior syllaba producitur, ut ap. *Aeschyl.* Suppl. 183.

181. ΑΛΛΟ.

Οὐδὲν ἔσωθεν ἔχω, καὶ πάντα μοι ἔνδοθέν ἐστι·
προῖκα δ' ἐμῆς ἀρετῆς πᾶσι δίδωμι χάριν.

182. ΑΛΛΟ.

Ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα κόρη θάνεν· ὁ προδότης δὲ
οἶνος, ὑφ' οὗ δὲ θάνεν Παλλάδος ἦν στέλεχος.
Ὁ κτείνας, ναυηγός· ἐνὶ ζώοντι δὲ τύμβῳ
κεῖται, μεμφομένη τὰς Βρομίου χάριτας.
Παλλὰς, καὶ Βρόμιος, καὶ ὁ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
οἱ τρεῖς τὴν μούνην παρθένον ἠφάνισαν.

183. ΑΛΛΟ.

Οὐδεὶς βλέπων βλέπει με, μὴ βλέπων δ' ὁρᾷ·

Nr. 181. Vat. C. p. 131. Edidit *Chardon.* Mag Encycl. IV. T. II. p. 224. explicatione non addita.

Nr. 182. Vat. C. p. 631. Dedi in Animadverss. T. III. 2. p. 354 *Huschke* in Anal. Crit. p. 307. Intelligitur, quod *Buttmannus* vidit, oculus Polyphemi. — V. 5. Βρ. καί. Scr. ut jam olim dedi:

καὶ Βρόμιός τε καὶ ὁ κλ.

Idem suadet *Hermann.* ad Orph. p. 729.

Nr. 183. Vat. C. p. 631. Exhibuit *Huschke* Anal. cr. p. 308. qui recte interpretatur de Somno. — V. 1. μὴ βλέπων. Similiter *Symposius* Aenigm. XCVI. *Sed me nemo videt, nisi qui sua lumina claudit.* Caeterum ne existimes, scribi debuisse ὁ μὴ βλέπων, sic loquitur Plato de Rep. II. p. 366. D. τῶν γε ἄλλων οὐδεὶς ἑκὼν δίκαιος, ἀλλὰ . . . ψέγει τὸ ἀδικεῖν. *Apollon. Rh.* IV. 803. δείματι μή τις ἑοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι Ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἑὸν κράτος εἰρύοιτο. Confer *Gronov.* Obss. IV.

ὁ μὴ λαλῶν λαλεῖ· ὁ μὴ τρέχων τρέχει·
ψευδὴς δ' ὑπάρχω, πάντα δ' ἀληθῆ λέγω.

184. ΑΛΛΟ.

Ἄγονος ἐξ ἀγόνων, βελεηφόρος, ἔμβρεφος, ἄρσις.

185. ΧΡΗΣΜΟΣ

δοθεὶς τῇ μητρὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἐν Κυζίκῳ ἐρωτησάσῃ, πῶς ἂν τῆς χώρας Περσῶν κρατήσειεν ὁ ταύτης υἱός.

Πέρσαι λάτριν ἐμὸν σημάντορα χειρὶ βιαίῃ
ἔκτανον· οἰκεία δὲ κόνις νέκυν ἀμφικαλύπτει·
τοῦ δ' ἤν τις Φαέθοντι θοῶς λεύκ' ὀστέα δείξει,
οὗτός τοι Περσῶν τὸ μέγα κράτος ἐνδόθι θραύσει·
κεῖται δ' Ἀσίδος ἐντὸς ὁριζομένῃ ἐνὶ νήσῳ,
δάφνῃ καὶ ῥείθροισι παραὶ Πελίοιο γέροντος·

2. p. 535. ed. Lips. *Heindorf.* ad Platon. T. II. p. 38. — V. 2. λαλεῖ. ὁ μή. Turpis hiatus; etiam V. 3. metrum vitiatum.

Nr. 184. Vat. C. p. 631. Non novi editum. *Amor* significatur, ortus ex Chao vel Tartaro, quae et ipsa sunt ἄγονα. *Plato* in Sympos. p. 178. B. γονεῖς Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν, οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενός, οὔτε ἰδιώτου, οὔτε ποιητοῦ. Cf. *Meleagr.* Ep. XCI. 5. 6. — Vocem ἔμβρεφος lexica nostra ignorant. Significare videtur eum, qui intra puerilem est aetatem, τὸν ἀεὶ βρέφος ὄντα. — ἄρσις, de deo alato accipe.

Nr. 185. Vat. C. p 632. Hoc oraculum frustra quaesivi alibi, nec deum novi fatidicum, qui apud Cyzicenos sedem habuerit. In ipsis autem oraculi verbis parum aut nihil video. — V. 3. ἦν τίς φ. Vat. Scribe: ἤν τις . . . δείξῃ. — V. 4. τὸ quod in Vat. C. desideratur, metri causa

Φράζεο δ' ἄνδρα μάντιν ἀφηγητῆρα κελεύθου,
Φωκέα, ὃς ψαμάθοισιν Ἀπαρνίδος οἰκία ναίει.

186. ΑΛΛΟΣ.

Κωνσταντῖνος ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ πλησίον ἠβουλήθη κτίσαι πόλιν βασιλικὴν, καὶ λαβὼν τὸν χρησμὸν ἀνεχώρησεν, καὶ κτίζει Κωνσταντινόπολιν.

Οὐ θέμις ἐν Τροίης σε πάλαι τμηθέντι θεμείλῳ
Ῥώμης εἴρυσαι νέον οὔνομα· βαῖνε δὲ χαίρων

inserui. — V. 7. ἀφηγήτορα. Vat. C. reposui id, quod metrum postulabat. Quamquam enim forma ἀφηγητὴρ a lexicis ignoratur, simplex tamen ἡγητὴρ optimorum scriptorum usu comprobatum est. — V. 8. Ἀπαρνίδος urbis ad Propontidem, quae vulgo Ἄβαρνις appellatur. Cf. Schol. ad Apollon. Rh. L. I. 932. Stephanus Byz. in Ἄβαρνος. ubi haec ad nostrum locum faciunt: Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ λέγει κληθῆναι αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκίδι Ἀβαρνίδος, ὑπὸ Φωκέων τὴν Λάμψακον κτιζόντων. L. Holst. p. 2. Φωκαΐδι et Φωκαέων corrigit. Cf. Λάμψακος.

Nr. 186. Vat. C. p. 632. Edidit Huschke Anal. cr. p. 294. — Constantinum antequam sedem regni collocaret Byzantii, urbis inter Troadem et antiquum Ilium condendae fundamenta jecisse, narrat Zosimus L. II. 30. p. 152. Sozomenus Hist. Eccl. II. 3. p. 362. addit: ταῦτα δὲ αὐτῷ πονοῦντι, νύκτωρ ἐπιφανεὶς ὁ θεὸς, ἔχρησεν ἕτερον ἐπιζητεῖν τόπον. Oraculi jussu Constantinum urbis condendae cepisse consilium tradit etiam Zonaras in Annal. L. XIII. 3. p. 6. — V. 1. θεμειλίῳ. Vat. recepi emendationem a cl. Huschkio propositam. Haec vocabuli forma occurrit in Pauli Sil. Ecphr. S. Sophiae V. 57. ἤδη μὲν σθεναροῖσιν ἐπεμβεβαῶτα θεμείλοις. Ib. V. 55. βάθρα

ἐς Μεγαρήϊον ἄστυ Προποντίδος ἄγχι θαλάσσης,
ἔνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται τὸν αὐτόν.

187. ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Ἥλιος Μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντες ἀλῆται,
ζωοφόρον, τοίην τοι ἐπεκλώσαντο γενέθλην·
ἕκτην μὲν βιότοιο φίλῃ παρὰ μητέρι μεῖναι
ὀρφανόν· ὀγδοάτην δὲ μετ' ἀντιβίοισιν ἀνάγκῃ
θητεύειν· νόστον δέ, γυναῖκά τε παῖδά τ' ἐπ' αὐτῇ
τηλύγετον δώσουσι θεοὶ τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ·

θεμείλων. V. 67. μέχρι θεμείλων. V. 142. ἀλλ' ἀδόνητον (sic Cod.) ἐϋκρήπιδι θεμείλῳ. — V. 3. Μεγαρήϊον ἄστυ. Byzantium. *Strabo.* L. VII, p. 493. C. — V. 4. Idem versus cum levi varietate excitatur ap. *Stephan. Byz.* in Βυζάντιον et *Codin.* Origg. CP. p. 5.

Nr 187. Vat. C. p. 636. Edidit *Huschke* Anal. cr. p. 299. qui haec notavit: „Astrologicum hoc carmen est, sive genethliacum: quo horoscopus puero recens nato fata vitae futurae praesagit. Is sextam vitae partem apud matrem, octavam apud hostes in servitute transiget: deinde redux in patriam factus, in tertia vitae parte uxorem ducet; filiumque ex ea suscipiet: quibus mortuis ipse adhuc septem et viginti annos superstes erit." V. 1. ἀμφιθέοντες. Vat. Veram lectionem ex apogr. suo, ut videtur, exhibuit cl. editor. — V. 2 ζωοφόρον, junge cum ἀμφιθέοντες. *Joann. Lydus* de Mens. p. 8. τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωοφόρου κύκλου. *Gregor. Nazianz.* Carm. 55. p. 131. σοὶ δὲ ζωοφόρος τε κύκλος. Attigit nostrum locum *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 239. — V. 4. ὀγδοατ' ἤδε. Vat. ὀγδοάτην δέ, *Huschke* ex apogr. suo. Scriben-

δὴ τότε σοὶ Σκυθικοῖσιν ὑπ' ἔγχεσι παῖς τε δάμαρ τε ὄλλυνται, σὺ δὲ τοῖσιν ἐπάλλιστα δάκρυα χεύσας ἑπτὰ καὶ εἴκοσ' ἔτεσσι βίου ποτὶ τέρμα περήσεις.

188. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

εἰς τὴν Ἔκφρασιν Ἰωάννου Γραμματικοῦ Γάζης.

Ζωοτύπος τόλμησεν ἃ μὴ θέμις εἰκόνι γράψαι·

dum: ὀγδοάτην. — V. 8. ἐπάλλιστα. Vat. ἐπ' ἄλγεσι correxit *Huschke*. Adscribam solutionem problematis a cl *Reimero* datam: „Patet problema nostro epigrammate propositum redire ad hoc: *Invenire numerum integrum, cujus* $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{3}$ *simul cum* 27 *efficiant numerum quaesitum*. Qui numerus si denotetur litera x, retinetur aequatio $\frac{1}{6}$ x + $\frac{1}{8}$ x + $\frac{1}{3}$ x + 27 = x. atque 27 = x — ($\frac{1}{6}$ + $\frac{1}{8}$ + $\frac{1}{3}$) x = (1 — $\frac{15}{24}$) x = $\frac{9}{24}$ x; unde fit 27. 24 = 9 x et x = 72 Hinc efficitur, ut ille usque ad duodecimum aetatis annum apud matrem mansurus sit; tum in hostium potestate sit futurus usque ad annum vicesimum primum; unde in patriam reversus, uxore ducta, filium procreaturus sit, una cum matre perimendum exacto aetatis anno quadragesimo quinto; moriturus sit denique anno aetatis septuagesimo secundo “.

Nr. 188. Vat. C p. 665. post *Joannis Gazae* Ecphrasin (editam in *Jani Rutgersii* Variis Lectionibus L. II. c. VII. p. 98. sqq. Novam ejus editionem molitur *Frid. Graefius*.) et in marg 644. Edidit *Reiske* Anth. p. 99. nr. 625. quem vide etiam p. 160. — V. 1. ζωοτ. τόλμησεν refertur ad *Joannis* prooemium, qui V. 19. auctorem Tabulae laudat, quod ἰσωματοποίησε τὴν ἀσώματον φύσιν. Tum addit V. 23. μή με γράφητε πρὸς θράσος τόλμης γραφῇ. Ἐγὼ γὰρ ἦλθον οὐ γραφεὺς τῆς εἰκόνος,

εὐεστίῃ δ' ἐτέλεσσε φύσιν ψευδήμονα κόσμου,
ἐγγὺς ἀληθείης τε· γραφὴ δ' ἐψεύσατο πάντα.

189. ΑΛΛΟ.

εἰς τὴν πόλιν τῶν Μύρων τῆς Λυκίας.

Καλλιχόρου τόδε τεῖχος ἀνηέξησε πόληος
Μαρκιανὸς σκηπτοῦχος, ὑπ' ἐννεσίῃσιν ὑπάρχου
Παλλαδίου, θεσμοῖς τε περίφρονος Ἀρτεμεῶνος·
ἡ δὲ πόλις παλίνορσον ἑὸν χρόνῳ εὕρατο μέτρον.

190. ΑΛΛΟ

εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Νικάνδρου.

Μηδέν τι τολμῶν, ἀλλὰ τὴν τόλμαν φράσων. — V. 2. φύσιν ψευδήμονα. non veram, sed in tabula repraesentatam. Notanda forma adjectivi ψευδήμων, de qua *Schneiderus* dubitabat. — V. 3. τε. *Reisk.* δέ. idque rectius.

Nr. 189. Cod. Vat. p. 665. In *Reiskii* Anthol. p. 100. nr. 626. — V. 1. καλλιχόρου, *pulchrae*. Od. λ. 581. διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος. *Nicand.* Ther. 486. καλλίχορον φρέαρ. Pulchritudo hujus urbis laudatur, respectu ad nomen habito, in Constantini de Them. L. I. XIV. εἶτα τὴν Λυκίων πόλιν, τὴν μυρίπνουν τε καὶ τρισόλβιον, ἐν ᾗπερ ὁ μέγας Νικόλαος, ὁ τοῦ θεοῦ θεράπων, ἀναβλύζει τὰ μύρα κατὰ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. — V. 2. ὑπ' ἐννεσίῃσι. Palladio praeſecto suadente, sive ad consilium Palladii, quem Praeſectum Orientis ſuisse Marciano imperante constat. Vide Godofred. ad Cod. Theod. T. VI. 2. p. 72. *Artemeonem* architectum ſuisse probabile ſit ex epitheto τοῦ περίφρονος. — V. 4. παλίνορσος ἑόν. *Reisk.* nos dedimus lectionem codicis.

Nr. 190. Cod. Vat. p. 665. *Reiskii* Anthol. p. 100. nr. 627. *Nicander*, quem hoc distichon cele-

Ἑπτά με καὶ δέκα παῖδ' ἐτέων, ἀκέραιον, ἄχραντον,
Νικάνδρου πιστὸν μάρτυρα θῆκε θεός.

191. ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

ἐν Νικαίᾳ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὀβελίσκῳ.

Αὔχησον, Νίκαια τὸν οὐρανομακέα τύμβον,
καὶ τὰν ἀελίῳ γείτονα πυραμίδα,
ἃ τὸν ἐνὶ ζωοῖς θεβοαμένον ἱεροφάνταν
κρύπτει ἀμετρήτῳ σάματι θαπτόμενον·
ἔστι Σακέρδωτος τόσον ἠρίον, ἔστι Σεουήρας
μνᾶμα τόδ', ᾧ γείτων οὐρανὸς οὐκ ἀΐδας.

192. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιον τὸ μνᾶμα καὶ ἁ χρυσήλατος ἀκτὶς

brat, fortasse is est, qui in Aegypto eum duobus aliis martyrium passus est. Cf. Acta Sanctor. m. Junii 5. T. I. p. 419. sq.

Nr. 191. Vat C. p. 666. Edidit *Leichius* in Carm. Sepulcr. p. 4. *Reiskius* Anth. p. 100. nr. 628. In monimentum Sacerdotis et Severae, quod Nicaeae erat prope lacum Ascanium. — V. 1. αὔχησον. *Reiskius* αὔγησον dedit perperam. — οὐρανομ.. ut ap. *Musae.* v. 187. πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης. — V. 2. πυραμίδα. Vat. — V. 3. ἱεροφάντα. *Leich.* Veram lectionem habet *Reiskius* et *van Eldick* in Suspic. p. 32. — V. 4. κρύπτει.. κρυπτόμενον. *Leich.* ex Apogr. Lips. qui error varias conjecturas peperit. Vide *van Eldick* l. c. et *Dorvill.* ad *Char.* p. 254. — V. 6 τόδε ᾧ. Vat. τόδ' ὧν *Reisk.* Referenda verba ad pyramidis altitudinem.

Nr. 192. Vat. C. p. 666. *Leich.* p. 6. *Reisk.* Anth. p. 101. nr. 629. — V. 1. χρυσήλατος ἀκτίς. *Plini.* H. N. XXXVI. 14. obeliscos..

ἀνδρὸς ἴσον βιότῳ καὶ τάφον εὑραμένου,
ἄστροις γειτονέοντα· φέρει δ' ὅτου οὔτινα τύμβος
ἀνέρα τὸν τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον,
τὸν πάτραν ἐριποῦσαν ἀπὸ χθονὸς ὑψώσαντα,
τὸν φρενὸς ἢ γλώσσας ἄκρα λαχόντα γέρα·
ᾧ πέρι δηρίσσαντο καὶ ἁ νέκυν ἐν πυρὶ θεῖσα
Ἀτθίς, χἁ κόλποις ὀστέα δεξαμένα.

193. ΑΛΛΟ.

Τοῦτο Σακέρδωτος μεγάλου μέγα σῆμα τέτυκται
παμφαὲς Ἀσκανίης ἄστρον ἐπιχθόνιον,
ἀκτίνων ἀντωπόν· ὁ δ' ἥσυχος ἐνδόθι δαίμων

Solis numini sacrato. *Radiorum ejus argumentum in effigie est, et ita significatur nomine Aegyptio.* — V. 2. ἴσον βιότῳ. vitam viri *coelestem* indicat, et, ut monimentum sepulcrale, astris vicinam. — V. 4. τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον „ex his verbis patet, hunc virum proprio nomine Sacerdotem dictum, sacra Coeli peregisse, quem Nicaeenses, aut ex antiquo patrio, aut a Syris traducto ritu videntur religiose coluisse.“ *Reisk.* Omnino male. Agitur de antistite veri dei, cujus sacra saepenumero τελεταὶ appellantur. Cf. *Suicer.* Thesaur. Eccl. T. II. p. 1264. s. — V. 5. πάτραν ἐριπεῦσαν. Nicaeam terrae motu quater eversam novimus; ad quam harum cladium, et quidem eam, quae Tiberio imperante illam urbem prostravit, *Leichius* h. l. referebat; vix recte. Serioris aevi sunt versus. — V. 7. δηρήσαντο. Vat. C. δηρίσαντο *Leich. Reisk.*

Nr. 193. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 6. *Reisk.* Anth. p. 101. nr. 630. — V. 3. ἀκτίνων ἀντωπόν. de altitudine obelisci accipio, coelo et solis radiis pro-

κεῖται, ὃ καὶ πάτρῃ δεξιτερὴν τανύσας
κεκλιμένη, καὶ στέμμα περὶ κροτάφοισιν ἀνάψας
ἱερὸν, ἐκ πατρὸς παιδὶ νεαζόμενον·
ὃν πάτρη μὲν ἔδεκτο φίλον νέκυν, ἥγνισε δ' Ἀτθὶς
πυρκαϊῇ, σέβεται δ' Ἑλλὰς ἅπασα πόλις.

194. ΑΛΛΟ.

Ἁ πάτρα Νίκαια, πατὴρ δέ μοι ὀργιοφάντας
οὐρανοῦ, αὐτὰρ ἐγὼ κλαρονόμος τελετᾶς·
οὗτος ὃ καὶ σεισθεῖσαν ἐμὰν πόλιν ἐξ ἀΐδαο

pingui. — V. 3. *δαίμων*. ipse defunctus. De manibus *δαίμων* et *δαιμόνια* usurpatum attigi in Animadvers. T. II. P. II. p. 136. — V. 5. *κεκλιμένη*. Epigr. *ἀδ*. XLXXXVI. Χαιρήμων ... *τὰν μεγάλαυχον Ὤρθωσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν*. — *στέμμα*. de honore sacerdotii accipiendum videtur, quem ille a patre acceperat. Cf. nr. 194, 2. *Reiskius* cogitabat de gloria meritorum recenti semper et per multas generationum series transmittenda. — V. 7. *ἤγγισε*. *Leich*. Veram lectionem videbat *Reiskius*, sed ἥγισε dedit, ut rectius. Perperam. Mortalia corpora flammis purgari (*ἁγνίζεσθαι*) existimantur. *Bianor*. Ep. XIII. *τρὶς γὰρ ἐπαστράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθὴρ Ἥγνισε τὰν θνατὰν σήματος ἱστορίαν*. Pro *καίεσθαι* esse videtur ap. *Apoll. Rhod*. L II, 926. *καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων*. Cf *Eurip*. Suppl. 1210. Herc. Fur. 1145.

Nr. 194. Vat. Cod. p. 666 *Leich*. p. 8. *Reisk*. Anth. p. 102. nr. 631. — V. 1. *ὀργιοφάντας οὐρανοῦ*. Ut nr. 191. *ἱεροφάντην*. Vocabulum est in Ep. *ἀδ*. CCCLXXV. — V. 2. *κλαρ. τελ*. sacerdotii a patre accepti haeres. Cf. nr. 193. 6. — V. 3. *ἐξ ἀΐδαο*. urbem dirutam et fere sepultam,

ῥυσάμενος δώροις Αὐσονίοιο Διός·
θνάσκω δ' Ἀσκανίας μὲν ἀπό-ροθεν, ἠδ' ἐπὶ γαίας
ἀτθίδος ἀρχεγόνου πυρκαϊὰς ἐπ-βαν·
μνᾶμα δέ μοι περίσαμον ὁμώνυμος εὕρατο πάππῳ
παῖς ἐμός· ἃ δ' ἀρετὰ λεύσσει ἐς ἀμφοτέρους.

195. ΑΛΛΟ.

Εἷς γάμος ἀμφοτέρων, ξυνὸς βίος, οὐδὲ θανόντων
μνήμονες ἀλλήλων ἔσχον ἀποικεσίην·

De urbibus *mori* et *sepeliri* dictis vide *Leichium* ad h. l. et nos in Animadverss. T. XI. p. 21. — V. 4. Αὐσονίοιο Διός. Imperatoris. *Oppian.* Cyn. L. I. 3. Αὐσονίου Ζηνὸς γλυκερὸν θάλος, Ἀντωνῖνε. Attigi in Anim. T. II. P. II. p. 191. — V. 5. θνᾶσκον. *Reisk.* In Cod. est θνάσκω, pro ἔθανον, enallage apud optimos quosque obvia. Cf. *Sophocl.* Electr. 63. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας. *Oedip.* Tyr. v. 118. θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις. *Eurip.* Hec. 694. ὦ τέκνον . ὦ τίνι μόρῳ θνήσκεις. Haerebat cl. *Graefius* in Ep. *Meleagri* CXX. 5. θνήσκω δ' ὑπὸ δοίνης ἀπλήστου. Magis etiam ad *Meleagri* Ep. CXXII. 2 πάτρα δέ με τεκνοῖ Ἀτθίς. quam lectionem tuetur Ep. ἀδ. DCCVI. γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ Χρυσογόνη, καὶ μεῦ δύσμορος οὔνομ' ὄνατο. — V. 8. λεύσει. Cod. Vat. λεύσσει. *Reiskius.*

Nr. 195. Vat. Cod. p. 666. *Leich.* p. 10. *Reisk.* Anthol. p. 102. nr. 632. — V. 1. εἰ γάμος. Cod. εἷς emendavit *van Eldick* in Suspic. p. 32. comparans Anth. Lat. I. 149. *quos habet unus amor . . . una habet extinctos marmoris urna duos.* — οὐδὲ θανόντων. dura oratio. Exspectabatur saltem: , οὐδὲ θανόντες . . . ἔσχον ἀποικεσίην.

καὶ σεῦ μὲν τελεταί τε καὶ ἄξενος ἔργα, Σακέρδως,
κηρύξει βιότου πάντας ἐς ἠελίους·
αὐτὰρ ἐμὲ Σεουῆρχν ἀνὴρ, τέκος, ἤθεα, κάλλος,
τῆς πρὶν Πηνελόπης θήσει ἀοιδοτέρην.

196. ΚΥΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Μάρτυρας ἐν πελάγει πόθεν εὕρομεν; εἴπατε πέτραι,
εἴπατε κύματα μακρά, πόσαις ἐμάχοντο θυέλλαις;
ναῦς ἐάγη, πέσεν ἱστός, ἔδυ πρόπις, ὤλετο φόρτος.

197. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ἐν τῷ Κάστρῳ τῆς Λίνδου ἐν τῷ ἄκρῳ.

— V. 3. καὶ σεῦ μέν. Fortasse rectius: καὶ σὲ μὲν αἱ τελεταί. In Cod est Σακέρδων, quod cum hac correctione conciliari posset, cum σεῦ non congruit

Nr. 196. Vat. Cod p. 667 junctim cum alio *Cyri* poematio; quod est in Anal. T. II. p. 454 nr. 2. Jam *Salmasius* eos inde videtur sejunxisse. *Reiskius*, qui eos separatim edidit p. 103. nr. 634. epici carminis fragmentum esse existimat. Vix recte. — V. 1. εὕρωμαι. *Reisk.* de metro securus. Indicativus here habet. Cf. *Heindorf.* ad *Platon.* Gorg. p. 30. *Hermann.* ad *Aristoph.* Nub v. 88. — V. 2. πάσης θυελλῆς Vat. C πάσαις θυέλλαις *Reisk.*

Nr. 197. Vat Cod. p. 667. Edidit *Reiskius* Anth. p. 103. nr. 635. ἐν τῷ κάστρῳ τῆς Λίνδου. aut *castra* sunt *stativa* prope urbem Lindum, aut, secundum usum recentioris Graeciae, ipsa urbs. Vid. *Du Cang.* Glossar, Gr. med. p. 603. Compendium vocis ἄκρον quid significet, non magis scio quam *Reiskius*. Bene haberet ἐν τῷ ἄκρῳ; sed aliud quid latere videtur. Obscurum epigramma et passim depravatum olea-

Ἐσσὶ μὲν ἀρχαίης Λίνδου κλέος, Ἀτρυτώνη,
λεξαμένης ὄχθοις οὐρανίοισιν ἄκροις·
μείζων δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀκήρατος ἔπλεο Φήμης
παρθενικῆς, γλαυκῶν πλησαμένη χαρίτων·
νῦν γὰρ Ἀθηναίης βοάᾳ θαλερὸς ἄμεν οἶκος
χῶρος, καρπογόνους δερκόμενος σκοπέλους·

rum plantationem prope templum Minervae Lindiae celebrare videtur. Nobile illud templum, a Danaidibus, ut tradebatur, exstructum, commemoratur ab *Herodoto* L. II. 182 p. 192. *Strabone* L. XIV. p 967. C. *Eustath.* ad Ιλ. p. 238. 36. — V. 1. ἐσσί. Quum in sequentibus Minerva non compelletur, suspicari licet, etiam hoc loco scribendum esse: ἐστι μὲν ἀρχ. Λίνδου κλέος Ἀτρυτώνη. — V. 2. λεξαμένης . . . ἄκροις. *Reiskius* dedit: ληξαμένη ἐν ὄχθοις οὐρανίοισιν ἕδρας. nacta sedes in cacuminibus coelestibus. Lenissima mutatione scribe: δεξαμένης ὄχθοις οὐρανίοισιν ἄκροις. Quantillum intersit inter οι et α satis constat. Sensus: *Vetustae Lindi Atrytone Minerva decus, quam illa urbs in aëriis saxorum suorum jugis recepit.* — V. 3. μείζων. *Reisk.* Servavi μέζων, ut V. 9. κρέσσον. Caeterum depravatum hoc et obscurum distichon *Reiskius* sic emendavit:

μείζων δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀκήρατον ἔπλετο Φήμη
Παρθενικῆς, γλαυκῶν πλησαμένης χαρίτων.

quod verum videtur, praeterquam quod μέζων et ἀκηράτου mallem. γλαυκῶν χαρίτων est munus *glaucae olivae*, de quibus diximus in Animadvers. T. II. P. II. p. 222. Caeterum tum hoc distichon paulo aliter accipio ac *Reiskius*: *major autem fama virginis decorae per terram est didita, postquam eam glaucae olivae adimplevit munere.* — V. 5. 6.

ἄνθεμα γὰρ τόδε λαρὸν Ἀθηναίῃ πόρε Νηρεὺς
ἀγλαόχαρτος ἐὼν νειμάμενος κτεάνων·
κρέσσον καὶ Κελεοῖο καὶ Ἰκαρίοιο κατ' αἶαν
πάμπαν ἀεξῆσαι τὴν πιερὴν ἐλάην.

198. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

εἰς ἑαυτόν.

Εὖγε, τύχη, με ποεῖς ἀπραγμοσύνῃ μ' Ἐπικούρου
ἡδίστῃ κομέουσα, καὶ ἡσυχίῃ τέρπουσα·

θαλερὸς ἔμεν οἶκος. Dedit editor: θαλερὸς σὲ μενοικής — quod graecum esse dubito; nec fortasse brevis syllaba in caesura damnanda. Verba sic jungenda: ὁ χῶρος βοᾷ εἶναι οἶκος θαλερὸς Ἀθηνᾶς. Quod si illa licentia non fereuda; θαλερᾶς scripacrim. — V. 6. σκοπέλους. Reiskius κοτίνους dedit. Male. De olearum in montibus plantatione agitur; ubi templum Minervae erat positum. Quum asper autem fuerit ager Lindius; ita tamen ut ficus et uvas ferret; docet *Philostrati* Imagg. II. 24 p. 849. Cf. *Meursium* in Rhodo I 7. p. 21. — V. 7. ἄνθεμα λαρόν. oleae flores. — νηρεύς. Vat. νηρεύς, *Reiskius*, qui Neptunum intelligit. In his tenebris nihil video. Num dicere voluit auctor, oleas fuisse Rhodum trans mare allatas; et quia circa templum Minerv. natae essent, easdem illi divae muneri datas esse? Vix crediderim. Adjectivum ἀγλαόχαρτος ignorant Lexica. — κτεάνων. Apud *Reisk.* est χαρίτων, quod describentis errori videtur imputandum. — V. 10. πιερὴν ἐλαίην. Vat. C. ἐλάην emendavi. Mallem etiam πιαρήν.

Nr. 198 Vat. Cod. p. 667. *Reisk.* Anth. p. 104. nr. 636 Λέοντος φιλοσόφου εἰς ἑαυτὸν τοῦ ἐπονομαζομένου Ἑλληνός. — V. 1. ποεῖς.

τίπτε δέ μοι χρέος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν;
οὐκ ἐθέλω πλοῦτον, τυφλὸν φίλον, ἀλλοπρόσαλλον·
οὐ τιμάς· τιμαὶ δὲ βροτῶν ἀμενηνὸς ὄνειρος·
ἔῤῥε μοι, ὦ Κίρκης δνοφερὸν σπέος, αἰδέομαι γὰρ
οὐράνιος γεγαὼς βαλάνους ἅτε θηρίον ἔσθειν·
μισῶ Λωτοφάγων γλυκερὴν λιπόπατριν ἐδωδήν·
Σειρήνων τε μέλος καταγωγὸν ἀναίνομαι ἐχθρόν·
ἀλλὰ λαβεῖν θεόθεν ψυχοσσόον εὔχομαι ἄνθος
μῶλυ κακῶν δοξῶν ἀλκτήριον, ὦτα δὲ κηρῷ
ἀσφαλέως κλείσας προφυγεῖν γενετήσιον ὁρμήν·
ταῦτα λέγων τε γράφων τε πέρας βιότοιο κιχείην.

199. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ.

εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἰ μέν τις σοφός ἐσσι ἐφέζεο· εἰ δέ γε μούσης

Vat. ποιεῖς. *Reisk.* — V. 3. τίπτε χρέος. Problem. Arithm. II. τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν; — πολυκύδεος. *Reisk.* — V. 6. κηρὸς. Vat. Κίρκης. voluptatem significat. Cf. *Dion. Chrys.* Or. VIII. p. 283. Ib. LXXVIII. p. 417. — V. 7. οὐράνιος. φυτὸν οὐράνιον secundum Platonis dictum de quo vid. Animad. T. II. P. III. p. 257. — V. 8. λιπόπατριν. Hoc vocabulum, quod Lexica nostra ignorant, est etiam ap. *Nonn.* Dion. I. p. 16. 8. λιπόπατριν Εὐρώπην. — V. 9. ἐχθρῶν. *Reisk.* nihil de varietate in notis monens. — V. 10. ψυχ. ἄνθος ἀλκτήριον. Ep. ἀδ. DXLIV. ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ Καλλιπὲς. Vide ut illud μῶλυ circumscripserit *Pallad.* CXIII. 10. 11. — V. 12. γενετήσιος vox lexicis nostris ignorata, idem esse videtur quod γεννητικός.

Nr. 199. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p 105. nr. 637. — V. 1. μουσῶν. *Reisk.* pro μούσαις apogr. Lips. In

δακτύλῳ ἀκροτάτῳ ἀπεγεύσαο . . . . . ;
πόῤῥω στῆθ' ἀπ' ἐμεῖο καὶ ἄλλοθι δίζεο ἕδρην
κλισμὸς ἐγὼ φορέειν σοφίης ἐπιίστορας ἄνδρας.

200. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ἀντίγραφον πρὸς ταῦτα.

Καὶ τί γε σῆμα φέρεις ἐξαίρετον, ὦ κενεαυχές;
ὅττι σοφοὺς φιλέεις μὲν, ἀμούσους δ' ἀνταπερύκεις;
οὐ χρυσὸν φορέεις, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἐλέφαντα·
ἀλλά σε τεκτονίης ἡγήτορες ἄνδρες ἔτευξαν,
Καλλιόπης τ' ἄϊδρεις, καὶ ἀπευθέες Ἡφαίστοιο;
πᾶσι σοφοῖς τ' ἀσόφοις τε δορήϊον ἔμμεναι ἕδρην.

201. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

εἰς τὸν σταυρὸν ὃν ἀνέθηκε ἐν τῇ Λίνδῳ.

Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἠδ' Εὐδοκίης με

Vat. C. est μεύσης. — V. 2. Huic versui, qui in fine mutilus est, adhaeret in Cod. et ap. *Reiskium* adverbium πόῤῥω, quod ad sequ versum rejeci, ubi optime locum suum tuetur. — V. 3. ἐμεῖο. *Reisk.* male. — V. 4. φορέαν. Vat. φορέων. *Reisk.* Mihi φορέειν verius videbatur. *Leonid. Tar.* LIV. ἥ τ' ὀλιγώλαξ σπείρεσθαι. Cf. *Porson.* ad Med. v. 1396. Est autem θρόνος, de quo h. l. agitur, Constantini cathedra, unde docebat recitabatque. Vid. Animadverss. T. II. P. III. p. 225.

Nr. 200. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 106. nr. 638. — V. 2. ἀνταπερύκεις. vox lexicis addenda. — V. 5. ἀπευθ. Ἡφαίστοιο. quia omnibus ex metallo ornamentis destituta. — V. 6. δωρήϊον. Vat. διάρκιον *Reisk.* ex conjectura. Verum est δορήϊον i. e. δούρειον; *ligneam sedem.*

Nr. 201. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 106. nr.

τέκνον ἔτευξεν ἀγακλυτόν, ὃν Λίνδος μεγάλαυχος
ἤνεγκε προτέρης γενεῆς προφερέστερον ἄνδρα,
καὶ πιστὸν θεράποντα σκηπτούχοιο Λέοντος,
ᾧ Ἀλέξανδρος ἀδελφεὸς ἠδ' υἱὸς Κωνσταντῖνος
σκῆπτρα Βυζαντιάδος συμμεθέπουσι Ῥώμης.
[σκῆπτρα θεοστήρικτα συνεξανέτην βασιλείης]

202. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὸν αὐτὸν σταυρόν, πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἅπαν μὲν ἔργον οὐ πρὸς ἀξίαν πέλει
τὴν σήν, ὑπερθαύμαστε κόσμου δέσποτι·
ἔργων γὰρ ἔξω καὶ φθορᾶς τὸ σὸν κλέος·
τὸ δ' ἔργον ὃ προσῆξέ σοι Κωνσταντῖνος
ἐπάξιον πέφυκεν, εἰ δή, Παρθένε,
τοῦ σοῦ τόκου τὸ σκῆπτρον εὖ διαγράφει,
καὶ σαρκὸς αὐτοῦ τὸ τρισόλβιον πάθος.

639. Versus barbari, quos mireris componi potuisse ab homine, qui, si *Constantinus Rhodius* idem est cum *Constantino Cephala*, tot elegantissima omnis aevi epigrammata in horrea sua congesserat. — V. 6. hunc versum omisit *Reiskius*, vel potius is, qui Ap. Lips. scripsit. Utrumque *Constantini* esse arbitror, qui eandem sententiam diverso modo expressit, et utrum servaret incertus utrumque posuit. — θεοστήρικτος lexicis addendum.

Nr. 202. Vat. C p. 668. *Reisk.* Anth. p. 106. nr. 640 — V 3 ἔργων καὶ φθορᾶς. de operibus humanis mortali corruptioni obnoxiis accipio. — V. 6. τὸ σκῆπτρον. *Theophyl.* ad Euang. Matth. c. XXIV. p. 146. σημεῖον δὲ λέγει τὸν σταυρόν, ὥσπερ τι τρόπαιον καὶ παράσημον βασιλικόν. *Andr. Cretens.* Opp. p.

203. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Εἰ ζωγραφεῖν τις ἤθελέν σε, Παρθένε,
ἄστρων ἔδειτο μᾶλλον ἀντὶ χρωμάτων,
ἵν᾽ ἐγράφης φωστῆρσιν ὡς φωτὸς πύλη.
ἀλλ᾽ οὐχ ὑπείκει ταῦτα τοῖς βροτῶν λόγοις·
ἃ δ᾽ οὖν φύσις παρέσχε καὶ γραφῆς νόμος,
τούτοις παρ᾽ ἡμῶν ἱστορῇ τε καὶ γράφῃ.

204. ΑΔΗΛΟΥ

εἰς τὴν τάβλαν.

Ὀστέα σου, Παλάμηδες, ἔδει πρισθέντα γενέσθαι
ὄργανα τῆς τέχνης τῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου·

100. C. σταυρὸς ἀπώλεια καὶ ἐχθρῶν, σκῆπτρον βασιλείας . . ῥάβδος δυνάμεως.

Nr. 203. Vat. C. p. 668. *Reisk.* Anth. p. 107. nr. 641. — V. 2. ἢ τῶν χρων. *Reisk.* de varietate nihil monens. Sincerum est ἀντί, quod sic interdum comparativum sequitur. *Theognis* v. 767. μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη Ἀντ᾽ ἐρατῆς σοφίης. *Sophocl.* Trach. v. 1227. μηδ᾽ ἄλλος ἀνδρῶν ἀντὶ σοῦ. *Liban.* T. IV. p. 640. 5. ἄμεινον γὰρ ἐκείνην ἀντὶ τοῦ πατρὸς λέγειν. — V. 3. φωστῆρσιν. *stellis*, stellarum splendore. — πύλη. Ep. Christian. nr. 106. τῆς εἰσόδου δ᾽ ὕπερθεν, ὡς θεία πύλη, Στηλογραφεῖται καὶ φύλαξ ἡ παρθένος. Et sic passim. — V. 6. παρ᾽ ἡμῶν a *nobis* describeris et pingeris. ἡμῖν. *Reisk.*

Nr. 204. Vat. C. p. 669. *Reisk.* Anth. p. 107. nr. 645. In Palamedem, *tabulae* inventorem invehitur. Cf. *Philostr.* Heroic. p. 708. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 205. ed. *Harl.* —

ἐν πολέμοις γὰρ ἐὼν ἕτερον, πόλεμον κατέδειξας
ἐν ξυλίνῳ σταδίῳ, τὸν Φιλικὸν πόλεμον.

205. ΑΛΛΟ

εἴς τινα ἰατρὸν Ἀσκληπιάδην.

Ἀσκληπιάδης ἰατρὸς ἥρπασεν κόρην·
μετὰ τὴν φθορὰν δὲ τοῦ γάμου τῆς ἁρπαγῆς,
ἐκάλεσεν πλῆθος εἰς τὸν αὐθέντην γάμον
ἀνδρῶν χορευτῶν καὶ γυναίκων ἀθλίων·
τῆς οἰκίας δὲ συμπεσούσης ἑσπέρας,
πάντες κατηνέχθησαν εἰς ᾄδου δόμους·
νεκροὶ δ' ἔκειντο περὶ νεκροῖς πεπτωκότες·
νυμφῶν δὲ σεμνὸς ἐκ ῥόδων πεπλεγμένος
ἐκ τῶν φόνων ἔσταξεν αἷμα φοίνιον.

206. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Σιγῶν παρέρχου τὸν ταλαίπωρον βίον,
αὐτὸν σιωπῇ τὸν χρόνον μιμούμενος·
λαθὼν δὲ καὶ βίωσον, εἰ δὲ μὴ θανών.

V. 4. σταδίῳ. *Reiskius* mallet πεδίῳ, cujus correctionis necessitatem non video.

Nr. 205. Vat. C. p. 669. Edidit *Majus* in Catal. Uffenb. p. 582. *Reisk.* Anth. p. 108. nr. 646. — V. 2. μετὰ δὲ τὴν φθ. τοῦ. Vat. Particulam δὲ posui post φθορὰν cum *Reiskio*. ἡ φθορὰ τοῦ γάμου est concubitus, quo ille raptam vitiavit. τῆς ἁρπαγῆς autem, si sanum habet, pro τῇ ἁρπαχθείσῃ accipiendum, res pro persona. — V. 3. αὐθέντης γάμος per prolepsin de nuptiis, in quibus multi perierunt. — V. 8. δὲ σεμνός. Vat. δ' ὁ σεμνός. *Reisk.*

Nr. 206. Vat. C. p. 669. *Reisk.* in Anth. p. 108. nr. 647. — V. 3. λαθὼν δὲ

207. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΥΛΟΥ

εἰς τὴν σταύρωσιν.

Χριστὸς ἐπὶ σταυροῖο πεπαρμένος ἦν ποτε γυμνὸς
μεσσόθι, ληϊστῆρας ἔχων ἑκάτερθε παγέντας·
καί μιν ἀκηχεμένη λιγέως ὀλοφύρετο μήτηρ
λύγδην, ἱσταμένη, καὶ παρθένος ἄλλος ἑταῖρος·
καί μιν καγχαλόωντες ἐνείκεον ἄνδρες ὁδῖται,
κάμμορον, οὐτιδανὸν καὶ ἀνάλκιδα φῶτα καλεῦντες·
καί οἱ διψαλέῳ στυγερὴν ὤρεξε ποτῆτα
λαὸς Ἰουδαίων ἀθεμίστιος, αἱματοχάρμης,
ὄξει κιρνάμενος, πικρὸν δέπας, εἶδαρ ὀλέθρου.

208. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

εἰς ἑαυτόν.

Ἰγνάτιος πολλῇσιν ἐν ἀμπλακίῃσι βιώσας,
ἔλλιπον ἡδυφαοῦς ἠελίοιο σέλας·
καὶ νῦν ἐς δνοφερὸν κατακεύθομαι ἐνθάδε τύμβον·
οἴ μοι ψυχή μου μακρὰ κολαζόμενος·

βίωσον, εἰ δὲ μὴ θανών. Ap. Lips. Mutilum versum variis conjecturis resarcire conatus est editor. Nos membr. lectionem exhibemus.

Nr. 207. Vat. C. p. 694. et iterum p. 707. — V. 2. ἔχων om. V. loco sec. — V. 4. παρθένος ἑταῖρος. Joannes. De Christo in Ep. Chr nr. 55. παρθένον υἱὸν ἔφη τὸν παρθένον. *Nonnus* in Paraphr. 19, 25. γύναι, φιλοπάρθενε, μῆτερ, Ἠΐδε παρθένον υἷα. Sic voce παρθένος utitur auctor Apocalyps. 14, 4. οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσι. ubi cf. *Wetstenium.*

Nr. 208. Vat. C. p. 694. Alibi non novi editum. — V. 4. ψυχή . . κολαζόμενος. Scribendum videtur: ψυχῆς κολαζομένης.

ἀλλά, κριτά, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος ἠδ' ἐλεήμων·
ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενέϊ.

209. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Παῦλον μοναχόν.

Σῶμα μέν, οὐκ ἀρετὴν ὅδε τύμβος νέρθε κέκευθε
κεδνοῦ Παύλοιο· ὥςτε γὰρ ἠελίου
τοῦγ' ἀπαστράπτουσιν ἀριπρεπέες λόγοι αἴγλῃ,
ἠδ' ἀρετῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα·
εἴκοσιν ἐς λυκάβαντας ἰδὲ τρισὶν ἤρκεσε γαίῃ,
ζήσας δ' αὖ λογικῶς ἐσθλὸν ἔδεκτο τέλος.

210. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς Σαμουὴλ διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἱερὸς ἐν λαγόνεσσι Σαμουὴλ κεύθεται γαίης,
πάντα λιπὼν βιότου, ὅσσα περ εἶχε, θεῷ·
καὶ νῦν εὐσεβέων εἰςέδραμε φαίδιμον αὐλήν,
δόξαν ὑπὲρ μεγάλων ληψόμενος καμάτων.

Nr. 209. Vat. C. p. 694. V. 1. νέρθε δὲ κεύθει. Vat. Scripsi κέκευθε. — V. 2. Παύλοιο. hiatus et brevium syllabarum productiones in hoc versificatore non curamus. — V. 3. τοῦγ' ἀπαστρ. fortasse: τοῦγε ἀπαστρ. — V. 5. ἰδὲ τρισίν. Scribendum videtur: ἐπὶ τρισίν. — V. 6. λογικῶς. σωφρόνως. aut, quod mallem, secundum praecepta τοῦ λόγου.

Nr. 210. Vat. C. p. 694. V. 1. κεύθεται γαίης. Facile correxeris: κεύθεται αἴης. Sed *Ignatius* fortasse non dubitavit diphthongum αι ante consonantem corripere. — V. 3. εἰς ἔδραμε. Vat. C.

211. ΑΡΕΘΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῇ.

Εἰ καί μοι λύχνον αἰῶνος ταχὺς ἔσβεσεν οἶτος,
    λαμπάδος ἡμετέρης φέγγος ἀμερσάμενος,
ἀλλὰ γὰρ ἤρκεσε λύσσῃ ἑῆς κακότητος ὁ δαίμων
    πᾶσαν ἐμὴν τελέσαι στυγναλέην βιοτήν·
θῆκέ με χήρην ἐγγὺς ἀειρομένου μοι μαζοῦ,
    οὐδέ τι τέκνον ἴδον καλὸν ἀθυρόμενον,
ἡδὺ τοκεῦσιν ἄγαλμα παραγκάς· τῷ κέ με πένθος
    ἄτλητον μαλερῷ τηκεδόνος δάμασε
πυρσῷ· τρεῖς πρὸς ἐείκοσ᾽ ἐποιχομένην ἐνιαυτοὺς
    ἔσχεν τύμβος ὅδε ξεινοδόκος γενέθλης
ἡμετέρης· ἔνθ᾽ ὕφηνοι γενετῆρες ἅπασι
    γηραλέοι θρῆνον, τειρόμενοι πολιήν,

Nr. 211. Vat. C. p. 694. Lemmati in margine adduntur haec: γεγονότος δὲ καὶ ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας. — V. 3. ἀλλὰ γάρ. Saepissime ἀλλά, interdum etiam ἀλλὰ γοῦν sequitur particulas εἰ καί, nunquam, quod sciam, ἀλλὰ γάρ. Scribere poterat: ἀλλὰ διήρκεσε. — λύσσῃ. Vat. quod sensu flagitante correxi. Deinde articulum addidi ante δαίμων, qui post ες facile excidere potuit. — V. 6. ἀθυρόμενον, pro ἄθυρον, videtur barbarum. Possit corrigi: καλὸν ἀθυρμάτιον — sed vereor ne sic auctorem potius corrigas, quam librarium. — V. 7. παραγκάς. Saltem παρ᾽ ἀγκάς. quamquam neminem veterum sic locutum esse reperio. Aut: παρ᾽ ἀγκάσι, ut in *Straton.* Ep. XLII. ὅν ἐστιν ἐν ἀγκάσιν. — τῷ κέ με nullam vim habet κε, ab inepto versificatore versus implendi causa insertum. — V. 8. δάμασσε. Vat. — V. 11. ὕφηνοι. si genuina est lectio, auctor priorem

καὶ χορὸς εὐγενέων στενάχοντες ἀδελφῶν Ἄννης,
μνώμενοι ἀσπασίως εἴδεος ἀγλαΐης.

211. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

εἰς τὴν αὐτήν.

Τὸ σεμνὸν ἦθος, τὴν φιλάνθρωπον χάριν,
τὸ πρὸς τεκόντας τοῦ τρόπου πιθήνιον·
αἰδὼς γὰρ ἦγεν ὡς διδάσκαλος μέγας
παρών· τὰ λαμπρὰ τοῦ γένους γνωρίσματα,
καὶ τὰς φιλάνδρους ἐνστάσεις πρὸς τὴν φύσιν
κλονοῦσαν ἀστήρικτα χηρίας βίαι,

syllabam produxit, quod in eodem verbo fecit *Nossis* Ep. II. Νοσσίδος ὕφαινεν Θευφίλ/ς. *Ammian.* Ep. XIX. ὃν οὐδεὶς ὕφηνεν. quae quidem Vat. C. est lectio. Dictum est θρῆνον ὑφαίνειν, ut μέλος, μῆτιν, κάλλος ὑφαίνειν. In ἅπασι haereo.

Nr. 211. Vat. C. p. 695. — V. 2. πιθήνιον. rectius πειθήνιον. Vid. *Steph.* Th. Gr. L. T. II. p. 135. A. — V. 4. παρών. arcte cohaeret cum διδάσκαλος. Verba autem αἰδὼς — παρὼν parenthetice sunt interposita. Quae sequuntur mihi quidem vehementer videntur obscura. Accusativi initio hujus poëmatii cohaerent cum V. 10. ἀμαυροῦν οὐ δυνήσεται τάφος. — V. 6. βίαι. obscurum sitne βίᾳ an βίᾳ. Laudari videtur Annae continentia, quae amore mariti defuncti ita vitam instituerat (φιλάνδρους ἐνστάσεις) ut naturae cupiditatibus fortiter resisteret, utentis χηρείας βίᾳ, (sic enim scribendum) quam ipsam tamen divinarum virium (τῶν κρειττόνων) auxilium et interventus superavit. Hinc factum, ut Anna ornaretur corona, quam mulieres uni viro nuptae adipiscuntur. De hac mulierum laude vide quae dixi-

ἀντεμπλοκῇ δὲ κρειττόνων ἡττωμένης·
ἀφῶν τὰ Φαιδρὰ στέμματα πρὸς ἀξίαν
μόνκυδρον ἐκλάμποντα· τὴν παῤῥησίαν
Ἄννης ἀμαυροῦν οὐ δυνήσεται τάφος.
πάντων γὰρ αὐτῆς οὐδαμῶς λάθοι στόμα,
καλὸν Φερούσης νουθέτημα τῷ βίῳ·
εἰ δ' οὖν λαλήσει καὶ γραφὴ πάντων πλέον
αὕτη παρ' αὐτὸν τὸν τάφον τεθειμένη.

212. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
εἰς Φεβρωνίαν μοναχόν.

Δρᾶσέ τί που καὶ νερτερίοις μετὰ πνεύμασιν ἀνδρῶν,
Φεβρωνία ἑῆς σύμβολα συμπαθίης,
εἴ τις κἀνθάδε χρειὼ ἀφνειῶν ἠὲ πένησιν·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ τῆς σφετέρης ἐς ἅπαν
ψυχαὶ λήθονται μεγαθύμων εὐεργείης·
ἔμπα γε μὴν αἰὼν ἡμετέρου βιότου
ἄρκιος εἴη θεῖον ἐπιπροέμεν θάλαμόν μιν.

mus in Animadvers. T. III. P. II. p. 228. et 273. — V. 8. ἀφῶν, Vat. — V. 13. εἰ δ' οὖν. depravatum videtur. Num scribendum: εἰ δ' οὐ, λαλήσει καὶ γρ. quod si os hominum taceat, haec tabula ad sepulcrum posita disertius omnibus loquetur.

Nr. 212. Vat. C. p. 695. Laudatur insignis Febroniae beneficentia. — V. 1. νερτέριοι πνεύματι, *manes apud inferos.* — V. 2. συμπαθείης. Vat. — V. 3. ἠὲ πένησιν. fortasse: ἦκε πένησιν. — V. 6. ἔμπα. *tamen vitae nostrae aevum sufficiat eam in divinum Christi thalamum prosequi.* De imitatione et aemulatione videtur accipiendum. Pro ἐπιπροέμεν scribendum videtur: ἐπὶ

Χριστοῦ, τόν ῥα νυὸν σεμνὸν ἕλ' ἀφθορίης,
λαμπάδ' ἐλαίῳ φαιδρύνουσα φιλοπτωχίης,
ἧς τόδε σῆμ' ὕπνου γνῶθι πολυχρονίου.

213. ΚΟΜΗΤΑ.

Ὁππότε παμμεδέοντος ἐὸς παῖς, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
ἀσπαλιεῦσιν ἔειπε μαθητῇσιν πινυτοῖσι·
Λάζαρος ἄμμι φίλος φάος ἔλλιπεν ἠελίοιο,
οὔ ποτε τόφρα ἔκευθε τεθρήμερον ἄπλετος αἶα,
ἀλλὰ νέον μὲν ἔκειτο, μεμυκὼς χείλεα σιγῇ,
σῶμά τε πυθόμενος, καὶ ὀστέα, καὶ χρόα καλόν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη αἰδόσδε κατῆλθεν·
ἄῤῥητον δὲ φίλοισι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Μάρθῃ Μαρίῃ τε ὁμαίμοις,

προσίασιν. — V. 8. νυόν. h. l. νυμφίον. Notandus usus hujus vocabuli de *sponso*, quum *sponsam* significare soleat. Cf. *Interpp. Hesychii* T. II. p. 694. Respicitur ad parabolam *Matthae.* c. XXV. 1 — 12. *Gregor. Nazianz.* Or. XX. p. 358. μόνος Θεὸς τῶν καθαρῶν ψυχῶν ἐστὶ νυμφίος, καὶ τὰς ἀγρύπνους ἑαυτῷ συνάγει ψυχὰς, ἐὰν μετὰ λαμπρῶν τῶν λαμπάδων καὶ δαψιλοῦς τῆς τοῦ ἐλαίου τροφῆς αὐτῷ ἀπαντήσωσιν. — V. 10. σῆμα ὕπνου. Vat.

Nr. 213. Vat. C. p. 706. Paraphrasis cap. XI. Evang. Joannis. Cf. *Nonni* Paraphr. p. 120. sqq. — V. 5. οὔποτε. (In Apogr. οὐ ποτε,) quod cum praecedentibus Christi verbis jungendum videtur; quamquam verba cum Euangelistae verbis non conspirent. — τόφρα ἔκευθε. fortasse κέκευθε. — V. 6. ἀλλὰ νέον. num legendum: ἀλλ' ἀκέων. — V. 7. πυθόμ. καί. rectius scripsisset: πυθόμενός τε

αἰ[illegible]ίης.
Ψυχῆς τὴν φιλέεσκον ἀδελφεόν, ὅστις ἄνευθε
[illegible] ἐν κοιλάδεσσι, ἰχώρας, ἔφεσχε αὐτὰς·
τοῦ σώματος γυῖα [illegible], ὀδυρόμεναι τε ἔθρηνον,
σήματος ἔνθαδε οὖσαι καὶ ἑζόμεναι περὶ τύμβον,
ὄφρα μὲν ἤλιος τρίτον ἤνυσεν ἦμαρ ἐς αὐτό·
τέθαπτο δὲ καὶ κοιλάδεσσι ἔκειτο Λάζαρος ἄπνους.
ἀλλ' ὅτε δὴ τετράτη ῥοδοδάκτυλος ἤλυθεν ἠώς,
καὶ τότε δὴ προφάνη θεοῦ παῖς μεγάλοιο
σύνεταίροισι φίλοισιν, οἳ τὴν θεοῦ ἐγγεγάαντο,
οἳ τίμα μὲν βουλῇ μερόπων, τίμα δ' ἦν ἁπάντων,
οὓς ἐκάλεσσ' [illegible] υἱοὺς θεοῖο [illegible].
ὃν καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων μέλιτος ῥέεν αὐδή,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν
ὦ φίλοι ἀγλαόθρονοι, ἐπεὶ θεός ἐστι σὺν ἡμῖν,
κέκλυτέ μευ πάντες τε ὅσοι θεὸν ἔνδον ἔχοντε,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
δεῦτ' ἐς Βηθανίῃ, ὅθι Λάζαρον ἔλλιπε θυμός,
σπεύσομεν ὅττι τάχιστα, ὄφρα κλέος ἄφθιτον ἔχω·

καὶ ὀστέα. — V. 11. Versus mutilus, auctoris culpa an librarii, non dixerim. — V. 12. ψυχῆς pro ἐκ ψυχῆς. — V. 20. Scr. φίλοι. συνεταῖροι. discipuli Christi et amici, nobiliores itaque, respectu habito ad εὐπατρίδας Atheniensium. — ἐγγεγάαντο. forma insolens facta secundum *Homer.* Hymn. in Vener. 197. καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται. — V. 21. ἦεν. Statim se offert ἦεν; sed aliud quid requiri accuratius spectanti apparet. — V. 22. θεοῖο. Scr. θεοῦ. *sicut filios dei.* — V. 23. Ex Ιλ. α. 249. — V. 24. Ex Ιλ. γ. 222. — V. 27. Ex Ιλ. ι. 349. — V. 28. Βηθανίῃ. Scr. Βηθανίην. — V. 29. τάχιστα. [Fortasse

ἀνστῆσαι γὰρ ἄπειμι καὶ ἐξ Ἐρέβευς φίλον ἁμόν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπον εὐήνορες ἀγλαόθυμοι·
Ἴομεν ὡς ἐκέλευσας, ἀλίγκιε πατρὸς ἑοῖο.
Εἶπον, ὁ δ' αὐτὸς ἔβαινε καὶ ἡγεμόνευε μαθηταῖς·
σπερχόμενοι δ' εἵποντο μετ' ἴχνια παμμεδέοντος·
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
ὣς εἵποντο ὄπισθε θεοῦ μεγάλοιο μαθηταί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκάνοντο πολυκλαύστῳ ἐνὶ τύμβῳ,
καὶ τότε δὴ λίσσοντο, κυλινδόμεναι παρὰ ποσσίν,
Χριστὸν παμμεδέοντα κασίγνηταί τε ἔται τε·
γουνούμεσθά σ', ἄναξ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις,
Λάζαρον, ὃν φιλέεσκες ἐν ἔγκασιν ἤλυθεν ᾅδου·
εἰ γὰρ τῇδε ἔησθα, ἄναξ νεκάδων Ἀϊδωνεὺς
οὔποτε ἔτλη μεῖναι, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἦσθα·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλων δύνασαι πάλιν αὐτὸν ἐγεῖραι.
καὶ τότε δὴ ὕψιστος ἀμείβετο· ποῦ ποτε κεῖται;
αἳ δ' ἄρα ὀτραλέως ἀνὰ ἠρίον ἤλυθον ἄρδην·
δὴ τότ' ἐπεὶ δεῖξαν θεὸν αὐτόν, σῆμά τε λυγρόν,
εἶπεν ἄρ'· ὁρμηθέντες ἀείρατε πῶμα τάφοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέῳκτο τάφος λυγρὸς φθιμένοιο,
καὶ τότε δὴ μέγ' ἄϋσε θεὸς μέγας ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Λάζαρε, δεῦρ' ἴθι, κλῦθι ἐμεῖο καὶ ἔρχεο ἔξω·
ὡς οὖν νεκρὸς ἄκουσε θεοῖο λόγου φήσαντος,

rectius: τάχιστ' ὄφρα. — V. 31. προσέειπον. Vat. εὐήνορες, *strenuos*, si genuinum est. Malles: ἀγήνορες. — V. 35. 6. Ex Il. β. 87. 88. — V. 41. γουνούμεθα. Vat. — V. 42. Λάζαρον accusativus pendet a γουνούμεσθα, quod vi praegnante dictum pro λισσόμεθά σε ἀποδοῦναι ἡμῖν Λάζαρον. — V. 48. θεὸν αὐτόν. Fortasse:

λυσιμελὴς ἀνέδυ πεπεδημένος ἔμπνους ὀδωδώς·
τὸν καὶ ἰδόντες ὅμιλοι ἐθάμβεον ἐν κραδίῃσιν·
αὐτίκα δ' ὑψιμέδοντα ἐκύδαινον θεὸν ἐσθλόν,
καὶ κλέος ἄφθιτον ἔσχε πατὴρ μέγας υἱὸς ἑῆος.

λίθος αὐτόν. — V. 54. Vereor ne duo versus in unum sint contracti, quibus expressus fuerit vers. Euangelii 44. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Vox ὀδωδὼς autem refertur ad verba Marthae v. 39. κύριε, ἤδη ὄζει.

II.

EPIGRAMMATA

EX

LIBRIS EDITIS

ET

MARMORIBUS COLLECTA.

1.

Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπέμπεις
εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἀΐδεω;
Μοῖρά τις αἰκέλιος τὸν Ἀρίστων' ἥρπασ' ἀπ' αὔρης
ἑπταετῆ· μέσσος δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν·
Δακρυχαρὴς Πλούτων, οὗ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγᾷς ὄμφακας ἡλικίης;

Hoc Epigr. insculptum cippo cum opere anaglypho, puerum inter parentes stantem exhibente, Neapoli repertum primus edidit *Cajetan. Maria Capycius* in Opusc. T. I. p. 165. et ex eo *Mitscherl.* v. cl in Bibl. Lit. et Art. T. II. p. 4. — V. 1. Ἑρμῆ. Sic fere *Orpheus* II. in Merc. LVI. 5. ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις, Αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων. quem cum aliis excitat *Mitscherl.* — In marmore ΠΡΟΠΟΜΠΕΙΣ esse videtur, errore marmorarii. — V. 2. ἀμειδήτων. Loco *Orphei* Argon. 965. κευεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου — quem *M.* excitavit, adde *Theodorid.* Ep. XI. οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἔλωρ ἀΐδῃ. *Julian. Aeg.* Ep. LXVI. εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις. V. 2. 3. Mercurius respondere videtur. Vocem ἀεικέλιος, sic enim in marmore esse dicitur, cl. *Mitscherl.* ut quadrisyllabam pronuntiari posse existimat, nisi ſuerit μοῖρά γ' ἀεικέλιος. Sine haesitatione in textu posui αἰκέλιος, auctore *Seidlero* de versibus dochmiacis p. 404. — ΑΡΙΣΤΩΝ in marmore esse dicitur,

quod in Ἀρίστων mutavit *Mitscherl.* cum *Heynio.* Hoc nomen crebro obvium. — ἀπ' αὔρης. Epigr. ap. *Capac.* in Hist. Neapol. L. I. p. 341. *Verna puer, o mi verna quis, ah quis, ab aura Te in tenebras rapuit? Lucret.* V. 855. *quaecunque vides vesci vitalibus auris.* — V. 4. μέσσος in anaglypho scil. — V. 5. 6. Color ut in Ep. ἀδέσπ. DCCXIII. ubi vide Animadverss. T. III. P. II. p. 288. — ὄμφακας. De translato usu hujus vocis dixi T. II. P. II. p. 331.

2.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης ἐξήνυσε Θήβης·
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος
ἀδυλόγον μοῦσαν μέθεπον· τῷ καὶ δοκέουσιν
ἀκμῆτες ῥέξειν πείρατα πάντα τέχνας.

Muratori Inscr. T. II. p. DCLXXII. Obscurum epigramma. V. 1. μοῦσαι κιθάρης, *citharae* sunt *soni, carmina. Kulencampius,* cujus notulae quaedam in Inscriptiones metricas penes me sunt, tentabat: μούσαις κιθάρῃ τ', quod minime necessarium. — ἐξήνυσε. Sic emendavi vitiosam lectionem ΕΞΗΣΕΝ. — V. 2. *Illyrius*, nomen proprium esse videtur, *propter patriam* poësin se tractasse ait. Scripsi μέθεπον, pro ΜΕΘ ΕΠΩΝ quod *Muratorius* vertit: *dulciloquentem Harmoniam verbis.* — V. 3. δοκέουσι. Illyrii cives, ut videtur. Verbum ΡΕΞΕΙΝ fortasse non sincerum; ῥ' ἕξειν suspicabar πείρατα τέχνας alio sensu dictum quam ap. *Homer.* Od. γ. 433 scilicet ut νίκης πείρατα ap. *Archiloch.* Fr. 32. αἰθλων ap. *Apoll. Rhod.* II. 406. 424. III. 1190. et in Ep. Zenonis ap. *Aristid.* T. II p. 386. εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατα φησιν ἔχειν. Remanet obscuritas in ἀκμῆτες.

ϛ.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινοπτίσιν Ἀφρογένειαν,
ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην·
ναοί μοι στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος, ἥν ποτε κόλποις
Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
ἐκ δὲ τρόπων Πειθώ τε καὶ Ἵμερον ἔστασε κείνης
πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
εἰς ἐμὲ τῶν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·
πηγαὶ δ' αὖ περὶ [illegible]αν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
παῖς ἐμὸς ἃς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος·
μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε γειτνιόωσαν
Πόντῳ, καὶ Νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ.

Hanc inscriptionem circa Sinuessam in Campania repertam, edidit V. cl. *Enn. Quirin. Visconti* in *Lettera su due monimenti ne' quali è memoria d' Antonia Augusta.* Roma. an. VII. Republ. 4to. Scriptum est hoc Epigr. in templum et statuam Veneris, ab Eone, liberta Drusi et Antoniae, ad Sinuessanum littus collocatam. V. 1. Σινωπτίσιν. notanda forma. *Sinuessa* a Graecis Σινόεσσα appellari solet, sive Σινούεσσα, unde descendit Σινοεσσαῖος et Σινοεσσηνός. Accedit jam tertia forma Σινωπτής, et Σινωπτίς; fere ut a Γάδειρα nascitur Γαδειραῖος, Γαδειρανὸς et Γαδειρίτης. — V. 2. πάλιν. hinc Anadyomenes statuam fuisse suspicatur cl. editor. In maris littore collocata ex undis emersisse videbatur. — V. 3. ὑπ' Ἤιονος. mulieris nomen ab ἠιὼν derivatum, ut *Actes* ab ἀκτή, ne *littus* significari existimes, quem nonnullorum errorem refutavit *Visconti.* In verbis ναοὶ στίλβουσιν ὑπ' Ἤιονος nota breviloquentiam pro, ναοὶ στίλβοντες i. e. λαμπροὶ ᾠκοδομή-

θησαν ὑπ' Ἠοῖος. Similia collegit *Abresch.* in Dilucid. Thucyd. p. 308. et 625. *Fischer* ad Veller. T. III. 1. p. 441. et 443. — ἐν κόλποις, μυχοῖς *Euripid.* Troad. v. 130. Τροίας ἐν κόλποις. Iphig. Taur. 1292. σεμνὸν βρέτας λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς. Similiter κεύθεα νηοῦ. ap. *Musaeum.* v. 119. — V. 4. ἄθυρμα. Sic *Crinagor.* Ep. XLII. Τμνίδα τὴν ἄνδρου, ἱεράς μιον αἰὲν ἄθυρμα Οἰκογενὶς. *Antip. Thess.* Ep. XXXII. Ἀντιωνηιὶς . . . τερπνὸν ἄθυρμα Μέθης. — γαμετῆς. *Antoniae*, M. Antonii Triumviri ex Octavia filiae, matris Tiberii et Germanici. — V. 5. ΕΙΜΕΡΟΝ. Sic Marmor, ut saepissime in Inscriptionibus I longum per EI exprimitur. — κεινῆς. refer ad Eonen, cujus venustas totum illum locum implevit, quo nullus jucundior. — ἄρτιος, ἐπιτήδειος. — V. 7. κλισίαις, καλύβαις. Cf. *Salmas.* ad Scr. Hist. Aug. T. II. p. 822. — Venus Baccho συνέστιος ob vinetorum viciuitatem, quibus illa regio abundabat. *Herod.* Inscr. v. 30. καὶ γάρ Ἀθηναίη περ (sic scribe) Ἐριχθόνιον βασιλῆα Νηῷ ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν. *Apollon. Rh.* L. I. 1316. Ἡρακλῆα . . μοῖρ' ἐστί . . ναίειν ἀθανάτοισι συνέστιον. — V. 8. κυλίκων ὄγκον. obscurius quo sensu sit dictum. Equidem de poculis majoribus et ad oram usque impletis acceperim, ut Venus dicat: Eonen casis illis et tabernis circa Veneris aedem exstructis strenuos potatores arcessivisse. Vertit cl editor: *Scyphorum tumorem in me convertens. L'allegria dei bicchieri a me si volga.* Idem apposite comparat *Virgilii* Copam v. 29. sqq. — V. 9. 10. λουτρῶν. thermae prope templum, quas Amoris igne calescere poëta fingit. Similiter *Marianus* Ep. IV. V. Animadverss. T. II. P. III. p. 401. — V. 11. 12. Cf eundem *Marianum* Ep. II.

III. De auctore hujus Epigrammatis *Pompejo Juniore* vide Notitiam Poëtarum.

4.

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ᾽ ἀνέθηκαν
Βουλῆς καὶ Δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Suidas T. III. p. 206. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. — Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν οὕτω· ἀρξάμενοι κ. τ. λ. Ducta haec ex *Harpocrat.* p. 303. De Mercurio ad portulam vid. *Sluiter* in Lectt. Andoc. p. 38. *Philochori* locum in Fragm. hujus historici exhibuit *Sibelis* p. 49. qui eadem ap. *Photium* in Lex. p. 342. ed. *Herm.* reperiri monuit.

5.

Ἀνέρες οἳ πάρος Αὐσονίων πέδον ἵκετε, ξεῖνοι,
βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
ὅς ποτ᾽ ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσιν
ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
μάρτυρα Φοῖβον ἀμυμόνεσιν σελίδεσσι χαράξας.
Οὐδ᾽ ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ᾽ ἀνάγκης δ᾽ ὑψιμέδοντος
τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἤνυσεν οἶμον,
ἐκ ῥεθέων δ᾽ ἀναστείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
Λητοΐδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ᾽ ἠέρι τεύξας·
ἰητὴρ δ᾽ Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἤει,
χρημοσύνην δ᾽ ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

Edidit *Muratori* Thes. Inscr. T. II. p. 669. 5. *Bonada* T. I. p. 430. Emendare conatus sum in Animadverss. T. III. P. II. p. 307. sq. Scriptum est in Asclepiadem medicum et philosophum, qui de animorum immortalitate scripsisse videtur. Initio desideramus

verbum, unde pendeat οἵ . . . ἵκετε. V. 1. οἵ πάρος. non satis intelligo. Mallem: οἵ περ ἐς Αἴδ. Pro ἵκετε in marmore est EIKETE. Vide ad nr. 3. v. 5. Syllaba ante ξεῖνοι correpta serius aevum prodit, ut et v. 9. ἀναστείχων, nisi ἀνστείχων legendum. — V. 4. ΠΟΤΕΔΙΕΞΕ ΒΡΟΤΟΝ. *Murat* — V. 6. ΑΜΝΙΜΝΕΣΙΝ. *Mur.* ἀμύμνεσιν. *Bonada.* Recte me emandasse existimo ἀμυμόνεσιν. — V. 7. ὑψιμέδοντος adjective accipiendum ut epitheton ἀνάγκης. — V. 8. ΕΙΝΑΛΕΩ. *Mur.* Syllaba, ut videtur, extrita; qua restituta scripsi olim: ἐν ἀργαλέῳ. Sed procul dubio duabus litteris mutatis legendum:

τύμβῳ σιγαλέῳ πεπεδημένος.

Sedes intrare silentum dixit *Ovidius* Metam. XV. 772. et 797. *umbrasque silentum Erravisse ferunt.* — V. 9. ΔΑΜΑ ΣΤΕΙΧΩΝ. *Mur.* Vide ad V. 1. apud antiquos melioresque seriorum temporum poetas nunquam occurrit correptio ante στ, σκ et similia. *Oppianus* tamen Cyneg. II. 586. γένος εὐτιδανοῖο σκιούρου. et in Hal. I. 132. ἠδὲ σκιαίναν scribere non dubitavit. De loco Odysseae. VII. 89. vide *Bekkerum* in Ephem. Jenens. 1809 nr 243. p. 126. — V. 11. ΔΑΜΑΣΚΛΗΠ *Mur.* Delevi ΑΜ quod marmorarius temere ex praecedente versu repetivit; de quo erroris genere monui in Commentat. de Memnoniis p. 50. — V. 12. χρημοσύνην πολυκ. *tristem indigentiam*, qua inferi laborant, quibus nihil praeter vanam vitae speciem superest, opponit auctor opibus et abundantiae beatorum, de qua *Pindar.* Ol. II. 132. sqq. et in versibus a *Plutarcho* servatis T. II. p. 120. C. πολυκήριος ἄτη est ap. *Nicandr.* in Ther. v. 798. Jam vide, quae *Bonada* ad h. v. monuit: „Cur Asclepiades reliquisse in inferis dicitur paupertatem *multis ceris obaeratam?* An quia ipso vivo penuria mortuorum fuerat apud

inferos? Ita rem prudenter interpretatur doctissimus Muratori huc traducens Hippocratis elogium in Anthologia: ἦν σπάνις ἐν ἀΐδῃ (Anal. T. II. p. 383. VIII.) *erat penuria* mortuorum in inferno." In eadem Inscriptione passim hallucinati sunt etiam alii duumviri, *Salvinus* et *Buonarotti* Osservazioni Sopra alcuni framm. di vetro p. 137.

6.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἶ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν, σὸν τὸ τέλος λόγισαι·
καὶ βιότῳ χρῆσαι, μηθ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μηθ' ὡς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
μαστίξωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

Extat in marmore Smyrnae reperto, in quo senex cogitabundus baculum intendit in cranium hominis. Post *Pocockium* in Inscr. Antiqq. Sect. VII. nr. 38. edidit *van Goens* in Miscell. Obss. Ultraj. 1764. *Villoison* in Magas. encycl. an VII. T. II. p. 456. V. 1. dedimus ad mentem *Villoisoni* distinctum. Minus recte *van Goëns*: ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί τις· ἔμβλεπε καὶ τὸ μ. σ. Ad sensum confer *Crinagor*. Ep. XXXV. in cranium hominis:

κεῖσο πέλας πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, ὄφρα μάθῃ τις
ἀθρήσας τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

ut nos quidem hoc distichon emendavimus. — V. 3. ΩΣ ΙΣ ΑΙΩΝΑΣ. *Marmor.* Mediam vocem, quam ΕΙΣ interpretatur *Villoisonus* (rectius ΕΣ, ut saepe in saxis Ε abiit in Ι) delendam existimat. Mihi ζῆν ἐς αἰῶνας bene habere videtur. Metrum non obstare, docent exempla diphthongi αι in media voce correptae, quae congessimus in Additt. Anim. ad Athen. p. 113.

133. Adde *Tyrtae.* l. 20. φεύγετε τοὺς γεραιούς. *Oppian.* Cyn. II. 311. ἦχι ναίεσκεν. — Ad sensum conf. *Lucian.* Ep. XXVIII. et quae ibi notavimus T. II. P. II. p. 429. sq. Adde *Herodot.* L. II. 78. p. 139. sq. quaeque praeterea larga manu affudit *Villoison.* — V. 4. ἵνα γηρ. mallem:

μή γηράσαντά σε

quod et sensus postulat et metrum. Nec ductuum diversitas me valde movet, quum ex innumeris peccatis, quibus *Pocockii* Collectio abundat, hoc vel levissimum esse noverim. — V. 5. ΘΑΕΙΒΟΜΕΝΟΝ. *Marm.*

7.

Ἄρτι γενειάζοντά μ' ὁ βάσκανος ἥρπασε δαίμων
ὀκτωκαιδεκέτης ἔστιχον εἰς ἀΐδην·
μῆτερ ἐμή, θρήνων ἀποπαυσο, λῆξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν· ἀΐδης οἶκτον ἀποστρέφεται.

Edidit *Pocock* in Inscr. antiqq. p. 30. unde id emendatum exhibui in Animadverss. T. III. P. II. p. 267. — V. 1. ἄρτι γενειάζ. Adverbium cum verbo jungit *Dorvill.* ad *Char.* p. 30. In Ep. *Stat. Flacc.* I Cod. Vat. ἄρτι γενειάζων exhibet. — ΜΟϹΒΑΣΚΑΝΟΣΗΡΗΑΣΕ. *Pocock.* — V. 2. ΟΙΑΩΚΑΙΔΘΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝΕΙΣΑΔΗΝ. *Pocock.* Notandum ΟΚΤΩ in ΟΙΑΩ depravatum Sic iterum K abiit in A ap. Eundem p 38. nr. 5. ubi ΣΚΑΜΝΟΚΑΓΑΕΛΛΟΣ pro σκαμνοκαγκέλλας, cujus emendationis veritatem arguunt ea, quae leguntur ap. *Du Cange* in Gloss. Lat V. *Scamnocancelli.* Et Ib p. 39. Sect. V. 1. νικήσαντα ἐνδόξως ΠΑΓΑΡΑΤΙΟΝ. Scr. Παγκράτιον. — V 3. ΘΡΗΝΙΟΜ ΗΠΟΠΑΤΕΟ. *Poc.* In his literis etiam θρηνεῦσ' ἀποπαύεο latere possit; sed

praetuli *θρήνων*, ob sequens, *λῆξον ὀδυρμῶν*, pro quo *Pocock.* habet ΛΕΞΟΝ ΟΔΥΡΜΟΝ. — V. 4. Κ ΗΚΟ-ΠΕΤΩΝ. *Poc.* Postrema denique verba, quae corruptissima sunt, ΟΙΚΙΟΝ ΑΠΟΣΤΙ . . . . ΕΤΑΙ. sic, ut vides, emendavimus ad mentem viri perspicacissimi, *Fr. Buttmanni*, qui certam hanc emendationem per literas mecum communicavit.

8.

Ἄρτι σε τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβρας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἤϊθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβῳ,
ὀστέα δ' ἐγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος·
πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πυκινῷ δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰάξας δ' ἄπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στονάχησ' ἰδίην,
λάϊνα δ' ὤγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
ᾅδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

Edidit hanc Inscriptionem, in insula Chio repertam, *Jac. Tollius* in Epist. Itiner. p. 5. notis illustravit *Henninius* Ibid. p. 20. et *Leichius* in Sepulcr. p. 12. et 32. Eandem invenit *Reiskius* in Cod. Lipsiensi, cui nonnulla sunt attexta, quibus Vat. membranae carent, eamque inseruit Anthologiae p. 109. nr. 648. sine notis lectionisve varietate. — V. 1. *γυμνάδος* pro *γυμνασίου*, ut in Ep. *ἀδ.* DCCXXII. et DCCXXIII. et ap. *Lycophr.* v. 866. *ἥξει δὲ ταῦρον γυμνάδας κακοξένους, Πάλης κονίστρας.* — Pro *νέοις Henninius* mallet *νέων.* — V. 5. ΠΙΝΥΤΩΙ. *Toll. Henninii* exemplari Vir doctus adscripserat *πικνῷ* i. e. *πυκινῷ.* Notus versus

Homeri Ιλ. Θ. 124. Ἕκτορα δεινὸν ἄχος πύκασεν φρένας. — V. 7. ΑΙΞΑΣ. *Toll.* αἰάξας emendaverunt *Reiskius* et *van Eldick* in Suspic. p. 33. — V. 8. Πρωτάρχου. mallet *Henninius*, qui tamen ipse intellexit, fieri potuisse, ut pater et filius eodem essent nomine. — ΣΤΕΝΑΧΗΣΕ ΛΙΗΝ. *Toll.* στονάχησε φίλην tentavit *Eldickius*. στονάχησσ' ἰδίην. *Reisk.* Postremum recepi. Non minus tamen facile fuerit: ΣΤΟΝΑΧΗΣΕΝ ΕΗΝ i. e. ἑήν. — V. 9. ΟΓΚΩΣΕΝ. *Toll.* ὤγκωσεν *Henninius* corrigit, *ob metrum*, ut ait, quod tamen in altera quoque lectione salvum est. — Idem ἀφ' ἡμῶν scribendum existimat *ob sensum;* perperam. Cippus loquitur, non puer puellaque sub tumulo conditi.

9.

Ἀσίδος εὐρείης προφερέστατον οὖδας ἁπάντων,
χαίροις χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν
νάμασιν, ἀγλαΐησι κεκασμένη * * * *

Edidit *Chandler.* in Inscr. p. 31. nr. LXXX. *Stephan. Byz.* Ἱερὰ πόλις· μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας πόλις, θερμῶν ὑδάτων πολλῶν πλήθουσα. Plura *Strabo.* XIII. p. 629. sq. de iisdem thermis.

10.

Βιττὼ καὶ Φαινὶς φίλη ἡμερη, αἱ συνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῇδ' ἐκλίθημεν ὁμοῦ·
ἀμφότεραι Κῷαι, πρῶται γένος· ὦ γλυκὺς ὄρθρος,
πρὸς λύχνον ᾧ μύθους ᾔδομεν ἡμιθέων.

Est ap. *Gruter.* p. 1039. 10. unde *Fleetwood.* p. 322. qui ineptam, ut solet, interpretationem addidit.

V. 1. Βιττὼ ejusdem artis mulier est ap. *Antipatr. Sid.* Ep. IX et in Ep. ἀδ. CXVIb. — Depravata verba ΦΙΛΗ ΗΜΕΡΗ *Fleetwoodius* in φίλαι ἡμέραι mutanda existimabat. Nam scribendum:

Βιττὼ καὶ Φαινίς, φιλίη μερίς,

par amicum. De persona μερὶς dictum in Ep. *Damaget.* XII. ἦν δ' ὡνὴρ Μουσῶν ἱκανὴ μερίς. *Tymn.* Ep. IV. ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κενὴ μερίς. — V. 4. Similiter de Platthide lanifica *Leonid. Tar.* LXXVIII. v. 3—6.

11.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην·
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον, οἷος ἂν ἦν σοι
γηραλέῳ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.
ἡ φθονερὰ δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικὶ
χηρίαν, δυστήνου παιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ.

Hanc inscriptionem, in sepulcro prope Massiliam repertam, edidit, notisque illustravit *Villois.* Mag. Encycl. an. V. T. II. cum versione gallica *Millin* Voyage dans le midi de la France. T. III. p. 150. Nomen *Glauciae* invenitur ap. *Gruterum* T. III. p. 1070. et ap. *Murator.* T. III. p. 1538. nr. 10. V. 1. ΝΕΟ.. *Marm.* — V. 2. ΔΕΙΖΑΣ ΜΕΙΚΡΟΥ. *Marm.* — V. 4. τεύχειν βίον hoc loco filius dicitur, qui seni patri τὰ θρεπτήρια solvit. — V. 6. ΕΝ bis positum in marmore. Matrem Glaucias reliquerat anum, conjugem viduam, filium orbum. — τῇδε exhibuit editor; voces dividendae erant, ut feci. — V. 7. χηρίαν pro χηρείαν. Hujus versus vitium dubitare licet, utrum

verſificatoris imperitiae, an marmorarii feſtinationi tribuendum ſit. Equidem hoc malim credere. Facile correxeris

χηρείαν, ΣΤΥΓΝΗι κωιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ.

12.

Γράμματα Παῤῥασίοιο, τέχνα Μυός· ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἃν ἕλον Αἰακίδαι.

Athenaeus in Excerpt. ex L. XI. a *Casaubono* ex Cod. Hoeſcheliano editis p. 782. 22. T. IV. p. 215. ed. *Schweigh.* Ἔνδοξοι δὲ τορευταί, Ἀγαθοκλῆς, Κράτης, Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης ὁ Λάκων, καὶ Μῦς, οὗ εἴδομεν σκύφον Ἡρακλεωτικὸν, τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην πόρθησιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε· γράμμα Παρρασίοιο. Quod poſui γράμματα Παῤῥασίοιο, adſtruxi in Exercitt. critt. T. II. p. 23. ſq. allato loco *Pausaniae*, ex quo apparet, Myn ſculptorem ſolitum fuiſſe coelo perſequi, quae Parrhaſius graphio adumbraverat. Sed illam emendationem occupavit *Merrikius* in Diſſert. ad Tryphiodor. p. XL. not. *m.* qui γράμμα τὸ Παῤῥασίοιο corrigit. Noviſſimus *Athenaei* editor (Tom. VI. p. 52.) qui noſtram emendationem probat, haec notavit: „Vocabulum ἔργον in „eodem rudi ſatis epigrammate, *argumentum operis* „dicitur; ſi modo vera illa ſcriptura. Sed nec uſus ſer„monis convenit, et reclamat verſus: nam foedus ille „hiatus, ἐμμὶ δὲ ἔργον, ne in viliſſimo quidem verſi„ficatore ferendus. Quare πέρσις, non ἔργον, ſcriptum „olim fuiſſe facile tibi perſuadeas." Haec nimis feſtinanter Vir doctiſſimus. Simplex eſt epigramma, non rude; nec hiatus in δὲ ἔργον pro vitio haberi debet. Sic certe *Homerus* Ιλ. η. 465. et τ. 242. τετέλεστο

δὲ ἔργον Ἀχαιῶν. Ιλ. κ. 39. 303. τόδε ἔργον. Ιλ. ρ. 179. ἴδε ἔργον. Od. 6. 221. οἷον δὴ τόδε ἔργον. ut plurima alia loca praeteream, in quibus aliae breves vocales praecedunt hanc vocem. Hanc principis poetarum auctoritatem secutus *Theognis* v. 1121. dixit ἐσθλὰ δὲ ἔργα. et *Apollon. Rh.* IV. 419. εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει. Ib. 794. αἰεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν. in quorum locorum priore *Brunkius* τόδε γ' ἔργον edidit citra necessitatem. Paralip. ex Cod. Vat. nr. 82. p. 669. Βιβιανοῦ τόδε ἔργον. Quibus exemplis se tuetur etiam Ep. *Phalaeci* IV. 1. φεῦγε θαλάσσια ἔργα. : quamquam leni verborum transpositione corrigi possit: ἔργα θαλάσσια φεῦγε. Cf. *Hermann.* ad Orph. p. 725. et 736. - Jam quod alterum attinet, quod ἔργον sermonis usui convenire negat vir doctissimus, haec quoque difficultas tolletur, si ἔργον de belli *aerumnis* et *laboribus* acceperis.

13.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταιὴ
Ἑλλάδικον ὀλίγου νοῦσος ἔπαυσε βίου.

Edidit *Pocock* inter Inscriptiones Athenis repertas p. 51. nr. 14 qui in versu minore corruptissime: ΕΛΛΑΔΙΝΕΚ ΟΝΙΟΥ. De altera voce quin eam recte emendaverim, dubitare noli. Saepe in marmoribus AI pro N est habitum et contra. Hinc ap. *Sponium* in Miscell. erud. Antiqu. p. 373 pro ΣΥΜΠΡΑΞΕ ΑΙΑΝ ΛΛΕΙΠΤΟΥ ΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΗΣ scribendum: ΣΥΜΠΡΑΞΕΝ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟΥ. Nomen pueri, quod reposui, minus certum. Aliud reperiri malim ex Ἑλλάδι compositum, terminatione diversa, ut brevis syllabae in caesura producendae tollatur necessitas. Num fuit: παρερχομένην με κραταιὴ Ἑλλαδίκην . . ? In terminatio-

nibus ON et HN passim peccatum in opere Pocockiano, quo nullum in hoc genere negligentius fuit editum.

14.

Διφίλου Ἀνθεμίων τόνδ' ἵππον θεοῖς ἀνέθηκεν,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους Ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

Pollux L. VIII. 131. Ἀνθεμίων δὲ ὁ Διφίλου καλλωπίζεται δι' Ἐπιγράμματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ θητικοῦ τέλους εἰς τὴν Ἱππάδα μετέστη, καὶ εἰκών ἐστιν ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἵππος ἀνδρὶ παρεστηκώς, καὶ τὸ ἐπίγραμμα· Διφίλου κ. τ. λ. Vid. Petiti LL. attic. p. 201. sq. et qui τὰ τέλη reip. Atheniensium attigit nuper *Schneid.* ad *Aristot.* Polit. L. II. 9. p. 157.

15.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανεὺς
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολυστράτου αὐτοῦ ἀδελφοῦ,
μνημόσυνον θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Apud *Murator.* p. MLXVI. ubi V. 2. μνημοσύνην. αὐτοῦ ἀδελφοῦ versus causa pro αὐταδέλφου videtur positum.

16.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσὴ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγώ σε φιλῶ.

Hoc epigr. ex gemma onychina *Fulvii Ursini* editum a *Grutero* p. DCCCXLIII. 6. ubi V. 1. ΔΙΟCΗ ΧΑΡΙΣ. — V. 2. ΜΙΣΗΘΕΙΗΣ: quod multi corrigere susceperunt, ut *Rigaltius* in Corrig. ap. Gruterum p.

CCCXIII. *Reines.* in Corp. Inscr. T. III. p. 843. *Venuti* in *Saggio* di Dissert. Academ. dell' Acad. di Crot. T. VII. p. 36. *Villoison.* in Mag. Encycl. an. VII. T. II. 8. p. 872. μισηθῆς emendavit, quod in gemma ΜΙΣΗΘΗΙΣ scriptum fuerit Quod quamvis soloecum, non tamen fortasse repudiandum. Priorem verum, probata emendatione *Rigaltii*, διισῇ, excitavit *Valkenar.* in Annot. ad N. T. p. 329.

17.

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν
"Εστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος·
Ουνεκένων Πισίδας καὶ Ἀγριᾶνες, ἠδ' Ἀγριᾶνας
Καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

Stephan. Byz. in Ἀγρίαι. p. 28 ed. *Berkel.* — λέγονται καὶ Ἀγριᾶνες, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην, οὕτως· Εἰμί, κ. τ. λ. Ad hunc locum haec notavit *Jac. Gronovius* p. 2. „ουνεκίων πισί- „δας καὶ . . ι ᾶνες. Id convenit praecipue cum Salmasia- „nis, quae haec esse scias licet, *Vet. Cod. habet* ουνεκι „(*hic finit versus*) ων πισίδας καὶ ᾶνες ἠδ' ἀγριᾶνας. Mi- „rum quid cogitaverit in literis primis: quarum etsi „putem ab Salmasio intellectam esse vim; tamen quo- „niam ab manus ejus inspectoribus certe intellecta „non est, dicere mihi liceat, quid de illis et reliquis „omnibus censeam faciendum:

Εἰμὶ Νεοπτολέμου Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ὁμαδέλφων
ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμοῦ δόρατος.
Οὕνεκ' ἐὼν Πισίδης Ἀρκτάνας ἠδ' Ἀγριᾶνας
καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσαι

„Scilicet gloriatur, quum trigeminos fratres Tloenses „occidisset, non in illa gloria se oblectavisse, nisi et

„ulterius pergeret; atque ideo, quum esset Pisida „gentis non nimium nobilis et inclytae, etiam totidem „Arctanas et Agrianas et Gallograecos neci dedisse, ut „videtur, ex singularibus pugnis. . . . Certe haec est „sententia horum versuum: an populos recte tetige„rim, dies docebit. Sed ne quid dissimulem, volui „aliquando Πισίδης Σατριανοὺς ἠδ' Ἀγριᾶνας, de quibus „*Satrianis* vide, quae habet Holstenius ad Stephani „V. Σατρίαι.“ V. 3. καὶ παιόνας ἠδ' Ἀγριᾶνας corr. *Salmasius*; ὕφηνα Πισίδας καὶ Παιόνας. *Berkel.*

18.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως ποινὴν εὐσεβίης κατέθου·
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν, καὶ παῖδα τιθηνὸν
Πομπήϊον, μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
μητέρα τ' Ἀργογενῆ Πομπήϊαν, ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων.
πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν· ἠΐθεος δὲ
ᾤχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

Edidit *Smetius* p. 131. *Gruter.* p. DCCI. nr. 10. *Fleetwood* Syll. p. 251. 2. Inscriptum fuit sepulcro, in quod tota familia descenderat, una, ut videtur, muliere superstite. Nam V. 1. vulgatum ATINIANΩI, quod sensum non habet, mutavi in Ἀτίνιαν ὦ. Mulieris nomen praecessisse, docet V. 3. πόσιν. V. 2. desideratur copula. Fortasse scribendum: οὐδ' ὁσίως. vel κοὐχ ὁσίως. — KATEΔOT. *Smet. Grut.* κατέθου emendavit *Gudius*. Accusativi, qui sequuntur, pendent a ποινήν, licet durius. — V. 5. ΑΡΣΟΓΕΝΗ. *Smet.* qui *marium genitricem vertit.* Quod *Casaubono* in mentem venit Ταρσογενῆ, id ob copulae defectum ferri

nequit. Verissime *Scaliger* Ἀργογενῆ, *Argivam*. Saepissime in marmoribus Γ confunditur cum Σ, quod Ϲ scribitur, ita ut infima linea forte deleta, Γ remaneat. Exempla hujus confusionis dedi in Comment. de Memnoniis in *den Denkschriften der Münchner Acad. der W.* T. II. p. 46. — Πούδεντας. *Smetius* ποθέντας tentabat. Nomen *Pudentis* puero et avo commune. De licentia, qua epigrammatarii sequioris aevi in nominibus propriis usi sunt, saepius dictum est. Etiam ap. *Apollonid.* Ep. XXXI. 6. in Πόστουμος media corripitur. — V. 7. ἤϊθεος. *puer Pudens*, qui ante matrimonium initum obiit. *Smetius*, qui *divinus* vertit, ἡμίθεος legisse videtur, quo totius distichi sensus pervertitur.

19.

Ἐκ ξορόων τόδε θαῦμ' Ἀμμώνιον ἡγεμονῆα
πολλὸν . . . . μέλπε πορευόμενος·
δίψῃ τειρομένοισι μελισταγὲς ἤγαγεν ὕδωρ
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν·
καὶ τάδε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὁδίταις
*ὕμνιν θαρσαλέως τῇδε πορευομένοις.
ἣ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
ὅς γέ μιν ἠμερίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

Pocock Inscr. antiqq. p. 44. Sect. III. nr. 2. Paulo emendatius exhibui ad Ep. ἀδ. CCCLXXIII. (Animadverss. T. III. P. II. p. 84.) ubi *Ammonius* occurrit turris Phariae instaurator. V. 1. ΘΑΥΜΑ . . . ΜΓΙΟΝ. *Poc.* V. 2. ΠΟΛΛΟΝΙ. *Ib.* Fortasse πολλάκι. In mar-

more hoc vocabulum est in fine lineae, ubi nonnulla excidisse metrum arguit. — V. 3. ΤΙΡΟΜΕΝΟΙ ΣΙΝ. *Poc.* — V. 5. ΚΑΙΤΑΜΕΝ. *Poc.* Scripsi τάδε, quod metrum flagitabat. — ΚΕΛΑΡΤΣΕΙΝ. *Poc.* — V. 6. κανμᾶσι. *Ib.* — V. 8. ΥΜΝΙΝ. *Poc.* Olim ὑμνεῖν suspicatus eram; nunc μίμνειν videtur probabilius. Verba videntur directa ad πηγὴν, quam poëta nunquam cessare, viatoresque hortari jubet, ut in illo loco commorentur. — ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΥΣ. *Poc.* — V. 9. ΧΑΙΡΙΤΩΝ. *Poc.* Obscurus versus; ἴσχειν ad Ammonium referendum videtur, cui Aristus, nescio quis, hoc negotium, imposuerat, quo sibi a plurimis hominibus gratiam compararet. — V. 10. ΟΣ ΘΕ ΜΙΝ ΗΜΗΡΙΟΙΣ. *Poc.*

20.

Ἐκ γενεῆς περίβωτον, ἀπ' ἀνθυπάτων καὶ ὑπάρχων,
Πλούταρχον, καθαρῇσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
εἰκόνι λαϊνέῃ στῆσαν ἀγασσάμενοι.
Πάντῃ Πλουτάρχοιο κλέος, πάντῃ δέ τε θαῦμα,
πάντῃ δ' εὐνομίης εὖχος ἀπειρέσιον,
υἱέες Εὐρίοιο, τὸν Ἀλκαθόου νάετῆρες
πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τεμένει.

Hanc Inscriptionem Megaris repertam ex Schedis Vernonii edidit *Jo. Taylor* ad *Demosthenem* T. II. p. 358. unde eam repetivit *Brunkius* in Notis ad Theogn. v. 751. p. 296. Plutarchus, Eurii filius, generis nobilitate et justitia clarus, statua ob beneficia nescio quae a Megarensibus ornatus, aliunde non notus est. Eo augeri debet Catalogus Plutarchorum ap. *Jonsium* in Scrippt. hist. phil. L. III. 6. p. 31. et ap. *Fabric.*

Bibl. Gr. T. V. p. 197. ed. *H.* — V. 7. Εὐρίοιο. Hoc nomen fortasse non sincerum. — Ἀλκαθέου. ap. *Tayl.* quem errorem emendavit *Brunkius.* Alcathous a Megarensibus pro urbis conditore habebatur. *Theogn.* v. 751. Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην, Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος. Cf. *Pausan.* L. I. c. 43, 4. T. I. p. 165. — Ad τὸν subaudi ἀνέθηκαν, de qua ellipsi vide ad *L. Bos* p. 582. sqq.

21.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.

Ap. *Lycurg.* Or. in Leocrat. p. 215. ed. *R.* et ap. *Aristidem* T. II. p. 380. ed Oxon. V. 2. ap. *Lycurgum* sic habetur:

χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

22.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ,
Ἀρρίου μοι Φιλίου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δέ κεν ἐκ προγόνων ποτὲ τοὔνομα Πουβλιάνη μοι·
Σκιπιάδαι δ' ἔκελον, εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον·
χηρείᾳ τ' αὐτὴ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα, 5
κωκυμόρων τεκέων πένθεϊ τηκομένη.
ἐν βιότῳ δὲ πόνον πουλὺν μάλ' ἔτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

Edidit *Spon.* in Miscell. erud. Antiqu. p. 376. nr. CXXXV. admodum corrupte; paulo melius *Fabretti* p. 731. nr. CDLI. Emendare aggressus est *Buherius*

in Epist. ad Hagenbuch. p. 120. sq. *Hagenbuchio* occasionem praebens felicioris successus p. 150. s. Hujus emendationes maximam partem adoptavimus. V. 1. κεῖμαι. diphthongus ante consonantem correpta, infimae est graecitatis, quamquam olim eruditi viri, depravatis exemplaribus decepti, aliter de ea re statuerunt. — ΑΒΛΛΟΥ. *Spon.* — V. 2. In Ἀῤῥίου media syllaba synizesin patitur, cujus licentiae in nominibus propriis exempla dedimus in Comment. de Memnoniis p. 48. — Pro μοι est ΜΟΥ ap. *Spon.* — V. 3. καν. Hanc voculam a *Buherio* impugnatam, frustra tuetur *Hagenbuchius.* Aut corrupta est, aut ab imperito versificatore ad versum implendum temere inserta. — ΠΟΥΡΑΙΑΝ ΗΜΟΙ. *Spon.* ΠΟΥΒΑΙΑΝΗ. *Fabr.* Verum vidit *Buherius.* Penultima in hoc nomine ob versum corripitur, ut in Ἰουστινιανός, Κωνσταντῖνος et similibus. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 42. 269. — V. 4. CΚΙΑΙΑΔΑΙ. *Spon.* ΕΥΓΕΝΙΗΣ. *Ib.* Per parenthesin interpositus est hic versus de nobilitate gentis Publianae, quae se a Scipionibus descendere jactabat. — V 5. ΧΗΡΕΙΑ ΤΕ. *Spon.* ΧΗΡΕΙΑΙΣ. *Fabr.* χηρείᾳ emendavit *Hagenb.* Quam hiulca sit oratio, in oculos incurrit. Sed hoc auctoris culpa factum, qui hos versus operose composuisse videtur. — V. 6. ΠΕΝΘΕ ΠΑΚΟΜΕΝΗ. *Spon.* ΠΕΝΘΑΙ ΤΑΚΟΜΕΝΑ. *Fabr.* — V. 7. ΕΜΒΙΟΥΩΙ. *Spon* ut saepisse in marmoribus ν̄ ante labiales in μ̄ mutatum reperitur. Cf. *Herm.* de Emend. Rat. Gr. gr p. 10. sq. — ΔΑ̃ΝΕΤΛΗΝ' *Spon.* ΔΑΝΕΤΛΗΝ *Fabr.* unde δ' ἀνέτλην fecit *Hagenb.* At quum duplex δὲ, et alterum quidem loco perquam importune ferri nequeat, dedi ΜΑΛ' ἜΤΛΗΝ, quod, quum in lapide scriptum esset ΛΛΛΛ, facile in ΔΑΝ abire potuit. Junge μάλα πολλύν. — ΜΟΓΕΟΥΣ. *Spon.* ultima litera omissa. — V. 8. ΘΕΛΠΟΜΕΝΗ. *Spon.*

23.

Ἑρμῆν Ναϊάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης Κάρπος ἐπ' ἀενάου.

Pocock Inscr. antiqq. p. 51. nr. 22. in balneis Athenis, ubi sic scriptum:

ΕΡΜΗΝ ΝΑΙΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΟΠΑ
ΟΝΑ ΘΗΚΕΜ
ΤΗΔΕ
ΕΣΘΛΟΣ ΑΝ
ΚΡΗΝΗΣ ΚΡΑΤΟ
ΕΗ ΗΕΝΑΟΥ.

In ultimis quin recte emendaverim ΕΠ' ΑΕΝΑΟΥ, dubitare noli. Non hoc loco solo Α abiit in Η. Sic ap. *Pocock* p. 55. nr. 59. exhibetur:

ΒΟΥΛΗΣ ΜΕ ΑΡΕΙΑΣ ΨΗΦΟΣ ΕΣΤΗΣΕΝΘΗΔΕ

ubi scribendum:

βουλῆς μ' ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ΕΝΘΑΔΕ.

An in nomine Κάρπος verum assecutus sim, alii judicent. Hoc certe versui optime congruit, nec longe abest a vulgatae ductibus, si unam literam a describente, vel a typotheta alieno loco positum fuisse concedas, ΚΡΑΤΟ pro ΚΑΡΤΟ.. *Carpi* nomen Byzantino aevo non insolitum.

24.

Ζωΐλος ἡνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

Apud *Murator.* p. DCXX. ubi ΠΡΟΣΕΡΕΣΤΑΤΟΣ.

25.

Ἤγνισα δ' Ἑρμείαο δόμους * * κέλευθα

πατρὸς καὶ πρωτογόνου κούρας· ὅθι φασὶ
Μεσσήνην θεῖναι μεγάλαισι θεαῖσιν ἀγῶνα
Φλυάδαο κλεινοῖο γόνου Καυκωνιάδαο·
Θαύμασα δ' ὡς σύμπαντα Λύκος Πανδιόνιος φὼς
Ἀτθίδος ἱερὰ ἔργα παρ' Ἀνδανίῃ θέτο κεδνῇ.

Pausan. L. IV. 1. 4. πρῶτοι δ' οὖν βασιλεύουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Πολυκάων τε ὁ Λέλεγος καὶ Μεσσήνη γυνὴ τοῦ Πολυκάονος. παρὰ ταύτην τὴν Μεσσήνην τὰ ὄργια κομίζων τῶν μεγάλων θεῶν Καύκων ἦλθεν ἐξ Ἐλευσῖνος, ὁ Κελαινοῦ τοῦ Φλυοῦ. Φλυὸν δὲ αὐτὸν Ἀθηναῖοι λέγουσι παῖδα εἶναι γῆς· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ ὕμνος Μουσαίου Λυκομήδαις ποιηθεὶς ἐς Δήμητρα. Τὴν δὲ τελετὴν τῶν μεγάλων θεῶν Λύκος ὁ Πανδίονος πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον Καύκωνος προήγαγεν ἐς πλέον τιμῆς· καὶ Λύκου δρυμὸν ἔτι ὀνομάζουσιν, ἔνθα ἐκάθηρε τοὺς μύστας. Καὶ ὅτι μὲν δρυμός ἐστιν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ Λύκου καλούμενος, Ῥιανῷ τῷ Κρητί ἐστι πεποιημένον·

πὰρ τε τρηχὺν Ἐλαιόν, ὑπὲρ δρυμόν τε Λύκοιο.

Ὡς δὲ ὁ Πανδίονος οὗτος ἦν Λύκος, δηλοῖ τὰ ἐπὶ τῇ εἰκόνι ἔπη τῇ Μεθάπου. Μετεκόσμησε γὰρ καὶ Μέθαπος τῆς τελετῆς ἔστιν ἅ. Ὁ δὲ Μέθαπος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, τελετῆς τε καὶ ὀργίων παντοίων συνθέτης. Οὗτος καὶ Θηβαίοις τῶν Καβείρων τὴν τελετὴν κατεστήσατο· ἀνέθηκε δὲ καὶ ἐς τὸ κλήσιον (κλείσιον corr. *Sylb.*) τὸ (Scr. τὴν) Λυκομηδῶν εἰκόνα ἔχουσαν ἐπίγραμμα, ἄλλα τε λέγον καὶ ὅσα ἡμῖν ἐς πίστιν συντελεῖ τοῦ λόγου·

Ἥγνισα δὲ κ. τ. λ.

τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ μέν, ὡς παρὰ τὴν Μεσσήνην ἀφίκοιτο ὁ Καύκων ἀπόγονος ὢν Φλυοῦ, δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐς τὸν Λύκον τε ἄλλα, καὶ ὡς ἡ τελετὴ τὸ ἀρχαῖον ἦν ἐν Ἀνδανίᾳ. — V. 1. δὲ Ἑρμοῖο. Vulgo. Jam *Amasaeus* emendavit δ' Ἑρμείαο, quod de templo Mercurii accipiendum a Methapo fortasse lustrato. Tum μεγάλης excidisse suspicatur *Kuhnius*, cujus vestigia secutus *Lennep.* ad

Coluth. L. III. 6. p. 151. corrigit: μεγάλης τε κίλευθα Δήμητρος, καὶ πρ. κ. Fanum Κόρης πρωτογόνου commemorat *Pausan.* L. I. 31. p. 77. — V. 4. ut nunc legitur, omnino non efficit id, quod *Pausanias* inde videtur collegisse, Cauconem, Phlyi nepotem ad Messenam venisse. Hinc *Lennepius* corrigit: Φλυάδεω κλεινοῖο γόνον Καύκωνα διδάξαι. unde paulo durior verborum structura nascitur. Putabam equidem:

Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καύκωνος ἀπ᾽ ἴδμης.

ἴδμην. φρόνησιν. *Hesych.* ἴσμη. πρόφασις. σύνεσις. φρόνησις. *Id.* — V. 5. Πανδίονος υἱὸς corrigit *Lennepius*, praeeunte *Pausania.* Vereor, ut necessaria sit mutatio, quum φῶς Πανδιόνιος etiam virum a Pandione natum significare possit. — V. 6. Ἀνδανίη, urbs Messeniae a Polycaone, antiquissimo rege, condita, imperii sedes.

26.

Ἠίθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πευκεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

Apud *Gruterum* p. DCCCCXIX. 5. Ultima verba nonnihil depravata videntur. Lego:

ὡς ἀνίης καθαρή.

27.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἵ με τεκόντες
πένθεον, ἡνίκ᾽ ἐγὼ πενταέτις μόνον ἦν·
παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον· ἡ δ᾽ ἀγαπητὴ
ἦλθα τὴν φρικτὴν εἰς Ἀΐδαο πόλιν.

ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ * βενους Ἀρίστωνος
πολλάκι βωομένου· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ.

Est ap. *Gorium* in Inscr. T. I. p. 119. *Murator.* T. II. p. MCCV. — V. 1. ΟΝΟΤΕ. *Mur.* ΗΝΟΤΕ. *Gor.* Formulam ἦν ὅτε multis exemplis illustravit *Schaefer* ad *L. Bos* p. 343. — V. 2. ΠΕΝΤΑΕΤΗΖΟΜΕΝΗ. *Mur. Gor.* quod posui ab illa lectione non multum recedit. Passim in marmoribus confusa Z et Σ. ap. *Pocock.* in Inscr. p. 48. nr. 4. legitur: Εἰσιάδι τῇ συμβίῳ ΣΗΣΑΣΗ ἀμέμπτως ἔτη ΚΗ. ubi legendum:

Ἰσιάδι τῇ συμβίῳ ζησάσῃ

V. 3. ΓΟΝΕΣΣΙΝ. *Mur.* ΓΟΝΕΕΣΣΙΝ. *Gor.* — V. 5. ΟΙΕΜΕ ΓΗΝΑΤΙ......Η ΜΗΤΕΡ ΒΕΝΟΥΣ. *Mur. Gor.* Corruptum vocabulum ΒΕΝΟΥΣ non attigi. Sensui satis faceret:

ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ πένθησ'

et hoc fortasse reponendum. In marmoribus Π saepe Γ scribitur, unde fit, ut cum Ρ confundatur, et inde cum Β. — V. 6. βωομένου, forma ab imperito versificatore, ut videtur, inventa ad versum implendum.

28.

Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσί τε προςφιλὴς αἰεί,
ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλης τύπον, ὦ παροδῖτα·
Θάλλουσάν μ' ἐςορᾷς· μητρὶ δὲ τήνδε χάριν
μνήμης Θάλλος........ ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δὴ

. . . .

In insula Chio inventum edidit admodum vitiose *Pocock.* in Inscr. antiqq. p. 45. accuratius *Chandler*, Inscr. antiqq. p. 4. — V. 1. ΒΡΟΤΟΙΣΠΕΜΠΡΟΣ.

Pocock. nostrum perspicue exhibet *Chandlerus.* Scriptum videtur Epigramma in imaginem puellae Thallusae, Thalli filiae, quae, dum viveret, diis hominibusque *carum negotium* (sic accipio προσφιλὶς, quod versificator ob mensuram versus praetulit usitato προσφιλής.) nunc defuncta praetereuntes jucundis verbis alloquitur. — V. 2. ΑΣΠΑΣΙΣΙΣΙ ΛΟΤΟΙΣ. *Poc.* ΑΣΠΑΣΙΟΙ ΣΙ ΔΟΤΟΙΣ sibi legere visus alter, obtrusit auctori quod mihi quidem minime graecum videtur: ἀσπασίοισι δοταῖς. *gratis muneribus.* ΛΟΓΟΙΣ mecum legendum esse, nemo dubitabit. Notabilis autem constructio verbi νέμω cum accusativo, pro νέμω τῷ παρ- ιόντι ἀσπασίους λόγους. — V. 3. ΓΝΩΜΑΙ ΕΤΗΜΗΣ. *Poc.* Verum dedit *Chandl.* — V. 4. ΘΑΜΟΥΣΑΝ ΜΕΣΟΡΟΣ. *Poc.* — ΜΗΤΡΙΣ in fine lineae *Poc.* ΜΗΤΡΙ. *Chandl.* uterque omisso δὲ, quod *Ch.* ex conjectura inseruit. Rectius fortasse scripseris μητέρι τήνδε χάριν. — V. 5. ΜΝΗΜΗ ΘΑΜΟΣ. *Poc.* Nostrum habet *Ch.* Quum in voce Θάλλος linea terminetur, sequentia autem mutila sint, *Chandlerus* verba sic digessit:

μνήμης Θάλλος [ἔθηκε]............
[εὖ] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερόν......

quod minime ferri potest. Hexametrum habebis integrum, si scripseris:

μνήμης Θάλλος ἔθηκ' ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δὴ ..

ubi εἰδὼς fortasse in εἶδους mutandum. Adjectae sunt praeterea literae ΔΗΜΨΜ, in quibus quid lateat equidem ignoro.

29.

Ἡράκλεια πατρίς· Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,

δείξας νικάτω· . . . .
. . . . . . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν.

Aristides Oratt. T. II. p. 386. Verba ita digessi, ut numeri postulabant. V. 2. τέχνης πείρατα. Vide ad Nr. 2.

30.

Θάησαί μ'· ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέϊ πύργῳ
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένῃ·
καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων·
νῦν δέ με Λητοΐδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

Athenaeus L. VI. p. 232. C. veteres Diis donaria ex aere obtulisse docens, ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φανίας, ait, ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων ὡς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων, καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων, καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἑνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν· Θάησαί μ'. κ. τ. λ. — V. 3. Ἑλικάων. pro oppidi nomine habuit *Natalis*. At Filium Antenoris *Helicaonem* novimus ex *Homer*. Ιλ. γ. 123. τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων. Eundem *Helicaonem* in pugna nocturna vulneratum et ab Ulysse agnitum tradiderat *Lesches*, docente *Pausania* L. X. 26. p. 864. *Dalechampii* in hoc versu errores correxit *Stanlei*. ad *Aeschyl*. Pers. v. 466.

31.

Ἰταλίης ἄρχοντα φιλόπτολιν ἐστήσαντο
Βουλὴ καὶ βασιλεὺς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Apud *Gruterum* p. CCCXCIX. 3. *Fleetwood*. p.

163. Primam vocem ΠΜΗΣ sic, ut dedimus, emendavit *Casaubonus* (in Corrigend. ad Gruter. p. CCCIX.) ex latina Inscriptione in eodem marmore. Sequentia sic habentur apud *Gruterum*: ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΛΟΤΙΤΟ ΑΙΝΕΣΤΗΣΑΝΤΟ. quae *Casaubonus* minus feliciter tentavit: ἄρχοντα ἀγάκλυτον ἀνεστήσαντο. De nostrae emendationis veritate non est quod dubites: ΦΙΛΟΠΤΟΛΙΝ simillimum ductibus in marmore CΙΛΟΤΙΤΟΛΙΝ. Eusebii consularis meminit *Symmachus* L. IX. 52. Vixit c. annum CCCXCIX.

32.

. . . . ἴχνεσι . . . . ον ὅδιτα,
κοῦρος ἐγὼ καλέω σε, θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητός,
ἠίθεος, κούροισιν ὁμηλικίῃ πανόμοιος,
πλωτήρων σωτῆρσιν, Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν·
πλωτὴρ καὐτὸς ἐών· πόντου γ' ἐνὶ κύμασι νάσθην· 5
εὐσεβίῃ τροφέων δὲ λαχὼν τόδε σῆμα πέπαυμαι
νούσων καὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἠδὲ πόνοιο·
ταῦτα γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν·
ἐν δὲ τεθνειῶσιν ὁμηγύριές γε πέλουσιν
δοιαί, τῶν ἑτέρη μὲν ἐπιχθονίῃ πεφόρηται, 10
ἡ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι χορεύει·
ἧς στρατίης εἷς εἰμί, λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

Haec Inscriptio, quae servatur Aquis Sextiis in Museo Viri eruditi, Fauris de St. Vincens, edita est in *Sponii* Miscell. erud. Antiqu. p. 374. nr. CXXVII. admodum vitiose. Hinc repetita in *Polenii* Suppl. ad Antiqq. gr. et rom. T. IV. p. 1395. Emendatius eandem edidit *Fauris de S. Vincens Notice sur Jules-François Paul Fauris Saint-Vincens.* Aix. an. 1799.

Copiosius illustratur in *Mélanges de critique et philologie par Chardon de la Rochette.* T. I. p. 121. sqq. et a *Friderico Muntero* in dissertatione peculiari, cui titulus: *Erklärung einer griechischen Inschrift, welche auf die Samothracischen Mysterien Beziehung hat.* Kopenhagen. 1810. 8. — V. 1. *Sponius* omisit. Lacunas olim sic implere conatus erat V. cl. *Chardon de la Rochette:* Τοῖσι δ' ἠχήεσσι παρ' αἰγιαλοῖσιν, ὁδῖτα, postea autem: Μὴ ταχίνοισι παρέρχευ ἴχνεσι τύμβον ὁδῖτα. comparato Ep. ἀδ. DCLXIV. μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον, ὁδῖτα, Σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε. In eleganti hac emendatione hiatus offendit. Non minus recte legeris:

Στῆθι παρερχόμενος τόνδ' ἴχνεσι τύμβον, ὁδῖτα.

V. 2. ΚΟΙΡΟΣ in marmore esse videtur, unde defunctum *Coerum* fuisse adpellatum existimabant. ΚΟΥΡΟΣ verissime emendavit *Chard.* κοῦρος ἠΐθεος est etiam in Ep. *Diodori* IX. — V. 3. in versus exitu Σ..ΟΙ..Ν. *Spon.* ..ΕΩΙ..Ν. *Chard.* θεοῖσι verum esse, sponte apparet. De *Diis Amyclaeis* dixi in Animadverss. T. III. P. I. p. 358. sq. — V. 5. ΠΛΩΤΗΡ ΚΑΙ ΠΛΕΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΟΥ ΤΕ ΚΥΜΑΣΙΝ ΙΣΘΕΙΝ. *Spon.* Ductus in marmore obscuri; quare possessor fluctuabat inter diversas lectiones ΚΑΙ..Ο..ΕΩΝ, ΚΑΤ..ΕΩΝ et ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ et in versus exitu ΙΦΘΗΝ. Hinc *Chardonus* emendavit: πλωτὴρ καὶ πολιῶν πόντου γ' ἐν κύμασιν ἤσθην. *nauta et ego vitam errabundus maris in fluctibus non sine voluptate traducebam. Villoisonus* autem: πλωτὴρ καὶ τὸ πλέον πόντου γ' ἐν κύμασιν ἔστην. aut πλωτὴρ κάρτα πλέων. Quod ego posui a priore illarum lectionum ΚΑΙ..Ο..ΕΩΝ proxime abest, una litera I in Τ mutata, ut v. 2., et sensum habet contextui aptissimum. Si tamen in marmore revera est ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ, nihil invenio, quod ad rem

satis accommodatum sit; nam πολίων mihi non satis placere fateor. — Mox pro ΓΕΝ valde suspicor Δ' ΈΝ scribendum esse, vel potius, ob numeros suaviores, Δ' ΈΝΙ. Postremum denique . . ΙΣΘΗΝ mutavi in ΝΑΣΘΗΝ. *habitabam in undis.* ἐνάσθη. ᾠκίσθη. νάσθη. ᾠκίσθη. *Hesych.* *Homer.* Ιλ. ξ. 119. πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη. *Apoll. Rh.* L. III. 1181. ἔνθα καὶ ἐννάσθη. — V. 6. ΤΡΕΦΕΩΝ ΔΕ ΛΑΧΩΝ ΚΤΟΔΕΚΑ ΕΠΑΙΜΑΙ. *Spon.* ΤΡ...Ε..Ν ΛΑΧΩΝ . . ΟΔΕ ΣΗΜΑ . . ΠΑΤΜΑΙ. *Chardonus*, qui hunc versum sic restituit, ut supra dedimus. — V. 9. ΕΝΔΕ ΤΕΘΝΕΩΣΙΝ ΟΜΗΓΕΡΙ.. ΤΕ ΠΕΛΟΤΙΣΙΝ. *Spon.* ΕΝ ΔΕ ΤΕΘΝΕ..ΕΙΝ ΟΜΗΓΤΡΙΕ .. *Chard.* cujus nos emendationes adoptavimus praeter ΔΗ. Mihi hoc versificatoris potius vitium esse videtur, quam marmorarii. Et certe δὲ producitur non solum ante μ saepissime, verum etiam ante σ, ut ap. *Apoll. Rh.* I. 267. οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ᾔειροντο. — et ante vocalem. *Homer.* Od. δ. 454. ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες. His aliisque exemplis abusus noster δὲ ante τ produxisse potuit. *Viscontus* tamen δ' αὖ corrigendum censebat. — V. 10. 11. 12. ex *Sponii* exemplo satis depravato emendatiores dedimus in Animadverss. T. III. P. II. p. 307. hanc inscriptionem jam ab aliis sincerius editam ignorantes. — V. 10. ΔΟΙΗ ΤΩΝ ΕΤΕΡΗ. *Spon.* ΔΟΙΑΙ ΤΩΝ Ε..ΕΡΗ. *Chard.* — V. 12. ΕΙΣΕΙΑΑ. *Spon.* et duo apographa, quibus utebatur *Chardonus*, qui Εἷς εἰμι, emendavit; quo nihil verius. Sic et nos emendaveramus. Verba ἧς στρατιῆς referenda ad alterum defunctorum genus, quod praecedens versus descriptum dedit. Hoc fugit Virum doctissimum *Friderikum Münter*, qui astra ad populorum Orientis morem *exercitum*, στρατιὴν, appellari existimabat. Sed ducta est haec στρατιὴ ex *Platonis*

Phaedro p. 246. ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ, Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπιμελόμενος· τῷ δ' ἕπεται στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων. ubi consulendus *Fr. Astius* V. cl. p. 297. Ex eodem loco derivata verba λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα (ΗΤΕ ΜΟΝΗΑ *Spon.*) Quod autem *Munterus* ex hac inscriptione confici existimabat, puerum defunctum Cabirorum mysteriis initiatum fuisse, id mihi quidem certum esse non videtur. Nam quae V. 3. 4. de similitudine pueri dicuntur cum Diis Amyclaeis, ea pertinent ad ornatum, fere ut Ep. ἀδ. DCCXI. 9. 10. puer immatura morte extinctus cum Hyla comparatur.

33.

ΙΟΒΑ.

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρήφαγον ἦχος
λεύσσων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα·
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τινων δὲ
γῆρυν χρυσοβόλοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κεράμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

Corruptissimum hoc Epigramma est ap. *Athenaeum* L. VIII. p. 343. F. ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος, τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο· μή με Λεοντῆος κ. τ. λ. Disputavit de hoc epigrammate, nihil tamen novi afferens, *Weston* in Hermesi. p. 28. tentavit quoque, sed parum feliciter, *Wernsdorfius*, de Juba rege agens, in Poët. Minor.

T. V. P. III. p. 1426. *) — V. 1. *μή γε* dedit *Schweigh.* v. cl., quia *με* non haberet, quo referretur. At in hac totius distichi obscuritate nihil satis tuto mutaveris. Mox *τὸν ἀρείφατον ἦχον Casaubonus.* Felicius *Villebrunius, κιναρηφάγον ἦθος*, quem *Schw.* sequitur. *Columella* de R. R. L. X. 235. *Hispida ponatur cinara, quae dulcis Jaccho Potanti veniat, nec Phoebo grata canenti.* — V. 2. *χεύεσων.* vulgo. *ἦτορ* in *ἦθος* mutabat *Casaubonus;* pro respirandi instrumento habebat *Schweighäuserus.* Non video quid impediat, quo minus verba *κακὸν ἦτορ* vulgari significatione accipiantur. Scribendum autem *Ὑψιπύλην* cum *Schneidero* in not. mst.; fortasse etiam praeterea:

Ὑψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα.

Hypsipyle per totum epigramma loquitur: *Leontei tragoedi, cinararum helluonis, indolem videns, noli propterea me Hypsipylen ut mali animi mulierem rejicere.* Ille enim quum Hypsipylen ageret, rauca et dissona voce non teneros muliebris animi affectus, sed

---

*) Ne quid desideretur, epigramma adscribam, ut a *Wernsdorfio* constitutum est, una cum viri doctissimi interpretatione latina:

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεν ἀρείφατος ἦχος,
τεύχων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦθος, ὁρᾷ.
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὔτε τις ὢν δὴ
γῆρυν χρηστοτέροις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες, κεράμοι καὶ τήγανα ξηρὰ
χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

Ne me amplius Martia vox Leontei tragici (vel tragoedus declamans) *in theatro videat, qui male adeo Hypsipyles mores effingit. Equidem fui aliquanda amicus Bacchi* (artificum Dionysiacorum) *nec sane quisquam vocem aliquam* (tragoedi) *benignioribus admiratus est auribus. Nunc autem me ollae, et fictilia, et aridae sartagines voce ista privaverunt, dum ventri gratificantur.*

improbam helluonis aviditatem prodiderat. De λεύσσων ἦχον monuit *Casaubonus*, verba videndi etiam ad alios sensus transferri; mallem tamen ἦθος cum aliis. — V. 3. ἦν μέν. vulgo. Cod. ἤμην. — φίλος etiam ad Hypsipylen referri debet, nota generis enallage, de qua exempla congessit *Fischer.* ad Welleri Gramm. T. II. p. 61. sq. Saepe autem de actoribus scenicis praedicantur ea, quae personis, quas agunt, sunt propria. — τίνων δέ. sic Cod. δὴ vulgo. Verissime emendavit *Schneiderus*, quod omnes, qui de hoc epigrammate disputaverunt, fugit, οὐδέ τιν' ὧδε.. *neque ullam aliam vocem tantopere admiratus est.* — V. 4. χρυσοβόλοις. Vocabulum varie tentatum. χρυσοβόροις volebat *Casaubonus*, de Mida cogitans, cui asininae aures datae ob auri famem; χρυσοφόροις, *Fiorillo* in Obss. ad Athen. p. 101. Utrique conjecturae praeferendum *Schneideri* inventum, χρυσολόβοις, ut οὔατα χρυσόλοβα *aures sint inauribus* ornatae. — V. 5. τήγανα ξηρά. Vulgo. ξηρὰ τάγηνα ex Cod. restituit *Schw.* — V. 6. χήρωσαν a *Casaubono* commendatum confirmaverunt membranae. Vulgo χώρησαν. — Pro χαριζόμενοι, in qua lectione Codd. consentiunt, χαριζομένου dedit *Schweigh.* Fieri tamen potuit, ut participium ad remotius substantivum referretur, ut est ap. *Heliodor.* L. I. 22. p. 37. ed. *Cor.* λαῖλαπες συμμιγεῖς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταιγίζουσαι. et in aliis locis haud paucis. Cf. *Wolf.* ad *Sueton.* Jul. Caesar. c. 75. p. 92. Jam totum hoc Epigramma in hunc modum restituendum esse censeo:

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος
    λεύσσων, Ὑψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα.
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὧδε
    γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κεράμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα
    χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

34.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἢ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μῆνιν ἄειδε μαθών, καὶ μῆνιν ἄειδε διδάξας
οὐλομένην, γαμετὴν ἠγαγόμην ὁ τάλας·
πᾶν δ' ἦμαρ μάχεται, καὶ παννυχίη πολεμίζει,
ὡς παρὰ τῆς μητρὸς προῖκα λαβοῦσα μάχην.
ἢν δὲ θέλω σιγᾶν, καὶ μαρναμένῃ ὑποείκειν,
ὅττι περ οὐ μάχομαι, τοῦδ' ἕνεκεν μάχεται.

Ex Cod. *Philostrati* Parisino edidit *Boissonade* V. cl. ad *Philostr.* Heroica p. 638. tamquam *Agathiae; Bastius*, eodem monente, hos versus *Palladae* inscriptos invenit alibi Et hoc quidem magis probabile. V. 1. μῆνιν ἄειδε οὐλομένην. male ominatum Iliadis initium professionis grammaticae aerumnas significat. Cf. *Lucian.* Ep. XII. 2. et quae notavimus ad *Pallad.* Ep. IX. T. II. P. III. p. 204. ubi similes de uxore rixosa querelae: μῆνιν οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα, καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος. Vide Eund. Ep. XIV. — V. 3. πανῆμαρ junctim Cod. Parisin. πᾶν δ' ἦμαρ Cod. Venet. — V. 6. τοῦδ' scripsi pro τοῦθ' ἕνεκεν.

35.

Μάτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί·
τοὔνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,
αὐτέ με Κεκροπίδαι Δηοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς·
Οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
οὐδὲ τὸν εὑράμενον παυσινόσους ἀκέσεις·
οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆϊ δυώδεκα πάντας ἀέθλους
ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·

τὸν, χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν,
Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

Hanc Inscriptionem Eleusine repertam primus edidit *Villoison.* in Prolegg. ad Homeri Iliad. p. LV, et postea ex schedis *Richardi Worthley*, cl. *Visconti* in Museo Pio. Clem. T. IV. p. 43. Eandem illustravit *N. Schow.* in Chart. papyr. Mus. Borg. p. 77. sq. quo libro aegre careo; repetivit *Lenzius* in versione libri de Mysteriis veterum auctore *St. Croix.* p. 142. Scriptum epigramma quo tempore Hadrianus Augustus in mysteria Eleusinia initiatus est; ergo a. V. C. 875. Vide *Dio Cass.* L. LXIX. 11. T. II. p. 1159. — V. 1. μάτηρ. Mulieres quoque hierophantarum munere fungebantur. Ἱεροφάντιδες Cereris Eleusiniae simul cum ἱεροφάντῃ commemorantur in *Schol.* ad *Sophocl.* Oedip. Col. 673. Illas ex gente Phillidarum fuiſse, docet *Suidas* T. III. p. 599. *Photius* in Lexic. p. 472. Φιλλεῖδαι γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι. Cf. *Creuzerum* V. cl. in libro eruditionis multifariae pleno, cui titulus: *Symbolik und Mythologie der alten Völker.* T. IV. p. 524. Non semper virginem fuiſse illam Hierophantiden ex nostro loco apparet; ut et hierophantae tantum post initum munus mariti eſse desierunt, teste *Hieronymo* adv. Jovin. l. 9. Cf. *Sainte-Croix.* l. c. p. 134. — V. 2. τοὔνομα σιγάσθω. Omnes Cereris sacerdotes primi ordinis, nomen, quo antea apellati fuerant, deponebant. *Lucian.* in Lexiph. c. 19. T. V. p. 188. εἶτ' εὐθὺς ἐντυγχάνω δᾳδούχῳ τε, καὶ ἱεροφάντῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀῤῥητοποιοῖς, Δεινίαν σύρουσιν ἄγδην ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἔγκλημα ἐπάγοντας, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτούς, καὶ

ταῦτα εὖ εἰδὼς, ὅτι, ἐξ οὗπερ ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοί τέ εἰσι, καὶ οὐκέτι ὀνομαστοὶ, ὡς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι, ubi *Gesnerus* commode excitavit *Eunapium* Vit. Maximi p. 86. τοῦ δὲ ἱεροφάντου κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅστις ἦν τοὔνομα, οὔ μοι θέμις λέγειν· ἐτέλει γὰρ τὸν ταῦτα γράφοντα. — Pro τοὔνομα *Visconti* οὔνομα dedit, et τοὔτ' pro τοῦτ', illud ex τὸ ἔτι contractum existimans. Sed recte τοῦτο (τὸ ὄνομα sc.) cum ἐγκατέκρυψα conjungitur. — ἀποκληζομένη, *seclusa*, a vulgo, ut videtur; ἀποκλῄει est ap. *Herodot.* VII. 129. et ἀποκλῄζω. Vide *Stephan.* Thes. Gr. L. T. II. p. 235. E. — V. 4. ἀμειμάκτοις. *Musae.* v. 327. καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμειμάκτου πίεν ἅλμης. Locutio ipsa, qua fluctibus dicuntur tradi quae in oblivionem adducta volumus, illustrata est ab *Horatii* Interpp. ad I. Od. XXVI. 1. 2. — V. 5. τέκνα Λήδης. *Aristid.* in Panathen. T. I. p. 191. Ἡρακλέα καὶ Διοσκούρους ἅπαντες δή που θεοὺς εἶναι νομίζουσι. τούτοις δέ γε, ἕως ὡμίλεν ἀνθρώποις, πρώτοις ξένων δείκνυσι τὰ ἱερά. Cf. Eund. in Eleusin. T. I. p. 257. — V. 6. πανσινόσους, ut πανσινώδυνους. Vox Lexicis addenda. An alibi Aesculapius mysteriis dicatur initiatus fuisse, nunc quaerere non vacat. Huc certe non retulerim, quod *Pausanias* narrat L. III. 20. s. T. I. p. 421. — V. 8. Ἡρακλέα. *Aristides* Panath T. I. p. 109. Ἡρακλέους ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μὲν πόλις καὶ νεὼς καὶ βωμοὺς ἱδρύεται πρώτη, καθάπερ καὶ πρόσθεν τοῖς μυστηρίοις ἐτίμησε πρῶτον ξένων. In Herculis gratiam minora mysteria instituta fuisse, narrat *Schol. Aristoph.* Plut. 846. et 1014. Facit huc inprimis *Spartianus* in Vit. Hadriani c. 13. *post hoc per Asiam et Insulas ad Achaiam navigavit, et Eleusinia sacra exemplo Herculis Philippique suscepit.* ubi vide *Interpp.* T. I. p. 116. sqq. — V. 9. ἀτρυγέτης. addenda haec vox iis, quas ex Anthologia notavimus in Act. Phi-

lol. Monac. Fasc, II. p. 150. sq. — V. 11. 12. ἄσπετον. Facit huc inprimis *Pausan.* I. 5. 5. T. I. p. 20. de Hadriano: ὁπόσα δὲ θεῶν ἱερά, τὰ μὲν ᾠκοδόμησεν ἐξ ἀρχῆς, τὰ δὲ καὶ ἐπεκόσμησεν ἀναθήμασι καὶ κατασκευαῖς, ἢ δωρεὰς πόλεσιν ἔδωκεν Ἑλληνίσι, τὰς δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τοῖς δεηθεῖσιν, ἔστι οἱ πάντα γεγραμμένα Ἀθήνῃσιν ἐν τῷ κοινῷ τῶν θεῶν ἱερῷ.

36.

Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
ἐν στέρνοισιν ἔχων, ἴδιος πόσις ὢν ἔτι ζωός,
οἷα ἔφυ στήλαις, παροδοίπορε, τοῦθ᾽ ὑπέγραψα.
πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν·
ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγίνετο πᾶσιν·
οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν·
δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν·
ζωοὺς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
δισσῶν ἀῤῥενικῶν· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
ἠοῦς ἑνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.
κάλλος δ᾽ αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμάζονος ἔσχεν ἄπιστον,
ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης ἐς ἔρωτα φέρεσθαι.
εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
Μαρκιάνην Ἑλικὴν ζοφερὸς τάφος ἔνθα καλύπτει.

Est ap. *Fabrettum* p. 723. Tractavit *Hagenbuch.* in Epist. Epigr. ad Blaurer. p. 46. sqq. Scripta in mulierem, quae partu edito, obierat. Mediocris versificatoris foetus. — V. 2. ἔτι ζωός. correptio brevis syllabae ante ζ in hoc epigrammate offendere non debet. Cf. supra ad nr. 5. — V. 3. ΕΤΩΕΦΤ ΣΤΤΛΑΙΣ. *Fabr.* quae sic emendavit *Hagenbuchius*:

ἔξω, ἔφη, στήλαις παρ', ὁδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγραψα.

pro παρὰ στήλαις, existimans, ipsum mulieris sepulcrum intus non nihil in ipso agro fuisse; cippum autem cum inscriptione ad frontem agri juxta viam, ut a praetereuntibus commode legi posset. Hinc maritum, uxori suae superstitem, monere, non in ipso loco, ubi uxoris reliquias condidisset, sed *extra eum* carmen suum sepulcrale legi. — Inepta correctio, in qua nec ἔφη ferendum, nec στήλαις παρ'. Commode jungitur, παροδοιπόρε, quamvis Lexica hac voce careant, ad analogiam τοῦ παροδίτης composita. In ΕΤΩ ΕΦΤ. nihil aliud latere, quam ΟΙΑ ΕΦΤ, mihi persuasissimum est: *Perscripsi in hoc cippo, qualis illa fuerit.* — In versus exitu: ΤΠΕΤΡΑ Α. quod *Hagenb.* recte emendavit. — V. 4. αὕτη vel αὐτή. *Hagenb.* αὐτῇ posui, quod sensus postulabat: *forma erat ei Veneris aureae.* Sic *Phaedimus* Ep. II. Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε, ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικας τύπον. *Diodor.* Ep. V. δείδια σύν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον. — V. 5. ΨΤΧΕΝ. *Fabr.* — V. 6. νομίμοις . . παρεγίνετο. Si recte intelligo, νόμιμα hoc loco sunt *sacra deo facta,* conciones sacrae in dei honorem habitae, quibus illa assidue interfuisse dicitur. De muliere christiana agi, dubitare noli. — V. 7. λειπομένοισι *egenis opitulabatur.* λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, Epist. Jacobi II, 15. — V. 8. δουλίς. Hanc formam tuetur *H.* laudato *Polluce* L. III. 75. — V. 12. Ἀμάζονες, de hac voce silet *Hagenbuchius,* in aliis minus obscuris satis verbosus. Non video, quid voluerit Inscriptionis auctor, nisi Marcianam comparare voluit cum *Penthesilea* Amazone, quae post mortem eximia pulcritudine erat conspicua; ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει. Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠΰτ' ἀτειρὴς Ἄρτεμις ὑπνώουσα. *Quint. Smyrn.* L. I. 662. ita ut Achillem poeniteret, quod eam non

in matrimonium duxisset — ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος Ἔκλεπτ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη. Ib. I. 673. Cf. *Tzetz* ad Lycophr. v. 999. — V. 13. ὅστε . . φέρεσθαι, ποτὲ, scil. — ΞΟΣΗΣΕΙΣ. *Fabr.* — V. 14. ἀφελῶς idem fortasse h. l quod καθαρῶς. — V. 15. ΜΑΡΚΙΑΝ ΤΗΝ. *Fabr.* idque tueri conatus est *Hagenb.* synizesi admissa. Sed sic tamen articulus abundat. Quare nullus dubito, me recte scripsisse: Μαρκιάνῃ Ἑλίκῃ *Marciana Helice.* Penultima in Μαρκιάνῃ correpta, nos non magis morari debet, quam in Πυβλιάνῃ supra Nr. 22. v. 3. ubi vide not. Et cf. nr. 35. V. 1.

37.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὦ παροδῖτα,
ὅσσ' ἔπαθον δὲ βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,
ἐγκύρσας λάνα στήλῃ, τάχα καὶ σὺ δακρύσεις·
Ματρὸς ἀπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον Ὧραι,
ἐκ γαίης με πατὴρ ἐμὸς εἵλκετο χερσὶ γεγηθώς,
καί μ' ἀπέλουσε λύθρου κεἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν·
ηὔχετο δ' ἀθανάτοις ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσεσθαι·
Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·
καί μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τρόφον εἰλάμενος.
αὐτίκα δ' ηὐξανόμην εἰερνής, πᾶσι ποθητός·
ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις Μοιρῶν [γὰρ] σφραγῖδες ἐπῆλθον·
αἵ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους περί . . . . .
ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας ἰάσατο μοῦνος
τοῦτο, δοκῶν ὅτι Μοῖραν ἐμὴν ἰάμασι θέλγει.
. . . . καὶ τοὺς δή μ' ἑτέρα νόσος εἷλε κακίστη,
τῆ. προτέρης νούσου πουλύ τι χειροτέρη·
σῆψιν γὰρ λαιοῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὀστοῖς·
εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου καί μ' ὀστέ' ἀνεῖλαν,

λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα·
καὶ ταῦθ᾽ ὡσαύτως ἰάθην πάλιν, ὡς τὰ πάροιθεν·
οὐ δ᾽ οὕτως γένεσις δεινὴ πλησθεῖσ᾽ ἐκορέσθη·
ἀλλ᾽ ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς μοῖρα,
σπλάγχνα μου ὀγκώσασα, καὶ ἐκτήξασα τὰ λοιπά,
ἄχρις ὅτου ψυχὴν μητρὸς χέρες εἷλαν ἀπ᾽ ὄσσων.
ταῦτ᾽ ἔπαθον βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς [ξένε]·
καὶ κατέλειπον τηκεδόνας τοῖσί με γειναμένοις.
αἰνόμορος λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

Edidit *Sponius* in Miscell. erud. Antiqu. p. 370. cum hac praefatione:

ΘΕΟΙΣ ΗΡΩΣΙΝ
ΛΟΥΚΙΟΣ ΜΙΝΙΚΙΟΣ ΑΝΘΙΜΟΣ ΚΑΙ ΣΚΡΕΙ
ΒΩΝΙΑ ΦΙΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑ ΑΤΥΧΕΙΣ ΓΟΝΕΙΣ
Λ. ΜΙΝΙΚΙΩ ΑΝΘΕΜΙΑΝΩ ΤΕΚΝΩ ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΚΑΙ ΘΕΩ ΙΔΙΩ ΕΠΗΚΟΩ ΖΗΣΑΝ ΕΤΕΙ Δ
ΜΗΝΑΣ Ε Η. Κ.

ubi V. 3. nomen matris ΦΕΛΕΙΚΙΣΣΙΜΑ *Felicissima* fuisse videtur. V. 4. autem Scr. ΖΗΣΑΝΤΙ ΕΤΗ Δ. — Versus ipsi mali sunt poëtae, et a marmorario passim, ut videtur, interpolati. Haud pauca aliter ac *Sponius* repraesentat *Reinesius* Synt. Inscr. p. 694. et inde *Fleetwood.* in Syll. p. 208. 2. — V. 2. ΔΕΝΒΑΙΩ. *Spon. Rein.* Scripsi δέ. Prior in βαιῷ corripi potuit. Cf. Supra nr. 6. v. 3. Fortasse tamen δ᾽ ἐν plane delendum, pleniore distinctione in fine praecedentis versus posita. Cf. V. 25. — ΤΗΣ ΒΙΟΤΗΣ. *Reines.* — V. 3. ΑΑΙΝΕΑ ΣΤΕΛΛΗ. *Sp.* — V. 4. ΩΔΕΙΝΩΝ. *Sp.* — V. 5. ἐκ γαίης.nota res. Cf. *Lambin.* ad *Plauti* Amph. I. 3. 3. — V. 6. ΚΑΙ ΕΙΣ. *Spon. Rein* syllabis per crasin jungendis temere, ut saepe fit in marmoribus, diductis. — V. 7. ΗΥΛΕΤΟ. *Sp.* — ΗΜΕΛΛΟΝ ΕΣΣΕ-

ΣΘΑΙ *Sp.* ἤμελλεν praetuli, licet non ignorem, veteres interdum neutris nominum pluralis numeri singularem verborum addidisse. Cf. *Porson.* in Add. ad ed. 2dam Hecubae p. 79. sq. — V. 8. ΚΕΚΡΙΚΗΚΑΝ. *Reines.* Sensus non est integer, marmorarii fortasse culpa. Fortasse scribendum:

Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἜΝΑΝΤΑ.

Parcae contra statuerunt ac parentes oraverant. Nec πρῶται placet. — V. 9. qui ἄμετρος est, intactum reliqui. Fort. γενέτης, οὐ τρόφον εἶλ. — V. 10. ΔΙΙ ΗΤΞΑΝΟΜΗΝ. *Reines.* ΔΕΤΞΑΝΟΜΗΝ. *Spon.* Post εὐεργὴς uterque ΚΑΙ inserit, quod delevi; ut statim V. 11. γὰρ post Μοιρῶν, quod et metrum et sensum turbabat. σφραγῖδες sunt *decreta.* — V. 12. ΠΗΣΑΝ. *Rein.* Malles fortasse τῆξαν. Verbum quod in fine versus excidit ΜΗΝΑΣ fuisse puto: *per duos Menses.* διδύμοις, ut δισσοῖς, pro δύω. *Sponius* διδύμους pro sede morbi habebat, vertens: *quae me morbo afflixerunt malo circa testes.* Hanc significationem vocabuli adstruximus in Animadverss. T. II. P II. p. 286. At hoc loco διδύμους μῆνας videtur verum. — V. 13. ΕΙΑΣΑΤΟ. *Spon. Rein.* In fine versus addita vox depravata ΟΝΑΙΝΗΝ fortasse ad praecedentem versum pertinet, et ex ΜΗΝΑΣ corrupta est. — V. 14. ΕΙΑΜΑΣΙ. *Spon. Rein.* In fine ΣΩΣΕΙ. *Spon.* Praetuli ΘΕΛΓΕΙ ex apogr. *Reines.* — V. 15. versus mutilus initio et corruptus. Sensus esse debuit: *at brevi post alius me morbus corripuit.* ΚΑΙ ΤΟΤΕ. *Rein.* ΔΗΜΕΤΕΡΑ dissolvi in δή μ' ἑτέρα, quod sensus postulat. δ' ἡμετέρα, quod *Sponius* in versione latina expressit, hoc loco nihil est. Bene omnia haberent, si legeretur:

ἀλλ' οὐκ αὖτις δή μ' ἑτέρα νόσος εἷλε κακίστη.

V. 16. ΝΟΤϹϹΟΤ. *Spon.* — V. 17. ΓΑΡΜΟΤ. *Spon.*

Rein. Scripsi ΛΑΙΟΥ, quod I forte omisso, facile pro ΛΑΟΥ haberi potuit. Bene habet πεδίον *de parte pedis superiore cui digiti subjacent.* Vide *Stephan.* Thes. gr. L. T. III. p. 116. sq. — ΕΧΕΝ. *Sp.* iterum litera omissa. — V. 18. ΕΙΤΕΓΑΡΟΝ. *Reines.* ΩC-ΤΕΑΝ. *Spon.* quem veram lectionem non latuisse, ex versione apparet: *et a me ossa abstulerunt.* — V. 19. ΤΟΙC ΤΕΚΕΕΣΣΙ ΔΙΔΟΝΤΑΙ. *Spon.* ΜΟΥ post ΤΟΙΣ inserit *Reines.* — V. 20. ΕΙΑΘΗΝ et ΟΣΤΑ: *Spon.* — V. 21. ΜΟΥ ΓΕΝΕΣΙΣ. *Spon. Rein.* Priorem vocem, ut metro adversantem, delevi. — V. 22. ΓΑΣΤΡΟΣ ΜΟΙΡΑ. *Spon.* ΛΛΟΙΡΑ. *Rein.* Si μοῖρα genuinum est, certe non suo loco legitur. — V. 23. ΚΑΙ ΕΚΤΗΣΑΤΟ. *Reines.* Unice vera est lectio *Sponii*, quam exhibuimus: dum venter pueri, quod in hac aetate saepe accidit, nimis exturgescebat, reliqua corporis membra extabescebant. — V. 24. ΜΟΥ ΜΗ-ΤΡΟΣ. *Spon.* — V. 25. ξένε. ineptum marmorarii additamentum. — V. 26. Apud *Sponium* lacuna est inter τηκεδόνας et τοῖσι. *Reinesius* sic habet: τηκεδόνα στυγερὴν τοῖς με γ. Fortasse auctor hoc quoque loco pentametrum posuerat, pessime postea interpolatum:

λείπων τηκεδόνας τοῖσί με γεινομένοις.

V. 27. Huic versui quomodo subveniam non habeo. Pro αἰνόμορος disyllabum vocabulum fuisse videtur. — συνομευμένας, *sorores* nondum viris junctas, et hinc ἀστεφανώτους.

38

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν Ἡρακλεῖ.

Νικήσας τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησιν δ' ἄδων μέλεα καὶ ἐλέγους.

Pausan. L. X. 2, 3. p. 164. τὴν αὐλῳδίαν Amphictyonum jussu e ludis Pythicis sublatam esse narrat, quod triste quid ac male ominatum tibiae portenderent. Tum addit: μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ Ἐχεμβρότου τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθεὶς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους εἶχε· νικήσας. Vulgo legitur: ἐν ἄθλοις, Ἕλλησι δ' ἀείδων. Utrumque emendavit *Ignarra* in Comment. de Palaestra Neap. p. 58. not. 11.

39.

Νὺξ μὲν ἐμὸν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτείρη,
ἀλγεινὸν λύσασα νόσων δέμας, ἡδέϊ ὕπνῳ,
λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ πρὸς τέρμασι μοίρης·
ψυχὴ δὲ κραδίης δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρῃ,
κοῦφον ἐπαιώρουσα δρόμου πτερὸν ἠέρι πολλῷ·
καί με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω.φάος Ἠριγενείης.
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ἑρμείαο λόγοις, ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν,
αὐτίκα τιμήσας, καί μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
χρυσείοισι θρόνοισι παρημένον ἐς φιλότητα·
καί με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰςερόωσιν,
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο πατρῆσι μειδιόωντες
. . . . προχόαισιν ἐπισπένδω μακάρεσσιν.

Hanc inscriptionem marmoris Smyrnae effossi edidit *Reinesius* p. 854. nr. CXL. *Gori* in Inscr. antiqq. T. II p. 140. *Fleetw.* p. 245. 1. Hic multa initio deesse existimat. Perperam. Nihil deest praeter epi-

graphen prosaicam, pueri parentumque ejus nomina continentem. — V. 2. ΑΛΤΕΙΝΟΝ. *Rein. Gor.* Fortasse ἀλγεινῶν fuit. — V. 4. ψυχὴ δὲ κραδίης. Fortasse

ψυχὴ Δ' ἘΚ 'Ρ' ΑΙΗΣ.

una littera Δ deleta. Sequentia verba sic exhibentur in marmore: ΔΙΑΜΕϹΑΙΘΕΡΟΝ. quod noli dubitare recte a nobis emendatum esse:

δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρῃ.

Euripid. ap. *Plutarch.* T. II. p. 416. C. D. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σαρκὶ διοπετὴς ὅπως Ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα. — V. 11. καὶ οὐρ. Legendum videtur: κατ' οὐρανόν. Similia de defunctis deorum benevolentia in Olympum deductis collegi in Animadverss. T. III. P. II. p. 283. — V. 15. nec intelligo, nec emendare possum. — V. 16. Excidisse videtur: χρυσείαις. *Eurip.* Jon. 435. ἀλλὰ χρυσέαις προχόοισιν ἐλθών. *Aristophan.* Nub. 273. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέῃς ἀρύτεσθε προχοῖσιν.

40.

Ξεῖνε Φιλητᾶς εἰμί· λόγων ὁ ψευδόμενός με
ὤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι.

Athenae. L. IX. p. 401. E. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπέθανεν· ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ. De λόγῳ ψευδομένῳ, cujus investigatio Philetae fatalis fuisse dicitur (Cf. *Suid.* in Φιλητᾶς), consule *Cresoll.* in Theatro Rhetor. II. 6. Thesaur. Gron. Tom. X. p. 76. De macilentis *Plutarch.* T. II. p. 791. E. Πρόδικον τὸν σοφιστήν, ἢ Φιλητᾶν τὸν ποιητὴν . . . νέους μέν,

ἰσχνοὺς δὲ καὶ νοσώδεις, καὶ τὰ πολλὰ κλινοπετεῖς δι' ἀῤῥωστίαν ὄντας. Cf. *Aelian.* V. H. IX. 14. ibique *Perizon.* Loca veterum de Philetae morte collegit *Kayserus* in Comment. de Phileta p. 20. nr. 17.

41.

Ὀρρίππῳ Μεγαρῆς με δαΐφρονι τῇδ' ἀρίδηλον
μνᾶμα θέσαν, φάμᾳ Δελφίδι πειθόμενοι,
ὃς δὴ μακίστους μὲν ὅρους ἀπελύσατο πάτρᾳ
πολλὰν δυςμενέων γᾶν ἀποτεμνομένων·
πρᾶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη
γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Inventum hoc marmor anno 1769. in valle Megarensi inter Athenas et Corinthum prope sinum Saronicum. Primum et postremum distichon jam antea notum erat ex *Schol.* ad *Thucyd.* L. I. 6. ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν Ἐπίγραμμα· Ὀρσίππῳ κ. τ. λ. Integrum editum in *Magasin* encycl. an. VI. T. III. p. 536. s. — V. 1. Μεγαρεῖ. *Schol. Thuc.* pro Μεγαρεῖς procul dubio. — Mirae in Epigrammate, cujus character totus est doricus, formae τῇδε et ἀρίδηλον. Quum parum sit versimile, jam antiquis temporibus hujusmodi dialectorum confusionem locum habuisse, vehementer suspicor, Marmor illud spurium esse, et a falsario quodam ex duobus distichis in Schol. Thucyd. superstitibus fuisse concinnatum. Medium distichon, quod ille addidit, obscurum est; certe ἀπελύσατο, quo sensu dictum sit, non apparet.

42.

Οἳ στύγιον χῶρον ὑπεναίετε, δαίμονες ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς ἀΐδην κἀμὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐκ Μοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου,
ἄρτι μὲν ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότῃ ὄντα,
ἄρτι δὲ καὶ γενειῶντ'· οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας, γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.
τοὔνομά μοι Ὕπατος· λίτομαι δ' ἔτι τὸν συνόμαιμον,
τοὺς δὲ γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

Est apud *Murator.* T. III. p. 1687. 2. unde id emendatius dedi in Animadverss. T. III. P. II. p. 310. V. 1. ΥΠΟΝΑΙΤΕ Δ... ΜΟΝΕ Σ. *Mur.* — V. 3. ΚΙΑΙΩ. *Mur.* βιαίως corrigebat *Kulenkampius* in notis mst. idque verum videtur. — V. 4. μήνιος. injusta potius ira, quam judicio Deorum in ipso aetatis flore terris ereptus. Similiter *Ira* ut mortis causa citatur in *Apollonid.* Ep. XIX. 5. νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος. — V. 5. προκοπῆς. *jam aliquid apud dominum valebam.* ut προκοπαῖς λάμψας. Ep. ἀδ. DCCXXIV. 3. *Pallad.* Ep. LXVII. ἐκ προκοπῆς γὰρ, ἧς εἶχες κατὰ νοῦν ἐξεκόπης βιότου. Initio versus ΑΡΤΙΜΟΨΕΝ. ap. *Mur.* qui *Artimum* nobis hinc extudit, ejusque ira Hypatum exstinctum fingit. — V. 6. ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝ ΟΤΔ. *Mur.* quod leni manu emendavi. ἀρτιγενειάζοντ' eodem sensu corrigebat *Dorvill.* ad *Char.* p. 30. — V. 7. γοερῶς malebat Idem l. c. quod cum ἐκτελέσας junctum verius videtur quam γοερός. — V. 8. ΟΛΙΤΟΜΑΙ ΑΕΤΙ. *Mur.*

43.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

Stobaei Ecl. Phys. I. c. IX. p. 230. ubi vulgo et in plurimis Codicibus adscriptum Λακώνων. *Simonidi* tribuit *F. Ursinus* Carm. Nov. 34. Femin. p 168. auctoritate Codicis, qui in marg. habebat: ἐκ τῶν Σιμωνίδε ἐπιγραμμάτων. *Heeren* v. cl. comparat *Menandri* senarium hinc fortasse expressum: ἤθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος. Ad hanc sententiam respicit *Sophocl.* in Oed. Tyr. 608. sqq.

44.

Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα·
εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

Apud *Murator.* P. MDCCLXXVII. 5. ubi V. 1. est: ΗΜΗΝ Ο... Κ ΕΙΜΙ. — V. 2. ΕΙΔΕ ΤΙΣΑΛΛΟΣ ΡΕΕΙ. *Mur.* verbis marmorarii culpa transpositis. Sensus id flagitat, quod reposui.

45.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρ' ἄφθιτ' Ἄνουβι,
σός τε πατὴρ χρυσεοστέφανος πολύσεμνος Ὄσιρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων,
κοίρανος ἀθανάτων, °προτεη μητίεσσι Σάραπις,
σή τε μάκαιρα θεὰ μήτηρ πολυώνυμος Ἶσις,
ἥν τέκεν οὐρανὸς εὐφρονίδης ἐνὶ κύμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἔρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,

πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν,
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν.

Est in *Pocockii* Inscr. p. 30. nr. 18. unde emendatius dedi in Animadverss. T. III. P. II. p. 298. ignorans extare etiam ap. *Murator.* T. I. p. LXXV. 1. — V. 1. ΠΑΜΠΤΩΝ. et ΧΑΙΡΕ ΑΦΘΙΤΑΝΟΥΟΙ. *Poc.* ΑΦΘΙΤΕ ΑΝΟΥ... *Mur.* Memorabile est, Anubin, qui vulgo Osiridi tanquam minister additur, hoc loco tanquam deorum omnium regem celebrari. Fuisse autem, qui eum pro Κρόνῳ haberent, docet *Plutarch.* T. II. p. 368. F. — V. 2. ΠΟΛΥΣΕΝΗΟΣ ΟΣΕΙΡΙ. *Poc.* χρυσεοστέφανος. propter radios, ni fallor, quibus caput dei, pro Sole habiti, circumdabatur. *Euseb.* Praep. Evang. I. 6. p. 27. C. — V. 3. ΚΡΟΝΔΗΣ et ΑΜΜΥ. *Poc.* ΑΜΩΝ. *Mur.* Excitat hunc locum *Wesseling.* ad *Herodot.* L. II. 42. p. 124. nr. 32. *Plutarch.* de Isid. et Osir. c. 9. T. II. p. 354. C. ἰδίων παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι Ἀμοῦν, ὃ παραγαγόντες ἡμεῖς Ἄμμωνα λέγομεν. — V. 4. ΟΥΡΑΝΟΣ. *Mur.* nostrum κοίρανος dedit *Pocock.* Et recte sic Serapidem vocari, satis constat vel ex *Porphyrio* ap. *Euseb.* Praep. Evang. L. IV. 13. p. 174. A. qui primum ei locum inter δαίμονας assignat. — ΠΡΟΤΕΗΜΗΤΑΙΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ. *Poc.* ΠΡΟΤΕΠΝΗΤΑΙΣΕ. *Mur.* ubi prostant conjecturae nonnullae, quae mihi quidem non minus videntur obscurae, quam marmoris lectio. Fortasse legendum: ΠΡΩΤΟΣ, quod proxime abest a ΠΡΟΤΕΗ; nam saepenumero Σ scribitur C, unde facile cum Γ, Τ, similibusque literis, etiam Η, confunditur. Vid. supra ad nr. 18. Aut quod etiam malim:

προφέρων μητίεσσι

quod Serapidi, in quo omnes omnium deorum virtutes conjunctae sunt, inprimis convenit. Cf. *Aristid.*

Oratt. T. I. p. 51. — V. 5. σή τε. *Poc.* σί τε. *Mur.* quod in σύ τε mutabat *Bimard.* Erant itaque, qui Isidem ipsam matrem dicerent Anubidis, quem alii Nephthyis ex Osiride filium fuisse tradunt. *Plutarch.* T. II. p. 356. C. — πολυώνυμος. Vide *Diodor. Sic.* L. I. 25. p. 29. — V. 6. Οὐρανός. In columna Isidis ap. *Diodor.* l. c. 27. p. 31. dea de se ipsa: ἐγώ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη. At quae h. l. de origine ejus ex Urano in maris fluctibus, primaque in Erebo nutritione traduntur, alibi reperiri dubito, quamquam Isidem et mari et inferis praefuisse non ignoremus. *Appul.* Metam. L. II. p. 362. *rerum naturae parens, elementorum omnium domina, regina Manium, prima coelitum, deorum dearumque facies uniformis, quae coeli luminosa culmina, maris salubria flamina, inferûm deplorata silentia nutibus meis dispenso.* Quin Isidem esse Proserpinam nonnulli tradiderant secundum *Plutarch.* T. II. p. 361. E. Cf. *Zoëga* de Obelisc. p. 302. not. 18. — ΕΤΦΡΝΙΔΗΣ ΕΗΙ. *Mur.* Εὐφρονίδης. *Bim.* Εὐφρανίδης. *Bohn.* — V. 7. ΜΑΡΜΟΡΕΘΟΙΣ ΟΡΕΞΕΝ ΔΕ ΒΟΣ. *Mur.* μαρμαρίοις. *Pocock,* qui etiam in reliquis veram lectionem exhibuit. Ιλ. ξ. 273. ἅλα μαρμαρέην. *marmoreum aequor. Virgil.* Aen. VI. 729. — V. 8. ΜΑΚΡΟΝ et ΕΧΟΤΣ. *Mur.* Conspirat de Iside *Appulej.* Metam. XI. p. 268. ed. *Elm. Summa Numinum, prima coelitum . . . cujus numen unicum multiformi specie;* de quo loco cf. *Moshem.* ad *Cudworth.* Syst. Intell. T. I. p. 731. not. o. — V. 9. ΔΙΑΝΑΝ. *Mur.* ΔΙΑΝΑΝΑΣΣΙ. *Poc.* Verum restituit *Bohn.*

46.

Οὐδὲ Τύχης σε δάμασσε παλιγκλίνεντα τάλαντα,
δυςμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·

. . . . ἦ σε τέλος θανάτοιο κίχανεν,
ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων·
τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἑὸν ἡγητῆρα
στῆσεν Ἀλέξανδρον κλεινὸν ἅπασι θεόν.

Ex *Cyriaci* Inscr. Ancyr. p. XV. 113. dedit *Muratori* T. II. p. DCLXXI. cum hac nota: „Latinam interpretationem ab aliis expecto; heic enim tenebras offendo, fortasse quod non ea, qua par erat, diligentia a Cyriaco descriptum fuerit epigramma. Ii etiam edicent, ad quemnam *Alexandrum Sapientiae ducem* haec sint referenda.“ Et iterum T. III. p. MDCCLXXVI. Initio hujus epigrammatis inscriptio fuisse videtur cum nomine defuncti. — V. 1. ΤΥΧΗ. ΣΕΔΕΔΑΜΑΣΕ. *Murat.* loco alt. ΠΑΛΙΝ ΚΛΙΝΑΝΔΑ. utroque loco. *Agath.* Prooem. Anth. V. 125. *ἀσταθέος δὲ τύχης σφαλεροῖσι ταλάντοις.* — V. 2. ΙΒΡΙΝ. *Mur.* loco sec. — V. 3. nomen urbis vel regionis excidisse videtur. — V. 4. ΠΡΟΤΕΡΟΝ. *Mur.* loco pr. *προτέρων* legendum esse sponte apparebat; et sic est ap. *Mur.* loco sec. ubi vitiose ΑΓΧΙΘΕΟΝ. *ut paucos veterum illorum virorum, qui diis erant proximi.* — V. 6. ΕΤΗΣΕΝ. *Mur.* loco sec. ΘΕΩΝ. Id. loco pr. ΘΕΟΝ. loco sec. — De quonam Alexandro hoc loco agatur, frustra, puto, inquisiveris, quum defuncti nomen tempusque, quo Inscriptio nostra facta fuerit, ignores.

47.

Παῖδά με τεθνειῶτα τεὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος Φιλίης,
πατρί τ᾽ ἐμῷ μέγα πῆμ᾽ ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
οἳ ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνην.

εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὔνομα τοὐμόν
Ἔκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Παλλάς μοι μήτηρ, Ταΰγετος γενέτωρ·
ἑπτὰ δὲ πεντήκοντ᾽ ἔσχον μῆνας, εἴκοσί θ᾽ ἡμέρας.

Apud *Gruterum* p. DCLXXXI. 4. *Fleetwood* p. 238. — V. 1. τεὴ videtur depravatum; non enim habet, quo referatur. Fortasse legendum:

Αὐτόθι: αὐτὴ [illegible]

παῖδά με τεθνειῶτ᾽ ἀγαθὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

Certe ΑΓΑΘΗ non multum abest ab ΑΤ..ΕΗ, modo Α unum excidisse concesseris. — V. 4. verba obscuriora. De vestitu lugubri cogitandum videtur, δεινῇ ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃ, *tristis amictus, quo luctum suum* i. e. *se ipsos lugentes vestiunt.* Sed tum legendum:

οἷς ἔκοφον . . .

Caeterum junge ἀμπεχόνῃ ἄλγεσιν. — V. 5. Paulo rotundior fuerit oratio, verbis sic distinctis et emendatis:

οὔνομα τοὐμὸν
Ἔκλεκτος, τῷ ἐγὼ κικλήσκομαι.

48.

Παιδὸς μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανόντων,
κείροντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ·
Ψυχὴ δ᾽ εἰς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ᾽ οὔνομα τοὐμὸν
Νήδιμος Ἰταλικῆς ἀδαὴς παῖς ἥμερος ὄντως·
οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἶτ᾽ ἐγενήθην
εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν
οὐκ ἀνάδραστον ἔχει ἴδιον δρόμον· ἧς δ᾽ ἔλαχέν τις
μοίρης ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.
ταῦτ᾽ ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος, εἵνεκ᾽ ἐμεῖο,
αἰεὶ μνηστὸν ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

Est ap. *Murator.* T. IV. p. MMLXI. *Fleetwood.* p. 213. — V. 1. ΠΗΝΟΣ. *Murat.* ΠΑΙΔΟΣ dedi, quod ab illo proxime abest. Nec tamen inepte legeris cum *Fleetwoodio*, alias raro ſelici,

σκῆνος μὲν γενετῆρες . . .

σκῆνος, quod cum κλαίεσκεν jungendum, voci ψυχὴ opponitur. Si παιδὸς verum est, hoc pendet a τύμβῳ. — Mox haereo in ἐπεί, ad quod, si revera sic scriptum est in marmore, τοῦτο subaudiri debet. Sed vide an ſuerit:

ὃ τοι γέρας ἐστὶ θανόντων.

Homer. Ιλ. ψ. 9. Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Et sic Odyss. ω. 189. et Ib. 295. κώκυσ᾽ ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπέοικεν, ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. — V. 3. EBHI. *Mur.* εἰς τὸ δίκαιον, pro εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν τῆς — δικαιοσύνης χῶρον. Hoc an alibi occurrat, nescio. — V. 4. ἀδαής. id quod νήπιος. *Bricherius* ap. *Murator.* *Adae Italicae* puerum nobis dedit, eumque *Fleetwoodius* sequitur Αδαης exhibens. — V. 5. οὐκ ἤμην. Cf. supra nr. 44. — V. 6. ΑΝΑΡΙΘΜΙΟΣ. *Mur.* quod graecum non est. Scripsi ἀναρίθμιος, quamvis nec hoc, sic absolute positum, sensum habet perspicuum. — V. 7. ἀνάδραστον quid significet, ignoro equidem. Num ab ἀναδραμεῖν, *qui reverti nequit*, quum semel cursum peregerit? — V. 9. ΤΑΥΤΑ ΕΠ. *Mur.*

49.

Πανσόφου ὀργὴν ἴσχε Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρᾳ νῦν προσομιλήσας, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

Philostrat. Vit. Soph. L. I. 5. p. 486. οἶδα καὶ Φιλόστρατον τὸν Αἰγύπτιον, Κλεοπάτρᾳ μὲν συμφιλοσοφήσαντα τῇ βασιλίδι, σοφιστὴν δὲ προσρηθέντα, ἐπειδὴ λόγου ἰδέαν

πανηγυρικὴν ἥρμοστο καὶ ποικίλην, γυναικὶ ξυνών, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ φιλολογεῖν τρυφὴν εἶχεν· ὅθεν καὶ παρῴδουν τινὲς ἐπ' αὐτῷ τόδε τὸ ἐλεγεῖον· πανσόφου κ. τ. λ. Ad Philostratum auctor hujus parodiae accommodavit versus *Theognidis* v. 215. de polypo:

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

De Philostrato illo est Ep. *Crinagorae* XLIV. Animadverss. T. II. P. I. p. 416.

50.

Πατρίδος ἐκ Σμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον,
εἵνεκ' ἐμῆς ὥρης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
ἀλλά με Μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλῆσαι παρειάς,
ἥρπασε παρ φιλίων οὓς τοκέας ἐκάλουν.

Habet *Passione*. in Inscriptt. Class. XIV. 17. *Muratori* T. II. p. MLXXXII. *Ignarra* Comment. de Palaestr. Neapol. p. 286. unde id excitavit *Ruhnkenius* in Bibl. crit. T. II. p. 86. qui V. 3. πλῆσαι emendavit pro πλῆσαι. Quum tamen sic etiam simile vitium remaneat in V. 1, malui illud quoque retinere, quam incertam conjecturam recipere. Passim in Inscriptionibus seriorum temporum diphthongi reperiuntur ante consonantes correptae. Cf. *Animadverss.* T. III. P. II. p. 267. — V. 4. ΟΥCΤΡΟΦΕΑΣ. *Mur.*

51.

Ποιητής, ἄθλων τε βραβεύς, αὐτός τε χορηγός,
σοὶ τόδ' ἔθηκεν, ἄναξ, μνῆμα χοροστασίης.
οὐκ ἀφανὴς Ἕλλησιν Ἀριστείδης ἀνέθηκε,
μύθων ἀενάων κύδιμος ἡνίοχος.

Aristides Orat. Sacra IV. T. I. p. 331. quum decem choros suis sumptibus constituisset, quibus ipse cantica scripserat, ἐδόκει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν, ἅμα μὲν τῷ θεῷ χαριστήριον, ἅμα τε μνημεῖον τῶν χορῶν, οὓς ἐστήσαμεν. Καὶ ἐμοὶ μὲν παρεσκεύαστο ἐλεγεῖον τοιονδί· ποιητὴς κ. τ. λ. . . . τοῦτο δὲ ἐπιγράφειν ἐδόκουν, καὶ τὸ ἀνάθημα ἀναθήσειν ὡς δὴ Διί. — V. 4. ἡνίοχος. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 244, Tom. III. P. II. p. 150.

52.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἡνίκ' ἐγὼ μὲν
　　ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπισκοπίην·
νηλειὴς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὖδας
　　αἴδεω μαρ . . . . ὑπὸ σποτίην·
πατρὸς μὲν Δημοσθένεος ἐτέων δύο κ' εἴκοσί μ' οὖσαν,
　　ἔστε δέ με τριτάτην ἤματος ὀλλυμένην·
ὢ μητρὸς στυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἵνεκ' ἐμεῖο,
　　νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμος εἷλε τύχῃ.

Vitiosissime hanc inscriptionem edidit *Maffei* in Museo Veron. p. 61. qui quomodo eam legerit et intellexerit, ex latina ejus interpretatione apparebit, quam ut mecum mireris adscribam:

In cippo nomen sculpserunt: en Glycerena
　　Aeli dicta fui, dicta et Epeschatia:
Me Rhenea, suo, vix cognita terra, recessu
　　Excepit, Ditis dum feror ad tenebras.
Viginti atque duos quum agerem annos, tertia patrem
　　Orbavit, Parca fila secante, dies.
O qui me amissa, mater, fraterque doletis,
　　Morbus me et fatum, et sors domina abripuit.

Maffei lectiones cum hac ejus versione repetivit *Bo-*

nada T. II. p. 315. nihil de suis addens. — V. 1. ΕΠΙΩ ΜΕΝ. *Maff.* — V. 2. ΑΕΙΠΟΝ ΕΠΕΣΧΑΤΙΗΝ. *Id.* Lenissima mutatione scripsi ΑΕΙΠΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΙΗΝ. Tribus literis leviter correctis, inter quas nulla est, cujus non frequentes permutationes in marmoribus occurrant. ἐπισκοπίῃ autem idem esse videtur, quod ἐπισκόπησις, *adspectus.* — V. 3. ΡΗΝΕΙΗΣ. *Maff.* quod in ῥηλείης mutavi. — V. 5. Non raro quidem in marmoribus versus occurrunt hypermetri; hunc tamen ex duobus versibus conflatum suspicor, omissis iis, quae post Δημοσθένεος ab auctore fuerunt posita. Certe verba: πατρὸς μὲν Δημοσθένεος bene hexametrum incipiunt; reliqua: ἐτέων δύο κ' εἴκοσί μ' ὤσεν exitum hexametri constituunt. In omissis nomen patriae matrisque commemorari potuit. — V. 6. ΤΡΙΤΑΙΗΝ. *Maff.* quod in τριτάτην mutavi, versu jubente; sed sensum verborumque structuram non tam facile extrico quam Italus editor. τριτάτῃ fuisse puto, subaudito ὥρᾳ. ut ap. *Homer.* Od. δ. 447. πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν. Ep. ἀδ. CCCXLI. ἀθάνατοι λούονται ἀνειγομένου βαλανείου, Πέμπτῃ δ' ἡμίθεοι. quae cum similibus excitat *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 576. s. — V. 8. ΑΚΩΛΥΤΩΙ ΜΟΡΣΙΜΟΔ. *Maff.* ἀκωλύτῳ in metrum peccat; nec tamen tentandum esse videtur.

53.

Σμικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἄνδρ', ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα, τῶν ὅδ' ἔξοχον λαχὼν
Ἁρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρὶς μάκαρ κλεΐζεται,
οὕνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἃ χρὴ νοεῖν.

A *Galando* Athenis descriptum epitaphium edidit *P. van Spaan.* in Dissert. de Antiphonte Oratore in

Reiskii Oratt. Attic. T. VII. p. 802. — V. 1. ΑΝΔΡΑ. *Marm.* Verba ἐπεὶ δῶρα M. μέγιστον illustrant laudem Harpocrationi tributam, οὐ σμικρόν: non parvus erat, quippe qui Musarum donis splendebat, quae omnium maxima. — V. 3. ΚΛΕΙΣΕΤΑΙ. *Marm.* quod *Ruhnkenius* una littera mutata emendavit. — V. 4. οὕνεκ᾽ ἦν. Similiter de *Antiphonte Thucydid.* L. VIII. p. 545. Ἀντιφῶν ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος, καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἃ ἂν γνοίη εἰπεῖν.

54.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
  Ἱπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοΐης.

Ex Marmore in Museo Ducis Nojae primum est editum in Actis litterariis Florentin. an. 1763. et in *Ignarrae* Comment. de Palaestr. Neap. p. 167. qui verba male distinxit, δεῖ μὲν exhibens. Nos sequuti sumus *Ruhnkenium* in Bibl. crit. T. II. P. I. p. 83.

55.

Σοί, Παιῆον ἄναξ, Ἀσκλήπιε, τήνδ᾽ ἀνέθηκεν
  εὐξάμενος στήλην λαϊνέην ὁ Βέλης·
νούσου ἐπεί μ᾽ ἀκέσω βαρυαλγέος· οὕνεκα τῶν πρὶν
  ὧν πάθον, ἰαθεὶς ἐκ σέθεν, οἶδα χάριν
τοῦ δ᾽ αὖ μέλλοντος λοιποῦ βίου ὀν . . . .

Apud *Gruter.* p. MLXXIII. 4. — V. 2. ΣΤΗΛΛΗΝ et V. 3. ΒΙΑΘΕΙΣ ΕΞ. *Grut.* Utrumque emendavit *Valken.* in Not. ad N. T. p. 330.

56.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος ἵππου.
α. τί δ' ὄνομ'; β. Εὐθύδικος· α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
α. ποσσάκις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκι· α. τίς δ' ἔλαεν μιν;
β. κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων.

Edidit *de Guasco* in Titulis Musei Capitolini p. 42. *Visconti* Osservazioni sopra due Mosaici antichi istoriati in Parma. 1788. *Villoison*. Mag. encycl. an. VII. T. II. p. 450. — V. 3. ΕΣΤΕΦΘΗΣ. *Marm.* quod ad mentem editorum emendavi. In fine versus ΕΛΑΣΕΝ scribendum suspicor; certe Σ ante simillimam literam facile omitti potuit. — Sed in medio versu vehementer laborat metrum, ibique praeterea malles certum victoriarum numerum significari. — V. 4. ΚΡΕΣΣΕΝΟΣ. *Marm.* Tentabat *Visconti* Vir cl. κοίρανός οἱ Τίμης Κρῆς γένος ἡμιθέων. quod metrum non patitur. Qui κρέσσονος emendavit *Villoisonus*, κοίρανος de *imperatore* interpretatur, quo admisso, apparet, quam apta sit sequens exclamatio: *O fortem praestantiorem sorte semideorum!* Sepulcris equos ab Imperatoribus ornatos fuisse, apparet ex *Spartian.* Vit. Hadri. c. 20. *Capitol.* Vit. Veri c. 6.

57.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, κάμ' ἐλέησον
νηπίαχον κούρην ἔνδοθι κρυπτομένην·
τέτρατόν ἐστιν ἐμοὶ ζωῆς ἔτος, ᾗ μ' ἀνέθρεψεν
θάψ. . . . .

Pocock. Inscriptt. antiqq. p. 29. nr. 11. ubi V. 1. ΣΤΕΣΟΝ et ΔΑΚΡΥΩΝ. in fine versus desideratur N.

— V. 2. ΗΠΙΑΧΟΝ ΕΘΤΡΗΝΕΝΤΘΟΝ. In ultima voce Τ describentis errore videtur additum, qui fissuram in marmore pro littera habuit; ΔΙ ut saepe pro Ν habitum. — V. 3. ΤΕΠΡΑΤΟΤ ΕΣΤΙΔΕΜΟΙ et ΕΤΟ (in fine lineae) ΗΙΛΑΝΕΘΡΕΤΣΕΝ. Post ΘΑΨ, in qua syllaba Inscriptio terminatur, habentur haec in nova linea:

ΙΤΟΤΝΟΝ
ΗΝ

58.

Δομιτίου Φαίδρου

Τὴν σὴν εὔνοιαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, λαλεῦντες
ἐν βιοτῆς μέτροις οὔποτε παυσόμεθα.

Apud *Pocock.* Inscr. ant. p. 64. nr. 10. ubi V. 1. ΚΑΛΟΤΝΤΕΣ.

59.

Τῇδε Ἀλεξάνδρεια κόρη πρόπολος Διονύσου,
κιστοφόρος τε θεᾶς Νειλώτιδος Ἴσιδος ἁγνῆς,
εἴκοσι δὶς *πληρώσασα χρόνῳ κεῖται λυκαβάντων.

Ex marmore fracto et mutilo dedit *Gori* Inscr. T. I. p. 373. et sine diversitate lectionis *Murator.* p. CLXXVIII. 3. — V. 1. ..ΔΕ. unde τῇδε feci. — V. 2. ..ΣΤΟΦΟΡΟΣ. quod *Murat.* κιστοφόρος interpretabatur; *Salvinius* κιστοφόρος. — ΕΙΣΙΔΟΣ. *Marm.* — V. 3. ΙΚΟΣΙ. In πληρώσασα errorem esse marmorarii nullus dubito. Lege:

εἴκοσι δὶς πλήσασα χρόνον κεῖται λυκαβάντων.

60.

Τήνδε πόλιν τὸ πάροιθεν ἀγακλειτήν περ ἐοῦσαν,
τείχεσι μαρμαίρουσαν ἐϋστεφάνοις ἐνὶ πύργοις,
καὶ χάρισιν βρύουσαν ὅσαι πτολίεθρον * εξζ.
* εὔτοον, εὐράγυιαν, ἐρίδρομον, εὐλοέτειραν,
. . . ἀλὶ περιμάχητον, ἰδὲ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
χεὶρ ὀλοοῖο χρόνοιο διέσπασεν, ἠΰτε νεβρὸν
πόρδαλις ἄγρια . . . . ἔβαλλε δέ μιν κατὰ γαίης,
γρηΐ δ' ἐθήκατό μιν πάντ' εἴκελον ἰσχνοπαρείῳ,
κάλλος ἀμαλδύνασα καὶ ἀγλαΐην ἐρατεινήν·
Ἀλλὰ Ῥώμης κοίρανος ὁπλότερος Ἰωάννης,
παῖς, Δουκοφύτων ἐρικυδῶν βασιλήων
οἰκτείρας μογέουσαν ἀποφθιμένην τ' ἐλεαίρων,
γῆρας ἀπέξεσεν, ἠδ' ἀκμῆτα τεύξατο γυῖα,
πυκνά τε . . . . . . ταρῆα, καὶ ἄψεα λυγρὰ τονώσας,
θήκατο κουριδίην ἀπὸ γρηὸς πεντακορώνου·
τόνδε τε καὶ βασίλειαν, ἄνα χθονὸς ἠδὲ πόλοιο,
κάλλιμον, εὐπατέρειαν, ἐπήρατον, εἶδος ἀρίστην,
ὄψιν ἐπιίκελον Χαριτέσσιν λευκοπαρείοις,
φυὴν θ' ὑψικόμοισιν ἐϊσκομένην κυπαρίττοις,
θείης ἐς λυκάβαντας ἀπειρεσίους συναγάσσειν.

Edidit hanc inscriptionem, supra portam arcis Smyrnae positam, *Pocock.* in Inscriptt. antiqq. p. 26. *Chandlerus* p. 5. nr. XIII. Passim eam feliciter emendavit V. D. in Novis Actis Erudit. an. 1753. p. 595. quem *Reiskium* esse suspicor; cujus vestigia pressit *Buttmannus*, vir acutissimus, ex cujus schedis eam fere totam emendatam dedimus. — V. 1. τὸ ante πάροιθεν desideratur ap. *P.* et *C.* Restituit *Chandl.* Lipsiensis criticus omisit. — ΑΓΑΚΛΥΤΗΙ. *P. C.* ἀγακλει-

τὴν. *Buttm.* V. 2. ΝΑΡΗΑΙΡΟΥΣΝ. *P. C.* μαρμαίρουσιν. *Lips.* μαρμαίρουσαν. em. *Chandl.* et *Buttm.* — ΕΥΣΕΦΑΝΟΙΣ ΕΝΙ. *P. C.* ἐϋστεφάνοις ἐνὶ π. *Lips.* et *Buttm.* ἐϋστεφάνοισί τε π. *Chandl.* sine necessitate corrigit: *fulgentem moenibus quae turres corona cingunt.* ἐνὶ in talibus abundat. *Philipp.* Ep. XXXI. ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν εἰνάνθαις ὑάσασα. — V. 3. In exitu versus Lips. litteras ΕΞΖ mutat in ἄεξον, probante *Chandlero;* perperam. Nec tempus verbi verum, nec πτολίεθρον in generali sententia ferri potest. Hinc *Buttmannus* corrigit: πτολίεθρα νέμουσιν. In re incerta depravatam lectionem in textu servavi. Mihi in mentem venerat:

ἴσαι πτολίεθρ' ὀνέουσιν.

Quum litterae ΟΝΕ sint in lineae fine, syllaba ΟΥ excidisse videtur; Ξ autem et Σ in marmoribus sibi simillima: *Gratiis abundantem, quae urbes juvant* i. e. *ornant.* — V. 4. ΕΥΤΟΟΝ ΕΥΑΓΥΑΝ ΘΡΙΔΟΜΟΝ. *P.* et *C.* εὔτοον, εὐρυάγυιαν. *Lips.* et *Chandl.* probante *Buttmanno*, ut significetur urbs *porticibus instructa;* quod cum reliquis ejusdem urbis laudibus bene conveniret, modo constaret de vocabulo. Quamquam nec εὔλοετειρα, *balneis exornata*, alibi occurrit. Mihi tamen in ΕΥΤΟΟΝ ob similitudinem litterarum Τ et Ϲ, ΕΥϹΟΟΝ latere videbatur, *urbem salubritatis eximiae.* — ἱερίδρομον corr. Lips. quod nec metro convenit, nec sensum habet expeditum; ὀρίδρομον. *Chandl* vertens, *in monte sitam.* *Buttm.* εὔδρομον. Hoc recepi. Cum vicis, balneis, fortasse etiam porticibus, *curricula* in gymnasiis commemorari debebant. Facit huc inprimis *Aristides* Orat. in Smyrnam T. I. p. 232. λουτρὰ μὲν γε τοσαῦτα, ὥστε ἀπορήσαις ἂν οὗ λούσαιο· δρόμοι δὲ παντοδαπῆς ἰδέας. . . . . κρῆναι δὲ καὶ πηγαί, κατ' οἰκίας τε καὶ πλείους ἢ κατ' οἰκίαν· καὶ στενωποὶ ἀντ' ἀγορῶν κ. τ. λ. — ΕΥΛΟΕΤΑΙΡΑΝ. *P. C.* εὐλοέτειραν. *Lips.* et

Buttm. vocabulum, ut videtur, a versificatore fictum. *Chandl.* correxit: ἔρκος ἑταίρων, parum probabiliter. — V. 5. Ante ἁλὶ syllaba excidit in Marm. quamvis Lips. non dubitavit ἁλὶ περιμάχητον in versus initio ponere. *Chandler.* ἀμφιμάχητον ἀεὶ τῇδε χθονί. Infeliciter. ἁλὶ et χθονὶ sibi opposita esse, in oculos incurrit. Sic fere *Paul Sil.* Ep. LXII. de horto ad maris litus sito: ἐνθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος Νύμφαι νηϊάδες, νηρεῖς, ἀδρυάδες. Cf. Agath. Ep. XLVI. *Aristid.* T. I. p. 238. de urbe Cyzico: καὶ τὰ μὲν ἐκ γῆς τε καὶ θαλάττης τῇ πόλει τοιαῦτα, ἀλλήλοις ἐφάμιλλα. — Ut versum impleret, *Buttm.* scripsit: τὴν ἁλὶ ἀμφιμάχητον. Retinui περιμάχητον, quo hiatus vitatur. In longiore vocabulo prioris syllabae productionem sibi licere existimavit auctor, qui etiam V. 18. in ἐπίθεικελον prius ῐ eandem ob causam produxit. — V. 6. διέσπασεν. Sic scripsi cum Lips. cujus emendationem *Chandl.* probavit et *Buttm.* In marm ΑΙΕΙΗΑΙΗΝ, quod quamvis primo adspectu ab illo, quod posuimus, immane quantum abhorrere videtur, nihil tamen confido repertum iri, quod propius accedat, quam ΔΙΕΣΠΑΣΕΝ. De ΔΙ pro ΑΙ dubitari nequit; jam Σ, in marmoribus Ϲ scriptum (vide supra ad Nr. 18.) facile transversis illis lineis deletis, in I transire potuit, ut etiam in Γ et T; H denique prius in Π, alterum in E mutatum non majorem habet difficultatem; quum utriusque permutationis plurima exempla extent. Jam διέσπασεν ad sensum unice aptum. *Eurip.* Bacch. 339. ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἃς ἐθρέψατο διεσπάσαντο. *Isocr.* in Busir. c. 16. Ὀρφεὺς δὲ ... διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν. *Lucian* Bacch. 2. T. VII. p. 305. διηρπάσθαι ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπάσθαι ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα. — V. 7. post ἄγρια aliquid excidit: θυμὸν supplevit *Chandl.* probante *Buttmanno.* Mihi scribendum videtur;

πόρδαλις ἀγριόθυμος.

ΒΑΛΕ. *P. C.* pro ἔβαλλε. — V. 8. ΤΡΗΙΔΕΜΙΝΘΗΚΑΤΟ ΠΑΝΙΚΕΛΟΝ ΙΧΝΟΠΑΡΟΩ. Sic *Chandl.* in Mss. Ap. *Poc.* est ΛΙΟΗΑΡΟΩ, omissis litteris ΝΙΧ. Una voce transposita *Chandlerus* hunc versum sic restituit, ut nos dedimus, nisi quod ἴκελον dedit. — V. 9. ΑΗΑΛΛΥΝΑΣΑ. *Poc. Ch.* ἀπαλλύνασα. *Lips.* et *Chandl.* et hic quidem vertens: *pulchritudinem cum attrivisset.* Feliciter *Buttm.* ἀμαλδύνασα. *Julian. Aeg.* Ep. IV. Λαὶς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφήν. — V. 10. Hic et sq. versus, ob nomina propria fortasse, vehementer elumbes; sed, ut mihi quidem videtur, non solum auctoris, sed etiam marmorarii culpa. In ἀλλὰ posterior syllaba produci potuit sequente ῥ, cujus licentiae exempla quaedam etiam in cultissimis Anthologiae Epigrammatis reperiuntur. Sed quid impedit corrigere:

ἀλλ' ἄρα Ῥώμης....

ubi vides, quam facile PA ante PΩ omitti potuerit. Nomen Ἰωάννης eundem locum occupat in hexametro *Maximi Planud.* ap. *Bandur.* Imper. Orient. L. VII. p. 175. ἣ γείτης μὲν ἔην Καντακουζηνὸς Ἰωάννης. — V. 11. Ut versui succurreret *Chandlerus:* παῖς μὲν Δ. et καὶ βασιλ. scribendum existimabat. Neutrum bene. Post παῖς, quod est in fine lineae, aliquid excidisse, valde est probabile. Tum in ἐρικυδῶν marmorarii errorem aut describentis esse suspicor. Versus bene haberet, si legeretur:

παῖς ὢν Δουκοφύτων εὐρυκλειτῶν βασιλήων.

Fac in marmore fuisse: E.PIKA...ΩN, mediis litteris deletis, is qui hanc Inscriptionem descripsit, existimare poterat EPIKTΔΩN fuisse scriptum. Hoc sane probabilius, quam auctorem, qui reliqua satis bene concinnavit, se in hoc versu tam turpiter dedisse. —

ΒΑΣΙΛΕΩΝ. *Poc. Ch.* — V. 12. ΗΟΓΕΝΟΣΑΝ. *Poc. Ch.* quod in μογέουσαν eleganter mutavit V. D. in Actis Erud. quem *Chandlerus* sequitur. In fine vers. Ε-ΤΑΕΕΡΩΝ. *Poc. Ch.* ἑταίρων cum Lipsiensi critico emendavit *Chandlerus.* Verius *Buttm.* τ' ἐλεαίρων, una littera transposita altera leviter immutata. — V. 13. ΗΛΑΜΗΤΑ. *Poc. Ch.* quod Lips. emendavit, qui τεύξατο tamen intactum reliquit. Ut versui succurreret, τετεύξατο scripsit *Chandlerus, Buttmanno,* probante. — V. 14. ΠΥΚΝΑ ΤΕ ΠΑΡΗΙΑ. *Poc. Ch.* πυκνά τε κάρηνα. corr. Lips. vertens: *capiti et trunco robur identidem ingerens.* πυκνά τε μακρὰ παρειά. *Chandlerus longis genis et laxis nervis intentis;* uterque inepte. πυκνώσας suspicatur *Buttm.* quod cum τονώσας bene conspirat, et epitheto V. 8. ἰσχνοπαρείῳ praeclare respondet. Fortasse tamen lacuna fuit in marmore sic implenda:

πυκνά τε ΘΕΙΣ ΤΑ παρῆα.

Sensu nihil diverso. — V. 15. ΓΡΑΟΣ. γρηὸς emendavit *Buttm. cum Chandlero.* — πεντακορώνου. Cf. ad *Lucillii* Ep. XXXI. Animadverss. T. II. P. II. p. 461. — V. 16. ΒΑΣΙΛΕΙΑΝΑΧΘΟΝΟΣ. *P. C.* βασίλειαν ἀνὰ χθ. Lipsiens. vertens: *Hunc igitur et Augustam, mulierum tam hic quam in coelo reginam.* Inepte. Rectius *Chandlerus:* τόνδε τε καὶ βασίλισσαν, ἄνα χθ. *rex terrae et coeli.* At βασίλειαν cur mutaretur causa non erat. Syllaba AN fortasse a describente omissa. — V. 18. ἐπίκελον. de quantitate vide ad v. 5. Apud *Homerum* ἐπιείκελος frequenter occurrit. ὄψιν ἐπίκελον ἦν. *vultu similem suo Gratiis. Chandlerus,* male. — ΧΑΡΙΤΕΣΣΙΑΩ..... ΚΟΠΑΡΕΙΤΟΙΣ. *P. Ch.* λευκοπαρείοις emendavit *Lips. Chandl.* Aliud quid in marmore fuisse suspicatur *Buttmannus.* — V. 19. κυπαρίττοις. Cf. *Theocr.* Eid. XVIII. 31. ubi Helena cum κυπαρίσσῳ comparatur. Ob hunc locum fortasse V. D. in Act.

Erudit. p. 596. hoc carmen de *Homero* et *Theocrito* colores ducere scripsit. Idem addit haec: „Laudat hoc carmen *Joannem* de gente *Ducarum*, Imperatorem, arcis Smyrnae urbisque instauratorem; illum nempe *Joannem Angelum*, *Theodori Angeli* filium, qui A. 1224. in usurpatione tituli Imperialis obiit, de quo vide *Du Cangii* Famil. Byz. p. 207. Carmen hoc illustrat locus *Michaëlis Ducae* fine Capitis VII. ubi commemorat πολίχνιον τῆς Σμύρνης τὸ κείμενον ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους, ὅπερ φρούριον ἐτύγχανεν ἀκρόπολις ποτε τῆς παλαιᾶς καὶ διεφθαρμένης Σμύρνης ἀνακαινίσας αὐτὸ προλαβὼν ὀλίγοις ἔτεσιν Ἰωάννης ὁ Δούκας βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ad quem locum ait *Ismael Bullialdus* anno 1646. vidisse se illam arcem; sed de inscriptione nostra nihil memorat."

61.

Τηνώτᾳ τόδε σᾶμα σὲ λαϊνὸν ὤπασ' ὁ δᾶμος,
ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἀνὴρ Ἰθάκᾳ,
καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· παιδὶ δὲ τιμὰν
ἔλλιπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Edidit *Pocock.* in Inscr. antiqq. p. 42. multis cum vitiis, quae tollere conati sumus. V. 1. ΤΗΝΩΤΟΙ et ΛΑΙΝΟΝ ΩΗΝΕΤΟΔΑΜ. Hinc *Buttmannus* in litteris ad me datis, tentabat: ὦρσεν ὁ δᾶμος. Mihi ὤπασε propius accedere videbatur ad litterarum in marmore ductus. Ep. ἀδ. DCCVII. 5. χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε, εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις. — V. 2. ΠΡΑΤΟΣ . ΕΝΕΤΙΙΘΑΚΑΙ. πρᾶτος ἀνὴρ scripsi. Alius fortasse mallet: ἦν. *Buttm.* ἔγεντ' Ἰθ. — V. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. In his litteris τιμὰν latere, vix est quod dubites; sed hoc vocabulum non suo loco positum esse,

syllabarum modus docet. Quod an marmorarii culpa factum sit, an editoris, difficile dictu fuerit. Mihi in tanta, qua Pocockianum opus exscriptum est, negligentia, alterum hoc videtur probabilius.

62.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακὸς ταχύποτμος,
ἄμφω θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
κεῖμαι δ' ἑξαέτις, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίτηλε
τεῦξεν, νικήσας πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
κλεινὸς ἐν ἀνθρώποισι, Δομεστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὖσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

Pessime corruptum edidit *Muratori* T. III. p. MDCCXLIV. 5. et post eum *Amaduzzius* in Monum. Matthaeiorum. T. III. emendatius *Ignatius Raponus* in libello peculiari Veletris edito an. 1788. ex quo hoc epigramma repetivimus in Animadverss. T. III. P. II. p. 276. — V. 1. Τύχη. nomen proprium ap. *Hesiod.* Theog. v. 360. et in Inscr. ap. *Pocock.* P. 24. nr. 19. — CEHEIPEN. *Mur.* — V. 3. ΚΑΙΜΑΙ ΔΕΞ-ΑΕΤΗΣ. *Mur.* et ΟΩΜΑΤΙΤΗΔΗΝ. Eodem errore olim dehonestabatur Ep. ἀδ. DCLI. 5. ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῆλε (sic Cod. Vat. Vulgo τῷδε.) ubi legendum esse docui:

ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἀτίτηλε.

V. 4. ΝΕΙ....ΑΝΤΑΣ. *Mur.* — V. 5. ΑΝΘΕΩΠΟΙΕΙ ΟΜΕΣΤΡΙΟΣ. *Mur.* quod in ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ mutandum existimaveram (Animadverss. T. III. P. II. p. 247.) antequam meliorem *Raponi* lectionem haberem cognitam. — V. 6. ΛΟΥΛΟΣΥΝΗΝ ΕΞΑΡΑΓΕΝ. *Mur.*

63.

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
μηδαμὰ κοιμίσσαι διψαλέην ὀδύνην.
καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

Lucian. de Dipsad. T. VIII. p. 144. ed. Bip. Ἐπίγραμμά τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλῃ ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως· ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν παρὰ τὴν ἠϊόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσματι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσάν τοῦ ὀλέθρου τὸν τρόπον· κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μέν τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι δῆθεν· τὸ θηρίον δὲ, τὴν διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περιεσπειρᾶσθαι τῷ ποδί, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ . . . γεγράφθαι δὲ πρὸς τοὐπίγραμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν· τοῖα παθόντ' κ. τ. λ. Ad rem confer inprimis *Nicandri* Ther. v. 334. sqq. — αἴθοπος ἰοῦ. *nigri veneni. Virgil.* Aen. L. IV. 514. Auctor παρῳδεῖ Homericum αἴθοπα οἶνον. — V. 2. κοιμίσσαι scripsi, ut metrum constaret, pro κοιμίσαι.

64.

Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
ἄστεος ὤρθωσαν τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἷηες Δόρκων καὶ Χαρμύλος· ἔφθιτο δ' ὡνὴρ,
ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

Apud *Athenaeum* L. X. p. 436. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων· (ἄδηλον δὲ εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας) ὡς τὸ

ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων. Ad hunc locum *Casaubonus*: „Epigramma, quod narrat Deipnosophista, *tu-* „*mulo potatoris Arcadionis fuisse insculptum*, qua- „tuor versibus, Excerptorum auctor in duo contra- „xit, hoc modo:

„τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
„ὃς θάνεν ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος."

„Non est autem χανδὴ κύλιξ, *poculum ore hiante hau-* „*stum*, ut fingit vir doctus; sed *magnum et capax*. „Hesychius χανδὸν explicat πολύν." In Appendicem Anthologiae relatum Epigramma a *Stephano* p. 510. — V. 2. ἔρθωσαν. edd. et Cod. A. Causa non erat; cur augmentum tolleretur. — V. 3. ἔσβη ὅδ' ὠνήρ. Vulgo. Ubi quum copula deesset, *Casaubonus* emendavit: ἔσβη ὁ δ' ὠνήρ. quo hujus loci vitium non tollitur; sed augetur. Ex lectione Codicis A. ἔφθη ὅδ' *Schweighäuserus* optime restituit, quod a poëta scriptum esse nullus dubito: ἔφθιτο δ' ὠνήρ. Saepenumero confusae litterae Π et ΙΤ. — V. 4. ἄνθρωπε. viator appellatur, lectorve, ut ap. *Leonid. Tar.* Ep. LVII. 8. LXIV. 10. LXX. 1. — ζωροποτεῖν passim occurrit ap. poëtas epigrammatarios; sed in χανδῆς haerebat *Schneiderus*, qui in Lex. L. Gr. V. χανδόν, scribendum suspicatur:

ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν κύλικος.

65.

Τρεῖς γράμμας ἐπὶ πέντε τομαῖς εὑρὼν ἑλικώδεις
Περσεύς, τῶνδ' ἕνεκα δαίμονας ἱλάσατο.

Editum in *Atti dell' Accademia Italiana di Scienze, Lettere ed Arti.* Livorno. 1810. T. I. p. 135. Cf. *Götting. Anzeigen.* an. 1811. p. 860. unde sumsi.

Pro ἑλικώδεις editum ταῖς σπειρικαῖς a *Petro Ferrono* in Excursu crit. in Eratosth. Epigr. geometr. l. c. Sed in Codice invenit ἑλικώδεις, cujus lectionis illud interpretamentum est. — V. 2. Scr. ἕνεκεν.

66.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλποισι τραφέντα,
οὔνομα μὲν Πτολεμαῖον· ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
πενταέτης δ' ἱκόμην Ἀΐδος δόμον· οἱ δὲ γονεῖς με
μύρονται κενεαῖς ἐλπίσι τειρόμενοι.
ὦ γονέες, τί μάτην κενεῷ προςψύχετε τύμβῳ;
Μοιρῶν γὰρ κλωστῆρι τέλος βιότοιο τέτυκται.

Edidit *Chandler* in Inscr. p. 18. nr. LII. In marmore singuli versus divisi in duos, et in linearum initio ac fine litterae omissae sunt, quas *Chandlerus* ex conjectura supplevit. Sic V. 1. ΜΒΟΣ ΜΕΝ ΚΡΥ ΕΙ. Tum ΚΟΛΠ.... ΓΡΑΦΕΝΤΑ. ἐν κόλποις, parentum sc. Dura ellipsis; nisi fortasse pro ΤΟΝ ΕΝ legendum ΓΟΝΕΩΝ, δισυλλαβῶς. V. 2... ΝΟΜΑ et ΠΤΟΛΕ...ΟΝ. V. 3.. ΙΤΑΕΤΗΣ et ΑΙ..ΗΣ ΔΟΜΟΝ. In fine ΜΕ excidit. — V. 5. προσψύχετε. Hoc verbum, quod *adspirandi* significationem habere debuit, vix alibi occurrit. Sed inesse ei teneri amoris vim, ita ut se *adplicare, complecti*, significet, suspicari possumus ex cognato περιψύχειν, quo *Alciphron* utitur L. III. 59. περιψύχεις τὸν σὸν Ἄδωνιν. L. I. 39. τὸν Ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις. Vide tamen, an non scribendum sit: τί μάτην κενεῷ προςτήκετε τύμβῳ· pro προςτετήκατε.

67.

* * * * *

Τῶνδ' ἱερογλώσσων Κλυτιδᾶν γένος εὔχομαι εἶναι,
μάντις ἀπ' ἰσοθέων αἷμα Μελαμποτιδᾶν.

Pauſan. L. VI. 17. p. 494. Statuae Eperasti, Theogonii filii, qui ἐπάλῃ νίκην reportaverat, Epigramma erat insculptum, ex cujus postremis versibus apparet, Eperastum illum vatem fuiſſe e Clytidarum familia. Nam Clytius, Alcmaeonis filius, Amphiarai nepos, genus referebat ad Melampum, Amphiarai abavum.

68.

Φιλίτῳ τόδε σῆμα κατοιχομένῳ συνομεύνῳ
Ἀβασκαντὶς γαμετὴ μνημοσύνης ἕνεκεν.

Edidit *Sirmond.* ad *Sidon. Apollin.* L. IX. Ep. 16. p. 103. Hinc *Reineſius* Synt. p. 756. *Fleetwood* p. 248. 3. Nomen mulieris depravatum videtur.

69.

Ὧδ' Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπιείκελος ἀνὴρ,
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κληζόμενος Δέκιμος Σερουΐλιος, εἰς ἔτη ἐλθὼν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

Iuventa inscriptio in via, quae Neapoli Nolam ducit, cum praefatione:

D. SERVILI D. L. APOLLONI
MEDICI SERVILIA D. L.
AMBROSIA FECIT PATRONO
SVO ET SIBI ET SVIS.

Ex Capacii Hiſtoria Neap. protulit *Sponius* Misc. erud. antiqu. p. 143. nr. 11. — V. 3. ΕΙΔΕΤΗ. *Sp.* V. 4. Ineptum additamentum, ὡς ἔλεγον, ut et που,

versus implendi causa additum. Sed reliqua etiam in hoc epigrammate jejuna sunt et inepta.

* * *

Inscriptiones quaedam colosso Memnonis insculptae, editae a Pocockio in Itiner. T. I. tab. XXXVIII. et in Inscr. ant. p. 81—94.

70.

Ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον,
Βασιλέως ἑῴου εἰκόν' ἐκμεμαγμένον.
Φωνὴ δ' ὀδυρμὸς ἦν πάλαι μοι, Μέμνονος
τὰ πάθη γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.
ἄναρθρα δὴ νῦν κάσαφῆ τὰ φθέγματα
ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

Tentavit hoc Epigramma *Leichius* in Carm. Sepulcr. p. 83. sq. maximam partem infeliciter; cujus commenta, novis peccatis aucta, repetivit *Jablonski* in Synt. de Memn. Sect. III. p. 99. *Pottius* denique in *Veltheims Aufsätzen.* T. II. Ipse eam examinavi in Comment. de Memnoniis *in den Denkschr. der Münchner Acad. der W.* an. 1809. p. 39. sqq. V. 1. ἔθραυσε. Sic narrabant. Cf. *Pausan.* L. I. 42. 2. p. 161. ed. *Fac.* et quae nos de hac re diximus l. c. p. 30. not 87. — V. 2. ΒΑΣΙΛΕΟΣ Ε ΟΟΥ. *Poc.* quod varie tentant. Nos ἑῴου scripsimus cum *Pottio*, qui ipse huic conjecturae non justum statuebat pretium. *Philostrat.*

Vit. Apoll. L. VI. 4. p. 233. θύουσι σὺν Ἡλίῳ τε Αἰθίοπι καὶ Ἠῷῳ Μέμνονι..τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἴθειν καὶ θάλπειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπονομάζοντες. — V. 3. ΟΛΥ ΜΟΣ ΗΛΙ. *Poc.* ὀδυρμὸς ἦν etiam debetur sagacitati *Pottii.* Cf. *Philostr.* Imagg. I: T. p. 773. *Callistr.* Stat. IX. p. 901. — V. 4. ΤΟΟΣΑ. *Poc.* γοῶσα emendavit *Leichius.* — V. 5. ΑΝΑΡΟΑ Δ ΝΥΝ ΙCΑΙΑCΑΦΗ ΤΑ ΦΟΕΓΓΜΑΤΑ. *Poc.* ἀνάρθρα δὴ νῦν. feliciter eruit *Pottius;* καὶ ἀσαφῆ *Leichius,* ubi notanda similitudo litterarum K et IC, cujus plura in marmoribus exempla extant. Sic in Inscr. Pocock. p. 33. Sect. II. 10. ΛΕΙΟΣ ΕΑΥΤΩ ΚΑΙ ΤΟΙCΔΙΟΙC, certa emendatione scribendum: ἑαυτῷ καὶ τέκνοις, ubi nihil a nobis neque additum neque detractum, sed distractae tantum lineae conjunctae. Saepe autem marmorarii, quod etiam librarios fecisse constat, syllabas aut elidendas, aut cum sequentibus contrahendas plene scribebant; unde h. l. καὶ ἀσαφῆ pro κἀσαφῆ. Rem ipsam illustrat *Lucian.* in Philops. §. 33. ἐπεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα... ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν κ. τ. λ. V. 6. ΛΕΙΥΑΝΟΝ ΤΥΧΗΣ. *Poc.* In his verbis emendandis omnes, qui hanc inscriptionem tractarunt, naufragium fecerunt, quamquam una tantum littera leviter depravata esset. Scripsi λείψανον τύχης, quo nihil verius. Qui olim clara voce matris ortum et occasum celebraverat, nunc autem nonnisi fractam et inarticulatam vocem edebat, ei τῆς πρόσθε τύχης λείψανον relictum esse, recte dici poterat.

71.

Ἔκλυον αὐδήσαντος ἐγὼ Πόβλιος Βαλβῖνος
φωνὰς τὰς θείας Μέμνονος ἢ Φαμενώφ·

ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατᾷ βασιλήϊδι τῇδε Σαβίνᾳ·
ὥρας δὲ πρώτας ἅλιος ἦρχε δρόμου.
κοιράνω Ἀδριάνω πέμπτω δεκάτω ἐνιαυτῶ·
Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα,
εἰκοστῷ πέμπτῳ δ' ἄματι μηνὸς Ἄθυρ.

Pauca in hac Inscriptione recte legebat *Leichius* p. 84. plurima feliciter restituit *Dorvill* ad *Charit.* p. 531. cujus lectiones exhibet *Jablonski* p. 90. Exposui in Comment. supra laudata p. 57. s. — V. 1. ΠΤΛΙΟΥ BALBINI. *Poc.* V. 2. ΦΩΝΑ. φωνάς. *Dorv.* emendavit. Φαμενῶφα appellatum fuisse Memnonem constat ex *Pausania* L. I. 42. p. 161. — V. 3. ΤΜΟΙ. et ΤΥΙΔΕ. ὁμοῦ et τῇδε debemus iterum *Dorvillio*. Malles fortasse τᾷδε, quum totius epigrammatis character sit doricus. — V. 4. ΠΡΩΤΑΕΛΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ. *Poc.* πρώτας ἅλιος ἔσχε δρόμον. *Dorvill.* Mihi ἦρχε δρόμου, ut propius ad marmoris accedens vestigia, verius videbatur. — V. 5. ΚΟΙΡΑΝΩΙ ΑΑΡΙΑΝΩ. *Poc.* Doricum genitivum restituit *Dorvillius*, ut sit: *regnante Hadriano.* — V. 6. ΑΔΕΧΕΣΚΕ ΔΑΘΥΡΕΙ ΚΟCΙ ΚΑΙ ΠΕΣΤΡΑ. *Poc.* ἅματ' ἔχεσκε δ' Ἄθυρ. emendavit *Dorvill.* In qua correctione primum displicet syllaba αμ, cujus nullum est in Pocockiano exemplo vestigium; tum Δ mutatum in Τ, cujus aliud exemplum non novi; denique δ' non suo loco positum. Jam si attendas ad syllabam proxime praecedentem ΤΩ, facile intelliges, quam lenis sit emendatio nostra:

Φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.

Hesych. Φωτός. ἡμέρας. Insolentior significatio in hisce versibus nos morari non debet. — V. 7. ΔΑΛΛΑΠΙ ΛΟΥΡ. *Poc.* ἤμασι μηνὸς Νοέμβριος. *Dorvill.* Infelici-

ter. In ΛΟΥΡ nihil aliud latere quam ΛΘΥΡ, et per se perspicuum est, et versus docet. Cur autem hic versus superioribus sit additus, aliis eruendum relinquo. — Caeterum Sabinam Augustam Memnonis sonos audivisse plures in colosso Inscriptiones docent, quas junctim posui in Commentatione supra laudata p. 55. sqq.

72.

Αὐτὸς καὶ γεραρῶ 'γὼ Μέμνονα Τιθωνοῖο,
Θηβαίας θάσσοντ' ἄντα Διὸς πόλιος·
ἡδυμελῶς δ' ἄειδ', Αἰγύπτιοι ὡς ἐνέπουσιν
ἱρῆας μύθων παμπαλαίων ἴδριες.

Hanc Inscriptionem, quae depravatissima est apud *Pocockium*, nemo attigit praeter *Leichium* p. 80. qui duo tantum ejus vocabula emendavit. Ipse eam tractavi in Commentatione de M. p. 60. sqq. Adscribam eam cum omnibus vitiis apographi *Pocockiani*:

ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΡΩ ΜΕΜΝΟΝΗΑ ΠΙΟΩΝΟΙΟ
ΟΠΒΑΑΣ CΜΝ ΜΙΤΑΝΟC ΠΟΛΙΟC
ΗΔΜΕΝΩ ΘΕΑΕΙΛΕ ΑΙΓΥΠΤΙΕ ΤΩC ΕΝΕΠΟΙCΙΝ
ΙΡΗΕC ΜΥΘΩΝ ΠΑΜΩΝ ΔΡΙΕC.

V. 1. ΑΥΤΟΙC. multis in locis *Pocockius* se I videre existimabat, ubi locum non habet, lapidis fortasse fissuris deceptus. αὐτὸς καὶ pro καὶ αὐτὸς versificatoris imperitiae videtur tribuendum. Post γεραρῶ inserui 'Γω, quod ob similitudinem cum praecedente syllaba facile negligi potuit. Τιθωνοῖο vidit etiam *Leichius*. — V. 2. In hoc versu certa sunt, quae

reposui: Θηβαίας.. ἄντα Διὸς πόλιος. Thebae ab Aegyptiis Amounnoh appellabantur, quod Graeci interpretabantur Διὸς πόλιν. Cf. *Herodot.* L. II. 42. *Creuzeri* Fragm. Histor. Gr. p. 28. — *ἄντα πόλιος, e regione urbis,* ut ap. *Homer.* Ιλ. β. 626. νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἤλιδος ἄντα. In litteris mediis CMN aliud quid latere, quam quod reposui, facile concesserim, quamquam in ΘΑCCONT' tres priores litterae ob praecedens AC describentium aciem facile potuerunt fallere. Auctor Rhesi v. 509. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας Θάσσων. V. 3. δὲ ἄειδε est in colosso, ut videtur; litteris elidendis a marmorario perperam positis. In ἄειδε autem primam syllabam produci posse, exemplis allatis docuit *Ruhnken.* in Epist. crit. p. 61. quibus adde *Antip. Thess.* Ep. 30. ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι. *Callimachi* Fr. XLII. ἀείδει καί που τὶς ἀνὴρ ὑδατηγὸς Ἱμαῖον. — V. 4. ἴδριες debetur *Leichio.* παμπαλαίων verum puto. Syllabae mediae ΠΑΛΑΙ ob similitudinem cum praecedente ΠΑΜ describentis aciem effugerunt. De αι in media voce correpta dixi supra ad nr. 6.

73.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον ἀλίῳ ἄδειν
 ἂν πόλιν Ἀμμωνίην Θηβαϊκῶν πρὸ πυλῶν·
Ἀδριανὸν δ' ἐσιδὼν τὸν παμβασιλῆ' ὁ πρὶν ἄσας
 ἀελίῳ, Χαίρειν εἶπ' ἔπος ὀξύτονον·
Τιτὰν δ' ὡς ἐλάων λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις
 τεῖλε, καὶ Ὡράων ἔσπερον ἦκε μέτρον·
ἔσχασε βολοτυπὴς θείην Μέμνων πάλιν αὐδὰν
 ὀξύτονον· χαίρων δ' αὖ τρίτον ἁρμονίην

Κοίρανος Ἀδριανὸς μάλ' ἐςάϊε· τοσσάκι καὐτὸς
Μέμνονα * * * *
* * *

In hac quoque Inscriptione *Leichius* nihil legere potuit p. 79. sq. praeter pauca quaedam verba. Nos eam restituere conati sumus l. c. p. 44. sqq. — V. 1. ΑΙϹΤΠΠΟΝ ΑΛΙΩ ΑΤϹΑΙ. In his verbis iterum Σ pro Γ scriptum, Π pro ΤΙ, de quibus permutationibus supra passim. — V. 2. ΑΙΠΩ ΜΕΜΝΩΝ ΗΝ ΘΗΒΑΙΧΩ ΙΙΤΛΙΟΩ. In his Ἀμμωνίην verum esse nullus dubito. Correptae litterae ω in nominibus propriis exempla dedimus in Comment. de M. p. 48. quibus adde ex Ep. Cyzicenis nr. 16. ὃς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὃς δ' ἀπὸ Βοιωτίης. Ib. nr. 19. Ῥῆμόν τε ξυνῶν καὶ Ῥωμύλον λεχέων. Ep. ἀδ. DCC XXV. ὀκτὼ μόνοις ἔτεσιν (sic est in marmore) βεβιωκότα. Quamquam in Ἀμμωνίην etiam Synecphonesis locum habere possit. Cf. *Hagenbuch.* Ep. Epigr. ad Blaurer. p. 53. — V. 3. ΠΑΜΒΑϹΙΛΗΑ ΠΡΙΝ ΑΤϹΑϹ. In ultimo vocabulo iterum Τ positum pro Ι, ut V. 1. ΑΤϹΑϹ pro ἄσας. — V. 4. ΑϹΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡΟΙΩΣ ΑΤΝΟΤΟΟΝ. In prima voce ubi Ν, ut saepe positum pro ΑΙ, ita ut ΑΕΛΙΩ proxime ad Pocockianam lectionem accedat: *Colossus Memnonius, qui olim Soli tantum canere solebat, conspecto Imperatore Hadriano Salve dixit, vocem claram et disertam.* Jam apparet nihili esse *Leichii* inventum ΑΦΝΩ. — In fine versus olim εὐξύνετον scripseram, nunc ὀξύτονον, ut minus a litteris discedens praetuli. — V. 5. ΤΙΡΑΝΔΟΤΤΕΛΑΩΝΛΟΤΚΙϹΙΔΙΔΙΑΊΘΕΡΟϹ ΙΠΠΟΙΣ. λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις etiam *Leichius* correxit. Τιτὰν pro *Sole*, ut in Orph. Hymn. VII. 2. *Synes.* Ep. I. Anal. T. II. p. 449. *Proclus* Hymn. in Sol. v. 1.

— λευκοῖσι. *Aeschyl.* Pers. 385. ἐπεί γε μέντοι λευκό-πωλος ἡμέρα Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν. *Soph.* Aj. 671. ἐξί-σταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν. — V. 6. I.....ICKIAI ΩΡΑΩΝ ΔΕΠΕΡΟΝ ΙΙΧΕ ΑΛΕΤΡΟΝ. Lacunam in versus initio implevi, ut potui; de reliquis dubitari nequit. τεῖλε pro ἀνετεί-λατο confirmatur *Sophocl.* El. 699. κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν ἦν, ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών. — ἕσπερον, pro ἑσπέριον. Cf. *Abresch* ad *Aeschyl.* T. I. p. 29. — V. 7. ΩCΧΑΜ ΒΟΛΟΤΤΠΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕ-ΜΝΩΝ ΠΑΝΗΑΤΔΑΗ. Scripseram olim ὡξ' ἅμα. Sed verius puto, ἔσχασε ... αὐδήν. *Lycophron.* v. 28. ἡ δὲ ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα. Alio sensu *Euripides* σχάσαι γῆρυν dixit in Phoen. 967. — βολοτυπής. *radiis Solis percussus.* Vocabulum aliunde non notum. Prior autem syllaba eandem ob causam producitur, qua περιμάχητος supra nr. 6, 5. Fortasse etiam littera λ in pronuntiatione duplicata. *Philostrat.* Imagg. I. 7. p. 773. καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτὶς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἱονεὶ πλῆκτρον, κατὰ τὸ στό-μα ἐμπίπτειν τῷ Μέμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν. — V. 8. ΟΔΤΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ...ΤΤΡΙΤΟΝ. ΑΔΟΝΙΗ. De ὀξύτονον non dubito, quin verum sit; reliqua minus certa sunt. — τρίτον tamen perspicue est ap. *Pocockium.* *Ter* Hadrianus canoram Memnonis vocem audiverat; primum, quum accedens ad eum salutatus esset; tum sole oriente, tertio, sole occidente. Hunc Memnonis favorem, *laeto animo* (χαίρων) acceperat Hadrianus; non enim omnibus se tam commodum praestabat colossus, ut ex aliis Inscriptionibus apparet. Cf. Comment. de Memn. p. 65. sq. — V. 9. ΑΔΡΙΑΝΟC.... ΑΙCΔΑΙC ΤΟCΑΚΑΤΤΟC. Lacunam implere conatus sum, μάλ' inserens, quod ad χαίρων refero. Extremorum verborum sensus incertus,

Suspicor tamen, auctorem epigrammatis de se ipso loquutum esse, ita ut suum testimonium cum testimonio Imperatoris conjungeret. Quae sequuntur apud *Pocockium* tam corrupta sunt, ut ea omittere maluerim. Ita autem se habent:

ΜΕΜΝΟΝΑ ΚΑΝϹ... ΑΙΚΛΑ... ΙΙΟΤ ΠΟΤΩΙϹ
ΤΡΟΠΠΑΤΑ ϹΑΜΑΙΝ... ΤΑΤΟϹ ΕΤΙΔΕ ΚΑΟϹ,
ϹΕϹ ΑΚΟΤΕ
ΔΗΛΟΝ ΠΑΙϹΙ ΔΕ ΓΕ ΤΩϹΙΕΦΙΛΙϹΙ ΘΕΟΙ.

In primo trium horum versuum nomen testis latere suspicor. In sequente versu mihi legere videor:

ὅσσ᾽ εἴσιδε χὤσσ᾽ ἐσάκουσε

In ultimo denique: δηλῶν πᾶσι..... ὡς ἐφίλησε θεός.

CATALOGUS POETARUM

QUI

EPIGRAMMATA SCRIPSERUNT.

Ablabius Illustrius. Unum ejus extat Epigramma in discum Asclepiadis cujusdam Anal. II. 451. (T. III. p. 156. ed. Lips.) Is est fortasse, quem ut discipulum Troili rhetoris, γεννικώτατον ῥήτορα ipsum commemorat *Socrates* in Hist. Eccl. L. VII. 12. p. 284. Hic Nicaeae Novatianorum episcopus fuit, nec in hac dignitate constitutus, rhetoricam docere desiit. Floruit sub Honorio et Theodosio juniore. Alium *Ablabium* medicum celebrat Epigr. Theosebiae T. II. p. 450.

Aceratus Grammaticus. Extat ejus Tetrastichon in Hectorem An. II. p. 189. (T. II. p. 174. ed. L.)

Adaeus. Anal. II. p. 241—243. (T. II. p. 224—226. ed. L.) Paralipp. nr. 109. p. 685. In Cod. Vat. hoc nomen modo Ἀδδαῖος, modo Ἀδαῖος scribitur. Commemoratur Ἀδαῖος Macedo ap. *Polybium* L. XV. 27. 6. ed. *Schw.* urbis Bubasti praefectus; et L. XXVIII. 8. p. 402. Ἀδαῖος Βεῤῥοιαῖος, quem Perseus legatum misit ad regem Illyriae. Ap. *Athenae.* L. XII. p. 532. E. Ἀδαῖος est Ἀλεκτρυὼν dictus, dux Philippi, Amyntae filii. Occurrit ΑΔΑΙΟΣ in numo Macedoniae ap. *Pellerin.* Recueil. T. I. p. 184. Tab. 31. nr. 33. Ἀδαῖος, Agesilai regis ab epistolis, vocatur *Plutarcho* V. Ages. c. 13. Ἰδαῖος idem in *Xenoph.* Hellen. IV. 1. 39. illud praeferebat *Valken.* ad Adon. p. 263. C. — Epigrammati IIItio additum in Cod. Vat. et hinc in Anth. Plan. gentile Μακεδόνος, cui origini bene con-

veniunt argumenta Epigrammatum II. VIII. IX. X. Epigramma autem Vtum inscriptum Ἀδδαίου Μιτυληναίου. Diversos fuisse non dubito, quamvis *Reiskius* dubitabat, qui exempla commemorat hominum, quibus diversa nomina gentilitia tribuerit antiquitas. Copiose idem docuit etiam *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. L. 2. p. 16. sqq. Vtri horum Adaeorum singula epigrammata tribuenda sint, equidem non susceperim statuere. Plurima certe sunt Macedonici; Mitylenaei fortasse nonnisi unum. Novimus hominem illius terrae, qui scripsit περὶ ἀγαλματοποιῶν ap. *Athen.* L. XIII. p. 606. A. Ejusdem fortasse est opus aliud περὶ διαθέσεως, laudatum ab eodem L. XI. p. 571. F. in quo de rebus ad artem spectantibus actum fuisse, suspicari licet ex loco inde excitato. Hunc *Schneiderus* sub Attali primi temporibus vixisse statuit, discedens a *Reiskio*, qui eundem ad Alexandri M. tempora retulit. Hoc tamen de *Adaeo Macedone* verum fuerit. Is enim Alexandri mortem commemorat Ep. VII. (ubi v. 1. corrigendum videtur: Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος ἤν τις ἀθρήσῃ, *si quis circumspiciat* pro ἀείδῃ.) et Ep. II. *Peucesten*, quem nihil prohibet eundem esse, qui Alexandri corporis custos fuit, vir fortissimus et venationis studiosissimus. *Diodor. Sic.* L. XIX. 14. T. II. p: 328. *Plutarch.* Vit. Alex. c. 4. p. 85. Jam quum Ep. VII. *Potidaea* commemoretur, quae urbs Cassandri aetate Κασσάνδρεια appellata est, auctore *Strabone* Epit. VII. T. I. p. 510. *Pausan.* V. 23. p. 437. Cf. *Wesseling.* ad *Diodor. Sic.* T. II. p. 357. hinc quoque colligi potest, scripsisse eum, antequam Cassander rerum in Macedonia potiretur. Quamquam non ignorem, hoc argumentum per se non satis esse validum, quum poëtae vetustis augustioribusque nominibus prae recentioribus uti soleant.

Caeterum *Addei* alii commemorantur sequioris aevi, ut rhetor apud *Senecam* in Controversiis; comes et utriusque militiae magister in Cod. Theodosiano etc.

Adrianus Imperator. Extant sex ejus Epigrammata in Anal. II. 285. (II. 260. ed. L.) satis jejuna; inter haec autem Ep. II. et III. etiam *Germanico Caesari* inscribuntur. Latina sunt ejusdem in Anthol. Lat. T. I. p. 86. ubi cf. *Burmann*. *Dio Cass*. L. LXIX. 3. p. 1151. *Φύσει φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ, καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε.* ubi *Reimarus* veterum loca de *Hadriani* scriptis diligenter collegit. *Dionem* exscripsit *Suidas* T. I. p. 57. Cf. *Spanh*. et *Heusinger*. ad *Juliani* Caesar. c. IX. p. 71. sq. Referebatur huc etiam *Plinius* IIII. Epist. III. 3. quae epistola *Adriano Antonino* inscribebatur vulgo. Sed vide infra in *Antoninus*.

Admetus. unus versus Heroicus in Anal. T. II. 308. (T. III. p. 21. ed. L.) relatus ex *Luciani* Demon. §. 44. Tom. V. p. 248. unde apparet, ridiculum hominem vixisse sub exitum seculi primi post Chr. n. seculo secundo ineunte. Cf. *Solan*. l. c. p. 535. *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. L. III. 10. 6. p. 60.

Aemilianus. Tria epigrammata Anal. T. II. 275. (II. 251. ed. Lips.) quorum tertio in Cod. Vat. adscriptum Αἰμιλιανοῦ Νικαέως. Nullum est in illis aetatis, qua scripta fuerint, indicium; nec *Aemilianum Nicaenum* alibi commemoratum vidi.

Aeschinis. Αἰσχίνου ῥήτορος inscriptum tetrastichon in Anal. I. 175. (I. 110. ed. L.) quod dubitabat *Reiskius*, sitne illustris illius adversarii Demosthenis, an ejus, quem *Strabo* commemorat L. XIV. p. 942. Hoc alterum *Reiskio* videbatur verisimilius, sine causa

satis gravi. Plures fuerunt ejusdem nominis, rhetores tantum non omnes, quos recenset *Diogen. Laert.* II. 64. p. 117. sq. Horum ille, quem eloquentia sua et Demosthenis rivalitas maxime illustravit, poëmatia scripsit, et quidem ἐρωτικὰ in pueros amatos, quod ipse de se profitetur in Or. c. Timarch. p. 146. 10. ed. R. τῶν δὲ ποιημάτων ὧν οὗτοί φασί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι διαφθείραντες παρέχονται.

Aeschrio Samius, auctor epigrammatis in Philaeniden Anal. I. 189. (I. 120. ed. L.) quod ἀδέσποτον est in Anth. Plan. p. 222. ed. *Steph.* In Vat. C. p. 247. ἀδέσποτον οἱ δὲ Σιμωνίδου. Ad *Aeschrionem Samium* refert *Athen.* L. VIII. p. 335. C. cujus jambi iterum excitantur L. VII. p. 296. F. Nomen apud Samios usitatum, ubi etiam φυλὴν Αἰσχριωνίην fuisse tradit *Herodot.* L. III. 26. p. 206. Choliambos *Aeschrionis* excitavit *Tzetzes* in Comment. inedito in Hermogenem, laudato a *Ruhnkenio* ad *Longin.* p. 244.

> στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
> ναῦται, θαλάσσης ἰστρίφοντο μύρμηκες.

tum iterum:

> ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα, φορτίου ζώνην,
> Ἶρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.
> καὶ κίσσαν ἐφθήν, ἣν θύραι μυρίζονται.

Quae omnia *Samii* esse nostri existimare malim, quam Mitylenaei τοῦ ἐποποιοῦ, qui *Aristotelis* fuit discipulus, de quo vid. *Suid.* T. I. p. 662. Tzetza Chil. VIII. 198. v. 406. qui Mitylenaeum illum ἔπη καὶ ἰάμβους scripsisse narrat. Alios *Aeschriones* congessit *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. L. II. 2. 5. p. 147. His addendus est ille, cui Hipparchus suum in Aratum opus dedicavit.

Aeschylus. Duo Epigrammata in Anal. T. I. p. 523. (T. I. p. 81. ed. L.) quorum prius an recte *Aeschylo* tragico tribuatur, licet dubitare. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 275. Alius fuit *Aeschylus Alexandrinus*, cujus fit mentio ap. *Athen.* L. XIII. p. 599. E.

Aesopus. Epigramma unum in Anal. I. 76. (I. 52. ed. L.) de vitae malis, quod *cultissimum* dicit, nec immerito, *Schaefer* in Meletem. p. 97. not. 44. Referri debet ad genus Epigrammatum sententiosum, qualia multa sunt in *Theognidis* elegis, et in fragmentis *Solonis.*

Agathias Scholasticus Myrinaeus. Epigrammata XCV. in Anal. T. III. p. 33. (T. IV. 3. ed. L.) quibus alia quaedam accesserunt in Paralipomenis nostris. Dixi de eo in Prolegomenis §. V. p. L. sqq. ubi etiam Prooemium Anthologiae ab illo concinnatae ex membranis edidimus. *Asianus* appellatur interdum, a patria urbe in Asia sita, quam cum Smyrna confudit *Suidas* in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. cujus aut librarii errorem emendavit *Kusterus*, post *Vulcanium* in Not. ad Histor. Agathiae p. 3. De eadem re non satis diserte tradit *Salmasius* ad Solin. p. 607. E. *Scholastici* titulum fuse illustravit *Spanhem.* ad *Juliani* Opera p. 120. De studiis suis poëticis *Agathias* tradit initio historiae p. 2. se juvenem breviora poëmatia scripsisse, eaque sub *Daphniacorum* titulo edidisse, μύθοις τισὶ πεποικιλμένα ἐρωτικοῖς, καὶ τῶν τοιούτων ἀνάπλεα γοητευμάτων. Cf. Ep. XXXIV. unde in *novem* libros hoc opus descriptum fuisse discimus. Octoginta ejus Epigrammata ex Anthologia Planudea collecta *Vulcanius* edidit una cum *Agathiae* Historia. Lugd. Bat. 1594. 4. quae editio recusa est Venet. 1729. fol. Ob eloquentiam et poëticae facultatis laudem in patria ejus imago,

una cum imagine patris Memnonii et fratris, in loco publico posita est, tradente *Michaëlio Grammatico* Anal. T. III. p. 124. (IV. 94. ed. L.) Epigrammata *Agathiae*, quorum magna pars versatur in argumento amatorio, multa ex ἐπιδεικτικῷ sunt genere, ingenium produnt elegans, vetustorum poëtarum studio expolitum. Verbosior tamen est plerumque, et in comenda ornandaque oratione interdum nimius.

Agis (non *Aegis*, ut ap. *Fabricium*). Tetrastichon unum Anal. I. 185. (I. 118. ed. L.) Erat inter adulatores Alexandri *Agis quidam Argivus, pessimus carminum post Choerilum conditor:* quae verba sunt *Curtii* L. VIII. 5. 8. *Arrian.* de Exped. Alex. L. IV. 9. 14. p. 244. Ἄγιν Ἀργεῖον ἐποποιόν. Ejus dictum servavit *Plutarch.* T. II. p. 60. B. C. Agidis cujusdam, Amphiptolemi filii, versus laudat *Pausan.* L. II. 6. p. 124. sed ibi legendum cum *Valkenario* Diatr. p. 59. 1. Ἄσιος ὁ Ἀμφιπτολέμου ... cujus emendationis veritatem arguit *Pausan.* L. VII. 4. p. 530. a. — Alius est *Agis*, auctor ὀψαρτυτικῶν ap. *Athen.* L. XII. p. 516. c.

Alcaeus Messenius. Extant XXII Epigrammata in Anal. T. I. p. 486. (I. 237. ed. L.) in quibus temporis, quo vixerit, notae sunt satis illustres. Ep. IX. commemoratur Clitomachus pugil, qui floruit circa Ol. CXLI. auctore *Pausan.* L. VI. 15. p. 489. — Ep. XIII. Macynus, Aetolorum urbs, a Philippo, Demetrii filio, expugnata, quod factum fuisse videtur c. Ol. CXL. 2. A. V. C. 535. Cf. *Polyb.* L. IV. 65. p. 152. sqq. Deinde Callias et Epicrates, qui Ep. XV a Philippo traduntur interfecti, non perierunt ante Ol. CXLI. quo tempore Philippi pravitas primum coepit apparere. *Polyb.* L. VII. 12. p. 608. — Ep. XVI. scriptum in Titum Flaminium, Graeciae, ut tum qui-

dem videbatur, liberatorem, c. Ol. CXLVI. 1. in quo Epigrammate quum dux romanorum *Τίτος* appelletur, cognomine non addito, *Tzetza* in Prolegg. in Lycophr. Cass. p. 258. ed. *Müll.* procudit Ἀλκαῖον νέον, Epigrammatum auctorem, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. quem errorem attigit *Fabric.* Bibl. gr. T. II. p. 88. ed. *Harl.* *Schneiderus* in Peric. Crit. p 98, et in Anal. crit. p. 10. ubi praeclare de Messenio nostro disputavit. — Ep. denique XXII. scriptum est post pugnam ad Cynoscephalas, Olymp. CXLV. 3. Vid. *Plutarch.* Vita Flamin. T. II. p. 414. Plura horum epigrammatum grave spirant odium in Philippum, cujus causa idonea erat Messenia, Alcaei patria, *caedibus direptionibusque bonorum* vehementer vexata. *Liv.* L. XXXII. 21. *Polyb.* L. VII. 12. 1. ubi cf. *Schweigh.* T. VI. p. 417. sqq. *Plutarch.* in Vit. Arati T. I. p. 1050. ed. Frcf.

Jam illa aetate *Alcaeus* quidam floruit Epicuri adscriptus familiae, et propter hanc ipsam causam Roma pulsus ex SCto, quod factum est A. V. C. 599. aut 580. Vid. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. L. IX. 22. unde emendandus *Athen.* XII. p. 547. A. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντα ἄριστοι, Ἄλκιον (L. Ἀλκαῖον) καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, Λευκίου τοῦ Ποστουμίου ὑπατεύοντος. Tum: ὁμοίως δὲ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους. Posteriora haec illustrat *Suidas* in Ἐπίκουρος. T. I. p. 815. allato loco *Aeliani* ex libro de Providentia. Ad hunc igitur *Alcaeum*, Epicuri asseclam, Epigrammata referenda esse suspicatur *Reiskius*, itemque *Schneiderus*, qui refutavit *Vossium* ad *Catullum* p. 42. existimantem, Ep. XII. *Alcaei* esse *Comici*, qui diu ante Philippi tempora vixit. Vid. *T. Hemsterh.* ad Argum. Pluti p. 7. Commemoratur etiam alius *Alcaeus* ejusdem aevi ap.

Polybium L. XXXII. 6. Tom. IV. p. 552. tanquam irrisor Isocratis grammatici, qui cum Cnaeum Octavium jure occisum esse dixisset, Romanis est traditus a Demetrio a. V. C. 594. Ol. CLIV. 4.

In his, quae hactenus disputavimus, temporum ratio nihil habet difficultatis. Verum occurrit ep. XIX. quod *Brunkius* ad *Alcaeum* referri posse negat, existimans de Pylade agi, pantomimo, Augusti aetate celeberrimo. Seriori itaque poëtae *Alpheo Mitylenaeo* tribuendum esse suspicatur; quam suspicionem minus recte intellexit *Harles.* in *Fabricii* Bibl. Gr. T. IV. p. 459. Jam vero antiquiorem fuisse Pyladem citharoedum, Philippi regis aetate florentem, docuit *Schneiderus* ex *Plutarch.* Vit. Philopoem. T. II. p. 362. et *Pausan.* L. VIII. 50. p. 701. Qua observatione hujus quoque Epigrammatis difficultas tollitur.

Quod superest, quum reliqua epigrammata aut *Alcaei* nomen simpliciter prae se ferant, aut gentile *τοῦ Μεσσηνίου* adscriptum habeant, Epigrammati VIII. praescriptum in membranis Ἀλκαίου Μιτυλιναίου, a recentiore tamen manu, et item Ep. XXI. Ἀλκαίου Μιτυληναίου. Quas inscriptiones sciolis deberi, qui *Alcaeum Mitylenaeum*, poetam lyricum, melius noverant, quam Messenium epigrammatographum, nullus equidem dubito.

Alexander Aetolus. Anal. I. 418. (I. 207. ed. L.) tria exhibent epigrammata (quorum primum inscriptum Ἀλεξάνδρου Μαγνήτου, tertium nudum Ἀλεξάνδρου nomen praefert; medium in Anth. Plan. servatum *Aetolo* tribuitur) et fragmenta ex *Musis* et *Apolline.* *Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρῶνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. Οὗτος καὶ τραγῳδίας ἔγραψεν, ὡς καὶ ἑπτὰ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι, οἵπερ ἐπεκλήθησαν ἡ πλειάς.* *Suidas* T. I. p. 105. Cf. p. 309. Fusius

de eo *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 283. attigit iterum p. 406. et T. XI. p. 557. ed. *Harl.* Fragmentum ex ejus *Elegis* ap. *Athenae.* L. XV. p. 699. C. tractavimus in Animadverss. T. I. P. II. p. 243. Quod ad ejus Apollinem attinet, ex quo insigne fragmentum servavit *Parthenius*, contextum fuisse videtur opus ex fabulis amatoriis, deo illo, cujus nomen praefert, futuros illustrium hominum amores canente; quae est suspicio eruditissimi *Conradi Schneideri* in *Creutzeri Studien* ann. IV. p. 66. Versus de planetis, quos edidit *Th. Galeus* in notis ad Histor. Poët. Script. p. 149. *Alexandri Aetolii* s. *Pleuronii* esse negat *Brunkius* in Lectt. p. 98. Quae *Cicero* scripsit ad Attic. Ep. 22. *libros Alexandri, negligentis hominis, et non boni poëtae, sed tamen non inutilis, tibi remisi*, accipienda videntur cum *Graevio* de *Alexandro Ephesio*, Cosmographiae scriptore. Alios *Alexandros* recenset *Jonsius* in Scr. Hist. Phil. II. 16. 1. 2. p. 235. sqq. De *Magnete* poëta illius nominis aliunde nihil constat.

Alpheus Mitylenaeus. Epigr. XII. exhibentur in Anal. II. 128. (T. II. p. 115. ed. L.) quorum IIdum tamen in Vat. membr. Ἀλκαίου Μιτυλ. inscriptum, in Planud. Ἀλφειοῦ. Ex illis Epigr. quae sine diversitate ad *Alpheum* referuntur, apparet, eum vixisse rebus Romanis summopere florentibus (Ep. VII.), et urbe Troja ex ruinis denuo renata (Ep. IX.). Jam Trojanos agro, libertate, et immunitate operum donatos esse a Julio Caesare et Augusto docet *Strabo* L. XIII. T. II. p. 889. Quum etiam epigrammati *Antipater Thessalonicensis* de vastitate Deli obloquatur (Ep. X.), *Antipater* autem sub Augusto floruerit, nihil profecto est verisimilius, quam *Alphei* quoque vitam in ean-

dem aetatem incidisse. Cui sententiae certe non obstat Ep. IV. ad *Macrinum* quendam, quem ut Macrinum Imperatorem esse judicemus, quae est *Reiskii* conjectura, nihil est quod impellat. Cf. *Dorvill.* in Misc. Obss. T. VII. p. 70.

At graviorem multo difficultatem objicere videtur Ep. XI. quod Philopoemenis statuae inscriptum fuisse testatur *Pausan.* L. VIII. p. 706. Obiit Philopoemen A. V. C. 572. nec verisimile est, statuae ejus epigramma post duo demum secula insculptum fuisse. Hinc *Schneiderus* suspicatur, *Alcaeo* tribuendum esse *Messenio*. Cui conjecturae ut temporum ratio conspirat, ita minus est probabile, Messenium hominem acerrimo patriae suae hosti tam honorificam laudem composuisse. Cf. *Polyb.* L. XXIV. 12. T. IV. p. 310. *Pausan.* L. IV. 29. p. 352. VIII. 51. p. 703. *Plutarch.* Vit. Philop. c. 18. At omnis illa difficultas nulla est, quum illud epigramma vere sit ἀδέσποτον, nec ad *Alpheum* sit relatum, nisi *Salmasii* auctoritate, qui hoc nomen editioni Planudeae adscripsit, in cujus Appendicem relatum est ex *Pausania*. Cf. *Animadverss.* T. II. P. I. p. 350. sq.

Occurrit in Catalectis *Alpheus Avitus*, cujus *Excellentes* (i. e. de laudibus excellentium virorum) laudantur a *Prisciano*. Hunc pro nostro *Alpheo* habendum esse existimabat *Reiskius*. Cf. *Indic.* in *Fabricii* Bibl. Lat. T. III. p. 420. ed. *Ernest.*

Ammianus. Ep. XXVII. extant in Anal. T. II. p. 385. (III. 93. ed. L.) Quibus adde in Paralipp. nr. 125. p. 695. In Planud. passim scribitur *Abbianus*, quo *Avianum* sive *Avienum* significari existimabat *Wernsdorfius* in Poetis Latin. Min. V. P. II. p. 675. In illis epigrammatis, quae Analecta exhibent, pauca

sunt et tenuia aetatis vestigia. *Lucillii* aequalem fuisse haud temere suspicatur *Fabricius*, quoniam uterque perstringit Flaccum rhetorem, ille Ep. LXXXVI. noster Ep. II. *Lucillium* autem non, quod *Fabricius* existimabat, quarto post Christum Seculo exeunte, sed Neronis aetate vixisse infra docebimus. Quod autem Ep. XIII. a *Martiale* L. IX. 30. expressum, nostrumque proinde latino poëta antiquiorem existimant (Animadverss. T. II. P. III. p. 140.) id per se quidem non magnum momentum habet; nihil tamen obstat, quominus aequales fuerint, alterque alterius epigrammata noverit. Quod autem rem conficit, est distichon in *Antoninum Polemonem Sophistam*, quod *Br.* retulit inter ἀδέσποτα nr. XLII., membranae *Ammiano* tribuunt. Jam ille *Antonius* floruit *Trajano* et *Hadriano* imperantibus. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 312. s. Omnia *Ammiani* epigrammata sunt ex genere scoptico.

Ammonius. Duo ejus Epigrammata extant in Anal. II. 448. (III. 154. ed. L.) quorum prius Ἀμμωνίδου inscriptum. De variis *Ammoniis* disputavit cl. *Ammon* in Praef. ad Opus de Differentiis Verborum, nostro tamen non memorato. Probabiliter *Schneiderus* quinque illos versiculos, in Anthologia sub *Ammonii* nomine lectos, ad eum retulit, qui Gaïnae, Gothorum tyranni, tumultum sub Arcadio et Honorio versibus celebravit, auctore *Socrate* Hist. Eccl. VI. 6. p. 252. Εἰ δέ τῳ φίλον ἀκριβῶς μαθεῖν τὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ γεγενημένα, ἐντυγχανέτω τῇ Γαϊνίᾳ τοῦ σχολαστικοῦ Εὐσεβίου, ὃς ἐφοίτα μὲν τηνικαῦτα παρὰ Τρωΐλῳ τῷ σοφιστῇ, αὐτόπτης δὲ τοῦ πολέμου γενόμενος, ἐν τέσσαρσι βιβλίοις ἡρωϊκῷ μέτρῳ τὰ γενόμενα διηγήσατο, καὶ προσφάτων ὄντων τῶν πραγμάτων, σφόδρα ἐπὶ τοῖς ποιήμασιν ἐθαυμάσθη· καὶ νῦν δὴ ὁ ποιη-

τῆς Ἀμμώνιος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ῥαψῳδήσας, ἐν τῇ ἑξκαιδεκάτῃ ὑπατείᾳ τοῦ νέου Θεοδοσίου, ἣν ἅμα Φαύστῳ ἐπετέλει (an. p. Chr. 438.), ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπιδειξάμενος, λαμπρῶς εὐδοκίμησε. Cf. *Nicephorum Callistum* L. XIII. 6. Laudatur versus ex *Ammonio* ap. *Etymol. M.* Μιμαλῶνες· ... Μίμας γὰρ ὄρος ἐν Θράκῃ, ὡς παρὰ Ἀμμωνίῳ·

ἤδη δ' ὑψιτενής τε Μίμας ὑπελείπετ' ὀπίσσω.

Anacreon. Epigrr. XVI Tejo Lyrico tributa exhibent Anal. I. 116. (I. 54. ed. L.) alia quaedam suppeditavit Cod. Vat. *Anacreontis* elegos *Meleagri* corona fuisse intextos constat (*Meleag.* I. 35.) quo refellitur conjectura a *Reiskio* prolata Anth. ad Carm. 428. quod nec ipsum ejus auctorem fugit. *Suid.* V. Ἀνακρέων ... ἔγραψεν ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. Natus esse videtur Ol. LV. 2. floruit circa Ol. LXII. ante Chr. n. 530. Quum vitam produxerit usque ad annum aetatis octuagesimum quintum, teste *Luciano* T. III. p. 227. obiisse videtur Ol. LXXVI. 3. sedecim fere annis post pugnam Marathoniam. Nihil est in epigrammatis ipsi tributis, quod intra illa tempora scriptum esse nequierit. Ep. ἀδ. CCXXVII. et CCXXVIII. quae membr. Vatic. ad *Anacreontem* referunt, scripta sunt in Myronis vaccam, quem circa Ol. LXXIV. floruisse probabile est. Vid. *Heyn.* Artium inter Graecos tempora in Opusc. Academ. Vol. V. p. 371. *Anaxagoras* autem Aegineta, cujus mentio fit Ep. LXXIV. (VI.) *Aeschylo* florente scripsit de arte pingendi, teste *Vitruvio* L. VII. Prooem. Ep. LXXII. (IV.) commemoratur *Aeschyli* filius Naucratis, quem nihil prohibet fuisse tragicum, cujus proles alibi non commemoratur. Omnia illa Epigrammata, quorum plurima intra distichon continentur, summam

antiquae aetatis simplicitatem redolent. Ultimum *γνωμονικὸν* est, et ex elegia videtur huc translatum.

Anastasius, ὁ τραυλός. Epigr. ejus in Christum edidi in Paralip. nr. 207. Plurimos *Anastasios* recenset *Fabricius* in Bibl. gr. T. X. p. 601. sqq. inter quos nullus, cui τοῦ τραυλοῦ cognomen adhaereat.

Andronicus, Unum ejus epigramma extat Anal. II. 399. (III. 108. ed. L.) cujus alterum distichon expressum ex Ep. *Sapphus*. *Andronicus* poëta et grammaticus laudatur a Planude ap. Nicol. Comnenum p. 141. *Andronici Ducae Siguri* carmen de Trinitate et in Gregorium Nazianzenum extat in Cod. Bodlej. CCXCIV. nr. 22. *Fabric*. Bibl. Gr. T. XI. p. 561. ubi etiam alii ejusdem nominis scriptores recensentur. His addendus ille, quem commemorat *Ammianus Marcell.* L. XIX. 12. p. 229. ut virum *a studiis liberalibus et claritudine carminum notum*. ubi vid. *Valesius*. Eximie eum laudat *Libanius* Epist. LXXV. p. 40. Ἀνδρόνικος ὁ ποιητὴς οὕτω διέθηκε πρὸς αὐτὸν τὰς μέχρις Αἰθιόπων πόλεις, ὡς εἰκὸς ἦν Ἀνδρόνικον τοιοῦτον ἀφιέντα μέλι. Eundem laudat Epist. LXXVI. p. 40. CXXVII. p. 67. Amicum appellat T. I. p. 113. 4. ed. R. Qui si idem est cum ἐπιγραμματοποιῷ, hic seculo quarto exeunte vixit.

Antagoras. Unum est Epigr. in Anal. I. 260. (I. 191. ed. L.) quod in Vat. C. auctoris nomine caret, *Antagorae* tribuitur auctoritate *Diogenis Laërtii*; eidem membr. Vat. inscribunt Ep. inter Simonidea lectum nr. LXII. (LVI.) Ἀνταγόρου Ῥοδίου. Scriptum in Xenoclem Lindium, pontis architectum. *Antagoram* sub Antigono Gonata floruisse ejusque familiaritate usum esse, docet *Pausan*. L. I. 2. p. 6. συνῆσαν δὲ ἄρα

καὶ τότε τοῖς βασιλεῦσι ποιηταί... καὶ Ἀντιγόνῳ Μακεδόνων ἄρχοντι Ἀνταγόρας Ῥόδιος καὶ Σολεὺς Ἄρατος. Idem dicit *Suidas* V. Ἄρκτος. T. I. p. 309. Inter ὀψοφάγους recensetur ap. *Athenae.* L. VIII. p. 340. F. ubi familiares quidam ejus cum Antigono sermones commemorantur; cum quibus conf. *Plut.* in Apophth. T. II. p. 182. F. Sympos. L. IV. T. II. p. 668. C. et *Schneider.* in Peric. crit. p. 130. Polemo philosophus, in quem scriptum est Ep. *Antagorae*, praeesse coepit Academiae Ol. CXVI. 2. quo anno Xenocrates diem obiit supremum. Altercationem, quam habuerit *Antagoras* cum Arcesilao, Polemonis discipulo, commemorat *Aelian.* V. H. XIV. 26.

Antagorae commemoratur Θηβαΐς ab Auctore Vitae Arati, quod e Cod. Barocciano protulit *Ruhnkenius* ad calcem *Callimachi* p. 590. Ἀνταγόρας ὁ Ῥόδιος ὁ τὴν Θηβαΐδα ποιήσας. quod poëma auctore recitante inter Boeotos, ab illis oscitantibus fuisse auditum traditur in Proverbiis *Mich. Apostol.* Cent. V. 82. p. 61. et a *Jo. Maximo Confessore* T. II. p. 580. ed. *Combef.* Ejusmodi quid de *Antimacho* commemorat *Cicero* in Bruto §. 191. quod monuit *Schellenberg.* in Reliq. Antim. p. 25. sq. Quod *T. Hemsterhusius* suspicatur ad *Callimachum* T. I. p. 591. ed. *Ern.* auctorem vitae Arati memoriae vitio Antimachi Thebaïda transtulisse ad Antagoram, id nihil est; neque, quum id scriberet, viro doctissimo locus *Michaëlis Apostolii* succurrebat. — Caeterum *Antagorae* Epigrammata coronae suae se intexuisse ait *Meleag.* Prooem. v. 52.

Antigonus Carystius. Ejus epigrammata fuerunt in Corona Philippi. Unum extat in Anal. II. 244. (II. 227.) quod in Planud. Ἐπιγόνου Θετταλοῦ sive Θεσσαλονικέως inscribitur, in Cod. Vat. autem Ἀντιγόνου Κα-

ρυστίου, quod ex Καρυστίου depravatum esse, dubitare noli. Floruisse illum sub Ptolemaeo Philadelpho docuit *Dodwell.* in Dissert. praefixa *Hudsoni* Geogr. minor. Tom. I. p. 33. Duos versus ex *Antigoni Carystii* poëmate, cui Ἀντίπατρος fuit titulus, servavit *Athenaeus* L. III. p. 82. B. a nobis emendatos in Animadverss. T. II. P. I. p. 203. At novissimus Deipnosophistarum editor in *Indice Auctorum* Tom. IX. p. 32. *Antipatrum Antigoni* cum *Meursio* pro *Vita Antipatri* accipit, versus autem ab Athenaeo appositos, eos non Antigono auctori videri tribuendos, sed ex vetere aliquo poëta ab Antigono esse traductos. Nescio quid aliis videatur. Mihi quidem *Athenaei* verba (Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησίν· ἦχι μοι ὡραίων κ. τ. λ.) aliter non videntur posse accipi, quam de *Antigoni* ipsius versibus. Idem ubi loca ex illius *Vitis* excitat, non simplex nomen ponit (ἐν Ἀντιπάτρῳ), sed circumscriptione utitur, ἐν Ζήνωνος βίῳ, ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος et similia.

Antimachus Colophonius. Unum ejus epigramma legitur in Anal. I. 167. (I. 100. ed. L.) Floruit circa Olymp. XCIII. 4. De ejus vita et scriptis docte disputavit *Schellenbergius* in Antimachi Reliqu. Halae. 1786. 8. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 105. ed. *Harl.* Quaedam ejus fragmenta emendavi in Animadverss. ad Athen. p. 251. sq. et 257. sq. ubi male expressum ὁμιλήσας pro ὡμίλησας. Obiter corrigam ejusdem poëtae versus in *Athenae.* L. XI. p. 469. F. male tractatos: τότε δὴ εὔχρεῳ ἐν δέπαϊ Ἠέλιον πομπεῖ (sic Cod. ἀγακλυμένη Ἐρύθεια. Scribe:

τότε δὴ εὐχρύσῳ δέπαϊ ᾧ
Ἠέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

δὴ per synaloephen coalescit cum sequente syllaba. Quamquam et τότε δ' εὐχρ. scribi possit non minus commode.

Antiochus, auctor duorum epigrammatum σκωπτικῶν in Anal. II. 305. (III. 18. ed. L.) Suspicatur *Fabricius* esse Antiochum Aegeum Sophistam, cujus vitam enarravit *Philostrat.* in Vit. Soph. II. 4. p. 568. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. X. p. 506. ubi plurimi recensentur Antiochi, nullus, quem facultate poëtica floruisse constet.

Antipater Sidonius, coronae Meleagricae intextus v. 42. Φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου. Anal. II. 6. (II. 5. ed. L.) Quum plurima sint in Anthologia *Antipatri* epigrammata, cui gentile non adscriptum, ut igitur dubium sit, utrum *Sidonii* sint, an *Thessalonicensis*, temporis indicia investigari debent in iis, quae antiquiori *Antipatro* diserte tribuuntur. *Sidonii* igitur gentile prae se ferunt epigrammata IX. X. XI. XIII. XV. XVI. XXI. (XXII. in Planud.) XXVI. XXXI. XXXII. XXXVII. XXXVIII. XLVI. LV. LVII. LX. LXV. LXIX. LXX. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVIII. LXXIX. LXXXIII. LXXXV. LXXXVI. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCIX. CII. CIII. CV. Praeterea in Cod. Vat. *Antipatro Sidonio* tribuitur Ep. inter epigrammata *Anytes* XX. et inter ἀδεσπ. CXXI. CXXII. Eidem tribuendum videtur ejusdem Codicis auctoritate Ep. inter Thessalonicensis poëmatia relatum XXXIX. (vide Animadverss. II. P. I. p. 320.) Horum epigrammatum longe plurima ex ἐπιδεικτικῷ sunt genere, neque disertam temporis notam impressam gerunt, praeter Ep. XCI. quod scriptum est in Teleutiam, Agesilai fratrem, qui in proelio ad

Olynthum commisso obiit Ol. XCIX. 3. Neque tamen propterea *Antipater* illa aetate floruisse videri debet. *Futile enim argumentum est, scriptores floruisse tempore eorum, quorum mentio ab illis fiat;* quae verissima est observatio *Scaligeri* ad Hieronym. Chron. p. 57. sq. *hoc modo enim Homerus vixerit Trojanis temporibus.* Alia igitur circumspiciamus vestigia. Commemorat nostrum Crassus orator ap. *Ciceron.* de Orat. L. III. 50. his verbis: *quod si Antipater ille Sidonius, quem tu, Catule, probe meministi, solitus est versus hexametros aliosque variis modis atque numeris fundere ex tempore, tantumque hominis ingeniosi ac memoris* *) *valebat exercitatio, ut quum se mente ac voluntate conjecisset in versum, verba sequerentur.* Jam Q. Catulus consulatum gessit A. V. C. 651. Crassus autem, qui *Antipatrum* in Graecia videtur cognovisse, quaestor fuit in Macedonia ante an. V. C. 648. quo anno natus est Cicero; i. e. circa Ol. CLXVIII. Ad longam senectutem pervenisse *Antipatrum* docet *Plinius* H. N. VII. 52. *Antipater Sidonius poëta omnibus annis, uno die tantum natali, corriepatur febre, et eo consumtus est satis longa senecta.* Conf. *Ciceron.* de Fat. c. 3. *Valer. Maxim.* L. I. 8. ext. 16. Aequalis igitur videri debet *Meleagri;* qui ejus Epigrammata Collectioni suae admiscuit, et tumulum epigrammate ornavit (CXXIII.) *Meleagrum* autem floruisse circa Ol. CLXX. docuimus in Prolegg. §. II. p. XXXIX. sq. Hinc verisimile fit, huic *Antipatro* recte tribui Ep. I. et XII. ad Seleucum, regiae stirpis, ut videtur, hominem. Quod autem

---

*) Tentavit haec verba *Purgoldus* in Obss. crit. p. 342. ubi de diversis *Antipatris* disputat.

Boivinus affirmat (Mémoir. de l'Academie des Inscr. T. III. p. 302.) *Sidonii* Epigrammata distingui ab aliis cum nativo et peculiari ingenio, tum dorico sermone; neque illud verum videtur, quum multa sint hujus *Antipatri* ex antiquioribus expressa et traducta, neque alterum. Haud pauca enim ex iis, quae Sidonio diserte traduntur, Jonica dialecto scripta sunt.

Ab hoc *Antipatro* recte distinxit Tarsensem *Ernestus* in Clave Cicer. histor. et Tyrium, Stoicae disciplinae asseclam, qui mortuus est paulo ante quam Ciceronis filius Athenas venisset. Cf. *Ciceron.* Offic. L. II. 24.

Distinguunt ab illis etiam *Antipatrem Macedonem*, epigrammatum poëtam, *Fabricius* et *Reiskius*. Huic certe in Vat. Cod. tribuuntur Epigrammata, in Analectis inter Epigr. *Thessalonicensis Antipatri* relata, XXXVII. XL. XLI. LII. LXII. Nulli horum certa temporis, quo scriptum sit, nota impressa est. Et quum Thessalonica Macedoniae urbibus annumeretur (Θεσσαλονίκη... μήτηρ πάσης Μακηδονίης Ep. *Antip. Thess.* XIV.), *Antipatrum Macedonem* eundem esse puto, qui vulgo *Thessalonicensis* vocatur. Huic per me tribuatur Ep. XVIII. in Philippum regem, (Anal. II. p. 10. quod in membr. Ἀντιπάτρου inscribitur sine gentili) quod *Reiskius* referebat ad *Macedonicum*, quem propterea Philippi regis, aut antiquioris illius, Amyntae filii, aut serioris, qui a Romanis superatus est, aetate floruisse censebat. Hoc quidem sine causa idonea. Nam hoc quoque epigramma, ut plurima Antipatrorum, ex antiquiore potest expressum esse.

Antipater Thessalonicensis. Anal. II. 109. (II. 95. ed. L.) De hujus poëtae aetate nos dubitare non sinunt plurima in ejus Epigrammatis vestigia historiae.

Sunt in his quaedam in Pisonis honorem, qui est L. Calpurnius Piso, is qui bellum gessit cum Bessis et Thracibus (Ep. XIV.) A. V. C. 743. Romam redux circa ann. 746. Cf. *Vellej. Paterc.* L. II. 98. (Ep. XVIII.) intra quod temporis spatium *Antipater* legatione functus est ad eum. Ep. XXIII. Nicopolin commemorat, urbem ab Augusto conditam post pugnam Actiacam (A. V. C. 723.); Ep. XX. autem Augusti expeditionem in Asiam, cujus metu Parthi perterriti victas manus dederunt (A. U C. 734.), quae *Boivini* sententia, (Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 387.) mihi quidem videtur probabilior ea, quam amplexus est *Reiskius* de Germanico Parthis bellum illaturo A. V. C. 770. Glycon autem Pergamenus pugil, quem Ep. LXVIII. celebrat *), Augusti aetate vixit. Cf. *Horat.* L. I. Serm. I. 30. et Pylades pantomimus, laudatus Ep. XXVII. nec minus Glaphyrus tibicen. Ep. XXVIII. Ex Ep. XIX. ad Cajum, qui Ῥώμας πάτρας ἔρυμα appellatur, *Reiskius* suspicatur, Antipatrum nostrum attigisse regnum Caji Caligulae (A. V. C. 790.). Ep. IX. memoratur Cotys, de quo nomine disputavimus in Animadverss. T. II. P. I. p. 293. Si ille significatur, qui rex Thraciae favebat Perseo (Ol. CLII. 1.), hoc Epigr. *Sidonio* tribuendum est; sin a *Thessalonicensi* est compositum, Cotys intelligitur, quem Caligula praefecit Armeniae A. V. C. 792.

---

*) Quatuor postremi hujus Epigr. versus sic sunt scribendi:

ὁ καινὸς Ἄτλας, αἵ τ᾽ ἀνίκατοι χέρες
ἔῤῥοντι· τὸν δὲ πρόσθεν οὔτ᾽ ἐν Ἰταλοῖς,
οὔθ᾽ Ἑλλάδι τις ἔστρωσεν, οὔτ᾽ ἐν Ἀσίδι,
ὁ πάντα νικῶν Ἀΐδης ἀνέτρεψεν.

Jam ne quid praetermisisse videar, quibus in Cod. Vat. gentile additum est epigrammatis dicam. Primum ei, quod est inter Ep. Sidonii nr. LXXXII. Tum inter ea, quae ad Thessalonicensem retulit *Brunkius*, Ep. I. utri tribuendum sit, Vat. Codicis et Planudeae discrepantia quaedam (vid. Animadverss. T. II. P. I. p. 287.) incertum reddit. *Thessalonicensi* diserte inscribitur Ep. II. III. IV. V. VI. XIV. (XVI. quod abest a Cod. Vat. in Planudea Sidonio tribuitur perperam). XVII. fluctuabat librarius, qui utrumque gentile adscripsit. Unice verum est Θεσσαλου. XXI. (ubi similis varietas. Vide Animadverss. l. c. p. 302.) XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXX. XXXVIII. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVIII. L. LI. LIV. LV. LVI. LX. LXVI. *Antipatri* Epigr. ex Cod. dedi in Paralipp. nr. 86. p. 670. nr. 120. p. 691.

Antiphanes Macedo, cujus epigrammata IX exhibentur in Anal. II. 204, unum T. III. p. 331. (II. p. 187. ed. L.) gentili caret in Planudea; Μακεδόνος additum Ep. I. in Vat. Cod. p. 157. Ep. VII. Μεγαλοπολίτου. p. 399. Nullum est in his omnibus epigrammatis vestigium, unde aetas poëtae cognosci queat. Quum tamen noverimus, eum vixisse ante *Philippum Thessalonicensem*, qui ejus poëmatia Coronae suae intexuit, (i. e. ante Augustum) et post Meleagrum, qui centum annos ante aeram Christianam floruit, sponte apparet, quo tempore vixerit. Sic certe statuendum, si Philippus eos tantum poëtas in ordinem recepit, qui post Coronam a Meleagro contextam epigrammatis scribendis dederunt operam; quod mihi quidem ex iis, quae de suo opere in Prooemio profitetur, minime videtur dubitari posse. Varios *Antiphanes* recenset *Jonsius*

in Scriptt. Hist. Phil. I. 6. 5. p. 38. sq. *Fabricius* in Bibl. Gr. T. II. p. 419. ed. II. Major pars epigrammatum *Antiphanis* est ex genere sententioso.

Antiphilus Byzantinus. Epigrammatis XLIII. quae exhibentur in Anal. II. 169. accesserunt duo in Lectionibus p. 172. 173. (II. p. 154. ed. L.) unum praeterea, quod inter ἀδεσπ. relatum est nr. CCCCL. et in Paralipp. nr. 34. p. 646. nr. 107. p. 683. nr. 122. p. 693. Hic quoque poëta locum habuit in Corona Philippi, cujus aequalis fuit. Huic aetati convenit Ep. XVI. in sinus Puteolani molem ab Agrippa exstructam A. V. C. 717. Cf. *Dio Cass.* p. 565. Ep. XIX. de beneficio quodam a Nerone Caesare Rhodiis tributo, quod, si vere est *Antiphili*, fortasse de Tiberio Nerone accipere praestat, qui Rhodum terrae motu devastatam restituit; quae est *Salmasii* ad *Tertullianum* sententia, quam de Nerone Augusto. Cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 51. sq. — Ep. XVII. commemoratur *Athenaeus* quidam, qui horologium posuerit publice. Fuit *Athenaeus* mechanicus, qui de machinis bellicis scripsit ad Marcellum, Syracusarum expugnatorem; alius Byzantinus, quem Gallienus instaurandis urbibus praefecit. Hinc collegit *Reiskius*, tres fuisse Antiphilos, unum Augusti atque Tiberii aetate florentem, alterum, qui sub Nerone et Domitiano scripserit (ad quem refert etiam Epigr. XXXIX. de Agricola, quem ille Taciti socerum a Domitiano sublatum esse existimat); tertium utroque vel multo antiquiorem, vel multo recentiorem. Quod mihi secus videtur. *Athenaei* nomen multis commune fuit, quos fortasse non omnes novimus; neque ex Ep. XVII. necessario efficitur, ut ille horologii, quod publice posuit, inventor fuerit. Etiam reliqua temporis indicia, quae

Reiskius collegit, ut *Antiphilum* Neronis et Domitiani aetate vixisse probet, vehementer sunt obscura et incerta; ita ut hoc unum certum maneat et indubitatum, *Antiphilum* post A. V. C. 717. scripsisse. Plurima epigrammatum ejus ingenii ostentandi causa composita, elegantioribus Anthologiae adnumerari debent.

Antistius. Tria ejus Epigrammata exhibent Anal. T. II. 284. unum praeterea Lectiones p. 195. (II. 259. ed. L.) Nullum est in iis aetatis, qua vixerit, vestigium. Romanum hominem fuisse *Reiskius* suspicatur ex nomine. *Antistium* quendam *Sosianum* novimus; quem *factitatis in Neronem probrosis carminibus exilio multatum esse*, narrat *Tacitus* Ann. XVI. 14. Fuit is tribunus pl. suaque auctoritate histrionum fautores tuebatur. Id. XIII. 28. Sed hujusne fuerint *Antistii* nostri reliquiae, an alius, nemo facile dixerit.

Arrius Antoninus. Epigrammata graeca et jambos scripsisse novimus ex Plin. Epist. L. IV. 3. IV. 18. V. 10. Nihil eorum aetatem tulit.

Antonius Argivus. Unum ejus epigramma extat in Mycenas dirutas, expressum ex *Alphei Mitylen.* Ep. VIII. IX. Anal. T. II. 240. (II. 223. ed. L.) *Antonii Thalli*, nescio an ejusdem cum illo, epigr. edidi in Paralipp. nr. 36. p. 647.

Anyte. Ex ejus epigrammatis, a Meleagro in ordinem receptis, XXIII. exhibentur in Anal. I. 197. (I. 130. ed. L.) Sed horum unum (XX) Vat. membrr. rectius tribuunt *Antipatro.* Commemoratur ἡ Τεγεᾶτις Ἀνύτη ap. *Polluc.* L. V. 6. 48. et ap. *Steph. Byz.* V. Τεγέα. ubi depravata verba Ἀνύτη μελοποιὸς Τεγεᾶτις

emendavit *P. Leopardus* L. II. 16. Hujus est Ep. II. in lebetem, a Cleoboto, item Tegeaten, in templo Minervae dedicatum, Aristotelis opus, Clitorii, de quo artifice nihil aliunde constat. Ep. XV. Damis commemoratur, qui equo, in proelio necato, monimentum posuerit. Cogitabat *Reiskius* de Damide, Messeniorum duce in eo bello, quod exitum habuit Ol. XXIV. 1. teste *Pausania* L. IV. 13. p. 312. Quae suspicio admodum levis est. Magis facit ad definiendam aetatem hujus poëtriae, quod *Tatianus* narrat in Or. adv. Gr. p. 114. ed. *Worth.* statuam ejus factam esse a Cephisodoto et Euthycrate, qui brevi post Alexandrum M. vixerunt, circa Ol. CXX. teste *Plinio* H. N. L. XXXIV. 8. Cf. *Iunii* Catal. p. 49. Myrus quoque poëtriae statuam fecit Cephisodotus, ejusdem fortasse, quam *Anytes* Ep. XIV. commemorat; quamquam incertum sit, hoc tetrastichon utrum *Anytes* sit, an *Leonidae*.

Superest Ep. VII. de trium Milesiarum virginum morte, quae accidit, Gallis Asiam ingressis, i. e. circa Ol. CXXV. 2. quod ad Anytes aetatem definiendam opportunissimum foret, nisi Vat. C. p. 285. rem reddiderit incertam titulo: Ἀνύτης Μιτυληναίης. Hoc num librarii errori tribuendum sit, an tantum valere debeat, ut duas fuisse statuamus ejusdem nominis poëtrias, Tegeatin alteram, alteram Mitylenaeam, non definiverim equidem. Unam agnoscere videtur *Antip. Thess.* Ep. XXIII. qui lyricas recensens, Anyten conjungit cum Praxilla et Myro, eam honorifico τοῦ θήλεος Ὁμήρου epitheto ornans. Et sane virilem animum spirant epigrammata I. XIII. XV. In omnibus summa est simplicitas et genuinus antiquitatis color.

Apollinarius. In Cod. Vat. Ἀπολινάριος scribitur. Duo ejus Epigrammata leguntur in Anal. II. 283. (II.

258. ed. L.) quorum prius est in Glyconem grammaticum, hominem imperitissimum. Glyco rhetor passim laudatur in M. Annaei Senecae suasoriis et controversiis. In Schol. ad *Arati* Diosem. v. 319. excitatur explicatio verborum λοχαίη σχῖνος ab *Apollinario* prolata. Sed plures fuerunt hujus nominis, quos recensuit *Fabric.* Bibl. Gr. T. VIII. p. 586. Inter hos unus est Laodicenus, qui poësi operam dedisse narratur, Libanii amicus, cujus plures ad eum sunt epistolae. *Suid.* T. I. p. 280. in Ἀπολλινάριος.... οὗτος οὐ μόνον γραμματικός, καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο, καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. Huic fortasse epigrammata illa tribuenda sunt.

Apollonidas. Triginta ei epigrammata tribuuntur in Anal. II. 132. quibus unum accessit in Lectt. p. 159. (II. 118. ed. L.) Aetatis, qua floruerit, certum est indicium in Ep. XIV. de aquila Rhodi in domo Tiberii Neronis conspecta. Tiberium enim significari, dubitari non potest. Cf. Animadverss. T. II. P. I. p. 362. Concesserat autem Tiberius Rhodum A. V. C. 748. Cf. *Dio Cass.* p. 870. unde *Casaubonus*, qui hoc epigramma protulit ad Sueton. V. Tiber. c. 14. *Apollonidam* sub Augusto floruisse recte statuit. Praeter hunc *Reiskius* etiam alium fuisse existimat, qui Hadriani aetate floruerit. Ad hunc referebat Ep. VIII. in quo Lucius, Caji pater occurrit; quem ille Lucium Verum esse suspicatur. Non magis certum est, in quo tamen plurimum *Reiskius* esse positum putabat, quod Ep. XXII. Aelius commemoratur, vir literarum amantissimus, qui Spartam accesserit. Hoc de Hadriano accipiebat. Quae conjectura, jam per se satis levis, plane corruit lectione Cod. Vat. qui non Αἴλιος exhibet, sed Λαίλιος, addito lemmate: Εἰς Λαίλιον ὕπατον

Ῥωμαῖον. Aliud est Ep. XII. in Aelium, Romanum, (Ἀὐσονίης στρατίης πρόμον), qui, quum morbo esset correptus, gladio suo incubuisse narratur. Etiam hoc *R.* referebat ad Hadrianum, quem *Dio Cassius* narrat L. LXIX. 22. p. 1169. aqua intercuti laborantem, frustra servorum implorasse opem, ut ipsum gladio transfigerent. Cf. Eund. p. 1165. At in epigrammate *Apollonidae* de caede peracta agitur; nec aliter accepit *Philippus*, qui hoc epigramma expressit Ep. XXV. Non minus vana est conjectura de Heliodoro, qui commemoratur Ep. XXVIII. quemque *R.* pro eo habendum esse censet, qui Hadriano ab epistolis fuit. Cf. *Reimar.* ad *Xiphilin.* p. 1152. et 1190. Heliodori nomen multis commune fuit; neque in epigrammate illo quidquam est, quod Reiskianae conjecturae opituletur.

Quare ego quidem nonnisi unum *Apollonidam* epigrammatarium fuisse existimo, qui sub Augusto et Tiberio floruit. Hunc *Apollonidam*, (cui *Smyrnaei* nomen adhaesit nescio unde; nam nec in Vat. Cod. nec in Planudea additum reperio, nisi p. 337. ubi tamen Ἀπολλωνίου Σμυρναίου scriptum, non Ἀπολλωνίδου. Hoc Epigr. in membr. Vat. non habetur. *Brunkius Apollonidae* nostro tribuit nr. X.) *Reiskius* nullus dubitat eundem fuisse cum *Apollonida Niceno*, quem *Diogenes Laërt.* L. IX. 109. p. 599. Commentarium in Sillos Tiberio dedicasse narrat. Nobis non liquet.

Apollonius Grammaticus. Unum ejus extat distichon in Callimachum, Anal. II. 358. (III. 67. ed. L.) quod ἀδέσποτον est in Planudea. Suspicabatur *Brodaeus*, *Apollonii* esse *Rhodii*, cujus cum Callimacho simultates satis notae. Cf. *Suid.* in Καλλίμαχος. et Fragm. Callim. p. 464. Epigrammata illum scripsisse

testatur *Anton. Liber.* Metam. c. XXIII. Idem Grammatici nomen passim gerit, ut in *Schol.* ad *Homer.* Ιλ. ϑ. 284. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 276. ed. *H.*

Arabius Scholasticus. Septem epigrammatum auctor in Anal. III. 109. (IV. 79. ed. L.) quorum major pars artis opera celebrat. Horum duo sunt in Longinum, eum, ut videtur, qui Justiniano regnante praefectus fuit CPoli. Alterum horum epigrammatum respexit *Macedonius* Ep. XXXVIII. quem sub eodem imperatore vixisse constat.

Aratus Solensis, quem in Coronam suam receperat *Meleager.* Duo ejus superaunt epigrammata in Anal. I. 253. (I. 186 ed. L.) *Suid.* T. I. p. 309. Ἄρατος. . συνέταξε. . . ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν, τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου. Librum *Elegion* ejus laudat *Macrobius* Saturn. V. 20.

Arcesilaus, philosophus, mediae Academiae princeps, duo reliquit epigrammata, ex *Diogene Laertio* relata in Analect. II. 62. (II 61. ed. L.) Prius inscriptum est Attalo, regi Pergami, qui regnare coepit Ol. CXXXIV.

Archelaus. Quatuor ejus extant epigrammata in Anal. II. 58. (II. 57. ed. L.) unum in Alexandri statuam, tria alia de quibusdam naturae miraculis servata ab *Antigono Carystio*, c. XXIII. p. 35 ed *Beckm.* καί τις Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῷ Πτολεμαίῳ. *Aegyptium* vocari *Brunkius* existimat in Lectt. p. 137. quod sedes in Aegypto habuerit; ut *Callimachum* ap. eundem Antigonum c. LI. ob eandem causam *Chersonita* vulgo appellatur; quamquam hunc a nostro diversum esse existimant

Harduinus in Indice Auct. a Plinio laudatorum, et *Fabric.* Bibl Gr. T. XIII p. 79. At huic difficultati medetur *Brunkii* observatio; nisi cum *Schweighäusero* ad *Athen.* Tom. IX. p. 44. de Chersoneso, urbe Aegypti, cogitare malis. Laudatur *Archelaus* ap. *Varron.* de R R II. 3. 5. p. 232. III. 16. 4. p. 312. *Primum apes nascuntur partim ex apibus, partim ex bubulo corpore putrefacto. Itaque Archelaus in epigrammate ait eas esse, βοὸς φθιμένης πεποτημένα τέκνα. Idem: Ἵππων μὲν σφῆκες γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι.* In Ep. IV. quod hanc vesparum originem tradit, vulgo legitur:

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθῃ γενέθλην
σφήκασι δὲ ζώων οἷα τίθησι φύσις.

quod *Meursii* vestigia secutus ita mutavit *Brunkius*: σφῆκες ἰδὲ ζώων. Omnino male. Melius saltem *Meursius* scripserat σφῆκας. Nec is verum vidit, cujus conjecturam *Bastius* protulit in Epist. crit. ad Boissonade p. 83. Scribe sine haesitatione:

ἐκ νέκυος ταύτην ἵππων γράψασθε γενέθλην,
σφῆκας· τὸ δ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις.

Sic veteres loquuntur. *Themistius* p. 206. D. ἐξ οἵων εἰς οἷα τῇ βασιλέως προμηθείᾳ μετεληλύθαμεν. *Liban.* T. IV. p. 334. 9. γιγνώσκοντες ἐξ οἵων οἷοι γεγόναμεν. Ib. p. 415. 16. οἷα ἀνθ' οἵων κομίζεται. Ib. p. 795. 22. ἀνθ' οἵων ἡμῖν οἷα γεγένηται. Sed haec obiter. *Archelaus* vixisse censendus est sub Alexandro M. et sub Ptolemaeo primo, qui Ol. CXIV. 2. Aegypto praeesse coepit. Cf. *Vossium* de Histor. Graec. L. III. p. 329. edit. an. 1651.

Archias. Anal. II. 92. (II. 80. ed. L.) „Extant „sub Archiae nomine Epigrammata XXXV; ne quis

„haec omnia Archiae Antiocheni esse credat, cui pa-„trocinatus est Cicero, plures hujus nominis poëtas „fuisse moneo, qui in Vat. Cod. distincti sunt. *Brunk.* in Lectt. p. 148. Ἀρχίου simpliciter inscribuntur in membranis Ep. I. II. III. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. (XII. in Vat. C. non extat; in Planudea est ἀδέσποτον. XIII. XIV. quae nonnisi in Plan. comparent) XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XXIII. (XXVII. in Plan.) XXVIII. XXIX. XXX. XXXIV. Ἀρχίου γραμματικοῦ inscribitur Ep. IV. quod expressum ex *Tymnis* Ep. I. Ἀρχίου νεωτέρου Ep. XX. quem titulum *Reiskius* Graeculo inepto imputandum, aut pro Ἀρχίου legendum esse statuebat Ἀρχύτου. Male omnino. Ejusdem Ἀρχίου νεωτέρου Epigr. est in Vat. Cod. p. 491. quod edidit *Huschke* in Anal. cr. quem consule p. 227. nos in Paralipomenis nr. 105. p. 681. Ἀρχίου Μιτυληναίου est Ep. XXI. XXII. XXIV. XXXI. Ἀρχίου Μακεδόνος Ep. XII. Denique Ἀρχίου Βυζαντίου Epigr. XXXIII. Quaedam in Analectis falso relata sunt inter *Archiae* epigrammata; ut Ep. XXV. quod auctoris nomine caret; Ep. XXVI. quod *Leonidae Alexandrini* est. Etiam Ep. XXXV. (Anal. T. II. p. 528.) in Vat. C. est ἀδέσποτον, ut in Planudea quoque, et *Barnesii* tantum auctoritate *Archiae* tributum est, qui se hoc nomen in Cod. aliquo reperisse ait.

Jam inter poëtas, qui *Archiae* nomen habuerunt, nullus est celebrior eo, quem *Cicero* defendit, Antiochenus, qui Romam venerat Mario et Catulo Coss. A. V. C. 651. Ol. CLXIX. 3. Cf. *Cicero* in Orat. c. 3. De ejus poëtica facultate locus est illustris in Or. pro Archia poëta c. 8. *Quoties ego hunc Archiam vidi, judices, . . . cum literam scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum de his ipsis rebus, quae tum agerentur, dicere ex tempore? quo-*

ties revocatum eandem rem dicere, commutatis verbis atque sententiis? quae vero accurate cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem pervenirent? Qui in hujus hominis vitam accurate inquisivit *) *Ilgenius* V. cl. in Opuscul. var. philol. II. 1, omnia epigrammata, Ἀρχίου simpliciter inscripta, ad Antiochenum refert p. 47. cui illa *unanimi consensu* tribuantur. Quod an jure dicatur, est quod dubites. Nullum plane est inter illa epigrammata, quod *Antiocheno* diserte tribuatur, neque tanta videri debet religio ejus, qui Vaticanam Anthologiam concinnavit, ut eum diversos poëtas ὁμωνύμους ubique addito gentili aliove epitheto distinxisse putemus. Quot enim sunt Antipatrorum epigrammata, quae utri adscribi debeant, gentili omisso, ignoremus? quot Leonidarum? Jam si praeter Sidonium et Thessalonicensem Antipatrum, tertius quidam ejusdem nominis extitisset poëta, num jure quis dicat, omnia illa epigrammata, quae gentili carent, huic tertio Antipatro unanimi consensu tribui? De iis igitur, quae nudum Ἀρχίου nomen gerunt, incerta res est; cumque in iis nullum sit, quod non a mediocris ingenii homine componi potuerit (*Ilgen.* p. 57.), rectius fortasse statueris, ea alius cujusvis *Archiae* esse potius, quam ejus, quem *Cicero* exquisitis laudibus exornavit. Caeterum nulla in illis temporis significatio, nisi quod omnia ex antiquioribus sunt expressa, *Antipatro* praesertim et *Leonida Tarentino*.

Archilochus. Ejus poëmata *Meleager* se Coronae

---

*) De Archia disputasse legi etiam *Netscherum in Diss. de Ciceronis Or. pro Archia.* Roterdam. 1808. 8. ipsum librum non vidi.

suae intexuisse ait v. 38. Unum ejus superest Epigramma in Anal. I. p. 41. nr. 8. (I. 42. ed. L.) ἀναθηματικὸν, idque simplicissimum; aliud dedi in Paralipp. nr. 39. p. 650. De hoc poëta omnia sunt occupata ap. *L. Holsten.* ad *Steph. Byz.* p. 133. *Sevinium* in Récherches sur la Vie et sur les Ouvrages d'Archiloque (Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XIV. p. 55.) *Fabricii* Bibl. gr. T. II. p. 107. et praecipue in Commentatione de Vita et Scriptis Archilochi praemissa ejusdem poëtae Reliquiis, a *Liebelio* diligenter conquisitis docteque illustratis. Lipsiae 1812. 8.

Archimelus. Hujus Epigramma in navem praegrandem Hieronis servavit *Athenaeus.* Exstructa illa, ut videtur, circa Ol. CXL. Ad eundem *Brunkius* Anal. II. 64. (II. 63. ed. L.) retulit epigramma de imitatione Euripidis, quod Ἀρχιμήδους inscribitur in Vat. Cod. Depravatum hoc nomen cur statuamus causa nulla est, quamquam poëtam *Archimedem* aliunde non habeamus cognitum.

Arethas. Ejus epitaphium edidimus in Paralipp. nr. 211. p. 744. Fuit Archiepiscopus Caesareae in Cappadocia, vixitque c. ann. 920, ut docuit *Oudinus* in Scriptt. Eccl. T. II. p. 426. s.

Marcus Argentarius. Epigrammata ejus XXXIII. recensentur in Anal. II. 266. quibus unum accessit T. II. p. 529. (II. 242. ed. L.) Eidem in membrr. adscribitur Ep. inter ἀδεσπ. LXI. Aliud edidit *Huschke* in An. cr. p. 247. nos in Paralipp. nr. 108. p. 684. In nullo horum epigrammatum ulla est temporis, quo scripta fuerint, nota. *Reiskius* tamen cogitabat de *Argentario* quodam, rhetore graeco, qui in *Senecae* Suasoriis passim commemoratur; et de *Marco* Byzantio, quem

sub Hadriano floruisse constat ex *Philostr.* Vit. Soph. p. 527. At hunc quidem dorica dialecto usum apparet ex iis, quae de eo et Polemone narrat *Philostratus*, cujus dialecti nullum est in Epigrammatis illis vestigium. Illa maximam partem ex erotico sunt genere, et elegans ingenium produnt; nonnulla in verborum lusibus versantur, ut Ep. II. V. VI. IX. XVI a. XXIII. XXVI. 4.

Aristides Rhetor. Ejus Epigramma a *Brunkio* praetermissum exhibui in II. Paralipp. nr. 51. De hoc Sophista, qui sub Hadriano et Antoninis floruit, confer *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 12. ed. *H.* Ipse epigrammata sua commemorat Tom. I. p. 331. s.

Aristo. In tribus ejus epigrammatis Anal. II. 258. (II. 234. ed. L.) in quibus cum *Leonida Tarentino* aemulatur, nullum est aetatis vestigium. Nec aliunde de *Aristone* epigrammatario constat. Cogitabat *Fabricius* de eo, qui laudatur a *Mario Victorino* in Arte Gramm. (Vide Ind. Auctor. in Fabr. Bibl. Lat. T. III. p. 420. ed. Ern.) aut de Aristone philosopho, cujus versum excitat *Diogen. Laërt.* L. IV. 33. p. 247. *Schneiderus* autem in Peric. crit. p. 127. de *Aristone Cejo*; cujus ἐρωτικὰ ὅμοια laudantur ap. *Athenaeum* et *Plutarchum.* Cf. *Carpzovii* Paradoxon Stoicum Aristonis Chii p. 212. Laudat *Aristonis* Lycona *Plutarch.* T. II. p. 14. E. ut poëma ad vitam utile; ubi cf. *Krebsium* p. 97. Plures Aristones recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. III. p. 466. sqq. ed. *H.*

Aristocles. Unum ejus Epigramma ex *Aeliano* relatum in Anal. T. II. 108. (II. 95. ed. Lips.) Plures hujus nominis recenset *Suidas* T. I. p. 326. interque eos Aristoclem Pergamenum, rhetorem Trajani et Ha-

driani temporibus clarum, cujus vitam enarravit *Philostrat.* in Vit. Soph. II. 3. p. 567. Alexandrinum hominem hujus nominis, auctorem libri περὶ χορῶν, et alius περὶ Μουσικῆς laudat *Athenaeus.* Cf. *Schweigh.* in Animadverss. T. II. p. 631. — Alius, Grammaticus et rhetor, floruit Augusto regnante; Messenius denique omnium antiquissimus, de quo vid. *Fabr.* Bibl. Gr. T. III. p. 470. ed. *H.* Hujus est fragm. ex Paradoxis in *Stobae.* Serm. LXII. p. 404. 13. ubi scribendum: Ἐφέσιος τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπισήμων, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως, οὗτος (vulgo τοῦτο) τὸ θῆλυ μισῶν γένος, κ. τ. λ. Cf. de *Aristocle* et ὁμωνύμοις *Jonsi.* Scriptt. Hist. Phil. IV. 6. p. 250.

Aristodemus. In *Schol.* ad *Apollon. Rhod.* L. II. 904. laudatur Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων. quam collectionem fuisse epigrammatum nullus dubito, nec dubitabat *Valkenarius*, qui locos, ubi *Aristodemi* Θηβαϊκὰ laudantur, collegit ad *Schol.* in *Euripid.* Phoen. v. 1120. p. 732. Cf. *Schaefer* ad *Apollon. Rhod.* T. II. p. 195.

Aristodicus. Duo ejus sunt epigrammata in Anal. II. 260. (II. 236. ed. L.) quorum alterum Ἀριστοδίκου Ῥοδίου inscriptum in Cod. Vat. Nescio quid *Reiskio* in mentem venerit, ut in Not. Poët. p. 196. de *Aristonico* ageret, cujus nullum est in Anthologia vestigium. *Aristodici* nomen graecis non ignotum; poëtam tamen, cui haec epigrammata tribui possint, non invenio.

Aristoteles. Praeter Hymnum in Virtutem, et Epigr. in Hermiam, Atarnae tyrannum, quae veteres Stagiritae tribuunt, plurima ejus extant epigrammata (Anal. I. 177. I. 110. ed. L.) in heroas Homericos, ex opere,

cui Pepli nomen auctor inscripserat. Quae cum sine autoris nomine e Cod. Mediceo edidisset *H. Stephanus* ad calcem Anthologiae Planudeae, extitit *Guil. Canterus*, qui ea *Aristoteli* vindicaret *Eustathii* testimonio usus in Ιλ. B. p. 216. 5. ed. Basil. cujus verba excitavi in Animadverss. T. I. P. I. p. 367. ex quibus apparet, haec epigrammata nonnisi partem constituisse Pepli. Bene monuit *Lenzius* ὁ μακαρίτης, *Aristotelem* sequi ordinem heroum in Catalogo navium; unde verisimile fit, post nr. 3. excidisse epigramma in Schedium et Epistrophum; post nr. 9. idem collocat distichon in Diomedis matrem, quod ex *Tzetzae* Scholiis edidi ad *Ejusd.* Homerica v. 113. p. 67. Caeterum fuisse, qui Peplum alii cuidam *Aristoteli* tribuerent, Stagiritae abrogarent, monuit *Fabricius* Bibl. Gr. T. III. p. 276. quem omnino de hoc opere consulas velim.

Artemidorus Grammaticus. Duo ejus epigrammata exhibent Analecta T. I. 263. (I. 194. ed. L.) quorum prius *Theocrito* vulgo adscriptum, etiam in Vat. Cod., auctoritate ed. Aldinae Theocriti, ad *Artemidorum* refertur. Alterum Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ inscriptum in membr. Vat. unde discimus eum *Theocriti* poëmata, sparsa olim, in unum corpus collegisse. Is esse videtur, qui Ἀριστοφάνειος vocatur ap. *Athenaeum* L. IV. p. 182. d. L. IX. p. 387. D. etiam ψευδοαριστοφάνειος. Ib. I. 5. B. Eundem commemorat *Suidas* T. I. p. 337. ubi vide *Kusterum.*

Artemo. Duo ejus habemus Epigrr. in Anal. II. 79. (II. 66. ed. L.) ex Musa Puerili, in Echedemum puerum. Notus Ἀρτέμων ὁ μελοποιὸς ap. *Aristoph.* Acharn. v. 850. ad quem locum pertinent, quae *Suidas* habet v. ὄζων. T. II. p. 659. Ad hunc hominem,

quem *Aristophanis* aequalem fuisse, dubitari nequit, epigrammata nostra referebat *Reiskius*. Undecim *Artemones* recenset *Fabricius* Bibl Gr. T. II. p. 112. ed. *H.* inter quos is, qui *Cassandreus* vocatur, non vixit ante Ol. CXVI. quo tempore Potidaea Κασσάνδρεια appellari coepit. V. *Wesseling*. ad *Diodor Sic.* T. II. p. 357.

Asclepiades. Plurium ὁμωνύμων epigrammata leguntur in Anal. I. 211. (I. 144. ed. L.) Unus est *Samius*, quem Σικελίδην appellant, quo nomine eum in Corona meminit *Meleager* v. 46. Eodem nomine significavit hunc ἐπιγραμματοποιὸν *Theocrit* Eid. VII. 40. ubi *Scholiastes*: Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον· ὥσπερ γὰρ Σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος πατρωνυμικῶς, ὡς υἱὸν Σιμιχίδα, καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν Σικελίδαν ὀνομάζει τὸν Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον, ὡς υἱὸν Σικελίδα, οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. Cf. *Mosch.* Eid. IV. 98. Ad hunc procul dubio pertinet Ep. XXXII. quo Berenice comparatur cum Venere; et Ep. XXXIII. in Cleopatram ἄνασσαν. Vid. *Schneideri* Anal. cr. p. 2. qui huic poëtae longe maximam partem epigrammatum, *Asclepiadis* nomine inscriptorum, tribuendam existimat. Alium etiam fuisse *Adramytenum* novimus ex Cod. Vat p. 574. ubi Ep. I. inscriptum: Ἀσκληπιάδου ἀδραμυτίνου. Reliquis gentile non est additum. *Asclepiadi* tribuitur etiam Ep. in Ajacem (quod *Brunkius* Aristoteleis immiscuit) auctore *Eustathio*. Illud *Mnasalcas* ante oculos habuit Ep. XIV. de cujus aetate vide infra. Quod *Reiskius* Ep. XXVII. propter Phrynes nomen, quod in eo occurrit, ad antiquiorem quendam *Asclepiadem* refert, id nihil est. Num enim est in illo epigrammate vestigium, unde appareat, meretricem illam intelligi, quae circa

Ol. CVI. floruit. Neque ex Ep. XXXVI. in quo *Antimachi* Lyde celebratur, quidquam ad aetatem auctoris colligi potest.

Asclepiodotus. Unum ejus epigr. profertur in Anal. II. 490. (III. 193. ed. L.) basi statuae Memnoniae insculptum cum auctoris nomine. Novimus *Asclepiodotum* philosophum, Procli auditorem, de quo *Jons.* de Scriptt. Hist. Phil. III. 18. pag. 97. Qui pöesi dederit operam hujus nominis nullum commemoratum reperio.

Asinius Quadratus. Hoc nomine in Vat. Cod. inscriptum est epigramma, quod ἄδηλον est in Planudea. Anal. II. 299. (III. 13. ed. Lips.) Si fides lemmati in membrr. addito, Sullae aetate scriptum esse probabile fit. *Salmasius* tamen in not. ined. de illa pugna cogitabat, qua Catilinariae factionis vires fractae sunt. Commemoratur *Asinius Quadratus*, auctor historiae romanae ab urbe condita usque ad Alexandrum Severum. Cf. *Pinedo* Breviar. Auctor. quos ad testimonium vocat *Stephanus* p. 757.

Astydamas. Unius epigrammatis auctor in Anal. III. 329. (I. 93. ed. L.) Morsimi filius, discipulus Isocratis, tragicus. Vide de eo *Diogen. Laërt.* L. II. 43. Primam tragoediam docuit Ol. XCV. 2. teste *Diodoro Siculo* L. XIV. p. 676. Proverbio locum dedit, de quo diximus in Animadverss. T. I. P. I. p. 311. Adde *Wolf.* ad *Libanii* Epist. CCCXVII. p. 153.

Athenaeus. Anal. II. 257. (II. 233.) Prius horum epigrammatum, quod in Planudea est ἀδέσποτον, *Diogenes Laërtius* tribuit Ἀθηναίῳ τῷ ἐπιγραμματογράφῳ. ubi vide *Menag.* p. 232. eundemque inter epigram-

matarios refert *Tzetza* in Prolegg. ad Lycophr. T. I. p. 258. Ob hoc epigramma, quod Stoicorum sapientiam commendat, relatus est inter Stoicos. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 542. ed. *H.* Contra in altero epigrammate Epicurus laudatur. Inter Epicuri discipulos commemoratur Ἀθήναιος ap. *Diogen. Laërt.* X. 22. quem eundem esse cum Aegyptio suspicatur *Heumannus* in *Fabricii* Bibl. Gr. T. III. p. 300. mihi utrumque epigramma ejusdem auctoris esse videtur, qui, nulli fortasse philosophorum familiae addictus, illustres philosophos ἐπιδείξεως causa laudasse potuit.

Automedon. Undecim ejus epigrammatis, quae in Anal. leguntur T. II. 207. unum accessit T. III. 331. (II. 190. ed. L.) Locum illis dederat *Philippus* in corona sua, unde eum primo post Chr. seculo vixisse probabile ſit. Huic suspicioni opitulatur Ep. VI. quo Athenienses ridentur ob jus civitatis minimo venditum; quod eos jam Augusti aetate fecisse constat. Cf. *Dio Cass.* L. LIV. p. 736. At multo luculentius est vestigium Ep. XI. in Niceten, oratorem praestantissimum, qui Nerva regnante floruit, teste *Philostrato* in Vit. Soph. p. 510. sqq. quemque *Plinius* junior frequentasse videtur. Epist. L. VI. 6.

In Cod. Vat. p. 291. Epigr. VIII. inter Theocritea inscribitur: Αἰτωλοῦ Αὐτομέδοντος. Et certe illud Epigramma Theocriteis eximendum videtur. Si verum est lemma Codicis (in quo tamen gentile offendit nomini praepositum) duo fuerunt *Automedontes*, alter Aetolus, Cyzicenus alter. Hoc enim gentile adscriptum Epigrammati IV. Reliquis omnibus nudum auctoris nomen praefixum.

Bacchylides, Ceus ex urbe Julide, Simonidis sororis filius. Cf. *Goëns* in Dissert. de Simonid. p. 44. sq.

Duo ejus extant epigrammata, quorum nulla inter opera ejus fit mentio ap. *Fabric.* in Bibl. Gr. T. II. p. 115. Locum habebat in Corona Meleagri.

Joannes Barbucallus. Undecim ejus epigrammata leguntur in Anal. III. 11. (III. 232. ed. L.) Ejus nomen derivat Schol. Graecus ad Anthologiam: Βαρβουκάλλου. ἐθνικόν ἐστιν ὄνομα. Βαρβουκάλη γὰρ πόλις ἐν τοῖς (L. ἐντὸς) Ἴβηρος τοῦ ποταμοῦ, Πολυβίου καὶ Στεφάνου μαρτυρούντων. quod ductum est ex *Stephano Byzantino.* V. Ἀρβουκάλη. de quo errore monuit *L. Holstenius* p. 42. De urbe Barbucale nihil compertum. Quum Ep. VIII. Beryti eversionem celebret, apparet eum vixisse circa ann. p. Chr. 551. Cf. Animadverss. T. III. P. I. p. 21. — Ep. IV. est in Synesium quendam Scholasticum, qui in pugna ad Berytum claruit, ut lemma docet. Quam pugnam verisimile est pugnatam esse c. ann. 540. Cf. Ibid. p. 20.

Lollius Bassus. Ex XI. epigrammatis, quae Basso tribuuntur in Anal. II. 160. (II. 146. ed. L.) tollendum est Ep. III. quod *Nicarchi* est. Ep. II. in membrr. inscriptum Βάσσου Σμυρναίου. Tempus, quo vixerit, colligi potest ex Ep. X. in Germanici mortem, qui obiit Antiochiae A. V. C. 771. Cf. *Taciti* Annal. L. II. 71. (In Anthol. Planud. p. 6. ed. *Steph.* *Lollio Basso* tribuitur Epigr. de Germanici virtutibus, quod Vat. Cod. *Crinagorae* inscribit.) Quod autem *Fabricius* existimat, *Horatium* expressisse Ep. VI. quod est de mediocritate, id nihil est. Plurimi poëtae eadem dixerunt. *Bassum Sophistam* commemorat *Lucianus* adv. Indoct. T. III. p. 118. Caeterum non uni *Basso* haec epigrammata tribui debere existimabat *Leichius* Praef. p. VI. causa, cur ita existimaret, non allata.

Besantini duo epigrammata γνωμονικὰ sunt in Vat. Cod. p. 375. quorum prius edidi in Paralipp. nr. 42.

p. 651 (vulgo legitur inter sententias *Theognidis* v. 539. 540.) alteri in Cod. etiam *Palladae* nomen adhaeret. *Besantino Rhodio* in Cod. Vat. inscribitur Ovum, quod plures *Simmiae* tribuunt. Vide Animadverss. T. I. P. II. p. 211. *Besantini* nomen occurrit ap. *Stobaeum* Tit. CXVIII. p. 589. cui tribuitur in Anal. II. p. 435. nr. 134. et *Etymolog. Magnum*, ubi significatur *Helladius* Chrestomathiae auctor. Cf. *Fabric.* Bibl. gr. T. X. p. 772. ed. *H. Jonsi.* Scriptt. Hist. Phil. I. 2. p. 15. *Schneider.* Peric. crit. p. 129. *Phaedimum Bisanthenum* intelligit.

Bianor. Undeviginti ejus epigrammata extant in Anal. II. 154. (quibus addo Epp. a Br. omissa, quae dedi in Paralipp. nr. 110. p. 686. nr. 116. p. 689.) (II. 141. ed. Lips.) In his Βιάνορος Βιθυνοῦ nomine inscriptum Ep. XIII. XVIII. Βιάνορος γραμματικοῦ. Ep. XVII. Reliqua nudum *Bianoris* nomen praeſerunt. Locum habuit in Corona Philippi. Unde eum sub Augusto et Tiberio vixisse probabile fit. Conspirat Ep. XII. in Sardes terrae motu haustas, quod accidit c. ann. V. C. 770. Cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 11. Duo sunt ejus epigrammata, quod *Schneiderus* monuit in Anal. cr. p. 17. ex *Apollonida* expressa, quem iisdem temporibus floruisse supra vidimus.

Boëthus. Unum ejus prostat epigramma in Anal. II. 127. (II. 114. ed. Lips.) in Pyladem pantomimum cum lemmate: Βοηθοῦ τοῦ ἐλεγειογράφου. *Schneideri* diligentiam non effugit locus *Strabonis* L. XIV. p. 674. (991.) C. ubi illustres Tarsi viros commemorans etiam Βοηθοῦ meminit, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. Ἐπῆρε δὲ αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος καταρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος. καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ τοῖς

Ταρσεῦσι, ὥστ᾽ ἀπαύστως σχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν. κ. τ. λ. Ab Athenodoro ex urbe, quam impune expilabat, Augusto concedente ejectus est. Alius fuit Boëthus Sidonius, cum quo *Strabo* XVI. p. 1098. D. se narrat συμφιλοσοφῆσαι τὰ Ἀριστοτέλεια. Boëthum philosophum exegeseos in Aratum auctorem laudat *Geminus* in εἰσαγωγῇ. c. XIV. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 480. ed. *H.*

Callias Argivus. Unum ejus epigr. servatum in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) In Vat. C. Καλλίου inscriptum. De tempore, quo vixerit, non constat, neque *Callias* Argis oriundus aliunde notus est.

Callicter. Tria ejus epigrammata minimi pretii extant in Anal. II. 294. quibus quartum accessit II. 529. (III. 8. ed. L.) et disticha duo in Paralipp. nr. 118. 119. p. 690. ad eundem Vat. C. refert epigrammata, quae in Nicarcheis leguntur nr. XXVI. et XXVII. ubi nomen recte scriptum Καλλικτῆρος. ut etiam ad Ep. III. Καλλικτῆρος Μαντισίου. In ceteris Κιλλάκτορος. quod *Reiskius* temere natum suspicabatur ex Κινία τοῦ ῥήτορος. *Mantisii* cognomen quid significet, ignoro equidem.

Callimachus. Poëta celeberrimus, qui sub Ptolemaeo Philadelpho vixit, et Euergetae attigit tempora, qui regnare coepit Ol. CXXXIII ¾. Plurima ejus extant epigrammata, eaque elegantissima Anal. I. 461. (I. 212. ed. L.) adde Paralipp. nr. 149. 150. p. 709. quae ἐξηγήσει illustravit *Archibius* grammaticus, Apollonii filius, teste *Suida* in Ἀρχίβιος. T. I. p. 345. et *Eudocia* p. 64. et metaphrasi jambico metro conscripta *Marianus*, qui sub Anastasio imperatore floruit. *Suid.* in Μαριανός. T. II. p. 497. De *Archibii* aetate disputavit *Villoisonus* in Prolegg. ad Apollon. Gramm. p. III.

quem refutare conatus est juvenis egregiae spei *Göttlingius* in Animadverss. ad Callimachi Epigrammata et Achillem Tatium. Jenae. 1811. p. 1. sqq. Ex *Callimachi* epigrammatis *Athenaeus* L. VII. p. 284. C. profert verba: ἱερὸς δέ τοι, ἱερὸς ἴχθυς. Cf. *Schweigh.* Animm. T. IV. p. 101. et *Clemens Alex.* Stromat. V. p. 687. 14. ἡ πανακὴς πάντων φαρμάκων σοφίη. Scr. φάρμακον ἡ σοφίη.

Capito. Unum ejus distichon extat in Anal. II. p. 199. (II. 183. ed. L.) In medicum *Capitonem* legitur epigramma *Stratonis* XCIX. qui nihil cum ἐπιγραμματογράφῳ habet commune. Novimus etiam Capitonem Lycium, Justiniano σύγχρονον, de quo *Kuster.* ad *Suid.* T. I. p. 147. Notissimus omnium est *Capito Alexandrinus* ὁ ἐποποιός, ut appellatur ap. *Athenae.* L. X. p. 425. C. Hunc illius distichi auctorem existimari nihil vetat.

Carphyllides. Alteri duorum epigammatum, quae extant in Anal. II. 401. (III. 109. ed. L.) inscriptum nomen Καρφυλλίδου, alteri Καρπυλλίδους.

Cerealius. Tria ejus epigrammata exhibent Anal. II. 345. (III. 55.) quorum tertium autem in Planudea ἄδηλον, in Vat. membr. Ἀντιπάτρου inscribitur. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 9. In duobus reliquis nullum est temporis vestigium. Novimus *Julium Cerealem* Gigantomachiae auctorem ex Martial. L. IV. 8. XI. 52. *Plin.* Epist. II. 19.

Chaeremon. Tria ejus habemus epigrammata in Anal. II. 55. (II. 56. ed. L.) quorum duo nobilem illam Argivorum et Spartanorum de agro Thyreatico pugnam attingunt. Unde *Reiskius* eum admodum antiquum fuisse suspicatur; perperam. Tertium est in Eubulum, Athenagorae filium, eloquentia praestan-

tem. Eubuli nomen frequentissimum, sed nullum novimus, qui Athenagorae filius dicatur. *Reiskius* cogitabat de eo, qui passim in *Libanii* Epistolis commemoratur. Notissimus est *Chaeremon* Tragicus (de quo vide *Fabr.* in Bibl. Gr. II. p. 292.) quem inter ἀναγνωστικοὺς recenset *Aristotel.* Rhet. L. III. 12. 2. Cf. *Vater.* in Anim. et Lectt. ad Arist. Rhet. p. 174. sq. Satis antiquum fuisse epigrammatarium nostrum inde apparet, quod in *Meleagri* Corona locum habuit.

Choerilus. Ejus epitaphium in Sardanapalum *Brunkius* retulit in Anal. I. 185. (I. 117. ed. L.) ex *Chrysippi* Stoici Commentariis servatum. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 375. Dubitaveris utrum Samii sit poëtae epici, an ejus, qui Alexándri res gestas *incultis versibus* scripsit, *Horatio* teste II. Ep. I. 233. et A. P. 358. De Samio, cujus epos, versibus nonnullis laudatis excitat *Strabo* L. VII. p. 464. A. cf. *Suidam.* T. III. p. 695. in Χοιρίλος. et *Schellenberg.* in Reliqq. Antimachi p. 39. De altero ridicula narrat *Acro* ad *Horatii* A. P. l. c. unde Alexandri defensionem suscepit *St. Croix* Examen crit. des anciens Hist. d'Alex. le Grand. p. 208. sq.

Christodorus. Anal. II. 456. (III. 161. ed. L.) *Suid.* T. III. p. 688. Χριστόδωρος Πανίσκου ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. Ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. Ἔγραψεν . . . Ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων. Cf. *Eund.* in Ζεύξιππος. T. II. p. 4. Exscripsit *Suidam Eudocia* p. 436. quae inter alia *Christodori* opera tres Epigrammatum libros recenset. Quod in Anth. Planudea Χριστοδώρου Κοπίτου legitur, id librarii errori tribuendum, quem correxit *Lambec.* ad *Codinum* p. 159. Verum est in Vat. C. p. 64. Ibidem p. 76. in marg. ὅτι ὁ θαυμαστὸς οὗτος Χριστίδωρος

(sic) ἐπὶ Ἀναστασίου ἦν βασιλέως τοῦ διαδεξαμένου τὸν Ζήνωνα. et Ib. p. 317. τοῦ αὐτοῦ Χριστοδώρου μεγάλου ποιητοῦ καὶ περιωνύμου· οὗτος Αἰγύπτιος ἦν ἀπό τινος πόλεως ὀνομαζομένης Κοπτοῦ. Insigniter hallucinatus est doctissimus *Gibbon* in the History of the Decline and Fall of the R. E. ch. XVII. not. 15. qui, quum *Christodorum* ποιητὴν Θηβαῖον appellari legisset, parum considerate scripsit: *He was a Theban poet ingenius as well as in birth: Boeotum in crasso jurares aëre natum.* Anastasium, quo regnante floruit, *Christodorus* celebrat in Ecphr. v. 398. ubi vide Animadverss. T. II P. III. p. 325. Idem laudat Joannem Epidamnium Ep. II. et. III. qui Anastasii gener fuit. In Schol. Venet. ad *Homer.* Iλ. p. 71. ed. *Vill.* excitantur versus ex *Christodori* Λυδιακοῖς, quod opus ab aliis non commemoratur. Cf. *Heyn.* ad Homer. T. IV. p. 278. sq.

Claudianus, cujus quinque epigrammata extant in Anal. T. II. 447. (III. 153. ed. L.) vulgo pro eo habetur, qui nomen inter latinos poëtas profitetur. Quae opinio peperit emendationem in Ep. III. 1. ubi *Ruhnkenius* ἐπὶ προθύροις Στιλιχῶνος corrigit pro Ἑλικῶνος. Idem quamquam etiam duobus aliis in mentem venerit criticis, minime tamen probari debet. Alium fuisse *Claudianum* nostrum verisimile est ex nota in Vat. Cod. p. 53. ad Epigrammata duo christiani argumenti, quae exhibui in Paralipomm. nr. 1. 2. p. 615. s. Οὗτος ὁ Κλαυδιανὸς ὁ γράψας τὰ πάτρια Ταρσοῦ, Ἀναζάρβου, Βηρύτου, Νικαίας. Ad hunc etiam Gigantomachia referenda videtur graece scripta, de qua vide *Iriarten* in Catal. Mssc. gr. Matrit. p. 215. sqq. Κλαυδιανὸν καὶ Κῦρον τοὺς ποιητὰς sub Theodosio II. nomen adeptos narrat *Euagrius* Hist. Eccl. I. 19. p. 276. ubi etiam noster videtur intelligendus.

Cleobuline, quam alii *Eumetin* vocant, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια appellatur apud *Diogen. Laërt.* L. I. §. 89. Veterum loca, ubi ejus aenigmata commemorantur, collegit *Menagius* l. c. p. 52.

Cleobulus Lindius, Cleobulines pater, septem sapientibus annumeratur. Reliquerat ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια, auctore *Diogene Laërt.* L. I. 91. p. 56. Duo ejus poematia extant in Anal. I. 76. (I. 52. ed. L.) quorum prius etiam *Homero* tribuitur. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 117. ed. *H.*

Cometas Scholasticus. Χαρτουλάριος etiam vocatur in Vat. Cod. p. 130. 457. σχολαστικὸς tantum p. 458. *Chartularii* titulum et varia chartulariorum genera docte illustrat *DuCang.* in Gloss. med. et inf. Graec. p. 1735. sq *Cometam* nostrum de Homeri carminibus bene esse meritum, apparet ex ejus Epigr. IV. V. VI. quorum ultimum non effugit diligentiam *Leonis Allatii* de Patria Homeri p. 106. attigit etiam, ubi de interpunctione codicum agit, *Villoison.* in Anecdot. T. II. p. 137. Idem in Prolegg. ad Homer. p. LIX. eundem esse existimat, qui regnante Michaële III. anno 856. in urbe CPoli grammatices professione publica est ornatus. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. II. p. 369. *Gibbon* Hist. of the Decl. and Fall of the R. E. ch. 53. T. X. p. 50. sq. Hoc si verum esset, grammatici potius quam chartularii et scholastici nomine eum distingui existimaverim. Etiam aliud est argumentum, unde eum paulo serius, nempe circa illa ipsa tempora, quibus Anthologia Palatina concinnata est, vixisse suspicemur. Uni epigrammatum ejus adscriptum in Cod. Vat. p. 695. Κομητᾶ ταῦτα δυσκόμιστα πάντ' ἔπη. Tum iterum p. 706. ad ejusdem *Cometae* poëma, quod edidi in Paralipp. nr. 213. p. 747. adscriptum: ἄκοσμα

ταῦτα τοῦ Κομητᾶ πάντ᾽ ἔπη. et Κομητᾶ Θερσίτης μὲν ᾖσθα, πῶς δέ γε Ἀχιλλέως πρόσωπον εἰσέδυς τάλαν ἄπαγε ταύτης τῆς ἀμούσου καρδίας. Et in infimo margine: καὶ βάλλετ᾽ ἐς κόρακας ἢ κύφων ὕπερ Τὰ κοπρίας γέμοντα σαπρίαν ἔπη. Haec convicia ejus modi sunt, ut ab aequali adscripta fuisse dubitari nequeat; nec verisimile est ea ex antiquiore libro una cum *Cometae* poëmatiis in Cod. Pal. fuisse translata. Quare si *Constantinus Cephalas* decimo seculo Anthologiam condidit, *Cometam* iisdem temporibus vixisse credibile fit. Quamquam hoc non satis certum esse lubenter fatemur.

Constantinus, rhetor aut philosophus, ut videtur, secundum Ep. in Vat. Cod. p. 668. cum inscriptione: τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ Σικελοῦ, εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. quod post *Reiskium* exhibuimus in Paralipomm. nr. 199. p. 737. ad quod respondet *Theophanes* Ib. nr. 200. p. 738. qui item titulo μακαρίου ornatur. Unde suspicari licet, utrumque eo tempore defunctum esse, quo Anthologia Palatina est concinnata. Hujus *Constantini Siculi* et philosophi esse videtur poëma anacreonticum, cujus mentionem fecit *Lambecius* in Bibl. Caesar. L. V. Cod. CCCXXXIII. p. 295. cum inscriptione: Στίχοι ἀνακρεόντιοι κατὰ ἀλφάβητον Κωνσταντίνου Φιλοσόφου τοῦ Σικελοῦ, κινδυνευσάντων τῶν γονέων αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ. *Theophanis* epigr. statim excipiunt tria epigrammata alius *Constantini* cum lemmate: Τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥοδίου εἰς τὸν σταυρὸν ὃν ἀνέθετο (sic) ἐν τῇ Λίνδῳ. in quo epigrammate se Leonte et Alexandro regnantibus floruisse ait. (Cf. Paralipp. nr. 201. p. 738.) Unde apparet, illud scriptum esse intra annos 906 — 911. quo Leo obiit. Hunc *Constantinum Reiskius* eundem esse, qui Anthologiam nostram concinnavit,

probabiliter suspicatur. Cf. Prolegomena Nostra p. LXXIV. sq.

Cosmas monachus. Sic certe est in Anal. III. 127. (IV. 96.) fortasse ex Cod. quodam Planudeae; quamquam in Lectionibus nihil notatum. In Plan. Κοσμᾶ μηχανικοῦ p. 313. ed. Steph. Unum ejus habetur distichon. Novimus *Cosmam monachum,* qui floruit c. ann. 547. auctorem cosmographiae christianae. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 255. alium, quem μελῳδὸν vocant, Hymnorum et expositionis Psalmorum, jambico metro conscriptae, auctorem. Ib. T. VIII. p. 596. Tom. XI. p. 173. ibique not. *xx.* Cf. Poëtae Christiani. Paris. 1709. 8.

Crates Thebanus, philosophus cynicus, qui floruit c. Ol. CXIII. Ejus vitam scripsisse *Plutarchum* apparet ex *Juliani* Or. VI. p. 374. quod monuit *Reines.* Var. Lectt. I. 3. p. 10. Commemorantur ejus παίγνια et Φακῆς ἐγκώμιον ap. *Athen.* L. IV. p. 158. B. Reliquias collegit *Brunkius* in Anal. I. 186. (I. 118. ed. L.) Eum cum Cratete grammatico confudisse videtur *Harlesius* ad *Fabric.* T. IV. p. 470.

Crates Grammaticus. Unum ejus superest epigramma in Anal. II. 3. (II. 3. ed. L.) grammatico acumine praestans. Nobilissimus grammaticorum hujus nominis is est, qui a patria *Mallotes* vocatur, ab insigni, quod in Homero emendando posuit studio, Homericus. Cf. *Villois.* in Prolegg. ad Homer. p. XXVII. *Wolfius* in Prolegg. §. LI. p. CCLXXVI. qui eum rhetorices scholam Pergami condidisse videri monuit, unde etiam Pergamenus appellatur. *Pergamenum* certe a *Mallote* non diversum statuit *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. II. 11. 1. p. 200. et alii non pauci, quos diver-

sam sententiam probans recenset *Burmannus* ad *Valesii* Emendatt. V. 17. p. 133. not. c. Commemoratur *Crates* ἐπιγραμμάτων ποιητὴς ap. *Diogen. Laërt.* L. IV. 23. p. 241.

Crinagoras, in *Philippi* corona locum habuit. Idem procul dubio, cujus inter illustres Mitylenes scriptores mentionem facit *Strabo* L. XIII. p. 918. καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων καὶ Λεσβοκλῆς καὶ Κριναγόρας καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. unde eum Augusto imperante floruisse apparet. Cum hoc testimonio plura conspirant temporis vestigia impressa epigrammatis, quae in Anal. habentur T. II. 140. (II. 127. ed. L.) Lectt. p. 164. quibus auctoritate Vat. Cod. accedit Ep. ἀδ. CXXIII. et duo aut tria, quae *Huschkius* edidit in Anal. cr. p. 218. sq. nos in Paralipp. nr. 65. p. 661. nr. 74. p. 664. nr. 111. p. 686. Celebratur Ep. XI. Marcellus, Octaviae filius, ex bello in patriam redux, quod de bello Cantabrico accipiendum videtur, A. V. C. 729. confecto; eidemque Marcello, cujus robur cum Thesei robore comparat, Ep. XV. Callimachi Hecalen dono offert. Ep. XIII. Lucina invocatur, ut Antoniae opem ferat, quam Octaviae ex Antonio filiam esse, vix dubitari potest. Eidem Antoniae Ep. XIV. exemplar carminum Anacreontis dedicat. Brevi post bellum Cantabricum scriptum videtur Ep. XXI. de aquis quibusdam in Pyrenaeis, quibus Caesaris Augusti adventus nomen fecerit. Ep. XVIII. Tiberium Neronem celebrat Armeniae et Germaniae victorem. Ep. XX. scriptum in coloniam libertinorum Corinthum missam, quam urbem a Julio Caesare restauratam novimus A. V. C. 710. Ep. XXXIV. Niciae, Coorum tyranni, mortem commemorat, quem Augusto et Tiberio regnantibus tyrannidem exercuisse constat. Ep. XLIV.

autem mortem Philostrati Sophistae, qui Antonii et Cleopatrae castra (A. V. 723.) secutus fuerat. Caeterum *Reiskius* ad Augusti tempora refert etiam Ep. V. ad Lucium quendam, quem Agrippae ex Julia filium esse existimat; et Ep. XXX. in laudem initiorum Eleusiniorum, quibus Augustus A. V. 723. initiatus est. Quam sententiam *Brunkius* quoque amplexus est.

Haec igitur epigrammata omnia referimus sine haesitatione ad unum *Crinagoram Mitylenaeum*, qui ab anno U. C. 723. usque ad annum 762. vixisse videtur, carminibus ditior quam fortunae bonis (Ep. XXXIII.). Romae eum vixisse non est quod dubites, quippe et navigationem ex Asia in Italiam susceptam commemorat Ep. XXIV. eumque ibi in familia Augusti gratia floruisse suspicari licet. Fratrem juniorem Euclidem commemorat Ep. XII.

Jam vero duo sunt epigrammata, *Reiskio* judice ad antiquiorem referenda *Crinagoram;* Ep. XVI. in Praxagoram medicum, qui Alexandro M. regnante vixit; et Ep. XIX. in nuptias inter reges nescio quos Aegypti et Libyae celebratas. At prius est ἐπιδεικτικὸν in Praxagorae imaginem, ex quo genere ad auctoris aetatem nihil colligi potest; argumentum est obscurissimum. *Reiskius* quidem existimat respici ad nuptias Ptolemaei Euergetae cum Berenice, Magae filia, qui Magas rex Cyrenarum fuit. Sed hoc quam incertum sit, nemo non videt. Et ipse *Reiskius* in Not. p. 194. hoc epigramma ad *Callimachum* referendum esse suspicatur. Unde quam vana sit illa de antiquiore *Crinagora* opinio in oculos incurrit.

Caeterum laudatur *Crinagoras* in L. V. *Ptolemaei Hephaestionis* in *Thomae Galei* Scriptt. Hist. Poet. p. 322. ὡς μετὰ Ἀμύκου φασὶν Ἰάσων, ἀλλ' οὐχὶ Πολυ-

δεύκης ἐμαχέσατο· καὶ ὁ χῶρος μαρτυρεῖ Ἰησώνιος αἰχμεὶ καλεύμενος, καὶ πηγὴ ἀνατέλλεται ἀγχοῦ Ἑλένη καλουμένη. Ἐκ τούτου λύεται (explicatur) καὶ τὸ Κριναγόρου ἐπίγραμμα. Ὅτι τὸ καὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰς ψαλακάνθας ἔχουσιν ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ Εὐβούλου ἐστὶ τοῦ κωμικοῦ. Quae omnia adscripsi, ut appareret, perperam latinum interpretem versum illum de ψηλακανθα ad *Crinagoram* retulisse, quum *Eubuli* sit. — In *Etymol. M.* legitur V. ἄρκυς. ὁ ἔρως. ὡς παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κριναγόρᾳ· ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἄρκυς ἐλῄσατο. ubi quid sit *Parthenii* Κριναγόρας cum ignorantissimis ignoro.

Cyllenius. Duo ejus extant Epigrammata in Anal. II. 282. (II. 257. ed. L.) quorum prius in Cod. Vat. inscriptum Κυλλινίου, in Planudea, Καλλινίου. Alterum in membrr. Κυλληνίου, in Plan. Κυλληνίου Πετιώνου. Nihil de hoc homine constat.

Cyrillus. Unum est ejus in Anthologia distichon, quo brevitas commendatur in epigrammatis, cui *Brunkius* epitaphium adjunxit, item a Cyrillo quodam filio Cliophori scriptum, malo versificatore, nec quidquam elegantiae habens, qua prius se commendat. Quum plures fuerint *Cyrilli*, non magni facienda videtur suspicio *Fabricii*, qui eum, cujus glossae feruntur, epigrammatis nostri auctorem esse existimat.

Cyrus. Inter septem epigrammata, quae sub ejus nomine feruntur in Anal. II. 454. (III. 159. ed. L.) Ep. V. auctoris nomine caret. In Ep. IV. prava est inscriptio Κύπρου ποιητοῦ, quam *Planudes* emendavit. Ποιητοῦ titulo ornatur Ep. II. III. et in Paralipp. nr. 196. p. 734. In Imo etiam τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Ad VItum autem Κύρου ἀπὸ ὑπάτων. De poëtae titulo, illis

temporibus pluribus tributo, monuit *Reiskius* ad *Constantin. Porphyrog.* Cerem. p. 139. C. et p. 159. B. Ad hunc nullus dubito referendum esse Ep. ἀδ. CCCLIV. ubi cum summis poëtis componitur. Cum *Claudiano* eum nominat *Euagrius* in Hist. Eccl. L. I. 19. p. 276. qui de ejus vita similia tradidit ac *Suidas* T. II. p. 402. Κῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός· γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα· ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων, καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται, ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως. Ad quem locum *Kusterus* quaedam de *Cyro* poëta attulit ex *Reinesii* Var. Lectt. L. III. p. 561. De ejus exilio nonnihil discrepat *Auctor Chron. Alex.* sub Ol. CCCVII. Accurate ejus historiam enarravit *Tillemontius* Hist. des Emper. Thédos. II. T. VI. p. 37. Art. XXV. et post eum *de Bosch* in Not. ad Anthol. p. 156. sq. qui ad eum retulit locum in *Theophylacti* Hist. L. VIII. p. 281. οὗτος δὲ ἐς ὑπάτων ἀξίαν τὸ τηνικαῦτα ἀναβεβήκει καιροῦ· τοῦτον ἄνδρα ἀγαθὸν ἐς τὰ μάλιστα γεγονέναι φασίν, καὶ περὶ τοὺς ἔρωτας τῶν λόγων σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐπιφύκει. *Cyrum* patrem fuisse *Pauli Silentiarii* suspicatur *DuCang.* in Praef. ad Pauli Ecphrasin Aed. S. Sophiae p. 497. Vide infra in *Paulo Silentiario.*

Damagetus, unus eorum, quem *Meleager* coronae suae intexuit. Duodecim ejus supersunt epigrammata in Anal. II. 38. quibus unum accessit T. III. p. 331. (II. 39. ed. L.) Illud autem distichon, quod *Brunkius* primo loco posuit, pars est epigram-

matis. *Antipatri Sidonii* XXV. Vestigia temporum, quae illis epigrammatis insunt, non satis expressa tamen et perspicua, remittunt ad aetatem Philippi, Demetrii fil., quo regnante bellum gestum est inter Achaeos et Aetolos, quo Machatas periisse videtur, Achaeus, quem Ep. VIII. celebrat. Ad eadem tempora *Schneiderus* referebat etiam Ep. VI. de Aristagora, in defendenda Ambracia interfecto. His conspirat etiam Ep. II. in Arsinoën, Ptolemaei filiam, si Euergetae filiam esse cogites, quae ex Ptolemaeo Philopatore filium peperit Epiphanem Ol. CXLII. 4. a. ante Chr. 209. Cf. *Joseph.* Antiqq. XII. 4. 7. — Nomen hominis Δαμαγήτου *) scribitur in Anthologia a Δημάγητος, quod nomen in Argonautarum historia commemorat *Schol. Apoll. Rh.* L. I. 224. Nostrum fortasse respexit *Stephan. Byz.* V. ἀκτή . . . ἔστι καὶ ἑτέρα Ἀκαρνίας ἧς μέμνηται Δημάγητος. Alius esse videtur *Damagetus Heracleota* cujus ἐπιτομὴν scripsit Demosthenes Thrax, auctore *Suida* T. I. p. 545.

Damascius Philosophus. *Suidas* T. I. p. 506. Δαμάσκιος φιλόσοφος στωϊκός, Σύρος, Σιμπλικίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμιλητής· ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων· γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία. Cf. *Jons.* Scriptt Hist. Phil. L. III. 19. 4. p. 104. unum ejus extat distichon in servam Anal. II. 475. (III. 179. ed. L.)

---

*) *Damagetae*, tanquam a *Damagetas*, scripsit *Brunkius* in Lectt. p. 131. quem inconsiderate sum secutus. — Ep. XI. in Anth. Plan. p. 231. Δημάντου est inscriptum, unde *Demantes* venit in Catal. Epigrammatariorum ap. *Fabric.* T. IV. p. 471.

Damocharis grammaticus; γραμματικῆς ἱερὴ βάσις appellatur in Ep. *Pauli Silentiarii* LXXXI. unde Coum fuisse discimus. *Agathiae* discipulus appellatur in lemmate ad Ep. I. in *Agathiae* perdicem Vat. C. p. 237. εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα (Ἀγαθίου) Δαμοχάριδος γραμματικοῦ καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ. Hinc apparet eum seculo quinto exeunte, sexto ineunte vixisse. Est inter Epigrammata ἀδ. CCCLIX. in Damocharidem quendam δικασπόλον, qui Smyrnam terrae motu vehementer afflictam restituerit. Qui an noster sit, non dixerim. Justiniano tamen regnante plures imperii romani regiones terrae motibus vehementer esse vexatas constat. Grammatici quatuor extant epigrr. Anal. III. 69. (IV. 39.)

Damostratus. Sub ejus nomine unum extat in Anal. II. 259. (II. 235. ed. L.) cujus lemma in membrr. Δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Jam quum is, qui in illo epigrammate Nymphis donum offert, *Damostratus* appelletur, Antilae fil., admodum incertum est, num illo in numerum τῶν ἐπιγραμματογράφων referri debeat. Cf. Animadverss. Tom. II. P. II. p. 262. *Reiskius* cogitabat de Demostrato quodam Apameensi, cujus Halieutica passim apud veteres laudantur. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 138.

Daphitas Grammaticus. Unum ejus distichon habetur in Anal. T. III. p. 330. (II. 39. ed. L.) Strabo L. XIV. p. 647. (958. A.) de Magnesia agens: κεῖται ἐν πεδίῳ πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώραξι· ἐφ᾽ ᾧ σταυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου. Apud *Suidam* T. I. p. 513. Δαφίδας scribitur. Vitam hominis et ille enarrat et *Hesychius Illustr.* p. 10. uterque eum de rupe praecipitatum esse ait. Conf. *Ciceron.* de Fato c. 3. ibique *Bremi* not. *Valer. Max.* L. I. VIII. extr. 8. Inter Ὁμηρομάστιγας comme-

moratur, quippe qui Homerum omnia mentitum esse dixerit. Vid. *Olear.* Praef. ad Philostr. Her. p. 653. et *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 563. ed. *H.*

Demetrius Bithynus. Duo ejus disticha in Myronis bovem leguntur in Anal. II. 65. (II. 64. ed. Lips.) *Demetrii* alicujus ἐπῶν ποιητοῦ versus servavit *Diogen. Laërt.* L. V. 85. p. 312. Apud eundem *Bithynus* hujus nominis commemoratur philosophus, Diphili Stoici filius, Panaetii discipulus. Quem *Jonsius* in Scrr. H. Phil. L. II. 18. 3. p. 252. sq. quum *Diogenes* eum prosa oratione usum esse dicat, a nostro diversum existimat. Causa non sat gravis, cur non habeatur auctor duorum distichorum, quae non multum ingenii habent; nec tamen quisquam illud pro certo affirmaverit.

Demiurgus. Ep. ἀδ. DII. in Vat. Cod. p. 215. Δημιουργοῦ nomine inscriptum.

Democritus. Unum epigramma in Venerem Anadyomenen habent Anal. T. II. 260. (II. 237. ed. L.) Inter varios Demetrios laudatur etiam ποιητὴς ἐπιγραμμάτων σαφὴς καὶ ἀνθηρός. ap. *Diogen. Laërt.* L. IX. 49. p. 575. qui quo tempore vixerit non constat.

Demodocus Lerius. Tria ejus epigrammata, bilis in Chios et Cappadoces plena leguntur in Anal. II. 56. (II. 56. ed. L.) quibus adde quartum in Cilices in Paralipp. nr. 129. p. 698. *Aristotel.* Ethic. ad Nicom. L. VII. 9. οὐ μὴν ἀλλ' ὅμοιόν γε κατὰ τὰς πράξεις, ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς Μιλησίους · Μιλήσιοι γὰρ ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσί, δρῶσι δὲ οἷάπερ οἱ ἀξύνετοι. Hinc apparet, eum vixisse ante *Aristotelem.*

Julius Diocles Carystius. Epigrammata quatuor, quae sub hujus poëtae nomine leguntur in Anal. II.

182. (II. 167. ed. L.) varie inscribuntur in membrr. Ep. I. in Musa puerili, Διοκλέους. Ep II. et III. Ἰουλίου Διοκλέους. Ep. IV. Διοκλέους Καρυστίου (sic.) *Julii* nomen, quod ad Ep. II. in Ἰουλιανοῦ permutatum est in Planudea, Graecum hominem indicat romana civitate donatum. Hinc *Reiskius* haec epigrammata referenda censebat ad *Dioclem Carystium* rhetorem, qui a *Seneca* in Suasoriis et controversiis passim laudatur. Alius fuit *Diocles*, item *Carystius*, medicus, qui celebrem de conservanda sanitate epistolam ad Antigonum Gonatam scripsit, aliorumque hujus generis librorum auctor. Cf. Indic. Auctor. in ed. Athenaei Schweigh. T. IX. p. 92. Non tamen satis certum videtur, quatuor illa epigrammata ejusdem esse auctoris.

Diodorus Zonas Sardianus. et *Diodorus Junior*, item *Sardianus*. In epigrammatis, quae duobus his poetis tribuuntur in Anal. II. 80 (II. 67. ed. L.) et II. 185. (II. 170. ed. L.) diversorum scriptorum opera videntur esse commixta.

Utriusque *Diodori* meminit *Strabo* L. XIII. p. 931. B. de claris Sardianis agens: ἄνδρες ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους Διόδωροι δύο, οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας· κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκὼς ὡς ἀφιστὰς παρ᾽ αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος· τοῦ δὲ νεωτέρου, φίλου ἡμῖν γενομένου, καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι, καὶ μέλη καὶ ἄλλα ποιήματα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἱκανῶς. Utriusque epigrammata coronae suae intexuit *Philippus*, *Zonae* alterum, alterum *Diodori* nomine in Prooemio laudans.

Jam interea epigrammata, quae *Brunkius* ad anti-

quiorem *Diodorum* retulit, Ep. VIII. junioris esse videtur, quod Διοδώρου inscribitur simpliciter, dum reliquis aut Ζωνᾶ adscriptum (Ep. I. II. IV. VIa. (T. III. 331.) Ep. III. in Vat. membr. nomine caret, in Planud. Ζωνᾶ est) aut Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ (Ep. IV. V. VI. IX.) aut Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ τοῦ καὶ Διοδώρου, ut Ep. VII. — Eorum autem epigrammatum, quae *Brunkius* juniori *Diodoro* tribuit, plurima Διοδώρου inscribuntur (I. II. III. IV. V. VII. IX. X. XII. XIII. XV. XVI. illud denique quod sub *Heliodori* nomine editum in Anal. T. II. p. 306. [III. 20. ed. L.].) Διοδώρου Σαρδιανοῦ Ep. VI. Διοδώρου γραμματικοῦ Ep. VIII. XIV. Διοδώρου Ταρσέως denique Ep. XI. Inter ea, quae nudum *Diodori* nomen gerunt, unum est (Ep. V.) in Drusum, qui Germanici filius esse videtur. In Ep. VI. Nero quidam laudatur; sed quisnam ex familia Neronum significetur, non constat. In hujus Epigr. lemmate auctor Διοπείθους υἱὸς vocatur *).

Diodorum grammaticum commemorat *Strabo* L. XIV. p. 992. D. inter *Tarsenses*, cjusque versus adhuc extare ait. Hinc apparet Ep. VIII. et XIV. itemque Ep. XI. Διοδώρου Ταρσέως inscriptum, Sardiani illius, *Strabonis* amici, reliquiis eximenda esse. Aliter de hac re statuit cl. *Schneiderus* in Anal. crit. p. 15. ad cujus tamen sententiam equidem accedere nequeo.

Diogenes Episcopus Amisenus. Unum ejus epigr. extat in Anal. T. II. 492. (III. 194. ed. L.)

Diogenes Laërtius. Plurima ejus epigrammata in viros illustres, quae ille in peculiari opere, πάμμετρον ob varietatem metrorum inscripto (cf. *Fabric.* Bibl.

*) Cf ad *Diotimus.*

Gr. T. V. p. 378. sq. Hinc ἐπιγραμματογράφος apud *Tzetzam* in Chil. III. 61.) collegerat, tum etiam in Vitis philosophorum cum aliis aliorum poëtarum epigrammatis laudavit, in Anthologiam relata. *Brunckius* iis in Analectis locum non dedit. Et profecto paucissima sunt in iis tolerabilia, longe plurima autem vehementer inepta et frigida, nec sermonis elegantia, nec numerorum bonitate commendanda.

Diogenianus Heracleota, auctor Ἀνθολογίου ἐπιγραμμάτων, teste *Suida* T. I. p. 591. sq. Cf. Prolegg. §. IV. p. XLVI.

Dionysius. Undecim illa poëmatia, quae sub *Dionysii* nomine in Anal. leguntur T. II. 253. (II. 230. ed. L.) diversorum sunt hominum. Διονυσίου Ἀνδρίου inscribitur Ep. III. Διονυσίου σοφιστοῦ Ep. V. Διονυσίου Ῥοδίου Ep. IX. Κυζικηνοῦ denique Ep. X. Reliqua nudum *Dionysii* nomen praeferunt.

Jam quum hoc nomen plurimis commune fuerit (Cf. *Meurs.* de Dionysiis in Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. X. p. 577.) nec ipsis epigrammatis temporis, quo scripta sint, notae impressae inveniantur, nihil certi de his ἐπιγραμματογράφοις statui posse videtur. De *Andrio* quidem nihil aliunde constat. *Cyzicenum Meursius* non noverat, nisi ex Ep. Anthol. L. III. 33. 17. Laudat *Probus* ad *Virgil.* Ecl. VI. 31. *Dionysium* ejusdem patriae, an eundem cum nostro quis dixerit? Sic etiam *Rhodium* commemorat *Suidas* T. I. p. 602. Διονύσιος Μουσωνίου Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικός. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου. Is, qui *Sophista* vocatur, non diversus esse videtur ab eo, quem *Suidas* habet T. I. p. 597. Διονύσιος Ἁλικαρνασεύς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. κ. τ. λ.

Ad hunc verisimile est referri debere Hymnos duos I. II. et epigrammata illa, quibus nudum *Dionysii* nomen adscriptum est. Quamquam haec quidem *Fabricius* referri malit ad Antiochenum illum, cujus epistolae extant, quemque verisimile est, quarto post Christum vixisse seculo. Haec suspicio ut non absurda est, ita nec valde commendabilis. Multo minus probanda videtur conjectura *Reiskii*, qui (quod iidem interdum homines aliter a patria, aliter a mansione vocarentur) Sophistam Halicarnassensem nihil diversum existimat a Milesio, quem ab Hadriano in Museum Alexandrinum allectum fuisse narrat *Philostrat.* in Vit. Soph. L. II. p. 522.

Diophanes Myrinaeus. Unum ejus extat distichon in Anal. T. II. p. 259. (II. 236.) satis ineptum, minimeque dignum, quod imputetur *Diophani* illi, qui ipse disertissimus, disertissimum Romanorum *Ti. Gracchum* erudivit. Cf. *Ciceron.* Brut. c. 27. et *Plutarch.* Vit. *Ti. Gracchi* c. 8. ubi φυγὰς Μιτυληναῖος appellatur. De hoc tamen homine cogitabat *Reiskius*, et de Bithyno quodam, quem inter scriptores rei rusticae recenset *Varro* L. I. init. Mihi *Myrinaeus* noster inter veteres quaerendus non videtur.

Diophantus Alexandrinus. Problema ejus arithmeticum est in Anal. II. 307. (III. 20. ed. L.) Celeberrimus aevi Julianei mathematicus. In eum scriptum videtur Ep. inter Problemata arithm. XIX. T. II. p. 483. Cf. *Fabr.* Bibl. Gr. T. V. p. 641. ed. *H.*

Dioscorides. In *Meleagri* corona locum habebat. Ad XXXVIII epigrammata, quae leguntur in Anal. I. 493. (I. 244. ed. L.), adde in Paralipomm. nr. 142. p. 706. Pauca quaedam et tenuia temporis, quo

scripta sint, impressa vestigia. In his maxime conspicuum Ep. XXX. in *Machonem* Comicum, cujus tumulo illud inscriptum fuisse testatur *Athenae*. L. VI. p. 241. F. Ubi quum *Machon* dicatur praeceptor fuisse *Aristophanis Grammatici Byzantini*, quem constat floruisse c. Ol. CXLV. regnante Ptolemaeo Euergeta, *Dioscoridem* circa idem tempus floruisse apparet. Congruit Adoniorum in his epigrammatis (Ep. VIII. IX.) *) quae quanto apparatu Alexandriae celebrata fuerint, ex Theocriteis reliquiis satis constat; item sacrorum Cybeles mentio Ep. XI. quae a Gallis post Ol. CXXV. introducta novimus. Alexandriae eum vixisse crebra nos Nili et rerum Aegyptiacarum commemoratio dubitare non patitur; Ep. XII. etiam ad Arsinoën, sub Veneris Zephyritidis nomine cultam videtur respicere. (Vid. Animadverss. T. I. P. II. p. 377.) In epigrammatis suis inprimis illustria antiquitatis nomina, poëtas praesertim, studiose et insigni cum elegantia celebravit. — Plurimi fuerunt scriptores, medicae praesertim artis, *Dioscoridis* nomine clari, quos recenset *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 6. p. 171. sqq. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. p. 676. sqq. Non praetereundum, Ep. XXXV. in membrr. Vat. inscriptum esse Διοσκορίδου Νικοπολίτα. Jam quum utraque Nicopolis, et Epirotica illa, et quae in Armenia a Pompejo est condita, recentior sit, quam ut *Dioscoridem* Machonis, ut videtur, aequalem, protulisse potuerit, *Schneiderus* Nicopolitam illum ab eo, qui *Meleagri* coronam ornavit, distinguendum esse monuit.

---

*) Utitur hoc argumento D. *Heinsius* ad *Horatii* A. P. p. 106. quod per se quidem leve est, cum reliquis conjunctum momentum habere videri debet.

Diotimus. Hunc quoque *Meleager* coronae suae intexuerat. Sed in Analect. I. 250. (I. 183. ed. L.) diversi homines videntur esse confusi. Certe Ep. I. inscribitur Διοτίμου Μιλησίου. Ep. VIII. autem Διοτίμου Ἀθηναίου τοῦ Διοπείθους. *) Reliquis gentile non est additum, ita ut incertum sit, utrum alteri de duobus, an tertio cuidam *Diotimo* tribuenda sint. Novimus *Diotimum Atheniensem* rhetorem, unum ex iis, qui Antipatro Macedoni sunt traditi, ex *Suida* in Ἀντίπατρος. T. I. p. 228 Cf. *Pseudo-Plut.* de Decem. Rhetor. T. II. p. 845. A. Alius fuit Heracleae auctor, quem excitat *Athenae.* L. XIII. p. 603. D. ex quo poemate tres versus servavit *Mich. Apostol.* in Proverb. IX. 33. p. 109. sic scribendos:

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ὦλός τ' Εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονε ἄνδρε.

Tertius fuit Adramyttenus, grammaticus, de quo *Aratus* Ep. II. (vid. Animadverss. T. I. P. II. p. 170.) ad quem *Schneiderus* epigrammata Anthologiae referri malebat. Plures *Diotimos* recensuit *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 15. 4. p. 233. sq. inter quos nobilissimus Stoicus, de quo consule inprimis *Fabricium* ad *Sext. Empir.* L. VII. 140. p. 400.

Dorieus. Ejus Epigr. in Milonem servavit *Athenae.* L. X. p. 412. F. unde relatum in Anal. II. 63. (II. 62. ed. L.) Nihil de eo aliunde notum.

Dosiadas. Huic tribuuntur in Anal. T. I. 412. (I. 202.) duo poematia αἰνιγματώδη, ob formam, qua

*) Etiam *Diodorus* epigrammatographus (Ep. VI.) Διοπείθους υἱὸς appellatur in Vat. Cod.

versus sunt dispositi, *Arae* appellata. Δωσιάδα βωμὸν inter difficiles nugas una cum *Lycophronis Alexandra* commemorat *Lucian.* in Lexiph. 25. Tom. V. p. 203. Eidem nonnulli tribuebant Ovum, quod vulgo ad *Simmiam* referunt, ut apparet ex Schol. ad. Vat. Cod. p. 675. Βησαντίνου Ῥοδίου ὠὸν ἢ Δωσιάδα ἢ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι. Quo tempore vixerit non constat. Caeterum cf. *Fabric.* Bibl. gr. T. III. p. 810. sqq.

Duris Elaïtes. Unum ejus epigramma extat in Anal. T. II. 59. (II. 59 ed L.) in Ephesum aqua submersam, quod Lysimachi aetate factum est. Lysimachus floruit c. ann. ante Chr. 322. Circa eadem tempora itaque etiam *Duris* vixisse videtur. Notus est *Duris Samius*, qui et patriae Annales et multa alia historica scripsit, de quo *Schweigh.* ad *Athenae.* T. III. p. 387. *Elaiten* (ex Elaea in Aeolide) aliunde cognitum non habemus.

Empedocles Agrigentinus. Duo ei tribuuntur epigrr. in Analect. I. 163. (I. 95.) quorum alterum in Pausaniam medicum in Vat. Cod. Σιμωνίδου inscribitur, minus recte quam ap. *Diog. Laert* VIII. p. 531, cujus auctoritate refertur ad Empedoclem. Floruit hic philosophus et poëta c. Olymp. LXXXIV. quod docuit *Dodwellus* de aetate Pythagorae p. 219. Fragmentum ejus ex Cod. Vat. exhibui in Paralipp. nr. 75. p. 665.

Epigonus Thessalonicensis. Duorum epigrammatum habetur auctor in Anal. II. 306. (III. 19. ed. L.) sed alterum in Cod. Vat. inscribitur Σεκούνδου Ταραντ. Nihil de *Epigono* novimus.

Eratosthenes Cyrenaeus. Unum ejus epigramma de cubi duplicatione habent Anal. I. 478. cum frag-

mentis quibusdam. Cf. Lecct. p. 111. 112. (I. 227. ed. L.) Natus est Ol. CXXVI. 1. bibliothecae Alexandrinae praeesse coepit Ol. CXXXVIII. 1. Vide de eo plurimisque ejus Operibus *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 117. sqq. De Ἑρμῇ, eruditissimo *Eratosthenis* poëmate, disputavit *Villoison.* Prolegg. ad. Homer. p. 30.

Eratosthenes Scholasticus. Quatuor ejus extant epigrammata in Anal. III. 123. (IV. 93. ed. L.) quibus ex auctoritate Cod. Vat. addendum est illud, quod inter *Pauli Silentiarii* poëmata legitur nr. LXXIII. Quum eidem in Planudea tribuatur Epigr. Φεῦ, φεῦ ἀμετρήτων, quod ap. *Br.* legitur inter Ep. *Juliani Aegyptii* nr. LVII. in Anastasiam, *Fabricius Eratosthenem* sub Justiniano Imperatore floruisse censet. Idem majore cum specie ex titulo *Scholastici* apparere docet *Reiskius*, quo titulo seculo V. et VI. patroni causarum appellari solebant.

Erinna. Ejus poëmata coronae suae intexuit *Meleager.* Tria ejus epigrammata habentur in Anal. I. 58. (I. 40. ed. L.) non ejusdem, ut videtur, ingenii. Ep. I. quidem priscam simplicitatem spirat, quam in duobus reliquis desideramus. Plures fuisse ejusdem nominis poëtrias admodum verisimile est vel ex iis, quae *Suidas* tradit T. I. p. 25. Ἤριννα, Τηΐα ἢ Λεσβία, ὡς δὲ ἄλλοι Τηλία . . . τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός· ἔγραψεν Ἠλακάτην. ποίημα δέ ἐστιν αἰολικῇ καὶ δωρίδι διαλέκτῳ, ἐπῶν τ. Ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. κ. τ. λ. Apud *Steph. Byz.* p. 653. in Τῆνος, dicitur Τηνία. Illa, quae Ἠλακάτην scripsit, tenera aetate obiit, testibus *Asclepiade* Ep. XXXV. et Epigr. ἀδ. DXXIII. Conf. et *Antip. Sidon.* Ep. XLVII. Jam quum alii *Erinnam Sapphus* aequalem

esse dicant, alii eandem ad tempora Alexandri M. referant, non inepte existimare videri debent, qui duas ejusdem nominis poëtrias fuisse statuant, alteram vetustiorem, recentiorem alteram.

Erycius Cyzicenus *), ut vocatur Vat. C. p. 242. ad Ep. VIII. Ep. XV. autem inscriptum Ἐρυκίου Θετταλοῦ. Reliquis gentilo non est additum. Hinc duos ejusdem nominis epigrammatarios fuisse apparet; quorum alter bucolicis inprimis argumentis oblectabatur, ita ut longe major pars epigrammatum, quae sunt in Anal. II. 295. (III. 9. ed. L.) ejusdem auctoris esse videatur. Ep. tamen X. eximendum horum numero, quippe quod *Theocriti* sit. Utrius horum sit epigr. XI. in *Parthenium Phocaeensem*, Homeri obtrectatorem, non dixerim. Quem *Parthenium Brunkius* in Lectt. p. 198. eum esse putat, cujus libellus περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων adhuc extat, *Virgilii* in graecis litteris magistrum, de quo *Macrob.* in Saturn. L. V. 8. cf. *Heyn.* ad *Donati* Vit. Virgil. §. 7. p. CLV. At is Νικαεὺς vulgo dicitur, aut etiam Μυρλεανός; quod librariorum errori tribuendum esse, ut *Fabricius* suspicatur (Bibl Gr. T. IV. p. 309), parum est verisimile. Quare illum *Parthenium*, qui tam parum honorifice de Homero sensisse dicitur, grammaticum esse existimo, quem novimus ex *Suida* V. Διονύσιος. T. I. p. 598. discipulum *Dionysii Alexandrini*, qui usque ad Tra-

*) Ap. *Fabricium* T. IV. 474. lectores remittuntur ad *Puteani* Diatribam de Erycio c. 7. et ad *Menagii* Amoenit. Jur. p. 198. (184.) Ille liber non est ad manus; apud *Menagium* autem non agitur de nostro, sed de *Erycio Claro* et de *Sexto Erucio*.

janum vixit; ita ut *Parthenius* sub Hadriano floruisse videri possit. Secundum hunc imperatorem itaque, qui *Ciceroni Catonem*, *Ennium Virgilio* praeferebat (*Spartian.* Vit. Hadri. c. 16.) et Ὅμηρον καταλύων Ἀντίμαχον ἀντ᾽ αὐτοῦ εἰσῆγεν (*Dio Cass.* L. LXIX. 4. p. 1153.) etiam *Parthenius* judicabat, quum Odysseam πηλὸν, Iliadem βάτον vocaret. Hinc itaque apparet, *Erycium* alterum non ante Hadrianum vixisse. — Cyziceni est procul dubio Ep. XII. in mulierem Atticam, bello a Romanis captam et post varias rerum vicissitudines Cyzici sepultam; quod *Brunkius* referebat ad expugnationem Athenarum per Sullam, Ol. CLXXIII. 3. A. V. C. 668. Quae si vera est suspicio, antiquioris quoque *Erycii* aetatem tenemus. *Erycii* versum servavit *Schol. Apoll. Rhod.* L. II. 126. Παμφαλᾷν τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Καὶ χρῆται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων. Λέγει δὲ καὶ Ἐρύκιος·

Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι,

ubi δινήσαντο est etiam in Scholiis Parisinis p. 130. nunc primum a viro eruditissimo editis, qui hunc versum ex duobus hemistichiis duorum hexametrorum continuo scriptorum compositum esse censet. Sed bene etiam haberet, si revocato augmento, quod praecedens litera expulit, scriberetur:

Πάντοσε παμφαλόωντες ἐδινήσαντο πόδεσσιν.

Etruscus Messenius. Unum ejus epigramma extat in Anal. II. 307. (III. 20. ed. L.) Quis fuerit ignoratur. Etruscum aliquem cum filio a Domitiano in exsilium missum commemorat *Martialis* L. VI. 83, VII. 39.

Euclides. Ei tribuitur Problema Arithmeticum

Anal. I. 168. (I. 101. ed. L.) *Fabricius* tamen non tam hujus auctoris esse existimat, sed potius *Euclidi* solvendum proponi. Floruit ille Ptolemaeo Lagi in Aegypto regnante.

Euenus. Diversorum hominum reliquiae conjunctae in Anal. I. 164. (I. 96. ed. L.) quod etiam Inscriptio declarat. Quaedam epigrammata in Cod. Vat. inscribuntur. Εὐήνου. Ep. VII. Εὐήνου Ἀσκαλωνίτου. Ep. XII. Εὐήνου Ἀθην. Ep. XIV. Εὐήνου Σικελιώτου. Ultimum denique Εὐήνου γραμματικοῦ. Duos *Evenos*, utrumque Parium et elegorum auctorem, distinguebat *Eratosthenes* ἐν τῷ περὶ χρονογραφιῶν, docente *Harpocrate* V. Εὔηνος. (Εὐηνὸς scribunt alii.) Alterum horum, seniorem, ni fallor, passim non sine ironia quadam commemorat *Plato* in Apologia Socr. p. 20. B. Phaedon. p. 60. D. unde *Maximus Tyrius* Diss. XXXVIII. 4. p. 225. ed. *R.* Socratem poësin didicisse narrat. Cf. de eo *Souchay* sur les poëtes élégiaques dans les Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. p. 598. *Heindorf.* ad Platon. T. IV. p. 18. Hunc *Evenum Eusebius* in Chronico retulit ad Ol. LXXXII. 3. Εὔηνος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης Φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. Huic tribuendae videntur sententiae, quae ab I — VI. in Analectis leguntur.

Junior *Evenus* vixit ante *Eratosthenem* (Ol. CXXXVIII), quem cum *Aristide* conjungit *Arrian.* ad *Epictet.* L. IV. 9. ἀντὶ Χρυσίππου καὶ Ζήνωνος Ἀριστείδην ἀναγιγνώσκεις καὶ Εὔηνον. Quibus verbis respiciuntur ejus ἐρωτικά, commemorata ab *Artemidoro* Onirocr. I. c. 5. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 158. sq. ed. *H.*

Hoc *Eveno* junior etiam esse videtur ille, quem *Philippus* coronae suae intexuit, quum, quod *Schnei-*

derus monuit, illi poëtae, quos *Philippus* in ordinem recepit, aut ipsius aequales fuerint, aut non valde antiquiores. Tres *Evenos* fuisse suspicatur etiam *Sonntagius* in Historia Poes. brev. p. 14. nobis quatuor saltem fuisse videntur; duo Parii, Atheniensis grammaticus, Ascalonita denique; quibus fortasse etiam ὁ Σικελιώτης annumerari debet, nisi hoc vocabulum ex Ἀσκαλωνίτου depravatum est.

Eugenes. Unum ejus extat in Anal. II. 453. (III. 158. ed. L.) epigramma in Anacreontis imaginem, expressum ex *Leonid. Tar.* Ep. XXXVIII.

Euhodus. Unum ejus est distichon, et versus singularis in Anal. II. 288 (II. 263. ed. L.) *Suid.* T. I. p. 900. Εὔοδος Ῥόδιος ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, ὁ θαυμαζόμενος εἰς ῥωμαϊκὴν ποίησιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται. Duos alios enotavit *Schneiderus*, alterum Caligulae paedagogum ap. *Joseph.* in Antiqq. L. XVIII. 8. libertum Severi alterum, paedagogum Caracallae ap. *Dion. Cass.* p. 1273. et al.

Euphemus commemoratur in *Meleagri* Prooem. v. 20. Occurrit *Euphemus*, nescio an idem, ap. *Ammonium* p. 76. Εὔφημος· Ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη, ἀντὶ τοῦ γίνου.

Euphorion. Locum habuit in Corona *Meleagri*. Duo ejus extant epigrammata in Anal. I. 256 (I. 189. ed. L.) Multi de Chalcidensi hoc poëta dixerunt, quos vide ap. *Heynium*, de ejus Χιλιάσι disputantem in Exc. III. ad *Virgilii* Eclog. VI. 64. Fragmentum ex opere ejus minus noto, Θρακί, servavit *Stephan. Byz.* in Ἄσβωτος, ita distinguendum:

τὸν μὲν ἄρ᾽ ἐκ Φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὦκα φέροντες
ὑστάτιον ῥύσαντο κονισαλέῃσιν ἐθείραις
ἵπποι, καλὰ νέουσαι ἐπορνύμενοι Φυγάδεσσιν.

hunc (Amphiaraum) *equi Asbotii* (pernicissimi) *celeriter auferentes ultimum omnium pulverulentis ruebant comis, pulchre fluentem Phygadeam cursu petentes.* Jam confer somnia latini interpretis apud *Stephanum.*

Euphronius. Priapeïa scripsisse tradit *Strabo* L. VIII. p. 586. C. quibus latinis poëtis praelusisse videtur *Victorio* in Var. Lectt. L. XXXIV. 19. p. 951.

Eupithius Atheniensis. Unum epigramma est in Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.) quo suum circa *Herodiani* καθολικὴν προσῳδίαν laborem laudat. De *Herodiano,* qui sub Antonino Philosopho floruit cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 278. ed. *H. Eupithii* grammatici nomen me alibi legere non memini.

Euripides Tragicus. Unum ejus epigr. extat in Anal. II. 57. (I. 96. ed. L.)

Eutolmius Scholasticus Illustris. Sic inscripta quatuor ejus epigrammata in Anal. III. 8. (II. 229. ed. L.) quorum primum respondet Epigrammati *Palladae* XCII. unde verisimile ſit, eum *Palladae* fuisse aequalem. Summae dignitatis virum fuisse apparet ex titulo Ἰλλουστρίου, de quo cf. *DuCang.* in Gloss. Latin. med. et inf. V. *Illustris.* et in Gloss. Graec. p. 513. sq.

Statyllius Flaccus. Vide *Statyllius.*

Fronto. Vide *Phronto.*

Gabriel, Praefectus urbis CPolis, in cujus imaginem scriptum Epigr. *Leontii* II. qui sub Justiniano floruit. Eidem inscriptus liber *Jo. Lydi* de Mensibus, et alia quaedam ejusdem scriptoris. *Fabr.* Bibl. Gr. T. IV. p. 156. Alios hujus nominis recenset idem T. XI.

p. 624. sq. Nostri *Gabrielis* unum extat epigramma in Anal. III. 7. (III. 228. ed. L.)

Gaetulicus. Varie scribitur in Cod. Vat. Γαιτουλλίου. Γαιτουλίκου. Γαιτουλίχου. Γαιτούλλου. Γαιτουλικίου. In Planudea etiam Γετουλίου. *Cnaei Lentuli* nomen, quod *Brunkius* ei addidit, in Anthologia nusquam legitur. Referebat ille haec epigrammata ad *Cn. Lentulum Gaetulicum*, quem de conjuratione suspectum a Caligula occisum esse tradit *Sueton.* in Calig. c. 6. Cf. *Dio Cass.* L. LIX. p. 926. 39. Hujus *Gaetulici* epigrammata laudantur, non valde pudica, ut colligimus ex Praefat. *Martialis* ad L. I. *Lasciviam verborum veritatem i. e. epigrammatum linguam excusarem, si meum esset exemplum. Sic scribit Catullus, sic Pedo, sic Gaetulicus, sic quicunque perlegitur.* Ejusdem hominis exemplo se tuetur *Plinius*, quod *versiculos* scribat *parum severos* L. V. Epist 3, 5. *Sidon. Apollin.* II. Ep. X. p. 148. *reminiscere, quod saepe versum Corinna cum suo Nasone complevit, Lesbia cum Catullo, Caesennia cum Gaetulico.* Id. Carm. IX. 256. p. 129. *Non Gaetulicus hic tibi legetur, Non Marsus, Pedo, Silius, Tibullus.* Ex nullo horum locorum apparet, *Gaetulicum* graece scripsisse; nec tamen *Lipsius* ad *Taciti* Annal. IV. 44. dubitabat, graeca in Anthologia epigrammata, quae *Gaetulici* nomen praeferunt, ad Romanum poetam referre. Novem supersunt in Anal. II. 166. (II. 151.) varii argumenti et omnia castissima. Primum puellae amantem sistit, non autem Cesenniae, sed Idotheae, in cujus gratiam se per mare Jonium vela facturum esse ait.

Galli. Duo ejus sunt epigrammata in Anal. II. 106. (II. 193. ed. L.) unum nudo *Galli* nomine inscriptum

in Anth. Plan., alterum *τοῦ δικαίου Γάλλου· ἐπίγραμμα ἀδικώτατον*, unde *Reiskius* fecit Αἰλίου, quem sequitur *Brunkius*. Duo fuerunt *Galli*; *Aelius*, cujus res geſtas enarrat ejus aequalis *Strabo* L. XVII. p. 1175. et *Cornelius*; amicus *Virgilii*, de quo cf. *Heyn.* Exc. III. ad Bucol. Ecl. VI. Utrumque confudit *Reiskius* in Notitia Poët. p. 202. *Menagius* in Menagianis T. III. p. 252. et alii. Distinxit eos *Fabricius* ad *Dion. Cass.* LIII. T. I. p. 723. §. 209. Cf. *Chardon de la Roch.* Magas. encycl. V. an. T. IV. p. 335. *Aelium Gallum* poëtica laude floruisse nemo, quod sciam, dixit; *Cornelio* itaque duo illa epigrammata tribui debent; nisi tertius fuit, ab utroque diversus, aliunde non notus.

Gauradas. Unum ejus epigr. extat ludicrum in Anal. II. 440. (III. 147. ed. L.) Quis fuerit, ignoratur.

Geminus. Ex decem epigrammatis, in Anal. II. 279. (II. 254. ed. L.) nudum quae *Gemini* nomen praeferunt Ep. II. III. IV. V. VI. X. Ep. VIII. Γεμίνου. Ep. I. (in Plan.) et VII. Τυλλίου Γεμίνου. Ep. IX. autem in membr. Vat. Τυλλίου Σαβίνου, in Planudea Τυλλίου Γεμίνου. *Tullius*, quem *Philippus* se coronae suae intexuisse narrat, utrum *Geminus* sit noster, an *Laurea*, non constat. Plurima epigrammata ejus versantur in artis operibus describendis; omnia ingenii ostentandi causa composita sunt.

Geraeus Cyrenaeus. Aratum poëtam epigrammate ornasse dicitur in Vita Arati: *Γηραίῳ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη.*

Germanicus Caesar. Unum ei epigr. tribuunt Anal. II. 159. (II. 146. ed. L.) In Vat. autem membr.

eidem inscribuntur epigrammata, quae alii *Hadriano* tribuebant, duo (Anal. II. 285. nr. II. III.). Loca veterum de ejus eloquentia et poëtica facultate collegit *Menkenius* in Bibl. scriptorum militia et scriptis illustrium p. 216. sq.

Glaucus. Ex sex epigrammatis nudum *Glauci* nomen praeferunt I. II. V. Anal. II. 347. (III. 57. ed. L.) Ep. III. inscriptum Γλαύκου Ἀθηναίου. Ep. V. Γλαύκου Νικοπολίτα. Diversorum igitur hominum habemus poëmatia. Inter haec Ep. I. et II. ejusdem sunt auctoris; tum Ep. III. IV. V. quae in artium operibus laudandis versantur, *Atheniensis* sunt *Glauci*, an ejusdem cum illo, quod *Reiskius* existimabat, non dixerim. Caeterum *Glaucum* quendam, hierophantam in sacris Eleusiniis, commemorat *Philostrat.* Vit. Soph. L. II. 20. p. 601. quem *Fabricius* eundem cum epigrammatographo esse censebat sine causa idonea; et alium, Italum, auctorem libri de veteribus poëtis, *Plutarch.* de Music. T. II. p. 1132. E. et de X Orator. T. II. p. 833. D. *Diogen. Laërt.* VIII. 52. p. 527. IX. 38. p. 570. *Menagius* Ibid. p. 378. Sed hic *Rheginus* fuit. Alios etiam *Glaucos* recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. II. p. 122. ed. *H.*

Glyco. Unum ejus epigr. extat in Anal. II. 278. (II. 254. ed. L.) quod ἄδηλον est in Planudea. Plures *Glycones* commemorat *Fabricius* l. c. nullum, cui hoc epigr. commode possit tribui.

Gregorius Theologus Nazianzenus. Plurima hoc ecclesiae christianae sub Theodosio M. decus reliquit epigrammata, quorum plurima edidit *Muratori* in Anecdotis gr. Patav. 1709. 4. plura continet Cod. Vat. quae nos inde in Anthol. Gr. T. I. Libro VIII. edidi-

mus a pag. 539—604. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 427. ed. *H.*

Hedylus. In *Meleagri* Corona habebat locum. Septem ei inscribuntur epigrammata in Anal. I. 483. ad quae quatuor accesserunt alia T. II. p. 526. (I. 233. ed. L.) Inter illa Ep. V. VI. (IX. X.) ἄδηλα sunt in Planudea, et vehementer dubito, recte ea in Cod: Vat. Ἡδύλου inscribi. Memorabilis locus est de hoc poëta ap. *Athenaeum* L. VII. p. 297. B. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν ῥίψαι εἰς τὴν θάλασσαν· Ἡδύλη δὲ τοῦ ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς, Ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ, ἱστορεῖ κ. τ. λ. Male itaque *Fabricius Hedylum* nostrum vocat Siculum, qui error natus ex falsa interpretatione v. 45. Prooemii *Meleagri*, ubi Σικελίδεω *Asclepiadem* significat. Hoc nomen occurrit etiam Ep. II. (T. II. 526.) tanquam hominis faceti et jucundi; ubi eundem poëtam significari, *Hedyli* aequalem, non dubito. Quatuor ejus epigrr. anathemata celebrant, inter quae Ctesibii organum, in templo Arsinoës positum, describitur. Ctesibius autem Ptolemaeo Philadelpho regnante floruisse videtur. Vid. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IV. p. 234. not. p. *Hedylum* in epigrammatis suis donaria descripsisse, quae in Arsinoës templo viserentur, scienter observavit *Casaubonus* ad *Athenae.* L. XI. 13. p. 817. judice *Pierson.* ad *Moer.* p. 413. Aemulabatur cum eo *Callimachus*, ut apparet ex ejus Ep. XXXI. Cum *Callimacho* nostrum nominat *Etymolog. M.* in loco obscuro V. ἀλυτάρχης .... Ἠλεῖοι γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους .. ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἡδύλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει.

τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Qui locus non praeteriit diligentiam *Schneideri* in Anal. cr. p. 9. ubi excitat etiam haec ex *Strabone* L. XIV. p. 683. (1002. A.) Ἤδη οὖν σκοπεῖν πάρεστι τὴν ῥᾳθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἀρχή·

Ἱραὶ τῷ Φοίβῳ πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι
ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγοῦσ᾽ ἔλαφοι.

εἴθ᾽ Ἡδύλος ἐστίν, εἴθ᾽ ὅστις οὖν, φησὶ μὲν ὁρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος, ἐκ δὲ Κιλίσσης ἠϊόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται διότι

μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον
χεῦμα δι᾽ εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ex epigrammate *Hedyli* ſragmentum servavit *Athenaeus* L. VIII. p. 344. F. Ἡδύλος ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους καταλέγων, Φαίδωνος μέν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ φύκει᾽ αἰνεῖ καὶ
χορδὰς ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

quae in hunc modum emendare conatus sum in Addit. Animm. in Athen. p. 191.

Φαίδων δέ τε φυκίδ᾽ ἐνείκαι
χορδάς θ᾽ ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

In φυκὶς prior producitur. Cf. *Apollonidi* Ep. VII. 1. XXIII. 4.

Hegemon. Unum ejus epigr. est in Vat. C. p. 274. (quod dedimus in Paralipomm. nr. 38. p. 649.) ubi Ἡγέμων scribitur. Ἡγήμων scribendam esse existimat *Huschke* in Anal. cr. p. 199. Notus est Ἡγήμων Thasius, quem nonnullos veteris comoediae poëtis annumerasse, auctor est *Athenae.* L. I. p. 5. B. apud quem ejus parodiae passim laudantur. Alius fuit, orator,

Phocionis amicus, de quo *Harpocrat.* V. Cf. *Ruhnken.* in Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXVI. sq. De ἐπιγραμματογράφῳ nihil constat.

Hegesippus. A *Meleagro* in ordinem receptus v. 25. Octo ejus extant epigrammata in Anal. I. 254. (I. 187. ed. L.) *Reiskius* cogitabat de *Hegesippo*, mediae comoediae auctore, patria Tarentino, qui nescio an idem sit cum oratore illo, cui nonnulli Orationem de Haloneso tribuebant. Pro uno habet *Suidas* in Ἡγήσιππος, et plurimi recentiorum. De oratoria tantum hominis facultate monuit *Ruhnk.* in Histor. crit. Or. gr. p. LXXVIII. Est inter epigrammata *Hegesippi* unum in scutum Archestrati, fortasse ejus, de quo *Xenoph.* Hellen. L. I. 5. 16. et II. 2. 15. ubi vide *Schneiderum.* Ille floruit circa Ol. XCIII. ita ut *Hegesippus* eum novisse potuerit. Levis tamen conjectura, quae solo nomine nititur. Antiquioribus nos poëtis *Hegesippum* adscribere jubet nativa, quae in ejus epigrammatis cernitur, simplicitas.

Heliodorus. Episcopus Tricensis, Αἰθιοπικῶν auctor clarissimus, ex qua fabula distichon legitur in Vat. Cod. p. 442. quod dedimus in Paralipp. nr. 58. p. 659. Perperam autem inter epigrammatarios refertur, ob Epigr. in Anal. II. 306. (III. 20. ed. L.) quod in Vat. C. Διοδώρου inscribitur. Error in apographo *Brunkium* decepit.

Helladius. Unum ejus extat distichon Anal. II. 438. (III. 145. ed. L.) Novimus *Helladium* Alexandrinum, grammaticum, cujus opera quaedam (rhetorici maximam partem argumenti) recenset *Suidas* T. I. p. 707. Floruit sub Theodosio juniore, cujus etiam ἔπαινον composuit. Alius fuit auctor Chrestomathiae,

sub Licinio et Maximiniano, seculo quarto ineunte. *Photius* in Bibl. nr. 279. Hic *Bisantinus* appellatur. Cf. *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. I. 2. 4. p. 16. *Fabric.* Bibl. Gr. T. X. p. 772. ed. *H.*

Heraclides Sinopensis, ἐπιγραμμάτων ποιητὴς λιγυρός, secundum *Diogen. Laërt.* L. V. 94. p. 316. Tria ejus supersunt epigrammata in Anal. II. 261. (II. 237. ed. L.) quae *Diogenis* de eo judicium confirmant. Primum inscriptum Ἡρακλήτου; tertium nudum *Heraclidis* nomen praefert; medium Ἡρακλείδ. σινώπ. Ep. I. expressum videtur ex *Antipatri Sidonii* Ep. CIV. *Heraclides* plurimos recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T. X. p. 119. ed. *H.*

Hermocreon. Duo ejus sunt epigrammata, et simplicitate et elegantia conspicua, in Anal. II. 252. (II. 229. ed. L.)

Hermodorus. Unum Epigr. in Venerem Cnidiam Anal. I. 262. (I. 193. ed. L.) Locum habuerat in Corona *Meleagri*, qui ejus nomen in Prooemio v. 44. circumscriptione significavit: ὑμνοθέταν, Ἑρμοῦ δῶρον ἀειδόμενον. *Schneiderus* in Anal. crit. p. 2. *Hermodori* esse censet fragmentum, quod ap. *Stobaeum* Flor. T. LVIII. p. 378. 5. *Hermodoto* inscribitur nec minus ap. *Plutarch.* T. II. p. 182. C. Ἑρμοδότου in Ἑρμοδώρου mutandum existimat. Quod si verum esset, teneremus *Hermodori* aetatem, eumque sub Antigono Gonata una cum Antagora floruisse constaret. Sed illa conjectura incerta est.

Herodes Atticus, Sophista nobilissimus, de cujus vita diserte tradidit *Philostratus* in Vit. Soph. L. II. 1. Cf. *Burigny* Mémoire sur la Vie d' Herode Atticus

dans les Mém. de l'Academie des Inscript. T. XXX. p. 1. sqq. et alii, quos recenset cl. *Visconti* in Praef. ad Inscriptt. Triopeïas, quas eleganter edidit Romae. 1794. fol. Priorem harum inscriptionum primus *Salmasius Herodi* vindicare studuit, invito *Visconto*, qui hanc quoque ad *Marcellum* refert. V. *Marcellus*. Et profecto *Herodem* versibus dedisse operam nemo veterum prodidit. Utramque denuo recensuit et illustravit *Fiorillo* in Reliquiis Herodis Attici. Lipsiae. 1801. 8.

Herodicus Babylonius. Unum ejus epigr. ex *Athenaeo* relatum in Anal. II. 65. (II. 64. ed. L.) *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. II. 13. 6. probabiliter suspicatur, illum *Herodicum*, quem *Crateteum* vocat *Athenaeus* L. V. p. 219. C. eundem esse cum Babylonio. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 515. *Wolfius* in Prolegg. ad Homer. p. CCLXXVII. not. 65. An ipsum Cratetem audiverit, quod *Vossius* existimabat, de Histor. Gr. L 21. nec affirmare audeo, neque negare. Floruit *Crates* sub Ptolemaeo Philometore, qui regnavit ab Ol. CXLIX. 4. usque ad Ol. CLVIII. 2.

Hippias Eleus. Unum ejus epigramma est in Anal. II. 57. (II. 57. ed. L.) ex *Pausania*, qui Sophistae *Hippiae* esse diserte significavit: Ἱππίας ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σοφός. Vide de eo *Philostr.* in Vit. Soph. L. I. p. 495. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 657. ed. *H.*

Hippo, Rheginus, qui nomen inter philosophos habuit. Disputavit de eo *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. II. 31. Extat distichon, quod ille tumulo suo inscribi jusserat, in Anal. III. 330. (I. 102. ed. L.)

Homerus. Tribuuntur ei epigrammata quaedam, meris hexametris conscripta, in Vita *Pseudo-Hero-*

doti, ap. *Suidam* in Ὅμηρος, et in aliis Vitis. In Anthologiam non sunt relata.

Janus Lascaris a *Fabricio* in Catalogum Poëtarum epigrammatariorum relatus, ob collectionem epigrammatum graecorum, quae prodiit Basileae. 1537. 8. Quaedam ejus epigrr. exhibet *Iriarte* in Catal. Mss. gr. P. 462. sqq.

Ignatius Magister. Ἰγνατίου τοῦ Μαγίστορος τῶν γραμματικῶν inscribitur distichon in Vat. C. p. 61. Ejusdem legitur epitaphium in seipsum Ib. p. 694. Vide Paralipp. nr. 208. 209. 210. Commemorat *Suidas* T. II. p. 94. *Ignatium* quendam diaconum magnae ecclesiae, auctorem ἐλέγων ἐπιτυμβίων. Recenset *Ignatios Asseman.* in Bibl. Or. Indic. ad Tom. II. p. 532. et Tom. III. p. 17. 297.

Joannes Barbucallus. Vide supra in *Barbucallus.*

Jobas. i. e. *Juba*, rex Mauritaniae. Ejus epigramma, ab *Athenaeo* servatum, emendatius edidimus in II. Paralipp. nr. 33. Vide de eo *Suidam* T. II. p. 120. *Fabric.* ad *Dion. Cass.* LI. 15. 93. p. 645. *Sevin.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. IV. p. 457. qui in fine etiam epigrammatis illius verbo mentionem fecit. *Needham* Prolegg. ad Geopon. T. I. p. LX. ed. *Nicl.*

Jon Chius. Reliquias quasdam ex ejus elegiis exhibent Anal. I. 161. (I. 93. ed. L.) Inter varia scripta ejus commemorantur etiam epigrammata ap. *Schol. in Aristoph.* Pac. 835. Ἴων ὁ Χῖος. Διθυράμβων καὶ τραγῳδίας καὶ μελῶν ποιητής.... ἔγραψε δὲ καὶ Κωμῳδίας, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ παιᾶνας, καὶ ὕμνους, καὶ Σκολιά, καὶ ἐλεγεῖα κ. τ. λ. Ei vulgo et in Cod. Vat. tribuitur Ep. ἀδ. DXXXIV. sed perperam, ut docere sus-

cepit *Bentlej.* in Epist. ad Mill. p. 50. sq. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 307.

Irenaeus Referendarius. De titulo *Referendarii* disputavit *Salmasius* in Scriptt. Hist. Aug. T. II. p. 512. disertius etiam *Reiskius* in not. ad Constant. Ceremon. p. 19. Tria *Irenaei* epigrammata amatorii argumenti extant in Anal. III. 10. (III. 231. ed. L.) Quo tempore vixerit, certis notis non indicatur. Sed eum Justiniani aevo floruisse, si ejus epigrammata cum epigrammatis *Agathiae* et *Pauli Silentiarii* comparaveris, vix dubitabis.

Isidorus Aegeates. Quinque ejus epigrammata extant in Anal. II. 473. (III. 177. ed. L.) *Brunkius* de eo haec monuit in Lectionibus p. 228. „Quando vixerit hic poeta, non reperio: sed ex paucorum, quae supersunt, carminum argumentis et stilo antiquior videtur et melioris aevi, quam ex ordine, quo hîc collocatus est, aestimari posset. Ex comparatione Ep. I. cum *Antiphili* Ep. XXIII, quorum unum ex altero expressum videtur, Isidorum priorem censuerim." Plurimos *Isidoros* recenset *Fabricius* in Bibl. Gr. T. X. p. 494. sqq. ed. *H.*

Isidorus Scholasticus. Unum ejus extat epigramma in Anal. II. 474. (III. 179. ed. L.) in membr. Vat. inscriptum Ἰσιδώρου σχολ. Βολβυθιώτου. quod *Salmasius* in not. mst. in βολβυτινήτου, aut βολβαιώτου mutandum existimat. Illud probat *Brunkius* in Lectt. p. 228. Βολβιτίνη est urbs Aegypti, a qua Bolbitinum ostium. Plures fuerunt *Isidori Aegyptii.* Βολβαιώτης, quod propius abest a lectione Codicis, foret a Βόλβαι, urbe Cariae, unde tamen gentile derivatur βολβαῖος, auctore *Stephano Byz.* p. 173.

Julianus Imperator. Duo ejus epigrammata exhibent Anal. II. 403. ad quae accessit aenigma T. III. p. 332. (III. 111. ed. L.) Vide de ejus vita et scriptis *Fabric.* Bibl. Gr. T. VI. p. 719. ed. *H.* ubi epigrammatum nulla ſit mentio.

Julianus Aegyptius, sive ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου, ut in Anthologia appellatur. i. e. *expraefectus* sive *quondam Aegypti praefectus.* Cf. *Godofred.* ad Cod. Theodos. T. V. p. 304. Extant ejus epigrammata LXXI. in Anal. II. 493. (III. 195. ed. L.) quibus ex auctoritate Cod. Vat. addendum Ep. ἀδ. DXXVII. *Tillementius* Hist. des Emper. T. V. p. 89. suspicabatur, *Julianum* nostrum esse eum, qui Magister largitionum fuit sub Theodosio I. an. 383. ad quem sunt epistolae *Gregorii Nazianzeni* CLXVI. sqq. Fallitur vir doctissimus. Nostrum *Julianum* floruisse sub Justiniano apparet ex Ep. LXX. et LXXI. in Hypatium, Anastasii Imper. sororis filium, qui Justiniani jussu interfectus est anno 532. et ex Ep. LXIX. in Joannem, ejusdem Hypatii nepotem. Plurima ejus epigrammata ex vetustioribus expressa; multa in artis operibus describendis versantur.

Julianus Antecessor. (Ἀντικήνσωρ. *DuCang.* Glossar. p. 84. *Menag.* Amoenitatt. Jur. p. 135.) Tria ejus extant disticha in Anal. III. 9. (III. 230. ed. L.) Idem fortasse, qui *Scholasticus* vocatur in Vat. C. ad Ep. ἀδ. CCCCXXXIII. *Fabricius* eum esse suspicatur, cui *Priscianus,* qui sexto seculo medio grammaticam docuit, libros suos inscripsit. Is est, qui sub Justino juniore floruit, laudatus a *Theaeteto Schol.* Ep. VI. (Cf. Animadvv. T. II. P. III. p. 407.) quod etiam existimabat *Menagius* in Amoenitatt. Jur. Civil. c. XXIV. p. 135.

Junior. Vide infra in *Pompejus Junior.*

Tullius Laureas. Tria ei tribuuntur epigrammata in Anal. II. 102. (II. 90. ed. L.) quorum medium in Vat. Cod. inscribitur Ταλλλίου Λαυρέα. In Planud. p. 247. Σατυλλίου, nomine *Laureae* non addito. Sine haesitatione *Reiskius* amplexus est suspicionem *Fabricii*, *Tullium* hunc *Lauream* libertum esse M. Tullii Ciceronis, quem carmen latinum in thermas Ciceronianas scripsisse novimus ex *Plin.* H. N. XXXI. 2. Vid. *Burmann.* ad Anthol. Latin. T. I. p. 340. Huic conjecturae convenit hoc, quod *Tullius* noster locum habuit in Corona *Philippi*; quem Augustani inprimis seculi poetas collegisse constat.

Leo philosophus. Inter novem epigrammata, quae exhibentur in Anal. III. 128. (IV. 97. ed. L.) Ep. IV. inscribitur in Vat. Cod. Φωτίου, πατρ. Κωνστ. ἄλλοι δέ φασιν Λέοντος τοῦ φιλοσόφου. (Cf. Animedverss. T. III. P. I. p. 249.) Ep. VII. ἄδηλον est cum in membr. Vat. tum in Plan. et eximendum proinde *Leonis* reliquiis. Omisit *Brunkius* epigr. ap. *Reiskium* nr. 636. p. 104. (quod dedi in Paralipp. nr. 198. p. 736.) cum titulo: Λέοντος φιλοσόφου τοῦ ἐπονομαζομένου Ἕλληνος, *pagani*, ut interpretatur *Reiskius* p. 167. qui hunc *Leonem* nihil diversum existimabat esse a *Leontio*, Atheniensi, Eudociae patre, quae ejuratis patriis erroribus Theodosio Juniori nupsit. Huic conjecturae *Brunkius* opposuit Ep. IV. in *Achillis Tatii* fabulam, quam *Leontium*, qui ante annum 412. e vivis excesserat, non magis legere potuisse ait, quam Orlandum Boyardi. Hoc argumentum facile everteris lemmate modo laudato, quod illud Epigr. ad *Photium Patriarcham* refert. Sed omnino illi conjecturae viri doctissimi non multum videtur tribuendum. Nec stilus horum epi-

grammatum nos de scriptore quarti seculi cogitare patitur. Nihil igitur impedit, quo minus Leo Imperator, aut alius Leo, *Pselli* discipulus, eorum auctor existimetur; modo ne credas, Ep. I. II. III. IV. VIII. in vivos homines, Leonisque aequales scripta esse. Similia sunt haec epigrammata iis, quae a librariis et grammaticis scriptorum, quos descripserunt, codicibus praefigi aut subtexi solent; qualia multa Anthologia repraesentat, plura, pessimae plerumque notae, Catalogi Mstorum codicum. — Ep. X. quin *Leonis Imperatoris* sit, vix dubites. In Vat. Cod. auctoris nomen adscriptum non habet; in Planudea est Λέοντος Φιλοσόφου.

Leonidas Alexandrinus. In Anal. II. 190. (II. 174. ed. L.) jejuno huic versificatori epigrr. XLIII tribuuntur. Sed inter haec nonnulla sunt *Leonidae Tarentini* *); Ep. XXIII. autem *Lucillii.* Contra Alexandrini versificatoris epigrammatis accedere debent ex *Leonidae Tarentini* Ep. XCIV. tum Ep. XXVI. *Archiae;* Ep. ἀδ. CDXXI. Ἰουλίου Λεωνίδα inscribitur Ep. XV. in Vat. C. unde eum Romae Juliorum familiae adscriptum fuisse suspiceris. Ad Nilum se natum esse ait Ep. VIII. (Cf. IX. XVII. XXV.) ubi Νειλογενῆ se appellat, ut Νειλαιᾶ ἀειδοπόλον Ep. XXVI. Eum se Romam contulisse apparet ex Ep. XXVII. ubi se olim grammaticam **) professum, Romanisque ignotum fuisse narrat; nunc

---

*) Hujus sunt Ep. II. XII. XXX. et XXXVII. fortasse etiam Ep. XLI.

**) γραμμάτεσσιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον i. e. litteris. De astrologia cogitabat *Meineke* in Prolusione ad utriusque Leonidae carmina p. XXIII.

autem se omnium amore florere. Quo tempore Romae vixerit, satis apparet ex Ep. VIII, quod Poppaeae Augustae natales celebrat; quam quum Nero a. V. 815. in matrimonium acceperit, intra hunc annum et ann. 818., quo eadem periit, epigramma illud necesse est scriptum sit. Ep. XXI. Agrippinae munera natalitia versus offert; quam Agrippinam, Neronis matrem, esse vix dubites. Haec autem interfecta est an. V. 812. Sed vitam eum extendisse usque ad Vespasiani aut Titi obitum suspicari licet ex Ep. X. in Caesarem, natales ad aquas Cutilias celebrantem. His aquis Vespasianus usus est A. V. C. 832. ibique obiit. Idem Tito accidit. Haec igitur temporis vestigia his epigrammatis impressa sunt clara et indubitata; alia obscura et incerta, quae *Reiskius* collegit, prudens praetereo. Quod *Meinekius* (Prolus. de utriusque Leonidae carminibus p. XXII.) ex Ep. XXIII. colligit, poetam, antequam a Nerone muneribus mactaretur, egenum fuisse, id evanescit, cum illud epigramma, quod supra monuimus, non *Leonidae* sit, sed *Lucillii*. Caeterum ejus epigrammata aut omnia, aut certe plurima eorum sunt *ἰσόψηφα* (cf. Animadverss. T. II. P. II. p. 92.). De omnibus id pronuntiat auctor notae in Vat. Cod. p. 415. *ὅτι πάντα τὰ ἐπιγράμματα Λεωνίδου ἰσόψηφα· οἱ δύο στίχοι ἀποτελοῦσιν ἀριθμὸν καὶ οἱ δύο ὁμοίως.* Frigidi hujus et inepti generis epigrammatum quis inventor fuerit, ignoratur; fortasse ipse *Leonidas*. Imitatorem et aemulum habuisse non videtur.

Leonidas Tarentinus. In *Meleagri* corona locum habebat. Centum illis epigrammatis, quae ei tribuuntur in Analect. I. 220. (I. 153. ed. L.) accedere debent quatuor aut quinque ad *Alexandrinum* temere relata; ex Theocriteis Ep. X. et XVIII., duo a *Brun-*

kio praetermissa, Vat. C. p. 411. 478. (Paralipomm. nr. 44. 89.) Ex Ep. C. quod ipsius *Leonidae* non videtur, apparet, eum Tarenti natum, diu multumque per vitam jactatum, procul a patria sepultum fuisse. Eum intestinis bellis patria pulsum esse suspicabatur *Schneiderus*. Pauperem fuisse docet Ep. XXX. inter *Leonidae Alex.* epigrammata, quod nostri esse genus dicendi abunde declarat; et Ep. XIII. (quod expressum Ep. I. *Cornelii Longini*, et *Gaetulici* Ep. III. illi simillimo.) Paupertatem ipse commendat Ep. LV. eamque divitiis operose conquirendis praeferendam docet. Quod ad aetatem *Leonidae* attinet, tria sunt in Analectis epigrammata, quae eum ad Pyrrhi, regis Epiri, tempora referri jubent. Sed horum primum (XXI.) in Planudea tantum, secundum (XXII.) ex mera *Brunkii* conjectura inter *Leonidae* reliquias relatum est: tertium denique (XXIII. adde etiam XXIV.) in arma Lucanis bello erepta, *Leonidae* quidem tribuitur in Vat. Cod. et in Planudea, sed temporis significationem habet admodum ambiguam. Cum Pyrrhi tamen aetate convenit commemoratio filiarum Antigenidae Ep. I. qui tibicen circa Olymp. CXI. adhuc vixisse videtur; quamquam minime necessarium est, ut *Leonidas*, cujus plurima sunt ἐπιδεικτικά, illud epigramma viventibus Antigenidae puellis scripserit. Circa eadem tempora fortasse vixit *Tellen*, quem Ep. LXXVII. laudat. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 158. ed. *H.* Caeterum inter Anthologiae poëtas *Leonidas* noster non ultimum locum occupat. Primus videtur fuisse, qui in dedicatoriis instrumenta artis qualiscunque non sine ambitione quadam recenseret; quod epigrammatum genus quamquam non multum poëticae laudis habeat, arte tamen commendatur, qua res admodum tenuis callida partium junctura, verbis ex-

quisitis et sonantibus, ingeniosis denique circumscriptionibus exornatur. His artificiis *Leonidas* quidem sobrie usus est; non item ii, qui insequenti aetate idem genus arripuerunt. In reliquis epigrammatis sensus plerumque molles et teneros oratione elegante versibusque leniter defluentibus expressit. *Leonidas* laudatur ap. *Hesychium* in Ἕκτορες. κάσσαλοι ἐν ῥυμῷ. Σαπφὼ δὲ τὸν Δία Λεωνίδης τὸν χρυσόφαντον. ubi nostrum intelligi non dubito.

Leontius Scholasticus. Plurimi fuere *Leontii*, quorum recensum dedit *Jac. Gothofredus* in Prosopogr. Cod. Theodos. p. 369. *Fabric.* in Bibl. Gr. T. VII. p. 455. sqq. T. VIII. p. 318. sqq. ed. *II.* Ad Epigrammata XXIII, quae exhibentur in Anal. III. 103. (IV. 73. ed. L.) adde unum in Paralipp. nr. 814 p. 668. cum lemmate: Λεοντίου σχολ. τοῦ μηνᾶ. quod est etiam ad Ep. XV. p. 461. et ad Ep. VII. in Planudea: Λεοντίου σχολ. τοῦ Μινωταύρου. *Minotauri* cognomen unde adhaeserit *Leontio*, ignoro equidem, nec sciebat doctissimus *Huschke* in Anal. cr. p. 273. *Leontium* nostrum *Alemannus* ad *Procopii* Histor. Arcan. p. 151. eum esse suspicatur, qui *Referendarius* vocatur ap. *Procop.* l. c. c. 17. assentiente *Fabricio.* Huic aetati convenit Ep. II. in Gabrielem, qui sub Justiniano urbi praefectus fuit; et Ep. IV. in Petrum; Ep. XII. in Porphyrium aurigam Justiniano imperante clarissimum. Diversus est *Leontius*, cujus praematuram mortem iisdem temporibus lugebat *Paul. Silent.* Ep. XXXII. De pluribus *Leontiis Scholasticis* vide *Bandur.* Antiqq. CPol. T. II. p. 837.

Libanius, Sophista clarissimus. Unum ejus epigramma in Juliani mortem extat in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.)

Lollius Bassus. Vide supra *Bassus.*

Cornelius Longinus. Sic hoc nomen effertur in Planud. p. 420. Ep. I. quod in Vat. Cod. Κορνηλίου Λόγγου inscriptum. Ep. II. in Vat. C. non extat; in Plan. autem Κορνηλίου inscriptum, altero nomine omisso. Duo haec epigrammata exhibentur in Anal. II. 200. (II. 184. ed. L.) Prius expressum ex *Leonidae Tar.* Ep. XIII. Quo tempore vixerit, non constat.

Lucianus. Samosatensi sophistae tribuuntur in Anal. II. 308. (III. 21.) epigrammata XXXIX. quibus adde ex auctoritate Cod. Vat. Ep. CXVIII. *Lucillii;* Ep. XXII. *Palladae;* ep. XVII. *Nicarchi;* et unum in Paralipp. nr. 127. Quaedam in his sunt sententiosa, plurima autem hyperbolica. Hoc enim epigrammatis genus, cui comoedia praeluserat, primo et secundo post Christum seculo inprimis frequentari coepit. Caeteris *Lucianus* modestior; plurimi autem, qui in hoc genere luserunt, exaggerandi licentia ita abusi sunt, ut recte judicaverit *Valkenarius* ad *Theocriti* Adon. p. 256. de viginti hujus modi epigrammatis, si unum aut alterum exceperis, ceteros hos lusus valde videri frigidos.

Lucillius. (Λούκιλλος et Λουκίλλιος scribitur in membr. Ipse se Λουκίλλιον vocat Ep. XXXV.) Inter epigrammata CXXIV, quae ei tribuuntur in Anal. T. II. 317. (III. 29. ed. L.) *Luciano* inscribitur Ep. CXVIII. *Palladae* Ep. XCVI. et CXXIV. unde *Lessingii* conjectura concidit; qui in Opp. T. I. p. 301. ex Magni medici mentione *Lucillium Martiale* longe juniorem esse existimat. Hic quidem Magnum ad Antoninorum tempora refert; *Fabricius* autem, eum esse arbitratus, qui seculo quarto floruit, *Lucillium* quoque

nostrum illi aetati adjudicat. Qui error novis erroribus locum dedit *Wernsdorfio* ad Poëtas Latin. Min. Tom. III. P. XXIV. Cf. eundem T. IV. P. II. p. 825. Ut autem illa epigrammata, quae diximus, *Lucillio* eripiuntur auctoritate Cod. Vaticani, sic idem Codex ei tribuit ep. *Ammiani* XVI., *Philippi* ep. XXXVI — XLI. ep. ἀδ. CVIII. *Leonidae Alexandrini* denique ep. XXIII. Ex hoc autem epigrammate, quod ut a *Leonidae* ingenio alienum est, ita *Lucillium* spirat, apparet, nostrum sub Nerone floruisse, et pecuniam accepisse ab eo. Duos eundem epigrammatum libros edidisse, ex eodem epigr. colligimus. Flaccus rhetor, quem perstringit Ep. LXXXVI. idem esse videtur, quem *Ammianus* ridet Ep. II. *Ammianum* autem Trajano et Hadriano regnante scripsisse docuimus. Omnia fere *Lucillii* epigrammata sunt ex genere scoptico, inque his plurima hyperbolica. Frequenter perstringit grammaticos, quibus Roma tum temporis abundabat. Et fortasse ipse *Lucillius* hanc artem exercuerat.

Macedonius. Epigrammatis ejus XLI, quae sunt in Anal. III. 111. (IV. 81. ed. L.) adde Ep. ἀδ. CCCLVII. et aliud a *Brunkio* praetermissum, quod dedimus in Paralipp. nr. 30. p. 641. *Macedonium* commemorat *Suidas* T. I. p. 16. Ἀγαθίας . . . συνήκμασε καὶ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ, καὶ Μακηδονίῳ τῷ ὑπάτῳ, καὶ Τριβουνιανῷ, ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων. In Cod. Vat. fere ubique *Macedonii* nomini titulus τοῦ ὑπάτου adjicitur. Ad Ep. XVIII. adscriptum: Μακηδονίου Θεσσαλονικέως. Elegantioribus Justinianei aevi poëtis annumerandus.

Quintus Maecius. In hoc nomine scribendo valde fluctuant libri. Μαικίου scribitur, praenomine non addito, ad Ep. I. II. IV. VI. IX. (in Plan.) Μακκίου Ep. I. (T. III. p. 332.) VII. X. XI. Hoc Ep. III. depra-

vatum in Βακχίου. Μαικίου Κοΐντου inscribitur Ep. VIII. Κοΐντου simpliciter Ep. V. Quis fuerit hic *Maecius*, aut *Quintus Maecius*, cui XI tribuuntur epigrr. in Anal. II. 236. unum accessit T. III. 332. (II. 220. ed. L.) nemo dicere potuit. *Etrusci Messenii* aequalem putat *Fabricius*, quia uterque Hieroclidem piscatorem celebraverit. Quod argumentum, per se satis leve, prorsus concidit, quum membrr. Vat. epigr. illud, in quo Hieroclidis illius fit mentio, *Antiphilo* tribuant. Romanum fuisse hominem, nomen docet; puerum quoque Romanum *Cornelium* laudat Ep. I. la. Melioribus poëtis annumerandus.

Magnus. Unum ejus extat epigr. in *Galenum* medicum in Anal. II. 304. (III. 18. ed. L.) qui obiit anno p. Chr. 200, aut 201. *Magnus* Medicus sub quarti seculi exitum floruisse videtur. Cf. *Fabric*. T. XIII. p. 313.

Marcellus. Ejus nomine inscriptum est marmor alterum inter Triopeïa in Anal. II. 302. (III. 15. ed. L.) quem proinde epigrammnatis auctorem esse statuit *Brunkius*, licet *Salmasius* se, ad quam rem *Marcelli* nomen in hujus inscriptionis fronte sit positum, ignorare fateatur. Exempla novimus saltem duo nominis poëtae inscriptioni in marmore praefixi; alterum in epigrammate *Junioris*, quod edidimus in II. Paralipp. nr. 3. p. 755. alterum *Asclepiodoti* in colosso Memnonis. Anal. T. III. p. 490. *Marcellum Sidetam*, clarum Hadriani aetate poëtam, (cf. Animadverss. T. III. P. II. p. 188. sq.) utriusque Inscriptionis, et hujus, cui nomen *Marcelli* impositum, et alterius, quam *Brunkius Herodi* tribuit, auctorem esse censet *Visconti* in Osservazioni sopra il testo delle Iscrizioni Triopee p. 74. sq.

Marianus Scholasticus. Quinque ejus sunt epigrammata in Analect. II. 511. (III. 211. ed. L.) quorum quatuor in locorum descriptionibus versantur. *Schneiderus* suspicatur esse hunc eum *Marianum*, de quo *Suidas* T. II. p. 497. Μαριανός, Μάρσου δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον. Hunc hominem idem sub Anastasio floruisse, multasque antiquiorum poëtarum metaphrases metro jambico scripsisse narrat. *Marianus'*, Lupercaliorum poëta, de quo *Fabricius* cogitabat, latinis numeris lusit. Cf. *Salmas.* ad *Solin.* p. 6. B. *Rutgers.* Var. Lectt. p. 79.

Marinus Neopolitanus. (Flaviae Neapolis Palaestinae.) Unum ejus distichon extat in Anal. II. 446. (III. 153.) in Procli Vitam a Marino conscriptam. Successit ille *Proclo*, qui obiit anno post Chr. 485. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 370. sq. Eidem tribuitur in Vat. C. Ep. ἀδ. DXCIV.

Melanippides, in *Meleagri* corona locum habuit; sed nihil ejus, praeter fragmenta lyrica quaedam, aetatem tulit. Duos hujus nominis poëtas commemorat *Suidas* in Μελανιππίδης. T. II. p. 522. quorum prior floruit circa Ol. LXV. dithyramborum, carminum epicorum, *epigrammatum* et *elegorum* (*Plutarch.* T. II. p. 481.) auctor. Junioris nihil praeter dithyrambos commemoratur et alia lyrica. Vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 129. sq. ed. *H.*

Meleager Gadarenus. De hoc poëta, quantum satis est, disputavimus in Prolegg. §. II. p. XXXVI. sqq. Ipse de se et patria sua dixit Ep. CXXVI. et CXXVII. ubi quod legitur πάτρα δὲ τεκνοῖ Ἀτθὶς ναιομένα ἐν Γαδάροις frustra vexavit *Reiskium*, quum id neque populum ex Attica oriundum significet, neque

matrem poëtae, sed laudem contineat patriae; quam alteram quasi Atticam, non in Graecia, sed Gadaris, esse ait*). De ingenio et arte Gadareni poëtae addam, quae scripsit *Graefius*, cui elegantem ejus editionem debemus (Lipsiae. 1811. 8.) in Praef. p. XXII. „Oratio et graeca est et apta carminum argumento, audax in verborum compositionibus, sed affectus, nunc tenerrimi, nunc igne concitatioris, ubique autem distincta sophisticis acuminibus, et amatoriis phantasiae lusibus, ut auctor recte Musas Amori junxisse, et Gratiis artem sophisticam temperasse perhibeatur.“ Epigrammatis CXXIX, quae leguntur in Anal. I. 1. addidi in Paralipomm. nr. 27. p. 639. nr. 128. p. 698.

Menander, comicus. Unum ejus distichon extat in Themistoclem et Epicurum, in Anal. I. 203. (I. 136. ed. L.) Vid. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 454.

Menander, *προτίκτωρ*. Hujus epigramma exhibui in Epigr. Christ. nr. 101. *Suidas* T. II. p. 531. *Μένανδρος προτίκτωρ ἱστορικός.* Floruit sub Mauritio, et se hujus imperatoris litterarum amore incensum esse narrat, ut et ipse litteris navaret operam. Extant fragmenta historiae ejus in Excerptt. de Legatt. Paris. 1648. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. VII. p. 540. sq.

Menecrates Smyrnaeus. Hujus poëtae, qui locum habuit in corona *Meleagri*, duo exhibentur epigrammata in Anal. I. 476. (I. 227. ed. L.) quorum priori in Cod. inscriptum: *Μενεκράτους Σμυρναίου*, alteri, nomen nudum. Quod autem proximo in membrr. disticho

*) Hoc praeclare vidit eruditissimus editor *Philodemi de Musica* in Prolegg. §. V. p. 4.

(Anal. II. 342. CXX.) appositum: Λουκιλλίου, οἱ δὲ Μενεκράτους Σαμίου. hoc gentile haud scio an librarii debeatur errori. Novimus *Menecratem Comicum*, in quo commemorando plus semel erravit *Vossius* de Poët. gr. p. 227. *Menecratem Ephesium* poëtam commemorat *Varro* de R. R. I. 1. eundem etiam *Smyrnaeum* appellari potuisse apparet ex *Strabone* L. XIV, p. 939. B. Alios Menecrates recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T. XIII. p. 333.

Mesomedes. Suid. T. II. p. 536. Μεσομήδης Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά, καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. *Jul. Capit.* Vit. Anton. Pii c. 7. *Salaria multis subtraxit, quos otiosos videbat accipere, dicens: nihil esse sordidius, quam si remp. ii arroderent, qui nihil in eam suo labore conferrent. Unde etiam Mesomedi lyrico salarium imminuit.* Tria ejus supersunt poëmatia in Anal. II. 292. (III. 6. ed. L.)

Metrodorus. Duo ejus sunt epigrr. in Anal. II, 476. (III. 180.) quorum prius expressum ex *Posidippi* Ep. XVI, Meleagricae coronae poëtae. Alteri inscriptum in Vat. Cod. Μητροδώρου γραμματικοῦ Βυζ. Epigrammati inter Arithmetica X. in marg. adscriptum: Μητροδώρου ἐπιγράμματα ἀριθμητικά. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 343. Hunc Scepsium esse, Mithridaticae aetatis philosophum, existimabat *Brunkius* in Lectt. p 229. Huic tamen suspicioni obstare Ep. XXII. ipse intellexit p. 230. *Reimerus* in Commentatione inedita de Epigr. quodam Metrodori (eo, quod post *Huschkium* v. cl. edidimus in Paralipp. nr. 187. p. 727.) haec epigrammata referebat ad Metrodorum quendam Grammaticum, Constantini Magni aequalem,

qui plura de Astronomia et Geometria scripsit. (V. Goettingisch. gel. Anz. an. 1799. nr. 91. p. 898.) Meminit ejus *Socrates* in Hist. Eccl. I. 19. p. 42. et alii, quos vide ap. *Valesium* ad *Ammian. Marcell.* L. XXV. 4. p. 428: *Jonsius* de Scriptt. Hist. Phil. I. 20. p. 130.

Michaëlius Grammaticus. Planudes ejus epigramma servavit in *Agathiam Scholasticum*. Anal. III. 124. (IV. 94. ed. L.) Verisimile est, eum *Agathiae* aequalem fuisse. Diversus esse videtur *Michaël ὁ χαρτοφύλαξ*, cujus est ep. in B. Virginem inter Epp. Christ. nr. 122. (Paralipp. nr. 6. p. 619.) Multos Michaëles recenset *Fabric.* in Bibl. Gr. XI. p. 188. sqq. ed. *H.*

Michaël Psellus. Unum ejus epigr. quod neque ap. *Planudem* extat, neque in Cod. Vat., habetur in Anal. III. 127. (IV. 97. ed. L.) Plures fuerunt hujus nominis, inter quos is, qui *minor* appellatur, incredibilem versuum, jamborum praesertim, copiam effudit.

Mnasalcas Sicyonius, Meleagri corona intextus. Strabo L. IX. p. 632. A. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σικυωνίᾳ δῆμος Πλαταιαί, ὅθεν περ ἦν Μνασάλκης ὁ ποιητής. Hinc Πλαταιάδης in Ep. *Theodorid.* VIII. Μνασάλκεος τὸ σῆμα τῶ Πλαταιάδα Τῶ ᾽λεγειοποιῶ. *Sicyonium* appellat *Athenae.* L. IV. p. 163. A. Epigrammata ejus XVIII extant in Anal. I. 190. (I. 123. ed. L.) inter quae haud pauca in fortes viros eorumque arma. Haec omnia virilem animum spirant, et, sicut etiam reliqua, brevitate et simplicitate commendantur. In his epigrammatis nihil est, unde tempus, quo vixerit, cognosci queat. Nam quod *Reiskius* existimat, Ep. II. scriptum esse in Alexandrum M. Macedonem, id leve est admodum; neque probabile esse videtur, *Mnasalcam*, si regem Macedoniae significare voluisset, nihil ad-

didisse, unde id clarius intelligi posset. Quum vero *Mnasalcae* obitus et laudes a *Theodorida* commemorentur, ut paulo ante vidimus, *Theodoridas* autem, ut docuit *Schneiderus* in Anal. cr. p. 7. sq. fere usque ad Olymp. CXXXVI. vixisse videatur, *Mnasalcam* non multo antiquiorem fuisse, probabile fit. Suspiceris, eum floruisse illis temporibus, quo patria Sicyon Arati virtute nova incrementa ceperat. Illi certe aetati bellicosus, quem epigrammata spirant, animus bene convenit.

Moschus. Unum ejus epigr. extat in Anal. I. 411. (I. 201. ed. L.) Perperam ei *Valkenarius* tribuebat versus, qui Cyri sunt, Anal. I. 454. nr. 1.

Mucius Scaevola. Romanum hoc nomen praefixum epigrammati bucolico in Anal. II. 265. (II. 241. ed. L.) Quis fuerit non novimus. De ICto enim doctissimo illo, qui consul fuit ao. V. C. 620. nemo cogitabit. *Reiskius* nomen depravatum censebat.

Munatius. Epigrammati ejus, quod legitur in Anal. II. 240. (II. 224. ed. L.) inscriptum nomen Μούνδου Μουνατίου. In quo praenomine vitium inesse existimat *Brunkius* in Lectt. p. 188. quod nemo Munatiorum hoc nomen adsciverit. In Planud. p. 100. ed. St. idem epigr. *Antonio Argivo* tribuitur, cujus epigramma in Vatic. Anthologia praecedit. Hinc error *Planudis*. *Munatius* commemoratur *Trallianus*, Herodis Attici praeceptor ap. Philostr. V. Soph. I. 25. p. 538. II. 14. p. 564. quem tamen poëtam fuisse nihil arguit.

Myrinus. Quatuor exquisitae graecitatis et elegantiae epigrammata leguntur sub hoc nomine in Anal. II. 107. (II. 93. ed. L.) Non Μυρῖνος esse nomen, sed Μυρήνας existimabat *Reiskius*, qui cogitabat de L. Li-

cinio Varrone Murena, quem cum graecis hominibus familiariter vixisse tradit *Strabo* L. XIV. p. 987. A. Augusto jubente occisus est. *Dio Cass.* LIV. 3. p. 731. sq. Levis conjectura, quam assis non fecerim equidem. *Myrini* nomen occurrit ap. *Martialem* L. XII. 29.

Myro sive *Moero Byzantina.* In *Meleagri* corona locum habuit, ubi v. 5. Μοιροῦς legitur. De duobus epigrammatis, quae leguntur in Anal. I. 202. (I. 135. ed. L.) prius in Vat. C. inscribitur Μοιροῦς Βυζαντίας, alterum Μυροῦς Βυζ. Μοιρὼ est etiam in enumeratione poëtriarum in Ep. *Antip. Thess.* XXIII. et apud *Athenae.* L. XI. p. 490. E. 491. A. ubi vide *Schweigh.* T. VI. p. 238. Eodem modo habetur ap. *Eustath.* ad Ιλ. ω. 1351. ad. Od. μ. p. 1713. Magis hanc formam probabat *Salmas.* de Modo Usur. p. 42. Nec tamen altera forma damnanda. Passim occurit, ubi suspecta esse nequit, versus mensura brevem syllabam postulante; ut in Ep. *Anytes* XIV. *Marc. Argent.* XXIX. *Antip. Sid.* XXXXVIII. In nullo horum locorum Μυρὼ est poëtria. — *Suidas* T. II. p. 589. Μυρώ, Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγου. Cf. Eund. T. II. p. 690. in Ὅμηρος, ubi eam c. Olymp. CXXIV. floruisse traditur. Conspirat *Scholiastes Hephaestionis*, a *Kustero* excitatus, qui eam sub Ptolemaeo Philadelpho vixisse ait. Hic autem regnum capessivit Ol. CXXIII. 4. Scripsit inter alia Ἀράς, quas laudat *Parthenius* Erot. c. 27. ubi Μοιρὼ vocatur. cf. *Fabrici.* Bibl. Gr. T. II. p. 131. sq.

Neoptolemus Parianus librum scripsit de epigrammate. Vide Prolegg. p. XXXVI.

Nestor Larandensis. Suidas T. II. p. 614. Νέστωρ, Λαρανδεύς, ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, ἐπὶ Σεβήρα τοῦ βασιλέως· Ἰλιάδα γράψας λειπογράμματον. . . ἔγραψε δὲ Μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεὺς καὶ ἄλλα. Eadem fere habet *Hesych. Milles.* p. 30. ed. *Meurs. Eudocia* p. 310. Cf. *Needham* in Prolegg. ad Geopon. T. I. p. LXII. ed. *Nicl.* Quaedam ejus leguntur in Anal. II. 344. (III. 54. ed. L.) quae ex ejus Metamorphosibus petita existimat *Merrick* ad *Tryphiodor.* p. XXX. sq.

Nicaenetus Samius. Quum in *Meleagri* Prooem. v. 29. legatur: σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου . . fuerunt, qui *Nicaenetum* Smyrnaeum a *Meleagro* dici existimarent. Quem errorem refutavit *Schneiderus* in Peric. crit. p. 116. sqq. Non de patria ibi agitur, nec de urbe Smyrna, sed de myrrhae ramis. Samium fuisse novimus ex *Athenae.* L. XV. p. 673. B. ubi more quodam Samiorum commemorato, Νικαίνετος, ait, ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι, ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκὼς ἐν πλείοσιν. Et in epigrammate, quod eodem loco profert *Athenaeus*, auctor Junonem νήσου δεσπότιν ἡμετέρης appellat. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 230. Dubiam tamen reddit ejus patriam idem *Athenaeus* L. XIII. p. 590. B. ubi laudat τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου τοῦ Σαμίου ἢ Ἀβδηρίτου. *Stephan. Byzant.* p. 6. Νικαίνετον ἐποποιὸν inter claros Abderitas recenset; unde suspicari licet, eum Abderis ortum, rerum suarum sedem in Samo insula posuisse. Quod *Athenaeus* l. c. p. 673. F. de *Hephaestionis* opusculo περὶ τοῦ λυγίνου στεφάνου dicit, μόνον γὰρ τοῦτο ἴδιον εἴρηκεν, ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν οἶδε τὴν κατὰ λόγον ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου οἶδεν, οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος ὁ συγγραφεύς . . .

Nicaenetum Phylarcho vetustiorem fuisse apparet; quod monuit *Schneiderus* l. c. p. 118. *Phylarchus* autem sub Ptolemaeis Euergeta et Philopatore floruit. Cf. *Voss.* de Histor. Gr. I. 17. p. 111. sq.

Nicander. Tria sub hoc nomine leguntur epigrammata in Anal. II. 2. (II. 2. ed. L.) quorum secundo Νικάνδρου Κολοφ. inscriptum, duobus reliquis, nomen nudum. At primum in Planudea *Nicarcho* tribuitur, idque, si reliqua *Nicarchi* epigrammata compares, admodum probabilitor. Floruit *Nicander* sub Attalo c. Ol. CLVIII. Epigrammata inter ejus opera diserte non commemorantur.

Nicarchus. Inter epigrr. XXXVIII., quae leguntur in Anal. II. 349. (III. 58. ed. L.) quaedam non sunt *Nicarchi.* Ep. III. *Rufino* tribuitur in Cod. Vat. Ep. XVII. *Luciano*; Ep. XXVI—XXX. *Callicteri.* Contra *Nicarchi* nomine in membrr. inscribitur Ep. *Lollii Bass.* III, ἀδ. LXXVI^b. et CIX. Adde quae edidimus in Paralipomenis nr. 134. 143. Falso autem eidem inscribitur Ep. ἀδ. 682, in ed. Planud. Ascens. Steph. Wechel. unde *Fabricius Nicarchum* sub imperatoribus CPolitanis scripsisse existimabat. At in veteribus Planud. edd. et in Cod. Vat. est ἀδέσποτον. Pauca sunt in genuinis *Nicarchi* epigrammatis temporis vestigia; sed ea nos tantum non omnia ad primum post Chr. seculum deducunt. Ep. XXXI. perstringitur Zopyrus medicus, ut ex v. 4. colligere licet, Aegyptius; Zopyro autem medico, aequali suo, *Plutarchus* partes tribuit in Symp. L. III. 6. T. II. 653. C. Celsus autem L. V. 23. medicamentum commemorat, quod Zopyrus medicus Ptolemaeo regi paraverit. Convenit Ep. VI. Bubastis commemoratio, cujus sacra illis temporibus Romae maxime floruisse constat; Ro-

mae autem *Nicarchum* scripsisse, arguit usus vocis *μιλιάριον* Ep. XXXIV. Valde etiam illi aetati convenit ipsum epigrammatum genus, quo *Nicarchus* maxime utitur, cujus plurima sunt scoptica et hyperbolica, insigni interdum obscoenitate tincta. Obstare dicas fortasse Ep. XXXVIII., quo commemoratur Telephanes, tibicen, quem Alexandro regnante floruisse constat. Cf. *Pausan.* L. I. 44. p. 107. cf. quae collegimus in Animadverss. T. II. P. III. p. 46. At non sequitur, auctorem hujus epigrammatis Telephanis fuisse aequalem. Fieri potuit etiam, ut alius illis temporibus esset tibicen, antiquo illi *ὁμώνυμος.* Quod *Reiskius* ex Ep. III. colligit, Samium fuisse *Nicarchum*, id per se levissimum est, et quum illud Epigr. in Cod. Vat. *Rufino* tribuatur, prorsus evanescit.

Nicias Milesius. Eum *Meleager* coronae suae intexuit. Is est procul dubio, quem ut poëtam et medicum laudat *Theocritus* Eid. XI. 5. 6. *Χαρίτων ἱμερόφωνον φυτόν*, Eid. XXVIII. 7. Eunden Aesculapio cedrinum signum posuisse narrat in Ep. VII. — Novem ejus epigrammata extant in Anal. I. 248. (I. 181. ed. L.) quorum ultimum tamen a reliquis ita abhorret, ut id *Nicarchi* potius credere malim. Duos *Niciae* versus laudat Auctor Argum. Eidyllii Theocritei XI.

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε, οἱ γὰρ Ἔρωτες
πολλάκις ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

ubi etiam haec leguntur: *προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ἐρασιστράτου, ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ· φέρεται δὲ καί τι ποιημάτιον αὐτοῦ ἀντιγεγραμμένον ὑπὲρ Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον.*

Nicodemus Heracleotes auctor epigrammatum

ἀναστρεφόντων sive ἀνακυκλίκων, quae *Brunckius* cum *Nicomedis Smyrnaei* epigrammatis perperam commiscuit in Anal. II. 382. (III. 91. ed. L.) cujus erroris caussam indicavi in Animadverss. T. II. P. III. p. 129. Cf. *Chardon de la Rochette* in Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 238. Inepto illi τῶν ἀναστρεφόντων generi praelusisse videntur ii, qui singulos senarios ita componerent, ut verbis transpositis metrum tamen constaret, quale est *Castorionis Solensis* carmen in Pana, quod ex *Clearcho* profert *Athenaeus* L. X. p. 455. A. ubi etiam hi sunt senarii ἀναστρέφοντες:

μέτρον φράσον μοι, τῶν ποδῶν μέτρον λαβών.
οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν,

quos etiam sic licet convertas:

λαβὼν μέτρον μοι τῶν ποδῶν, μέτρον φράσον.
λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

Caeterum de *Nicodemo*, quis fuerit, non constat.

Nicomachus. Unum ejus extat epigramma in Anal. II. 283. (II. 258.) in Plataeas, terrae motu eversas; quae clades quo tempore acciderit ignoratur. *Nicomachos* plurimos recenset *Jonsius* in Scriptt. Hist. Phil. L. III. 13. 2. p. 75.

Nicomedes Smyrnaeus. Hujus duo epigrammata extant ex marmoribus descripta in Anal. II. 383. (III. 92.) ubi Νικομήδους Σμυρναίου ἰατροῦ inscriptum. Composita sunt in Aesculapii statuam, Boëthi sculptoris opus, a Nicomede in templo dei dedicatam. Novimus Boëthum ex *Ciceron*. Act. II. in Verr IV. 14. *Pausan*. L. V. 17. 1. T. II. p. 75. ubi Carthaginiensis fuisse dicitur. Cf. *Plin*. H. N. L. XXXIII. 12. Commemorabatur Boëthus pater Menodoti et Diodoti

statuariorum, in Inscriptione, quam edidit *Winkelmann.* in Hist. Art. T. II. 2. p. 332. Antiqui illius Boëthi *Nicomedem* nostrum ne aequalem existimes, vetat horum epigrammatum stilus. At nihil est in illis, quod nos ita statuere cogat: quin potius *Nicomedes*, quum illam Aesculapii statuam χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων dicat, se vetus priscae artis venerabile monimentum in dei templo collocasse significat. Quod autem *Falconerius* suspicatur p. 2352. illud signum positum fuisse in templo Aesculapii, a Diocletiano in thermis Trajani exstructo, id quo argumento nitatur, equidem non video.

Nilus Scholasticus. Unum ejus epigr. extat in Anal. III. 14. (III. 235. ed. Lips.) aliud ejusdem distichon edidi in Paralipp. nr. 3. p. 617. Inter epistolas *Nili Eparchi*, qui idem asceta appellatur, sunt nonnullae ad *Nilum Scholasticum*; unde eum quinto seculo ineunte vixisse apparet. — *Nili monachi* tetrasticha XCV et ejusdem versus jambici commemorantur in *Bandini* Catal. Msc. gr. Bibl. Laur. T. I. p. 422. Cod. XVIII. nr. XXVI. et XXVII., et in Cod. Vindob. Theol. CCLXXXIX. p. 77—86.

Nossis. A *Meleagro* in coronam recepta. Epp. XII ejus supersunt in Anal. I. 194. (I. 127. ed. L.) ubi se (Ep. II.) Theophilidis filiam, Cleochae neptem dicit; Locrensem Ep. XI. Hoc epigrammate de Sappho ut de poëtria suae aetatis loqui videtur *Reiskio.* At in corruptis verbis sensus non est perspicuus; et *Nossis* non tam Sappho poëtriae, quam Mitylenaeis nuntium videtur mittere. Contra perspicuum est Ep. XII. in *Rhinthonem*, qui sub Ptolemaeo primo floruit. (v. Ol. CXIV. — CXXIV.) Non abhorret Ep. VI. in arma Bruttiorum a Locrensibus devictorum; inter quos po-

pulos bellum fuisse videtur post Ol. CVI. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 416. Hinc *Reiskius* duas *Nossides* fuisse existimat; alteram Locrensem, Sapphus aequalem; alteram juniorem, et hanc quidem Lesbiam. Nam Ep. IV. in Cod. Vat. Νοσσίδος Λεσβίας inscribitur. At hoc libraii errorem esse nullus dubito. In omnibus his epigrammatis eadem est oratio, eadem dialectus, eadem simplicitas. *Nossidem*, non duas sed unam, inter poetrias recenset *Antip. Thess.* Ep. XXIII.

Numenius Tarsensis. Unum ejus distichon ex Musa *Stratonis* relatum in Anal. II. 346. (III. 56. ed. L.), quod ob frigidum lusum in vocibus κῦρος et κύριος *Reiskius* ad seculum Theodosianum aut Justinianeum referendum existimabat. Cui sententiae hoc ipsum obstat, quod in *Stratonis* collectione legitur; nec ille lusus frigidior est eo, quo *Strato* usus est Ep. X. in nomine Ἀστύαναξ. Ejusmodi argumentis nihil novi, quod magis sit lubricum. Varios *Numenios* recenset *Jonsius* in Scriptt. hist. phil. L. III. 10. T. p. 54.

Oenomaus. Distichon ejus superest in Amorem poculo insculptum, Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.). Novimus Oenomaum Cynicum, qui non diu ante Porphyrium vixit (i. e. seculo tertio) teste *Suida* in Οἰνόμαος. T. II. p. 667. Tragoedias scripsisse ait *Julian.* Or. VII. p. 210. An idem sit cum nostro quis dixerit?

Onestes. In X Epigrammatis, quae sub hoc nomine leguntur in Anal. II. 289. (III. 3. ed. L.) diversorum hominum opera videntur esse conjuncta. Nam ep. VI. VII. in Cod. Vat. inscriptum Ὀνέστου Κορινθίου. Ep. IX. Ὀνέστου Βυζαντίου. Reliquis gentile non est additum. *Reiskius* addubitabat de sinceritate lectionis

in hoc nomine, de Ὀνεσίας cogitans, quod nomen frequentius occurrit. Conjectura parum probabilis.

Orpheus. Suidas T. II. p. 719. Ὀρφεὺς Κικωναῖος, ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς, ἐποποιός· γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου γενεαῖς, πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωϊκῶν· ἔγραψε μυθοποιΐαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

Palladas. Chalcidensem fuisse hunc hominem existimabant propter Ep. XLVIII. in Demonicum quendam, ὕπαρχον Χαλκιδέα, unde id minime efficitur. In Cod. Vat. *Alexandrinus* dicitur. Inetr epigrammatographos commemoratur a *Tzetza* in Prolegg. ad *Lycophron.* p. 285. ed. *Mull.* inter *Proclum* et *Agathiam.* Quo tempore vixerit, apparet ex Ep. CXV. ubi de Hypatia, Theonis filia, ut de vivente loquitur. Hypatia autem, ob sapientiam, eruditionem et modestiam apud Alexandrinos summo honore florebat, imperante Arcadio; a plebe christiana trucidata est a. p. Chr. 415. Cf. *Animadverss.* T. II. P. III. p. 254. Si *Palladae* est epigr. quod *Themistio* tribuunt Analecta T. II. 404. (vide Animadverss. l. c. p. 191.) jam sub Valente et Valentiniano scripsit. In reliquis temporis notae sunt parum expressae. Nam quod Vat. Cod. ei tribuit epigr. (inter ἀδεσπ. CCCCXLII.) in eversionem urbis Beryti, quae accidit ao. p. Chr. 551. illud aut non est in hunc casum, aut non est *Palladae.* Et certe alio loco in membrr. auctoris nomen adscriptum non est. — Grammaticus fuit, eamque se professionem paupertate coactum exercere fatetur ep. XLI — XLVI. Cf. Ep. IX. XIV. ubi se huic professioni renuntiasse ait. Ibidem de rixosa muliere conqueritur. Magna apud homines aetatis suae existimatione fuisse videri debet, si ep. ἀδ. CCCCLXVIII. ad nostrum referendum est. Μετεώρου etiam cognomine

ornatur in Vat. Cod. p. 447. in Paralipp. nr. 67. p. 661. Recentiorum de eo judicia diverſissima extant. *Vincentius Opsopoeus* quidem (Anthol. Wechel. p. 34) eum inter poëtas epigrammatarios facile principatum tenere contendit, et ob summam, qua in ſcribendo polleat, feſtivitatem cum Martiale comparat. Contra eundem *Muretus* in Opp. T. III. p. 60. *insulsum hominem; Casaubonus* ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 842. *verſificatorum insulsissimum* dicit. Nobis, ſi dicere fas est, et ille multo quam par erat honorificentius, hi paulo durius de eo videntur statuere. Dicendi facultate non carebat; versus quoque satis eleganter componebat; sed a feſtivitate, lepore et gratiis, quas *Opsopoeus* in eo laudat, quamquam has virtutes impense affectabat, alieniſſimus est. An christianus fuerit, dubitatur; paganus, *Reiskio* judice, rectius dicitur. Paganiſmi vestigium, sed tenue, est Ep. LXXXIV. in monachos; clarius in epigr. a *Brunkio* praetermisso. (Paralipp. nr. 67. p. 661.) Huc *Reiskius* referebat etiam Ep. LXX. valde probabiliter; cujus interpretationis non memineram, quum Animadversiones scriberem. Respicitur ibi ad Theodosi M. edictum, quo templa et idola paganae superstitionis omnia deleri jubebantur, teste *Theophane* p. 61. A. Hinc apparet, verba μωρίᾳ δουλεύομεν de christianorum superstitione esse accipienda, et νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένων, Christum ipsum respicere.

Inter epigrammata CXLVII illud quod nr. XXII. legitur, in Vat. Cod. Λουκιανοῦ inscribitur; Ep. XXXIII. Ῥάρου. (in Planudea *Palladae.*) His addenda, auctoritate cod. Vat. praeter ep. *Themistii* T. II. p. 404. de quo supra, *Lucillii* Ep. XCVI. ἀδ. CCCCXLII. et quae dedimus in Paralipomm. nr. 67. 112. 113. 114. 115. 132. 206.

Pamphilus. De epigrammatis, quae *Meleager* coronae suae intexuit, duo supersunt in Anal. I. 258. (I. 190. ed. L.) *Pamphilum* novimus grammaticum, *Aristarchi* discipulum, et alium Amphipolitam aut Sicyonium, philosophum, de quibus *Kuster.* ad *Suid.* T. II. p. 14.

Pancrates. Hic quoque poëta *Meleagri* coronam ornavit. In tribus ejus epigrammatis nullum est temporis vestigium, Anal. I. 259. (I. 191. ed. L.) *Brunkius* in Lectt. p. 57. eum esse existimat, cujus Halieutica laudat *Athenae.* L. I. p. 13. B. ejusdem θαλάσσια ἔργα laudantur Ibid. L. VII. 283. A. C. 305. C. Hujus operis insigne fragmentum extat Ib. p. 321. F. Hunc tamen ab epigrammatario distinguit *Burette* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIX. p. 441. hunc potius eundem cum lyrico esse suspicatus, cujus mentio ap. *Plutarch.* de Musica. T. II. p. 1137. E. Tertius fuit ab Adriano in Museum Alexandrinum receptus, de quo *Athen.* L. XV. p. 677. E. epigrammatario ille multo recentior.

Panteleus. Epigramma ejus heroïcum in Cynegirum et Callimachum legitur in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.) ex S. *Maximo Confessore* Opp. T. II. p. 543. ed. *Combef.*

Parmenio Macedo. Locum habuit in corona *Philippi.* Gentile additum epigr. I. VIII. X. Praeterea in Cod. Vat. ep. ἀδ. CXXI. inscriptum Παρμένοντος, quod *Reiskius* ad nostrum referebat; quem errorem refutavit *Brunkius* in Lectt. p. 265. (Animadverss. T. III. P. I. 356.) Equidem *Parmenionem* nostrum, ut plurimos Anthologiae Philippeae auctores, aut Augusti aequalem, aut non multo antiquiorem fuisse existimo.

Ad epigrr. XIV, quae extant in Anal. II. 201. accessit unum in Lectt. p. 177. (II. 184. ed. L.) In his omnibus jejuna est simplicitas. Brevitatem in epigrammate ipse magnopere commendat ep. I. Hanc sectatur; sed magis sectandus erat lepor ingeniique acumen.

Parrhasius pictor. Duo ejus epigrammata et fragmentum tertii extant in Anal. II. 60. (II. 60. ed. L.) Floruit circa Ol. CVIII. 1. Cf. *Junii* Catal. p. 142.

Parthenis. Commemoratur inter auctores Coronae Meleagricae I. 31. Nihil ejus aetatem tulit, nec nomen alibi occurrit nisi ap. *Martialem* L. VII. 78. ubi cum Sappho componitur.

Paulus Silentiarius. De munere *Silentiariorum*, quos τοὺς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάτας vocat *Agathias* Hist. L. V. 106. dixit *Jaab. Goar* ad *Cedren.* p. 35. sq. *Godofredus* ad Cod. Theodos. T. II. p. 129. ed. *Ritt. Reiskius* ad *Constant.* Ceremon. p. 24. *Jo. Lydus* de Mensibus c. 9. p. 11. in loco depravato: σιγῆς δὲ τοῖς πολλοῖς βουλευομένοις δεῖ, ἐκ τῆς περὶ τὴν σιγὴν σπουδῆς . . . σιλεντιαρίους ἔκριναν ὀνομάζειν. Editor corrigit: βουλευομένοις οὔσης, quod non intelligo. Scribe: σιγῆς . . δεούσης. Quaedam hujus loci excitavit ex Cod. *DuCang.* in Gloss. Graec. V. Σιλεντιάριος. Quod ad *Paulum* attinet *Cyri* filius appellatur in Titulo Ecphrasios Aedis S. Sophiae, etiam ad ep. XLIII. in Cod. Vat. p. 435. Hunc *Cyrum DuCangius* in Praef. ad illam Ecphrasin, que post *Cinnami* historiam legitur, p. 497. eundem esse putat, qui illa aetate consul codicillaris fuit. Perquam honorifice de eo judicat *Agathias* L. V. Histor. p. 153. ed. reg. ubi commemorata Descriptione S. Sophiae a *Paulo* com-

posita, sic scribit: ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις, γένους τε κοσμούμενος δόξῃ, καὶ πλοῦτον ἄφθονον ἐκ προγόνων διαδεξάμενος, ὅμως παιδεία γε αὐτῷ καὶ λόγων ἄσκησις διεσπούδαστο, καὶ ἐπὶ τοῖσδε μᾶλλον ηὔχει καὶ ἐσεμνύνετο. Καὶ τοίνυν πεποίηταί οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἐπαίνου. Ibi *Paulus* τοῦ Κύρου τοῦ Φλώρου appellatur, i. e. Cyri filius, Flori nepos, quod contra *Vulcanium* monuit *DuCangius*. Inter LXXXIII epigrammata, quae habentur in Anal. III. 71. (IV. 41. ed. L.) quaedam non sunt *Pauli*. Ep. LXX. *Agathiae* tribuitur in Vat. Cod. Ep. LXXIII. *Eratostheni*. His adde, quod edidi in Paralipp. nr. 90. ubi commemoratur filia poëtae Anicetea, si genuinum est nomen. Macedonia, quam luget Ep. LXXXIII. *Macedonii* potius quam *Pauli* nostri filia fuisse videtur. Cf. *Brunk.* in Lectt. p. 250. (Animadverss. T. III. P. I. p. 193.) Duo ejus epigrr. XXXV. et XLII. respondent epigrammatis *Agathiae* XXII. et XXV., in cujus discipulum *Damocharin* scriptum est Ep. LXXXI. Magna pars epigrammatum *Pauli* versatur in argumentis amatoriis; multa etiam sunt ἐπιδεικτικά; ex omnibus elucet ingenium venustum et veterum lectione probe subactum, unde interdum supra seculum suum sapere videtur. Verbosior tamen plerumque quam par est, et in verbis et sensibus magis comtus quam elegans.

Relatum est inter *Pauli* Reliquias poëma de Thermis Pythiis, alienum illud quidem ab Anthologia, sed jam a primis Planudeae editoribus ei subjectum. Ubi quum in titulo legatur: ἡμίαμβα δίμετρα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον, fuerunt, qui juniorem quendam *Paulum*, ab epigrammatario diversum, sed eundem quoque Silentiarium, fuisse statuerent. At illo titulo alii Codd. carent, nec omnia ista unius

Pauli esse dubitare licet post ea, quae *Lessingius* de ea re disputavit in den Merkwürd. zur Gesch. der Literatur Fasc. I. Majoris est amplitudinis poema et curiosius elaboratum, quod paulo ante commemoravimus, de Ecclesia S. Sophiae, quod in Cod. Vat. servatum ex *Salmasii* Apographo edidit *DuCangius* ad calcem *Joannis Cinnami*. Novam ejus editionem cum omnibus *Pauli* carminibus, addita etiam *Joannis Gazae ecphrasi tabulae cosmicae* parat *Augustus Graefius*, cui *Meleagrum* emendatum debemus.

Perses Thebanus. Hoc gentile adscriptum epigrammati VII. epigrammati VI. autem Μακεδόνος. Octo epigrr. quae extant in Anal. II. 4. (II. 3. ed. L.) adde ep. ἀδ. CXIV. In nullis horum aliquod est temporis, quo scripta sint, vestigium. Sed *Persen* inter auctores coronae suae commemorat *Melager* v. 26.

Phaedimus. Hic quoque *Meleagri* coronam ornavit. *Stephan*. *Byz*. in Βισάνθη. πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, Ἑλληνίς, ἄποικος Σαμίων. Τὸ ἐθνικὸν Βισανθηνός, ἀφ᾽ ἧς Φαίδιμος, ἐλεγείων ποιητής. Βησαντίνου inscribitur Ep. in Plan. p. 63. *Steph*. et in Vat. C. 375. Sed ibidem *Palladae* nomen est additum, cui id tribuit *Brunkius* nr. CXXXIV. Ad *Phaedimum Bisanthenum Schweighäuserus* refert Heracleam commemoratam ap. *Athenae*. L. XI. p. 498. E. praeeunte *Schneidero* in Peric. crit. p. 129. Quatuor *Phaedimi* epigrammata extant in Anal. I. 261. (I. 192. ed. L.)

Phaënnus, commemoratur inter auctores coronae Meleagricae v. 29. Duo ejus supersunt epigrammata in Anal. I. 257. (I. 190. ed. L.) Nihil de eo aliunde notum.

Phalaecus. Sic appellatur ap. *Athen.* L. X. p. 440. D. et in Vat. C. ad. Ep. I. et V. Ad Ep. III. Φαλάκκου legitur; Ep. IV. Φλάκκου ἢ Φαλαίκου. Quinque epigrammatis, quae extant in Anal. I. 421. accessit sextum ex *Athenaeo* T. II. 525. (II. 210. ed. L.)

Phanias. Locum habuit in corbna *Meleagri.* Ep. I. et V. in Vat. C. Φανίου inscribitur; (Ep. VIII. Φανίου γραμματικοῦ.) Eadem est alibi in hoc nomine diversitas, de qua monuit *Suid.* T. III. p. 578. *Schweigh.* in An. ad Athen. T. I. p. 76. Nostrum post Epicurum vixisse apparet ex Ep. VI. inter quem et *Meleagrum Gadarenum* duceni fere anni effluxerunt. Plures *Phanias* recenset *Fabric.* Bibl. Gr. T III. p. 502. Inter octo ejus epigrammata, quae extant in Anal. II. 52. (II. 53. ed. L.) quatuor versantur in instrumentorum recensu et circumscriptione. In his *Leonidam Tarentinum* aemulatus esse videtur.

Phanocles. „Quando vixerit incertum est. Post Demosthenem floruisse, et Elegos suos Ἔρωτες ἢ καλοὶ inscripsisse ex *Clemente Alex.* Strom. VI. p. 750. intelligitur, et Protrept. p. 32.“ Verba sunt *Ruhnkenii* in Epist. crit. p. 299. Titulus hujus poëmatis docet, Graecorum fabulas de amore puerili in eo fuisse decantatas; quod etiam magis apparet ex fragm. in Anal. T. I. 414. (I. 204. ed. L.) Cf. eruditam *Conradi Schneideri* Commentationem de Graecorum elegis, in den *Studien.* ann. IV. p. 62. sq.

Phidias. Erravit *Reiskius* in Not. Poët. p. 266. *Phidiae* tribuens tetrastichon, quod est *Phaedimi.* Illud nomen e catalogo poëtarum epigrammatographorum eximendum.

Philemon Comicus. Tres ejus senarios *Brunkius*

in Anal. retulit II. 61. (II. 60.) qui etiam in Vat. Cod. habentur.

Philetas. Docte de eo disputavit *Schneiderus* in Anal. crit. p. 5. *Kayser* in Philetae Coi Fragmentis. Götting. 1793. 8. Sub Philippo et Alexandro floruit; Ptolemaei Lagi filios litteras docuit. *Suidas* in Φιλητᾶς. T. III. p. 600. in Ζηνόδοτος Ἐφέσιος. T. II. p. 8. Cous vocatur ap. *Ovidium* in A. A. III. 339. Remed. Am. 760. et passim ap. *Propertium*, qui eum peculiari studio imitatus esse videtur. Principibus elegiae auctoribus annumeratur ap. *Quintil.* Instit. Orat. L. X. I. 58. Vide de eo *Conrad. Schneiderum* loco paulo ante laudato p. 57. sqq. Nonnulla ejus fragmenta exhibent Anal. I. 189. II. 523. Lectt. p. 234. (I. 121. ed. L.) quibus praefixa sunt duo epigrammata, non *Coi*, sed *Samii*. Sic enim Cod. Vat. Φιλιτᾶ Σαμίου. Elegiacum enim illum, quamvis essent, qui Rhodium dicerent (*Schol. Theocr.* Eid. VII. 50.), nemo tamen pro Samio habuit. Tertius fuit Ephesius patria, quem commemorat *Schol. Aristoph.* Pac. 1071. et Av. 963. unde *Suidas* in Βάκις. T. II. p. 450. sq.

Philiadas Megarensis. Unum ejus distichon, a *Stephano Byzantino* servatum, exhibent Anal. III. 329. (I. 80. ed. L.) Ignotus homo.

Philippus rex Macedoniae, Demetrii filius. Ejus distichon in *Alcaeum Messenium* exhibent Anal. I. 492. (I. 243. ed. L.) Scriptum est illud Ol. CXLV. 3.

Philippus Thessalonicensis. Hoc plurimis ejus epigrammatis gentile additur; passim etiam Φιλίππου Μακεδόνος, ut ad Ep. XLIX. in Planud. p. 478. ed. *Steph.* Eandem varietatem observavimus in *Antipatro Thessalonicensi*, qui etiam interdum *Macedo* appellatur. *Thessalonica* enim Macedoniae urbibus annumeratur.

Ad LXXXIV epigrammata, quae Anal. exhibent II. 211. accessit unum in Lectt. p. 186. (II. 194. ed. L.) *Philippo* tribuitur etiam in Cod. Vat. epigr. inter Simonidea CVIII. (CII.) et *Samii* I. Adde quod a *Br.* praetermissum dedi in Paralipomm. nr. 87. p. 671. Demenda sunt eidem epigrr. XXXVI — XLI., quae omnia sunt *Lucillii.* De *Philippo* et Anthologia ab eo ex poëtis recentioribus condita, diximus in Prolegg. §. III. p. XLIII. In cujus epigrammatis quae temporum notae inesse videntur, eae hoc tantum docent, *Philippum* post Augustum scripsisse, non quod plurimi existimaverunt, eum Augusti aequalem fuisse. Multa enim *Philippi* sunt ἐπιδεικτικὰ et ex aliis expressa. Illud certe in molem Puteolanam (LXXIV.) expressum est ex *Antiphili* Ep. XVI. idemque suspicari licet de Ep. LXI., quod etiam ad Augusti tempora refertur, nec tamen satis congruit cum iis, quae apud historicos de simili prodigio, quod sub Augusto evenerit, narrantur. Ep. XXX. scriptum in rostra navium, in memoriam victoriae Actiacae prope Nicopolin posita. Haec rostra quum *Strabonis* aetate igne consumta essent, hoc saltem epigr. Augusto regnante compositum esse videri possit. Sed vide Animadverss. T. II. P. II. p. 170.

Poëtae, quos *Phillippus* in Anthologiam suam retulit, hi sunt: Antipater (Thessalonicensis), Crinagoras, Antiphilus, Tullius, Philodemus, Parmenio, Antiphanes, Automedon, Zonas, Bianor, Antigonus, Diodorus, Evenus, et alii nonnulli, quorum nomina reticuit. Inter hos antiquissimus esse videtur *Philodemus*, Ciceronis aequalis; recentissimus fere *Automedon*, quem Nerva imperante floruisse verisimile est. Hinc efficitur, ut *Philippus* Anthologiam, quae pro continuatione Meleagricae haberi debet, seculo primo exeunte

condiderit. Quum ipse plurima epigrammata scripserit, nullum facile ejus genus est, in quo se non exercuerit, imitatione tamen magis, quam inventione conspicuus.

Philiscus. Unum ejus epigr. a *Plutarcho* servatum est in Anal. I. 184. (I. 101. ed. L.) unde apparet eum Lysiae fuisse aequalem. Senarium ejusdem dedi in Paralipp. nr. 147. p. 708. quem ediderat *Salmas.* in Exercitt. Plin. p. 425. C. Milesius fuit secundum *Suidam* in Φιλίσκος. T. III. p. 603. Cf. *Ruhnk.* in Hist. Crit. Oratt. gr. p. LXXXIII. et qui de diversis hujus nominis poëtis disputavit, *Naeke* in Schedis Criticis.

Philo. Distichon ejus extat in Anal. II. 401. (III. 110. ed. L.) Idem fortasse, quem Byblium Grammaticum fuisse dicit *Suid.* V. T. III. p. 612. sq. Vixit hic inde a Nerone usque ad Hadrianum, cujus regnum peculiari libro celebravit. Quatuor eum Epigrammatum libros scripsisse tradit *Eudocia* p. 424.

Philochorus epigrammata attica collegisse videtur. Vide Prolegg. p. XXXV. et *Sibelis* in Philochori Fragm. p. 8.

Philodemus, Philippi coronam ornavit. Veterum de eo testimonia collegit *Menagius* ad *Diogen. Laërt.* L. X. 3. p. 446. ubi inter Epicureos recensetur. *Strabo* L. XVI. p. 1101. A. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος γεγονώς, καὶ Μελέαγρος. Memorabilis est de eo locus *Ciceronis* Or. in Pison. c. 28. 29. qui mores hominis, ut adversario addictissimi, vehementer perstringit, nomen ejus reticet; (Cf. *Chard. de la R.* Magas. encycl. an. V. 20. p. 491. Mélanges. T. I. p. 196.), contra eundem cum laude nominat de Finibus L. II. extr. *Sironem et Philodemum cum optimos viros,*

tum *doctissimos homines.* Locum *Philodemi* tangit *Horat.* I. Sat. II. 121. quem desumtum putabant ex Ep. IX. At nunc satis constat, subdititium hoc epigramma recentioris cujusdam graeculi, ex *Horatii* potius loco expressum esse. Eum arcta familiaritate conjunctum fuisse cum *Lucio Pisone*, apparet cum ex loco *Ciceronis* supra commemorato, tum ex Epigr. cujus partem *Br.* dedit in Lectt. p. 145. nos integrum in Animadverss. T. II. P. I. p. 248. Ex epigrr. XXXIV, quae extant in Anal. II. 83. (II. 70. ed. L.) et in Lectt. 144. sq. plurima versantur in rebus amatoriis et levibus, et praeclare confirmant Oratoris de *Philodemi* versibus judicium l. c. *Est autem hic, de quo loquor, non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis, quae fere ceteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus. Poëma porro facit ita festivum, ita concinnum, ita elegans, nihil ut fieri possit argutius: in quo reprehendat eum licet si qui vult, modo leviter, non ut improbum, non ut audacem, non ut impurum, sed ut Graeculum, ut assentatorem, ut poetam.* Ejus epigrammata *Philippus* coronae suae intexuit, cujus collectionis nullus alius auctor propius a *Meleagri* aetate abfuit.

Philostratus. Unum ejus extat epigr. in Telephi vulnerati imaginem, in Anal. II. 400. (III. 108. ed. L.) Utrius *Philostrati* sit, ignoramus.

Philoxenus. Epigramma ejus extat in Tlepolemum, Polycriti filium, in Anal. II. 58. (II. 58. ed. L.) Hunc *Pausanias* victoriam reportasse narrat Ol. CXXXI. L. V. 8. p. 395. Hinc *Schneiderus* in Anal. crit. p. 4. *Philoxenum* tragicum hujus epigrammatis auctorem esse statuit. Quod mihi secus videtur. Philoxenum tragicum Dionysio seniore regnante floruisse constat;

Dionysius autem obiit Olymp. CIII. 1. Quod tempus cum Tlepolemi aetate non bene conspirat. Plures fuerunt *Philoxeni*, de quorum distinguendorum difficultate monuit *Schweigh.* ad *Athen.* T. IX. p. 169. sq.

Phocas Diaconus. Dedi ejus epigr. in Paralipomm. nr. 91. p. 674. Quis fuerit hic *Phocas* et quando vixerit, non novi. Non enim is esse videtur, cujus Topographica quaedam *Leo Allatius* edidit.

Phocylides Milesius. Quaedam ejus fragmenta *Brunkius* dedit in Anal. I. 77. II. 522. (I. 53. ed. L.) Floruit cum *Theognide* c. Ol. LVIII. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. I. p. 705.

Photius Patriarcha. Ei tribuitur in Cod. Vat. epigr. in *Achillis* Tatii fabulam de Clitophonte et Leucippe, quod *Brunkius* exhibuit inter epigrr. *Leontii* IV. T. III. p. 129. ubi vide Animadverss. T. II. P. I. p. 249. *Photii* esse dubitabat *Fabricius* Bibl. gr. T. X. p. 705. ed. *H.* quod, quum in Bibliotheca obscoenas in Tatio narrationes ubique detestetur, non sit credibile, eum in carmine earundem lectionem castis lectoribus commendasse.

Phronto. Duo ejus epigrammata exhibentur in Anal. II. 346. (III. 56. ed. L.) quae in grammatico lusu versantur. *Suidas* T. III. p. 634. *Φρόντων Ἐμισηνός, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ . . . ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς· καὶ ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν Κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν· ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.* Hinc apparet, eum fuisse avunculum *Longini*, cujus extat libellus *περὶ ὕψους.* Passim confusus est cum oratore Romano M. Cornelio Frontone, M. Antonini Philosophi in latinis literis magistro; de quo errore post *Ed. Corsinum* in

Plutarchi Vit. §. 5. monuit *Ruhnk.* in Dissert. Philol. de Longino §. III. p. 6.

Pindarus. Unum ejus distichon in Hesiodum legitur Anal. II. 523. (I. 81. ed. L.) quod *Pindari* lyrici esse dubitabat *Heynius* T. III. 1. p. 137. ἐπιγράμματα ejus ἐπικὰ commemorat *Suid.* T. III. p. 16.

Pinytus. Distichon ejus legitur in tumulum Sapphus in Anal. II. 288. (II. 264. ed. L.) Erat ille, *Schneidero* judice in Peric. Crit. p. 129. Bithynensis grammaticus, Epaphroditi libertus. *Stephan. Byzant.* in Βιθύνιον. ubi vide *Th. a Pinedo* p. 168. *Reimar.* ad *Dion. Cass.* LXVII. 14. p. 1113.

Pisander Rhodius. Tetrastichon ejus a *Polluce* servatum exhibent Anal. II. 294. (I. 49. ed. L.) Si verum est gentile, intelligi debet *Pisander Camiraeus,* Heracleae et aliorum poëmatum auctor, in quem est Ep. *Theocriti* XIX. ubi vide Animadverss. T. I. P. II. 206.

Piso. Distichon in Galatiam est in Anal. II. 108. (II. 95. ed. L.) Cujusnam Pisonis sit, non liquet, neque libet hariolari.

Plato philosophus. Ejus carmina *Meleagri* coronam ornabant. Inter XXX epigrr. quae sub hoc nomine leguntur in Anal. Ep. VI. *Asclepiadae* tribuitur in Vat. C. Ep. XXX. *Musicio.* An *Platonis* sint haec omnia, dubitabat *Beckius* in examine causarum, cur studia liberalium artium a veteribus nonnullis aut neglecta aut impugnata fuerint. Lips. 1785. p. 37. item *Tennemannus* im System. der Platon. Phil. Tom. I. Nulla *Platonis* carmina superesse contendit *Appulejus* in Apolog. p. 416. ed. Paris. causam addens: *nam caetera omnia, credo, quod tam lepida non erant,*

igne deussit. Praeter amatoria quaedam alius argumenti servavit *Diogen. Laert.* L. III. 29 — 33.

Plato junior. Πλάτωνος νεωτέρου inscribuntur epigrr. I. et III. in Anal. I. 175. (I. 109. ed. L.) Hunc eundem esse putant, qui inter auctores mediae comoediae excelluit, V. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 485. ed. *H.*

Polemo Periegetes epigrammata conquisivit, eaque peculiari libro περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων exhibuit. Vide in Prolegg. p. XXXIV.

Polemo rex, etiam Πολέμων ὁ Ποντικὸς vocatur. Tria ejus extant epigrammata in Anal. T. II. 184. (II. 169. ed. L.) Inter illustres Laodiceae in Phrygia cives commemorat *Strabo* L. XII. p. 867. A. etiam filium Zenonis Polemonem, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, ὑπ᾽ Ἀντωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ μετὰ ταῦτα. Misera morte periit captus ab Aspurgetanis, teste eodem L. X. p. 758. A. Conf. *Dio Cass.* L. XLIX. 33. p. 593. 91. Ib. 44. p. 601. 22. Cui quum filius Polemo successisset, regnum paulo post a Nerone in provinciae formam redactum est. Cf. *Reimar.* ad *Dio Cass.* T. II. p. 915. Utrius horum haec sint epigrammata, non liquet.

Pollianus. Quinque ejus exhibentur epigrammata in Anal. II. 439. (III. 146. ed. L.) Ep. III. est in Florum poëtam, quem *Fabricius* eum esse suspicatur, qui sub Hadriano floruit. Cf. *Fabr.* Bibl. Lat. T. II. p. 439. ed. *Ern.* Se elegis operam dare dicit Ep. I. Grammaticum fuisse suspicor, cujus artis professores plurimi etiam poësin coluerunt.

Julius Polyaenus. Ex quatuor epigrammatis unum (IV.) inscriptum in Cod. Vat. Πολυαινίου Σαρδ. reliqua

Ἰουλίου Πολυαίνου. Ejusdem auctoris esse censeo. *Polyaenum Sardianum* sophistam, qui sub Julio Caesare floruit, commemorat *Suidas* T. III. p 144. Hunc verisimile est nomen *Julii* ut clientem familiae Juliae sumsisse. Alius fuit *C. Julius Polyaenus*, qui sub Nerone duumviratum gessit Corinthi. Vide *Vaillant.* de num. Colon. T. I. p. 171. 175.

Polycletus commemoratur in *Meleagri* Corona v. 40. *Polycletum Larissaeum*, Historiarum scriptorem, laudat *Athenae.* L. XII. p. 539. A. *Strabo* L. XI. p. 777. B. XV. p. 1059. C.

Polystratus locum habuit in corona *Meleagri.* Duo ejus leguntur epigr. in Anal. II. 1. quorum alterum est in eversionem Corinthi, ita ut de re recens acta videatur agi. Eversa est haec urbs Ol. CLVIII. 3. A. V. C. 608. unde apparet, *Polystratum* non diu ante *Meleagrum* vixisse. Πολύστρατος Αητοπολίτης commemoratur ap. *Stephan. Byzant.* in Λητοῦς πόλις.

Pompeji Junioris. De duobus epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 105. (II. 92. ed. L.) alterum inscriptum Πομπηΐου νεωτέρου; prius Πομπηΐου, οἱ δὲ Μάρκου νεωτέρου. Extat inscriptio in Marmore edita a cl. *Visconti* in *Lettera su due monimenti ne' quali è memoria d'Antonia Augusta. in Roma.* cui praefixum nomen Ἰουνιώρος. Hunc cl. editor nullum alium esse existimat nisi *Marcum Pompejum Juniorem* nostrum, quem ipsum habet pro *M. Pompejo Theophane Juniore, Theophanis Mitylenaei* nepote; temporum Antoniae Augustae aequalem. De *Theophane* avo, qui et litterarum laude et Pompeji Magni amicitia floruit, ejusque filio (sive nepote potius, si cum *Visconto* p. 36. υἱωνόν τε ἀπέλιπε legendum est pro υἱόν.) perquam

honorifice loquitur *Strabo* L. XIII. p. 918. A. commemorat etiam *Tacit.* in Ann. L. VI. 18. ubi vide *Ernest.* et *Burm.* ad *Vellej. Paterc.* L. II. 18. 3. ubi Mitylenaeis in unius *Theophanis* gratiam libertas a Pompejo restituta fuisse dicitur. Nepotem tanti viri a litteris alienum fuisse, non est probabile. Ingeniosa est conjectura viri eruditissimi, et in ipso libello multo cum acumine multaque doctrina commendata.

Posidippus. Nomen modo Ποσίδιππος scribitur, modo Ποσείδιππος, ut etiam alibi. In *Schol. Parisin. Apollon. Rhod.* L. I. 1289. laudatur Ποσίδιππος ὁ ἐπιγραμματογράφος. In vett. p. 441. Ποσείδιππος. Sic etiam L. III. 87. F. p. 118. B. in nomine comici. Epigrammatarius ap. eundem passim laudatur. L. X. p. 415. A. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν Ἀγλαΐς ἡ Μεγαλοκλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸ κομμικὸν περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσείδιππος ἐν ἐπιγράμμασιν. De nostro intelligendus *Stephanus Byz.* in Ζέλεια . . . Ποσίδιππος δὲ (ὅτι) Πάνδαρος παρὰ τῷ Σιμοῦντι τέθαπται φησιν·

οἱ δὲ Λυκάων
δέξατό σε Ζελείην, ἀλλὰ προχοῇσι Σιμόεντος
διὰ τοῦτό σοι Ἕκτωρ
σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι

ex quibus laceris fragmentis hoc tamen emergit, elegorum esse reliquias *). Hinc non dubito, nostrum

*) Priores versus sic levi manu restituendi:

οὐδὲ Λυκάων
δέξατό σε Ζελίῃ, ἀλλὰ προχοῇ Σιμόεντος . .

Formam Ζελίῃ in nostro tuetur *Steph. Byz.*

significari etiam ap. *Eund.* V. Βάρις. nec dubitabat *Valkenar.* ad *Ammon.* p. 45. Quaedam ejusdem verba servavit *Schol. Venetus* in Ιλ. Λ. 101. αὐτὰρ ὁ βῆ. Ζηνόδοτος ἔξω τοῦ ῤ. βῆ ἴσον. μὴ ἐμφέρεσθαι δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος νῦν ἐν τοῖς Ποσειδίππου ἐπιγράμμασιν τόν, βῆ ῤ ἴσον, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ σωρῷ εὑρεῖν. Quid Σωρὸς sit, se ignorare fatetur *Villoison* in Prolegg. p. XXXIII. Nostrum a poëta comico distinguit *Schweigh.* in Indic. Auctor. T. IX. p. 182. de quo non satis constare censebat *Kusterus* ad *Suidam* T. III. p. 160. Verisimile tamen vel ob epitheton τοῦ ἐπιγραμματογράφου, quod ei, ut ab aliis ὁμωνύμοις distinguatur, videtur tribui. Aetate tamen non multum fuisse videntur diversi. Ep. XI. commemorantur Zeno et Cleanthes, quorum hic floruit circa Ol. CXXVIII. Ep. XXI. est in templum Arsinoës Zephyritidis, quae obiit Ol. CXXXIII. 2. quamquam jam ante mortem pro dea culta fuit. Ejus epigrammata in Corona *Meleagri* fuerunt. Exhibentur in Anal. II. 46. viginti unum, quibus unum accessit in T. II. p. 528. quaedam in illis etiam *Asclepiadi* tribuuntur et *Callimacho.* Ad hunc *Posidippum Schweighäuserus* refert etiam carmina epica Αἰθιοπίαν et Ἀσωπίαν, quae apud *Athenaeum* laudantur.

Praxilla Sicyonia. καὶ Πράξιλλα ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν Σκολιῶν ποιήσει. *Athenae.* L. XV. p. 694. A. Unum ejus Scolion est in Anal. I. 157. (I. 90. ed. L.) De aliis ejus carminibus vide *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 135. Floruisse dicitur c. Ol. LXXXII.

Proclus Lycius. Duo ejus epigrammata et quatuor hymnos exhibent Anal. II. 441. (III. 148. ed. L.) Inter poëtas epigrammatarios recensetur a *Tzetza* Praef. in Lycophr. p. 258. *Montfauc.* in Bibl. Coislin. p. 519. Syriani successor in schola Atheniensi a. p. Chr.

450. διαδόχος appellatus est. Obiit Athenis an. 485. Vide de ejus vita et scriptis *Fabr.* Bibl. Gr. T. IX. p. 363.

Michaël Psellus. Vide supra in *Michaël.*

Ptolemaeus Rex. Sub hoc nomine tria leguntur epigrr. in Anal. II. 66. (II. 65. ed. L.) quorum primum Arati poëma Hegesianactis et Hermippi de astronomia operibus praefert; alterum quanta sit in astrorum contemplatione voluptas edocet; tertium denique est in Timonem misanthropum. Horum prius in Vita Arati diserte refertur ad Ptolemaeum *Regem*, nescio quem *): καὶ γὰρ Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἔγραψε Φαινόμενα, καὶ . . . Ἑρμίππος καὶ Ἡγησιάναξ . . . καὶ ἄλλοι πολλοί· ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεὺς (ἰδιοφυέσιν) οὕτως· Πανθ᾽ κ. τ. λ. Duobus ceteris in Cod. Vat. nudum Πτολεμαίου nomen inscriptum, neque quidquam est, quod nos de rege auctore cogitare cogat. Alterum *Claudii Ptolemaei* esse, ex argumento satis fit probabile. Et diserte Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοσόφῳ tribuitur in *Bandini* Catal. Codd. Mss. Bibl. Laur. T. I. p. 489. Conf. *Suid.* T. III. p. 224. ubi astronomus vocatur φιλόσοφος. An tertium eidem auctori tribuendum sit, an alii cuidam ex multis illis Ptolemaeis, qui litteris operam dederunt, difficile dictu fuerit. Caeterum adi *Buttmannum* qui in Museo der Alterthumswiss. T. II. p. 463. sqq. de horum epigrammatum auctoribus docte et accurate disputavit.

Pytheas Arcas, cujus unum epigr. ab *Athenaeo* servatum extat in Anal. II. 244. (II. 227. ed. Lips.)

---

*) Fortasse intelligendus Ptolemaeus Euergeta, quo regnante Hermippus scripsisse dicitur.

Quis hic homo fuerit, ignoratur. Alius fuit *Pytheas* orator Atheniensis, alius auctor *περιόδου γῆς*.

Asinius Quadratus. Vide supra in *Asinius.*

Quintus Smyrnaeus. Huic tribuitur enumeratio certaminum Herculis in Anal. II. 475. (III. 179. ed. L.) Cf. Animadverss. T. II. P III. p. 333. et cl. *Tychsen* Comment. de *Quinto Smyrnaeo* §. XVII. p. XXXV.

Rhianus. Ornavit coronam *Meleagri.* Decem ejus poëmatia extant in Anal. I. 479. ad quae unum accessit II. 526. (I. 229. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 259. *Rhianum* Cretensem fuisse tradit, (Cf. *Pausan.* L. IV. I. p. 281.) quamquam alii eum Ithome in Messenia oriundum dicerent: *οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους· ἔγραψεν ἔμμετρα ποιήματα. Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι.* Falsum esse hunc numerum, intellexit *Vossius* de Histor. Gr. I. 17. monuit *Kuster* ad *Suid.* l. c. Alia quoque idem poëmata composuit (unde *Athenaeus* L. XI. 499. D. ubi ejus epigr. laudat, eum *ἐποποιὸν* appellat), inter ea Messeniaca, de quibus praeclarus est locus ap. *Pausan.* L. IV. 6. p. 293. sq. *Ῥιανῷ δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν οὐδὲν Ἀριστομένης ἐστὶν ἀφανέστερος ἢ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι Ὁμήρῳ.* Versus inde profert idem L. IV. 1. p. 281. IV. 17. p. 323. Ad hoc carmen respicere videtur *Manilius* L. III. 14. in recensu argumentorum diversorum carminis epici: *Non annosa canam Messanae bella nocentis, Septenosve duces.* Ex quarto libro Messeniacorum *Stephanus Byz.* in Fragm. p. 750. (330. ed. *Berk.*) profert versum:

αὖθιν οἰσώμενος Δωτηΐν ἵκτο τελείην.

ubi verum videtur *οἰσόμενος*, quod *Pinedo* conjecit. Sed praeterea legerim:

αὐδὴν εἰσάμενος Δωτῆϊ ἴκτο παλαιῇ.

ut ap. *Homer.* Ιλ. XIII. 45. εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. Ex L. V. ejusdem operis Id. in Φιγαλία.

Τὴν μὲν ἀνήγετ᾽ ἄκοιτιν ἐπὶ κρανάην Φιγάλειαν.

Laudantur etiam *Rhiani* Thessalica; et quidem L. IV. ap. *Stephan. Byz.* in Παραύαιοι.

Σὺν δὲ Παραυαίοις, καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆας.

ubi rectius scripseris: σὺν δὲ Παραυαίους καί. . . et Idem liber in Χαῦνοι· Κεστρηνοὶ Χαῦνοί τε καὶ αὐχήεντες Ἐλινοί. ad quem versum *Stephanus* respicit in Ἐλινοί. Ex libro nono Ib. in Φυλλεῖς.

οἵ δ᾽ ἄφαρ ὁπλισθέντες ἴσαν κρανάην ποτὶ Φύλλον.

ut recte emendavit *Salmasius* pro ποτέ. Ib. in fr. Δωνεττῖνοι. p. 325. ed. *Berk.* Ῥιανὸς δ Θετταλικῶν· Ἀτὰρ Δωνεττῖνοι ἠδ᾽ ὀτρηροὶ Κεραΐνες. Καὶ ἐν τῇ Ζ. Ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτὼ καὶ δέκα Κᾶρες. ubi in priore versu metrum requirit, ut scribatur:

αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰδ᾽ ὀτρηροὶ Κεραΐνες.

In altero autem:

ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνοι, ἀτὰρ ὀκτώδεκα Κᾶρες.

Ex eodem poëmate, et quidem ex initio ejus, noli dubitare petitum esse insigne fragmentum ap. *Schol. Apoll. Rh.* L. III. 1090. apud quem L. III. 1. etiam hic versus est de Musis:

πᾶσαι δ᾽ εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τεύνομα λέξεις.

Tertium *Rhiani* epos laudatur Eliaca, Ἠλιακά; sic enim corrigendum esse pro Ἰλιακά, quod in nonnullis locis exhibetur, monuit *Berkelius.* Hinc

ap. *Stephan.* in Μίλαινα . . ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ · Γορτυναν Ἡραίας τε πολυδρόμους τε Μελαίνας. *Salmasius* corrigit πολυδρύμους. Praeterea lege:

Γόρτυν', Ἡραίαν τε . . .

Cf. *Stephan.* in Γόρτυν.

Tandem commemorantur ejusdem Achaica ap. *Stephan.* V. Ἀπία .... ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαϊκῷ δευτέρῳ · Ἡμετέρη τοι τέκνα Φορωνέως ἦν δὲ *** Ἀρχῆθεν γενεή · τοῦδε κλυτοῖς . . . . qui locus, jam olim mutilatus, ut licet colligere ex *Eustath.* Comment. in Dion. Perieg. 415. ubi nomen auctoris depravatum est in Ἀβριανός *). Fortasse sic scribendum:

Ἡμετέρη τοι, τέκνα Φορωνέως Τηλοδίκης τε
ἀρχῆθεν γενεή · τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἄπις
ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας Ἀπιδονῆας.

nostri generis principium petendum a liberis Phoronei et Telodices: ex hoc Phoroneo natus est Apis etc. Phoronei conjux *Laodice* apud *Apollodor.* L. II. 1. *Telodice* ap. *Tzetzam* ad *Lycophr.* v. 177. Hoc a vestigiis mutilatae lectionis proxime videbatur abesse.

Rhiano delectatum esse Tiberium narrat *Sueton.* V. Tib. c. 70. *Fecit et graeca poëmata, imitatus Euphorionem, Rhianum et Parthenium. Quibus poëtis admodum delectatus, scripta eorum et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit.*

Rufinus. Etant epigrr. XXXVIII. in Anal. II. 390. (III. 98. ed. L.) omnia argumenti amatorii, oratione

---

*) Sic etiam ap. *Athenae.* L. III. p. 82. B. ubi *liber primus* Heracleae laudatur.

et indole non multum diversa ab iis, quae Justiniani aevo *Agathias*, *Paulus*, *Macedonius* aliique luserunt. Distichon illud, quod in An. II. 490. (III. 193.) sub nomine *Rufi Domestici* legitur, in Vat. Cod. Ῥουφίνου Δομ. inscribitur. Quid *Domestici* fuerint vide ap. *DuCang*. Gloss. Gr. p. 318. Graeco-Latinum hominem fuisse, ipsum *Rufini* nomen arguit; non tamen propterea cogitaverim cum *Reiskio* de *Rufino* illo, cujus Pasiphaë in Catalectis legitur Petronianis, et in *Burmanni* Anthol. L. III. ep. 232. de cujus auctore vide *Wernsdorf*. in Poet. Lat. Min. T. III. p. 341. s. *Rufinos* novimus duos, sophisticae artis professores, alterum Naucratiten (*Philostr*. Vit. Soph. II. 19. p. 599.), Smyrnaeum alterum. Ib. II. 25. p. 608. ubi alios quoque recenset *Olearius*. De nostro nihil constat, neque est in reliquiis ejus, si ab iis discesseris, quae supra attigimus, ullum aetatis, qua vixerit, expressum vestigium.

Rufus Domesticus. Sic ap. Planud. p. 475. ed. St. Ῥουφῖνος Δομ. in Vat. Cod. Fortasse idem cum praecedente.

Sabinus Grammaticus. Unum ejus epigr. ex *Leonida Tarentino* expressum, extat in Anal. II. 304. (III. 18. ed. L.) *Fabricius* cogitabat de Sabino Sophista, quem sub Hadriano floruisse tradit *Suidas* T. III. p. 273.

Samius. De duobus epigrr. quae leguntur in Anal. I. 485. (I. 236. ed. L.) prius Σιμμίου inscribitur in Planudea, in Vat. Cod. autem *Philippo Thessalonicensi* tribuitur; alterum Σάμου habet lemma. Utrumque est in taurum a *Philippo*, rege Macedoniae, in monte Orbeli interfectum, quem Demetrii esse filium

dubitare nos non patitur Ep. *Antipatri Sidonii* XVIII. Qui in altero epigr. Σάμος dicitur, Σιμμίας est ap. *Planudem*; *Samium* unde elicuerit *Brunkius*, non dixit. Fortasse ex *Plutarcho* T. II. p. 52. E. ὕποπτοι γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητοῦντες καὶ δοκοῦντες ἄχθεσθαι καὶ δυσκολαίνειν τοῖς ἁμαρτήμασι τῶν φίλων. ὃ καὶ Διονυσίῳ Δίωνα, καὶ Σάμιον Φιλίππῳ, καὶ Πτολεμαίῳ Κλεομένη διέβαλε καὶ ἀπώλεσεν. Sed idem homo Σάμος appellatur ap. *Polybium* L. V. 9. T. II. p. 227. de populatione Dodonae per Macedones: κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον· ἤδη τότε τῆς ἐπιδεξιότητος τῆς Σάμου φυομένης, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Χρυσογόνου, σύντροφος δὲ τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ στίχος ἦν· Ὁρᾷς τὸ δῖον οὗ βέλος διέπτατο. (cf. *Toup*. ad *Suid*. T. III. p. 124.) Eodem nomine appellatur L. XXIV. 8. T. IV. p. 303. ubi Ἄδμητος, Πύῤῥιχος, Σάμος et alii a Philippo injusta caede peremti commemorantur. Cf. *Reiske* ad *Polyb*. T. VI. p. 152. ed. *Schweigh*. Quum in Prooemio *Meleagri* v. 14. Σαμίου scribatur, idque cum *Plutarcho* conveniat, verisimile est idem nomen duplici ratione fuisse pronuntiatum.

Sappho. Coronam *Meleagri* ornavit. Tria ejus epigrammata, priscam simplicitatem redolentia, exhibent Anal. I. 55. (I. 49. ed. L.) Inter ejus opera ἐπιγράμματα quoque recenset *Suid*. T. III. p. 284.

Satyrius sive *Satyrus*. Σατύρου inscribitur Ep. III. VI. in Cod. Vat. Item II. et IV. in Plan. Σατυρίου Ep. I in Vat. (Σατυρίου in Plan.) In Plan. Ep. V. Σατύρου Θυΐλλου nomina praefixa habet; Idem in Vat. C. simplici Θυΐλλου nomine instructum est; ut et Ep. VII. Θυΐλλου. Junctim Σατύρου Θυΐλλου legitur tantum in Plan. ad Ep. VI. Hinc apparet, quam incertum sit hoc *Satyrii Thyilli* nomen, quod *Brunkius* septem

Epigrammatis praefixit in Anal. II. 276. (II. 252. ed. L.) His adde Ep. ἀδ. CLXXIII. quod in membr. Vat. est Σατύρου. Duorum haec auctorum esse, *Satyri* alterius, alterius *Thyilli*, nullus equidem dubito. *Satyri* nomen inter veteres non incognitum; novimus Peripateticum, vitarum auctorem (*Athen.* L. VI. p. 250. F. et alibi) non verarum modo, sed etiam fictarum; alium, praeceptorem Galeni, et duos tresve alios, quos vide ap. Jonsium in Scriptt. Hist. Phil. II. 11. 2. p. 201. *Thyilli* aut *Thyili* nomen alibi non reperio.

Scythinus Teius. Duo ejus epigrammata, ducta ex Musa puerili *Stratonis*, extant in Anal. II. 104. (II. 91. ed. L.) quorum prius Σκυθίου inscriptum. Indagavit hominem *Schneiderus* (in Peric. crit. p. 128.) ap. *Stephan. Byzant.* in Τέως... Τήιος· ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήιος καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητὴς Τήιος. *Diogen. Laert.* L. IX. 16. p. 556. Ἱερώνυμος δέ φησι, καὶ Σκυθῖνον, τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν, ἐπιβάλλεσθαι τὸν ἐκείνου (Heracliti) λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν. Brevem ex illo, ut videtur, opere eclogam *Jo. Stobaeus* servavit in Ecl. Phys. I. c. IX. 43. p. 264. Lyrica quaedam *Scythini* servavit *Plutarch.* T. II. p. 402. B. ἐπιστήσαντες, ὡς ἔοικε, Σκυθινῷ (lege Σκυθίνῳ) λέγοντι περὶ τῆς λύρας ἣν ἁρμόζεται Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβών· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον Ἡλίου φάος. Dixit de *Scythino* cl. *Heeren* in Comment. de Fontib. Eclog. Jo. Stobaei §. 57. p. 216.

Secundus. Tria ejus leguntur epigrammata in Anal. T. III. 5. (III. 226. ed. L.) *Fabricius* cum seculo V vel sexto post Chr. n. scripsisse suspicabatur CPoli. de qua conjectura sic judicat *Brunkius* in Lectt. p. 237. „Secundus quis fuerit et quando scripserit, incompertum mihi est. In tribus, quae sub illius no-

mine leguntur, carminibus, nihil est, quo niti possit Fabricii conjectura. Multo probabilius est, supparem eum ſuisse poëtis illis, quorum carminibus Philippus coronam suam nexuit. Id suadent epigrammatum argumenta, nativus color, stilus et viri nomen, quod Romanum est, et ea aetate, quam definit Fabricius, CPoli vix fuit in usu." In Vat. C. epigr. *Epigoni* II. inscriptum: Σεκούνδου Ταραντ. (vide Animm. T. II. P. II. p. 406.) unde patriam hominis docemur.

Seleucus. Extat Scolion ejus de puerorum amore in Anal. II. 527. (I. 258 ed. Lips.) Filius ſuit Mnesiptolemi historici, qui sub Antiocho Magno floruit. *Athen.* L. XV. p. 697. D.

Serapio Alexandrinus. Unum ejus epigr exhibent Anal II. 291. (III. 5. ed. L.) Serapionem Alexandrinum rhetorem commemorat *Suidas* T. III p. 284. Σαραπίων. Alium poëmatum philosophicorum auctorem *Plutarch.* T. II. p. 396. D. F.

Simmias Thebanus. Hoc gentile nomini additur in duobus epigrammatis in Anal. I. 168. (I. 100. ed. L.) Eidem *Brunkius* tribuendum censet Ep. II. inter epigrr. *Simmiae Rhodii*, ubi gentile in membrr. desideratur. Cf. Animadverss. T. I. P. II. p. 4. Hic *Simmias* is esse existimatur, qui inter Socratis ſamiliares nomen habuit. Eum tamen versibus scribendis dedisse operam, nemo veterum, quod sciam, tradidit.

Simmias Rhodius. Hunc *Simmiam*, ni fallor, *Meleager* coronae suae intexuit. De quatuor epigrr. quae exhibent Anal. I. 204. (quibus accessit quintum in ed. Lips. I. 136. sqq. et fr. ex Apolline T. II. 525.) Ep. I. inscriptum Σιμμίου γραμμ. reliquis nudum Σιμμίου nomen additum. Jam unde *Br.* noverit, haec Rhodii

esse potius quam Thebani, equidem ignorare me fateor. De Ep. II. tamen ipse dubitabat. *Simmiam Grammaticum* inter eos, qui Rhodum nominis sui claritate illustraverint; recenset *Strabo* L. XIV. p. 969. A. Eum inter alia quatuor libros *διαφόρων ποιημάτων* scripsisse tradit *Suidas* T. III. p. 315. *) Antiquiorem fuisse Philisco Corcyraeo, qui floruit c. Olymp. CXX. apparet ex *Hephaestionis* Enchir. p. 31. De figuratis ejus carminibus, quorum tria ex pluribus fortasse (Vide *Schol. Hephaest.* p. 32. et *Salmas.* in Comment. p. 207. sq.) supersunt, cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 808. sqq. de reliquis, ut de Apolline, Mensibus etc. *Ibid.* T. IV. p. 494. sq.

Simonides Ceus. *Meleagri* Coronam ornavit. De vita ejus tradidit *Suid.* T. III. p. 315. sq. ubi inter alia ejus opera etiam *epigrammata* commemorantur. Inter epigrammatographos recensetur a *Tzetza* in Praef. ad Lycophr. p. 258. Accurate de hoc poëta disputavit *Duckerus* (van Goens) Diss. de Simonide Ceo. Traj. ad Rhen. 1768. 4. qui eum existimat natum esse Ol. LV. 2. defunctum Ol. LXXVIII. 1. Secundum *Larcherum* in Chronol. Herodotea natus est Ol. LV. 2. obiit Ol. LXXVIII. 1. Ex undenonaginta epigrammatis, quae sub ejus nomine leguntur in Anal. I. 130. (I. 62. ed L.) quaedam incerti sunt auctoris (ut XXVI. XLII. LXII. LXIV. LXVIII. CVIII.), quaedam procul dubio aliorum. Sic Ep. LXVI. *ἀδέσποτον* est. Nonnulla

---

*) Ibi *Simmias* confusus cum *Simonide*. Unde fortasse in Cod. Vat. duplex lemma Ep. III. *Σιμωνίδου οἱ δὲ Σιμμίου.* Etiam *Σιμμίου* et *Σιμαίου* nomina confunduntur. Cf. *Schmieder* in Not. crit. ad Arrian. Spec. I. p. 32.

junioris *Simonidis* esse videntur. Ex temporis ratione antiquioris esse possunt haec: Ep. XXVII. in Harmodium et Aristogitonem. XXVIII. in signum Panis a Miltiade post pugnam Marathoniam dedicatum. XXIX—XXXIV. de pugna ad Thermopylas. XXXVIII. in mulieres Corinthias vota pro Graeciae incolumitate facientes. XXXVII—XL. de pugna Salaminia. XLI—XLIV. de rebus belli Persici et quae illud bellum proxime sunt secuta. XLV. in Gelonis donaria post Carthaginienses victos. LIII. in Archedicen Hippiae tyranni filiam. LVI. LVIII. de se ipso. LXI. in Timocreontem Rhodium, Simonidis adversarium. LXXI. in Danden stadiodromum Argivum. LXXII. in Philonem pugilem. LXXVI. in victoriam musicam ab Antigene reportatam. LXXVIII. in Milonem Simonidis aequalem. XCVII. in Mamertinos, qui Apollini sacra facturi perierunt.

In plurimis horum epigrammatum ea est simplicitas, quae veris inscriptionibus maxime est propria, ita ut nonnulla eorum nihil praeter nudam rei expositionem repraesentent (v. c. Ep. XXVIII. XXIX. XXXVII.), nonnulla tamen in summa brevitate mores et animum egregie ostendant, ut nobile illud distichon in trecentos Spartanos XXX. Ex sepulcralibus quaedam elegiam spirant, ita tamen ut in graviorem sententiam exeant, vel causam expositionis cum acumine reddant.

Erat autem alius quidam *Simonides*, minus illo clarus, de quo *Suidas* T. III. p. 317. *Σιμωνίδης Κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης· γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν, εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισίν.* Praeterea *Simonides Magnesius*, qui Antiochi M. temporibus res gestas ejus pugnamque cum Galatis ver-

sibus enarravit. Ad hunc, de quo vid. *Cuper.* Obss. L. IV. p. 448. referendum videtur Ep. CXII. de Gallo et leone. Ad Ceïum juniorem Ep. XLVI. in pugnam a Cimone ad Cyprum profligatam; fortasse etiam Ep. LI. quod sunt, qui ad belli Peloponnesiaci initium referant. Ep. LII. de bello in Euboea ante bellum Peloponn. gesto. Supersunt tamen nonnulla, quae ad seriora tempora debent referri, ut Ep. LXXVII. in Dorieum Thurium. Cf. Animadverss. T. I. P. I. p. 253. Ep. LXXXI. in Scopae Baccham. Jam quum Scopas Mausoli sepulcrum dicatur exornasse ap. *Plinium* L. XXXVI. 5. qui mortuus est Ol. C. 2. columnasque templi Ephesini caelaverit (Plin. XXXVI. 14.) quod incensum est Ol. CVI. 1. (vide *Heyn.* in Comment. de Epochis Plinii p. 230. sqq. et in Opuscul. Academ. T. V. p. 380.) sponte apparet, ex Ceïis neutrum illius florem videre potuisse. Idem valet de Ep. LXXXIX. in colossum Rhodium, qui positus est Ol. CXXIV. et Ep. XC. in Praxitelis Amorem i. e. circa Ol. CIV. Denique de Ep. CXI. in mortem Sophoclis. In his nonnulla fortasse ne *Simonidis* quidem sunt; sed ea, quibus recte hoc nomen praefigitur, cuinam ea ex pluribus ὁμωνύμοις tribui debeant, nemo facile docuerit.

Socrates. Sub ejus nomine legitur Ep. inter Problemata arithmetica I. Vide Animadverss. T. II. P. III. p. 335. Commemorat Σωκράτην ἐπιγραμμάτων ποιητὴν *Diogen. Laërt.* L. I. 47. p. 109. *Sophocles Tragicus.* Unum ejus epigramma extat in Anal. I. 163. (I. 95. ed. L.)

Sophronius patriarcha Hierosolymitanus. Duo ejus epigrr. exhibent Anal. III. 125. (IV. 95. ed. L.) Tertium exhibui in Paralipomm. nr. 7. Floruit c. ann. p. Chr. 629. Carmen illius Anacreonticum edidit *Leo*

Allat. de Simeon. p. 5. sq. Alia ejus inedita in Catalogis Codd. commemorantur. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 162.

Sosipater. Sub hoc nomine tria epigrammata leguntur in Anal. I. 504. (I. 255 ed. L.) Sed hoc nomen omnino ex numero epigrammatographorum circumscribendum est, in quem *Salmasii* errore venerunt. Hoc monuimus ad *Dioscorid* Ep. VII. (Animadverss. T. I. P. II. p. 371. et p. 406.) et in Addendis T. III. P. II. p. 451. Rem diserte explicuit cl. *Chardon de la Rochette* Magas. encycl. an IV. T. II. 1. p. 103.

Speusippus. Legitur ejus distichon in Platonem in Anal. I. 176. (I. 109. ed. L.) Successit ille Platoni in Academia Ol. CVIII. 1.

Statyllius Flaccus. De duodecim epigrammatis, quae exhibentur in Anal II. 262 (II. 238. ed. L.) octo Στατυλλίου Φλάκκου nomen praeſerunt; Ep. VI. Τυλλίου Φλάκκου; tres nudum Φλάκκου. Nomen est romanum, at ipse quis fuerit, aut quo tempore vixerit, plane incompertum est. *Gassendus* de Vit. Epicuri II. 6. cogitabat de Statilio Epicureo, cujus passim fit mentio apud *Plutarchum*. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 611.

Strato Sardianus, Musae puerilis conditor, cujus epigrr. XCIX omnia amatorii argumenti, praeter ultimum, quod alius auctoris esse videtur, leguntur in Anal. II. 359. (III. 68. ed. L.) De hujus hominis aetate disputavimus in Prolegg. §. IV. p. XLVI. Dolendum est, *Stratonem* ingenio, quo pollebat, et arte in rebus turpissimis abusum esse. Plurima sunt faceta, multa eleganter exornata, ita ut neque abundet quidquam, neque desideretur. De puerili amore ita fere sentiebat, ut iisdem temporibus *Lucianus* (in Navigio) et alii, qui

hujus amoris praestantiam prae muliebri sophisticis argumentis docere conati sunt.

Sylla. Unum imperatoris romani epigramma dedit *Brunkius* in Lectt. p. 267. (II. 66. ed. L.) Eum a poesi non alienum fuisse docent Comoediae satyricae, quas patrio sermone composuisse dicitur ap. *Athenae.* L. VI. p. 261. D.

Synesius philosophus. Tria ejus epigrammata, quorum duo singulis hexametris constant, leguntur in Anal. II. 449. (III. 155. ed. L.) Is est, quem etiam *Suidas* T. III. p. 402. philosophi nomine ornat, episcopus Ptolemaïdis (ao. p. Chr. 410.) quem Hymni editi et Orationes illustrarunt. Cf. *Fabricii* Bibl. Gr. T. IX. p. 190.

Synesius Scholasticus. Unum ejus epigr. in Hippocratis imaginem extat in Anal. III. 11. (III. 232. ed. L.) Ex *Joannis Barbucalli* Ep. IV. apparet, hunc *Synesium* paulo ante Berytum eversam floruisse, quae urbs ipso *Barbucallo* vivente terrae motu est diruta, ao. p. Chr. 551.

Thallus Milesius. De quinque epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 164. (II. 150. ed. L.) I. inscriptum Θάλλου. II. et IV. Θαλλοῦ Μιλησίου. V. Θαλλοῦ Μιλησίου. III. denique Θυηλλοῦ, quod ex Θαλλοῦ depravatum videtur. Praeterea est in Vat. C. epigr. Ἀντωνίου Θάλλου, haud scio an nostri, quod edidi in Paralipp. nr. 36. — Ep. I. est in Caesaris natales, ubi *Boivinus* cogitabat de Tiberio, *Reiskius* de Caesare Germanico, quem poeta ut avitis vestigiis, i. e. Augusti, insistat hortatur. Ex *Antonii* nomine probabile fit, *Thallum* se Antoniae minori, Germanici matri, in clientelam dedisse. *Boivinus* (Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. p.

361.) *Thallum* nostrum pro eo habet, qui ut Augusti libertus commemoratur in Inscrr. ap. *Gruterum.*

Theaetetus. Hoc nomen praeferunt quinque epigrr. in Anal. II. 251. ad quae sextum accessit T. III. p. 131. (II. 227. ed. L.) Horum duo servavit *Diogenes Läertius*, unde *Reiskii* arguitur error, qui hunc poëtam confudit cum *Theaeteto Scholastico*, qui sub Justiniano floruit. Ep. II. est in Crantorem, qui inter Academicos floruit c. Ol. CXVI. quod an Crantoris aetate scriptum sit, nemo facile dixerit, quum non minus ἐπιδεικτικὸν possit esse, quam Ep. VI. in Pythagoram pugilem, qui vicit Ol. XLVIII.

Theaetetus Scholasticus. Sex ejus leguntur epigrr. in Anal. II. 514. (III. 214. ed. L.) quibus Justinianei aevi vestigia clarissime impressa. Ep. V. laudat Domninum, quem sub Justino seniore urbi praefectum fuisse novimus ex *Pauli Silent.* Ep. LXV. — Ep. VI. Julianum Antecessorem, de quo supra. Cf. *DuCang.* CP. Christ. L. II. p. 152. *Theaeteti Scholastici* libellus περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων extat in Bibl. Medicea. *Bandini* Catal. T. II. p. 368. Ejusdem fortasse fuit alius. περὶ παροιμίας, quem laudat *Suidas* in οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. T. II. p. 731.

Themistius. Ei *Brunkius* in Anal. II. 404. (III. 112. ed. L.) tribuit epigr. in ipsum Themistium, cui Julianus praefecturam urbis tradiderat, a. p. Chr. 362. Hoc tamen tetrastichon alii *Palladae* adscribunt. Cf. Animadverss. T. II. P. III. p. 191. sq.

Theo Alexandrinus. Quaedam ejus reliquiae exhibentur in An. II. 405. III. 4. (III. 113. 225. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 533. Ὑπατία. ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσο-

φος, καὶ πολλοῖς γνώριμος. Floruit temporibus *Theodosii* Magni. Cf. de ejus operibus *Fabric.* Bibl. Gr. T. IX. p. 178. sqq.

Theophanes. Ejus epigramma dedi in Paralipomm. nr. 200. Aliud, quod in Planud. p. 216. *Theophanis* nomen praefert, in Vat. C. est *Phaniae Grammatici*; tertium Ib. p. 257. ed. Steph. *Persae.* Illud igitur, quod solum superest distichon, referri poterit ad *Theophanem* Chronographum, qui seculo nono floruit. *Reisk.* Notit. p. 217. et in Not. ad Anthol. Const. Ceph. p. 167. sq. quamvis hoc minime certum.

Theocritus Chius. *Suidas* T. II. p. 177. Θεόκριτος Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ· ἔγραψε Χρείας· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. Φέρεται δὲ αὐτοῦ Ἱστορία Λιβύης, καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι. Simultatum, quae inter *Theocritum* et *Theopompum* intercedebant, mentionem injecit *Strabo* L. XIV. p. 955. B. et *Athenaeus*, qui ipsius *Theopompi* in civem crimina ex ejus συμβουλαῖς πρὸς Ἀλέξανδρον retulit L. VI. p. 230. F. Dictum ejus de epistola Alexandri ad Chios refert Idem L. XII. p. 540. A. et paulo aliter *Pseudo-Plutarch.* T. II. p. 12. B. qui *Theocritum* hoc dicto in Alexandri odium incurrisse narrat. Ibidem ab Antigono Gonata, cui oculorum vitium exprobraverat, interfectus esse dicitur; et, cum quadam diversitate, T. II. p. 633. C. unde fortasse *Macrobius* sua sumsit in Saturn. L. VII. 3. Unum ejus epigr. bilis plenum extat in Anal. I. 184. (I. 117. ed. L.)

Theocritus Syracusanus. De XXI epigrr. quae exhibent Anal. I. 376. (I. 194. ed. L.) Ep. XVII. et XVIII. *Leonidae Tarentini* esse videntur. Contra *Theocrito* Cod. Vat. tribuit Ep. *Erycii* X. — *Epi-*

grammatum inter reliqua *Theocriti* scripta mentionem facit *Suid.* T. II. p. 177. Cf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 775.

Theodoretus Grammaticus. Unum ejus distichon in imaginem Philippi cujusdam legitur in Anal. II. 150. (III 156. ed. L.) *Schneiderus* in Schedis haec notaverat: „Nescio an hunc respexerit Etymologicum Gudianum Mstum: Κυρβασία. Θεοδώρητος ἐν ἐνίοις ἐπιγράμμασι τὰς περικεφαλαίας κυρβασίας λέγει. Theodoriti grammatici librum περὶ πνευμάτων recenset Baudinus Catal. Medic. IV. p. 396. *Fabric.* Bibl. VII. p. 36. et 71."

Theodoridas. Ejus epigrammatis *Meleager* coronam suam ornaverat. Sub ejus nomine XVIII. epigrr. leguntur in Anal. II. 41. (II. 42. ed. L.) quorum Imo praefixum nomen Θεωρίδα. IIIio Θεοδώρου. quod Θεοδωρίδου significet, an Διοδώρου ambigebat *Brunkius.* Cf. Animadverss. T. II. P. I. p. 118. Accesserunt duo epigrammata ex Vat. Cod. in Prolegomm. nr. 88. p. 672. nr. 148. p. 708. Nihil de *Theodorida* monere poterimus, quod doctrina *Schneideri* non occupaverit in Anal. crit. p. 7. Commemoratur ap. *Clementem Alexandrinum* in Strom. L. V. p. 673. versus *Euphorionis* ἐν ταῖς πρὸς Θεωρίδαν ἀντιγραφαῖς, ubi *Schneiderus* Θεοδωρίδαν corrigendum suspicatur. Jam Noster Ep. IX. Euphorionem quendam celebrat, quem Chalcidensem esse probabile est. Nam quod *Suidas* T. I. p. 915. eum in Syria sepultum tradit, epigrammatarius autem de sepulcro intra longa Piraeei crura loquitur, id minus grave est, quum et *Suidas* de loco sepulturae ambigat, et poeta cenotaphium in Euphorionis honorem ab Atheniensibus exstructum significare potuerit. Floruisse videtur Euphorion c. Ol. CXXXVI.

Eodem tempore etiam *Mnasalcam* vixisse intelligitur ex Ep. VIII. Eundem esse *Schneiderus* suspicatur cum *Theodorida* Syracusano, cujus versum hexametrum profert *Hegesander Delphus* ap. *Athenaeum* L. VI. p. 229. B. quem locum respexit *Suidas* in λοπάς. T. II. 457. Ibid. L. VII. p. 302. C. καὶ Θεοδωρίδας φησί,

θύννοι τε δὴ οἰστρήσοντι
Γαδείρων δρόμον.

Dithyrambum ejus, Κένταυρος, laudat Idem L. XV. p. 699. F. Θεοδωρίδας γοῦν ὁ Συρακούσιος ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ φησί·

κίσσα δ' ὑπὸ γραβίων ἔσταζε.

In hujus *Theodoridae* poema εἰς τὸν ἔρωτα commentarium scripsit *Dionysius* ὁ λεπτός, unde quaedam profert *Athenae.* L. XI p. 475. F. Glossis eum crebro fuisse usum ex his ipsis locis apparet; ut etiam videre licet ex *Polluce* L. X. 187. μολγὸς — ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντίνων γλῶσσαν βόειος ἀσκός· ὅθεν καὶ Θεοδωρίδης τὸν Ἥφαιστον ἔφη φυσητῆρσι μολγίνοις χρῆσθαι. Urbem Κάρυστον alicubi appellaverat Χοιρωνίαν, auctore *Stephano Byz.* p. 361. Apud *Suidam* T. III. p. 356. in Σωτάδης Κρής, nomen Θεοδώρας (qui ibi inter scriptores φλυάκων recensetur) in Θεοδωρίδας mutandum esse censebat *Reiskius.*

Theodorus Proconsul. Duo disticha sub hoc nomine extant in Anal. III. 6. (III. 227. ed. L.) *Theodorum* epigrammatum poëtam commemorat *Diogen. Laërt.* L. II. 104. p. 140. ad quem *Menagius* p. 118. refert locum *Suidae* T. II. p. 176. Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν. Eadem habet *Eudocia* p. 232. Diversus ab his Κῦρος Θεόδωρος, cujus epigrammata, quibus omnia utriusque

Testamenti capita comprehenduntur, edita extant Basileae. 1636. Cf. *Chardon de la Rochette* Mélanges T. II. p. 93. sq. Nostrum autem eum esse existimo, ad quem *Agathiae* epigr. ex membranis dedimus in Paralipomm. nr. 5. cum lemmate: *εἰς εἰκόνα Θεοδώρου Ἰλλουστρίου καὶ δὶς ἀνθυπάτου.* unde discimus, hunc quoque poëtam a fertili Justiniani aevo fuisse progenitum.

Theosebia. Epigramma ejus in Ablabium medicum habetur in Anal. II. 450. (III. 156. ed. L.) Zosimi Thebani soror, qui ei librum inscripsit chemicum. *Suidas* T. II. p. 15. in Ζώσιμος. Hic Zosimus sub Theodosio juniore c. ann. 420. videtur vixisse. *Fabric.* Bibl. Gr. T. XII. p. 753.

Thomas Patricius et Logotheta Cursus publici. Unum ejus epigr. in Anastasium, in Circensibus victorem, habetur in Anal. III. 125. (IV. 94. ed. L.)

Thomas Scholasticus, item unius epigrammatis auctor in Anal. III. 125. (IV. 95. ed. L.)

Thucydides Historicus. Epigramma in Euripidem exhibent Anal. II. 236. (I. 102. ed. L.) Eidem in Apogr. Lips. adscriptum Ep. ἀδ. DCLXXVIII., quod summi viri ingenio prorsus indignum esse recte judicat *Reiskius.*

Thyillus. Vide supra *Satyrius.*

Thymocles. Unum ejus epigr. in Musa *Stratonis* servatum exhibent Anal. II. 259. (II. 235. ed. L.) *Reiskius* eum eundem esse suspicatur cum Timocle comico; quae conjectura idoneo fundamento destituitur.

Tiberius Illustrius, duorum epigrammatum auctor in Anal. III. 7. (III. 228. ed. L.) Nihil de hoc poëta constat.

Tiberius Imperator. *Suidas* T. II. p. 287. Καῖσαρ Τιβέριος· ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικήν. Item *Eudocia* p. 270.

Timocreon Rhodius. Ejus Scolion et Epigramma extat in Anal. I. 148. (I. 80. ed. L.) *Suidas* T. III. p. 475. Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν, καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν καὶ ἄλλα. Insigne est *Timocreontis* fragmentum in *Themistoclem* ap. *Plutarch.* in Vit. Them. c. 21. ubi causa simultatum, inter hos viros ortarum, narratur. *Simonidis* epitaphium in eum extat Ep. LXI. Versum ejus, sed depravatum, ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων servavit *Hephaest.* in Euchir. p. 2.

Timon Misanthropus. Ei tribuitur distichum Anal. I. 153. (I. 86. ed. L.) quod in Vat. cod. auctoris nomine caret, in ipsius Timonis tumulum. Falso poëtis annumeratur.

Trajanus Imperator. Distichon ejus extat in Anal. II. 265. (II. 241. ed. L.)

Troïlus grammaticus, auctor distichi in Lyronem athletam. in Anal. II. 450. (III. 155. ed. L.) Eundem esse existimat *Schneiderus* cum Troilo Sophista, praeceptore Eusebii Scholastici, insignis aetatis suae poëtae, de quo *Suidas* T. III. p. 511. ubi *Kusterus* lectores remittit ad *Socrat.* Hist. Eccl. VI. 6. p. 252. VII. 1. p. 276. Ib. 27. p. 300. Cf. ad *Ammo-*

nius. Fabricius cur utrumque diversum existimaverit, causam non indicavit.

Tryphon, Hermi filius, auctor epigrammatis in Terpen, Anal. II. 451. (III. 157. ed. L.) Diversus ab eo Tryphon, Ammonii filius, Alexandrinus, de quo *Suidas* T. III. p. 513.

Tullius Geminus. Vide *Geminus*.

Tullius Laureas. Vide *Laureas*.

Tymnes (nomen Carium ap. *Herodot*. L. VII. 98. p. 549. 36.) *Meleagri* coronam exornavit. In sex ejus epigrammatis, quae extant in Anal. I. 505. (I. 256. ed. L.) nullum est temporis, quo floruerit, vestigium. Illis adde Ep. ἀδέσπ. DCCLVI., quod Vat. C. *Tymnae* tribuit. Qui quum Ep. III. Priapum celebret, cujus cultus non videtur in Graeciam penetrasse ante Ol. CLXIV., quo tempore res Ponti rebus Romanorum implicabantur, *Reiskius* existimat, *Tymnen Meleagro* non fuisse antiquiorem. Idem ex Ep. V. et Eleuthernae, oppidi Cretae, commemoratione colligit, eum Cretensem fuisse. Utraque conjectura mihi quidem admodum videtur levis esse.

Xenocrates. Epigr. ejus in Mercurii imaginem extat in Anal. II. 59. (II. 59. ed. L.) Xenocratem philosophum *Diogen. Laërt.* L. IV. 11. p. 234. συγγράμματα narrat reliquisse, καὶ ἔπη καὶ παραινέσεις. Idem §. 15. p. 236. alios recensens ὁμωνύμους, duos commemorat, quos huc retuleris, alterum φιλόσοφον, ἐλεγείαν γεγραφότα οὐκ ἐπιτυχῶς; alterum, quem ᾄσματα scripsisse narrat. Conf. *Fabric.* Bibl. Gr. T. III. p. 192. sq. ed. *H.*

Xenocritus Rhodius, auctor elegantis epigrammatis in Lysidicen, Anal. II. 256. (II. 233. ed. L.)

Zelotus. Duo ejus extant epigrr. in Anal. II. 400. (III. 108. ed. L.)

Zenobius Grammaticus. Distichon ejus in Anal. II. 402. (III. 110. ed. L.) *Zenobium* sophistam, qui sub Hadriano floruit, commemorat *Suidas* T. II. p. 7. auctorem Adagiorum, quae *Andr. Schottus* edidit.

Zenodotus. Unde *Brunkius* eum Ephesium fuisse noverit, ignoro. Tribus enim epigrammatis, quae leguntur in Anal. II. 61. (II. 61. ed. L.) neque in membr. Vat. neque in Planudea gentile est additum. Sed *Brunkius* referebat illa ad *Zenodotum Grammaticum*, de quo *Suidas* T. II p. 7. sq. Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὁμήρου διορθωτὴς ἐγένετο, καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν. Disputavit de eo ejusque in Homerum meritis *Wolfius* in Prolegg. p. CXCIX. sqq.

Zenodotus Stoicus. Unum ejus epigr. a *Diogene Laërtio* servatum, exhibent Anal. II. 78. (II. 65. ed. L.) Discipulus erat Diogenis Babylonii illius, qui celebrem illam cum Carneade et Critolao legationem obiit Romae A. V. C. 598. *Diogen. Laërt.* L. VII. 29.

Zosimus Thasius. Inter quatuor epigrammata, quae sunt in Anal. II. 452. (III. 157.) tria in eodem argumento ludunt. Thasium hujus nominis scriptorem non novimus.

ERRATA.

ERRATA.

P. 2. l. 2. *Leonid.* pro *Lemid.* l. 6. ὁ λιτός. pro ὀλιτός. l. 14. *vectoribus* pro *victoribus*. lin. penult. Βοῦρα pro Βοῦσα.

p. 3. l. 1. Βοῦρα pro Βοῦσα. l. 24. θρήνοισιν pro δρήν.

p. 5. l. 6. Μήδων pro Μήδιον. l. 9. ἐπ' ἐμοῦ ὀλοβοστρ. pro ἐμεῖ' ὀλ. l ult. ΛΙΤΑ pro ΛΙΨΑ.

p. 7. l. 3. δέ με τόν. pro δὲ με τὸν - l. 26. *Callimachi* pro *Callimache*.

p. 9. l. 26. *qui* V *epag.* pro *qui* V. *epag.*

p. 12. l. 12. μαίνετ'

p. 13. l. ult. τοιγὰρ pro τοὶ γαρ.

p. 16. l. 9. ἔφερέν τι. pro ἔφερέν τι. l. 22. ἕτοιμά σοι. l. 29. σίπαλός τε.

p. 18. l. 2. πτύσας pro πτόσας. l. 5. πεπηρωθείς. l. 6. πηρωθείς.

p. 20. l. 6. ab ult. *cl. Coray.* pro *ct. Corag.*

p. 21. l. 5. *an.* 1804. p. 40. pro. 1798. l. 6. ab ult. βαθὺ pro βαδύ.

p. 28. l. 5. Λατῷα pro Δατῷα.

p. 29. l. 6. ab ult. *depravata* pro *depravatas*.

p. 30. l. 5. δέ με pro δὲ με.

p. 34. l. 9. ἀπό τευ pro ἀπὸ τευ. [Bene habet lectio vulgata ἀπὸ τῆς. *postea*. ut in Ep. Antip. Sidon. VII. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.]

p. 35. l. 11. ἐπί οἱ. pro: ἐπὶ οἱ. l. 12. ἐπεί οἱ. l. 6. ab ult. μέν οἱ.

p. 38. l. 8. τρώγειν pro τρώγειν.

p. 40. l. 2. Φὴς pro Φής. l. 3. οὐ pro οὖ.

p. 44. l. 6. *sanatur* pro *sonatur*.

p. 45. l. 12. *cl.* pro *ct.* l. 22. *aut a τό.* pro *aut* ἀ τό.

p. 46. l. 13. *perimere* pro *pernitere*. l. penult. *cl.* pro *ct.*
p. 46. l. 3. *ἔγραψε*, pro, *ἔγραφε*.
p. 49. l. 12. *Cerealii*, pro, *Corealii*. l. 6. ab ult. ὦ pro ὧ.
p. 53. l. 5. ab ult. *ἐν γάρ*. pro, *ἓν γάρ*.
p. 54. l. 13. *veram scripturam*, pro, *vera scriptura*.
p. 55. l. 15. Post *monet* adde: *Sed nunc unice probandum videtur, κακωτέρα, ut Schaeferus corrigit in Meletem.* p. 102.
p. 58. l. 15. *eadem via*, pro, *eadem via*. l. 16. *ἤγαγεν*.
p. 59. l. 15. post *membr.* insere: *διακρίνει*.
p. 60. l. 7. ab ult. *προοίμιον*.
p. 62. l. 4. ab ult. *fortior*; pro, *fatior*.
p. 66. l. ult. *positio*, pro; *posito*.
p. 67. l. 16. *ὁπότ' ἐστίν*. pro, *ὁππότ'*.
p. 70. l. 10. Post *circumligat*. pone ".
p. 77. l. 4. ab ult. *δὲ* pro *δε*.
p. 78. l. 24. *ὁμῆ* pro *ὁ μῆ*.
p. 80. l. 4. *editores*. l. 24. *φεῦ*, pro *φεῦ*.
p. 92. l. 7. *εἰ δὲ*. pro *εἰδέ*.
p. 93. l. 17. *τρηχάλεόν τε*.
p. 94. l. 16. *superat is*, pro, *superatis*.
p. 99. l. 23. *βυθῷ*. pro *βυδῷ*.
p. 105. l. 2. *esset*, pro *esse*. l. 3. post *vidi* distinguendum.
p. 117. l. 15. *enatae*, pro, *enata*.
p. 129. l. 18. *ἔθυσαν*, pro *ἔθυεσιν*.
p. 137. l. 6. *Cedren.* pro, *Cedsen.* tum, *Compend.* pro, *Comped.*
p. 139. l. 3. *κρῖνε*, pro, *κρίνε*.
p. 149. *b* l. 7. Ἀχώ. pro, Λχώ.
p. 152. *a* l. 7. ab ult. *πλουτέειν*.
p. 153. *b* l. penult. — *ενος νόμιμαι Phaenn.* l. pertinet ad sequ. artic. *ἄζομαι*.
p. 156. *b* l. 10. *ἔντεα*, pro *εὔτεα*.
p. 165. *a* l. 8. *νηός*, pro *γηός*. — Ib. *a* l. 10. *ξουθαί*, pro *ξουδαί*.
p. 174. *a* penult. — *αὔσαντο*.
p. 178. *a* l. 23. *παῖδας*, pro *παῖδες*. Ib. *b* l. 9. ab ult. *κύπασσιν*. pro *κόπασσιν*.
p. 182. *b* l. 12. ab ult. *πέλαγος*, pro *πέαγος*. l. 7. ab ult. *ἀνυπόδητος*, pro *ἀνυπ*.